

Giới thiệu Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert

đoạt đạo tràng!

Đoạt lô đỉnh!

Trấn áp thiên tài, tai họa thế giới.

Người sống một đời, thảo mộc nhất thu, nếu không thể tùy tâm sở dục, tội gì kiếp sau? !

Ta là Lâm Hoang, ta vì chính mình đại ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: 3 kiếp đến, thánh nhân xuất!

"Thiên địa khó dò, nhân tâm nguy biến."

"Nhất thể hảo bổ, Lục Đạo có thể cầu. Duy chỉ có này tam kiếp khó khăn! Khó! Khó! Khó!"

Lâm Hoang nhìn chính là bói nguyên thánh 《 Cầu Thần Cứu Vãn 》, tám ngàn năm trước nguyên bản, hiện tại đã rất ít thấy.

Lâm Hoang thấy rất tỉ mỉ, từng chữ từng chữ đọc, thỉnh thoảng còn dừng lại, thủ sẵn chữ từng lần một phỏng đoán.

Bốn này sách hẳn đã xem qua ba ngàn bảy trăm tám mươi mốt lượt, mỗi nhìn một lần hẳn đều có tâm thu hoạch.

Mười vạn năm trước trăm thánh Quy Khư, Chư Thần vẫn lạc, mệnh mệnh cuộn cuộn Trường Phong, đặt Nhân đạo thơ văn hoa mỹ, thời đại đã bất đồng.

"Thời đại đã bất đồng, ngày Tân Nguyệt dị, tám ngàn năm trước lý niệm đã không thích hợp, muốn thành thần, tự nhiên muốn đi một mảnh bất đồng đường." Lâm Hoang khép sách lại, đi ra tỉnh thất.

"Chủ nhân. Có ba phong tân tin tức." Thiên Khu lấp lánh, khí linh hiển hóa thành mèo, nhảy vào Lâm Hoang trong lòng.

"Niệm"

"Đông Nguyệt số 7, nhận ảnh trung học hợp lớp tại cửa Nam tử điểm cử hành, mời người tham gia."

"Trọng tài sở về người khát nợ phí điện nước dùng, cùng với trộm điện hành vi hạ trọng tài nghị quyết, tiền phi pháp người năm ngàn tỉnh tệ, ba ngày bên trong chước thanh."

"Cuối cùng là Hoang Thần Giới đồng thời online nhân số đã đạt tới yêu cầu của người, trước mắt online nhân số mười vạn lẻ ba ngàn."

Nghe được cái cuối cùng tin tức, Lâm Hoang uống nước động tác nhất thời ngưng trệ, xoa xoa mi tâm, "Là lúc này rồi sao?"

Hoang Thần Giới, Lâm Hoang sách lậu mộng Thần giới chế tạo ra mộng mạng lưới thế giới. Có thể cho người ở trong đó tự nghiệm thấy mộng cảnh sinh hoạt, bởi vì cái gọi là một giấc chiêm bao mấy Thiên Thu, nay tịch là năm nào.

Đương nhiên Lâm Hoang chế tạo Hoang Thần Giới không có được chính thức cho phép.

Bất quá so với việc Huyền Thần giới hoặc là cái khác chính thức cho phép mộng mạng lưới thế giới, Lâm Hoang Hoang Thần Giới chỉ cần tiêu phí một chút tỉnh tệ, liền có thể đạt được quyền hạn tối cao cho phép, đối với rất nhiều người mà nói vẫn phi thường có lực hấp dẫn.

Thời đại này, tuy như cũ có thần linh cao cao tại thượng, thế nhưng đi qua trăm thánh cách thiên, phạm tục sinh hoạt đã không hề cùng dạng, dân trí khai hóa, óng ánh văn minh, đủ loại Thần Đạo tri thức bị truyền bá, đủ loại thần thánh đồ vật nước chảy chế tạo ra.

Trước kia các loại thần thánh tuyệt học bị phổ cập, đã trở thành giáo dục bắt buộc sách giáo khoa. Đặc biệt là vẫn lạc mộng thần thần thần thể bị chế tác trở thành bao quát vạn giới mộng Thần giới, càng làm cho phạm tục xã hội tiến nhập tri thức nổ lớn thời đại.

Gần như mỗi một Thiên Đô có công pháp mới được sáng tạo, mỗi một Thiên Đô có tân thần khí bị chế tạo ra, phong phú phồn hoa lấy phạm tục người xã hội.

Đương nhiên cùng này tương đối chính là, mười vạn năm qua, ba ngàn thế giới, ngàn vạn tộc đàn, không người thành thần.

Đây là tốt nhất thời đại, cũng là xấu nhất thời đại.

"Ngăn ra Hoàng Thần Giới tiếp nhập, khởi động tất cả nguồn năng lượng, mở ra tất cả phòng Ngự Thần trận. Thiên Khu khởi động đặc thù chỉ lệnh hình thức. Sau đó, bắt đầu đi."

Gần như chỉ là do dự ba giây đồng hồ, Lâm Hoang liền có quyết định.

tiếp tục mười triệu năm, đặc biệt là đi qua mười vạn năm trước trăm thánh cách ngày sau, thành thần con đường đã bị triệt để thăm dò, nhất thể tam kiếp Lục Đạo pháp môn thậm chí lấy được Chư Thần tán thành.

Cái gọi là nhất thể, chính là thân thể. Tu chính là thân, là đem phàm thân tu luyện thành thần thể pháp môn.

Tam kiếp, thiên kiếp, Địa kiếp, nhân kiếp, tu chính là hồn, chỉ có vượt qua tam kiếp, tài năng tu thành vạn kiếp bất ma linh hồn.

Về phần Lục Đạo, Địa, Thủy, Hỏa, Phong, Âm, Dương. Tu chính là vật chất, toàn bộ thế giới quy tắc.

Thần thể không ngã, linh hồn bất diệt, chừng không quy tắc, như thế mới có thể vì thân.

Nhất thể tam kiếp Lục Đạo bao dung tất cả tu luyện công pháp, tất cả có Thiên Thu, nhưng nếu muốn trở thành thần, lại là phải đem này nhất thể tam kiếp Lục Đạo toàn bộ tu thành mới được.

Nhưng nhất thể hảo hảo, Lục Đạo có thể cầu, chỉ có tam kiếp khó khăn. Thế nhân tu luyện, phần lớn từ nhất thể Lục Đạo vào tay, nhưng Lâm Hoang lựa chọn tam kiếp.

Hoang Thần Giới, Quy Khư chi địa.

Với tư cách là Hoàng Thần Giới cuối cùng cửa khẩu, vẫn chưa có người nào có thể đặt chân nơi này, nhưng Lâm Hoang xuất hiện ở nơi này.

Toàn bộ Hoàng Thần Giới, là Lâm Hoang lấy đại Mộng Tâm theo làm cơ sở, kết hợp mười lăm khóa ác mộng tộc nào hạch chế tạo ra mộng mạng lưới thế giới, ở trong Hoàng Thần Giới, Lâm Hoang chính là thần, chính là Chủ Tể.

"Ta nói, phải có ánh sáng!" Lâm Hoang một bộ thanh y, tóc dài xoa vai, đơn giản một nhúm, cổ xưa đại khí, đi chân trần đứng thẳng, vung tay lên, liền có một đạo quang.

Hoảng sợ như mặt trời, Miếu Miếu như lông nhện, trong chớp mắt chiếu sáng cả Hoàng Thần Giới.

Cùng lúc đó, toàn bộ Hoàng Thần Giới, tất cả tồn tại người đều rồi đột nhiên kinh hãi, lấy được tin tức.

"Quy Khư chi địa mở ra?!"

"Nhanh như vậy! Chẳng lẽ Hoàng Thần Giới này cũng phải đóng lại?"

"Quản lý hần nhiều như vậy! Đi! Đi Quy Khư chi địa, trăm Thánh Chiến Chư Thần. Ha ha, Hoàng Thần, ta sung 100 tinh tể, ta muốn lúc Vô Thánh!"

Đây là Hoàng Thần Giới mị lực, chỉ cần một chút tiêu phí, người liền có thể đang ở trong mộng trở thành người muốn trở thành hết thảy, cho dù là thần.

Đương nhiên giới hạn trong Lâm Hoang năng lực, cho dù ở Hoàng Thần Giới trở thành thần, cũng chẳng qua là Giác Mộng Nam Kha, nếu như là tại mộng Thần giới, người có thể tại mộng Thần giới thành thần, trong hiện thực người cũng có thể thành thần.

"Mười vạn lẻ ba ngàn. Ha ha. Có mười vạn lẻ ba ngàn người giúp ta chia sẻ, tam kiếp, ta cũng muốn nhìn xem có thể hay không độ đi qua!" Lâm Hoang chột cười to một tiếng, vung tay lên, ngạo thị vòm trời.

Ầm ầm!

Thiên địa biến sắc, Lôi Đình cuộn cuộn, bỗng nhiên trong đó, toàn bộ Hoàng Thần Giới, Lôi Đình rền vang, thiên địa xoay ngược lại, thiên địa dường như biến thành một cái đại Ma Bàn(cối xay), Lôi Đình thêm sắc, phai mờ chúng sinh.

"Oa! Đây hiệu quả! Hoàng Thần, người có thể đi!"

"Đây là thiên kiếp! Là thiên kiếp a! Thoái mái lật ra! Tiền này đáng giá!"

Hoang Thần Giới mọi người hô to gọi nhỏ, gọi thẳng đã ghiền.

Oanh!

Lôi Đình Vạn Quân, như quang như ngục, phân hoá mười vạn nói, trong chớp mắt tới.

"A!"

"Không!"

Ngấn ngời thê lương thanh âm vang lên, cơ hồ là trong nháy mắt, toàn bộ Hoang Thần Giới bị trống rỗng, chỉ còn lại Lâm Hoang một người cánh tay chống đỡ thiên.

"Chưa đủ! Chưa đủ! Lại đến!" Lâm Hoang cười lớn một tiếng, tóc bay lên, đưa tay vung lên, vừa mới chết đi Hoang Thần Giới mọi người lại lần nữa phục sinh qua.

Oanh oanh!

Thiên kiếp càng mãnh liệt, xao động Lôi Đình, xé rách thiên địa. Vừa mới phục sinh tới mọi người, còn không có hiểu rõ đến cùng xảy ra chuyện gì, lại lần nữa ở dưới Lôi Đình hóa thành bột mịn.

Lôi Đình cuộn cuộn, thiên uy khó lường. Một mà tiếp, lại mà ba.

"Cửu, số lượng cực kỳ. Thiên kiếp chín đạo, hiện tại, là thời điểm kết thúc!"

Lại một đạo Lôi Đình rơi xuống, Lâm Hoang hít sâu một hơi, đột nhiên phun ra, trong chớp mắt như gió, như thác nước, như núi, cuối cùng hóa thành ba đạo kiệt ngạo thân ảnh, ngang nhiên nghịch thiên mà lên, cánh tay chống đỡ thiên.

Lôi quang lấp lánh, dần dần dập tắt.

Lâm Hoang trong nội tâm buồn lòng, biết thiên kiếp một cửa, chính mình xem như xông đi qua.

"Trách không được thể nhân nhìn trời kiếp sợ như sợ cọp. Thiên kiếp, quả nhiên đáng sợ." Lâm Hoang thở dài, nhìn nhìn bàn tay của mình, nguyên bản khắc sâu vân tay dần dần trở nên bằng phẳng, cuối cùng chậm rãi tiêu thất, lòng bàn tay vậy mà trở nên bóng loáng trong như gương.

Lâm Hoang biết điều này đại biểu lấy mình đã vượt qua thiên kiếp, từ đó sau khi ta mệnh do ta không do trời.

"Chỉ còn năm vạn người?" Không kịp mừng rỡ Độ Quá Thiên Kiếp, Lâm Hoang trong nháy mắt một chút, Hoang Thần Giới mọi người lại lần nữa phục sinh, nhưng số lượng chỉ còn lại một nửa.

"Ta muốn trách cứ! Ta muốn trách cứ! Chết tiệt Hoang Thần! Đau quá! Thật đáng sợ!"

"Là thiên kiếp. Là chân chính thiên kiếp! Đáng chết! Chúng ta bị lừa rồi, hấn cầm chúng ta làm bia đỡ đạn!"

Thiên kiếp chín đạo, Hoang Thần Giới trung người còn sống sót dù cho lại ngu xuẩn, cũng biết mình đám người bị lừa, hơn nữa là sử thượng đáng sợ nhất âm mưu. Hoang Thần lừa gạt không chỉ là bọn họ, còn có hôm nay, này địa phương.

Hấn nghĩ vàng thau lẫn lộn, lừa gạt thiên địa, vượt qua tam kiếp.

Mọi người chửi bới, Lâm Hoang không thêm để ý chút nào, kế hoạch này hấn đã tìm cách mười năm. Từ xưa đến nay, có thể vượt qua tam kiếp người, không có chỗ nào mà không phải là kinh người tuyệt diệu, đem nhất thể Lục Đạo tu luyện tới cực hạn, mới đi thử độ tam kiếp. Nhưng Lâm Hoang phương pháp trái ngược, trước độ tam kiếp, lại tố thân thể, quản lý Lục Đạo.

Đây là một cái điên cuồng ý nghĩ, những người khác liền nghĩ cũng không dám nghĩ, nhưng Lâm Hoang không riêng suy nghĩ, còn làm.

"Thời đại bất đồng. Lão tư duy, thật sự là quá ngu xuẩn, quá lãng phí thời gian." Lâm Hoang thở dài một tiếng, hấn không phải là thần nhị đại, hấn không có thiên phú dị bẩm, hấn không có trời sinh thân thể, hấn chỉ là chúng sinh trung bình thường nhất một cái, không có khả năng thành thần người bình thường.

Thế nhưng thời đại không giống với lúc trước. Nhờ vào Hoang Thần Giới, Lâm Hoang cảm giác mình có khả năng sáng tạo một cái kỳ tích. Thiên kiếp tuy mạnh, nhưng là không phải không có thể lừa gạt.

Hoang Thần Giới là Lâm Hoang sáng tạo, cho nên đối với thiên địa mà nói, toàn bộ Hoang Thần Giới đều muốn bị giết chết tồn tại, cho nên Hoang Thần Giới trong tồn tại mười vạn lẻ ba ngàn người đều muốn bị giết chết. Cho nên Lâm Hoang có mười vạn lẻ ba ngàn cái pháo hôi, hơn nữa không giống với cái khác chống cự thiên kiếp trận pháp, bởi vì đối với thiên địa mà nói, Lâm Hoang chính là Hoang Thần Giới, Hoang Thần Giới chính là Lâm Hoang, cho nên từ đầu đến cuối Lâm Hoang đối mặt thiên kiếp cũng không có tăng cường. Sẽ không giống trận pháp đồng dạng, bởi vì hấn người tham gia mà đưa tới thiên kiếp trở nên mạnh mẽ.

Thiên kiếp vừa qua khỏi, Địa kiếp lại lên.

Hoang Thần Giới bắt đầu gió thổi, Phong Khởi này tại đại địa, nguyên ở Cửu U, từ lòng bàn chân nhập, từ trăm hợp thành xuất. Đây là địa sát, đây là Địa kiếp.

Đây là phong, cũng là hỏa. Đây là hỏa, cũng là Thủy.

Vù vù! Gió thổi, hỏa thiêu, Thủy tan.

Chốc lát, Hoang Thần Giới mọi người hóa thành tro tro, Lâm Hoang vùng tay lên, chết đi mọi người lại lại lần nữa phục sinh, chỉ bất quá số lượng lại lần nữa giảm phân nửa, chết đi, linh hồn đã hoàn toàn bị Địa kiếp chôn vùi.

Gió thổi một quý, hỏa thiêu vùng quê, Thủy Mạn Thiên địa phương.

Hoang Thần Giới chúng sinh ở nơi này gió thổi, hỏa thiêu, Thủy tan bên trong, tựa như cỏ dại đồng dạng, bị thiết cát, thiêu hủy, hòa tan, bất quá cừu hơi thở, toàn bộ Hoang Thần Giới, lẻ loi lơ lửng chỉ còn lại bảy người.

Lâm Hoang thân ảnh trở nên đơn bạc, dù cho có mười vạn người giúp hắn chia sẻ, thế nhưng vượt qua thiên địa hai kiếp, hắn cũng đã là nỗ lực hết đà. Về phần còn dư lại sáu người lại càng là uể oải không chịu nổi, linh hồn lung lay sắp đổ, gần như muốn tiêu vong.

Mục quang tương đối, Lâm Hoang mục quang ôn hòa lạnh nhạt, sáu người khác lại là nghiêng răng nghiêng lợi, phần hận kinh khủng.

"Thiên địa hai kiếp đã qua. Nhân kiếp, ta rất chờ mong."

"Lâm Hoang. Giác mộng của ngươi là cái gì!"

"Thành thần."

"Oa a, Lâm Hoang, ngươi thật là lợi hại."

Năm tuổi Lâm Hoang, năm tuổi Trần Nhựt.

"Lâm Hoang. Giác mộng của ngươi là cái gì!"

"Thành thần."

"Vậy Lâm Hoang muốn cố gắng lên a!"

Mười tuổi Lâm Hoang, mười tuổi Trần Nhựt.

"Lâm Hoang. Giác mộng của ngươi là cái gì!"

"Thành thần."

"Lâm Hoang. Ngươi lần sau không muốn nói như vậy, người khác biết cười lời."

Mười lăm tuổi Lâm Hoang, mười lăm tuổi Trần Nhựt.

"Lâm Hoang, giác mộng của ngươi là cái gì!"

"Thành thần."

"Ha ha. Ta liền biết, được rồi, không nói nữa. Chúng ta chia tay a."

Hai mươi tuổi Lâm Hoang, hai mươi tuổi Trần Nhựt.

Hiện tại, Lâm Hoang hai mươi lăm tuổi. Bỏ qua mộng tưởng, hướng cửu muộn năm, mỗi sáng sớm 7:30 rời giường, lách vào Thượng Văn xe, xuyên qua nửa tòa thành thị, chín giờ đánh tạp, đi làm. 12h đúng giờ ăn cơm, một giờ đồng hồ tiếp tục đi làm, thời kỳ trên ba lần phòng vệ sinh, sau đó đợi đến sáu giờ, đánh tạp, tan tầm, lách vào văn xe, xuyên qua toàn bộ thành thị ngọn đèn đầu, về nhà, nấu cơm, tắm rửa, ngủ, vòng đi vòng lại.

"Lâm Hoang. Sang năm chúng ta kết hôn a. Ta tính qua, bây giờ gọi ngân hàng cộng thêm cuối năm cuối năm thường, hắn là đủ chúng ta trao tiền đặt cọc (*trong mua trả góp)." Hai mươi lăm tuổi Trần Nhựt giống như trong trí nhớ ngọt ngào, tựa ở Lâm Hoang đầu vai, cười nói.

Lâm Hoang dừng lại động tác trong tay, tắt đi hỏa, xoay người, đưa tay vuốt ve Trần Nhựt khuôn mặt.

"Làm sao vậy?" Trần Nhựt ngạc nhiên.

"Kỳ thật, ta thật sự có có yêu ngươi. Cũng nghĩ qua như vậy cùng với ngươi bình thường, phổ thông, kết hôn, sinh tử, già đi, tử vong. Thế nhưng là, đây không phải ta chân chính tưởng tượng. Ta có ta muốn mộng tưởng, muốn đi phương hướng, tại sao có thể ở chỗ này dừng lại. Cho nên, thật xin lỗi, ta chỉ là đã từng yêu ngươi."

Lâm Hoang hai mắt ảm đạm, buồn vô cớ thờ dài, nhìn nhìn Trần Nhựt khuôn mặt tại trước mắt một chút tiêu tán, "Đây là nhân kiếp sao? Quả nhiên, trời cao không tính là cao, nhân tâm đệ nhất cao."

...

Ngươi có khắc cốt ghi tâm hận qua một người sao?

Yêu đến tận cùng, cho nên hận đến tận cùng.

Lâm Hoang hận Trần Nhựt, hận đến muốn giết chết nàng.

Cho nên Lâm Hoang vụng trộm tìm gặp Trần Nhựt trong nhà, bắt cóc nàng.

"Lâm Hoang, ngươi điên rồi. Ta nói, chúng ta không thích hợp, ngươi không muốn xứng vậy." Trần Nhựt có chút kinh khủng, nàng không nghĩ tới có một ngày Lâm Hoang vậy mà hội như vậy đối với nàng.

"Ta điên rồi, đích xác. Từ ngươi rời đi đó của ta thiên, ta liền điên rồi. Ta có nhiều yêu ngươi, liền có nhiều hận ngươi. Ngươi biết ta yêu ngươi nhiều lắm không? Ta nguyện ý vì ngươi đi chết! Cho nên ngươi biết ta hiện tại có nhiều hận ngươi sao?" Lâm Hoang có chút dốc cạn cả đáy, vũ động đao nhọn, dùng chuẩn bị cho tốt dầu nhiên liệu rải đầy gian phòng.

"Lâm Hoang, ngươi không nên kích động. Ngươi bình tĩnh một chút. Chúng ta hảo hảo nói chuyện, có thể chứ?"

"Không cần! Ta hận ngươi, cho nên, để cho chúng ta cùng đi chết đi!" Lâm Hoang cười lớn một tiếng, đột lên hỏa, nhìn nhìn nhảy lên hỏa diễm, Lâm Hoang bỗng nhiên trầm mặc.

"Yêu đến tận cùng, sẽ hận đến tận cùng sao?"

Lâm Hoang bỗng nhiên thở dài một tiếng, "Thế nhưng là ta từ trước đến nay cũng không có hận qua nàng, ta chỉ là có điểm tiếc hận, có chút phiền muộn, bởi vì ta rốt cuộc đã từng yêu nàng."

"Nhân kiếp, ngươi thua. Nhân tâm tuy ngũ biến, nhưng ta một lòng thành thần, bản tâm kiên định. Hồng Trần phồn hoa một tịch qua, yêu hận tình cừ, không có gánh nặng trên người, ngươi nghĩ dùng Hồng Trần thế tục loạn ta bản tâm, bất quá là si tâm vọng tưởng mà thôi."

Lâm Hoang ngẩng đầu nhìn lên trời, hai mươi lăm tuổi sinh mệnh, tại Hồng Trần trung bốn tẩu, lại chưa từng có dao động bản tâm. Yêu ghét hận, với hắn mà nói, bất quá là thoáng qua như mây khói.

Nhân tâm ngũ biến, Lâm Hoang mở mắt ra, thấy là trong trí nhớ cùng đi thế cha mẹ.

Cùng xuống thân ảnh, tóc bạc sinh ra sớm, Lâm Hoang trong nội tâm bỗng nhiên có chút tâm nhút.

"Yêu ghét hận, oán biệt ly, cầu không được. Ai, đang ở phạm trần, kia được siêu thoát, mà thôi, mà thôi."

Thở dài một tiếng, Lâm Hoang dần dần mất phương hướng.

Trong nháy mắt ba mươi năm, cảm ơn thì giờ tuối tác, đi xuân thu, Lâm phụ Lâm mẫu đã dần dần già thay, Lâm Hoang cũng đã người đã trung niên, có vợ có tử.

"Ba mẹ ngày mai đưa tang, ngươi như thế nào còn chưa ngủ." Cười tiếp nhận Trần Nhựt đưa tới áo khoác ngoài, Lâm Hoang vẫy vẫy tay, giơ lên quyển sách trên tay.

"Vừa nhìn một cái chuyện xưa, phía trên nói có người vì thành thần, giết vợ chứng đạo. Ngươi nói buồn cười không tốt cười."

"Quá nhìn chút tạp thư. Cần thận ngươi tẩu hỏa nhập ma."

"Ha ha. Ta đã cho ta đã tẩu hỏa nhập ma." Lâm Hoang nở nụ cười, mục quang dần dần trở nên kiên định, thả ra trong tay sách, "Ngủ đi, ngày mai còn sớm hơn lên."

Trong nháy mắt lại là ba mươi năm, Trần Nhựt chết bệnh, chỉ còn Lâm Hoang hoàn toàn một thân.

"Cha. Ngươi đưa đến cùng chúng ta một chỗ ở được rồi ngươi lớn tuổi, một người ở, ta cùng tốt tuệ cũng không yên tâm"

"Không có việc gì, ta rất khỏe, trước đó chưa từng có tốt."

Lâm Hoang đã rất già, nhưng tinh thần lại vô cùng tốt, "Ta cả đời này, trước hai mươi lăm năm, cương quyết bướng bỉnh, vì chính mình mà sống, ba mươi năm, bề lủ xu nịnh, là cha mẫu mà sống. Cuối cùng ba mươi năm, cần thận, làm vợ mà sống. Có người giết cha giết mẫu giết vợ giết chết, lấy giết chứng nhận bản tâm. Mà ta, ba mươi năm bề lủ xu nịnh, lấy tạ cha mẹ công ơn nuôi dưỡng. Ba mươi năm cần thận, lấy đáp thế từ nửa đời tình cảnh. 60 năm chúng sinh trâu ngựa, mới được trọn đời chư Thần Long giống như."

"Hồng Trần đau khổ, yêu ghét hận, oán biệt ly. May mắn được Hồng Trần, may mắn được Hồng Trần! Ha ha!"

Ngửa mặt cười lớn một tiếng, Lâm Hoang ra Hồng Trần chi môn, vung tay lên, toàn bộ Hoang Thần Giới đã chỉ còn hấn và người cuối cùng.

"Hảo một người kiếp, hảo một người tâm." Lâm Hoang thật dài phun ra một ngụm trọc khí, yêu ghét hận, oán biệt ly, Hồng Trần nhiều ràng buộc, tuy là Lâm Hoang tự cho là bản tâm kiên định, lại cũng đồng dạng bị vây 60 năm, cuối cùng dùng một đời chờ đợi, còn này hai mươi lăm năm Hồng Trần ràng buộc.

Cho dù là hiện tại một lần nữa đứng lại tại Hoang Thần Giới, Lâm Hoang cũng không phải mười phần xác định, chính mình đến cùng có hay không vượt qua người này kiếp.

"Yêu ghét hận, oán biệt ly, cầu không được. Chắc hẳn cuối cùng này kiếp nạn tất nhiên rơi vào này cầu không được." Lâm Hoang mơ hồ nắm chắc đến nhân kiếp cuối cùng điểm rơi chỗ, nhưng nhân tâm ngụy biến, cho dù là Lâm Hoang chính mình cũng không biết mình cầu không được, đều nghe theo ứng ở nơi nào.

"Người đã xong."

Bỗng nhiên, cuối cùng còn lại người kia mở miệng, ngữ khí oán độc.

"Người thật sự là kỳ tài ngút trời, lại có thể nghĩ đến dùng biện pháp như vậy tới vượt qua tam kiếp. Thế nhưng đáng tiếc, người không nên đem ta cũng cuốn đi vào. Ta là Hồng gia dòng chính, tổ từ có ta bồn mạng đèn, vượt qua ba tháng thì cảm ứng không được ta, sẽ dập tắt. Người nên biết Hồng gia tức giận hậu quả."

Lâm Hoang sửng sốt một chút, nhìn người kia liếc một cái, gật gật đầu, không để ý đến.

"Người bây giờ thả ta, còn kịp. Tuy người đã đúc dưới sai lầm lớn, thế nhưng lấy ta Hồng gia quyền thế, vẫn có thể bảo vệ người một mạng. Người là thiên tài, nói không chừng còn có thể có cơ hội trở thành ta Hồng gia khách khanh."

"Hồng gia có thể giúp ta vượt qua nhân kiếp sao?" Lâm Hoang ung dung một câu, để cho người kia nhất thời á khẩu không trả lời được.

Ầm ầm!

Hoang Thần Giới bỗng nhiên kịch liệt chấn động lên, thiên địa tan vỡ, tựa như thiên biến.

"Ha ha. Người đã xong. Ta muốn người chết rất khó coi, ta thế." Người kia sững sờ, sau đó cười như điên, tình huống như vậy hẳn tại trong sách xem qua, đây là ngoại giới cường lực quấy nhiễu, mạng mạng lưới thế giới sắp tan vỡ điểm báo trước.

Lâm Hoang biến sắc, hẳn đã nhận được tin tức về Thiên Khu, có người ở cường ép đột phá phòng Ngự Thần trận, hiển nhiên sự tình đã bại lộ.

"Thất bại trong gang tấc, thất bại trong gang tấc a!" Lâm Hoang thở dài một tiếng, mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên, lần này là hấn sơ sót, nhân kiếp so với hấn tưởng tượng còn khó hơn độ, lãng phí thời gian quá nhiều, bằng không cũng không có khả năng bị người tìm tới cửa.

"Mà thôi, mà thôi. Họa này phúc chỗ ý. Thất bại trong gang tấc, nói không chừng, hay là phúc duyên của ta chỗ." Lâm Hoang tâm huyết dâng trào, cảm thấy điều này cũng hứa cũng không phải một chuyện xấu, trong nội tâm nhất định, nhìn vậy còn tại om sòm Hồng gia đệ tử liếc một cái.

"Vốn người có thể còn sống sót là kiện cực kỳ may mắn sự tình, nhưng người quá om sòm, ta không thích. Cho nên, người hay là đi chết đi." Nhàn nhạt một câu, Lâm Hoang đưa tay sờ một cái, liền đem kia Hồng gia đệ tử bóp chết.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Toàn bộ giới truy nã

Tiên tay bóp chết kia om sòm Hồng gia đệ tử, Lâm Hoang thở dài một tiếng, rời khỏi Hoang Thần Giới, Thiên Khu khí linh hiển hóa con mèo nhỏ cuống quít nhảy đến trên người Lâm Hoang, "Chủ nhân. Còn có mười lăm hơi thở, tất cả thần trận đều đem bị đột phá. Truyền Tống Trận đã chuẩn bị xong, tùy thời có thể khởi động."

"Biết." Lâm Hoang có chút không thích ứng dặm chân, đã vượt qua thiên địa hai kiếp, nhân kiếp cũng đã vượt qua hơn phân nửa, nhưng thân thể chính là thân thể, để cho hấn vượt qua thiên địa hai kiếp, được cho vạn kiếp bất ma linh hồn có chút không thích ứng, thật giống như một máy trên xe bò nhiều một máy vượt qua giới Truyền Tống Trận, cứng rắn đem một khóa thái dương nhét vào giếng cạn trong.

"Độ nhân kiếp chỉ có thể lại tìm cơ hội hội. Đợi chạy khỏi nơi này, liền phải trước tiên đem thân thể tăng lên, sau đó chừng không Lục Đạo, đến lúc sau thiên hạ đại có thể đi được."

Trong nội tâm đầu vào đầy định hảo kế hoạch, Lâm Hoang tiện tay bóp vỡ chính mình bố trí kia mười lăm khóa ác mộng thú não hạch, thậm chí có vô ích đi đem mình thích vài cuốn sách mang lên, lúc này mới thông qua Truyền Tổng Trận bông bênh mà đi.

"Báo cáo, nhiệm vụ thất bại! Mục tiêu đã đào tẩu! Lập lại! Mục tiêu đã đào tẩu!"

"Toàn lực truy tung, đem tất cả vật phẩm toàn bộ mang về. . . ."

Bạch Ngọc Kinh, Hồng gia.

"Nhiệm vụ thất bại. Để cho người kia đào tẩu."

Mục nát nhà tranh, lung lay sắp đổ, nhưng không người dám coi thường.

Đây là Hồng gia dễ dàng từ nhà tranh. Chư Tử trăm thánh, dễ dàng từ nhà tranh.

Một cái hùng vĩ thanh âm từ nhà tranh trong truyền tới, "Người kia quả nhiên đã vượt qua thiên kiếp. Bốn tọa đã tính không được mạng của hắn mấy. Người đi trước trọng tài sở. Bọn họ muốn nói rõ, liền cho bọn họ nói rõ."

"Lão tổ. Nếu như chúng ta bắt được kia Lâm Hoang, vậy chúng ta. . . ."

"Đừng đem những người khác làm kẻ đàn. Chư Thần ẩn lui, trăm thánh Quy Khư. Chúng ta Hồng gia có thể sừng sững không ngã, Kháo chính là lợi ích đồng đều dính, bọn họ muốn cướp, để cho bọn họ chém giết, dù sao ai cũng không dám thiếu đi chúng ta phần này."

Bá khí tuyệt luân thanh âm qua đi chính là một mảnh tĩnh mịch, sau đó không quá nửa tháng, luôn luôn Vương không thấy Vương trọng tài sở Cự Đầu nhóm liền toàn bộ ngồi lại với nhau.

Ánh sáng trọng tài sở cung điện, đại biểu công chính nhũ bạch sắc hào quang như mặt nước mờ mờ, chói mắt, làm cho người ta không thấy rõ trên chỗ ngồi người gương mặt.

"Lâm Hoang. Nam. Hai mươi lăm tuổi. Trường cấp 3 học tập. Chủ tu đại Mộng Tâm theo. Phụ lâm trạch, mẫu thư hoa, mười năm trước tử vong. Vô cái khác trục hệ. Có một cái người yêu, năm năm trước chia tay, không có cái khác quan hệ giữa người với người. Hiện đã có thể xác định là Đông Ngũ sự kiện chủ mưu, trước mắt tung tích không rõ."

"Đây là về Đông Ngũ sự kiện điều tra báo cáo. Báo cáo biểu hiện, phạm tội hiềm nghi người lợi dụng chưa cho phép mộng mạng lưới thế giới tạo thành vượt qua mười vạn người thương vong, trong đó trước mắt tử vong một người, vượt qua mười vạn người trọng độ hôn mê, bệnh viện kết luận là linh hồn trọng thương, bộ phận người linh hồn vĩnh cửu bị hao tổn."

"Trở lên chính là về Đông Ngũ sự kiện toàn bộ báo cáo. Cần nói rõ ràng chính là, dễ dàng bói vị trí hiện tại vô pháp bói toán xuất phạm tội hiềm nghi người mệnh số."

Ngắn gọn báo cáo qua đi, hơn mười đạo mạnh mẽ tuyệt đối ý niệm giúp nhau va chạm, giao lưu.

"Xác định?"

"Xác định."

"Là một thiên tài."

"Trần an hay là truy nã?"

"Ảnh hưởng quá lớn, truy nã."

"Sinh, hay là chết?"

"Chết hay sống không cần lo, thế nhưng pháp môn phải cầm đến."

"Hảo!"

Đơn giản giao lưu,

Một phần do trọng tài sở tất cả Cự Đầu cộng đồng ký tên lệnh truy nã đã bị ban bố xuất ra.

"Về Đông Ngũ sự kiện, chúng ta đã có rõ ràng phạm tội hiềm nghi người. Thịnh đại chúng tin tưởng trọng tài sở, tin tưởng chấp pháp bộ, chúng ta nhất định sẽ mau chóng đem truy nã quy án."

"... Mặt khác nếu như dân chúng có quan hệ với nên phạm tội hiềm nghi người mạnh mẽ, có thể lập tức liên hệ các nơi chấp pháp bộ..."

"... . Lặp lại, nên phạm tội hiềm nghi người cực độ nguy hiểm, trước mắt đã tạo thành hơn mười vạn người thương vong. Trước mắt chúng ta hoài nghi nên phạm tội hiềm nghi người cùng giới ngoại tà giáo tổ chức có quan hệ..."

Ngồi ở khai mở hướng Thực quận tinh năng động trên xe, đã bộ dáng đại biến Lâm Hoang mặt không biểu tình nhìn nhìn chọc vào truyền bá khẩn cấp tin tức, toàn bộ giới truy nã, không có vượt quá Lâm Hoang dự liệu.

Bầu môi, Lâm Hoang không có để ý, một tướng công thành Vạn Cốt khô, đừng nói là toàn bộ giới truy nã, coi như là ngàn người chỉ trích, vậy thì thế nào.

Không hề quan tâm tin tức, Lâm Hoang nhắm mắt lại bắt đầu suy tư chính mình bước tiếp theo.

Hắn đã vượt qua thiên địa hai kiếp, linh hồn chuyển biến, hiện tại hắn thời khắc cũng có thể cảm giác được này thiên địa cộng minh, hấp dẫn, để cho hắn nhận không được muốn linh hồn xuất khiếu, từ nơi này rách nát mục nát cảm cố thân thể trung thoát ly xuất ra.

Lâm Hoang đau khổ đè nén loại cảm giác này, tu luyện trên đường quá nhiều trắc trở, cạm bẫy, . Cho dù là vượt qua thiên địa hai kiếp, nhưng cho dù là thành thần, cũng có vẫn lạc mạo hiểm, huống chi là hắn.

"Nhất định phải mau chóng bỏ mạnh mẽ thân thể, bằng không ta e rằng kiên trì không được bao lâu, này thiên địa đối với ta lực hấp dẫn thật sự là quá lớn." Lâm Hoang thở dài một tiếng.

Nhất thể tam kiếp Lục Đạo. Thân thể là thuyền, linh hồn là đà, quy tắc là phương hướng.

Hiện tại Lâm Hoang vượt qua thiên địa hai kiếp, linh hồn cường đại, gần như vạn kiếp bất ma, nhưng thân thuyền là quá nhỏ, hơn nữa không rõ phương hướng, một cái sơ sẩy sẽ thuyền trở mình người chết.

Cho nên Lâm Hoang phải mau chóng đem thân thể tăng lên.

Thân thể tu luyện, còn gọi là bổ khuyết.

Thân thể hoàn mỹ vô khuyết, mà nhân thể lại có thiếu, từ nhân thể tu luyện tới thần thể chính là bổ sung (bù chỗ thiếu) quá trình.

Thân thể tu luyện, trọng tại bổ sung (bù chỗ thiếu), nếu là lúc trước mộng muội thời đại, có lẽ rất khó, nhưng hiện tại thời đại không giống với lúc trước, tất cả Đại Thế Giới giao lưu, các loại thiên tài địa bảo, tu luyện công pháp, chỉ cần có đầy đủ tinh tể, cũng có thể đem thân thể tu luyện tới cực hạn, hoàn mỹ vô khuyết, thành tựu thần thể.

Đương nhiên như vậy thành tựu chỉ là đồng dạng thần thể, còn có một ít trong truyền thuyết thần thể, lại là cần đặc biệt bí pháp, thậm chí có chút là thiên địa tạo hóa, Tiên Thiên mà sinh, gọi chung vì Tiên Thiên thần thể.

Lâm Hoang hiện tại thật không có nghĩ đáp nặn xuất Tiên Thiên thần thể, có thể có đồng dạng thần thể liền đủ để dung nạp hắn hiện tại cường đại linh hồn, về phần Lục Đạo.

Vượt qua thiên địa hai kiếp, Lâm Hoang bây giờ linh hồn từng giây từng phút cũng có thể cùng thiên địa giao lưu, cộng minh, Địa, Thủy, Hỏa, Phong, Âm, Dương ảo ảnh từng giây từng phút đều hiện ra ở trước mắt hắn, thật giống như một mảnh cát giấu vàng bãi cát, người khác cần phải đi tìm kiếm mấy ngàn, mấy vạn, thậm chí mấy chục vạn hạt cát đi tìm vàng, mà Lâm Hoang muốn làm lại là đem vàng nhặt lên mà thôi.

Đây là vượt qua thiên địa hai kiếp diệu dụng.

Tại cổ đại, vượt qua thiên địa hai kiếp, liền có thể xưng thánh, nếu là tiến thêm một bước, vượt qua nhân kiếp, chính là Bán Thần.

Dù cho bây giờ Lâm Hoang nhất thể Lục Đạo chưa thành, nhưng là có thể bị gọi thánh nhân, mặc dù là nhược tiểu nhất thánh nhân, nhưng linh hồn phương diện, linh ngộ phương diện, lại là thật sự thánh Nhân cấp.

"Thánh nhân, thánh nhân. Ha ha, tuy ta có thể là từ trước tới nay nhược tiểu nhất thánh nhân, nhưng chỉ cần thành tựu nhất thể Lục Đạo, ta chính là chân chính thánh nhân."

Lâm Hoang ung dung thở dài một tiếng, tại Thực quận đứng hạ xuống tinh năng động xe, kế tiếp, hắn muốn đi một cái địa phương.

PS: Sách mới Thượng truyện, các loại cầu!

Chương 3 : Bồ Thiên Các

Thục quận, Nhân giới cực nam chi địa, trăm thánh cách thiên lúc trước bị kêu là trăm vạn đại sơn.

Từ xưa thâm sơn đầm lầy xuất ản sĩ.

Thục quận chi địa từ xưa đến nay chính là cường nhân xuất hiện lớp lớp, nhiều cái vất ngang cổ kim hiện tại như cũ như mặt trời ban trưa thánh địa đều bắt nguồn tại nơi này, Lâm Hoang muốn đi Bồ Thiên Các chính là Thục quận một cái đã từng chiếu rọi Vạn Cổ thánh địa.

Bồ Thiên Các, được xưng một khi có thể bỏ thanh thiên, nghe nói đạo thống là từ Địa Hoàng nhất mạch truyền thừa, là thật hay giả đã không được biết, rốt cuộc ai cũng không có dũng khí thăng lên Cửu Thiên, đến hỏi ngôi cao trên thần tọa Địa Hoàng.

Bất quá Bồ Thiên Các Bồ Thiên bí pháp, ngược lại đích thực là tại mộng Thần giới thần công tuyệt nghệ bảng xếp hạng Top 100 tuyệt học.

Lâm Hoang mục tiêu chính là Bồ Thiên bí pháp.

"Tới thứ nhất, nhìn một cái. Chỉ cần một trăm tinh tệ, liền có thể vui chơi thoả thích Bồ Thiên Các thánh địa di chỉ, còn đưa ngộ đạo thạch một khối..."

Ra sức la hét chính là một cái ngây thơ thiếu nữ, đại khái mười sáu mười bảy tuổi, bộ dáng xinh đẹp, mang theo điểm Bé Mập, càng hiển khả ái. Rõ ràng đã là Đông Nguyệt, cái trán toái phát cũng đã bị mồ hôi làm ướt.

"Tiểu Manh, đừng kêu. Đi, trở về. Để cho sư phó biết, cần phải mắng chết chúng ta." Một bên làn da ngăm đen thiếu niên, tựa hồ có chút thẹn thùng, ngăm đen mặt có chút đỏ lên, đoạt lấy ngây thơ thiếu nữ trong tay tuyên truyền đơn, tất âm thanh nói.

"Tam sư huynh. Đạo tràng hưng vong, chúng ta mỗi người có trách. Nhanh, theo ta cùng đi phát tuyên truyền đơn."

"Không muốn. Mặt mặt chết rồi. Mau trở về, bằng không ta báo cho sư phó."

Thiếu nam thiếu nữ tranh chấp không dưới, Lâm Hoang như có điều suy nghĩ, trên Địa nhật lên một trương bị người tiện tay vứt bỏ tuyên truyền đơn, ngón tay vuốt ve một chút, lại nhìn một chút kia tranh chấp hai người, khóe miệng hiện lên một tia tiếu dung. "Xem ra Bồ Thiên Các tình cảnh so với ta trong tưởng tượng càng kém, thật sự là không tệ tin tức."

Đê lăm bầm một câu, Lâm Hoang cất bước hướng về kia hai người đi đến.

"Đừng làm rộn. Có người tới." Gọi Tiểu Manh thiếu nữ chú ý tới Lâm Hoang đến gần, không kịp lại cùng sư huynh tranh chấp, lau đem cái trán mồ hôi, nỗ lực bay ra ngọt ngào tiếu dung. "Đẹp trai, đẹp trai. Du lịch sao? Bồ Thiên Các di chỉ chuyên du lịch một ngày, còn đưa ngộ đạo thạch, chỉ cần một trăm tinh tệ."

Lâm Hoang gật gật đầu, không có nói nhiều, cho ra một trăm tinh tệ, "Dẫn đường."

"A!" Tại Tiểu Manh kích động phát hai tay, tiếp nhận tinh tệ, nghĩ nghĩ lại nhấn lại khả ái khuôn mặt nhỏ nhắn, "Chờ một chút, chờ thêm chút nữa dưới là tốt rồi. Còn kém ba vị, liền có thể xuất phát."

Lâm Hoang nhìn tại Tiểu Manh liếc một cái, lại móc ra 300 tinh tệ, "Hiện tại có thể dẫn đường."

"Ta không phải là ý tứ này, chỉ là, chỉ là. . . ." Tại Tiểu Manh có chút lúng cuống tay chân, không biết nên tiếp, hay là nên trả lại.

"Ta thời gian đang gấp, cảm ơn." Lâm Hoang lông mày hơi hơi nhàu lên, nói.

"Vây. Được rồi." Tại Tiểu Manh có chút không muốn bỏ đem ba ngàn tinh tệ còn cấp cho Lâm Hoang, đối với ngăm đen thiếu niên nói: "Tam sư huynh người lưu lại phát truyền đơn, ta trước tiên đem vị này đẹp trai đưa đến đạo tràng."

"Tiểu Manh." Ngăm đen thiếu niên khẩn trương một bà túm quá Tiểu Manh, "Người sao có thể đem không rõ chi tiết người mang về đạo tràng, vạn nhất hấn là người xấu thể nào?"

"Sẽ không á." Tại Tiểu Manh nhỏ giọng nói, "Người xem hấn văn văn nhược yếu, khẳng định ngay cả ta cũng đánh không lại. Ta làm việc, người yên tâm. Đi thôi."

Đi theo tại Tiểu Manh sau lưng, lên tinh có thể xe, Lâm Hoang lẳng lặng chải vuốt lấy việc của mình trước kế hoạch, một đường trầm mặc, để cho hướng ngoại tại Tiểu Manh có chút kìm nén không được.

"Người hay là đệ tử à? Tới Thục quận du lịch?"

Lâm Hoang không có phản ứng.

"Thực quận thế nhưng là thiên phú chi địa. Danh thắng di tích cổ có thể nhiều, như trong núi yển, cửu khúc trận, Vân Sơn thần tượng, đại môn thạch hóa..."

"Đương nhiên chúng ta Bồ Thiên Các thánh địa di chí cũng là rất nổi danh. Bồ Thiên Các tên tuổi người khẳng định nghe qua a. . . ."

Lâm Hoang không nói lời nào, tại Tiểu Manh liền phối hợp một người nói, nếu như quyết định dùng mở ra du lịch biện pháp vì đạo tràng gia tăng thu vào, tại Tiểu Manh cảm giác mình nên làm tốt một cái hướng dẫn du lịch trách nhiệm, như vậy mới đối với được lên Lâm Hoang cho một trăm tình tệ.

"... Người đừng nhìn chúng ta đạo tràng hiện tại dường như chẳng ra gì? Nhưng nếu rút lui ngàn năm, chúng ta cũng là nổi tiếng Nhân giới thập đại thánh địa nhất, nếu không là ngàn năm trước tam giới đại chiến, chúng ta Bồ Thiên Các vẫn lạc vài vị tổ sư..."

"... Thế nhưng chết gãy lạc đà so với Mã Đại, người đừng nhìn cái gì thiên thần học viện, Thái Nhất giáo vênh vào ngút trời, đến chúng ta đạo tràng đồng dạng phải ngoan ngoãn nghe lời. Chúng ta Thái Thượng tổ sư thế nhưng là Bán Thần. . . ."

"Ta biết." Lâm Hoang bỗng nhiên mở miệng, lại là vào khoảng Tiểu Manh lại càng hoảng sợ.

"Bối thiên thiếu. Nhân Tộc Bán Thần, năm trăm năm trước đi Hóa Thần giới, nghe nói là vì tìm kiếm Bồ Thiên Các tổ sư di giấu, tung tích không rõ, đến nay chưa về."

Tại Tiểu Manh mở to hai mắt, hồ nghi nhìn từ trên xuống dưới Lâm Hoang, trong lòng có chút cảnh giác.

"Vậy là Bồ Thiên Các? !"

Dãy núi vây quanh, núi non điệp lên, trong mây mù thấp thoáng có thể trông thấy đình đài nhà trên mặt nước, thần hạc bay múa, thần lộc bước chậm.

"Đã rách nát đến chỉ có thể chống đỡ nổi chủ phong phòng Ngự Thần trận sao?"

Lâm Hoang linh hồn cường đại có thể so sánh thánh nhân, vừa xuống xe liền đã nhận ra Bồ Thiên Các hiện trạng.

Lâm Hoang trước đó đã làm điều tra, Bồ Thiên Các phòng Ngự Thần trận gọi là Nam Cung tinh đấu đại trận, bắt đầu vốn phải là quần tinh Bái Nguyệt xu thế, nhưng hiện tại rất rõ ràng ngoại trừ chủ phong, cái khác sơn phong cũng đã hoang phế.

"Bên này thịnh. Bên này thịnh. Nói là tham quan di chí nha. Chủ phong chúng ta không đi."

Lâm Hoang không động, đứng chấp tay, nhìn về phía chủ phong.

Tại Tiểu Manh nội tâm lộp bộp một chút, lập tức biết mình là dẫn sói vào nhà, người này căn bản chính là hướng về phía chủ phong.

"Ha ha. Không có ý tứ. Chủ phong là chúng ta đạo tràng chỗ, không đối ngoại mở ra. . . ."

"Tiểu Manh. Để cho hắn đi lên." Một tiếng thanh âm già nua từ sơn Thượng truyền.

Tại Tiểu Manh sững sờ, hoảng sợ nói: "Sư phó. Ta..."

Muốn nói cái gì lại không biết nên nói cái gì, tại Tiểu Manh chỉ có thể ác hung hăng trợn mắt nhìn Lâm Hoang liếc một cái, bước lên trước dẫn đường, một mặt đi, một mặt nhỏ giọng uy hiếp nói: "Người thành thật một chút. Sư phụ ta thế nhưng là thượng đoạn Phong Hầu cường giả. "

Lâm Hoang không nói chuyện, lưng đeo hai tay, đi đến Bồ Thiên Các.

Đến Chủ điện, đã có người bong bóng hạo trà chờ, tóc trắng lông mi trắng, dần dần già thay, dường như tùy thời cũng sẽ chết, nhưng ở Lâm Hoang trong cảm giác, này nhìn như khô mục trên thân thể lại là huyết khí tràn đầy, tựa như như thái dương. Lâm Hoang lập tức biết đây là Bồ Thiên Các hiện giữ Các chủ bối khô khốc, Phong Hầu thượng đoạn cường giả.

"Tam Thần bảy thánh Cửu vương. Đáng tiếc, một đời không bằng một đời."

Mục quang lướt qua bối khô khốc, Lâm Hoang mục quang đảo qua Chủ điện trung Bồ Thiên Các nhiều lần đảm nhiệm Các chủ pho tượng, bỗng nhiên thờ dài.

Nói như vậy lời nói lập tức nhường cho Tiểu Manh giống như tạc mao mèo đồng dạng nhảy dựng lên.

"Tiểu Manh, đi đem người Tam sư huynh tìm trở về." Bối khô khốc huy thối liểu tại Tiểu Manh, mục quang ôn hoà, tựa hồ căn bản không có nghe được Lâm Hoang lời chối tai.

"Hôm nay lão phu tâm huyết dâng trào, được rồi một quẻ, biết có khách từ phương xa tới, cho nên đã chuẩn bị xong trà, thỉnh."

"Đã sớm nghe qua Bồ Thiên Các ba thiếu trà là nhất tuyệt, vừa vặn."

Lâm Hoang nở nụ cười một tiếng, cũng không khách khí, bụng lên vượt qua đặt ở bói khô khốc đầu gối trước trà thơm. Động tác này rất nguy hiểm, chỉ cần bói khô khốc Tâm Niệm một chỗ, liền có thể thuận thế đem Lâm Hoang chém đầu.

Nhưng Lâm Hoang làm được thần nhiên, phẳng phất không biết chỉ cần bói khô khốc động niệm đang lúc liền có thể lấy tính mệnh của hắn.

Bói khô khốc nhắm mắt, ngón tay giết giết, đúng là vẫn còn không hề động làm, chỉ nhìn lấy Lâm Hoang uống một hớp mát nước trà.

"Trà ngon. Quả nhiên danh bất hư truyền." Lâm Hoang tán thưởng một câu, đi thẳng vào vấn đề, "Ta muốn Bồ Thiên bí thuật."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Bảo vệ người 1 mạch, vạn năm Bất Hủ!

"Trăm vạn năm trước, Chư Thần hỗn loạn, Nhân giới sụp đổ. Địa Hoàng lấy Ngũ Thái Thần thạch Bồ Thiên. Vạn năm, liền có Bồ Thiên Các. Ta Bồ Thiên nhất mạch, Thượng truyện Địa Hoàng, huy hoàng trăm vạn năm. Bồ Thiên bí thuật truyền ra bên ngoài bất quá ba lần."

Bốc Khô Vinh không hề động dung, tựa hồ không nghe được lời của Lâm Hoang, tựa như lão hủ chậm rãi mở miệng.

"Trăm vạn năm trước, Bồ Thiên Các Sơ lập, có Huyết Giới thần linh, mạnh mẽ xông tới đạo tràng, đoạt Bồ Thiên bí thuật. Bất quá trăm năm, ta sáng lập ra môn phái tổ sư nhập Huyết Giới, đánh một trận đồ thần, nó dưới ba ngàn vạn tộc duệ, tàn sát hết."

"Sáu mươi vạn năm trước, Thiên Giới Thánh Tử tiếm Nhập Đạo trận, học trộm Bồ Thiên bí thuật. Nhị đại tổ sư truy sát ba ngàn giới, tại Quang Minh Thần chủ tọa dưới tru chi."

"Mười vạn năm trước, trăm thánh cách thiên, Di tộc cửu thánh vây kín đạo tràng, ta Bồ Thiên Các 15 vạn đệ tử hi sinh vì nước, không để cho Bồ Thiên bí thuật rời đi Nhân giới một bước, tam thánh trời lên, để cho Di tộc cửu thánh Quy Khư."

Bốc Khô Vinh nói rất chậm, rất hết sức, nhưng từng cái lời âm điệu mạnh mẽ, nghiêm nghị sát khí.

Lâm Hoang gật đầu, ngữ khí trở nên trịnh trọng, "Ta điều tra qua, đúng như là như lời ngươi nói. Nhưng ta còn là câu nói kia, Bồ Thiên Các, một đời không bằng một đời."

Bốc Khô Vinh hai mắt đột nhiên mở ra, thần quang lấp lánh, giống như đao kiếm đồng dạng, trong chớp mắt thiết cát, lau Lâm Hoang trong tai đi qua, đánh giết đến Chử điện ngoại một cây trên cây, chặn ngang Tề đoạn.

Lâm Hoang mặt không đổi sắc, "Trăm vạn năm trước, các ngươi có sơ đại thần linh. Sáu mươi vạn năm trước, các ngươi có đời thứ ba thần linh. Mười vạn năm trước, các ngươi có tam thánh Cừu vương, hiện tại đâu này? Ngoại trừ tung tích không rõ Bán Thần Bốc Thiên Khuyết, cũng chỉ có ngươi thượng vị Phong Hầu Các chủ."

"Vừa cực hội gãy. Bồ Thiên Các trăm vạn năm lịch sử, một bước cũng không nhường, cùng thần chiến, cùng Thiên Chiến. Cho nên đồng dạng trăm vạn năm, Tam Thần bảy thánh Cừu vương đều vẫn, hộ giáo thần khí bị hủy. Đến bây giờ chỉ còn lại các ngươi con mèo nhỏ hai ba con, liền hộ giáo thần trận cũng không thể tế lên, mặc người chém giết."

Lâm Hoang cười lạnh một tiếng, "Bồ Thiên Các bây giờ còn có thể tồn tại, không phải là bởi vì các ngươi mất đi vinh quang, mà là bởi vì bây giờ thời đại, để cho những cái kia ngấp nghé người không thể tưởng ăn quá khó nhìn. Cũng là bởi vì bọn họ còn lo lắng Bán Thần Bốc Thiên Khuyết không chết."

"Nhưng ta không đồng nhất. Ta không để ý những cái này. Ngươi hôm nay chỉ có hai lựa chọn, hoặc là còn sống đem Bồ Thiên bí thuật cho ta, hoặc là đã chết đem Bồ Thiên bí thuật cho ta."

Bốc Khô Vinh không nói, chỉ là chậm rãi đứng người lên, hướng về Lâm Hoang đi tới.

Bước đầu tiên phóng ra, tóc trắng biến thành đen.

Bước thứ hai phóng ra, còng xuống khô héo thân thể bắt đầu bành trướng.

Đến bước thứ ba, Bốc Khô Vinh lão thái không hề, toàn thân cao thấp óng ánh hào quang chớp động, tựa như khoác lên Kim Giáp cự nhân, đàng đàng sát khí, nhìn qua Lâm Hoang.

Lâm Hoang không nói chuyện, chỉ là lạnh lùng nhìn nhìn Bốc Khô Vinh, đồng tử xoay tròn, biến hóa, hắc sắc con ngươi đánh tan, đồng tử trở nên ngân bạch, băng lãnh không có nửa điểm tình cảm ba động, dừng ở Bốc Khô Vinh.

Bốc Khô Vinh bước thứ tư liền rút cuộc bước không ra.

"Ngươi đã chứng được thánh vị, tội gì còn muốn tới tranh giành." Bốc Khô Vinh bỗng nhiên thờ dài, hào quang tản đi, lại lần nữa biến thành dần dần già thay lão nhân, khoanh chân cố định, nhìn nhìn Lâm Hoang.

"Cho ta Bỏ Thiên bí thuật, bằng không, toàn bộ đạo tràng chó gà không tha!" Lời của Lâm Hoang bình thản, không có chút nào pháp phòng ba động, lại làm cho Bốc Khô Vinh hít vào một hơi khí lạnh.

Bốc Khô Vinh biết Lâm Hoang nói là sự thật, đối với cái này loại đã chứng được thánh vị người đến nói, đã có thể cũng coi là Phi Nhân tồn tại, bản tâm kiên định, nói đến, làm được xuất.

Bốc Khô Vinh đang tự hỏi, Lâm Hoang không có vội vã động thủ, cũng không phải trong lòng của hắn còn có nhân từ, mà là hắn đi cũng không phải sát lục chi đạo, bằng không ngày đó Hoang Thần Giới nhất địch,

Cũng sẽ không đã chết một người.

"Không đủ."

Thật lâu, Bốc Khô Vinh trong miệng phun ra hai chữ, mục quang sáng ngời, nhìn nhìn Lâm Hoang.

"Nếu chỉ là hôm nay may mắn thoát khỏi, này chưa đủ!"

Lâm Hoang cúi đầu xuống, hắn biết ý tứ của Bốc Khô Vinh, hôm nay ngươi tới uy hiếp ta, ta liền đem Bỏ Thiên bí thuật cho ngươi. Vậy ngày mai đối lại người đến uy hiếp ta, ta chẳng phải là cũng phải đem Bỏ Thiên bí thuật cho hắn?

Cho nên, này không đủ.

"Cho ta Bỏ Thiên bí thuật, ta thành thần, bảo vệ ngươi Bỏ Thiên nhất mạch, muôn đời Bất Hủ!"

Từng chữ một, Lâm Hoang phát ra đại chí nguyện to lớn.

Hồng nguyên không thể tóc rối bởi, nếu là làm không được, chính là thành thần, cũng sẽ Thần vị vẫn lạc, Lâm Hoang cho ra điều kiện, có thể nói là vô cùng có thành ý.

Bốc Khô Vinh cũng là mặt mũi tràn đầy động dung, không nghĩ tới Lâm Hoang vậy mà hội phát ra loại này đại chí nguyện to lớn, thế nhưng tỉ mỉ nghĩ nghĩ, hay là lắc đầu, "Này không đủ."

Lâm Hoang mặt không biểu tình nhìn nhìn Bốc Khô Vinh, không có giận dữ, ngữ khí bình thản, "Ngươi nói."

"Mười vạn năm qua, không người thành thần."

Bốc Khô Vinh phun ra bát tự, ý tứ rất rõ ràng, đề cho Lâm Hoang cũng trầm mặc.

Mười vạn năm qua, vạn tộc tranh phong, thiên kiều vô số, lại như cũ không người thành thần, ngươi dựa vào cái gì thành thần. Cũng không thành thần, vậy ngươi nói hết thảy đều là vô căn cứ.

Lâm Hoang nở nụ cười, nhìn Bốc Khô Vinh liếc một cái, gật gật đầu, "Hảo. Cho ta Bỏ Thiên bí thuật, bảo vệ ngươi Bỏ Thiên nhất mạch, vạn năm Bất Hủ."

Ta thành thần, bảo vệ ngươi Bỏ Thiên nhất mạch, muôn đời Bất Hủ.

Cùng bảo vệ ngươi nhất mạch, vạn năm Bất Hủ.

Nhìn như không sai biệt lắm, kỳ thật khác nhau thật lớn.

Phí trước phải chờ tới Lâm Hoang thành thần, tài năng đạt được muôn đời che chở. Mà người sau tuy chỉ lấy được Lâm Hoang vạn năm che chở, nhưng ít ra từ giờ trở đi Bỏ Thiên Các có một cái thánh nhân che chở, đối với những cái kia đánh Bỏ Thiên Các chủ ý người đến nói, chính là một cái thật lớn Chấn Nhiếp.

Muốn biết rõ hiện tại Chư Thần ẩn lui, trăm thánh Quy Khư, các tộc Bán Thần cũng bởi vì Bán Thần hiệp nghị không được đơn giản xuất thủ, Thánh Giả chính là trước mắt các tộc tối cường chiến lực.

Tuy từ lâu dài mà nói, trước một cái điều kiện tự nhiên là tốt hơn.

Nhưng mười vạn năm qua, không người thành thần.

Bốc Khô Vinh không dám đánh bạc.

Bốc Khô Vinh trầm ngâm một lát, biết này có thể là Lâm Hoang cho ra tốt nhất điều kiện, tuy vẫn còn có chút phần nộ, nhưng nghĩ nghĩ, cũng chỉ có thể thờ dài một tiếng, "Hào."

Thất phu vô tội, mang ngọc có tội. Không có lực lượng, cũng chỉ có thể mặc người chém giết.

Bốc Khô Vinh nội tâm kỳ thật đã sớm biết sẽ có một ngày như vậy đến nơi, cho nên đối mặt Lâm Hoang bức bách, Bốc Khô Vinh cảm giác mình vậy mà không có trong tưởng tượng như vậy phần nộ, ngược lại có dũng khí giải thoát cảm giác, ít nhất từ đó sau khi không cần lại lo lắng một ngày nào đó tính lại toàn bộ Bồ Thiên Các bị người phá tông diệt môn.

Không vẫn còn có một cái vấn đề.

Bốc Khô Vinh chần chờ một chút, hay là mở miệng hỏi: "Xin hỏi Thánh Giả tôn hiệu?"

Lâm Hoang dừng một chút, nhìn mình bóng loáng trong như gương thủ chương, thật lâu mới sâu kín hít một câu, "Hoang."

"Vĩnh viễn sánh cùng thiên địa hoang."

Bốc Khô Vinh lộ bộp một chút, có dũng khí hải hùng khiếp vía cảm giác, dường như chính mình hỏi một cái tuyệt đối tuyệt đối không nên hỏi vấn đề.

Loại cảm giác này cũng là lóe lên tức thì, Bốc Khô Vinh cũng không có quá mức để ý, gật gật đầu, nhưng trong lòng thì vất hết óc nghĩ đến những năm gần đây tới có vị nào danh hào vì hoang Thánh Giả dẫn sinh.

"Chẳng lẽ là gần nhất mới chứng được thánh vị tồn tại? Nhưng này hoang, lại là không biết chứng được đến tột cùng là loại nào Thần Đạo?"

Bốc Khô Vinh sờ không được môn đạo, cũng không dám lần nữa hỏi nhiều, lần này nhìn như là Lâm Hoang đến cửa bức bách, mạnh mẽ bắt lấy Bồ Thiên Các Bồ Thiên bí thuật, nhưng Bốc Khô Vinh nội tâm rõ ràng, này kỳ thật chính là một hồi giao dịch.

Lâm Hoang lấy sức một mình, bảo vệ hấn Bồ Thiên nhất mạch, vạn năm Bất Hủ.

Mà Bồ Thiên bí thuật, chính là Bồ Thiên Các cần trả giá cao.

Bốc Khô Vinh nội tâm rõ ràng, nhưng tại Tiểu Manh đám người không rõ ràng lắm, cho nên tại Tiểu Manh một đám người liên trốn ở ngoài cửa dùng một loại đối đãi thù ánh mắt của người nhìn chăm chăm Lâm Hoang, nếu như không phải là lo lắng bị Bốc Khô Vinh quở trách, nói không chừng đã chuẩn bị nhào vào tới hành hung Lâm Hoang một bữa.

Lâm Hoang không thêm để ý chút nào tại Tiểu Manh đợi ánh mắt của người, lẳng lặng cùng chờ đợi Bốc Khô Vinh mang tới Bồ Thiên bí thuật.

"Ta muốn nguyên bản, nếu người muốn sao chép, liền sao chép một phần."

Bốc Khô Vinh sững sờ, cắn răng một cái, gật gật đầu.

Bồ Thiên bí thuật chữ không phải là rất nhiều, Bốc Khô Vinh rất nhanh liền sao hảo một phần. Lâm Hoang không chút khách khí đem nguyên bản Bồ Thiên bí thuật lấy đi, cũng không nhiều lời, xoay người rời đi.

Đến công môn, nghĩ nghĩ, đối với Bốc Khô Vinh nói: "Cùng chấp pháp bộ liên lạc, đã nói Lâm Hoang mạnh mẽ đoạt lấy Bồ Thiên bí thuật."

Nói xong, bắn ra chỉ, ở chỗ Tiểu Manh trên người lưu lại linh hồn ấn ký, dưới chân một bước, đã dưới được son.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Bồ Thiên bí thuật

"Lâm Hoang. Lâm Hoang. Cái tên này. . ."

Bốc Khô Vinh Minh Thần khổ tư một lát, đột nhiên phản ứng kịp, bước chân một vượt qua, ôm đồm qua báo hôm nay, liếc một cái, thiếu chút nữa có thổ huyết, dấm ngực dậm chân, kêu rên nói: "Hỗn đản! Lâm Hoang, ngươi là tên khốn kiếp!"

"Nói cái gì bảo vệ ta Bồ Thiên nhất mạch, vạn năm Bất Hủ! Bảo vệ cái đầu của ngươi a! Ngươi bản thân cũng khó khăn bảo vệ, ngươi toàn bộ giới tội phạm truy nã, như thế nào bảo vệ, bảo vệ ta Bồ Thiên Các bị truy nã sao?!"

Thê lương kêu to tại Bồ Thiên Các Chủ điện vang lên.

So với việc Bốc Khô Vinh khóc không ra nước mắt, tâm tình của Lâm Hoang vô cùng tốt, tuy bỏ ra che chở Bồ Thiên Các vạn năm lời hứa, nhưng cuối cùng lấy được Bồ Thiên bí thuật.

"Bất quá, che chở vạn năm. Thật sự thật là dài đằng đẳng. Mà thôi, dù sao chỉ cần không cho bọn họ toàn bộ chết hết là tốt rồi."

Lâm Hoang không chịu trách nhiệm lắm bầm một câu, lại lần nữa thay đổi dung mạo, trở lại nội thành, mua đi Chung Nam quận động vé xe, muốn cái độc lập bao sương.

Từ Thục quận đi đến Chung Nam quận, cho dù là ngày đi vạn dặm tinh năng động xe, cũng phải hoa một tháng trước. Lâm Hoang vừa vặn dùng một tháng này tới lĩnh hội Bồ Thiên bí thuật.

Bồ Thiên bí thuật.

Bồ Thiên Các bí truyền tuyệt học.

Tại Mộng Thần Giới thần công tuyệt nghệ trên bảng bài danh thứ chín mươi chín.

Nghiêm khắc mà nói, Bồ Thiên bí thuật cũng không thuộc về nhất thể tam kiếp Lục Đạo tu luyện thể hệ.

Tu luyện Bồ Thiên bí thuật, cũng không thể tu thành tuyệt thể thần thể, cũng không thể lĩnh ngộ Lục Đạo quy tắc, càng không cách nào giúp người vượt qua tam kiếp.

Nhưng Bồ Thiên bí thuật từ xưa đến nay sở dĩ có thể xông dưới lớn như vậy tên tuổi, vạn giới nổi tiếng, tự nhiên có hán chỗ độc đáo.

Bồ Thiên, Bồ Thiên, có thể bồ thành thiên.

Nghe nói là truyền thừa tại Địa Hoàng Bồ Thiên cử chi Bồ Thiên bí thuật, chỉ có một tác dụng —— bồ!

Thiên Đô có thể bồ, hướng chi là người.

Bồ Thiên bí thuật lớn nhất tác dụng, chính là làm cho người ta biết như thế nào đi bồ được từ thân chỗ thiếu hụt.

Thiên hạ không có đồng dạng lá cây, cũng không có đồng dạng người.

Vạn giới có vô số thần thể phương pháp tu luyện, nhưng chỉ có Bồ Thiên bí thuật có thể đảm người tu thành thuộc về mình thần thể.

Cho nên Lâm Hoang gấp ghe Bồ Thiên bí thuật, vượt qua thiên địa hai kiếp, chuyện làm thứ nhất chính là đi đến Bồ Thiên Các cướp đoạt Bồ Thiên bí thuật.

"Bồ Thiên, Bồ Thiên. Để cho ta xem một chút này danh tiếng này lớn như vậy Bồ Thiên bí thuật, đến tốt cùng là hạng gì thần kỳ." Lâm Hoang Đề lăm bầm một câu, đem bao sương khóa kín, không có vội vã bắt đầu tu luyện Bồ Thiên bí thuật.

Này tinh năng động xe độc lập bao sương tuy quảng cáo rùm beng có thể sánh ngang độc lập Động Thiên, dù cho lát xe cũng sẽ không quấy nhiễu, nhưng Lâm Hoang chung quy thí nghiệm một phen mới được.

Trước trong phòng tắm tỉ mỉ tắm rửa một phen, lại đốt một bàn đàn hương, tĩnh tâm ba ngày, xác định không sẽ có người tới quấy rầy, Lâm Hoang mới từ từ mở ra Bồ Thiên bí thuật.

"Thiên chi đạo, tồn tại có thừa mà bồ chưa đủ. Người chi đạo, tồn tại chưa đủ mà bồ có thừa. . ."

Bồ Thiên bí thuật bất quá hơn trăm chữ, lại là chữ chữ châu ngọc, ở trong mắt Lâm Hoang, kia bình thường không có gì lạ chữ, bỗng nhiên đại phóng Quang Minh, Miêu Miêu hồ như lông nhon, huy hoàng hồ như mặt trời, Thiên Hoa Loạn Trụ, địa dũng kim liên. Trong chữ có thần, trong chớp mắt phẳng phát có trăm tôn thần thánh tại khai mở đàn cách nói, kể rõ thiên địa Đại Đạo, làm cho người ta như si mê như say sưa.

Cuối cùng, từng chữ đều hóa thành một tôn thần linh, chuông lớn đại lý đồng dạng, ở bên tai Lâm Hoang rít gào, gào thét, thần thánh hào quang lan tràn xuất ra, vậy khắp Lâm Hoang toàn thân cao thấp, trước mắt phẳng phát xuất hiện một cái Thần Quốc.

Hoàng kim phổ đầy, bạch ngọc làm thiên.

Có bảy mươi hai Bán Thần, hoặc Hàng Long, hoặc Phục Hổ, làm trọn mắt đối với, mỗi người một vẻ, bái tại dưới thần tọa.

Lại có một trăm lẻ tám thánh, làm thi từ ca phú, tán tụng thần chi uy, thần chi đức, phục tại dưới thần tọa.

Càng có mười hai vạn chín ngàn 600 thần nữ, ngàn kiều trăm mị, Chim Sa Cá Lặn, Bể Nguyệt Tu Hoa, ngang dọc dưới thần tọa.

Phía sau càng có hàng tỉ chúng sinh, ba ngàn thế giới, pháp phòng pháp phòng, quần tinh cúi đầu, Nhật Nguyệt Tề huy.

Như thế Thần Quốc, Lâm Hoang dường như chỉ cần phóng ra một bước, liền có thể đạp đất thành thần.

"Hong Trần còn không thể loạn lòng ta, huống chi như thế hư Huyền Thần quốc! Tán! Tán! Tán!"

Lâm Hoang cười lạnh một tiếng, mở miệng một khiển trách, trong chớp mắt Thần Quốc sụp xuống, thần tọa rơi tan, thiên địa lật úp, Nhật Nguyệt Tề âm

Tại hư vô bên trong, một tôn mệnh mông như mặt trời thần linh xuất hiện ở trước mắt, có Vô Lượng Quang, vô lượng nóng, làm trọn mắt đối với, phía sau thần tọa lan tràn, quang huy mệnh mông, như uy như ngục.

Trong chớp mắt thiên địa cùng âm, một câu, "Quy Y! Quy Y!"

"Bất quá một đám Ngụy Thần. Có có tài đức gì để ta Quy Y? ! Đều cho ta cùng nhau trấn áp!"

Lâm Hoang cười lớn một tiếng, trở tay một chương, một chương Trấn Thiên, Trấn Địa, Trấn Thần!

Nghịch chuyển thiên địa, dữ dội chi uy, quân người là thần linh, hay là thiên địa, nếu có không phục, một chương trấn áp.

Hào quang phá toái, Lâm Hoang lòng bàn tay nắm chặt, Bồ Thiên bí thuật lại lần nữa rơi vào trong tay, vượt qua thả đầu gối trước, kia hơn trăm chữ lại lần nữa trở nên bình thân không có gì lạ, rõ ràng đập vào mắt.

Lâm Hoang cũng lơ đãng, từng chữ từng chữ cân nhắc, cân nhắc, dần dần liền có linh ngộ.

Này Bồ Thiên bí thuật, trọng điểm liền tại một cái bồ chữ, lấy Bồ Thiên ý tứ, bồ chính là nhân thể bồ sát. Càng thần kỳ chính là, này Bồ Thiên bí thuật bởi vì người mà khác, một ngàn cá nhân tu luyện, liền có một ngàn loại tu luyện Pháp.

Lâm Hoang sờ đi nhìn trũng này Bồ Thiên bí thuật, để ý chính là này Bồ Thiên bí thuật có thể bởi vì người mà khác, tương trợ hẳn tìm ra thân thể bồ sát.

Lâm Hoang muốn không phải là cái Tiên Thiên gì thần thể, hẳn muốn tu chính là độc nhất vô nhị, thuộc về mình thần thể. Không phải là Thái Dương Thần thể, cũng không phải Thái Âm thần thể, nếu như không nên nổi danh, Lâm Hoang muốn là thuộc về mình Hoang Thần thể.

Chỉ thuộc về Lâm Hoang Hoang Thần thể.

"Bồ Thiên bí thuật quả nhiên có chỗ độc đáo, chuyển đi này không tệ." Thật lâu, Lâm Hoang mới chậm rãi thả ra trong tay Bồ Thiên bí thuật.

Phen này linh hội, Lâm Hoang thu hoạch thật lớn.

Tuy Lâm Hoang đã vượt qua thiên địa hai kiếp, đối với thân thể nắm chắc vượt xa người bình thường, lợi dụng thánh linh hồn của Nhân cấp lực cũng nắm chắc đến thân thể rất nhiều chỗ thiếu hụt, thế nhưng thuật nghiệp có chuyên tấn công, tại Bồ Thiên bí thuật dưới sự trợ giúp, Lâm Hoang lại tìm được càng nhiều chỗ thiếu hụt, đối với tu thành thuộc về mình Hoang Thần thể lại nhiều hơn một phần nắm chắc.

"Tài nguyên, kế tiếp khiếm khuyết chính là tài nguyên. Hi vọng lần này Chung Nam quận hành trình, đừng để cho ta thất vọng."

Lâm Hoang khẽ cười một tiếng, suy nghĩ chính mình cần tài nguyên, do dự một chút, kiềm chế vào ở nhập Mộng Thần Giới ý nghĩ.

Tuy Mộng Thần Giới được xưng liền ngay cả Thần Chủ cũng không thể can thiệp, nhưng không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất, như là bởi vì chính mình không cẩn thận, mà bại lộ mục tiêu, vậy quá ngu xuẩn.

Ý nghĩ như vậy tại trong đầu lóe lên tức thì, Lâm Hoang đứng người lên, chậm rãi đánh ra một bộ quyền pháp, Vô Niệm vô tưởng, tiến nhập vô số người tha thiết ước mơ Vô Niệm vô tưởng trạng thái, đem nghe nhiều nên thuộc thứ bảy bộ đồ cổ Pháp trường quyền đánh cho hồ hồ sanh uy.

Một bộ cổ Pháp trường quyền đánh xong, Lâm Hoang cũng liên tục, đem mặt khác chính mình nắm giữ cổ Pháp trường quyền toàn bộ đánh một lần, thẳng đến toàn thân khí huyết đều có chút khô héo, mới dừng lại, kêu phần bồ dưỡng hòa canh cá, lại đem chính mình còn dư lại toàn bộ tài sản thay đổi ba khóa long cốt khí huyết đan, liền hòa canh cá ăn vào, cảm thụ được chính mình quanh thân khí huyết một chút tràn đầy cường đại, lúc này mới thỏa mãn gặt đầu, lẳng lặng cùng chờ đợi động xe đến đứng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Chung Nam quận

Thục quận. Bồ Thiên Các.

Bốc Khô Vinh đang suy tư ba ngày sau, rốt cục minh bạch ý tứ của Lâm Hoang, báo cáo chấp pháp bộ.

Vén vén chỉ qua ba tháng, chấp pháp bộ xú danh vang dội đại uy lưỡng giới Toa đã đến Bồ Thiên Các.

Dẫn đội chính là Vương Xuân Thu, chấp pháp bộ tiếng tăm lừng lẫy thượng đoạn phong Vương cường giả.

Nhìn thấy Vương Xuân Thu, Bốc Khô Vinh sắc mặt có chút khó coi.

Đối với Vương Xuân Thu, Bốc Khô Vinh không xa lạ gì.

Hai trăm năm trước, Bồ Thiên Các nội tình vẫn còn ờ, Vương Xuân Thu cùng Bốc Khô Vinh một chỗ bái nhập Bồ Thiên Các môn hạ, về sau Bốc Khô Vinh trở thành Các chủ chân truyền, Vương Xuân Thu giận dữ rời đi, thi vào thiên thần học viện, về sau gia nhập chấp pháp bộ, trong nháy mắt trăm năm Vương Xuân Thu đã là thượng đoạn phong Vương cường giả, được xưng Xuân Thu Vương.

Mà Bốc Khô Vinh lại tạp trên Phong Hầu đoạn, không được tiến thêm.

"Khô Vinh, lại gặp mặt." Vương Xuân Thu đại mã kim đao ngồi ở trên mặt ghế, ngữ khí nhàn nhạt.

Bốc Khô Vinh mặt không biểu tình gật đầu, "Sự tình ta đã cùng chấp pháp bộ nói rõ chi tiết. Còn có cái gì cần ta phối hợp?"

"Thời gian." Vương Xuân Thu mục quang sắc bén như đao, "Dựa theo sự miêu tả của ngươi, chấp pháp bộ tập trung vào Lâm Hoang. Thế nhưng chúng ta tra được hần là ba ngày trước đến Thục quận, mà ngươi hôm nay mới báo cáo chấp pháp bộ? Ta cũng cần lý do."

Bốc Khô Vinh rũ xuống tầm mắt, nhìn nhìn bàn tay của mình, "Ngươi cho rằng đây là cái gì đáng tuyên dương sự tình? Nếu như không phải là Bốc sư thúc trong thời gian ngắn vô pháp gấp trở về, ngươi cho rằng ta hội báo cáo chấp pháp bộ?"

Wương Xuân Thu nhìn thật sâu Bốc Khô Vinh liếc một cái, vung tay lên, âm thanh lạnh lùng nói: "Ngươi có biết hay không, ba ngày thời gian, đủ để cho Lâm Hoang chạy trốn tới một cái thế giới khác đây? ! Ngươi vẫn là như vậy yêu mặt mũi! Trách không được cho tới bây giờ ngươi vẫn là vô pháp thành tựu vương giả."

"Nếu như ngươi có thể tại tào ngộ Lâm Hoang trước tiên liền báo cáo chấp pháp bộ, như vậy Bồ Thiên bí thuật căn bản sẽ không bị cướp đi."

"Hần là thánh vị." Bốc Khô Vinh lạnh lùng phun ra bốn chữ.

Wương Xuân Thu nhất thời ngây ngẩn cả người, nhưng rất nhanh lơ đãng, "Ta xem qua tư liệu của hần. Chỉ là hai mươi lăm tuổi, cho dù dùng cái gì may mắn biện pháp chúng được thánh vị, nhưng nhất thể Lục Đạo hần có thể tu luyện đến mức nào, tại trên tay của ta, không chịu nổi một kích."

"Đây là ngươi cùng ta khác nhau. Đối mặt khó khăn, ta vĩnh viễn nghĩ đến là như thế nào chiến thắng hần! Đánh bại hần! Mà ngươi, chỉ sợ nhường nhịn, tránh lui. Cho nên trăm năm trước ta không bằng ngươi, trăm năm ngươi không bằng ta. Nói đến thế thôi, đi!"

Wương Xuân Thu hừ lạnh một tiếng, vung tay lên, vội vàng lên đại uy lưỡng giới Toa.

"Xuân Thu Vương, chúng ta đi đâu?"

Wương Xuân Thu nheo mắt lại, "Lục soát! Tìm khắp toàn bộ Thục quận đều muốn đem hần tìm ra."

"Xuân Thu Vương. Ta cảm thấy được mục tiêu rất có thể đã không tại Thục quận. Lâm Hoang hao tổn tâm cơ đoạt được Bồ Thiên bí thuật, chắc là nghĩ lấy tốc độ nhanh nhất tu thành thân thể. Hần hiện tại có công pháp, lại là không có tài nguyên. Cho nên ta cảm thấy được hần bước tiếp theo nhất định là đi cướp đoạt tài nguyên."

Chấp Pháp Đội trung một người tóc ngắn tuyệt mỹ thiếu nữ mở miệng nói.

Nàng là Hứa Khuynh Thành, Thái Nhất giáo giáo chủ chi nữ, thiên thần học viện năm thứ tư sinh, toàn dân nữ thần.

Wương Xuân Thu có chút tán thưởng nhìn Hứa Khuynh Thành liếc một cái, gật gật đầu, "Đúng vậy, ta cũng là nghĩ như vậy. Nhưng phía trên những người

kia sẽ không nghĩ như vậy. Cho nên bắt kẻ như thế nào Thực quận lại muốn điều tra một phen."

Hứa Khuynh Thành gật gù đầu, minh bạch ý tứ của Vương Xuân Thu.

"Vậy ta nhóm có thể chia ra hai đường, một đường lưu ở Thực quận điều tra, về phần một đường khác. . ."

Hứa Khuynh Thành ấn mở toàn bộ tin tức địa đồ,

"Ta cảm thấy được hần sẽ đi nơi này."

"Đại Thiện quận? !"

"Không sai. Dựa theo dự tính của chúng ta, bây giờ Lâm Hoang tuy chứng được thánh vị, thế nhưng nhất thể Lục Đạo chưa thành, chỉ cần có thánh nhân trấn giữ đạo tràng, tất nhiên phải không dám đi. Phóng tầm mắt toàn bộ Nhân giới, chỉ có Đại Thiện quận thích hợp nhất hần. Đại Thiện quận Cấp Phong Vương cường giả trở lên tất cả đều đi U Minh Giới tương trợ thiên thần giấu ẩn trấn áp U Minh, toàn bộ Đại Thiện quận không thể đủ chống lại Lâm Hoang tồn tại. Mà bởi vì chúng ta Nhân giới cùng Đại Thiện giới cổ xưa ước định, hiện tại Đại Thiện quận như cũ bảo lưu lấy đại lượng tài nguyên, tài phú. Nếu như ta là Lâm Hoang, tất nhiên sẽ không bỏ qua nơi này."

Vương Xuân Thu hí mắt, nhìn kỹ Hứa Khuynh Thành ngón tay Đại Thiện quận, mục quang tinh quang lóe lên, "Hần thật đúng là thật lớn khẩu vị. Truyền lệnh, thay đổi tuyến đường, đi đến Đại Thiện quận."

Một tháng sau, Đại Thiện quận.

Vương Xuân Thu sắc mặt khó coi, Hứa Khuynh Thành cắn môi, nguyên bản hung thần ác sát Chấp Pháp Đội thành viên hữu khí vô lực đứng ở Đại Thiện quận đứng ngoài.

"Xuân Thu Vương. Một tháng. Xem ra là ta phán đoán sai rồi." Hứa Khuynh Thành hít sâu một hơi, có chút không phục, có chút thất bại nói.

Vương Xuân Thu phát phát tay, "Không trách ngươi, dù sao cũng là đã chứng được thánh vị tồn tại. Quá dễ dàng bắt được, cũng quá xem thường hần."

"Ngươi đi về trước đi. Một tháng sau đệ nhất hội đấu vô liên muốn bắt đầu. Ngươi nên chuyên tâm chuẩn bị chiến."

Hứa Khuynh Thành có chút không muốn, năng tại chấp pháp bộ thực tập nửa năm, này vẫn là lần đầu tiên hành động thất bại. Nhưng Hứa Khuynh Thành biết mình không có bốc đồng tư cách.

Thân là Thái Nhất giáo giáo chủ chi nữ, Thái Nhất giáo thế hệ này Thánh nữ, thiên thần học viện con cưng, nàng muốn làm chính là như thế nào một tháng sau đệ nhất hội đấu vô liên đoạt giải nhất, mà không phải đi theo Vương Xuân Thu khắp thế giới bắt đào phạm.

Nhưng đúng là vẫn còn có chút không cam lòng a.

Mang loại tâm tính này, Hứa Khuynh Thành về mặt buồn bực trở lại Bạch Ngọc Kinh, mới dưới lưng giới Toa, liền thấy được bên ngoài treo để làm người khác chú ý hoành phi: Nhiệt liệt hoan nghênh Chung Nam quận tất cả Đại Thánh Giả tại kinh tham gia lần thứ nhất Chung Nam đại hội.

Hứa Khuynh Thành sững sờ, sau đó đột nhiên phản ứng kịp, ấn mở Thiên Khu, lập tức tìm tòi về Chung Nam đại hội tin tức, sắc mặt âm trầm, bấm Thiên Khu, "Xuân Thu Vương. Ta biết hần đi nơi nào!"

"Chung Nam quận, hần đi Chung Nam quận!"

Chung Nam quận, cổ xưng Chung Nam Sơn. Nguyên bản không thể thành quận, nhưng ngàn năm trước Chung Nam quận ra một vị nhập chủ trọng tài sở đại nhân vật, tiện tay vẽ một vòng tròn, đem xung quanh mấy châu thổ địa toàn bộ vạch đến Chung Nam Sơn, liền có Chung Nam quận.

Cũng là bái vị kia đại nhân vật phúc, hiện tại Chung Nam quận tại toàn bộ Nhân giới bảy mươi hai quận trung bài danh phía trên, tu luyện chi Phong Đình thịnh, thường xuất thiên tài. Chung Nam mười hai đạo tràng, thanh danh lan xa, chính là thế giới khác đều có nghe thấy.

"Chung Nam quận a."

Lâm Hoang đi đến Chung Nam quận đã ba ngày, thẳng đến thấy được Chung Nam đại hội tại kinh triệu khai tin tức, Lâm Hoang mới rốt cục bắt đầu rồi hành động.

Chung Nam quận vị kia đại nhân vật tâm niệm vừa động, không thể áo gấm về nhà, liền muốn lấy đem lão hữu, cùng trường gọi đi Bạch Ngọc Kinh, khoe khoang, khoe khoang. Này liền cho Lâm Hoang cơ hội.

Vị kia được xưng là có khả năng nhất thành thần nhân vật, lại quản lý trung khu, ra lệnh một tiếng, cho dù là Thánh Giả cũng không thể không đi, cho nên hiện tại lớn như vậy một cái Chung Nam quận, mười hai đạo tràng vậy mà không có một cái Cấp Phong Vương cường giả tọa trấn, chớ nói chi là Thánh Giả.

Càng hay chính là Nhân giới thái bình đã lâu, Chung Nam quận mười hai đạo tràng lại là cửu phụ nổi danh chi địa, luôn luôn là đại Khai Sơn Môn, cho nên Lâm Hoang cơ hồ là nghênh ngang tiến vào tối phụ nổi danh Chung Nam đạo tràng.

Sở dĩ lựa chọn Chung Nam đạo tràng, bởi vì nơi này chính là Bạch Ngọc Kinh vị kia đại nhân vật sư môn. Vì chấp chính cần, lúc trước vị kia đại nhân vật nhập chủ trung khu thời điểm, thế nhưng là đem trọn cái Chung Nam đạo tràng thực lực nhất nhất cho hấp thụ ánh sáng.

Cho nên Lâm Hoang rất rõ ràng, bây giờ Chung Nam đạo tràng, không có ai có thể ngăn cản hắn, cho dù là báo tin, phát ra cảnh cáo đều không được.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: 12 bí khổ (trên)

Chung Nam đạo tràng, Chung Nam quận mười hai đạo tràng đứng đầu, lấy Chung Nam vi danh, có thể nghĩ Chung Nam này đạo tràng tại Chung Nam quận địa vị.

Không giống với Bồ Thiên Các chư phong Tề lập, Chung Nam đạo tràng hùng cứ Chung Nam Sơn, lại có các thời kỳ tiền hiền thi triển Thần Thông, cứ thế tạo vật, tại Chung Nam Sơn trên không từng từng mười hai toà lơ lửng đảo, Vân Vụ che lấp, xích sắt tương liên, chính là tiếng tăm lừng lẫy thần thánh đạo tràng.

Toàn bộ Chung Nam đạo tràng mở ra chỉ có phía dưới Chung Nam Sơn, làm cho người ta tham quan, ở trên mười hai toà lơ lửng đảo mới thật sự là Chung Nam đạo tràng.

Lâm Hoang lúc này liền đứng ở kim quang đảo trước, xích sắt treo trên bầu trời, kéo đến trong mây mù, nhìn không thấy phần cuối. Không do dự, Lâm Hoang bước chân một bước, vượt qua hư không, giẫm lên xích sắt, đi đến kim quang đảo trước.

Hai cái thân mặc hắc sắc đạo bào, hệ lấy hoàng sắc đai lưng Chung Nam môn đồ canh giữ ở kim quang đảo trước, cản lại Lâm Hoang, "Người kia đừng bước, nội các trọng địa, cũng không đối ngoại mở ra. Thành rồi đi."

Lâm Hoang nhìn hai người liếc một cái, gật gật đầu, "Xích Chanh Hoàng Lục Thanh Lam Tử. Hoàng sắc, đó chính là sĩ vị? Thượng đoạn?"

Chung Nam đạo tràng nổi danh đã lâu, môn hạ đệ tử một tiếng áo đen, lấy Xích Chanh Hoàng Lục Thanh Lam Tử thất sắc đai lưng phân chia thực lực.

Thuận miệng một câu, Lâm Hoang chỉ một ngón tay, không mang theo một tia khói lửa khí, canh giữ ở trước cửa hai người nhất thời cảm thấy thấy hoa mắt, ánh mắt có chút mê mang, "Vừa rồi ngủ rồi?"

"Khục khục, thất thần. Đừng nói nhiều, tiếp tục xem." Hai người nhỏ giọng trò chuyện với nhau, hồn nhiên quên Lâm Hoang tồn tại.

Lâm Hoang bước chân liên tục, chấp hai tay sau lưng, bước chậm đi ở kim quang trên đảo.

Này mười hai toà lơ lửng đảo chính là Chung Nam đạo tràng tiền hiền từ Vực Ngoại Tinh Không Na đi tới Thái Cổ từ sơn, tất cả có diệu dụng, ở trên đỉnh đài nhà trên mặt nước, chim bay cá nhảy, kỳ hoa dị thảo, thấy Lâm Hoang liên tục gật đầu, nhân nhả giống như bước, tựa như đi ở nhà mình hậu hoa viên.

"Chung Nam này đạo tràng quả nhiên không hổ là đương kim Nhân giới thập đại thánh địa nhất. Môn hạ đệ tử phần lớn là đem vị, so với Bồ Thiên Các quả thật không thể so sánh nổi." Lâm Hoang đi một chút ngừng ngừng, phát hiện trên đường đi thấy phần lớn là lục mang đệ tử, không khỏi đối với Chung Nam đạo tràng thực lực có một cái càng trực quan cảm thụ.

Bình, sĩ, đem, hầu, Vương, thánh. Có thể tu luyện tới đem vị, đã vượt qua rất nhiều cao đẳng học viện tốt nghiệp tiêu chuẩn.

"Bất quá Chung Nam này đạo tràng bí khổ đến cùng ở nơi nào?" Lâm Hoang thở dài, mười hai toà lơ lửng đảo, hẳn như vào chỗ không người, cùng nhau đi tới, lại thủy chung không có tìm được Chung Nam đạo tràng trong truyền thuyết mười hai bí khổ.

"Xem ra chỉ có thể đi tìm cá nhân dẫn đường."

Trong lòng nghĩ, Lâm Hoang nhún chân một cái, hướng về một chỗ tiếng la chấn thiên địa phương đi đến.

". . . . . Điều cho ta xem được rồi, Chung Nam này Thất kiếm chính là chúng ta đạo tràng tinh hoa chỗ, năm đó tổ sư chính là dựa vào Chung Nam này Thất kiếm ngộ đạo, thành tựu Chân Thần. . . . ."

Diễn võ trường, một cái lông mày xanh đôi mắt đẹp thanh niên, cầm trong tay trường kiếm, đang tại diễn luyện kiếm pháp, từng chiêu từng thức tràn ngập thần vận, kiếm ý nghiêm nghị, một kiếm huy xuất, phảng phất mang theo một cái thể giới trầm trọng. Địa, Thủy, Hỏa, Phong đều ở trong đó, một kiếm khai thiên địa, một kiếm phân âm dương.

"Nhị sư huynh kiếm pháp càng ngày càng lạnh thấu xương, Chung Nam này Thất kiếm còn không phải Nhị sư huynh sở trường nhất kiếm pháp, nghe nói Nhị sư huynh Liệt Hỏa Kiếm Pháp đã đại thành, không biết thi triển ra lại là hạng gì lợi hại."

"Nhị sư huynh đẹp trai nhất. Một tháng sau đệ nhất hội đấu võ trên nhất định có thể tiến thập cường."

"Thập cường không nhất định a. Bất quá Top 32 hẳn là không có vấn đề."

"Nhất định có thể tiến thập cường. Nhị sư huynh thế nhưng là giống như Đại sư huynh, là chúng ta Chung Nam quận năm cái hạt giống tuyển thủ nhất. Chỉ là không biết Nhị sư huynh cùng Đại sư huynh so với,

Ai hơn mạnh mẽ một chút."

"Đại sư huynh khẳng định phải mạnh mẽ một chút. Ít nhất năm trước thi đấu, là Đại sư huynh thắng. Tuy hiện tại Nhị sư huynh đã luyện thành Liệt Hỏa Kiếm Pháp, thế nhưng Đại sư huynh khẳng định cũng có tiến bộ."

"Mấy người các người, đi lên. Đem ta vừa rồi biểu thị Chung Nam Thất kiếm luyện một lần."

Nhị sư huynh sắc mặt trầm xuống, chỉ vào vừa rồi mấy cái thi phạm to nhỏ gia hỏa, nói.

"Nhị sư huynh, chúng ta sai rồi. Đều do, đều do bên kia người kia quá nhiều chúng ta."

"Mấy người các người đã ngu xuẩn đến nói liên tục dối cũng sẽ không sao? Nơi này không nên những người khác!" Nhị sư huynh vừa tức vừa cười, nhưng vừa nhìn những người kia biểu tình, trong nội tâm rung mình, vội vàng quay đầu nhìn lại.

"Thanh sắc đai lưng, Phong Hầu tu vi sao? Liên người rồi." Lâm Hoang Đệ lăm bầm một câu, bước chân nhoáng một cái, đã đến trước mặt Nhị sư huynh.

"Người là ai! Lại dám xông vào Chung Nam đạo tràng? !" Trông thấy người tới bất quá là cái cùng chính mình tuổi không sai biệt lắm thanh niên, Nhị sư huynh trong nội tâm buồn lòng, trường kiếm trong tay giương lên, chất hỏi.

Lâm Hoang cong ngón búng ra, cũng không thấy làm bộ, Nhị sư huynh lại rồi đột nhiên cảm thấy thấy hoa mắt, hốt hoảng, nhưng hẳn cuối cùng là Chung Nam đạo tràng người nổi bật, trong nội tâm thầm kêu một tiếng không tốt, trường kiếm trong tay giương lên, liệt hỏa đột nhiên thăng, kiếm quang lấp lánh, trên mũi kiếm tựa như khơi mào một vòng mặt trời, hướng về Lâm Hoang đánh giết mà đi.

"Đại Tông môn đệ tử sao? Quả nhiên có chút môn đạo, thế nhưng là ta không có thời gian cùng người chơi đùa." Lâm Hoang thờ dài một tiếng, thủ chương biến hóa, kết Bảo Bình Ấn, thành thai nhi ấn, cuối cùng biến hóa một chút, cổ tinh ấn, rơi vào Nhị sư huynh cái trán.

Nhị sư huynh cảm giác mình đầu chột nhẹ, hoảng hốt một lát, thu kiếm mà đứng, đứng ở Lâm Hoang trước người.

Lần này biến hóa, thờ lên thước rơi, phía dưới Chung Nam đệ tử còn không có phản ứng kịp, Lâm Hoang đã dùng đại Mộng Tâm Kinh không chế Nhị sư huynh.

"Đại mộng mấy Thiên Thu, nay tịch là năm nào." Lâm Hoang cao giọng một câu, lại kết tâm ấn, thủ chương rơi xuống, phía dưới Chung Nam đệ tử liền thần sắc không biết giải quyết thế nào, quên vừa rồi chuyện đã xảy ra.

"Hảo khốn, thật là nhớ trở về ngủ."

"Đúng đấy, đi thôi, đi thôi, trở về ngủ."

"Hôm nay một chết đi được."

Bất động thanh sắc xóa đi những Chung Nam này đệ tử ký ức, lại cho bọn họ hạ xuống trở về ngủ chỉ lệnh, Lâm Hoang lúc này mới quay đầu lại nhìn nhìn bị chính mình dùng đại Mộng Tâm Kinh không chế được Nhị sư huynh.

"Đi thôi, mang ta đi bí khổ."

Nhị sư huynh đồ dẫn gặt đầu, phía trước dẫn đường.

Lâm Hoang lưng mang hai tay, theo ở phía sau, cửu khúc bát ngoặt, trên đường đi dùng đại Mộng Tâm Kinh che dấu hành tung của mình, rất nhanh Lâm Hoang ngay tại Nhị sư huynh dưới sự dẫn dắt đi tới Chung Nam đạo tràng mười hai bí khổ.

"Chính là nơi này? Như thế nào tiến vào?"

"Quyền hạn của ta chỉ có thể tiến nhập thứ 12 bí khổ."

"Đ dẫn ta tiến vào." Lâm Hoang vừa mới mở miệng, lập tức phát giác được không đúng, "Dừng lại."

Nhị sư huynh chờ dẫn dừng lại động tác, nhìn nhìn Lâm Hoang.

"Có ý tứ. Thiếu chút nữa bị ngươi lừa dối rồi." Lâm Hoang nhẹ nhàng cười cười, nhiều hứng thú nhìn Nhị sư huynh liếc một cái, "Trang được còn rất như. Ta đoán đoán, chỉ cần thông qua quyền hạn của ngươi mở ra, lập tức sẽ xúc động thần trận, kinh động các ngươi tại phía xa Bạch Ngọc Kinh chuông giáo. Ta nói có đúng hay không."

Nhị sư huynh mặt không biểu tình, tựa hồ nghe không hiểu lời của Lâm Hoang.

"Lại để ta đoán xem, bằng thực lực của ngươi là không thể nào ngăn cản được ta đại Mộng Tâm Kinh, như vậy hẳn là loại nào đó thần khí công hiệu. Đại Tông môn quả nhiên là tài đại khí thô a." Lâm Hoang xoa xoa mi tâm, thiếu chút nữa Lật Thuyền Trong Mương, lại là đem Đại Tông môn cũng trở thành chính mình loại cùng khổ đại chúng.

Thân là Chung Nam đạo tràng Nhị sư huynh, làm sao có thể không có linh hồn phương diện phòng Ngự Thần khí hộ thân.

Nhị sư huynh trên mặt chờ dẫn không hề, cười lạnh một tiếng, "Coi như ngươi thông minh. Đáng tiếc, ngươi hay là quá ngu xuẩn, nhiều như vậy nói nhảm, trách không được trong sách nhân vật phản diện mặc kệ rất cường đại, cuối cùng đều chỉ có chết ở vai chính trong tay."

Vừa nói xong, Nhị sư huynh dưới chân nhanh chóng thối lui, trường kiếm vượt qua chỉ, "Ta đã kích phát thần trận, truyền ra tin tức, ngươi trốn không thoát."

"Ngươi cho rằng chỉ có ngươi tại kéo dài thời gian sao?" Lâm Hoang thờ dài một tiếng, chỉ một ngón tay, tay niết Kim Cương Ấn, chạm đất ấn, Nhị sư huynh chỉ cảm thấy dưới chân run lên, tay chân nhức mỏi, trong chớp mắt ngã xuống đất, hôn mê bất tỉnh.

Răng rắc.

Bí khổ đại môn chậm rãi mở rộng, Lâm Hoang khoe miệng mang cười, tay phải dùng sức sờ một cái, thần trận truyền tới tin tức, rõ ràng chỉ là ánh sáng lại giống như thực chất thông thường tại Lâm Hoang trong tay thiêu đốt hầu như không còn.

"Cái này, mười hai bí khổ là của ta."

Thấp giọng thì thảo một câu, Lâm Hoang nhắc tới hôn mê Nhị sư huynh, một bước bước vào Chung Nam đạo tràng mười hai bí khổ, lợi dụng Nhị sư huynh kích phát thần trận, mở ra bí khổ, lại vô thanh vô tức chặn đường mất Nhị sư huynh truyền đi tin tức.

Không phải là Nhị sư huynh quá ngu xuẩn, chỉ là Nhị sư huynh quá tự cho là đúng, không rõ Thánh Giả, vì sao có thể gọi Thánh Giả.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: 12 bí khổ (dưới)

Tiện tay đem Nhị sư huynh vứt trên mặt đất, Lâm Hoang đứng chấp tay, đánh giá trước mắt mười hai bí khổ.

Chung Nam đạo tràng mười hai bí khổ tại Nhân giới rất nổi danh, được xưng bao quát vạn giới kỳ trân, tuy nói khó tránh khỏi có khuyết đại chi ngại, nhưng là đích thực là đủ để cho thánh nhân cũng theo đó đo mắt bảo khổ.

Vèn vẹn chỉ là thứ 12 bí khổ, Lâm Hoang liền thấy được đủ loại thần khí, đao thương kiếm kích, thần quang từng đạo, lưu quang tràn ngập các loại màu sắc, tất cả không hề phạm, treo trên bầu trời mà đứng, phun ra nuốt vào thần quang, hiện ra kinh người uy năng.

Lâm Hoang âm thầm gật đầu, ech ngồi đấy giống, từ nơi này cũng có thể thấy được Chung Nam đạo tràng mười hai bí khổ quả nhiên là danh bất hư truyền.

"Đây chính là trong truyền thuyết sớm đã thất lạc Cửu Kiếp thần tiên, không nghĩ được vậy mà giấu ở Chung Nam đạo tràng bí khổ." Lâm Hoang mắt sáng như đuốc, rất nhanh phân biệt xuất một ít nổi danh, trong truyền thuyết đã sớm thất lạc thần khí. Nhưng càng nhiều hơn là chính mình nhận không ra thần khí.

Nghĩ nghĩ, Lâm Hoang cứu tỉnh Nhị sư huynh, đưa tay một chút, một hơi ở trên người Nhị sư huynh hạ xuống một trăm hai Thập Đạo cấm chế, mới thoả

mẫn gặt đầu.

Nhị sư huynh trợn mắt há hốc mồm, da đầu run lên, nhìn hằm hằm Lâm Hoang. "Ngươi quá mất trí. Nào có người dưới cầm chế một hơi dưới nhiều như vậy?!"

"Không có ý tứ. Ta tài sơ học thiền, dưới thiếu đi, sợ không chế trụ nổi ngươi. Tới,.. Ngươi nói cho ta biết, kia kiện thần khí tên gọi là gì?" Lâm Hoang là ngã một lần khôn hơn một chút, biết mình nắm giữ những thủ đoạn kia dùng tại Nhị sư huynh loại Cao này người sai vật để trên người sợ là có chút mùa riu qua mắt thợ, cho nên vì bảo hiểm đề đạt được mục đích, một hơi đem chính mình nắm giữ cầm chế thủ đoạn toàn bộ thi triển tại trên người Nhị sư huynh, bảo đảm tuyệt đối không sai.

Nhị sư huynh trong lòng một hồi khó chịu, thiếu chút nữa không có tức giận đến thổ huyết, nghiêng mắt thấy Lâm Hoang liếc một cái, không nói lời nào.

Lâm Hoang cũng không tức giận, nhìn Nhị sư huynh liếc một cái, "Nguyên lai ngươi cũng không biết. Ai, lưu lại ngươi làm gì dùng."

Nói qua, thủ chương một phen, kết Kim Cương Ấn, đối với Nhị sư huynh vào đầu chụp được.

Nhị sư huynh trong nội tâm rùng mình, mặc dù biết Lâm Hoang tất nhiên là đang uy hiếp hắn, nhưng làm từ vong khí tức tràn ngập trong lòng, Nhị sư huynh hay là nhìn không được trong nội tâm sợ hãi, vội vàng mở miệng, "Vậy là Phục Ma ấn, là thất đại tổ sư luyện chế thần khí, lấy là Đại Thiện giới Phục Ma ý tứ."

Lâm Hoang gật gật đầu, tán thưởng mắt nhìn Nhị sư huynh, thủ chương một trào, thánh nhân khí tức toàn diện bạo phát, kia phun ra nuốt vào thần quang Phục Ma ấn ô kêu một tiếng, rơi vào Lâm Hoang trong tay, thần quang thu lại, lại là một khối phương ấn, phía trên là một tôn ba đầu sáu tay thần tượng.

Lâm Hoang chắc chắn hai tiếng, tại Nhị sư huynh ánh mắt phần nộ, đem Phục Ma ấn thu vào túi trữ vật, động tác một hồi, mục quang chuyển hướng Nhị sư huynh, "Ngươi có hay không Tu Di nhãn? Đừng gạt ta, loại như ngươi nhà cao cửa rộng đệ tử làm sao có thể không có Tu Di nhãn."

Một phen ngôn từ khấn thiết nói chuyện với nhau qua đi, Nhị sư huynh xanh cả mặt nhìn nhìn Lâm Hoang đeo lên Tu Di của mình nhãn, đem Phục Ma ấn thu vào trong đó.

"Đáng giận. Hồn đản này đến cùng là từ đâu xuất hiện, tại sao có thể cùng hung cực ác đến loại tình trạng này."

"Đây là cái gì?"

Có Tu Di nhãn, Lâm Hoang tiện tay đem chính mình đã sớm nghĩ đổi đi túi trữ vật vứt bỏ, hào hứng bưng bưng cầm lấy Nhị sư huynh từng kiện từng kiện thần khí hỏi đến.

"Bảy đoạn Bồ Đề trượng. Là đời thứ ba tổ sư đánh chết Bồ Đề giới một vị đại thánh chiến lợi phẩm. . . ."

"Ba âm lục Yêu Dao. Đây là lục đại tổ sư dùng Yêu giới Huyết Long đánh tạo nên thần khí. . . ."

"Vậy là liệt hỏa thần kiếm. Thời Ngũ Đại tổ sư tùy thân bội kiếm, tu luyện Liệt Hỏa Kiếm Pháp thích hợp nhất thần khí. Uy, ngươi đã cầm nhiều như vậy, cái này được hay không được buông tha. Ta còn kém một ngàn công hiến, liền có thể thay đổi. . . ."

"Ta.

"

"Hồn đản a! Lại không có một kiện là của ngươi được không!"

Nhị sư huynh nghiêng răng nghiêng lợi, nhìn nhìn thứ 12 bí khổ thần khí từng kiện từng kiện bị Lâm Hoang thu phục, để vào kia nguyên bản thuộc về Tu Di của mình nhãn.

Đem thứ 12 bí khổ hế quét là sạch, Lâm Hoang thỏa mãn sờ lên trên tay Tu Di nhãn, đối với Nhị sư huynh nói: "Ngươi không biết, ta nắm đó trên Thiên Khu thấy được các ngươi mười hai bí khổ giới thiệu, liền một mực ở nghĩ, nếu ngày nào đó có thể đi xông về phía trước một hồi, thật là sáng khoái hơn. Hôm nay cuối cùng là đạt được ước muốn."

"Ý niệm trong đầu thông suốt a."

Nhị sư huynh sắc mặt xanh mét, cắn chặt hàm răng, trong nội tâm rít gào: Cầm a, cầm a. Ta xem ngươi chết như thế nào!

"Đi, đi tới một cái bí khổ. Nơi này đều là chút hoa mà vật không thật, cũng không có điểm ta muốn." Lâm Hoang đắc chí ý đầy, vung tay lên, bắt đầu phá cỏi xuống một cái bí khổ thần trận.

"Ngươi là tên khốn kiếp, không có ai bức ngươi muốn!"

Nhị sư huynh nhìn không được gằm nhẹ một tiếng, Lâm Hoang lơ đãng, tiện tay lại cho Nhị sư huynh thêm mười mấy cái cầm chế.

Nhị sư huynh một búng máu nhìn không được, phun ra, thật vất vả mới phá giải trên người mười cái cầm chế, Lâm Hoang khẽ vươn tay, cái này được rồi,

trên người Nhị sư huynh cấm chế càng nhiều.

"Này thần trận không tốt làm cho a." Lâm Hoang xoa xoa mi tâm, trận pháp không phải của hắn điểm mạnh, muốn phá giải sau bí khổ thần trận không phải là chuyện dễ dàng tình.

Thấy Lâm Hoang có chút buồn rầu, Nhị sư huynh trong lòng dễ chịu một chút.

"Ai, đều tại ngươi. Ngươi muốn là chịu khó một chút, bình thường nhiều vỗ vỗ sự phụ của ngươi mà thí tăng bóc, cũng không đến mức lớn tuổi như vậy, mới chỉ lần lộn đến một cái thấp nhất quyền hạn. Ai, một bà niên kỷ, tu luyện đều tu đến cầu thân lên rồi."

Nhị sư huynh cũng nhìn không được nữa, phẫn nộ rít gào: "Hỗn đản! Chúng ta là địch nhân! Là địch nhân, ngươi hiểu hay không! Chính ngươi không có bốn sự, còn ngờ ta quyền hạn Đê?!"

"Ồ? Chúng ta không phải là đồng lõa sao? Vậy ngươi mới vừa rồi còn chuyên môn bảo ta nhất định phải giúp ngươi cầm cái thanh kia liệt hòa thần kiếm."

Nhị sư huynh không nói, hắn đã kịp phản ứng, đối phương chính là cố ý nói chút giận điên người, hảo phân tán tinh lực của hắn, để cho hắn vô pháp sau khi ổn định tâm thần nghĩ ra biện pháp kinh động những người khác.

Nhị sư huynh không tiếp, Lâm Hoang cũng không có đùa bốn tâm tư của hắn, ý vào chính mình cường đại linh hồn lực, bắt đầu ngang ngược bài trừ mười hai bí khổ thần trận.

Thứ mười một bí khổ.

Thượng phẩm tinh nguyên thạch, cực phẩm tinh nguyên thạch xây đầy phòng. Chung Nam đạo tràng vạn năm nội tình triển lộ không thể nghi ngờ.

"Ta."

Lâm Hoang gật gật đầu, "Khá tốt Tu Di của ngươi nhìn khá lớn, đây là đẳng cấp cao nhất Tu Di nhân a, ta nhớ được Mộng Thần Giới trên bán rất quý. Chắc chắn, các ngươi thật sự có tiền."

Nhị sư huynh không nói lời nào, lắng đọng tâm tư nỗ lực phá giải lấy cấm chế trên người.

Lâm Hoang khẽ vươn tay, hơn mười người cấm chế rơi ở trên người Nhị sư huynh.

Nhị sư huynh trong nội tâm run lên, đưa tay chỉ vào Lâm Hoang, tức giận đến nói không ra lời.

Thứ mười bí khổ.

"Địa Nguyên thạch."

"Vậy là tức nhường sao?"

"Đại Địa Long cốt."

"Huyền Hoàng quả."

"Cái này là..."

Lâm Hoang con mắt phát sáng, rốt cuộc tìm được hắn muốn đồ.

"Địa phong thảo. Phong Thần giới đặc sản."

Nhị sư huynh mở miệng nói.

"Chúng ta thương lượng một chút. Ngươi cũng biết, hôm nay ngươi chui cái kẻ hở, nhưng những vật này ngươi cảm không đi. Chúng ta lực lượng đạo tràng không phải là ngươi có thể tưởng tượng. Cho dù ngươi là là Thánh Giả, nhưng đắc tội chúng ta đạo tràng, toàn bộ Nhân giới, ngươi cũng là nửa bước khó đi. Ngươi thả ta, ta coi như hôm nay sự tình gì cũng không có phát sinh qua."

Nhị sư huynh suy nghĩ minh bạch, bằng thực lực của hắn là không thể nào ở trong tay Lâm Hoang đào tẩu, không thể lấy lực áp người, kia liền lấy thế đe người.

Lâm Hoang cũng không quay đầu lại, "Ngươi cho ta hôm nay là tới tham quan sao?"

Nhị sư huynh bị sắc đến không lời, cúi đầu xuống, trong nội tâm thất bại, chỉ có thể trở mắt nhìn nhìn Lâm Hoang giống như châu chấu lướt qua, hoang tàn.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Xuân Thu Vương

Đại uy lưỡng giới Toa, Xuân Thu Vương đang tại phát biểu.

"Thất bại. Nhiệm vụ lần này chúng ta rất thất bại."

"Trộn một tháng, chúng ta không thu hoạch được gì, thậm chí nếu như không phải là khuynh thành hồi kinh ngoài ý muốn phát hiện, chúng ta bây giờ liền đối phương hành tung đều sờ không rõ ràng lắm."

"Tuy đây chỉ là khuynh thành suy đoán, nhưng trực giác của ta nói cho ta biết, Lâm Hoang nhất định giấu ở Chung Nam quận."

"Ta chỉ có một yêu cầu, đó chính là đem hắn tìm ra, bắt lấy hắn, tiêu diệt hắn."

"Có lòng tin hay không!"

"Có!"

"Hào, hiện tại xuất phát!"

Hùng hổ, Xuân Thu Vương mang theo một bụng hỏa khí, dẫn thủ hạ chính là chấp pháp tiểu đội, hướng về Chung Nam quận đánh tới.

Từ Đại Thiện quận đến Chung Nam quận không dưới ức vạn dặm, ngồi tĩnh năng động xe muốn một năm, cho dù là lấy đại uy lưỡng giới Toa tốc độ cũng phải mười hai ngày.

Hướng từ Đại Thiện hoàng hôn Chung Nam, đội đến Xuân Thu Vương đám người đi đến Chung Nam quận thời điểm, đã là đêm khuya.

"Xuân Thu Vương, làm sao bây giờ?"

"Cho mười hai đạo tràng người phụ trách phát tin tức, đề cho bọn họ tự tra. Chúng ta tại bực này."

Xuân Thu Vương vung tay lên, hạ lệnh.

Hiện tại Chung Nam mười hai đạo tràng nội bộ hư không, phụ trách bất quá là tất cả Đại Đạo trận cấp cao nhất đệ tử, tối cao bất quá Phong Hầu tu vi, Xuân Thu Vương tự nghĩ ép tới ở, dứt khoát trực tiếp làm cho người ta phát tin tức, giao trách nhiệm tất cả Đại Đạo trận tự tra.

Xuân Thu Vương đây cũng là khi dễ Chung Nam quận mười hai đạo tràng các đại lão không ở, bằng không cũng là không dám phát ra loại tin tức này. Tuy hiện tại trọng tài sở trên danh nghĩa là Nhân giới tối cao quyền lực cơ cấu, nhưng trên thực tế tất cả Đại Đạo trận nội tình thâm hậu, rắc rối khó gỡ, cường giả như Chung Nam đạo tràng vị kia trực tiếp nhập chủ trung khu, kẻ yếu cũng là nghe tuyên không nghe, tự thành một quốc gia.

Tin tức phát ra, Xuân Thu Vương tọa trấn đại uy lưỡng giới Toa, nhìn chăm chăm, chỉ cần có một chút gió thổi cỏ lay, muốn dốc toàn bộ lực lượng, thiết huyết xuất kích, đem Lâm Hoang truy nã quy án.

Chung Nam đạo tràng, với tư cách là Chung Nam đạo tràng Đại sư huynh, lúc này Chung Nam đạo tràng người phụ trách, hùng nhân kiệt mặc danh kỳ diệu nhìn nhìn vừa mới thu được chấp pháp bộ tin tức.

"Toàn bộ giới tội phạm truy nã Lâm Hoang có khả năng lên vào? Đề cho chúng ta tự tra?"

Hùng nhân kiệt buồn cười tất đi đạo tràng ngoại bộ liên lạc Thiên Khu, "Xuân Thu Vương này tên tuổi, ta ngược lại là nghe qua, nhưng hắn là đầu bị cửa kẹp sao? Đây chính là Chung Nam đạo tràng, mười hai thánh địa, làm sao có thể làm cho người ta vụng trộm lên vào còn không biết. Quả thực là không biết cái gọi là."

Thuận miệng châm chọc một câu, hùng nhân kiệt cũng không có để trong lòng, tiếp tục tu luyện.

Cùng lúc đó, đang ở mười hai bí khổ Lâm Hoang trong nội tâm khê động, vì phá giải mười hai bí khổ thần trận, hắn lúc này linh hồn lực toàn bộ triển khai, bao trùm toàn bộ Chung Nam đạo tràng, thuận tay lấy ra đoạn này tin tức.

"Chấp pháp bộ đuổi tới?"

Lâm Hoang thì thảo tự nói, trong nội tâm cảnh giác, ý niệm khẽ động, nhờ vào bao trùm toàn bộ Chung Nam đạo tràng thần trận, tìm được tin tức tiếp thu phương hùng nhân kiệt.

"Chấp pháp bộ tới. Ha ha, ngươi trốn không thoát."

Nhị sư huynh cười lớn một tiếng, tinh thần đại chấn, nhìn về phía trước mặt Lâm Hoang Thủy Kính hình ảnh, người bên trong ảnh rõ ràng là hùng nhân kiệt. Thấy được hùng nhân kiệt châm chọc một câu, liền bỏ mặc, Nhị sư huynh sắc mặt xanh lét một hồi, bạch một hồi, nhin không được chửi ầm lên: "Hùng nhân kiệt, ngươi là tên khốn kiếp, ngươi là ngu ngốc sao!"

"Sợ bóng sợ gió một hồi." Lâm Hoang khẽ cười một tiếng, không để ý tới nữa, ngay trước mặt Nhị sư huynh, tiếp tục đem từ mười hai bí khổ ở bên trong lấy được các loại kỳ trân dị bảo điều hòa, hòa tan thành được - thuốc pha chế sẵn dịch.

"Trước bỏ khí huyết,

Sau đó bỏ sung đầy đủ Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, thần thể hần là liền có thể tiểu thành. Bất quá phần này lượng còn muốn tỉ mỉ cân nhắc." Lâm Hoang tại vừa mới tới tay Phần Thiên Địa Hỏa trong lò cẩn thận từng li từng tí gia nhập các loại thần vật liệu, thỉnh thoảng dừng lại, vận chuyển Bồ Thiên bí thuật, tỉ mỉ xem xét bản thân, một mực nắm chắc mỗi một phần thần vật liệu dùng lượng.

Thần thể tu luyện, kỳ thật chính là bỏ sung đầy đủ quá trình, nhưng người bình thường tu luyện, dù cho đồng dạng tu luyện Bồ Thiên bí thuật, nhưng không có Lâm Hoang sao chịu được so với thánh người linh hồn lực, cũng không cách nào nắm chắc dùng lượng.

Thần thể đối với rất nhiều người mà nói sở dĩ khó khăn, ngay ở chỗ này dùng lượng, nhiều một phần, thiếu một phần đều không được, đánh vỡ cân đối vậy cũng chỉ có từ đầu lại đến.

Cho nên nói tu luyện khó, khó với Thượng Thanh Thiên. Khó khăn chính là kia nhìn như đơn giản nhìn rõ mọi việc.

Nhị sư huynh tâm tình rất phức tạp, hần trợ mắt nhìn Lâm Hoang dùng bọn họ thần vật liệu, dùng bọn họ thần khí, liền ngay trước mặt hần, một chút điều hòa nước thuốc, mà vốn có cơ hội thay đổi hết thấy Đại sư huynh hùng nhân kiệt lại tự cho là thông minh bỏ qua chấp pháp bộ báo động.

Để cho Nhị sư huynh khổ sở mà nghĩ thổ huyết.

Không muốn lại đi nhìn Lâm Hoang, Nhị sư huynh trừng to mắt nhìn nhìn Thủy Kính trong tấm hình hùng nhân kiệt, nghiêng rằng nghiêng lợi, hận không thể có thể chui vào, hung hăng cho hùng nhân kiệt nấy cái tai to cạo từ, gọi người trang tất, cái này thực thành tất!

Đại uy lưỡng giới Toa, Xuân Thu Vương đại mã kim đao, một tiết trường côn vượt qua thả đầu gối trước, mặt không biểu tình, "Như thế nào đây? Có tin tức phản hồi không có?"

"Không có!"

Xuân Thu Vương lông mày nhéo một cái, "Lại phát! Những Đại Tông môn này đệ tử tự cho mình rất cao, khẳng định không có để ý, tiếp tục cho ta phát!"

"Hừ, ta ngược lại muốn nhìn một chút đội những cái này tự cho là đúng gia hỏa phát hiện trong môn bảo khổ đã sớm bị Lâm Hoang lên vào, sẽ là hạng gì bộ dáng!"

"Gia hỏa này thật đúng là phiền a."

Hùng nhân kiệt có chút căm tức, mang hoạt một ngày, thật vất vả đợi đến đêm khuya vắng người có thể tĩnh tu, này đầu bị cửa kẹ qua Xuân Thu Vương lại một mảnh lại một mảnh tin tức phát cái không để yên.

Nếu như không phải là đối ngoại liên lạc Thiên Khu phải mở ra, hùng nhân kiệt đã sớm đem Thiên Khu đập phá.

"Được rồi, được rồi. Để cho lão Nhị đi dò tra được rồi"

Hùng nhân kiệt thỏa hiệp, chuẩn bị để cho Nhị sư huynh đi dò tra nhìn.

"Hùng nhân kiệt! Mả mẹ nó nãi nãi của ngươi a! Ngươi cuối cùng tỉnh ngộ! Thế nhưng là, có thể hay không đã quá muộn!" Hùng nhân kiệt tỉnh ngộ Nhị sư huynh rất vui mừng, thế nhưng là nhìn lại, Nhị sư huynh khóc không ra nước mắt.

Mang hoạt mấy tháng, Lâm Hoang rốt cục điều hòa hảo nước thuốc, tiện tay lại cho Nhị sư huynh thêm mấy Thập Đạo cấm chế, hít sâu một hơi, nhảy vào Phần Thiên Địa Hỏa trong lò.

Hào quang vạn đạo, Địa, Thủy, Hỏa, Phong cộng minh, ngăn Âm Dương, khí Huyết Lang khói lửa, thẳng tắp ngút trời. Nóng bỏng khí tức áp bách, để cho Nhị sư huynh nhin không được rút lui vài bước, sự khó thở, trợn mắt há hốc mồm nhìn nhìn bảo tướng trang nghiêm Lâm Hoang.

"Đây là bỏ sung đầy đủ bản thân, cô đọng thần thể." Nhị sư huynh Đề lẩm bẩm một câu, chẳng quản đã sớm biết Lâm Hoang đang làm cái gì, thế nhưng thật sự thấy như vậy một màn, Nhị sư huynh hay là nhin không được kêu rên một câu, "Hùng nhân kiệt, mả mẹ nó nãi nãi của ngươi!"

Bị Nhị sư huynh thống hận chửi bới hùng nhân kiệt sắc mặt biến hóa, cuối cùng đã nhận ra không đúng chỗ.

"Cái Nhị sư huynh gì không thấy, sớm khóa sau khi sẽ không người trông thấy hử?"

"Tất cả tham gia sớm khóa đệ tử, tất cả đều tại gian phòng ngủ mê không tỉnh?"

"Đáng chết!"

Hùng nhân kiệt hôn hên, chuyện cho tới bây giờ, nếu như hử đều còn không biết bị người lên vào, hử cũng không có thể trở thành Chung Nam đạo tràng Đại sư huynh.

Phản xạ có điều kiện, hùng nhân kiệt trước tiên liền nghĩ thông báo tại phía xa Bạch Ngọc Kinh chuông giáo. Nhưng trong nội tâm một ngẫm nghĩ, dần xuống ý nghĩ này, "Không được, nếu là sư tôn trách tội hạ xuống, ta nhất định phải chết."

"Mở ra thần trận, bắt luận kẻ nào không thể tự tiện rời đi, kẻ trái lệnh, Sát!"

Hùng nhân kiệt trấn định lại, chung quy là từ ngàn vạn trong hàng đệ tử trở hết tài năng nhân kiệt, bắt đầu đầu vào đây hạ lệnh, "Các đệ tử bắt đầu tự tra, phát hiện khuôn mặt xa lạ, lập tức báo cáo."

"Tam sư đệ, người đi thỉnh Xuân Thu Vương qua."

"Dám động thù trên đầu Thái Tuế, quả nhiên là không biết Mã Vương Gia có mấy cái mắt."

Một loạt ra mệnh lệnh đạt hạ xuống, hùng nhân kiệt cuối cùng nhẹ nhàng thở ra, cười lạnh một tiếng, nghiêng răng nghiêng lợi.

"Xuân Thu Vương, có tin tức, mục tiêu hử hử thực thực tại Chung Nam đạo tràng."

"Hử, rốt cục bắt được người rồi. Lập tức xuất phát."

Xuân Thu Vương cười một tiếng dài, mục quang lạnh thấu xương.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Hoang Thần thể

Đệ tử bí khó, Nhị sư huynh tròn mắt há hốc mồm nhìn nhìn Phần Thiên Địa Hóa lô, bên trong thần quang vạn đạo, óng ánh quang điểm, một bóng người, tựa như ở trong liệt hỏa rèn luyện bản thân, lại tựa như là đại Nhật Trung thai nghén thần linh.

Hào quang vạn đạo, Địa, Thủy, Hỏa, Phong tuần động, Âm Dương ngăn, Lâm Hoang hít sâu một hơi, dung hợp mấy trăm loại thần vật liệu nước thuốc trượt vào bụng, lập tức thật giống như một vòng mặt trời bùng nổ đồng dạng, kêu lên một tiếng khó chịu, gân cốt đổ, cơ bắp xé rách, trong chớp mắt cả người ngàn thương trăm lỗ, nhưng rất nhanh lại đang thần dịch trung khép lại, tân sinh.

Đây là một cái cực độ thống khổ quá trình, hủy diệt, sau đó tân sinh, từng tắc một cơ bắp, gân cốt, nội tạng đều tại thần dịch được hiệu dưới tan tành, sau đó lại đang Lâm Hoang cường đại linh hồn lực dưới sự khổng chế, một lần nữa hội tụ, khép lại, tân sinh.

Chém lại phạm thể, thành tựu thần thể.

Người bình thường tu luyện thần thể, đều là dần dần tiến dần, thận trọng từng bước, tuy thống khổ, nhưng lại có thể thừa nhận, nhưng Lâm Hoang lại là muốn nhất cổ tác khí trực tiếp chém lại phạm thể, thành tựu thần thể, lệch một chữ, chính là thiên như địa biệt (lệch trời cách đất), trong đó thống khổ, khó có thể miêu tả.

Cũng chỉ có như Lâm Hoang như vậy đã vượt qua thiên địa hai kiếp, bản tâm kiên định, có được cường đại linh hồn lực, mới dám thử loại phương pháp này, nếu là thay đổi như người như Nhị sư huynh, trong khoảnh khắc muốn thân thể hủy diệt, linh hồn xé rách mà chết.

"Trước bỏ khí huyết! Tẩy tủy!"

Lâm Hoang đột nhiên hét lớn một tiếng, quấy thần dịch, chìm nổi tại thần dịch trung thần huyết thảo, Huyết Phượng cốt tủy, Chân Long huyết tất cả đều bị tan tành, bị Lâm Hoang dùng sức khẽ hấp, tất cả đều hút vào trong cơ thể, mạnh mẽ khí huyết chỉ lực trong chớp mắt phá hủy Lâm Hoang cốt tủy, huyết mạch. Lẳng đọng như hoàng kim đồng dạng huyết dịch dần dần thay thế Lâm Hoang nguyên bản ám chìm máu tươi.

Lâm Hoang nhắm mắt cắn răng, đau đớn đã đến cực điểm, dù cho mạnh mẽ như hắn, cũng khó có thể chịu được.

Nhưng Lâm Hoang chỉ là kiên trì, kiên trì, kiên trì. Thẳng đến ám chìm cốt tủy tất cả đều chuyển biến thành hoàng kim đồng dạng, tràn ngập Bất Hủ màu sắc, mới hít sâu một hơi, trong tay vừa dùng lực, Huyền Vũ Giáp, Địa Long xác, Huyền Hoàng thảo toàn bộ phá toái.

"Một bước này, phạt mao!"

Lâm Hoang một tiếng rít gào, này nhiều loại thần vật liệu tựa như đồng khí lưu từ Lâm Hoang lỗ chân lông chui vào, giống như mũi khoan đồng dạng, chui vào Lâm Hoang da thịt vân da, cọ rửa từng mảnh từng mảnh kinh mạch, xé rách, cải tạo.

Dần dần Lâm Hoang lỗ chân lông bắt đầu co rút lại, cuối cùng dần dần tiêu thất, làn da bóng loáng giống như thủy tinh đồng dạng, không còn có một chỗ lỗ chân lông, mà kinh mạch trong cơ thể cũng mở rộng biến lớn, trở nên giống như thủy tinh thông thấu, tự thành tuần hoàn, đây là phạt mao, thành tựu Vô rò chi thân, từ đó sau khi tự thành thiên địa, chỉ có vào chứ không có ra.

Tẩy tủy phạt mao, thành tựu Vô lộ chi thân.

Nhưng này còn chưa đủ.

"Bước tiếp theo, hoán cốt!"

Lâm Hoang gầm nhẹ một tiếng, Phần Thiên Địa Hòa trong lò đột nhiên thần quang bạo phát, Địa Thủy Phong Hỏa vu vu, hào quang vạn đạo, có đại địa, có thần thủy, có vùi rồng, có Thiên Hòa.

Vạn năm thạch nhũ, Thiên Nhất Chân Thủy, nguyên thủy phong tinh, đại thành hỏa chủng, cộng thêm một đoạn thần linh xương ngón tay, toàn bộ tan tành, lấy thần linh xương ngón tay Trấn Địa thủy hỏa phong, trọng khai thiên địa, này thiên địa, tuyên tại cốt, lấy một cái thế giới với tư cách là Lâm Hoang thần thể cốt sống.

Đây là Lâm Hoang thần thể, chỉ thuộc về hắn Hoang Thần thể.

Nhị sư huynh thấy trợn mắt há hốc mồm, lấy thần linh xương ngón tay tan tành Địa, Thủy, Hỏa, Phong, lấy khai thiên tích địa chi chân ý, điêu khắc thành cốt, như vậy thần thể hội có bao nhiêu lợi hại, Nhị sư huynh quả thực là không dám tưởng tượng.

"Hắn thật sự là dám nghĩ? Hắn thật sự là dám làm? Nhưng hết lần này tới lần khác, hắn còn làm thành." Nhị sư huynh trong nội tâm đáng chết, người so với người quả nhiên là giận điên người.

Tuy hiện tại Lâm Hoang vẹn vẹn chỉ là thành tựu một đoạn cốt sống, nhưng chỉ cần đợi một thời gian, Địa Thủy Phong Hỏa chấn động,

Toàn thân cốt cách đều dần dần chuyển đổi thành đồng dạng thần cốt, khi đó chính là Lâm Hoang thần thể đại thành ngày.

"Thần cốt đã thành! Như vậy thoát thai! Thoát thai! Bỏ đi này một thân phàm thai!"

Lâm Hoang sững khoải cười lớn một tiếng, cũng chỉ như đao, đột nhiên tại ngực vẽ một cái, Thái Dương Thần thạch đã bị hắn sống sờ sờ lạc ấn tiến vào trái tim chỗ sâu trong, nóng bỏng nhảy lên, đông đông đông, đánh trống reo hò thanh âm, tác động Nhị sư huynh khí huyết, để cho hắn nhìn không được tránh lui ba thước, không dám nhận gần.

"Địa, Thủy, Hỏa, Phong thành cốt, Âm Dương vì thai!"

Lâm Hoang Đề lăm lăm một câu, một cái khác khối cùng Thái Dương Thần thạch hoàn toàn tương phản Thái Âm Thần Thạch đã bị Lâm Hoang sống sờ sờ ấn vào phần bụng, màu hoàng kim tràn ngập Bất Hủ sáng bóng huyết dịch xao động xuất ra, Lâm Hoang mặt không biểu tình, triệt để tan tành thần dịch trung tất cả thần vật liệu, cả người hãm vào thần dịch bên trong, hào quang vạn đạo, Âm Dương đan chéo, chấn động, dần dần tất cả thần dịch bị chậm rãi ngưng kết, đông kết, giống như kén tằm đồng dạng đem Lâm Hoang triệt để bao bọc.

Lâm Hoang biết, Nhị sư huynh cũng biết, đợi đến Lâm Hoang phá kén mà ra một khác này, chính là Lâm Hoang tẩy tủy phạt mao thành công, thoát thai hoán cốt, thần thể tiểu thành.

Này thần thể không phải là danh đầy trời Địa Thái Âm thần thể, Thái Dương Thần thể, Tiên Thiên Pháp thể, thậm chí không phải là bất kỳ một môn đã biết thần thể, đây là chỉ thuộc về Lâm Hoang thần thể, thích hợp nhất Lâm Hoang thần thể, này thần thể, có thể coi hoang, chỉ thuộc về Lâm Hoang Hoang Thần thể.

Về sau Lâm Hoang chỉ cần đem chính mình linh ngộ Pháp cùng nói, đan chéo, điêu khắc tiến trong cơ thể, liền có thể để cho thần thể đại thành, vạn kiếp bất ma, dù cho linh hồn mục nát, thân này cũng có thể cùng thể cùng hủ, từ đó bất hủ.

"Đã sớm sáng tỏ, tịch có thể chết."

Nhị sư huynh bỗng nhiên thì thảo mở miệng, đối với Lâm Hoang đã bái ba bái, hần bái không phải là Lâm Hoang, là nói.

Lâm Hoang lúc này tự tạo thần thể quá trình đối với Nhị sư huynh rung động thật sự là quá lớn, bởi vì hần nguyên bản đi là nhất thể pháp môn, tu luyện là thần thể trung tiếng tâm lừng lẫy bắt diệt kiếm thể, đáng tiếc không thể lĩnh ngộ bắt diệt chân lý, liền tiểu thành viên mãi cũng không có tu luyện tới, rơi vào đường cùng, lựa chọn Lục Đạo pháp môn, hi vọng thông qua luyện kiếm tìm đến đột phá phương pháp.

Nhưng hôm nay tận mắt nhìn thấy Lâm Hoang như thế nào từ một kẻ phạm thể thành tựu thần thể tiểu thành, đối với Nhị sư huynh xúc động có thể nói thật lớn. Chẳng quản Nhị sư huynh có thể tìm xuất đủ loại lý có để, nhưng hần biết tu luyện trên đường muốn không phải là mượn cớ, mà là ta ngày ba tinh thần ta.

Ít nhất Nhị sư huynh biết vừa rồi Lâm Hoang chỗ thừa nhận thống khổ, là hần chưa từng có thừa nhận qua.

Ném trái trong khổ đau, mới là người trên người.

Không có đã ăn người khác đã ăn, dám chịu khổ, người dựa vào cái gì có thể nói chính mình thật sự cố gắng.

Giờ khắc này, Nhị sư huynh trong nội tâm rung động thật lớn, không tính là cảnh tỉnh, lại cũng có thể hồ quán đỉnh hiệu quả, cho nên vừa rồi Nhị sư huynh mới có thể nhìn không được đối với Lâm Hoang đã bái ba bái, nhưng đã lạy sau khi Nhị sư huynh đột nhiên phản ứng kịp.

"Cơ hội, đây là cơ hội. Chỉ cần ta có thể giải trừ cấm chế, bất hần không muốn quá dễ dàng."

Nhị sư huynh trong đầu ý niệm trong đầu vừa chuyển, nhưng nghĩ đến trên người kia hơn 100 cái các loại cấm chế, nhất thời nhụt chí, "Đây nên chết hồn đần, không có biện pháp, chỉ có thể hi vọng hùng nhân kiệt động tác rất nhanh."

Nói nhỏ một câu, Nhị sư huynh đem ánh mắt nhìn về phía Thủy Kính hình ảnh, liếc một cái, Nhị sư huynh thiếu chút nữa không có bị hùng nhân kiệt ngu xuẩn khí khóc.

"Hùng nhân kiệt, người là tên khốn kiếp a! Người tại sao không gọi kẻ ngu dốt kiệt xuất! Lão tử thật sự bị người ngu xuẩn tức khóc!"

Nhị sư huynh khóc không ra nước mắt, đặt mông ngồi dưới đất, thất hồn lạc phách, lần đầu tiên cảm giác mình trong đời làm sai nhất đích sự tình, chính là năm trước thi đấu vậy mà đã thua bởi hùng nhân kiệt, để cho ngu xuẩn trở thành Đại sư huynh.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Đế 3 bí khổ

Thái Dương Đảo, Chung Nam đạo tràng chủ đảo.

Hùng Nhân Kiệt cùng Xuân Thu Vương đối lập mà đứng, tình huống có chút không khống chế được.

"Bồn tọa lập lại lần nữa. Lâm Hoang cực độ nguy hiểm, đã xông vào Bồ Thiên Các, cướp đoạt Bồ Thiên bí thuật, hiện tại lên vào Chung Nam đạo tràng vì chính là tìm kiếm tài nguyên, thành tựu thần thể, phải lập tức đem hần tìm ra."

Xuân Thu Vương từng chữ một nói qua, sát khí lạnh thấu xương, rất muốn đem đối diện Hùng Nhân Kiệt cho chém.

"Ý tứ của Xuân Thu Vương ta minh bạch. Nhưng Chung Nam đạo tràng không phải là Bồ Thiên Các, chúng ta có năng lực đối kháng bất cứ địch nhân nào." Hùng Nhân Kiệt chậm rãi mở miệng, "Mời trở về đi, chuyện này chúng ta Chung Nam đạo tràng chính mình hội xử lý."

"Gọi chi tức, huy chi tức. Người lúc Bồn tọa là cái gì?!"

Xuân Thu Vương cái trán gân xanh nhảy lên, hần ghét nhất những Đại Tông môn này đệ tử, từng cái một tâm cao ngất, tự cho là đúng, rõ ràng chỉ là chỉ là một cái Phong Hầu dưới đoạn, lại cho rằng có thể cùng chính mình địa vị ngang nhau, quả nhiên là không biết sống chết.

"Xuân Thu Vương suy nghĩ nhiều. Phối hợp chấp pháp bộ là chúng ta mỗi người ứng quá nghĩa vụ, chúng ta bây giờ đã dựa theo yêu cầu thông báo chấp pháp bộ. Hi vọng Xuân Thu Vương có thể lý giải, chúng ta Chung Nam đạo tràng, có thể can vệ đạo tràng của mình, bất luận kẻ nào, cho dù là thánh nhân, cũng đừng nghĩ tại Chung Nam đạo tràng giương oai."

Hùng Nhân Kiệt ngữ khí rất mạnh cứng rắn, một bước cũng không nhường. "Mười hai bí khổ chính là ta Chung Nam đạo tràng mạch máu, tuyệt đối không có khả năng đối ngoại người mở ra, cho nên, Xuân Thu Vương mời trở về đi. Đương nhiên, nếu như bắt được Lâm Hoang, chúng ta hội chuyển giao cho chấp pháp bộ."

"Người tự tìm chết!"

Xuân Thu Vương triệt để nổi giận, vương giả uy nghiêm không để cho khiêu khích, cũng không thấy làm bộ, một cỗ rung chuyển thiên địa uy áp liền trong chớp mắt đánh úp lại, áp bách thiên địa.

Trong thiên hạ hẳn là vương thô, tỉ lệ thô tàn hẳn là Vương thần.

Chỉ cần không thể cùng thiên so với Cao, cùng Địa bao la bát ngát, như vậy tại vương giả uy nghiêm, cũng chỉ có thể thần phục, thần phục!

Đây là phong Vương cường giả uy nghiêm, không đủ để áp đảo người trong thiên hạ, tại sao phong Vương.

Wương giả uy nghiêm thô lộ, đại sảnh mọi người nhao nhao kêu lên một tiếng khó chịu, tại Xuân Thu Vương uy áp, vô pháp thẳng lên thân.

"Xuân Thu Vương! Người qua, nơi này là Chung Nam đạo tràng, không phải của người chấp pháp bộ!" Hùng Nhân Kiệt nổi giận gầm lên một tiếng, trong tay hào quang lóe lên, một bả thần kiếm xuất hiện ở trong tay, kiếm dài cừu xích cừu tắc, thân kiếm một mặt điêu khắc Chung Nam đạo tràng mười hai lơ lửng đảo, một mặt điêu khắc bảy mươi hai thần linh như, không phải vàng không mộc, lại tản ra hoàng kim Bát Hù sáng bóng, nhẹ nhàng về một cái, hào quang vạn đạo, xua tán Xuân Thu Vương uy áp.

"Chung Nam thần kiếm." Xuân Thu Vương đồng tử co rút lại, thu liễm khí thế.

"Không sai. Chương giáo sư tôn trước khi rời đi, đặc biệt lưu lại Chung Nam thần kiếm trấn áp đạo tràng, lại có mười hai Chư Thiên thần trận gia trì, chính là thánh nhân tới, ta cũng có thể đánh một trận. Cho nên, Xuân Thu Vương, mời trở về đi."

Hùng Nhân Kiệt không kiêu ngạo không siểm nịnh, chẳng quản ra đại chỗ sơ suất, thế nhưng chính như Hùng Nhân Kiệt nói đồng dạng, hẳn có Chung Nam thần kiếm trên tay, lại có hộ sơn đại trận mười hai Chư Thiên thần trận gia trì, chính là thánh nhân xâm phạm, cũng có thể đánh một trận.

"Hảo, xem ra là chúng ta nhiều chuyện. Đi!"

Xuân Thu Vương hừ lạnh một tiếng, lời của Hùng Nhân Kiệt trong mặc dù có hơi nước, nhưng Xuân Thu Vương cũng biết cầm trong tay Chung Nam thần kiếm, lại có mười hai Chư Thiên thần trận gia trì, Hùng Nhân Kiệt chiến lực sẽ không so với hắn yếu hơn ít nhiều.

Đưa mắt nhìn Xuân Thu Vương một nhóm rời đi, Hùng Nhân Kiệt sắc mặt trầm xuống, "Còn không có tìm đến Nhị Sư Đệ cùng kia lên vào giả?"

"Không có. Có lẽ thật sự nói với Xuân Thu Vương đồng dạng, bọn họ tại mười hai bí khổ?"

Hùng Nhân Kiệt lắc đầu, "Làm sao có thể."

Theo kia theo như lời Xuân Thu Vương, kia Lâm Hoang tuy thành tựu thánh vị, thế nhưng nhất thể Lục Đạo chưa thành, cũng chỉ có khi dễ khi dễ Bồ Thiên Các, nơi đó có bốn sự lên vào mười hai bí khổ?"

"Đại sư huynh, người đừng quên. Nhị sư huynh rất có thể đã rơi vào kia Lâm Hoang trên tay, Nhị sư huynh thế nhưng là có thứ 12 bí khổ quyền hạn."

Hùng Nhân Kiệt hít sâu một hơi, gật gật đầu, "Người nói rất đúng, đi, chúng ta đi mười hai bí khổ nhìn xem. Báo cho cái khác sư huynh đệ, giữ môn hộ cho ta xem được rồi, một cái con ruồi cũng không cho phép cho ta bay ra ngoài."

Bên kia, cảm giận xuống núi Xuân Thu Vương một nhóm, cũng ở nói chuyện với nhau.

"Xuân Thu Vương, chúng ta cứ như vậy trở về?"

"Các loại, chúng ta ngay tại dưới núi các loại." Xuân Thu Vương có chút vô lực, cười khổ một tiếng. "Vệ Tiểu Vương bát trượng tuy lớn lối, nhưng Chung Nam đạo tràng cuối cùng là vị kia sư môn. Bọn họ bắt lấy Lâm Hoang tự nhiên tốt nhất, nếu là bắt không được, mà chúng ta lại không ở, không tránh khỏi sẽ bị vị kia giận chó đánh mèo, cho nên đợi a."

Nhị sư huynh thông qua Thủy Kính hình ảnh vô lực nhìn nhìn này xuất trò khôi hài, nhìn nhìn Hùng Nhân Kiệt dẫn theo Chung Nam thần kiếm hùng hổ rớt cục chạy tới mười hai bí khổ, lại chỉ có thể cười khổ một tiếng, nhìn nhìn dĩ nhiên từ Phần Thiên Địa Hóa trong lò đi ra Lâm Hoang, trong lòng đáng ghét.

"Rớt cục thần thể tiểu thành."

Lâm Hoang sững khoải cười lớn một tiếng, đại khẩu hô hấp, cảm giác thần thể cường tráng. Nguyên bản cùng thân thể không hợp nhau linh hồn, có tiểu thành thần thể chèo chống, rớt cục cùng thân thể hoàn mỹ phù hợp, nhấc tay giờ lên chân, dồi dào sức mạnh to lớn, thuộc về thánh Nhân cấp cường đại linh hồn rớt cục chân chính phát huy ra nó nên có năng lực.

Cơ hồ là tại Lâm Hoang hai mắt mỗi một lần đóng mở, cũng có thể thấy được thế gian này không chỗ nào không có quy tắc, chôn vùi sinh lợi, phảng phất chỉ cần tâm niệm vừa động, liền có thể sụp xuống quy tắc, triệt để chôn vùi hết thảy.

Nhưng Lâm Hoang biết đây chỉ là ảo giác, bởi vì hắn còn khuyết thiếu thủ đoạn, có thể chương không quy tắc thủ đoạn.

Nhất thể tam kiếp Lục Đạo, đi đến hiện tại, Lâm Hoang chỉ kém chương không Lục Đạo.

"Nếu như đoán không lầm, từ đệ tam bí khổ bắt đầu, hắn phải là Chung Nam đạo tràng các thời kỳ tổ sư bế quan chi địa, đạo vận tự nhiên, để lại vô thượng Pháp cùng nói, định có thể vì ta chương không Lục Đạo bổ khuyết tích góp."

Lục Đạo, bao quát thiên địa quy tắc, tu luyện Lục Đạo mục đích cuối cùng nhất chính là chương không quy tắc.

Dù cho lúc này Lâm Hoang đã có thể chân chính gọi thánh nhân, nhưng muốn chương không quy tắc, lại vẫn là muốn từ Lục Đạo vào tay, từng bước một phỏng đoán, hấp thu, biến thành chính mình nội tình, hắn trước đây tích góp, tại thành tựu nhất thể tam kiếp đã còn thừa không có mấy, hiện tại nhất định phải học vạn đạo, tài năng tiến thêm một bước.

Mà Chung Nam đạo tràng các thời kỳ tổ sư bế quan đấy, chính là Lâm Hoang tốt nhất tích góp khởi nguồn.

Lúc này Lâm Hoang thực lực tăng nhiều, chân chính nắm giữ thuộc về thánh vị lực lượng, liếc một cái, đệ tam bí khổ trên thần trận liền tự động tan rã, tan vỡ, trước mặt Lâm Hoang mở rộng.

Nhị sư huynh chân chờ một chút, hay là lập tức theo ở phía sau bước chân vào đệ tam bí khổ.

Chính như Lâm Hoang suy đoán đồng dạng, từ đệ tam bí khổ đến đệ nhất bí khổ đều là Chung Nam đạo tràng trưởng lão trở lên cấp bậc tài năng bước vào bế quan chi địa, bản thân thì có đủ loại huyền diệu, càng lưu lại các thời kỳ tổ sư Pháp cùng nói, đối với bất kỳ Tu Luyện Giả mà nói đều là vô thượng bảo khố.

Đệ tam bí khổ, không giống với phía trước bí khổ, phục trang đẹp đẽ, hào quang dị sắc. Toàn bộ đệ tam bí khổ rất chất phác, chính là một cái bình thường không có gì lạ hang đá, chia cắt thành sáu cái thạch thất.

Địa, Thủy, Hỏa, Phong, Âm, Dương.

"Quả nhiên không hổ là thánh địa, nội tình quả nhiên thâm hậu."

Lâm Hoang tán thưởng một câu, lấy cảm giác của hắn, có thể cảm giác được này sáu cái nhìn như cổ xưa, thường thường không có gì lạ thạch thất, trên thực tế lại là ẩn chứa thiên địa sức mạnh to lớn, thu nạp Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, thuần túy, không chứa nửa điểm tạp chất Lục Đạo quy tắc chi lực. Từng cái thạch thất đối ứng một đạo quy tắc.

"Tiểu tử, ngươi đi hóa phòng nhìn xem. Vậy cũng là cơ duyên của ngươi." Lâm Hoang đề điểm một câu, cất bước đi vào cái thứ nhất thạch thất.

Như thế nào địa!

Vừa vào thạch thất, trước mặt mà đến là ba cái cổ xưa đại tự, tựa như cảnh tỉnh, làm cho người ta trong chớp mắt đốn ngộ.

Lâm Hoang trong đầu vô số ý niệm trong đầu hiện lên, nhìn không được liền nghĩ khoan chân trên mặt đất, tĩnh tế suy nghĩ, linh ngộ thâm ý trong đó, nhưng rất nhanh Lâm Hoang liền phản ứng kịp, cứng rắn từ kia ba chữ đốn ngộ trung tránh thoát xuất ra, thần sắc động dung. "Thật mạnh. Vậy mà nguyên sơ đem thuần túy nhất đại địa quy tắc phong ấn tại ba chữ, bậc này thực lực sợ là chỉ có Chân Thần tài năng có được."

Tán thưởng một câu, Lâm Hoang tỉ mỉ dò xét gian phòng này thạch thất.

Bất quá cửu xích vuông thạch thất, khó khăn có thể dung hạ một người xê dịch quay vòng, chính giữa để đó một cái bồ đoàn, Lâm Hoang phảng phất thấy được ngày xưa vô số Chung Nam đạo tràng tiên hiền khoan chân ngồi ở trên bồ đoàn, diện bích linh ngộ trên tường ba chữ chân ngôn.

Mà ngoại trừ kia một mặt khắc không có trên đại địa thần vận ba chữ vách tường, cái khác hai mặt trên vách tường, búa ngân, vết kiếm, dấu quyền đủ loại không phải trường hợp cá biệt.

Lâm Hoang lông mày nhíu lại, nhìn kỹ đi qua, bỗng nhiên khắc ở trên tường vết kiếm đột nhiên hào quang vạn đạo, hung hăng một kiếm, lên tại Cửu U, chôn cất tại Thanh Minh.

"An nhần bất động chính là đại địa, tiếp ta một kiếm đâm Thanh Minh."

Lâm Hoang không khỏi động dung, vượt qua chương trước người, keng một tiếng, bóng kiếm tiêu tán, mà tay của Lâm Hoang trên lòng bàn tay cũng lưu lại một đạo vết máu, màu hoàng kim máu tươi vừa mới nhỏ xuống, tựa như cùng thời gian đảo lưu đồng dạng, lại lưu Hồi miện vết thương.

Đây là Lâm Hoang thân thể tiểu thành không lột thân thể, khí tức không lột, máu tươi không lột.

Tuy máu tươi không rơi, nhưng trên bàn tay miện vết thương lại là không có lập tức chuyển biến tốt đẹp, Lâm Hoang có thể cảm giác được một loại an nhần bất động tại đại địa, khẽ động liền muốn một kiếm đâm Thanh Minh kiếm ý tại miện vết thương tàn sát bừa bãi.

Lâm Hoang tĩnh tế thường thức một chút một kiếm này kiếm ý, hơi có đoạt được, mới tâm niệm vừa động, đem cổ này kiếm ý chôn vùi, miện vết thương

lúc này mới chậm rãi khép lại.

"Kiếm ý Bất Hủ sao? Cũng là vị thành thánh nhân vật a." Chỉ có vượt qua thiên địa hai kiếp, thành tựu thánh vị, linh hồn Bất Hủ, mới có thể để cho một đạo vết kiếm, khoảng cách trăm ngàn năm sau, như cũ có thể một kiếm giết địch.

"Đáng tiếc nơi này đại đa số bất quá là phong Vương hạng người. Thật sự là làm cho người ta thất vọng." Lâm Hoang thở dài một tiếng, đem một mặt vách tường chuyển xong, cũng chỉ có kia một đạo vết kiếm, vẫn tồn tại Bất Hủ kiếm ý, nó quyền của hắc ám, búa ngấn, chương ấn tuy cũng tràn ngập thần vận, nhưng không có Bất Hủ ý vị, cuối cùng là rơi xuống tầm thường, không vào Lâm Hoang đáy mắt.

Chuyển hết một mặt tường, vừa mới chuyển tới mặt khác, một quyền, một chương liền ầm ầm đánh ra.

"Địa chi lực, hậu đức lấy tái vật!"

"Dữ dội, liền vì địa!"

Một quyền đánh ra, tựa như trong lòng bàn tay nắm giữ một mảnh đại địa, một cái thế giới, bao quát thiên địa, trầm trọng như đại địa.

Một chương dữ dội, nghịch chuyển Càn Khôn, dữ dội chính là địa phương.

"Hảo, hảo, hảo! Đây mới là ta bồi trung người hắc có hào hùng! Lòng bàn tay vì đây, chương lưng là trời. Một quyền chạm đất, một chương dữ dội!" Lâm Hoang cười lớn một tiếng, sững khoải đến cực điểm, cũng không phản kháng.

Một quyền oanh gãy bờ vai của hắc, một chương ấn sập bộ ngực của hắc.

Lâm Hoang tinh tế cảm ngộ, lấy thân cảm ngộ, lấy Thần Thông thần, đi phỏng đoán, nắm chắc hai vị này Chung Nam đạo tràng tiên thánh Thần Đạo.

Thật lâu, Lâm Hoang mới chậm rãi thở dài một tiếng, mắt sáng ngời, nhìn nhìn trong thạch thất ba mặt vách tường, "Thật sự là thật là nhớ đem này ba mặt tường cũng một chỗ lấy đi. Đáng tiếc."

Lâm Hoang thở dài một tiếng, mục quang nhìn xa, phảng phất xuyên thấu qua trùng điệp thần trận, thạch bích, thấy được thứ 12 bí khổ ngoại vội vàng chạy tới Hùng Nhân Kiệt đám người.

Cúi đầu xuống, Lâm Hoang âm thầm không nói rời khỏi gian phòng này thạch thất, bước chân vừa chuyển, đã đi vào tiếp theo đang lúc thạch thất.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Chân chính cơ duyên

Như thế nào Thủy!

Thượng Thiện Nhược Thủy, không tranh giành lấy lợi vạn vật!

Tinh lọc là Thủy!

Hủy diệt là Thủy!

Chỉ! Một chương! Một đao!

Có khác Thủy trong thạch thất, Lâm Hoang chịu chỉ, một chương, một đao, ngực bị xuyên thủng, vai bị tan tành, xương ngón tay bị chặt đứt, lại cười đến sững khoải.

"Hảo. Hảo. Hảo!" Liền gọi ba tiếng hảo, Lâm Hoang trong mắt thần quang tuôn động, đóng mở trong đó, nắm chắc ảo diệu, lẳng lặng thể ngộ tại trên thân thể tàn sát bừa bãi đạo ý, lấy thân cảm ngộ, lấy Thần Thông thần, dùng tàn khóc nhất, tối nhìn mà giết mình thủ đoạn, đi trực tiếp thừa nhận, nắm chắc Chung Nam đạo tràng tiên thánh lưu lại Thần Đạo.

Loại thủ đoạn này, dưới cái nhìn của Nhị sư huynh quả thực là mất trí.

"Gia hỏa này chẳng lẽ là tên điên sao? Quả nhiên, không Phong Ma, không thành sống."

Nhị sư huynh trợn mắt há hốc mồm nhìn nhìn, Lâm Hoang cười lớn, một bước bước vào hòa phòng, sống sờ sờ chịu ba kiếm một đao, lại là cười đến thống khoái, càng đau nhức, cảm ngộ nhân tiện càng nhanh.

"Chẳng lẽ đây là mới nhất phương thức tu luyện?" Nhị sư huynh có chút rục rịch, hẳn có thể rõ ràng cảm giác được Lâm Hoang không phải là tại nổi điên, mà là tại nhờ vào loại phương thức này, lấy thân cảm ngộ, lấy Thần Thông thần, loại tu luyện này hiệu quả, so với hẳn đối với trên tường đạo vận, chậm rãi thể ngộ lại là không biết nhanh ít nhiều.

"Được rồi. Cũng chỉ có hẳn loại này tên điên, tài năng như vậy chơi." Nhị sư huynh cười khò một tiếng, biết loại thủ đoạn này chính mình không học được, chính mình nếu là dám làm như vậy, từng phút đồng hồ sẽ bị chém thành mảnh vỡ.

Địa, Thủy, Hỏa, Phong, Âm, Dương.

Sáu đang lúc thạch thất, Chung Nam đạo tràng nội tình chỗ, thay đổi bất cứ người nào, này sáu trong gian thạch thất bất kỳ một gian, đều đủ để cho bọn họ chậm rãi phỏng đoán, thể ngộ trăm ngàn năm, nhưng đến Lâm Hoang nơi này, chính là như vậy thô bạo, trực tiếp, lấy thân cảm ngộ, lấy Thần Thông thần, đã trúng mười bảy kiếm cửu quyền bảy chưởng sáu đao ba chỉ sau khi liền đem sáu đang lúc thạch thất tinh hoa hể quét là sạch.

Người khác tu luyện, trước tiên là vẽ, sau đó ký ức, cuối cùng thể ngộ.

Mà Lâm Hoang lại là ngang ngược, dùng thân thể cường ngạnh ký ức, dùng linh hồn cảm ngộ.

Không phải là Nhị sư huynh quá ngu xuẩn, mà là Lâm Hoang trình độ lớn nhất phát huy ra chính mình thánh Nhân cấp ưu thế.

Một khi thành thánh, này thiên địa, con đường này, liền hoàn toàn khác nhau.

Bằng không vạn giới bên trong cũng sẽ không truyền lưu lấy thánh nhân, đều vì kiến hội lời nói.

"Đáng tiếc, kia sáu mặt khắc có Chân Thần bút tích vách tường mới là này đệ tam bí khổ chân chính tinh hoa chỗ, đáng tiếc." Lâm Hoang thở dài, trên người chịu thương thể chậm rãi khép lại, mục quang như điện, có chút tham lam mắt nhìn sáu đang lúc thạch thất.

Hắn đã thử qua, thời khắc đó có Chân Thần bút tích vách tường, không thể vọng động, bằng không sẽ kinh động mệnh mạng nhưng không biết tồn tại ở cái nào thời không Chân Thần hàng lâm.

Tuy trong nội tâm rất muốn cùng thần linh đánh một trận, biết mình bây giờ cùng thần linh ở giữa chênh lệch, nhưng Lâm Hoang tuy điên cuồng cũng không ngu ngốc, bản thân bây giờ Lục Đạo chưa thành, khuyết thiếu thủ đoạn, cùng thần linh giao thủ, chỉ có một con đường chết, liền cơ hội chạy trốn cũng sẽ không có.

Cho nên Lâm Hoang đành phải dần xuống trong nội tâm điên cuồng ý niệm trong đầu, nhưng Tâm Niệm vừa chuyển, "Một khi tích góp, ta rốt cục thành thánh, thể nhưng con đường tiếp theo nên đi như thế nào, lại là không người có thể dạy, chỉ có thể chính mình phỏng đoán, nếu có thể cùng thần linh đánh một trận, nói không chừng có thể thấy rõ con đường phía trước, cơ hội này, không thể bỏ qua."

Ý nghĩ này một chỗ, Lâm Hoang trong đầu liền bắt đầu điên cuồng tính toán.

"Thần Linh Ẩn lui, tuy không biết đến cùng tồn tại ở cái nào thời không bên trong, nhưng hiển nhiên không có khả năng chân thân hàng lâm, tối đa chỉ là một cái phân thân hàng lâm."

"

"Đáng giận, trăm thánh cách thiên cùng Chư Thần ký kết khế ước cũng không có lưu truyền tới, căn bản không biết thần linh xuất thủ, đến cùng có cái gì hạn chế."

"Nếu là Chân Thần tự mình hàng lâm, ta đây nhất định phải chết."

"Có muốn hay không đánh bạc?"

Nhị sư huynh mờ mịt nhìn nhìn Lâm Hoang, không biết hẳn vì cái gì bỗng nhiên dừng lại, biểu tình biến hóa, tựa hồ lâm vào khó có thể lựa chọn hoàn cảnh.

"Đánh bạc, vì cái gì không đánh bạc. Ta nếu như tâm động, nếu không làm, ý niệm trong đầu tại sao thông suốt, ý niệm trong đầu không thông suốt, ta như thế nào thành thần. Phàm tục, bẻ lũ xu nịnh, sợ sinh ra chết, đến cuối cùng, bất quá thổi phồng đất vàng. Muốn hưởng vĩnh hằng bất hủ, tự nhiên muốn chịu ngàn vạn người không dám chịu đau khổ, chuyện không dám làm."

"Đã sớm sáng tỏ, tịch có thể chết."

"Không thể tùy tâm sở dục, muốn làm liền làm, ta tội gì kiếp sau? ! Cùng mọi người trâu ngựa có gì khác nhau đâu? !"

"Muốn thành thần, trước Chiến Thần!"

"Tới , tới, tới! Hôm nay, ta lấy sinh tử cầu tương lai!"

Lâm Hoang biểu tình bỗng nhiên trầm tĩnh lại, sườn khoái cười cười, ngón tay bắn ra, đem trên người Nhị sư huynh cầm chế toàn bộ giải trừ, "Tiểu tử, nếu như ta là ngươi, vậy bây giờ liền bắt đầu chạy, có nhiều xa, chạy rất xa?"

Nhị sư huynh ngẩn ngơ, không rõ ràng cho lắm nhìn nhìn Lâm Hoang, nhưng Lâm Hoang đã không đếm xỉa tới hội hân, tỉ mỉ tính toán.

Muru định động.

Lâm Hoang con ngươi khẽ động, linh hồn gây ra, trong chớp mắt Chung Nam đạo tràng mười hai Chư Thiên thần trận triệt để gây ra, hào quang tuôn động, mười hai toà lơ lửng đảo bỗng nhiên đại phóng Quang Minh, truyền ra trăm ngàn trong.

Mười hai Chư Thiên thần trận, trong chớp mắt bị gây ra, câu thông mười hai Chư Thiên.

Này cái gọi là mười hai Chư Thiên thần trận chính là Chung Nam đạo tràng chư thay tổ sư câu thông mười hai Đại Thế Giới bố trí xuống tuyệt thế thần trận, một khi gây ra, lập tức câu thông mười hai Đại Thế Giới, trong chớp mắt mười hai Đại Thế Giới hư ảnh âm âm hàng lâm, bốn nguyên chấn động, thành Địa, Thủy, Hỏa, Phong, Âm, Dương, kim, mộc, quang, ám, sinh, chết.

Mười hai Đại Thế Giới lực lượng xao động, câu thông sinh tử, nghịch chuyển Âm Dương, trong chớp mắt đem trọn cái Chung Nam đạo tràng vây khốn, như thế biến hóa, kinh thiên động địa, toàn bộ Chung Nam quận cũng có thể thấy được một đạo thần quang ngút trời, mười hai loại hào quang phủ lên Thương Thiên.

"Mười hai Chư Thiên thần trận phát động. Đi, theo ta đi lên bắt Lâm Hoang, đã muộn, liền vào không được." Canh giữ ở dưới núi Xuân Thu Vương hét lớn một tiếng, thân hình lóe lên, tại mười hai Chư Thiên thần trận triệt để phát động trước, vọt vào Chung Nam đạo tràng.

Hùng Nhân Kiệt tay cầm Chung Nam thần kiếm, trọn mắt há hốc mồm, "Chuyện gì xảy ra? Ta còn không có phát động mười hai Chư Thiên thần trận, làm sao lại? ! Chẳng lẽ là kia Lâm Hoang xúc động tổ sư lưu lại cấm chế?"

Hùng Nhân Kiệt trong đầu đủ loại ý niệm trong đầu hiện lên, cuối cùng kêu rên một tiếng, "Cái này chết chắc rồi. Hồn đản a! Ta nhất định phải làm thịt ngươi!"

Mười hai Chư Thiên thần trận hoàn toàn bị phát động, tại phía xa Bạch Ngọc Kinh Chung Nam đạo tràng các vị trưởng lão, thánh nhân lập tức lấy được cảm ứng, ý niệm khẽ động, câu thông Hùng Nhân Kiệt, "Hùng Nhân Kiệt, phát sinh chuyện gì? Lại muốn ngươi phát động mười hai Chư Thiên thần trận? !"

"Bốn tọa cần giải thích!"

"Có người xông vào mười hai bí khố, đệ tử đang tại bắt, lập tức, lập tức!" Hùng Nhân Kiệt bối rối trả lời một câu, vừa ngoan tâm ngăn cách chư vị đại lão ý niệm câu thông, gào khóc kêu xông vào mười hai bí khố, "Hồn đản, ta nhất định phải làm thịt ngươi!"

Tọa trấn trung khu Chung Nam đạo tràng đại nhân vật bốp chỉ tính toán, hừ lạnh một tiếng, "Bất quá là cái tôm tép nhãi nhép, đợi bốn tọa đã trấn áp."

Vừa nói xong, hiển thánh ức vạn dặm, một trương bàn tay khổng lồ hoành không trăm dặm, đột ngột xuất hiện, trong chớp mắt khóa chặt Lâm Hoang, một chương chụp được.

"Vậy mà kinh động đến vị kia. Lâm Hoang này thật đúng là không biết sống chết." Xuân Thu Vương kinh hô một tiếng, như thế nào cũng không nghĩ tới Lâm Hoang vậy mà kinh động đến vị kia xuất thủ, sau khi kinh ngạc, chính là cười lạnh.

Lần này biến hóa có thể nói là thô lên thước roi, bất quá trong nháy mắt đang lúc phát sinh, Lâm Hoang mặt không biểu tình, mục quang xuyên thấu qua mười hai Chư Thiên thần trận, nhìn về phía Thương Thiên, nhìn nhìn kia đột nhiên hiển thánh mà ra bàn tay khổng lồ, khoe miệng bỗng nhiên giờ lên một vòng sáng lạn tiểu dung.

"Chỉ có thể làm được như vậy. Bất quá, đây đã đủ rồi a. Như vậy, bắt đầu đi."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Hôm nay 1 chiến, chống đỡ thần!

"Người tên điên, người thật sự là người điên." Nhị sư huynh té, mặc dù không biết xảy ra chuyện gì, Lâm Hoang lại là phát điên vì cái gì, nhưng Nhị sư huynh có thể cảm giác được trên đỉnh đầu truyền đến đáng sợ uy thế, dường như trên đỉnh đầu treo lấy một bả thần kiếm, một kiếm đánh xuống, muốn hủy thiên diệt địa.

Lâm Hoang mục quang lạnh nhạt, căn bản không có để ý tới Nhị sư huynh rít gào, trong nội tâm yên lặng tính toán đỉnh đầu kia trương bàn tay khổng lồ rơi xuống thời gian, còn có cách đó không xa điên cuồng xông lại Hùng Nhân Kiệt, mục quang lướt qua mười hai Chư Thiên thần trận, lướt qua đi đến Xuân Thu Vương, thủ chương một phen, sáu khối khắc có Chân Thần bút tích thạch bích đã bị Lâm Hoang triệt để dẫn động.

"Người xúc phạm thần, chết!"

Chuông lớn đại lý đồng dạng thanh âm, tồn tại ở phảng phất không tồn tại thời không, bỗng nhiên vang lên, bất quá bốn chữ, chữ chữ lại giống như lời kích đồng dạng, để cho Lâm Hoang chỉ có thể lui, lui, lui.

Rời khỏi bốn bước, Lâm Hoang phun một tiếng phun ra một ngụm máu tươi, linh hồn chấn động, gần như chôn vùi.

"Thật mạnh, đây là thần uy sao?"

Lâm Hoang trong đầu theo bản năng hiện lên ý nghĩ này, liền thấy được sáu mặt trên thạch bích Chân Thần bút tích trong chớp mắt thiêu đốt, thần thánh hào quang ngưng tụ, trong chớp mắt cấu thành một cái nhìn không thấy gương mặt uy nghiêm thần hình, chỉ một ngón tay.

Này chỉ, hủy thiên, diệt địa, phá hủy Lục Đạo, xé rách quy tắc, vô pháp có thể kháng cự, không người có thể ngăn!

Đây là thần!

Không để cho tiết độc thần!

Cho nên Lâm Hoang chỉ có thể lui, này chỉ hấn không thể tiếp, không dám nhận, tiếp không dưới.

Trong chớp mắt Lâm Hoang nhớ tới ngày xưa xem qua một quyển tiểu thuyết, này chỉ thật đúng như kia trong tiểu thuyết ghi đồng dạng, cộ tới liền vong, lau sẽ chết.

Lâm Hoang lui được không tính nhanh, bởi vì trên đỉnh đầu, tại phía xa Bạch Ngọc Kinh đại nhân vật hiển thánh một chương, hoành không trăm dặm, vừa vận đánh giết hạ xuống.

Hai mặt giáp công, hấn phải chết không thể nghi ngờ? !

Không có! Kia hiển thánh một chương cơ hồ là vừa mới xuất hiện ở Lâm Hoang trên đỉnh đầu, liền từng khúc nổ tung, tại thần linh chỉ, cho dù là được xưng có khả năng nhất thành thần đại nhân vật, cũng không có chút nào chống lại năng lực, hấn, cuối cùng không phải là thần.

Phốc!

Tại phía xa Bạch Ngọc Kinh, khai mở đàn cách nói đại nhân vật hiển thánh một chương, vốn tưởng rằng là tiện tay bóp chết một con kiến, ai ngờ đến tại thần linh trước mặt, hấn mới là con kiến.

Cơ hồ là trong chớp mắt đã bị đánh tan hiển thánh một chương, thần uy lan tràn, trong chớp mắt trọng thương tại phía xa Bạch Ngọc Kinh đại nhân vật, một ngụm máu tươi phun ra, vị này đại nhân vật phần nộ cùng xuất hiện, "Cuồng vọng! Thật sự là quá cuồng vọng! Hấn vậy mà dám can đảm xúc phạm thần uy!"

Một câu nói chuyện, đại nhân vật liền hôn mê đi qua, không hề có phòng bị phía dưới cùng thần linh đối chiêu, không chết đã đủ để chứng minh sự cường đại của hấn.

"Quả nhiên thần muốn giết người, thì không người có thể giết."

Trông thấy kia hiển thánh một chương bị thần linh chỉ đơn giản tan vỡ, tuy vẫn không có thoát khỏi tử vong uy hiếp, nhưng Lâm Hoang nhưng trong lòng thì nhẹ nhàng thở ra.

Cái gì gọi là thần, lấy ta đạo thay Thiên Đạo, chính là thần.

Thần muốn giết người, thì không người nào có thể thay thần mà giết.

Đây là thần uy nghiêm, không để cho tiết độc.

Thần linh chỉ tan vỡ hiển thánh một chương, uy thế không giảm, tiếp tục thẳng hướng Lâm Hoang.

Lâm Hoang chỉ có thể lui nữa, vừa lui lui nữa, thối lui đến Hùng Nhân Kiệt phụ cận.

Hùng Nhân Kiệt không phải người ngu, dù cho tay cầm Chung Nam thần kiếm, lại có mười hai Chư Thiên thần trận gia trì, nhưng tận mắt thấy thần linh chỉ tan vỡ hiển thánh một chương, Hùng Nhân Kiệt liền biết này chỉ không người có thể ngăn, vô pháp có thể kháng cự, thế nhưng Hùng Nhân Kiệt tốc độ không có Lâm Hoang nhanh.

Chính là đơn giản như vậy,

Chính là như vậy nghiền khuất, Hùng Nhân Kiệt chỉ có thể tức giận nhìn Lâm Hoang liếc một cái, sau đó liền linh điều động mười hai Chư Thiên thần trận lực lượng gia trì, triệt để kích phát Chung Nam thần kiếm lực lượng, nghênh tiếp truy sát Lâm Hoang thần linh chỉ.

"Nếu như bắt từ, Lâm Hoang, ta nhất định phải giết ngươi, ta thề!"

Đại âm hi thanh âm, voi vô hình.

Cứ như vậy vô thanh vô tức, thần linh chỉ điểm một chút qua, kiếm đoạn, người vong, trận hủy.

Lâm Hoang nhìn lại, hít sâu một hơi, chẳng quản sớm đã biết thần linh cường đại, không thể vượt qua. Thế nhưng liền như vậy nhẹ nhàng băng qua, liền phân thân cũng không tính chỉ, đầu tiên là dễ như trở bàn tay tan vỡ được xưng có khả năng nhất thành thần đại nhân vật hiển thánh một chương, sau đó chỉ đoạn Chung Nam đạo tràng trần giáo thần kiếm, chỉ hủy diệt mười hai Chư Thiên thần trận.

Mà bây giờ, kia thần linh chỉ tuy hào quang ảm đạm rồi một chút, nhưng Lâm Hoang biết thần linh Bát Hủ, một ngón tay đưa ra, lực lượng tuy bị tiêu hao không ít, nhưng có thần linh Bát Hủ ý niệm gia trì, này chỉ hội điên cuồng hấp thụ trong thiên địa lực lượng, lại lần nữa khôi phục như cũ cường độ.

Cho nên Lâm Hoang không thể trốn. Này chỉ, không giết hẳn, liền sẽ không chung kết.

"Đúng là vẫn còn muốn ta tự mình tới chống đỡ, bất quá cuối cùng tiêu hao không ít năng lượng."

Lâm Hoang ngữ khí bình tĩnh, xoay chuyển ánh mắt, nhìn về phía ngoài trăm bước về mặt kinh khùng Xuân Thu Vương.

Xuân Thu Vương có chút bối rối, có chút sợ hãi, loại này tâm tình thật lâu đã không có qua, nhưng lúc này, loại này tâm tình tràn ngập trong lòng, để cho Xuân Thu Vương nghĩ tới rất nhiều năm trước bái nhập Bồ Thiên Các, nhìn thấy lão Các chủ cảm giác.

Đó là một loại vô pháp chống lại, bất lực khủng hoảng.

"Ngươi là tên điên." Xuân Thu Vương rồi đột nhiên rít gào một tiếng, sau đó cũng không quay đầu lại, quay người bỏ chạy, thế nhưng là đã chậm, bởi vì Lâm Hoang đã chạy đến trước mặt của hắn, trở tay một chương, đem Xuân Thu Vương đẩy hướng thần linh chỉ.

"Ba ngàn năm vì xuân, ba ngàn năm vì thu! Một tuổi xuân thu!"

Xuân Thu Vương hét lớn một tiếng, tại tử vong uy hiếp, bạo phát ra toàn bộ lực lượng, toàn thân cao thấp tất cả thần khí toàn bộ kích phát, chỉ cầu có thể tại đây chỉ phía dưới mạng sống.

Phanh!

Một tiếng hơi không thể tra thanh âm, Lâm Hoang đột nhiên dừng bước.

Bởi vì Xuân Thu Vương không có chết, tuy này chỉ, đánh bẻ trên người Xuân Thu Vương tất cả thần khí, càng đem Xuân Thu Vương đánh thành lưu tinh, không biết bị đẩy lùi rất xa, nhưng Lâm Hoang nhìn thấy Xuân Thu Vương không có chết.

Cho nên Lâm Hoang ngừng, mang theo nhàn nhạt tiểu dung, ưỡn ngực, nghênh tiếp này chỉ.

Chỉ ấn xuống, thật giống như nung đỏ Tiểu Dao cắt vào mỡ bò. Lâm Hoang lồng ngực trong chớp mắt sụp đổ, lộ ra màu hoàng kim huyết dịch, cốt cách.

Tâm, lá gan, tỳ, dạ dày, thận, kinh mạch, mạch máu, cốt cách, đầu lâu từng khúc chôn vùi, cuối cùng chỉ còn lại một đoạn điêu khắc Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương lục sắc đỏ đẳng hoàng kim cột sống miễn cưỡng chống đỡ linh hồn của Lâm Hoang bất diệt.

"Ngăn không được a. Ta muốn chết rồi, ngươi, còn không xuất thủ sao?"

Chỉ còn lại một đoạn cột sống bảo trụ linh hồn Lâm Hoang, linh hồn chấn động, tựa hồ đang thờ dài, tựa hồ tại tự nói.

Nhưng rất nhanh, thờ dài một tiếng, Lâm Hoang chính mình cũng không biết giấu kín tại sâu trong linh hồn đầu một chút lạc ấn đột nhiên xuất hiện, đại phóng Quang Minh, thần uy tràn ngập, đồng dạng diễn biến thành chỉ, đánh ra, ngăn trở thần linh chỉ.

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn.

Hai mũi tựa như có thể khai thiên tích địa đồng dạng ngón tay đột nhiên đụng thẳng vào nhau, xé rách quy tắc, trăm trọng ở trong tái diễn Địa, Thủy, Hỏa, Phong, ngăn Âm Dương.

Chung Nam đạo tràng phảng phất vĩnh hằng tồn tại mười hai toà lơ lửng đảo ầm ầm rơi xuống, tan vỡ, cuối cùng cùng thần linh chỉ cùng kia đột nhiên xuất hiện lạc ấn cùng nhau chôn vùi, trong chớp mắt sức bật, xé rách đại địa, Địa Hỏa ngút trời, nam tương tàn sát bừa bãi, đem Lâm Hoang trong chớp mắt bắn bay nghìn vạn dặm.

"Người là ta, người trốn không thoát."

Hồn hên thanh âm tại Lâm Hoang trong nội tâm vang lên, sau đó triệt để tiêu tán.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 14: Dư ba (trên)

Bị dư ba trùng kích đến không biết rất xa, Lâm Hoang mới chậm rãi ngừng lại dư ba trùng kích.

Lúc này Lâm Hoang ngay sát, vừa mới thành tựu Hoang Thần thể bị triệt để phá hủy, chỉ còn lại kia đoạn điêu khắc Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương hoàng kim cột sống cùng linh hồn Bất Hủ.

"Thiếu một ít liền thật đã chết rồi, bất quá, ha ha." Linh hồn của Lâm Hoang tàn mát ra vui sướng ba động, "Bất quá thật đúng là thăm a, nhưng bất kể như thế nào đúng là vẫn còn sống sót. Hơn nữa. . . ."

Lâm Hoang lăm bắm một phen, hoàng kim cột sống khẽ động, kia mai thu hết Chung Nam đạo tràng đại bộ phận bảo tàng Tu Di Giới Chi liền hiện ra, "May mắn thời khắc mấu chốt bảo vệ Tu Di giới, bằng không mới là thật thăm, thăm, thăm."

Thành tựu thánh vị, linh hồn Bất Hủ, dù cho cơ thể Lâm Hoang hủy diệt, cũng có thể một lần nữa diễn sinh ra, nhưng nếu là không có các loại thần vật liệu tương trợ, kia chính là một cái cực kỳ quá trình khá dài. Nếu như không có bảo trụ mai này Tu Di Giới Chi, kia Lâm Hoang cũng chỉ có đi đoạt xá con đường này.

Bất quá bảo vệ tại mười hai bí khổ trung thu hoạch, Lâm Hoang muốn khôi phục thân thể, cải tạo thần thể, liền dễ dàng hơn nhiều, đặc biệt là hắn còn sót lại một đoạn hoàng kim cột sống, cũng có thể cam đoan hắn cải tạo thần thể có thể cùng linh hồn của mình hoàn mỹ phù hợp.

Tìm vị trí hoang vu đỉnh núi, Lâm Hoang thi triển thần lực, độn vào đại dưới mặt đất, mở ra xuất một cái thạch thất, đem các loại thần vật liệu cần nát, điều hòa thành thần dịch, sau đó xuyên vào trong đó, chờ đợi thân thể chậm rãi khôi phục.

Trong nháy mắt chính là hai mươi ngày.

Đợi Lâm Hoang lại lần nữa mở mắt, thân thể đã toàn bộ khôi phục, Lâm Hoang hơi hơi cảm giác một chút, lập tức biết này là cải tạo thần thể, so với trước càng cường đại hơn, phá rồi lại lập, hiện tại ngoại trừ cột sống, chính mình lại thêm một cây xương sườn chuyển hóa trở thành điêu khắc có Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương Hoàng Kim Cốt đầu, hoặc là nói là Hoang Thần cốt.

"Bất quá..." Lâm Hoang cúi đầu nhìn về phía ngực, chỗ đó một ngón tay động thủy chung chưa từng khép lại, máu tươi chảy xuôi, dừng lại đều ngăn không được.

Đó là thần linh chỉ lưu lại miệng vết thương, dù cho cải tạo thần thể, nhưng thần linh lưu lại Bất Hủ ý cảnh vẫn giống như giò trong xương đồng dạng, trừ phi Lâm Hoang có thể xua tán cỗ này Bất Hủ ý cảnh, bằng không này tổn thương, vĩnh viễn tồn thương.

Lâm Hoang cũng không để ý, tuyền kiện thanh sắc trường bào phủ thêm, hắn sờ dĩ chọn chọn Chiến Thần linh, vốn chính là muốn thông qua cùng thần linh đánh một trận, đến xem thanh con đường phía trước.

Hiện tại có thương thế kia bên người, lưu lại thuộc về thần linh Bất Hủ ý cảnh, đối với Lâm Hoang mà nói ngược lại là chuyện tốt, chỉ cần có thể xua tán cỗ này Bất Hủ ý cảnh, Lâm Hoang biết mình cũng liền khoảng cách thành thần không xa.

Về phần không ngừng chảy máu, Lâm Hoang Hoang Thần thể phải không rò rỉ chi thân, máu tươi từ lỗ ngón tay chảy ra, như cũ muốn từ lỗ ngón tay chảy vào, như thế tuần hoàn mà thôi.

Trần trụi chân đứng ở trên mặt đất, Lâm Hoang lẳng lặng tự hỏi một trận chiến này được mất.

"Vẫn còn có chút lỗ năng rồi, nếu như không phải là cuối cùng thành công, lần này sợ là khó thoát khỏi cái chết."

Từng bước một đi đến hôm nay, lấy hai mươi lăm tuổi chỉ linh thành thánh, ngoại trừ những ngày kia sinh thần linh, Lâm Hoang có thể nói là cổ kim đệ nhất nhân, có thể đi đến hôm nay, giới về tổng kết được mất, tuyệt đối là Lâm Hoang có thể thành thánh một cánh tay đặc lực.

"Ba cái nghi vấn."

Lâm Hoang tỉnh té trở về chỗ trận chiến ấy chi tiết.

"Xuân Thu Vương vì cái gì không có chết?"

Nếu như không phải là bởi vì Xuân Thu Vương tại thần linh chỉ phía dưới không chết, Lâm Hoang sẽ không lập tức quyết định chính diện thần linh chỉ. Cho dù Xuân Thu Vương thần thể đã đại thành, nhưng Lâm Hoang cũng không tin có thể giết chết chính mình thần linh chỉ, hội giết không chết Xuân Thu Vương. Cho nên trên người Xuân Thu Vương có vấn đề, đây là Lâm Hoang đệ một cái nghi vấn.

"Hắn là ai?"

Vấn đề này mới là Lâm Hoang chân chính để ý sự tình.

Kia cái cuối cùng từ Lâm Hoang sâu trong linh hồn chui ra lạc ấn, đến tốt cùng là ai?

"Tuy ta không cảm giác mình là một thiên tài, tuy này khác loại thành thánh pháp môn rất nhiều chỗ máu chốt đều là đang tu luyện đại Mộng Tâm Kinh thời điểm linh ngộ ra tới, tuy ta đã sớm hoài nghi tới điểm này, thế nhưng không nghĩ tới chính mình vậy mà thật sự là người khác dưới chôn quân cờ, trong nội tâm thật đúng là khó chịu a."

Lâm Hoang vuốt ve khớp ngón tay, cười lạnh một tiếng, "Chẳng lẽ nói mộng thần còn chưa có chết? Đại Mộng Tâm Kinh dù sao cũng là Thần khai sáng xuất ra, có khả năng nhất chính là Thần. Bất quá không sao. Ai ngờ coi ta là thành quân cờ, vậy đừng trách ta quân cờ cắn người."

"Mặt khác đã đi qua hai mươi ngày, Chung Nam đạo tràng vị kia thần linh thủy chung không có lại ra tay nữa, xem ra trăm thánh cách ngày sau, thần linh không thể tùy ý xuất thủ quy tắc là thực."

"Bất quá thần linh cường đại như vậy, đến tốt cùng là cái gì tại ước thúc Thần nhóm? Cái gì có thể đủ ước thúc Thần nhóm? Trăm thánh cách thiên, hừ. Cái gọi là trăm thánh, bất quá cùng ta lúc này cảnh giới không sai biệt lắm, dù cho đã đến thánh vị đỉnh phong, cũng không có khả năng cùng thần linh chống lại, cho dù là một mạng đổi một mạng đều không được."

"Vậy trăm thánh dựa vào cái gì cách thiên, dựa vào cái gì để cho Chư Thần ẩn lui, mười vạn năm trước đến cùng xảy ra chuyện gì?"

"Nghi vấn càng ngày càng nhiều, bất quá như vậy vừa vặn, xem ra thế giới này bí mật rất cực cũng bị ta vạch trần một góc."

Lâm Hoang thấp giọng thì thào, biết được càng nhiều, không biết ngược lại càng nhiều, nhưng Lâm Hoang cũng không có quá mức để ý, hẳn tin tưởng chỉ cần mình tiến lên bước chân liên tục, cuối cùng có thể thấy rõ đây hết thảy bí ẩn.

Vực Ngoại Tinh Không, không biết tên một chỗ.

Một cái ý niệm bỗng nhiên ba động một chút, "Ngươi trốn không thoát, ta sẽ tìm đến ngươi, tìm đến ngươi. Tại Thảm Phán lúc trước, ta sẽ tìm đến ngươi."

ý niệm rất nhanh yên lặng, mà ở càng thâm trầm, càng bí ẩn thời không, không ánh sáng, không có âm, không tồn tại Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, phảng phất hết thảy đều là Hỗn độn, tựa như vũ trụ không khai mở lúc trước, một cái khác ý niệm có ba động, "Người xúc phạm thần. Hủy diệt hay là sinh tồn."

Một lát sau khi hết thảy một lần nữa bình tĩnh trở lại.

"Chủ, tuân theo ý của ngài chỉ."

... ..

"Hỗn độn a. Dễ dàng bói vị trí những người kia đều là ngu ngốc sao? ! Hai mươi ngày, trọn hai mươi ngày, chẳng lẽ liền không có một cái người sống nghĩ đến bói toán một chút bổn tọa tung tích sao? !"

"Sớm biết hội là như vậy kết cục, ta liền không nên nhận nhiệm vụ này, nếu như ta không nhận nhiệm vụ này, cũng sẽ không làm thành như vậy." Hối hận vài câu, Xuân Thu Vương cảm giận lau máu tươi bên mép.

"Tuy không biết vì cái gì có thể sống hạ xuống, nhưng bộ dạng như vậy, ta còn không bằng chết đi coi như xong. "

Thần thể tan vỡ, linh hồn trọng thương, bây giờ Xuân Thu Vương suy yếu đến nỗi ngay cả mới ra sinh trẻ mới sinh cũng không bằng, miễn cưỡng tại đây đã ngoại sinh tồn hai mươi ngày, Xuân Thu Vương đã sắp đến biên giới sụp đổ.

"Còn có đây rốt cuộc là cái nào chim không ỉa phân địa phương, Nhân giới bây giờ còn có như vậy hoang vu địa phương sao? Hai mươi Thiên Đô nhìn

không đến người ở. Những cái kia chết tiệt, giá áo túi cơm Cháp Chính Quan không phải nói toàn bộ Nhân giới đã tiêu diệt mông muội, khốn cùng khu vực sao?"

"Còn có cái chết tiệt Lâm Hoang, người tốt nhất đã chết không có chỗ chôn, bằng không bốn tọa muốn đem người nghiền thành tro bụi."

Xuân Thu Vương toái toái oán trách, như vậy tình cảnh, như vậy suy yếu, không còn tố chất thần kinh toái toái niệm, Xuân Thu Vương hoài nghi mình chỉ có thể chỉ còn đường chết.

Một đường phản nài, một đường mạnh mẽ chịu đựng tìm kiếm người ở, rất nhiều địa phương Xuân Thu Vương cơ hồ là leo đi qua.

"Người quả nhiên không có chết."

Đã lâu thanh âm, Xuân Thu Vương đầu tiên là vui vẻ, sau đó rồi đột nhiên kinh hãi, không dám tin ngẩng đầu, trần trụi chân, một bộ thanh y, cầm trong tay một tiết Thanh Trúc, khuôn mặt không tính tuần mỹ, lại có khác một phen tiêu sái không cổ kỵ, chính là bị Xuân Thu Vương nghiền răng nghiền lợi nguyên rủa ngàn vạn lần Lâm Hoang.

"Người cũng chưa chết, bốn tọa sao có thể chết!" Xuân Thu Vương sững sờ sau khi rất nhanh phản ứng kịp, cưỡng ép đứng lên, nghiền răng nghiền lợi nói.

"Không chết là tốt rồi, đi thôi, ta có việc hỏi người."

Xuân Thu Vương mục quang sáng ngời nhìn qua Lâm Hoang, thấy được Lâm Hoang cứ như vậy điềm nhiên như không có việc gì đi ở phía trước, rốt cục nhìn không được rít gào nói: "Hỗn đản, người không thể trước cho bốn tọa một bộ y phục sao? ! Còn có bốn tọa không còn tiếp nhận trị liệu, liền thật sự hết thuốc chữa."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Dư ba (dưới)

Một ngày qua đi, Lâm Hoang cùng Xuân Thu Vương rốt cuộc tìm được một tòa thành thị.

"Vậy mà đến ba tô quận. Lại bị chỉ đầu bắn bay xa như vậy. Quả nhiên không hổ là thần linh."

Xuân Thu Vương kích động hô to một câu, tác động thương thế, lại nhìn không được đại khẩu ho ra máu.

"Đáng chết, người không thể một lần đem ta chữa cho tốt sao? !"

Lâm Hoang nhiều hứng thú nhìn nhìn Xuân Thu Vương phản nài, mở miệng nói: "Ta nhớ được chấp pháp bộ chính thức đối với người đánh giá là ghét ác như cừu, ngay thẳng bất khuất. Nhưng chúng ta ở chung được một ngày, người một mực như một oán phụ đồng dạng toái toái niệm. Chẳng lẽ đã trúng thần linh kia chỉ, không chỉ là làm người bị thương nặng, còn bóp méo tính cách của người?"

"Người mới bóp méo, cả nhà người cũng bị bóp méo."

Xuân Thu Vương gầm hét lên, hừ lạnh một tiếng, "Người cho rằng bốn tọa với người đồng dạng đến dám can đảm tiết độ thần linh sao? ! Thời khắc sinh tử, có đại khủng bố. Nếu như bốn tọa thực lực vẫn còn ở, tự nhiên động thủ bất động miệng, nhưng hiện tại không phát tiết một chút, bốn tọa mới thật sự cũng bị bóp méo."

"Thời khắc sinh tử, có đại khủng bố. Là vì trực diện tử vong sợ hãi không chiếm được thổ lộ sao? Nguyên lai như thế." Lâm Hoang gật gật đầu, hiểu Xuân Thu Vương trước mắt biến hóa trong lòng.

"Yên tâm. Tuy người lừa rồi bốn tọa, nhưng bất kể nói như thế nào, người hay là cứu được bốn tọa một mạng, người đi đi. Bốn tọa sẽ không đi mật báo." Xuân Thu Vương ánh mắt phức tạp nhìn Lâm Hoang liếc một cái, lời còn chưa nói, đã bị Lâm Hoang dùng Thanh Trúc trượng gõ một cái.

"Uy, người không nên quá phạm. Người còn đánh, bốn tọa liều mạng với người!"

Một lát sau, Xuân Thu Vương đầu đầy bao lớn, trung thực cùng sau lưng Lâm Hoang.

"Hào hảo nghĩ, suy nghĩ cẩn thận ngươi vì cái gì có thể còn sống sót nguyên nhân, ta sẽ thả ngươi đi." Lâm Hoang cầm trong tay Thanh Trúc trượng, một mặt đi, một mặt tìm được bưu kiện, tiện tay gửi phần đồ vật.

"Bồn tọa nói, bồn tọa cũng không biết vì cái gì. Hơn nữa ngươi tốt nhất nhanh lên thả bồn tọa. Ngươi lần này làm ra chuyện lớn như vậy, trốn không thoát đâu. Dễ dàng bởi vị trí đám người kia tuy ngu xuẩn, nhưng chung quy sẽ phản ứng kịp, một khi bọn họ tìm đến bồn tọa, ngươi liền chạy không thoát. Còn có bồn tọa đang cùng ngươi nói chuyện, ngươi được hay không được nhìn nhìn bồn tọa. Ngươi tại gửi vật gì? Ngươi chẳng lẽ không biết ngươi là tội phạm truy nã sao? Ngươi như vậy hội để lại đầu mối, sẽ bị truy tung đến."

Xuân Thu Vương toái toái nhớ kỹ, trực diện từ vong sợ hãi đã tiêu thất được không sai biệt lắm, nhưng Xuân Thu Vương cảm thấy thế cục trước mắt, chính mình hay là giả ngây giả dại tương đối ôn hòa.

Lâm Hoang không nói lời nào, chỉ là giương lên trong tay Thanh Trúc trượng, Xuân Thu Vương lập tức câm miệng.

"Ta cho ngươi ba ngày thời gian, không nghĩ ra được, chết."

Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng, vẫy tay, kêu chiếc tinh có thể xe, đi đến lưỡng giới trận.

"Ngươi là gan càng lúc càng lớn. Ngươi là tội phạm truy nã a, ngươi không thay đổi dung mạo coi như xong, lại vẫn đi cười lưỡng giới Toa, ngươi không biết cười lưỡng giới Toa cần thân phận nghiệm chứng sao?" Xuân Thu Vương một mặt toái toái nhớ kỹ, một mặt vất hết óc nghĩ đến Lâm Hoang vấn đề, hẳn biết Lâm Hoang nói xuất, hiểu rõ, ba ngày sau không cho Lâm Hoang đáp án, chính mình thật sự chết chắc rồi.

"Ta truy nã đã bị huỷ bỏ." Lâm Hoang châm chọc nhìn Xuân Thu Vương liếc một cái, "Ngươi xem ta làm cho tàn mười vạn người liền biến thành tội phạm truy nã, chỉ là tiết độ một chút thần linh, đã bị huỷ bỏ truy nã. Ngươi rõ chưa? Thế giới này, thực lực vi tôn."

Xuân Thu Vương trầm mặc, trong nội tâm cười khổ, biết Lâm Hoang nói chính là nói thật, dù cho chấp pháp bộ, trọng tài sở trong thâm tâm còn có cái gì tâm tư, thế nhưng bên ngoài lại là không thể nào lại đem Lâm Hoang coi như địch nhân. Có thể trực diện thần linh mà bất tử, toàn bộ Nhân giới chính quyền không có khả năng lại coi Lâm Hoang là địch nhân. Đoàn kết hết thảy có thể lực lượng đoàn kết, đây là Nhân giới chính quyền khẩu hiệu,

Điều kiện tiên quyết là ngươi muốn đủ mạnh mẽ.

"Giết một là vì tội, tàn sát vạn được gọi là hùng, tàn sát được 100 vạn, liền vì hùng trung hùng. Hùng trung hùng, đạo bất đồng. . ." Lâm Hoang tâm tình vui sướng nhớ kỹ Huyết Giới một vị đại năng thơ ca, một bên Xuân Thu Vương về mặt thất bại.

Chung Nam quận, Chung Nam đạo tràng.

Nguyên bản Địa Linh Nhân Kiệt, sơn Thanh Thủy thanh tú đạo tràng lúc này tựa như tận thế đồng dạng, triệt để rách nát, Địa Hóa tàn sát bừa bãi, nam tương gần giữa, ít nhất trăm năm vô pháp khôi phục.

"Lâm Hoang. Ta muốn hấn chết!"

Chung Nam đạo tràng chuông giáo, Băng Phong Kiếm Thánh sắc mặt xanh mét, chẳng qua là ứng sự tôn Chung Nam Kiếm Thánh chi mời, đi một chuyến Bạch Ngọc Kinh, Chung Nam đạo tràng vạn năm huy hoàng liền hoàn toàn bị chôn vùi.

Tuy sự tình đã đi qua gần một tháng, nhưng càng muốn, Băng Phong Kiếm Thánh lại càng là phẫn nộ, đặc biệt là nghĩ đến sư tôn Chung Nam Kiếm Thánh vì thế trọng thương, hôn mê gần một tháng mới thanh tỉnh, Băng Phong Kiếm Thánh lại càng là phẫn nộ, vội vã từ Bạch Ngọc Kinh gấp trở về, mục đích chỉ có một, bắt lấy Lâm Hoang, giết chết hấn, rửa sạch trước hồ thẹn.

"Trọng tài sở đã huỷ bỏ đối với Lâm Hoang truy nã, thiên thần học viện cùng Thái Nhất giáo bên kia chủ trương gắng sức thực hiện cùng Lâm Hoang thân thiện hữu hảo (sửa tốt), thừa nhận hấn thánh vị."

Đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương tin tức truyền đến, Băng Phong Kiếm Thánh chỉ là cười lạnh, "Không cần quản bọn họ. Một đám gió chiều nào che chiều đấy giả hóa. Loại này vô cùng nhục nhã, ta có thể nhẫn, sư tôn cũng không thể nhẫn, sư tôn có thể chịu, các thời kỳ tổ sư cũng không thể nhẫn, Lâm Hoang phải chết."

"Bất quá chỉ là một cái thánh vị, thực lực tự mình bắt từ bắt diệt, vạn kiếp bắt ma sao?"

"Tìm, chính là trở mình lượt Nhân giới, cũng phải cho ta đem hấn tìm ra."

"Còn có đạo tràng trong còn sống đệ tử đâu này? Điều cho ta là qua, ta muốn tự mình hỏi một chút cùng ngày tình huống."

Băng Phong Kiếm Thánh hỗn hển, trong nội tâm đối với Lâm Hoang hận đến ngứa răng, đợi thấy được may mắn còn sống sót xuống đệ tử, lại càng là nổi trận lôi đình, "Như thế nào chỉ có mấy người bọn hấn, ta tọa hạ thập đại đệ tử đâu này? Điều chết sạch? !"

"Kinh động đến lão Tổ Thần niệm, tại đạo tràng đệ tử, mười không còn một. Về phần chuông giáo đệ tử, chỉ có Hắc Nhân Kiệt sống sót, nghe nói lúc ấy hấn ngay tại hiện trường."

"Chỉ còn hấn một cái?" Băng Phong Kiếm Thánh ngữ khí trầm thấp xuống, trong lòng đối với cừu hận của Lâm Hoang càng sâu, vô lực phát tay, "Gọi hấn qua a."

"Vậy đánh một trận còn có người sống sót sao? Ha ha, vừa vặn, ta cũng rất tò mò, kìa Lâm Hoang đến tột cùng là làm sao sống được."

Một bóng người đột ngột xuất hiện bên người Băng Phong Kiếm Thánh, dung nhan tuấn mỹ, tóc dài xõa vai, ăn mặc một tiếng áo bào trắng, sống mái khó phân biệt, chỉ có nhô lên yết hầu đã chứng minh hãn giới tính, cầm trong tay một cây cờ lông bàn tay kẹo que, có một ngum không có một ngum liếm láp.

"Hong Ảnh, sao ngươi lại tới đây?"

Băng Phong Kiếm Thánh lông mày nhàu lên, theo bản năng theo tới người kéo ra cự ly.

Hồng Ảnh, Hồng gia hai mươi năm trước thiên kiều, nhược quán Phong Hầu, ba mươi tuổi phong Vương, vừa qua khỏi bốn mươi liền chứng được thánh vị, xem như kìa một đời kiệt xuất nhất thiên tài.

Tuy hiện tại chỉ qua thiên kiếp, thành tựu Á Thánh chi vị, nhưng Băng Phong Kiếm Thánh biết, Hồng Ảnh là Hồng gia định hảo người nối nghiệp, thậm chí đem dễ dàng tử bản thảo cho Hồng Ảnh, chân thật sức chiến đấu có thể sánh vai vượt qua thiên địa hai kiếp thành tựu thánh vị đỉnh phong đại thánh.

Bất quá Hồng Ảnh này tuy thiên tư tuyệt luân, nhưng giống như Băng Phong Kiếm Thánh già như vậy bài Thánh Giả lại là vô cùng không thích Hồng Ảnh, một cái cả ngày cầm lấy kẹo que, thỉnh thoảng lừa gạt vị thành niên thiếu nữ quái thú thú, quả thực là Thánh Giả sỉ nhục.

"Hai mươi lăm tuổi thánh vị, hay là vượt qua thiên địa hai kiếp, thiếu chút nữa thành tựu Bán Thần đại thánh. Ta rất có hứng thú a. Hơn nữa cướp bóc thánh địa, tiết độ thần linh các loại, đều là ta muốn làm mà không dám làm, nhân vật như vậy, ta thật sự rất có hứng thú a." Hồng Ảnh một ngum cắn kẹo que, làm càn cười to.

"Lão đầu, ngươi sẽ không cự tuyệt ta đi."

Băng Phong Kiếm Thánh bị Hồng Ảnh bại hoại ngữ khí tức giận đến thiếu chút nữa không có rút kiếm chém hấn, nhưng cuối cùng chỉ là hừ lạnh một tiếng, "Đây là của ngươi này ý tứ, hay là ý tứ của Hồng gia."

"Đều đồng dạng. Ngươi cũng biết, Hồng gia, ta nói tính." Hồng Ảnh nói khoác mà không biết ngược nói qua, thấy Băng Phong Kiếm Thánh vẻ mặt không tin, "Thúc thúc ta chết rồi, ta đã nói tính. Ai, miễn phí tay chân cũng không muốn, lão đầu, ngươi lão niên si ngốc a!"

Băng Phong Kiếm Thánh cũng nhin không được nữa, rút kiếm ra khỏi vỏ.

"Quân tử dùng tài hùng biện không động thủ." Hồng Ảnh nhảy người lên, nhìn nhìn trong tay mình kẹo que, lại nhìn một chút Băng Phong Kiếm Thánh trong tay hàn quang lấp lánh trường kiếm, vội vàng kêu to, "Ta có thể giúp ngươi tìm đến Lâm Hoang."

"Ngươi cũng biết, ta rất thông minh. Từ nhỏ đến lớn, ta lão ba đồ đạc của bọn hấn bắt kẻ thế nào giấu, đều chạy không thoát Pháp của ta mắt."

Băng Phong Kiếm Thánh thu kiếm, đề lại nhảy lên cái trán, "Ngươi không muốn cho ta quấy rối, tốt nhất, không muốn."

"Ta biết. Ngươi hỏi, ta không nói lời nào. Ngươi đệ tử trước mặt, ta cho ngươi mặt mũi. Ngươi yên tâm, ta hiểu." Hồng Ảnh một lần nữa móc ra một khối kẹo que, đem trọn há mồm ngăn chặn, thối lui đến Băng Phong Kiếm Thánh sau lưng.

"Sur tôn." Hắc Nhân Kiệt thấp thòm bất an đi đến trước mặt Băng Phong Kiếm Thánh, với tư cách là Băng Phong Kiếm Thánh Nhị Đệ Tử, Hắc Nhân Kiệt biết chuyện lần này huyền não rất lớn, phi thường lớn, hơn nữa chính mình lại cũng coi là đồng lõa. Nghĩ tới đây, Hắc Nhân Kiệt trong nội tâm liền cực độ bi phẫn, hận không thể người chết là hấn, như vậy cũng không cần đối mặt Băng Phong Kiếm Thánh.

"Còn sống là tốt rồi. Còn sống là tốt rồi." Băng Phong Kiếm Thánh vừa nghĩ tới chính mình thập đại đệ tử, hiện tại chỉ còn lại Hắc Nhân Kiệt một cái dòng độc đinh, liền không khỏi có chút bi thống.

An ủi Hắc Nhân Kiệt vài câu, Băng Phong Kiếm Thánh quay lại chính đề, "Nhân Kiệt. Sự tình lần này đến cùng là chuyện gì xảy ra? Ngươi tình tế nói đến. Không phải sợ, từ từ nói."

Hắc Nhân Kiệt hít sâu một hơi, giờ khắc này rốt cuộc đã tới, dấu điểm là dấu điểm không ngừng, khảo nghiệm chính mình ngôn ngữ nghệ thuật thời điểm đến.

Hắc Nhân Kiệt biết nói dối là không thể nào, nhưng nói thật cũng là tuyệt đối không thể nói, chỉ có thể tránh nặng tìm nhẹ, chín thật một giả, về tại Lâm Hoang cướp bóc mười hai bí khổ trung biểu hiện của mình không đề cập đến một chữ.

"Đường như lừa dối đi qua, ta thật là một cái thiên tài." Hắc Nhân Kiệt càng nói càng bình tĩnh, trong nội tâm nhin không được tán thưởng chính mình.

"Chờ một chút. Ta có vấn đề." Hồng Ảnh nhắc tay lên tiếng.

Băng Phong Kiếm Thánh biết Hồng Ảnh tuy trời sinh tính, thế nhưng thấy rõ lực hay là cực kỳ nhạy bén, gât gât đầu, ý bảo hấn nói.

"Lão Nhị a."

"Ta là Hắc Nhân Kiệt."

"Người không phải là lão Băng Nhị Đệ Tử sao? Ai, không nên tại ý những chi tiết này, lão Nhị a. Nhà các người mười hai bí khổ ta tuy không có đoạt lấy, không! Là không đi qua. Thế nhưng ta nghĩ thù hờ thần trận nhất định là rất phức tạp, rất phức tạp, coi như là ta nghĩ chém giết, khục khục, muốn đi tham quan đó cũng là rất khó, ít nhất phải đạt được một cái cấp thấp nhất quyền hạn, tài năng tại không gây ra thần trận dưới tình huống, chậm rãi chương không. Cho nên, chân tướng chỉ có một."

"Không phải là ta." Hắc Nhân Kiệt phản xạ có điều kiện chối bỏ.

Hồng Ảnh nở nụ cười, Băng Phong Kiếm Thánh sắc mặt xanh mét.

Hắc Nhân Kiệt còn muốn giãy dụa, chợt nghe đi ra bên ngoài có người vội vã chạy vào, "Chương giáo, có người cho Nhị sư huynh gửi đồ vật, nhấn lại nói, người đã lần nữa cầu ta buông tha cái thanh này liệt hỏa thần kiếm, kia nhìn tại người một đường phối hợp phân thượng, cái thanh này liệt hỏa thần kiếm liền giao cho người, để mà chứng minh chúng ta đoạn này Bất Hủ đồng lõa tình nghĩa."

"Không có kí tên, a, ta nói sai cái gì sao? Nhị sư huynh, người sắc mặt thật là khó nhìn. A, chương giáo, người mặt tái rồi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Lại quay đầu, đã là Tàn Hoa Bại Liễu thân

"Được rồi, đừng đánh nữa, đừng đánh nữa."

Hồng Ảnh ngậm lấy kẹo que, khuyên giải lấy nỗi giận Băng Phong Kiếm Thánh, Hắc Nhân Kiệt lập tức quẳng đi một cái cảm tạ mục quang.

"Không phải là ăn cây táo, rào cây sung sao?"

"Không phải là khi sư diệt tổ sao?"

"Có cái gì quá không được?"

"Người muốn phải không hả giận, rút kiếm chém a. Chỉ dùng quyền đầu, không có tí sức lực nào a."

Băng Phong Kiếm Thánh cùng Hắc Nhân Kiệt đồng thời tức giận nhìn nhìn chằm ngòi thổi gió Hồng Ảnh.

"Ngịch đồ, cút trở về cho ta." Băng Phong Kiếm Thánh dưới áp chế lửa giận trong lòng, đuổi đi Hắc Nhân Kiệt.

Dù sao cũng là cuối cùng đệ tử, tuy ngu xuẩn, nhưng cũng không thể thật sự giết đi.

"Đánh xong." Hồng Ảnh cắn kẹo que, "Vậy nói chính sự."

"Ta xem qua Lâm Hoang tư liệu, ta nói với người, đối với loại này tía, ta đoán chừng hấn. Tới, ta với người phân tích một chút." Hồng Ảnh thần sắc nghiêm túc, "Như Lâm Hoang loại người này, dù cho thành tựu thánh vị, cũng trốn không thoát dung tục tâm tính, đặc biệt là hiện tại hấn một đêm phát nhanh, không kém tài nguyên thời điểm, lại càng là hội đem loại này tía tâm tính bại lộ không thể nghi ngờ. Nếu như ta là hấn, người đoán ta sẽ làm gì?"

Băng Phong Kiếm Thánh ngồi ngay ngắn, nhìn nhìn Hồng Ảnh.

"Áo gấm về nhà a. Gặp lão, chiếu cố xưa cũ đồng học, bằng không chính là cảm y dạ hành, không tại người quen trước mặt khoe khoang khoe khoang, đừng nói thành thánh, chính là thành thần, cũng đồng dạng, không có tí sức lực nào nhì!"

Băng Phong Kiếm Thánh trầm ngâm một chút, Hồng Ảnh trơ mắt nhìn, "Thế nào, cảm thấy ta phân tích có đạo lý a."

"Chương giáo, có tin tức. Gởi cho Nhân Kiệt bao bọc là từ ba tổ quận gửi."

Băng Phong Kiếm Thánh cộ một chút đứng người lên, khinh bỉ nhìn Hồng Ảnh liếc một cái, vung tay lên, "Thông báo hai vị Thái thượng trưởng lão, Lâm Hoang tại ba tổ quận, lập tức xuất phát."

"Đợi một chút ta. Ai, người muốn tin tưởng phán đoán của ta. Ta sẽ không sai." Hồng Ảnh nhanh chóng đi theo sau lưng, hô to gọi nhỏ.

Đại Thiên quận, Nam Thành, Họa Thánh quê cũ, cũng là quê hương của Lâm Hoang.

"Ta còn tưởng rằng có thể thành thánh nhân vật, đều là không ăn nhân gian khói lửa, không nghĩ được người cũng như vậy dung tục." Xuân Thu Vương khinh bỉ nhìn Lâm Hoang liếc một cái, cười nhạo.

"Ta nói với người, nếu như muốn áo gấm về nhà, vậy người đầu tiên hẳn là đổi lại trang phục và đạo cụ, người không phải là đạo tặc lấy Chung Nam đạo tràng sao? Tính nguyên mở đường, thần khí phổ độ, như vậy mới có khí thế nha."

Lâm Hoang nhìn Xuân Thu Vương liếc một cái, đi vào một bên cửa hàng bán hoa, "Người còn có ba mươi sáu tháng, từ từ suy nghĩ, không nghĩ ra được sẽ chết ah. Đúng, ta muốn một nhúm bạch sở cúc. Cảm ơn."

Cầm hoa, Lâm Hoang cũng không để ý tới vẻ mặt đau khổ Xuân Thu Vương, trực tiếp hướng về trong trí nhớ Mộ Viên đi đến, bước chân trầm trọng.

"Oa. Người rất lâu không có tới tể bái qua, thảo đều dài hơn cao như vậy, người thật đúng là cái con bất hiếu."

"Câm miệng!"

Lâm Hoang mặt quang như điện, hung hăng quát lớn, Xuân Thu Vương trong nội tâm run lên, không dám lần nữa giả ngây giả dại, lui sang một bên.

Tinh tế đem trước mộ phần cô hoàng, từng đám cây nhỏ sạch sẽ, lại đem chuẩn bị cho tốt bó hoa, tế phẩm nhất nhất bày đặt hảo, Lâm Hoang trùng điệp tại trước mộ phần dập đầu ba cái, đứng dậy, thần sắc có chút cô đơn.

"Người nói, nếu như ta đi đến U Minh Giới, có thể hay không để cho bọn họ phục sinh."

Lâm Hoang bỗng nhiên mở miệng, hỏi.

"Làm sao có thể?" Xuân Thu Vương quyết đoán lắc đầu, "Ta xem qua cha mẹ người tư liệu, đều chết mất mười năm, hơn nữa khi còn sống tu vi bất quá sĩ vị dưới đoạn,

Lời nói không dễ nghe. U Minh Giới cánh cửa có thể là rất cao. Như cha mẹ người loại tình huống này, chính là thần tới, cũng không có cách nào, linh hồn đã sớm mục nát tàn đi, nói không chừng người tùy tiện hô hấp một chút, bên trong liền có cha mẹ người chôn vùi linh hồn hạt."

"Ồi!"

Lâm Hoang một cước đạp đi qua, Xuân Thu Vương ngực sụp đổ, phun ra một búng máu, một trận hoảng sợ, không dám lần nữa nói lung tung.

"Chuyện cũ đã qua. Chết mà phục sinh, bất quá là truyền thuyết, chính là thần cũng làm không được, ai cũng làm không được, người ngàn vạn không muốn ma chướng a."

Xuân Thu Vương nhìn Lâm Hoang biểu tình âm tình bất định, trong nội tâm kinh hãi, sợ Lâm Hoang hãm vào phục sinh cha mẹ trong ảo tưởng, vậy quá đáng sợ.

Tuy trên cái thế giới này có chết mà phục sinh truyền thuyết, nhưng đó là vẫn lạc thần linh phục sinh, thần tính Bất Hủ, còn có phục sinh khả năng, nhưng phàm phu tục tử là không thể nào phục sinh. Đây là thần cũng không cách nào làm trái pháp tắc.

"Ta biết." Lâm Hoang vô lực phát phát tay, "Từ dục vọng nuôi dưỡng mà thân không đợi. Hồng Trần có tiếc, thánh nhân có tiếc, chẳng lẽ chỉ có thần linh không uống sao? Hẳn là thật muốn chặt đứt Hồng Trần, ngăn cách Thất Tình Lục Dục, tài năng siêu thoát, thành thần."

Tu luyện đến Lâm Hoang một bước này, kinh nghiệm của tiền nhân đã không có dùng, muốn thành thần, liền phải đi ra con đường của mình.

Hiện tại đối với Lâm Hoang mà nói, mỗi một lần cảm ngộ, mỗi một lần tâm tình ba động, đều rất có thể là con đường phía trước chỗ.

Suy tư một lát, Lâm Hoang không có cái gì đầu mối, chỉ có thể thôi, quay đầu lại liền thấy được một cái duyên dáng yêu kiều nữ tử cầm lấy một nhúm bạch sở cúc đứng ở đằng xa.

"Là nàng."

"Ai?" Xuân Thu Vương quay đầu nhìn lại, "Ồ, đây không phải người kia cái lão sao? Ồi!"

Lâm Hoang một cước đem Xuân Thu Vương giẫm trên mặt đất, nghĩ nghĩ, đi đi qua, "Này."

"Này." Trần Nhược không nghĩ tới gặp được Lâm Hoang, có chút bối rối, nhưng rất nhanh trấn định lại, "Để ta xem một chút làm cha Lâm mục."

"Người. . ."

"Người. . ."

"Người nói trước đi." Lâm Hoang nở nụ cười, mặt quang dần dần trở nên bình thản.

"Ta muốn kết hôn. Tuy không biết người chuyện gì xảy ra. Nhưng hi vọng người có thể tới." Tin tức liên quan tới Lâm Hoang, Trần Nhược cũng nhìn thấy, còn bị chấp pháp bộ gọi đến hỏi qua mấy câu, nhưng hiện tại tựa hồ sự tình đã lắng lại, ít nhất tại mộng trên mạng đã nhìn không đến truy nã tin tức về Lâm Hoang.

"Hào." Lâm Hoang chậm rãi mở miệng, cẩn thận nhìn nhìn Trần Nhược, trong đầu, kia chưa từng độ hết nhân kiếp 60 năm từng điểm từng điểm xẹt qua trong lòng, thần sắc càng trở nên bình tĩnh.

Trần Nhược có chút hồ hập khổ sở, kinh ngạc nhìn nhìn Lâm Hoang, đột nhiên cảm giác được Lâm Hoang trở nên hào lạ lắm, một loại hấn đã Phi Nhân cảm giác nổi lên trong lòng.

Cường ép đè xuống trong nội tâm đáng sợ ý nghĩ, Trần Nhược cường tiếu tại trước mộ phần buông xuống bó hoa, đối với nằm rạp trên mặt đất máu chảy không chỉ Xuân Thu Vương cười cười, liền cũng không quay đầu.

"Người nói nàng có thể hay không đi mật báo. Ai, lại đánh ta, ta liều mạng với người!"

Lâm Hoang không nói lời nào, chỉ nhìn lấy cha mẹ phần mộ, nhìn nhìn Trần Nhược lưu lại hoa, khóe miệng bỗng nhiên hiện lên một tia nhàn nhạt tiếu dung, sau đó dần dần trở nên bình tĩnh, bình thản, lý trí, giờ khắc này, Lâm Hoang chặt đứt Hồng Trần.

"Lại quay đầu. . . ."

"Đã là Tàn Hoa Bại Liễu chi thân. Ha ha, ta biết, người nhất định là nghe được nàng muốn kết hôn, cho nên đặc biệt cảm xúc đúng không." Xuân Thu Vương cười to nói.

Lâm Hoang liền như vậy bình tĩnh nhìn hấn, thấy Xuân Thu Vương nội tâm sợ hãi.

"Người không hiểu." Lâm Hoang chậm rãi mở miệng, hấn giờ phút này lần đầu tiên để cho Xuân Thu Vương biết cái gì gọi là Thánh Giả uy nghiêm.

Thánh nhân vô tình, lấy Vạn Vật Vi Sô Cầu.

Theo bản năng Xuân Thu Vương trong đầu hiện lên những lời này.

"Đúng là vẫn còn thiếu một ít. Bất quá, nhanh, nhanh." Lâm Hoang khẽ cười một tiếng, biết mình tâm tình lúc này viên mãn, nhân kiếp trung 60 năm làm bạn, nhìn như viên mãn tâm tình, chặt đứt Hồng Trần, nhưng nếu như không có hôm nay mộ địa hành trình, Lâm Hoang thiếu chút nữa bị chính mình lừa gạt.

Có thể bình thản tiếp nhận Trần Nhược kết hôn, có thể thản nhiên tiếp nhận cha mẹ chi tử, cho đến giờ phút này, Lâm Hoang mới chân chính buông xuống, chặt đứt Hồng Trần, từ đó Phi Nhân.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Theo sát tới

Màn đêm thâm thúy, chiến xa hoành không, cửu khóa thanh đồng long đầu giống như đúc, động tĩnh trong đó, thấp thoáng có thể thấy chín mảnh Chân Long rít gào, gào thét, bay vút lên, chờ đi chiến xa, vạch phá không trung, một cái chớp mắt chính là vạn dặm.

Đây là Chung Nam đạo tràng tiếng tăm lừng lẫy Cửu Long chiến xa, nhìn như cổ xưa mục nát, lại là so với chấp pháp bộ xú danh vang dội đại uy lượng giới Toa cao hơn không chỉ một tầng thứ.

Trên chiến xa, khoanh chân ngồi lên bốn người, chính là Băng Phong Kiếm Thánh, Hồng Ảnh, còn có Chung Nam đạo tràng hai vị Thái thượng trưởng lão. Tóc đỏ lông mi trắng chính là liệt hỏa, tóc trắng đỏ lông mày chính là cháy rực, hai người này đều là mấy trăm năm trước phong thánh nhân vật, cũng khá nổi danh.

"Nhìn, hối hận a, thất vọng rồi a. Biết sai rồi a. Sớm nói nghe ta, nghe ta. Các người cũng không tin, hiện tại biết. Hừ, đã chậm, bất quá ta Đại Nhân có đại lượng, các người nếu thành tâm thành ý nói xin lỗi ta, ta cũng liền lòng từ bi tha thứ các người."

Hồng Ảnh lại nhai om sòm, Băng Phong Kiếm Thánh đám người lông mày nhảy lên.

"Câm miệng!"

"Om sòm!"

Liệt hỏa cùng cháy rực đồng thời quát lớn một câu, thủ chương khẽ động, nhện không được nghĩ bóp chết Hồng Ảnh.

"Đủ rồi." Băng Phong Kiếm Thánh khẽ quát một tiếng, mục quang chớp động, nhìn về phía Hồng Ảnh, "Lần này coi như ngươi đoán đúng rồi. Bất quá chúng ta đã muộn hai ngày, ngươi cảm thấy کیا Lâm Hoang còn có thể tại Đại Thiên quận?"

Hồng Ảnh cắn kẻo que, "Yên tâm, ta vừa rồi được rồi một que, ngày mai thích hợp xuất giá, thích hợp trả thù. Là một ngày tốt."

Băng Phong Kiếm Thánh sững sờ, sau đó minh bạch lời nói của Hồng Ảnh, gật gật đầu, "Hồng gia dịch đạo, کیا tự nhiên sẽ không sai."

"Tăng thêm tốc độ, rõ ràng Nhật Trung sáng phải đi đến Đại Thiên quận."

Sau đó toàn bộ chiến xa hăm vào trong trăm mặc, thật lâu mới nghe được Hồng Ảnh buồn bã nói: "Thế nhưng là Đại Thiên quận, đó cũng không phải là tốt địa phương."

"Ta biết." Băng Phong Kiếm Thánh ngữ khí bình thản, sát cơ nội liễm, thản nhiên nói, "Nhưng Lâm Hoang bắt từ, lòng ta khó có thể bình an."

"Tuyên bố trước, nếu như phải ở Đại Thiên quận động thủ, ta không phụng bồi." Hồng Ảnh một ngụm cắn kẻo que, ngữ khí kiên định.

"Không cần ngươi xuất thủ, chỉ là một cái tiểu bối, chúng ta đủ rồi."

"Ta một tay liền có thể bóp chết hắn."

Cháy rực cùng liệt hỏa hừ lạnh một tiếng, khinh thường nói.

"Lâm Hoang phải chết." Băng Phong Kiếm Thánh chém đỉnh chặt sắt, chân thật đáng tin.

Đại Thiên quận, Nam Thành.

Lâm Hoang đi ra Mộ Viên, dọc theo trẻ con ký ức, đi qua Nam Thành phố lớn ngõ nhỏ, Xuân Thu Vương cũng không dám chạy trốn chạy, thành thành thật thật theo ở phía sau, "Ngươi sẽ không thật sự chuẩn bị đi tham gia hôn lễ a."

Xuân Thu Vương tìm đến chủ đề, hỏi một câu, thấy Lâm Hoang không trả lời, cười quái dị một tiếng, "Nói không chừng còn có thể ngồi Ex. Boyfriend bàn ah."

"Trần Nhượng nói, ta những cái kia ngày xưa đồng học đều dự họp, muốn đoạn, liền đoạn được sạch sẽ."

Lâm Hoang lời nói nói rất thản nhiên, hắn hiện tại tâm tình càng xuất trần, thấp thoáng nắm chắc đến vượt qua nhân kiếp máu chó.

"Nhân kiếp chính là Hồng Trần kiếp. Đem cố sự đoạn quá, chắc hẳn liền có thể vượt qua nhân kiếp."

Lâm Hoang Đề lẩm bẫm một câu, hắn cảm giác mình hiện tại sờ đi vẫn không có thể vượt qua nhân kiếp, chính là bởi vì Hồng Trần này cố sự còn không có thật sự chặt đứt, ngoại trừ Trần Nhượng, cha mẹ ra, những cái kia vẫn tồn tại trong trí nhớ mình người, những cái kia qua lại, cũng là cản chặt đứt.

Quen biết chính là duyên, hữu duyên liền muốn chém, bằng không như thế nào độ nhân kiếp, chém Hồng Trần.

Xuân Thu Vương không rõ cảm giác lệ, còn muốn nói chêm chọc cười, liền thấy được Lâm Hoang sáng ngời phảng phất không mang theo một tia nhân gian tâm tình hai mắt trông lại,

"Ta muốn đáp án, ngươi muốn đến sao?"

Xuân Thu Vương trong nội tâm rùng mình, trung thực nói: "Phải nói ta cũng nói rồi. Ta ngay cả khi còn bé nhắc lên người khác vấy sự tình đều báo cho ngươi rồi, ta là thật sự không biết."

"Làm cho bắt từ ta, còn là lỗi của ta sao?"

"Đại ca, ngươi muốn giảng đạo lý a."

Lâm Hoang mục quang như điện, phảng phất có thể xem thấu nhân tâm, trăm mặc một lát, gật gật đầu, "Ngươi không có nói sai."

"Ta làm sao có thể nói dối. Hơn nữa, lấy trí tuệ của ngươi, ta gạt được ngươi sao?"

Xuân Thu Vương đại hi, luôn miệng nói.

"Người đã cái gì cũng không biết. Mà thôi, người giúp ta làm sự kiện, đổi cho người một mạng."

Lâm Hoang cũng không nhiều làm dây dưa, trên người Xuân Thu Vương tất có kỳ quặc, nhưng Lâm Hoang lúc này cảm thấy đã mò tới thành thần mẫu chốt, cũng không tâm tư lại đi truy cứu, nhân nhạ mở miệng, đối với Xuân Thu Vương có an bài.

"Sự tình gì?" Xuân Thu Vương cảnh giác hỏi.

"Ngày mai người sẽ biết." Lâm Hoang phát phát tay, thần sắc nhân nhạ, thanh âm có chút hư vô mờ mịt, "Lúc nào, này trên đường dài vậy mà nhiều nhiều như vậy bích họa?"

"Ta làm sao biết. Người còn chưa nói đến cùng muốn ta làm cái gì..." Xuân Thu Vương che miệng lại mong, này mới kịp phản ứng Lâm Hoang không phải là tại cùng hắn nói chuyện.

Mục quang đảo qua phổ dài vách tường, lúc này mới phát hiện không biết khi nào hai mặt trên tường đều quý dị xuất hiện vô số bích họa, họa phong âm u, phảng phất bách quý dạ hành đồ, vẽ lấy vô số vận vẹo thân ảnh, thống khổ, tuyệt vọng, đủ loại hiềm ác tâm tình gia thân, tựa như vĩnh viễn rơi U Minh, thấy Xuân Thu Vương đa đầu run lên.

Mà phổ dài phần cuối, một cái còng xuống thân ảnh tay cầm than bút, chậm rãi di động, mỗi đi một bước, liền có một cái thống khổ, vận vẹo thân ảnh xuất hiện ở bích họa.

"Hong Trần mặc dù đau khổ, lại cũng không có tuyệt vọng như vậy." Lâm Hoang nhân nhạ mở miệng, nhìn qua người kia.

Người kia dừng lại một chút, sau đó tiếp tục vẽ tranh, vài nét bút phác họa, tuyệt vọng, âm u, thống khổ, vận vẹo thân ảnh liền xuất hiện ở trên vách tường, thanh âm trầm thấp, âm u, "Thế nhưng là có mười vạn cái linh hồn, không ngừng nói với ta tuyệt vọng, thống khổ, ta thì có biện pháp gì đâu, cũng chỉ hảo vẽ ra, để cho người xem một chút."

Lâm Hoang biểu tình hồ hững, tỉ mỉ đánh giá người kia liếc một cái, mặt không biểu tình, "Là kiếp, cũng là duyên. Là đau khổ Hải U minh, cũng là cực lạc thiên đường, bọn họ chỉ là thiếu một chiếc đèn."

Nói qua, Lâm Hoang bắn ra chỉ, trong chớp mắt trên đường dài, bích họa người của trung ảnh, tiện nhân nhiều người một chiếc đèn.

"Cầm trong tay đèn sáng, chiếu sáng U Minh. Nguyên lai này đau khổ, cũng là phúc, kiếp này, cũng là duyên."

Người kia đình chỉ vẽ tranh, lần đầu tiên ngẩng đầu nhìn mắt Lâm Hoang.

Nhìn như còng xuống, mục nát thân ảnh, lại là một cái khuôn mặt như vẽ nữ tử, đối với Lâm Hoang gật gật đầu, "Người, không sai."

Nói xong, nàng kia thân ảnh tính cả lấy trên đường dài bích họa một chỗ giống như bọt nước chôn vùi, tiêu tán, phổ dài ngoại phồn hoa, nóng thanh âm huyền ảo lại lần nữa truyền đến.

"Gặp được cao nhân rồi." Xuân Thu Vương cau mày, đi tới, đối với Lâm Hoang nói.

"Cao bao nhiêu?" Lâm Hoang trong nội tâm suy nghĩ này đột ngột xuất hiện nữ tử thân phận, thuận miệng hỏi.

"Rất cao, ít nhất cao hơn ta, nói không chừng so với người cũng Cao." Xuân Thu Vương làm như có thật nói.

Lâm Hoang trầm ngâm một chút, gật gật đầu, trong nội tâm đối với thân phận của người đến đã có đáp án.

"Còn có a. Người không có che dấu hành tung, ta lo lắng người những cái kia cừ nhân rất nhanh sẽ tìm tới cửa. Hơn nữa người cừ nhân nhiều như vậy, nói không chừng vừa rồi kia cái chính là tới hiểu rõ, chúng ta hay là nhanh lên rồi đi a, đã chậm, ta thực sợ sẽ đi không được nữa."

Đột nhiên tao ngộ loại chuyện này, Xuân Thu Vương khó tránh khỏi lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Từ đó Tiêu lang là người qua đường

Ba ngày đầu tháng chạp, cát, thích hợp kết hôn, thích hợp thăng quan.

Hôm nay Nam Thành vui sướng hôn hờ, sáng sớm, liền có tiền hạc nhảy múa, Hi Thước lượn quanh thành, pháo hoa liên tục, trên Nam Thành không kết thành một cái hỷ chữ.

Nay Thiên Nam thành trung cấp học viện Viện Trưởng chỉ từ kết hôn, với tư cách là Nam Thành duy nhất một chỗ trung cấp học viện Viện Trưởng, con trai độc nhất kết hôn, này phô trương tự nhiên không thể thiếu, toàn bộ Nam Thành tai to mặt lớn ùn ùn kéo đến. Ngược lại là nhà gái không phải là cái Cao gì môn nhà giàu, tới cũng chỉ bất quá chút ngày cũ đồng học.

Xuân Thu Vương lễ mễ lễ mễ cùng sau lưng Lâm Hoang, tuyển cái không tầm thường địa phương ngồi xuống, nhỏ giọng nói: "Như thế nào đây? Ta trước gọi chọn người qua, để cho đợi chút nữa nếu như động thủ cướp người, cũng có giúp đỡ."

"Câm miệng, an tĩnh." Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng, thần sắc có chút hoảng hốt.

Đồ phẩm ngon nết, vui mừng thanh nhạc, hôm nay khách quý chật nhà, hôm nay hi sự lâm môn. Đã từng khi nào, trong lòng hấn tựa hồ cũng nghĩ qua hôm nay.

Đáng tiếc, hôm nay vừa qua, từ đó Tiêu lang là người qua đường.

"Vậy là Lâm Hoang?"

"Hắn cũng tới?"

"Không phải nói hấn đoạn thời gian trước cuốn vào giới ngoại tà giáo, trở thành tội phạm truy nã, làm sao dám tới? Chẳng lẽ nói không sao?"

"Quản lý hấn, hắc hắc, Lâm Hoang, Trần Nhựt. Nói không chừng hôm nay có trò hay để nhìn."

Tự cho là bí ẩn khe khẽ nói nhỏ, tất cả đều rơi xuống Lâm Hoang trong tai, Lâm Hoang giương mắt nhìn lại, là mấy cái ngày xưa đồng học, nghe lời của bọn hấn, Lâm Hoang biểu tình càng đậm đặc, một chút xuất trần khí tức như ẩn như hiện.

Ngô Thành kỳ thật đã sớm phát hiện Lâm Hoang tới, với tư cách là chú rể, cũng là Lâm Hoang ngày xưa đồng học, Trần Nhựt cùng Lâm Hoang nắm đó tình hình, hấn cũng rõ ràng, tuy Trần Nhựt nói hôm qua gặp Lâm Hoang, cũng có muốn mời, nhưng Ngô Thành không nghĩ tới Lâm Hoang vậy mà thật sự sẽ đến.

Chần chờ một chút, Ngô Thành hay là giẫm chặn tại chỗ đã đi tới, ở bên tai Lâm Hoang nói nhỏ: "Hôm nay là ta ngày đại hỉ, ngươi không muốn xằng bậy."

"Đợi lát nữa thành thủ bọn họ cũng tới, còn có mấy vị ta tại Nhạc Sơn thư viện lão sư, đều là Phong Hầu tu vi đại nhân vật, ngươi không muốn tự làm."

Nói xong, Ngô Thành trên mặt lộ ra tiểu dung, vỗ vỗ bờ vai Lâm Hoang, ngẩng đầu ưỡn ngực lướt qua Lâm Hoang, đi tới cửa cùng đi cha mẹ tiếp tục nghênh tiếp đến đây tân khách.

Vốn tưởng rằng Ngô Thành qua là muốn cho Lâm Hoang đẹp mắt, không nghĩ tới cứ như vậy đầu voi đuôi chuột, một bên nhìn lên lão các học sinh, không khỏi có chút thất vọng, do dự trong chốc lát, vẫn không có người nào đi lên cùng Lâm Hoang chào hỏi.

"Người của ngươi duyên thật đúng là chênh lệch a." Xuân Thu Vương nói thầm một câu, "Ngươi nói người của ngươi duyên phải kém đến mức nào, mới liền một cái đi lên chào hỏi cùng trường cũng không có."

"Chim yến tước làm sao biết chí lớn, này rất bình thường." Lâm Hoang mở miệng nói.

Bản tâm kiên định, chưa bao giờ dao động, thầm nghĩ thành thần Lâm Hoang, tại dĩ vãng rất khó để cho những cái này các bạn cùng học lý giải, bọn họ cảm thấy hấn là tên điên, ngu ngốc, nhựt trí, không biết tự lượng sức mình đồ ngốc, hấn làm sao không biết là bọn họ tầm thường, không đáng nhắc tới.

"Người khác cười ta quá khùng điên, ta cười người khác nhìn không thấu."

Lâm Hoang nói nhỏ một câu, bỗng nhiên trên mặt nhưng tách ra lên tiểu dung, "Nghĩ đến ta thiếu một ít liền cùng những người này đồng dạng, tầm thường, mai táng mộng tưởng. Ta đã cảm thấy tới tham gia lần này hôn lễ, thật tốt, thật tốt. Hồng Trần bên trong đều là tục nhân, thật sự không cần lưu luyến."

"Này."

Hôn lễ sắp bắt đầu, rốt cục có người qua cùng Lâm Hoang chào hỏi, hình thể có chút mập ra, tai to mặt lớn, Lâm Hoang phân biệt một chút, gật gật đầu, "Ta nhớ được ngươi, Trần tường."

Trần tường sùng sốt một chút, cười khan một tiếng, "Ha ha."

Nhớ rõ là tốt rồi, nhớ rõ là tốt rồi. Những năm nay ngươi rất ít tham gia họp lớp, không nghĩ tới ngươi hôm nay vậy mà tới."

"Trần Nhựt cùng Ngô Thành, ai. Kỳ thật hai người bọn họ rất xứng. Ngươi xem, Ngô Thành lão tử là học viện chúng ta Viện Trưởng, Ngô Thành hiện

tại cũng ở thành thủ phủ làm việc, so với chúng ta những người này thế nhưng là mạnh hơn nhiều. Trần Nhượng coi như là có tốt rồi đi về, về sau trở thành thành thủ phủ nhân cũng nói bất định."

"Về sau người ta nói bất định còn có câu đến bọn họ thời điểm. Người xem, thành thủ cũng tới. Còn có bên kia mấy cái, đều là Nhạc Sơn thư viện lão sư, Phong Hầu tu vi đại nhân vật."

Trần tường nói một hơi một đống lớn, thấy Lâm Hoang hay là lạnh nhạt tự nhiên bộ dáng, trong lòng có điểm khí, ngữ khí cũng trở nên đông cứng. "Người cùng Trần Nhượng chia tay cũng tốt mấy năm. Hôm nay vốn là cái ngày vui, người nói nếu thấy được người, nhớ tới lấy trước kia chút chuyện xưa, người nói có đúng hay không không được tốt."

"Tâm ý đến là được, không cần phải cần phải tiếp tục giữ lại, thực nhìn nhìn Trần Nhượng lập gia đình, chắc hẳn trong lòng người cũng không chịu nổi."

"Nghe ta một câu khích lệ, đi trước một bước, tránh nhìn nhìn khó chịu. Buổi tối uống rượu với nhau, ta cùng người không say không nghỉ."

"Mập mập chết bầm. Người có hết hay không." Xuân Thu Vương đã hiểu, Trần này tường là tới đuổi người.

"Kia mát mẻ, kia ờ. Lại nói, nhìn người một thân mập Du."

Trần tường rất hưng, nghiêng mắt trừng Xuân Thu Vương liếc một cái, "Hắc, ta này bạo tính tình. Lâm Hoang, bằng hữu của người? Nếu như không phải, xem ta hôm nay không gọt giết hẳn."

"Hôn lễ bắt đầu rồi. An tĩnh." Lâm Hoang chậm rãi mở miệng, Xuân Thu Vương lập tức câm miệng, biết vâng lời. Trần tường còn muốn lúc lắc uy phong, nhưng nhìn đến Lâm Hoang mặt không biểu tình bộ dáng, nội tâm căng thẳng, không dám nói nữa.

"Thời gian, một giây một giây một giây, đếm ngược tính theo thời gian. Cố sự, một màn một màn một màn, đột nhiên bắt động. Người kéo hẳn, nàng kéo người, hướng ta đi tới. Ngồi cùng bàn người ủa lên, đem người ta ngăn cách..."

Xuân Thu Vương trong đầu hiện lên bài hát này, bỗng nhiên lo lắng nhìn nhìn Lâm Hoang, lo lắng Lâm Hoang hôm nay tới không phải là chuẩn bị huyết tẩy hôn lễ a.

Ý nghĩ này hiện lên, Xuân Thu Vương liền có chút khẩn trương, thấy được chú rể Ngô Thành còn kéo Trần Nhượng chuyên môn qua mời rượu, Xuân Thu Vương liền phảng phất thấy được hôm nay máu chảy thành sông hình ảnh.

"Ta cùng Trần Nhượng có thể đi đến một chỗ. Nói thật, muốn cảm tạ một người, không có hẳn thành toàn, cũng sẽ không có ta cùng Nhượng Nhượng hôm nay. Hôm nay hẳn cũng tới tham gia hôn lễ, ta thật cao hứng."

Chú rể tân nương vốn là mọi người Quan Chú tiêu điểm, huống chi Ngô Thành còn đặc biệt đề cao giọng, lập tức hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Có hiểu rõ tình huống người, lập tức hô nhỏ một tiếng, chờ mong trò hay trình diễn.

"Lâm Hoang, cảm ơn người. Không có người thành toàn, ta sẽ không biết Nhượng Nhượng là trên cái thế giới này tốt nhất nữ tử. cảm ơn."

Ngô Thành dùng sức ôm lấy Trần Nhượng, đối với Lâm Hoang nói.

Trần Nhượng giật mình nhìn nhìn Ngô Thành, lại nhìn một chút Lâm Hoang, do dự thật lâu, chỉ có thể trầm mặc.

Lâm Hoang đứng dậy, nhìn nhìn Trần Nhượng, "Người hỏi hận qua sao?"

Ngô Thành biểu tình lập tức âm trầm xuống, muốn nói cái gì, không nghĩ tới lại bị Trần Nhượng đưa tay ngăn lại.

Hít sâu một hơi, Trần Nhượng nhìn nhìn con mắt của Lâm Hoang, "Người nói, chính mình tuyến đường, chính là quỳ cũng phải đi xuống. Trước kia thật sự có yêu người, thế nhưng kết thúc. Ta cũng đã cho ta sẽ hối hận, thế nhưng ta không có, giữa chúng ta sai biệt quá lớn. Ngô Thành mới là thích hợp nhất ta. Ta rất thương hẳn, cho nên, ta sẽ không hối hận."

Trần Nhượng ngay từ đầu nói thật chậm, dần dần trở nên thông thả, kiên định, Ngô Thành trên mặt âm chuyển tình, đặc ý nhìn Lâm Hoang liếc một cái.

"Quả nhiên là không làm chết, sẽ không phải chết. Cái này muốn đại khai sát giới, máu chảy thành sông." Xuân Thu Vương da mặt co rút, thấp giọng lẩm bẩm.

"Dứt khoát sao? Như vậy rất tốt, thật sự rất tốt." Lâm Hoang ngữ khí trở nên mờ ảo, nếu có người chú ý ánh mắt của hẳn, sẽ phát hiện con người của hẳn triệt để trở nên ngân bạch, không mang theo một tia tình cảm ba động.

Vốn tất cả mọi người cho rằng Lâm Hoang khẳng định phải thẹn quá hoá giận ồn ào một chút, không nghĩ tới Lâm Hoang nói xong một câu, liền phảng phất si ở một.

Trần Nhượng muốn nói lại thôi, cảm giác mình lời có phải hay không quá đa thương người, lại bị Ngô Thành lôi kéo đi mặt khác một bàn.

"Vừa vào hầu môn sâu tựa như biển, từ đó Tiêu lang là người qua đường. Ai, huynh đệ, bớt đau buồn đi a." Trần Tường vỗ vỗ Lâm Hoang, thờ dãi nói.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Ùn ùn kéo đến

Hôn lễ hơn phân nửa, cùng cha mẹ xã giao trên ghế các đại nhân vật, Ngô Thành mục quang chuyển tới trên người Lâm Hoang, chẳng quản Trần Nhựt đã biểu bạch tâm ý, nhưng Ngô Thành cảm giác, cảm thấy còn chưa đủ, còn muốn làm chút gì đó, triệt để đánh nát Lâm Hoang khả năng vọng tưởng.

Cần nhắc một chút, Ngô Thành đứng dậy đi đến Lâm Hoang một bàn.

"Lâm Hoang . Tôi, ta với người giới thiệu mấy vị đại nhân vật. Chuyện của người, ta cũng hoặc nhiều hoặc ít nghe nói. Tuy dường như hiện tại không sao, nhưng bảo vệ không cho phép bị người chuyện xưa nhắc lại."

Ngô Thành vẽ mặt bạn tốt bộ dáng, nhưng quen thuộc Trần của hắn như, từ nét cười của Ngô Thành trung liền có thể nhìn ra, Ngô Thành là chuẩn bị dựa thế đã thương người, do dự một chút, Trần Nhựt còn không có cản trở, "Như vậy cũng tốt. Để cho Lâm Hoang thấy rõ sự thật, từ hư vô mờ mịt trong tưởng tượng tỉnh táo lại, không muốn làm tiếp mộng tưởng hảo huyền, lừa mình dối người."

Ngô Thành đang nói cái gì, Lâm Hoang căn bản cũng không có nghe thấy, hắn hăm vào một loại kỳ diệu hoàn cảnh bên trong, phảng phất qua lại Hồng Trần cũng chỉ là một hồi hư vô mộng cảnh, mà chính mình đang tại một chút từ trong mộng cảnh tỉnh táo lại, tìm đến chân thật.

"Vậy là thành thủ Đại Nhân."

"Vậy là ta tại thư viện nhận thức mấy vị lão sư."

"Lâm Hoang, người đừng lo lắng. Có ta dẫn tiến, bọn họ sẽ không làm khó dễ người."

"Bất quá người cũng phải thông minh cơ linh một chút, đừng đắc tội với người."

"Những cái kia đại nhân vật, đừng nói người, chính là ta cũng đắc tội không nổi."

Ngô Thành nói liên miên nói qua, cảm lấy Lâm Hoang cánh tay, muốn hướng chủ bàn đi.

Một bên Trần Tường vội vàng vai diễn phụ, "Đại thành, đại thành, mang ta lên, mang ta lên. Những cái này đại nhân vật, người có thể nhất định phải giúp ta dẫn tiến một chút, nhờ cậy."

Còn lại đồng học cũng nhao nhao mở miệng.

"Đúng đấy, chính là. Đại thành, nhìn trong nhiều năm đồng học phân thượng, giúp ta tại thành thủ trước mặt Đại Nhân lời nói lời hữu ích."

"Có thể đi qua mời rượu sao? Đây chính là Nhạc Sơn thư viện Vương giáo sư, có thể cùng hắn uống lần nữa, đây chính là thiên đại mặt mũi."

"Đại thành, nhờ cậy. Kéo huynh đệ mấy cái một bữa, cũng không muốn người nói cái gì cho phải, liền mang chúng ta tới, giới thiệu một câu, để cho chúng ta kính chén rượu là được. . ."

Cùng trường thỉnh cầu, để cho Ngô Thành trong nội tâm cảm thấy cao hứng, đặc chí ý đầy nhìn Lâm Hoang liếc một cái, thấy Lâm Hoang hay là mặt không biểu tình, trong nội tâm tức giận, "Trang, tiếp tục cho ta trang. Chờ người nhìn thấy những cái kia đại nhân vật cũng giả bộ như vậy, đắc tội với người liền chuyện không liên quan đến ta."

Nội tâm chuyển ý niệm trong đầu, Ngô Thành vẽ mặt tươi cười cùng các vị cùng trường đánh cái ha ha, lôi kéo Lâm Hoang muốn đi, lại bị Xuân Thu Vương đưa tay ngăn lại.

"Ta nói các người những người này có hết hay không. Há miệng đại nhân vật, ngậm miệng đại nhân vật. Đại cái rắm a, biết cái gì gọi là đại nhân vật sao?!"

Xuân Thu Vương mới mở miệng chính là địa đồ pháo, nhắm trúng mọi người nhìn hằm hằm qua.

"Nhìn cái gì vậy! Một đám đồ của ếch ngồi đáy giếng. Mấy cái Phong Hầu tiểu bối, để cho các người nô nức quỳ gối, quả nhiên là ngu không ai bằng."

Xuân Thu Vương điều cao giọng, những lời này vừa ra, toàn bộ yến hội sảng nhất thời lặng ngắt như tờ, ánh mắt mọi người đều nhìn sang.

Ngô Thành đã biết Xuân Thu Vương này là Lâm Hoang mang đến bằng hữu, trong nội tâm mừng thầm Lâm Hoang nộp cái ngu xuẩn bằng hữu, nhưng trên mặt lại là giận tím mặt nói: "Xin lỗi! Lập tức nói xin lỗi! Cho dù ngươi là bằng hữu của Lâm Hoang, vũ nhục ta có thể, thể nhưng vũ nhục các vị trưởng lão, sẽ là của ngươi không đúng."

"Lâm Hoang, ngươi đều là trao cái gì bằng hữu! Còn không cho bằng hữu của ngươi xin lỗi, bằng không đến lúc sau các vị trưởng lão trách tội hạ xuống, ta cũng không giữ được các ngươi."

Nói qua, Ngô Thành bước nhanh đi đến chủ bàn,

Mặt mũi tràn đầy áy náy, "Xin lỗi. Bọn họ uống rượu say, say rượu nói lỡ, các vị ngàn vạn không nên trách tội."

"Ngô Thành, lần sau ngươi như vậy thì không muốn gọi tới. Say rượu thất đức, như cái gì." Phụ thân của Ngô Thành trầm mặt nói.

"Ngày đại hội, nhìn tại ta trương này trên mặt dày, các vị cũng đừng cùng bọn tiểu bối kiến thức. Tới, ta tự phạt ba chén."

Một mặt dàn xếp, phụ thân của Ngô Thành một mặt ý bảo Ngô Thành nhanh chóng đem Lâm Hoang hai cái bắt đi.

Xuân Thu Vương nổi trận lôi đình, thân là chấp pháp bộ phong Vương cường giả, chưa từng chịu qua loại này khí, tay khẽ động, muốn lật bàn, trong miệng cười quái dị nói: "Mấy cái Phong Hầu tiểu bối, còn nói cực kỳ khủng khiếp. Kì quái, hôm nay không thể nói trước, bốn tọa muốn đại khai sát giới, máu chảy thành sông. . ."

"Nguyên lai là ác khách lâm môn. Ngô Viện Trường, ta giúp ngươi quản giáo quản giáo."

Một vị Nhạc Sơn thư viện lão sư nhin không được mở miệng nói.

Phong Hầu trung đoạn tu vi không hề có giữ lại thi triển ra, lập tức uy áp toàn trường, lặng ngắt như tờ.

"Quản giáo Muội a. Nhạc Sơn lão nhân cũng không dám như vậy căn bản tòa nói chuyện." Xuân Thu Vương nổi giận, vừa muốn lật bàn, chợt nghe đến ngoài cửa một thanh âm truyền đến.

"Xuân Thu Vương, hà tất cùng tiểu bối thiếu kiến thức."

Lời mới nói đến một nửa, một cái khuôn mặt nho nhã, thân mặc thêu lên ba đầu Giao Long trường bào màu lam trung niên nam tử đã đến đại sảnh.

"Trần Quận Vương?"

"Là Trần Quận Vương."

"Ngô Thành, mau mau hành lễ, người đến là ta Đại Thiên quận Trần Quận Vương."

Phụ thân của Ngô Thành, còn có Nam Thành thành thủ lập tức nhận ra người tới, mấy vị Nhạc Sơn thư viện lão sư cũng là chấn động, vội vàng hành lễ.

Trần Quận Vương, trên danh nghĩa Đại Thiên quận chi vương, nổi tiếng từ xưa phong Vương cường giả, tuy cấp bậc trên giống như Xuân Thu Vương, nhưng Xuân Thu Vương biết Trần Quận Vương thực lực còn mạnh hơn tự mình trên một đoạn, bằng không cũng không có khả năng trấn áp đất đai một quận.

Thấy được Trần Quận Vương tới, Xuân Thu Vương nhẹ nhàng thở ra, "Lão Trần, liền ngươi một cái? Tam Thánh Mẫu không có tới? Một cái cũng không có tới?"

Trần Quận Vương lắc đầu, mang theo một tia hiếu kỳ nhìn về phía Lâm Hoang. Lâm Hoang danh tiếng, hắn coi như là như sấm bên tai, nhưng hôm nay vừa thấy, mới biết được đồn đại không uổng. Lâm Hoang này vậy mà thật sự là cái nhục quán thanh niên.

"Ngươi tới có ích lợi gì a. Tam Thánh Mẫu không đến, hắn muốn nổi điên, ai có thể ngăn cản." Xuân Thu Vương hỗn hển, ngón tay chỉ qua đã trợn mắt há hốc mồm, trong lòng lạnh cả người mọi người, "Bọn này ngu xuẩn, một cái hai tự cho là đúng, ta đều nhẫn không được, ngươi cảm thấy Lâm Hoang có thể chịu, hắn nếu không có thể chịu, Tam Thánh Mẫu không đến, hôm nay sợ là thật sự muốn máu chảy thành sông."

"Xuân Thu Vương. An tâm một chút chứ vội." Trần Quận Vương ngữ khí trở nên ngưng trọng, "Ta cũng là vừa nhận được tin tức, Chung Nam đạo trưởng Băng Phong Kiếm Thánh, Hỏa Liệt Thánh Giả, Liệt Hỏa Thánh Giả, còn có Hồng gia ảnh thánh đã đến Đại Thiên quận."

"Cho nên, Hoang Thánh Đại Nhân, ngươi đã thành thánh, hà tất còn muốn so đo những Hồng Trần này thế tục, không bằng trở lại, miễn đi một trận chiến này, miễn đi Đại Thiên quận sanh linh đồ thân một kiếp này."

Nói xong, Trần Quận Vương đối với Lâm Hoang thật sâu cúi đầu, này cúi đầu, bái không phải là Lâm Hoang, mà là Đại Thiên quận hàng tỉ chúng sinh tánh mạng.

Này cúi đầu, cũng đem ở đây Ngô gia người tâm đầu cho bái nát.

Cũng bị đuổi đi ác khách, một cái là Xuân Thu Vương, nghe ngữ khí là đủ để cùng Trần Quận Vương địa vị ngang nhau phong Vương cường giả, mà đổi thành một cái, Hoang Thánh, thánh nhân thánh.

Trần Tường buồn bã cắt nhìn nhìn Xuân Thu Vương, cảm giác mình này thân thịt mỡ không tránh khỏi cũng bị chịu đựng Du.

Mở miệng quát lớn Nhạc Sơn thư viện lão sư phảng phất thấy được tận thế.

Mà Ngô Viện Trương sắc mặt xanh mét, tâm Trung Hoàng hoảng sợ.

Ngô Thành gần như hít thở không thông, không thể tin được.

Trần Nhượng đầu tiên là cả kinh, sau đó bỗng nhiên nở nụ cười, đây mới là ta có yêu Lâm Hoang, người làm được, thật sự làm được. Khóe mắt có nước mắt xẹt qua, Trần Nhượng đưa tay lau khô, mắt nhìn Ngô Thành, dùng sức nắm chặt tay của Ngô Thành, "Ta nói, ta chưa từng hối hận, đi qua không có, hiện tại, cũng đồng dạng không có."

Một tiếng nói nhỏ, Lâm Hoang Nhãn Mâu chỗ sâu trong cuối cùng một chút đen kịt trong chớp mắt trở nên ngân bạch, thánh nhân khí tức rốt cuộc áp chế không nổi, cuồng bạo, vô thanh vô tức, cả tòa Nam Thành bắt đầu sụp đổ.

"Tìm đến người rồi." Một tiếng cười lạnh, bốn cái cao cao tại thượng thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện Nam Thành trên không.

Lâm Hoang ngẩng đầu nhìn lên trời, Nhãn Mâu triệt để biến thành ngân bạch sắc, băng lãnh, không mang theo nửa ngày tình cảm ba động.

"Chém Hồng Trần?"

"Độ nhân kiếp?"

"Hắn lập tức muốn thành liên Bán Thần."

"Ha ha!"

Ba tiếng tự nói, kinh hi tiếng cười từ bốn đạo thân ảnh trung truyền ra, Băng Phong Kiếm Thánh mấy người rốt cục chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: 3 thánh mẫu

"Thương hải cười, cuộn cuộn hai bờ sông triều, chìm nổi theo sóng ký sáng nay. Thương Thiên cười, nhao nhao trên đời triều, ai phụ ai thắng xuất trời biết hiều. Hồng Trần cười, lại gây tịch liêu, Hồng Trần thế tục quên không được. . ."

Từng tiếng trong trẻo tiếng ca, bỗng nhiên lên, sau đó lại theo gió rồi biến mất, loáng thoáng, cảm sát cùng âm, cổ động chuông vang. Lâm Hoang Phi Nhân khí tức tại đây trong tiếng ca bỗng nhiên trì trệ, một đôi Nhãn Mâu đột ngột do ngân bạch chuyển thành hắc sắc, thâm thúy, u ám, lại bộc phát ra y hệt tia chớp hào quang.

"Là ai?!"

Những lời này cơ hồ là đồng thời từ Lâm Hoang cùng Băng Phong Kiếm Thánh trong miệng hô lên, phí trước nghi ngờ, người sau nổi giận.

"Một khúc tri âm tri kỷ kiếm tri âm. Ngoại trừ Cầm Thánh Cầm Thanh, còn có thể là ai?" Hồng Ảnh một ngụm cắn kẹo que, thần sắc khó được ngưng trọng, hiển nhiên trong miệng hắn Cầm Thánh, mang cho hắn rất lớn áp lực.

"Tam Thánh Mẫu." Băng Phong Kiếm Thánh nghiêng răng nghiêng lợi tự nói một câu, thần sắc ngưng trọng.

"Tam Thánh Mẫu, hôm nay ai ngăn ta giết Lâm Hoang, chính là cùng ta Chung Nam đạo tràng là địch. Các người, nhất định phải ngăn ta?!"

"Trọng tài sở thừa nhận hắn thánh vị."

"Hắn chính là Nhân giới Thánh Giả."

"Thánh Giả hiệp nghị không cho phép tự giết lẫn nhau."

"Quan trọng nhất là hắn đã đạt được ta tán thành."

"Nơi này là Đại Thiên quận."

"Cho nên, cắt cho ta!"

Ba cái thanh âm, hoặc ngọt ngào, hoặc thanh đậm, hoặc lạnh tức.

Lời nói rơi xuống đất, ba đạo bóng hình xinh đẹp xuất hiện ở không trung, một người mặc tử sắc váy dài, thanh lịch lạnh nhạt, trong lòng ôm năm ngón tay cầm. Một người mặc trường bào màu đen, sắc mặt lạnh lùng, thủ chương lật qua lật lại đang lúc vuốt vuốt cò đen trắng tử. Cái cuối cùng lại là bạch y bố quan, đôi mắt sáng rực trắng tinh, làm thư sinh cách ăn mặc, cầm trong tay một cây xuân thu bút.

Ba đạo bóng hình xinh đẹp, tất cả có thần vận, từng người Phong Thái, cùng Băng Phong Kiếm Thánh đám người cách không tương đối.

"Tam Thánh Mẫu tới. Không sao, không sao."

Thấy được người tới, Xuân Thu Vương đại nhẹ nhàng thờ ra, vỗ vỗ Trần Quận Vương, "Ngươi lão Trần, còn lừa gạt bốn tọa nói Tam Thánh Mẫu sẽ không tới. Hừ chết bốn tọa."

Trần Quận Vương cũng là chán động, không nghĩ tới Lâm Hoang vậy mà thật sự kinh động đến Tam Thánh Mẫu.

"Tam Thánh Mẫu." Băng Phong Kiếm Thánh mục quang đông lạnh, "Người khác sợ các ngươi Tam Thánh Mẫu, ta Chung Nam đạo tràng cũng không sợ."

Hỏa Liệt Thánh Giả cùng Liệt Hỏa Thánh Giả, không nói lời nào, chỉ là khí thế toàn bộ triển khai, đứng sau lưng Băng Phong Kiếm Thánh, thần sắc ngưng trọng.

"Tam Thánh Mẫu sao?" Lâm Hoang ngưng thần suy nghĩ.

Với tư cách là Đại Thiên quận người, Tam Thánh Mẫu tên tuổi Lâm Hoang tự nhiên nghe qua.

Vạn năm trước Đại Thiên quận còn không gọi Đại Thiên quận thời điểm, ra một cái Hỏa Thánh, tu vi kinh thiên động địa, về sau càng một tay ra ba vị Thánh Giả, lấy cầm kỳ thư họa Nhập Đạo, một môn bốn thánh, được xưng Đại Thiên bốn thánh, về sau Hỏa Thánh vẫn lạc, Đại Thiên này bốn thánh, cũng cũng chỉ còn lại có Cầm Thánh, Kỳ Thánh, Thư Thánh ba người, lúc này mới có Tam Thánh Mẫu tên tuổi.

Tam Thánh Mẫu đều là năm ngàn năm trước thành thánh nhân vật, tu vi kinh thiên động địa, tại Nhân giới có hiển hách uy danh, đừng nói Băng Phong Kiếm Thánh, chính là hán sư tôn, nhập chủ trung khu vị Chung Nam kia Kiếm Thánh thấy Tam Thánh Mẫu, cũng phải tôn xưng một tiếng tiền bối.

Cho nên thấy được Tam Thánh Mẫu ra mặt, Băng Phong Kiếm Thánh tuy khẩu khí như cũ cường ngạnh, nhưng nội tâm biết lần này sợ là giết không được Lâm Hoang.

"Tại sao phải cắt đứt người của ta kiếp. Người xấu con đường, không chết không thôi." Lâm Hoang chậm rãi mở miệng, một câu, mọi người đều kinh sợ.

Xuân Thu Vương hít sâu một hơi, chửi ầm lên,

"Lâm Hoang, đầu óc ngươi có bệnh đúng không! Tam Thánh Mẫu thế nhưng là tới giúp ngươi, ngươi như thế nào không biết tốt xấu!"

Lâm Hoang thần sắc lạnh lùng, "Chém Hồng Trần, độ nhân kiếp. Chốc lát đang lúc ta liền có thể thành tựu Bán Thần, chỉ là bốn thánh, trong nháy mắt tức diệt, không cần người giúp đỡ."

Tam Thánh Mẫu kỳ quái nhìn nhìn Lâm Hoang, Băng Phong Kiếm Thánh đám người cũng là kỳ quái nhìn nhìn Lâm Hoang.

Hồng Ảnh một ngụm cắn trong miệng kẹo que, cười hi hi nói: "Giết mình như vậy làm gì vậy. Hắn nói cũng đúng a. Vừa rồi nếu không phải Tam Thánh Mẫu cắt đứt, hắn tất nhiên có thể vượt qua nhân kiếp, thành tựu Bán Thần. Chúng ta này mấy cây củi mục, đích thực là chỉ có một con đường chết a."

Băng Phong Kiếm Thánh ba người cười lạnh một tiếng, căn bản không để ý tới, ánh mắt nhìn hướng Tam Thánh Mẫu, "Tam Thánh Mẫu nếu như hắn không biết tốt xấu, các ngươi cần gì phải lại che chở hắn."

"Huống chi, Thư Thánh ngươi không phải là ghét ác như cừu sao? Lâm Hoang này vì thành thánh, tạo thành mười vạn người thương vong, chẳng lẽ ngươi cũng phải làm trái bản tâm tới bảo vệ hắn."

"Vậy là kiếp, cũng là duyên, là đau khổ, cũng là phúc. Hắn có tội gì." Thư Thánh mới mở miệng, Lâm Hoang lập tức nhớ tới hôm qua nhìn thấy người kia.

"Cường từ đoạt lý." Băng Phong Kiếm Thánh cười lạnh một tiếng, ánh mắt nhìn hướng Hồng Ảnh.

"Đừng nhìn ta, ta nói không động thủ." Hồng Ảnh vội vàng lắc đầu, Tam Thánh Mẫu tự nhiên không phải là hữu danh vô thực hạng người. Nếu là vì truy sát Lâm Hoang, đắc tội Tam Thánh Mẫu, hẳn đoán chừng chính mình sẽ chết vô cùng khó coi.

Băng Phong Kiếm Thánh hít sâu một hơi, sắc mặt khó coi, hùng hổ, chẳng lẽ muốn đầy bụi đất rồi đi?

Trong nội tâm nghĩ đến, Băng Phong Kiếm Thánh nhìn về phía hai vị Thái thượng trưởng lão.

Hỏa Liệt Thánh Giả gật gù đầu, đứng ra, thần sắc ngưng trọng, "Cầm Thánh một khúc tri âm tri kỷ kiếm tri âm, đã sớm nghĩ lãnh giáo, thỉnh."

"Nói nửa ngày, lại muốn đã làm một hồi." Lâm Hoang thờ dài, hẳn không phải người ngu, từ Băng Phong Kiếm Thánh lời nói và việc làm, liền nhìn ra vừa rồi trạng huống của mình chắc chắn kỳ quặc, Tam Thánh Mẫu xuất thủ cắt đứt, tất nhiên không phải là tại hủy hấn con đường phía trước. Chỉ bất quá nguyên nhân trong đó, nhưng bây giờ là không được biết.

Thấy được muốn chiến, Lâm Hoang chân đạp hư không, chặn Tam Thánh Mẫu trước người.

"Ngươi muốn học, còn rất nhiều."

"Cho nên một bên nhìn nhìn."

"Đổi phó hấn, một chiêu là đủ rồi."

Tam Thánh Mẫu một người một câu nói chuyện, Lâm Hoang chỉ cảm thấy bên tai một tiếng coong vang, sau đó Hỏa Liệt Thánh Giả liền kêu lên một tiếng khó chịu, khoe miệng tràn huyết, sắc mặt khó coi, bị Liệt Hỏa Thánh Giả vịn, mới không có ngã xuống.

Băng Phong Kiếm Thánh sắc mặt trở nên xanh mét, khẽ vỗ tay áo, "Chúng ta đi."

"Lâm Hoang, ngươi tốt nhất có thể cả đời trốn ở Đại Thiên quận, bằng không, ta muốn ngươi chết."

Lưu lại câu ngoan thoại, hùng hổ Băng Phong Kiếm Thánh trả thù hành trình cuối cùng rơi vào đầu voi đuôi chuột, xám xịt rồi đi, để cho Lâm Hoang đối với Tam Thánh Mẫu thực lực lại có một cái trực quan cảm ngộ.

"Vì cái gì giúp ta?" Nhìn nhìn Băng Phong Kiếm Thánh đám người rồi đi, Lâm Hoang mở miệng hỏi.

"Tiểu Tô nói ngươi rất tốt."

"Hơn nữa ngươi lại là Đại Thiên quận người."

"Quan trọng nhất là ngươi không môn không phái."

"Cho nên, ngươi báỉ sư a."

Lâm Hoang da mặt nhảy lên, Tam Thánh Mẫu này xuất thủ, dĩ nhiên là vì thu hấn làm đệ tử.

Lâm Hoang giận quá thành cười, "Các ngươi là Thánh Giả, ta cũng là Thánh Giả, các ngươi có gì có thể - khiến cho ta?"

"Tam nhân hành, tất có ta sư."

"Đạp thần ba bước, ngươi một bước không biết. "

"Cho nên, ngươi hiểu được học."

"Không báỉ sư cũng có thể."

"Dạy ngươi ba ngày."

"Hộ ta Đại Thiên quận cả đời."

Lời của Tam Thánh Mẫu đơn giản, trực tiếp, trong chớp mắt đã động Lâm Hoang.

Lâm Hoang khác loại thành thánh, vốn là không rề chi mọc, biết mình tích góp so ra kém những khổ kia chịu đựng khoảng chục đến trăm năm mới được thánh nhân vật, cho nên Lâm Hoang động tâm rồi.

Nhưng muốn hấn báỉ sư, lại là tuyệt đối không thể nào.

Cho nên Lâm Hoang gật gù đầu, "Hảo, dạy ta ba ngày, nhưng có chỗ được, hộ Đại Thiên này quận cả đời lại có làm sao."

"Hảo."

"Cùng chúng ta tới."

"Chỉ có ba ngày."

Tam Thánh Mẫu xoay người rồi đi, Lâm Hoang tự nhiên đuổi kịp.

Phía dưới mọi người hai mặt nhìn nhau, Xuân Thu Vương vội vàng hô to, "Lâm Hoang, ta thế nào? Bọn họ thế nào? Có muốn hay không đại khai sát giới, máu chảy thành sông, người cho vài câu a."

Lâm Hoang trong nháy mắt một chút, một đạo tin tức rơi vào Xuân Thu Vương trong đầu, "Nghiêng người một đời, hộ nàng cả đời. Việc này, người biết, ta biết."

Xuân Thu Vương thật sâu mắt nhìn Trần Nhược, gật gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Chớp mắt phiêu cầu vòng, mọi người tại đây gần như muốn cho rằng đây chỉ là một trận ảo cảnh. Nhìn nhìn Trần Quận Vương, lại nhìn một chút Xuân Thu Vương. Ngô Thành phụ thân hít sâu một hơi, "Thỉnh, Trần Quận Vương, Xuân Thu Vương, xin mời ngồi."

Xuân Thu Vương gật gật đầu, Trần Quận Vương cũng cười cười, ti trúc chỉ âm tái khởi, giờ lành đến, hảo một hồi hỉ sự.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Hồng Trần đạo

Tam Thánh Mẫu đạo tràng, là trúc thành bên cạnh một cái cổ trong trấn một nhà Lương Phấn Điểm.

Không sai, Lương Phấn Điểm.

Nhìn nhìn Tam Thánh Mẫu thay đổi xiêm y, mở cửa buôn bán, bên cạnh mấy cái lưu manh lão Hán vội vàng đến đây vào xem, mục quang tham lam, hiển nhiên không phải là vì ăn bánh đúc đậu.

"Cùng thế tục làm bạn sao?" Lâm Hoang suy đoán Tam Thánh Mẫu thâm ý.

"Thất thần làm gì."

"Đậu hà lan đã ngâm nước được rồi"

"Đằng sau có mài."

Tam Thánh Mẫu thay đổi cái tạo hình, nói chuyện lại vẫn là lời ít mà ý nhiều, Lâm Hoang lông mày nhíu lại, cũng không phản bác.

Thành thành thật thật đến hậu trù, đem ngâm nước hảo đậu hà lan mài thành tương, lại dưới sự chỉ điểm của Cẩm Thánh, tách ra đậu hà lan tinh bột, sau đó bắt đầu làm bánh đúc đậu.

"Trước thêm một phần Thủy, quấy đều."

"Lại thêm năm phần nước sôi, nhớ rõ thêm giờ muối, dùng sức quấy."

"Tiểu Hỏa nấu."

"Không có bọt khí cùng khóa hạt thời điểm." "

"Liên thả ướp lạnh rương."

Bánh đúc đậu cách làm cũng không phức tạp, Lâm Hoang rất nhanh liền làm hảo một phần, nhìn về phía Tam Thánh Mẫu.

"Làm một phần xuất ra. Dầu muối tương dấm chua đều tại chỗ đó."

Lâm Hoang có chút không kiên nhẫn, nhưng vẫn là cắt một phần bánh đúc đậu, trộn lẫn hảo.

Tam Thánh Mẫu cũng không khách khí, bắt đầu nhấm nháp.

"Không đủ óng ánh, chính giữa tức giận bột. Thất bại."

"Cắt ra bánh đúc đậu lớn nhỏ không đều. Thất bại."

"Hương vị quá mặn, thất bại."

Lâm Hoang lông mày nhảy lên, đột nhiên cảm giác được chính mình có phải hay không bị Tam Thánh Mẫu lừa.

"Thân là Thánh Giả."

"Nhất pháp thông, vạn pháp thông."

"Lại làm không tốt bánh đúc đậu."

"Người cũng có thể gọi Thánh Giả."

"Buồn cười."

"Vô cùng buồn cười."

Lâm Hoang trầm mặc một chút, gật gật đầu, không nói lời nào, quay người trở lại hậu trù, một lần nữa làm một phần xuất ra.

"Không đủ mặn."

"Không đủ cay."

"Không đủ chua."

Lâm Hoang lông mày triệt để nhăn lại, "Làm dâu trăm họ, ta mặc dù là Thánh Giả, nhưng không phải là đầu bếp."

"Làm dâu trăm họ."

"Liền chỉ cấp một mặt."

"Một mặt che trăm vị."

Lâm Hoang bắt đầu tự hỏi, hẳn đã nhìn ra, Tam Thánh Mẫu là dùng làm bánh đúc đậu tới chi điểm hấn.

"Người quá đàn."

"May mắn."

"Không có thu người làm đệ tử."

Lâm Hoang không tiếp, lui sang một bên, nhìn Tam Thánh Mẫu làm bánh đúc đậu.

Trình tự đồng dạng, động tác đồng dạng, bất quá là làm bánh đúc đậu bọc này việc nhỏ, lấy thủ đoạn của Thánh Giả, thậm chí có thể cam đoan làm được mỗi một phần đều giống như đúc.

"Cho nên mấu chốt tại cuối cùng gia vị sao?" Lâm Hoang ánh mắt nhìn đi qua.

Cầm Thánh làm bánh đúc đậu chỉ dùng muối, Kỳ Thánh làm bánh đúc đậu chỉ dùng dấm chua, mà Thư Thánh chỉ dùng cây ớt.

"Làm như vậy bánh đúc đậu có thể ăn?"

Lâm Hoang có chút buồn cười, nhìn nhìn Tam Thánh Mẫu đem ba phần bánh đúc đậu đưa đi lên.

Một lát sau khi

Chính là mọi người tán thưởng.

"Ăn nhiều như vậy nhà bánh đúc đậu, chỉ có các người nơi này làm được món ngon nhất."

"Ăn quá ngon."

"Khen, ba mươi hai cái khen."

"Thật sự có ăn ngon như vậy." Lâm Hoang không tin, đi lên trước, chén thứ nhất là Cầm Thánh làm, nàng chỉ để vào muối.

một ngụm, Lâm Hoang ngậy ngậy cả người, toàn bộ đều muối hương vị, thêm quá nhiều, có chút đau khổ, có chút mặn, ăn hết là đau khổ, mặt thật, nội tâm lại là ấm.

Chén thứ hai là Kỳ Thánh làm, nàng chỉ dùng dấm chua.

Chua, chua đến trong xương đầu đau, chua qua sau khi chính là ngọt, hồ hấp trong đó toàn bộ nhu nhu vị ngọt, dường như hết thấy đều là ngọt.

Chén thứ ba là Thư Thánh làm, nàng chỉ dùng cây ớt.

Nhập khẩu lại một chút không cay, đến trong bụng, mới cảm thấy dâng lên một đoàn hỏa.

"Ngọt bùi cay đắng, các người làm không phải là bánh đúc đậu, là nhà, là tình, là sinh hoạt, là các người nói."

Lâm Hoang chậm rãi mở miệng, minh bạch Tam Thánh Mẫu muốn chỉ điểm hấn cái gì.

"Hấn thích ăn bánh đúc đậu."

"Cho nên hấn chỉ dạy chúng ta làm bánh đúc đậu."

"Làm ba ngàn năm."

"Ta cảm thấy được Hồng Trần khổ, cho nên ta chỉ dùng muối."

"Ta cảm thấy được Hồng Trần toan, cho nên ta chỉ dùng dấm chua."

"Ta cảm thấy được Hồng Trần cay, cho nên ta chỉ dùng cây ớt."

Tam Thánh Mẫu nói xong, nhìn về phía Lâm Hoang, "Người xem Hồng Trần như cái gì?"

Lâm Hoang nghĩ nghĩ, lắc đầu, "Không biết."

"Người liên Hồng Trần cũng không biết."

"Còn muốn chặt đứt Hồng Trần?"

"Buồn cười."

Lâm Hoang cái này biết Tam Thánh Mẫu là thực tại chỉ điểm hấn, vội vàng thỉnh giáo: "Không ngừng Hồng Trần, như thế nào thành thần? Còn có tại sao phải cắt đứt ta thành tựu Bán Thần."

"Không thành được thần."

"Vì sống tạm."

"Chính là Bán Thần."

Tam Thánh Mẫu trả lời để cho Lâm Hoang hít vào ngụm khí lạnh, không thể tin được, "Bán Thần là đi nhầm đường?"

"Có thể thành thần. Tự nhiên sẽ không thành Bán Thần."

"Thần đường chỉ có thể trước, không thể lui."

"Nào có đi một nửa đạo lý."

Tam Thánh Mẫu nhìn Lâm Hoang liếc một cái.

"Hồng Trần rõ ràng nói, thủ nói, sau đó lấy ta đạo thay Thiên Đạo, chính là đạp thần ba bước."

"Người đạo không rõ."

"Như đoạn Hồng Trần."

"Không thể thành thần."

Lâm Hoang hít sâu một hơi, đối với Tam Thánh Mẫu trình trọng cúi đầu, thiếu một ít hấn liền đi trên lối rẽ, "Tại sao dạy ta."

"Thành thần ba đạo."

"Thiên Đạo, Địa Đạo, Nhân đạo."

"Như đi Thiên Đạo, diệt tình tuyệt tính, là sát lục chi đạo, hủy diệt chi đạo, vô tình chi đạo."

"Như đi mà nói, kiềm yêu không giết, là cứu rỗi chi đạo, thù hận chi đạo, nhân ái chi đạo."

"Như rời đi nói, Hồng Trần không thể đoạn. Là cố chấp chi đạo, tình nghĩa chi đạo, Phong Ma chi đạo."

Lâm Hoang gật gật đầu, đạo lý này hắn biết, "Ta đoạn Hồng Trần, chính là muốn đi Thiên Đạo, lấy vô tình chứng đạo."

"Ngươi không được."

"Không có Hồng Trần ngộ đạo, ngươi ở đâu ra đại hung hung ác, đại vô tình."

"Địa Đạo cũng không được."

"Không có Hồng Trần ngộ đạo, ngươi ở đâu ra Đại Từ Bi, nhân từ nghĩa."

"Nếu là rời đi nói, Hồng Trần không thể đoạn."

"Cho nên hiện tại, ngươi Hồng Trần không thể đoạn."

Lâm Hoang do dự một chút, thờ dài, biết Tam Thánh Mẫu nói đúng, hắn không có đại hung hung ác, cho nên diệt tình tuyệt tính, lấy vô tình chứng đạo, là không thể nào. Mà như đi mà nói, hắn lại ở đâu ra Đại Từ Bi, đi cứu chuộc chúng sinh, thù hận chúng sinh, nhân ái chúng sinh.

"Cho nên Hồng Trần này ta hiện tại không thể chặt đứt." Lâm Hoang xoa xoa mi tâm, nhìn về phía Tam Thánh Mẫu.

"Vậy các ngươi đâu này? Đi là Nhân đạo, hay là mà nói."

Tam Thánh Mẫu khó được trầm mặc, thật lâu Cẩm Thánh mới sâu kín thờ dài nói: "Chúng ta đi sai rồi con đường. Cuộc đời này, không thể thành thần."

"Đối với ngươi dứt khoát."

"Như thế nào hồi hận."

Kỳ Thánh, Thư Thánh từng người nói tiếp, thấy Lâm Hoang không rõ, vừa tiếp tục nói.

"Chúng ta nói, vốn là mà nói."

"Lấy cảm quân cờ sách Nhập Đạo."

"Vốn nên phổ độ chúng sinh."

"Nhưng hắn chết rồi."

"Này đạo không muốn cũng thế."

"Này thần không thành cũng thế."

"Như thành thần."

"Liền đã quên Hồng Trần này đau khổ."

"Hồng Trần này đau."

"Hồng Trần này cay. "

"Này nói, chúng ta không lấy."

Lời rất đơn giản, Lâm Hoang lại nghe rõ, thật sâu mắt nhìn Tam Thánh Mẫu, hỏi ra một vấn đề, "Mười vạn năm qua, vì sao không người thành thần?"

"Trăm thánh cách thiên."

"Nhân đạo rằm rộ."

"Nhân đạo đã hưng, tại sao thành thần."

Lâm Hoang chấn kinh rồi, mười vạn năm qua không người thành thần, dĩ nhiên là bởi vì trăm thánh cách thiên, Nhân đạo rằm rộ.

Đột nhiên, Lâm Hoang nghĩ tới một vấn đề, hỏi: "Hắn là ba ngàn thần linh, hàng tỉ chúng sinh, không người lấy Nhân đạo thành thần?"

Tam Thánh Mẫu im lặng gật đầu.

"Lòng đang Hồng Trần, tại sao thành thần."

"Chỉ nghe Thiên Đạo có thể thành thần."

"Mà nói có thể thành thần."

"Nhân đạo, không người thành thần."

Lâm Hoang sắc mặt nghiêm nghị, "Nhân đạo, đã không người thành thần, ta đây khẳng định không thể tuyền."

"Trước kia chưa từng có."

"Về sau không có nghĩa là không có."

"Ngươi Thượng Vị Minh nói, còn có thể lựa chọn."

"Nếu muốn đi Thiên Đạo, liền nhớ rõ Thiên Đạo bất nhân, lấy Vạn Vật Vi Sô Cầu."

"Nếu muốn đi mà nói, liền nhớ rõ địa thế khôn, hậu đức lấy tái vật."

"Nếu muốn rời đi nói, liền tìm một chấp niệm, cuộc đời này không ngừng."

"Bất kể như thế nào."

"Trước bán ba ngày bánh đúc đậu."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Đệ 1 hội đấu võ

Lâm Hoang ngồi xổm tiểu điểm công môn, đang tại rửa chén.

Khó có thể tưởng tượng, trong tiểu điểm ba vị Lão Bản Nương chính là Nhân giới tiếng tăm lừng lẫy Tam Thánh Mẫu, mà ngồi xổm điểm ngoại rửa chén Lâm Hoang, thì là Nhân giới gần đây quét khởi đại thánh, đoạt lấy Chung Nam đạo tràng, trực diện thần linh mà bất tử Hoang Thánh Lâm Hoang.

Nhưng Tam Thánh Mẫu không để ý, Lâm Hoang cũng không để ý.

Tam Thánh Mẫu dạy hắn ba ngày, không nói nói, không nói Pháp, chỉ là coi hắn là cái công nhân lao động giản đơn sai sử.

Lâm Hoang lại hiểu rõ rất nhiều, thỉnh thoảng học Tam Thánh Mẫu đồng dạng, giờ lên trương ghé đầu, ngồi ở cổng môn, cứ như vậy nhìn nhìn người đến người đi cả ngày.

Nhìn không phải người, là Hồng Trần này, là người này dấu ở sau lưng chuyện xưa, nếu có điều được.

Ba ngày kỳ đầy, Lâm Hoang có chút lo lắng, Tam Thánh Mẫu nói với hắn phải hiểu, thành thần ba đạo, Nhân đạo đến nay không người thành thần. Nhưng muốn đi thiên địa hai đạo, Lâm Hoang lại là chậm chạp tìm không được cơ duyên.

"Ba ngày."

"Người cần phải đi."

"Đừng quên lời hứa của người."

"Hong Trần rõ ràng nói."

"Cần cơ duyên."

"Người kém đến quá nhiều."

"Bề quan vô dụng."

"Người tốt nhất dung nhập Hồng Trần."

"Đệ nhất hội đấu võ."

"Dường như thích hợp người."

"Bởi vì người là người trẻ tuổi."

"Cho nên đừng đem chính mình khiến cho quá già khi."

"Khám phá thể sự."

"Người còn kém xa lắm."

"Nếu như kém xa."

"Liên đi Hồng Trần này lần qua lần lại."

"Được rồi"

"Người có thể đi."

Tam Thánh Mẫu người một câu, ta một câu, căn bản không cho Lâm Hoang xen vào cơ hội, cửa tiệm một cửa, đem Lâm Hoang đuổi ra ngoài.

Lâm Hoang cũng không để lại lý luận, ngay tại trên thị trấn tuyển vị trí nơi ở, suy tư bước tiếp theo.

Đối với Tam Thánh Mẫu đề nghị, Lâm Hoang tự nhiên ghi tạc trong lòng, ẩn mở Thiên Khu, toàn bộ đều về đệ nhất hội đấu võ tin tức.

"Đệ nhất hội đấu võ, ngày mai mở ra. Ai mới là Nhân giới đệ nhất thiên tài, mời mắt mong chờ."

". . . . Hết hạn trước mắt, đệ nhất hội đấu võ báo danh giả đã vượt qua ba tỷ, chính thức lộ ra, lần này đệ nhất hội đấu võ dự tuyển thi đấu vẫn sẽ tại Mộng Thần Giới cử hành. . . ."

Khắp nơi đều là đệ nhất hội đấu võ tin tức, mười năm một lần đệ nhất hội đấu võ là Nhân giới một đại thịnh sự tình. Đến bây giờ đã cử hành hơn chín trăm lần, chỉ có ba mươi tuổi trở xuống người trẻ tuổi tài năng tham gia.

Lâm Hoang cuối năm mới đầy hai mươi sáu tuổi, tự nhiên là có thể tham gia, hơn nữa lấy hán thánh vị tu vi, tại một đám tối cao thực lực bất quá Phong Hầu thượng đoạn trước mặt tiểu bối, đoạt giải nhất quả thực là dễ như trở bàn tay.

"Tam Thánh Mẫu tự nhiên không có khả năng vẹn vẹn để ta đi đoạt giải nhất, cho nên trong chuyện này tất có thâm ý."

Lâm Hoang bỗng nhiên nghĩ đến văn thánh "hỏi mình" thiên trong có vài câu: Ta, mười phần năm, mà chỉ tại học, ba mươi mà đứng, bốn mươi mà bất hoặc, năm mươi biết thiên mệnh, 60 mà tai như ý, bảy mươi mà tùy thích, không vượt khuôn.

Như có điều suy nghĩ, Lâm Hoang lẩm bẩm: "Ta bây giờ là có tùy thích lực lượng, lại không có quy củ của mình, chính mình mà nói. Hiện tại ta cầu được chính là nói. Cầu chính là lập nói. Ba mươi mà đứng, ba mươi mà đứng. Nay đệ nhất hội đấu võ người tham dự đều là ba mươi tuổi phía dưới, chính là lập đạo thời điểm, rồi lại không có thành hình,

Đang thích hợp ta cảm ngộ."

Giúp đỡ Tam Thánh Mẫu bán ba ngày bánh đúc đậu, Lâm Hoang đã từng để cho Tam Thánh Mẫu biểu hiện ra các nàng nói, nhưng Lâm Hoang không học được. Dùng lời của Tam Thánh Mẫu nói, Lâm Hoang bây giờ là đem vị tâm cảnh, thánh vị tu vi. Đầu tiên nếu muốn không phải là thành thần, thành thần, mà là đề cao tâm cảnh tu vi.

"Cái này chính là Tam Thánh Mẫu trong lời nói chân ý sao?" Lâm Hoang cũng không biết Tam Thánh Mẫu có phải hay không ý tứ này, nhưng cân nhắc một chút, lại nghĩ càng cảm thấy chính là đạo lý này.

"Ta muốn ở trong Hồng Trần rõ ràng nói. Rõ ràng chính là con đường của ta, kia đi tự nhiên cũng nên là Hồng Trần của ta. Nếu như ta không có thành thánh, như vậy có thể hay không đi tham gia đệ nhất hội đấu võ."

"Hội. Nhất định sẽ."

"Dù cho không phải là vì đoạt giải nhất, có thể cùng đồng đạo thiên tài đánh một trận, lấy chứng nhận ta học. Nhân sinh mới tính viên mãn."

"Nguyên lai như thế, phải ở Hồng Trần ngộ đạo, trước muốn chính là vừa đi Hồng Trần này đường sao?"

Lâm Hoang thoáng cái đã minh bạch.

Hồng Trần ngộ đạo, Hồng Trần ngộ đạo.

Không đi Hồng Trần đường, như thế nào rõ ràng Hồng Trần nói.

Hai mươi tuổi có hai mươi tuổi sống Pháp, ba mươi tuổi có ba mươi tuổi sống Pháp, Hồng Trần đường tương đồng, sẽ có chênh lệch, chỉ bất quá bởi vì đạo bất đồng.

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, Lâm Hoang không do dự, lập tức trên Thiên Khu cho mình báo danh, vừa nhìn báo danh nhân số đã vượt qua ba tỷ. Lâm Hoang bóp chỉ tính toán, toàn bộ Nhân giới ba mươi tuổi trở xuống người trẻ tuổi có thể nói cơ hồ là toàn bộ thành viên tham gia.

Đến lúc này, Lâm Hoang đối với chính mình tham gia đệ nhất hội đấu võ quyết định kiên cố hơn định.

"Bất quá những người này, thật sự có thể cho ta ngộ đạo?" Lâm Hoang trong nội tâm còn có nghi ngờ, trên tay khẽ động, liền trên Thiên Khu tìm kiếm lên có danh tiếng tuyển thủ.

"Đệ nhất hội đấu võ 200 danh hạt giống tuyển thủ tư liệu chuyện lớn hấp thụ ánh sáng."

Quả nhiên có như vậy đưa tin, Lâm Hoang lập tức ấn mở.

Số một hạt giống tuyển thủ Hứa Khuynh Thành, thiên thần học viện năm thứ tư sinh, Thái Nhất giáo Thánh nữ, Phong Hầu thượng đoạn tu vi.

Lời bình: Thiên chi kiều nữ, toàn dân nữ thần, tụ tập thiên thần học viện, Thái Nhất giáo hai đại thánh địa sở trường, trời sinh Thái Âm thần thể, Mộng Thần Giới Nhân giới các thời kỳ Thiên Tài Bảng bài danh thứ 9, liệt vào số một hạt giống tuyển thủ hoàn toàn xứng đáng.

Số hai hạt giống tuyển thủ Thiên kiếm hầu, Kiếm Các cấp cao nhất đệ tử, Phong Hầu thượng đoạn tu vi.

Lời bình: Chân chính thiên chi kiều tử, nghe nói chính là Thất kiếm Đại Thế Giới chi Thiên kiếm chuyển thể, trời sinh chính là Phong Hầu tu vi, càng đã luyện thành Tiên Thiên thần thể bất diệt kiếm thể. Đoạt giải quán quân không thể kinh thường.

Số 3 hạt giống tuyển thủ phong đao, Đao Thánh truyền nhân, Phong Hầu thượng đoạn tu vi.

Lời bình: Từ nhỏ đã bị Đao Thánh mang đến đao giới, có chiến bại phong Vương cường giả kiều nhân chiến tích, nghe nói lại càng là tại đao giới trực diện Á Thánh, toàn thân trở ra. Sở học Thiên Đao cửu Pháp đã hết được Đao Thánh truyền lại, càng có đòn đại nộ lấy được Đao Thần truyền thừa, liệt vào Số 3 hạt giống, chẳng qua là bởi vì hấn tại phía xa đao giới, tại Nhân giới thanh danh không hiện.

Số 4 hạt giống thạch hạo, vô thượng đạo tràng truyền nhân duy nhất, Phong Hầu thượng đoạn tu vi.

Lời bình: Nghe nói người này trời sinh chữ bằng máu, tay trái vô thượng, tay phải bất bại. Là thật hay giả đều không sao cả, chỉ cần biết rằng hấn là thập đại thánh địa nhất vô thượng đạo tràng truyền nhân duy nhất, liền đã đầy đủ. Xếp hạng đệ tử, chẳng qua là bởi vì hấn ít có chiến tích mà thôi.

Số 5 hạt giống Hồng Nhân Dịch, thế hệ này Hồng gia đệ nhất thiên tài, Phong Hầu thượng đoạn tu vi.

Lời bình: Năm mươi năm trước Hồng gia ra cái đương đại tuyệt thế thiên tài, nhược quán Phong Hầu, ba mươi phong Vương, bốn mươi nhập thánh. Hấn là ảnh thánh, sở dĩ nhắc đến hấn. Là vì tuyệt thế như hấn, cũng không có thể bị ban tặng dễ dàng chữ. Hồng Nhân Dịch là dễ dàng từ sau khi Hồng gia cái thứ nhất được ban tặng dễ dàng chữ người, thiên phú của hấn, có thể nghĩ.

....

Đằng sau còn có rất nhiều, nhưng Lâm Hoang lại là thấy nhũn mảy, hấn đối với thực lực của những người này không có hứng thú, hấn để ý chính là, trong này có hay không có đã rõ ràng đạo hình thức ban đầu nhân vật.

Từ miệng Tam Thánh Mẫu, Lâm Hoang đã biết dựa theo bình thường tu luyện, cho dù là tuyệt thế thiên tài cũng phải tại phong Vương hậu kỳ thời điểm tài năng rõ ràng nói, nhưng trước đây nếu là thiên tư tuyệt thế, cũng có thể lĩnh ngộ ra đạo chi hình thức ban đầu.

Cái gọi là kiếm ý, quyền ý, đao ý, chính là này đạo chi hình thức ban đầu.

"Mặc dù không có ghi, nhưng đều là Đại Tông môn tuyệt thế thiên tài, thậm chí có thể lấy yếu thắng mạnh, vượt cấp giết địch, này đạo chi hình thức ban đầu hẳn là lĩnh ngộ ra tới a."

Lâm Hoang tự nói một câu, hồn nhiên đã quên bản thân hẳn cũng không có lĩnh ngộ ra đạo chi hình thức ban đầu.

"Được rồi, mặc kệ. Ngày mai đánh một trận liền biết, nếu là quá không thú vị, rời khỏi cũng được."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Thiên tài tụ tập

Mười năm một lần, đệ nhất hội đấu võ, thiên tài tụ tập, chính là đại tranh giành thế gian.

Ngoại trừ kia hai trăm danh hạt giống tuyển thủ, toàn bộ Nhân giới phong khởi vân dưng, rất nhiều người tuy yên lặng vô danh, nhưng là lập chí phải ở này đệ nhất hội đấu võ trên vân đỉnh đoạt giải nhất.

Tây cực quận, Ngũ Chi Sơn.

Lôi điện rền vang, thần quang lập lòe, như từ bên ngoài Nhân giới xem đã, có thể thấy được cuồng bạo Lôi Đình tia chớp, đan chéo, rền vang, thần quang lập lánh, ngưng kết thành một cái kinh thiên động địa bàn tay khổng lồ, trấn áp thiên địa.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, Ngũ Chi Sơn ngoại đột nhiên xuất hiện một đạo đỉnh thiên lập địa thân ảnh, cánh tay chống đỡ thiên, đưa tay sờ một cái, chôn vùi vô số Lôi Đình.

Trường quyền tung hoành, oanh trời sập đấy, thiên không Lôi Đình rền vang, hóa thành trường đao, cự kiếm, đủ loại thần binh, bổ chém hạ xuống, muốn đem kia thoát khốn mà ra thân ảnh đánh giết, trấn áp.

"Tới! Tới! Tới!" Kia thoát khốn mà ra thân ảnh gào to một tiếng, đột nhiên một quyền đánh ra, quyền kinh phá thiên, chôn vùi hư không, thần quang tung hoành, chấn động kia mệnh mong lòi quang cầu thành Đại Thủ Ấn, về phần đánh giết hạ xuống đủ loại Lôi Đình thần binh, lại là làm như không thấy, lấy thần chống đỡ.

Đủ để đánh tan đại sơn Lôi Đình thần binh oanh kích ở trên người người kia, phát ra âm vang chi âm, lại là chỉ có thể ở trên người người kia lưu lại một đạo bạch ấn, làm cho người chấn kinh.

Người kia càng phóng đăng, dưới chân đạp mạnh, trực tiếp xông vào Lôi Đình chỗ sâu trong, tay không phạt thiên, xé rách Lôi Đình, nhân Diệt Thần quang, một bước cũng không nhường, đánh vào lòi quang chỗ sâu trong.

Ầm ầm ầm!

Liên tục ba tiếng chuông lớn đại lữ đồng dạng tiếng vang, Lôi Đình dập tắt, trấn áp Đại Thủ Ấn hóa thành điểm một chút óng ánh triệt để chôn vùi, mà Ngũ Chi Sơn cũng triệt để sụp đổ, đem trọn cái nhân ảnh hiện ra.

Tóc vàng áo choàng, kiệt ngạo không có ky, trong hai mắt thần quang lập lánh, lạnh lùng nhìn lên trời khung, "Ngươi trói không được ta."

"Không sai." Một cái đồng dạng tóc vàng áo choàng trung niên nhân từ phía trên khung phía trên một bước bước xuất ra, không giận tự uy, cao cao tại thượng, bề ngỗ trong đó, lại là có hùng bá thế gian uy nghiêm.

"Là cha trấn áp ngươi hai mươi năm, ngươi hôm nay rốt cục cô động xuất Đấu Chiến thắng thể, thoát khốn mà ra. Hào, kia liền đi đấu! Chiến! Thắng!"

Kia đột nhiên xuất hiện tóc vàng trung niên nhân khoanh tay mà đứng, lại làm cho người tựa như trực diện Thương Thiên cảm giác, không thể chiến thắng. "Cách biệt Nhân giới ngàn năm, sợ là tất cả mọi người quên ta bắt đầu chiến. Bắt đầu sao Bắc Đẩu, đi, đấu! Chiến! Thắng! Để cho tất cả mọi người biết vạn giới bên trong, chỉ có chúng ta Đấu Chiến thắng thể tối cường!"

Bắt đầu sao Bắc Đẩu hừ lạnh một tiếng, cảm tức nhìn tóc vàng kia trung niên nhân, "Bắt đầu chiến! Một ngày nào đó ta muốn giết ngươi, vì ta mẫu thân báo thù!"

Tóc vàng trung niên nhân cười lớn một tiếng, "Hào, đây mới là ta bắt đầu chiến chỉ từ. Ba mươi năm trước ta giết vợ chứng đạo, nhưng lưu lại ngươi, không thể thành thần. Ngươi là ta bắt đầu chiến chỉ từ, ta cho ngươi 60 năm thời gian, hoặc là ngươi giết cha chứng đạo, hoặc là ta giết ngươi thành thần, bằng không 60 năm sau khi đệ nhất thiên hạ chiến như thế nào vẫn đình vạn giới."

"Cho nên hiện tại, ngươi rút cho ta a. Đệ nhất hội đấu võ đã bắt đầu, đi, bắt lại thứ nhất, như vậy ngươi mới có tư cách đứng ở trước mặt của ta."

Bắt đầu sao Bắc Đẩu siết chặt quyền đầu, hung hăng trừng bắt đầu chiến liếc một cái, thân thể khẽ động, hóa thành cầu vồng tiêu thất phía chân trời.

Ầm ầm, thảng chập Sơ bảy, toàn bộ Nhân giới bỗng nhiên Lôi Đình không ngớt, mưa to không chỉ, một đạo kiếm quang bỗng nhiên lên, kiểu như Kinh Long, một kiếm quang hàn mười chín quận, là ngày, Đại Thiên quận Hàng Long Quận Vương gặp chuyện, vẫn, chấn kinh thiên hạ.

"Lấy Phong Hầu thượng đoạn tu vi, ám sát phong Vương trung đoạn Hàng Long Quận Vương, một kiếm giết địch. Thù huyết, ngươi có thể xuất sư. Hiện tại lập tức trở về, ngày mai đệ nhất hội đấu võ mở ra, ngươi nhất định phải đánh một trận đoạt giải nhất, để cho thế nhân biết, thế gian này, chỉ có sát lục chi đạo,

Mới là vạn đạo chi vương."

Thù huyết lạnh lùng tắt đi Thiên Khu, đánh một trận kinh thiên, lấy Phong Hầu thượng đoạn tu vi ám sát phong Vương trung đoạn Hàng Long Quận Vương, tuy thù huyết mình cũng bản thân bị trọng thương, nhưng đáng sợ như thế chiến tích, nói ra đủ để cho tất cả vương giả rung động.

Chết lặng xử lý sạch thương thế trên người, thù huyết mở ra Thiên Khu, ấn mở đệ nhất hội đấu võ hạt giống tuyển thủ tư liệu, "Nhiều như vậy cái gọi là thiên tài, trước liệt sát ai đó?"

"Ha ha." Thù huyết cuồng tiếu một tiếng, mục quang ngưng trệ tại Thiên kiếm hầu trên tư liệu, kiếm quang lóe lên, "Chính là ngươi. Thiên kiếm hầu, ngươi chính là ta kế tiếp liệt sát mục tiêu. Giết ngươi, lấy chứng nhận kiếm của ta nói."

"Rối loạn. Rối loạn."

Bạch Ngọc Kinh chấp pháp bộ, trở về chấp pháp bộ Xuân Thu Vương có chút đau đầu.

Ngày mai chính là đệ nhất hội đấu võ mở ra ngày, cuối cùng này một ngày, lại là cực kỳ không bình tĩnh, các nơi tư liệu hội tụ, rất nhiều nó danh không hiện đám thiên tài bọn họ nhao nhao bộc lộ tài năng.

"Ba tô quận, kinh sợ hiện Thái Dương Thần thể."

"Bắc Hải quận, Hải Thần thể hiện thân, nhắc lên cuồng phong biển động, cuốn mười bảy thành."

"Đông ô quận, mười ngày hoành không, Quận Vương kim theo bị người trọng thương, hư hư thực thực Bán Thần ô mặt trời truyền nhân xuất thế..."

Gần như các nơi đều có như vậy tương tự tin tức xuất ra, sớm nhất tin tức là mười ngày trước, trễ nhất thì là hôm nay, để cho Xuân Thu Vương đáng được ăn mừng chính là đến hôm nay buổi chiều, liền không còn có đón đến đồng dạng tin tức.

Xuân Thu Vương nội tâm rõ ràng, những cái này đột nhiên mà xuất thiên tài đều là hướng về phía đệ nhất hội đấu võ đi, đệ nhất hội đấu võ ngày mai liền bắt đầu, những người này tự nhiên cũng yên tĩnh hạ xuống.

Nhưng hiện tại càng là bình tĩnh, Xuân Thu Vương biết thứ bậc một hội đấu võ chính thức mở ra, chính là một hồi vượt qua tất cả mọi người dự liệu cuồng Phong Bạo mưa, kết quả có lẽ sẽ vượt quá rất nhiều người dự liệu.

"Đặc biệt là những cái này giới ngoại thiên tài rục rịch."

Xuân Thu Vương sắc mặt ngưng trọng, so với việc Nhân giới những thiên tài này lấy thủ đoạn của chính mình tuyên bố sự hiện hữu của mình, càng làm cho Xuân Thu Vương kinh hãi chính là từ giới ngoại tin tức truyền đến.

Đem tất cả tin tức tập hợp báo cáo, đặc biệt tại những cái kia về giới ngoại thiên tài hướng đi báo cáo đánh dấu ra, Xuân Thu Vương đợi nửa ngày, trọng tài sở mệnh lệnh lại là để cho hấp hít vào một hơi khí lạnh.

Yên lặng theo dõi kỳ biến.

Đây là trọng tài sở mệnh lệnh, Xuân Thu Vương trong nội tâm kinh ngạc, nhưng phía trên đã có mệnh lệnh, hắn cũng liền chẳng muốn nhiều quản, theo chương làm việc.

"Chi cần không cho ta lại đi truy nã Lâm Hoang là tốt rồi." Xuân Thu Vương đem mệnh lệnh ném ở một bên, yên lòng, ấn mở đệ nhất hội đấu võ đưa tin, nồng nhiệt thoát nhìn.

"Quả nhiên đều là chút tuyệt thế thiên tài, tài liệu này thoát nhìn, thật là làm cho người nhìn mà giật mình. Bất quá nếu Lâm Hoang tư liệu bị tiết lộ ra ngoài, ha ha."

Xuân Thu Vương cười lớn một tiếng, đột nhiên cảm giác được nếu như Lâm Hoang cũng đi tham gia này đệ nhất hội đấu võ, vậy thật sự có ý tứ.

Xuân Thu Vương chờ mong, Lâm Hoang tự nhiên không biết, lúc này Lâm Hoang đóng Thiên Khu, không có lại đi nhìn nhiều về đệ nhất hội đấu võ tin tức, đem Thiên Khu cài đặt tự động nhắc nhở.

Nhắm mắt lại, Lâm Hoang bắt đầu lắng lắng thể ngộ tại Chung Nam đạo tràng trung thu hoạch.

Thần linh chỉ vô thượng ý cảnh.

Chung Nam chư thánh từng người đạo cảnh.

Rất nhanh liền có thu hoạch khổng lồ, đối với Lục Đạo cảm ngộ càng sâu, sau đó càng cảm giác mình khiếm khuyết.

Thần quang tràn ngập, đạo cùng Pháp đan chéo, Lâm Hoang bảo tướng trang nghiêm, tinh tế thể ngộ, muốn đem những cái này hòa hợp nhất lộ, hóa thành chính mình lý giải, đặt đạo cơ của tự mình.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, ngày thứ hai, đệ nhất hội đấu võ chính thức mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Mộng Thần Giới

Lâm Hoang từ tỉnh ngộ trung tỉnh lại, nhìn đồng hồ, cách đệ nhất hội đấu võ trận đầu dự tuyển thi đấu chỉ có hai tháng.

"Mộng Thần Giới sao? Thật sự là đã lâu."

Lâm Hoang nói nhỏ một câu, trong nháy mắt bỏ trí xuống thần cấm, tâm thần khẽ động, nhờ vào Thiên Khu, liền tới đến Mộng Thần Giới.

Mộng Thần Giới, trong truyền thuyết do mấy đại Thần Chủ lợi dụng mộng thần thân thể luyện chế mà thành vô thượng thần khí, bao quát vạn giới, có thể cho vạn giới chủng tộc, ở trong Mộng Thần Giới tự do giao lưu.

Càng có thể ở trong Mộng Thần Giới hoàn mỹ đáp nhận xuất một cái cùng hiện thật thể giới trung giống như đúc thân thể, bất luận là tu vi, hay là trên người thần khí, cũng có thể hoàn mỹ phục chế, có thể nói là một cái chân thật mộng cảnh.

Lâm Hoang đối với Mộng Thần Giới không xa lạ gì, hẳn khác loại thành thánh phương pháp, chính là ở trong Mộng Thần Giới lĩnh ngộ ra tới, hơn nữa dùng để chế tạo Hoang Thần Giới mười lăm khóa ác mộng tộc não hạch, cũng là ở trong Mộng Thần Giới lấy được.

Lúc ấy tưởng rằng kỳ ngộ của mình, hiện tại Lâm Hoang đã biết đây là một cái to lớn âm mưu.

"Chỉ là không biết kia coi ta là quân cờ người, rốt cuộc là ai?" Lâm Hoang trong nội tâm cảnh giác, lần nữa tiến nhập Mộng Thần Giới, ngưng thần cảnh giới, lo lắng kia cái âm thầm bố cục người xuất hiện.

Nhưng Lâm Hoang ở trong Mộng Thần Giới đi đi lại lại một tháng, lại là không có bất kỳ phát hiện nào.

"Phế đi lớn như vậy giá lớn giúp ta thành thánh. Người này nhất định sẽ không dễ dàng buông tha ta. Bất quá bây giờ đều không có bất cứ động tĩnh gì, xem ra người này ở trong Mộng Thần Giới cũng không thể xằng bậy."

Lâm Hoang trong nội tâm nhẹ nhàng thở ra, Mộng Thần Giới được xưng liền Thần Chủ cũng không thể can thiệp, tự nhiên không phải là hư danh nói chơi, cảnh giới một tháng, không có phát hiện kỳ quặc, Lâm Hoang cũng liền không để ý, chỉ là bảo trì cảnh giác, giẫm chân tại chỗ một bước, liền đi đệ nhất hội đấu võ hội trường.

Mộng Thần Giới dựa theo vạn giới phân chia, cũng chia thành các giới, bất quá so với trong hiện thực giới cùng giới ở giữa cự ly, Mộng Thần Giới trung vạn giới liên hệ lại là chặt chẽ hơn nhiều. Nhưng không có nhất định tu vi, muốn vượt qua giới, lại là tự tìm chết hành vi.

Vạn giới cũng không hòa hợp, trong hiện thực rất nhiều người từ sinh đến chết, cũng không có kiến thức qua thế giới khác. Mộng Thần Giới mặc dù nói có thể câu thông vạn giới, nhưng vạn giới ở giữa địch ý, phòng bị, cạnh tranh lại là càng thêm rõ ràng.

Không có tử vong uy hiếp, gần như mỗi lần vượt qua giới, đều là một hồi thảm thiết đại chiến.

Người quá địch quốc, tuyệt đối không phải là nói bừa.

Thế nhưng hôm nay, Lâm Hoang lại là gặp được rất nhiều thế giới khác người.

Rất giới Man Thần tộc, hình thể cao hơn Nhân Tộc lớn hơn nhiều, cho dù là trẻ mới sinh đều có Nhân Tộc trưởng thành cao lớn, trưởng thành Man Thần tộc lại càng là chừng ba trượng lớn nhỏ, đã tính sức sôi, từng cái đều có lực nhỏ núi cao lực lượng đáng sợ.

Thiên Nhân giới Thiên Nhân tộc, được xưng vạn giới loại thứ nhất tộc. Từng cái dung nhan tuấn mỹ, thiên phú kinh người, sau lưng mọc lên hai cánh, nghe nói là chân chính thần chi huyết mạch, sinh ra liền có đem vị tu vi, Âm Dương Chi Đạo sùng nhi, trời sinh liền có thể thao túng Quang Minh cùng Hắc Ám chi lực, chi cần không vẫn lạc, gần như cũng có thể trở thành liên Phong Hầu.

Còn có Yêu giới Yêu tộc, đây cũng là vạn giới bên trong, thực lực sai biệt lớn nhất nhất tộc, có tộc đàn, vừa ra sinh liền kinh thiên động địa, trời sinh thần cốt, chủng không một môn độc nhất vô nhị Thần Thông, đạo vận trời sinh, mỗi cái đều là phong Vương cường giả. Mà có tộc đàn, lại là biến thành huyết thực, nhỏ yếu không chịu nổi, nhưng một khi tu luyện thành công, liền có thể nghịch thiên, quét ngang đương đại.

Về phần U Minh Giới Minh Tộc, lại càng là đáng sợ, từng cái dẫn sinh tộc nhân, đều là vạn giới chết đi thiên kiều, bắt diệt chi hồn chuyển thế, mặc dù không có trí nhớ kiếp trước, nhưng từng cái thiên phú kinh người, tộc bất quá vạn, lại có thể tại vạn giới bên trong đẩy đến Top 10, có thể thấy Minh Tộc đáng sợ.

Còn có tội giới Tam Nhân Tộc, độc nhân tộc, Thái Thần tộc,

Thiên Sát tộc. Đây mấy cái tộc đàn nghe nói là thiên phú quá mức nghịch thiên, bị Chư Thần đổ kị, ban thưởng nguyên rủa, lưu vong tội giới. Sinh tồn hoàn cảnh kém cỏi nhất, nhưng một khi giải trừ nguyên rủa, liền có thể thức tỉnh tới cường thiên phú, kinh thiên động địa.

Vạn giới bên trong chủng tộc vô số, tất cả có thiên phú, Nhân Tộc bằng bình thường thiên tư đưa thân vạn giới Top 10, mỗi một lần đệ nhất hội đấu võ mở ra, đều hấp dẫn rất nhiều giới ngoại thiên tài đến đây đang xem cuộc chiến.

Nhưng Lâm Hoang rõ ràng chú ý tới lần này cùng mình đã từng thấy lần trước bất đồng, ít nhất lần trước, vạn giới Top 10 chủng tộc, hần hần một cái cũng không có nhìn thấy.

"Phong khởi vân dừng, xem ra lần này đệ nhất hội đấu võ đám thiên tài bọn họ đều là chân chính tuyệt thế yêu nghiệt, bằng không cũng không có khả năng hấp dẫn nhiều như vậy giới ngoại chủng tộc đến đây đang xem cuộc chiến."

Lâm Hoang nhàn nhạt mắt nhìn những cái kia giới ngoại chủng tộc, bình tĩnh đi qua, thẳng đến đi ngang qua Mộng Thần Giới nổi danh nhất thần bia mới dừng bước.

Mộng Thần Giới thần bia, ghi chép tự nhiên không thể nào là cao cao tại thượng Chư Thần, mà là vạn giới bên trong gần với thần nhất cường giả, mỗi một cái tên đều đủ để chiếu rọi Vạn Cổ.

Nhưng Lâm Hoang mục quang trực tiếp rơi vào đỉnh bia, thấy được cùng trước kia đồng dạng không có bất kỳ biến hóa nào, mới thu hồi ánh mắt.

Thần bia phía trên mỗi một cái tên đều là chiếu rọi Vạn Cổ tuyệt thế cường giả, nhưng đã có cao thấp chi phân, kia tự nhiên xếp hạng chỗ cao nhất, lực áp tất cả mạnh mẽ tên giả, mới là tới bị người biết danh tự.

Mộng Thần Cơ.

Vô cùng đơn giản ba chữ, nhưng ở Lâm Hoang trong trí nhớ, Cao này Cao đứng tại đệ nhất danh tự, đã ba vạn năm không có đổi động tới.

Ba vạn năm, lấy sức một mình, lực áp vạn giới vô số thiên kiều ba vạn năm.

Mộng Thần Cơ khủng bố có thể nghĩ.

Tuy vạn giới bên trong rất nhiều người cũng không cảm thấy Mộng Thần Cơ liền thật sự là Chư Thần phía dưới đệ nhất cường giả, bởi vì ngàn năm một lần vạn giới Thánh Chiến, Mộng Thần Cơ từ trước đến nay đều không có tham gia qua.

Nhưng Lâm Hoang trong nội tâm rõ ràng, nếu như Mộng Thần Giới này đem Mộng Thần Cơ xếp hạng thứ nhất, mà không phải những người khác trong niệm cái gọi là đệ nhất thiên hạ hội đấu võ quán quân, tự nhiên liền chứng minh Mộng Thần Cơ này đích thực là hoàn toàn xứng đáng Chư Thần phía dưới đệ nhất cường giả.

Đi qua thần bia, Lâm Hoang bước chân dừng một chút, sau đó liền cũng không quay đầu lại hướng đi đệ nhất hội đấu võ hội trường.

Lâm Hoang chưa tính là tâm cao khí ngạo người, thế nhưng nghĩ đến cái khác Thánh Giả tranh giành chính là thần bia trên bài danh, tranh giành chính là ngàn năm một lần vạn giới Thánh Chiến quán quân, mà chính mình lại muốn đi tham gia này cái gọi là đệ nhất hội đấu võ, trong nội tâm liền có chút nhân

nhật sĩ nhục cảm giác.

Nhưng rất nhanh loại này tâm tình liền ở trong lòng Lâm Hoang xóa đi, "Biết hổ thẹn mà dừng, bây giờ ta tuy thành tựu thánh vị, nhưng chính như Tam Thánh Mẫu nói, đích xác kém đến quá xa, tích góp không đủ, căn cơ không tồn sức, có thể nói là cùng giai yếu nhất, phải bồi mạnh mẽ, liền muốn từ đầu làm lên."

Một bước lên trời, chưa bao giờ là cái gì quá tốt sự tình. Khác loại thành thánh tuy dễ cho Lâm Hoang có được cùng thể hệ không dám tưởng tượng khởi điểm, nhưng hẳn lấy được càng nhiều, như vậy khiếm khuyết liền càng nhiều.

Cho nên Lâm Hoang phải càng thêm nỗ lực, tài năng vứt bỏ yếu nhất thánh nhân mẫu.

"Có lẽ ý tứ của Tam Thánh Mẫu, so với ta tưởng tượng càng đơn giản." Đi vào đệ nhất hội đấu võ xác định chờ đợi hội trường, lẳng lặng cùng chờ đợi đệ nhất hội đấu võ mở ra, Lâm Hoang trong nội tâm bỗng nhiên hiện lên một cái ý niệm trong đầu.

Có lẽ là hẳn nghĩ đến quá phức tạp.

Có lẽ Tam Thánh Mẫu cũng không phải muốn cho hắn tại đây đệ nhất hội đấu võ trung lĩnh ngộ ra chính mình mà nói.

Có lẽ Tam Thánh Mẫu vẹn vẹn chỉ là muốn để cho hắn nhìn rõ thực lực của mình, biết hổ thẹn, mà dừng.

Nhưng rất nhanh Lâm Hoang lại lắc đầu, cảm giác mình suy nghĩ nhiều quá, có lẽ là đi ngang qua thần bia kia nhận nhật sĩ nhục tâm tình ảnh hưởng đến hắn, rốt cuộc chỉ là đệ nhất hội đấu võ, tuy là Vô Thượng Thiên mới, tuyệt thế yêu nghiệt, nhưng lại có ai có thể cho hắn biết hổ thẹn mà dừng cảm ngộ.

Thiên tài, cuối cùng chỉ là thiên tài.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Đại màn mở ra

Nếu như không có Mộng Thần Giới, cho dù là lấy Lâm Hoang thánh nhân trí tuệ, cũng không nghĩ ra nên như thế nào tổ chức một hồi vượt qua ba tỷ đợt người hội đấu võ.

Nhưng có Mộng Thần Giới, hết thảy trở nên rất đơn giản.

Không có khai mạc thức, không có biểu diễn, tháng chạp Sơ bát 10h sáng, đệ nhất hội đấu võ trận đầu dự tuyển thi đấu liền đứng giờ mở ra.

Vô thanh vô tức, Lâm Hoang dưới chân hội trường biến hóa, làm đến nơi đến chốn, trước mắt xuất hiện một tòa hùng vĩ núi lửa, khói báo động cuộn cuộn, ánh lửa kinh thiên, mặt đất thỉnh thoảng rung động một chút, sau đó sẽ thấy được một đạo ánh lửa ngút trời, mang theo dung nham, liệt hỏa, cự thạch cuộn cuộn hạ xuống, chấn động đại địa, từng đạo đáng sợ khe nứt xuất hiện.

"Dự tuyển thi đấu trận đầu. Địa đồ núi lửa cóc. Ngàn người chiến, may mắn còn sống sót trăm người chấm dứt."

Vô cùng đơn giản, thậm chí không có quy tắc đệ nhất hội đấu võ liền như vậy bắt đầu rồi.

Lâm Hoang tâm niệm vừa động, theo bản năng liền dùng vận dụng linh hồn lực, bao trùm toàn trường, nhưng rất nhanh liền buông thả ý nghĩ này, vận dụng thánh vị linh hồn lực, kia Lâm Hoang tham gia đệ nhất hội đấu võ liền không có bất cứ ý nghĩa gì.

"Thánh vị linh hồn, đem vị tâm cảnh, thủ đoạn của Phong Hầu. Tam Thánh Mẫu, các người cũng quá coi thường ta." Lâm Hoang nhớ tới Tam Thánh Mẫu đối với hắn đánh giá, lắc đầu, lưng đeo hai tay, bắt đầu rồi chính mình trận đầu dự tuyển thi đấu.

Thiên Sơn Hòa đem chính mình bí mật tại một chỗ dưới cái khe, cả người chôn ở nóng bỏng đốt người dung nham tro, không chút sứt mẻ.

Nóng bỏng đủ để đem người đốt cháy thành tro bụi dung nham tro, đối với Thiên Sơn Hòa mà nói không tính thật đáng sợ.

Hắn tu luyện là hỏa đạo, thân thể tiểu thành, tuy chỉ có Phong Hầu trung đoạn tu vi, nhưng tự nghĩ chính là cái kia chút hạt giống tuyển thủ cũng có thể đánh một trận.

"Đáng tiếc ta cất bước quá muộn, nếu là buổi sáng ba năm gặp gỡ sư tôn, hiện tại lại há lại chỉ có từng đó Phong Hầu trung đoạn tu vi." Thiên Sơn Hòa trong lòng có chút không cam lòng, hần khoe khoang thiên tài, lại nhiều lần có kỳ ngộ, chỉ là cất bước quá muộn, tu vi nếu so với những cái kia hạt giống tuyển thủ thấp hơn một đoạn, bằng không Thiên Sơn Hòa tự nghĩ lấy thủ đoạn của mình, tất nhiên có thể tại 200 danh hạt giống tuyển thủ trung chiếm giữ một chỗ nhỏ.

"Bất quá như vậy cũng tốt. Tu vi của ta sắp đột phá, từng bước một từ dự tuyển thi đấu trung đánh ra ngoài, trở thành tối cường hắc mã, khi đó mới là nhất cử thành danh thiên hạ biết."

Thiên Sơn Hòa trong nội tâm chuyển tâm tư, bỗng nhiên trên mặt ngưng tụ, cảm giác được hướng trên đỉnh đầu một tia động tĩnh, bất động như núi, khẽ động liền xâm lược như lửa, đứng dậy, rút đao, tia sáng chói mắt hiện lên, đối thủ liền hần bộ dáng cũng không có thấy rõ ràng, liền gọn gàng bị Thiên Sơn Hòa một đao hai đầu, thân thể đột nhiên xoáy lên hóa diễm, trong chớp mắt thành tro.

Hải lòng nhìn mình một đao này, Thiên Sơn Hòa thân thể lấp lánh, thay đổi một chỗ địa điểm, một lần nữa ẩn nấp ở dày đặc dung nham tro xuống.

"Một thức này Phần Tẫn Bát Hoang, Sư tôn nói đã có hần tám phần thần vận, không biết so với kia phong đao như thế nào." Thiên Sơn Hòa nhẹ giọng nói nhỏ, trở tay tại trên chuôi đao khắc xuống quét ngang, hình thành một cái vòng tròn đầy chính tự.

Quét ngang đại biểu giết chết một cái địch nhân, bắt đầu thi đấu bất quá ngắn ngủn tháng mười phân ra, Thiên Sơn Hòa đã giết chết mười lăm người.

"Ai sẽ là kẻ tiếp." Thiên Sơn Hòa cười lạnh một tiếng, ôm đao tại ngực, lẳng lặng chờ đợi.

Lâm Hoang tùy ý đi tới, lửa này son cốt nhìn như không lớn, nhưng khe rãnh ngang dọc, lại có rất nhiều nóng bỏng đáng sợ dung nham hồ chi chít như sao trên trời, mắt thấy nhanh đến một phút đồng hồ một lần núi lửa phun trào thời điểm, Lâm Hoang lại còn không có gặp được một người.

Ngăn chặn chính mình thánh Nhân cấp mạnh mẽ linh hồn lực, Lâm Hoang cảm giác đại giảm, trong lúc nhất thời cũng không biết nên đi phương hướng nào.

"Hay là thủ đoạn của ta quá thiếu thốn." Lâm Hoang có chút phát giác được chính mình ngăn bản, một bước lên trời mang đến tai hại tại đặc biệt áp chế linh hồn lực, bị bộc lộ ra.

"Nghĩ tới ta đường đường chứng được thánh vị tồn tại, ngoại trừ dùng linh hồn cảm giác, vậy mà không có cái khác thủ đoạn cảm giác, tra xét, nói ra, thật đúng là mất mặt a."

Lâm Hoang nói nhỏ một câu, dừng bước lại, lần đầu tiên bắt đầu nhìn thẳng vào chính mình tồn tại chỗ thiếu hụt.

"Tám giờ phương hướng. Mười trạng cự ly." Thiên Sơn Hòa đột nhiên mở mắt ra, cảm giác đến địch nhân xuất hiện, tùy thời mà động.

"Ầm ầm!"

Đột nhiên nổ mạnh, hùng vĩ núi lửa bắt đầu phun trào, ánh lửa ngút trời, dung nham, cự thạch, cuộn cuộn hạ xuống, kinh thiên động địa.

Lâm Hoang dừng lại suy tư, thấy được một tảng đá lớn mang theo thao Thiên Hòa diễm, tựa như lưu tinh hướng về chính mình một phương hướng ầm ầm hạ xuống, không dám lãnh đạm, dưới chân khẽ động, liền muốn tránh đi này cự thạch đánh phạm vi.

"Cơ hội!"

Thiên Sơn Hòa đột nhiên động, vừa ra tay, chính là chính mình tuyệt chiêu.

"Phần Tẫn Bát Hoang, chết cho ta!"

Kinh diễm một đao, không còn sớm không muộn, ngay tại Lâm Hoang né tránh cự thạch trong chớp mắt, Thiên Sơn Hòa bỗng nhiên mà động, nắm chắc thời cơ chiến đấu ý thức đã đến đỉnh chót nào chỗ, một đao, xoáy lên bát hoang hỏa, phong kín Lâm Hoang tất cả né tránh góc độ.

Không ra đao thì thôi, vừa ra, liền muốn Phần Tẫn Bát Hoang.

"Cái gì? !"

Bỗng nhiên chém ra một đao, mang theo Phần Tẫn Bát Hoang khí thế, Phần Thiên đốt đầy, đáng sợ nóng bỏng trong chớp mắt đã đến Lâm Hoang giữa lòng mây.

Theo bản năng Lâm Hoang tâm niệm vừa động, muốn dùng linh hồn mạnh mẽ trấn áp, nhưng trong nội tâm khẽ động, lại là nhịn xuống, khó khăn tránh đi ni tâm, một chưởng kéo ra, cứng rắn tiếc một đao này.

"Không biết tự lượng sức mình! Chết cho ta!" Thiên Sơn Hòa cười lạnh một tiếng, bật hơi khai mở thanh âm, thần lực tuôn động, kích thích trăm xích đao mang, trong đao giấu thần, như mặt trời, như núi lửa, bỗng nhiên bạo phát, Phần Tẫn Bát Hoang.

Keng!

Một tiếng vang nhỏ, Lâm Hoang cùng Thiên Sơn Hóa sai thân mà đứng.

Lâm Hoang mi tâm nhàu lên, nhìn nhìn lòng bàn tay một đao nhìn mà giật mình đao ngân, nóng bỏng đao lực vẫn còn ở tàn sát bừa bãi, lật tung huyết nhục, xâm nhập khắc cốt, một đao này chỉ kém một chút liền đem Lâm Hoang toàn bộ tay phải chém đứt.

"Lại vẫn không chết? Xem ra ngươi thân thể rất mạnh a." Thiên Sơn Hóa trong lòng có chút kinh ngạc, nhưng rất nhanh liền chẳng thèm ngó tới, "Tiếp theo đao, ngươi hẳn phải chết!"

Vừa nói xong, Thiên Sơn Hóa quay người, rút đao, trở tay chính là một đao.

"Dã Hôa Liễu Nguyên!"

Một đao này sử dụng ra, Thiên Sơn Hóa trong nội tâm phi thường hài lòng.

"Có thể chết tại đây một đao, ngươi cũng đủ để nhắm mắt. Chết cho ta!"

Cổ tay run lên, Thiên Sơn Hóa một đao biến ảo thiên đao, Thiên Sơn, ngàn hỏa, tung hoành đèn đáp lại, một đao, Dã Hôa Liễu Nguyên.

Lâm Hoang chậm rãi ngẩng đầu, mục quang lấp lánh, nhìn nhìn Thiên Sơn Hóa, nâng lên mình bị chém bị thương tay phải, khó được tức giận, "Ta, làm sao có thể yếu như vậy."

Một câu nói xong, Lâm Hoang giữ im lặng, đột nhiên một quyền đánh ra, một quyền này học chính là Chung Nam chư thánh trung một quyền kia nắm giữ đại địa ý cảnh.

Một đám xuất ra, nắm giữ đại địa, tuy là Dã Hôa Liễu Nguyên, thiêu sạch thảo, lại thể nào thiêu sạch đại địa.

"Hào. Hào. Hào. Là một đối thủ." Thiên Sơn Hóa cười lớn một tiếng, thấy cái mình thích là thèm, một đao không làm gì được Lâm Hoang, trở tay lại là một đao, "Quý thân không để lại!"

Một đao này là Thiên Sơn Hóa cũng còn không có nắm giữ Chung Cực sát chiêu. Một đao, quý thân không để lại, bá đạo vô cùng, đánh giết hết thảy.

Lâm Hoang không nói lời nào, một quyền mở ra, kết ấn, trở bàn tay chụp được, một chương này học chính là Chung Nam chư thánh trung một chương kia Phiến Thiên chỉ cảnh.

Oanh một tiếng.

Lâm Hoang không chút sứt mẻ, Thiên Sơn Hóa đập đập từng lui lại ba bước, huyết khí dâng lên, trên mặt càng hiển hưng phấn.

"Đón thêm ta một đao!"

Giao thủ ngắn ngủi, Thiên Sơn Hóa lập tức biết Lâm Hoang là một kinh địch, thận trọng lên, không hề sử dụng chính mình còn không có nắm giữ đao thức, một đao bỏ ra, vô cùng đơn giản, lại làm cho Thiên Sơn Hóa tại dung nham trong hồ tối luyện mấy ngàn lần.

Một đao này, chém hóa.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, thế nhưng lấp lánh mục quang lại bại lộ hấn khiếp sợ trong lòng cùng vừa thẹn vừa giận, nhìn nhìn Thiên Sơn Hóa lại là một đao đánh giết qua, Lâm Hoang thở dài một tiếng, "Nguyên lai ta vậy mà thật sự yếu như vậy."

Chẳng quản Tam Thánh Mẫu đã sớm nói Lâm Hoang là thánh vị tu vi, đem vị tâm cảnh, thủ đoạn của Phong Hầu, nhưng Lâm Hoang lại là căn bản cũng không có nghe lọt.

Cho tới bây giờ, cho tới giờ khắc này.

Lâm Hoang mới bỗng nhiên phát hiện mình vậy mà nhỏ yếu đến nếu như áp chế thánh vị cấp linh hồn, vậy mà chỉ có thể cùng Thiên Sơn Hóa lực lượng ngang nhau, to lớn cảm thấy thẹn cùng phẫn nộ, trong chớp mắt tại Lâm Hoang trong nội tâm dâng lên.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Người rất mạnh

Oanh oanh!

Núi lửa phun trào, ánh lửa ngút trời, cự thạch hoành không, dung nham khắp nơi. Đại địa rạn nứt, xé rách ra từng mảnh từng mảnh đáng sợ khe nứt, nóng bỏng hòa hồng nham tương tại trong khe nứt chảy xuôi, hình thành từng cái một tất cả lớn nhỏ dung nham dòng suối.

Hai đạo thân ảnh chân không chứa xuống đất, tại khối báo động cuộn cuộn dung nham dòng suối, đại địa khe nứt trên liên tục giao thủ.

"Trảm Phong!"

Bá. Thiên Sơn Hòa lại là một đạo đánh úp lại, xoáy lên nghìn đạo lưỡi dao gió, cuốn đại địa, bao phủ bốn phương tám hướng, đạo lực cuồng bạo, xoáy lên dung nham cuộn cuộn, hai cái đang tại giao chiến tuyên thủ vô ý bị lan đến, trong chớp mắt bị xé nứt.

Lâm Hoang thần sắc khó coi, thủ chương hất lên, đánh ra một cái cổ tay chặt, cũng chỉ như thiên, phá toái hư không.

Thiên Sơn Hòa trong tay trường đao liên tục, cười ha hả một tiếng, Trảm Phong một đạo còn chưa ngừng, trong tay khê động, lại là một đạo huy xuất, thần sắc cuồng nhiệt, một đạo sau khi lại một đạo.

"Trảm thủy!"

"Chém địa!"

Lâm Hoang kêu lên một tiếng khó chịu, ngón tay biến hóa, rất nhanh đánh ra hai chương một quyền, dưới chân một hồi, sừng sững tại dung nham bên hồ, sau lưng khối báo động cuộn cuộn, thấy không rõ trên mặt hấn biểu tình.

Thiên Sơn Hòa ở trong không một cái trở mình, trường đao chọc vào đấy, âm vang trong tiếng lui lại ba thước, nửa chân đạp đến không, dẫm nát dung nham trong hồ.

Thiên Sơn Hòa xoa xoa bị đánh rách tả tơi cổ tay, trường đao chỉ, ngạo thị Lâm Hoang, "Người. Rất mạnh, thế nhưng, người lại muốn bại."

Lâm Hoang mí mắt nhảy lên, có chút xấu hổ, bị một cái Phong Hầu tiểu bối rút đao nói rất mạnh, này đối với hắn mà nói tuyệt đối không phải là một loại tán thành.

Nhưng rất nhanh tâm tình của Lâm Hoang liền bình ổn lại, cúi đầu nhìn bàn tay của mình. Nguyên bản bóng loáng trong như gương lòng bàn tay lúc này đã là đao ngân rậm rạp, máu tươi lâm li.

Đột nhiên nắm chặt thủ chương, tâm tình của Lâm Hoang thực Chính Bình yên tĩnh, "Biết hổ thẹn mà dừng. Tam Thánh Mẫu, có lẽ, đây mới là các người để cho ta tới tham gia này đệ nhất hội đấu võ chân ý a."

Thiên Sơn Hòa là một đối thủ tốt, để cho Lâm Hoang chân chính hiểu được thực lực của mình, từ bỏ thánh vị linh hồn, tại nhất thể Lục Đạo trên việc tu luyện, hấn lúc này chỉ có so sánh Phong Hầu trung đoạn chiến lực.

Sự thật này để cho Lâm Hoang cảm thấy xấu hổ, sau đó liền bình tĩnh.

Người quý tại tri kỷ, sau đó biết người.

Lúc này Lâm Hoang đã rõ ràng thấy rõ ràng thực lực của mình, trong nội tâm đối với kế hoạch tương lai cũng liền có điều chỉnh.

"Đúng là vẫn còn muốn về đến nhất thể trên đường đi của Lục Đạo." Lâm Hoang cười nhạt một tiếng, trên thực tế đây cũng là hắn ngay từ đầu liền chế định hảo kế hoạch, chỉ bất quá đầu tiên là trực diện thần linh, mấy ngày trước đây lại tâm tình ba động, gần như muốn đột phá nhân kiếp, càng từ Tam Thánh Mẫu nào biết đạp thân ba bước, cho nên Lâm Hoang trở nên cấp bách, lại là có chút đã quên chính mình căn cơ bất ổn sự thật.

Nhưng hôm nay đánh một trận, Lâm Hoang rốt cục tỉnh ngộ, triệt để minh bạch lúc này bày ở trước mặt mình, chân chính trọng yếu đường.

"Bình, sĩ, tướng, hầu, Vương, thánh. Sáu vị mười tám đoạn. Phân chia chính là linh hồn cường độ, chân chính mạnh yếu, lại muốn nhìn nhất thể Lục Đạo nắm giữ. Ta muốn thành thần, này thủ đoạn của họ đạo lại là không thể thiếu. Ít nhất, ta cũng còn mạnh hơn Mộng Thần Cơ mới được, bằng không tại sao thành thần."

Lâm Hoang thấp giọng thì thầm, trong lòng có đại si nhục, càng có đại hi vui mừng.

Trong nội tâm triệt để bình tĩnh, Lâm Hoang dưới chân khê động, lần đầu tiên chủ động phát khởi công kích.

"Không nghĩ được chỉ là trận đầu dự tuyển thi đấu, liền có thể gặp được như người đối thủ như vậy. Thật sự là thống khoái, thống khoái!" Thiên Sơn Hòa trường đao giương lên, cười lớn một tiếng, đao phong Bách Chuyển Thiên Hồi, đột nhiên một cái bổ xuống, mang theo quét ngang Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương khí thể, đao vừa động, liền đến Lâm Hoang mặt.

"Một đao này, trăm địa! Trăm Phong! Trăm thủy! Trăm hỏa! Trăm Âm Dương! Tiếp ta một chiêu, đao trăm Lục Đạo!"

Một đao đánh ra, Thiên Sơn Hòa khí thế càng lớn, cuộn cuộn đao uy, nhắc lên trăm trượng quang diễm, đao mang tung hoành, tàn sát bừa bãi Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, rung động đương trường, toàn bộ núi lửa bừa bộn chấn động lên, tất cả người dự thi đều là trong nội tâm cả kinh.

"Thật mạnh đao mang. Thật mạnh đao thế. Một đao rơi xuống, chém hết Lục Đạo, phóng đằng bá khí, người kia là ai?!"

"A. Chẳng qua là trận đấu dự tuyển thi đấu vậy mà gặp được cao thủ như vậy."

"Đi, đi, đi. Không nên bị liên lụy."

Một đao xuất, mọi người đều kinh sợ, tránh lui ba thước, không dám đụng vào sờ Thiên Sơn Hòa phong mang.

Lâm Hoàng cũng là cả kinh, thế mới biết này đệ nhất hội đấu võ trung quả nhiên là thiên tài vô số, một đao này, dĩ nhiên lĩnh ngộ được Lục Đạo tinh túy, mạnh mẽ bá đạo, gần như có thể sánh ngang vương giả một đao.

Hít sâu một hơi, Lâm Hoàng rất nhanh đánh ra một quyền, quyền tại giữa không trung, bỗng nhiên biến hóa, vươn tay sau đó trở tay trấn áp.

Một quyền nắm đầy, một chưởng dữ dội.

Đối mặt Thiên Sơn Hòa này phảng phất có thể chém hết Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương một đao, Lâm Hoàng cũng là cực hạn thăng hoa, đem Chung Nam chư thánh này nắm Địa một quyền, dữ dội một chưởng triệt để hấp thu, nắm giữ.

Ầm ầm!

Mạnh mẽ khí kinh rền vang, triệt để xé rách đại địa, toàn bộ núi lửa trong cốc chỉ chít như sao trên trời dung nham hồ, tại hai người giao thủ sóng dư, bị triệt để cải biến, trăm suối hợp dòng, hóa thành một cái to lớn dung nham hồ.

Địa thế cải biến, rất nhiều vội vàng không kịp chuẩn bị người bị cuốn vào cuộn cuộn dung nham bên trong, kêu thảm một tiếng, hóa thành tuy thừa.

Đập đập trùng!

Lâm Hoàng dưới chân lão đảo, lần đầu tiên lui lại ba bước, đứng ở dung nham bên hồ, biểu tình ngưng trọng, nhìn nhìn bờ bên kia Thiên Sơn Hòa.

Một đao đáng sợ đao ngân xé rách Lâm Hoàng lồng ngực, thiếu một ít Lâm Hoàng liền tại dưới đao, bị chém thành hai khúc.

"Còn không chết?!" Thiên Sơn Hòa biểu tình ngưng trọng, phun ra một ngụm máu tươi, trước ngực một cái chưởng ấn hãm sâu, sống sờ sờ đánh nát ngực của hắn cốt.

"Không nghĩ được chỉ là trận đấu dự tuyển thi đấu, vậy mà liền phải vận dụng ta ẩn giấu tuyệt chiêu. Ngươi, quả nhiên rất mạnh."

Thiên Sơn Hòa thần sắc ngưng trọng, từng chữ một nói qua, một tay giương đao, tay trái chậm rãi cầm chặt chuôi đao, lần đầu tiên hai tay cầm đao, "Cũng tốt. Liền dùng ngươi tới thử đao, chứng nhận ta đao đạo."

"Tiếp ta cuối cùng một đao!"

"Đao chém Hồng Trần!"

Một đao này huy xuất, Lâm Hoàng rồi đột nhiên động dung, "Thiên Đạo ý cảnh. Đây là Thiên Đạo ý cảnh?"

"Không sai. Ta mười tuổi học đao, bỏ đao ra, không có vật khác, rốt cục luyện liền một tia Thiên Đạo chân ý. Ngươi, ngăn không được!"

Thiên Sơn Hòa biểu tình lạnh lùng, một đao huy xuất, thần sắc âm đạm, đem tất cả tinh khí thần đều dung hội tiến một đao này bên trong, bỏ đao ra, không có vật khác, cho nên Thiên Sơn Hòa mới luyện liền này tuyệt thế một đao, một đao chém Hồng Trần, chạm đến Thiên Đạo chân ý.

Lâm Hoàng tuy nhất thể Lục Đạo chưa thành, nhưng là biết đối với tu luyện đao đạo người đến nói, bỏ đao ra, không có vật khác là tất cả luyện đao người tha thiết ước mơ cảnh giới.

Luyện đao luyện đến một bước này, có thể nói đã va chạm vào Hồng Trần ngộ đạo cánh cửa, có chính mình đao chỉ hình thức ban đầu, chỉ cần hoàn thiện đao ý, liền có thể Hồng Trần ngộ đạo.

Mà như vậy cảnh giới, chính là Lâm Hoàng cực độ khát vọng cảnh giới.

Cho nên Lâm Hoàng ngăn ngại sau khi kinh ngạc, chính là mừng rỡ, bước chân đập mạnh, mang trên mặt để cho Thiên Sơn Hòa trong lòng có chút run lên vui sướng, lấy thần thử đao.

"Ngươi, cuồng vọng!"

Thiên Sơn Hòa đồng tử co rút lại, sau đó giận tím mặt, đối mặt chính mình cực hạn trắng hoa, chạm đến Thiên Dao ý cảnh một đao, Lâm Hoang vậy mà lấy thân thử đao, quả thật cuồng vọng đến vô biên.

Đao thể nhanh hơn, trong chớp mắt đánh giết đến trên người Lâm Hoang, đột nhiên bạo phát, Lâm Hoang cả người trong chớp mắt bị quăng đến dung nham trong hồ, sinh tử không biết.

"Tự phụ quá mức, chính là ngu xuẩn. Đáng tiếc, ngươi không xứng làm đối thủ của ta." Thiên Sơn Hòa hừ lạnh một tiếng, bị Lâm Hoang lấy thân thử đao cách làm chọc giận, lạnh lùng thu hồi trường đao, mục quang như đao, bề ngỗ quết qua, xung quanh nhìn lên người lập tức kinh hô một tiếng, rất nhanh đảo tẩu.

Thu đao vào vỏ, Thiên Sơn Hòa ngạo nghễ đứng thẳng, chờ đợi lần này dự tuyển thi đấu chấm dứt, kiến thức hán long trời lở đất một đao, cũng không có đui mù người dám tới khiêu chiến.

Phốc!

Một tiếng vang nhỏ, Thiên Sơn Hòa trên mặt kinh ngạc, không dám tin, nhìn nhìn dung nham bên hồ, một cái thảm Bạch Lộ xuất một nửa xương ngón tay thủ chương chậm rãi đặt tại bên cạnh bờ.

"Như vậy cũng chưa chết? ! Không có khả năng!" Thiên Sơn Hòa chấn động, không dám tin nhìn nhìn vết thương chồng chất, cả người cơ hồ bị chém thành hai khúc Lâm Hoang, chậm rãi từ dung nham trong hồ bò lên xuất ra.

Bốn mắt nhìn nhau, Thiên Sơn Hòa đột nhiên rút đao trên tay, "Ngươi quả nhiên rất mạnh, nhưng vẫn là quá ngu xuẩn. Một đao này đều giết không chết ngươi. Nhưng một đao này, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ."

Dứt lời, xuất đao. Bí mật mang theo lấy Thiên Sơn Hòa nhàn nhạt xấu hổ, vạch phá không trung.

"Còn sống trăm người, mục tiêu đạt thành, trận đầu dự tuyển thi đấu chấm dứt. Ngày mai mười điểm bắt đầu trận thứ hai, thỉnh đứng giờ tham gia."

Thanh âm bỗng nhiên vừa vang lên, toàn bộ núi lửa cốc bắt đầu tan vỡ, trận đầu dự tuyển thi đấu kết thúc.

"Coi như ngươi vận khí. Lần sau, ngươi sẽ không như vậy gặp may mắn." Trước mắt bắt đầu mờ hồ, Thiên Sơn Hòa lạnh lùng phun ra một câu, có chút không cam lòng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Đao trăm 6 đao

Thiên Sơn Hòa có chút rầu rĩ không vui, rời khỏi Mộng Thần Giới, liền thấy được sư tôn cùng Tiểu sư muội quan tâm mục quang.

"Sư huynh, ngươi tấn cấp?"

Thiên Sơn Hòa gật gù đầu, ngữ khí một mòi.

"Làm sao vậy? Gặp được địch thủ sao?" Liếc một cái xem thấu đệ tử tâm tư, Hồng Trần Dao vương mở miệng hỏi.

Thiên Sơn Hòa gật gù đầu, nắm chặt quyền đầu, "Hôm nay gặp được cái gia hỏa. Thực lực rất mạnh, thế nhưng quá mức cuồng vọng. Nếu như không phải là hán gặp may mắn, hẳn phải chết không thể nghi ngờ."

"Vận khí cũng là thực lực một loại. Huống chi, ngươi làm sao biết hán cuồng vọng?" Hồng Trần Dao vương mở miệng nói.

"Ta dùng ra đao trăm Hồng Trần." Lời của Thiên Sơn Hòa để cho Hồng Trần Dao vương thần sắc ngưng trọng lên, đối với thiên phú của Thiên Sơn Hòa, Hồng Trần Dao vương là biết, bất quá Phong Hầu trung đoạn đã chạm đến Thiên Dao ý cảnh, lĩnh ngộ đến đao chém Hồng Trần chân lý. Hồng Trần Dao vương tự nghĩ, nếu như không phải mình đệ tử tu vi kém một bậc, tuyệt đối có thể trở thành hạt giống tuyển thủ.

Nhưng không nghĩ tới vẹn vẹn chỉ là trận đầu dự tuyển thi đấu liền gặp Thiên Sơn Hòa thi triển ra đao trăm Hồng Trần, cũng không thể chiến thắng đối thủ.

"Cái này biết Thiên Ngoại Hữu Thiên, người giỏi còn có người giỏi hơn đạo lý." Hồng Trần Đào vương đề xuống trong nội tâm kinh ngạc, nói.

"Thế nhưng là tên kia thật sự là quá cuồng vọng. Vậy mà lấy thân thử đao, thật sự đáng hận, lần sau nếu khiến ta gặp được, nhất định phải hấn đẹp mắt."

Thiên Sơn Hóa vẫn còn có chút phần nộ, không cam lòng.

Hồng Trần Đào vương lắc đầu, "Thế giới này thiên tài vô số, người muốn thắng không kiêu, bại không nản. Đi thôi, ta nghĩ một trận chiến này người nhất định cũng có không ít cảm ngộ. Vượt qua chính mình, người liền có thể vượt qua người khác."

Thiên Sơn Hóa gật gật đầu, bình tĩnh trở lại, bắt đầu bế quan thể ngộ.

Không chỉ là Thiên Sơn Hóa, theo đệ nhất hội đấu võ ngày đầu tiên kết thúc mỹ mãn, ba tỷ người dự thi, vẹn vẹn chỉ dùng một ngày, liền đào thải chín thành, chỉ còn lại ba trăm triệu người.

Khủng bố tỉ lệ đào thải sau khi vô số người tại Mộng Thần Giới triển khai giao lưu, rất nhiều nổi danh nhìn qua thể hệ trước cường giả cũng đứng ngày đầu tiên thi đấu sự tình triển khai bình luận điểm.

Lâm Hoang cũng không quan tâm những cái này, rời khỏi Mộng Thần Giới, tâm tình vẫn còn có chút phức tạp, nhưng rất nhanh liền trở nên bình tĩnh, đi ra cửa phòng, hướng về Tam Thánh Mẫu Lương Phần Điểm đi đến.

"Người đã đến rồi."

"Thu hoạch không ít."

"Lĩnh ngộ rất sâu."

Lâm Hoang gật gật đầu, nhìn Tam Thánh Mẫu liếc một cái, khó chịu không ra tiếng.

"Có thu hoạch."

"Liền đi thể ngộ."

"Đi chiến."

Lâm Hoang nở nụ cười, gật gật đầu, "Cho nên, ta cũng cần một cây đao, một khối Ma Đao Thạch."

Cùng Tam Thánh Mẫu trao đổi một lát, Tam Thánh Mẫu cho Lâm Hoang một cây đao, một người.

Lâm Hoang dẫn theo đao, thuận tay cầm ăn bánh đúc đậu tiểu hải tử voi mặt nạ, thân như cầu vòng, liền đi Quận Vương phủ.

Trần Quận Vương đang tại ý kiến phúc đáp công văn, đệ nhất hội đấu võ mở ra, toàn bộ Đại Thiên quận có thể nói là phong khởi vân dưng, đặc biệt là vừa mới kết thúc ngày đầu tiên dự tuyển thi đấu, rất nhiều bị loại bỏ tuyển thủ, say rượu bắt đầu nháo sự. Trần Quận Vương vừa mới ký tên cùng chấp pháp bộ liên hợp cầm đi lại ban đêm mệnh lệnh, đang chuẩn bị ý kiến phúc đáp kế tiếp công văn, đột nhiên cảm giác được không đúng.

An tĩnh, quá mức an tĩnh.

Với tư cách là xử lý một quận sự việc cần giải quyết Quận Vương phủ, từ trước đến nay đều chưa từng an tĩnh như vậy. Trần Quận Vương trong đầu theo bản năng hiện lên mấy ngày trước đây Quận Vương gặp chuyện sự kiện, trong nội tâm cảnh giác một chỗ, ngẩng đầu, liền thấy được một cái mang theo voi mặt nạ người, dẫn theo đao, đứng ở trong cửa.

Trần Quận Vương con mắt nheo lại,

Chậm rãi đứng dậy, tuy nhìn không thấy người tới khuôn mặt, nhưng Trần Quận Vương từ trước đến nay người cầm đao tay nhìn ra tuổi của hấn nhẹ.

Có thể vô thanh vô tức xâm nhập Quận Vương phủ, thực lực như vậy, để cho Trần Quận Vương kinh ngạc.

"Người trẻ tuổi, không muốn tự làm. Tự tiện xông vào Quận Vương phủ, thế nhưng là trọng tội."

Lâm Hoang mang theo voi mặt nạ, giương đao, chỉ hướng Trần Quận Vương, "Chiến."

Vừa nói xong, Lâm Hoang vung đao, một đao này, trăm hỏa!

Nếu như bị Thiên Sơn Hóa thấy như vậy một màn, nhất định sẽ kinh hãi gần chết, không dám tin.

Tuy Lâm Hoang một đao này trăm hỏa, không có Thiên Sơn Hóa thiên chuy bách luyện ra tinh chuẩn, trăm trọng, lại tự có một cỗ phiêu dật, mang theo Lâm Hoang chính mình lý giải, đồng dạng kinh diễm.

Trần Quận Vương đồng tử co rút lại, đưa tay một trào, cứng rần tiếc Lâm Hoang một đao này.

Coong!

Quyền đao đụng vào nhau, lại là phát ra kim loại cắt nhau kích thanh âm

"Tiểu thành viên mẫn Kim cương thần thể." Lâm Hoang tuệ nhãn như đuốc, vờn vờn chỉ là giao thủ một chiêu, liền nhận ra Trần Quận Vương tu luyện là đã phổ cập Kim cương thần thể, hơn nữa tu luyện đến tiểu thành viên mẫn chi cảnh.

Kim cương thần thể được xưng luyện đến đại thành, có thể tu thành Kim Cương Bất Hoại chi thân, Trần Quận Vương tuy chỉ tu luyện đến tiểu thành viên mẫn, nhưng là đủ để cứng rắn tiếu trường đao, thậm chí Lâm Hoang một đao chém xuống, cũng không thể tại Trần Quận Vương quyền trên lưu lại ấn ký. Thần thể tu luyện tới bậc này tình trạng, có thể nói khủng bố.

Nhưng Lâm Hoang không có để ý, trở tay lại là một đao.

Cùng Tam Thánh Mẫu ngăn ngại giao lưu, Lâm Hoang tận lực thỉnh giáo, đã biết giới hạn trong lĩnh hồn cường độ, sáu vị mười tám đoạn Tu Luyện Giả đối với nhất thể Lục Đạo tu luyện đều có cực cảnh. Có thể đem nhất thể Lục Đạo nhất tu luyện tới đẳng cấp cực cảnh chính là tuyệt thể thiên tài, nếu có thể vượt qua cực cảnh chính là đủ để quét ngang đương đại Vô Thượng Thiên mới.

Trần Quận Vương thân là phong Vương cường giả, thần thể tu vi bất quá tiểu thành viên mẫn, cách phong Vương cực hạn đại thành thần thể còn kém xa lắm.

Nhưng rất nhanh Lâm Hoang liền nghĩ đến chính mình nói xằng đại thánh, thần thể tu vi bất quá tiểu thành, liền thần sắc buồn bực, trong tay trường đao loạn vũ, một đao nhanh hơn một đao.

Trảm địa! Trảm thủy! Trảm hòa! Trảm Phong! Trảm Âm Dương!

Đao chém Lục Đạo, trong nháy mắt, so với Thiên Sơn Hòa thi triển ra, tuy thiếu đi cỗ này bá đạo tuyệt luân, một đao chém hết Lục Đạo khí thể, nhưng ở Lục Đạo lĩnh ngộ trên lại là càng thêm sâu sắc, một đao chém ra, Lục Đạo thay đổi liên tục, tái diễn Địa, Thủy, Hỏa, Phong, mở ra Âm Dương, phong tỏa thời không, không chệ vào đâu được, kinh diễm đến cực điểm.

Trần Quận Vương trong nội tâm kinh hãi, đối mặt một đao này, trong nội tâm vậy mà vô pháp có thể kháng cự, chỉ có thể kêu lên một tiếng khó chịu, hai tay ngăn trở chỗ hiểm, toàn lực thúc dục Kim cương thần thể.

Keng keng keng!

Kim loại cắt nhau kích thanh âm không ngừng, Trần Quận Vương đập đập trường đao lui lại ba bước, trên người đau nhức kịch liệt, nhìn kỹ, tu luyện tới tiểu thành viên mẫn Kim cương thần thể rút đao ngăn chặn, dường như rạn nứt đồ sứ.

"Là một thiên tài. Đáng tiếc, thiên tài cuối cùng chỉ là thiên tài." Trần Quận Vương sắc mặt âm trầm, triệt để tức giận, cánh tay một vòng, vô cùng đơn giản chính là một quyền, quyền này, oanh sơn.

Lâm Hoang không tránh không né, trường đao gấp hơn, một đao, đao trảm Hồng Trần.

Hồng Trần cuộn cuộn, một đao đoạn.

So với việc Thiên Sơn Hòa đao chém Hồng Trần, Lâm Hoang một đao này không có bỏ đao ra, không có vật khác Thiên Đạo ý cảnh, có nó hình, lại Vô nó thần, nhưng là có Lâm Hoang chính mình lý giải, rốt cuộc hấn thiếu một ít vượt qua nhân kiếp, đao đoạn Hồng Trần phía trên cũng có chính mình lý giải.

Đáng tiếc cuối cùng không có hình thành chính mình ý cảnh, không thể Hồng Trần ngộ đạo, cho nên một đao này sử đi ra ngược lại so ra kém phía trước đao chém Lục Đạo.

Trần Quận Vương khẽ đi một tiếng, cũng hiểu được Lâm Hoang một đao này đại mất tiêu chuẩn, nhưng là không để ý, thủ chương vừa nhắc, chúi xuống, này chương, chuyển núi!

Cường hấn khí lực bạo phát, đánh vỡ hư không, một chương, chuyển núi chỉ lực, dốc hết sức hàng mười hội, trong chớp mắt tan vỡ Lâm Hoang đao chém Hồng Trần.

Lâm Hoang trong tay trường đao biến đổi, biết đao chém Hồng Trần sở dĩ cường hấn, là vì Thiên Sơn Hòa sáp nhập vào chính mình ý cảnh, đơn ti đối với Lục Đạo lý giải, lại là xa xa không bằng đao chém Lục Đạo.

Hấn hiện tại cũng không vội mà ngộ đạo, dứt khoát bỏ quên đao chém Hồng Trần, chỉ sử dụng đao chém Lục Đạo, một lần lại một lần, mỗi một lần sử dụng ra, đối với Lục Đạo lĩnh ngộ đều làm sâu sắc một chút, tại Chung Nam chư thánh chỗ đó lấy được lĩnh ngộ, nhờ vào Trần Quận Vương áp lực, từng điểm từng điểm dung nhập một đao này bên trong.

Giao thủ mười mấy cái hiệp, Lâm Hoang phun ra một ngụm máu tươi, thần thể gần như tan vỡ, mắt nhìn sắc mặt ngưng trọng Trần Quận Vương, trong tay trường đao vừa thu lại, nhún chân một cái, quay người liền đi.

"Muốn đi! Lưu đứng lại cho ta!" Trần Quận Vương giận quá thành cười, khí thế cuồng bạo, nhưng là chụp một cái không còn. Nhìn kỹ, đâu còn có người của Lâm Hoang ảnh, trong nội tâm giật mình, gần như muốn cho rằng chỉ là một hồi mộng cảnh.

PS: Thượng truyện năm ngày, mỗi Thiên Đô là năm chương. Chương 1: Là năm ngàn chữ đại chương, chỉ là năm ngày, này mắt thấy muốn phá bảy vạn chữ, rốt cục ký, ước. Cho nên lễ thăng khí hùng cầu đề cử, cầu cất chứa.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Đệ ngày 2

Đánh một trận tức đi, Lâm Hoang bước chân liên tục, rất nhanh trở lại trụ sở của mình, căn bản không để ý tới mình hào hứng một chỗ, để cho Trần Quận Vương như thế nào nổi trận lôi đình.

Đem từ Tam Thánh Mẫu chỗ đó mượn tới trường đao phóng tới trên giường, tháo xuống buồn cười voi mặt nạ, Lâm Hoang khoanh chân trên mặt đất, từ Tu Di Giới Chỉ trung móc ra đủ loại thần vật liệu, điều hòa thành thần dịch, cả người đắm chìm vào tiến vào, hô hấp, khôi phục, thăng đến thần dịch bên trong thần quang dập tắt, được lực toàn bộ quá, mới đứng dậy, tiện tay chà lau một chút, cảm giác thân thể của mình lại mạnh mẽ một đoạn, lúc này mới thoả mãn gật đầu.

"Xem ra cướp bóc Chung Nam đạo tràng quyết định, rất tốt."

Nhờ vào từ Chung Nam đạo tràng giành được thần vật liệu cùng cổ thân thể, Lâm Hoang Hoàn Đao tại đầu gối, tiếp tục thế ngộ đao chém Lục Đạo, đem mình tại Chung Nam chư thánh chỗ đó thế ngộ đến Lục Đạo tinh túy nhất nhất dung nhập đao chém Lục Đạo bên trong.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, ngày thứ hai Lâm Hoang đứng giờ mở mắt ra, vẫn chưa thỏa mãn, "Còn kém một chút. Thủy chung là của người khác đạo đạo, không phải là ta."

"Hi vọng hôm nay có thể cho ta kinh hi."

Tâm thần khẽ động, Lâm Hoang lại lần nữa xuất hiện ở trong Mộng Thần Giới, chờ đợi trận thứ hai dự tuyển thi đấu bắt đầu.

"Dự tuyển thi đấu trận thứ hai, ngàn người chiến. Địa đồ tuyệt vọng sơn cốc, may mắn còn sống sót trăm người chấm dứt."

Đơn giản giới thiệu qua đi, Lâm Hoang trước mắt biến đổi, liền xuất hiện ở một cái không lớn trong sơn cốc, dưới chân hoa đào thối nát, màu hồng đào chướng khí bao phủ, hạn chế cảm giác.

"Ừ. Có độc?" Lâm Hoang tâm thần khẽ động, liền biết này màu hồng đào chướng khí có độc, hơn nữa cực kỳ kỳ lạ, vậy mà hội tâm ăn thần thể, yên lặng tính toán một chút, Lâm Hoang liền biết lấy chính mình tiểu thành Hoang Thần thể, chỉ có thể ở này chướng khí trung chèo chống hai khắc chuông.

"Đây là muốn tốc chiến tốc thắng sao?"

Lâm Hoang nói nhỏ một câu, trường đao trên tay, ngẩng đầu nhìn lại.

Ầm ầm!

Tinh khí cuộn cuộn, thần quang tung hoành, khí thế xông lên trời, lại là ít ỏi cá nhân không che dấu chút nào tuôn ra khí thế của mình, tự tin đến cực điểm, không sợ bất luận kẻ nào.

Lâm Hoang bước chân một chút, hướng phía chính mình gần nhất người mà đi.

Thân là Luân Hồi đạo tràng Nhị Đệ Tử, Mạc đồ đối với chính mình không thể trúng cử hạt giống tuyển thủ có lời oán thán, trận đầu dự tuyển thi đấu, Mạc đồ đại sát tứ phương, cùng mấy người bị phân ra tại đồng nhất trận đích sư đệ liên thủ, đem bọn họ kia một hồi dự tuyển thi đấu sống sờ sờ giết đến trăm người phía dưới.

Đồ tể danh tiếng, lan truyền nhanh chóng, xem như ngày đầu tiên dự tuyển thi đấu trung cực kỳ chói mắt một người.

Hôm nay trận thứ hai dự tuyển thi đấu, Mạc đồ chuẩn bị lập lại hôm qua hành vi, cho nên vừa vào trận, liền không chút do dự bạo phát khí thế của mình.

"Ta đường đường Luân Hồi đạo tràng Nhị Đệ Tử, vậy mà không có bị tuyển nhập hạt giống tuyển thủ. Vô cùng nhục nhã a. Các ngươi những cái này kiến hôi, các ngươi xui xẻo. Chỉ có sát lục, tài năng lắng lại phần nộ của ta."

Mạc đồ quát to một tiếng, không thềm để ý chút nào chính mình bại lộ, bước chân không nhanh không chậm, đi đến một nửa, đột nhiên đánh ra một quyền, bá đạo, cuồng vọng, oanh một tiếng, kia ẩn nấp ở chướng khí trung tuyển thủ kêu thảm một tiếng, trực tiếp bị chia năm xẻ bảy, hóa thành một đạo lưu quang tiêu thất đương trường.

Một quyền kinh thiên, thấy được Mạc đồ một quyền liền oanh bạo một cái tuyển thủ, cường hãn được bất khả tư nghị, mấy cái chuẩn bị liên thủ giết qua tới tuyển thủ, trong nội tâm phát lạnh, vội vàng đảo tẩu.

Đáng tiếc đã chậm, Mạc đồ bước chân khẽ động, chỉ xích thiên nhai, một bước trong đó, xuất hiện ở mấy người kia sau lưng, không che không đỡ, chính là một quyền. Quyền kinh đáng sợ, cổ tay run lên, trực tiếp đánh giết.

Long trời lở đất, lần này Mạc đồ phương viên trăm trượng ở trong tuyển thủ tất cả đều kinh hoàng, vội vàng tránh lui, không dám cùng Mạc đồ đánh một trận.

"Ha ha. Chạy trốn a. Kêu to lên.

Sau đó liền toàn bộ đi chết đi a!"

Mạc đồ cuồng tiếu một tiếng, dưới chân không nhanh không chậm, nhưng là tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt truy đuổi một cái đằng trước tuyển thủ, nghe rằng cười một tiếng, căn bản không để ý tới người kia giết ra một kiếm, thủ chưởng duỗi ra như quạt hương bồ đồng dạng, mãnh liệt một cái, tựa như cùng đập dũa hầu đem người kia chụp chết.

Tiện tay chụp chết một người, Mạc đồ mục quang lạnh lùng, "Thấy được các ngươi. Mấy cái con chuột nhỏ."

Nhẹ lời nói một câu, Mạc đồ thân hình lóe lên, ngăn ở một cái năm người tiểu đoàn đội trước mặt.

"Là đồ tể. Đáng chết, như thế nào gặp được hần." Đầu lĩnh nhận ra Mạc đồ, trong nội tâm mát lạnh, vội vàng kêu to, "Mọi người tách ra chạy trốn. Gia hỏa này là Luân Hồi đạo tràng Nhị Đệ Tử."

"Thảo! Thập đại thánh địa nhất Luân Hồi đạo tràng Nhị Đệ Tử lại vẫn tới tham gia dự tuyển thi đấu. Đây còn đánh cái bướm á!"

"Mạc đồ, chúng ta nhận thua. Ngươi là Phong Hầu thượng đoạn cường giả, không nên làm khó chúng ta. Chúng ta cái này rời đi."

Mạc đồ đùa giỡn hành hạ nhìn năm người liếc một cái, "Hào, ta không giết các ngươi. Các ngươi tự sát a."

Năm người đoàn đội nhất thời ngây ngẩn cả người.

"Không chịu tự sát sao? Vậy hãy để cho ta tới giúp đỡ các ngươi giải thoát a, nhớ kỹ, giết các ngươi là ta Mạc đồ! Ha ha!" Mạc đồ cuồng tiếu một tiếng, bước chân hơi cong, vô cùng đơn giản, thậm chí khinh thường sử dụng chiêu thức, chính là năm ký xông quyền.

Oanh!

Quyền kinh lạnh thấu xương, xoáy lên thổi nát hoa đào, trong nháy mắt tới, năm âm thanh kêu thảm thiết liên tiếp, lập tức im bật, quyền kinh không chỉ, đánh ra trăm trượng, đem một cái vùi đầu chạy đi tuyển thủ đánh thành trọng thương.

"Ha ha!"

Mạc đồ càn rỡ cười ha ha, mục quang lấp lánh, nhìn về phía mặt khác mấy cái có can đảm biểu thị công khai tồn tại tuyển thủ, liếm liếm bờ môi, "Giết những người này không có ý tứ. Tuy hành hạ đến chết lên rất có khoái cảm, thế nhưng bị Đại sư huynh biết tất nhiên muốn nói ta. Hay là đi giết mấy người kia được rồi "

"Hừ. Dám ở ta Mạc đồ trước mặt trang tất. Ta liền đem các ngươi những người này tất cả đều giết chết tất!"

Mạc đồ cười lạnh một tiếng, bước chân một chút, phóng tới cách mình gần nhất tuyển thủ.

Người tại giữa không trung, Mạc đồ bỗng nhiên khẽ di một tiếng, bước chân vừa chuyển, rút lui trở về, nhìn về phía trước, "Còn có không sợ chết gia hỏa. Có ý tứ."

Lâm Hoang dẫn theo đạo, không nhanh không chậm đi ở tuyệt vọng trong sơn cốc, trên đường đi gặp được rất nhiều người, cũng không nói chuyện, chỉ là một đạo.

Từ Thiên Sơn Hóa chỗ đó học được đạo chém Lục Đạo, càng thuần thực, trầm trọng, nếu để cho Thiên Sơn Hóa trông thấy, tất nhiên sẽ kinh hãi gần chết, bởi vì Lâm Hoang thi triển ra đạo chém Lục Đạo, ẩn chứa Lục Đạo chân ý, thâm thúy trầm trọng, coi như là hần sư tôn Hồng Trần Đạo vương cũng so ra kém Lâm Hoang một đạo này.

"Một đạo, chém hết Lục Đạo."

Lâm Hoang lắc đầu, "Con đường này lại là sai rồi. Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương chính là thế giới bốn nguyên, một đạo phía dưới ai có thể chém hết. Cho nên một đạo này chân chính ý cảnh hẳn là một đạo, mở ra Lục Đạo, như thế tài năng sinh sôi không ngừng, Lục Đạo thay đổi liên tục, trấn áp hết thảy."

Một đường giết qua, Lâm Hoang phản phản phục phục cũng chỉ có một đạo này, một đạo này để cho Lâm Hoang tìm tới chính mình căn cơ, tất cả đối với Lục Đạo tích góp cũng có thể dung nhập một đạo này bên trong.

"Đáng tiếc ta cuối cùng không phải là luyện đạo xuất thân, làm không được bỏ đạo ra, không có vật khác. Bằng không bằng một đạo này, có lẽ ta cũng có thể Hồng Trần ngộ đạo."

Thở dài một tiếng, Lâm Hoang mục quang nhìn về phía phía trước.

"Thật là có không sợ chết gia hỏa." Mạc đồ quay đầu trở về, hai tay ôm ngực, mục quang từ trên người Lâm Hoang hiện lên, nhìn không ra Lâm Hoang sâu cạn, mục quang tại Lâm Hoang trong tay trường đao xẹt qua, khinh thường cười cười.

"Xem ra ngươi rất tự tin. Mà thôi, để cho ngươi xuất thủ trước."

Mạc đồ rất cuồng vọng, Lâm Hoang không vui không buồn, gật đầu, chính là một đạo.

Một đạo, mở ra Địa Thủy Phong Hỏa Âm Dương, Lục Đạo thay đổi liên tục, sinh sôi không ngừng, phảng phất khai thiên tích địa đồng dạng, tái diễn Địa, Thủy, Hỏa, Phong, Âm Dương mở ra.

Mạc đồ sắc mặt lập tức thay đổi, rít gào một tiếng, "Ngươi thật hèn hạ."

Vừa nói xong, Mạc đồ hai mắt lưu chuyển, đột nhiên kích xạ xuất hai đạo thần quang, mang theo vạn vật Luân Hồi chân lý, hết thảy đảo ngược, chôn vùi Âm Dương, đảo ngược Địa, Thủy, Hỏa, Phong, tựa như ảo ảnh trong mơ, trong chớp mắt tan vỡ.

Chém ra trường đao một lần nữa giữ tại Lâm Hoang trong tay, phảng phất Lâm Hoang căn bản cũng không có chém ra qua một đạo kia.

Bạn đang đọc truyện *Sĩ Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Luân Hồi thần nhãn

"Luân Hồi đạo tràng? Luân Hồi thần nhãn?"

Lâm Hoang có chút vui sướng, Luân Hồi đạo tràng Luân Hồi thần nhãn vạn giới dương danh, được xưng hai mắt thẩm nhuần Lục Đạo, liếc một cái nghịch chuyển Luân Hồi, Lâm Hoang sớm có nghe thấy, lại là không nghĩ tới hôm nay có thể đụng phải.

"Không sai. Ta chính là Luân Hồi đạo tràng Nhị Đế Từ Mạc đồ. Tiểu tử, ngươi là ai? Có thể khiến ta vận dụng Luân Hồi thần nhãn, tất nhiên không phải là hạng người vô danh."

"Hãy xưng tên ra, ban thưởng ngươi vừa chết."

Chẳng quản chân kinh Lâm Hoang vừa rồi kia kinh điểm một đạo, nhưng Mạc đồ còn không có quá để ý, cười lạnh một tiếng, đứng chấp tay.

"Thật sự là Luân Hồi thần nhãn. Ta hâm mộ đã lâu. Đáng tiếc Luân Hồi đạo tràng tam thánh tọa trấn, đơn giản không ra, lại là không có cơ hội kiến thức."

Thập đại thánh địa tư liệu, Lâm Hoang thuộc nằm lòng, đã từng đều muốn đi qua xông về phía trước một lần, đáng tiếc chỉ có Chung Nam đạo tràng lộ ra sơ hở, thực lực hư không, bị hấn chui chỗ trống, cái khác cửu đại thánh địa, Bán Thần ẩn cư, thánh nhân tọa trấn, Lâm Hoang lại là không thể mạnh mẽ xông tới.

Bất quá không nghĩ tới mới trận thứ hai dự tuyển thi đấu liền gặp nắm giữ Luân Hồi thần nhãn đối thủ, để cho Lâm Hoang đối với đệ nhất hội đấu võ càng thêm chờ mong, tuy không có khả năng như bức bách Bồ Thiên Các đồng dạng, đạt được tất cả đại thánh địa tuyệt học hoàn chỉnh phương pháp tu luyện.

Vốn lấy Lâm Hoang thánh vị cấp linh hồn lực lĩnh ngộ, chỉ cần tiếp xúc, Xúc Loại Bảng Thông, có chỗ thể ngộ lại là không có bất cứ vấn đề gì, thậm chí

có thể sáng chế bản nhược hóa thánh địa tuyệt học, bằng không tại sao xưng thánh.

"Lại là bị sợ choáng váng ngu xuẩn một cái. Mà thôi, đi chết đi a!"

Mạc đồ trông thấy Lâm Hoang hăm vào trầm tư, lắc đầu, hứng thú lớn giảm, sử dụng ra chính mình sở trường bách bộ thần quyền.

Bách bộ ở trong, người quá địch quốc, này bách bộ thần quyền lại là vô thượng cận thân quyền pháp, thâm thiết chém giết, quyền chiêu trong đó, phảng phất chìm đắm vào chiến trường, Thiên Quân Vạn Mã xung phong liều chết, làm cho người ta tâm sanh chấp chèn, sinh không nổi chống cự chí tâm.

Lâm Hoang đối với Mạc đồ bách bộ thần quyền không có hứng thú, dương tay lại là một đao, đao chém Lục Đạo.

Đã không thể gọi làm đao chém Lục Đạo, bởi vì Lâm Hoang một đao này trong đó, buông tha chém lại Lục Đạo ý vị, dung nhập chính mình đối với Lục Đạo lý giải, một đao trong đó, mở ra Lục Đạo.

Tái diễn Địa, Thủy, Hỏa, Phong, mở ra Âm Dương, đây là vô thượng đao chiêu, mang theo Lâm Hoang chính mình lý giải, mơ hồ đã tìm tới chính mình con đường chỗ.

"Lại là này một đao?!"

Mạc đồ sắc mặt ngưng trọng, hừ lạnh một tiếng, "Đồng dạng chiêu thức, đối với ta là sẽ vô dụng thôi!"

Lời nói trong đó, Mạc đồ hai con ngươi trở nên vàng óng ánh thuần túy, hiểu rõ sơ hở, trong tay trường quyền xao động, thâm thiết ý cảnh, giống như Thiên Quân Vạn Mã công kích đồng dạng, sừng sừng oanh mở Lâm Hoang một đao này, quyền kinh biến đổi, đánh tới Lâm Hoang trước ngực.

Lâm Hoang biểu tình ngưng trọng, kinh ngạc nhìn Mạc đồ liếc một cái, không thể tin được chính mình khổ tâm tạo nghệ ra một đao, vậy mà dễ dàng như thế đã bị Mạc đồ phá giải.

Trong lòng có chút kinh ngạc, nhưng Lâm Hoang trên tay không chậm, đao phong vừa chuyển, ngăn trở Mạc đồ quyền đầu, thuận tay khê kéo, sau đó trở tay lại là đồng dạng một đao.

"Ta đã nói rồi, đồng dạng chiêu thức đối với ta là vô dụng thôi."

Mạc đồ cười lớn một tiếng, phát sau mà đến trước, phảng phất đã sớm dự liệu được Lâm Hoang ứng đối, quyền đầu co rút lại, tránh đi Lâm Hoang một đao này, đột nhiên cũng chỉ một đâm, một cái cổ tay chặt đã chém đến Lâm Hoang trước ngực.

Răng rắc một tiếng.

Lâm Hoang xương ngực sụp đổ, lui lại ba bước, cúi đầu vừa nhìn, trước ngực đã bị Mạc đồ này ký cổ tay chặt xuyên qua.

"Vô dụng thôi trốn được một quyền này, tiếp theo quyền, ngươi tuyệt đối tránh không khỏi."

Mạc đồ hơi hốt thu hồi quyền đầu, mũi chân điểm một cái,

Tới gần Lâm Hoang bên người, đoạn quyền rất nhanh, trong chớp mắt đánh ra mấy trăm quyền, một quyền quan trọng hơn một quyền, cuối cùng mấy trăm quyền rút thành một quyền, đột nhiên bạo phát, đánh vỡ hư không.

Lâm Hoang khó khăn đem trường đao che ở trước ngực, sau đó đã bị một quyền này đánh bay trăm trượng, mới khó khăn dừng bước lại.

Ngực một hồi khó chịu, phun ra một ngụm máu tươi.

"Ta hiểu rồi. Là Luân Hồi thần nhãn. Hết thấy cũng bị xem thấu sao?"

Máu chảy ngực, Lâm Hoang mặt không biểu tình nhìn nhìn Mạc đồ, chú ý tới cặp mắt của hắn đã sớm trở nên vàng óng ánh óng ánh, không giống phạm nhân.

"Luân Hồi thần nhãn. Xem thấu hết thấy biến hóa. Luân Hồi, Luân Hồi."

Lâm Hoang thở dài một tiếng, khoe miệng mang theo một vòng tiểu dung, dương tay, lại là một đao.

"Còn không hết hy vọng sao? ! Ha ha, ngươi một đao này ta đã sớm xem thấu, ngươi là tại phí công." Mạc đồ khinh thường cười cười, không có tâm tình lại cùng Lâm Hoang chơi tiếp tục.

"Cuối cùng một quyền, có thể tiếp ta ba chiêu, ngươi cũng nên chết được nhắm mắt."

Mạc đồ đưa tay huy quyền, xem thấu Lâm Hoang đao thế, tan vỡ Địa Thủy Phong Hỏa, vượt qua chướng chém.

Keng!

Một tiếng giòn vang.

Mạc đồ sắc mặt đại biến, "Làm sao có thể? ! Ta đã xem thấu chiêu thức của ngươi, làm sao có thể còn dấu điểm biến hóa!"

Lâm Hoang không để ý đến Mạc đồ, tinh tế thể ngộ lấy vừa rồi một đao kia.

"Ta đã sớm cảm thấy một đao này mở ra Lục Đạo, còn có khuyết điểm, nguyên lai là thiếu đi Luân Hồi, không có Luân Hồi, liền không có sinh sôi không ngừng ý cảnh. Hảo, hảo, hảo. Một đao này cuối cùng là đã sáng tạo ra hệ thống, Lục Đạo Luân Hồi. Không chỉ có Lục Đạo, còn muốn có Luân Hồi. Như thế một đao này, mới có thể nói sinh sôi không ngừng."

Lâm Hoang khẽ cười một tiếng, nhìn về phía Mạc đồ, "Luân Hồi của ngươi thần nhãn đối với ta thể ngộ Luân Hồi tương trợ thật lớn, cho nên , tới, thi triển Luân Hồi thần nhãn a."

"Ngươi, tự tìm chết!" Mạc đồ nghiêng răng nghiêng lợi phun ra ba chữ, bách bộ thần quyền cuồng bạo, đánh giết một mạch, liên miên không dứt, một hơi, đánh giết gian lận trăm quyền, cuối cùng ngàn quyền quy nhất, bộc phát ra bất khả tư nghị lực lượng, đánh vỡ hư không, trấn áp hết thảy.

Nhưng Lâm Hoang chỉ là một đao, một đao này mở ra Lục Đạo, so với trước đây, lại nhiều một tia Luân Hồi ý vị, Lục Đạo Luân Hồi, sinh sôi không ngừng, tựa như tự thành thế giới đồng dạng, mặc cho Mạc đồ ngàn quyền quy nhất, lại vẫn là bao dung hấp nạp, cuối cùng hóa thành một đao, âm âm hướng về Mạc đồ trên đầu bổ tới.

Mạc đồ triệt để chấn kinh, hai con ngươi khẽ động, thần quang kích xạ, triệt để thức dục Luân Hồi thần nhãn.

Luân Hồi thần nhãn quả nhiên nghịch thiên, trong đôi mắt thẩm nhuận Lục Đạo, liếc một cái phía dưới nghịch chuyển Luân Hồi.

Lâm Hoang thánh linh hồn của Nhân cấp lóe lên rồi biến mất, một mực nắm chắc giờ khắc này Luân Hồi thần nhãn áo nghĩa chân lý, trong nội tâm ý niệm trong đầu pháp phỏng, một đao này như cũ không công mà lui, thần kỳ trở lại Lâm Hoang trên tay.

Mạc đồ trong nội tâm hiện lên một tia sợ hãi, phảng phất cảm giác được vừa rồi Lâm Hoang khủng bố, nhưng rất nhanh loại cảm giác này đã bị Mạc đồ quên mất, có chút vừa thẹn vừa giận, bách bộ thần quyền, lại lần nữa cuồng bạo mà ra.

Lâm Hoang một mực dừng ở Mạc đồ hai mắt, đối mặt Mạc đồ thể công, lại là đồng dạng một đao.

Mạc đồ triệt để cuồng nộ, "Hỗn đản! Chẳng lẽ ngoại trừ một đao này, ngươi cũng sẽ không cái khác chiêu thức sao? !"

Nổi giận một câu, Mạc đồ bước chân xê dịch, đập sao ban bổ đầu, quyền cương lạnh thấu xương, ngưng tụ một thân tinh khí thần, mang theo không chết không lui khí thế, đánh vỡ hư không, sóng sò sò đánh tan Lâm Hoang đao thế.

Trong nội tâm trả lại không kịp mừng rỡ, liền thấy được Lâm Hoang đao thế không thay đổi, xoáy lên Lục Đạo biến hóa, Luân Hồi đan chéo, sinh sôi không ngừng, khí kinh không giảm, lần nữa hướng về chính mình đánh giết mà đến.

"Một đao này, làm sao có thể mạnh như vậy? !"

Mạc đồ đồng tử co rút lại, không dám lãnh đạm, lại lần nữa thức dục Luân Hồi thần nhãn.

Nghịch chuyển Luân Hồi, Lâm Hoang một đao này lại lần nữa không công mà lui.

"Có ý tứ, có ý tứ."

Liên tục cùng Luân Hồi thần nhãn giao phong, Lâm Hoang rốt cục nắm được Luân Hồi thần nhãn nghịch thiên chỗ.

"Dĩ nhiên là nghịch chuyển Lục Đạo quy tắc, hảo, hảo, hảo. Đây mới là Luân Hồi chân lý."

Mạc đồ sùng sốt một chút, sau đó chính là triệt để cuồng bạo, "Ngươi lại vẫn muốn chia phân ra Luân Hồi thần nhãn? Ngươi, quá cuồng vọng. Chết cho ta!"

"Dưới Luân Hồi, Vô Nhân Vĩnh Sinh!"

Mạc đồ ngửa mặt gào thét, thiêu đốt tinh khí thần, Luân Hồi thần nhãn toàn bộ triển khai, dưới chân đạp cương bước đầu, trong chớp mắt oanh kích xuất mấy ngàn quyền, tung hoành bát hoang, quét ngang hoàn vũ, thảm thiết xao động, một bộ đại tranh giành thế gian, đầm máu xung phong liều chết, Vô Nhân Vĩnh Sinh bức họa cuộn tròn bày ra ra.

Cuối cùng ngàn quyền quy nhất, giải quyết dứt khoát, Định Đình Can Khôn.

Lâm Hoang không sợ không sợ, trở tay chính là một đao, hai đao, tam đao!

Liên tục tam đao, Lâm Hoang cũng không quay đầu lại, xoay người rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: 6 đạo Luân Hồi

Răng rắc!

Một tiếng giòn vang, cùng với Mạc đồ đã tâm, Mạc đồ thân thể, một chỗ phá toái.

Sắc mặt âm đậm từ Mộng Thần Giới trung đẩy ra, Mạc đồ như cũ không thể tin được, mình bại, dùng ra tối cường tuyệt chiêu, dùng ra Luân Hồi thần nhãn, lại vẫn thất bại.

Đối phương từ đầu tới cuối chính là một đao, tuy nhiên lại đem chính mình bị bại thương tích đầy mình, chấn kinh, khó chịu nổi, sợ hãi, đủ loại tâm tình tập kích chạy lên não.

Rất nhanh, có người chú ý tới Mạc đồ dị thường.

"Mạc đồ, nhanh như vậy liền chấm dứt trận thứ hai dự tuyển thi đấu sao?"

Nói chuyện chính là Luân Hồi đạo tràng chương giáo.

Đệ nhất hội đấu võ, đường đường thập đại thánh địa nhất Luân Hồi đạo tràng vậy mà chỉ có cấp cao nhất đệ tử bị tuyển vì hạt giống tuyển thủ, đây quả thực là vô cùng nhục nhã.

Cho nên với tư cách là Luân Hồi đạo tràng chương giáo cũng tự mình tọa trấn, trông coi môn hạ đệ tử dự thi.

Nghe được chương giáo đặt câu hỏi, Mạc đồ đột nhiên từ thất bại trong bóng râm phục hồi tinh thần lại, bắt đầu run run, không dám nhìn tới chương giáo mặt.

"Làm sao vậy? Người không muốn nói cho ta biết, người bị loại bỏ sao?"

Mạc đồ cắn chặt răng, khó khăn gật đầu, quỳ rạp xuống chương giáo trước mặt, "Đệ tử, thất bại. Khiến cho ra Luân Hồi thần nhãn, vĩnh sinh thần quyền, vẫn bại."

Luân Hồi đạo tràng chương giáo sắc mặt xanh mét, thấy được Mạc đồ thất hồn lạc phách bộ dáng, lại càng là tức giận, "Hỗn đản. Là ai? Thái Dương Thần đó thể, hay là Sát Lục Đạo thù huyết?!"

"Không biết. Hắn dùng chính là đao, tới tới lui lui liền một đao."

Luân Hồi đạo tràng chương giáo ngậy ngấn cả người, vung tay lên, "Không nên thân đồ vật, chính mình đi Hình đường bị phạt."

"Các người thể hệ này, xem ra hay là chỉ có thể nhìn dương trời về."

Dự tuyển thi đấu ngày thứ hai, có người vui mừng, có người lo.

Bất quá lớn nhất tin tức, lại là Luân Hồi đạo tràng Nhị Đệ Tử Mạc đồ bị loại bỏ bị nốc-ao.

Chẳng quản Mạc đồ không có bị tuyển nhập 200 danh hạt giống tuyển thủ. Nhưng chỉ từ Mạc đồ ngày đầu tiên biểu hiện, liền biết Mạc đồ thực lực tuyệt đối không kém. Thân là Luân Hồi đạo tràng Nhị Đệ Tử, lại có Luân Hồi thần nhãn hộ thể, rất nhiều người đều cảm thấy Mạc đồ có thể tiến nhập đang thi đấu, nhưng không nghĩ tới vén vén chỉ là dự tuyển thi đấu trận thứ hai liền thất bại.

Mà còn thua ở một cái không biết tên đao khách trong tay.

Tin tức này trong chớp mắt đang chọn trong tay nhắc lên sóng to gió lớn, chiến thắng Mạc đồ Lâm Hoang, cũng thành hơn nhiều nhân tâm trong mắt hắc mã.

Mà ngoại trừ bên ngoài Lâm Hoang, ngày thứ hai trận đấu rơi xuống màn che, còn có rất nhiều người trở hết tài năng.

Đoạn thời gian trước chiếm giữ tin tức trang đầu Thái Dương Thần thể, Hải Thần thể, Bán Thần truyền nhân thập phương, còn có cuồng bạo vô cùng bắt đầu chiến, nghe nói là Sát Lục Đạo truyền nhân thù huyết lại càng là kỹ kinh sợ bốn tòa, nhắc lên sóng gió động trời.

Nhưng những cái này đều không có quan hệ gì với Lâm Hoang, thối lui ra khỏi Mộng Thần Giới, Lâm Hoang dẫn theo đao, đi Tam Thánh Mẫu Lương Phần Điểm nói chuyện với nhau một hồi, sau đó đeo lên mặt nạ, quay người lại đi Quận Vương phủ.

"Các ngươi những phế vật này, hôm qua vậy mà làm cho người ta thần không biết quỷ không hay xông vào Quận Vương phủ, còn kinh động đến Quận Vương. Nay Thiên Đô cho ta xem được rồi, một cái con ruồi cũng không chuẩn bay vào được."

Chuyện ngày hôm qua tại Trần Quận Vương trong nội tâm vào đâm, giận giữ lôi đình, toàn bộ Quận Vương phủ đề cao cảnh giới. Nhưng đối với Lâm Hoang mà nói vô dụng, không nhanh không chậm, lại tựa như đi ở không tồn tại thời không bên trong, bước chân một bước, lại lần nữa xuất hiện ở Trần trước mặt Quận Vương.

"Là người?!"

Trần Quận Vương chấn động, sau đó thẹn quá hoá giận, "Còn dám tới! Lân ta Quận Vương phủ không ai sao?!"

Một tiếng rít gào,

Trần Quận Vương thực lực bạo phát, vừa ra tay, chính là ra tay ác độc tuyệt chiêu.

"Bát Nhã thần quyền!"

Bát Nhã, chính là đại trí tuệ.

Bát Nhã này thần quyền, chính là trí tuệ thần quyền.

Một quyền trong đó, cuối cùng hết thấy biến hóa, quyền pháp có thần, một quyền đánh ra, bao phủ hoàn vũ, không được giải thoát.

Lâm Hoang không nói một lời, dương tay chính là một đao.

Ầm ầm!

Khí kinh kéo, toàn bộ Quận Vương phủ thần trận lấp lánh, xao động, một chiêu trong đó, thiếu chút nữa phá hủy Quận Vương phủ phòng hộ thần trận.

"Bát Nhã thần quyền. Hào, hào, hào."

Lâm Hoang nhãn tình sáng lên, Lục Đạo Luân Hồi của hắn đã có hệ thống, hơn nữa cũng đã minh bạch, Lục Đạo là thể, Luân Hồi là căn, muốn triệt để tu thành, liền muốn nhận thức Luân Hồi này biến hóa.

Đáng tiếc Mạc đồ thực lực có hạn, không thể hoàn mỹ thúc dục Luân Hồi thần nhãn, vô pháp mang cho hắn càng nhiều thể ngộ. Nhưng không nghĩ tới Trần này Quận Vương sử dụng ra Bát Nhã thần quyền, ẩn chứa đại trí tuệ, cuối cùng thế gian hết thấy biến hóa, vừa vặn có thể nhét vào Lục Đạo Luân Hồi hệ thống bên trong.

Thấy cái mình thích là thêm, Lâm Hoang trong tay đao liên tục, một đao nhanh hơn một đao, trong lúc nhất thời vậy mà làm cho Trần Quận Vương chỉ có thể bị động phòng thủ.

"Làm sao có thể?! Đao của hắn đạo làm sao có thể phát triển nhiều như vậy?!"

Trần Quận Vương càng đánh càng kinh hãi, hôm qua Lâm Hoang bắt quả chỉ có thể chống lại hắn mười mấy cái hiệp, nhưng bây giờ là cùng hắn liều cái lực lượng ngang nhau, đáng sợ hơn chính là hắn đạo đạo.

Trần Quận Vương mắt sáng như đuốc, liếc thấy Lâm Hoang trong tay trường đao nhìn như thiên biến vạn hóa, kỳ thật tới tới lui lui, chính là một đao, một đao này, hắn hôm qua gặp qua, hôm nay lại là không hề cùng dạng, trong đao giấu thần, tựa như sống lại đồng dạng, thật sự có tái diễn Địa, Thủy, Hỏa, Phong, mở ra Âm Dương ý tứ.

Hơn nữa Lục Đạo Luân Hồi, sinh sôi không ngừng, một đao chính là một cái thể giới.

Dù cho Bát Nhã của hắn thần quyền đã tu luyện tới quyền trung giấu thần chân ý, lại vẫn là vô pháp đánh tan Lâm Hoang đao thể.

Rốt cuộc hắn là người, không phải là thần, dù cho có đại trí tuệ, cũng không có khả năng cuối cùng một cái thể giới biến hóa.

"Gia hỏa này là từ đâu xuất hiện. Đại Thiên quận lúc nào ra như vậy một thiên tài? Những thứ không nói khác, chỉ là một đao này, liền đủ để tại trẻ tuổi trung đây nhập Top 100."

Trần Quận Vương trong nội tâm tính toán, bỗng nhiên nổi lên ái tài ý tứ.

Mục quang chớp động, nắm chắc đến tâm tư của Lâm Hoang, dứt khoát cũng không vội mà cường công, đem Bát Nhã thần quyền vung đánh được gió thổi không lọt, đủ loại biến hóa cuối cùng, thấy chiêu phá chiêu, mặc cho Lâm Hoang đao thể như thể nào cuồng bạo, lại cũng không thể cận thân.

Lâm Hoang huy xuất ba mươi đao, cuối cùng đem nắm đến Bát Nhã thần quyền ảo diệu, trong nội tâm khẽ động, trong tay trường đao ngưng trệ một chút, cầm đao trên tay, ngừng tay.

Trần Quận Vương vung tay lên, mục quang sáng ngời nhìn nhìn Lâm Hoang, "Ngươi là thiên tài, chân chính tuyệt thế thiên tài. Bồn tọa rất thưởng thức ngươi, ngươi báỉ sư a."

Nói xong, Trần Quận Vương lại nói, "Chỉ cần ngươi chịu báỉ sư, chính là bồn tọa dưới trướng một vị duy nhất đệ tử, lấy bồn tọa thế lực, tất nhiên có thể cho ngươi tại đệ nhất hội đấu võ trên tiến thêm một bước, nhất cử thành danh thiên hạ biết."

"Hơn nữa ngươi hai lần xâm nhập Quận Vương phủ. Phạm vào trọng tội. Nhưng chỉ cần ngươi báỉ ta làm thầy, liền xóa bỏ, nếu như bằng không thì, hừ. Chết đi thiên tài, liền không phải thiên tài."

Uy bức lợi dụ, Trần Quận Vương nhìn nhìn Lâm Hoang, đợi đến lại là một đao.

Một đao này, kinh diễm đến cực điểm.

Một đao trong đó, tái diễn Địa, Thủy, Hỏa, Phong, mở ra Âm Dương, Lục Đạo thay đổi liên tục, sinh sôi không ngừng, nhưng trong đó càng nhiều vài phần trí tuệ hương vị, tựa như có thần linh tọa trấn, bao quát chúng sinh, một đao trong đó, thế giới mở ra, cuối cùng biến hóa, trời cao nhập địa, chỉ này một đao, không đường có thể trốn, không người có thể chạy trốn.

Một đao này, Lục Đạo Luân Hồi, trong đao giấu thần, không chệ vào đâu được.

Trần Quận Vương sắc mặt triệt để thay đổi, không dám tin, một đao này hẳn rõ ràng cảm nhận được chính mình Bát Nhã thần quyền hương vị, linh động, trầm trọng, không hề cũng biết viên mãn thần diệu.

Một đao này, lúc này viên mãn.

"Đây mới thực là thiên tài, có thể quét ngang đương đại Vô Thượng Thiên mới."

Trần Quận Vương trong nội tâm rộng to, càng hiển mừng rỡ.

Giờ tay nắm tay, Trần Quận Vương lần đầu tiên đem Lâm Hoang đã coi như là đồng cấp đối thủ.

"Bát Nhã Kim cương "

Bát Nhã chính là đại trí tuệ.

Kim cương chính là không thể phá vỡ.

Một quyền này, chính là Trần Quận Vương nói, muốn lấy đại trí tuệ, lấy không thể phá vỡ chi lực, đánh vỡ hư không, thành tựu thần linh.

Lâm Hoang xoay chuyển ánh mắt, không tránh không né, lấy thân thử nghiệm, một quyền quá, Lâm Hoang kêu lên một tiếng khó chịu, tại Trần Quận Vương kinh hãi gần chết, không dám tin trong ánh mắt tiêu thất đương trường.

PS: Hợp đồng gửi đi ra, quyền sách xem như tiến nhập quỹ đạo chính, cho nên cầu đề cử, cất chứa a.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: 6 đạo vì ta tổ thể, thiên địa vì ta đặt móng

Huyết Tiên trường không, Lâm Hoang du tẩu, nhảy lên, thần thể tại tan vỡ, nhưng trong lòng thì không vui không buồn, chốc lát đang lúc xuất hiện ở Tam Thánh Mẫu Lương Phần Điểm, khoanh chân mà ngồi, "Giúp ta hộ pháp."

Nói xong một câu, Lâm Hoang trở tay một đao, Lục Đạo Luân Hồi chuyển động, Địa Thủy Phong Hỏa, Âm Dương Luân Hồi, triệt để tan vỡ chính mình thần thể, chỉ để lại hai đoạn óng ánh vàng óng ánh cốt cách, bắt hủ Bát Hủ, bao bọc linh hồn.

Kia mai thu hết hơn phân nửa Chung Nam đạo tràng Tu Di Giới Chỉ hoành không mà đứng, Lâm Hoang tâm thần khẽ động, các loại thần vật liệu liền là tả

roi xuống, cứ thế tan tành, tách ra đặc biệt thần quang

Địa trụ, Thủy Nguyên, phong nhãn, hỏa chủng, Thái Âm, thái dương, Lục Đạo xao động, câu thông bốn nguyên, đan vào Pháp cùng nói, đem Lâm Hoang cả người bao bao ở trong đó.

"Thần thể đặt móng."

"Khắc ghi pháp đạo."

"Hắn lớn hơn trở thành."

Tam Thánh Mẫu từng người một câu, trong lòng có chút kinh ngạc, không nghĩ được Lâm Hoang nhanh như vậy liền tìm được chính mình đạo chỉ môn hạm, bắt đầu đặt móng, tại thần thể trung khắc ghi Pháp cùng nói, một bước lên trời, sắp tu thành đại thành thần thể.

Thần thể tiểu thành, viên mãn, đại thành.

Nhìn như vượt qua không nhiều lắm, nhưng Tam Thánh Mẫu đều là chính thống Tu Luyện Giả, từng bước một từ nhất thể Lục Đạo đi tới, tự nhiên rõ ràng từ từ thần thể tiểu thành đến đại thành, trong chuyện này đến cỡ nào đại cái hào rộng.

Rất nhiều người cuối cùng cả đời đều chỉ có thể vây ở thần thể tiểu thành cảnh giới, cho dù là trời sinh thần thể, tuyệt thế thiên tài, có thể đem thần thể tu luyện tới đại thành, ít nhất cũng phải mấy chục năm khổ công, tôi luyện, không có biện pháp nào khác địa phương.

Mà Lâm Hoang bất quá chỉ là hai ngày, liền từ thần thể tiểu thành, nhất cử vượt qua, một bước lên trời, khai mở Thủy Thần thể đặt móng, sắp thần thể đại thành, như thế tốc độ có thể nói cổ kim đệ nhất.

"Hắn rốt cuộc đã khác loại thành thánh."

"Từ đầu lại đến."

"Tự nhiên đơn giản."

"Bất quá chỉ như vậy cực nhanh."

"Thật là thiên tài."

Tam Thánh Mẫu một người một câu, ngữ khí bình thản, không hề kinh ngạc, cùng thi triển thủ đoạn, thần trận bao trùm, thần quang không hiện, đem trọn cái Lương Phần Điểm phong tỏa.

Lâm Hoang không đau buồn không thích, linh hồn khẽ động, đột nhiên khẽ hấp, tan tành thần vật liệu liền một hơi bị Lâm Hoang luyện hóa, trong chớp mắt Lâm Hoang trụ lùi hai đoạn Hoàng Kim Cốt bắt đầu kéo dài, sinh trưởng, bất quá trong chớp lát, Lâm Hoang cả người biến thành một cái ánh vàng rực rỡ, tròn tăng tăng Kim Đan.

Nhỏ khí, kia ánh vàng rực rỡ, tròn tăng tăng Kim Đan liền dần dần ngưng thực, biến hóa, tứ chi, đầu lâu, một chút dài ra, cuối cùng biến thành một cái màu vàng kim khô lâu cái giả đồ. Trống rỗng mất trong động, Linh Hồn Chi Hóa toát ra, mở miệng khẽ hấp, Tu Di Giới Chỉ trung còn dư lại tất cả thần vật liệu tất cả đều rút xuống xuất ra.

Lả tả vỡ nát, một hơi bị Lâm Hoang hút vào trong cơ thể, thần quang lan tràn, đập nện, phác họa ra Lâm Hoang lục phủ ngũ tạng, kinh mạch.

Địa Thủy Phong Hỏa vì cốt, Âm Dương vì mạch.

Một bước này chính là Lâm Hoang thần thể kỳ dị chỗ, bất đồng cùng người, cho nên hấp dẫn được Tam Thánh Mẫu đều nhìn không chuyển mắt nhìn chăm chăm Lâm Hoang tỉ mỉ quan sát.

"Không đủ, xa xa không đủ."

"Nếu chỉ có Lục Đạo."

"Vô pháp đại thành."

Tam Thánh Mẫu có thể nhìn ra được, Lâm Hoang tự nhiên cũng nhìn ra, thủ chương khẽ động, liền muốn kết ấn đánh ra Luân Hồi, nhưng trong nội tâm khẽ động, Lâm Hoang dừng lại động tác, bước chân đạp mạnh, đã xuất hiện ở cửu thiên chi thượng.

Cứ thế ba vạn trượng, Lâm Hoang hư không mà đứng, mục quang như điện, nó Thượng Vân tầng vô số, thấp thoáng có thể thấy Lôi Xà du tẩu, Lôi Long chiếm giữ, nơi đó là Lôi Đình sinh giết hết địa phương.

."

Lâm Hoang quai hàm cốt đóng mở, phun ra một chữ, chuông lớn đại lý đồng dạng tiếng vang, dùng ra chính mình ngày xưa đạt được rãnh nương động

tam kiếp bí thuật.

Ầm ầm!

Lôi Đình cuộn cuộn, xé rách tầng mây, Lôi Đình tập kết, hóa thành một đạo thấy không rõ về mặt Lôi Đình thần linh, tay cầm một đạo Lôi Đình trường mâu, tựa như Thâm Phán thế gian thần linh, một cái to lớn ý niệm ba động, "Lấn thiên giả! Chết!"

Vô thanh vô tức, Lôi Đình trường mâu trong chớp mắt kích xạ, xuyên qua hư không, xao động Lôi Đình, thoãn thoát, ở trong không kéo ra một cái to lớn vô cùng kiếp tự, ầm ầm hạ xuống.

Lâm Hoang linh hồn nhảy lên, không sợ không sợ, cánh tay chống đỡ thiên.

Ầm ầm!

Đáng sợ lời mình chấn động ba Vạn Lí vân tầng, Thương Thiên tức giận, giờ khắc này toàn bộ Nhân giới đột nhiên lời mình nổ mạnh, làm cho người ta kinh hãi.

"Quả nhiên khác loại thành thánh."

"Chưa từng viên mãn."

"Còn có kiếp số."

Tam Thánh Mẫu trong chớp mắt hiểu rõ, Lâm Hoang khác loại thành thánh phương pháp, khai sáng khơi dòng, tiền vô cổ nhân, thế nhưng một bước lên trời, tất có sơ hở. Quả nhiên Lâm Hoang lúc này lại còn có thể dẫn động thiên kiếp, bất khả tư nghị.

"Bất quá là kiếp, cũng là duyên."

Thư Thánh sâu kín thờ dài một tiếng, đã minh bạch Lâm Hoang ý định.

Lôi Đình trường mâu, chợt lóe lên, trong chớp mắt đem Lâm Hoang đánh Lạc Cửu Thiên, trùng điệp rơi vào trên một đỉnh núi.

Lôi Đình chỉ uy, Thương Thiên chỉ nộ. Chôn vùi hết thảy.

Trong chớp mắt đỉnh núi chôn vùi thành tro, đại địa chấn động, xuất hiện một cái thẳng tắp đại động, thâm thúy không thể nhận ra, Lôi Đình toát ra, liên tục chín đạo đánh giết, mới chậm rãi tiêu tán, lưu lại một bị Lôi Đình sống sờ sờ rèn luyện, bóng loáng trong như gương ngàn trượng bình nguyên, thâm thúy Lôi Động, còn có Lôi Đình lấp lánh.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, vừa mới tổ tạo nên hoàng kim thần cốt giống như đồ sứ rạn nứt vô số đạo khe nứt, phẳng phất tùy thời đều có thể phá toái.

."

Lâm Hoang linh hồn ba động, lần nữa kênh rạch động tam kiếp.

Trong chớp mắt, Lâm Hoang dưới thân bắt đầu gió bắt đầu thổi.

Này phong từ hoàng kim thần cốt mỗi một tác khe nứt thổi nhập, vô thanh vô tức, lại là tằm ăn thần cốt, một chút màu hoàng kim cốt mảnh rơi xuống, lưu loát, vừa rơi xuống, là được ảm đạm tro tro, gió thổi qua, trong chớp mắt chôn vùi.

Đây là Địa kiếp.

Gió thổi qua, Địa Hỏa tuôn động, hỏa luyện kim thân, Lâm Hoang hoàng kim thần cốt tại liệt hỏa này trung bắt đầu chậm rãi hòa tan, kim nước rù xuống, sau đó đột nhiên có đim nước không có hạ xuống. Thủy này đến từ đại địa, đến từ hư không, đến từ bản thân, băng lãnh, không mang theo một tia nhiệt độ.

Lâm Hoang thần thể bị gió này thổi, hỏa thiêu, đim nước, dần dần trở nên thưa thớt, chỉ có Linh Hồn Chi Hỏa nhảy càngh kịch liệt.

."

Lâm Hoang lần thứ ba mở miệng, từng bước một đứng dậy, trên tay đánh ra đủ loại thần ấn.

Một bước phóng ra, hư không chấn động, Lục Đạo chấn động, trực tiếp câu thông Địa Thần giới, Thủy Thần giới, Hỏa Thần giới, Phong Thần giới, thái dương giới, Thái Âm giới.

Lục Đạo bản nguyên hội tụ, trong chớp mắt vì Lâm Hoang cải tạo kim thân, khắc ghi đạo cùng Pháp, đủ loại thần dị, gia trì ở trên, thế giới chuyển đổi, mỗi một tác cốt cách đều chịu tải Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, tựa như một cái Đại Thể Giới trầm trọng.

Phóng ra bước thứ hai, cửu thiên chi thượng bỗng nhiên một tòa Lô Trì hàng lâm, đem Lâm Hoang bao phủ.

Bước thứ ba phóng ra, dưới Cửu U, địa sát cuộn cuộn, Phong Khởi, hỏa thiêu, chìm nước.

Bắt quá ba bước, đội đến Lâm Hoang phóng ra bước tiếp theo, một cái mặt mày thanh tú, người mặc thanh y, đi chân trần mà đứng thanh niên xuất hiện ở giữa không trung, giờ tay nhìn qua lòng bàn tay, nhẹ nhàng thở dài, bước chân phóng ra một lần nữa trở lại Tam Thánh Mẫu Lương Phần Điểm.

"Lục Đạo vì cốt."

"Thiên địa vì da."

"Thần thể đại thành."

Tam Thánh Mẫu một người một câu, mục quang thán phục, nhìn nhìn Lâm Hoang, "Người căn cơ thành vậy."

Lâm Hoang im lặng không nói, gật gật đầu, độ tam kiếp, chứng nhận thánh vị, nhưng thẳng đến lúc này, lúc này, hắn mới xem như chân chính đặt căn cơ, thần thể đại thành, từ đó sau khi ai là thánh nhân, ta là thánh nhân.

PS: Hợp đồng gửi đi ra. Mặt khác từ hôm nay trở đi mỗi ngày giữ gốc Canh [3], cụ thể ta sẽ phát tại tác phẩm liên quan, cuối cùng cầu đề cử, cất chứa.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Thần thể đại thành

"Người thần thể đại thành."

"Kiếp số viên mãn."

"Có thể rời đi."

Tam Thánh Mẫu chậm rãi mở miệng, tuy mấy ngày trước đã xua đuổi Lâm Hoang, nhưng Lâm Hoang cùng Tam Thánh Mẫu nội tâm đều rõ ràng, giữa bọn họ duyên Pháp cũng không có thật đoạn, cho tới giờ khắc này, Lâm Hoang đặt căn cơ, thần thể đại thành, Tam Thánh Mẫu mới mở miệng muốn chấm dứt đoạn này duyên Pháp.

Lâm Hoang gật gật đầu, "Ta là tới còn đạo."

Tam Thánh Mẫu mục quang ngưng tụ, nhìn nhìn Lâm Hoang.

Lâm Hoang tiện tay một trái, trường đao vào tay, chỉ mũi nhọn bắn ra, âm vang chi âm hiện lên, tư thế hào hùng, thủ chương vừa đẩy, trường đao rời tay, như rồng, như lửa, như nước, như mây, như gió, như Âm Dương, như thiên địa.

Tam Thánh Mẫu mặt không biểu tình, nhưng trong chớp mắt Thư Thánh nói bụt, Cẩm Thánh đánh đàn, Kỳ Thánh duỗi ngón.

Vô thanh vô tức, không có nửa điểm khói lửa khí, trường đao thay chủ, đã đến Kỳ Thánh trong tay.

Răng rắc một tiếng. Trường đao đứt gãy, âm vang rơi xuống đất.

"Đao đã đứt."

"Duyên đã hết."

"Người còn không đi?!"

Lâm Hoang bỗng nhiên cười cười, vẫy vẫy tay, "Ta còn có nhất pháp không chứng nhận, không có chân chính viên mãn, cho nên còn cần dừng lại mấy ngày."

Tam Thánh Mẫu nhìn Lâm Hoang liếc một cái.

"Muốn lưu lại liền lưu lại."

"Muốn đi liền đi."

"Ta bồi trung người."

"Bà bà ma ma."

"Như cái gì."

Lâm Hoang gật gù đầu, ngữ khí bình thản, tựa hồ tại kể rõ chuyện của người khác, "Ta hai ngày này lĩnh ngộ rất nhiều, Lục Đạo là, cùng ta đạo phù hợp, lấy chỉ không khó. Nhưng có nhất pháp, lại là không được căn bản, cho nên lòng có nghi ngờ."

"Cầm cẩn thận chí tâm, đi dừng mãnh tiến tiến sự tình."

"Người đã có đáp án."

"Không cần hỏi ta."

Tam Thánh Mẫu hừ lạnh một tiếng, một người một câu, nói xong, không cho Lâm Hoang cơ hội mở miệng, đóng cửa, đem Lâm Hoang đuổi ra ngoài.

Lâm Hoang cười cười, chấp tay đi trở về trụ sở của mình. Ngồi trên mặt đất, ngưng thần suy tư, đưa tay trên Địa viết ra Lục Đạo hai chữ, đầu bút lông vừa chuyển, thêm vào Luân Hồi hai chữ, sau đó liền ngưng thần nhìn nhìn kia Luân Hồi hai chữ không nói lời nào.

Thật lâu, Lâm Hoang mới thở dài nói: "Đây là con đường, từ một... mà... Cuối cùng, đoạn Vô sửa đổi ý tứ. Không vội, không vội."

Đưa tay xóa đi trên mặt đất chữ viết, Lâm Hoang nhìn nhìn lòng bàn tay của mình.

"Thần thể đại thành, kiếp số viên mãn, không có bởi vì khác loại thành thánh Pháp hủy ta nói cơ, nhưng muốn để cho thần thể đại thành viên mãn, thậm chí tiến thêm một bước, tu luyện ra hoàn mỹ thần thể, đúng là vẫn còn phải rơi vào này một cái khác Pháp."

"Đệ nhất hội đấu võ ngược lại là có thể tiếp tục tham gia, học vạn đạo, hẳn có thể giúp ta đặt một cái khác Pháp."

Thần thể tu luyện, tiểu thành, tiểu thành viên mãn, đại thành, đại thành viên mãn, cuối cùng hoàn mỹ thần thể.

Một bước khổ sở một bước.

Tu luyện tới tiểu thành, liền muốn tra thiếu bổ rò, xoay ngược lại Tiên Thiên, nhưng nói cho cùng bất quá tài nguyên hai chữ. Rất nhiều tuyệt thế thiên tài trời sinh thần thể, vừa ra sinh chính là thần thể tiểu thành trình độ.

Nhưng từ nhỏ thành đến tiểu thành viên mãn, nhìn như chỉ có một bước, lại khó có thể vượt qua.

Như thế nào viên mãn.

Hoàn thiện không sút mẻ chính là viên mãn. Vô cùng đơn giản bốn chữ, nhưng muốn làm đến nói dễ vậy sao, đặc biệt là giới hạn trong lĩnh hồn cường độ, rất nhiều rất nhỏ chỗ căn bản không thể nắm chắc,

Cho nên Phong Hầu cực cảnh thần thể chính là tiểu thành viên mãn. Phong Vương cực cảnh cũng chỉ là đại thành thần thể. Mà thánh vị cũng tới đa cũng chỉ có thể đem thần thể tu luyện tới đại thành viên mãn.

Về phần hoàn mỹ thần thể.

Nếu là người, liền không có hoàn mỹ. Hoàn mỹ là thần đại danh từ. Cho nên hoàn mỹ thần thể chỉ có thần linh tài năng đạt tới.

Nếu như Lâm Hoang không phải là cuối cùng lĩnh cơ khế động, lại độ thiên địa hai kiếp, lấy thiên địa lực lượng cải tạo thần thể, là tuyệt đối vô pháp luyện thành đại thành thần thể.

Trừ phi hắn đem chính mình còn không có nghĩ kỹ Luân Hồi phương pháp cũng điều khắc tiến thần thể bên trong, nhưng bởi như vậy, Lâm Hoang cũng liền định ra chính mình nói, không thể cải biến, bằng không căn cơ đổ, không còn thành thần cơ hội.

Mà bây giờ Lâm Hoang lấy Lục Đạo vì cốt, thiên địa vì da, bổ sung đầy đủ căn cơ, thần thể đại thành, đây mới chân chính cùng Tam Thánh Mẫu các nàng đứng ở cùng một cái cao độ.

Lâm Hoang tâm niệm vừa động, đủ loại trí tuệ bộc phát, nắm chắc hết thảy, liền có quyết định, sau khi ổn định tâm thần, tinh tế thể ngộ đại thành thần thể mang đến biến hóa.

Ngày hôm sau, đúng giờ mười điểm, Lâm Hoang mở mắt ra, tâm niệm vừa động, tiến nhập Mộng Thần Giới.

Trải qua hai ngày đầu võ, nguyên bản chừng hơn ba tỷ người dự thi, chém giết đến bây giờ, đã chỉ còn ba ngàn vạn. Đệ nhất hội đấu võ dự tuyển thi đấu lấy mỗi trận chín thành tỉ lệ đào thải, rất nhanh Đại Lăng Đào Sa, lưu lại cũng không phải hơi hợm hạng người, cũng hấp dẫn càng ngày càng nhiều giới ngoại chủng tộc mục quang.

Từng cái một nguyên bản không tầm thường danh tự, đi qua hai ngày dự tuyển thi đấu, bắt đầu đại phóng dị sắc, làm cho người ta nhìn chăm chú.

Tùy ý nghe người chung quanh thảo luận, lần lượt thiên tài danh tự từ bọn họ trong miệng phun ra, tranh chấp lấy ai có khả năng nhất đoạt được quán quân.

Lâm Hoang thần sắc đậm mạc, lại một lần nữa đi qua thần bia, dừng lại một chút, ngẩng đầu nhìn hướng đỉnh phương, tên Mộng Thần Cơ cao cao tại thượng, chiếu rọi Vạn Cổ, phảng phất vĩnh hằng bất biến.

Cúi đầu xuống, Lâm Hoang nhìn nhìn lòng bàn tay của mình, nắm chặt, sau đó bỗng nhiên cười cười, cất bước đi vào ngày thứ ba dự tuyển thi đấu.

"Ngàn người chiến. Địa đồ vĩnh viễn tịch bình nguyên, may mắn còn sống sót trăm người chấm dứt."

Lần này đệ nhất hội đấu võ tại Mộng Thần Giới tuyển dụng địa đồ nghe nói đều là chân thật tồn tại, này vĩnh viễn tịch bình nguyên cũng không biết tồn tại ở phương nào Đại Thế Giới bên trong, giống như kỳ danh, vậy mà không có nửa điểm không khí tồn tại, là một chân không địa phương.

Phảng phất vĩnh viễn tịch Vực Ngoại Tinh Không đồng dạng, không có chút nào thanh âm tồn tại, Hắc Ám, tĩnh mịch, liên hô hấp của mình âm thanh đều nghe không được.

"Có ý tứ."

Lâm Hoang bỗng nhiên mở miệng, lấy thực lực của hắn, tuy là chân không, muốn nói chuyện, lại có gì khó.

Nghĩ nghĩ, Lâm Hoang không có cất bước rời đi, bờ môi khẽ động, thanh âm liền truyền khắp toàn bộ vĩnh viễn tịch địa đồ, "Ta tại thử, ai dám tới?"

Nói xong, Lâm Hoang liền đứng chấp tay, lẳng lặng nhìn lên bầu trời.

Hắn thần thể đại thành, dù cho áp chế thánh vị linh hồn, cũng đủ để quét ngang tất cả thiên tài, sở dĩ trả lại tham gia, chỉ là vì chứng kiến vạn pháp. Rốt cuộc càng về sau đi, lưu lại người đều là thể hệ này chân chính thiên tài, bao quát Nhân giới vạn giáo, các loại thần công tuyệt học, cũng có thể kiến thức một phen, lại là so với Lâm Hoang đi trong hiện thực nhất nhất bài phòng nhẹ nhõm nhiều lắm.

"Khá lắm. Vậy mà có thể tại chân không mở miệng truyền âm, xem ra là một thiên tài. Đối thủ như vậy mới có ý tứ."

Lâm Hoang một câu chấn động toàn bộ vĩnh viễn tịch bình nguyên, có người sợ hãi, sợ hãi, lập tức thoát đi, cũng có người kẻ tài cao gan cũng lớn, lập tức hướng về Lâm Hoang bên này chạy chạy tới.

"Không nên nhiều cao thủ như vậy." Thiên Sơn Hòa dẫn theo đạo, có chút kinh ngạc.

Trận đầu dự tuyển thi đấu đã tạo ngộ Lâm Hoang, thất bại trong gang tấc, đã để cho hắn rất là phần nộ, không nghĩ tới trận thứ ba dự tuyển thi đấu liền gặp được như vậy cuồng nhân, vô cùng đơn giản một câu, lại là mưu toan lấy sức một mình khiêu chiến toàn trường.

"Đi. Đi xem một chút. Thiên Sơn Hòa, người ta liên thủ, chính là sư tôn cũng dám khiêu chiến, huống chi chỉ là một cái cuồng vọng thiên tài."

Tên còn lại mở miệng nói chuyện, có thể tại chân không nói chuyện, hiện ra thực lực cường đại, cầm trong tay một thanh kiếm, chính là cùng Hồng Trần Đạo vương giao hảo nghiêng thể kiếm vương duy nhất đệ tử, lần này vừa vận cùng Thiên Sơn Hòa phân ra tại đồng nhất trận dự tuyển thi đấu, lập tức liên thủ, muốn đánh xuất uy danh.

Thiên Sơn Hòa gật gật đầu, "Hảo. Đi. Cũng muốn nhìn xem là cái nào cuồng vọng hạng người."

"Không sai. Này đệ nhất hội đấu võ tới tham gia, mỗi cái đều tự cho là đúng thiên tài, thiên tài nào có nhiều như vậy. Đi, đi, đi."

Hai người một bên chạy trốn, một bên nói chuyện với nhau, cũng không lâu lắm, liền chạy tới Lâm Hoang phụ cận trăm trượng.

Hai người đều là thực chiến xuất thân, kinh nghiệm đối địch phong phú, trong miệng chẳng thềm ngó tới, nhưng là biết này dám can đảm mở miệng khiêu chiến toàn trường người khó đối phó, biến mất thân ảnh, muốn nhìn xem lại nói.

Chương 33: 6 đạo thần quyền

Đứng chấp tay, Lâm Hoang ngẩng đầu nhìn lên trời.

Bỗng nhiên, hư không rung động hiện lên, trong nháy mắt chém, trường kiếm đột tiến, vung lên trăm trượng kiếm quang, che đầy Nhật Nguyệt, không thấy bóng dáng, hướng về Lâm Hoang hậu tâm đánh giết mà đến.

Lâm Hoang cũng không quay đầu lại, không tránh không né.

Ầm ầm!

Kiếm quang tung hoành, lóe lên tức thì, một đạo nhân ảnh ôm kiếm đạp đất, khinh thường cười cười, "Còn tưởng rằng có bản lĩnh gì, kết quả, không chịu nổi một kích."

Người kia lắc đầu, thu kiếm vào vỏ, thân thể bắn ra, liền muốn thét dài mà đi.

Nhưng vừa mới cất bước, liền đột nhiên cảm giác được sau lưng có một đạo mục quang Ngưng thị, tựa như đao kiếm, để cho hắn khó ăn khó ngủ.

"Còn chưa có chết? !" Người kia hô nhỏ một tiếng, cũng không quay đầu lại, dưới chân khẽ động, trong chớp mắt phân hoá xuất ba ngàn thân ảnh, bốn tẩu, toát ra.

Trong chớp mắt, thiên không, đại địa, ba ngàn thân ảnh cầm kiếm đánh trúng, đột nhiên quay đầu lại, tàn nhẫn một kích, trong nháy mắt chính là ba Thiên Kiếm, một kiếm nhanh hơn một kiếm, thân ảnh trùng điệp, cuối cùng trăm sông hợp thành biển, Thiên Kiếm quy nhất, vô cùng đơn giản, chính là một kiếm.

"Phân quang hóa ảnh, Kiếm Khởi Thiên Nguyên! Chết cho ta!"

Ầm vang!

Một tiếng nhẹ kêu, người kia sắc mặt trong chớp mắt âm đạm, mồ hôi lạnh nhỏ xuống.

"Làm sao có thể? ! Lại bị đã ngăn được!"

Ba ngàn quy nhất kiếm, lại có Phân quang hóa ảnh nhiễu loạn cảm giác, vốn phải là Kì Phong nổi lên, thế không thể đỡ, nhưng cứ như vậy vô cùng đơn giản bị Lâm Hoang khẽ vươn tay, năm ngón tay kéo ra, bao phủ thiên địa, mặc cho người Phân quang hóa ảnh, Kiếm Khởi Thiên Nguyên, ôm đồm hạ xuống, liền đem kiếm quang, trường kiếm tất cả đều chộp vào trong lòng bàn tay.

"Quá mạnh mẽ. Không thể địch lại được. Rút lui!"

Người kia cũng là quyết định thật nhanh, một kích không trúng, lập tức buông tay cất kiếm, muốn chạy xa ngàn dặm.

Coong!

Lâm Hoang cong ngón búng ra, trường kiếm từng khúc đứt gãy, mục quang bình thản, nhìn nhìn kia trong chớp mắt độn vào hư không bỏ chạy người, mở miệng nói: "Phân quang hóa ảnh, Kiếm Khởi Thiên Nguyên. Sát Lục Đạo tuyệt học, thụ giáo."

Bình bình đạm đạm nói xong, Lâm Hoang buông tay, nắm tay, không mang theo một tia khói lửa khí, đối với hư không đánh ra một quyền, "Người bạn thưởng ta một kiếm, ta trả lại người một quyền."

"Quyền này, tên Phong!"

Một câu hạ, một quyền không tiếng động, bay bổng không mang theo một tia khói lửa khí, ngàn trượng bên ngoài đột nhiên hét thảm một tiếng, hư không chấn động, một bóng người lao đảo rơi xuống đất, miễn cưỡng quay đầu lại, khuôn mặt bất khả tư nghị.

"Đây là cái quyền gì."

"Lục Đạo thần quyền. Phong quyền."

"Hào. Hào. Hào một cái Lục Đạo thần quyền." Đạo nhân ảnh kia thê lương cười cười, oán độc nhìn nhìn Lâm Hoang, "Người không muốn đắc ý. Sư huynh của ta thù huyết hội báo thù cho được!"

Nói xong, thân thể chấn động, toàn thân cao thấp không gió lên, trong chớp mắt thiết cát, tiêu tán, hóa thành quang ảnh tiêu thất đương trường.

Lâm Hoang ánh mắt đậm đặc, căn bản cũng không để ý tới người kia kêu gào, cúi đầu nhìn bàn tay của mình, tình tế thương thức một chút Phân quang hóa ảnh, Kiếm Khỏi Thiên Nguyên ý vị, có chút hiểu được, ngừng đầu, liền thấy được trăm trượng ra, một cái cường tráng thân ảnh từng bước một đi tới.

Bước chân trầm trọng, mỗi một bước đều tốt như núi cao rơi xuống đất đồng dạng, trầm trọng uy áp, đại địa đều tại run rẩy, thân, ngâm, mục quang vững vàng, nhìn nhìn Lâm Hoang, bỗng nhiên chạy.

Đồng đông đồng!

Mỗi một lần bước chân rơi xuống, đều tốt như có người ở huy vũ đại chùy oanh kích đại địa, chấn động mặt đất, trăm trượng ở trong Thạch Đầu, tất cả đều bắn lên, sau đó oanh một tiếng chột nổ tung.

Lâm Hoang mục quang vững vàng nhìn nhìn người tới, trong nội tâm trí tuệ mượt mà,

Trong chớp mắt nắm chắc đến nơi người lai lịch.

"Địa Bát Cực. Bát Cực Quyền thánh đệ tử. Không sai."

Kia cường tráng đại hán bị Lâm Hoang một hơi kêu phá lai lịch, không sợ hãi không hoảng hốt, trầm ổn như núi, nắm tay, giờ tay, ầm ầm hạ xuống.

Địa Bát Cực. Bát Cực Quyền thánh sáng chế tuyệt học.

Đem trầm trọng Đại Địa Chi Lực, xảo diệu biến hóa mà gần như cực. Cho nên gọi đất Bát Cực, được xưng tới cương mãnh linh hoạt quyền pháp.

Một quyền rơi xuống, cũng không thấy biến hóa, nhưng Lâm Hoang tay vừa mới động, quyền này tựa như cùng liệu địch tiên cơ đồng dạng, xẹt qua đường cung, thay đổi, chấp tay ngút trời, lấy càng thêm cuồng bạo tốc độ đánh vào Lâm Hoang ngực.

Một quyền đánh trúng, cường tráng đại hán biểu tình trong chớp mắt trở nên thần thánh nghiêm túc, trầm trọng thân thể giống như linh hầu thông thường tại Lâm Hoang ba thước ở trong chạy, nhắc lên cuồng Phong Bạo vũ đồng dạng thể công.

Quyền kích, chân đá, vai Khảo, đầu chùy, toàn thân cao thấp từng bộ phận đã thành giết địch vũ khí.

Ầm ầm ầm!

Cường tráng đại hán đánh mười hơi thở, huy xuất tám trăm chín mươi bảy quyền, tự nghĩ chính là một tòa Kim cương sơn đã phải ở chính mình cuồng bạo thể công, sóng sờ sờ oanh bạo, nhưng tay Thượng truyện tới cảm giác nói cho hắn biết, đối phương còn sống.

Cho nên cường tráng đại hán mạnh mẽ nói một hơi, không dám dừng lại, tiếp tục cuồng bạo oanh kích.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, mặc cho cường tráng đại hán đối với chính mình cuồng oanh loạn tạc, một bước không lùi, tình tế cảm ngộ Địa này Bát Cực ảo diệu, có chút hiểu được.

"Đừng đánh." Cường tráng đại hán đột nhiên đẩy ra, thờ hồng hộc, thậm chí có chút thoát lực, Địa Bát Cực là tới cương mãnh quyền pháp, cho dù là lấy cường tráng đại hán thực lực, đánh ra 3700 tám mươi quyền, cũng là hai tay vô lực, gần như hư thoát.

"Người dĩ nhiên là đại thành thân thể. Gặp quý rồi, ai đánh qua được người." Cường tráng đại hán sắc mặt âm đậm, trong mắt toàn bộ đều kinh hãi, không thể tin được.

Lâm Hoang gật đầu, này cường tráng đại hán ngược lại là quang minh lỗi lạc, có chút hào khí.

"Người để ta kiến thức Địa Bát Cực, ta liền cho người xem ta một quyền."

Nói qua, Lâm Hoang buông tay, một trảo nắm chặt, tại cường tráng đại hán kinh hãi trong ánh mắt, vung, một quyền, liền phảng phất đem trọn cái đại địa sóng sờ sờ nắm lên, giữ tại trong lòng bàn tay, hướng về cường tráng đại hán đánh tới.

"Thật là khủng khiếp một quyền."

Cường tráng đại hán kêu sợ hãi một tiếng, "Đây là cái quyền gì? ! Cương mãnh bá đạo đến tình trạng như thế!"

"Quyền này, danh Địa." Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng.

Oanh!

Cường tráng đại hán trong chớp mắt bị đánh bạo, chỉ để lại một câu, "Thống khoái! Ta nhớ kỹ người rồi. Đợi ta luyện suốt ngày Bát Cực, lại tới tìm người."

Lâm Hoang quay đầu, sau lưng bảy kết bạn mà đến người nuốt nước miếng một cái, có chút kinh hãi nhìn nhìn Lâm Hoang.

"Mới vừa rồi bị một quyền đánh nổ ta đó nhận thức. Là Bát Cực Quyền thánh đệ tử."

"Ta cũng biết. Trận đầu dự tuyển thi đấu liền gặp được qua, rất là cuồng mãnh, không nghĩ được một quyền đã bị đánh phát nổ."

"Gia hỏa này quá lợi hại. Chúng ta hay là không nên trêu chọc thật tốt."

"Nói gì sai. Lần này may mắn, chúng ta bảy sư huynh đệ phân ra cùng một chỗ, không thừa cơ càn quét một chút cường địch, lưu lại đến đằng sau tự tìm chết sao?"

"Không sai. Gia hỏa này cường thịnh trở lại có thể địch nổi chúng ta bảy người liên thủ. Hừ, chỉ cần chúng ta bảy người liên thủ, chỉ có người khác sợ phần của chúng ta. Đều cho ta bảy trận."

Bảy người thấp giọng đàm luận một lát, có quyết định, thân hình lấp lánh, từng người đứng lại phương vị, đem Lâm Hoang vây khốn tại trung tâm.

"Chiến trận." Lâm Hoang gật gật đầu, hứng thú.

"Thất Tinh đốt đèn! Bắc Đẩu thần khôi." Bảy người một bên bao vây Lâm Hoang, một bên thấp giọng hô lên tiếng, từng người phối hợp, bố trí xuống trận pháp.

Lâm Hoang lập tức biết bảy người này lai lịch, "Chân Võ Đạo trận. Bắc Đẩu Thất Tinh Trận."

Chân Võ Đạo trận cũng là trừu danh thánh địa, bất quá chân vũ đại thánh vừa chết, liền từ thập đại trong thánh địa hạ xuống. Nhưng thực lực cũng không thể khinh thường, đặc biệt là Chân Võ Đạo trận chiến trận. Lương Nghi Kiếm Trận, Tam Tài Kiếm Trận, Ngũ Hành Kiếm Trận, Bắc Đẩu Thất Tinh Trận đều là dương danh vạn giới tuyệt thế chiến trận.

Được xưng đủ cho chỉ là tướng vị tu giả, chỉ cần cấu thành Chân Võ Đạo trận chiến trận, hai người có thể chiến hầu, bảy người có thể Chiến Vương.

Cho nên Lâm Hoang đối với Bắc Đẩu Thất Tinh Trận này lập tức thấy hứng thú.

"Điều Quang!"

Hét lớn một tiếng, bảy người phát động trận thế, một kiếm, Thất kiếm Điều Quang, trong chớp mắt tựa như Tinh hà rơi xuống, trước mắt chỉ kiếm Tinh quang óng ánh, liên tiếp, mỗi một đạo quang, chính là một kiếm.

Này quang vô lượng, kiếm này, cũng vô lượng.

"Quả nhiên có môn đạo." Lâm Hoang thấy cái mình thích là thêm, không che không đỡ, một bước, dứt khoát bước vào Tinh quang này, kiếm quang bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: 1 đao hoá 6 quyền

Keng keng keng!

Âm vang chỉ âm không dứt, này chỉ có nhiều nhanh, kiếm này liền có nhiều nhanh, này quang vô lượng, kiếm này liền vô lượng. Oanh đánh ở trên người Lâm Hoang, lưu lại một cái nhẹ nhàng bạch ấn, thấy bảy người kinh hãi lạnh mình, rốt cục đầu lĩnh quát lạnh nói: "Biến trận!"

Ra lệnh một tiếng, bảy người du tẩu, biến hóa, đạp cương bước đầu, kiếm thế biến đổi, hùng hồn, nóng bỏng, tựa như Tinh Thần Biến đại nhật.

"Khai Dương!"

Hét lớn một tiếng, kiếm thế biến hóa, khí diễm lớn lối, nguyên bản pháp phòng pháp phòng Tinh hà rộng ngưng tụ, tách ra, hóa thành bảy đạo nóng bỏng đại nhật, một kiếm, chính là một vòng đại nhật đánh úp lại.

Bảy ngày thẳng không, hóa thành bảy thanh trường kiếm gai nhọn, mỗi một kiếm liền phảng phất mang theo một vòng đại nhật nóng bỏng lực lượng, mạnh mẽ được bất khả tư nghị.

Lâm Hoang sắc mặt nhàn nhạt, khớp ngón tay một đăm, một đóa tia lửa dấy lên lòng bàn tay, một trảo nắm chặt, là được một vòng hòa điểm Liên Hoa, lấp lánh, tách ra, bao trùm kia bảy chuỗi khơi mào mặt trời trường kiếm.

Vô thanh vô tức, bỗng nhiên nổ rộ hòa điểm Liên Hoa, bảy thanh trường kiếm liền giữ tại Lâm Hoang lòng bàn tay.

Chân Vô Đạo trận bảy người kinh hãi gần chết, không dám tin.

Lâm Hoang lòng bàn tay một phen, mạnh mẽ lực lượng vận vẹo, bảy người kinh hô một tiếng, trường kiếm rời tay, thân thể một phen, rơi trên mặt đất, bước chân liền đạp, thừa cơ biến trận.

"Thiên Cơ!"

Một tiếng quả quyết hét lớn, bảy người đứng đầu nam tử, thân thể bỗng nhiên hóa quang, còn lại sáu người kêu lên một tiếng khó chịu, trở tay tại bộ ngực mình một chưởng, phun ra một ngụm trong lòng huyết, duỗi ngón kéo một phát, một chút, lâm không viết ra sáu cái chữ bằng máu, gia trì tại kia người cầm đầu trên người, trong chớp mắt, kia cầm đầu nam tử triệt để biến làm một đạo kiếm quang, lấy thân hóa kiếm, thâm thiết xao động.

Tựa như thiên địa mạt kiếp, tranh đoạt kia một đường sinh cơ.

Một kiếm này, nhanh, chuẩn, hung ác.

Nhưng càng thêm đoạt tâm phách người lại là bày ra cái loại kia khí phách, thâm thiết sinh tử, chỉ tranh một đường sinh cơ.

Lâm Hoang nhãn tình sáng lên, không nghĩ được bảy người này cũng là quyết định thật nhanh hạng người, tại chính mình uy áp, lại có đột phá, ném lại sinh tử, đâm ra mãnh liệt một kiếm.

"Chết cho ta!" Chân Vô Đạo trận các đệ tử khê quát một tiếng, mục quang gắt gao nhìn nhìn Lâm Hoang.

Đây là tìm đường sống trong cõi chết một kiếm, một kiếm không thành, bọn họ liền chỉ có vừa chết.

Lâm Hoang giẫm chặn tại chỗ, giờ tay, nắm tay, cũng không thấy làm bộ, nhưng trong chớp mắt một quyền này biến thành đại hải mệnh mông, một kiếm kia đâm vào, hư không bị lực, trùng điệp áp lực, để cho kia lấy thân hóa kiếm trong lòng nam nhân kinh hãi.

"Quyền này, danh Thủy!"

Lâm Hoang gật gật đầu, tán thành bọn họ chiến trận, quyền pháp biến đổi, thần quang nhô lên, đại Hải Ba lan, một đầu to lớn vô cùng, phảng phất cùng đại hải mệnh mông to lớn cao ngạo, mệnh mông cự thủ ngẩng đầu lên sọ, thanh âm to rõ, đột nhiên lên.

"Quyền hóa Côn Bằng?!"

Chân Vô Đạo trận đệ tử cũng là kiến thức rộng rãi, liếc thấy Lâm Hoang quyền pháp trung đánh ra cự thú lai lịch, kinh hô một tiếng, không dám tin.

Trong truyền thuyết có thần linh Côn Bằng, thân hóa biển rộng, có lên như điều gặp gió Cửu Thiên, che đậy Nhật Nguyệt chi năng.

Lâm Hoang một cái này Thủy quyền chính là lấy được này Côn Bằng ý tứ. Côn chi vô lượng, bằng chi vô biên.

Một đăm xuất ra, Chân Vô Đạo trận đệ tử mặt không còn chút máu.

Quyền kinh tung hoành xao động, kinh đào phách ngân, một dưới quyền, chính là tai họa ngập đầu.

Thu tay lại, Lâm Hoang rũ xuống mục suy nghĩ một lát, Chân Vô Đạo này trận chiến trận chia ra cơ trử, với hắn mà nói là khó được thể ngộ.

Ngẩng đầu, Lâm Hoang mục quang như điện,

Nhìn về phía cách đó không xa, chấp tay gật đầu, "Xuất hiện đi."

Thiên Sơn Hòa khó nén chấn kinh nhìn nhìn Lâm Hoang, bị Lâm Hoang gọi phá hành tung, cùng bên cạnh nghiêng thế Kiếm Thánh đệ tử chậm rãi đi ra.

"Hai quyền liền đem Chân Vô Đạo trận Bắc Đẩu Thất Tinh Trận phá được sạch sẽ. Quả nhiên là mạnh mẽ được bất khả tư nghị."

"Thiên Sơn Hòa, chúng ta một chỗ liên thủ, có lẽ cũng không phải là đối thủ của hắn."

Nghiêng thế Kiếm Thánh đệ tử khó nén chấn kinh, đối với Thiên Sơn Hòa thấp giọng nói.

Bọn họ đi đến thời điểm, vừa vận mắt thấy Lâm Hoang đại phát thần uy, hơi hột đang lúc phá toái Chân Vô Đạo trận Bắc Đẩu Thất Tinh Trận, trong nội tâm chấn kinh khó tả.

Đặc biệt là Thiên Sơn Hòa, hắn liếc một cái liền nhận ra Lâm Hoang, nhưng này trước sau tu vi chênh lệch cải biến to lớn như thế, thật ra khiến hắn có

chút không thể xác định.

Nói cho cùng, Thiên Sơn Hòa phải không nguyên ý thừa nhận trên đời này thậm chí có khủng bố như thế người, ngắn ngủn hai ngày liền có thể đem tu vi tăng lên tới một cái bất khả tư nghị tình trạng.

"Hoặc là nói ngay từ đầu hẳn ngay tại trêu đùa ta?" Thiên Sơn Hòa trong đầu hiện lên ý nghĩ này, nhưng lại rất nhanh chối bỏ, ngày đó đánh một trận, hẳn nhìn ra được Lâm Hoang đích thực là toàn lực xuất thủ.

"Có lẽ bọn họ không đều là một người."

Thiên Sơn Hòa còn ôm vạ nhất ý nghĩ, nhưng Lâm Hoang mới mở miệng liền đánh nát ý nghĩ của hắn.

"Lại gặp mặt." Lâm Hoang gật gật đầu, nhìn về phía Thiên Sơn Hòa.

"Vậy mà thật sự là người?" Thiên Sơn Hòa kinh hô một tiếng, sắc mặt khó coi tới cực điểm.

Ngày đó vẫn chỉ có thể ở trên tay mình nỗ lực chèo chống người, hai ngày không thấy vậy mà liền hẳn liên thủ với người khác cũng không có bất thắng nắm chắc, trong chuyện này tiến bộ, quả nhiên là kinh thế hãi tục.

"Ngày đó một đao, ta thu hoạch rất nhiều. Hôm nay ta liền trả lại người sáu quyền, có thể lĩnh ngộ ít nhiều, liền xem người ngộ tính."

Lâm Hoang phát phát tay, chém đinh chặt sắt, chân thật đáng tin.

Phía trước tới khiêu chiến người, cho hắn cảm ngộ, Lâm Hoang cũng không chút nào keo kiệt đem chính mình lĩnh ngộ Lục Đạo thần quyền thi triển ra. Nhưng tối đa bắt quá hai quyền.

Cũng chỉ có Thiên Sơn Hòa đao chém Lục Đạo, cho Lâm Hoang thu hoạch rất nhiều, nhất cử đạt căn cơ, cho nên hôm nay cũng không tiếc chỉ giáo, quyết định đem chính mình lĩnh ngộ Lục Đạo thần quyền, toàn bộ thi triển cho Thiên Sơn Hòa nhìn.

"Người cũng quá cuồng vọng." Nghiêng thế Kiếm Thánh đệ tử hừ lạnh một tiếng, tuy đã đồng ý Lâm Hoang thực lực, nhưng Lâm Hoang một bộ cao tại thượng, muốn chỉ điểm ngữ khí của bọn hắn, để cho khoe khoang là thiên tài hẳn như thế nào chịu được.

Lâm Hoang nhìn cũng không nhìn nghiêng thế Kiếm Thánh đệ tử, nắm tay chính là một quyền.

"Quyền này, vì địa!"

Một quyền đánh ra, nghiêng thế Kiếm Thánh đệ tử liền rút kiếm cơ hội cũng không có, trực tiếp bị đánh bạo, một quyền chi uy, khủng bố như vậy.

Thiên Sơn Hòa sắc mặt đại biến, tâm sinh chập chờn, không dám tin.

Lâm Hoang đánh xong một quyền, lông mày nhíu lại, trong miệng ô hay một tiếng, tựa như thể hồ quán đỉnh, cảnh tỉnh, để cho Thiên Sơn Hòa trong chớp mắt trầm tĩnh lại.

"Còn có năm quyền, chính người nắm chắc."

Lâm Hoang mở một lần nữa, sau đó lại là một quyền, một quyền này lên tại đại địa, bay lượn với thiên, cuối cùng biến hóa, không thể đoán.

"Đây là phong quyền! Phong giả, lên đầy đất, bay liệng với thiên, chính là hết thủy biến hóa điểm bắt đầu, sinh linh chi sư."

Thiên Sơn Hòa chỉ cảm thấy một trận gió qua, sau đó liền nghe được vô số âm thanh kêu thảm thiết liên tiếp, một quyền này vậy mà trực tiếp đánh giết đến vĩnh viễn tịch bình nguyên biên giới, con đường phía trước chỗ qua, giống như cuồng phong Nhập Cảnh, không người có thể ngăn, không người có thể ngăn cản.

Một quyền đánh qua, Lâm Hoang trong tay biến đổi, nói chương nhấn một cái, trong chớp mắt cuồng phong nhập Hải, bao dung vạn vật, một tiếng to rõ, quyền hóa Côn Bằng.

"Đây là Thủy quyền!"

"Đây là hỏa quyền!"

"Đây là âm quyền!"

"Đây là mặt trời quyền!"

Ầm ầm!

Tựa như Thiên Địa Khai Ích đồng dạng, Lâm Hoang một hơi đem Lục Đạo thần quyền trước mặt Thiên Sơn Hòa diễn luyện một lần, Thiên Sơn Hòa được Lâm Hoang cảnh tỉnh, đề xuống trong nội tâm chấn kinh, ghen ghét, đủ loại tâm tình, tâm tình linh hoạt kỳ ảo, thể ngộ Lâm Hoang Lục Đạo thần

quyền, nếu có điều được, mở mắt ra, liền thấy được Lâm Hoang mặt không biểu tình, đứng chấp tay.

"Một đao hoán sáu quyền. Từ nay về sau, ta không nợ người, người cũng không cần thiếu nợ ta."

Nói xong, Lâm Hoang thân ảnh liền dần dần tiêu tán.

Thiên Sơn Hóa trong nội tâm cả kinh, sau đó San San đến chậm thanh âm tại vang lên bên tai.

"May mắn còn sống sót hai người. Chấm dứt trận đấu."

Tầm mắt mờ hồ, Thiên Sơn Hóa rồi lại là cả kinh, thế mới biết Lâm Hoang cho mình biểu thị sáu quyền, vậy mà đem trọn cái vĩnh viễn tịch bình nguyên người đều giết đến sạch sẽ, tốc độ nhanh đến nỗi ngay cả Mộng Thần Giới cũng không có phản ứng kịp, quả nhiên là khủng bố.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Có âm mưu

Thiên Sơn Hóa rời khỏi Mộng Thần Giới, hốt hoảng, trong đầu toàn bộ đều Lâm Hoang biểu thị Lục Đạo thần quyền, càng là thể ngộ càng cảm thấy khủng bố, liều mạng nghĩ ghi tạc trong đầu, nhưng dần dần mờ hồ, ba tháng thì, mới bừng tỉnh tỉnh lại, thờ dài một tiếng, biết mình chỉ có thể thể ngộ đến nơi đây.

Trợn mắt mở mắt, liền thấy được sư tôn Hồng Trần Đạo vương canh giữ ở bên người.

"Sư tôn." Thiên Sơn Hóa lập tức muốn đứng dậy.

"Không vội. Vì sư nhìn người hăm vào đồn ngộ, xem ra lần này dự tuyển thi đấu, người rất có thu hoạch." Hồng Trần Đạo vương vẻ mặt mừng rỡ, hài lòng nói.

Thiên Sơn Hóa gật gật đầu, chần chờ một chút, mới mở miệng nói: "Sư tôn người có thể nghe qua có như vậy tuyệt thể thiên tài, chỉ cần hai ngày liền có thể đem đao chém Lục Đạo, một lần nữa diễn dịch lĩnh ngộ, sáng chế một môn càng thêm bác đại tinh thâm quyền pháp."

Hồng Trần Đạo vương nhện không được cười lên, tự phụ nói: "Làm sao có thể? ! Vì sư đao chém Lục Đạo trọn vẹn lĩnh hội trăm năm tài năng tiểu thành, lại dùng hai gấp thời gian mới hoàn toàn đại thành. Coi như là người, luyện hai mươi năm, cũng bất quá chỉ phải tám phần tinh túy."

Thiên Sơn Hóa buồn bã cười cười, "Sư tôn, ta gặp."

Hồng Trần Đạo vương sững sờ, quả quyết chối bỏ, "Không có khả năng!"

Thiên Sơn Hóa không nói, thấy tận mắt nhận thức Lâm Hoang biểu thị, tuy Lâm Hoang Lục Đạo thần quyền biến hóa càng nhiều, bác đại tinh thâm, cùng đao chém Lục Đạo ý cảnh hoàn toàn kéo không hơn quan hệ, nhưng Thiên Sơn Hóa trực giác nói cho hắn biết, Lâm Hoang Lục Đạo thần quyền đích đích xác xác là từ đao chém Lục Đạo bên trong sửa cũ thành mới, hoàn toàn mới diễn dịch ra quyền pháp.

"Bằng không hắn cần gì phải một đao đổi sáu quyền, vì ta biểu thị quyền pháp." Thiên Sơn Hóa thờ dài một tiếng, có chút hứng thú hết thời.

Hồng Trần Đạo vương nhìn mặt mà nói chuyện, lập tức biết Thiên Sơn Hóa không có nói sai, cũng là sắc mặt đại biến, rút lui ba bước, trong nội tâm ý niệm trong đầu pháp phòng, như cũ không thể tin được nói: "Trừ phi, người gặp được người có thánh Nhân cấp lực lĩnh ngộ, hoặc là căn bản chính là chứng được thánh vị tồn tại."

"Người kia có bao nhiêu niên kỷ?" Một câu hỏi ra, Hồng Trần Đạo vương liền biết mình hỏi cái ngu xuẩn vấn đề, có thể tham gia đệ nhất hội đấu võ, tự nhiên tuổi không lớn lắm, tại ba mươi tuổi phía dưới.

Nghĩ đến điểm này, Hồng Trần Đạo vương biểu tình liền trở nên cực kỳ khó coi.

Chung Nam đạo tràng, Băng Phong Kiếm Thánh trầm mặt, nhìn về phía Liệt Hỏa Thánh Giả, "Vậy Lâm Hoang còn trốn ở Đại Thiên quận chưa có chạy?"

Liệt Hỏa Thánh Giả gật gật đầu, sắc mặt đồng dạng khó coi.

"Đáng giận. Nếu không phải Tam Thánh Mẫu. Mà thôi, để cho Hòa Liệt Trường Lão trở về a. Lâm Hoang này xem ra là hạ quyết tâm nhờ bao che tại Tam Thánh Mẫu dưới trướng." Băng Phong Kiếm Thánh phát phát tay, mở miệng nói.

Liệt Hỏa Thánh Giả trầm ngâm một chút, "Hay để cho Hòa Liệt tại Đại Thiên quận ngoại trông coi. Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất. Bồn tọa cũng không tin Lâm Hoang này thật có thể tại Đại Thiên quận trấn cả đời."

"Không thể giết hán, cũng phải phế đi hán."

"Trốn ở Đại Thiên quận từ tội có thể trốn, nhưng là đã đoạn tất cả của hán bộ cơ duyên."

Băng Phong Kiếm Thánh gật đầu, tán thành lời của Liệt Hỏa Thánh Giả, "Quả nhiên, gừng càng già càng cay. Liệt hỏa trường lão, liền ẩn người nói xử lý. Chỉ bắt quá muốn vất vả người cùng Hòa Liệt Trường Lão."

"Không ai có thể đang gây hán với chúng ta Chung Nam đạo tràng còn có thể sống được hảo hảo." Liệt Hỏa Thánh Giả cười lạnh một tiếng, mục quang khẽ động, nhìn về phía hư không.

Băng Phong Kiếm Thánh rút kiếm ra khỏi vỏ, kiếm khí tung hoành, đóng băng vạn dặm, "Ai? !"

"Là ta. Là ta." Hồng Ảnh bắt đầu run run, mặt mày tóc đều đông lạnh ra băng sương, cắn lấy trong miệng kẹo que răng rắc một tiếng trực tiếp vỡ vụn ra, hiện lộ cực kỳ buồn cười.

"Người tới làm cái gì?" Băng Phong Kiếm Thánh thu kiếm vào vỏ, sắc mặt không thích.

"Lạnh quá,

Lạnh quá." Hồng Ảnh một ngụm nuốt vào kẹo que, giống như ếch xanh miệng đồng dạng cao cao khua lên, chạy đến Liệt Hỏa Thánh Giả bên cạnh, ấm áp một chút, mới mở miệng nói: "Có chuyện tốt tìm người. Có nghe hay không, không nghe ta đi. Nhắc nhở, là về Lâm Hoang."

Băng Phong Kiếm Thánh cực độ chán ghét nhìn Hồng Ảnh liếc một cái, nhưng nhắc đến Lâm Hoang, lập tức đề xuống đối với Hồng Ảnh chán ghét, ngồi thẳng thân thể, mở miệng nói, "Nói."

Hồng Ảnh lại lấy ra một khối kẹo que, liếm lấy miệng, mới nói: "Các người tự cho là đem Lâm Hoang vây ở Đại Thiên quận, đoạn hán cơ duyên. Lại khẳng định không hiểu được căn bản cũng không có vây khốn Lâm Hoang, hán hiện tại thể nhưng là phong sinh thủy khởi, sợ là không cần bao lâu, liền thật có thể sừng sừng đương thời, chân chính thành thánh."

"Không có khả năng? ! Chỉ bằng Tam Thánh Mẫu ba cái kia? !"

Liệt Hỏa Thánh Giả căn bản không tin.

Hồng Ảnh nhìn Liệt Hỏa Thánh Giả liếc một cái, buồn bã nói, "Đừng quên Mộng Thần Giới."

Một câu bùng tỉnh người trong mộng, Băng Phong Kiếm Thánh vụt một chút đứng dậy, "Không tốt, ngược lại là đã quên Mộng Thần Giới."

"Ta đã tập trung vào một mục tiêu." Hồng Ảnh mở ra tay, ti mi nói.

"Hồng Trần Đào vương chỗ đó được cái tin tức, đệ tử của hán gặp được một cái tuyệt thế thiên tài, trận chiến đầu tiên thường thường không có gì lạ, rơi vào hạ phong, nhưng ngăn ngừa hai ngày liền hiểu thấu đáo Hồng Trần Đào vương tuyệt học, đồng thời một lần nữa diễn dịch sáng tạo ra một môn tuyệt thế quyền pháp, đại sát tứ phương, để cho đệ tử của hán chỉ có thể nhìn lên."

"Còn có. Đại Thiên Quận Vương trước phủ hai ngày bị tập kích, tuy giữ kín không nói ra, nhưng ta cũng biết là người trẻ tuổi, hai lần khiêu chiến Trần Quận Vương, toàn thân trở ra, bị Trần Quận Vương đánh giá là Vô Thượng Thiên tài."

"Cho nên, ta phải xuất kết luận. Lâm Hoang chẳng những không có bị các người vây, ngược lại tham gia đệ nhất hội đấu võ, học vạn đạo, có đại thu hoạch."

Hồng Ảnh suy đoán nhịp nhàng ăn khớp, không có sơ hở. Băng Phong Kiếm Thánh lập tức xác định sự thật chính là như thế.

"Hào tiểu tử. Hán thật sự là kéo đến dưới mặt. Đường đường Thánh Giả vậy mà đi tham gia tiểu bối hội đấu võ." Băng Phong Kiếm Thánh giận quá thành cười, hừ lạnh nói.

"Đừng quên năm đó cũng mới hai mươi sáu tuổi." Hồng Ảnh sâu kín một câu, trong chớp mắt để cho mấy người đều trầm mặc xuống.

"Phải giết chết hán, bằng không tất thành họa lớn." Liệt Hỏa Thánh Giả mở miệng nói.

Băng Phong Kiếm Thánh im lặng gật đầu, lời ai cũng nói, nhưng như thế nào giết.

"Có Tam Thánh Mẫu che chở, hán trốn ở Đại Thiên quận, ai có thể giết hán. Nếu không giết hán, chẳng lẽ liền trở mắt nhìn nhìn hán từng bước một bỏ

sung đầy đủ căn cơ, chân chính đứng ở thánh vị trên?"

Băng Phong Kiếm Thánh có chút đau đầu, nhìn về phía Hồng Ảnh, biết hẳn nếu như tìm đến hắn, tất nhiên đã có ý nghĩ.

"Rất đơn giản. Hẳn nghĩ tại đệ nhất hội đấu võ trên học trộm, vậy thì tìm người đánh chết hắn. Để cho hắn học trộm không thành bị luân." Hồng Ảnh cắn kẹo que, ra cái chủ ý.

"Hắc hắc. Ngẫm lại một cái chứng được thánh vị tồn tại bị một đám bắt quả Phong Hầu thượng đoạn tiểu bối đánh bại. Nói không chừng, trực tiếp đã bị đánh được tâm chí phá toái." Lời của Hồng Ảnh để cho Băng Phong Kiếm Thánh hai người bắt đầu suy nghĩ.

"Không được. Lâm Hoang lại yếu cũng là thánh vị, lấy tính cách vô sỉ của hắn, tất nhiên sẽ trực tiếp dùng cảnh giới áp chế, như vậy tuy là Vô Thượng Thiên tài cũng không thể nào là đối thủ của hắn."

"Có thể có lá gan khiêu chiến thánh vị thiên tài, người cho rằng hội không có linh hồn thần khí hộ thể? Không thể chống lại cảnh giới áp chế thần khí?" Hồng Ảnh cười đến rất đắc ý.

"Người xem. Nếu như là chân chính thánh vị, kia tự nhiên là quét ngang bốn phương, không có khả năng có một hồi hợp chi địch, rút cuộc như chúng ta như vậy chân chính thánh vị, nhất thể Lục Đạo tam kiếp, không một bỏ sót."

"Nhưng Lâm Hoang bắt quả là cái khác loại thành thánh, nhất thể Lục Đạo chưa thành, chỉ cần có thể ngăn trở hắn Linh hồn công kích, chống cự cảnh giới áp chế, dù cho còn có thể áp chế đối thủ, thế nhưng hắn nhất thể Lục Đạo kém đến quá xa, các người cảm thấy Lâm Hoang có thể hay không trở thành sử thượng cái thứ nhất bị Phong Hầu tiểu bối hành hạ đến chết Thánh Giả?"

"Không thể nói trước ta Thánh Giả này si nhục tên tuổi muốn cho hắn."

Hồng Ảnh càng nói càng hưng phấn, thấy Băng Phong Kiếm Thánh có chút tâm động, vội vàng nói: "Ta theo ta nhà Tiểu Dịch tử nói. Người đệ tử kia Hắc Nhân Kiệt cũng coi như trên một phần, ta lại đi khuếch tán khuếch tán tin tức, chắc hẳn sẽ có rất nhiều thiên tài rục rịch."

Băng Phong Kiếm Thánh vỗ tay một cái, biểu tình dữ tợn, "Không đủ. Muốn làm liền làm tuyệt, muốn trực tiếp đem Lâm Hoang đạo tâm phá toái, tài năng rõ ràng mỗi hận trong lòng của ta."

"Ta nhớ được vạn giới bên trong thế hệ này ngược lại là có thật nhiều được xưng quét ngang thế giới thiên tài, chắc hẳn bọn họ đối với khiêu chiến thánh vị sẽ rất có hứng thú."

Hồng Ảnh lấy làm kinh hãi, không nghĩ tới Băng Phong Kiếm Thánh ác hơn, vậy mà trực tiếp chuẩn bị tìm giới ngoại tuyệt thế thiên tài tới đánh lên Lâm Hoang.

"Không có khả năng a. Dù sao cũng là chúng ta Nhân giới đệ nhất hội đấu võ, những cái kia giới ngoại thiên tài sao có thể tham gia?"

"Không có cái gì không có khả năng." Băng Phong Kiếm Thánh cười lạnh một tiếng, "Chúng ta hạt giống tuyển thủ nếu như bị người đánh bại, chung quy có người chống đi tới."

Hồng Ảnh gật gật đầu, đã minh bạch ý tứ của Băng Phong Kiếm Thánh, mở miệng nói: "Vậy trọng tài sở bên kia người đi đối phó, ta cũng không chọn rợn."

"Yên tâm. Không có vấn đề." Băng Phong Kiếm Thánh mặt không biểu tình, siết chặt quyền đầu, "Vậy bây giờ chiều nào che chiều đây gia hỏa, thấy thần linh tổ sư không có giết chết Lâm Hoang, liền cho rằng Lâm Hoang có đại bối cảnh, vậy mà thừa nhận một cái nhất thể Lục Đạo chưa thành đồ bỏ đi vì thánh, quả thực là không biết cái gọi là."

"Lần này ta cũng muốn nhìn xem, đợi bọn họ cho là có bối cảnh Lâm Hoang bị một đám tiểu bối hành hạ đến chết thành chó, đến cùng có thể hay không xấu hổ."

"Hơn nữa trừ đó ra, ta muốn các người Hồng gia giúp ta, tại trọng tài sở đề nghị đem lần này vô địch ban thưởng từ Địa kiếp sách đổi thành độ người theo, hai bút cùng về. Dù cho những thiên tài kia không thể ngăn cản Lâm Hoang, cũng phải đem Lâm Hoang từ Đại Thiên quận dẫn xuất, ta nghĩ có độ người theo làm mỗi dụ, Lâm Hoang tất nhiên sẽ nhịn không được tới Bạch Ngọc Kinh tham gia trận chung kết."

Một lời mà quyết, rất nhanh một cái tin tức kinh người liền tại vạn giới tuyệt thế thiên tài trung truyền miệng, bí mật khuếch tán.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Phong khởi vân dưng

Thái Nhất quận, Thái Thủy Sơn.

Hứa Khuynh Thành đang bế quan, với tư cách là lần này đệ nhất hội đấu võ loại thứ nhất từ tuyển thủ, Hứa Khuynh Thành không có Quan Chú dự tuyển thi đấu, năng bây giờ chỉ có một mục tiêu, bế quan, tu luyện, đột phá. Muốn bằng hảo trạng thái, sừng sừng đỉnh phong, bao quát tất cả thiên tài.

Với tư cách là Thái Nhất Giáo Thánh nữ, lại tiến nhập thiên thần học viện, từ nhỏ đến lớn, Hứa Khuynh Thành chính là thứ nhất, nhưng chỉ có đi qua đệ nhất hội đấu võ chứng minh, năng mới thật sự là đệ nhất. Cho nên lần này, năng không thể bại.

Nhưng Hứa Khuynh Thành bế quan bị cắt đứt, cắt đứt năng chính là Thái Nhất Giáo chuông giáo, phụ thân của năng, được xưng Nhân giới đệ nhất cao thủ Thừa Thiên đại thánh Hứa Trọng Nhất.

"Lâm Hoang tham gia đệ nhất hội đấu võ."

Ngắn gọn mấy chữ, Hứa Trọng Nhất biết Hứa Khuynh Thành rõ ràng ý tứ của mình.

Hứa Khuynh Thành Nga Mi giương lên, tư thế hiển ngang, tự tin vô cùng, "Ta biết hấn. Khác loại thành thánh, hiện tại đã chứng được đại thánh vị."

"Không sai. Lâm Hoang này một bước lên trời, sau lưng liên lụy rất rộng, ta cũng không thấy rõ. Tuy cũng nói hấn nhất thể Lục Đạo chưa thành, là một nguy thánh. Nhưng bất kể như thế nào, hấn đã chứng được thánh vị. Ngươi không phải là đối thủ của hấn."

Hứa Khuynh Thành cắn môi, có chút không phục, nhìn nhìn Hứa Trọng Nhất.

"Ta đem quá mới chuông giao cho ngươi. Có nó hộ thân, ngươi tài năng bỏ qua thánh vị áp bách, cùng hấn đánh một trận." Hứa Trọng Nhất trong nháy mắt một chút, một tôn Thanh Đồng đúc thành, cổ xưa đại khí, ngoại khắc ba ngàn thế giới đồ văn, bên trong tuyên quá mới hai chữ chuông đồng xuất hiện ở không trung, nhẹ nhàng nhoáng một cái, keng một tiếng. Hứa Khuynh Thành toàn thân rung động, đủ loại linh ngộ tại trong lòng dâng lên, tựa như thể hồ quán đỉnh đồng dạng, lại có không nhỏ đột phá.

Quá mới chuông thần quang thu vào, từ Hứa Khuynh Thành đỉnh đầu chui vào, không còn tiếng động.

Hứa Khuynh Thành im lặng không nói, cứ như vậy thẳng tắp thân hình, hăm vào đốn ngộ, duyên dáng yêu kiều, giống như thần nữ đến thế gian.

Phảng phất là tâm hữu linh tê, cơ hồ là tại đồng thời.

Nhân giới 200 danh hạt giống tuyển thủ, còn có rất nhiều không ai bì nổi tuyệt thế thiên tài, nhao nhao đạt được sư tôn ban thưởng thần khí, bảo vật, Trong mắt mọi người đều đầy lên một đạo hỏa diễm, chiến ý ngút trời.

Nguyên Thiên Cương mặt không biểu tình đứng ở Bạch Ngọc Kinh, ba ngày ba đêm, hấn không ngủ không nghỉ, lấy tốc độ nhanh nhất đánh xong mỗi ngày dự tuyển thi đấu, thời gian còn lại chính là dùng để chạy đi, mục tiêu là Bạch Ngọc Kinh.

Bởi vì Nguyên Thiên Cương biết mình nhất định có thể đánh tiến trận chung kết, tranh đoạt đến Top 32 danh ngạch. Không, Top 32 mục tiêu xa xa không đủ, mục tiêu của hấn từ trước đến nay đều chỉ có một, thứ nhất, đoạt giải quán quân.

Không thể cùng thế hệ xưng hùng, quét ngang đương đại, hấn dựa vào cái gì cùng đã đứng ở đại thánh vị ngàn năm bắt đầu chiến đánh một trận.

Mặt không biểu tình đi tới Bạch Ngọc Kinh, Nguyên Thiên Cương sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, trong nội tâm vang lên bắt đầu chiến thanh âm

"Bảo cho ngươi một cái tin tức tốt. Lần này hội đấu võ sẽ có một cái chứng được thánh vị gia hỏa tham gia."

Nguyên Thiên Cương im lặng, nắm chặt quyền đầu, thanh âm lạnh lùng, "Vậy thì như thế nào?"

"Ha ha. Đây mới là ta bắt đầu chiến nhi tử. Đi thôi. Chiến thắng hấn, phá tan hấn. Hấn chỉ là một cái nguy thánh, nhất thể Lục Đạo chưa thành, nếu như ngươi liên hấn đều không thắng được, ta sẽ rất thất vọng."

"Ha ha. Hứa Trọng Nhất đám kia tục nhân, nói xằng đại thánh, vậy mà ban thưởng thần khí cho đệ tử. Nhưng ta bắt đầu chiến sẽ không. Nếu ngươi là ngay cả một cái nguy thánh đô không thắng được, dựa vào cái gì cùng ta đánh một trận."

Cần rõ tiếng cười to từ Nguyên Thiên Cương trong lòng nứt đi, Nguyên Thiên Cương mặt không đổi sắc, tiếp tục đi tới, "Nguy thánh sao? Vừa vặn cho ta xem nhìn thủ đoạn của Thánh Giả. Bắt đầu chiến, ta sẽ một mực thắng được đi, bao gồm ngươi."

Đạo giới, Phong Đạo sơn.

Phong Đạo đang bế quan.

Đột nhiên Phong Dao trong núi hỏa diễm bạo phát, kích phát hộ Sơn Thần trận, Thiên Hỏa đến thể gian, Địa Hỏa dâng lên, tựa như diệt thể đồng dạng, một đạo cương quyết bùng binh thân ảnh xuất hiện ở giữa không trung, toàn thân hỏa diễm bốc lên, thay đổi thất thường. Trong nháy mắt, có Hồng Liên Nghiệp Hỏa, đại thành thánh hỏa, thiên kiếp Lôi Hỏa, Cửu U Địa Hỏa, mặt trời Thiên Hỏa, tận thể kiếp hỏa, màu đỏ Quang Minh hỏa, u diễm Hắc Ám hỏa bốc lên, biến hóa.

Nếu có người thấy được, tất nhiên sẽ kinh hãi gần chết, này mỗi một chủng hỏa diễm đều là có một không hai thiên địa, chỉ so với trong truyền thuyết cửu sắc thần hỏa, thất sắc thánh hỏa thấp hơn một tầng tuyệt thể hỏa chủng. Đạt được bất luận một loại nào, cũng có thể xưng vương xưng bá, quét ngang một phương, thành tựu vương giả sự thống trị.

Nhưng bây giờ lại bị người toàn bộ luyện thành, tùy tâm mà biến.

"Phong Dao. Nghe nói các ngươi Nhân giới ra cái ngụy thánh. Có ý tứ. Liệp sát lên tất nhiên rất có ý tứ. Ha ha, ta mười Hỏa Thần Quyết đại thành, đang lo tìm không được đối thủ. Ngươi đem ngươi loại Tử Danh ngạch giao cho ta."

"Mười hỏa kinh người. Muốn loại Tử Danh Ấc, chính mình tới bắt." Phong Dao Hoàn Dao trên tay, ngẩng đầu, chữ chữ như đao, xé rách hư không, xuất hiện ở mười hỏa kinh người trước mặt.

Mười hỏa kinh người thần sắc ngưng tụ, nhìn kỹ tựa như hư không sinh đao chữ viết, từng cái đều bá đạo tuyệt luân, ẩn chứa mạnh mẽ Hoàn Dao ý.

Mười hỏa kinh người gật gật đầu, xoay người rời đi, "Ngươi đao ý đại thành, nếu là đánh một trận, lưỡng bại câu thương. Không có lợi nhất."

"Đây là Phong Dao sơn, ta Phong Dao chỉ sơn, há lại cho ngươi muốn tới thì tới, muốn đi thì đi." Phong Dao ngữ khí lạnh lùng, bá đạo tuyệt luân, đối mặt rút đi mười hỏa kinh người, chính là một đao.

Một đao này, vô thanh vô tức, phẳng phát gió mát xẹt qua, nếu như mặt hồ rung động, nhàn nhạt nhẹ nhàng, đột nhiên bạo phát, lại là cuồng bạo như lũ quét đồng dạng, trong chớp mắt xé rách mười hỏa kinh người bên ngoài thân thể mười hỏa phòng ngự, đao phong không chỉ, một đao muốn giết người.

Mười hỏa kinh người bước chân liên tục, từng bước nhóm lửa. Hồng Liên Nghiệp Hỏa, đại thành thánh hỏa, thiên kiếp Lôi Hỏa, Cửu U Địa Hỏa, mặt trời Thiên Hỏa, tận thể kiếp hỏa, màu đỏ Quang Minh hỏa, u diễm Hắc Ám hỏa nhất nhất dâng lên, ngăn trở một đao này, mà hấn bản thân lại là phiêu như kinh hãi, tiêu thất vô ảnh vô tung.

Phong Dao mặt không biểu tình, trên mũi đao có một giọt máu tươi, sau đó trong chớp mắt bốc cháy lên hỏa, tan rã mũi đao.

Một đao này, mười hỏa kinh người lưu lại một giọt huyết, mà Phong Dao cũng hư mất trong tay đao.

Lại là ngang sức ngang tài, chẳng phân biệt được sàn sàn nhau.

Phong Dao trở tay chém, trực tiếp Đoạn Dao, tiện tay đem Đoạn Dao đến dưới núi bị một đao phách trăm khai mở không bỏ kẻ đất, một lần nữa trở lại bế quan, đưa tay một trái, một bả bình thường không có gì lạ, lại chùng vãn cửa lớn nhỏ đại đao xuất hiện ở trong tay.

Đây là Thiên Dao, trong truyền thuyết Dao Thần Phá Toái Hư Không, đánh một trận thành thần thì dùng đao.

Hiện tại cây đao này tại tay của Phong Dao.

Hoàn Dao tại đầu gối, Phong Dao tiếp tục bế quan, cái gì ngụy thánh, cái gì vạn giới thiên tài, không có quan hệ gì với hấn, hấn tin tưởng mình đao, một đao trên tay, ai có thể ngăn, không người có thể ngăn!

Nhân giới Kiếm Các.

"Phong khởi vân dừng, đại tranh giành thể gian. Thiên kiếm hầu. Ngươi đi theo ta."

Thiên kiếm hầu kính cẩn đi theo Kiếm Các chuông giáo sau lưng, không bao lâu liền thấy được một thanh kiếm.

Một bả không giống Nhân giới chi kiếm. Thanh kiếm này chừng tượng hai dài ngắn, không có mũi kiếm, thay vì nói là kiếm, chẳng nói như là một cây cắm lên chuỗi kiếm Thiết Bông. Cứ như vậy cắm ở chuông giáo bọc hậu mặt trên thạch bích, dường như là từ trong viên đá dài ra.

Một loại huyết mạch tương liên cảm giác từ Thiên kiếm hầu trong nội tâm dâng lên, để cho hấn nhìn không được mở miệng nói: "Đây là của ta kiếm."

"Không sai." Kiếm Các chuông giáo gật gật đầu, nhìn nhìn Thiên kiếm hầu, "Ngày đó ngươi chính là theo thanh kiếm này mà đến, Thiên kiếm Vô Phong. Bởi vì thiên muốn giết người, không cần muốn mũi nhọn. Đi thôi, cầm lại thuộc về kiếm của ngươi. Cầm lại thuộc về vinh quang của ngươi."

Chương 37: Vạn giới đột kích

Phong khởi vân dừng, đại tranh giành thế gian.

Theo Băng Phong Kiếm Thánh đám người tản, về Lâm Hoang tư liệu tại vạn giới thiên tài Việt Hoa truyền càng xa, rất nhiều nguyên bản cũng không Quan Chủ Nhân giới đệ nhất hội đấu võ giới ngoại thiên tài nhao nhao xoa tay, tại Nhân giới trọng tài sở lập lò nước đôi thái độ, vượt qua giới mà đến, nhắc lên sóng to gió lớn.

"Đáng chết! Đáng chết! Trọng tài sở những người kia đầu chỉ để cho con lừa nó đá sao? Vậy mà phê chuẩn nhiều như vậy Nhập Cảnh xin."

Với tư cách là chấp pháp bộ bộ Trường Xuân Thu vương rất đau đầu. Ngăn ngừa hai ngày, vạn giới đều có thiên tài đi đến Nhân giới, không phải là tới ngắm cảnh, tất cả đều chỉ có một mục đích khiêu chiến, khiêu chiến, khiêu chiến.

Đám người kia phảng phất bị đánh máu gà đồng dạng, chiếu vào 200 danh hạt giống tuyển thủ tư liệu, điên cuồng khiêu chiến. Nếu là người bình thường còn chưa tính, đều không cần những cái kia hạt giống tuyển thủ ra mặt, bọn họ tổng môn liền có thể đem những cái này cuồng vọng đồ đánh thành chó chết.

Nhưng những cái này có lá gan vượt qua giới mà đến thiên tài, tất cả đều là bối cảnh thâm hậu chân chính thiên tài, hơn nữa vô cùng có chừng mực, không có xúc động trọng tài sở cùng thập đại thánh địa điểm máu chốt, khiêu chiến đều là những cái kia bối cảnh không đủ thâm hậu hạt giống tuyển thủ.

Nhưng cho dù là như vậy, thiên tài quyết chiến hay là cho Nhân giới tạo thành cực tồn thất lớn.

"Phía trên động động miệng, lão tử chạy gãy chân." Xuân Thu Vương đau đầu bỏ qua trước mặt báo cáo, giận quá thành cười, "Đánh đi. Đánh đi, đánh chết một cái thiếu một cái."

Phát tiết một lát, Xuân Thu Vương hay là cố nén đau đầu, đem báo cáo nhặt lên, tỉ mỉ xem xét lên.

Không nhìn không biết, vừa nhìn đã giật mình, vền vền mới hai ngày, 200 danh hạt giống tuyển thủ đã tới rồi cái đại thanh tẩy, không sai biệt lắm có một nửa người đang khiêu chiến trung bại trận, danh ngạch bị vạn giới thiên tài thế thân.

"Đây là muốn đem đệ nhất hội đấu võ, hoàn thành vạn giới đệ nhất hội đấu võ sao?" Xuân Thu Vương vỗ bàn một cái, đem báo cáo đập thành phần vụn.

"Quả thật không biết cái gọi là. Khu sói trực hồ. Để cho nhiều như vậy vạn giới thiên tài gia nhập vào. Nếu là thật sự đánh bại Lâm Hoang, vậy chúng ta Nhân giới những thiên tài kia liền có thể cam đoan cảm đến đệ nhất?"

"Nhân giới đệ nhất hội đấu võ, cuối cùng đoạt giải nhất lại là một cái ngoại giới người, đó mới là thật sự muốn cho vạn giới cười đến rụng răng."

Xuân Thu Vương nghiêng răng nghiêng lợi rít gào một câu, ngón tay khẽ động, chuẩn bị tìm người thông báo Lâm Hoang.

"Lâm Hoang a. Lâm Hoang, Ngươi không thể điệu thấp một chút, hô phong hoán vũ. Cái này hảo đùa bốn a. Nhiều như vậy sói đói để mắt tới. Ngươi chính là Thánh Giả cũng phải mất nhanh thịt, huống chi ngươi hần, mẹ nhất thể Lục Đạo chưa thành, chỉ là hần, mẹ một cái ngụy thánh."

Xuân Thu Vương càng nghĩ càng giận, nhưng là biết sự tình diễn biến thành như vậy, sau lưng tất có độc thủ, không phải là hần có thể nhúng tay, phàn nàn vài câu, không khỏi lại có chút vì Lâm Hoang lo lắng.

"Bốn tọa vì tiểu tử kia lo lắng làm cái gì. Nếu không là bốn tọa lớn tuổi, nói thật, bốn tọa cũng muốn tham gia. Treo lên đánh thánh vị, đây chính là trước kia nghĩ cũng không dám nghĩ sự tình."

Xuân Thu Vương biết những cái này vạn giới thiên tài vì cái gì cùng mà động, ngược lại không phải là vì nhục nhả Lâm Hoang, mà là vì đạt được cùng thánh vị sinh tử chém giết kinh nghiệm.

Rốt cuộc như Lâm Hoang loại này đã chứng được thánh vị, nhưng nhất thể Lục Đạo chưa thành đại thánh, có thể nói là tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả.

Đối với những thứ này tâm cao ngất vạn giới thiên tài mà nói, loại trạng thái này ở dưới Lâm Hoang, quả thực là tốt nhất Ma Dao Thạch, đá đặt chân.

Cho nên mới phải đưa tới nhiều như vậy ngoại giới thiên tài xoa tay, không xa ức vạn dặm chen chúc mà đến.

Đại Thiên quận nơi ở, Lâm Hoang đứng lại trên mặt đất, đang tại tĩnh tế thể ngộ.

Thần thể đại thành, lại đặt định Lục Đạo phương pháp, Lâm Hoang hiện tại có thể nói chân chính đứng ở đại thánh cao độ,

Mỗi ngày đối với thánh vị đều có tân thể ngộ.

Toàn bộ thiên địa chỉ cần có về chuyện Lâm Hoang, hẳn cũng có thể lòng có nhận thấy, Thiên Nhân cảm ứng, tâm huyết dâng trào, biết lành dữ, nếu là tinh thông dịch đạo, càng có thể bói chỉ tính ra hết thấy chân tướng.

Cái này cũng chưa tính cái gì, nếu là có thể chứng được Thần vị, thành tựu Chân Thần, chỉ cần có người tụng niệm tên Lâm Hoang, liền có thể trong chớp mắt biết được, phân thân hàng lâm. Đây mới thực sự là thần thông quảng đại, không gì không làm được.

Bên ngoài phong khởi vân dừng, vô số giới ngoại thiên tài hướng về phía Lâm Hoang mà đến, Lâm Hoang Thiên Nhân cảm ứng, tâm huyết dâng trào, được rồi một quẻ, đáng tiếc đối với dịch đạo, Lâm Hoang còn chưa bắt đầu học tập, kiến thức nửa vời, nhưng từ quẻ tượng nhìn, cũng không phải cái gì triệu chứng xấu, liền không có để ý.

Hai ngày này dự tuyển thi đấu, không có gặp được cao thủ, nhưng mang cho Lâm Hoang thể ngộ không ít, Lục Đạo thần quyền càng thần diệu, bất quá đối với mặt khác nhất pháp vẫn còn có chút đắn đo bất định, rốt cuộc đây là con đường, không thể sửa đổi, không thể đổi ý, nhất định phải thận trọng.

"Đáng tiếc hai ngày này không có gặp được Luân Hồi đạo tràng đệ tử, bằng không từ Luân Hồi thần nhân, ta hẳn có thể đạt được càng nhiều lĩnh ngộ." Lâm Hoang vuốt ve một chút khớp ngón tay, mấy trận dự tuyển thi đấu hạ xuống, cũng coi như kiến thức vạn pháp vạn đạo, Lâm Hoang cũng phát hiện cùng Lục Đạo thích hợp nhất Pháp hẳn phải là Luân Hồi.

Nếu là đợi đến đệ nhất hội đấu võ chấm dứt, còn không có tìm được cái khác càng phù hợp pháp môn, Lâm Hoang liền chuẩn bị tự mình đi chuyển Luân Hồi đạo tràng, hảo hảo lĩnh giáo một phen Luân Hồi thần nhân ảo diệu.

Trong nội tâm đầu vào đầy định ra an bài, Lâm Hoang bỗng nhiên trong nội tâm khẽ động, bước chân một bước, ra gian phòng, đi đến Đại Thiên quận một cái khác thành thị.

Dung Thành. Đại Thiên quận tối phụ nổi danh đạo tràng Thanh Thành đạo tràng ngay ở chỗ này.

Lúc này Dung Thành cùng xúc động phần nộ, rất nhiều thanh niên nhiệt huyết chen chúc đến Thanh Thành đạo tràng, bên trong đang tại trình diễn một hồi khiêu chiến.

"Tang Quý Tộc đệ nhất thiên tài tại Thanh Thành đạo tràng khiêu chiến Thanh Thành đạo tràng cấp cao nhất đệ tử Dư Thanh phong, muốn cướp hạt giống tuyển thủ danh ngạch."

"Cái gì? ! Tang Quý Tộc những tên khốn kiếp kia cũng dám tới Nhân giới, còn cái gì đệ nhất thiên tài. Đi, mọi người đi cho Dư Thanh phong cố gắng lên."

"Tang Quý Tộc đệ nhất thiên tài tới khiêu chiến sao?" Lâm Hoang như có điều suy nghĩ, tại phía xa vạn dặm, lòng có nhận thấy, không nghĩ được lại là người của Tang Quý Tộc tới khiêu chiến.

Năm đó trăm thánh cách thiên, bắt nguồn tại Nhân giới.

Lúc ấy Nhân giới bấp bênh, có thể nói là bị vạn giới vây công, đặc biệt là cách Nhân giới gần nhất cây dâu giới, lại càng là hành động quân tiên phong, tại Nhân giới tạo thành hơn nhiều sát lục, bị Nhân giới chỗ chán ghét.

Mà cây dâu giới Tang Quý Tộc cũng đang bởi vì tại Nhân giới tranh đoạt rất nhiều tuyệt học, mới dần dần phát triển, từ bắt đầu cái Tiểu thế giới, biến thành tại vạn giới trung bài danh Top 100 Đại Thế Giới.

Cho nên dù cho đã đi qua mười vạn năm, Nhân giới cùng cây dâu giới còn là bởi vì kẻ thù truyền kiếp, giúp nhau nhẹ bẻ, ai cũng chướng mắt ai.

"Dư quân. Kẻ hèn này sông lớn một đao, có thể đánh với người một trận, hết sức vinh hạnh. Thịnh chỉ giáo."

Sông lớn một đao là Tang Quý Tộc thế hệ này công nhận đệ nhất thiên tài, thực lực cường đại, có vượt cấp chiến thắng vương giả chiến tích, không thể khinh thường.

Mà Dư Thanh phong được xưng Thanh Phong một kiếm, là Thanh Thành đạo tràng thế hệ này đệ tử kiệt xuất nhất, 200 danh hạt giống tuyển thủ trung bài danh đệ 135.

"Nào có nhiều như vậy nói nhảm, người muốn chiến, liền chiến." Dư Thanh phong cười lạnh một tiếng, cầm kiếm trên tay, bất động như núi.

"Hào." Sông lớn một đao chậm rãi rút ra chính mình cây dâu đao, "Đạo pháp của ta là mỗi ngày đối với cây dâu sông luyện thành, cho nên ta xuất sư sau khi cho mình lấy tên gọi là sông lớn. Tung hoành cây dâu giới, cùng thế hệ bên trong, xuất ra một đao, cho nên gọi sông lớn một đao. Dư quân, cẩn thận."

Lời còn chưa nói, sông lớn một đao liền động thủ, nhanh, nhanh, nhanh!

Nhanh như như bốn lôi thiểm điện, không có cái gì sức tưởng tượng kỳ xảo, liền một cái chữ nhanh, trong chớp mắt đã đến Dư Thanh phong mặt.

Dư Thanh phong đồng tử co rút lại, rút kiếm ra khỏi vỏ, nhưng kiếm mới ra một nửa. Sông lớn một đao liền cung kính lui lại ba bước, thu đao vào vỏ, "Đa tạ."

Rất nhiều người không hiểu được, trong chớp mắt ồn ào, Thanh Thành đạo tràng đệ tử cũng là cười nhạo liên tục, Dư Thanh phong sắc mặt âm tình bất

định, "Câm miệng."

Một tiếng quát lớn, Dư Thanh phong tiểu dung đứng chát, "Ta thua."

Vừa nói xong, trường kiếm trong tay rắt rắc một tiếng, rút đến một nửa dài Kiếm Tề eo mà đoạn.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Dư Nhiên, sắp bắt đầu đang thi đấu

Mọi người xôn xao, thể mới biết Đại Hà một đao kia làm cho người ta nhìn không ra trò một đao, vậy mà nhanh đến chút nào đỉnh, Thanh Thành đạo tràng thể hệ này đệ tử kiệt xuất nhất, vậy mà liền kiếm đều không nhô ra được, liền thua trận.

"Làm sao có thể có chênh lệch lớn như vậy?"

"Vây Tang Quý đùa nghịch lừa dối, dùng ngôn ngữ quỷ nhiều Dư Thanh phong, bằng không coi như là thua, cũng không đến nỗi thua được khó coi như vậy."

"Thua chính là thua, Bình Bất Yếm Trá, ai, đáng tiếc, chẳng lẽ cứ như vậy nhìn nhìn này Tang Quý ở chỗ này điều vô dương oai."

Mọi người thờ dài, xúc động phần nộ, nhưng muốn nói lên đài khiêu chiến Đại Hà một đao, lại là không có dũng khí đó.

"Dư quân, nếu như thắng bại đã phân, thỉnh đem hạt giống tuyển thủ lệnh bài cho ta." Đại Hà một đao chậm rãi mở miệng, không có vênh váo hung hăng, hần tuy cuồng ngạo, lại cũng không phải người ngu, biết tại Nhân giới trên đất, thắng là tốt rồi, nếu là còn dám mở miệng khiêu khích, sợ là không có cơ hội còn sống trở lại cây dâu giới.

Dư Thanh phong sắc mặt xanh mét, thật lâu mới thờ dài một tiếng, đem hạt giống tuyển thủ lệnh bài ném cho Đại Hà một đao.

"Đa tạ." Đại Hà một đao thấy tốt thì lấy, cầm lấy lệnh bài liền chuẩn bị rời đi.

"Hào một cái cùng thể hệ trung người, xuất ra một đao. Đại Hà một đao, người ở trước mặt ta lại có thể xuất mấy đao?" Một thanh âm bỗng nhiên vang lên, vô thanh vô tức, xuất hiện ở Đại Hà một đao trước mặt, đứng chấp tay, mặt quan như ngọc, tuần mỹ Vô đức, để cho rất nhiều xem cuộc chiến nữ sinh tim đập rộn lên.

"Rất đẹp trai. Hần là ai? Đây là muốn khiêu chiến Tang Quý đó sao?"

"Gia hỏa này đâu xuất hiện. Còn rất dài được đẹp trai như vậy. Được rồi, không muốn là một tốt mã giế cùi, khẩu khí lớn như vậy, kết quả hai ba cái liền thua."

"Ta dường như gặp qua hần."

Thấy có người đứng ra khiêu chiến Đại Hà một đao, lập tức mọi người đều nghị luận, hưng phấn lên.

"Người là ai?" Đại Hà một đao sắc mặt ngưng trọng, người này có thể vô thanh vô tức xuất hiện ở trước mặt mình, không thể coi thường.

"Nếu người có thể xuất đao, ta liền báo cho người, tên của ta." Kia thanh niên tuần mỹ nhàn nhạt mở miệng, bỗng nhiên mĩa mai cười cười, "Chỉ sợ người liền đao đều không nhô ra được, như thế nào xứng biết tên của ta."

"Bát dát!" Đại Hà một đao đột nhiên dùng cây dâu lời nói chửi bới một tiếng, đồng dạng chiêu thức, trong tay đao so với lời nói lấy tốc độ nhanh hơn ra khỏi vỏ.

"Ta nói, người không nhô ra được." Thanh niên tuần mỹ lời nói, từng chữ một, còn dừng lại trong không khí, người lại là phiêu hốt bất định, không thấy rõ, đưa tay nhấn một cái, liền đem Đại Hà một đao rút đến một nửa cây dâu đao sống sờ sờ ẩn trở về vỏ đao.

Chiêu thức ấy, lập tức để cho Đại Hà một đao trong nội tâm băng lãnh, không dám tin, trên thế gian thậm chí có người cùng thể hệ có thể nhanh đến để cho hần liền đao đều không nhô ra được.

"Không có khả năng." Đại Hà một đao hét lớn một tiếng, dưới chân liền kích, dùng ra Tang Quỷ Tộc bí truyền độn thuật, trong chớp mắt hơn mười người Đại Hà một đao chạy trốn xuất ra, đưa tay rút đao.

"Có thể một mạch hóa ba ngàn Phân quang hóa ảnh chi thuật, bị các người những Tang Quỷ này dùng đến chỉ có thể phân hoá xuất mười mấy cái ảnh thân, thật đúng là cho chúng ta Nhân giới mất mặt a." Thanh niên tuấn mỹ khinh thường cười cười, nhún chân một cái, trong chớp mắt một mạch hóa ba ngàn, ba ngàn đao thân ảnh đem Đại Hà một đao hóa thành ảnh thân bao vây, cánh tay Giả Thiên, mặc cho Đại Hà một đao như thế nào gào thét, rít gào, lại vẫn là liền đao đều không nhổ ra được.

"Còn không nhận thua sao? Da mặt của Tang Quỷ chính là đây."

Thanh niên tuấn mỹ như rồng mây, châm chọc nói.

"Xuyt, nhận thua đi! Người liền đao đều không nhổ ra được, còn đánh cho cái rắm a!"

"Chính là. Chính là, quá không biết xấu hổ. Như vậy rõ ràng chênh lệch, người cũng tốt ý tứ tiếp tục đánh tiếp."

"Cút hạ xuống,

Lăn ra đây!"

Xem cuộc chiến mọi người hô to gọi nhỏ, thấy được Đại Hà một đao kinh ngạc, trong nội tâm sướng khoái không thôi.

Đại Hà một đao không để ý tới không để ý, đem một thân sở học toàn bộ thi triển ra, cuối cùng lại càng là cắn răng một cái, đem chính mình học trộm Thần Thuật cũng thi triển ra, "Cây dâu thần. Lấy danh nghĩa của người, ban tặng ta chân thật."

Trầm thấp cầu nguyện trong tiếng, Lâm Hoang nhãn tình sáng lên, ngẩng đầu nhìn hướng lên bầu trời, một cổ người bên ngoài vô pháp phát giác ba động ở trong hư không khẽ động, sau đó gia trì đến Đại Hà một đao trên người.

"Thần Thuật sao?" Lâm Hoang như có điều suy nghĩ, đáng tiếc ba động lóe lên rồi biến mất, hắn cũng nghiên cứu không đi ra cái gì, cúi đầu xuống, tiếp tục đang xem cuộc chiến.

Trong chớp mắt được Thần Thuật gia trì Đại Hà một đao, phân hoá ra mấy Thập Đạo ảnh thân, vậy mà trong chớp mắt trở nên chân thật, tựa như chân thân, lực lượng lớn tăng, rống to một tiếng, tan vỡ thanh niên tuấn mỹ ba ngàn đao thân ảnh, nghe rằng cười một tiếng, đồng thời rút đao.

"Lúc này mới có chút ý tứ." Thanh niên tuấn mỹ khẽ cười một tiếng, đột nhiên khẽ hấp khí, phá toái ba ngàn đao thân ảnh lập tức bị hút vào trong cơ thể, phát tay chính là ba ngàn chưởng, một chưởng nhanh hơn một chưởng, tất cả đều đặt tại Đại Hà một đao từng cái ảnh trên người, lực lượng không nhẹ không nặng, mười mấy cái Đại Hà một đao, lao đảo lui về phía sau, cuối cùng một lần nữa biến thành một người, phun một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, từ đầu đến cuối, đều không thể rút ra trong tay cây dâu đao.

"Ta thua." Đại Hà một đao thần sắc đáng ghét, không dám tin nhìn nhìn thanh niên tuấn mỹ, trùng điệp khom người chào, "Thỉnh người nhất định phải nói cho ta biết tên của người, nhờ cậy."

"Như thế nào vẫn còn muốn tìm người đến trả thù?"

"Tang Quỷ chính là không biết xấu hổ. Đẹp trai, người không muốn nói cho hắn biết."

"Đúng, không muốn nói cho hắn biết."

Mọi người trào phúng, Đại Hà một đao nghe xong mảy cũng không nhăn một chút, chỉ nhìn lấy thanh niên tuấn mỹ.

"Ta nói, nếu như người liền đao đều không nhổ ra được, liền không có tư cách biết tên của ta." Thanh niên tuấn mỹ lạnh lùng nói qua, không hề động cho.

"A. Ta nhớ ra rồi. Hắn là Hải Thần thể phong Hải! Ta trận đấu dự tuyển thi đấu gặp qua hắn."

Đột nhiên có người quát to một tiếng, lại là nhận ra thanh niên tuấn mỹ lại lịch.

Sau đó người kia cũng ý thức được mình nói sai, quả nhiên Đại Hà một đao trình trọng nói: "Phong Hải quân, hôm nay ban tặng, kẻ hèn này khắc trong tâm khảm. Ngày sau nếu có đột phá, lại đến tìm quân đánh một trận."

Phong Hải cũng không để ý, đưa tay một trào, cảm qua nguyên bản thuộc về Dư Thanh phong lệnh bài, nhìn cũng không nhìn Đại Hà một đao, quay người muốn đi.

"Hải Thần thể sao?" Lâm Hoang đứng ở trong mọi người, đem này hai trận thi đấu nhìn ở trong mắt, Dư Thanh phong cùng Đại Hà một đao vô pháp hấp dẫn sự chú ý của hắn, ngược lại là gió này Hải, để cho hắn có hào hứng.

"Kỳ thật hắn là Phong Thần thể a." Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng, một câu, liền để cho phong Hải dừng bước.

"Vị bằng hữu kia?"

Có thể liếc một cái xem thấu chính mình thần thể lai lịch, phong Hải cũng thấy hứng thú, mục quang khẽ động, khóa chặt Lâm Hoang, sau đó thần sắc trong chớp mắt ngưng trọng, trong nội tâm kinh hãi, bởi vì tại cảm giác của hắn, Lâm Hoang phải không tồn tại người.

"Điều này sao có thể?" Phong Hải trong nội tâm chấn kinh, không dám tin, hắn nhìn đạt được Lâm Hoang, lại không cảm giác được Lâm Hoang, loại này ngũ giác ảo giác, để cho lòng hắn cảnh khó có thể giữ vững bình tĩnh.

Ý thức được lại có cường nhân xuất hiện, mọi người vội vàng tránh ra con đường, trông thấy Lâm Hoang, tất cả giật mình, trong nội tâm chỉ có một ý niệm trong đầu, đây là không nên tồn tại nhân vật.

Bởi vì bọn họ xem tới được, lại không cảm giác được.

Lâm Hoang chậm rãi giơ tay lên, nhìn nhìn phong Hải, "Người là trời sinh Phong Thần thể, rất tốt. Ta có một quyền, cảm ngộ phong nói. Người trời sinh Phong Thần thể, vừa vặn có thể cho ta lĩnh ngộ."

Nói xong, Lâm Hoang nắm tay, huy quyền.

Quyền này, tên Phong, ra quyền, chính là một trận gió.

Phong Khởi này tại đại địa, chỗ nào cũng có.

Ô ô, tựa như thần linh ô kêu, tất cả mọi người nổi lên nổi da gà, cảm giác thiên không, đại địa, không chỗ nào không có, có phong hướng trong thân thể toàn, chui vào huyết mạch, cốt tủy, chỗ nào cũng có, vô pháp có thể kháng cự.

một quyền, Phong Hải mặt sắc đại biến, không dám tin, cả người trong chớp mắt bị đánh bạo, lại không có máu tươi tách ra, chỉ có Lưu Phong thổi qua, trong chớp mắt tiêu thất tại đương trường.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, chậm rãi thu tay lại, trong lòng bàn tay một giọt thanh sắc máu tươi, nhảy, xoay tròn, không gió mà bay, mang theo phong chân lý.

"Đại thành thần thể. Người là ai? ! Người không muốn đắc ý, đang thi đấu bên trong, chúng ta lại phân cao thấp." Phong Hải thanh âm xa xa truyền đến, khẩu khí rất lớn, nhưng tất cả mọi người nghe được nội tâm của hắn kinh hãi.

Lâm Hoang không để ý đến lời của Phong Hải, hắn muốn chỉ là trời sinh Phong Thần thể một giọt chân huyết trung điều khắc phong áo nghĩa, bằng không, phong Hải coi như là thật sự biến thành phong, cũng trốn không thoát lòng bàn tay của hắn, ở trước mặt hắn, chỉ cần giết cơ một chỗ, mười cái phong Hải cũng phải chết.

Một chương chôn vùi Phong Hải lưu lại chân huyết, Lâm Hoang mặt không biểu tình, dưới chân một bước, đã trở lại trụ sở của mình. Hôm nay xuất ra đi lòng vòng, lại có thu hoạch, rất là không tệ.

Mang theo loại này nhân nhạ cảm giác thỏa mãn, Lâm Hoang kết thúc ngày cuối cùng dự tuyển thi đấu.

Ba tỷ người dự thi đến hôm nay, chỉ còn lại ba ngàn, cộng thêm 200 danh hạt giống tuyển thủ, chỉ còn ba ngàn lượng trăm người. Trong đó càng có hơn trăm danh từ các khác các giới chạy tới các tộc thiên kiều.

Cho nên đang thi đấu giai đoạn, không chỉ có hấp dẫn Nhân giới mục quang. Vạn giới đều tại Quan Chú, Quan Chú ai có thể trở hết tài năng, trở thành từ trước tới nay có thể chân chính gọi vạn giới đệ nhất thiên tài thi đấu hội quán quân.

Người kia chắc chắn quét ngang đương đại, ngạo thị quần hùng, trở thành một đời chói mắt nhất thiên tài.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Đang thi đấu mở ra

Đi qua sáu ngày dự tuyển thi đấu, ba tỷ người dự thi cuối cùng chỉ còn lại ba ngàn người. Này trở hết tài năng ba ngàn người đem cùng 200 danh hạt giống tuyển thủ một chỗ tham gia đang thi đấu.

Không hề nghi ngờ, có thể tiến nhập đang thi đấu người đầu tuyệt đối là Nhân giới thế hệ này người trẻ tuổi trung nhân tài kiệt xuất, thiên tài trong thiên tài, bằng không cũng không có khả năng đánh tiến đang thi đấu.

Hơn nữa lần này hội đấu võ còn có hơn trăm danh cường thế đến cực điểm giới ngoại thiên tài gia nhập, điều này làm cho rất nhiều người đều có chút lo lắng, lo lắng quán quân bên cạnh rơi, bị cái khác giới thiên tài đoạt được.

Rốt cuộc hai ngày này cái khác giới thiên tài biểu hiện được quá mức cường thế, có thể tiến nhập đang thi đấu đều là từ hạt giống tuyển thủ chỗ đó cướp được danh ngạch, nhắc lên nhìn chăm chú.

"Không biết đang thi đấu muốn như thế nào cử hành?"

"Dựa theo lệ cũ hẳn là hay là ở trong Mộng Thần Giới cử hành, phân thành ba mươi hai cái khu, trăm người một khu, thất bại ba lần đã bị đào thải, thắng đến quyết xuất người cuối cùng, tham gia cuối cùng Top 32 trận chung kết."

"Kế tiếp một tháng thiên Thiên Đô có đại chiến quan sát, thoải mái, thoải mái, thoải mái."

"Không biết ai tài năng cười nói cuối cùng."

Rất nhiều người cũng tràn vào Mộng Thần Giới, đều nghị luận.

"Ta cảm thấy được tốt nhất đem hơn trăm cái giới ngoại thiên tài đều phân ra đến một cái khu. Ha ha, để cho bọn họ tự giết lẫn nhau."

"Hẳn là không thể nào đâu. Dựa theo lệ cũ 200 danh hạt giống tuyển thủ, đều là binh quân phân phối đến ba mươi hai cái khu."

"Quản lý hẳn nhiều như vậy, muốn bắt đầu. Im tiếng."

Vạn chúng chú mục, lần này đệ nhất hội đấu võ đang thi đấu chính thức mở ra.

Lâm Hoang thần sắc nhàn nhạt xen lẫn trong ba ngàn danh thông qua dự tuyển thi đấu tiến nhập đang thi đấu trong đám người, mà 200 danh hạt giống tuyển thủ thì từ một khác một mảnh thông đạo đi đến.

Lâm Hoang mục quang đảo qua, gật gật đầu, có thể trở thành hạt giống tuyển thủ quả nhiên đều là về mặt hưng phấn, tất cả có Phong Thái, có chút không tầm thường.

"Đợi lâu như vậy. Rốt cục bắt đầu rồi."

Nói chuyện chính là một cái đầu mang Tử Kim đạo quan, ăn mặc Cửu Long áo bào tím người trẻ tuổi, thần quang đường hoàng, nhắc tay giơ lên chân, có bề ngễ thế gian hào hùng, đi ở 200 danh hạt giống tuyển thủ, cũng cực kỳ chói mắt, là đến từ ngoại giới thiên tài.

Mục quang như điện, nhìn chăm chăm đi tại phía trước nhất, khuôn mặt như vẽ, tóc ngắn khuynh thành, tư thế hiên ngang Hứa Khuynh Thành, khỏe miệng xẹt qua một tia cười tà, "Không nghĩ được còn có như vậy tuyệt sắc. Đợi giết chết kia cái gì ngụy thánh, liền đem ngươi đoạt lại đi làm tiểu thiếp."

"Cuồng vọng, làm càn!" Lập tức có người mở miệng quát lớn, mục quang bất thiện.

"Ngươi tính toán thom bơ vậy sao. Ta nói chuyện, đến phiên ngươi xen vào." Tử Kim đạo quan thanh niên trong chớp mắt trở mặt, thủ chương khê động, liền muốn động thủ.

"Bất quá một mảnh con rắn nhỏ, cũng dám kiêu ngạo như vậy. Nơi này là Nhân giới địa bàn, muốn đùa nghịch uy phong, chạy trở về ngươi xà giới đi!"

"Đúng đấy, chính là. Cút về có nãi nãi uống ah."

"Ha ha!"

Rất nhiều người cũng nhìn không được cười nhẹ, đặc biệt là Nhân giới hạt giống tuyển thủ lại càng là âm thầm dựng lên cái ngón tay cái, cừu hận này, kéo đến thỏa thỏa.

"A! Các ngươi những cái này ti tiện Nhân Tộc, các ngươi tại tìm chết." Tử Kim đạo quan thanh niên triệt để bạo nộ rồi, trên gương mặt phát ra một chút kim sắc lân giáp, mang theo cổ xưa thần thánh huyền ảo.

"Mới vừa rồi là ai nói, đứng ra!"

"Muội, các ngươi ai đừng quần không có đóng hảo, như thế nào đem tên này phóng xuất." Đồng dạng mĩa mai thanh âm, mang theo lười biếng giận điên người không đền mạng ngữ khí, đứng dậy.

Tuổi không lớn lắm, chỉ có mười tám mười chín tuổi,

Thần quang nội liễm, hắc bạch phân minh con mắt khê động, hiện ra giáo hoạt linh động.

"Vô thượng đạo tràng Thạch Hạo."

"Là hấn, trừ hấn ra, ai còn có thể miệng pháo vô địch."

"Này con rắn nhỏ, cũng bị làm tức chết. Ha ha."

Hiển nhiên kia mười tám mười chín tuổi thiếu niên rất nổi danh, vừa đứng xuất ra lập tức đã bị người nhận ra.

"Người tự tìm chết!" Từ Kim đạo quan thanh niên không nói, thần quang tuôn động, từng đạo kim sắc lân giáp bắt đầu bò đầy toàn thân.

"Người đây là muốn cùng ta đánh một trận sao?" Vô thượng đạo tràng Thạch Hạo khoát khoát tay chỉ, cái cảm một chút, "Nếu như vậy. Kia các người cùng lên đi."

Mục quang đảo qua rất nhiều giới ngoại thiên tài, đường hoàng được không ai bì nổi.

"Ta liền biết."

Có người nói nhỏ một câu, hiển nhiên đối với Thạch Hạo rất tinh tường.

"Kim lân khai mở, giao hóa rồng. Người chính là Giao Long tộc thế hệ này đệ nhất thiên tài Ngao Anh. Người khiêu khích ta tiếp. Hội đấu võ, một luận cao thấp."

Mở miệng chính là Hứa Khuynh Thành, ngữ khí tự tin, điểm ra kia Từ Kim đạo quan thanh niên lai lịch, cũng không nhiều lời, bước chân một bước, đã đứng ở trong hội trường.

Như nhân vật như Hứa Khuynh Thành, dù cho đứng ở ngàn vạn nhân trung, vẫn là bắt mắt nhất tồn tại, làm cho người ta trước tiên chú ý tới. Cho dù là Lâm Hoang cũng không ngoại lệ.

Lâm Hoang đối với Hứa Khuynh Thành cũng không lạ lắm, với tư cách là Thái Nhất Giáo, thiên thần học viện hai đại thánh địa liên thủ chế tạo tuyệt thế thiên tài, Hứa Khuynh Thành mỗi một lần phát triển, đều là oanh động Nhân giới đầu đề tin tức.

Đặc biệt là Hứa Khuynh Thành mười sáu tuổi, tức thì bị vinh dự toàn dân nữ thần, là rất nhiều người ái mộ đối tượng.

Có một đoạn thời gian, Lâm Hoang cũng rất Quan Chú Hứa Khuynh Thành, rốt cuộc so với việc chính mình buồn tẻ gần như u ám sinh hoạt, Hứa Khuynh Thành sáng lạn đến cực điểm, cao cao tại thượng nhân sinh, hoàn toàn bất đồng, để cho khi đó lòng hấn sinh khát vọng.

Nhưng hiện tại Lâm Hoang chỉ là nhàn nhạt nhìn Hứa Khuynh Thành liếc một cái, liền thu hồi ánh mắt, cúi đầu xuống, nhìn nhìn lòng bàn tay của mình.

Hứa Khuynh Thành đôi mắt đẹp lưu chuyển, nhất nhất tại ba ngàn danh dự tuyển thi đấu tuyển thủ trên người chuyển qua, nàng đang tìm Lâm Hoang.

Nàng xem qua Lâm Hoang tư liệu, nghiên cứu qua Lâm Hoang, so với ở đây những thiên tài kia đều muốn sớm.

Tại chấp pháp bộ tham gia tràng kia bắt, xem như bọn họ lần đầu tiên giao phong. Đáng tiếc nàng thua, không thể sớm thấy rõ ý đồ của Lâm Hoang. Cũng là từ ngày đó lên nàng nhớ kỹ Lâm Hoang.

Mà bây giờ chính là bọn họ lần thứ hai giao phong, Hứa Khuynh Thành không để cho chính mình thất bại.

"Là người sao?"

Hứa Khuynh Thành mục quang khóa chặt một người, cúi đầu không thấy rõ khuôn mặt, thế nhưng cảm giác của nàng nói cho nàng biết, đó chính là Lâm Hoang.

Nhìn thoáng qua, Hứa Khuynh Thành thu hồi ánh mắt, không hề Quan Chú.

Ngoại trừ Hứa Khuynh Thành, cái khác 200 danh hạt giống tuyển thủ cũng ở suu tầm Lâm Hoang tung tích, đặc biệt là những cái kia giới ngoại thiên tài, vốn là hướng về phía Lâm Hoang.

Trắng trơn mục quang đảo qua, để cho thông qua dự tuyển thi đấu tiến nhập đang thi đấu ba ngàn danh tuyển thủ có chút xấu hổ, rốt cục có người nhận không được đứng ra, thần quang chói mắt, tựa như mặt trời rơi xuống đất, mục quang như điện, mạnh mẽ bá đạo: "Các người những cái này cái gọi là hạt giống tuyển thủ, là đang gây hấn với ta sao?!"

"Đứng ra. Ban thưởng người vừa chết."

Cuồng vọng bá đạo, để cho nhất thời hấp dẫn ánh mắt mọi người.

"Là Thái Dương Thần thể. Nhất định là Thái Dương Thần thể."

Có người kinh hô, nhận ra người này.

"Hào. Chúng ta đều là thiên tài, không cần quan tâm những cái kia quy tắc trời buộc. Ta muốn hòa kinh người, đang muốn mở mang kiến thức một chút Thái Dương Thần thể, thôn phệ Thái Dương Thần của người hòa, có thể bổ sung đầy đủ ta muốn Hòa Thân Quyết."

Một cái toàn thân lưu chuyển đặc biệt hóa điểm người đứng dậy, là hỏa giới tuyệt thể thiên tài muốn hòa kinh người.

"Không sai. Không sai. Đại khai sát giới a! Bị quy tắc trời buộc liền không phải thiên tài. Giết sạch những người này, ta cũng không tin tìm không được cái nguy thánh!" Lại có mấy cái lạnh lùng giới ngoại thiên tài đứng ra, cười lạnh một tiếng, không đem bất luận kẻ nào để vào mắt.

"Khôn nạn, bọn họ bất quá chỉ là hơn trăm người, vậy mà phát ngôn bừa bãi muốn giết sạch chúng ta, quả thực là không biết sống chết!"

Có người nhin không được giận dữ hét.

"Ngu xuẩn Nhân Tộc. Giống như người vậy đồ ngu, đừng nói chỉ có ba ngàn, chính là ba vạn, ta một ngụm cũng nuốt!" Một cái cái trán hoa văn kỳ dị hoa văn người đứng ra, mục quang tham lam, là Thao Thiết tộc tuyệt thể thiên tài.

"Nào có nhiều như vậy nói nhảm, Sát!" Nói chuyện chính là Huyết tộc thiên tài, thân thể khê động, huyết quang sụp đổ tán, liền hóa thành mấy đạo huyết quang, hướng về mấy cái Nhân Tộc đánh tới.

"Đã đủ rồi!"

Thánh vị hàng lâm, với tư cách là trọng tài sở đại lão, Chung Nam Kiếm Thánh ra mặt chủ trì đang thi đấu khai mạc, một tiếng quát lớn, áp chế toàn trường, "Lần này đang thi đấu, dựa theo quy tắc. . ."

Chung Nam lời của Kiếm Thánh vừa mới mở miệng, trong sân vô số đạo thần quang phóng lên trời, bảo khí ngút trời, hơn ba nghìn danh thiên tài, mang theo từng người kiệt ngạo, Cuồng Bá, tự phụ khí thế, nhờ vào trên người thần khí, phá tan Chung Nam cảnh giới của Kiếm Thánh áp chế, cùng Chung Nam Kiếm Thánh chống lại.

Chung Nam Kiếm Thánh đồng tử co rút lại, trong lòng chửi mắng, Băng Phong Kiếm Thánh đem tin tức truyền đi quá quảng, tiến nhập đang thi đấu đám thiên tài bọn họ phần lớn bị sự môn ban thưởng trọng bảo, để chống lại cảnh giới của Lâm Hoang áp chế.

Nhưng bây giờ còn không có chống lại Lâm Hoang, lại sống sờ sờ kháng cự Chung Nam Kiếm Thánh uy áp, để cho hắn có chút chật vật.

"Thánh vị bất quá chỉ như vậy. Lâm Hoang xuất ra, đánh với ta một trận!"

Có người cuồng tiếu một tiếng, đỉnh đầu một bả huyền Áo Cổ Xích, bỏ qua Chung Nam Kiếm Thánh, khiêu chiến Lâm Hoang.

Lâm Hoang chậm rãi ngừng đầu, nhìn trước mắt một màn này, trong nội tâm như có điều suy nghĩ.

Chung Nam Kiếm Thánh hỗn hển, Thánh Giả uy nghiêm nhận lấy khiêu khích, quát lạnh một tiếng, liền muốn xuất thủ trấn áp tên thiên tài này, giết gà dọa khỉ.

Ầm ầm!

Mộng Thần Giới đột nhiên chấn động một chút, hào quang che khuất bầu trời, kinh thiên động địa.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Văn thần chiến trường

"Làm sao vậy? Phát sinh chuyện gì?!"

"Đây là thánh nhân chi uy sao?"

Mọi người kinh hãi, không dám tin, lên tiếng kinh hô.

Nhưng Chung Nam Kiếm Thánh biết này không liên quan đến mình, không khỏi cũng là một hồi kinh dị.

"Tuyệt thế thiên tài vượt qua trăm tên. Phù hợp điều kiện, khởi động văn thần chiến trường."

Hồng Chung đại lễ đồng dạng thanh âm, vang lên tại lòng của mỗi người đầu, mọi người cả kinh, ngẩng đầu nhìn lên trời, thế mới biết này dĩ nhiên là bởi vì lần này tuyệt thế thiên tài tụ tập đạt đến loại nào đó giới hạn, xúc động Mộng Thần Giới biến hóa.

Người bình thường không rõ ràng lắm ý tứ của những lời này, nhưng Quan Chủ hội đấu võ các vị đại lão lại là trong nội tâm cả kinh, không ít mặt người biến sắc hóa, kinh hãi khó định.

Mộng Thần Giới theo trăm thánh cách thiên, hoành không xuất thế, thế nhân đều biết Mộng Thần Giới là do mấy vị Thần Chủ liên thủ luyện chế ra Nghịch Thiên Thần Khí, tự thành thế giới, dù loại huyền diệu biến hóa, liên thánh nhân cũng không cách nào hoàn toàn phỏng đoán.

Bất quá các giới đều có thần linh ban thưởng, điều khiển chính mình thế giới kia quyền hạn, nhưng có thể khiến toàn bộ Mộng Thần Giới biến hóa, lại là liên thần linh đều làm không được sự tình.

Lúc này biến hóa, hiển nhiên là xuất phát từ cao cao tại thượng, chế định quy tắc mấy vị Thần Chủ định ra ý niệm.

"Trăm vị tuyệt thế thiên tài. Liên thần linh đều tán thành tuyệt thế thiên tài sao?"

Nhân giới trọng tài sở các đại lão nhao nhao hiển hóa Mộng Thần Giới, đều nghị luận, đại khái đoán được lần này biến hóa tồn tại.

Tuyệt thế thiên tài, thông thường mà nói, có thể tu luyện tới đẳng cấp cực cảnh là được xưng là tuyệt thế thiên tài. Từng cái thế giới mỗi một thời đại, như vậy yêu nghiệt cũng bất quá mười ngón số lượng, cho nên từ trước đến nay không có cái nào thế giới thiên tài thi đấu, khiến cho qua Mộng Thần Giới biến hóa. Nhưng lần này Nhân giới đệ nhất hội đấu võ khiến cho vạn giới chú ý, như vậy tuyệt thế thiên tài nhưng lại như là cá diếc sang sông (người mù quáng chạy theo mót), tầng tầng lớp lớp, vượt qua trăm vị, làm cho người ta giật mình, liên Mộng Thần Giới đều đã có trước đó chưa từng có biến hóa.

Một đạo quang hiện lên, sau đó toàn bộ Mộng Thần Giới trung từng cái thế giới đều xuất hiện một cái nhập khẩu, hiện ra huyền ảo, thấp thoáng có thể thấy một mảnh quang lộ Tiếp Dẫn, không biết thông hướng nào.

Có người nhìn không được hiểu kỳ vọng lên trước nhìn kỹ, lập tức lên tiếng kinh hô, không dám tin.

"Ta thấy được thần linh đạo tràng."

Có người không tin, liền vội vàng tiến lên, vừa nhìn, tâm sinh chập chờn, thất hồn lạc phách.

"Ta thấy được ngộ đạo Thần Thụ."

Trong chớp mắt dẫn phát sóng to gió lớn, tất cả đại thiên tài sau lưng trường bối cũng nhìn không được nữa tiến lên quan sát, sắc mặt biến hóa, nhất trí cho rằng kia văn thần chiến trường là chân chính đại tạo hóa, đại cơ duyên chi địa.

Mỗi một hạt cát, mỗi một cây thảo, đều rất không tầm thường, làm lòng người sinh đốn ngộ.

Rốt cục có cỗ xưa tông phái tra được văn thần chiến trường ghi lại. Biết nơi đó là thần linh đóng cửa chi địa, không có đại cơ duyên, đại tạo hóa không thể tiến nhập.

"Vậy trong là lúc ban đầu thần linh vẫn lạc chi địa, không hề dừng lại mười tôn thần linh vẫn lạc ở chỗ đó."

"Diễn biến Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, thần linh chân huyết tắm bổ vạn vật. Có đại hung hiểm, đại cơ duyên."

"Có người từng tại chỗ đó mang ra một cọng cỏ, luyện được tuyệt thế kiếm ý, một cọng cỏ có thể nứt ra thanh thiên."

"Có người từng tại chỗ đó tìm được thần linh chân huyết, thành tựu hoàn mỹ thân thể, quét ngang đương đại."

"Còn có người tại ngộ đạo Thần Thụ dưới ngộ đạo mười ngày, cô đọng chân pháp, lúc xuất ra lập địa thành thánh."

Từng cái truyền thuyết lưu truyền tới, đều làm thế nhân kinh hãi, khát vọng không thôi.

Rất nhanh vạn giới đều tại bạo động, tất cả thiên tài đều nhìn không được.

"Chẳng lẽ chỉ có Nhân giới đệ nhất hội đấu võ tuyển thủ mới có thể đi vào? Đây không công bình!"

"Ta cũng là tuyệt thế thiên tài,

Chỉ bất quá không có tham gia đệ nhất hội đấu võ, chẳng lẽ liền không thể tiến nhập văn thần chiến trường? ! Nhân giới những cái kia cái gọi là thiên tài, cái nào có thể đánh với ta một trận? !"

Có người không phục, cách xa nhau Nhân giới trăm ngàn cái thế giới phát ra khiêu chiến, dự đoán được một cái hội đấu võ đang thi đấu danh ngạch.

Nhưng không người nào để ý hội, ai cũng sẽ không ngu ngốc đến nhường ra cơ duyên như vậy cùng tạo hóa.

Bất quá rất nhanh đã có người phát hiện, vạn giới Mộng Thần Giới trung đều có như vậy nhập khẩu tồn tại, có người thử thăm dò xông vào, không thể thành công.

"A. Bồn tọa cũng là đẳng cấp cực cảnh, vương giả vô địch, vì cái gì không cho bồn tọa tiến vào!"

Người kia chẳng qua là thất vọng rộng to, không nghĩ tới vậy mà lấy được Mộng Thần Giới đáp lại.

"Ba mươi tuổi phía dưới, phá vỡ màn sáng có thể nhập."

Người kia chấn kinh, không nghĩ tới Mộng Thần Giới vậy mà hội đáp lại hắn, nhưng rất nhanh liền cười khổ một tiếng, đối với kết quả này có chút vô lực.

Sau đó vô số khoe khoang là thiên tài người trẻ tuổi bắt đầu xông cửa.

"Ha ha. Không nghĩ được tâm niệm vừa động tới tham gia cái hội đấu võ, vẫn còn có chuyện tốt như vậy. Vẫn thần chiến trường đồ đạc sở hữu đều là ta. Ai dám đoạt, một ngụm nuốt."

Thao Thiết tộc thiên tài cuồng tiểu một tiếng, xung trận ngựa lên trước vọt vào vẫn thần chiến trường.

Sau đó không ít người cũng đi theo tiến vào.

"Không nên gấp gáp. Đã xác định vẫn Thần Đạo trận chiến đấu ít nhất phải tiếp tục một năm, thậm chí mấy năm. Trước khiến người khác tiến vào tìm kiếm đường." Có lớp người già cường giả âm thầm truyền âm, dặn dò hậu bối.

Cũng không lâu lắm, lại có chấn kinh vạn giới tin tức truyền đến.

"Vẫn thần chiến trường là thế giới chân thật. Một khi tiến nhập, chính là chân thân tiến nhập, có vẫn lạc mạo hiểm."

Tin tức này vừa ra, rất nhiều đồ mắt vẫn thần chiến trường người bắt đầu chân chờ, tất cả Đại Đạo trận cường giả cũng bắt đầu kêu gọi môn hạ đệ tử, thần sắc ngưng trọng, lo lắng Tâm Môn dưới đệ tử thương vong.

"Chân thân tiến nhập? Vậy thì như thế nào, bỏ qua cơ hội lần này. Sợ là trọn đời cũng không hội đình cùng thay thế đình cơ hội."

Rất nhiều tự phụ vô địch thiên tài cuồng tiểu một tiếng, căn bản không để ý.

Nhân giới tất cả Đại Đạo trận cường giả cũng biết đây là đại cơ duyên, đại tạo hóa, cũng không ngăn trở, lần nữa ban thưởng trọng bảo, cuối cùng nhao nhao dặn dò: "Cẩn thận Lâm Hoang."

Càng có Thánh Giả muốn tìm được Lâm Hoang, trực tiếp xuất thủ trấn áp, muốn ngăn trở Lâm Hoang tiến nhập vẫn thần chiến trường.

"Đây là đại tạo hóa, đại cơ duyên. Ta không thể bỏ qua."

Lâm Hoang tự nói, biết lần này vẫn thần chiến trường đối với hắn mà nói ý vị phi phàm, là hoàn mỹ lột xác, sừng sững thánh vị vô cùng tốt cơ hội, trong nội tâm không có bất kỳ do dự, bước chân đạp mạnh, liền vào vào vẫn thần chiến trường.

Lần này quyết đoán, để cho muốn chặn đánh Lâm Hoang Thánh Giả thất vọng, trong lòng có loại cảm giác không ổn.

Đặc biệt là đây hết thảy người khởi xướng, Băng Phong Kiếm Thánh lại càng là trong nội tâm cảm thấy hối hận, cảm giác mình là ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo.

"Không có việc gì. Không có việc gì. Lâm Hoang đã là cái đích cho mọi người chỉ trích, tất cả mọi người phòng bị hắn. Tiến nhập thiên tài lại có trọng khí hộ thân, nhất định sẽ trước liên thủ giết chết Lâm Hoang, bằng không ai cũng không thể an tâm."

Băng Phong Kiếm Thánh an ủi chính mình, sau đó bốn phía khuếch tán tin tức về Lâm Hoang, rất nhanh vạn giới chuẩn bị tiến nhập vẫn thần chiến trường đám thiên tài bọn họ tất cả đều biết tin tức.

"Chỉ là một cái nguy thánh. Chém chi không khó."

Lấy được Băng Phong Kiếm Thánh rải ra tin tức, rất nhiều tuyệt thế thiên tài cười lạnh một tiếng, tự phụ có thể giết chết Lâm Hoang.

"Thánh vị dù sao cũng là thánh vị. Các ngươi cắt không thể phớt lờ, tốt nhất cùng người liên thủ, trước đem Lâm Hoang này giết chết lại nói." Còn có người tàn nhẫn quyết đoán, bày mưu tính kế.

"Đúng vậy, tốt nhất là trước liên thủ giết đi Lâm Hoang, sau đó lại đi tìm cầu cơ duyên."

Rất nhanh, hợp tung liên hoành, có người định ra giết chết Lâm Hoang đồng minh, ước định tiến nhập vẫn thần chiến trường, trước hết tìm ra Lâm Hoang hành tung, liên thủ tru sát.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Thần huyết hậu duệ

"Cái Lâm Hoang gì, cái gì tuyệt thế thiên tài. Bất quá một đồng kiến hôi."

Bỗng nhiên có người cuồng vọng đến cực điểm, bề ngoài nhân gian, khẩu khí to lớn, làm cho người ta ghé mắt.

Người này phong thần tuấn lãng, dung nhan hoàn mỹ, nhấc tay giơ lên chân, cũng phảng phất ẩn chứa hoàn mỹ chân lý, cho dù là Thánh Giả nhìn cũng cảm thấy chấn kinh.

Cười một cổ cổ xưa chiến xa, phía trên có máu tươi nhỏ xuống, vạn năm Bất Hủ, hiển nhiên là cường đại thần khí.

Sau lưng có bốn cái khí thế cường đại tùy tùng, từng cái đều bảo tượng trang nghiêm, thần quang nội liễm, bước chân phóng ra, địa dũng kim liên, hiển nhiên cũng là cường đại thiên tài.

Rất nhanh liền có tin tức kinh người xuất ra, người này dĩ nhiên là từ cái nào đó bụi phủ Thần Quốc trung đi ra, là chân chính thần chi huyết mạch, là thần huyết hậu duệ.

"Thần huyết hậu duệ đều xuất hiện."

"Rối loạn, rối loạn. Lần này vẫn thần chiến trường, nhất định là gió tanh mưa máu. Có thể đoạt giải nhất người, chính là chân chính đích đương đại thứ nhất, Vô Thượng Thiên kiều, khai sáng thuộc về mình thời đại."

Thần huyết hậu duệ, chân chính thiên chi kiều tử, tổ tiên đã từng xuất hiện qua thần linh, là chân chính thần chi huyết mạch, tồn tại ở trong truyền thuyết Thần Quốc, chưa từng hiển hóa thể gian.

Nhưng không nghĩ tới lần này vẫn thần chiến trường mở ra, vậy mà liền thần huyết hậu duệ đều hấp dẫn xuất ra.

"Thần huyết hậu duệ thì như thế nào? ! Cũng chỉ có sống ở đó chút ngu dân tại trong Thần quốc xưng vương xưng bá. Phóng tầm mắt thể gian, thần bìa phía trên, có mấy cái thần huyết hậu duệ danh tiếng."

Có người không phục thần huyết hậu duệ danh tiếng, mở miệng khiêu khích.

Người này cũng là một cái tuyệt thế thiên tài, Lục Đạo lĩnh ngộ sâu sắc, cô đọng đạo chi hình thức ban đầu, xưng bá thể giới, là thể giới kia đệ nhất thiên tài.

"Người xúc phạm thần, chết."

Thần huyết hậu duệ còn không có mở miệng, đi theo tùy tùng chính là gầm lên một tiếng, giơ tay vỗ, muốn giết người.

"Ta và ngươi chủ tử nói chuyện, ngươi chen miệng gì!"

tuyệt thế thiên tài cười lớn một tiếng, Lôi Lệ Phong Hành, cương liệt xuất thủ, không muốn cùng thần huyết hậu duệ tùy tùng làm nhiều dây dưa.

Nhưng không nghĩ tới giao thủ ba chiêu, này tuyệt thế thiên tài liền sắc mặt biến hóa, không dám tin, bất quá là một cái tùy tùng vậy mà cũng có được tuyệt thế thiên tài chi tư, cùng chính mình không phân cao thấp, khó có thể thời gian ngắn trấn giết.

"Hảo. Hảo. Hảo. Vẫn thần chiến trường tái chiến."

Kia tuyệt thế thiên tài thần sắc ngưng trọng, phun ra một câu, có chút tim đập nhanh, nhượng bộ một bước, nhún chân một cái, bước vào vẫn thần chiến trường.

"Ta muốn ngươi chết, ngươi liền muốn chết."

Thần huyết hậu duệ nhàn nhạt mở miệng, bát tự nói xong, kia đã nửa người bước vào vẫn thần chiến trường tuyệt thế thiên tài, liền kêu thảm một tiếng, âm âm bạo liệt.

Một câu, đã bị giết chết.

"Nói sao làm vậy."

Có người chần kinh, thế mới biết thần huyết hậu duệ cường đại cùng bá đạo, một cái tùy tùng liền có tuyệt thể thiên tài chi tư, một câu, nói sao làm vậy, liền giết chết xưng hùng thế giới tuyệt thể thiên tài, như thế uy danh, có thể nói khủng bố.

Bể ngề bốn phía, người này thần huyết hậu duệ cười lạnh một tiếng, cất bước bước vào vãn thần chiến trường.

Cũng không lâu lắm, lại có một người thần huyết hậu duệ xuất thế, dưới chân giẫm lên một đầu phong Vương Úng Long, không ai bì nổi, ven đường tất cả ngăn cản người, cũng bị Úng Long một ngụm nuốt mất, ngang ngược.

Nhưng kiến thức trước một cái thần huyết hậu duệ cường đại, lần này không người nào dám ngăn trở thần huyết hậu duệ, tro mắt nhìn nhìn người này thần huyết hậu duệ chân đạp Úng Long, một bước liền tiến vào vãn thần chiến trường.

"Không công bình! Hắn liền Cấp Phong Vương tọa kỵ đều mang vào đi.

Này còn thể nào đánh!"

"Chính là. Là được!"

Có người cảm giận bất bình, đối với Mộng Thần Giới rộng to.

Mộng Thần Giới căn bản không để ý tới, một bên ngược lại là có người khinh thường nói: "Không thể vượt cấp Chiến Vương, bằng cái gì gọi là tuyệt thể thiên tài."

"Hơn nữa các ngươi không có nghe nói sao? Đã xuất hiện có vài vị phong Vương dưới đoạn thiên tài tiến nhập vãn thần chiến trường."

Phản nản người nhất thời biến sắc, cũng không dám có nói chuyện, do dự thật lâu, không biết nên không nên tiến nhập vãn thần chiến trường.

"Vô tri thật sự là buồn cười a."

Người kia cười nhạo một tiếng, "Ba mươi tuổi phía dưới, bất kể là tuyệt thể thiên tài, hay là thần huyết hậu duệ cảnh giới phần lớn áp chế tại Phong Hầu cảnh. Không phải là bọn họ không thể đột phá, mà là có ý áp chế, muốn đột phá đẳng cấp cực cảnh. Loại kia ba mươi tuổi phía dưới liền phong Vương người, đều là tiềm lực đã hết thiên tài, căn bản không đáng nhắc tới."

"Ngược lại là Nhân giới đó Lâm Hoang. Nghe nói một bước lên trời, khác loại thành thánh. Tuy cũng là gặp vận may gia hỏa, nhưng rốt cuộc cảnh giới đủ Cao, còn có thể hình thành áp chế, nhưng là không coi là thiên tài."

"Chân chính thiên tài, mỗi một bước đều muốn có thể người thường không thể, đánh vỡ định luật, đột phá cực hạn, như vậy mới thật sự là thiên tài, không đột phá thì thôi, vừa đột phá, chính là đồng vị vô địch, đối thủ của bọn hắn chỉ có chính mình."

"Bây giờ thiên tài quả thực là nát đường cái. A miêu a cẩu cũng dám nói mình là thiên tài, quả thật không biết cái gọi là."

Người kia lưu loát bình luận một phen, nhưng đứng ở nhập khẩu, không dám tiến nhập vãn thần chiến trường, nói nửa ngày lại là cái lý luận suông gia hỏa.

"Ngươi không sai. Thu ngươi làm nô, theo ta đi vào."

Bỗng nhiên có người mở miệng nói chuyện, thần quang nội liễm, đứng ở nơi đó, khoanh tay mà đứng, liền làm cho người ta thấy được núi cao, biển rộng, Tĩnh Không thâm thúy.

Bị một đám người túm tụm phía trước, sau lưng mọi người từng cái về mặt hưng phấn, ngang ngược, thần quang xao động, hiện ra như thực lực cường đại, như thế càng tôn lên được người này khác người, để người chú ý.

"Tiểu tử. Còn không tạ ơn."

Có người mở miệng nói chuyện.

"Ngươi là thần huyết hậu duệ."

Một tiếng thét kinh hãi, người chung quanh vội vàng tản ra, nhìn nhìn này đột nhiên xuất hiện thần huyết hậu duệ, trong nội tâm kinh hãi.

Người kia lại là không nói, phát phát tay, giẫm chân tại chỗ đi vào vãn thần chiến trường, sau lưng tùy tùng lập tức đuổi kịp.

Kia lý luận suông, khoe khoang khoác lác người do dự một chút, hay là lập tức đi theo, có thần huyết hậu duệ che chở, nói không chừng hắn cũng có thể tại vãn thần chiến trường tìm được một môn tạo hóa.

"Rối loạn. Rối loạn."

Băng Phong Kiếm Thánh thờ dài một tiếng, không nghĩ được sự tình hội diễn biến thành như vậy.

Hồng Ảnh ở một bên có một ngum không có một ngum liếm láp kẹo que, hiển nhiên cũng có chút tâm thần có chút không tập trung.

"Thần huyết hậu duệ đều xuất thế. Lần này vẫn thần chiến trường có đại tạo hóa, càng có đại cơ duyên. Ngươi hai ta nhà đệ tử sợ cũng có vấn lạc mạo hiểm."

"Phản lại nghĩ, Lâm Hoang lần này cũng sẽ bị chết rất khó coi. Bái ngươi ban tặng, hấn hiện tại thế nhưng là cái đích cho mọi người chỉ trích."

Băng Phong Kiếm Thánh cùng Hồng Ảnh liếc nhau, đều có loại ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo ảo não.

Ai có thể nghĩ đến sự tình hội diễn biến thành như vậy, từ vẫn thần chiến trường xuất hiện một khắc này lên, sự tình đã thoát ly bất luận kẻ nào lường không, có lẽ chỉ có thần linh mới có thể biết kết cục này sẽ là cái gì.

Nhưng tất cả mọi người cái này cũng có thể chân chính đích xác định, lần này có thể tại vẫn thần chiến trường cuối cùng đoạt giải nhất người, chân chân chính chính là vạn giới đệ nhất thiên tài, không ai bằng, không người có thể so sánh, khai sáng thời đại, thậm chí có thành thần khả năng. Kia chính là có thể Chủ Tế một cái thời đại tồn tại.

Nhưng những cái này đều cùng những người này không quan hệ, một ngày qua đi, vẫn thần chiến trường nhập khẩu đóng, một tiếng ầm vang, mở ra một cái đại thế, đại tranh giành thế gian, thiên tài tranh phong, vạn tộc tranh bá, ai mới là vạn giới thứ nhất, làm cho người ta mỗi mắt mong chờ.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Thôn Bảo

Địa, Thủy, Hỏa, Phong tàn sát bừa bãi, Âm Dương thiết cát, vô số tựa như bọt khí đồng dạng hư không lơ lửng, va chạm, thôn phệ, bộc phát ra làm cho người ta tim đập nhanh hào quang, cắn nuốt này mảnh bất quá mười trượng phương viên Tịnh Thổ.

Một cây cửu xích cửu đoạn cửu điệp tiểu thụ, kim quang óng ánh, nhộn nhạo cửu sắc thần quang, hất vẩy vô lượng, trấn áp Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, một mực bảo vệ xung quanh mười trượng phương viên Tịnh Thổ.

Đây là trong truyền thuyết vẫn thần chiến trường.

Lâm Hoang bước chân phóng ra, xuất hiện ở trước mắt chính là như vậy một bộ cảnh tượng.

Lâm Hoang lông mày nhíu lại, như có điều suy nghĩ, thân bất do kỷ, liền hướng về kia vẫn thần chiến trường mà đi, rồi đi càng gần, liền phát hiện kia cửu xích cửu đoạn cửu điệp tiểu thụ càng hùng vĩ cao lớn, dần dần trước mắt liền chỉ có một lá, bị lá che mắt.

Tại Lâm Hoang ánh mắt kinh ngạc, này một mảnh lá cây liên miên không biết bao nhiêu vạn dặm, tựa như chân thật, mà chính mình bất quá là miếng lá cây này trên liên kiến hôi cũng không tính đến một chút.

"Tu Di giới tử, hay là nói một lá một thế giới."

Lâm Hoang thế mới biết vẫn thần chiến trường thần kỳ, làm đến nơi đến chốn, cảm giác thân thể không có dị thường, lúc này mới nhìn kỹ hướng bốn phía.

Thanh thiên không thể thành, cửu mảnh lá là được Cửu Trọng Thiên, thần quang hất vẩy, tựa như màn trời đồng dạng, đem trọn cái vẫn thần chiến trường bao bọc, nơi này là một cái không có Nhật Nguyệt thế giới, sắc trời biến hóa, liền toàn bộ từ cửu mảnh lá cây hất vẩy bắt đồng hào quang tới phân chia.

"Có chút ý tứ." Lâm Hoang gật gật đầu, đang muốn cất bước, trong đầu bỗng nhiên vang lên một thanh âm, đây là tại vì hấn giảng giải vẫn thần chiến trường quy tắc.

Có cửu điệp, liền có Cửu Trọng Thiên, mỗi leo lên nhất trọng liền có nhất trọng tạo hóa, tốt tạo hóa, trước phụng tế phẩm. Này tế phẩm có thể là từng cọng cây ngon cỏ nhất sơn nhất thủy, cũng có thể là huyết nhục, linh hồn. Tế tự đạt tới mười vạn, liền có một lần đạt được tạo hóa cơ hội.

Nghe đến đó, Lâm Hoang nường mày, cảm thấy trong đó rất có mờ ám, thật sâu mắt nhìn Cửu Trọng Thiên màn, Lâm Hoang dưới chân một bước,

không để ý tới nữa.

Đi ra hai bước, Lâm Hoang dừng bước lại, mục quang khẽ động, đưa tay một trào, từ dưới chân móc ra một khối thần dị Thạch Đầu, Thạch Đầu này mặt ngoài có huyết sắc kinh mạch bao bọc, trời sinh cửu khiếu, tựa như có sinh mạng đồng dạng, một hít một thở, tức giận lưu nước nở mà vào, này dĩ nhiên là một khối cửu khiếu Thần Thạch, như được cơ duyên, có thể đàn sinh ra đáng sợ sinh linh, nghịch thiên quật khởi.

"Cơ duyên vô số sao?" Lâm Hoang biểu tình nhàn nhạt, có chút hải hùng khiếp vía, này vẫn thần chiến trường rất không phải tầm thường, này đặt ở ngoại giới liên thánh nhân cũng phải tranh đoạt, có thể cô động chí cường phân thân cửu khiếu Thần Thạch, vậy mà cứ như vậy tùy ý chôn dưới đất, quả thật bất khả tư nghị.

"Đúng rồi. Trong truyền thuyết cửu khiếu Thần Thạch cũng chỉ là lấy đỉnh thần linh chân huyết, chung thiên địa tạo hóa mà sinh, nơi này nếu là vẫn thần chi địa, tự nhiên có không ít đồ vật đều lấy đỉnh thần linh chân huyết."

Dễ dàng liền lấy được ngoại giới khó tìm cửu khiếu Thần Thạch, Lâm Hoang chờ một chút, cong ngón búng ra, dựa theo quy tắc, đem này khối cửu khiếu Thần Thạch tôn sùng là tế phẩm

Trong chớp lát, Lâm Hoang trong tay cửu khiếu Thần Thạch liền hóa thành một đạo lưu quang tiêu thất, trên mu bàn tay lác ẩn dưới một cái số lượng.

"Một ngàn sao. Thoạt nhìn cũng không khó."

Lâm Hoang tự nói một câu, tiếp tục đi tới.

Vẫn thần chiến trường trung cơ duyên để cho từng cái tiến nhập thiên tài đều là trong nội tâm chấn kinh, sinh lòng tham lam.

"Thần huyết quả!"

"Thần linh xương ngón tay!"

"Hóa nguyên thảo!"

"Ha ha. Nhiều ngày như vậy vật liệu địa bảo. Đây là tạo hóa, thiên đại tạo hóa."

Có người tìm được một mảnh bảo địa, bảo vật vô số, kỳ quang dị sắc, sáng mờ mắt hai mắt.

"Cút! Những cái này đều là ta đấy!" Một tiếng rít gào,

Tại người kia kinh hãi trong ánh mắt, một cái to lớn vô cùng đầu lâu xuất hiện ở không trung, há mồm một nuốt, thôn thiên phê địa, liền người mang bảo một chỗ nuốt vào trong bụng, đánh trọn vẹn nấc, hung thần ác sát ngấm nhìn người chung quanh.

"Là Thao Thiết tộc tối cường thiên tài Thôn Bảo."

"Chạy trốn, lập tức đào tẩu."

"Muốn chạy trốn? ! Đến ta trong bụng đến đây đi!"

Thôn Bảo cuồng tiếu một tiếng, mở ra miệng rộng đột nhiên khẽ hấp, thôn thiên phê địa, một ngụm có thể Thôn Nhật nguyệt, mười mấy cái các tộc thiên tài kêu thảm một tiếng, liền bị một ngụm nuốt vào.

Giật giật miệng, Thôn Bảo cạo cạo răng, vỗ vỗ bụng, hai mắt tỏa ánh sáng.

"Vẫn thần chiến trường, quả nhiên là tốt địa phương, lần này có thể ăn no rồi."

Thôn Bảo không biết những người khác nghĩ thế nào, dù sao nơi này với hắn mà nói là một bảo địa, Thao Thiết nhất tộc, thôn thiên phê địa, không có gì không nuốt, này vẫn thần chiến trường, thiên tài vô số, kỳ trân dị bảo vô số, với hắn mà nói quả thực là quá nhanh cắn ăn chi địa, hạnh phúc được con mắt đều nheo lại.

Một hơi nuốt luôn mười mấy cái thiên tài, lại đem trước mắt tất cả thấy bảo vật nuốt vào trong bụng, Thôn Bảo càng cảm thấy được đói bụng, một đôi mắt tỏa ánh sáng, mọi nơi nhìn quét, rất nhanh lại tìm được một đám thiên tài, nhún chân một cái, nhảy đi qua.

Miệng rộng mở ra, có thể Thôn Nhật nguyệt, che khuất bầu trời, căn bản không cho bọn này thiên tài cơ hội phản ứng một ngụm nuốt vào trong bụng.

"A. Thôn Bảo, ta cũng là Yêu tộc. Không muốn ăn ta, ta nguyện ý vì tộc."

Có người thấy được Thôn Bảo, biết hắn hung danh, lập tức kêu to.

Thôn Bảo để ý cũng không thèm, miệng một trương, một ngụm nuốt vào, mục quang hung ác, "Ba con chân đồ vật, còn không có đã ăn. Thu ngươi là tộc? Ta Thôn Bảo mình cũng ăn không đủ no, thu chút tôi tớ làm cái gì? !"

Khí thôn sơn hà, Thôn Bảo một đường đi, một đường nuốt, hung tàn đến cực điểm.

"Ừ, Nhân Tộc, gầy ba ba. Quản lý hần, nuốt lại nói."

Thôn Bảo trắng trợn, một đường đi qua, hoang tàn, thấy được Lâm Hoang, không nói hai lời, hé miệng muốn một ngụm nuốt mất.

"Thao Thiết?" Lâm Hoang tự nói một câu, gật gật đầu, "Nghe nói một ngụm có thể Thôn Nhật nguyệt thiên địa. Không biết có phải hay không là thật sự."

Nói qua, Lâm Hoang đánh ra một quyền, quyền này nắm Địa mà roi, tất nhiên quyền.

Thôn Bảo đồng tử co rút lại, miệng rạn nứt càng lớn, gần như chiếm cứ toàn bộ đầu lâu 90%, hung thần ác sát, "Ta nuốt!"

Một ngụm đem Lâm Hoang quyền đầu nuốt vào trong miệng, hung hăng khê cắn, răng rắc, Thôn Bảo kêu rên một tiếng, vội vàng phun ra Lâm Hoang quyền đầu, nhìn kỹ, chính mình nứt vỡ hai khỏa răng hàm.

"Đáng chết." Thôn Bảo mục quang hung ác, nhìn chăm chăm Lâm Hoang, "Nhân Tộc. Có chút bồn sự. Nhưng ngươi lại muốn chết!"

Thanh âm vừa rơi xuống, Thôn Bảo triệt để thi triển ra Thần Thông, đem Thao Thiết nhất tộc thôn thiên phệ địa bồn sự phát huy đến tận cùng, hóa thành một cái lỗ đen, thôn phệ vạn vật.

"Ha ha! Đến đây đi! Đến đây đi! Nhanh đến miệng ta trong tới! Thôn thiên phệ địa đại pháp, chính là Nhật Nguyệt thiên địa đều có thể nuốt, huống chi ngươi một cái chỉ là Nhân Tộc."

Lâm Hoang lắc đầu, "Có thể Thôn Nhật nguyệt thiên địa, nhưng ta quyền đầu, ngươi nuốt không nổi."

Nhàn nhạt một câu, Lâm Hoang đậm chân, huy quyền, Lục Đạo thần quyền tung hoành, xao động Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, mạnh mẽ cuồng bạo, đánh giết tiến Thôn Nhật trong miệng.

Một dưới quyền, Thôn Bảo kêu thảm một tiếng, không dám tin, "Ngươi làm sao có thể mạnh như vậy?"

Lâm Hoang không nói, lại là một quyền, Thôn Bảo thôn thiên phệ địa đại pháp trực tiếp bị đánh bạo, rơi trên mặt đất, hóa ra vốn bộ dáng, lại là cái thanh tú thiếu nữ mỹ lệ, che miệng mong, lỗ chĩa như khóc, máu tươi lâm li, đầm đìa đáng thương.

"Có ý tứ." Lâm Hoang gật gật đầu, đưa tay một trào, Thôn Bảo biến sắc, thân hình xao động, bỏ chạy hư không, biến hóa ngàn vạn, nhưng không chỗ hữu dụng, vẫn bị Lâm Hoang một trào, nhắc tới, liền bị nắm cái cổ.

Lâm Hoang dùng sức lay động, miệng nói: "Còn không hiện ra nguyên hình."

Một tiếng quát lớn, Thôn Bảo nghẹn khuất đến cực điểm, hào quang lấp lánh, lộ ra nguyên hình, lớn lên lại là bất quá cỡ lòng bàn tay con mèo nhỏ, nẩy nẩy khả ái, chỉ là trên người bộ lông có kỳ dị đường vân, ngưng thần vừa nhìn, phảng phất có thể thôn phệ linh hồn.

"Hỗn đản. Ngươi nhất định phải chết. Ngươi thật sự chết chắc rồi. Ta sẽ không bỏ qua ngươi, nhất định phải đem ngươi nuốt mất." Biến thành con mèo nhỏ Thôn Bảo giương nanh múa vuốt đối với Lâm Hoang rít gào, đáng tiếc biến ra nguyên hình, hung ác lời nói lại là để cho nó càng thêm nẩy nẩy khả ái.

"Om sòm!" Lâm Hoang bắn ra chỉ, cấm chế Thôn Bảo nói chuyện, mục quang ngưng thần chú ý đến trên người Thôn Bảo đồ đằng đường vân.

Nửa ngày, Lâm Hoang gật gật đầu, đối với Thao Thiết nhất tộc Thôn Phệ Thần Thông có chỗ lĩnh ngộ, mắt nhìn ô ô la hoảng Thôn Bảo, bắn ra chỉ, "Coi ngươi là tế phẩm, không biết có thể đạt được tạo hóa."

Thôn Bảo nhất thời kinh khủng, toàn lực phá tan Lâm Hoang cấm chế, hét lớn: "Không muốn. Ta không muốn làm tế phẩm, ô ô, ta không chơi. Ta muốn đi tìm gia."

"Không muốn cầm ta làm tế phẩm a. Ta sai rồi. Ngươi bỏ qua cho ta đi."

Có được dẫn được, đây mới là nhân kiệt, cho nên Thôn Bảo nức nở được càng thêm lợi hại, đáng thương, con mắt chuyển động, có chút thấp thòm.

Lâm Hoang mục quang bình tĩnh, không có động tĩnh, "Ngươi không làm tế phẩm, ai tới làm tế phẩm?"

Thôn Bảo vội vàng nói: "Cho ngươi tế phẩm, cho ngươi tế phẩm!"

Vừa nói, Thôn Bảo một bên dùng sức nhỏ, những cái kia bị nàng nuốt vào trong bụng thần vật liệu bảo vật liền tất cả đều phun ra, rơi ở trước người Lâm Hoang, Bảo Quang nổi lên bốn phía, hình thành một tòa núi nhỏ.

Lâm Hoang kinh ngạc nhìn về phía Thôn Bảo bụng.

"Hỗn đản! Chỗ đó không cho phép nhìn!" Thôn Bảo thẹn quá hoá giận rít gào nói.

Lâm Hoang thu hồi ánh mắt, "Không có?"

"Không có." Thôn Bảo trả lời ngay, mục quang chạy, có chút chột dạ.

Lâm Hoang gật gù đầu, "Vậy hay là dùng người làm tế phẩm được rồi "

"Không muốn." Thôn Bảo kêu thảm một tiếng, "Người xấu, đại phôi người."

Một bên kêu to, Thôn Bảo vội vàng lại phun ra một đồng bảo vật, trong lòng nhỏ máu.

"Vậy chút bị người nuốt mất thiên tài đầu này?" Lâm Hoang dẫn theo Thôn Bảo chân, dùng sức lay động.

Thôn Bảo muốn chết tâm đều đã có, ô ô khóc lớn, "Đã không còn. Thật không có. Huyết nhục trực tiếp đã bị tiêu hóa."

Lâm Hoang gật gù đầu, vung tay lên, đem Thôn Bảo nhỏ ra bảo vật tất cả đều tôn sùng là tế phẩm, "Mới ba ngàn. Xem ra này tạo hóa, không tốt cảm "

Lâm Hoang ngẩng đầu nhìn lên trời, thế mới biết chính mình tính toán sai lầm, như một loại thần vật liệu bảo vật, dù cho tôn sùng là tế phẩm, cũng gia tăng không có bao nhiêu tế tự. Chỉ có như cửu khiếu Thần Thạch như vậy trên bảo tài năng trên diện rộng gia tăng tế tự.

"Không biết huyết nhục linh hồn, lại có thể đạt được bao nhiêu tế tự."

Lâm Hoang mục quang chớp động, nhìn về phía Thôn Bảo.

Thôn Bảo phun một tiếng khóc lên, ngăn tay ngăn chân, gất gao ôm lấy cánh tay của Lâm Hoang, trong miệng phốc phốc lại phun ra vài món bảo vật, "Không muốn lấy ta làm tế phẩm a. Lần này thật không có, thật sự. Ta thề."

"Ta muốn thôn thiên phê địa đại pháp. Lúc nào ghi cho ta, lúc nào thả người đi. Bằng không, bắt người làm tế phẩm." Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng, thôn thiên phê địa đại pháp đối với hắn có chỗ xúc động, hắn muốn.

Thôn Bảo thần sắc biến hóa, do dự, Lâm Hoang cũng không để ý tới nàng, từ Tu Di Giới Chỉ trung lấy ra một cây bảy màu tinh kim xiềng xích, hướng Thôn Bảo trên cổ một bộ, dặt tại trong tay, tiếp tục hướng trước.

"Hỗn đản." Thôn Bảo khuất nhục đến cực điểm, chưa bao giờ nghĩ tới có một ngày chính mình lại bị người làm sủng vật nắm, hận đến nghiến răng nghiến lợi, thấp giọng tự nói, "Chờ xem. Ta trước lá mặt lá trái, một khi bị ta tìm được cơ hội, lập tức nuốt người."

Nói thảm một tiếng, Thôn Bảo thành thành thật thật giống như sủng vật cùng sau lưng Lâm Hoang.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Thần huyết chi uy

Bê gãy son phong, nửa phù ở không, trụi lủi, chỉ có một cây tựa như trường kiếm đâm thiên thảo sinh trưởng tại ở trên, kiếm khí xông lên trời, kiếm ý kinh người, một cây thảo, thậm chí có thiết cát thiên địa, một kiếm nghịch thương khung khí thế.

"Thanh Thiên kiếm hạt giống."

Có người lên tiếng kinh hô, biết mình có đại tạo hóa.

Trong truyền thuyết Kiếm Thần Phong Thần thời điểm, thanh thiên nứt ra, bách bộ ở trong, cỏ cây thành kiếm, một chỗ Phá Toái Hư Không, lưu lại thanh Thiên kiếm hạt giống chịu tải kiếm ý, một cây thảo, có thể nứt ra thanh thiên, chất chứa Kiếm Thần vô thượng kiếm ý.

Này thanh Thiên kiếm hạt giống đối với từng cái luyện kiếm chi nhân, đều là vô thượng bảo vật.

Nhưng rất nhanh, người kia tỉnh táo lại, mục quang lạnh thấu xương, nhìn về phía bốn phía, quả nhiên bị này thanh Thiên kiếm hạt giống hấp dẫn người tới không ít.

"Nhị sư huynh. Thật sự là thanh Thiên kiếm hạt giống. Chúng ta phát."

Hác Nhân Kiệt thần sắc ngưng trọng, không để ý đến đồng môn sư đệ, rút ra liệt hòa thần kiếm, mở miệng nói: "Cẩn thận một chút. Bảo vật động nhân tâm, sẽ có một hồi ác chiến."

Lời nói của Hác Nhân Kiệt vừa dứt, đã có người nhin không được tham lam, đột nhiên nhảy ra, phóng tới thanh Thiên kiếm hạt giống.

"Tự tìm chết!"

"Lưu lại thanh Thiên kiếm hạt giống!"

Thần quang liệt thiên, tất cả mọi người đồng thời xuất thủ, kinh thiên động địa, kia nhảy ra người cũng là thiên tài, Phân quang hóa ảnh, một mạch hóa ba ngàn, ba ngàn đạo thân ảnh bốn tấu, phá toái, nhưng có một thân ảnh hay là nhảy lên sơn phong, đưa tay liền hướng về thanh Thiên kiếm hạt giống chớp tới.

Âm vang!

Một tiếng vù vù, thanh Thiên kiếm hạt giống nhẹ nhàng lay động đất, kiếm quang ngút trời, tập sát ba ngàn xích, kiếm nứt ra thương khung, đem đạo thân ảnh kia đánh giết thành cặn bã.

Hết thắm một tiếng, người kia lao đảo một tiếng, một lần nữa rơi xuống mặt đất, sắc mặt ảm đạm, ngực bị xuyên thủng, vô cùng thê thảm.

"Này thanh Thiên kiếm hạt giống quả nhiên danh bất hư truyền, kia phân liệt ra kiếm khí, chính là phong Vương cũng có thể đánh một trận."

"Hừ! Càng mạnh, ta lại càng có hứng thú."

"Thiên địa bảo vật, hữu duyên có được, ta chính là cái kia cái người hữu duyên. Ai cùng ta đoạt, ta liền giết người đó!"

Sát ý tràn ngập, rốt cục có người bắt đầu động thủ, mục tiêu không phải là thanh Thiên kiếm hạt giống, mà là người chung quanh, hiển nhiên là muốn đem thể cục đảo loạn, đục nước béo cò.

Kêu thảm thiết liên tục, huyết quang đầy trời, rất nhanh đã có người bị oanh giết. Hác Nhân Kiệt một kiếm phá vỡ phòng ngự của đối thủ, mũi kiếm vừa chuyển, vung lên kinh sợ Thiên Hỏa điểm, đánh giết xuất một con đường, bước chân một chút, hướng về thanh Thiên kiếm hạt giống phóng đi.

Ầm ầm ầm!

Kiếm ý ngút trời, sát ý tràn ngập, Hác Nhân Kiệt sắc mặt tái đi (trắng), trở xuống mặt đất, cùng mấy người cùng hấn một chỗ xông lên người liếc nhau, trong nội tâm đều là rất là kiêng kỵ.

"Này thanh Thiên kiếm hạt giống, ta tình thế bất buộc."

Hác Nhân Kiệt cười lạnh một tiếng, giơ lên liệt hòa thần kiếm, phải lần nữa xông lên phía trước.

Bỗng nhiên, Cực Viễn chỗ, một cỗ chiến xa hoành không mà đến, chiến xa trạm kế tiếp lấy bốn cái thần sắc lãnh ngạo thiên kiêu, sắc mặt tuấn mỹ trắng xám, tại phía xa ngàn trượng ra, liền hét lớn một tiếng, "Bụi cỏ này, nhà của ta Chủ thượng muốn. Không muốn chết, lập tức rút!"

Thanh âm giống như Lôi Đình nổ vang, để cho đánh nhau kịch liệt trong lòng mọi người chấn động, nhao nhao ngừng tay, cảnh giác nổi lên.

"Ba tiếng sau khi hoang tàn!"

Chiến xa trong nháy mắt tới, không chút nào dừng lại, hướng về thanh Thiên kiếm hạt giống mà đi.

"Trên chiến xa chính là thần huyết hậu duệ."

"Vậy bốn cái tùy tùng cũng là tuyệt thế thiên tài."

Có người thấp giọng hô, nhận ra chiến xa lai lịch.

"Thần huyết hậu duệ rất giỏi a! Mọi người cùng nhau xông lên,

Làm thịt thần huyết hậu duệ lại nói!"

Có người không phục, hô to một tiếng, ầm ầm một đạo, hướng về chiến xa đánh giết mà đi.

Những người khác cũng là hô to một tiếng, đối mặt thanh Thiên kiếm hạt giống như vậy tuyệt thế bảo vật, chính là thần huyết hậu duệ, cũng phải tranh giành trên một tranh giành.

"Không biết sống chết!"

Chiến xa không ngừng, hai cái thần sắc lãnh ngạo tùy tùng đi xuống chiến xa, Bộ Bộ Sinh Liên, một người dùng đao, một người khiến cho quyền.

Đạo là bá đạo chi đạo, một đạo liệt thiên địa phương.

Quyền là trăm trọng một quyền, một quyền toái núi sông.

Một đạo một quyền, đâm đông đều ngăn lại, uy thế cuộn cuộn, ra tay không lưu tình, một đạo liền muốn giết chết một người, một quyền liền muốn oanh giết một người.

Bất quá ba hai hiệp, mọi người đã bị giết rét lạnh lá gan, thế mới biết người giỏi còn có người giỏi hơn, Thiên Ngoại Hữu Thiên. Đều là thiên tài, nhóm người mình liền thù lại liền hai cái tùy tùng đều đánh không lại, huống chi là trong chiến xa thần huyết hậu duệ.

Càng nghĩ càng đáng sợ, lập tức liền có người bắt đầu đào tẩu.

"Nhị sư huynh, thế nào? Chúng ta còn tranh giành không tranh giành?"

Hắc Nhân Kiệt nắm chặt kiếm trong tay, sắc mặt âm tình bất định, thật lâu phun ra một ngụm trọc khí, "Này thần huyết hậu duệ còn không có xuất thủ, nhưng chi là kia hai cái tùy tùng liền cùng ta không phân cao thấp, sự tình không thể trái, mà thôi, chúng ta đi."

"Muốn đi? Đã muộn!"

"Chủ thượng nói, người ra tay chết, đám người còn lại, lưu lại một tay, cút!"

Lại có một người tùy tùng đi xuống chiến xa, thần sắc lạnh lùng cao ngạo, trường kiếm trong tay vung lên, xé rách trường không, trong nháy mắt tới, đem đã chạy trốn tới ngàn trượng ngoại mấy người, một kiếm đánh giết.

"Khinh người quá đáng!"

Có người quát to một tiếng, nhiệt huyết dâng lên, không cam lòng chịu nhục, vung đao mà lên.

"Tự tìm chết!"

Lạnh lùng tuyên án, ba cái tùy tùng tất cả chiếm một phương, mục quang băng lãnh, thần sắc lãnh ngạo, căn bản không đem ở đây thiên tài để vào mắt, trông thấy phản kháng, lạnh lùng vung đao, đánh giết đương trường.

Mọi người khiếp sợ, thật lâu, mới có người cắn răng một cái, tự đoạn một tay, sắc mặt xanh mét, quay người bỏ tẩu.

Ba cái tùy tùng lúc này mới thoả mãn gật đầu, thần sắc càng thêm cuồng ngạo.

"Nhị sư huynh thế nào? Bọn họ thật sự là khinh người quá đáng!"

Hắc Nhân Kiệt nắm chặt trong tay liệt hỏa thần kiếm, sắc mặt băng lãnh, cười lạnh một tiếng, "Thực lúc tự mình là thần."

"Chúng ta đi!"

Hắc Nhân Kiệt đột nhiên dương kiếm, Nhân Kiếm Hợp Nhất, bắt lấy đồng môn của mình sơ độ, hóa thành một đạo lưu quang hướng ra phía ngoài phóng đi.

"Muốn chạy trốn! Lưu đứng lại cho ta!"

Ba cái tùy tùng giật dử, đồng loạt ra tay, ánh sáng thiên địa, xé rách hư không, đem Hắc Nhân Kiệt đoàn đoàn bao vây.

"Ta lấy liệt hỏa chứng nhận lòng ta!"

Hắc Nhân Kiệt hét lớn một tiếng, liệt hỏa thần kiếm huy vũ, vung lên ngàn chồng chất hỏa, kiếm quang chỗ qua, dâng lên cừu tòa núi lửa, sức thế bạo phát, kinh thiên động địa, trong chớp mắt phá vỡ một đạo khe hở, xung phong liều chết xuất vòng vây, đang muốn rời đi, liền thấy được tên thứ tư tùy tùng chắn phía trước.

Ngữ khí lạnh lùng, mang theo nhàn nhạt đùa giỡn hành hạ, người này tùy tùng nói: "Chủ thượng có lệnh. Muốn người đi hái thanh Thiên kiếm hạt giống, ba bái cửu khấu, hai tay dâng. Bằng không, chết!"

Hắc Nhân Kiệt sắc mặt băng lãnh, gất gao cầm chặt trong tay liệt hỏa thần kiếm, trường kiếm chỉ, cười to nói: "Sống có gì vui, chết có gì khổ."

"Hùng hực liệt hỏa, đốt ta tàn thân thể!"

"Ta lấy liệt hỏa chứng nhận vĩnh sinh!"

Xúc động phần nộ hát vang, Hắc Nhân Kiệt ngang nhiên huy kiếm, một kiếm này đẩy lên không phải là Thiên Hỏa, Địa Hỏa, mà là trong nội tâm hỏa. Trong lòng giận lên, chính là thần linh cũng phải một chỗ đốt!

Người kia tùy tùng đồng tử co rút lại, đánh ra một quyền, "Nguyên lai đã kiếm ý tiểu thành, trách không được cuồng vọng như vậy! Thế nhưng ta cho ngươi biết, chút thực lực ấy, hay là không chịu nổi một kích!"

"Vương huyết!"

Một quyền đánh ra, huyết quang lan tràn, quyền này kinh thiên, có thể khiến vương giả đổ máu.

Cùng lúc đó, mặt khác ba người tùy tùng cũng là đồng thời xuất thủ.

"Huyết Dao!"

"Huyết kiếm!"

"Huyết Thủ Ấn!"

Ba tiếng hét to, thiên địa phẳng phất biến thành Huyết Hải, Huyết Lăng ngập trời, chôn vùi chúng sinh.

Hắc Nhân Kiệt kêu lên một tiếng khó chịu, liệt hỏa thân kiếm bị dơ bẩn, thân quang không hề, dưới chân lao đảo, liền lùi lại ba bước, phịch một tiếng, nửa quỳ trên mặt đất, toàn thân bần rần, miễn cưỡng chọc vào kiếm trên mặt đất, không có ngã xuống.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Huyết Linh Lung

"Ta nhìn thấy người quen."

Lâm Hoang nắm Thôn Bảo, cùng nhau đi tới, nhẹ nhàng lay động xiềng xích, Thôn Bảo liền nghẹn khuất chạy ra đi đem Lâm Hoang thấy thân vật liệu bảo vật cảm về.

Thôn Bảo theo Lâm Hoang ánh mắt nhìn đi, thấy được chiến xa, đồng tử co rút lại, "Vậy là Huyết Thần hậu duệ Huyết Linh Lung chiến xa, rất cường đại, ta không phải là đối thủ."

"Thần huyết hậu duệ? Có ý tứ. Vừa vặn bắt trở lại nghiên cứu." Lâm Hoang nhãn tình sáng lên, thấy hứng thú.

Thôn Bảo kinh hồn bạt vía, nhưng rất nhanh lại cười trộm, "Tốt nhất các ngươi đánh cho lưỡng bại câu thương, ta liền có thể thừa cơ chạy trốn."

Trong nội tâm nghĩ đến, Thôn Bảo lập tức vui sướng về phía trước chạy tới.

"Ồ? Còn có không biết sống chết dám tới gần? Dám ở trước mặt ta lưu câu? ! Ta để cho ngươi biến thành chó chết!" Một người tùy tùng phát hiện Lâm Hoang, cười lạnh một tiếng, đưa tay hướng về Lâm Hoang bắt tới.

Lâm Hoang run lên xiềng xích, Thôn Bảo lập tức biến hóa, thôn thiên phệ địa đại pháp triển khai, một ngum liền đem người kia tùy tùng nuốt vào bụng, "Ngươi mới là chó, cả nhà ngươi đều là chó! Ngươi có từng thấy xinh đẹp như vậy chó sao? !"

"Thao Thiết? !"

Mặt khác ba người tùy tùng hít sâu một hơi, không dám tin. Mục quang lướt qua Thôn Bảo, rơi xuống trên người Lâm Hoang, trong nội tâm kinh hãi, như lâm đại địch.

"Trượt Thao Thiết? ! Mã mẹ nó! Vị này lai lịch gì?"

"Tới cái mạnh hơn. Chúng ta có cơ hội chạy trốn."

Hắc Nhân Kiệt khó khăn ngẩng đầu, liếc một cái nhận ra Lâm Hoang, sững sờ, lên tiếng kinh hô, "Lâm Hoang? ! Ngươi vậy mà thật sự vô si đến tham gia đệ nhất hội đấu võ."

Long trời lở đất, tất cả mọi người là cả kinh, như lâm đại địch, nhìn về phía Lâm Hoang.

Thôn Bảo cũng là sững sờ, quay đầu nhìn về phía Lâm Hoang, hít sâu một hơi, chửi ầm lên, "Chung Nam đạo tràng cả nhà người sinh nhi tử đầy người dài cây hoa cúc. Điều này cũng gọi ngụy thánh? ! Ta nguyền cả nhà người!"

Thôn Bảo phần nộ tới cực điểm, nòng cũng là bị Lâm Hoang hấp dẫn tới giới ngoại thiên kiều.

Chung Nam đạo tràng rõ ràng nói với nòng Lâm Hoang nhất thể Lục Đạo chưa thành, là một ngụy thánh.

Kết quả nha.

Thôn Bảo nghĩ tới đây liền từng phút đồng hồ nghĩ nuốt bụng tự vẫn. Lâm Hoang vén vén hai quyền liền đổ nòng, nòng còn đang suy nghĩ đầu xuất ra như vậy một cái Mãnh Nhân, không nghĩ tới đây là trong truyền thuyết rất tốt hành hạ ngụy thánh Lâm Hoang.

"Xem ra tất cả mọi người nhận thức ta." Lâm Hoang run lên xiềng xích, Thôn Bảo về mặt u oán, tâm bất cam tình bất nguyện đem nuốt vào người kia tùy từng phun ra, chỉ là không có hai tay, té trên mặt đất hôn mê bất tỉnh.

Thảm như vậy hình dáng, để cho mọi người theo bản năng lui lại một bước, rồi đi xa có vẻ như khả ái kỳ thật hung tàn đến cực điểm Thôn Bảo.

"Không trách ta. Trực tiếp liền tiêu hóa." Thôn Bảo ôm đầu, vội vàng giải thích.

Lâm Hoang gật đầu, ánh mắt nhìn hướng chiến xa, "Huyết Thần hậu duệ Huyết Linh Lung?"

Kia đứng ở giữa không trung một mực không âm thanh hơi thở chiến xa rốt cục có động tĩnh, một đạo bóng hình xinh đẹp chậm rãi đứng ra, một tiếng quần đỏ, tay áo bông bành, mi tâm có cái vận vẹo, huyền ảo, cổ xưa chữ bằng máu, dung nhan tuấn mỹ trắng xám, ôn nhu động lòng người, làm cho người ta sinh lòng thương tiếc.

"Người chính là Lâm Hoang? Có ý tứ. Quỷ xuống thần phục, Bồn cung có thể thu người làm nô."

Ôn nhu khuôn mặt, thoát nhìn yếu đuối, nhưng Huyết Linh Lung nói ra, lại là vênh mặt hất hàm sai khiến, không ai bì nổi, phảng phất miệng vàng lời ngọc.

Lâm Hoang phát phát tay, buông ra Thôn Bảo, "Đem đồ đạc của ta đều thu lại, không cho phép ăn vụng."

Thôn Bảo về mặt u oán, sau đó lại cao hứng trở lại, mực quang hung ác nhìn về phía mọi người, "Không ăn vụng,

Ném thử vị cũng là vô cùng tốt."

Trong nội tâm nghĩ đến, Thôn Bảo trong chớp mắt biến hóa, thôn thiên phê địa đại pháp thi triển khai, thôn phê thiên địa, dùng sức khẽ hấp, đem ở đây tất cả mọi người nuốt vào bụng, sau đó thân thể lay động, biến thành con mèo nhỏ lớn nhỏ, trốn đến một bên, lẳng lặng nhìn nhìn Lâm Hoang cùng Huyết Linh Lung.

Huyết Linh Lung mực quang lạnh lùng, không mang theo nửa điểm cảm tình, cho dù là nòng vài người tùy từng tất cả đều bị Thôn Bảo một hơi nuốt vào trong bụng, cũng không thể khiến nòng có nửa điểm động dung, liền như vậy lạnh lùng nhìn nhìn Lâm Hoang, thần sắc cao ngạo, thờ dài một tiếng, "Cũng thế. Phạm nhân luôn là có chút kiêu ngạo. Các người gọi đây là ngông nghênh."

"Vây Bồn cung đánh phải cắt đứt người ngông nghênh, làm nhục sự kiêu ngạo của người, như vậy người mới biết được đối mặt Bồn cung, hẳn là bảo trì khiêm tốn."

Ngoài miệng nói cuồng ngạo khinh thường, nhưng Huyết Linh Lung vừa ra tay chính là toàn lực ứng phó, có thể thuyết phục Thao Thiết tộc tới cường thiên tài, Lâm Hoang thực lực không thể khinh thường.

"Gió tanh mưa máu!"

Huyết Linh Lung khuôn mặt như vẽ, phun ra miệng chữ băng Lãnh Vô Tình, sát cơ ngập trời, giương một tay lên, trời giáng huyết vũ, gió tanh mưa máu, có tru sát thiên địa uy năng.

Lâm Hoang chấp hai tay sau lưng, không nhanh không chậm, bước chậm gió tanh mưa máu bên trong, tinh tế cảm ngộ, phảng phất không biết một giọt này mưa có thể chìm son, một hơi phong liền có thể nhắc lên Hải.

"Quả nhiên là Huyết Thần hậu duệ, thần chi huyết mạch, quả nhiên có chỗ độc đáo, vậy mà có thể trực tiếp chạm đến quy tắc."

Lục Đạo tu luyện, ngay từ đầu là tu luyện đạo thì, đạo thì đại thành, chính là Phong Hầu cực cảnh, viên mãn chính là phong Vương cực cảnh, thăng đến thành thánh mới bắt đầu chạm đến quy tắc chi lực.

Nhưng Huyết Linh Lung này bắt quá Phong Hầu thượng đoạn tu vi, vậy mà đã chạm đến huyết chi quy tắc, nói ra, đủ để hù chết một đám cái gọi là thiên tài.

"Đáng tiếc này cuối cùng không phải của người nói." Lâm Hoang thờ dài một tiếng, phát tay chính là một quyền, một dưới quyền, mặt trời bao phủ, Liệt

Dương treo cao, gió tanh mưa máu toàn bộ lui tán, Thương Thiên hơi bị hạ, quỷ thần hơi bị kinh sợ.

Quyền này, danh mặt trời!

Huyết Linh Lung biến sắc, trong mắt phần nộ, "Đáng giận. Người dĩ nhiên là đại thành thần thể, đạo thì viên mãn. Chung Nam đạo tràng khinh người quá đáng!"

Giờ khắc này tiếng lòng của Huyết Linh Lung cùng Thôn Bảo đồng dạng, ý niệm đầu tiên chính là bị Chung Nam đạo tràng lừa rồi.

Thần thể đại thành, đạo thì viên mãn, tuy Lâm Hoang tại thánh nhân trung không tính là quá mạnh mẽ, nhưng tuyệt đối đã đứng vững vàng thánh vị, không phải là cái gọi là thiên tài có thể khiêu khích.

Cho dù là thần linh đến thế gian, cũng đừng nghĩ lấy Phong Hầu tu vi, chiến thắng Lâm Hoang.

Huyết Linh Lung trong đầu chuyển qua vô số ý niệm trong đầu, rất nhanh kiên định bản tâm, mặc kệ địch nhân như thế nào cường đại, chiến! Chiến! Chiến!

"Huyết Lăng ngập trời!"

"Huyết Hải vô biên!"

Huyết Linh Lung khẽ quát một tiếng, bước chân liền đạp, vô tận Huyết Lăng liền từ nàng dưới chân lan tràn ra, trong chớp mắt hóa thiên địa vì Huyết Hải, bao quát ngàn trùng, Huyết Hải lướt qua, ăn mòn hết thảy, sơn xuyên đại địa thiên không tất cả đều bị Huyết Hải nuốt hết, trong chớp mắt, này phiến thiên địa phẳng phất không có vật khác, chỉ có này mảnh Huyết Hải vô biên.

"Thình thần bảo!"

Lấy thân hóa Huyết Hải, Huyết Linh Lung không dám khinh thường, đem trường bối ban thường bảo vật tế ra, lại là một giọt ngưng kết chân huyết, tựa như hồng ngọc trong sáng tinh lạnh, tản ra yêu tà hào quang.

Huyết Linh Lung một ngưng đem này tích chân huyết nuốt vào trong bụng, mục quang lạnh lùng, thân thể hóa thành một giọt huyết, chìm vào Vô Biên Huyết Hải bên trong, biến mất.

"Lấy thân hóa Huyết Hải, Huyết Hải vô biên. Huyết Linh Lung liều mạng." Thôn Bảo có chút nghĩ mà sợ chạy ra Huyết Hải phạm vi, nuốt nước miếng một cái, nhìn nhìn hăm vào Huyết Hải Lâm Hoang, có chút vui sướng trên nỗi đau của người khác.

Đội thấy được Huyết Linh Lung tế ra kia tích ngưng kết chân huyết, Thôn Bảo trong nội tâm cả kinh, nhảy dựng lên kêu to, "Huyết Giới những lão gia hỏa kia lại đem Huyết Trích Tử cho Huyết Linh Lung! Mười ba Huyết Thần Tử xuất, Lâm Hoang cái này chết chắc rồi."

Thôn Bảo hiển nhiên đối với Huyết Linh Lung vô cùng rõ ràng, kinh hô một tiếng, sau đó mặt mày hớn hở, "Hảo. Quả nhiên tàn nhẫn bắt quả Huyết Linh Lung. Chính là như vậy, để cho cái chết tiết Lâm Hoang biết, Huyết Hải vì cái gì hồng như vậy!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Trấn áp thần huyết

Huyết Hải cuộn cuộn, đủ loại tội nghiệt, âm hàn, đau khổ oán, dơ bẩn đánh úp lại.

Lâm Hoang đi chân trần đứng thẳng trong Huyết Hải, Lục Đạo thần quang lan tràn, Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương chấn động, tại dưới chân hắn tách ra Đóa Đóa lục sắc Liên Hoa, vạn pháp bắt xâm.

"Có ý tứ."

Lâm Hoang không nhanh không chậm, ngưng thần tinh tế cảm ngộ Huyết Hải này huyền bí, có chút hiểu được.

"Huyết Thần lấy huyết đạo thành thần. Nguyên lai này huyết trung vậy mà có nhiều như vậy huyền bí."

Lâm Hoang thở dài một tiếng, đột nhiên cảm giác được con đường phía trước dài đằng đẵng, chính mình còn kém rất xa, rất xa.

"Bất quá bằng vào Huyết Hải này, Huyết Linh Lung, ngươi cảm thấy có thể vây khốn ta?"

Lâm Hoang mở miệng nói, ngữ khí bình thản, phảng phất hiện tại bị nhốt tại trong biển máu người không phải là hắn.

Huyết Linh Lung cười duyên một tiếng, thanh âm Cực Viễn lại quá gần, phảng phất Huyết Hải này trung mỗi một giọt huyết đều là nàng.

"Chỉ là Huyết Hải tự nhiên trời không được người. Bất quá, ta có Huyết Trích Tử trên tay, chẳng biết hươu chết về tay ai, cũng còn chưa biết."

Huyết Linh Lung âm thanh tuyến bỗng nhiên trở nên trầm thấp lạnh lùng, hàn khí bức người, trong biển máu bỗng nhiên Vô Phong Khởi sóng, Huyết Hải phá vỡ, ngưng tụ, một đầu Huyết Long đột nhiên rít gào, mục quang oán độc, âm tàn, mang theo đủ loại tuyệt vọng tâm tình, hướng về Lâm Hoang đánh giết mà đến.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, giờ tay, nắm tay, tựa như mặt trời bay lên không, xua tán hết thủy tội ác.

Mặt trời quyền hoành không, dương cương cực hạn, chính là thái dương chi đạo, có Vô Lượng Quang, vô lượng nóng, bài trừ hết thủy âm tà.

"Ồ?!"

Một cái mặt trời quyền đánh ra, Lâm Hoang vốn tưởng rằng Huyết Hải này ngưng tụ ra Huyết Long trong khoảnh khắc nên tại chính mình này ký mặt trời dưới quyền, giống như tuyết trắng bốc hơi, không nghĩ tới Huyết Long chỉ là gào thét một tiếng, hung ác không giảm, đuôi rồng hất lên, xoắn nát thiên địa.

"Có ý tứ." Lâm Hoang gật gù đầu, trở tay lại là một quyền, quyền này nắm đi lên, một quyền chính là toàn bộ đại lực lượng Địa, lực lượng bạo phát, trầm trọng vô cùng, tựa như Tinh Không đè xuống, đem Huyết Long sống sờ sờ đánh nổ.

"Thật bá đạo quyền pháp. Đáng tiếc, ngươi hay là trốn không thoát."

Ngẩn ngừ thăm dò qua đi, Huyết Linh Lung trong nội tâm mặc dù kinh sợ, nhưng cảm thấy vẫn có thể chiến thắng Lâm Hoang, khẽ quát một tiếng, Huyết Hải tuôn động, mười ba cái huyết sắc thân ảnh xuất hiện ở trên Huyết Hải.

Huyết Long, Huyết Phượng, huyết quy, Huyết Hồ, Huyết Kỳ Lân, còn có sau lưng mọc lên lục đực huyết sắc Thiên Nhân, mở ra thiên nhân huyết sắc Tam Nhân Tộc, còn dư lại tuy thoát nhìn thường thường không có gì lạ, nhưng mỗi một tôn Huyết Ảnh đều tản ra ngập trời khí thế, thẳng tắp khối báo động, không kém Lâm Hoang.

"Ha ha. Lâm Hoang, hảo hảo hưởng thụ Huyết Trích Tử trung mười ba Huyết Thần Tử a."

Huyết Linh Lung thanh âm chột xa chột gần, không biết ẩn dấu ở nơi nào, tựa hồ không có nhìn thấy Lâm Hoang kinh khủng, Huyết Linh Lung khanh khách cười, âm trầm lãnh khốc, tiếp tục nói.

"Này mười ba Huyết Thần Tử, từng cái đều là chứng được thánh vị tồn tại, cùng ta thần tranh phong, cuối cùng bị ta thần giết chết, lấy nó chân huyết, phân tổ bốn nguyên, ngưng tụ mười ba Huyết Thần Tử, từng cái đều vô cùng cường đại, Chư Thần, tuyệt không địch thủ. Ngươi, chờ chịu chết đi."

Lâm Hoang lông mày giương lên, gật gù đầu, "Rất tốt. Như thế cũng không tính là ta khi dễ tiểu bối."

Một câu tức giận đến Huyết Linh Lung nổi trận lôi đình, mười ba đạo Huyết Thần Tử trong chớp mắt bạo phát, sáng lạn thần quang, dù cho đã chết, nhưng thánh vị cuối cùng là thánh vị, vừa ra tay chính là Đại viên mãn đạo thi.

Nhanh, nhanh, nhanh!

Nhanh nhất chính là một cái thấp bé Huyết Ảnh, một đạo hiện lên, không thấy đao quang, trong chớp mắt đã đến Lâm Hoang trước mắt, nhanh đến Lâm Hoang liền tránh né ý niệm trong đầu cũng không có thắng lên.

"Đây là Tang Quý Tộc một vị Á Thánh."

Chính là Tang Giới Nhất đạo lưu người sáng lập, một đạo, quý thần không để lại. Lâm Hoang, ta xem ngươi chết như thế nào."

Huyết Linh Lung mỗi nói ra một chữ, kia thấp bé Huyết Ảnh chính là một đạo, hoặc là một ngàn đạo.

Lâm Hoang cũng là cảm thấy chấn kinh, không nghĩ tới trên đời này thậm chí có người có thể luyện thành nhanh như vậy đạo, nhanh đến vượt qua thời gian cùng không gian, phảng phất từ đi qua, tương lai chém giết mà đến.

"Hảo. Hảo. Hảo!"

Lâm Hoang kêu to ba tiếng hảo, một chữ phun ra ngăn trở một đạo, thủ chương một trào, ngang ngược bá đạo, quân người ít nhiều đạo, ôm đồm đến lòng bàn tay, nắm chặt chính là một quyền đánh ra.

Phong Khởi, xé rách hư không.

Lâm Hoang một cái phong quyền, mang theo vô số biến hóa, mỗi một lần gió thổi, mỗi một đạo rung động đều là một loại biến hóa, mặc cho kia thấp Tiều Huyết ảnh đao như thế nào nhanh, boong boong không ngừng, tất cả đều ngăn lại.

Oanh!

Ngang ngược một quyền, đối với Lâm Hoang vào đầu oanh xuống.

Đây là Thái Thân tộc một vị Á Thánh.

Thái Thân, chính là đại địa, một quyền này oanh, trầm trọng như đại địa, đánh vỡ hư không, mạnh mẽ được bất khả tư nghị.

Lâm Hoang cũng không quay đầu lại, trở tay chính là một cái Địa quyền.

Hai quyền va chạm, Lâm Hoang dưới chân trầm xuống, mặt không biểu tình, Lục Đạo thần quyền sử dụng ra, đại khai đại hợp, một cái bước xa, vọt tới kia Thái Thân tộc huyết ảnh bên người, trường quyền xao động, oanh oanh ba ký Địa quyền nện xuống, trở tay chúi xuống, nghiêng trời lệch đất, tựa như thiên địa đại mài, trong chớp mắt đem kia Thái Thân tộc Huyết Ảnh đánh nổ.

Một quyền đánh nổ Thái Thân này tộc Huyết Ảnh, Lâm Hoang hít sâu một hơi, đột nhiên phun ra, một mạch hóa ba ngàn, ba ngàn cái Lâm Hoang, đồng thời đánh ra một quyền, quyền này, tên Phong, cuốn thiên địa.

Kia Tang Quỷ Tộc Huyết Ảnh ba một tiếng giống như bọt khí phá toái khai mở.

Trong nháy mắt đang lúc giết chết hai đạo Huyết Ảnh, Lâm Hoang cười to ba tiếng, một tiếng chấn thiên, một tiếng chấn đất, một tiếng chấn nhân gian, giờ tay, nắm tay, đánh giết ba nghìn dặm, một quyền nhanh hơn một quyền, trong nháy mắt đánh ra ba ngàn quyền, gào to một tiếng, đạp cương bước đầu, đánh vỡ hư không, đưa tay một trào.

Vô Biên Huyết Hải này tựa như cùng ảo ảnh bọt biển phá toái khai mở, còn dư lại Huyết Thần Từ ba ba mấy tiếng, trực tiếp bị oanh giết.

Lâm Hoang đưa tay nhắc tới, liền dẫn theo Huyết Linh Lung cái cổ, đi ra.

Thôn Bảo tròn mắt há hốc mồm, không dám tin, trông thấy Lâm Hoang nói chó chết đem Huyết Linh Lung nói ra, kinh hãi gần chết qua đi, chính là vui sướng trên nỗi đau của người khác, chạy chậm lấy tiền lên, đem trên cổ mình bảy màu tinh kim xiềng xích giật xuống một đoạn, muốn hướng Huyết Linh Lung trên cổ bộ để.

Huyết Linh Lung sắc mặt tái nhợt, kinh hãi chưa định nhìn Lâm Hoang liếc một cái, bỗng nhiên cười khanh khách một tiếng, "Hào. Xem ra tất cả mọi người nhìn lầm rồi ngươi, ngươi đâu là một ngụy thánh, căn bản có thể được xưng tụng đại thánh."

"Mười ba cái Á Thánh thành tựu Huyết Thần Từ, vậy mà liền ngươi mười hơi thở đều ngăn cản không dưới."

"Bất quá là chút người chết. Huyết đạo tuy thần kỳ, nhưng ngươi còn không có luyện đến nhà, nếu là Huyết Thần dùng đến, ta tự nhiên là ngăn không được. "

Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng, nhìn nhìn Thôn Bảo vui sướng trên nỗi đau của người khác đem bảy màu tinh kim xiềng xích bọc tại Huyết Linh Lung trên cổ.

"Khanh khách. Ngươi đây là muốn coi ta là sùng vật sao?" Huyết Linh Lung một lần nữa trấn định lại, đưa tay gõ gõ trên cổ xiềng xích, bỗng nhiên cười duyên một tiếng, "Lần sau, nếu như ngươi còn có thể bắt lấy ta. Ta chính là làm cho ngươi sùng vật, thì như thế nào?"

Vừa nói xong, Huyết Linh Lung thân ảnh bỗng nhiên phá tán, hóa thành mấy vạn con huyết sắc Biên Bức, bốn phương tám hướng đào tẩu.

"Ai nha, nguy rồi, đã quên nàng còn có chiêu này." Thôn Bảo quát to một tiếng, ào ạt đến cực điểm.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, đưa tay một trào, bao quát Bát Cực, nắm giữ hoàn vũ, tất cả huyết sắc Biên Bức liền đã rơi vào trong tay.

Lông mày nhíu lại, Lâm Hoang thu tay lại, mở miệng nói: "Vẫn là xem thường những cái này thần huyết hậu duệ, những thứ không nói khác, này bảo vệ tánh mạng phương pháp, đích thực là nhất tuyệt."

Thôn Bảo ừ ừ, lập tức biết Lâm Hoang cũng không có ngăn lại Huyết Linh Lung, để cho nàng chạy ra ngoài.

"Đáng giận. Vì cái chúng ta gì Thao Thiết tộc lại không có loại này chạy thoát thân biện pháp? Hại ta chỉ có thể làm đây nên chết Lâm Hoang sùng vật." Thôn Bảo ào ạt giật giật cái cổ xiềng xích, không có cam lòng.

Đang ảo não, Thôn Bảo liền thấy được xa xa một cái huyết sắc Biên Bức hoảng hốt đã bay trở về, không khỏi hú lên quái dị, "Ta liền biết. Huyết Linh Lung, ngươi sẽ không như vậy không có nghĩa khí, bỏ lại ta một người cho hắn làm sùng vật."

Huyết Linh Lung sắc mặt trắng xám, cánh doi bẻ gãy, một đầu trông rơi vào Lâm Hoang dưới chân, hoảng sợ nói: "Không phải, bên kia tới cái ác hơn được!"

Lời nói vừa dứt, đất rung núi chuyển, một đầu khủng bố cự thú đột nhiên chui ra.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Đại viên mãn Kim cương thần thể

"Rống!"

Một tiếng rít gào, núi sông phá toái, vô biên uy thế, thần quang chói mắt, tựa như một vòng mặt trời xuất hiện ở Lâm Hoang trong cảm giác, khí Huyết Lang khói lửa, thẳng tắp ngút trời.

Đây là một đầu chùng trăm trượng lớn nhỏ Kim Quang Hồng, rậm rạp kim sắc bộ lông, giống như tinh kim chuẩn bị đứng lên, động tác trong đó, có thiết cát hư không sắc bén.

"Các ngươi, toàn bộ phải chết!"

Kim Quang Hồng rít gào một tiếng, một quyền hướng về Lâm Hoang đánh giết hạ xuống.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, đồng dạng đánh ra một quyền, bất quá tám thước Cao Lâm Hoang cùng trăm trượng lớn nhỏ Kim Quang Hồng đối với quyền, thoát nhìn cực kỳ buồn cười, nhỏ bé.

Nhưng một quyền này lại là oanh một tiếng nổ vang, Kim Quang Hồng trên thân lay động, chuông đồng lớn nhỏ con mắt hiện lên một tia kinh ngạc, sau đó trở nên tàn nhẫn, hung mãnh, "Hảo. Ngươi Nhân Tộc. Là tốt nhất tế phẩm."

Lâm Hoang đập đập trừng lui lại ba bước, nhìn nhìn thủ chương, trong mắt hiện lên một tia chiến ý, "Có ý tứ. Đại thành viên mãn Kim cương thần thể sao?"

"Không nghĩ được vạn giới bên trong còn có ngươi thiên tài như vậy."

Lâm Hoang tán thưởng một câu, lại là không nghĩ tới tại vẫn thần chiến trường trung còn có đem Kim cương thần thể tu luyện tới đại thành viên mãn, chứng được Kim Cương Bất Hoại chi cảnh thiên tài.

Như vậy cảnh giới, quả thật vượt qua cái gọi là tuyệt thế thiên tài, thần huyết hậu duệ. Có thể cùng Lâm Hoang đánh một trận.

Trong nội tâm khẽ động, Lâm Hoang lần đầu tiên chủ động xuất thủ. Vừa ra tay chính là Lục Đạo thần quyền trung dày nhất trọng Địa quyền.

Một quyền nắm Địa trên tay, trầm trọng như đại địa, đối với kim quang rống đánh giết mà ra.

"Chết cho ta!"

Kim Quang Hồng rít gào một tiếng, thân thể đột nhiên lay động, đất rung núi chuyển, toàn thân tu luyện được giống như tinh kim đồng dạng bộ lông lập tức kích xạ, xuyên qua hư không, xoẹt xoẹt mấy tiếng, đánh giết hết thảy thiên tài.

Lâm Hoang thở dài một tiếng, trong tay quyền pháp biến đổi, mặt trời quyền, dương cương nóng bỏng, đốt cháy hết thảy, trong chớp mắt bốc hơi, đem Kim Quang Hồng sát chiêu hóa giải.

Kim Quang Hồng cười lạnh một tiếng, trở tay lại là một quyền oanh, phù kín thời không, cuồng mãnh bá đạo.

Lâm Hoang lông mày nhíu lại, giờ tay một quyền, đánh ra Thủy quyền, kéo vô tận, nhất nhất hóa giải Kim Quang Hồng quyền cương, dưới chân trầm xuống, hãm Địa ba thước.

Kim Quang Hồng rít gào một tiếng, "Ta muốn một chương bóp chết ngươi."

Lời nói không roi, Kim Quang Hồng đại thủ một trào, nhanh như thiểm điện, đem Lâm Hoang Chop vào trong lòng bàn tay, dùng sức sờ một cái, muốn bằng vào chính mình cây mạnh, đem Lâm Hoang sống sờ sờ bóp vỡ.

Roi vào Kim Quang Hồng lòng bàn tay, Lâm Hoang không hoảng hốt không loạn, không vui không buồn. Tay của Kim Quang Hồng chường dường như thiên địa đại mài mài giết Lâm Hoang, toàn thân cốt cách rắc rắc rung động.

Lâm Hoang gào to một tiếng, "Đại, đại, đại!"

Ba tiếng thét dài, thân thể của Lâm Hoang đột nhiên bành trướng, trong chớp mắt bành trướng đến trăm trượng lớn nhỏ, cùng Kim Quang Hồng hoàn toàn giống nhau, bắt đầu chưởng đem Lâm Hoang đâm do tại lòng bàn tay, muốn sống sờ sờ bóp vỡ Kim Quang Hồng kêu sợ hãi một tiếng, ngón tay chuẩn bị buông ra, khó khăn bắt lấy Lâm Hoang eo, dùng sức xé ra, xé rách tiếp theo khối huyết nhục.

Hung tàn đem huyết nhục nhét vào trong miệng, Kim Quang Hồng mục quang biến hóa, dừng ở Lâm Hoang, "Xem ra ngươi chính là bọn này thiên tài trung Tồi cường giả. Vậy mà tu luyện đến đại thành thân thể."

"Nhưng vô dụng, cho dù ngươi là Vô Thượng Thiên mới, nhưng ngươi lại muốn chết!"

Kim Quang Hồng tàn bạo cười cười, khí thế toàn bộ triển khai.

"Ha ha! Các ngươi những cái này cái gọi là thiên tài, nhất định bị chúng ta hành hạ đến chết!"

"Ta đại thành viên mãn Kim cương thân thể, phong Vương thượng đoạn tu vi, các ngươi, ai có thể ngăn cản, ha ha, chết cho ta!"

Kim Quang Hồng khí thế triển khai,

Kinh tâm động phách, dĩ nhiên là phong Vương thượng đoạn.

Lâm Hoang lông mày nhíu lại, có chút kinh ngạc, "Ngươi không phải là lần này tiến nhập văn thân chiến trường thiên tài. Ngươi là lai lịch gì?!"

Kim Quang Hồng khinh thường cười cười, một quyền hướng về Lâm Hoang đánh tới, "Muốn biết, ngươi chết thời điểm, ta sẽ nói cho ngươi biết!"

Một quyền này uy lực kinh thiên, mạnh mẽ bá đạo, có phá toái núi sông lực lượng. Nhanh như thiểm điện, một tiếng ầm vang, nện ở trên người Lâm Hoang.

Lâm Hoang kêu lên một tiếng khó chịu, dưới chân khẽ động, đâm cháy một tòa núi nhỏ.

"Ha ha. Đại thành thân thể, ngươi muốn là xuất hiện ở ta thời đại kia, sợ là có thể quét ngang tất cả thiên tài, vạn giới đệ nhất. Đáng tiếc, đáng tiếc, thiên tài cuối cùng chỉ là thiên tài."

Kim Quang Hồng biểu tình bỗng nhiên trở nên trách trời thương dân, thần nhiên nhìn Lâm Hoang liếc một cái, trở tay lại là một quyền.

"Đến đây đi. Đến đây đi. Liền dùng ngươi Vô Thượng Thiên này mới huyết nhục, đặt ta thành thánh tạo hóa."

"Kim cương Đại Thủ Ấn!"

Kim Quang Hồng dùng cánh giới ngang ngược ngăn chặn Lâm Hoang, toàn lực đánh giết, trong chớp mắt đánh ra ngàn quyền, cuối cùng ngàn quyền quy nhất chưởng, bóp Kim cương Đại Thủ Ấn, che khuất bầu trời, một chưởng chụp được.

Ầm ầm!

Son mạch đứt gãy, đại địa chìm ngìm, tựa như thương hải hóa ruộng dâu.

Kim Quang Hồng lần này Kim cương Đại Thủ Ấn có nghịch chuyển thiên địa, cải biến tạo hóa lực lượng.

Lâm Hoang kêu lên một tiếng khó chịu, trăm trượng lớn nhỏ thân thể, một nửa đều lâm vào mặt đất, dường như đoạn tuyết son phong.

"Như vậy cũng còn không chết?" Kim Quang Hồng kinh ngạc nhìn Lâm Hoang liếc một cái.

"Cũng thể. Như ngươi thiên tài như vậy, liền dùng ta tồi cường tuyệt chiêu đưa ngươi đường về a."

"Kim quang Đại Thủ Ấn!"

Một chưởng, kim quang thay sắc trời, ở giữa thiên địa, chỉ có này một đạo óng ánh kim quang, ngưng tụ thành thủ ấn, tựa như thiên địa giá trị, kim quang tung hoành chín nghìn dặm, rất nhiều người đều thấy được, trong nội tâm cả kinh, không thể tin được văn thân chiến trường trung thậm chí có mạnh như vậy đối thủ.

Thôn Bảo sót ruột được trên nhảy dưới tránh (*né đòn), "Lâm Hoang sẽ không chết a! Hắn thế nhưng là thánh nhân a? Như vậy không còn dùng được, xuất ra một cái đại gia hỏa, đem hắn giết chết?!"

"Chúng ta có muốn hay không đào tẩu, thừa dịp đầu quai thú kia giết Lâm Hoang vắng vẻ, lập tức đào tẩu, còn kịp."

Huyết Linh Lung suy yếu dựa vào Thôn Bảo, phun ra một ngụm máu tươi, "Vô dụng thôi kia Kim Quang Hồng là phong Vương thượng đoạn, đại thành viên mãn Kim cương thần thể, ngoại trừ Lâm Hoang, đủ để quét ngang hết thầy."

"Hãy chờ xem. Lâm Hoang hiện tại đã vô địch, Thập Tam Á Thánh hóa thành thành Huyết Thần Tử đều chống lại hắn không được, huống chi là Kim Quang Hồng này."

Tựa hồ là tâm hữu linh tê, lời của Huyết Linh Lung mới nói xong, Lâm Hoang liền vươn tay, bắt lấy Kim Quang Hồng chụp được kim quang Đại Thủ Ấn.

"Đánh đã đủ rồi?" Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng, dưới chân khẽ động, một lần nữa đứng ở trên mặt đất.

Chỉ là lúc này Lâm Hoang thần thể phá toái, nhìn mà giật mình, hoàng kim đồng dạng huyết dịch nhỏ xuống, lại trong chớp mắt trở lại thần thể, quý dị biến hóa, để cho Kim Quang Hồng theo bản năng lui lại ba bước.

"Đáng chết, ngươi rốt cuộc là quái vật gì? Như vậy cũng không chết? !" Kim Quang Hồng kinh ngạc phun ra một câu, sau đó nhẹ nhàng cười một tiếng, "Được rồi. Ngươi càng cường đại, với tư cách là tế phẩm, ta được đến tạo hóa càng nhiều."

"Chẳng lẽ ngươi còn không có nhận thức đến, ngươi cùng ta ở giữa to lớn chênh lệch sao? Không muốn mưu toan phản kháng! Ta thừa nhận ngươi là thiên tài, nhưng ta, là có thể đủ bóp chết thiên tài tồn tại."

"Ngươi nói là cảnh giới áp chế?" Lâm Hoang lắc đầu, một bước phóng ra khí thể bạo phát, thần quang chói bùng, ngưng kết như thực chất đồng dạng, làm cho người ta kinh hãi.

"Phong Vương dưới đoạn?" Kim Quang Hồng chân chính kinh ngạc, mục quang trở nên lạnh lùng, quyết định thật nhanh, muốn xuất thủ, "Có thể lâm chiến đột phá, ngươi quả nhiên là một thiên tài, đáng tiếc, này không đủ."

"Vậy hiện tại nha." Lâm Hoang bước thứ hai phóng ra, tu vi tăng lên tới phong Vương thượng đoạn.

Lần này cả kinh Kim Quang Hồng thiếu chút nữa không có đem đầu lưỡi của mình cắn đứt, "Không có khả năng? Phong Vương, phong Vương thượng đoạn? !"

"Xem đi. Ta liền biết, Lâm Hoang này rất xấu rồi. Hắn là muốn hù chết thằng ngốc kia dựa." Huyết Linh Lung cười duyên một tiếng, tuy hiện tại hiện ra Biên Bức nguyên hình, thanh âm lại như cũ quyến rũ.

Thôn Bảo mãi mãi hàm răng, gật gật đầu, "Đúng vậy, hắn chính là tên đại bại hoại."

"Đáng chết, ngươi rốt cuộc là cái quái vật gì? !" Kim Quang Hồng có chút kinh hãi, không thể tin được Lâm Hoang dĩ nhiên thắng đến tại ấn dấu thực lực.

"Bất quá tuy vậy ngươi lại muốn chết. Ta đã chứng được Kim Cương Bất Hoại, vạn pháp bất xâm, vạn kiếp bất ma, ngươi giết bất tử ta, mà ta lại có thể giết chết ngươi."

Kim Quang Hồng trấn định lại, Lâm Hoang thực lực quý dị đề thăng tuy làm cho người ta chấn kinh, nhưng hắn càng tin tưởng thực lực của mình.

Lâm Hoang gật gật đầu, không có phủ nhận, "Đúng vậy a. Đại thành viên mãn Kim cương thần thể, chứng được Kim Cương Bất Hoại. Muốn giết ngươi, ta nhất định phải toàn lực ứng phó."

"Cho nên. Hiện tại ngươi hẳn là chết nhắm mắt."

Vừa nói xong, Lâm Hoang thực lực toàn bộ triển khai, thánh uy áp chế, áp chế thiên địa, áp chế hết thầy, ngàn dặm ở trong, hết thầy hữu tình chúng sinh, tất cả đều chỉ có thể thần phục, đây là tới tột sâu trong linh hồn áp bách.

Giờ khắc này, thánh nhân hàng lâm, chúng sinh bái phục.

PS: Tham gia mộng tưởng chén, nếu có phiếu, thỉnh quảng, báitạ! Mặt khác cầu đề cử, cất chứa a!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: 0 năm trước thiên tài

"Không có khả năng? !"

Kim Quang Hồng đập đập trường lui lại ba bước, không dám tin, thanh âm bởi vì chấn kinh mà vận vẹo lạnh lạnh, từ trăm trượng lớn nhỏ thân hình trung hồ lên, hiển lộ buồn cười buồn cười.

Nhưng Kim Quang Hồng một chút cũng không có không biết là buồn cười. Chấn kinh, cực độ chấn kinh.

Vốn tưởng rằng là dễ dàng hành hạ đến chết một thiên tài, kết quả không nghĩ tới gặp phải lại là công chúng sinh đều coi là kiến hôi thánh nhân, lớn như thể chênh lệch, để cho Kim Quang Hồng có chút điên cuồng.

"Không có khả năng! Áo giáp! Nhất định là ảo giác! Ngươi đừng hòng gạt ta!"

"A! Đại Lực Kim Cương! Kim cương đại lực! Vô kiên bất tồi! Chết cho ta!"

Kim Quang Hồng cuồng bạo một quyền, đánh vỡ hư không, nhưng hấn quyền đầu nhanh, Lâm Hoang quyền đầu nhanh hơn.

Lúc này Lâm Hoang thực lực toàn bộ bạo phát, thánh vị linh hồn tuần động, nắm chắc hết thấy đủ loại huyền ảo, Kim Quang Hồng quyền đầu mới vừa vận đánh ra, Lâm Hoang quyền đầu đã đánh vào trên người Kim Quang Hồng.

Một quyền nắm đầy, một quyền dữ dội, mạnh mẽ bá đạo.

Kim Quang Hồng đập đập trường lui lại ba bước, mục quang hung ác, "Cho dù ngươi là thánh nhân thì như thế nào? ! Lão tử không phục! Hôm nay đánh một trận tàn sát thánh! Chết cho ta tới!"

Nói qua Kim Quang Hồng thân thể đột nhiên bành trướng đến vạn trượng, đỉnh thiên lập địa, một cước hướng về Lâm Hoang giẫm.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, nhàn nhạt thở dài một tiếng, "Thánh vị, đều vì kiến hôi. Ngươi không rõ, không rõ, không rõ."

Ba tiếng không rõ, một quyền diệt Thương Sinh.

Thân thể của Lâm Hoang không thấy biến lớn, nhưng một quyền này đánh ra, lại là bao phủ thiên địa, phảng phất trong thiên địa chỉ có một quyền này, thần quang óng ánh, bao quát hoàn vũ, giống như Tinh Không rơi xuống đồng dạng, diệt thể chi quyền, tận thể chi kiếp, không người có thể chạy trốn, không người có thể chạy trốn.

Kim Quang Hồng vạn trượng lớn nhỏ thân hình, tại đây một dưới quyền, trong chớp mắt bị áp chế, từ vạn trượng biến thành ngàn trượng, trăm trượng, mười trượng, ba thước, cuối cùng vậy mà biến thành bất quá kiến hôi lớn nhỏ, giường nanh múa vuốt, không dám tin.

Lâm Hoang thân thể lay động, một lần nữa biến thành bình thường lớn nhỏ, đưa tay một trào, đem biến thành kiến hôi lớn nhỏ Kim Quang Hồng chộp vào trong lòng bàn tay.

"Này. Đây là cái gì thần công? ! Một quyền liền đem lớn như vậy quái thú, đánh thành kiến hôi? !" Thôn Bảo thoáng cái nhảy dựng lên, mặt mũi tràn đầy chấn kinh.

Huyết Linh Lung cũng là thật sâu chấn kinh, thật lâu mới thở dài một tiếng, "Thánh vị, đều vì kiến hôi, nguyên lai như thế."

Dừng một chút, Huyết Linh Lung có chút tán thưởng tiếp tục nói, "Cũng là kia Kim Quang Hồng Kim cương thần thể đã đại thành viên mãn, chứng được Kim Cương Bất Hoại, nếu là thay đổi ngươi ta, liền không phải biến kiến hôi đơn giản như vậy, một dưới quyền, phai mờ sinh cơ, hồn phi phách tán, trực tiếp đã bị đánh phát nổ."

"A, ngươi khiến cho cái gì Thần Thông! Đừng tưởng rằng có thể Pháp Tương thiên địa, liền thật sự trở thành thiên địa. Cho dù ngươi là thực trở thành thiên địa, ta hôm nay cũng phải hủy thiên diệt địa!" Kim Quang Hồng còn không biết là mình biến thành kiến hôi, chỉ cho là Lâm Hoang Pháp Tương thiên địa, lấy thân hóa thiên địa, muốn luyện hóa hắn, hét lớn một tiếng, đánh ra thần quyền, nguyên bản đủ để đánh vỡ hư không quyền pháp, lại đánh không phá Lâm Hoang lòng bàn tay.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, nhìn nhìn trong lòng bàn tay Kim Quang Hồng, hít sâu một hơi, Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương chấn động, Lục Đạo bốn nguyên hàng lâm, chui vào Lâm Hoang trong cơ thể, lấy mắt thường có thể thấy tốc độ tu bổ tan vỡ thân thể.

"Đáng giận. Thánh nhân quả nhiên lợi hại, không thể ngăn cản. Ta còn là trước đào tẩu lại nói." Kim Quang Hồng liên tục huy quyền lại vô pháp đánh vỡ hư không trốn ra, trong nội tâm chấn kinh, có đào tẩu tâm tư.

"Không nghĩ được ta bị vây ở chỗ này ngàn năm, ngoại giới vậy mà xuất hiện đáng sợ như vậy thiên tài. Đi, đi, đi. Tránh đi người này, săn giết được đầy đủ tế phẩm, sau đó đào thoát quý địa phương,

Lấy ta ngàn năm tích góp, tất nhiên có thể dẫn động tam kiếp, lập địa thành thánh, đến lúc sau lại đến cùng gia hòa này đánh một trận sinh tử!"

Kim Quang Hồng tâm tư khẽ động, kim quang lóe lên, xé rách hư không, cầu vòng xao động, một cái chớp mắt nghìn vạn dặm.

"Kim quang tung!" Thôn Bảo tiến đến Lâm Hoang trước người, tò mò nhìn Lâm Hoang trong lòng bàn tay Kim Quang Hồng, trông thấy Kim Quang

Hồng khẽ động, lập tức nhận ra đây là Kim Quang Hồng nhất tộc thiên phú Thần Thông, có thể trong nháy mắt nghìn vạn dặm, chính là cực nhanh chỉ đạo, trong thiên địa có thể nhanh hơn môn này kim quang tung lúc đặc có thể đếm được.

"Khá lắm, này đầu Kim Quang Hồng xem ra là bọn họ trong tộc chân chính thiên tài, cũng không biết tu luyện bao lâu, vậy mà lợi hại như vậy. Đáng tiếc, cuối cùng vẫn là rơi vào trên tay ngươi, muốn sống không thể, muốn chết không được."

Thôn Bảo nhìn Lâm Hoang liếc một cái, chợt cười to lên.

"Gia hỏa này thoát nhìn lợi hại như vậy, không nghĩ tới lại là ngu ngốc, chẳng lẽ hẳn đến bây giờ cũng không biết hẩn chạy trốn lâu như vậy, kỳ thật vẫn luôn tại lòng bàn tay của ngươi bên trong sao?"

Kim Quang Hồng xác thực không biết mình cho rằng thiên địa, bất quá là Lâm Hoang lòng bàn tay. Thần Thông toàn bộ triển khai, Kim Quang Hồng cảm giác mình đã chạy ra ức vạn dặm, tung hoành hư không, Lâm Hoang tuyệt đối không có khả năng truy đuổi, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, mọi nơi nhìn xem, bỗng nhiên trong nội tâm lấy làm kỳ, "Ta đây là chạy đến đâu trong tới?"

"Này vẫn thần chiến trường, ta pha trộn ngàn năm, cũng coi như hiểu rõ, lúc nào vậy mà nhiều hơn năm cây trụ trời?"

Thôn Bảo nhìn biểu hiện của Kim Quang Hồng, cười đến bụng đều đau đớn, "Ai nha, chết cười ta. Huyết Linh Lung, Kim Quang Hồng này là ngươi mời tới trên chọc so với sao?"

Huyết Linh Lung không có Thôn Bảo như vậy không có tim không có phổi, cũng vì thủ đoạn của Lâm Hoang làm chấn kinh, ngữ khí khó khăn đáng chết, "Mặc này không chính là trong truyền thuyết Chương Trung Thần Quốc?"

Lâm Hoang gật gật đầu, hiển nhiên cũng có chút vui vẻ, "Bất quá chợt có sở ngộ. Nhưng là so ra kém thần linh chân chính Chương Trung Thần Quốc. Đó mới là một chương sinh vạn vật, chương duyên sinh diệt."

Lâm Hoang thở dài một tiếng, không có khoe khoang tâm tư, trở tay vỗ, Kim Quang Hồng kêu sợ hãi một tiếng, lăn rơi trên mặt đất.

"Không tốt, dữ dội sao? Chẳng lẽ này vẫn thần chiến trường muốn qua đời. Chạy mau!"

Kim Quang Hồng hét lên một tiếng, vừa rơi xuống đất, liền thi triển kim quang tung, muốn chạy trốn.

Nhưng Lâm Hoang đưa tay một chút, liền đem Kim Quang Hồng điểm rơi xuống, dồi dào sức mạnh to lớn, đem Kim Quang Hồng điểm trở mình trên mặt đất.

Kim Quang Hồng cả kinh, quay đầu nhìn lại, hẳn cũng là thiên tài, thấy được Lâm Hoang đám người như thế nào vẫn không rõ, lập tức sắc mặt tái nhợt, không dám tin, "Chẳng lẽ vừa rồi đều là ảo giác?"

Thôn Bảo cười đến thẳng không nổi eo, "Ngươi ngu xuẩn. Ngươi vừa rồi tại Lâm Hoang lòng bàn tay chạy trốn tới bỏ chạy, quả thật chết cười ta."

"Không có khả năng!" Kim Quang Hồng vẫn không thể tin được, "Tộc của ta kim quang tung, xuyên qua hư không, một cái chớp mắt ức vạn dặm, làm sao có thể, làm sao có thể chỉ là khi lòng bàn tay hẩn."

Thanh âm càng ngày càng thấp, Kim Quang Hồng càng nói sắc mặt càng trắng xám, lão đảo lui lại, thanh âm đáng chết, "Chương Trung Thần Quốc?"

Lâm Hoang mặt không biểu tình, thần nhiên nhìn Kim Quang Hồng liếc một cái, "Có ích, sống. Vô dụng, chết."

Thanh âm băng lãnh, Kim Quang Hồng da đầu run lên, vội vàng nói: "Có ích. Có ích. Có trọng dụng."

"Nói." Lâm Hoang phát tay khẽ động, dưới chân đại địa lập tức dâng lên, biến thành một trương chỗ ngồi. Lâm Hoang đại mã kim đao ngồi xuống, vô cùng đơn giản, lại có nhìn thêm thường thiên địa khí phách.

"Này vẫn thần chiến trường là thần linh ngày xưa đích giác đấu trận, phải có đầy đủ tế tự, mới có thể ra."

Kim Quang Hồng thành thành thật thật, đem tự mình biết sự tình toàn bộ nói ra.

Lâm Hoang gật gật đầu, có chút hiểu được, thần linh phía dưới đều vì kiến hời, để cho vô số thiên tài thậm chí là thánh nhân cũng đổ mắt vẫn Thần Đạo trận, đối với thần linh mà nói, bất quá là tìm niềm vui đích giác đấu trận, như thế chân tướng, nói ra quả nhiên là làm cho người ta thốn thức.

Kim Quang Hồng bị vây ở chỗ này ngàn năm, khả năng cũng là quá lâu không có cùng người giao lưu, mở ra lời hộp, liền cẩn thận nói không ngừng.

Thôn Bảo chợt quát to một tiếng, "Ta nhớ ra rồi. Ngươi là Kim Quang Hồng tộc ngàn năm trước đệ nhất thiên tài Kim Quang Bá, không phải nói ngươi cùng Yêu tộc mấy vị thiên tài mất phương hướng Vực Ngoại Tinh Không, tung tích không rõ, không nghĩ tới dĩ nhiên là bị nhốt tại nơi này."

Kim Quang Hồng gật gật đầu, "Đúng vậy, chính là ta. Năm đó chúng ta tổng cộng mười ba người, thăm dò Vực Ngoại Tinh Không, cuối cùng đều bị vây ở chỗ này ngàn năm, hiện tại ngoại trừ ta, còn có ba cái còn sống, cái khác đều tại ngàn năm trong tranh đấu chết đi."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Anh không ra anh, em không ra em

Từ Kim Quang Bá giảng thuật, Lâm Hoang đối với văn thần chiến trường nhiều vài phần hiểu rõ.

Theo Kim Quang Bá nói, này văn thần chiến trường mỗi qua một đoạn thời gian, đều cuốn vào không ít người, từng cái đều là thiên tài, tại văn thần chiến trường quy tắc, triển khai vô tận chém giết.

Bởi vì bất kể là muốn đạt được tạo hóa, hay là muốn rời khỏi, đều phải cần có đầy đủ huyết nhục tế tự, tuy thần vật liệu bảo vật các loại cũng có thể dùng để tế tự, nhưng muốn gom góp đủ mười vạn, hao phí thời gian thật sự là quá lâu, xa xa không bằng dùng máu của địch nhân thịt, linh hồn tế tự tới thống khoái.

"Ta ở chỗ này bị vây ngàn năm, chỉ nhìn có tiến vào, không thấy được ra ngoài qua. Ít nhất ta chưa từng nghe qua." Kim Quang Bá nhìn Lâm Hoang liếc một cái, sợ mình nói những cái này đối với Lâm Hoang mà nói vô dụng, bị trở thành tế phẩm, vội vàng lại nói: "Bất quá lần này hẳn có cơ hội chạy đi. Bởi vì này vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy có nhiều người như vậy đi vào."

Lâm Hoang gật gật đầu, đưa tay một chút, Thôn Bảo trên cổ bảy màu tinh kim xiềng xích rơi vào trong tay của hắn, bóp chỉ bóp ấn, rất nhanh, ba cái kim sắc cái vòng liền bọc tại Kim Quang Bá, Huyết Linh Lung còn có trên cổ Thôn Bảo.

Thôn Bảo u oán nói: "Ta cũng không cần a. Ta như vậy nghe lời."

Lâm Hoang phát phát tay, "Đem những người kia đều cho ta nhỏ ra. Thiếu đi một cộng lòng, ta tìm người."

Thôn Bảo oa oa quát to một tiếng, tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng vẫn là thành thành thật thật đem vừa rồi chính mình nuốt vào mọi người phun ra, lưu luyến không rời, nhìn nhìn bị nhỏ ra mọi người, nước miếng đều chảy xuống.

Lâm Hoang liếc một cái chỗ qua, xác định Thôn Bảo không có ăn vụng, lúc này mới gật gật đầu, ngón tay bắn ra, từng cái một cái vòng rơi vào mọi người trên cổ, làm xong sau khi mới phát phát tay, "Đi thôi. Trong vòng 3 ngày, ta muốn đầy đủ mười vạn tế phẩm. Làm không được, liền lấy chính các người làm tế phẩm. Mặt khác, ta chỉ muốn thần vật liệu bảo vật."

Mọi người hai mặt nhìn nhau, tuy không biết đến cùng chuyện gì xảy ra, thế nhưng liền không ai bì nổi thần huyết hậu duệ Huyết Linh Lung cũng bị mang lên trên cái vòng, còn có một đầu thoát nhìn liền hung mãnh bá đạo Kim Quang Hồng, mọi người có gốc cũng biết, hiện tại bọn họ đều là Lâm Hoang tù binh.

Không người nào dám động, Thôn Bảo có chút không dám tin, "Cứ như vậy để cho chúng ta đi?"

Thôn Bảo cảm thấy Lâm Hoang nhất định có âm mưu, bất quá đeo cái cái vòng, liền thả nạng đi, khẳng định có âm mưu.

Huyết Linh Lung miễn cưỡng biến hóa thân thể, sắc mặt tái nhợt, để cho nàng vốn ôn nhu khuôn mặt, càng thêm làm cho người ta rú xuống thương, đưa thay sờ sờ trên cổ cái vòng, "Thật là lợi hại. Không nghĩ được nhanh như vậy để cho người nắm giữ huyết nói."

Một câu nói xong, Huyết Linh Lung nhìn còn không biết lợi hại Thôn Bảo liếc một cái, "Cái này vòng được gia trì huyết đạo cấm thuật. Người muốn là muốn chạy trốn, sẽ chết rất khó coi."

Thôn Bảo lập tức kinh khủng, đưa tay muốn đi kéo cái vòng, nhưng tay vừa dùng lực, kia cái vòng liền trong chớp mắt thu nhỏ lại, cảm cố hết thảy, để cho Thôn Bảo kêu thảm một tiếng, "Ta sai rồi, sai rồi. Không dám. Thật sự không dám."

Lâm Hoang bắn ra chỉ, hóa giải Thôn Bảo đau đớn, nhìn nhìn lòng còn sợ hãi mọi người, "Đi thôi. Nhớ kỹ, các người chỉ có ba ngày."

Nói xong, nghĩ nghĩ, lại nói: "Còn có tất cả mọi người đem tuyệt học của mình ghi cho ta. Bằng không, chết."

Những lời này vừa ra, tất cả mọi người sắc mặt biến hóa, Hắc Nhân Kiệt cảm lấy liệt hỏa thần kiếm, nghĩ nghĩ, đứng ra, "Ta cũng không cần a. Lâm Hoang, người xem, mọi người quen như vậy. Lần trước ta còn giúp người."

"Ừ. Hảo, chuyện này người phụ trách, kết thúc không thành, giết người." Lâm Hoang gật gật đầu, xếp bằng ở trên mặt ghế, hăm vào thật sâu cảm ngộ.

Hắc Nhân Kiệt thiếu chút nữa không khóc xuất ra, thấy được mọi người nhìn chằm chằm mục quang, cắn răng một cái, trường kiếm huy động, "Nhìn cái gì vậy."

Toàn bộ đều muốn ghi, ai dám không ghi. Ta chết đi, các ngươi cũng đừng nghĩ sống!"

"Thảo. Kẻ sĩ chết cũng không chịu nhục. Coi chúng ta là nô lệ coi như xong, còn muốn cưỡng bức công pháp của chúng ta. Lão tử mặc kệ, có dũng khí đem ta giết đi."

Có người hô to một tiếng, không đành lòng chịu nhục.

Huyết Linh Lung cười lạnh một tiếng, "Ngu xuẩn. Muốn chết? Nào có dễ dàng như vậy! Ngươi xem một chút hân. Kim Quang Bá, ngàn năm trước tuyệt thế thiên tài, phong Vương thượng đoạn, đại thành viên mãn Kim cương thân thể. Kết quả còn không phải như vậy, muốn sống không được, muốn chết không xong."

"Hân dĩ nhiên vô địch, ít nhất đối với chúng ta tới nói. Hơn nữa hiện tại nắm giữ huyết đạo bí thuật, cho dù ngươi là tự sát, hân cũng có thể thông qua huyết mạch đạt được ngươi hết thảy."

Huyết Linh Lung thờ dãi, nhìn về phía Hắc Nhân Kiệt, "Kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, mọi người cùng nhau hợp tác a."

Thôn Bảo ừ ừ, "Đúng vậy a. Tốt xấu cũng phải còn sống, cho dù về sau hay là làm cho bắt từ Lâm Hoang. Nhưng ít ra có thể sống lấy nhìn hân chết như thế nào."

Kim Quang Bá vẻ mặt hung ác, "Phải chết các ngươi đi tìm chết. Dù sao ta không muốn chết. Ai không nghe lời, hiện tại liền làm thịt."

Ba cái Tồi cường giả một người một câu, những người khác lập tức tắt tâm tư, than thở, khóc không ra nước mắt.

Huyết Linh Lung mạnh mẽ đề cao tinh thần, tụ tập mọi người, nhìn nhìn Lâm Hoang.

Lâm Hoang cứ như vậy xếp bằng ở trên mặt ghế, nhắm mắt cảm ngộ, không có nửa điểm bố trí phòng vệ, nhưng tất cả mọi người không dám nhận gần.

"Việc đã đến nước này. Mọi người chung sức hợp tác. Đừng nhìn Lâm Hoang hiện tại không có giết người, nhưng đó là bởi vì chúng ta đối với hân có ích. Như hân loại này thành thánh nhân vật, nói ra tất ân, nói xuất, hiểu rõ. Mọi người nếu trong vòng 3 ngày kết thúc không thành nhiệm vụ, chúng ta liền thật sự chết chắc rồi."

"Cho nên nghe ta. Kim Quang Bá ngươi mang một đám người, hướng nam đi. Thôn Bảo, ngươi mang một đám người, không cho phép ăn vụng, đi mặt phía bắc. Hắc Nhân Kiệt đó đừng không? Ngươi mang một đám người, đi phía tây. Sau đó những người khác theo ta một chỗ, đi phía đông."

Huyết Linh Lung ba đến hai lần xuống phân phối nhiệm vụ, mục quang chớp động, hạ giọng, "Hiện tại mọi người có hai lựa chọn, một là thành thành thật thật hoàn thành nhiệm vụ, nếu như gặp được những người khác, liền cầm lên, một chỗ gặp nạn chịu nhục. Hai là vụng trộm đem tin tức truyền đi, liên lạc những người khác, một chỗ vây giết Lâm Hoang."

Ánh mắt mọi người lấp lánh, rất nhanh thống nhất quyết định.

"Tất cả mọi người là thiên tài, ai có thể cam tâm chịu nhục. Lâm Hoang này cường thịnh trở lại, chúng quy thử một lần."

"Vậy hảo. Liền quyết định như vậy." Huyết Linh Lung vỗ tay một cái, mục quang dao động, trong nội tâm cười lạnh, "Để cho bọn này ngu xuẩn đi chọc giận Lâm Hoang, ta thừa cơ đào tẩu."

Kim Quang Bá cũng là trong nội tâm cười lạnh, "Huyết tộc đàn bà chính là âm hiểm. Bất quá như vậy cũng tốt, đến lúc sau ta liền có thể thừa cơ chạy trốn."

Thôn Bảo trái xem phải xem, vuốt ve chính mình bộ lông, nhu thuận khả ái, lúc này mới trong nội tâm cười trộm, "Hắc hắc, nếu như Lâm Hoang bị đánh trở mình, ta liền lập tức đem hân nuốt. Nếu như Lâm Hoang thắng, ta cũng có thể mại manh trang khả ái. Huyết Linh Lung cùng thẳng góc kia đại cái nhất định là ý định đào tẩu. Đến lúc đó vừa vặn sa hố bọn họ một hồi."

"Như vậy cho dù cuối cùng vẫn là rơi vào trong tay Lâm Hoang, nhưng ta tất nhiên là dưới Lâm Hoang, trên vạn người, làm mưa làm gió, ăn vào no bụng."

Hắc Nhân Kiệt mặt không đổi sắc, nhưng trong lòng thì khinh thường, "Mấy tên này dụng tâm không thuần túy, ta muốn không muốn đi mật báo đầu này? Từ lần trước quan hệ đến xem, Lâm Hoang kỳ thật cũng là đối xử mọi người không tệ, nếu ta đi mật báo, nói không chừng Lâm Hoang trực tiếp liền đem khác loại thành thánh phương pháp truyền thụ cho ta. Đến lúc sau ta cũng có thể ngạo thị thiên kiều, tung hoành thiên địa."

Một đám anh không ra anh, em không ra em cùng nhìn nhau, tất cả có bàn tính, giả cười vài tiếng, mỗi người đi một ngã.

PS: Một ngày mới, đầy đất lán qua lán lại cầu cát chứa, cầu các loại phiếu phiếu duy trì, nếu như yêu, thỉnh yêu a!

Chương 49: Đạo hữu, xin dừng bước

Hơn ba mươi người phân thành bốn gầy, từng người tản đi.

Hác Nhân Kiệt cảm lấy liệt hỏa thần kiếm, xung trận ngựa lên trước, đi theo phía sau bảy tám người.

"Nhị sư huynh, chúng ta thật muốn đi tìm người trở về ám toán Lâm Hoang?"

"Thần huyết hậu duệ, phong Vương thượng đoạn, Kim cương thần thể Đại viên mãn đều đánh không lại Lâm Hoang. Lâm Hoang đã vô địch, không phải sức người có thể phản kháng."

Hác Nhân Kiệt âm hiểm cười một tiếng, ý bảo đồng môn sư đệ chớ có lên tiếng, lén lút nhìn nhìn Huyết Linh Lung bọn họ tiêu thất, mới nhỏ giọng nói: "Ta chuẩn bị trở về mặt báo. Vạch trần âm mưu của bọn hắn, đến lúc sau Lâm Hoang tất nhiên sẽ có ban thưởng cho chúng ta."

"Oa. Nhị sư huynh, ngươi muốn làm phản đồ. Chẳng lẽ trong sư môn truyền thuyết đều là thật sự? Thật sự là ngươi dẫn sói vào nhà, mang theo Lâm Hoang cướp sạch mười hai bí khổ."

"Cút, ta đây là làm đại sự không câu nệ tiểu tiết. Coi được dân được, thức thời vì tuấn kiệt."

Hác Nhân Kiệt có chút thẹn quá hoá giận, quát khê nói.

"Hừ, Chủ thượng nói không sai. Ngươi quả nhiên nào sinh phản cốt, muốn mặt báo."

Bỗng nhiên một người đứng lên, thần quang nội liễm, vẻ mặt phần nộ, dĩ nhiên là Huyết Linh Lung bốn người tùy tùng nhất.

Hác Nhân Kiệt biến sắc, "Ngươi chừng nào thì trà trộn vào?"

"Bớt sàm ngôn. Chủ thượng có lệnh, nếu ngươi là thành thành thật thật thì cũng thôi. Nếu dám xấu nàng đại sự, Sát!"

Người này tùy tùng hùng hổ, sát cơ cuộn cuộn.

Hác Nhân Kiệt tính toán một chút, biết mình cùng người này tùy tùng lực lượng tương đương, khó đối phó.

"Hỗn đản. Ngươi thích làm nô bộc, ta cũng không nguyện ý. Ngươi muốn là dám đi mặt báo, chúng ta liền đồng loạt ra tay giết ngươi." Lại có mấy người đứng ra, mục quang hung ác, nhìn nhìn Hác Nhân Kiệt.

Hác Nhân Kiệt thấy mọi người phản đối, thần sắc buồn bực, phát phát tay, "Mà thôi. Các ngươi không nhìn được nhân tâm tốt. Đi thôi, đi thôi. Liền lẽ ra hảo làm."

Tắt mặt báo tâm tư, Hác Nhân Kiệt tâm tình buồn bực, vô tình.

Một đoàn người không có đi xuất rất xa, liền thấy được một cây Thái Dương Thần thảo, chấp chôn kim sắc quang mang, một bên có mười mấy người nhìn chăm chăm, giúp nhau giảng co.

Thấy được Hác Nhân Kiệt một đám người trùng trùng điệp điệp đi tới, đều là biến sắc, "Không được qua đây, gốc này Thái Dương Thần thảo là chúng ta phát hiện ra trước."

"Đám người kia quá yếu, giết đi, đoạt lấy bọn họ thần vật liệu bảo vật." Huyết Linh Lung tùy tùng lạnh lùng mở miệng.

Hác Nhân Kiệt giương lên kiếm, "Ngươi biết cái gì. Những người này thực lực lại chênh lệch, cũng có thể làm bia đỡ đạn. Bằng không vậy giết Lâm Hoang thời điểm, ngươi lên a...."

Huyết Linh Lung tùy tùng biến sắc, giận tím mặt, nhưng thấy tất cả mọi người gật đầu đồng ý, đành phải oán hận thu tay lại, "Vậy hảo. Nhìn ngươi làm như thế nào?"

Hác Nhân Kiệt không để ý đến hắn, sửa sang lại một chút quần áo, đi lên trước, "Các vị đạo hữu, ta là Chung Nam đạo tràng Nhị Đế Tử Hác Nhân Kiệt. Yên tâm, chúng ta không phải là tới đoạt gốc này Thái Dương Thần thảo."

"Trương phản ta là muốn đưa mọi người một hồi tám ngày phú quý."

"Tới , tới,. Các vị đạo hữu, chúng ta hào hào nói chuyện."

"Vây vị đạo hữu, xin dừng bước, nghe ta nói tí mĩ."

Hác Nhân Kiệt miệng rục rờ Liên Hoa, nói nửa ngày, nhưng đám người kia hay là cười lạnh, căn bản không tin.

Hác Nhân Kiệt trong nội tâm một phen muộn, đối với Huyết Linh Lung tùy tùng nói: "Được rồi, hay là dùng ngươì phương pháp, dầu muối không tiến đồ vật, giết đi được rồi."

Huyết Linh Lung tùy tùng cười lạnh một tiếng, vung tay lên, mọi người liền nhào tới.

Hác Nhân Kiệt ở phía sau hô to,

"Không muốn thực giết đi. Chém một tay là được. Lưu lại chân của bọn hấn đi đường, lưu lại cánh tay hái thuốc."

Uy bức lợi dụ, Hác Nhân Kiệt đầu đầy mồ hôi nhìn nhìn bọn này bị hàng phục thiên tài, cau mày nói: "Gánh nặng đường xa a. Muốn khiêu chiến Lâm Hoang Vô Định Đại Thánh này, những người này xa xa không đủ."

"Ai. Vị đạo hữu kia, xin dừng bước, nghe ta nói tí mĩ."

Hác Nhân Kiệt nhân tình sáng lên, thấy được cách đó không xa một thân ảnh, hô to một tiếng, một đám người trùng trùng điệp điệp xông lên phía trước.

Hác Nhân Kiệt bên này đầu vào đây, đi theo người của Thôn Bảo, lại là có chút kinh hồn bạt vía, bởi vì Thôn Bảo thỉnh thoảng sẽ đối với lấy bọn họ chảy nước miếng.

"Ngươi là cái gì tộc? Thoạt nhìn ăn thật ngon a."

Nói như vậy lời nói, để cho đi theo người của Thôn Bảo chờ đợi lo lắng, lần chịu tra tấn.

Đi mấy trăm dặm, mới loáng thoáng thấy được thân ảnh. Thôn Bảo lau bên miệng nước miếng, an ủi: "Yên tâm. Yên tâm. Chúng ta nói như thế nào cũng là đồng minh, đồng cam cộng khổ, ta làm sao có thể ăn các ngươi đầu này?"

"Đi, bên kia có người. Chúng ta đi đem bọn họ ăn tươi, ăn tươi. . ."

"Chủ thượng có người tới. Ta đi đem bọn họ nắm lấy."

Cổ xưa chiến xa, vẫn có máu tươi nhỏ xuống, phảng phất từ Thi Sơn trong biển máu đi ra, vô tận sát phạt, máu tươi chứng đạo. Một cái cường đại thiên kiều đứng ở chiến xa bên cạnh, trông thấy đi tới Thôn Bảo đám người, cười lạnh nói.

Được xưng là Chủ thượng người trẻ tuổi, phong thần tuần mỹ, trong mắt có Nhật Nguyệt Tinh thần, đối ứng Chư Thiên, đậm mực gât đầu, "Giết đi bọn họ. Ta tế tự liền đủ rồi."

Vừa nói xong, kia thoạt nhìn cường đại vô cùng tới liền thân hình mở ra, nhào tới trước mặt Thôn Bảo, một tay một trào, thiết huyết vô tình, một chiêu phong hầu, ra tay tàn nhẫn.

Thôn Bảo hét lớn một tiếng, mở ra miệng rộng, dùng sức một nuốt, liền đem tay của người kia thôn phệ, hung hăng khê cắn, nguyên lành nuốt xuống, "Người tốt a, biết Thôn Bảo đói bụng, liền lập tức đưa tới cửa."

"A!" Người kia kêu thảm một tiếng, trắng sỡ cánh tay đứt, dưới chân khê động, bộc phát ra thực lực cường đại, thần quang hiện ra, sòng sò sò thoát khỏi Thôn Bảo thôn phệ, lao đảo rơi xuống đất.

"Phế vật." Ngồi ở trong chiến xa người trẻ tuổi hừ lạnh một tiếng, đứng dậy, một đầu tóc bạc không gió mà bay, bốc cháy lên hỏa diễm, "Bất quá một cái thuần túy huyết Thao Thiết. Vây mà cũng dám làm tổn thương ta nô bộc. Cũng tốt, bắt lại ngươi, tại dưới trướng của ta làm nô ngàn năm."

Người trẻ tuổi kia vừa đứng lên, như Nhật Nguyệt trên không, khí thế lạnh lùng, không ai bì nổi, làm cho người ta chấn kinh.

"Là thần huyết hậu duệ!"

Có người kinh hô, Thôn Bảo cũng là sắc mặt đại biến, "Không tốt, gặp được cộng rom hoi cứng. Chạy!"

Nói xong, Thôn Bảo quay người bỏ chạy, thực lực của nàng nổi tiếng, thế nhưng so với thần huyết hậu duệ còn hơi kém hơn trên một đoạn, không phải là đối thủ.

Những người khác cũng lập tức chạy trốn, không dám cùng thần huyết hậu duệ đánh một trận.

"Hừ, một bầy kiến hôi. Đa thương nô bộc của ta, còn muốn đào tẩu. Quả thực là chê cười."

Người tuổi trẻ kia cười lạnh một tiếng, ý niệm khẽ động, chiến xa hoành không, mang theo vô tận sát phạt ý tứ, hướng về Thôn Bảo đâm người trấn áp mà đi.

"Nếu để cho các ngươi bọn này kiến hôi đào tẩu, ta Vũ Không Danh chữ viết ngược lại!"

Thôn Bảo một bên chạy, một bên cắn giận rít gào, "Thần huyết hậu duệ rất giỏi a. Có lá gan ngươi liền đuổi theo! Nhìn ngươi chết như thế nào!"

"Chủ thượng, cẩn thận có âm mưu." Gãy một cánh tay nô bộc thấp giọng nói.

Vũ Không cười lớn một tiếng, tự phụ cuồng ngạo, "Ta chính là Vũ Thần hậu duệ, chiến Thiên Chiến Địa Chiến Thần, thì sợ gì cái gì âm mưu!"

"Này Thao Thiết rõ ràng nghĩ dẫn ta tiến đến. Đó chính là Long Đàm Hồ Huyết, thì như thế nào! Bắt quá, chiến! Chiến! Chiến!"

Vũ Không tự phụ cuồng ngạo lời nói rơi vào Thôn Bảo trong tai, Thôn Bảo cười lạnh một tiếng, "Để cho ngươi cuồng, để cho ngươi ngạo, đợi lát nữa cho ngươi đeo lên cái vòng (đeo ở cổ), để cho ngươi thần huyết biến sùng vật."

Thôn Bảo càng nghĩ càng là đắc ý, trong nháy mắt chạy qua mấy trăm dặm, xa xa thấy được Lâm Hoang, vội vàng kêu to: "Lâm Hoang, Lâm Hoang. Ta cho ngươi dẫn theo đầu thần huyết hậu duệ sùng vật trở về. Ngươi xem một chút, có thích hay không."

Lâm Hoang chậm rãi mở mắt ra, mục quang khẽ động, liền thấy được cách đó không xa chiến xa.

"Lâm Hoang! Há? Kia cái nguỵ thánh? ! Bắt đầu tới đây chính là ngươi dựa vào? ! Quả thật không biết trời cao đất rộng. Cũng thế, ta đang muốn đi tìm hân, hôm nay liền cùng nhau chém giết."

Vũ Không gật gật đầu, nhìn Lâm Hoang liếc một cái, lơ đãng, nhàn nhạt mở miệng.

PS: Giá trị này nguyệt đầy ngày hội, chúc các vị thư hữu Trung thu vui vẻ, toàn gia mỹ mãn.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Võ đạo kim kiếm

Nói qua, Vũ Không vươn người đứng dậy, động tĩnh trong đó, có võ đạo chân lý, nhắc tay giơ lên chân đều tại kể rõ võ đạo thần vận, một quyền đánh ra, vô cùng đơn giản, không có bất kỳ biến hóa nào, chất phác tự nhiên, nhưng mang theo hàng phục thể gian hết thấy đau khổ ách đại quyết tâm, đại nghị lực.

Một quyền huy xuất, liền muốn mang cho nhân gian may mắn Phúc An Khang, đây là Đại viên mãn quyền pháp, đại cứu rỗi quyền pháp.

Lâm Hoang nhãn tình sáng lên, ngồi thẳng thân thể, nhìn nhìn Vũ Không một quyền này, liên tục gật đầu, "Truyền thuyết Vũ Thần lấy Vũ Thành thần, đánh khắp thể gian vô địch thủ, là Chủ Tể hết thấy võ đạo thần linh. Nhưng không nghĩ tới Vũ Thần chân chính võ đạo lại là dừng lại thương. Sáng tạo võ đạo, lại không phải là vì tranh giành mạnh mẽ đấu thắng, mà là vì dừng lại thương. Hảo, hảo, hảo. Lấy đại nghị lực, đại quyết tâm, phổ độ chúng sinh, hàng phục hết thấy đau khổ ách. Trách không được có thể thành thần."

Lâm Hoang phát ra tự đáy lòng tán thưởng, Vũ Thần này có thể chứng được Thần vị, lại là đi mà nói đường từ, gieo rắc võ đạo hạt giống, làm cho người ta người cũng có thể tập võ, luyện võ, có được cái biến vận mạng lực lượng, do đó lắng lại hết thấy phân tranh.

Bất quá tí mi vừa nghĩ, Lâm Hoang thở dài một tiếng, đứng dậy, mặt không biểu tình, một quyền đánh ra, tất nhiên, cũng là phong, là phong cũng là hỏa, là hỏa, cũng là Thủy.

Một quyền này xuất, Lâm Hoang Lục Đạo thần quyền lại có đột phá, đem Địa, Thủy, Hỏa, Phong bốn quyền dung hợp vì một, một đấm xuất ra, xao động Địa, Thủy, Hỏa, Phong, mang theo thế giới lúc ban đầu bốn nguyên lực lượng, đường hoàng chính đạo, không người có thể phá.

Một quyền bức lui Vũ Không, Lâm Hoang sắc mặt như thường, căn bản không để ý tới Vũ Không sắc mặt khó coi, thản nhiên nói: "Phiền não đều bởi vì can thiệp vào. Vũ Thần bản tâm là tốt, đáng tiếc, tập võ người lại có mấy cái mình bạch võ chính là dừng lại thương"

"Ngươi không rõ a."

Thật dài thờ dài, Lâm Hoang trong giọng nói trách trời thương dân, mang theo nhân nhạ sầu não, này thờ dài là vì Vũ Thần mà thán. Vũ Thần lấy dừng lại thương thành thần, hậu bối phàm tục lại đem dừng lại thương biến thành võ, dùng võ đạo tới tranh giành mạnh mẽ đấu thắng, đây là hạng gì bi ai.

Mà thế gian lại có bao nhiêu thần linh bản tâm là tốt, muốn lấy chính mình nói, chính mình đại nghị lực, đại quyết tâm, hóa giải nhân thế phân tranh, hàng phục hết thầy đau khổ ách, lưu cho nhân gian may mắn Phúc An Khang. Lại bị hậu nhân xuyên tạc, biến thành tranh giành mạnh mẽ đấu thắng thần công tuyệt học.

Vừa nghĩ như thế, Lâm Hoang lại càng cảm giác bi ai, cảm thấy chính là chính mình thành thần, như bị hậu nhân xuyên tạc Thần Đạo của mình, cũng phải hàng xuống lửa giận, đốt cháy nhân gian.

Lòng có nhận thấy, Lâm Hoang quyền pháp liền càng thêm xao động mệnh môn, mỗi một đám xuất ra đều mang theo dồi dào sức mạnh to lớn, mang theo tâm nguyện của hắn.

"Ta thành thần, muốn hết thầy hữu tình chúng sinh đều rõ ràng ta ý."

"Ta thành thần, muốn đầy trời huy hoàng Chư Thần đều rõ ràng lòng ta."

"Này đạo không thể trái!"

"Này đạo không thể nghịch!"

Bốn câu phun ra, Lâm Hoang liền đánh ra bốn quyền, này bốn quyền phiêu mang mệnh môn cuộn cuộn, phảng phất từ Cửu Thiên mà rơi, từ Cửu U lên, huy hoàng như mặt trời, Miêu Miêu như lông nhện.

Một đám xuất ra, Vũ Không liền lui lại một bước, liên tục bốn quyền, Vũ Không liền ngay cả tục lui lại bốn bước.

Một tiếng ầm vang, truyền lưu vạn năm thần Thánh Chiến xe trực tiếp bị đánh bạo.

Vũ Không kinh hãi gần chết, khó có thể tin, phun ra một ngụm máu tươi, cao giọng rít gào, "Ta thần hàng lâm, gia trì võ đạo, độ hết thầy đau khổ ách, hàng phục chúng sinh, dừng lại thương! Dừng lại thương!"

Rống to một tiếng, Vũ Không đỉnh đầu thần quang xao động, một bả bảy xích kim kiếm xuất hiện.

Một mặt về thế gian chúng sinh, một mặt về Nhật Nguyệt Tinh thần. Đường hoàng chính đạo, mới vừa xuất hiện, liền trong chớp mắt bình định Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, trấn áp hết thầy, trong chớp mắt trong vòng trăm dặm, hết thầy hữu tình chúng sinh cũng phảng phất biến thành Hổ Phách bên trong sinh linh.

Một cái Hồng Chung đại ồ tiếng vang quanh quẩn, "Dừng lại thương,

Dừng lại thương."

Thôn Báo kinh hãi gần chết, giống như bị giẫm lên cái đuôi Kitty đồng dạng nhảy dựng lên, hoảng sợ nói: "Võ đạo kim kiếm! Dĩ nhiên là võ đạo kim kiếm!"

Tiếng thét lập tức im bật, Thôn Báo giương nanh múa vuốt giống như Hổ Phách bên trong con ruồi bị động lại, buồn cười gương mặt hiển lộ ra nàng thật sâu chán kinh.

"Ha ha!" Vũ Không cuồng tiếu một tiếng, võ đạo thần kiếm vừa ra, trấn áp hết thầy, trong vòng trăm dặm hết thầy hữu tình chúng sinh cũng bị trấn áp, ngưng kết, không thể động đậy.

Đây là Vũ Thần lưu lại vô thượng thần thánh bảo vật, là chứng đạo chi vật, đủ để trấn giết hết thầy.

Cười lạnh lau khôe miệng máu tươi, Vũ Không đỉnh đầu bảy xích võ đạo kim kiếm, từng bước một hướng về Lâm Hoang đi đến, "Đáng chết. Ngươi vậy mà để ta chảy máu."

"Chưa từng có người dám để ta đổ máu. Chính là thánh nhân cũng không dám. Mà ngươi, vậy mà để ta chảy máu."

Lâm Hoang mặt không biểu tình, thân thể bị võ đạo kim kiếm trấn áp, căn bản cũng không có nhìn về mặt dữ tợn đi tới Vũ Không, chỉ là tinh tế thể ngộ này võ đạo kim kiếm trung ảo ảnh.

Đây là Vũ Thần chứng đạo chi vật, chữ khắc vào đồ vật Vũ Thần đủ loại Thần Đạo, hôm nay vừa thấy, Lâm Hoang có đại thu hoạch.

Tại Lâm Hoang trong cảm giác, này võ đạo kim kiếm diễn dịch hết thầy võ đạo chân lý, có thể trấn áp hết thầy, Kháo không phải là võ đạo, mà là cỗ này người tập võ lúc ban đầu xích từ chi tâm, cỗ này lúc ban đầu muốn cải biến vận mạng tâm nguyện.

Vạn giới tất cả chủng tộc tập võ muốn cải biến vận mạng tâm nguyện, gia trì cùng một chỗ, liền cho võ đạo kim kiếm trấn áp hết thầy lực lượng, muốn chống lại, chính là cùng vạn giới hết thầy hữu tình chúng sinh tâm nguyện chống lại.

Như vậy tâm nguyện gia trì, chính là thần linh cũng phải bị áp chế, không dám ngỗ nghịch chúng sinh tâm nguyện, huống chi là thánh nhân, cho nên Lâm Hoang tại võ đạo kim kiếm, cũng phải bị áp chế.

Đây mới là Vũ Không dựa vào, đủ để chống lại đại thánh dựa vào.

So với Vũ Không võ đạo kim kiếm, tương đồng thần huyết hậu duệ Huyết Linh Lung Huyết Trích Tử liên hiền lộ có chút không phóng khoáng, bất quá điều này cũng bình thường, Chư Thần bên trong cũng có cao thấp.

Ít nhất Lâm Hoang liền biết Vũ Thần Thần vị xa xa cao hơn Huyết Thần, gần như chỉ ở mấy vị chí cao vô thượng dưới Thần Chủ, tại Chư Thần bên trong cũng là mạnh mẽ vô cùng thần linh.

"Giết người. Để cho người biết Vũ Thần uy nghiêm không để cho tiết độc. Uy nghiêm của ta không để cho tiết độc."

Vũ Không từng bước một đi đến trước mặt Lâm Hoang, bước chân rất chậm, hẳn muốn nhìn đến Lâm Hoang tuyệt vọng.

Đáng tiếc, hẳn cái gì nhìn không đến, Lâm Hoang chỉ là thật sâu thờ dài, tại Vũ Không kinh hãi trong ánh mắt, chậm rãi mở miệng, "Sinh không gặp thời, không thể cùng Vũ Thần vừa thấy, thật sự là bi ai."

Một câu nói xong, Lâm Hoang ánh mắt nhìn Hường Vũ không, mặt không biểu tình, "Thì Vô Anh hùng, để cho thăng nhãi ranh thành danh! Đau buồn quá thay! Đau buồn quá thay!"

Ba tiếng thờ dài, Lâm Hoang đột nhiên hét lớn một tiếng, một rống núi sông toái.

Vũ Không kêu thảm một tiếng, bị Lâm Hoang rống to một tiếng, chấn thành một đoàn huyết nhục nhúc nhích, cái gì võ đạo tuyệt học, cái gì thần công hộ thể, tất cả đều trở thành bài trí, tại Lâm Hoang một rống, toàn bộ phá toái, miễn cưỡng bị võ đạo kim kiếm bảo vệ một chút sinh cơ, không có chết.

Lâm Hoang đưa tay bắn ra, không mang theo một tia khói lửa khí, đánh vào Vũ Không trên đỉnh đầu võ đạo kim kiếm, nhìn như không đếm xỉa tới, lại chặt đứt tới tẩm trung võ đạo kim kiếm cùng Vũ Không huyết mạch liên hệ.

Võ đạo kim kiếm phát ra réo rất thanh âm, giống như vui sướng, giống như giải thoát, thần Quang Hạo lay động, muốn rơi vào Lâm Hoang trong tay.

Lâm Hoang phát phát tay, "Vậy là hẳn nói, không phải là con đường của ta."

Vừa nói xong, võ đạo kim kiếm thần quang đại thắng, vô số thân ảnh nhảy ra không trung, vù vù võ đạo, không mang theo một tia tạp chất, không mang theo nửa điểm thần vận, thô thiển đơn sơ, lại bản tâm thuần túy, là hết thấy hữu tình chúng sinh lúc ban đầu luyện võ, khát vọng cải biến vận mạng trẻ sơ sinh chi đạo.

Hàng tỉ thân ảnh luyện võ, đan chéo lượt cũ cùng nói, rơi vào Lâm Hoang trong cơ thể, sau đó võ đạo kim kiếm thần quang lóe lên, tiêu thất vô ảnh vô tung.

Lâm Hoang chấp hai tay sau lưng, thờ dài một tiếng, nhìn cũng không nhìn trọng thương trên mặt đất, sắp chết sống tạm Vũ Không, bước chân một bước, liền một lần nữa trở xuống chỗ ngồi, nhắm mắt lại, tinh tế cảm ngộ võ đạo kim kiếm đối với hắn xúc động.

Thôn Bảo sợ hãi nhìn Lâm Hoang liếc một cái, cảm thấy hắn hiện tại càng thâm bất khả trắc, mờ ảo mênh mông cuộn cuộn, phảng phất tùy thời cũng có thể đạp đất thành thần.

Đề xuống trong lòng đối với Lâm Hoang nhân nhạ sợ hãi, Thôn Bảo nhân châu xoay động, đi đến trước mặt Vũ Không, khanh khách cười lạnh một tiếng, tiện tay giật mảnh xiềng xích, hướng Vũ Không trên cổ một bộ, hung hăng ngang ngược nói: "Ồ ồ! Thần huyết? ! Vũ Thần hậu duệ? ! Vội tới lão nương cười một cái.Ồ ồ ồ!"

Thôn Bảo cười đến cực kỳ vui vẻ, dường như ăn vụng gà mái Tiểu Hồ Ly, kéo chó chết đem Vũ Không kéo dài tới trước mặt Lâm Hoang, nịnh nọt ton hót nói: "Lâm Hoang. Lâm Hoang. Ta muốn mặt báo, Huyết Linh Lung bọn họ chuẩn bị tìm người ám toán người. Nhìn tại ta bỏ gian tà theo chính nghĩa phân thượng, người đem hắn ban thưởng cho ta đi. Thần huyết hương vị, ta còn không có hưởng qua nha."

Lâm Hoang chậm rãi mở mắt ra, trong nháy mắt một chút, Vũ Không trên cổ xiềng xích liền hóa thành cái vòng, để cho Thôn Bảo cực kỳ thất vọng, u oán, biết Vũ Không cũng thành Lâm Hoang nô lệ, nên vì Lâm Hoang tìm kiếm tế phẩm.

"Không sao. Ta cần đại lượng tế phẩm, bọn họ tìm đến càng nhiều người càng tốt."

PS: Một tuần mới đã đến, cầu đề cử, cất chứa! Nếu như thích, thỉnh nhất định phải nhớ rõ cất chứa a!

Chương 51: Đồ Thánh liên minh

Ba ở ngoài ngàn dặm, Huyết Linh Lung duyên dáng yêu kiều, sắc mặt có chút tái nhợt, như trong gió chấp chôn Từ La Lan, mang theo thần bí, mỹ lệ. Nhẹ nhàng lay động Thủ Liên, không thể nhận ra sóng âm truyền đi, trọn vẹn qua một phút đồng hồ, Huyết Linh Lung mới chậm rãi dừng lại.

Sờ lên trên cổ cái vòng (đeo ở cổ), mục quang có chút băng lãnh, quay đầu lại, nói: "Chúng ta ở chỗ này chờ. Thu được tin tức của ta, rất nhanh sẽ có người chạy đến."

Đi theo người của Huyết Linh Lung tất cả đều coi nàng như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, gật gật đầu, mặc dù hiểu kỳ Huyết Linh Lung tại vẫn thần bên trong chiến trường còn có thể liên lạc với người, nhưng là không dám hỏi nhiều, thành thành thật thật đứng sau lưng Huyết Linh Lung, lẳng lặng chờ đợi.

Qua nửa ngày, chân trời bỗng nhiên xuất hiện một đóa kỳ dị ráng đỏ, cuộn cuộn rơi xuống, mang theo vô biên liệt diễm, một thân ảnh từ trong hỏa diễm đi ra.

Huyết Linh Lung gật gật đầu, tiểu dung quyền rũ, "Mười hỏa kinh người. Người đã đến rồi."

Trên người các loại hỏa diễm biến hóa, mười hỏa kinh người mục quang cảnh giác, nhìn Huyết Linh Lung liếc một cái, lại nhìn một chút phía sau nàng mọi người, đứng ở ngoài trăm bước, thân nhiên nói: "Huyết Linh Lung. Người kêu gọi ta, vì chuyện gì?"

"Đồ Thánh." Huyết Linh Lung trong miệng phun ra hai chữ, thấy mười hỏa kinh người có chút hứng thú, lúc này mới cười khanh khách nói: "Ta phát hiện Lâm Hoang kia cái nguy thánh chỗ, vì bảo vệ vạn toàn, cho nên thỉnh người đồng loạt ra tay."

Mười hỏa kinh người hừ lạnh một tiếng, mục quang như điện, nhìn ra Huyết Linh Lung sơ hở, "Ha ha. Huyết Linh Lung, lấy người thân huyết hậu duệ, không coi ai ra gì tính tình, sợ là tại kia Lâm Hoang trên tay chịu thua thiệt, cho nên mới muốn ta tới hỗ trợ a."

Huyết Linh Lung sắc mặt trở nên khó coi, cũng không giải thích, gắt giọng: "Vậy người giúp đỡ phải không giúp đỡ?"

"Giúp đỡ. Như thế nào không giúp. Nói đi. Kia Lâm Hoang ở nơi nào, ta lập tức liền đi giết hắn đi, vì người trút giận." Mười hỏa kinh người cười lớn một tiếng, ngữ khí khinh bạc.

Huyết Linh Lung phát phát tay, "Không vội, còn có người không có tới."

Mười hỏa kinh người lông mày nhíu lại, cuồng ngạo nói: "Còn chờ cái gì người? Người ta liền thủ, đủ rồi."

Huyết Linh Lung trong nội tâm cười lạnh, biết mười hỏa kinh người không có kiến thức qua sự lợi hại của Lâm Hoang, tự cho là đúng, nhưng nhưng bây giờ không thể mở miệng đã kích mười hỏa kinh người, bằng không liền hư mất kế hoạch của nàng.

"Ta cũng không biết người cách ta gần như vậy, bằng không cũng không cần thông báo những người khác. Người an tâm một chút chờ vội, chậm nhất đợi thêm một ngày, chúng ta liền xuất phát Đồ Thánh."

Mười hỏa kinh người phát phát tay, "Mà thôi, nhìn tại người ta ngày xưa giao tình, liền chờ một chút là được."

Lời nói vừa dứt, mặt đất bỗng nhiên pháp phồng, một cái Tam Nhân Tộc thiên tài xuất hiện ở trước mặt mọi người. Về mặt tuấn mỹ, chỉ là cái trán xuất hiện một mai mắt dọc, diêm dúa lăng ló, thần bí.

"Nhị Lang, người đã đến rồi." Huyết Linh Lung nhãn tình sáng lên, cười duyên nói.

Đây là Tam Nhân Tộc một cái tuyệt thế thiên tài, mở ra Tam Nhân Tộc cường đại nhất đệ tam mắt, có thể thẩm thấu Cửu U Thanh Minh, có được bất khả tư nghị lực lượng.

"Mười hỏa kinh người? Linh Lung, vì cái gì hắn cũng ở trong đây." Gọi là Nhị Lang Tam Nhân Tộc thiên tài, hừ lạnh một tiếng, nhìn nhìn mười hỏa kinh người mục quang bất thiện.

Nghe xong Huyết Linh Lung giải thích, được kêu là Nhị Lang Tam Nhân Tộc thiên tài gật gật đầu, cũng không nói thêm gì nữa, thân thể nhoáng một cái, không biết tung tích, nhưng tất cả mọi người cảm thấy lưng phát lạnh, có một loại bị ác thú tiếp cận cảm giác.

Sau đó lại có người liên tiếp mà đến.

Giao Long tộc vị kia tuyệt thế thiên tài Ngao Anh, một cánh trăm vạn dặm Kim Bằng tộc tuyệt thế thiên tài, đến cuối cùng vị kia không ai bì nổi, cười Ứng Long Vương thân huyết hậu duệ cũng xuất hiện.

Thiên kiều tranh phong, Nhật Nguyệt Tề huy. Bầu không khí trở nên ngưng trệ, kịch liệt, rất có một lời không hợp, liền động thủ đại chiến thế cục.

"Huyết Linh Lung.

Bắt quá chỉ là một cái nguy thánh, ngại vậy mà kêu nhiều người như vậy tới? Hẳn là trong chuyện này khác có mờ ám?"

Có người mở miệng chất vấn Huyết Linh Lung, là người kia cười Ứng Long Vương thần huyết hậu duệ, cường đại tuần mỹ, may mắn không nể mặt Huyết Linh Lung.

Huyết Linh Lung che miệng cười duyên nói: "Thạch vương, trước mặt ngươi, ta nào dám đùa nghịch cái gì mờ ám. Bắt quá kia Lâm Hoang dù sao cũng là chứng được thánh vị nhân vật, vì đề ngừa vạn nhất, cho nên ta mới nghĩ đến nhiều liên hệ những người này, rốt cuộc không ra tay thì thôi, vừa ra tay, liền muốn lời đình một kích, trực tiếp giết chết kia Lâm Hoang."

"Xuyt. Cấm ngôn. Mặc dù là nguy thánh, nhưng rốt cuộc chứng được thánh vị, như thể đàm luận, khó tránh khỏi bị hấn tâm huyết dâng trào nắm chắc đến." Giao Long tộc Ngao Anh mở miệng nói.

"Ta ngược lại không lo lắng hẳn có phòng bị, chỉ sợ hấn phát giác được nguy hiểm, đào tẩu. Vậy uống phí công phu."

Huyết Linh Lung cả kinh, vội vàng gạt đầu, "Không sai. Không sai. Chúng ta đều đừng bảo là. Đợi thêm nửa ngày, chúng ta liền lập tức xuất phát."

"Còn chờ người phương nào? Huyết Linh Lung. Chẳng lẽ ngươi còn có nam nhân khác?" Gọi Nhị Lang Tam Nhân Tộc thiên tài, sắc mặt cực độ khó coi, tới không ít người, từng cái đều là không kém hơn hẳn tuyệt thế thiên tài. Hẳn mới không tin nếu như không phải là Huyết Linh Lung cùng những người này có một chân, những cái này tự phụ vô cùng đám thiên tài bọn họ hội ba ba chạy đến.

Huyết Linh Lung mục quang lạnh lẽo, phát tay áo nói: "Tất cả mọi người là bằng hữu. Ta Huyết Linh Lung có chuyện tốt mới có thể tìm các ngươi. Dương Nhị lang, ngươi qua."

Được kêu là Dương Nhị lang Tam Nhân Tộc thiên tài cười khan một tiếng, không nói thêm lời, mục quang chớp động, quét một lần mọi người, nhưng trong lòng thì đem tất cả mọi người trở thành tình địch.

Huyết Linh Lung được nhiều người ủng hộ, hiển lộ chính mình cường đại cổ tay, mà đổi thành một bên Kim Quang Bá cũng là đem gọi về cùng chính mình một chỗ bị nhốt tại vẫn thần chiến trường hảo hữu.

Cũng là ngàn năm trước Yêu tộc tuyệt thế thiên tài, hiện tại đã phong Vương thượng đoạn, thực lực không phân cao thấp Cự Tượng Vương.

"Kim Quang Bá, ngươi tới tìm ta. Không muốn nói với ta chỉ là vì ôn chuyện." Cự Tượng Vương đầu voi thân thể, thoát nhìn hết sức cao lớn hung ác, nhìn Kim Quang Bá liếc một cái, mục quang nhìn về phía đi theo Kim Quang Bá mọi người, phát phát tay, "Mà thôi. Ta cũng khó nhiều lắm hỏi. Trước hết để cho ta ăn mấy cái rõ ràng đồ thêm."

Nói qua giống như mũi một cuốn, muốn ăn thịt người.

Kim Quang Bá vội vàng ngăn lại, "Cự Tượng, không vội. Hiếu được ngươi ăn. Ta được đến một tin tức, lần này người tiến vào bên trong có cái chứng được thánh vị tồn tại."

"Cái gì? !" Một câu kinh thiên, Cự Tượng Vương cực kỳ hoảng sợ.

"Bắt quá không cần sợ, người kia là khác loại thành thánh, nhất thể Lục Đạo chưa thành, không đủ gây sợ. Bắt quá vì đề ngừa vạn nhất, lại muốn trước diệt trừ hẳn mới phải. Cho nên ta gọi ngươi qua, chuẩn bị cùng những người khác một chỗ liên thủ trước hết giết hẳn. Chỉ cần hẳn vừa chết, ngươi ta tại đây vẫn thần chiến trường trung không còn địch thủ."

Cự Tượng Vương đồng tử co rút lại, gắt gao nhìn nhìn Kim Quang Bá, muốn phân biệt hẳn trong lời nói thật giả, sau một lúc lâu, cười lạnh nói: "Kim Quang Bá, mặc kệ ngươi nói được là thật hay giả, ta đều không có hứng thú. Vẫn thần chiến trường lớn như vậy, chỉ cần không gặp thấy hẳn, ta tuyệt không địch thủ, hà tất đôi mắt - trông mong đụng lên."

Kim Quang Bá cười nhạo nói: "Ngươi nghĩ như vậy liền sai rồi. Ta biết ngươi đang lo lắng cái gì. Mà thôi, ngươi trước đi với ta nhìn xem, làm tiếp quyết định như thế nào?"

Cự Tượng Vương trầm ngâm một chút, gạt gạt đầu.

Đợi đến ngày hôm sau, Kim Quang Bá cùng Huyết Linh Lung tụ họp, thấy được nhiều ngày như vậy mới tụ tập, Cự Tượng Vương trong nội tâm an định một ít, lại vụng trộm hỏi thăm một chút tin tức liên quan tới Lâm Hoang, xác định Kim Quang Bá không có lừa gạt hẳn, trong nội tâm tính toán một chút, cũng liền quyết định gia nhập vào.

Ngắn ngủn hai ngày, Huyết Linh Lung dưới trướng liền tụ tập rất nhiều thiên tài, cộng thêm Hắc Nhân Kiệt một nhóm uy bức lợi dụ tới thiên tài, trùng trùng điệp điệp gần nghìn vị, như thể đội hình, để cho tất cả mọi người rất cảm thấy yên tâm.

"Mà thôi. Mặc kệ Thôn Bảo. Để tránh đêm dài lắm mộng, chúng ta lập tức xuất phát."

Huyết Linh Lung quyết định không chờ đợi thêm nữa, Thôn Bảo vắng hợp để cho nàng trong lòng có chút bất an, nhưng tên đã trên đây, không phát

không được.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: 1 hoá khí 3000

"Huyết Linh Lung, ngươi cảm thấy chi bằng bọn này đám ô hợp, có thể chiến thắng Lâm Hoang?" Hắc Nhân Kiệt tiến đến Huyết Linh Lung bên người, thấp giọng hỏi.

Huyết Linh Lung mắt nhìn đi ở phía trước, từng người phòng bị, cảnh giác mọi người, trong nội tâm thở dài một tiếng, trên mặt lại là cao giọng cười duyên nói: "Chúng ta bên này hào kiệt như mây, thiên tài như mưa. Chính là một người một quyền, cũng đủ để đem kia ngụy thánh đánh nổ."

Dương Nhị lang cười ha ha, đề lại mi tâm tự mình, "Ha ha. Linh Lung ngươi nói không sai, chỉ bất quá nhiều nhiều như vậy vương vãi, ngược lại là phiền toái."

Mục quang băng lãnh, Dương Nhị lang tràn đầy tự tin, "Một mình ta liền là đủ. Linh Lung, thực lực của ta ngươi còn chưa tin sao?"

Những người khác lạnh lùng nhìn Dương Nhị lang liếc một cái, cười Úng Long vương thượng xung trận ngựa lên trước Thạch vương nhân nhật mở miệng, "Lại om sòm, giết người."

Dương Nhị lang mục quang phát lạnh, thẹn quá hoá giận, "Thạch vương, người khác e sợ ngươi thần huyết hậu duệ thân phận, nhưng ta cũng không sợ. Nếu ngươi muốn chết, ta thành toàn ngươi."

Cương quyết bước bình thiên tài từng người xem không thuận mắt, một lời không hợp, đối chọi gay gắt, giương cung bạt kiếm. Huyết Linh Lung vội vàng cười nói: "Nhìn tại ta trên mặt mũi. Mọi người đồng tâm hiệp lực, bất kể như thế nào, trước hết giết kia ngụy thánh lại nói."

"Hừ. Linh Lung, ta là cho ngươi mặt mũi." Dương Nhị lang cảm giận dần xuống sát ý.

Thạch vương mặt không biểu tình, nhìn Huyết Linh Lung liếc một cái, cười lạnh nói: "Huyết Linh Lung, ta mặc kệ ngươi tại đánh cái gì chủ ý? Nhưng ta còn gì phải sợ."

Nói xong, Thạch vương tăng thêm tốc độ, xung trận ngựa lên trước, đi ở phía trước nhất.

Những người khác cũng là nhao nhao cười lạnh, nhìn Huyết Linh Lung liếc một cái, tất cả mọi người là nhân kiệt, ai cũng không thể so với ai ngu ngốc. Huyết Linh Lung bọn họ làm ra lớn như vậy thanh thế, tụ tập nhiều như vậy thiên tài, sự tình tất nhiên không giống Huyết Linh Lung trong miệng nói đơn giản như vậy.

Hoặc là chính là Lâm Hoang thực lực vượt xa mọi người, phải mọi người liên thủ tài năng đánh một trận.

Hoặc là chính là Huyết Linh Lung sau lưng có âm mưu khác.

Phí trước, không người tin tưởng. Người sau, không người sợ hãi.

Nói cho cùng ở đây đều là tự phụ cuồng ngạo thiên tài, tự tin vô cùng, tự cho rằng thực lực của mình đủ để đánh vỡ hết thảy âm mưu. Mà Huyết Linh Lung cũng chính là bất đắc dĩ này, mới có năm chắc để cho những cái này tự cho mình rất cao thiên tài liên thủ đánh một trận.

"Nhiều người như vậy. Đối phó Lâm Hoang, có lẽ có thể thắng?" Huyết Linh Lung trong đầu hiện lên ý nghĩ này, nhưng thấy được mọi người ai cũng xem thường ai bộ dáng, lắc đầu, đề xuống ý nghĩ này.

"Bất kể như thế nào, chỉ cần bọn họ cùng Lâm Hoang chiến đấu ngay từ đầu, Lâm Hoang tất nhiên không có thời gian Quan Chú ta. Đến lúc sau ta liền phá giải cấm chế, lập tức đào tẩu."

Trong nội tâm tính toán kế hoạch, Huyết Linh Lung không nói thêm gì nữa, lặng lẽ rơi vào cuối cùng.

Thập Hóa Ngao Nhân mắt sáng như đuốc, đem hết thảy đều nhìn tại đáy mắt, thấy được Huyết Linh Lung đám người chậm rãi rơi vào cuối cùng, trong nội tâm cảnh giác nổi lên, "Xem ra Huyết Linh Lung quả nhiên có việc gạt chúng ta? Bất quá không sao, tuy là Long Đàm Hồ Huyết, ta nghĩ đi liền đi, ai có thể lưu lại ta!"

Thập Hòa Ngao Nhân ý nghĩ, cũng là cái khác tuyệt thể thiên tài ý nghĩ, tự phụ vô cùng, tâm cao ngất, tin tưởng lấy thực lực của mình đủ để đánh vỡ hết thảy.

Chỉ có những cái kia bị Hắc Nhân Kiệt uy bức lợi dụ tới đám thiên tài bọn họ, kinh hồn bạt vía, muốn chạy trốn, nhưng tình hình chung lồi cuồn, cũng là muốn đi cũng đi không được, đành phải về mặt đau khổ, từng bước về phía trước.

"Đến."

Cách Lâm Hoang còn có mười dặm cự ly, Huyết Linh Lung bỗng nhiên mở miệng, thanh âm ngưng trọng.

Ánh mắt mọi người như thuốc, tuy cách xa nhau mười dặm, nhưng vẫn là nhìn thấy xếp bằng ở trên mặt ghế Lâm Hoang.

"Tới. Tới. Oa! Quả nhiên tàn nhẫn nhất bất quá Huyết Linh Lung! Nàng thật ác độc a."

"trông thấy nhiều người như vậy, Thôn Bảo bị lại càng hoảng sợ, oa oa gọi dậy, liền nghĩ đào tẩu."

Lâm Hoang thần tình lạnh nhạt, mở mắt ra, mặt không biểu tình.

"Hắn chính là Lâm Hoang?" Dương Nhị lang cười lạnh một tiếng, "Thoạt nhìn không có gì thần kỳ. Xem ta giết hắn đi."

Vừa nói xong, Dương Nhị lang đề lại mi tâm, đệ tam con mắt nhỏ đột nhiên mở ra.

Tam Nhân Tộc con mắt thứ ba bình thường đều là nhắm, bởi vì trợn mắt, liền muốn giết người.

Mi tâm mắt đọc một khai mở, thần quang xao động, trong nháy mắt mười dặm, đánh giết ở trên người Lâm Hoang.

"Ha ha. Cái gì nguy thánh bất quá chỉ như vậy. Trúng ta hủy Diệt Thần mắt, hắn chết chắc rồi." Dương Nhị lang cười lớn một tiếng, trên mặt khinh thường.

Nhưng tất cả mọi người không để ý đến hắn, nhìn về phía Lâm Hoang.

Lâm Hoang đưa tay ngăn trở này đạo thần quang, cảm giác được một hồi quy tắc vận vẹo, đó là hủy diệt, sát lục quy tắc, trong chớp mắt rơi vào trên lòng bàn tay, óng ánh thần quang, từng khúc lan tràn, một đoạn ngón tay trong nháy mắt chôn vùi.

Lâm Hoang lông mày nhíu lại, gật gật đầu, ngón tay khẽ động, trở bàn tay đem này đạo thần quang chộp trong tay, Lục Đạo cộng minh, Âm Dương thiết cát, dùng sức nắm chặt, thần quang phá toái, Lâm Hoang chôn vùi ngón tay một lần nữa dài đi ra.

Dương Nhị lang kêu thảm một tiếng, mi tâm mắt đọc nhỏ máu, hồn hển, "Cảm thương ta thần nhân, ngươi đáng chết!"

"Lâm Hoang hung mãnh, mọi người cùng nhau xông lên!" Huyết Linh Lung tại sau lưng quát to một tiếng, cổ động mọi người. Nàng biết nếu như không đồng nhất cầm giữ mà lên, ai cũng không thể nào là đối thủ của Lâm Hoang.

Thạch vương, Thập Hòa Ngao Nhân đám người không động, nhưng hắn một ít thiên tài lại là lập tức xuất thủ, thực lực cực hạn Dương Nhị lang một chiêu bị tổn thương, éch ngồi đấy giéng, Lâm Hoang cường đại làm cho người ta kinh hãi, những người này lập tức kìm nén không được, đồng loạt ra tay, muốn đánh giết Lâm Hoang.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, đối mặt gần ngàn người đánh giết, thờ ra một hơi.

Cổ này khí vừa ra khỏi miệng, rơi xuống đất lăn một vòng, tại tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm trong ánh mắt, biến làm từng cái một Lâm Hoang, thân hình có đủ, nhao nhao gào to một tiếng, ba lượng thành đàn, phản lại đem tất cả mọi người bao vây, ngăn.

"Một mạch hóa ba ngàn. Có ý tứ."

Cười Ưng Long Vương trên lưng thạch Vương Điểm gật đầu, rút cục xuất thủ.

Vừa ra tay chính là Lôi Đình chỉ uy, tựa như tuân theo Lôi Đình mà sinh thần linh, một quyền đánh ra, Lôi Hỏa tương trợ, long trời lở đất, mang theo thiên kiếp đồng dạng uy thế, thay Thiên Hành hình, không ai bì nổi.

Lôi Đình xao động, xé rách không gian, phá toái Lâm Hoang phun ra phân thân, dưới chân khẽ động, Ưng Long Vương rít gào một tiếng, Nhân Long hợp nhất, hướng về Lâm Hoang giết tới đây.

Lâm Hoang sắc mặt bất động, một mạch hóa ba ngàn, mấy Thập Đạo thân ảnh lập tức nghênh đón tới, rõ ràng chỉ là một ngưng nguyên khí biến thành, lại là tựa như chân thật, xuất thủ, thế lớn lực chìm, đàn chéo đạo cùng Pháp, đem Thạch vương bao vây.

Mà những người còn lại cũng tất cả đều bị Lâm Hoang một mạch hóa ba ngàn ra phân thân ngăn, bao vây, từng người tự chiến.

Trong chớp mắt đất rung núi chuyển, tựa như chiến trường chém giết, Lâm Hoang xếp bằng ở trên mặt ghế, mặt không biểu tình, nhìn mình một mạch hóa ba ngàn, đem những cái này cái gọi là thiên tài bao vây, chém giết.

Mục quang khẽ động, rơi vào cuối cùng Huyết Linh Lung bọn người trên thân.

Chuẩn bị đào tẩu Huyết Linh Lung đám người trong nội tâm run lên, không dám lần nữa động, trong nội tâm kinh hãi, không nghĩ tới nhóm người mình tỉ mỉ trừ tính Đồ Thánh liên minh, lại bị Lâm Hoang đơn giản như vậy phá giải.

Một mạch hóa ba ngàn vận dụng đến Lâm Hoang tình trạng như vậy, mới gọi là chân chính một mạch hóa ba ngàn.

Phân hoá ra mỗi một thân ảnh, cũng có thể cùng những cái này cái gọi là thiên tài đánh một trận.

"Mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên. Nhưng thiên tính vạn toán, không có tính đến Lâm Hoang chính là hôm nay." Huyết Linh Lung thờ dài một tiếng, tất chạy trốn tâm tư, biết mình chỉ cần dám động, Lâm Hoang sẽ lôi đình một kích, trong chớp mắt đánh chết chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Trấn áp toàn trường

"Hảo, hảo, hảo! Nếu ngươi phải không đủ mạnh mẽ, giết chết ngươi ngược lại không có ý tứ." Thạch vương gào to một tiếng, động tĩnh trong đó, Lôi Đình mệnh mông cuộn cuộn, tan vỡ hết thấy, thay Thiên Hành hình.

Một quyền đánh giết, Lôi Đình xao động, quán quanh như rồng, đánh vỡ hư không, có Lôi Thần phong phạm, nắm chắc Lôi Đình chân lý.

Thạch vương là Lôi Thần hậu duệ, trời sinh chủng không Lôi Đình huyền bí, không ai bì nổi, cùng thay thế, không người có thể địch.

Một quyền đánh giết mấy Thập Đạo thân ảnh, Thạch vương không chế Ứng Long Vương, nhào tới Lâm Hoang trước người.

Lâm Hoang gật gật đầu, mục quang tán thưởng, tựa như nhìn nhìn một cái kiệt xuất hậu bối.

Như vậy mục quang để cho Thạch vương nhất thời cuồng nộ, "Hỗn đản! Ta chính là Lôi Thần hậu duệ, trời sinh cao quý bất phạm, ngươi cũng dám như thế coi thường ta. Hảo, hảo, hảo! Để cho ta nhìn ngươi này cái gọi là Thánh Giả, đến cùng có vài phần bản sự!"

"Lôi Đình diệt thế!"

Thạch vương hét lớn một tiếng, đánh ra Lôi Thần bảo thuật.

Đây là Lôi Thần thành thần mới sáng tạo ra tuyệt học, thanh danh không hiện, nhưng tại Mộng Thần Giới thần công tuyệt học trên bảng bài danh Top 10, chính là tối cường sát phạt chi thuật, chủng không Lôi Đình, thay Thiên Hành hình, có bất khả tư nghị sức mạnh to lớn.

Lôi Đình diệt thế, trong chớp mắt, Lâm Hoang tựa như lần nữa đối mặt thiên kiếp.

Như vậy sức mạnh to lớn, để cho Lâm Hoang cũng không khỏi động dung, gật gật đầu, rút cục đứng dậy.

Mà cùng lúc đó Ứng Long Vương cũng là rít gào một tiếng, hai cánh lấp lánh thân quang, mang theo Lôi Hỏa, hung hăng xoắn nát, sử dụng ra tuyệt học của mình Lôi Hỏa giết, cùng Thạch vương công kích phối hợp lẫn nhau, hình thành tuyệt sát xu thế.

Lâm Hoang không sợ không sợ, bỏ qua Lôi Đình, vươn tay nhấn một cái, quý thần khó lường, cuối cùng hết thấy biến hóa, mạng lưới thời không, xuất hiện ở ứng đình đầu của Long Vương, dùng sức nhấn một cái.

Ứng Long Vương liền kêu thảm một tiếng, giống như Tinh Không rơi xuống, toàn bộ đại lực lượng Địa đều rơi vào trên người của mình, cò-rắc một tiếng, đầu lâu buông xuống, thân thể không lồ, bị Lâm Hoang nhấn một cái, sổng sò sò rơi xuống, hãm Địa ba thước, gân cốt dục vọng gãy, kêu thảm thiết không ngừng.

Mà Thạch vương neho mắt, bỗng nhiên kinh hãi, vội vàng nhảy lên, Lôi Đình vương tọa hiển hiện tại sau lưng, không dám lãnh đạm, trò tay vỗ, phun ra một ngụm tinh huyết, đưa tay một vòng, tại vô biên Lôi Đình bên trong, lôi ra một bả Lôi Đình thần chùy.

Lôi Đình nhảy lên, đan chéo Lôi Đình đạo cùng Pháp, đây là Lôi Thần truyền thừa xuống thần thánh bảo vật, Lôi Đình thần chùy, quản lý Lôi Đình sinh diệt, thay Thiên Hành hình.

"Lấy ta thần danh nghĩa, ban tặng ngươi lời kiếp!"

Thạch vương hét lớn một tiếng, giờ lên Lôi Đình thần chùy hướng về Lâm Hoang hung hăng oanh xuống.

Thiên không rạn nứt, Lôi Đình sinh diệt, hóa thành một đóa Lôi Vân xuất hiện ở Lâm Hoang trên đỉnh đầu, khủng bố, hủy diệt khí tức truyền đến, làm cho người ta tim đập nhanh.

Lâm Hoang ngẩng đầu, tại Thạch vương không dám tin trong ánh mắt, đột nhiên khẽ hấp khí, kia vừa mới xuất hiện Lôi Vân trong chớp mắt chấn động Lôi Đình, nhưng không có bất kỳ tác dụng, trực tiếp bị Lâm Hoang một hơi hút vào trong cơ thể.

Một hơi nuốt hấp Lôi Vân, biểu hiện của Lâm Hoang, để cho Thạch vương triệt để khiếp sợ, quay người muốn đào tẩu.

"Hào! Ngươi đã đứng vững vàng thánh vị, ta không phải là đối thủ! Nhưng ta nếu muốn đi, ngươi không lưu lại." Thạch vương gào to một tiếng, trong lòng có chút thất bại, thế mới biết Huyết Linh Lung tụ tập nhiều người như vậy, không phải là có cái gì âm mưu, mà là Lâm Hoang thực lực đã cường hãn đến chỉ có mọi người một chỗ liên thủ mới có cơ hội chiến thắng tình trạng.

Thế nhưng liên thủ đánh một trận, Thạch vương trong nội tâm khinh thường, những cái này đám ô hợp, nơi đó có liên thủ tất yếu, "Đi, đi, đi! Ly khai trước, sẽ tìm người liên thủ."

Nói đi là đi, Thạch vương thân hóa Lôi Đình, xao động hư không, hóa thành một đạo sừng sững cầu vồng, đây là Lôi Thần bảo thuật trung Lôi Đình cầu vồng.

Có thể cùng trong truyền thuyết tốc độ nhanh nhất Côn Bằng Thần Thuật sánh ngang.

Nhưng vô dụng, Lâm Hoang chỉ là vô cùng đơn giản một trào, Thạch vương liền rơi vào Lâm Hoang lòng bàn tay, trở bàn tay chúi xuống, rơi trên mặt đất, sinh tử không biết.

"Lợi hại. Lợi hại. Lợi hại! Lâm Hoang này đã vô địch. Ít nhất thánh vị, không người có thể địch."

Thập Hóa Ngao Nhân hít vào một hơi khí lạnh, hân húa thành một chút ánh lửa giấu ở một bên, thấy được Lâm Hoang ba đến hai lần xuống liền đã trấn áp Thạch vương, trong nội tâm chấn kinh khó tả, tất đánh lên tâm tư, tâm niệm vừa động, liền muốn lập tức đào tẩu.

Lâm Hoang mắt sáng như đuốc, đưa tay một trào, đem Thập Hóa Ngao Nhân ẩn thân ánh lửa chộp vào lòng bàn tay.

"Thập Hòa Ngao Tuyệt!"

Thập Hòa Ngao Nhân gào to một tiếng, thi triển ra toàn thân bốn sự, trong chớp mắt có Hồng Liên Nghiệp Hỏa, đại thành thánh hỏa, thiên kiếp Lôi Hỏa, Cửu U Địa Hỏa, Đại Nhật Thiên Hỏa, Mạt Nhật Kiếp Hỏa, Xích Sắc Quang Minh Hỏa, U Diễm Hắc Âm Hỏa bốc lên, biến hóa, đốt cháy hư không.

Lâm Hoang lòng bàn tay đau xót, đủ loại hỏa diễm đốt cháy, khi lòng bàn tay hân sống sờ sờ thiêu xuất một cái lỗ nhỏ, Thập Hòa Ngao Nhân thân hình kè lên, trong chớp mắt chui ra.

"Có ý tứ." Lâm Hoang gật gật đầu, đánh ra một quyền, đây là hỏa quyền, cuối cùng hỏa chi huyền bí, trong chớp mắt đem Thập Hòa Ngao Nhân bao vây.

Đủ để đốt cháy thương khung một quyền, đánh ở trên người Thập Hòa Ngao Nhân, nhưng lại như là cùng bùn nhập biển rộng, không có nửa phần tác dụng, ngược lại để cho Thập Hòa Ngao Nhân thân hình biến hóa, tiêu thất tại Lâm Hoang trước mắt.

"Ừ. Trời sinh Hòa Thần thể, quả nhiên huyền diệu."

Lâm Hoang gật gật đầu, trở tay vỗ, đánh vào ngàn trượng bên ngoài một chỗ Hòa Tĩnh.

Thập Hòa Ngao Nhân kêu lên một tiếng khó chịu, từ điểm này Hòa Tĩnh trung lộ ra thân ảnh, cũng không quay đầu lại, nhún chân một cái, trong chớp mắt tiêu thất.

Lần này, Thập Hòa Ngao Nhân trực tiếp trốn ra ngàn dặm, thân hình kè lên, xuất hiện ở một đồng lửa phía trên, đem nhóm lửa thịt nướng người lại càng hoảng sợ.

"Hỏa độn?"

Lâm Hoang lông mày nhíu lại, khám phá thủ đoạn của Thập Hòa Ngao Nhân, chính là tại Nhân giới đã thất truyền hỏa độn chi thuật, chỉ cần có hỏa, liền có thể một độn vạn dặm, giống như thuận di.

"Có ý tứ."

Lâm Hoang cười cười, phát tay đối với hư không chính là một quyền, sau đó lại mặc kệ hân, ánh mắt nhìn hướng chiến trường.

Chạy trốn, chạy trốn, chạy trốn.

Thập Họa Ngao Nhân không dám dừng lại, hỏa độn liên tục thi triển, trong chớp mắt không biết chạy ra rất xa, chỉ cần có hỏa diễm dâng lên địa phương, cũng có thể dễ cho lập tức thuấn di đi qua, thủ đoạn như vậy, đánh vỡ vô số quy tắc, chính là trong truyền thuyết Chuồng Trung Thần Quốc, chỉ cần ngoại giới có hỏa, hắn cũng có thể trốn ra.

Chạy trốn trong chốc lát, Thập Họa Ngao Nhân cảm giác mình hẳn là từ trong tay Lâm Hoang trốn ra được, lúc này mới phun ra một ngụm trọc khí, có chút hỗn hển, "Đáng giận. Không nghĩ được này Lâm Hoang vậy mà đã cường đại đến nước này. Căn bản không phải chúng ta có thể chống lại. Mà thôi, đi trước tìm Phong Dao, lại liên hợp một chỗ người, đồng lòng cùng lực, có lẽ có khả năng chiến thắng Lâm Hoang. Cho dù không thắng được, ít nhất ta cũng có thể đào tẩu."

Thập Họa Ngao Nhân nói nhỏ một câu, bỗng nhiên cảm giác được xa xa có một đạo ánh lửa, thân bất do kỷ, cả người liền nhảy vào trong.

"A!"

Thập Họa Ngao Nhân mặc danh kỳ diệu nhảy vào một đoàn trong lửa, vừa xuất hiện liền nghe được hét thảm một tiếng, định nhãn vừa nhìn, kinh hãi gần chết, Lâm Hoang mang theo nhân nhạ tiểu ý nhìn nhìn hắn, mà ở trước người hắn không ai bì nổi Dương Nhị lang đã bị đánh cho quỳ rạp xuống đất, kêu thảm thiết không ngừng.

"Chạy trốn!"

Thập Họa Ngao Nhân trong đầu ý niệm trong đầu vừa mới hiện lên, liền thần sắc hoảng hốt, bất tỉnh nhân sự, ngã trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: 1 cũng bắt

Nhìn nhìn Lâm Hoang hời hợt liền đem chính mình mời tới thiên tài nhất nhất trấn áp, Huyết Linh Lung trong nội tâm co lại, không dám lần nữa tính toán, mưu trí, khôn ngoan, khẽ quát một tiếng, nhảy vào trong sân, quay giáo một kích, đối với những cái kia bị chính mình mời tới thiên tài thống hạ sát thủ.

Kim Quang Bá cũng là người thông minh, quát to một tiếng, sẽ có chút kinh hãi chuẩn bị đào tẩu Cự Tượng Vương ngăn lại.

"Kim Quang Bá. Ngươi lừa ta!"

Cự Tượng Vương hét lớn một tiếng, phẫn nộ tới cực điểm, đại khai đại hợp, mỗi một cái công kích, đều đất rung núi chuyển, làm cho người ta chấn kinh.

Kim Quang Bá tự biết đuối lý, cũng không đáp lời, buồn bực đầu ngăn lại Cự Tượng Vương, hai người đều là cường giả, đánh một lát, liền biến hóa ra nguyên hình, hai đầu cự thú kinh thiên động địa đồng dạng va chạm lên.

"Các huynh đệ. Giết a!" Hắc Nhân Kiệt phản ứng cũng không chậm, biết lúc này không còn biểu hiện, đợi đến Lâm Hoang dọn ra tay, sẽ bị chết rất khó coi.

Lập tức xung trận ngửa lên trước, ra sức huy vũ lấy liệt hỏa thân kiếm, đối với đám kia bị chính mình uy bức lợi dụng tới đám thiên tài bọn họ, thống hạ sát thủ.

Lâm Hoang mặt không biểu tình nhìn nhìn trong sân biến hóa, cũng không nói chuyện, chỉ là nơi đó có người muốn chạy trốn, Lâm Hoang liền một quyền đánh đi qua, mạnh mẽ bá đạo, trấn áp toàn trường, thủ hạ không có hợp lại chỉ đích, toàn bộ trấn áp.

Một đám thiên tài hùng hổ mà đến, tuy Huyết Linh Lung đám người cũng biết bắt quá là chút đám ô hợp, thế nhưng bị bại nhanh như vậy, thảm như vậy, lại là ngoài dự liệu của mọi người, nhìn về phía Lâm Hoang mục quang cũng càng sợ hãi, không dám nhìn thẳng Lâm Hoang.

Lâm Hoang cười cười, quay người lại, trở lại ghế ngồi của mình, Thôn Báo lập tức té gom góp qua, nịnh nọt ton hót nói: "Lâm Hoang, người thật là lợi hại. Đám người kia quả thực là không biết sống chết, để ta đi đem bọn họ tất cả đều nuốt."

"Đặc biệt là Huyết Linh Lung đám kia phản đồ, Lâm Hoang, ngươi nhất định phải giết gà dọa khỉ, để cho ta đi đem đám kia phản đồ toàn bộ ăn tươi a, như vậy sẽ không người dám phản kháng mệnh lệnh của ngươi."

Huyết Linh Lung đám người chính là chờ đợi lo lắng, không biết Lâm Hoang hội xử trí như thế nào bọn họ, nghe được lời của Thôn Bảo, không khỏi hận đến ngứa răng, kinh hồn bạt vía.

"Đại thánh. Đó là một hiểu lầm. Những người này hợp thành một cái Đồ Thánh liên minh, muốn khiêu chiến người uy nghiêm. Chúng ta cũng là hướng dẫn theo đà phát triển, thuận tiện đem bọn họ đưa tới, quả nhiên nhất cử bất."

Kim Quang Bá lấp bắp vuốt mông ngựa, một khi không chú ý, bị Cự Tượng Vương một quyền đánh ra huyết.

"Kim Quang Bá, người khốn kiếp! Rõ ràng là người muốn mời ta, nói muốn nhất cử Đồ Thánh. Kết quả, người khốn kiếp lừa ta. Chúng ta ngàn năm giao tình, hôm nay xem như đi tới phần cuối!"

Cự Tượng Vương rít gào một tiếng, tro trên Kim Quang Bá làm người, một quyền đập ra Kim Quang Bá chặn đường.

Trong nội tâm vui vẻ, đang chuẩn bị đào tẩu, nhưng bỗng nhiên sau lưng phát lạnh, kêu sợ hãi một tiếng, bị một trượng đại thủ hung hăng đập rơi vào đất, toàn thân bị giam cầm, không thể động đậy.

Thôn Bảo nhìn nhìn Cự Tượng Vương kia thân thể cao lớn, nhìn không được nuốt nước miếng một cái, hét lớn: "Lâm Hoang, những người khác ta không muốn. Người liền đem đầu kia voi cho ta đi. Ta thề, chỉ cần người để ta nuốt hán, ta về sau nhất định ngoan ngoãn nghe lời người."

"Huyết Linh Lung nếu như bọn họ còn dám phản bội người, ta lập tức sẽ nói cho người biết."

Huyết Linh Lung thiếu điều một búng máu không có nhỏ ra, căm tức nhìn Thôn Bảo.

Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng, "Được rồi, đem tất cả mọi người bắt lại."

Ra lệnh một tiếng, Huyết Linh Lung đám người lập tức tăng thêm tốc độ, đem ở đây thiên tài một mẻ hốt gọn, tất cả đều trôi lại.

Lâm Hoang vung tay lên, đánh ra đủ loại huyền ảo thủ ấn, cuối cùng phân hoá ngàn mai, rơi vào mỗi người my tâm, lúc này mới gật gật đầu, "Được rồi các người còn có thời gian một ngày,

Ta muốn mười vạn tế phẩm, nếu như lại gom góp không đồng đều. Các người tất cả đều phải chết."

Nhàn nhạt lời nói, để cho tất cả mọi người là trong nội tâm run lên, không dám cãi nghị, cúi đầu xuống, không dám nhìn thẳng Lâm Hoang.

Lâm Hoang phát phát tay, "Đi thôi, sự kiên nhẫn của ta là có hạn."

Huyết Linh Lung đám người không dám xen vào, vội vàng xua đuổi lấy mọi người rời đi, tìm kiếm tế phẩm.

Gần nghìn hào thiên tài vội vàng mà đến, chật vật mà đi, đi ra hơn mười dặm, cảm thấy Lâm Hoang nhìn không đến, lúc này mới dừng lại, nhìn chăm chăm, đem Huyết Linh Lung đám người bao vây ở trong đó.

Huyết Linh Lung, Kim Quang Bá còn có Hác Nhân Kiệt gượng cười, đối mặt mọi người nhìn chăm chăm mục quang, da đầu có chút run lên.

"Huyết Linh Lung." Thạch vương nghiêng răng nghiêng lợi gằm nhẹ, trên mặt còn lưu lại lấy Lâm Hoang dấu quyền, thoát nhìn có chút buồn cười.

"Người thế nhưng là tỉ mỉ chuẩn bị thật lớn một cái hố."

Huyết Linh Lung giả cười một tiếng, "Ha ha, ta không phải là nhắc nhở mọi người, nhất định phải đồng tâm hiệp lực. Kết quả, ai, việc đã đến nước này, lại nói cái khác cũng không có ý nghĩa. Mọi người hay là lập tức đi tìm tế phẩm a. Chỉ có thời gian một ngày, nếu tìm không đủ mười vạn tế phẩm, chúng ta đều phải chết."

"Huyết Linh Lung." Thập Hóa Ngạo Nhân cùng Dương Nhị lang một trái một phải, đem Huyết Linh Lung ngăn lại, then quá hoá giận, bị phản bên trong lại càng là có sát ý, "Người ít giả ngây giả dại. Chuyện lần này, sẽ không dễ dàng như vậy để cho người chạy trốn đi qua."

Mà Cự Tượng Vương không nói tiếng nào, trực tiếp vọt tới trước mặt Kim Quang Bá, một quyền đánh giết đi qua, "Người khốn kiếp. Lão từ hôm nay cùng người tuyệt giao! Chịu chết đi!"

Mà Hác Nhân Kiệt cũng bị một đám người vây lên, hô đánh giết, trong lúc nhất thời ba người trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

"Ồ ồ!" Thôn Bảo cười lớn một tiếng, dùng sức lôi ra đi theo phía sau kia cái sợ hãi rụt rè, cúi đầu người, "Tất cả mọi người là anh không ra anh, em không ra em, tới tới tới, biết nhau một chút."

"Vây vừa đánh khùng, nhả nhận, không muốn đánh chết. Bằng không Lâm Hoang rất tức giận, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng."

Nói qua, Thôn Bảo sôi nổi đi đến Thạch vương trước mặt, "Người là Lôi Thần hậu duệ, kia cái Thạch vương?, ta giới thiệu một người anh em cho người nhận thức. Tiểu Không Không, qua a."

Vũ Không có dừng khí muốn bóp chết Thôn Bảo ý niệm trong đầu, thấy ánh mắt mọi người đều nhìn sang, lúc này mới ho khan một tiếng, đứng thẳng

thân thể, sắc mặt lãnh khốc, gât gât đầu.

"Vũ Không? !" Thạch vương cả kinh, sau đó bỗng nhiên có chút vui sướng trên nỗi đau của người khác, "Không nghĩ được ngươi cũng bị bắt."

Vũ Không hừ lạnh một tiếng, "Ta mới không giống các ngươi như vậy vô dụng, một đám người vậy công, vậy mà liền Lâm Hoang góc áo đều không đã thương được. Ta thế nhưng là đơn thương độc mã đi khiêu chiến, nhất thời thất thủ, mới đã rơi vào Lâm Hoang ma chướng."

"Chính là. Chính là. Tiểu Không Không vượt qua dũng cảm, đi một mình khiêu chiến Lâm Hoang, đáng tiếc bị đánh giống như chó chết, ai." Thôn Bảo khanh khách nở nụ cười.

Những người khác cũng nhin không được bật cười, nhưng rất nhanh liền suy sụp dưới mặt, liền tìm Huyết Linh Lung đám người gây phiền toái tâm tư cũng đã dừng.

"Cái này thế nào? Từng cái một điều võ dương oai, tự cho là đúng, hiện tại tất cả đều trở thành Lâm Hoang tù nhân." Hắc Nhân Kiệt thở dài một tiếng, sau đó căm tức nhìn cùng hân cùng một chỗ những người kia, "Ta nói đi mật báo, các ngươi không nên ngăn đón, ngăn đón. Cái này xong chưa!"

"Mật báo thì phải làm thế nào đây? ! Chẳng lẽ Lâm Hoang còn có thể thả ngươi." Có người cười lạnh, chỉ vào Thôn Bảo, "Nhìn, kia bắt hữu cái mật báo, kết quả còn không phải như vậy."

Thôn Bảo thấy được mọi người đem ánh mắt nhìn về phía chính mình, khanh khách cười lớn một tiếng, bỗng nhiên trong tay xuất hiện một đầu dài cây roi, uy phong hất lên, phích lịch Lôi Đình, lập tức mọi người cảm thấy mi tâm nóng lên, bị Lâm Hoang gieo xuống cảm chế bị xúc động.

"Ồ ồ. Lâm Hoang nói, hiện tại các ngươi đám người kia đều về ta quản. Ai dám không nghe lời, roi hầu hạ!"

Nói xong, ba đến hai lần xuống nhảy đến Cự Tượng Vương trên lưng, giương lên cây roi, hét lớn: "Giá! Xuất phát!"

Cự Tượng Vương giận dữ, cái mũi hất lên, liền muốn đánh chết Thôn Bảo.

Nhưng Tâm Niệm vừa mới động, mi tâm liền đau dữ dội, toàn thân không có khí lực, quỳ rạp xuống đất.

Thôn Bảo tâm ngoan thủ lạt, giương lên roi, là tả ba roi hạ xuống, Cự Tượng Vương thống khổ, kêu thảm thiết liên tục, trên Địa trở mình tới lần đi, thê thảm bộ dáng, để cho tất cả mọi người là trong lòng run lên, mỗi người cảm thấy bất an.

"Để cho ngươi không nghe lời, không biết ta hiện tại mới là lão đại sao? !"

Thôn Bảo giết gà dọa khỉ, đem Cự Tượng Vương quất roi đến nỗi ngay cả liên cầu xin tha thứ, lúc này mới dừng lại, mục quang lưu chuyển, roi xuống mỗi người trên người, "Hiện tại, tất cả mọi người nghe ta hiệu lệnh, lập tức xuất phát, tìm kiếm tế phẩm."

Thấy được Cự Tượng Vương thê thảm bộ dáng, những người khác tuy trong nội tâm tức giận, nhưng là không dám lần nữa nói thêm cái gì, bị Thôn Bảo đuổi dê đuổi đi.

Vạn dặm ra, một chỗ đỉnh núi, Hứa Khuynh Thành thở dài một tiếng, ý bảo bên cạnh nam tử buông xuống Hạo Thiên kính, "Không nghĩ được Lâm Hoang vậy mà đã cường đại như vậy. Xem ra bằng ngươi ta hai người, không phải là đối thủ của hắn."

Đứng ở Hứa Khuynh Thành bên cạnh nam tử gât gât đầu, thần sắc ngưng trọng, "Không nghĩ tới vậy mà hội thấy như vậy một màn. Lâm Hoang đã có thành tựu, nhất định phải mau chóng giết chết hắn."

"Ngươi nói đối với." Hứa Khuynh Thành gât gât đầu, tay áo bông bênh, "Đi thôi. Thừa dịp hiện tại bị Lâm Hoang bắt lấy người còn không phải quá nhiều. Chúng ta đi liên hệ những người khác, cấu thành Tru Thần trận, như thế, tài năng đánh với Lâm Hoang một trận."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Hỏa diễm Liên Hoa

Hỏa Diễm Sơn khâu, vô số dung nham hồ phập phồng phập phồng, thỉnh thoảng phun trào, có huyễn thiên diệt địa chi uy.

Phập phồng phập phồng dung nham trong hồ, có một cây hỏa diễm Liên Hoa, thần quang óng ánh, ẩn chứa đủ loại huyền ảo, mỗi một lần chớp chòn, đều

tạo thành toàn bộ Hỏa Diễm Sơn đôi sôi trào, hỏa diễm cuộn cuộn, đốt cháy hết thấy.

"Bất khả tư nghị, gốc này hỏa diễm lực lượng Liên Hoa xa xa vượt qua vương giả, nếu như không phải là văn thần chiến trường không có thiên kiếp, sợ là đã sớm tiến nhập thánh vị."

"Đây là một cây có thể so với thánh dược hiếm thấy Dược Vương, đạt được nó, hẳn có thể gom góp đủ tế phẩm."

Hác Nhân Kiệt mang theo một đám người phát hiện gốc này hỏa diễm Liên Hoa, hết sức kích động.

"Ngọn lửa này Liên Hoa đã thành tinh. Mọi người cẩn thận, nơi này bị bày ra Phần Thiên thần trận, không cẩn thận sẽ dẫn động thần trận." Có người hoảng sợ nói.

"Hội phá giải thần trận qua, người đi thông báo Thôn Bảo, nhất định phải đạt được gốc này hỏa diễm Liên Hoa."

Hác Nhân Kiệt thấp giọng phân phó một câu, mục quang chớp động, nhìn về phía bốn phía, trong lòng có chút bất an, cảm giác, cảm thấy có người ở nhìn xem hắn.

Nhưng rất nhanh Hác Nhân Kiệt liền không để ý, mục quang sáng ngời nhìn qua trung tâm hỏa diễm Liên Hoa.

Hác Nhân Kiệt đám người kia trong quả nhiên là nhân tài đồng đúc, có ba vị thần trận phương diện thiên tài, Phần Thiên này thần trận, tuy huyền ảo kinh người, nhưng ở ba người đồng tâm hiệp lực, hay là đầu vào đây từng bước đẩy mạnh.

Theo khoảng cách kéo gần, mọi người càng cảm nhận được hỏa diễm Liên Hoa mạnh mẽ đáng sợ, chậm chòn sinh hoa, đủ loại hỏa diễm dần sinh, thậm chí thiêu mặc hư không, làm cho người ta có thể rõ ràng thấy được hỏa diễm Liên Hoa từng đám cây tu xâm nhập một cái thế giới khác, tham lam thôn hấp lấy hỏa diễm lực lượng.

"Vây mà trực tiếp câu thông Hỏa Thần giới, thôn phệ bốn nguyên. Ngọn lửa này lực lượng Liên Hoa vượt qua tưởng tượng của chúng ta. Đáng tiếc, đáng tiếc, nếu là ở ngoại giới tất nhiên là tuyệt thế thánh dược."

Hác Nhân Kiệt thờ dài một tiếng, nhìn về phía ba cái phá giải thần trận người, "Còn kém ít nhiều?"

"Lập tức. Chỉ còn một bước cuối cùng." Phá giải thần trận người cũng không quay đầu lại, ba người liên thủ, đánh ra đủ loại Ấn Quyết, bỗng nhiên toàn bộ Hỏa Diễm Sơn đôi chấn động một chút, ngọn lửa kia Liên Hoa nhất thời chấn kinh.

Tại Hác Nhân Kiệt ánh mắt khiếp sợ, hỏa diễm Liên Hoa đột nhiên rút ra chính mình rễ cây, giống như bát trào con thỏ đồng dạng, nhắc tới chính mình lá cây, liền nhanh chóng muốn chạy trốn.

"Ta đi! Thật sự là thành tinh! Ngăn lại, ngăn lại! Đừng cho nó đào tẩu!" Hác Nhân Kiệt hô to gọi nhỏ, sau đó liền thấy được ngọn lửa kia Liên Hoa phịch một tiếng đâm vào hư không, toàn bộ bộ dáng đều bẹp, một mối roi trên mặt đất.

"Ha ha. Yên tâm, chúng ta không riêng phá giải Phần Thiên thần trận, hơn nữa nhờ vào đầu trận tuyến một lần nữa bố trí vây khốn thần trận, ngọn lửa này Liên Hoa chạy không thoát."

Phá giải thần trận ba người cười lớn một tiếng, mục mục tương đối, cũng có chút tinh táo tương tích.

"Vây hảo. Vây là tốt rồi." Hác Nhân Kiệt xoa xoa đôi bàn tay, "Vây ta nhóm hiện tại liền tiến vào đuổi bắt hỏa diễm Liên Hoa."

"Rất tốt. Bất quá một bước này liền không cần làm phiền các vị."

Một cái lông mày xanh đôi mắt đẹp thiếu niên đi theo phía sau một cái bay múa hoàng kim thần bướm từ trong hư không đi ra, trần ngập xin lỗi nói.

"Nhìn tại các người tỉ mỉ vì ta phá giải thần trận phân thượng, ta liền lòng từ bi buông tha các người. Các người đi thôi."

Thiếu niên khẩu khí rất lớn, đưa tay đùa tin tức mạnh mẽ trên vai đầu hoàng kim thần bướm, bỏ qua Hác Nhân Kiệt một đám người.

"Hắn là Thạch Hạo. Vô thượng đạo tràng Thạch Hạo."

Có người nhận ra thiếu niên thân phận, thấp giọng nói.

Hác Nhân Kiệt trong lòng cũng là cả kinh, vô thượng đạo tràng chính là Nhân giới thập đại thánh địa nhất,

Hơn nữa không giống với cái khác thánh địa, vô thượng đạo tràng mỗi một thời đại đều chỉ có một truyền nhân, lại như cũ có thể tiến nhập thập đại thánh địa cao độ, có thể nghĩ vô thượng đạo tràng truyền nhân đáng sợ đến cỡ nào.

Nhưng rất nhanh Hác Nhân Kiệt liền phản ứng kịp, âm hiểm cười một tiếng, "Vô thượng đạo tràng Thạch Hạo thật không? Ha ha, người đem kia hoàng kim thần bướm lưu lại, ta cũng lòng từ bi tha cho người một cái mạng."

Thạch Hạo mặc dù là người thiếu niên, nhưng thiên tư tung hoành, ngạo thị quần hùng, lúc đầu, trên cao nhìn xuống nói: "Các người là chưa thấy quan tài

chưa rơi lệ. Mà thôi, mà thôi. Các ngươi cùng lên đi. Như vậy tài năng đã đoạn các ngươi ý muốn."

Thạch Hạo ngoắc ngoắc ngón tay, không sợ hãi, ý bảo mọi người cùng tiến lên, hẳn muốn đánh một trận định càn khôn, tuyệt Hắc Nhân Kiệt bọn họ cùng hẳn tranh đoạt ý niệm trong đầu.

"Ngươi nói cùng tiến lên?" Hắc Nhân Kiệt sắc mặt cổ quái.

Thạch Hạo nhướng mày, mắt nhìn Hắc Nhân Kiệt, lại nhìn xem những người khác, phát hiện tất cả mọi người tiểu dung cổ quái, trong lòng có chút bất an, nhưng tự nghĩ thực lực kinh thiên, không sợ hãi, "Để cho các ngươi cùng tiến lên, liền cùng tiến lên. Bằng không thắng các ngươi, các ngươi cũng tâm bất cam tình bất nguyện."

"Ta Thạch Hạo luôn luôn lấy đức thu phục người, nếu như muốn cướp đồ đạc của các ngươi, tất nhiên muốn cho các ngươi tâm phục khẩu phục. Xuất thủ một lượt đi."

"Ngươi nói, cùng tiến lên?"

Âm trầm thanh âm vang lên, Thạch Hạo mục quang như điện, nhìn về phía bên trái hư không, một đóa hỏa diễm tách ra, Thập Hòa Ngạo Nhân rõ ràng toàn thân hỏa diễm nháy, nhưng ánh mắt lạnh lùng, để cho Thạch Hạo trong nội tâm cả kinh.

"Thập Hòa Ngạo Nhân?" Thạch Hạo sửng sốt một chút, sau đó chẳng hề để ý mà nói: "Cũng nói ngươi là Hỏa Thần giới tuyệt thế thiên tài. Ngọn lửa này Liên Hoa trời sinh hỏa diễm quy tắc, đối với ngươi là vô thượng bảo vật. Ta cũng đã sớm đoán được ngươi sẽ xuất hiện. Cho dù ngươi là cùng những người này liên thủ, ta thì sao, cùng lên đi."

Thạch Hạo ngoài miệng cuồng ngạo, nhưng trong lòng là cảnh giác nổi lên, Thập Hòa Ngạo Nhân tên tuổi vang dội, hẳn tự nghĩ tuy là có thể đánh bại Thập Hòa Ngạo Nhân, cũng cực kỳ khó khăn.

Về phần Hắc Nhân Kiệt đám người kia, trực tiếp đã bị Thạch Hạo bỏ qua, mục quang sáng ngời nhìn qua Thập Hòa Ngạo Nhân.

Thập Hòa Ngạo Nhân âm trầm cười, hai tay ôm ngực, đồng tình nhìn nhìn Thạch Hạo.

"Ngươi nói, cùng tiến lên?"

Lại là một tiếng âm trầm hỏi.

Thạch Hạo có chút thẹn quá hoá giận, "Muốn đánh liền đánh, ngươi dài dòng cái gì?"

Nhưng rất nhanh Thạch Hạo liền phản ứng kịp, lời này không phải là Thập Hòa Ngạo Nhân nói, xoay chuyển ánh mắt, liền thấy được Huyết Linh Lung nhẹ nhàng cười, xuất hiện ở chính mình phía bên phải.

Thạch Hạo sắc mặt ngưng trọng, "Huyết Thần hậu duệ? Huyết Linh Lung?"

Huyết Linh Lung không nói chuyện, chỉ nhìn lấy Thạch Hạo.

"Hảo. Không nghĩ được một cây hỏa diễm Liên Hoa, cái gì ngu quỷ Xà thần cũng bị dẫn ra." Thạch Hạo bỗng nhiên cuồng tiếu một tiếng, nhìn chăm chăm Huyết Linh Lung, "Thần huyết hậu duệ tư vị, ta còn không có hưởng qua đâu này?"

"Ngươi nghĩ biết thần huyết hậu duệ hương vị?"

"Vậy ngươi tới cắn ta a."

Liên tục hai thanh âm xuất hiện, Thạch vương cùng Vũ Không thần sắc buồn bực triệt để đem Thạch Hạo bao vây.

"Lại là hai cái thần huyết hậu duệ? !"

Thạch Hạo cảm thấy tình huống không đúng, hẳn không phải người ngu, mấy người kia trước sau xuất hiện, nhưng tựa hồ cũng là tại nhằm vào hắn, đứng phương vị lại càng là trực tiếp đưa hắn bao vây.

"Chỉ là một cây hỏa diễm Liên Hoa mà thôi. Ba cái thần huyết hậu duệ, còn có Thập Hòa Ngạo Nhân. Đây là muốn sớm bắt đầu quyết chiến sao?" Thạch Hạo có chút khó có thể tin, vẻn vẹn chỉ là một cây hỏa diễm Liên Hoa vậy mà hấp dẫn nhiều như vậy tuyệt thế thiên tài đến đây.

"Nhanh, cùng tiến lên, luân hắn."

Kim Quang Bá buồn bực thanh âm hờn dỗi xuất hiện, găm nhẹ một tiếng, sợ tới mức Thạch Hạo thiếu chút nữa không có nhảy dựng lên.

"Các ngươi vậy mà liên thủ sao? Quá hèn hạ!"

Thạch Hạo thật sự chấn kinh rồi, mặc dù biết tại viễn thần chiến trường đứng trọng tâm chắc chắn có người ôm đoàn liên thủ, thế nhưng này hợp với xuất hiện mấy người đều là không kém cõi thiên tài của hắn, lại vẫn vô sỉ ôm đoàn liên thủ, này khiến người khác sống thế nào.

Nhìn nhìn mấy người từng bước hướng về chính mình tới gần, Thạch Hạo sắc mặt khó coi, biết mình lần này sợ là muốn bại.

"Hỗn đản. Các ngươi động tác nhanh lên. Thôn Bảo muốn nổi đóa!"

Cự Tượng Vương vết thương chồng chất xuất hiện, tuy thần thái uể oải, thể nhưng mạnh mẽ lực lượng bạo phát, triệt để đã đoạn Thạch Hạo đường lui.

"Vô si a! Các ngươi thân là thiên tài tiết tháo, cao ngạo đầu này? !" Thạch Hạo kêu rên một tiếng, trong nội tâm không cam lòng, tối tăm phiền muộn, thiên tính vạn toán không có tính đến Huyết Linh Lung những người này vậy mà triệt để từ bỏ tiết tháo, thân là tuyệt thế thiên tài cao ngạo, liên thủ vây công hắn.

Sáu cái không kém cỏi Thạch Hạo địch thủ một chỗ liên thủ, Thạch Hạo khó khăn ngăn trở mười cái hiệp, liền bị một cái đánh lên thần tiên đánh trúng, kêu lên một tiếng khó chịu, ngã xuống đất ngất đi, mơ mơ màng màng thấy được một cái con mèo nhỏ đồng dạng sinh linh, điều võ dương oai, trường tiên huy vũ, đem Huyết Linh Lung đám người mắng máu chó xối đầu.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: Tạo hóa chi địa

"Ai, mấy người các ngươi thật sự là phế vật a. Lại muốn ta tự mình xuất thủ, tài năng bắt lại như vậy cái phế vật."

Thôn Bảo ngồi ở Cự Tượng Vương trên lưng, điều võ dương oai, không ai bì nổi, răn dạy lấy Huyết Linh Lung đám người.

Huyết Linh Lung đám người thần sắc như thường, phong bế thanh âm, không đi nghe Thôn Bảo ác liệt lời nói.

Được xưng là phế vật Thạch Hạo đã thanh tỉnh, nhưng vẫn là giả bộ như hôn mê, nghe lén lấy mọi người đối thoại.

"Này nói chuyện nhất định là kia con mèo nhỏ đồng dạng sinh linh sao? Cuối cùng là cái gì sinh linh? Vậy mà có thể đối với thần huyết hậu duệ tùy ý đánh chết. Mà thôi Huyết Linh Lung bọn họ tự phụ cao ngạo, vậy mà sống sờ sờ nhện?"

Thạch Hạo trong đầu chuyển ý niệm trong đầu, nỗ lực phân tích.

"Lâm Hoang. Lâm Hoang. Chúng ta trở về. Ngươi xem có hóa điểm Liên Hoa, còn bắt một thiên tài trở về." Thôn Bảo xa xa nhảy xuống Cự Tượng Vương cổng, giả bộ nhu thuận bộ dáng khả ái, tay trái dẫn theo Thạch Hạo, tay phải bung lấy hóa điểm Liên Hoa, chạy chậm đến Lâm Hoang trước người, nịnh nọt ton hót nói.

"Lâm Hoang? ! Danh tự có chút quen thuộc? Đường như ở nơi nào nghe qua?"

Thạch Hạo nghe được Thôn Bảo trong lời nói nịnh nọt ton hót lấy lòng, trong nội tâm lại là cả kinh, biết mình sợ là đến chân chính phía sau màn độc thủ trước mặt, thấp thỏm trong lòng, nhưng lại không dám mở mắt ra.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, tiếp nhận Thôn Bảo đưa tới hóa điểm Liên Hoa, tại Thập Hóa Ngạo Nhân đau lòng trong ánh mắt, tiện tay đem tế tự, lúc này mới thoả mãn gật đầu, duỗi ngón bản ra, cho Thạch Hạo gieo xuống cảm chế, mở miệng nói: "Đúng vậy, tế phẩm đã đủ rồi. Kim Quang Bá. Nói cho ta một chút tạo hóa chi địa tình huống."

Kim Quang Bá vội vàng mở miệng, "Tạo hóa chi địa, ta cũng chỉ đi qua một lần. Cụ thể ta cũng không rõ ràng lắm, ta lúc ấy tiến vào sau khi mơ mơ màng màng, vừa xuất ra liền trực tiếp là phong Vương thượng đoạn."

"Thật sự, ta không có nói sai, không tin ngươi hỏi Cự Tượng Vương."

Lâm Hoang ánh mắt nhìn hướng Cự Tượng Vương.

"Tình huống của ta cùng Kim Quang Bá không sai biệt lắm. Bất quá ta tiến vào sau khi xuất hiện ở trước mặt chính là một cái Huyết Trì, có ta Cự Tượng nhất tộc tổ Linh Chân huyết, để cho Cự Linh Thần của ta thể trực tiếp đại thành viên mãn."

Cự Tượng Vương trầm ngâm một chút mở miệng, thấy Lâm Hoang như có điều suy nghĩ, lại bổ sung.

"Ta cảm thấy được cái gọi là tạo hóa chi địa, dường như có thể cho người tâm tưởng sự thành. Người nghĩ được cái gì, liền có thể ở bên trong được cái gì."

Lâm Hoang như có điều suy nghĩ, gật gật đầu, nhìn về phía mọi người, "Được rồi các người nếu như giúp ta gom góp đã đủ rồi té phẩm, như vậy ta cũng không nuốt lời, lưu lại công pháp của các người, liền có thể rời đi."

"Hác Nhân Kiệt. Chuyện này, hay là do người phụ trách. Thôn Bảo, người phụ trách giám sát."

Nhàn nhật phân phó hạ xuống, Lâm Hoang tâm niệm vừa động, trong chớp mắt câu thông tạo hóa, thân hình lóe lên, tiêu thất đương trường.

"Rốt cục đưa đi ôn thân."

Trông thấy Lâm Hoang rời đi, đi tạo hóa chi địa, rất nhiều người đều là nhẹ nhàng thở ra, tê liệt ngã xuống trên mặt đất.

Thạch Hạo thấp thoáng đoán được tình huống, nhưng trong nội tâm vẫn có chút không dám tin tưởng, thấp giọng nói: "Tất cả mọi người là bị Lâm Hoang này bức bách à?"

Không ai để ý đến hắn, Thạch Hạo thanh âm trở nên lớn hơn một chút, "Tuy ta không biết chuyện gì xảy ra? Thế nhưng ta cảm thấy được mọi người hẳn là liên lên tay, như vậy tài năng cùng hắn chống lại. Chẳng lẽ mọi người thật muốn cứ như vậy bị nghiền ép, giao ra tuyệt học của mình?"

Ba!

Thôn Bảo tay cầm thần tiên, hung hăng quát lấy Thạch Hạo, mục quang hung ác, "Mới tới, muốn tạo phản sao? !"

Thạch Hạo hàm răng cắn chặt, nhìn hằm hằm Thôn Bảo, rít gào nói, "Nơi đó có áp bách, đâu liền có phản kháng. Mọi người liên lên tay,

Đánh trước giết đi Trữ Trữ Vi Ngược này chó săn!"

"Đầu óc hư rồi. Tới,.. Đầu đem tuyệt học của mình viết chính tả cho ta. Thôn Bảo, roi da chuẩn bị." Hác Nhân Kiệt tức giận nhìn Thạch Hạo liếc một cái, triệu hoán mọi người.

Huyết Linh Lung mục quang lấp lánh, trong nội tâm ý niệm trong đầu pháp phòng bất định, bỗng nhiên hạ quyết tâm, hợp tung liên hoành, lôi kéo Vũ Không dám người.

"Không vào hang cọp, làm sao bắt được cọp con. Thay vì giao ra tuyệt học xám xịt rồi đi, chúng ta không bằng lưu lại bên người Lâm Hoang, biết mình biết người. Bằng không, chúng ta cuối cùng cả đời sợ là chỉ có thể sống ở Lâm Hoang bóng mờ hạ xuống."

Lời của Huyết Linh Lung rất đơn giản, lại sâu sâu xúc động Vũ Không, Thạch vương dám người nội tâm cao ngạo.

Cho nên rất nhanh mấy người liền có quyết định.

Mà Lâm Hoang đối với mấy cái này căn bản không có để ý, hắn gom góp đã đủ rồi té phẩm, tâm niệm vừa động, liền xuất hiện ở một cái kỳ dị địa phương.

"Đây chính là ta vừa bắt đầu thấy kia gốc ngô đạo Thần Thụ trên lá cây."

Lâm Hoang tự nói một câu, dẫm nát mồ mịt sương mù tràn ngập trên mặt đất, dưới chân điểm một chút thanh sắc đường vân nổi bật, như điệp mạch, càng giống là thần bí đồ đằng.

"Thế nhưng tạo hóa ở nơi nào đâu này?" Lâm Hoang đi một đoạn, thỉnh thoảng thấp thân tỉ mỉ cảm ngộ dưới chân đường vân, chẳng được gì.

"Cự Tượng Vương nói vậy trong là tâm tưởng sự thành chi địa."

Lâm Hoang dừng bước lại, tự nói một câu, tìm được này tạo hóa chi địa kỳ quặc.

"Nhưng ta muốn nhất chính là đạp đất thành thần? Nơi này tuy được xưng tạo hóa chi địa, nhưng cũng không thể có thể khiến ta thành thần."

Lâm Hoang lắc đầu, cảm thấy cự lời của Tượng Vương có chút không thể tin.

Nhưng ý nghĩ như vậy vừa mới hiện lên, Lâm Hoang liền thần sắc trì trệ.

Ầm ầm!

Lâm Hoang hoảng hốt tiến nhập một cái không thể biết cảnh giới.

Mênh mông Vực Ngoại Tinh Không, vĩnh hằng, Hắc Ám, tinh mạch, tựa như thiên địa không khai mở lúc trước.

Bỗng nhiên, này vĩnh hằng, Hắc Ám, tinh mạch bên trong xuất hiện một đạo quang ảnh.

Này quang ảnh không thấy rõ về mặt, chân chính đỉnh thiên lập địa, phảng phát chính là thiên địa, chính là Tinh Không.

"Phải có ánh sáng!"

To lớn bao la mờ mịt ý niệm ba động, kia quang ảnh hai mắt mở ra, gieo rắc Vô Lượng Quang, vô lượng nóng.

Ầm ầm!

Tinh Không đảo ngược, thế giới mở ra. Tại này vĩnh hằng, Hắc Ám, tinh mạch trung xuất hiện một đạo quang, này quang xé rách hư không, tuôn động Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương.

"Trần Địa thủy hỏa phong!"

Lại là một cái to lớn bao la mờ mịt ý niệm ba động.

Quang ảnh vurun tay, hướng phía dưới nhấn một cái.

Mãnh liệt Địa, Thủy, Hỏa, Phong lập tức bị trấn áp, bình định.

Đại địa xuất hiện, biển rộng tuôn động, gió thổi, hỏa thiêu, liền có trọc khí, thanh khí bốc lên. Để cho toàn bộ thế giới ngấn xuất trời cùng đất.

"Ngăn Âm Dương."

Ý niệm to lớn, khẽ động trong đó, mất trái vì nguyệt, hóa thành Hắc Dạ, tĩnh dưỡng thiên địa. Mất phải vì ngày, hóa thành ban ngày, sinh dưỡng vạn vật.

Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương quy tắc rõ ràng đập vào mắt, đây là thế giới được mở mang thời điểm tài năng thấy cơ duyên.

Lâm Hoang ngưng nhìn bàn tay của mình, vừa rồi hần phảng phát tiến nhập một cái không thể biết cảnh giới, phảng phát trở lại Thái Cổ vạn giới không tồn đích niên đại, tận mắt nhìn thấy một cái thế giới mở ra.

Hoặc là nói tiến thêm một bước, tâm thần của Lâm Hoang cùng kia cái to lớn bao la mờ mịt ý niệm một chỗ mở ra một cái thế giới.

Đây là không thể diễn tả tạo hóa, đối với Lâm Hoang mà nói cũng là lớn nhất tạo hóa.

Có thể tận mắt nhìn thấy một cái thế giới mở ra, có thể tận mắt thấy Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương lúc ban đầu bốn nguyên quy tắc, đây đối với Lâm Hoang mà nói là thiên đại cơ duyên.

Hốt hoảng, Lâm Hoang tâm thần bên trong toàn bộ đều khai thiên tích địa cảnh tượng, Lục Đạo quy tắc nhất nhất tại trong lòng hiện lên, nhìn rõ mọi việc, thâm nhuận hết thảy.

Lâm Hoang không dám lãnh đạm, một bên nỗ lực cảm ngộ thuần túy nhất Lục Đạo quy tắc, một bên trên tay liên tục đánh ra Án Quyết, đem chính mình linh ngộ đến Pháp cùng nói, đánh tiến thân thể của mình, hoàn thiện chính mình Hoang Thần thể.

Một ngày hai ngày ba ngày, Lâm Hoang căn bản cũng không biết đến cùng qua mấy ngày, đợi đến trong nội tâm cuối cùng một vòng cảm ngộ tiêu thất, Lâm Hoang mới buồn vô cớ than tiếc một tiếng, nếu có điều mất.

"Không thể cưỡng cầu. Không thể cưỡng cầu."

Lâm Hoang thở dài một tiếng, mở mắt ra, đã ly khai tạo hóa chi địa.

Bạn đang đọc truyện *Sĩ Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Chỉ kém 3 bước

Lâm Hoang tâm thần còn có chút hoảng hốt, một lần nữa trở lại vẫn thần chi địa, trong lúc nhất thời lại là không có chú ý tới biến hóa.

"Cung nghênh đại thánh."

Bỗng nhiên, cùng kêu lên la lên, để cho Lâm Hoang phục hồi tinh thần lại.

Huyết Linh Lung đám người đồng thời bái phục trên mặt đất, thần sắc kính cẩn.

Lâm Hoang lông mày nhíu lại, lúc này mới chú ý tới mình bây giờ lại là tại một chỗ to lớn cung điện trên vương tọa, cửu giai cửu xích cửu tắc dưới bậc thang, Huyết Linh Lung đám người thành thành thật thật bái phục lấy.

Biến hóa như thế để cho Lâm Hoang có chút tò mò, phát phát tay, "Ai tới giải thích một chút."

Thanh âm không có pháp phòng, lại tự có uy nghiêm, làm cho người ta trong lòng run lên, mục quang đều nhìn về phía Huyết Linh Lung.

Huyết Linh Lung đứng dậy, cười duyên nói: "Đại thánh uy nghiêm chiếu rọi vòm trời. Chúng ta thành tâm bái phục, hi vọng có thể vì đại thánh hiệu quả khuyến mãi chi lao."

Lời nói nói xinh đẹp, Thôn Bảo gấp khó dần nổi nhảy ra, lớn tiếng nói: "Lâm Hoang, Ngươi nhanh để ta nuốt Huyết Linh Lung này yêu nữ. Nàng vì phạm ý tứ của ngươi, không cho phép bắt luận kẻ nào rời đi. Còn buộc chúng ta xây dựng chỗ này cung điện, ngươi xem, tay ta đều nổi bóng."

Lâm Hoang từ chối cho ý kiến, nhìn nhìn Huyết Linh Lung.

"Đại thánh minh xem xét. Mọi người chúng ta đều là chân tâm bái phục đại thánh." Huyết Linh Lung có chút thấp thỏm, nhưng nghĩ đến mục đích của mình, hay là cần rằng một cái, đem chính mình vài ngày động tác thành thành thật thật nói xuất ra.

Huyết Linh Lung lôi kéo Vũ Không mấy cái không cam lòng thần huyết hậu duệ, liên hợp lại, lực lượng đủ để Chấn Nhiếp những người khác, lại vô ngược cam đoan có thể cho Lâm Hoang thưởng phạt phân minh, đem bắt được tuyệt học với tư cách là ban thưởng để cho mọi người lĩnh hội, uy bức lợi dụ, đem tất cả mọi người lưu lại.

Huyết Linh Lung làm như vậy, đương nhiên không phải là bởi vì thật sự bái phục Lâm Hoang. Mà là đi qua dày công tính toán.

Vấn thần chiến trường, Lâm Hoang tồn tại đã phá hủy cân đối, ai cũng không thể nào là đối thủ của Lâm Hoang, chân chính tạo hóa cơ duyên khẳng định cuối cùng đều rơi vào Lâm Hoang trên tay. Thay vì rời đi, sống ở Lâm Hoang bóng mờ, nhìn nhìn Lâm Hoang càng chạy càng xa, chẳng lưu lại, tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, có lẽ có thể từ Lâm Hoang trong tay đạt được cơ duyên tạo hóa.

Cuối cùng để cho Huyết Linh Lung có thể thuyết phục Vũ Không đám người lưu lại nguyên nhân lớn nhất, chính là thuyết phục Lâm Hoang đem thu thập được tuyệt học với tư cách là khen thưởng cho bọn họ lĩnh hội.

Nếu quả thật có thể học lướt Bách gia sở trường, Huyết Linh Lung đám người tự nghĩ đây tuyệt đối là không kém hơn tạo hóa chi địa đại cơ duyên, đại tạo hóa.

Nói ngắn gọn, Huyết Linh Lung đánh cho chủ ý chính là Lâm Hoang ăn thịt, bọn họ đi theo húp chút nước.

Ý nghĩ như vậy có thể nói là vượt quá Lâm Hoang dự liệu, nhưng rất nhanh Lâm Hoang minh bạch Huyết Linh Lung đám người tâm tư, có chút tán thưởng, cái gọi là nhân kiệt, liền muốn cơ được dân được, chịu nhục cũng sẽ không, làm sao có thể đủ đi đến đỉnh phong.

Đương nhiên nếu như không có Lâm Hoang hoành không xuất thế, quét ngang hết thấy, Huyết Linh Lung đám người cũng sẽ không có chịu nhục một ngày, tuyệt đối là hào quang bắn ra bốn phía, chiếu rọi Vạn Cổ.

Trong nội tâm thầm nhủ tâm cơ của Huyết Linh Lung, Lâm Hoang gật gật đầu, cũng không để ý, thanh âm bao la mờ mờ ảo ảo, "Hảo. Như các ngươi mong muốn. Huyết Linh Lung, khen thưởng sự tình liền giao cho ngươi."

Huyết Linh Lung mừng rỡ trong lòng, vội vàng đáp ứng.

Thôn Bảo trong nội tâm cả kinh, hét lớn: "Lâm Hoang. Lâm Hoang, ta mới là người thứ nhất đi theo ngươi."

Lâm Hoang thần nhiên nhìn mắt Thôn Bảo, "Hình phạt sự tình, liền giao cho ngươi."

Mục quang đảo qua mọi người, Lâm Hoang thần nhiên nói: "Về phần những chuyện khác, các ngươi thương lượng định đi."

"Ngoại trừ tế phẩm. Còn có Luân Hồi đạo tràng đệ tử, tìm đến hấn, bắt trở lại."

Nói xong,

Lâm Hoang vẫy lui mọi người, nếu như là những người khác có thể thuyết phục thiên kiều, đánh xuống cơ nghiệp, nắm quyền, tất nhiên là hào hùng vô hạn, nhưng tâm tư của Lâm Hoang không ở trên mặt này.

Tinh tế nhận thức mình một chút tại tạo hóa chi địa ở bên trong lấy được tạo hóa, Lâm Hoang mục quang trở nên kiên định, bình tĩnh.

Tạo hóa chi địa trong quả nhiên có đại tạo hóa, đại cơ duyên.

Ngán ngẩm mấy ngày cảm ngộ, đối với Lâm Hoang mà nói lại là thắng được trăm năm khổ tu.

Thấy tận mắt nhận thức khai thiên tích địa, Lục Đạo diễn biến quá trình, Lâm Hoang đối với Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương lĩnh ngộ trực tiếp tăng lên một đoạn, hiện tại đã chạm đến quy tắc, mà thần thể phương diện, cũng là sắp Đại viên mãn, chỉ cần hấn định ra một cái khác Pháp, liền có thể lập tức triệt để Đại viên mãn.

Đến lúc sau, thần thể Đại viên mãn, chường khổng Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương Lục Đạo quy tắc, vượt qua thiên địa hai kiếp, Lâm Hoang chính là chân chính đứng ở đại thánh đỉnh phong.

Cự ly thành thần, chỉ kém ba bước.

"Không phải là ba bước, mà là hai bước. Chỉ cần ta định ra một cái khác Pháp, chính là Hồng Trần ngộ đạo. Đạp thần ba bước đi ra bước đầu tiên, khoảng cách thành thần chỉ kém hai bước."

Lâm Hoang tự nói một câu, không vui không buồn, hấn hiện tại rốt cục mình bạch tam kiếp bên trong cuối cùng một kiếp nhân kiếp nên khi nào độ.

Nhân kiếp, nhân kiếp, chỉ cần là người liền có kiếp nạn này.

Không thành thần, có thể nào chặt đứt Hồng Trần.

Bởi vì Hồng Trần thủ nói, đúng là vẫn còn phải ở Hồng Trần này trung lẫn qua lẫn lại, bởi vì chỉ cần là người, liền muốn lưu lạc Hồng Trần, như thế nào chặt đứt, không thể chặt đứt.

Người này kiếp phải tại thành thần thời điểm vượt qua, bằng không cũng chỉ có thể biến thành Bán Thần, trọn đời vô duyên thành tựu Thần vị.

"Thành Thần Đạo đường, quả nhiên là từng bước cạm bẫy."

Lâm Hoang có chút tim đập nhanh, hai lần hấn đều thiếu một ít chặt đứt Hồng Trần, vượt qua nhân kiếp, biến thành Bán Thần, trọn đời vô duyên chứng được Thần vị. Nhưng may mà đúng là vẫn còn bước qua cái bẫy này, đặt định thành thần cơ sở.

Bất quá thành thần không phải là đơn giản như vậy, Lâm Hoang biết coi như mình Hồng Trần ngộ đạo, nhưng kiếp nạn như cũ, Thiên Địa Nhân ba con đường, chính là cảm đạo chi tâm, càng thêm gian nan.

"Thiên Địa Nhân ba đạo, chính là Thiên Địa Nhân ba tâm. Thiên Tâm mờ ảo vô tình, địa tâm nhân từ bác ái, nhân tâm chấp niệm Phong Ma. Đáng tiếc thiên địa nhị tâm khó thành, chẳng lẽ ta chỉ có rời đi tâm chấp niệm Phong Ma một đường?"

Thở dài một tiếng, càng là tiếp cận thành thần, Lâm Hoang liền càng là lĩnh ngộ đến thành thần khó, khó, khó!

"Nhân đạo không người thành thần, ta tuyệt đối không thể lựa chọn. Thiên địa hai đạo, ta chỉ có thể nỗ lực cầu được Thiên Tâm mờ ảo vô tình chi đạo. Bất quá không ngừng Hồng Trần, như thế nào cầu Thiên Tâm. Ài, khó, khó, khó!"

Hồng Trần không ngừng, liền hay là người. Chỉ cần là người, liền biết nhân tâm khó lường, làm sao có thể đủ cảm nhận được thiên lòng Địa.

"Mà thôi, mà thôi. Không nên suy nghĩ nhiều. Đi một bước nhìn một bước. Cầm Thiên Tâm chứng nhận ta nói, cầm Thiên Tâm chứng nhận ta nói."

Lâm Hoang thanh âm dần dần Đê không thể nghe thấy, rũ xuống hai mắt, hăm vào lẳng lẳng thể ngộ bên trong.

Vạn dặm ra, Hứa Khuynh Thành tay áo bông bành, mỹ lệ khuynh thành, tựa như thần nữ đến thế gian, đứng thẳng đỉnh, chỉ điểm giang sơn.

"Hạo Thiên trong kính truyền đến hình ảnh, mọi người đều thấy được."

Nhàn nhạt mở miệng, Hứa Khuynh Thành xoay chuyển ánh mắt, rơi xuống sau lưng trên thân mọi người, "Thực lực của hấn hiển nhiên vượt ra khỏi tất cả mọi người dự tính, chúng ta chỉ có liên thủ đánh một trận, cấu thành Tru Thần trận, mới có cơ hội."

"Bằng không sẽ luân lạc tới như những người kia đồng dạng hoàn cảnh."

Lời nói của Hứa Khuynh Thành vừa dứt, liền có người nói tiếp.

"Đúng vậy, người kia đã đã có thành tựu. Chỉ cần liên thủ chúng ta mới có cơ hội."

Người nói chuyện là tại dự tuyển thi đấu trung nhắc lên Cuồng Phong Hải Lăng Thái Dương Thần thể, gọi Thái Nhất Tấn, thân phận thật sự là Thái Nhất Giáo một vị thần linh tổ sư hậu duệ, cũng là thần huyết hậu duệ, tại Thái Nhất Giáo thân phận trung so với Hứa Khuynh Thành cao hơn một đoạn, chỉ bất quá một mực tiềm tu, thanh danh xấu xí.

"Ta đã được rồi một quẻ, chính là Quân Long Vô Thủ, thuận lợi."

Mở miệng chính là Hồng gia tuyệt thế thiên tài Hồng Nhân Dịch, thần sắc nhàn nhạt, nhìn về phía Hứa Khuynh Thành.

Hứa Khuynh Thành gật gật đầu, "Lần này do ta, Hồng Nhân Dịch, Thái Nhất Tấn còn có Thiên kiếm hầu cầu thành trấn mắt. Những người còn lại phân tán trận cánh."

Tĩnh tế an bài xong, Hứa Khuynh Thành thở dài, "Đáng tiếc Phong Dao bọn họ cương quyết bướng bỉnh, không chịu cùng bọn ta liên thủ, bằng không càng có phần thắng."

"Không sao. Vừa vặn để cho bọn họ đi sờ sờ ngọn nguồn."

Thái Nhất Tấn mở miệng nói, trong ánh mắt chiến ý kinh thiên, nhìn xa vạn dặm.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Phong Dao

Cầu Long đồng dạng son lĩnh, Phong Dao một mình đi lại, lưng mang cây đao kia thần lưu lại Thiên Dao.

Phong Dao nguyên bản không gọi Phong Dao, mười năm trước, Phong Dao mới ra đời, khiêu chiến Nhân giới đao Vương Thạch hiền, đánh một trận kinh thiên, đao xuất Vô Hối, bị Thạch Hiền tàn thương: Trận chiến này sau khi đủ để Phong Dao.

Từ đó Phong Dao danh tiếng truyền khắp Nhân giới.

Phong Dao, là làm cho người ta Phong Dao Phong Dao.

Có thể nghĩ, Phong Dao đao là như thế nào để cho luyện đao người tuyệt vọng.

Đao Thánh đã từng nói, Phong Dao là chân chính vì đao mà sinh Vô Thượng Thiên mới, tối đa hai mươi năm, Phong Dao liền có thể vượt qua hấn, đứng ở đao đạo đỉnh phong.

Phong Dao là một cái bất luận kẻ nào cũng không thể bỏ qua đao đạo thiên tài, huống chi hấn hiện tại có một bá hảo đao, một cây đao thần lưu lại Thiên Dao.

Cho nên Phong Dao không sợ hãi, một đao trên tay, quỷ thần không để lại. Cho nên hấn cự tuyệt Hứa Khuynh Thành liên thủ đề nghị, một người, một cây đao, cứ như vậy đi về hướng kia tại vẫn thần chiến trường trung hiển lộ không hợp nhau cung điện.

Đó là Lâm Hoang cung điện.

Lúc này Lâm Hoang cung điện ngoại còn có hơn ba mươi người, những ngừng người này Huyết Linh Lung tận lực lưu lại, không phải là vì thủ vệ Lâm Hoang, mà là để cho tiện Lâm Hoang truyền ra hiệu lệnh.

Hơn ba mươi người trong có Thôn Báo, còn có Huyết Linh Lung. Về phần những người khác thì dựa theo Lâm Hoang phân phó, ra ngoài tìm kiếm tế phẩm, tìm kiếm Luân Hồi đạo tràng đệ tử.

Vì nổi bật Lâm Hoang địa vị, Huyết Linh Lung đám người đem cung điện địa thế sống sờ sờ nâng lên, xa xa liền có thể thấy được này giống như hải đăng đồng dạng cung điện.

Cho nên đứng ở cung điện, Huyết Linh Lung đám người cũng xa xa thấy được Phong Dao.

Một người, một cây đao, cứ như vậy như vào chỗ không người đã đi tới.

Phong Dao người vẫn còn ở mười dặm ra, thế nhưng một cỗ mạnh mẽ vô cùng đao ý đã bao phủ hạ xuống, phương viên mười dặm ở trong, khí lưu bắt đầu cuộn cuộn, nhiễm đến Phong Dao đao ý, mà trở nên sắc bén, hàn ý bức người.

Phong qua, Huyết Linh Lung trong tai mát lạnh, liền có đứt đoạn rơi xuống, làm cho người ta kinh hãi.

"Phong Dao." Huyết Linh Lung thần sắc ngưng trọng, tuy là lần đầu tiên nhìn thấy Phong Dao, nhưng chưa có tới do, Huyết Linh Lung liền biết người này

là Phong Dao.

Bởi vì ngoại trừ Phong Dao, nàng không nghĩ được còn có người thứ hai có thể có đáng sợ như vậy đao ý, để cho nàng đều cảm thấy tim đập nhanh.

Thôn Bảo sôi nổi rơi xuống Huyết Linh Lung đầu vai, "Hắn chính là Phong Dao? Thoạt nhìn không thể nào ăn ngon."

Trong khi nói chuyện, Thôn Bảo thần sắc trì trệ, cảm thấy trong nháy mắt toàn bộ đều sắc bén đao khí, thật giống như mỗi một lần hô hấp đều nuốt vào một bả sắc bén Tiểu Dao, loại tư vị này, để cho Thôn Bảo càng thêm cảm giận kêu lên: "Không thể ăn, một chút cũng không thể ăn."

Huyết Linh Lung không để ý đến Thôn Bảo, phát phát tay, liền có một người nghênh đón tới.

Người kia là Huyết Linh Lung tùy tùng, cũng là người của Huyết tộc, thân hình linh động, nhẹ nhàng uốn éo, tựa như cùng như gió kích xạ hướng Phong Dao.

Phong Dao bước chân không có dừng lại, ánh mắt nhìn chỗ cao cung điện, hẳn biết Lâm Hoang đang ở bên trong.

"Lâm Hoang. Đánh với ta một trận."

Phong Dao nhàn nhạt mở miệng, thanh âm không lớn, lại giống như đao của hắn đồng dạng, tràn ngập đủ để trấn phá hư không bá đạo, sắc bén.

Một câu rơi xuống đất, kia hóa thành phong kích xạ hướng Phong Dao tùy tùng, liền thật sự trở thành phong, huyết sắc phong, liền kêu thảm cũng không có, vô thanh vô tức, chết rồi.

Huyết Linh Lung đồng tử co rút lại, nàng không có thấy rõ ràng Phong Dao vừa rồi có hay không rút đao, nếu như hắn rút, cái này tốc độ để cho nàng kinh hãi, nếu như hắn không có rút đao, lại càng để cho nàng kinh hãi.

Nhưng bây giờ không phải là kinh tâm thời điểm,

Phong Dao bước chân rất chậm, nhưng tốc độ cũng rất nhanh, một bước trong đó vượt qua vài dặm. Đây là Súc Địa Thành Thốn pháp môn, Huyết Linh Lung cũng đã biết, cho nên nàng biết tối đa chỉ cần mười bước, Phong Dao liền có thể đi đến trước mặt nàng.

"Không thể để cho hắn quấy nhiễu đến Lâm Hoang."

Huyết Linh Lung trong nội tâm dâng lên ý nghĩ này, nàng biết Lâm Hoang hiện tại cân nhắc người cùng sự, đều là từ có ích, vô dụng tới phán định, nàng không muốn làm cho Lâm Hoang cảm thấy nàng vô dụng.

Cho nên Huyết Linh Lung mở miệng phân phó, liền có hai người đứng dậy, hai người kia cũng là thiên tài, vẹn vẹn thua kém Thôn Bảo thiên tài.

Này hai cá nhân đơn đả độc đấu liền Thôn Bảo cũng thắng không được, tự nhiên không thể nào là đối thủ của Phong Dao.

Nhưng Huyết Linh Lung biết hai người này có liên thủ tuyệt học, gọi đại Âm Dương đao pháp, liên thủ, đủ để đánh với nàng một trận, bằng không hai người này cũng không dám đứng ra.

Thấy được hai người này cầm đao đứng ra, Phong Dao dưới chân không ngừng, nhàn nhạt hỏi: "Các ngươi cũng dùng đao?"

Hai người瑟瑟, sau đó liền có một loại bị nhục nhã cảm giác.

"Phong Dao, ngươi quá cuồng ngạo. Hẳn là cho rằng thiên hạ cũng chỉ có ngươi mới có thể đao sao?!"

"Không sai! Phong Dao, nổi danh phía dưới kỳ thật khó phò, ta hôm nay cũng muốn nhìn xem ngươi dựa vào cái gì có thể khiến người Phong Dao!"

Hai người hét lớn một tiếng, bá một tiếng rút ra đao của mình.

Đao là tốt đao.

Một bả dương cương trầm trọng, thân đao mượt mà như Liệt Nhật, đao động Vô Phong, chính là hiển hách một thời mặt trời mặt trời đao.

Một bả âm nhu khinh bạc, thân đao hẹp hòi như Tân Nguyệt, đao phong lạnh thấu xương, chính là xú danh vang dội Tân Nguyệt âm đao.

Hai thanh đao vừa ra vỏ (kiếm, đao), như Nhật Nguyệt thẳng không, luân chuyển Âm Dương, đan chéo Pháp cùng nói, Âm Dương chấn động, trăm tượng ở trong, hết thảy hóa thành Hỗn độn, chỉ có một vòng mặt trời, một vòng Minh Nguyệt pháp phòng pháp phòng, Chủ Tể thế gian.

Phong Dao bước chân liên tục, ánh mắt nhìn hướng hai thanh đao, bỗng nhiên thờ dài một tiếng, "Danh đao bị long đong. Thật sự là thật đáng buồn, thật đáng buồn."

Thờ dài một tiếng, Phong Dao bước ra bước thứ ba, không có ai trông thấy hắn như thế nào rút đao, nhưng có thể xác định hắn nhất định rút đao.

Bởi vì vô cùng đao ý hoành không, dù cho tại phía xa cung điện phía trên Huyết Linh Lung bọn người là kêu lên một tiếng khó chịu, trong nội tâm kinh hãi,

giống như bị đao phong đâm trúng.

Mà hai người kia lại càng là không chịu nổi, liền Phong Dao đao cũng không có thấy rõ ràng, đã cảm thấy trên tay chột nhẹ, hai thanh đã từng tiếng tằm lừng lẫy thần đao, liền cắt thành hai đoạn, rơi trên mặt đất, âm vang rung động.

Phong Dao, Phong Dao.

Thấy Phong Dao đao, liền chỉ có Phong Dao.

Hai người sắc mặt khó coi, lại căn bản không dám động đây, trở mắt nhìn Phong Dao chậm rãi từ bên người đi qua, trong nội tâm kinh khủng, chấn kinh, bỗng nhiên phun ra một ngụm máu tươi, cả người nổ bẻ ra, thể mới biết Phong Dao một đao, không khỏi đã đoạn đao của bọn hắn, cũng đã đoạn mạng của bọn hắn.

Dày đặc mùi máu tươi theo trở nên càng thêm sắc bén, cuồng bạo phong mà truyền bá tản ra, mọi người có chút sợ hãi, theo bản năng lui lại vài bước, không dám lần nữa đi cản trở Phong Dao.

Huyết Linh Lung hít sâu một hơi, Thôn Bảo cũng không dám lần nữa mại manh, hai người liếc nhau, biết chỉ có các nàng xuất thủ, tài năng ngăn lại Phong Dao.

"Lâm Hoang, đánh với ta một trận."

Phong Dao tiếp tục mở miệng, cước bộ không nhanh, nhưng cự ly cung điện đã chỉ có ba bước.

"Hảo một cái Phong Dao. Quả nhiên danh bất hư truyền."

Huyết Linh Lung mở miệng tán thưởng một câu, thân thể khẽ động, ngăn trở Phong Dao.

Thôn Bảo dẫn theo trường tiên, về mặt đau khổ, đi theo một bên, "Gia hỏa này không thể ăn. Ta được hay không được không để ý tới hắn?"

Phong Dao nhìn hai người liếc một cái, tiếp tục đi tới, "Ta không giết nữ nhân."

Huyết Linh Lung cười lạnh một tiếng, "Vậy cũng phải ngươi giết được mới được."

"Người không lớn, khẩu khí cũng không nhỏ." Thôn Bảo cũng có chút tặc mao, "Ngươi dựa vào cái gì kỳ thị chúng ta? ! Nữ nhân làm sao vậy, nữ nhân cũng là nửa bầu trời!"

Kêu gào một câu, Thôn Bảo đẩy Huyết Linh Lung một bả, "Huyết Linh Lung, ngươi nhanh lên, cho hắn biết chúng ta nữ nhân không phải là dễ trêu được!"

Nói xong, Thôn Bảo thân thể co rút lại, núp ở Huyết Linh Lung sau lưng, hiển nhiên Phong Dao biểu hiện ra ngoài cường thế, để cho nàng có chút kinh hãi.

Huyết Linh Lung tức giận trừng Thôn Bảo liếc một cái, nhưng là biết không có thể để cho Phong Dao tiếp tục đi tới.

"Để cho hắn đi vào."

Trong cung điện, Lâm Hoang mở mắt ra, nhàn nhạt mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Đao đoạn người vong, người ta đều là tuần đạo giả

Tuy không biết Lâm Hoang vì sao mở miệng, nhưng Huyết Linh Lung không dám vi phạm, tránh ra con đường, nhìn nhìn Phong Dao một người, một cây đao đi vào cung điện.

"Thật đáng sợ một người. Ngươi nói Lâm Hoang hội như thế nào đối phó hắn? Sẽ không cũng giữ hắn lại đến đây đi? Cùng người này sống chung một chỗ, trong nội tâm của ta có chút run lên."

Thôn Báo chít chít trách trách suy đoán.

Nhưng đi vào cung điện Phong Đạo, không có cái gì nghĩ, cũng không nói gì, chỉ là rút đao.

Một đao này, không khoái, nhưng rất bá đạo.

Bởi vì hôm nay phá toái, sau đó mới có một đao này.

Lấy thiên làm đao, đây là Phong Đạo đao.

Lâm Hoang trong mắt hiện lên một tia kinh hãi, mấy ngày nay đọc nhiều rất nhiều tuyệt học, lại một đường cùng những thiên tài này giao thủ, hắn đã kiến thức quá nhiều tuyệt học, quá nhiều thiên tài. Vốn tưởng rằng vạn pháp đều tại trong nội tâm, này Phong Đạo đao như thế nào thần diệu cũng sẽ không để cho trong lòng của hắn lên gọn sóng.

Nhưng Lâm Hoang hay là động dung, bởi vì một đao này quá kinh diễm.

Kinh diễm không phải là Phong Đạo đao trong tay, mà là Phong Đạo dấu ở trong lòng cổ này tuyệt thế đao ý.

Đó là chân chính mình ngộ chính mình đạo tuyệt thế đao đạo.

Cho nên Lâm Hoang kinh diễm, mừng rỡ, bởi vì Phong Đạo đã chân chính Hồng Trần ngộ đạo, hắn ngộ liền đây là đao đạo.

Đây mới thực là vì đao mà sinh người, bỏ đao bên ngoài không có vật khác tâm cảnh ở trên người Phong Đạo bày ra được phát huy tác dụng vô cùng.

Cho nên Phong Đạo trong mắt thấy vĩnh viễn chỉ có đao của mình, về phần địch nhân, bất kể là Lâm Hoang, hay là bất luận kẻ nào.

Hắn chỉ là rút đao.

Đao trên tay, tuy là thần linh, cũng dám đánh một trận.

Đây là Phong Đạo đao đạo. Để cho Lâm Hoang kinh diễm đao đạo.

"Đáng tiếc." Lâm Hoang bỗng nhiên thở dài một tiếng, giờ tay Bỏ Thiên.

Thanh thiên phá, cánh tay bỏ.

Lâm Hoang một chương này bỗng bênh Miếu Miếu, rồi lại trầm trọng như núi, cuối cùng huyền ảo, không có Phong Đạo không chết không lui, lấy thiên làm đao bá đạo tâm tình, nhưng xuất thủ, lại là đem chính mình mấy ngày xem qua thần công tuyệt học dung hợp quán thông, hóa thành nhất lộ, thiêu đốt Bỏ Thiên.

Một chương trong đó, có thể bỏ Thiên Khuyết.

Phong Đạo đao bị Lâm Hoang đơn giản hóa giải, cho nên Lâm Hoang thở dài, "Người đao đạo đã đại thành, đáng tiếc tu vi không đủ."

Lâm Hoang là thật tâm thở dài, cùng nhau đi tới, hắn đã vượt qua cùng thế hệ trung quá nhiều người, vô địch tu vi, nhất là tịch mịch. Phong Đạo đao đạo đã đại thành, Hồng Trần ngộ đạo, ý nào đó mà nói so với hắn đều tiến thêm một bước, đáng tiếc tu vi theo không kịp, vô pháp đưa hắn đao đạo triệt để phát huy được.

Không thể kiến thức triệt để thi triển đao đạo Phong Đạo, Lâm Hoang có chút tiếc nuối.

Phong Đạo không có mở miệng, chỉ là thân thể đột nhiên thiêu đốt lên, kịch liệt hỏa diễm, cũng không nóng bỏng, thiêu đốt hắn tinh khí thần, thậm chí tại Lâm Hoang cảm giác, có thể cảm giác đến Phong Đạo trong cơ thể có một đạo huyền ảo đao lực, mạnh mẽ bá đạo, tuyệt đối là thánh vị lưu lại đao lực, cũng ở hùng lực thiêu đốt.

Toàn bộ tinh khí thần, cộng thêm đạo kia thánh vị lưu lại đao lực, toàn bộ bị Phong Đạo thiêu đốt, hóa thành mạnh mẽ vô cùng tu vi, để cho hắn lần nữa huy ra một đao.

Lâm Hoang lần nữa động dung, nhìn thật sâu Phong Đạo liếc một cái.

Hắn biết Phong Đạo đang làm cái gì.

Tu vi chưa đủ, lấy thân bỏ.

Hiển nhiên Phong Đạo cũng ý thức được hắn và Lâm Hoang ở giữa to lớn chênh lệch, bả vào kỹ xảo, tại đao đạo trên lĩnh ngộ đã vô pháp bù đắp này to lớn tu vi cái hào rộng, cho nên Phong Đạo thiêu đốt chính mình, thiêu đốt Đạo Thánh lưu cho hắn bảo vệ tánh mạng đao lực,

Chỉ vì huy xuất một đao này.

"Đây là một cái chân chính tuần đạo giả."

Lâm Hoang trong nội tâm tán thưởng, hẳn gặp qua rất nhiều thiên tài, như Huyết Linh Lung, như Vũ Không, như đá Vương. Có lẽ thực lực chân chính tương đối, mấy người bọn hắn chênh lệch chỉ không nhiều lắm. Thế nhưng tâm tính trên lại là kém đến rất nhiều.

Đối mặt hắn, bất kể là Huyết Linh Lung, Vũ Không, hay là Thạch vương. Đây ba cái thần huyết hậu duệ đầu tiên suy tính là bảo vệ tánh mạng, chỉ có Phong Dao, không sợ không sợ, ngang nhiên rút đao.

Buông tha cho hết thấy, thiêu đốt bản thân, chỉ vì huy xuất một đao này.

Một đao này, mang theo Phong Dao toàn bộ tinh khí thần, mang theo Đao Thánh lưu lại đao lực, mang theo Phong Dao hết thấy, toàn bộ tất cả, không hỏi đi qua, không cầu kiếp sau, chỉ cầu một đao này, dốc hết tất cả, một đao, quý thần không để lại.

Đây không phải hoa lệ một đao, từ bỏ tất cả kỹ xảo, vô cùng đơn giản, giờ lên, chém xuống, đây là Phong Dao đao.

Lâm Hoang đánh ra một quyền, cuối cùng biến hóa, đem chính mình những ngày này nắm giữ đủ loại tuyệt học, hòa hợp nhất lô, có quý thần khó lường hương vị, thấm nhuần Lục Đạo, đánh vỡ hư không, xuất hiện ở trước mặt Phong Dao, một dưới quyền, đủ để đem Phong Dao đánh giết thành cặn bã.

Nhưng Phong Dao mặt không đổi sắc, căn bản không để ý tới Lâm Hoang quyền đầu hội trước một bước giết chết hắn, chỉ là nhìn mình huy xuất một đao này, dứt khoát, dứt khoát.

Lâm Hoang thở dài một tiếng, biết Phong Dao là chân chính tuần đạo giả, chỉ cần có thể huy xuất một đao này, chính là lập tức đã chết, cũng sẽ không hối hận.

Đao xuất Vô Hối, đây mới thực là đao xuất Vô Hối, dù cho tại sinh tử trước mặt, cũng dứt khoát một đao.

Cũng chỉ có như vậy tín niệm, như vậy tâm tính, mới có thể để cho Phong Dao tuổi còn trẻ, liền chân chính Hồng Trần ngộ đạo, vượt xa tất cả mọi người, liền Lâm Hoang ở phương diện này cũng phải cam bái hạ phong.

"Đáng tiếc, có chút thời điểm, không phải là chỉ có tín niệm, liền có thể thành công."

Lâm Hoang lắc đầu, tuy tán thưởng tâm chí của Phong Dao, nhưng loại này biết rõ không thể làm thực hiện chi, thật sự là không thể làm. Muốn thành thần, không phải là dựa vào tín niệm liền đầy đủ.

Bất quá Lâm Hoang hay là quyết định đi đón dưới Phong Dao một đao này, thậm chí liệt nòng hậu dày đặc một đao, mang theo Phong Dao toàn bộ tinh khí thần, niềm tin của Vô Hối, nếu như không thể tách ra, vậy thật sự rất tiếc nuối.

Cho nên Lâm Hoang thu hồi quyền đầu, năm ngón tay mở ra, mang theo lực lượng Địa, Thủy, Hỏa, Phong, chụp vào Phong Dao đao trong tay.

Đao lực kinh thiên, trăm phá Lục Đạo.

Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, một đao chém hết.

Đao thể không giảm, tiếp tục hướng về Lâm Hoang chém giết hạ xuống.

Một cổ cuối cùng Cửu U niềm tin của Hoàng Tuyền Chấn Nhiếp qua, Lâm Hoang phảng phất thấy được một đao này, không giết chính mình, tuyệt không thu đao.

Lâm Hoang đồng tử co rút lại, thi triển ra toàn bộ bản sự, trong nháy mắt, bóp ấn, rống to một tiếng, chấn động Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, sáu cái Đại Thế Giới tại Lâm Hoang sau lưng lộ ra hư không, gia trì đến trên người hắn, ngón tay một trào, bắt lấy Phong Dao đao. Dưới chân đạp đạp trùng rời khỏi ba bước, nghiêng một cái đầu, một đạo đáng sợ cái hào rộng, bị đao lực xé rách ra, kéo dài ngàn dặm, toàn bộ cung điện trong chớp mắt sụp đổ.

Một đao sau khi Phong Dao toàn thân khô héo giống như cây khô đồng dạng, nhìn nhìn bị bắt tại Lâm Hoang lòng bàn tay Thiên Dao, nhàn nhạt mở miệng "Ta còn có một đao!"

Vừa nói xong, Lâm Hoang trong nội tâm cảnh giác nổi lên, một loại khả năng vẫn lạc cảm giác tại trong lòng dâng lên.

Phong Dao cả người trong chớp mắt thiêu đốt được sạch sẽ, rơi vào Lâm Hoang trong tay Thiên Dao, cũng răng rắc một tiếng gãy ra. Nhìn như bụi bặm rơi xuống đất, lại có một cổ kinh thiên đao ý phóng lên trời, sóng sờ sờ xé rách thương khung, Lôi Đình rền vang, ô ô thanh âm không ngừng.

Thương Thiên hơi bị kinh sợ, quý thần hơi bị sợ.

Lâm Hoang chỉ cảm thấy linh hồn đau xót, linh hồn vậy mà sóng sờ sờ bị phách trở thành hai nửa, thế mới biết Phong Dao cuối cùng này một đao, thiêu đốt hết thấy, lấy linh hồn của hắn, không chế Thiên Dao đao hồn, hóa thành đủ để chém thánh một đao.

Đao này, chém hồn!

"Hào, hào, hào!" Lâm Hoang không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, tán thưởng một tiếng, biết Phong Dao là chân chính tuấn đạo giả, lấy sinh tử hỏi đạo, không sợ không lùi, dao trên tay, làm dừng cảm tiến tới.

Lâm Hoang cười lớn một tiếng, linh hồn lực toàn bộ triển khai, thánh vị áp bách, trong vòng ngàn dặm, tất cả mọi người đều linh hồn rung động, hoảng loạn, trong cảm giác xuất hiện một bả kinh thiên chi đạo, một trường vô biên cự trường.

Đạo trường va chạm, mỗi một cái đều làm nhân tâm đầu bồn chồn, linh hồn đau nhức kịch liệt, bất quá ba cái.

Kia vô biên cự trường nắm trường đạo, dùng sức sờ một cái, trường đạo phá toái, thờ dài một tiếng, vô biên cự trường cũng lập tức tiêu tán. Sau đó sau cơn mưa trời lại sáng, phẳng phát hết thấy cũng không có phát sinh qua.

Lâm Hoang chậm rãi mở mắt ra, thờ dài một tiếng, rốt cuộc hiểu rõ Phong Dao đạo đạo.

Đó là không sợ chi đạo, dao trên tay, dừng cảm tiến tới.

Cho nên Phong Dao cự tuyệt Hứa Khuynh Thành, bởi vì cùng người liên thủ, chính là dơ niêm kiều ngạo của hắn, dao của hắn nói. Cho nên hắn cùng Lâm Hoang đánh một trận, tử chiến không lùi, không sợ sinh tử. Bởi vì đối với hắn mà nói, lui chính là chết, sợ cũng chết. Lấy thân tuấn đạo, mới không uổng công dao của hắn nói, dao xuất Vô Hối đạo đạo.

"Đạo đoạn người vong, người ta đều là tuấn đạo giả. Chi là không biết ta có thể không thể như người đồng dạng, dao xuất Vô Hối." Lâm Hoang thờ dài một tiếng, nhìn nhìn lòng bàn tay, chỗ đó có một đạo dễ làm người khác chú ý đạo ngân, là Phong Dao cuộc đời này lưu lại cuối cùng ấn ký.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Đấu Chiến thắng! Ta là Nguyên Thiên Cương!

Oanh!

Thiên không nổ vang, một đạo thân ảnh khổng lồ từ trên trời giáng xuống, thân cao vạn trượng, ngang ngược vô tình, đối với Lâm Hoang một cước giẫm hạ xuống. Phóng đăng bá đạo, đem Lâm Hoang coi là kiến hôi.

Lâm Hoang lông mày nhíu lại, này kinh thiên chiến ý bỗng nhiên lên, lay động tinh thần của hắn, để cho trong lòng của hắn cũng không khỏi dâng lên chiến ý.

Chiến! Chiến! Chiến!

Không tiếng động hò hét, vang lên tại mỗi người trong lòng. Thôn Bão kinh hô một tiếng, "Lại xuất ra một cái quái dị thai. Này vậy là cái gì địa vị? ! Khiến cho ta trái tim nhỏ, phù phù! Phù phù."

Một cước giẫm đạp, chiến ý kinh thiên, người tới có tuyệt thế chi tư, không kém gì Phong Dao cho Lâm Hoang kinh diễm.

Lâm Hoang một quyền đánh ra, đánh vỡ hư không, mạnh mẽ cuồng bạo.

Thân ảnh kia đột nhiên co rút lại, lớn nhỏ như ý, hóa thành thường nhân lớn nhỏ, đơn giản biến hóa, hóa giải Lâm Hoang một quyền này, mặt không biểu tình, phát tay chính là đồng dạng một quyền.

Quyền pháp bá đạo phóng đăng, vậy mà cùng Lâm Hoang đánh ra quyền pháp giống như đúc.

Lâm Hoang trên mặt động dung, có chút kinh hi, "Có ý tứ. Vậy mà hoàn mỹ phục chế quyền pháp của ta."

Ầm ầm!

Quyền kinh kinh thiên, Lâm Hoang cùng người kia từng người đã trúng một quyền, đập đập từng từng người lui lại ba bước, dĩ nhiên là ngang sức ngang tài.

Như thế tình huống làm cho người ta chấn động, thật giống như Lâm Hoang đánh ra hai quyền, một quyền đánh trúng người tới, một quyền đánh trúng chính mình.

Quý dị như vậy biến hóa, để cho Huyết Linh Lung cũng nhìn không được nữa trong nội tâm kinh hãi, trong đầu một đạo ý niệm trong đầu hiện lên, lên tiếng kinh hô, "Đấu Chiến thánh Pháp! Ngươi là Nguyên Chiến?!"

Một câu kinh hãi mọi người, không sợ trời không sợ đất Thôn Bảo nghe được Huyết Linh Lung kinh hô, nhìn không được bắt đầu run run, không dám tin, "Bắt đầu. . . Bắt đầu. . . Nguyên Chiến? ! Kia cái giết vợ chứng đạo, lấy chiến thành thánh giết người Cuồng Chiến Thánh Nguyên Chiến?"

"Ta không phải là hắn. Một ngày nào đó, ta muốn giết hắn đi." Người tới lạnh lùng mở miệng, nhìn về phía Lâm Hoang, "Nhớ kỹ tên của ta. Đấu Chiến thắng, ta là Nguyên Thiên Cương! Chiến! Chiến! Chiến!"

Nguyên Thiên Cương hét lớn một tiếng, rõ ràng chỉ có một người lại tựa như Thiên Quân Vạn Mã công kích đồng dạng, chiến ý ngút trời, mang theo bách chiến bách thắng tín niệm, ngang nhiên hướng về Lâm Hoang huy quyền.

So với Phong Dao bình tĩnh, Nguyên Thiên Cương lại là cuồng bạo Phong Ma, chiến ý ngút trời, trong chớp mắt đánh ra trăm ngàn quyền, mỗi một quyền đều phục chế ra Lâm Hoang vừa rồi một quyền kia cuồng bạo hung mãnh, ngàn quyền quy nhất, bộc phát ra bất khả tư nghị lực lượng.

Đại địa rạn nứt, thiên không sụp đổ, Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương triệt để băng diệt, hóa thành một mảnh Hỗn độn. Mà Nguyên Thiên Cương chính là Hỗn độn này trung Chủ Tể, đầu! Chiến! Thắng!

Lâm Hoang vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy dữ dội như vậy mãnh liệt người, chiến thánh Nguyên Chiến tên tuổi hắn cũng nghe qua. Được xưng Nhân giới ngàn năm qua kiệt xuất nhất thiên tài, sát nhân cuồng, có khả năng nhất thành thần nhân vật, tại Mộng Thần Giới thần bia phía trên bài danh thứ 9. Lấy chỉ là 300 năm tu luyện, đưa thân thần bia thứ 9, cùng rất nhiều vạn năm trước Thánh Giả địa vị ngang nhau, làm cho người ta chấn kinh.

Mà để cho chiến thánh Nguyên Chiến nổi danh, không phải là hắn cùng với nguyên lai thần bia thứ 9 rất thánh đánh một trận, mà là ba mươi năm trước chiến thánh vì thành thần, mất trí giết vợ chứng đạo, chấn kinh thế nhân. Nó tạo thành ác liệt ảnh hưởng, để cho Nguyên Chiến đã trở thành Nhân giới qua nhiều năm như vậy một người duy nhất bị truy nã Thánh Giả.

Mà trước mắt người này rõ ràng không phải là Nguyên Chiến, nhưng hai người khẳng định quan hệ không phải là nông cạn, rất có thể chính là Nguyên Chiến chi tử.

Những ý niệm này tại Huyết Linh Lung đám người trong đầu hiện lên, tuy biết rõ này Nguyên Thiên Cương khẳng định không phải là Thánh Giả, không có Nguyên Chiến một nửa lợi hại, nhưng chỉ vèn vèn là Nguyên Chiến chi tử thân phận, để cho bọn họ có chút lo lắng Lâm Hoang.

Nguyên Chiến đáng sợ, có thể thấy được rõ ràng.

Đặc biệt là Nguyên Thiên Cương rõ ràng đem Nguyên Chiến tự nghĩ ra Đấu Chiến thánh Pháp luyện đến đại thành, này đã tại vạn giới bị yêu ma lời tuyệt thế thần công, làm cho người ta e ngại.

Lâm Hoang ngược lại là không sợ hãi, đối thủ càng mạnh, hắn ngược lại càng là có hứng thú, đối mặt Nguyên Thiên Cương cuồng bạo thể công, Lâm Hoang bất động như núi, đạp cương bước đấu, nắm tay huy quyền. Quyền kinh to lớn, tan vỡ hết thảy, mang theo Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương Lục Đạo quy tắc, trấn áp hết thảy.

Nguyên Thiên Cương mặt không đổi sắc, hét lớn một tiếng, thu quyền bên người, thở ra một hơi, tại Lâm Hoang kinh dị trong ánh mắt,

Đồng dạng huy xuất một quyền.

Quyền pháp bao la mênh mông, trấn áp Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, vậy mà cùng Lâm Hoang đánh ra một quyền giống như đúc, bất kể là ý cảnh hay là lực lượng, đều hoàn mỹ phục chế.

Đây là Đấu Chiến thánh Pháp nghịch thiên chỗ.

Mặc kệ đối thủ thi triển bất kỳ chiêu số, cũng có thể hoàn mỹ phục chế, thậm chí uy lực còn có thể mạnh hơn một đoạn.

"Có ý tứ." Lâm Hoang gật gật đầu, hứng thú, lại lần nữa đánh ra một quyền, quấy Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, sau lưng Địa Thần giới, Thủy Thần giới, Hỏa Thần giới, Phong Thần giới, thái dương giới, Thái Âm giới, Lục Đại thế giới hàng lâm hư ảnh, gia trì Lâm Hoang trên nắm tay.

Nguyên Thiên Cương đồng tử co rút lại, đồng dạng đánh ra một quyền, nhưng vô pháp câu thông Lục Đại thế giới, hừ lạnh một tiếng, quyền đầu co rút lại, thân hình biến đổi, vậy mà tiêu thất tại Lâm Hoang bên người.

"Quả nhiên, vượt qua ngươi lý giải, liền vô pháp phục chế sao?" Lâm Hoang lắc đầu, nếu như chỉ có thể như vậy, Đấu Chiến này thánh Pháp cũng không có gì lý kỳ.

Nhưng lời nói của Lâm Hoang vừa rơi xuống, kia biến mất Nguyên Thiên Cương liền lại lần nữa xuất hiện, biến hóa nhanh chóng, tại Lâm Hoang kinh dị trong ánh mắt, biến thành một cái khác Lâm Hoang.

Nắm tay huy quyền, câu thông Lục Đại thế giới, Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương chấn động, hướng về Lâm Hoang đánh giết qua.

"Đây mới thực sự là Đấu Chiến thánh Pháp. Có bảy mươi hai loại biến hóa, mỗi một chủng biến hóa đều là một cỗ phân thân, có thể hoàn mỹ phục chế

thần linh phía dưới hết thấy chúng sinh, có được bản tôn đủ loại năng lực. Tu luyện tới viên mãn, có thể trực tiếp triệu hồi ra bảy mươi hai cái phân thân, đánh giết hết thấy, được xưng thần linh phía dưới tuyệt không địch thủ. Duy nhất không thể phục chế, chỉ có đồng dạng tu luyện Đấu Chiến thánh người của Pháp "

Huyết Linh Lung hô to một tiếng, hiển nhiên đối với Đấu Chiến này thánh Pháp từng có xâm nhập nghiên cứu.

Kỳ thật không cần Huyết Linh Lung vạch trần, Lâm Hoang đã cảm giác được, Nguyên Thiên Cương biến hóa ra tới chính mình, vậy mà cũng là thánh vị, chính mình hết thấy thủ đoạn, tất cả đều có được.

Biến hóa như thế, để cho Lâm Hoang chân chính nổi lên hứng thú, đối với có thể sáng tạo ra tới đây môn vô thượng tuyệt học Nguyên Chiến có chút kinh hãi.

Nguyên Thiên Cương tự nhiên không thể tu luyện tới viên mãn tình trạng, đạt tới có thể triệu hoán bảy mươi hai phân thân tình trạng, nhưng Nguyên Chiến đầu này?

Nghĩ đến Nguyên Chiến có thể một hơi triệu hồi ra bảy mươi hai vị Thánh Giả, mỗi một vị đều là mạnh mẽ như Nguyên Chiến nhân vật tầm thường, kia đừng nói là thần linh phía dưới vô địch thủ, sợ là trực tiếp liền có thể chọn Chiến Thần linh.

"Bất quá nghĩ đến môn này Đấu Chiến thánh Pháp còn có chỗ thiếu hụt, vô pháp chân chính tu luyện tới viên mãn, bằng không Nguyên Chiến liền tuyệt đối không phải là thần bìa thứ 9, chính là xếp hàng thứ nhất Mộng Thần Cơ cũng phải bị Nguyên Chiến sống sờ sờ đánh nổ."

Lâm Hoang trong đầu hiện lên ý nghĩ này, mà đối diện Nguyên Thiên Cương lại là cuồng mãnh bá đạo, đem Lâm Hoang nắm giữ tuyệt học một vừa thì triển ra, đánh cho Lâm Hoang trong lúc nhất thời cũng chỉ có thể liên tiếp lui về phía sau.

Có can đảm đơn thương độc mã đến đây khiêu chiến người của Lâm Hoang vật quả nhiên cường đại, bất kể là Phong Dao, hay là Nguyên Thiên Cương, đều xa xa vượt qua thiên tài hai chữ này, cho dù là mạnh mẽ như Huyết Linh Lung như vậy thần huyết hậu duệ, đối mặt với hai người, cũng phải thua kém ba phần.

Nhưng Phong Dao bằng vào chính là đạo xuất niềm tin của Vô Hối, mà Nguyên Thiên Cương lại là đơn giản thô bạo, giống như hấn tu luyện Đấu Chiến thánh Pháp đồng dạng, chỉ là đấu! Chiến! Thắng!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Bái người làm thầy

"Àm âm âm!"

Nguyên Thiên Cương biến thành Lâm Hoang, phảng phất thật sự có được Lâm Hoang toàn bộ lực lượng, tuyệt học, thậm chí thánh vị linh hồn, mạnh mẽ bá đạo, nhấc tay giờ lên chân, che khuất bầu trời, khí điểm lớn lối, dung luyện Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, đem xung quanh hết thấy đều hóa thành Hỗn độn.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, không có động tĩnh, quyền chương trong đó, dồi dào sức mạnh to lớn, luân chuyển Âm Dương, trấn áp Địa, Thủy, Hỏa, Phong, cùng Nguyên Thiên Cương hai người từ thiên không đánh tới đại địa.

Đại địa rạn nứt, thiên không sụp đổ, thương hải tang điền, tựa như tận thế đồng dạng, ngàn dặm phương viên, hết thấy phá toái, liền Huyết Linh Lung đám người cũng chịu không được hai người chiến đấu kịch liệt sóng dư, chạy ra ba nghìn dặm, lúc này mới cảm thấy khí thế áp bách thiếu đi một ít.

"Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương! Lục Đạo thần quyền! Chết! Chết! Chết!"

Nguyên Thiên Cương hét lớn một tiếng, đánh ra Lục Đạo thần quyền áo nghĩa, Lục Đạo thần quyền hợp nhất, câu thông Lục Đại thế giới, mỗi một quyền đều đủ để rung chuyển một cái thế giới, có nổ tung thương khung, đánh nát lực lượng Tinh thần.

Lâm Hoang có chút không biết nên khóc hay cười, lại bị địch nhân dùng quyền pháp của mình uy hiếp, nếu như bị đánh chết, đó mới là thật sự là muốn trở thành thiên đại chê cười.

Cho nên Lâm Hoang lắc đầu, đạp cương bước đầu, đỉnh thiên lập địa, tay cầm Nhật Nguyệt, trở bàn tay vỗ, mang theo ngạt trời sức mạnh to lớn, trực tiếp bị phá vỡ hư không. Lâm Hoang một chương này vậy mà thật sự đánh vỡ hư không, tại Vực Ngoại Tinh Không bắt sao cầm nguyệt, nhét vào lòng

bàn tay, hướng về Nguyên Thiên Cương đánh giết hạ xuống.

Nguyên Thiên Cương mặt không đổi sắc, hít sâu một hơi, thân thể đột nhiên bành trướng tuyệt đối trượng, tựa như thanh thiên đại địa, một hơi liền đem Lâm Hoang đánh xuống Nhật Nguyệt nuốt vào bụng, làm cho người ta kinh hãi.

Một hơi nuốt vào chân chính Nhật Nguyệt Tinh thần, Nguyên Thiên Cương thân hình tiếp tục bành trướng, nửa ngày mới hết lớn một tiếng, phun ra một ngụm trọc khí, toàn bộ vũ thần chiến trường đều đột nhiên oanh động một chút, núi cao bị gọi lên, hồ nước bị thổi khô, tựa như tận thế.

Mang theo tận thế bạo kiếp đồng dạng thảm thiết xao động, Nguyên Thiên Cương trên tay quyền pháp biến đổi, vậy mà đem Lâm Hoang chỗ nắm giữ đủ loại tuyệt học hòa hợp nhất lô, liền này tận thế bạo kiếp đồng dạng tình cảnh, đánh ra thảm thiết một quyền.

"Tận thế kiếp quyền!"

Một quyền này cũng không phải Lâm Hoang chỗ hội chiêu thức, mà là Nguyên Thiên Cương nhờ vào Lâm Hoang chỗ hội đủ loại tuyệt học, tự nghĩ ra một chiêu.

"Lại vẫn có thể tự hành lĩnh ngộ ra ta đều không biết đích chiêu số?"

Lâm Hoang tán thưởng một câu, thế mới biết Đấu Chiến thánh Pháp khủng bố, ít nhất tại Lâm Hoang nghe qua, gặp qua tuyệt học, Đấu Chiến này thánh Pháp cũng có thể nổi tiếng đệ nhất, quả thật không phải là phàm tục có thể chế tạo ra tuyệt học, chính là thần linh cũng khó có thể sáng chế.

Vén vén từ nơi này một chút, Nguyên Chiến tại Lâm Hoang trong suy nghĩ cấp bậc lại lên cao một đoạn, có thể cùng Mộng Thần Cơ sánh ngang.

"Bất quá đáng tiếc, nguoi cuối cùng không phải là Nguyên Chiến."

Lâm Hoang thở dài một tiếng, lắc đầu, đã phát hiện Nguyên Thiên Cương sơ hở.

Cũng không nhiều lời, liền tục mấy quyền đánh giết, chiếm trước Hồi trên nước, sau đó từng bước ép sát, thế công liên tục, lấy tổn thương đổi tổn thương, một quyền nhanh hơn một quyền, một quyền mạnh hơn một quyền.

Bất quá ba mươi quyền, Nguyên Thiên Cương liền gào thét liên tục, thân thể bắt đầu phá toái, vô pháp thừa nhận Lâm Hoang quyền thế. Mà Lâm Hoang vén vén phun ra một ngụm máu tươi.

Oanh!

Lại là một quyền, Nguyên Thiên Cương kêu lên một tiếng khó chịu, trở tay một quyền đánh ở trên người Lâm Hoang.

Lâm Hoang đập đập trừng lui về phía sau ba bước, phun ra một ngụm máu tươi, mà Nguyên Thiên Cương lại là oanh một tiếng trực tiếp nổ bể ra.

"Đáng tiếc. Nguoi cuối cùng không phải là thánh vị. Dù cho có thể biến thành ta, không là thánh, đúng là vẫn còn kiến hôi."

Lâm Hoang lắc đầu, thở dài nói.

Đấu Chiến này thánh Pháp Quả nhưng cường hãn vô dụng,

Ít nhất lấy Lâm Hoang bây giờ tích góp vô pháp tìm đến phá giải phương pháp, chỉ có thể ngang ngược công kích, lấy lực phục người.

Rốt cuộc Đấu Chiến thánh Pháp lại đáng sợ, lại thần kỳ, cũng tuyệt đối không có khả năng để cho Nguyên Thiên Cương chân chính thành tựu thánh vị, bằng không còn muốn cái gì tam kiếp, trực tiếp tu luyện Đấu Chiến thánh Pháp, sau đó tìm thánh vị khiêu chiến một chút, liền trực tiếp thành thánh.

Trên đời này nào có chuyện tiện nghi như vậy tình, tu luyện Vô đường tắt.

Dù cho Nguyên Thiên Cương có thể tạm thời biến thành Lâm Hoang, nhưng là tuyệt đối không thể vĩnh cửu, rốt cuộc Nguyên Thiên Cương bất quá chỉ là Phong Hầu tu vị, nhưng tính toán là như thế này, cũng cực kỳ đáng sợ.

Hơn nữa Lâm Hoang biết đây tuyệt đối không phải là Đấu Chiến thánh Pháp sơ hở, chỉ cần Nguyên Thiên Cương thành tựu thánh vị, liền tuyệt đối sẽ không tồn tại sơ hở.

Cho nên tuy thắng, nhưng Lâm Hoang nhưng trong lòng không phải là đặc biệt thoả mãn, bởi vì hắn chỉ là chiến thắng Nguyên Thiên Cương, mà không phải chiến thắng Đấu Chiến thánh Pháp.

Mang theo nhật tiếc nuối, Lâm Hoang lắc đầu, mục quang lóe lên, đánh ra một chưởng, keng một tiếng, thân ảnh rơi xuống đất, dĩ nhiên là Nguyên Thiên Cương.

"Còn chưa có chết?"

Lâm Hoang giần mảy, chấp hai tay sau lưng, nhìn về phía Nguyên Thiên Cương.

Lúc này Nguyên Thiên Cương sắc mặt tái nhợt, khoe miệng tràn huyết, xụi lơ trên mặt đất, hiển nhiên phần thân bị phá, với hắn mà nói là một trọng thương, bất quá có thể miễn ở vừa chết, lại như cũ làm cho người ta chán kinh.

Mà càng làm cho chán kinh lại là Nguyên Thiên Cương dưới một động tác.

Nguyên Thiên Cương lật lên thân, quỳ trên mặt đất, trực tiếp dập đầu ba cái, "Lâm Hoang, ta nguyện bái ngươi làm thầy."

Một màn này, để cho Lâm Hoang ngạc nhiên. Mà xa xa quan sát Huyết Linh Lung đám người cũng là ngạc nhiên, Thôn Bảo giương nanh múa vuốt, vẻ mặt đau lòng, "Oa oa. Người này quá vô sỉ, thật không có có tiết tháo. Hắn đây là trắng trợn muốn chiếm trước ta tại Lâm Hoang trong suy nghĩ địa vị a!"

Huyết Linh Lung cũng là ngạc nhiên, tuy năng coi như là có được dân được, chịu nhục nhân vật, nhưng như cũ khó có thể tưởng tượng trên đời này thậm chí có da mặt dày như vậy người.

Trước một khác, còn hùng hổ khiêu chiến. Sau một khác, liền có thể vô liêm sỉ bái sư, như thế hành vi, quả nhiên là làm cho người ta khinh bỉ.

Lâm Hoang thật không có những cái này phức tạp ý nghĩ, chỉ nhìn lấy Nguyên Thiên Cương, "Ngươi vì sao phải bái ta làm thầy."

Nguyên Thiên Cương không chút do dự, " còn mạnh hơn ta, chỉ cần có thể dạy ta. Chỉ cần có thể giết chết Nguyên Chiến. Ngươi muốn ta làm cái gì cũng có thể."

Lâm Hoang tức cười, phát phát tay, "Ta không có hứng thú thu ngươi làm đệ tử."

Nguyên Thiên Cương trầm mặc một chút, đối với Lâm Hoang đông đông đông liên tục dập đầu, bất quá chốc lát, toàn bộ cái trán đều phá, máu tươi dính đầy mặt đất.

Lâm Hoang nhú mày, mặc dù không biết Nguyên Thiên Cương đến tột cùng là ôm cái gì tâm tính muốn bái ông ta làm thầy, nhưng Lâm Hoang đối với Đẩu Chiến thánh Pháp rất có hứng thú, cho nên muốn nghĩ, nói, "Thuyết phục ta."

"Ta có thể đem Đẩu Chiến thánh Pháp huyền bí toàn bộ cho ngươi." Nguyên Thiên Cương mở miệng liền để cho Lâm Hoang hai mắt tỏa sáng, tuy trước đây thu phục mọi người cũng ở hần bức bách dưới giao ra tất cả tuyệt học, nhưng Lâm Hoang biết những người này tuyệt đối sẽ không thành thành thật thật đem chân chính tuyệt học giao ra đây, tham khảo không sao cả, nhưng nếu là tu luyện, tất nhiên không có khả năng như nguyên bản đồng dạng cường đại.

Cho nên nếu là Nguyên Thiên Cương có thể không hề có giữ lại đem Đẩu Chiến thánh Pháp giao cho hắn, Lâm Hoang rất có hứng thú.

Nhưng thu đồ đệ không phải là giao dịch, Lâm Hoang rõ ràng minh bạch đạo lý này, cho nên nếu như chỉ là giao dịch, hắn không có khả năng thu Nguyên Thiên Cương làm đệ tử.

"Ta muốn giết đi Nguyên Chiến. " Nguyên Thiên Cương lên tiếng lần nữa, "Ta là Nguyên Chiến chi tử."

Lâm Hoang lông mày nhú lại, nhìn về phía Nguyên Thiên Cương, phụ tử tương tàn, đây là cái gì tiết mục?

"Ba mươi năm trước Nguyên Chiến giết đi mẫu thân của ta. Ba mươi năm, ta sẽ đánh với Nguyên Chiến một trận. Hoặc là hắn giết ta thành thần, hoặc là ta ngăn hắn thành thần." Lời của Nguyên Thiên Cương rất đơn giản, lại làm cho Lâm Hoang bỗng nhiên kinh hãi.

Nguyên Chiến giết vợ chứng đạo sự tình, hắn nghe nói qua, nhưng không nghĩ tới Nguyên Chiến so với hắn tưởng tượng còn muốn mất trí, nếu như đặc biệt bồi dưỡng Nguyên Thiên Cương, muốn giết tử thành thần, quả thật mất đi nhân tính.

"Nếu ngươi thu ta làm đồ đệ, ta thề nhất định sẽ..." Nguyên Thiên Cương còn muốn nói gì nữa, lại bị Lâm Hoang vung tay lên cắt đứt.

"Không cần phải nói, ta liền thu ngươi làm đồ đệ." Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng, trong lòng có quyết định, "Nếu là giết vợ giết chết liền có thể thành thần, này thần, tại sao xưng là thần. Ta thu ngươi làm đồ đệ, chính là muốn cho Nguyên Chiến biết con đường của hắn, sai rồi."

Nguyên Thiên Cương không nghĩ tới Lâm Hoang đã vậy còn quá dứt khoát, đông đông đông lại dập đầu lạy ba cái.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, nhìn về phía hư không, cách trăm ngàn cái thế giới, phảng phất cùng Nguyên Chiến đối mặt.

Thu Nguyên Thiên Cương làm đồ đệ, không phải là Lâm Hoang sinh lòng thương cảm, cũng không phải cảm hận Nguyên Chiến, vèn vèn chỉ là bởi vì Nguyên Chiến muốn thành thần, hắn liền muốn ngăn hắn thành thần.

Giờ khắc này Lâm Hoang mục quang trống rỗng, chân chính có đại thánh tâm cảnh, không hề cực hạn những cái này cái gọi là thiên tài, mà là cùng với chân chính Chủ Tể vạn giới thánh nhân nhóm tranh đoạt một đường thành thần cơ hội.

Mà Nguyên Thiên Cương, chính là Lâm Hoang tại thành thần trên đường rơi xuống đệ nhất tử.

Vạn giới chư thánh, ta Lâm Hoang tới, các ngươi, chuẩn bị xong chưa.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Luân Hồi! Luân Hồi!

Đất vàng khe nứt, trụi lủi son lĩnh, Dương Hồi chính đang chạy trốn.

Với tư cách là Luân Hồi đạo tràng Đại sư huynh, thế hệ này người nổi bật, Dương Hồi nổi tiếng Nhân giới đệ nhất hội đấu võ 200 danh hạt giống tuyển thủ thứ mười ba vị. Thiên tư tung hoành, thực lực không thể bảo là không cường đại.

Nhưng lúc này Dương Hồi nhưng lại như là cùng chó nhà có tang chạy thực mạng lầy.

"Đáng chết! Đáng chết! Những người này tại sao phải một mực truy sát ta?!"

Dương Hồi có chút tức giận, càng nhiều hơn là sợ hãi.

Thân là Luân Hồi đạo tràng cấp cao nhất đệ tử, sống an nhàn sung sướng, cao cao tại thượng, cho dù là đối mặt Thánh Giả, Dương Hồi cũng có thể không kiêng ngạo không siểm nịnh, bởi vì hắn là thập đại thánh địa nhất Luân Hồi đạo tràng cấp cao nhất đệ tử.

Nhưng hiện tại hắn lại bị người đuổi giết được chặt vật không chịu nổi, bởi vì đuổi giết hắn chính là hai cái thần huyết hậu duệ, còn có hai cái không biết từ nơi nào xuất hiện phong Vương thượng đoạn quái thai, trừ đó ra, những người khác cũng không thể khinh thường, từng cái đều là thiên tài.

Mà những người này lại là không biết phát điên vì cái gì, đuổi theo hắn không tha.

Cho dù là lòng hãn cao ngất, đối mặt đội hình như vậy cũng chỉ có chạy trốn, chạy trốn, chạy trốn!

Đã chạy thoát ba ngày, thế nhưng những người này hay là theo đuổi không bỏ, Dương Hồi trong nội tâm phần hận đến cực hạn, "Đáng chết! Đáng chết! Những cái này hỗn đản, đội ta rồi đi này vẫn thần chiến trường, nhất định phải các ngươi đẹp mắt."

Ngoài miệng nói hung ác, nhưng Dương Hồi cũng biết những thiên tài này có lẽ một cái không coi vào đâu, thế nhưng chung vào một chỗ lực lượng, chính là Luân Hồi đạo tràng cũng không dám ngạnh bính. Nếu là mình thật sự chết tại đây ít nhân thủ trong, sợ là cũng chỉ có không giải quyết được gì, chết không nhắm mắt.

Mà xa hơn địa phương, Hứa Khuynh Thành cùng Thái Nhất Tẩn đứng sóng vai.

"Phong Dao chết rồi. Đáng tiếc, có thể thành tựu thánh vị người quả nhiên không phải là chúng ta có thể độc lập chiến thắng."

"Không sao cả. Phong Dao người như vậy, quá mức cương liệt, lại không biết vừa qua khỏi hội gãy. Chết rồi, cũng liền chết rồi. May mà cũng làm cho chúng ta thấy rõ ràng Lâm Hoang thực lực."

Thái Nhất Tẩn phát phát tay, lơ đãng, xoay chuyển ánh mắt, rơi xuống trong tay Hạo Thiên kính, "Đám người kia đối với Dương Hồi theo đuổi không bỏ, tất nhiên là chịu mệnh lệnh của hắn. Chúng ta có muốn hay không xuất thủ cứu giúp."

"Không thể đánh rần động cỏ, tại triệt để nắm giữ Tru Thần trước trận, chúng ta không muốn hành động thiếu suy nghĩ."

Hứa Khuynh Thành trong nội tâm sáng ngời, biết tiến thoái, rõ ràng được mất, không có nửa điểm lòng dạ đàn bà, "Bất quá hắn vì cái gì đuổi bắt Dương Hồi? Ta lo lắng Dương Hồi đối với hắn có trọng dụng. Kể từ đó, sợ là lại có chuyện xấu."

"Nếu là chuyện xấu, vậy xuất thủ bóp chết chuyện xấu."

Thái Nhất Tẩn lạnh lùng mở miệng, Hứa Khuynh Thành không có trả lời, nhìn về phía ngồi một mình ở một bàn Hồng Nhân Dịch.

"Không sao, què tượng không có biến hóa." Hồng Nhân Dịch lắc đầu, đứng người lên, "Thay vì lo lắng những cái này, chẳng tăng nhanh luyện tập, chỉ cần chúng ta mau chóng nắm giữ Tru Thần trận, như vậy cho dù có biến hóa, cũng không sao cả."

Hứa Khuynh Thành gật gù đầu, chấm dứt nói chuyện với nhau, hít sâu một hơi, tiếp tục tham ngộ Tru Thần trận.

Mà Dương Hồi tại chạy trốn rồi mấy ngày, cũng rốt cục bị Vũ Không đám người bắt được.

Một lần nữa dựng lên trong cung điện, Lâm Hoang mặt không biểu tình xếp bằng ở cao cao phía trên vương tọa, Huyết Linh Lung cùng Thôn Bảo chia

làm, mà Nguyên Thiên Cương mặt không biểu tình đứng sau lưng Lâm Hoang, nhắm mắt lại phỏng đoán lấy đủ loại tuyệt học áo nghĩa.

Thôn Bão thờ phỉ phỉ nhìn nhìn Nguyên Thiên Cương, hận đến ngứa răng, thấy Nguyên Thiên Cương bỏ qua nài, càng thêm phát điên, nói khề với Huyết Linh Lung nói: "Đáng giận, đáng giận, đáng giận. Chưa từng có gặp qua vô sỉ như vậy người. Vậy mà chiếm trước ta tại Lâm Hoang trong suy nghĩ địa vị, quá ghê tởm."

Huyết Linh Lung ngược lại là đối với Nguyên Thiên Cương lau mắt mà nhìn,

Có thể vô sỉ đến loại tình trạng này, tất có đại thành tựu.

"Đại thánh. Luân Hồi đạo tràng đệ tử bắt trở lại." Vũ Không dám người trùng trùng điệp điệp đi vào cung điện, đem Dương Hồi vút trên mặt đất.

"Đây là Luân Hồi đạo tràng Đại sư huynh Dương Hồi, còn có mấy người khác, cũng là Luân Hồi đạo tràng đệ tử."

Lâm Hoang mở mắt ra, gật gật đầu, nhìn về phía Dương Hồi dám người, "Giao ra Luân Hồi thần nhãn pháp môn tu luyện."

Dương Hồi giờ mới hiểu được những người này bắt hắn trở về mục đích, nhìn nhìn Lâm Hoang cao cao tại thượng, ngồi xếp bằng vương tọa, mà những cái kia hung thần ác sát thần huyết hậu duệ lại là thành thành thật thật đứng hầu một bên, Dương Hồi hít vào một hơi khí lạnh, không dám tin.

"Hắn chính là Lâm Hoang? ! Không phải nói hắn là cái ngụy thánh sao? Có thể thuyết phục nhiều ngày như vậy mới? Này còn gọi ngụy thánh! Ta, thảo, thảo, thảo!"

Dương Hồi trong nội tâm một vạn đầu thảo nê mã chạy qua, nhưng là tuyệt tâm tư phản kháng, không nói Lâm Hoang, chỉ là ở đây những người này, hắn cũng rất có thể chống lại, nhưng muốn hắn giao ra Luân Hồi thần nhãn tu luyện công pháp, lại là tuyệt đối không thể nào.

"Người giết ta đi." Dương Hồi rất lưu manh nói, Luân Hồi thần nhãn tại Luân Hồi đạo tràng phải không truyền bí mật, hắn chính là nghĩ tiết lộ đều không được, sớm đã bị gieo xuống cấm chế.

Lâm Hoang lông mày nhíu lại, trên thực tế Huyết Linh Lung dám người giao ra công pháp cũng là một ít phổ thông tuyệt học, chân chính công pháp chính là muốn giao cho Lâm Hoang cũng khó có khả năng làm được, bởi vì sớm đã bị hạ xuống cấm chế, chỉ cần dính đến những cái này tuyệt học tiết lộ, lập tức sẽ xúc động cấm chế.

Đây cũng là tất cả Đại Đạo trận có thể cam đoan tuyệt học của mình không tiết ra ngoài căn bản biện pháp, vạn giới đều đồng dạng.

"Mà thôi." Lâm Hoang lắc đầu, cũng chỉ có thể lui mà tiếp theo, từ trong lúc giao thủ phỏng đoán Luân Hồi thần nhãn áo nghĩa.

"Trong các người nắm giữ Luân Hồi thần nhãn lưu lại, cái khác mang đi."

Một lời mà quyết, rất nhanh cũng chỉ còn lại có Dương Hồi và ba người, hiển nhiên cho dù là tại Luân Hồi đạo tràng trung Luân Hồi thần nhãn tu luyện cũng là cực kỳ khó khăn.

"Hiện tại, dùng các người Luân Hồi thần nhãn công kích ta, không cho phép giữ lại." Lâm Hoang đứng dậy, vẫy lui mọi người, nhàn nhạt mở miệng.

Trông thấy những người khác rời đi, Dương Hồi mục quang lóe lên, cảm giác mình có cơ hội.

"Đây chính là người nói." Dương Hồi đứng dậy, tuy bị bắt, nhưng Vũ Không dám người cũng không có thương hại hắn, ngược lại là có thể phát huy ra toàn bộ thực lực.

Hai người khác cũng hiểu được đây là tuyệt cơ hội tốt, cùng Dương Hồi liếc nhau, trong nội tâm đều đã có số đo.

Nhưng Lâm Hoang căn bản cũng không để ý những cái này, vẫy vẫy tay, ý bảo bọn họ có thể bắt đầu rồi.

"Hào. Động thủ!" Dương Hồi quát to một tiếng, lập tức hai người sư đệ lập tức thi triển ra Luân Hồi thần nhãn, mi tâm bên trong tựa như Tam Nhãn Tộc rạn nứt một đường vết rách, thần quang kích xạ, mang theo vô tận Luân Hồi áo nghĩa. Nghịch chuyển thời không, thấm nhuần Lục Đạo, hướng về Lâm Hoang đánh giết đi qua.

Mà Dương Hồi lại là gian trá, quát to một tiếng sau khi quay người liền bỏ chạy.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, hừ lạnh một tiếng, căn bản cũng không đi ngăn cản hai người này Luân Hồi thần nhãn, đưa tay một trái, Dương Hồi vừa mới nhảy lên, đã bị Lâm Hoang bắt trở về, nhẹ nhàng nhún một cái, Dương Hồi hãm Địa ba thước.

Lâm Hoang chỉ một ngón tay, sửa đá thành vàng, quy định phạm vi hoạt động, đem Dương Hồi triệt để vây khốn.

Liên tục ra oai, đem hai người khác cũng vây khốn, Lâm Hoang mới gật gật đầu, ý bảo tiếp tục.

Dương Hồi sắc mặt âm đạm, không dám tin mình tại Lâm Hoang trong tay vậy mà giống như gà từ không có bất kỳ sức phản kháng, thấy được Lâm Hoang ánh mắt nhìn, trong con mắt không có nửa điểm tâm tình phật phồng, băng Lãnh Vô Tình, lập tức trong nội tâm cả kinh, cắn răng một cái, không dám phản kháng, thi triển ra Luân Hồi thần nhãn.

Lâm Hoang hai mắt nhắm lại, căn bản cũng không ngăn cản, mặc cho ba người Luân Hồi thần nhãn rơi vào trên người, tinh tế cảm ngộ huyền bí trong đó.

Như thế nào Luân Hồi.

Người sống một đời, cò cây một thu, chính là Luân Hồi.

Lá sinh, Diệp Lạc, chính là Luân Hồi.

Sinh tử, là Luân Hồi.

Có nguyên nhân liền có quả, đây cũng là Luân Hồi.

Sinh sinh tử tử, đời đời kiếp kiếp, tuần hoàn không thôi, cái này chính là Luân Hồi.

Nhưng đây không phải toàn bộ Luân Hồi.

Có tân sinh, liền có hủy diệt, đây là Luân Hồi.

Có yêu, liền có hận, đây cũng là Luân Hồi.

Luân Hồi bao quát Vạn Tượng, thế gian này hết thấy tựa hồ cũng có thể nhét vào Luân Hồi bên trong, có Lục Đạo sinh lợi, liền có Lục Đạo hủy diệt, cái này chính là Luân Hồi.

Lâm Hoang đột nhiên mở mắt ra, trong nội tâm đã có minh ngộ, nhưng còn kém một chút, không do dự, đưa tay một trao, những ngày này Huyết Linh Lung đám người dâng tế phẩm, liền tất cả đều bị Lâm Hoang tế tự, thân ảnh vừa chuyển, liền lại lần nữa xuất hiện ở tạo hóa chi địa.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Thần thể Đại viên mãn

Tạo hóa chi địa.

Nhân Uân Tử Khí, có thần bí mạch lạc phác hoạ như lá mạch, tản mát ra thanh quang mang màu vàng, dưới chân là thanh sắc đại địa.

Lâm Hoang thân ảnh xuất hiện, không có quá nhiều do dự, đã là lần thứ hai tiến nhập, Lâm Hoang tâm niệm vừa động, lập tức cảm thấy linh hồn của mình thăng không, thẳng lên Thanh Minh, Cửu Thiên, cuối cùng vĩnh hằng không thôi nóng bỏng truyền đến.

Lâm Hoang tâm thần khẽ động, biết mình biến thành một vòng mặt trời.

Mặt trời thăng không, phảng phất vĩnh hằng không thôi đồng dạng, gieo rắc vô tận quang cùng nóng, chiếu rọi vòm trời.

Loại cảm giác này cực kỳ kỳ quái, nhưng Lâm Hoang rất nhanh bình ổn tinh thần tinh tế thể ngộ, cảm thụ mặt trời quang cùng nóng, đây là không gì sánh kịp, phạm nhân vĩnh viễn vô pháp thể ngộ đến cảm giác.

Mặt trăng lên mặt trời lặn, Lâm Hoang bỗng nhiên cảm giác được lạnh buốt thể lãnh, chính mình lại biến thành một vòng trăng tròn.

Lâm Hoang như có điều suy nghĩ, Nhật Nguyệt thay đổi liên tục, luân chuyển Âm Dương. Lâm Hoang ở nơi này Nhật Nguyệt cảm thụ bên trong, thể ngộ Luân Hồi.

Phảng phất qua một ngày, lại phảng phất qua hàng tỉ năm.

Mặt trời bỗng nhiên cực độ co rút lại, sụp đổ, mất đi quang cùng nóng, trở nên lạnh buốt thể lãnh, Lâm Hoang trong nội tâm khẽ động, đột nhiên tỉnh táo lại, Âm Dương luân chuyển, mặt trăng lên mặt trời lặn, ngày vẫn nguyệt thành, cái này chính là một cái Luân Hồi.

Nhân nhật cảm ngộ tại trong lòng dâng lên, Lâm Hoang trả lại không kịp tinh tế cảm ngộ, linh hồn khẽ động, biến thành trên vách đá dựng đứng một gốc cây.

Đây là một khóa còn nhỏ thụ miêu, cảm rễ đại địa, hấp thu hơi nước, nỗ lực sinh trưởng.

Gió mát vì nó gieo rắc hạt giống, Nhật Nguyệt vì nó cung cấp che chở.

Mặt trời lên mặt trời lặn, đảo mắt bao nhiêu năm, lúc Sơ còn nhỏ thụ miêu đã biến thành một cây đại thụ, cành lá um tùm.

Thế nhưng tin đồn truyền ra mùi thơm, đưa tới cơn trùng gặm nuốt. Mưa không đến, khiến nó khô héo. Đại địa trói buộc, khiến nó vô pháp di động. Cái cuối cùng Lôi Vũ đêm, Lôi Hỏa đánh trúng đại thụ, hỏa diễm đốt cháy, hóa thành tro tàn.

Tro tàn vùi sâu vào đại địa, phì nhiêu thổ địa, rất nhanh một khóa hạt giống roi xuống, cảm rễ đại địa, hấp thu hơi nước, nỗ lực phát triển.

Sống ở tư, khéo tư, cuối cùng bị hủy bởi tư, chôn ở tư, đây cũng là Luân Hồi.

Càng ngày càng rõ ràng cảm ngộ tại Lâm Hoang trong lòng dâng lên, nhưng Lâm Hoang cảm thấy đó cũng không phải Luân Hồi toàn bộ.

Hốt hoảng, Lâm Hoang không biết mình biến thành cái gì, chỉ cảm thấy vô tận Hắc Ám, toàn bộ thế giới, toàn bộ thiên địa đều là một mảnh Hắc Ám, tĩnh mịch, phẳng phát tiến nhập vĩnh hằng trong lúc ngủ say.

Đen như vậy áy, tĩnh mịch lan tràn, nhưng rất nhanh liền không bị Lâm Hoang để ý, hắn hốt hoảng lâm vào trong lúc ngủ say, một giấc ngủ ngàn vạn tải, nhưng lại dường như chỉ là một cái chớp mắt, thật giống như mỗi một lần ngủ đồng dạng, loại kia thời gian cực độ sai biệt cảm giác, làm cho người ta mỗi một lần thanh tỉnh đều có chút mơ hồ.

Lâm Hoang mơ hồ mở mắt ra, sau đó trời đã sáng, toàn bộ thế giới đều sáng lên, phồn diễn sinh sống, phi thường náo nhiệt, hắn có thể cảm nhận được thế giới này bùng bùng sinh cơ.

Lâm Hoang mặt không biểu tình đánh giá sinh cơ bùng bùng thế giới, hắn không biết mình biến thành cái gì, nhưng hắn biết ánh mắt của hắn có thể thấy được thế giới này bất kỳ một cái nào góc hẻo lánh, chỉ cần hắn nguyện ý.

Lâm Hoang thấy rõ ngàn vạn thế giới, nhìn nhìn các phạm nhân mặt trời lên mặt trời lặn, sinh lão bệnh tử, bỗng nhiên có một ngày, hắn chán ghét thế giới này, hắn hai mắt nhắm nghiền.

Trước mắt của hắn bắt đầu Hắc Ám, tĩnh mịch, mà toàn bộ thế giới cũng theo hắn nhắm mắt, trở nên Hắc Ám, tĩnh mịch.

Lâm Hoang bỗng nhiên minh bạch chính mình biến thành cái gì, trong truyền thuyết bị Chư Thần vây công giết chết Thần Linh chúc.

Thần trọn mắt vì ban ngày, nhắm mắt vì đêm.

Thần tỉnh dậy,

Thì thế giới tỉnh dậy, Thần ngủ say, thì thế giới ngủ say.

Nguyên lai, trọn mắt cùng nhắm mắt, cũng là một cái Luân Hồi.

Lâm Hoang bỗng nhiên không hề vội vã đi cảm ngộ cái gì mới là Luân Hồi, cứ như vậy mặc cho tạo hóa chi địa đưa hắn đầu nhập từng cái một biến hóa bên trong, này không phải là không một loại Luân Hồi.

Lần này, Lâm Hoang biến thành một cái giang dương đại đạo (hải tặc), trong vòng một đêm tàn sát cả nhà, huyết tẩy một nhà, cuối cùng hắn nhìn thấy một cái hài tử, đứa nhỏ này rất nhỏ, bất quá ba bốn tuổi, thiên chân vô tà, dùng một loại e ngại con mắt nhìn nhìn hắn.

Hắn bỗng nhiên mềm lòng, quyết định buông tha tiểu hài tử.

Hai mươi năm, Lâm Hoang thành công tẩy trắng, đã trở thành một kẻ có tiền có thế đại thương nhân, có một cái xinh đẹp nữ nhi. Nữ nhi đến đến lúc lập gia đình niên kỷ, hắn quyết định để cho hắn một mực rất xem trọng một người tuổi còn trẻ trở thành con rể của hắn.

Nhưng hắn không có nghĩ đến cái này hắn nhìn hảo người trẻ tuổi dĩ nhiên là năm đó bị hắn diệt môn buông tha kia cái tiểu hài tử.

Lâm Hoang chết rồi, chết tại đây cái bị hắn buông tha tiểu hài tử trong tay.

Nhân quả, cũng là Luân Hồi.

Lâm Hoang quyết định lặp lại một lần, lần này, hắn không có nhân từ nương tay, trăm thảo trừ căn, không có lưu lại bất kỳ người sống, nhưng rất nhanh hắn cũng bởi vì sự tích bại lộ, bị bắt, chém đầu răn chúng.

"Nhân quả Luân Hồi? !" Lâm Hoang cười lạnh một tiếng, "Ta không tin."

Lại một lần nữa biến thành Giang Dương đó đạo tặc, lần này Lâm Hoang làm được rất tỉ mỉ, không có lưu lại bất kỳ sơ hở, này lên diệt môn án cuối cùng đã trở thành không đầu bàn xử án.

Mà Lâm Hoang nhờ vào lần này lấy được tiền tài, kết giao quyền quý, nỗ lực kinh doanh, rất nhanh liền trở thành quyền thế bức người đại nhân vật, cả đời chú ý cẩn thận, hưởng hết vinh hoa phú quý, cuối cùng lấy quốc táng chi lễ chết đi.

Nhưng đó cũng không phải chung kết, sau khi chết Lâm Hoang kinh ngạc phát hiện mình lại bị truy nã đến U Minh Giới, ngày ngày chịu khổ, xuống vạc dầu, qua núi đao, trọn đời không được siêu thoát.

Thiện ác cuối cùng có báo, nhân quả tuần hoàn, không chút nào thoái mái.

Lâm Hoang có chút mê hoặc, trong nội tâm khê động, lần nữa biến thành Giang Dương đó đạo tặc, lần này diệt môn sau khi Lâm Hoang không có lại phóng túng chính mình dùng giành được tiền tài đi hưởng thụ, mà là dùng tiền tài mở đường, bái nhập một cái nổi danh đạo tràng, nỗ lực tu luyện, ung dung 60 năm, Lâm Hoang tâm ngoan thủ lạt, xảo trá đa đoan, cuối cùng thậm chí phản bội sư môn, đem đạo tràng của mình sát lục không còn, cuốn đạo tràng này tất cả tài phú.

Ung dung lại là trăm năm, Lâm Hoang nhờ vào những cái này tài phú, nỗ lực tu luyện, sát phạt quyết đoán, vậy mà thành tựu thánh vị, cuối cùng lại càng là nhắc lên thao Thiên Sát lục, lấy sát lục chứng đạo, thành tựu Thần vị.

Một khắc này Lâm Hoang đầy tay huyết tinh, một khắc này Lâm Hoang sát lục thiên địa, một khắc này Lâm Hoang nghiệp chướng nặng nề, nhưng nghiền tiếp hấn chính là cao cao tại thượng Thần vị, từ đó hấn là thần linh.

Lâm Hoang chợt cười to một tiếng, từ vô căn cứ trung tránh thoát xuất ra, "Nhân quả tuần hoàn, báo ứng khó chịu. Ha ha, đây là lý tưởng, không phải chân chính Luân Hồi."

"Không thành thần, này liền chỉ là ngườ nói, không phải là thiên địa mà nói." Lâm Hoang mục quang băng lãnh, xuyên thấu vẫn thần chiến trường, phảng phát thấy được Vực Ngoại Tinh Không chỗ sâu một thân ảnh, "Đại Thiện Thánh Giả, trận này, ta nhớ kỹ."

Lạnh lùng cười cười, Lâm Hoang lòng còn sợ hãi, không nghĩ tới này tạo hóa chi địa trung cảm ngộ vậy mà cũng bị người thao túng, muốn quấy nhiễu hấn cảm ngộ, vụn vụn đạo của hấn đồ.

Như vậy hành vi, Lâm Hoang chỉ có thể không chết không thôi. Dù cho đối phương là Đại Thiện Thánh Giả, thần bia phía trên bài danh đệ nhị đại thánh.

Đề xuống đối với Đại Thiện Thánh Giả sát ý, Lâm Hoang tiếp tục cảm ngộ, lần này đã không còn Đại Thiện Thánh Giả quấy nhiễu, cảm ngộ thuận lợi tiến hành, Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, Lục Đạo sinh diệt, tuần hoàn không thôi, cái này chính là Lâm Hoang muốn Luân Hồi.

"Lục Đạo Luân Hồi."

Lâm Hoang đột nhiên mở mắt ra, ngón tay bấm niệm pháp quyết, đánh ra chính mình linh ngộ Pháp cùng nói, đạo thì điều khắc đến thần thể, Lâm Hoang cảm giác mình thần thể bỗng nhiên bành trướng, sau đó cực độ co rút lại, nhiều lần chín lần, rốt cục ổn định lại, Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương quy tắc ở trong cơ thể Lâm Hoang triệt để ổn định.

Giờ khắc này Lâm Hoang thần thể liền có thể xem là một cái thể giới, Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, Lục Đạo sinh diệt, Luân Hồi không thôi, giờ khắc này Lâm Hoang Hồng Trần ngộ đạo, thần thể Đại viên mãn.

Xa xôi Tinh Không chỗ sâu trong, một thanh âm thờ dài, "Ai. Con cờ của người đã nhảy ra ván cờ, từ đó, vạn giới nhiều chuyện."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 64: Kiêu ngạo bất tử

Lâm Hoang mặt không biểu tình từ tạo hóa chi địa trung đẩy ra, thần thể Đại viên mãn, Hồng Trần ngộ đạo vui sướng, vô pháp lắng lại hấn sát ý trong lòng cùng phần nộ.

Đại Thiện Thánh Giả xuất thủ, để cho Lâm Hoang lòng còn sợ hãi, thiếu một ít hấn đã bị quấy nhiễu con đường, chỉ có thể biến thành Đại Thiện Thánh Giả người trong đồng đạo, là thật hiện Đại Thiện Thánh Giả đạo mà liễu mạng đập, tuy không đến mức trở thành một khôi lỗi, nhưng từ đó lại là đánh mất chính mình con đường.

Bực này cừu hận, không chết không thôi.

Tuy không biết Đại Thiện Thánh Giả là như thế nào cảm thấy được chính mình, như thế nào xuất thủ, nhưng cũng không ảnh hưởng Lâm Hoang biết lúc này mình đã chân chính đứng ở vạn giới chư thánh bên trong, có cùng bọn họ đánh cờ tư cách, từ đó Đại Đạo tranh phong, cướp đoạt một đường thành thần cơ hội.

"Có ý tứ. Ta vừa mới tại Nguyên Chiến chỗ đó bố trí xuống một đứa con. Đại Thiện này Thánh Giả liền đôi mắt - trông mong nhúng tay đi vào. Có ý tứ, có ý tứ."

Lâm Hoang tâm tình bình tĩnh trở lại, hăm vào trong trầm tư.

"Đại thánh."

Bỗng nhiên Huyết Linh Lung thanh âm đánh thức trầm tư Lâm Hoang.

"Chuyện gì?" Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng, có chút không vui.

"Đại thánh. Mấy ngày nay chúng ta tìm kiếm đã có một đám chưa từ bỏ ý định người liên hợp lại, khả năng đối với đại thánh bất lợi." Huyết Linh Lung mở miệng nói.

Lâm Hoang lông mày nhíu lại, hẳn cũng không có tâm huyết dâng trào cảm giác, hiển nhiên chuyện này đối với hắn cũng không uy hiếp, hẳn cũng không có hứng thú đi suy cho cùng, gật gật đầu, "Biết."

Nói xong, Lâm Hoang bỗng nhiên cười lạnh một tiếng, "Xem ra ta không giết người, làm cho người ta cảm thấy ta rất nhân từ."

Băng lãnh lời nói, để cho Huyết Linh Lung trong lòng căng thẳng, không biết Lâm Hoang vì sao phản ứng lớn như vậy, vậy mà trực tiếp nổi lên sát cơ.

Huyết Linh Lung tự nhiên không biết Lâm Hoang tại tạo hóa chi địa trung lọt vào âm toán sự tình, cho nên cũng không biết Lâm Hoang vì sao tức giận, nhưng cảm nhận được trên người Lâm Hoang kia đủ để vận vẹo thiên địa sát cơ, cũng không dám hỏi nhiều, trong nội tâm cười lạnh, đã cho đám người kia phán quyết tử hình.

Mà bị Huyết Linh Lung phán quyết tử hình đám người kia, Hứa Khuynh Thành đang tại làm lấy cuối cùng chuẩn bị.

"Hôm nay, chính là cuối cùng quyết chiến ngày."

Chẳng quản lần này liên thủ có thật nhiều thiên tài, nhưng Hứa Khuynh Thành như cũ có thể trở hết tài năng, trở thành người dẫn đầu, tuy không thể khiến người khác như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, nhưng lời nàng nói, trên cơ bản không có ai hội phản đối.

"Thực lực của hắn, những ngày này mọi người cũng kiến thức qua. Nói thật, đó là đủ để cho người tuyệt vọng thực lực." Hứa Khuynh Thành mới mở miệng, liền đề cho sắc mặt của mọi người đều nghiêm trọng lên.

"Thế nhưng, ta như cũ chưa từng có nghĩ tới muốn nhận thua. Sự kiêu ngạo của ta, sự kiêu ngạo của các ngươi, không cho phép chúng ta nhận thua. Chúng ta có thể thừa nhận trường bối của chúng ta mạnh hơn chúng ta, bởi vì chúng ta biết một ngày nào đó, sự kiêu ngạo của chúng ta, thiên phú của chúng ta, có thể cho chúng ta vượt qua bọn họ."

"Thế nhưng hắn. Hắn cùng chúng ta là cùng thay, nếu như cứ như vậy nhận thua, liền khiêu chiến cũng không dám liền nhận thua, vậy chúng ta vĩnh viễn đều chỉ có thể sống ở hắc bóng mờ xuống."

"Sự kiêu ngạo của ta không cho phép, cố gắng của ta không cho phép, ta trả giá không cho phép. Dù cho cuối cùng vẫn là thua, nhưng vẫn là như cũ muốn chiến! Chiến! Chiến!"

"Kiêu ngạo bất tử! Chiến đấu không thôi!"

Hứa Khuynh Thành đơn giản mấy câu, liền để cho tất cả mọi người dâng lên thao Thiên Chiến ý.

Hứa Khuynh Thành chưa bao giờ phủ nhận mình là một người kiêu ngạo, bởi vì nàng có kiêu ngạo tư cách, nàng có thể trở thành đệ nhất hội đấu võ hạt giống tuyển thủ thứ nhất, không phải là Khảo sư môn, không phải là Khảo bạc cha chú, mà là Khảo chính nàng nỗ lực.

Có lẽ còn có rất nhiều người nói, nếu như nàng không phải là Thái Nhất Giáo giáo chủ nữ nhi, nếu như nàng không phải là thiên thần học viện đệ tử hạch tâm, nếu như nàng không phải là trời sinh Thái Âm thần thể. Như vậy Hứa Khuynh Thành lại dựa vào cái gì trở thành toàn dân nữ thần, trở thành một đời Nhân giới rất nhiều thiên tài trung tối chuẩn bị chịu nhìn chăm chú người.

Nhưng Hứa Khuynh Thành chưa bao giờ quan tâm những cái này, sự kiêu ngạo của nàng, là mình hai mươi năm như một ngày vất vả tu luyện, là mình chưa bao giờ buông tha cho qua nỗ lực trả giá, là mình từng bước một tiếp cận mộng tưởng vui sướng.

Đây mới là sự kiêu ngạo của nàng, mà không phải là của nàng thân phận.

Dù cho Hứa Khuynh Thành là một người bình thường,

Nhưng chỉ cần có thể thấy được chính mình trả giá, thấy được chính mình từng bước một tiếp cận mộng tưởng vui sướng, đồng dạng có thể kiêu ngạo vô cùng.

Kiêu ngạo từ trước đến nay cùng với khác không quan hệ, hỏi người tâm, chỉ cần người cảm thấy người trả giá có thể cho người kiêu ngạo, dù cho cái gì đều không chiếm được, người như cũ có thể là cái người kiêu ngạo.

Làm một cái người kiêu ngạo, bởi vì chỉ cần kiêu ngạo bắt từ, người cũng sẽ không đành chỉ phần đầu.

Hứa Khuynh Thành là người kiêu ngạo như vậy, Thái Nhất Tấn cũng là người kiêu ngạo như vậy, Phong Dao đồng dạng là người kiêu ngạo như vậy, còn có Nguyên Thiên Cương hẳn đồng dạng là cái người kiêu ngạo.

Bởi vì bọn họ có bọn họ muốn đi phương hướng, cho nên tuyệt đối sẽ không đơn giản ngã xuống.

Kiêu ngạo bắt từ, chiến đấu không thôi.

Hứa Khuynh Thành tóc ngắn ngang tai, thiếu đi một phần ôn nhu, lại nhiều hơn một phần quật cường, kiêu ngạo, vung tay lên, "Xuất phát."

Thái Nhất Tấn, Thiên kiếm hầu, Hồng Nhân Dịch, còn có rất nhiều không nguyện ý buông xuống kiêu ngạo, nguyện ý liều đánh một trận từ chiến những thiên tài, cứ như vậy đi xuống núi linh, hướng về Lâm Hoang cung điện đi đến.

Một cỗ thảm thiết, kiêu ngạo khí tức phóng lên trời, vô số đạo tín niệm dung hợp cùng một chỗ, vậy mà ở trên trời hình thành một đạo mắt thường có thể thấy thẳng tắp khối báo động, khối báo động ngút trời ba ngàn trượng, cuộn cuộn đánh úp lại, làm cho người ta chấn kinh.

"Tình hình chung, đây là ngưng tụ tình hình chung. Đám người kia, rất không đơn giản."

Vũ Không trong nội tâm chấn kinh, đám người kia cử động kỳ thật bọn họ sớm đã có chỗ phát giác, nhưng đều cảm thấy rất buồn cười, không có thấy tận mắt nhận thức qua sự lợi hại của Lâm Hoang, đám người kia vĩnh viễn không biết bọn họ muốn khiêu chiến chính là như thế nào làm cho người ta tuyệt vọng tồn tại.

Vũ Không không chỉ một lần nghĩ tới, lúc này đoàn người lòng tin tràn đầy đến đây, kết quả lại bị Lâm Hoang đánh thành chó chết, như vậy tuyệt vọng, nhất định rất có hài kịch hiệu quả.

Thế nhưng lúc này xa xa liền thấy được kia khối báo động ba ngàn trượng, ngưng kết thành cuộn cuộn tình hình chung, kiêu ngạo, thảm thiết tín niệm tràn ngập thiên địa, để cho Vũ Không đều có loại bỏ gian tà theo chính nghĩa, cùng Lâm Hoang liều đánh một trận từ chiến tâm tình.

Nhưng rất nhanh Vũ Không liền dưới áp chế loại này sôi trào tâm tình, trong lòng của hắn đã có bóng mờ, không riêng gì hắn, còn có Thạch vương, Huyết Linh Lung, Thôn Bảo, thế cho nên lựa chọn thuận theo Lâm Hoang tất cả mọi người.

Bọn họ đã thừa nhận Lâm Hoang cao cao tại thượng, ruộng bỏ sự kiêu ngạo của tự mình.

Đã nói nghe điểm là chịu nhục. Nói khó nghe chính là tham sống sợ chết.

Nhưng đây là Vũ Không lựa chọn, chính mình tuyển đường, chính là quý cũng phải đi xuống.

Nếu nói là không có hối hận, đó là không có khả năng.

Nhưng Vũ Không biết Huyết Linh Lung là rất đúng, thế cục đã diễn biến thành như vậy, nương nhờ Lâm Hoang, bọn họ tài năng đạt được lớn nhất chỗ tốt.

Đây là tối lý trí lựa chọn, tuy ruộng bỏ kiêu ngạo, ruộng bỏ vinh quang. Nhưng có đôi khi chính là bởi vì đã khóc quý qua cúi đầu qua, cho nên vinh quang. Ba mươi năm chúng sinh trâu ngựa, mới có 60 năm chư Thần Long giống như.

Vũ Không thán phục Hứa Khuynh Thành đám người lựa chọn, nhưng là vẹn vẹn chỉ là thán phục mà thôi, mục quang nhìn về phía từ trong cung điện đi ra Huyết Linh Lung, ý bảo có phải hay không nên xuất thủ chặn đường.

Huyết Linh Lung cũng nhìn thấy xa xa cuộn cuộn lên khối báo động, thẳng tắp ngút trời, càng thảm thiết, ngược lại càng kiêu ngạo.

Lắc đầu, Huyết Linh Lung có chút đáng tiếc nói: "Lâm Hoang rất tức giận, những người này, đáng tiếc."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Sát hại hãm tuyệt

"Không biết sống chết."

Lâm Hoang mục quang băng lãnh, thánh nhân giận dữ, Thiên Phiên Địa Phúc.

Mục quang khẽ động, tầm mắt ở trong, dưới bầu trời chìm, cả vùng đất trắng, thiên địa tựa như biến thành một cái đại Ma Bàn(cối xay), phai mờ chúng sinh.

Thiên Phiên Địa Phúc, như vậy hủy thiên diệt địa, tận thế hạo kiếp, để cho Hứa Khuynh Thành trong nội tâm cả kinh, biết Lâm Hoang đã xuất thủ, quả nhiên là Thánh Giả uy nghiêm, không để cho khiêu khích, dưới sự tức giận, chính là Thiên Phiên Địa Phúc.

"Kết trận!"

Hứa Khuynh Thành không sợ không sợ, hô nhỏ một tiếng, vỗ đỉnh đầu, Thái Thủy Chung liền dâng lên, một tiếng vu vu, định Địa, Thủy, Hỏa, Phong, hàng xuống Huyền Hoàng hào quang, vạn pháp bắt xâm, đem khép lại thiên địa định trụ.

Thái Thủy Chung, Thái Nhất Giáo trấn giáo chi bảo, trong truyền thuyết Thiên đế lưu lại thần bảo, chính là chân chính Thần Chủ chi vật, phóng tầm mắt toàn bộ thiên địa, cũng không có vài món có thể sánh bằng thần thánh bảo vật.

Thái Nhất Tấn phản ứng cực nhanh, cơ hồ là Hứa Khuynh Thành mở miệng trong chớp mắt, liền có động tác, đứng lại phương vị, miệng nhỏ, một mặt cổ xưa tối tăm mờ mịt bảo kính liền xuất hiện ở không trung, thần quang chiếu rọi, ngăn Âm Dương, tựa như khai thiên tích địa đồng dạng, thanh khí giờ lên, trọc khí trầm xuống, khép lại thiên địa vậy mà chậm rãi bị căng ra, dường như có một cái đỉnh thiên lập địa thần linh tại tách ra thế giới.

Đây là Hạo Thiên kính, có người nói là Thiên đế lưu lại bảo vật, nhưng Thái Nhất Tấn biết đây là Nhân Hoàng lưu lại bảo vật, tại Nhân Hoàng còn có tu thành Thần Chủ lúc trước, chế tạo xuất ra, hiến vào cho Thiên đế bảo vật.

Thiên đế, Nhân Hoàng

Đây là vạn giới bên trong duy nhất hai vị hậu thiên tu luyện tới Thần Chủ cảnh giới vô thượng nhân vật, hào quang chiếu rọi Chư Thiên, là Chư Thần bên trong cường đại nhất tám vị Thần Chủ nhất.

Còn lại sáu vị bất kể là Phong Thần quân, Thủy Thần quân, Hỏa Thần quân, hay là Quang Minh Thần chủ, Hắc Ám Thần chủ, cùng với trong truyền thuyết sáng tạo Nhân giới, chế sinh Nhân Tộc, bị Nhân giới tôn xưng là Địa Hoàng Địa Thần Quân đều là trời sinh thần linh, cao cao tại thượng, bao trùm Chư Thần phía trên, đại biểu ở giữa thiên địa thuần túy nhất Lục Đại pháp tắc.

Cho nên dù cho chỉ là Nhân Hoàng tại không có trở thành Thần Chủ lúc trước lưu lại bảo vật, cũng xa xa vượt qua cái khác thần thánh bảo vật, có được bất khả tư nghị lực lượng.

Mà ngoại trừ hai người này, đồng dạng với tư cách là trấn mắt Thiên kiếm hầu cùng Hồng Nhân Dịch cũng không do dự, đem chính mình bảo vật đem ra, với tư cách là trấn áp trấn mắt chi vật.

Thiên kiếm hầu lấy ra tự nhiên là cùng hấn cùng nhau đến thế gian Thiên kiếm, Nhi Hồng người dễ dàng lấy ra lại là một tờ bản thảo, phiếm vàng bản thảo, lại là hắc bạch phân minh, phía trên Long Phi Phượng Vũ, chỉ có hai câu nói.

Thiên Hành Kien, quân tử lấy không ngừng vươn lên.

Địa thế khôn, quân tử lấy hậu đức tái vật.

Ngắn ngủn hai thập tự, lại là đại phóng Quang Minh, chữ chữ châu ngọc, địa dũng kim liên, có thánh hiền hơi bị ca xướng, có thần linh hơi bị tán phục.

Bốn kien thần thánh bảo vật bốc lên, chiếu rọi thương khung, phổ chiếu đại địa, trấn áp Địa, Thủy, Hỏa, Phong, lắng lại Âm Dương, có vạn pháp bắt xâm, vạn kiếp bắt ma sức mạnh to lớn. Cũng là Hứa Khuynh Thành đám người có can đảm khiêu chiến Lâm Hoang dựa vào.

Có này bốn kien thần thánh bảo vật với tư cách là Tru Thần trấn trấn mắt, không thua gì một vị chân chính đại thánh tọa trấn. Mà Tru Thần trận, được xưng một hồi có thể Tru Thần. Huy hoàng nhất chiến tích là năm đó Kiếm Thần dùng cái này trận khiêu chiến bốn tôn thần linh, chiến thắng, chính là tối cường chiến trận.

Bốn kien thần thánh bảo vật với tư cách là trấn mắt, đem vô biên sức mạnh to lớn gia trì tại bốn người trên người, lại có rất nhiều thiên tài cam vì trận cánh, hợp tung liên hoành, trong chớp mắt bộc phát ra lực lượng cường đại.

Trước hết nhất xuất thủ là Thiên kiếm hầu, lúc này Thiên kiếm hầu đã không thấy rõ vẻ mặt, cả người đều sáp nhập vào Tru Thần trong trận, chỉ có một đạo kiếm quang vung lên, xé rách hư không, sóng sờ sờ đánh vỡ vẫn thần chiến trường trời buộc, mũi kiếm chỗ qua, quét ngang ức vạn dặm, mắt thường có thể thấy Vực Ngoại Tinh Không bên trong, mấy viên Tinh thần bị mũi kiếm trực tiếp oanh bạo.

"Thiên kiếm chi lực! Tru!"

Mũi kiếm chỉ, quét ngang ức vạn dặm, Tinh thần vẫn lạc, đại kiếp nạn tiến đến, cho dù là Lâm Hoang cũng nhịn không được nữa rồi đột nhiên động dung, đứng dậy, mục quang nhìn về phía thiên không, nhìn nhìn một kiếm này quét ngang ức vạn dặm, tru Diệt Tinh Thần, vạn vật, trăm phá vòm trời, trong nháy mắt tới, rơi xuống trên đầu mình.

"Hào!"

Lâm Hoang gật gù đầu, hét lớn một tiếng, cả người trong chớp mắt bành trướng đến vạn trượng lớn nhỏ,

Đỉnh đầu thanh thiên, chân đạp đại địa, đại thủ vỗ, đánh vỡ hư không, sờ chút Tinh thần, hướng về một kiếm này nghênh đón tới.

Ầm ầm!

Hắc Ám tinh mạch Tinh Không chỗ sâu trong, đột nhiên tách ra hào quang, chiếu rọi ức vạn dặm, sau đó trong chớp mắt lắng lại.

Lâm Hoang mãnh liệt thu tay lại, thân thể khôi phục bình thường, lòng bàn tay một đạo vết kiếm, nhìn mà giật mình, thiếu chút nữa liền trực tiếp chém rụng hán một nửa thủ chương.

Mạnh mẽ vô cùng tru giết chết ý tại vết kiếm trung tàn sát bừa bãi, Lâm Hoang hừ lạnh một tiếng, hung hăng nắm chặt, chôn vùi khí tức.

"Trận hào, kiếm tốt hơn. Có ý tứ."

Lâm Hoang tán thưởng một câu, những người này từng cái trong mắt hắn đều cùng kiến hôi không sai biệt lắm, thế nhưng cấu thành này được xưng tối cường chiến trận Tru Thần trận, lại có bốn kiện thần thánh bảo vật làm trấn mắt, đích đích xác xác đã có khiêu chiến tư cách của hắn.

Thậm chí nếu như là không có đột phá, thân thể chân chính Đại viên mãn Lâm Hoang, tại đây một kiếm, sẽ bị thương, không phải chỉ là để lưu lại một đạo vết kiếm, mà là sẽ trực tiếp chém rụng một nửa thủ chương.

Tru Thần trận chi uy tuy mạnh, nhưng là nếu như người xuất thủ thực lực không đủ, không có loại này chém Lạc Tinh thần mệnh mong cuộn cuộn tâm tình, cũng không có khả năng chém ra như vậy long trời lở đất một kiếm.

Thiên kiếm hầu thực lực, có thể thấy được rõ ràng.

Nếu như nói Phong Dao là vì đao mà sinh người, kia Thiên kiếm hầu liền thật sự rõ ràng là vì kiếm mà sinh người.

Một kiếm không thể chém giết Lâm Hoang, Thiên kiếm hầu không nóng không vội, mũi kiếm vừa chuyển, lại là một kiếm, "Thiên kiếm chi lực, lực!"

Lại là một kiếm huy hoàng lên, Miểu Miểu như lên tại bèo tấm cuối cùng, huy hoàng như sống ở thương khung chí cao.

Một kiếm này, không gì sánh kịp, không có chém Lạc Tinh thần khí phách, lại là kiếm sinh vạn vật, Vạn Kiếm Quy Tông.

Hôm nay, này đây, này son, này Thủy, nhỏ bé như bèo tấm kiến hôi, mệnh mong cuộn cuộn như Nhật Nguyệt chúng sinh, giờ khắc này, tất cả đều biến thành sát lực Lâm Hoang kiếm.

Kiếm này từ phía trên hàng, từ Địa lên, lực tại tâm.

Thậm chí ngay cả Lâm Hoang chính mình cũng nhịn không được muốn giết chết chính mình.

Đơn giản là một kiếm này, thiên địa lực, Thương Sinh lực.

"Hào, hào, hào!"

Lâm Hoang tán thưởng một tiếng, bất động như núi, phóng ra một bước, bảo vệ chặt bản tâm, đánh ra một quyền, một quyền này không phải là Lục Đạo thần quyền, lúc này Lâm Hoang Hồng Trần ngộ đạo, Lục Đạo thần quyền lại có thăng hoa, một quyền này là Lục Đạo Luân Hồi.

Dưới Lục Đạo, cuối cùng có Luân Hồi.

Một quyền này, kia muốn giết lực Lâm Hoang thiên địa Thương Sinh, tất cả đều sụp đổ, không chịu nổi một kích. Không chứng nhận Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, như vậy dưới Luân Hồi, hết thấy đều là giả vọng.

Đây là Lâm Hoang nói, để cho Đại Thiện Thánh Giả cũng phải động dung mà nói.

"Đáng sợ. Hắn thân thể Đại viên mãn, cũng đã Hồng Trần ngộ đạo, một kiếm này không gây thương tổn được hắn. Thiên kiếm hầu, tái xuất kiếm!" Hứa Khuynh Thành nội tình thâm hậu, kiến thức rộng rãi, lập tức thấy rõ ràng Lâm Hoang thực lực lại có đột phá, trong nội tâm cả kinh, kêu lên.

Tuy Hứa Khuynh Thành bốn người đều là trấn mắt, cũng có thể xuất thủ, nhưng trong bốn người, Thiên kiếm hầu lực công kích tối cường, Thiên kiếm

trên tay, gần như có thể vượt qua một cái đại cảnh giới đối địch, cho nên chỉ cần Lâm Hoang không bước vào Tru Thần trận, còn lại ba người đều chỉ để cho Thiên kiếm hầu xuất thủ, cũng có ần dấu thực lực ý định.

Thiên kiếm hầu gật gật đầu, mũi kiếm thay đổi liên tục, hét lớn một tiếng, Thiên kiếm rơi xuống, sụp đổ tán thiên địa, "Thiên kiếm chi lực, hãm!"

Một kiếm, thiên địa không còn, chỉ có vô tận quy tắc chi lực nhộn nhạo hư không, một kiếm này vậy mà trả bốn nguyên, đem thiên địa trả đến Hỗn độn bên trong, không có thiên địa Thương Sinh, chỉ có vô tận quy tắc chi lực, đan chéo thành mạng lưới.

Trong lúc nhất thời Lâm Hoang vậy mà giống như hãm vào mạng nhện côn trùng đồng dạng, càng giẫy dụa, quy tắc chi lực trói buộc càng mạnh.

Một kiếm liên tục, lại là một kiếm, Thiên kiếm hầu thần sắc lạnh lùng, "Thiên kiếm chi lực, tuyệt!"

Một chữ phun ra, chúng sinh tuyệt vọng, đủ loại quy tắc chi lực trong chớp mắt bạo phát.

Có hỏa chi quy tắc, đốt cháy hết thảy.

Có thủy quy tắc, ăn mòn vạn vật.

Có phong chi quy tắc, chôn vùi sinh lợi.

Có địa chi quy tắc, mai táng Chư Thiên.

Có Âm Dương thiết cát, có sát lực máu tươi, có đao kiếm tung hoành, có chiến tranh hủy diệt, có Nhật Nguyệt Tinh thần, có Cửu U Chư Thiên, đủ loại quy tắc, trong chớp mắt chôn vùi, bạo phát, đây là kiếp, tận thế chi kiếp, tuyệt vọng chi kiếp.

Lâm Hoang cười lớn một tiếng, chân chính hơi bị động dung, là tả đánh ra sáu quyền, bình định Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, cuối cùng lại là một quyền, giống như trụ cột vững vàng, Chủ Tể sinh lợi, "Lục Đạo thần quyền trấn áp hết thảy! Luân Hồi thần quyền Chủ Tể sinh lợi! Phá cho ta, phá, PHÁ...!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: An được thái bình nhân gian 3000 năm

"Phốc!"

Thiên kiếm hầu phun ra một ngụm máu tươi, kiếm pháp bị phá, bị thương nặng, nhưng Thiên kiếm hầu mục quang lại càng sáng ngời, "Hảo, hảo, hảo. Lâm Hoang này có thể nói vô địch. Cùng gọi thay hùng, có thể vì thánh. Có thể cùng nhân vật bậc này sanh ở cùng một cái thời đại, thật sự là hảo, hảo, hảo!"

Kiến thức đến Lâm Hoang cường hãn thực lực, Thiên kiếm hầu chẳng những không cảm thấy tuyệt vọng, sợ hãi, ngược lại dâng lên càng thêm cuộn cuộn chiến ý.

"Thiên kiếm hầu, ngươi đã bị thương. Trước không muốn xuất thủ. Hảo hảo tĩnh dưỡng. Hồng Nhân Dịch, kế tiếp giao cho ngươi rồi." Hứa Khuynh Thành mở miệng nói.

Hồng Nhân Dịch không nói chuyện, chỉ là thở dài một tiếng, lấy ra kiếm của mình, kiếm của hắn không phải là Thiên kiếm hầu Thiên kiếm, không có sát hại hãm tuyệt, chỉ có trầm trọng vương đạo, đây là chúng sinh chi đạo, Quân Tử Chi Đạo.

Lâm Hoang nhún chân một cái, không có nửa điểm do dự, Thiên kiếm hầu bạo phát đi ra kiếm pháp để cho hắn có chút thấy cái mình thích là thèm, không thể chờ đợi được muốn gặp biết đến những người khác lợi hại.

Hơn nữa muốn phá vỡ Tru Thần này trận, cũng phải đi vào trong trận mới được.

Một bước đi vào, thiên địa đảo ngược, Tinh Không óng ánh, nhưng rất nhanh Lâm Hoang liền chân đạp đại địa, trong ánh mắt, có một đạo kiếm quang hiện lên.

"Thiên Hành Kiện, quân tử lấy không ngừng vươn lên!"

Một kiếm này, không giống với Thiên kiếm hầu kiếm, đây là Nhân đạo chi kiếm, một kiếm xuất, chúng sinh rơi xuống đất, sinh lão bệnh tử, không ngừng vươn lên, càng là sống được thâm thiết, Sinh Mệnh Chi Quang liền càng rực rỡ.

Đây là sinh mệnh chi kiếm, Nhân đạo chi kiếm

"Hào. Kiếm hào, ý tốt hơn. Đáng tiếc, đây không phải con đường của ta!" Lâm Hoang thở dài một tiếng, đánh ra một quyền, tan vỡ chúng sinh.

Một kiếm bị phá, Hồng Nhân Dịch mặt không đổi sắc, là tả lại là một kiếm, "Địa thế khôn, quân tử lấy hậu đức tái vật."

Một kiếm lên, trầm trọng đại địa. Lâm Hoang phảng phất thấy được đại địa sinh sôi nảy nở chúng sinh, vô dục vô cầu, đây là Đại Từ Bi, nhân từ yêu. Mà chúng sinh liên hân là học đại địa, từ bi chúng sinh, nhân ái thể nhân.

Đây là đủ để gột rửa nhân tâm một kiếm, chính là đại hung đại ác hạng người, cũng phải tại đây một kiếm phía dưới thay đổi triệt để.

"Đáng tiếc. Đáng tiếc. Đáng tiếc người không rõ con đường của ta."

"Người không biết, không biết, không biết a!"

Ba tiếng không biết, một quyền diệt Thương Sinh.

Lâm Hoang dưới chân đạp cương bước đầu, đánh ra đùng mãnh phi thường một quyền, một quyền này đánh ra chính là hân nói, Lục Đạo Luân Hồi, tuần hoàn không thôi, đây là hân nói, không sao cả quân tử, tà ma. Dù cho ngàn người chỉ trích, cũng phải đi xuống đi mà nói.

Một quyền trong đó, quyền thế kịch liệt tung hoành, phá toái hết thảy, đem hết thảy kiếm quang, ý cảnh bài trừ được sạch sẽ.

Hồng Nhân Dịch mặt không đổi sắc, trở tay lại là một kiếm, "Tồn đi thiên, quân tử lấy ý vô văn đức!"

Một kiếm này là Phong Khởi thiên thượng chi kiếm, tu đường văn võ, Tiềm Long tại uyên, một khi Phong Khởi, tựa như Côn Bằng thuận gió lên, bay lượn Cửu Thiên, phổ chiếu nhân gian.

Nếu như là không có Hồng Trần ngộ đạo Lâm Hoang, đối mặt một kiếm này, liền muốn lui lại xa xa, trong nội tâm khiếm tốn, mình ngộ chính mình tích góp không đủ, còn muốn ngủ đông chờ ắt. Nhưng lúc này Lâm Hoang tình hình chung đã thành, chính là thần bìa đệ nhị Đại Thiện Thánh Giả cũng nhận không được nữa quấy nhiễu Lâm Hoang nói, kết xuống không chết không thôi nhân quả, như thế nào Hồng Nhân Dịch một kiếm có thể phá hư tâm tình.

Cho nên Lâm Hoang lắc đầu, phát tay lại là một quyền, lực lượng mạnh mẽ bá đạo, không gì sánh kịp, như cuộn cuộn trường hà, tích góp đã đủ, đủ để phá hủy hết thảy.

Hồng Nhân Dịch biến sắc, quát chói tai một tiếng, kiếm trong tay quang xao động, trong chớp mắt ám sát xuất Cửu Kiếm, phong tỏa bát hoang bốn cực, hoàn vũ thời không, "Hơn chín! Kháng Long Hữu Hối!"

Một kiếm này như Phi Long Tại Thiên,

Vượt qua chúng sinh, Thanh Minh Cửu Thiên, chặt đứt Hồng Trần, tất nhiên có hậu hồi hận chỗ.

Nhưng Lâm Hoang tâm chí kiên định, như là đã xác định chính mình nói, như thế nào lại hối hận, lắc đầu, không có hứng thú cùng Hồng Nhân Dịch tiếp tục dây dưa tiếp, ầm ầm ầm ba quyền, đem hết thảy kiếm pháp, ý cảnh phá hư được sạch sẽ.

Lâm Hoang đứng chấp tay, có chút thất vọng, "Đây không phải con đường của ta, cũng không phải của người nói. Dễ dàng từ đã chết, đạo của hân, cuối cùng không phải của người nói. Nếu như người chỉ có thể như vậy, ta sẽ rất thất vọng."

Hồng Nhân Dịch trầm mặc một lát, bỗng nhiên nở nụ cười, bó quan đang y, có Thượng Cổ Chư Từ làn gió, nhẹ nhàng cúi đầu, thanh âm mệnh mông, "Ta có một kiếm, nguyện vì hướng thánh kẻ tuyệt học."

Một kiếm xuất, ý cảnh đại biến, một kiếm này cao cổ kì tuần mã, giống như tri âm tri kỷ, được kiếm tri âm, mệnh mông cuộn cuộn Trường Phong, trăm thánh Quy Khư, phảng phất, kiếm quang lấp lánh, có mười vạn năm trước rất nhiều thánh nhân từ thời gian trường hà trung xuất hiện, gặt đầu tán thưởng, đầu nhập một kiếm này bên trong.

Một kiếm này, vì hướng thánh kẻ tuyệt học, lấy được chư thánh tán thành, chính là Thánh Giả chi kiếm, vô thượng chi kiếm.

Một kiếm, chính là Lâm Hoang cũng nhận không được tán thành, khẽ gật đầu, liền có một đạo ý niệm của hân gia tri tại Hồng Nhân Dịch một kiếm này bên trong.

Lâm Hoang bất động như núi, tuy đã đồng ý một kiếm này, nhưng hân không bị thua tại đây một kiếm, gật gật đầu, "Một kiếm này, ngược lại là có chút ý tứ. Vì hướng thánh kẻ tuyệt học sao? Đáng tiếc, Trần về Trần, đất về với đất, không bằng Luân Hồi!"

Nhân nhật một câu, Lâm Hoang nắm tay, huy quyền, một quyền này tên là Luân Hồi.

Một dưới quyền, sinh tử Luân Hồi, chết đi cuối cùng là chết đi.

Một kiếm này không thể làm gì được Lâm Hoang, Hồng Nhân Dịch cũng bất tiết khí, trở tay lại là một kiếm, "Ta có một kiếm, nguyện vì muôn đời khai mở thái bình!"

Một kiếm, Thương Sinh bá phục, có đại quyết tâm, đại nghị lực, nên vì muôn đời khai mở thái bình.

Bởi vì cái gọi là an được thái bình nhân gian ba ngàn năm, ta lấy một kiếm hỏi Thương Thiên.

Đây là chúng sinh chi kiếm, thái bình chi kiếm, có Đại Dũng khí, đại quyết tâm, thiêu đốt tự mình, người sáng lập đang lúc thái bình mỹ mãn ba ngàn năm.

Một kiếm này ý cảnh tốt đẹp viên mãn, liền Lâm Hoang cũng không nhẫn tâm phá hư, nhưng cuối cùng vẫn là thờ dài một câu, "Không thành thần, chung vì kiến hồi. Nơi đó có cái gì thái bình."

Thờ dài một tiếng, Lâm Hoang bước ra ba bước, ổng tay áo khẽ múa, Lục Đạo Luân Hồi, tuần hoàn không thôi, thái bình nhân gian ba ngàn năm, tất có loạn thể Phong Hỏa ức ứ tái, còn đây là Luân Hồi.

Hồng Nhân Dịch kêu lên một tiếng khó chịu, nhin không được rống to, "Tà Ma Ngoại Đạo! Tại sao loạn lòng ta! Ta chi đạo, không hỏi quỷ thần, hỏi Thương Sinh!"

"Lâm Hoang, đón thêm ta một kiếm!"

"Một kiếm này, không hỏi đi qua, không cầu kiếp sau, chỉ vì lập tức!"

"Một kiếm này, không hỏi quỷ thần, chỉ hỏi Thương Sinh, tại sao thái bình!"

"Một kiếm này, ta lấy ta nói độ Thương Sinh!"

"Một kiếm này, nhân gian bất mãn, thế không thành thần!"

Lâm Hoang nhất thời động dung, nhìn về phía Hồng Nhân Dịch.

Hồng Nhân Dịch cùng Phong Dao đồng dạng, đều là đã Hồng Trần ngộ đạo, đã có đại lĩnh ngộ tuyệt thế thiên tài. So với Phong Dao đao xuất dứt khoát nói, Hồng Nhân Dịch đạo càng thêm hùng vĩ, càng thêm làm cho người ta thôn thức.

Mà giờ khắc này Hồng Nhân Dịch phát ra đại chí nguyện to lớn, đại tín niệm, như thế dứt khoát, làm cho người ta thờ dài.

"Ai!" Lâm Hoang thờ dài một tiếng, trở tay một trao, tan vỡ kiếm quang, kia to lớn đủ để cảm giác động mạn thiên Chư Thần ý niệm, tại Lâm Hoang Lục Đạo Luân Hồi, sinh tử tiêu tan, tuần hoàn không thôi đích đạo trung hoàn toàn bị chôn vùi.

Lắc đầu, Lâm Hoang có chút đáng tiếc nhìn nhìn Hồng Nhân Dịch, bỗng nhiên minh bạch vì cái gì mười vạn năm qua, không người nào có thể thành thần.

Nhân đạo rầm rộ, ra đời so với dĩ vãng bất kỳ thời đại đều nhiều hơn nhiều lắm thiên tài, như Hồng Nhân Dịch, Phong Dao đám người, lại càng là sớm liền tại Hồng Trần ngộ đạo, lấy một lời tục huyết, bước vào Nhân đạo, tuy vượt xa cùng thay, vốn lấy Nhân đạo chấp niệm, như thế nào thành thần.

Chính là thành cũng Nhân đạo, bại cũng Nhân đạo.

"Này có lẽ chính là mười vạn năm trước trăm thánh Quy Khư, Chư Thần biến mất chân tướng?"

Lâm Hoang tâm huyết dâng trào, tối tâm trung tựa hồ nắm được mười vạn năm trước chân tướng, nhưng lắc đầu, không có quá mức để ý.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Vô Thủy Vô Chung

Oanh!

Kiếm quang tan tành, Hồng Nhân Dịch phụt một tiếng phun ra một ngụm máu tươi, trường kiếm trong tay từng khúc đứt gãy, mặt không còn chút máu,

đạp đạp trùng lui lại ba bước, mặt mũi tràn đầy đáng ghét, "Không có khả năng. Không có khả năng! Ta đây là nhân gian chính đạo, như thế nào có thể có sao tan vỡ! A!"

Đạo niệm bị phá, đạo tâm bị hủy. Hồng Nhân Dịch lại là so với chết cũng còn muốn khổ sở.

"Đồng loạt ra tay!" Hứa Khuynh Thành hét to một tiếng, thanh âm mát lạnh, "Hồng Nhân Dịch ngươi đạo không có sai, chỉ là lực lượng của ngươi không đủ để chứng đạo! Cho nên đồng loạt ra tay, không muốn lại lưu lại lực!"

Hồng Nhân Dịch sắc mặt trong chớp mắt trở nên ửng hồng giống như hồi quang phản chiếu đồng dạng, lời của Hứa Khuynh Thành trở thành hấn cuối cùng cây cỏ cứu mạng, trong tay không có kiếm, liền cũng chỉ thành kiếm, tự viết Thiên Địa Nhân ba chữ, chữ chữ tru tâm.

Mà Thiên kiếm hầu cũng là gào to một tiếng, ngang nhiên xuất thủ, trường kiếm to rõ, phản phản phục phục bắt quá sát hại hãm tuyệt bốn chiêu, nhưng là thiên biến vạn hóa, tung hoành xao động, thâm thiết ức vạn dặm.

Lâm Hoang kiến thức qua hai người này kiếm pháp, chỉ là nói tay huy quyền hóa giải, không có quá mức để ý, mục quang tìm kiếm, trong nội tâm biết kia lên tiếng nữ tử mới là trong bọn họ hạch tâm.

Hứa Khuynh Thành xuất thủ, vừa ra tay đánh vỡ hư không, rõ ràng chỉ là nữ tử, lại là dùng mãnh vô cùng, tựa như nhân trung chi long, thân ảnh phiêu cầu vòng, biến mất thời không, phảng phất không tồn tại ở hiện tại, chạy tại đi qua cùng tương lai trong đó.

Bỗng nhiên một quyền đánh ra, trắng nõn non mềm thủ chương, thoát nhìn Kiều Kiều non nớt, nhưng nhanh như tia chớp, thế như Lôi Đình, trong chớp mắt xuyên qua Lâm Hoang đủ loại chặn đường, đánh vào ngực của Lâm Hoang, phát ra một tiếng vang lên vù vù.

Lâm Hoang sắc mặt kinh ngạc, một quyền này tới đột ngột, có thể nói là Kì Phong nổi lên, phảng phất thật sự là từ đi qua trong dòng sông chảy dài mãi mãi của lịch sử đánh ra tới đồng dạng, hấn vậy mà vô pháp cản lại.

Trúng một quyền, Lâm Hoang không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, gật gật đầu, "Có ý tứ. Đây là cái quyền gì Pháp."

Hứa Khuynh Thành không nói gì, nâng một quyền đánh trúng Lâm Hoang, sắc mặt có chút ngưng trọng, khẽ cắn môi dưới, thân thể uốn éo, tựa như trụ trời, lại như Long Đẳng, bỗng nhiên nhảy ra, oanh một chút, lại là một quyền đánh vào ngực của Lâm Hoang.

Lâm Hoang lần này là toàn lực cảnh giới, nhưng còn không có lo lắng trúng chiêu, trong nội tâm càng cảm thấy ngạc nhiên.

"Hảo, hảo, hảo!"

Lâm Hoang cười lớn một tiếng, đột nhiên hét lớn một tiếng, sóng âm chấn thiên, giống như Lôi Đình bùng nổ, rống roi Nhật Nguyệt, mục quang chớp động, bỗng nhiên đánh ra một quyền, "Tìm đến ngươi rồi!"

Hứa Khuynh Thành mặt không đổi sắc, bị Lâm Hoang rống to một tiếng tri tri bộ pháp, trông thấy Lâm Hoang một quyền đánh tới, toàn thân giống như không có xương cốt xà đồng dạng, uốn éo xuất một cái bất khả tư nghị đường cong, cả người đều quán lên cánh tay của Lâm Hoang.

Đầu chúi, chân đá, quyền đánh, chi đâm.

Mỗi một cái đều có phá diệt thiên địa, đánh vỡ bốn cực bát hoang lực lượng, cuồng Phong Bạo mưa đồng dạng thế công, từng bước ép sát, vậy mà để cho Lâm Hoang trong lúc nhất thời chỉ có phòng ngự cơ hội.

Lâm Hoang vượt qua chướng ngại trở Hứa Khuynh Thành đánh ra ba trăm sáu mươi tám lần công kích, tay kia trở tay một trao, bắt Phá Thiên Kiếm hầu kiếm quang, rống to một tiếng, chấn vỡ Hồng Nhân Dịch viết xuống chữ chữ như kiếm. Thân thể uốn éo, kêu lên một tiếng khó chịu, không thể tránh thoát không biết từ chỗ nào đánh giết tới quyền đầu.

"Vô Thủy Vô Chung! Lâm Hoang, có thể thua ở bộ quyền pháp này, ngươi hẳn là nhắm mắt!"

Một tiếng càn rỡ cười to, là Thái Nhất Tẩn. Một quyền đánh trúng Lâm Hoang, Thái Nhất Tẩn hưng phấn không thôi, thanh âm thành kính, phảng phất tế tự đồng dạng, "Bởi vì Vô Thủy, cho nên Vô Chung!"

Lâm Hoang mặt không đổi sắc, gật gật đầu, nhìn nhìn Hứa Khuynh Thành trong chớp mắt biến mất ở trước mắt, như có điều suy nghĩ, "Bởi vì Vô Thủy, cho nên Vô Chung?"

"Có chút ý tứ." Lâm Hoang bỗng nhiên nở nụ cười,

Cánh tay một vòng, là tả đánh ra hai quyền.

Quyền pháp kinh thiên, một quyền đánh hướng thiên không, một quyền đánh hướng đại địa.

Hai quyền đánh ra, mang theo Lâm Hoang mạnh mẽ cuồng bạo khí kinh, đánh vỡ hư không, quét ngang hoàn vũ.

Đồng đồng hai tiếng vang lớn!

Thái Nhất Tấn đỡ đòn Hạo Thiên kính lão đảo trên không trung lộ ra thân ảnh, mà Hứa Khuynh Thành cũng là kêu lên một tiếng khó chịu, đỉnh đầu Thái Thủy Chung, xuất hiện ở mặt.

"Không có khả năng. Người làm sao có thể tìm được chúng ta!"

Thái Nhất Tấn cực độ chấn kinh, không thể tin được, chính mình vẫn lấy làm hào tuyệt thế quyền pháp, đã vậy còn quá dễ dàng đã bị Lâm Hoang tìm được sơ hở.

Lâm Hoang cười cười, "Người nói cho ta biết. Bởi vì Vô Thủy, cho nên Vô Chung."

"Cho nên ta liền theo liền đoán đoán, xem ra, ta đoán trúng."

Nét cười của Lâm Hoang rất nhạt, lại làm cho Thái Nhất Tấn thẹn quá hoá giận, có chút xin lỗi nhìn Hứa Khuynh Thành liếc một cái, bởi vì Hứa Khuynh Thành đã sớm nói qua với hắn, thánh nhân Linh Giác kinh người, ngàn vạn không muốn tùy ý mở miệng, bằng không rất dễ dàng bị khám phá.

Bởi vì bộ này Vô Thủy Vô Chung quyền.

Chính là Thái Nhất Giáo một bộ hợp luyện tuyệt học. Một bộ Vô Thủy quyền, một bộ Vô Chung quyền.

Hai bộ quyền pháp một mình tu luyện đều là nhất đẳng quyền pháp, nếu là hai hai phối hợp, càng có thể đánh ra Vô Thủy Vô Chung ý cảnh, hai người quyền pháp lẫn nhau ẩn theo, che dấu tung tích, có thể làm cho lẫn nhau trở thành đối phương bóng dáng, kính tượng.

Dựa theo đặc biệt bộ pháp phối hợp, có thể cho hai người tồn tại ở một cái khác thời không bên trong, phảng phất căn bản cũng không tồn tại ở này phiên thiên địa, bởi vì Vô Thủy, tất cả Vô Chung.

Chỉ cần địch nhân nghĩ mãi mà không rõ đạo lý này, như vậy liền vĩnh viễn không có khả năng tìm đến bọn họ.

Nhưng Thái Nhất Tấn nhất thời cao hứng, nói toạc ra quyền pháp chân lý, lập tức đã bị Lâm Hoang tìm đến sơ hở, trong chớp mắt bắt lấy, đem hai người quyền pháp phá hư.

Đáng sợ như thế phản ứng lực, để cho Hứa Khuynh Thành trong nội tâm trầm xuống, mặc dù có chút tức giận Thái Nhất Tấn ngu xuẩn, nhưng bây giờ không phải là nội chiến thời điểm, cho nên Hứa Khuynh Thành chỉ là lạnh lùng nói: "Biến trận!"

Vừa nói xong, Lâm Hoang chỉ cảm thấy trước mắt lóe lên, vậy mà đi tới Vực Ngoại Tinh Không.

Đương nhiên không thể nào là chân chính Vực Ngoại Tinh Không, mà là Tru Thần trận biến hóa ra tới Tinh Không chiến trường, vô số Tinh thần trong Tinh hà pháp phòng pháp phòng, mỗi một chút ánh sáng, đều truyền đến đối với Lâm Hoang cuộn cuộn sát cơ.

Lâm Hoang mặt không đổi sắc, đứng chấp tay, lẳng lặng cùng chờ đợi Tru Thần trận biến hóa.

Thật giống như Hứa Khuynh Thành đoán người không phải là tới giết địch nhân của hắn, mà là môn hạ đệ tử tân học trận pháp tới thỉnh hắn chỉ giáo.

Như vậy khí độ, để cho Hứa Khuynh Thành như có mây, thở dài một tiếng, biết Lâm Hoang tình hình chung đã thành, có lẽ nhóm người mình hành vi, tại Lâm Hoang trong nội tâm bất quá là tiểu bối hồ đồ.

Lắc đầu, nỗ lực vung đi làm cho người ta uể oải ý niệm trong đầu, Hứa Khuynh Thành thân thể khẽ động, lập tức một vòng trăng tròn trở hết tài năng, đầy sao óng ánh, nhưng là vô pháp áp chế trăng tròn quang huy.

Thanh Lân Nguyệt quang chảy xuôi hạ xuống, sát cơ sôi trào, dẫn động quần tinh, trong chớp mắt hướng về Lâm Hoang đánh giết mà đến.

Thái Âm thần thể đáng sợ, lần đầu tiên hiện ra ở Lâm Hoang trước mắt.

Mà Tinh hà một chỗ khác, một vòng mặt trời dâng lên, gieo rắc Vô Lượng Quang, vô lượng nóng, cùng Hứa Khuynh Thành hóa thành trăng tròn xen lẫn nhau hô ứng, trong chớp mắt, Nhật Nguyệt Tề huy, quần tinh óng ánh, hình thành đáng sợ sát cơ.

Lâm Hoang lọt vào trong tầm mắt chỗ, Nhật Nguyệt Tinh thần, tất cả đều trở thành địch nhân.

Đặc biệt là kia luân mặt trời khẽ động, cùng Hứa Khuynh Thành đánh ra tuyệt chiêu phối hợp, trong chớp mắt, tầm mắt chỗ, Nhật Nguyệt triều tịch, phá hủy hết thấy.

Thân là Thái Dương Thần thể Thái Nhất Tấn cùng thân có Thái Âm thần thể Hứa Khuynh Thành, hai hai phối hợp, Vô Thủy Vô Chung, Thái Âm thái dương, bạo phát ra bất khả tư nghị lực lượng, để cho Lâm Hoang cũng không khỏi động dung.

Chương 68: Thái Âm thái dương

Nhưng động dung về động dung, Lâm Hoang cũng không có để ý, hẳn hiển nhiên tình hình chung đã thành, có chiếm đoạt bát hoang, nhìn thềm thường thiên địa khí phách, đối mặt Hứa Khuynh Thành cùng Thái Nhất Tấn liên thủ, sắc mặt như thường, gật gật đầu, đánh ra một quyền.

"Âm dương tương tế, Âm Dương tương sinh, Âm Dương tương khắc, không phải là không một hồi Luân Hồi."

Một tiếng thờ dài, Lâm Hoang Luân Hồi thần quyền xuất thủ, linh ngộ càng sâu sắc, quyền pháp trùng trùng điệp điệp, bông bành Miêu Miêu, quyền không biết từ đâu lên, lại là mệnh mông cuộn cuộn thiên địa, ngăn Âm Dương.

Trong chớp mắt, quần tinh âm đạm, Nhật Nguyệt trời lên, một quyền này che đầy Tinh hà, Chủ Tể hết thấy, Luân Hồi Lục Đạo, những nơi đi qua, quần tinh phá tối, chỉ còn lại Nhật Nguyệt thay đổi liên tục, xen lẫn nhau hô ứng, hình thành một cái Thái Cực lốc xoáy, khó khăn ngăn trở Lâm Hoang một quyền này.

"Hắn làm sao có thể mạnh như vậy? ! Làm sao có thể? !"

Thái Nhất Tấn nổi giận gầm lên một tiếng, hẳn một mực tràn đầy tự tin, nhưng thật sự cùng Lâm Hoang giao thủ một lát, liền nhất thời lòng tin tan vỡ, không thể tin được cùng thay thế trung thậm chí có người mạnh đến nỗi đáng sợ như thế, làm cho người ta không thể chống lại.

Hứa Khuynh Thành cắn môi, lúc này không chỉ là Thái Nhất Tấn, chính là nàng, cũng hiểu được có chút lòng tin đều không có.

Lâm Hoang biểu hiện ra ngoài thực lực quá mức đáng sợ, có quét ngang đương đại, ngạo thị Vạn Cổ bốn sự, căn bản không phải nhân lực có khả năng chống lại.

Nhưng loại này ý niệm trong đầu cũng chỉ là tại Hứa Khuynh Thành trong đầu chột lóe lên, liền hư ảo hóa, khẽ quát một tiếng, trong tay biến hóa, trong nháy mắt đánh ra ba ngàn quyền.

Mỗi một quyền mang theo óng ánh ánh trắng, tựa như Chủ Tể trắng tròn thần linh đồng dạng, động tĩnh trong đó, rung chuyển Cửu U, trong thiên địa đủ loại âm khí theo quyền pháp của nàng mà động, tan vỡ Địa, Thủy, Hỏa, Phong, muốn đem hết thấy đều hóa thành thuần túy nhất một cỗ Thái Âm chi khí.

Khí thế cuộn cuộn, có thể liệt thiên đày, vẫn Tinh thần, không người có thể ngăn cản, không người có thể ngăn.

"Thái Âm thần quyền ba ngàn thức, ta lấy ta huyết tổ Huyền Hoàng!"

Hứa Khuynh Thành không vui không buồn, không sợ không sợ, đem chính mình một thân sở học không hề có giữ lại đánh giết xuất ra, kinh diễm như thần nữ, trong trẻo nhưng lạnh lùng Như Nguyệt hoa.

Lâm Hoang chỉ cảm thấy một cỗ âm hàn dâng lên, phảng phất toàn bộ thế giới đều trở lại thiên địa sơ khai thời điểm, một mảnh Hỗn độn, hai bàn tay trắng, chỉ có một cỗ âm trọc [đục] chi khí, không ngừng trầm xuống, dồi dào sức mạnh to lớn, đủ để đưa hắn kéo vào Cửu U.

Thực lực bạo phát, Hứa Khuynh Thành đột nhiên hét lớn một tiếng, "Thái Nhất Tấn, còn không xuất thủ!"

Thái Nhất Tấn đột nhiên phản ứng kịp, không dám lãnh đạm, cả người giống như mặt trời đột nhiên thiêu đốt, gieo rắc vô tận quang cùng nóng, ầm ầm vạn đạo hào quang, trong nháy mắt mười vạn, nhanh như thêm điện, thế như Lôi Đình.

Tan vỡ Địa, Thủy, Hỏa, Phong, dương cương kịch liệt, đây là lúc ban đầu chiếu sáng Hỗn độn, mở ra hết thấy đạo kia quang.

Thái Âm thần thể cùng Thái Dương Thần thể đều là tiếng tăm lừng lẫy Tiên Thiên thần thể, tại dĩ vãng đích niên đại, có thể có một loại thần thể xuất thế, liền tuyệt đối là có thể trấn áp đương đại Vô Thượng Thiên mới.

Mà bây giờ Thái Âm thần thể cùng Thái Dương Thần thể, không chỉ đồng thời xuất thế, lại càng là lẫn nhau liên thủ, Thái Âm thái dương, tan vỡ Địa, Thủy, Hỏa, Phong, đem hết thấy hóa thành Hỗn độn trung lúc ban đầu Âm Dương Nhị Khí.

Xoắn nát thiên địa, hóa hết thấy vì Hỗn độn, Âm Dương chi khí, đối với Tể tướng sinh, trong nháy mắt bành trướng ức vạn dặm, bộc phát ra ngập trời sức mạnh to lớn, thiêu đốt đủ loại quy tắc, trong thiên địa hết thấy tại đây Âm Dương chi khí xoắn nát, toàn bộ bị chuyển hóa, bất kể là Địa, Thủy, Hỏa, Phong, hay là tươi sống Huyết Sát lục, bất kể là đao kiếm chiến võ, hay là kỵ binh lười mác, đủ loại quy tắc, cũng bị Âm Dương Nhị Khí này nhẹ nhàng khẽ điểm, giống như dầu hỏa trong chớp mắt thiêu đốt, hóa thành càng thêm cuồng bạo Âm Dương Nhị Khí.

Thiết cát thiên địa, hình thành một cái to lớn Âm Dương Thái Cực Đồ, trấn áp Tinh hà, Chủ Tể thiên địa.

"Âm Dương đại cảm!"

"Hắc Âm Man Đồ La!"

"Quang Minh Man Đồ La!"

"Kết! Trấn! Phong!"

Hứa Khuynh Thành thanh âm mát lạnh,

Vang vọng thiên địa, quần tinh trở về vị trí cũ, quây quanh Nhật Nguyệt, cuối cùng hóa thành một trường Âm Dương đại cảm, hắc bạch đan chéo Thái Cực Đồ đem Lâm Hoang triệt để trấn áp.

Âm Dương đại cảm, hắc bạch Thái Cực Đồ, đây là Thái Nhất Giáo tiên hiền đoán ra được vô thượng cảm chế phong ấn, chuyên môn vì Thái Âm thần thể cùng Thái Dương Thần thể chỗ đẩy tính ra vô thượng tuyệt học.

Nhưng bất kể là Thái Âm thần thể, hay là Thái Dương Thần thể, đều là vạn năm khó gặp Tiên Thiên thần thể, muốn tìm được Thái Âm thần thể cùng Thái Dương Thần thể liên thủ, quả thật chính là đầm rồng hang hổ, cho nên môn này tuyệt học chẳng quản bị rất nhiều tiên bối tiên hiền cho rằng là cổ kim đệ nhất đóng cửa phương pháp, nhưng vẫn chỉ có thể đem gác xó, Minh châu bị long đong.

Thẳng đến lúc này, cho tới giờ khắc này.

Hứa Khuynh Thành cùng Thái Nhất Tẩn rốt cục lần đầu tiên để cho môn này tuyệt học tách ra nó không ai biết sáng rọi.

Trên thực tế nếu như không phải là gặp được Lâm Hoang, dù cho Thái Nhất Giáo thế hệ này có Hứa Khuynh Thành cùng Thái Nhất Tẩn, cũng rất khó gặp được có thể khiến hai người không thể không liên thủ đối địch tình huống.

"Có thể được trấn áp tại đây trước đó chưa từng có Âm Dương đại cảm phía dưới. Lâm Hoang người cũng có thể cảm thấy vinh hạnh." Thái Nhất Tẩn có chút mừng rỡ, thấy được Lâm Hoang hoàn toàn bị hắc bạch Thái Cực Đồ bao bọc, trong nội tâm thật dài nhẹ nhàng thở ra, cười to nói.

"Không muốn buông lỏng. Lâm Hoang không phải là dễ dàng như vậy đã bị trấn áp."

Hứa Khuynh Thành khẽ quát một tiếng, mục quang cảnh giác, thỉnh thoảng đánh ra Ấn Quyết, thần quang tuôn động, gia trì tại hắc bạch Thái Cực Đồ, tránh Lâm Hoang phá phong mà ra.

"Không sai. Không thể lười biếng, bằng không một mất chân là được thiên cổ hận."

Thái Nhất Tẩn cũng trở nên tỉnh ngủ, biết bây giờ còn không phải là ăn mừng thời điểm, trong tay đồng dạng đánh ra đủ loại Ấn Quyết, mặt trời hào quang, cùng Hứa Khuynh Thành đánh ra Ấn Quyết hai hai phối hợp, hình thành từng cái một huyền ảo Âm Dương điều khắc, rơi vào hắc bạch Thái Cực Đồ.

9981 đạo âm mặt trời điều khắc, hai người rốt cục nhẹ nhàng thở ra, Hứa Khuynh Thành tay khẽ vẫy, hắc bạch Thái Cực Đồ rơi xuống lòng bàn tay, loáng thoáng có thể trông thấy bị trấn áp ở trong đó Lâm Hoang, đứng chấp tay, không vui không buồn, mục quang bình thản, nhưng phảng phất xuyên qua hắc bạch Thái Cực Đồ, cùng Hứa Khuynh Thành liếc nhau.

Hứa Khuynh Thành bị Lâm Hoang cái nhìn này thấy trong lòng có chút hốt hoảng, không dám nhìn nữa, nâng hắc bạch Thái Cực Đồ, nhìn về phía mọi người.

"Lâm Hoang đã bị chúng ta phong ấn. Chỉ cần bảy bảy bốn mươi chín ngày, sẽ tại Âm Dương đại cảm bên trong, hóa thành nước mù."

Thái Nhất Tẩn cười lớn một tiếng, đắc chí ý đầy, khí phách dương phát.

Hứa Khuynh Thành trong lòng có chút bất an, nhưng vẫn gạt đầu, lấy trấn an mọi người chi tâm.

"Mọi người mau chóng khôi phục tu vi, vì để ngừa vạn nhất, mọi người cùng nhau gia trì thần lực, không thể cho Lâm Hoang lật bàn cơ hội."

Hứa Khuynh Thành chú ý cẩn thận, vốn định lập tức để cho mọi người một chỗ thúc dục thần lực, sống sờ sờ luyện hóa Lâm Hoang, thế nhưng một hồi đại chiến, Lâm Hoang so với bọn họ trong tưởng tượng càng thêm đáng sợ.

Tuy xuất thủ chỉ có bốn người bọn họ, thế nhưng những người khác cũng cố gắng ra toàn bộ lực lượng, hiện tại gần như hư thoát, nếu như không phải là Lâm Hoang bị này Âm Dương đại cảm phong ấn, tối đa mấy chục hơi thở, sẽ có người thoát lực, để cho Tru Thần trận tự sụp đổ.

Cho dù là Hồng Nhân Dịch cùng Thiên kiếm hầu, cũng là thần lực hư thoát, uể oải trên mặt đất.

Cho nên Hứa Khuynh Thành thở dài, lắc đầu, bây giờ là hữu tâm vô lực, chỉ có thể hi vọng Lâm Hoang vô pháp từ Âm Dương đại cảm trung tránh thoát xuất ra.

Hồng Nhân Dịch đoán được tâm tư của Hứa Khuynh Thành, cười cười, nói: "Không nghĩ tới Lâm Hoang mạnh như vậy, hiện tại mọi người chúng ta là có

tâm giết tặc..."

Nói đến một nửa, Hồng Nhân Dịch bỗng nhiên ý thức được chính mình dùng sai rồi điển cố, lập tức ngậm miệng không nói.

Nhưng hết lần này tới lần khác có cái ung dung thanh âm tiếp lời của hắn, "... Vô lực xoay chuyển trời đất sao?"

Thân thể của Hứa Khuynh Thành bỗng nhiên căng thẳng, sau đó liền thấy được Lâm Hoang bước chân đạp mạnh, liền từ hắc bạch Thái Cực Đồ trung đi ra, tay khẽ vẩy, kia ngưng tụ Hứa Khuynh Thành cùng Thái Nhất Tấn, cùng với mọi người toàn bộ thần lực hắc bạch Thái Cực Đồ liền rơi xuống Lâm Hoang trong tay.

Lâm Hoang trên tay Ấn Quyết liên tục đánh ra, gia trì Địa, Thủy, Hỏa, Phong, Lục Đạo thay đổi liên tục, cuối cùng hóa thành một trương Lục Đạo Luân Hồi đồ rơi vào Lâm Hoang trong tay, đan chéo Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, Luân Hồi không thôi.

Lâm Hoang cười cười, có chút thoả mãn, ngón tay một chút, trong tay Lục Đạo Luân Hồi đồ liền đem tất cả mọi người bao bọc đi vào, tích tích xoay tròn một lát, rơi vào Lâm Hoang trong tay.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Hứa Khuynh Thành

"Chúc mừng đại thánh. Chúc mừng đại thánh. Không gì không đánh được, bách chiến bách thắng. Thiên thu vạn tái, nhất thống vạn giới..."

Thôn Bảo hiện tại không biết cùng với học, một hàng a dua chi từ như nước chảy nói ra, hung hăng vỗ vỗ Lâm Hoang mà thí tăng bóc, vẩy lấy con mắt lớn, chảy nước miếng nói ra lời trong lòng mình.

"Những người này không biết tốt xấu, không biết sống chết, mạo phạm đại Thánh Thiên uy, thỉnh đại thánh nhất định phải đem bọn họ giao cho ta, để ta hảo hảo tra tấn. . . ."

Lâm Hoang buồn cười lắc đầu, gõ gõ Thôn Bảo cái trán, tâm tình tốt hơn nhiều.

Hứa Khuynh Thành cùng Thái Nhất Tấn là trời sinh Thái Âm, thái dương thân thể, đối với Âm Dương hai đạo lý giải sâu sắc, lại càng là đã luyện thành Thái Nhất Giáo chưa bao giờ có người luyện thành qua Âm Dương đại cấm, đối với Lâm Hoang rất có ích lợi.

Trong nội tâm lại có thu hoạch, để cho tâm tình của Lâm Hoang đã khá nhiều, đến hán cảnh giới này, thế tục vinh hoa không để trong lòng, quyền lợi dục vọng đều là cạo xương Cương Dao, chỉ có đối với đạo lĩnh ngộ, đối với thành thần thu hoạch, mới có thể để cho Lâm Hoang tâm tình sung sướng.

Thôn Bảo nhìn mặt mà nói chuyện, cũng là nhìn ra điểm này, mới dám mảy dạn mặt dày đi lên đòi hỏi.

Nhưng Lâm Hoang tự nhiên không có khả năng đem Hứa Khuynh Thành đám người đưa cho Thôn Bảo ăn, gọi qua Huyết Linh Lung, đem Lục Đạo Luân Hồi đồ giao cho nàng, "Những người này giao cho ngươi rồi. Để cho bọn họ giao ra tuyệt học, liền đuổi đi tìm tế phẩm."

Huyết Linh Lung gật gật đầu, không có đợi Lâm Hoang phân phó, liền có một đám người thi triển thủ đoạn, cùng thi triển Thần Thông, bắt quá một lát, liền một lần nữa dựng lên một tòa cang thêm hoa lệ, cao lớn cung điện.

Lâm Hoang gật gật đầu, một bước bước vào trong cung điện, khoanh chân ngồi vào chỗ của mình, tinh tế thể ngộ vừa rồi đánh một trận thu hoạch.

Huyết Linh Lung cảm lấy Lục Đạo Luân Hồi đồ, tâm thần khẽ động, dựa theo Lâm Hoang nói rõ, linh hồn tiến nhập Lục Đạo Luân Hồi đồ, chấp hai tay sau lưng, nỗ lực phỏng đoán lấy Lâm Hoang trấn áp Lục Đạo Chư Thiên khí thế, "Đại thánh có lệnh. Giao ra tuyệt học của các ngươi, thu thập mười vạn tế phẩm, là được thả bọn ngươi tự do."

Thái Nhất Tấn thần sắc thất bại, cho tới bây giờ cũng không có suy nghĩ cẩn thận vì cái rõ ràng gì đã phong ấn Lâm Hoang, chỉ chờ bảy bảy bốn mươi chín ngày là được đem Lâm Hoang luyện hóa thành nước mưa tốt cục diện, trong nháy mắt sẽ biến thành như vậy.

Khách và chủ đối chỗ, nhóm người mình ngược lại trở thành tù nhân, tùy tiện bị một người liền có thể lo liệu thân thể của bọn hắn nhà tánh mạng.

Loại này thật lớn ti lệ nhập siêu, Thái Nhất Tấn vốn tâm tình bất ổn, hiện tại lại bị Huyết Linh Lung vênh mặt hất hàm sai khiến, lập tức nhẹn không được găm nhẹ nói: "Ngươi cho rằng ai cũng hội giống như các ngươi Bán Bận Cầu Vinh, vẽ đường cho hươu chạy. Cút! Ta Thái Nhất Tấn tuy là chết, cũng sẽ

không làm Lâm Hoang chính là tay sai."

"Có gan nguoi để cho hần đã giết ta. Ta Nhân Hoàng huyết mạch cuộn cuộn 500 vạn năm, chỉ có chết trận, không có cầu xin tha thứ."

Thái Nhất Tấn cốt khí rất cứng, Huyết Linh Lung cũng biết hần có kiên cường nguyên nhân. Ngay cả là thần huyết hậu duệ, cũng có cao thấp chi phân. Thái Nhất gia tộc truyền thuyết là Nhân Hoàng hậu duệ, huyết mạch cao quý, Chư Thiên vạn giới không người có thể so với. Cho dù là tương đồng thần huyết hậu duệ Huyết Linh Lung cũng phải chênh lệch hần ba phần.

Huyết Linh Lung ngược lại là có thể lý giải Thái Nhất Tấn cốt khí, cao ngạo, nhưng đây càng liên hồi nàng muốn xem lấy Thái Nhất Tấn phía dưới cao quý đầu lâu, sản xuất tại chỗ cầu xin tha thứ bộ dáng.

"Cũng tốt. Giết gà dọa khỉ. Ta đang lo tìm không được đối tượng. Giết nguoi, chắc hần những người khác sẽ biết đại thánh tuy nhân từ, nhưng là có sát lục thủ đoạn."

Huyết Linh Lung cười lạnh một tiếng, đưa tay một trào, Thái Nhất Tấn rít gào một tiếng, muốn phản kháng, nhưng rơi xuống Lâm Hoang Lục Đạo Luân Hồi đồ trong, đầu còn nói được lên khí lực, bị Huyết Linh Lung giống như bắt gà từ chộp trong tay.

Lạnh lùng mắt nhìn những người khác, Huyết Linh Lung tâm niệm vừa động, đem một mực quanh quần một chỗ tại Lục Đạo Luân Hồi đồ ngoại Thôn Bảo hoá đi vào.

"Thôn Bảo,

Một cái thần huyết hậu duệ, nguoi nhất định rất thích."

Thôn Bảo cười đến con mắt giống như loan nguyệt, lau nước miếng, ngu ngu nói: "Linh Lung, ta liền biết, chỉ có nguoi đối với ta tốt nhất."

"Thật sự là thần huyết hậu duệ, từ trước đến nay cũng không có đã ăn a."

"Hần bây giờ là của nguoi." Huyết Linh Lung cười dịu dàng, khuôn mặt như vẽ, nhưng làm cho nguoi ta cảm thấy trong lòng phát lạnh.

Thái Nhất Tấn đắn đo không cho phép Lâm Hoang đến cùng có dám giết hần hay không, thế nhưng thủ đoạn của Huyết Linh Lung, hần lại là có chỗ nghe nói, biết sự tình không ổn, nhưng vẫn là mạnh mẽ làm tinh thần, lạnh lùng mắt nhìn Thôn Bảo, "Muốn ăn ta? ! Chỉ sợ nàng tuổi không tốt, cần bắt động."

Thôn Bảo mới không để ý tới hội đồ ăn kêu gào, cảm thấy mỹ mãn bắt lấy Thái Nhất Tấn đầu, biến Hóa Chân thân, long đầu giống như thân sừng hươu, mở ra miệng rộng, tựa muốn đem Thái Nhất Tấn một ngụm nuốt.

Thái Nhất Tấn trong lòng căng thẳng, kiệt lực phản kháng, nhưng không có bất kỳ tác dụng, nửa cái đầu đã rơi vào Thôn Bảo trong miệng, cứng rắn hàm răng giống như đao kiếm sắc bén, để cho đầu hần da run lên.

Huyết Linh Lung mực quang như điện, không đếm xỉa tới đảo qua mọi người, trông thấy có nguoi sợ hãi, trong nội tâm cười lạnh, đưa tay ngăn trở Thôn Bảo.

"Huyết Linh Lung. Nguoi làm gì? ! Nói cho ta ăn! Nguoi muốn là dám gạt ta, ta liền liều mạng với nguoi!" Thôn Bảo rít gào một tiếng, cảm tức nhìn Huyết Linh Lung.

Huyết Linh Lung khanh khách cười, nhìn mình vừa mới bôi hảo móng tay, "Thôn Bảo. Nguoi như vậy ăn thật sự là vũ nhục đường đường Thái Dương Thần thể. Nguoi đã ăn Tang Quỷ giới cá quái không có? Như Thái Dương Thần thể như vậy thần huyết hậu duệ, tốt nhất là cắt thành hơi mỏng thịt quái. Lại dùng xương cốt nấu canh, bá lấy ăn, mới đối với được lên hần thần huyết hậu duệ thân phận."

Huyết Linh Lung nói ti mi, thỉnh thoảng vẫn còn ở Thái Nhất trên người Tấn khua vài cái, để cho tất cả mọi người thấy khiếp sợ, trong nội tâm buồn nôn.

Thái Nhất Tấn cũng là da đầu run lên, tử vong sợ hãi thoáng cái xông lên đầu, giết hần không sợ, hần chỉ sợ bị Huyết Linh Lung nói chết kiểu này.

"Quá phiền toái. Để ta một ngụm nuốt, gọn gàng."

Thôn Bảo không kiên nhẫn được nữa, nàng cảm giác được Huyết Linh Lung căn bản cũng không chuẩn bị để cho nàng ăn, chỉ là để cho nàng tới hù dọa những người khác. Trong nội tâm tức giận, nhưng là không biểu hiện ra đến, miệng rộng mở ra, quản lý hần mọi việc, muốn ăn trước lại nói.

"Không được. Nguoi như vậy ăn thật sự là phung phí của trời. Nghe ta, nếu không làm thành viên thịt tử cũng được, xương cốt lấy ra nấu canh."

Huyết Linh Lung cười khanh khách, mày cũng không nhăn một chút, nói ra mấy chục loại xào nấu phương pháp, Thái Nhất Tấn nghe được hơn mười loại, cũng không chịu được nữa, đầu nghiêng một cái, hôn mê đi qua.

Mà những người khác cũng là sinh lòng sợ hãi, cũng không dám nhìn Huyết Linh Lung liếc một cái.

"Đã đủ rồi." Hứa Khuynh Thành mở miệng cắt đứt.

Tóc ngắn ngang tai, tư thế oai hùng sát thoải mái, cho dù là thân là nữ tử Huyết Linh Lung cũng không khỏi có chút ghen ghét Hứa Khuynh Thành mỹ lệ

Phong Thái, hừ lạnh một tiếng, "Thôn Bào. Không ăn. Xứ nam nhân đau không sót mấy, hay là ăn nàng được rồi tất nhiên rất non mềm."

Ai ngờ Thôn Bào lay động đầu, quả quyết bác bỏ, "Mặc kệ. Người cho ta ngu ngốc a. Đó là Hứa Khuynh Thành. Kia tiểu nương tử người ái mộ có thể từ Nhân giới dây đến Yêu giới. Ta muốn là ăn luôn nàng đi, ra ngoài sau khi tất nhiên sẽ bị người dùng bảy mươi hai loại thủ pháp xào nấu, ta mới không có ngu như vậy."

Huyết Linh Lung ngạc nhiên, Hứa Khuynh Thành đích thực là Nhân giới thể hệ này nổi danh nhất thiên tài, được xưng toàn dân nữ thần, tại vạn giới bên trong đều có rất người của Cao khí, được xưng vạn giới đẹp nhất nữ tử nhất.

"Đã đủ rồi. Nói nhiều như vậy, các người không phải là muốn để cho chúng ta thần phục, giao ra từng người tuyệt học."

Hứa Khuynh Thành duyên dáng yêu kiều, dù cho đã bị thua, biến thành tù nhân, lại không có hao tổn vẻ đẹp của nàng.

"Được làm vua thua làm giặc. Nếu như thất bại, chúng ta tự nhiên sẽ thừa nhận hậu quả. Lâm Hoang yêu cầu tuyệt học của chúng ta, chúng ta liền cho hắn là được."

Hứa Khuynh Thành cười nhạt một tiếng, "Dù sao hắn cũng không có khả năng muốn đi chúng ta hạch tâm công pháp. Lâm Hoang tự nhiên biết, cũng bị hạ xuống cầm chế, chính là muốn cho hắn đều không được. Cho nên mọi người cũng không nên tại ngành kháng, đại trượng phu có được dân được. Hắn muốn, liền cho hắn."

Huyết Linh Lung trong nội tâm nguy cơ nổi lên, không nghĩ tới Hứa Khuynh Thành nhanh như vậy liền đi ra thất bại bóng mờ, có được dân được, không thể coi thường.

Những người khác gật gật đầu, bị Hứa Khuynh Thành vừa nói như vậy, cũng là đều trở lại vị, chỉ cần không phải tiết lộ hạch tâm công pháp, cái khác Pháp của hắn môn chính là giao ra đi, lại có ngại gì.

Thôn Bào hờn hển nhìn nhìn Hứa Khuynh Thành, biết hiện tại không cần giết gà dọa khỉ, Huyết Linh Lung tự nhiên cũng không có khả năng vi phạm tâm tư của Lâm Hoang, đem Thái Nhất Tấn cho nàng ăn.

"Được rồi người muốn công pháp, mọi người tự nhiên sẽ viết chính tả cho người. Hiện tại, dẫn ta đi gặp Lâm Hoang."

Hứa Khuynh Thành quả nhiên không hồ là nhân trung long phượng, tránh thoát thất bại bóng mờ, khuôn mặt như vẽ, ý chí kiên định, nhìn nhìn Huyết Linh Lung.

"Hừ. Nhớ kỹ người thân phận. Đã biến thành tù nhân còn như vậy kiêu ngạo. Đại thánh là người nói thấy chỉ thấy." Huyết Linh Lung có chút khó chịu Hứa Khuynh Thành, vung tay lên, muốn lôi kéo Thôn Bào rời đi.

"Người báo cho Lâm Hoang, ta có nhất pháp, có thể cho hắn chứng được Thiên Tâm." Hứa Khuynh Thành nhàn nhạt mở miệng, mục quang ôn hòa, "Hắn tự nhiên sẽ để cho người dẫn ta đi thấy hắn."

Huyết Linh Lung dưới chân một hồi, quay đầu lại, nhìn nhìn Hứa Khuynh Thành, muốn từ trên mặt của nàng nhìn ra sơ hở, đáng tiếc không thu hoạch được gì. Hừ lạnh một tiếng, Huyết Linh Lung chẳng quản mất hứng, nhưng là biết không quản là thật hay giả, đều phải mang Hứa Khuynh Thành đi gặp Lâm Hoang.

PS: Một tuần mới đã đến, cầu đề cử, cất chứa. Cái cuối cùng sách mới chu, hi vọng mọi người có thể giúp ta trên bảng, bài tạ.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Loại thần phương pháp

Hứa Khuynh Thành nhìn thấy Lâm Hoang thời điểm. Lâm Hoang đang tại cho Nguyên Thiên Cương diễn giải.

Cao lớn cung điện, trồng trái hoa lệ, xếp bằng ở phía trên vương tọa Lâm Hoang hiển lộ nhỏ bé, và cực kỳ cao lớn. Phảng phất toàn bộ cung điện đều tràn ngập Lâm Hoang thân ảnh, núi cao không thể tới so với hùng vĩ, biển rộng không thể tới so với thâm thúy.

Đi chân trần, thanh y, tóc dài đen nhánh cứ như vậy tán lạc tại sau đầu, cao cổ kì vĩ, không tính là vĩ đại, nhưng có Thượng Cổ di phong, ngồi ở chỗ kia, chính là núi cao, biển rộng.

Thế cho nên để cho bên cạnh hần rõ ràng càng cao hơn Đại Trắng to lớn Nguyên Thiên Cương hiển lộ nhỏ bé, hèn mọn.

Lâm Hoang tại cùng Nguyên Thiên Cương thảo luận Đấu Chiến thánh Pháp, đối với cái này tại vạn giới cũng bị yêu ma hóa tuyệt thể thần công, Lâm Hoang rất cảm thấy hứng thú.

"Như thế nói đến, Nguyên Chiến đã đem Đấu Chiến thánh Pháp tu luyện tới viên mãn, đáng tiếc ta bối trung người, không có trong nội tâm nói, cuối cùng chỉ là khôi lỗi. Tuy là Nguyên Chiến tu luyện đến Đại viên mãn, chỉ là bảy mươi hai cái đồ có Thánh Giả lực lượng, lại không có lòng Thánh Giả khôi lỗi, không đủ gây sợ."

Lâm Hoang thở dài, đối với Đấu Chiến thánh Pháp có chút thất vọng. Tu luyện tới hần tình trạng này, lực lượng ngược lại là tiếp theo, chiến đấu càng thêm Khảo chính là mình lĩnh ngộ Pháp cùng nói.

Nếu không thể Hồng Trần ngộ đạo, chính là trăm thánh lực lượng gia thân, cũng chẳng qua là lớn một chút kiến hồi mà thôi.

Nguyên Thiên Cương có chút kinh ngạc, vốn tưởng rằng Nguyên Chiến Đấu Chiến thánh Pháp đã tu luyện tới làm cho người ta tuyệt vọng tình trạng, không nghĩ tới lại là để cho Lâm Hoang thất vọng, trong nội tâm như có điều suy nghĩ, "Hắn là đây là đi nhằm đường?"

Lâm Hoang phát phát tay, "Không sao cả đúng sai. Nguyên Chiến đã Hồng Trần ngộ đạo, tại Hồng Trần này bên trong đau khổ thủ đạo 300 năm, là một đối thủ cường đại. Về phần Đấu Chiến thánh Pháp, bất quá là hần thủ đoạn của họ đạo. Ta đã sớm nên nghĩ đến, Đấu Chiến thánh Pháp nếu có thể hoàn mỹ phục chế thánh nhân, không chỉ là lực lượng, thậm chí là trong nội tâm Pháp cùng nói. Kia Nguyên Chiến cũng liền đã sớm hần là đạo tâm thác loạn, hoặc là điên, hoặc là chết."

Nguyên Thiên Cương hay là có chút không rõ, Nguyên Chiến trong lòng hần là làm cho người ta tuyệt vọng tồn tại, bảy mươi hai tôn thánh vị phân thân, hần không nghĩ được có ai có thể chống lại.

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, ngừng đầu, đã nhìn thấy Hứa Khuynh Thành.

Lâm Hoang đối với Hứa Khuynh Thành không xa lạ gì, đối với Nhân giới rất nhiều người mà nói, Hứa Khuynh Thành chính là từ nhỏ đến lớn, dân tại trên tường, dấu ở trong lòng, cuối cùng chỉ có thể bày nạp thần bàn thờ nữ thần.

Lâm Hoang có đoạn thời gian rất hâm mộ Hứa Khuynh Thành, cảm thấy nếu như mình có lấy thân phận Hứa Khuynh Thành, nhất định sẽ không đi được như vậy khó khăn. Cho nên lần đầu tiên tỉ mỉ dò xét Hứa Khuynh Thành, Lâm Hoang cũng hiểu được rất có ý tứ, trong lòng có chút nhân nhật vui sướng, đó là mộng tưởng chiếu vào sự thật vui sướng.

Hứa Khuynh Thành rất đẹp, bằng không tại sao xưng là toàn dân nữ thần.

Không phải là điển hình Nhân giới nữ tử nhu yếu về đẹp. Ánh mắt của nàng rất lớn, lại sáng ngời có thần, mũi có chút Cao, hiển lộ có chút kiên nghị, bờ môi hồng nhuận, không lớn cũng không nhỏ, chính là vừa vặn cái loại kia. Tóc ngắn ngang tai, lộ ra óng ánh tai khuếch. Không cao không lùn, tăng một phần thi béo, giảm một phần thi gầy. Trắng tấp dùi ngọc, dù cho ăn mặc đơn giản quần dài, cũng hiển lộ mỹ lệ.

Cả người đứng ở nơi đó, không có Mẫu Đan đồng dạng ung dung hoa quý, không có nước Liên Hoa chấp chôn phong độ tư thái nhu nhược xinh đẹp tuyệt trần, nàng là Ngạo Hàn hoa mai, độc lập đầu tường, không sợ phong tuyết. Đây là một cái cực đẹp nữ tử.

Cũng là một cái cực kỳ kiều ngạo, cực kỳ có chủ kiến nữ tử.

Lâm Hoang tại trong lòng cho Hứa Khuynh Thành hạ xuống phán đoán suy luận, không có chút nào cảm thấy được chính mình ngó nhìn mục quang có chút quá lâu.

Hứa Khuynh Thành không ngại Lâm Hoang mục quang, nàng cũng ở dò xét Lâm Hoang.

Thật lâu, Hứa Khuynh Thành mới ngậm miệng, mở miệng nói: "Người điều bộ như trông được lên muốn cường tráng một ít."

Lâm Hoang cười cười,

Hần không biết Hứa Khuynh Thành đối với hần lý giải, so với hần cho rằng càng thêm sâu sắc. Cũng không biết đây không phải hần và Hứa Khuynh Thành lần đầu tiên giao phong, hần chỉ là gật gật đầu, thu hồi ánh mắt, hỏi: "Người có có thể khiến ta chứng được Thiên Tâm phương pháp?"

Hứa Khuynh Thành gật gật đầu, không có chút nào để ý tới Huyết Linh Lung ánh mắt phần nộ, thật giống như cung điện nữ chủ nhân đồng dạng, từng bước về phía trước, đi đến Lâm Hoang vương tọa biên, dùng một loại ngang hàng ánh mắt nhìn Lâm Hoang.

Lâm Hoang có chút không vui, phát phát tay, "Viết ra, giao cho ta. Người có thể đạt được người muốn tự do."

Hứa Khuynh Thành đem bên tai tán phát vén lên, có khác phong tình, "Người cho không được ta muốn tự do. Người có thể tránh thoát người gông cùm xiềng xích, nhưng nội tâm như cũ có người lưu lại bóng mờ. Đây không phải là ta muốn tự do."

"Tuy người đã cao cao tại thượng, làm cho người ta chùn bước, nhưng ta không muốn dừng lại đuổi theo bước chân, ta có thể thua một lần, không thể thua cả đời. Cho nên, ta nghĩ cùng người đánh bạc một lần."

Lâm Hoang còn không có mở miệng, Huyết Linh Lung liền cầm giặc quát lớn, "Làm càn! Ngươi có tư cách gì cùng đại thánh đánh bạc."

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, ngồi ngay ngắn, "Nói tiếp."

"Ta có nhất pháp, có thể cho ngươi chém hết Hồng Trần ba ngàn phiền não tia, thể ngộ Thiên Đạo vô tình chi tâm."

Hứa Khuynh Thành nói rất chậm, Lâm Hoang có thể nghe ra trong nội tâm nàng giầy dựa, do dự cùng cuối cùng quyết đoán, kiên nghị.

"Có ý tứ." Lâm Hoang mục quang như điện, giống như cười mà không phải cười, "Hắn là đây là song tu phương pháp?"

Một câu kinh người, Hứa Khuynh Thành thân thể run lên, sắc mặt có chút xấu hổ, nhưng vẫn là ngẩng đầu lên, lộ ra một nửa như thiên nga trắng nõn cái cổ, "Không biết ngươi có thể nghe qua loại thần phương pháp?"

Lâm Hoang trầm ngâm một lát, lắc đầu, vạn giới bên trong pháp môn vô số, công pháp ngàn vạn, loại này thần phương pháp, thật sự là hắn không có nghe nói qua.

"Đủ loại tình yêu, quy về nhất lộ. Cuối cùng huy kiếm chém tơ ngọc, cũng chém người khác cũng chém ta."

Hứa Khuynh Thành thanh âm trở nên kiên định, nhìn thẳng con mắt của Lâm Hoang, "Ta muốn cùng ngươi đánh bạc một lần, ngươi dám không?"

Lâm Hoang còn chưa mở miệng, sắc mặt khó coi Huyết Linh Lung liền kinh hô một tiếng, không dám tin, "Trong truyền thuyết đã thất truyền Nhân Hoàng phương pháp, ba ngàn quán quýt si mê oán lữ đạo!"

Trong truyền thuyết Nhân Hoàng thành đạo, hái ba ngàn ngọc nữ tơ ngọc, thể ngộ Thiên Tâm vô tình, nhìn là đa tình lại vô tình, lấy hữu tình chi đạo không chế vô tình Thiên Tâm, cuối cùng thành tựu vô thượng Thần vị.

Môn này thất truyền đạo pháp, nghe nói là lẫn nhau vì lộ đỉnh, lẫn nhau lôi kéo, nếu như mất phương hướng bản tâm, động tình một lát, sẽ vạn kiếp bất phục, hóa thành đối phương chất dinh dưỡng, tương trợ đối với Phương Thành liền chân chính Thiên Tâm.

Chính là không thể biết tả đạo phương pháp, từ cổ chí kim cũng chỉ có Nhân Hoàng một cá nhân tu luyện qua, có hay không chân thật, cũng có cần nghiên cứu thêm theo. Rốt cuộc tại Nhân giới càng nhiều trong truyền thuyết, Nhân Hoàng là lấy mà nói thành thần, lấy Đại Từ Bi, nhân từ yêu, phổ độ nhân gian.

"Loại thần phương pháp."

Lâm Hoang từng chữ một đọc lên bốn chữ, con mắt chăm chú nhìn chằm chằm Hứa Khuynh Thành, muốn xem rõ ràng nàng có không có nói sai.

"Hắn là tu luyện môn này pháp môn, ta sẽ yêu mến ngươi?"

Lâm Hoang nhin không được cười lên, phát phát tay, "Vậy là mê hoặc phương pháp, đừng vội lừa gạt ta."

Hứa Khuynh Thành không nói lời nào, chỉ là hư không viết ra nhất đoạn văn, Lâm Hoang mắt sáng như đuốc, lập tức động dung, tình tứ suy tính, lập tức biết Pháp này môn đích xác có khả năng làm được.

"Có ý tứ."

Lâm Hoang đứng dậy, "Đem cả bộ cho ta."

Hứa Khuynh Thành không do dự, rất nhanh liền đem cả bộ loại thần phương pháp giao cho Lâm Hoang.

Lâm Hoang tình tứ phẩm ngộ, ánh mắt nhìn hướng Hứa Khuynh Thành, lấp lánh bất định.

"Ta nghĩ cùng ngươi đánh bạc một lần. Ngươi, có dám hay không!" Hứa Khuynh Thành bước vào một bước, gần như cùng Lâm Hoang mặt dán mặt, nhàn nhạt phong lan ấm áp hơi thở ở bên tai Lâm Hoang nóng lên.

Lâm Hoang trong lúc nhất thời giật mình ở chỗ cũ, chỉ có Hứa Khuynh Thành mặc dù có chút xấu hổ, nhưng vô cùng kiên nghị thanh âm, "Ngươi, có dám hay không?!"

PS: Mô hôi, trên chương chương và tiết mấy sai rồi, đã sửa đổi tới, không ảnh hưởng đọc. Mặt khác nếu như cảm thấy quyền sách có thể nhìn, thỉnh nhất định cất chứa, thêm vào kho truyện. Bái tạ

Chương 71: Ngày 7 tình

Có dám hay không, đây là một cái vấn đề.

Lâm Hoang vuốt ve khớp ngón tay, đang suy nghĩ.

Loại thần phương pháp cả bộ hán đã nhìn. Đích thực là cách khác lối tắt, phát người chi không dám nghĩ.

Loại này thần phương pháp nhìn như kì quỷ, nhưng là thấm nhuần nhân tâm. Bởi vì cái gọi là nhiệt liệt qua đi, chính là tro tàn. Loại này thần phương pháp tu luyện, cần nam nữ song tu, tất cả khiến một luồng tơ ngọc, từ đó lẫn nhau vì lộ đỉnh.

Đem cả đời tình yêu, quy về nhất lộ, hệ tại một thân, từ đó sau khi lẫn nhau trở thành Hồng Trần bên trong cuối cùng một chút ràng buộc, lấy hữu tình không chế vô tình, đạo là vô tình nhưng lại hữu tình.

Càng hay chính là, loại này thần phương pháp, tu luyện chỉ cần bảy ngày. Bảy ngày tình yêu, đủ loại nhiệt liệt sau khi sẽ ngưng kết tình loại, từ đó tâm Như Băng thanh, lẫn nhau trong đó không còn liên quan, không thể động tình, bằng không tình loại phản phệ, sẽ vạn kiếp bất phục, cả đời tu vi hóa thành thành toàn đối phương tư lương.

Cũng chính là chỉ cần bảy ngày tình yêu, Lâm Hoang liền có thể vứt bỏ hết thầy tình cảm, đi đến vô tình Thiên Đạo, con đường thành thần từ đó trời cao biển rộng.

Này hấp dẫn đối với Lâm Hoang thật sự là quá lớn. Về phần Hứa Khuynh Thành đánh chủ ý, Lâm Hoang cũng hiểu được.

Hứa Khuynh Thành cũng không hy vọng xa vời Lâm Hoang sẽ bị tình loại phản phệ, nàng muốn là cùng Lâm Hoang đứng ở ngang hàng địa vị cơ hội, nàng muốn dùng tối hiểm ác biện pháp trôi qua trừ Lâm Hoang mang cho nàng bóng mờ.

Như thế dứt khoát, quyết đoán, để cho Lâm Hoang có chút thương thức.

"Đại thánh. Người này lòng muông dạ thú, chắc chắn âm mưu, đại thánh tuyệt đối không thể đáp ứng."

Lâm Hoang còn không có mở miệng, Huyết Linh Lung liền cao giọng phản đối. Nhìn về phía Hứa Khuynh Thành mục quang tràn ngập chấn kinh, nàng tự nghĩ quyết đoán tàn nhẫn, thế nhưng so với Hứa Khuynh Thành mà nói, lại là có chút mặc cảm.

Vì chém trừ Lâm Hoang lưu lại bóng mờ, Hứa Khuynh Thành không tiếc lấy thân tùy tùng ma, cầu một cái đại tiện thoát, đại tự tại. Như vậy quyết đoán làm cho người ta kinh hãi.

Nguyên Thiên Cương cũng là kinh ngạc vô cùng, nhìn nhìn Hứa Khuynh Thành, không nói gì, nhưng trong lòng thì đối với Hứa Khuynh Thành xem trọng vài phần.

Với tư cách là một cái nữ tử, có thể đem chính mình cả đời tình yêu, đủ loại tình yêu cuồng nhiệt hóa thành một hồi tiền đặt cược, tới cầu được trong lòng mình không sợ, đây là hạng gì đại nghị lực, đại khí phách, làm cho người ta động dung.

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, mục quang sáng ngời nhìn về phía Hứa Khuynh Thành, bỗng nhiên nghiêng ngẫm cười cười, "Người phải biết, bảy ngày tình yêu, có thể không chỉ là nói chuyện tâm tình, nắn ni một chút. Nhân luân chi đạo, cũng là tình yêu lẽ phải."

Hứa Khuynh Thành trong lòng có chút xấu hổ, chuyện này nàng tự nhiên cân nhắc qua, do dự qua, nhưng bị Lâm Hoang trắng trợn nói toạc, hay để cho người cảm thấy thẹn quá hoá giận, gương mặt bay lên một tia đỏ hồng. Hứa Khuynh Thành trấn định tâm thần, nhưng ngữ khí cũng tại phát run, "Không cần nhiều lời, ta tự nhiên biết. Thân thể bất quá một cỗ xác thối tha, ta chỉ hỏi ngươi, có dám hay không? !"

"Ha ha. Có gì không dám." Lâm Hoang cười lớn một tiếng, phản phó hạ xuống.

"Các người đều lui ra đi, trong vòng bảy ngày không được tới gần. Ta liền cùng nàng tổng cộng tham gia này tình yêu chi đạo."

"Người! Vô sỉ!" Hứa Khuynh Thành giận tím mặt, vô thượng đoạn tình tuyệt dục chi đạo, đến Lâm Hoang trong miệng nhưng là như thế không chịu nổi, làm cho người ta để ý.

Lâm Hoang cười đến càng thêm phóng đảng, vẫy vẫy tay, "Rất tốt, nếu như người thật sự là đoạn tình tuyệt dục, trong nội tâm không có nửa điểm rung động, ta ngược lại không dám bắt người làm lộ đỉnh, như thế rất tốt, như thế rất tốt."

Tâm niệm vừa động, toàn bộ cung điện người cũng bị Lâm Hoang trực xuất ra ngàn dặm, trong lúc nhất thời, quanh mình ngàn dặm, chỉ có Lâm Hoang cùng Hứa Khuynh Thành hai người.

"Đến đây đi." Hứa Khuynh Thành triệt để trấn định lại, thần sắc nhàn nhạt, "Loại này thần phương pháp, phải dung luyện cả đời mê nhiệt tình yêu, tài năng thành tựu tình loại. Người, không muốn áp lực."

"Phóng túng sao?" Lâm Hoang vẫy vẫy tay,

"Yên tâm, ta tuyệt đối so với người thả được khai mở."

Hứa Khuynh Thành quyền đầu nắm chặt, hận không thể có thể hung hăng cho Lâm Hoang một quyền, hỗn đản này nói chuyện thật sự là vô si hạ lưu, khó nghe.

"Được rồi bắt đầu đi."

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, thần sắc trịnh trọng. Hứa Khuynh Thành hừ lạnh một tiếng, cũng không nói nhiều, cùng Lâm Hoang hai mặt tương đối, dựa theo loại thần phương pháp pháp môn, đề luyện ra chính mình một luồng linh hồn.

"Cả đời nhiệt tình yêu, hóa thành một sợi, quán quanh cả đời, quy về nhất lô..."

Hai người trầm thấp tụng niệm lấy loại thần phương pháp tế lời nói, linh hồn quán quanh, đựng vào, hai người đều là thân thể chấn động, phảng phất tiến nhập một cái mỹ lệ đến cực điểm trong mộng đẹp, như thế quen thuộc, tựa như kiếp trước kiếp này.

"Ta rất muốn biết, bất quá bảy ngày, như thế nào để ta quán quyết si mê cả đời, trả giá tất cả."

Lâm Hoang linh hồn tại rung động, nhưng tâm tình lại cực kỳ bình tĩnh, nói nhỏ một câu, không hề áp chế chính mình, linh hồn khẽ động, liền ngã vào một cái mỹ lệ đến cực điểm trong mộng.

"Nguyên lai bất quá là một giấc mộng của Hoàng Lương (*) sao?"

Lâm Hoang có chút thất vọng, trước mắt cung điện đã không ở, mà là một cái cổ xưa thị trấn nhỏ.

Cổ Phong mệnh môn cuộn cuộn, không biết là cái gì thời đại, nghiền ngẫm từng chữ một, quạt lông khăn chít đầu. Lâm Hoang mặt không biểu tình đi qua bàn đá xanh đường đi.

Tiểu Vũ tích tí tách, mờ mịt ẩm ướt, Yên Vũ mộng lung, thấm vào toàn bộ thị trấn nhỏ.

Bàn đá xanh đường đi, hắc sắc mái ngói nhỏ xuống bột nước, tí tách, chống đỡ một bả cây dù, một cái cung nữ trang phục, quần trắng bông bênh thiếu nữ từ phố Đạo Nhất đầu đi tới, khờ khạo ngây ngô, thỉnh thoảng vươn tay ra tiếp thiên thượng bay xuống mưa, thấm ướt mép váy, trắng nõn ngón tay, nhẹ Kinh Vũ động, mỹ lệ tuyệt luân.

Lâm Hoang nhìn không được cười lên, cô gái này chính là Hứa Khuynh Thành, đã không còn ngang tai tóc ngắn ở dưới tư thế oai hùng sát thoai mái, tóc dài tới eo, băng thêm một phen ôn nhu, cứ như vậy chuyển cây dù, vui vẻ đi ở Tiểu Vũ đường đi.

Người đi đường vội vàng tránh mưa, Hứa Khuynh Thành lại là tham lam đuổi ra hai tay, muốn đem mưa tất cả đều đón đến trong tay, đáng tiếc cuối cùng lại chỉ có thể từ ngón tay trượt xuống, xem tới được, bắt không được, giống như nàng ước mơ tình yêu.

Lắc đầu, Lâm Hoang giam chân tại chỗ hướng về Hứa Khuynh Thành đi đi qua, nếu như loại này thần phương pháp, chỉ là một hồi ảo mộng, liền muốn để cho hắn quán quyết si mê cả đời, trả giá tất cả, đó là tuyệt đối không thể nào.

"Ồ? !" Lâm Hoang khẽ di một tiếng, tay trực tiếp từ trên người Hứa Khuynh Thành xuyên qua, mà Hứa Khuynh Thành căn bản cũng không có trông thấy hắn, tiếp tục lẹp xep lấy mưa, hồn nhiên không có để ý mưa làm ướt mép váy, tiếp tục hướng trước.

Lâm Hoang thu tay lại, như có điều suy nghĩ, cùng sau lưng Hứa Khuynh Thành, trầm mặc không nói.

Đột nhiên, góc đường xuất hiện một cái liễu lĩnh thiếu niên, ôm sách, tại trong mưa chạy băng băng, ai cũng không có trông thấy ai, cứ như vậy đụng vào nhau.

Nàng giúp hắn nhặt lên sách, hắn giúp nàng bung dù. Gặp nhau, chính là một hồi duyên.

Lâm Hoang mày nhăn lại, hắn không biết đây là có chuyện gì, nhưng hắn có đầy đủ kiên nhẫn, cứ như vậy lắc lắc đứng đưa, tựa như U Linh đồng dạng, chạy tại trong trấn nhỏ.

Lâm Hoang trông thấy Hứa Khuynh Thành bàn tay trắng nõn thia, ngưng ngưng vì thiếu niên kia đưa đi tí mĩ chế tác bánh ngọt. Cũng thấy được thiếu niên kia trở mình lướt bảy sách, vì Hứa Khuynh Thành làm thơ vẽ tranh.

Thiếu niên mộ ngại, đi cùng một chỗ nước chảy thành sông.

Thiếu niên không hề chán chừ, chuyên tâm đọc sách. Hứa Khuynh Thành bàn tay trắng nõn thia, hóa thành người phụ, mỗi ngày hồng tự thêm hương, nhìn nhìn thiếu niên đọc sách. Thời gian kham khổ, lại trôi qua an ổn.

Một ngày qua ngày, Lâm Hoang như có điều suy nghĩ, tựa như một cái U Linh giắt ở trước phòng đầu càn, nhìn nhìn Hứa Khuynh Thành cùng tình yêu của nàng, cứ như vậy từng bước một bình thân đi xuống.

Nhìn nhìn bọn họ quen biết, hiểu nhau, yêu nhau, gần nhau, bình thường cả đời.

Rốt cục có một ngày, đã sớm dần dần già thay thiếu niên một giấc ngủ bất tỉnh, Lâm Hoang nhìn nhìn đồng dạng tóc trắng xoá Hứa Khuynh Thành, không vui không buồn, cứ như vậy nắm thiếu niên tay, giống như năm đó lần đầu tiên dắt tay, dựa vào trượng phu ngực, nhắm hai mắt lại.

Chấp tử chi thủ, cùng tử giai lão.

Đây là Hứa Khuynh Thành muốn tình yêu.

Lâm Hoang có chút hiểu được, lần nữa nhìn lại, liền thấy được thiếu niên kia già nua mặt tại thời khắc này thật sự rõ ràng biến thành mặt hắc, trong nội tâm chấn động, đã minh bạch cái gì, lại rồi đột nhiên ánh mắt hoa lên, ngã vào kế tiếp trong mộng cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72 : Trong mộng không biết thân là khách (trên)

Hứa Khuynh Thành so với Lâm Hoang tình ngộ được sớm, duyên đáng yêu kiều, bạch y khuynh thành, cứ như vậy đứng ở trên sân thượng, nhìn nhìn phía dưới Lâm Hoang, còn có một cái nữ tử.

Nàng nhìn thấy Lâm Hoang mộng tưởng bị người cười nhạo, trông thấy Lâm Hoang thanh mai trúc mã vứt bỏ, cảm động lây, nàng biết đây không phải cái mộng cảnh gì, đây là Lâm Hoang ký ức chỗ sâu trong.

Không biết tâm, tại sao thành tri kỷ.

Ngắn ngủn bảy ngày, phải trả cả đời nhiệt tình yêu, dốc hết tất cả, tự nhiên trước phải, nên biết tâm.

Hứa Khuynh Thành không biết Lâm Hoang tại trong trí nhớ của nàng nhìn thấy gì, dù sao Hứa Khuynh Thành cảm thấy Lâm Hoang ký ức có chút để cho nàng khó chịu, có thể chiến thắng nam nhân của nàng, ngạo thị đương đại, quét ngang quần hùng, tại sao có thể có như vậy không chịu nổi đi qua.

Cho nên Hứa Khuynh Thành nhẹ nhàng nhảy dựng, từ phía trên đài nhảy xuống, nàng không thể thay đổi đi qua, nhưng ít ra giờ này khắc này, nàng có thể làm chút gì đó, để cho Lâm Hoang đi qua không cần như thế tiếc nuối.

"Ai. Loại căn bản kia không hiểu nữ nhân của ngươi, cần gì phải để ý đầu này?"

"Nàng không quan tâm giấc mộng của ngươi, trên cái thế giới này chắc chắn sẽ có người quan tâm giấc mộng của ngươi."

"Không muốn buông tha cho giấc mộng của ngươi, ngươi là nhất định trở thành thần nam nhân."

"Có một ngày, ngươi hội cảm tạ những cái này đã từng đã cười nhạo ngươi người của lạnh lùng, bởi vì là bọn họ để cho ngươi không buông bỏ, có thể càng kiên cường đi xuống."

"Ngươi có giấc mộng của ngươi, ngươi kiên trì, ngươi muốn đi phương hướng, tại sao có thể ở chỗ này liền dừng lại."

Hứa Khuynh Thành không biết Lâm Hoang có thể nghe được hay không lời của mình, phát phát tay, trông thấy Lâm Hoang chậm rãi quay lưng lại, bộ pháp kiên định, lắt đầu, đi theo sau lưng, muốn nhìn xem Lâm Hoang đến tột cùng là như thế nào từng bước một từ một kẻ phạm tục, một bước lên trời, thành tựu thánh vị.

... ..

Lâm Hoang hai tay ôm ngực, lẳng lẳng nhìn nhìn Hứa Khuynh Thành, hắc hiện tại đã phản ứng kịp, này hắc không phải là cái gì ảo mộng, mà là tại Hứa Khuynh Thành trong trí nhớ.

"Nhớ kỹ. Ngươi là ta Hứa Trọng Nhất nữ nhi. Lấy không được thứ nhất, chính là sỉ nhục. Không có lý do gì."

"Vâng. Phụ thân!"

"Nhớ kỹ. Lần tỷ đấu này, phải đoạt giải nhất, ngươi là thiên thần học viện thể hệ này kiệt xuất nhất thiên tài, tuyệt đối không thể thua."

"Vâng. Lão sư!"

...

Lâm Hoang nhìn nhìn Hứa Khuynh Thành phát triển, từ yêu nằm mơ thiếu nữ, kia cái tượng tượng bình thân cả đời, giúp chồng dạy con nữ tử, biến thành kiên nghị không nhỏ, vinh viễn tranh giành thứ nhất, cao cao tại thượng toàn dân nữ thần.

Lâm Hoang trông thấy nàng thương tâm, nhìn thấy nàng khóc, trông thấy nàng rơi lệ.

Trông thấy nàng ba ngày cửu tôn thương, tại không có khả năng trung hoàn thành nhiệm vụ, tư thể hiện ngang, thắng được ngàn vạn tán thưởng, chỉ một người tại đêm khuya nỉ non.

Trông thấy nàng cao cao tại thượng, hạc giữa bầy gà, không có ngày nghỉ, không có nghỉ ngơi, mỗi ngày phấn đấu.

Hắn nhìn thấy nàng mồ hôi, cũng thấy được nước mắt của nàng.

Trông thấy nàng vui sướng, cũng đã gặp nàng thương tâm

Trông thấy nàng dũng cảm, cũng đã gặp nàng nhát gan.

Trông thấy nàng phong quang vô hạn, cũng đã gặp nàng tịch mịch hư không.

Dần dần Lâm Hoang vô pháp giữ vững bình tĩnh tâm tính, nhìn nhìn kia trương tuyệt mỹ mặt, sinh lòng ghen ghét, bắt đầu vì nàng vui mừng, vì nàng tổn thương, vì nàng phẫn nộ, cũng vì nàng kính sợ.

Lâm Hoang bắt đầu biết, Hứa Khuynh Thành thích mặc đồ trắng sắc váy, thích ăn góc đường đếm ngược đệ Tam Gia ngân nhĩ canh, thích một người đứng ở thiên thai trứng gió.

Muốn lưu lại tóc dài, thế nhưng tóc ngắn dễ dàng hơn chiến đấu.

Muốn đi sân chơi,

Nhưng đệ nhất Hứa Khuynh Thành không thể mê muội mất cả ý chí.

Muốn vì phụ thân làm bữa cơm, nhưng Hứa Trọng Nhất nữ nhi không thể đem thời gian lãng phí ở trên mặt này.

Hắn nhìn thấy nàng muốn, lại không chiếm được.

Hắn chia xẻ không được nàng phong quang, nàng vui sướng, vinh quang của nàng. Lại có thể nhắm nháp nàng mềm yếu, Vô của nàng trợ, nàng nỉ non.

"Thật đúng là kì tâm tình của quái."

Lâm Hoang lắc đầu, trông thấy Hứa Khuynh Thành từ mười tuổi vừa được hai mươi tuổi.

Thật giống như chính mình thật sự bồi bạn Hứa Khuynh Thành những năm nay, tuy không người nào biết, nhưng Lâm Hoang lại sinh lòng rung động, một luồng tơ ngọc bất tri bất giác quấn quanh ngón giữa.

Mà Hứa Khuynh Thành cũng theo sau Lâm Hoang bước chân, chứng kiến hắn quật khởi.

Hai người giống như người quan sát đồng dạng, theo sau lẫn nhau ký ức, bởi vì hiểu rõ, cho nên biết, bởi vì biết, cho nên đau lòng. Đau lòng người đi qua, bởi vì từ đó khắc trước, không có ai so với ta càng hiểu người.

Loại này kì tâm tình của quái quấn quanh lấy Lâm Hoang cùng Hứa Khuynh Thành hai người, loại thần phương pháp thể hiện ra bất khả tư nghị lực lượng.

Đây không phải mê hoặc, cũng không phải xuyên tạc, mà là làm cho người ta theo sau ký ức, bởi vì hiểu rõ, cho nên hiểu người.

Một chút tình cảm bắt đầu lan tràn, hai người tâm cảnh cũng không thể lại bình tĩnh.

Rốt cục Lâm Hoang lần đầu tiên vươn tay, muốn lau đi Hứa Khuynh Thành trong trí nhớ nước mắt tích. Mà Hứa Khuynh Thành cũng triển khai ôm, muốn ôm Lâm Hoang trong trí nhớ cô độc.

Làm hai người mở mắt ra, Lâm Hoang vươn tay đang tại vì Hứa Khuynh Thành lau đi khóe mắt cũng không tồn tại nước mắt, mà Hứa Khuynh Thành triển khai ôm một mực ôm lấy Lâm Hoang eo.

Không có ai cảm thấy xấu hổ, cũng không có ai cảm thấy đột ngột, thật giống như vốn nên như thế, hai người hiểu nhau quen biết, nghiêm nhiên đã nửa đời.

Lúc này lên, hai người chính là trên cái thế giới này hiểu rõ nhất được lẫn nhau người.

"Có chút kỳ quái. Người đã từng ước mơ phu quân theo ta lớn lên giống như đúc." Lâm Hoang vươn tay, xoa Hứa Khuynh Thành phát, cười nói.

"Có cái gì kỳ quái đâu. Nằm mơ nha, chung quy sẽ không thấy rõ mặt, người nói là người, đó chính là người."

Hứa Khuynh Thành dựa vào Lâm Hoang lồng ngực, "Ngược lại là người, người đến cùng có không có nghe thấy ta nói với người những lời kia đâu này?"

"Đường như có chút ấn tượng." Lâm Hoang nghĩ nghĩ, lắc đầu, đưa tay lững ở Hứa Khuynh Thành tóc ngắn, "Từ hôm nay trở đi vì ta súc phát a. Đối đãi người tóc dài tới eo, ta sẽ tới lấy người."

"Người nghĩ hay quá nhỉ, ta mới không muốn gả cho người." Hứa Khuynh Thành hờn dỗi một tiếng, đẩy ra Lâm Hoang, nhìn nhìn Lâm Hoang mặt, "Ta cuối cùng cảm thấy có chút kỳ quái. Vì cái gì ta như vậy yêu người, lại cho tới giờ khắc này mới nguyện ý báo cho người. Đi theo phía sau người mười năm, nhìn người đi được một mẻ quá, ta hảo tâm đau."

"Không có gì." Lâm Hoang đem Hứa Khuynh Thành ôm vào lòng, "Ngược lại là người, về sau có ta bảo hộ người. Người không muốn một mẻ như vậy, ai dám để cho người không vui, ta để cho hắn tổ tông tám đời cũng không vui về. Cha người cũng đồng dạng. Nếu là hắn còn dám tới phiền người, ta liền che mặt, đánh hắn."

"Người sao có thể như vậy? Đó là ta cha, không cho phép người nói như vậy."

Hứa Khuynh Thành thối phù một tiếng bật cười, ôm lấy Lâm Hoang cái cổ, ánh mắt sương mù, "Hôn ta."

Lâm Hoang không có khách khí, hung hăng hôn vào đi, như thế dùng sức, để cho hai người đều có chút không thở nổi, vừa hôn Thiên Hoang, thẳng đến ngày rơi xuống, Hứa Khuynh Thành mới từ Lâm Hoang trong lòng nhảy dựng lên, "Ta nấu cơm cho người ăn đi."

Lâm Hoang gật gật đầu.

"Ta biết người thích ăn nhất cá. cho nên ta làm cá cho người ăn được. Đừng chỉ nhìn nhìn, người bắt cá, ta nấu cơm." Hứa Khuynh Thành phụ giúp Lâm Hoang, đưa hắn đuổi ra khỏi cung điện.

Lâm Hoang lắc đầu, đi ra cung điện, tâm thần khẽ động, đại thủ một trảo, hai cái bảy màu bảo cá liền xuất hiện ở trong tay, vui vẻ. Cười dịu dàng cầm lấy cá đi trở về cung điện, nhìn nhìn Hứa Khuynh Thành bận rộn.

Ở ngoài ngàn dặm, trông thấy Lâm Hoang cầm lấy cá trở lại cung điện, Thôn Bảo dầm nát trên đầu Hác Nhân Kiệt, đối với Huyết Linh Lung nói: "Ta như thế nào cảm thấy, sự tình có chút quỷ dị? Chẳng lẽ loại kia thần phương pháp thật sự thần kỳ như vậy? Hai người một ngày trước còn hô đánh giết, đối chọi gay gắt, hôm nay liền có thể tương thân tương ái, trong mắt thêm dầu? Đây không thần học!"

"Người không hiểu, Pháp này môn cũng không phải khiến bọn họ thật sự yêu nhau, mà là dẫn động bọn họ trong nội tâm tất cả tình yêu, ý hợp tâm đầu, cuối cùng thành tựu tình loại, liền đại công cáo thành. Kỳ thật cũng là một loại tu luyện, bất quá đích xác có chút quỷ dị là được." Huyết Linh Lung lạnh lùng nói qua, trong nội tâm khẽ động, trông thấy Thái Nhất Tấn nắm chặt quyền đầu, sắc mặt cực độ khó coi.

"Loại này thần phương pháp sẽ không còn có cái gì di chứng về sau chứ."

Thái Nhất Tấn hừ lạnh một tiếng, trong lòng cũng là có chút thấp thỏm, nhưng vẫn là cứng ngắc lấy cái cổ nói: "Người biết cái gì. Nhân thế đủ loại tình yêu, cũng chỉ là một hồi ảo mộng. Loại này thần phương pháp liền đem trần này ảo mộng hóa thành chân thật, cuối cùng cô đọng xuất tình loại, siêu thoát xuất ra. Người cảm thấy sẽ có người yêu mến trong mộng người không thể tự kèm chế sao?"

"Có lẽ a. Nhưng ta cuối cùng cảm thấy nơi đó có không đúng đích địa phương." Huyết Linh Lung gật gật đầu, không hề suy nghĩ nhiều.

PS: Vốn chương này gọi, xuân, mộng Vô Ngân, kết quả của đồng chữ, cho nên sửa lại, buồn bực chết ta. Cầu mọi người đề cử, cất chứa để ta vui vẻ một ha.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Trong mộng không biết thân là khách (dưới)

"Ăn ngon sao?"

Hứa Khuynh Thành nghiêng đầu, thanh lệ trên mặt tràn đầy toàn bộ đều yêu thương, nhìn nhìn Lâm Hoang ăn chính mình nấu đồ vật.

"Muối thả nhiều."

Lâm Hoang thành thành thật thật mà nói.

"Làm sao có thể? Ta ném ném." Hứa Khuynh Thành có chút tức giận.

"Lừa gạt người. Ăn ngon. Người nấu đều tốt ăn." Lâm Hoang cười lớn một tiếng, vuốt một cái Hứa Khuynh Thành trội hơn mũi, há miệng đem đồ đặc sở hữu đều ăn sạch, đưa tới Hứa Khuynh Thành hờn dỗi bạch nhãn.

Người phụ trách xuống bếp, ta phụ trách ăn xong, hai người ngọt ngào Mật Mật dùng bữa tối, tựa ở một chỗ đọc sách.

Hứa Khuynh Thành hai tay khuê đèn, ánh nến càng vương, đồ hồng gương mặt của nàng, phòng tối mùi thơm, Lâm Hoang có chút không yên lòng thả ra trong tay sách, tối gần đi qua, thật sâu khẽ ngủ, "Hong tự thêm hương đêm đọc sách. Ừ, thơm quá."

"Vô lại." Hứa Khuynh Thành có chút ngưng ngừng, lại không có cự tuyệt Lâm Hoang dựa vào, cảm qua Lâm Hoang quyền sách trên tay, "" Bán Thần nói ". Ta thành thân, Chư Thiên vạn giới làm tụng ta danh; ta thành thân, hữu tình chúng sinh biết được ta ý..."

"Nguyên lai là Bồn khoe khoang khoác lác sách. Không bằng như vậy, người ta phân biệt viết, ta rất muốn biết, nếu người thành thân, sẽ có như thế nào đại chí nguyện to lớn."

Lâm Hoang ngồi thẳng lên, "Hảo. Ta cũng đang muốn biết, nếu người thành thân, sẽ đem ta như thế nào."

Hai người đưa lưng về phía lẫn nhau, bắt đầu viết.

Lâm Hoang thoãn thoắt, vừa mới viết xuống ta thành thân, liền ngừng bút, có chút không biết giải quyết thế nào, nhin không được xoay người sang chỗ khác nhìn lên Hứa Khuynh Thành ghi.

"Như hấn không được quá nhanh vui cười, đại tiện thoát, đại tự tại. Ta không thành thân."

"Như ta đạo cùng hấn ngược, từ đó người lạ. Ta không thành thân."

"Như thế non hẹn biển dễ dàng áo quá, thì ta không thành thân."

Hứa Khuynh Thành viết rất rất chân thành, Lâm Hoang thấy cũng rất chân thành, đưa trong tay viết xuống trang giấy chôn vùi, Lâm Hoang dùng sức ôm lấy Hứa Khuynh Thành.

"A, người nhìn lên. Người hảo vô lại." Hứa Khuynh Thành liền vội khom lưng xuống ngăn trở chính mình viết xuống chữ viết, cổ áo khẽ nhếch, một đoàn trắng nõn, ôn nhuận như ngọc, nhảy vào Lâm Hoang trong mắt.

Lâm Hoang nhin không được vươn tay, tiến vào Hứa Khuynh Thành cổ áo, nhất thời đầu óc một thanh, ý niệm trong đầu thông suốt.

"Có người, chính là không thành thân thì như thế nào?"

Hứa Khuynh Thành mục quang mê ly, nhẹ nhàng tại Lâm Hoang trên mặt ấn xuống một cái hôn, mòng nhuận cặp môi đỏ mộng, ngọt chán khí tức, "Ta nghĩ nhìn Hải."

Lâm Hoang cười lớn một tiếng, dưới chân khẽ động, nắm tay của Hứa Khuynh Thành, thẳng lên Thanh Minh, đưa tay một chút, ruộng dâu hóa thương hải, mệnh mòng, liên miên không dứt, thủy triều mãnh liệt, biển trời tương liên.

Lâm Hoang cùng Hứa Khuynh Thành nắm tay, trần trụi chân đạp tại trên bờ cát.

Một chỗ chồng chất ra khỏi thành lâu đài, nói đó là về sau nhà.

Tại trên bờ cát dựng tâm vẽ ra lẫn nhau bộ dáng, Lâm Hoang trong nội tâm khẽ động, lại đang phía dưới thêm một cái nho nhỏ hải tử, nhắm trúng Hứa Khuynh Thành gặm dữ, đây khắp núi đồi đuôi giết hấn.

Trời tối.

Lâm Hoang để cho Hứa Khuynh Thành nhắm mắt lại, nắm tay của nàng, đi đến bãi cát phần cuối.

"Người muốn cho ta xem cái gì?" Hứa Khuynh Thành cầm lấy tay của Lâm Hoang, trên mặt tách ra chưa bao giờ có tiểu dung.

"Không cho phép nhìn lên." Lâm Hoang ngăn trở Hứa Khuynh Thành mục quang, tay phải một chút, thổi ra một hơi.

Khí này ở trong không cuộn cuộn, rơi xuống trên đất trống, liền biến ra đèn đuốc sáng trưng chơi trò chơi vườn.

"Không được. Ta nhìn không được, ta muốn nhìn.

"Hứa Khuynh Thành tránh thoát tay của Lâm Hoang, mở mắt ra, liền thấy được trong trí nhớ kia mảnh chơi trò chơi vườn, đèn đuốc sáng trưng, Tinh quang sáng lạn, nhìn không được vui đến phát khóc.

"Yêu thích sao?" Lâm Hoang ở bên tai Hứa Khuynh Thành thì thầm

"Không thích, mới là lạ! A, ta muốn chơi cái này, cái này, còn có. Toàn bộ đều muốn chơi." Hứa Khuynh Thành hưng phấn giống như đứa bé, lôi kéo tay của Lâm Hoang, bắt đầu rồi giấc mộng của mình hành trình.

"Cái này thì không muốn chơi a. Ngây thơ như vậy."

"Người cùng không bởi ta? ! Hừ! Không muốn người cùng, chính ta đi chơi."

"Ta cùng, ta cùng, người chính là muốn chơi đến dài đằng đẳng, ta cũng phụng bồi đến cùng."

"Uy. Đây ngân nhĩ canh quá ngọt. Không có ta thích ăn nhà kia ăn ngon." Hứa Khuynh Thành tựa ở ngựa gỗ, đụng đụng Lâm Hoang, bần thiêu bắt tay vào làm trung ngân nhĩ canh.

Lâm Hoang có chút tức giận, "Không thể ăn, liền cho ta. Ta nhìn một ngày."

"Ăn ngon. Ăn ngon, Lâm Hoang làm được đều tốt ăn." Hứa Khuynh Thành mặt mày hớn hở, nghiêng đầu Khảo ở trên người Lâm Hoang, vươn tay, hét lớn: "Ta muốn đi tới cao sơn, thấy đẹp nhất Tinh quang. Người muốn theo giúp ta."

"Hảo. Mặc kệ người muốn đi nơi nào, ta đều cùng người." Lâm Hoang cung chiêu long liễu long Hứa Khuynh Thành tóc, dắt tay của Hứa Khuynh Thành, "Xuất phát. Mục tiêu tới cao núi cao."

"Ha ha!"

Hứa Khuynh Thành cười khanh khách, hai người tay nắm tay, đi qua biển rộng, đi qua núi cao, đi qua suối cốc, xuyên qua rừng rậm.

Kiến thức đẹp nhất Tinh quang, xem qua đại mạc Liệt Nhật. Dùng Tinh thần Nhật Nguyệt vẽ tranh, dùng tri âm tri kỷ điều âm, đi qua mùa xuân nông trường, đi qua mùa hạ đảo hoang, đi qua mùa thu rừng Mưa, đi qua mùa đông băng nguyên.

Hứa Khuynh Thành vì Lâm Hoang nấu cơm, Lâm Hoang vì Hứa Khuynh Thành che mưa. Bọn họ dắt tay, gập qua biển rộng bình tĩnh, cũng xem qua biển rộng cuồng bạo. Gập qua núi cao hùng vĩ, cũng xem qua núi cao không đời. Tại biển rộng liền phát ra lời thề, tại trên núi cao lập nhiều minh ước.

Chấp tử chi thủ, cùng tử giai lão, đồng cam cộng khổ, không rời nửa bước.

Thương hải tang điền, thề non hẹn biển, đậm đặc tình mật ý, cả đời nhiệt tình yêu, dốc hết tất cả, đủ loại tình yêu, quy về nhất lộ.

Đợi đến ngày thứ bảy dương quang yên lặng, ánh trăng rơi xuống.

Lâm Hoang cùng Hứa Khuynh Thành lại trở về cung điện.

Lâm Hoang vươn tay, lững ở Hứa Khuynh Thành tóc ngắn, cau mày, "Lớn lên chậm hơn. Lúc nào tài năng tóc dài tới eo, để cho ta tới lấy người."

"Người hiểu được đợi." Hứa Khuynh Thành cười duyên nói, bắt lấy tay của Lâm Hoang, bóng loáng bằng phẳng, không có đường vân. Lập tức có chút căm giận, duỗi ra chính mình trắng nõn thủ chương, "Người xem, người vân tay trung cũng không có ta. Cho nên ta vân tay trung người kia cũng khẳng định không phải là người."

"Liền nói vậy. Không phải là ta, sẽ là ai! Ai theo ta đoạt, ta giết hần cả nhà!" Lâm Hoang hừ lạnh một tiếng, lại một lần nữa lững ở Hứa Khuynh Thành tóc ngắn, "Không được, tóc của người muốn dài nhanh lên, ta đã đợi không được."

"Vậy muốn xem thành ý của người. Người tốt với ta, tốt đi một chút, cho dù tốt điểm. Nói không chừng nó sẽ rất nhanh dài lên. Người muốn là đúng ta không tốt, nói không chừng nó cả đời đều dài hơn không dài."

"Người dám? ! Có tin ta hay không cần người." Lâm Hoang ôm lấy Hứa Khuynh Thành, trên người nàng loạn chấp tay.

"A. Ta không dám, không dám." Hứa Khuynh Thành hồn dỗi, nỗ lực chống cự, hai người cuộn cuộn, nhảy, ôm, gần nhau, cuối cùng lăn xuống cùng một chỗ, mặt dán mặt, ẩm áp hơi thở tại lẫn nhau chớp mũi ẩm ướt, mang theo lẫn nhau khí tức, làm cho người ta có chút khô nóng, có chút khát vọng.

Nhìn nhìn Hứa Khuynh Thành tuyệt mỹ khuôn mặt, Lâm Hoang bỗng nhiên trong lòng khê động, cúi đầu xuống, "Ta muốn hôn người."

Hứa Khuynh Thành thân thể run lên, nhắm mắt lại.

Vừa hôn Thiên Hoang, tình dục tuôn động.

Chính là trong mộng không biết thân là khách, vừa vang lên tham vui mừng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Mộng tỉnh duyên đoạn, từ đó không là động tình!

Hứa Khuynh Thành tại đệ một luồng dương quang hạ xuống xong tỉnh lại, tâm thần có chút hoảng hốt, thân thể khóa lại trong chăn có chút lười biếng, có chút rét lạnh, theo bản năng nghiêng đầu sang chỗ khác muốn nhìn Lâm Hoang.

Nhưng chỉ nhìn thấy trống rỗng giường, Lâm Hoang sớm đã không còn.

Giữ im lặng, Hứa Khuynh Thành bực lấy chăn, mền, đi xuống giường, kiệt lực nhìn lại, liền thấy được Lâm Hoang mặt không biểu tình ngồi ở trên vương tọa, hai mắt tương đối, lạnh lùng, băng hàn, vô tình.

Hứa Khuynh Thành trong nội tâm đau xót, bảy ngày trong đủ loại tình yêu, ký ức giống như thủy triều mãnh liệt mà đến, giống như mộng giống như huyền, nhưng ở Lâm Hoang này bằng Lãnh Vô Tình hai con ngươi, tất cả đều hóa thành ảo ảnh trong mơ, biến thành một mai tình loại, lắng đọng đến sâu trong linh hồn.

Hứa Khuynh Thành mục quang cũng dần dần băng lãnh, vô tình, hai người bốn mắt tương đối, thật giống như tại soi gương đồng dạng, từ đó không hề có nửa điểm tình yêu ba động, vô tình băng lãnh, bước trên vô tình Thiên Đạo.

Hứa Khuynh Thành mặt không biểu tình, đưa tay một trao, bạch y bỗng bành, có chút không thích, băng hàn con ngươi khẽ động, hóa thành một thân áo đỏ, tại Lâm Hoang trước mắt chợt lóe lên, tiêu thất vô ảnh vô tung.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, không để ý đến Hứa Khuynh Thành hướng đi, nhắm mắt ngưng thần, tra xét rõ ràng lấy chính mình lúc này biến hóa.

Linh hồn thuần túy như thủy tinh đồng dạng, chiếu rọi đủ loại quỷ tích, nắm chắc Chư Thiên. Một mai nho nhỏ tình loại lắng đọng tại sâu trong linh hồn, hấp thu Lâm Hoang trong nội tâm đủ loại tình yêu, hơi hơi vừa chạm vào đụng, bảy ngày trong đủ loại tình yêu, nhiệt liệt rực rỡ, tựa như cùng thủy triều mãnh liệt đánh úp lại.

Lâm Hoang hừ lạnh một tiếng, tan vỡ ảo giác, thiết huyết vô tình, trấn áp tình loại, biết mình đã đã luyện thành loại thần phương pháp, từ đó sau khi hấn cùng với Hứa Khuynh Thành lẫn nhau vì lộ đỉnh, chỉ cần trấn áp tình loại, chính là trời cao biển rộng, từ đó Vô lo lắng, có thể chứng nhận vô tình Thiên Đạo.

"Cầm Thiên Tâm chứng nhận ta nói, Đại Đạo thành vậy."

Lâm Hoang nhàn nhạt nói qua, lại không có nửa điểm vui sướng tình cảnh, vung tay lên, thanh âm Hồng Chung đại lữ, như thiên địa pháp chỉ, rơi vào Huyết Linh Lung đám người trong tai.

Huyết Linh Lung đám người linh hồn trì trệ, có chút hoảng hốt, về loại thần phương pháp ký ức toàn bộ bị lau đi, "Ta muốn tế phẩm. Trong vòng một ngày, mười vạn tế phẩm. Bằng không, chết!"

Bằng lời nói của Lãnh Vô Tình để cho Huyết Linh Lung đám người nhin không được rùng mình một cái, nhao nhao chấn kinh.

Thôn Báo nắm chặt Hắc Nhân Kiệt tóc, "Ta như thế nào cảm thấy Lâm Hoang dường như thay đổi một người. Âm thanh này, quả thật không mang theo nửa điểm nhân tình vị, nghe được trong nội tâm của ta sợ hãi."

Huyết Linh Lung lắc đầu, hồn nhiên không biết mình đám người bị Lâm Hoang lau đi một đoạn ký ức, phát phát tay, "Đừng báo là. Lâm Hoang đã Phi Nhân, không muốn làm trái hấn, bằng không chúng ta nhất định phải chết."

"Các ngươi những người này vậy thì, lập tức đi tìm tế phẩm, bằng không thì liền lấy các ngươi làm tế phẩm"

Huyết Linh Lung tay run lên, đem Lục Đạo Luân Hồi đồ trung mọi người chấn động rớt xuống trên mặt đất, Lục Đạo Luân Hồi đồ trong chớp mắt thu nhỏ lại, phân hoá mấy Thập Đạo, rơi vào Thái Nhất Tán, Thiên kiếm hầu đám người trên trán, gieo xuống cảm chế.

"Đáng giận, chỉ có thể khuất phục sao?"

Thái Nhất Tán hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, nhìn hằm hằm Huyết Linh Lung, trong nội tâm khê động, bỗng nhiên nói: "Khuyên thành đâu này? Các ngươi có ai thấy được khuyên thành sao?"

Mọi người trầm mặc, lắc đầu, Thái Nhất Tán đầu tê rần, sắc mặt biến hóa, âm tình bất định, nhìn về phía mọi người.

Hồng Nhân Dịch có chút hiểu được, "Trí nhớ của chúng ta thiếu đi một đoạn, xem ra hẳn là cùng Hứa Khuyên Thành biến mất có quan hệ."

Mọi người kinh hãi, nỗ lực hồi tưởng, quả nhiên nhớ không nổi Hứa Khuyên Thành hướng đi, chính là Huyết Linh Lung đám người cũng là biến sắc, âm tình bất định.

"Không muốn suy nghĩ. Lâm Hoang nếu như xóa đi trí nhớ của chúng ta, hiển nhiên là không muốn làm cho chúng ta biết chuyện này.

Mọi người coi như sự tình gì cũng không có phát sinh qua."

Huyết Linh Lung sắc mặt âm trầm, mở miệng nói.

"Không sai. Người vì đao chết, ta là thịt cá. Việc này không muốn nhắc lại." Hồng Nhân Dịch thở dài một tiếng, có chút thất bại.

"Không được! Ta phải biết rõ ràng rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì! Ta phải tìm đến khuyên thành." Thái Nhất Tán hừ lạnh một tiếng, không thuận theo bất nạo, ánh mắt nhìn hướng Thiên kiếm hầu, "Thiên kiếm hầu, chẳng lẽ ngươi cũng phải khuất phục sao?"

Thiên kiếm hầu ôm kiếm tại ngực, thần sắc bình thản, "Ta có phải sống sót lý do, cho nên không sao cả khuất phục."

"Hừ! Thằng nhãi ranh chưa đủ vì mưu!" Thái Nhất Tán giận tím mặt, còn muốn nói thêm gì nữa, nhưng bị Thôn Bảo hung hăng quát roi, "Muốn ngươi lớn lối, tiếp tục lớn lối a! Không còn nghe lời, lập tức bắt ngươi làm tể phẩm!"

Thái Nhất Tán nghiêng răng nghiêng lợi, hai mắt huyết hồng, gắt gao trừng mắt Thôn Bảo, thật lâu mới cúi đầu xuống, trong nội tâm bi thương tới cực điểm, nhưng đúng là vẫn còn không muốn chết đi.

Hứa Khuyên Thành đứng ở cao cao trên sườn núi, một thân áo đỏ, tuyệt mỹ khuyên thành, mang theo đồ thẩm không khí vui mừng, lại vô pháp ám áp trên mặt nắng băng hàn.

Mục quang băng lãnh, nhìn về phía phương xa, Lâm Hoang cung điện chiếu vào trong mắt, có thể trông thấy vô số người giống như kiến hôi dọc theo cung điện bên tàu, vì Lâm Hoang sưu tầm tế phẩm.

Nhưng những cái này cũng không ở trong mắt Hứa Khuyên Thành, trong mắt của nàng có một tòa cung điện, đáng tiếc nhìn không đến Lâm Hoang.

Hứa Khuyên Thành nhú mày, trong mắt hiện lên một tia không biết giải quyết thế nào, giãy dụa, nhưng rất nhanh lại biến thành tuyệt đối băng lãnh Vô Tình, phun ra một ngụm máu tươi, tình loại phản phệ rất mạnh, nhưng nàng nhất định có thể trấn áp.

Đây là nàng tiền đặt cược, tại sao có thể mới ngay từ đầu liền nhận thua.

Mặt không biểu tình xoay người rời đi, Hứa Khuyên Thành muốn rời xa nơi này, Lâm Hoang thế lực tuy lớn, nhưng còn không khả năng chường không toàn bộ vẫn thần chiến trường, nàng muốn tìm một cái Lâm Hoang không chế không được địa phương, tình tâm tu luyện, áp chế tình loại.

Lâm Hoang chậm rãi mở mắt ra, mục quang như điện, xuyên qua hư không Vô Cực, trông thấy một vòng tàn đỏ tiêu thất tại đáy mắt, thở dài một tiếng cúi đầu xuống, hai mắt nhắm lại.

Tình loại tương liên, Hứa Khuyên Thành mục quang thì như thế nào có thể đào thoát hẳn cảm ứng, thậm chí tại khoảng cách như vậy bên trong, hẳn có thể cảm giác được Hứa Khuyên Thành tình loại rung động, phản phệ.

Hứa Khuyên Thành đánh giá cao chính mình, muốn trấn áp một vị đại thánh đích nhân sinh cuộc sống đủ loại tình yêu, không phải là dễ dàng như vậy. Ít nhất lấy tu vi hiện tại của nàng sẽ rất khó khăn.

Lâm Hoang ngược lại là dễ dàng rất nhiều, rốt cuộc thực lực của hắn kinh thiên, chứng đạo thánh vị, chỉ là tình loại, áp chế không khó. Chỉ bất quá nếu là cách Hứa Khuyên Thành tới gần, ngược lại là sẽ có chút rung động ba động, nhưng là vèn vèn như thế mà thôi.

Hắn thành thần chi tâm kiên định, nhi nữ tình trường, đủ loại tình yêu quán quýt si mê đã hóa thành tình loại trấn áp, chỉ cần không dụng, sẽ không đau, tâm như Băng Thanh, trời sập cũng không sợ hãi, đã có được một khóa vô tình Thiên Đạo Chi Tâm, cảm Thiên Tâm chứng nhận ta nói, Lâm Hoang khi tức cang thâm thúy, hùng vĩ, phun ra nuốt vào trong đó, như uy như ngục.

Vứt bỏ toàn bộ tình cảm, lúc này Lâm Hoang dĩ nhiên Phi Nhân, hết thảy đủ loại, trong lòng hắn đều biến thành lý trí tính toán, cẩn thận tính toán, định ra đủ loại kế hoạch, không vui không buồn, không sợ không sợ, vô tình vô nghĩa, mở mắt ra, hai con ngươi băng lãnh ngân bạch, làm cho người ta kinh hồn

bạt vĩa, không dám đối mặt.

"Đại thánh. Người muốn tế phẩm."

Huyết Linh Lung có dũng khí muốn chạy trốn cảm giác, lúc này Lâm Hoang để cho nàng nghĩ tới thiên kiếp, thật giống như thiên trợn mắt, ngăm nhìn nàng, Lôi Đình mưa móc, đều là Thiên Ân.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, tiếp nhận tế phẩm, thiêu đốt tế tự, hai mắt băng lãnh ngân bạch, tinh tế nắm chắc tế tự ở giữa ba động, trong nội tâm khẽ động, một bước phóng ra, âm âm, dĩ nhiên đến một cái kiên quyết bất đồng địa phương.

PS: Từ ngày mai trở đi thời gian cập nhật sửa một chút, buổi sáng 8, buổi chiều 14, buổi tối 20, nếu có thêm càng, sẽ ở mười hai giờ khuya trước. Mọi người nhất định phải nhớ rõ cất chứa a, cất chứa phá ngàn thời điểm, sẽ có thêm càng. Cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: 1 chiếc Thần Thi

Không phải là tạo hóa chi địa Nhân Uân Tử Khí, đây là một chỗ Hắc Ám, tĩnh mịch, tựa như Tĩnh Không, tựa như linh hồn cuối cùng nghỉ lại chi địa.

Thảm thiết khí tức, kinh thiên lên, tuy cái gì đều nhìn không thấy, nhưng Lâm Hoang lại có thể thấy được một hồi thảm thiết chém giết.

Đó là thần chiến.

Hai cái thần linh chiến tranh, biến mất cùng lịch sử trường hà bên trong, không vì người biết.

Chiến đấu đến cuối cùng, một tôn thần linh bị thua, vẫn lạc, thi thể rơi vào một chỗ tĩnh vực, hủy thiên diệt địa, thảm thiết tử vong khí tức tan vỡ một cái thế giới, thần vẫn, thì một cái thế giới hơi bị mai táng.

Lâm Hoang trông thấy một tôn thần linh vẫn lạc, một cái thế giới hủy diệt. Sau đó liền có này vẫn thần chi địa.

"Hết thảy đều là âm mưu."

Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng, mục quang như điện, xé rách Hắc Ám, Hắc này ám tĩnh mịch không gian trong chớp mắt bị Lâm Hoang hai mắt chiếu sáng, hiển lộ chân thật.

Nào có cái gì vẫn thần chi địa, chỉ có một cỗ to lớn như Tĩnh hà đồng dạng thi thể, nằm ngang tại trong tĩnh không, vắt ngang ức vạn dặm, khí tức thảm thiết, có tài không chế-giương cung mà không bắn, có đồ Tĩnh thần, tru diệt thế giới lực lượng.

Đây là một cỗ Thần Thi, chân chính thần linh thi thể.

Dù cho đã vẫn lạc không biết bao nhiêu vạn năm, nhưng như cũ Bất Hủ. Thần trái tim bị đào đi, lưu lại một to lớn đích chỗ trống, mà ở kia trống rỗng bên trong, Lâm Hoang thấy được vẫn thần chiến trường, thấy được bên trong rất nhiều thiên tài.

"Đây là một cái âm mưu."

Lâm Hoang mở một lần nữa, mục quang như điện, thấy rõ hết thảy, nắm chắc Chư Thiên.

Tại Lâm Hoang băng lãnh ngân bạch trong đôi mắt, chân tướng bị thấy rõ, nhất nhất chuyển động.

Trăm vạn năm trước, cái vị này thần linh vẫn lạc, Thần Thi nằm ngang Tĩnh Không, vĩnh hằng bất hủ, khủng bố sát phạt khí tức, tử vong tràn ngập, đem này mảnh tĩnh vực biến thành khủng bố Tử Vong Chi Địa, cho dù là thánh nhân tiến nhập cũng phải bị thần linh chết đi khí tức chỗ trấn giết.

Sau đó có một ngày, có một cái thân ảnh mơ hồ đến nơi này, đứng ở Lâm Hoang lúc này đứng lại địa phương, gom cái vị này Thần Thi oán khí, ngưng kết tại đầu, sau đó thi triển vô thượng thủ đoạn, tại Thần Thi thất lạc trái tim chỗ, nhờ vào Thần Thi lưu lại sức mạnh to lớn, diễn dịch xuất một phương Tiểu thế giới.

Sau đó vẫn thần chiến trường truyền thuyết bắt đầu ở vạn giới truyền lưu, dần dần có người tìm đến nơi này, hồn nhiên chưa phát giác ra vùi đầu vào vẫn

thần bên trong chiến trường, bọn họ chém giết, bọn họ tế tự, bọn họ hiến dâng.

Hết thầy tất cả, đều là một cái âm mưu, một cái vắt ngang trăm vạn năm âm mưu.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, hắn đã hiểu rõ hết thầy, như vậy đối với hắn mà nói liền không còn là cái âm mưu. Mà là một hồi tạo hóa. Vẫn thần chiến trường chân chính tạo hóa.

Một cỗ Thần Thi, dù cho đã vẫn lạc, thế nhưng thi thể Bất Hủ, có thể từ trung thấy rõ thần linh huyền bí, tìm đến hoàn mỹ thần thể ảo diệu.

Đây là đại cơ duyên, đại tạo hóa. Lâm Hoang không thể bỏ qua.

Dứt khoát ngồi xếp bằng hư không, Lâm Hoang Nhãn Mâu băng lãnh, tinh tế thấy rõ, đáng tiếc thần linh khó dò, mặc dù sớm đã vẫn lạc, chỉ là một cỗ thi thể, nhưng như cũ đạo thi Bất Hủ, vĩnh viễn vững chắc thần thể, vô pháp có thể tổn, không thể rung chuyển, để cho Lâm Hoang vô pháp từ nơi này chiếc Thần Thi trung chất chứa đạo cùng Pháp, phân biệt xuất cái vị này thần linh thân phận.

Mặc dù có chút đáng tiếc, nhưng tâm tình của Lâm Hoang không có nửa điểm ba động, lẳng lặng thể ngộ, dù cho vô pháp lĩnh ngộ đến Thần Thi này còn sót lại Pháp cùng nói, nhưng chỉ là thấy rõ này là Thần Thi hình dáng, hình thể, quan sát Thần Thi Nhãn Mâu, mũi, bờ môi, tứ chi, cánh tay, đều làm Lâm Hoang được lợi không nhỏ, đối với thần linh quốc độ nhiều vài phần hiểu rõ.

Cái gì gọi là thần linh, hoàn mỹ chính là thần linh.

Cho nên dù cho không biết này thần linh thân phận, vô pháp nắm chắc Thần Pháp cùng nói,

Nhưng chỉ vẹn vẹn là những cái này, Lâm Hoang cũng đã tìm được đột phá đến hoàn mỹ thần thể con đường.

Bởi vì lúc này hắn nhìn thấy hoàn mỹ.

Thể ngộ càng ngày càng sâu sắc, Lâm Hoang thần thể dần dần bắt đầu thiêu đốt, thần quang óng ánh, bảo tượng trang nghiêm, từng đám cây Hoàng Kim Cốt cách trở nên chặt chẽ óng ánh, huyết nhục bên trong đủ loại quy tắc đan chéo, để cho Lâm Hoang thần thể dần dần trở nên thấp bé, sau đó đột nhiên bành trướng, như thể chín lần sau khi.

Thần thể của Lâm Hoang rốt cục ổn định lại, thoát nhìn không có quá biến hóa lớn, thế nhưng nếu như dùng cây thước đi tỉ mỉ lượng đo đạc, sẽ phát hiện Lâm Hoang thần thể từng cái bộ vị, đều là hoàn mỹ tỉ lệ, căn bản không phải nhân lực có thể làm đến.

Rõ ràng khuôn mặt không có quá lớn cái biến, thế nhưng lần đầu tiên nhìn thấy Lâm Hoang, bất luận kẻ nào trong đầu dâng lên ý niệm đầu tiên, chính là hoàn mỹ, đây là một cái hoàn mỹ nam nhân. Ít nhất bên ngoài bề ngoài đã đạt đến hoàn mỹ.

Hoàn mỹ thần thể tu luyện bước ra bước đầu tiên, Lâm Hoang băng lãnh ngân bạch Nhãn Mâu bắt đầu rơi xuống cái khác địa phương, hắn không biết mình lĩnh ngộ bao lâu, thế nhưng hắn giờ phút này đã thấy rõ hoàn mỹ thần thể ảo diệu, kế tiếp chính là hoàn thiện Pháp của hắn cùng nói, sau đó chữ khắc vào đồ vật trong cơ thể, đạt tới khắp nơi hài hòa, tựa như tự nhiên thời điểm, chính là hắn thành tựu hoàn mỹ thần thể thời điểm.

Mục quang di động, Lâm Hoang vươn tay, cũng chỉ như đao, thiết cát hư không, keng một tiếng oanh kích ở trên Thần Thi, hoa hỏa trán hiện, Lâm Hoang hừ lạnh một tiếng, khoe miệng tràn huyết, lao đảo rời khỏi ba bước, mà Thần Thi bị oanh kích địa phương, lại là liền một chút dấu vết đều không có lưu lại.

Hoàn mỹ thần thể Bất Hủ bất diệt, dù cho chỉ là một cỗ vẫn lạc Thần Thi, không thành thần, dùng hòng có thể tổn thương tới Thần Thi một cọng tóc gáy.

Lâm Hoang băng lãnh ngân bạch hai con ngươi chớp động, trong nội tâm tính toán, biết mình không có khả năng tổn thương tới này là Thần Thi, xoay chuyển ánh mắt, rơi xuống Thần Thi đầu, chỗ đó thu liễm gom này là Thần Thi tất cả oán khí.

Lâm Hoang dưới chân khẽ động, qua sông Tinh Không, vượt qua ức vạn dặm, đi đến đầu của Thần Thi. Vẹn vẹn chỉ là một tôn đầu lâu, liền có trăm vạn dặm lớn nhỏ, còn không có tới gần nghìn vạn dặm, đủ loại oán khí bốc lên, đan chéo.

Mang theo lấy một tôn thần linh vẫn lạc toàn bộ oán khí, trở thiên nguyên rửa tẩy, hóa thành không có ý thức oán yểm, vắt ngang trăm vạn dặm, dễ như trở bàn tay, hủy diệt hết thầy sinh cơ. Không dưới hàng tỉ đầu oán yểm thể lương rít gào, làm cho người ta sợ.

Phát giác được huyết nhục sinh linh tiếp cận, tí mũi bên ngoài hơn trăm đầu oán yểm lập tức gào thét một tiếng, hướng về Lâm Hoang đánh giết qua.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, giờ tay, nắm tay, xoay động trời cao, tan vỡ hết thầy.

Hơn trăm đầu oán yểm trực tiếp bị oanh giết, hóa thành một luồng oán khí quán lên Lâm Hoang đầu ngón tay, phô thiên cái địa thiên nguyên rửa tẩy mãnh liệt mà đến.

Lâm Hoang kêu lên một tiếng khó chịu, hai mắt chớp động, rời khỏi trăm vạn dặm.

Đầu ngón tay oán khí quán quanh, đủ loại thiên nguyên rửa tẩy tại trong lòng dâng lên.

"Ta thiên nguyên rửa tẩy, thần thể tan vỡ, linh hồn mục nát!"

"Ta nguyên rửa ngươi, vĩnh viễn rơi U Minh, không được giải thoát!"

"Ta nguyên rửa ngươi... ."

Ngập trời nguyên rửa chi âm rít gào, tê mình.

Lâm Hoang thân thể bắt đầu vỡ vụn, đầu ngón tay kia sợi oán khí trong chớp mắt bành trướng, hóa thành một đầu to lớn oán yểm đánh về phía linh hồn của Lâm Hoang.

Lâm Hoang hừ lạnh một tiếng, lực lượng bạo phát, thân quang óng ánh, đánh ra Lục Đạo Luân Hồi thần quyền, trấn áp hết thủy, lần nữa tan vỡ oán yểm, đem hóa thành một luồng oán khí, quấn quanh đầu ngón tay.

Ngăn cách nguyên rửa chi âm, trấn áp đủ loại không rõ, nhưng muốn triệt để phai mờ này sợi oán khí, nhưng là không cách nào làm được.

Lâm Hoang băng lãnh ngân bạch hai mắt chuyển động, nhìn về phía Thần Thi đầu lâu chỗ, chỗ đó không dưới hàng tỉ đầu oán yểm giấy dựa, rít gào, không được giải thoát, làm cho người ta nhìn qua chi sinh ra.

Lâm Hoang cúi đầu xuống, nhìn nhìn đầu ngón tay một luồng bắt diệt oán khí, vung tay lên, xoay người rời đi. Thần linh vẫn lạc oán khí, không phải là hấn giờ phút này có thể hóa giải, đạt được một luồng oán khí liền đã đầy đủ, xa hơn trước, chỉ có thể là chính mình tự tìm chết.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: 1 chương

Vẫn thần chi địa, vô tận chém giết.

Không có ai biết Lâm Hoang đến cùng đi nơi nào, theo thời gian trôi qua, cương quyết bùng binh đám thiên tài bọn họ đã không còn Lâm Hoang trấn áp cùng cấm cố, không ai phục ai, vì tranh đoạt tạo hóa, bắt đầu chém giết.

"Đáng giận, đáng chết! Lâm Hoang đến cùng đi nơi nào!" Thôn Bảo hồn hèn rống to, chặt vật không chịu nổi, lúc này nàng vết thương đầy người.

Bên cạnh chỉ còn lại Hắc Nhân Kiệt, Nguyên Thiên Cương, còn có Kim Quang Bá.

"Nguyên Thiên Cương, ngươi không phải là Lâm Hoang đệ tử sao? Chẳng lẽ ngươi cũng không biết hắn đi nơi nào? Chẳng lẽ hắn thật sự vứt xuống ngươi, một người rời đi vẫn thần chi địa?"

Thôn Bảo có chút phát điên, tình thế tại chuyển biến xấu, theo Huyết Linh Lung quay giáo một kích, mấy người bọn hắn trở thành tất cả mọi người truy sát mục tiêu.

Lâm Hoang tại thời điểm, Thôn Bảo đem tất cả mọi người đắc tội một lần, Hắc Nhân Kiệt cũng kém không nhiều lắm, mà Nguyên Thiên Cương là Lâm Hoang đệ tử, về phần Kim Quang Bá, hắn ngược lại là nghĩ làm phản, nhưng hắn thực lực quá mạnh mẽ, đã trở thành tất cả mọi người ưu tiên muốn giết chết mục tiêu.

"Không sai. Nguyên Thiên Cương. Đến đến lúc này, ngươi không cần phải đang gạt chúng ta. Nói mau, Lâm Hoang có phải thật hay không rời đi vẫn thần chi địa." Hắc Nhân Kiệt thở không ra hơi, trong mấy người thực lực của hắn yếu nhất, đã trọng thương.

Kim Quang Bá cũng là vẻ mặt chờ mong, mục quang chớp động, hung ác, nếu như Lâm Hoang thật sự đã rời đi vẫn thần chi địa, hắn quyết định lập tức trở mặt, thống hạ sát thủ, đem ba người này toàn bộ giết chết, sau đó bằng vào thực lực của mình, gom góp đủ đầy đủ tể phẩm, rời đi nơi này.

Nguyên Thiên Cương lắc đầu, ánh mắt kiên định, "Chỉ có tìm đến Hứa Khuynh Thành, có lẽ chỉ có nàng biết đến cùng xảy ra chuyện gì? Tuy chúng ta cũng bị xóa đi ký ức, nhưng cuối cùng cùng sư tôn nhất định là Hứa Khuynh Thành, trên người nàng, có lẽ có thể tìm tới đáp án."

Đáp án này không cách nào làm cho kín người ý.

Thôn Bảo rất thất vọng, Hắc Nhân Kiệt vẫn chưa từ bỏ ý định nói: "Vậy Lâm Hoang cũng chưa có cấp lưu lại cái Vô gì trên thần khí, có thể đánh giết hết thủy, trấn áp đám kia khôn kiếp."

Nguyên Thiên Cương lắc đầu, cười khổ nói: "Đi thôi, bọn họ muốn đuổi theo tôi."

Kim Quang Bá sắc mặt biến hóa, muốn trở mặt, thế nhưng sau lưng truy sát thanh âm vang lên, chỉ có thể cắn giận dè xuống trong nội tâm sát ý, "Chúng ta tách ra đi, không muốn liên lụy ta!"

Nói xong, Kim Quang Bá thân ảnh một tung, bỏ xuống ba người, lập tức chạy trốn.

"Khôn kiếp, không có nghĩa khí!" Thôn Bảo phát điên hét lớn một tiếng, quay đầu thấy được truy binh đã đến chân núi, tức giận đến oa oa kêu to, "Bọn này khôn kiếp, vì cái gì một mực đuổi theo chúng ta không tha!"

"Người đắc tội quá nhiều người, Ta cũng thế." Hắc Nhân Kiệt một phát nhấc lên Thôn Bảo, tuy bản thân bị trọng thương, bước chân cũng không chậm, lưu lại Nguyên Thiên Cương bọc hậu.

"Hỗn đản a! Huyết Linh Lung đắc tội người so với ta còn nhiều, kia chuyện thiếu đi nàng. Tại sao không đi truy sát nàng!"

Thôn Bảo lửa giận khó bình, giương nanh múa vuốt.

Hắc Nhân Kiệt không tiếp bảo, Huyết Linh Lung trên tay có đại lượng tế phẩm, cùng cái khác mấy cái thần huyết hậu duệ chia cắt, kết thành liên minh, ai dám đi gây sự với bọn họ.

Nguyên Thiên Cương có chút âm đạm, hẳn không nghĩ tới Lâm Hoang đi được như vậy dứt khoát, để cho hắn có dũng khí cảm giác bị vứt bỏ.

"Mà thôi. Ta nếu như không phải thật tâm bái ông ta làm thầy, lại có thể nào yêu cầu hắn chân tâm lấy ta làm đệ tử."

Vậy vậy đầu, Nguyên Thiên Cương chặn đường chỉ chốc lát, thấy được Huyết Linh Lung đám người cũng chạy đến, lúc này mới quay người đào tẩu, truy đuổi trên Thôn Bảo cùng Hắc Nhân Kiệt.

"Các ngươi trốn không thoát đâu!"

Huyết Linh Lung thanh âm vang lên, Nguyên Thiên Cương cùng Hắc Nhân Kiệt không có để ý tới, tiếp tục đào tẩu.

Thôn Bảo lại là giương nanh múa vuốt, tức giận khó bình, "Hỗn đản, Huyết Linh Lung. Đội chúng ta tìm đến Lâm Hoang, người nhất định phải bị chết rất khó coi!"

"Hừ. Lâm Hoang đã không có ở đây. Đợi ta tìm được tạo hóa, rồi đi vãn thần chi địa, tất nhiên cũng có thành thánh cơ hội, đến lúc sau chẳng biết hươu chết về tay ai, cũng còn chưa biết." Huyết Linh Lung cười lạnh một tiếng.

"Kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, ba người các ngươi chính là quá không thức thời. Giao ra tất cả tuyệt học, làm cho các ngươi bắt từ!"

"Huyết Linh Lung, ngươi có xấu hổ hay không, lão tử nói rất nhiều lần, tuyệt học tất cả đều bị Lâm Hoang mang đi. Muốn, muốn, muốn! Muốn Muội a!" Hắc Nhân Kiệt nhin không được rít gào một tiếng, vô số đạo thần quang óng ánh, sợ tới mức cổ của hắn co rút lại, vùi đầu bỏ chạy.

"Hừ, hai người các ngươi không có, không có nghĩa là Nguyên Thiên Cương không có, hắn thế nhưng là Lâm Hoang đệ tử."

Huyết Linh Lung châm ngòi ly gián, đem mũi nhọn nhằm vào Nguyên Thiên Cương.

Thôn Bảo cùng Hắc Nhân Kiệt theo bản năng nhìn về phía Nguyên Thiên Cương, Nguyên Thiên Cương cười lạnh một tiếng, dừng bước lại, "Không muốn chạy thoát, chúng ta bị bao vây."

"Cái gì?!"

Thôn Bảo cùng Hắc Nhân Kiệt cả kinh, ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên lơ mơ, thần quang tung hoành, mấy Thập Đạo thân ảnh xuất hiện ở phía trước, ngăn trở ba người con đường phía trước.

Thái Nhất Tấn sắc mặt xanh mét, xung trận ngựa lên trước, nhảy chúng, "Ta mặc kệ các ngươi phân tranh, ta chỉ muốn biết khuyên thành đi nơi nào? Hôm nay các ngươi không cho ta một đáp án, toàn bộ, đều phải chết!"

Thôn Bảo vẻ mặt đáng chất che mặt, "Đã xong, đã xong. Trước có sói, sau có hổ, như thế nào đem sổ sách tất cả đều tính ba người chúng ta trên đầu."

"Đầu hàng được hay không được." Hắc Nhân Kiệt cũng là trong nội tâm phát khổ, cười khổ nói.

Nguyên Thiên Cương lông mày chau lên, chiến ý kinh thiên, không sợ hãi, bắt quá đánh một trận.

Huyết Linh Lung đám người cũng không nghĩ tới sẽ là Thái Nhất Tấn đám người xuất hiện, lông mày nhíu lại, thả chậm bước chân.

Ầm ầm!

Bên trên bầu trời đột nhiên một tiếng vang thật lớn, Thiên Phiến Địa Phúc, toàn bộ vẫn thần chiến trường trong chớp mắt chấn động, tựa như tận thế đồng dạng, mọi người tìm đập nhanh vội vàng ngẩng đầu nhìn lên trời, liền thấy được một trường che khuất bầu trời thủ chương, vắt ngang toàn bộ thiên không, che đầy toàn bộ vẫn thần chiến trường, tan vỡ đủ loại quy tắc, có hủy thiên diệt địa chi uy.

"Là Lâm Hoang!"

Mọi người kinh hãi, Huyết Linh Lung nhin không được hét lên một tiếng.

Những người khác cũng là trong nội tâm cả kinh, không dám vọng động, trong nội tâm phát lạnh, không nghĩ tới Lâm Hoang lại vẫn không có rời đi.

Huyết Linh Lung trong mắt phát lạnh, tâm ngoan thủ lạt, hét lớn: "Mau ra tay, giết đi ba người bọn hắn, bằng không bọn họ mật báo, để cho Lâm Hoang biết, chúng ta đều phải chết!"

Tất cả mọi người phản ứng kịp, trong nội tâm run lên, nghĩ đến Lâm Hoang đáng sợ, không dám tiếp tục suy nghĩ giống như, vội vàng xuất thủ, muốn giết người diệt khẩu.

Nguyên Thiên Cương ba người cả kinh, không có nghĩ tới những thứ này người sát phạt quyết đoán, không tiếc hết thảy muốn giết người diệt khẩu, chính là Thái Nhất Tán đám người cũng không có truy vấn Hứa Khuynh Thành tung tích tâm tư, đồng thời xuất thủ.

Ầm ầm!

Vắt ngang thương khung thủ chương, kích thích quy tắc, nứt vỡ hết thảy trời buộc, đại địa rạn nứt, dưới bầu trời chìm, toàn bộ vẫn thần chiến trường một mảnh tận thế cảnh tượng, đủ loại quy tắc bị phá hủy, mọi người càng kinh sợ, tại đây thiên uy, vậy mà mềm yếu như gà, muốn giết người diệt khẩu, lại là toàn thân như nhũn ra, đề không nổi bất kỳ khí lực.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, đưa tay chụp vào Thần Thi ngực vẫn thần chiến trường, đủ loại quy tắc nhộn nhào, nhấc lên ngập trời thần quang, mài giết Lâm Hoang.

Lâm Hoang không biết sợ hãi, nắm tay huy quyền, trấn áp hết thảy, mục quang băng lãnh ngân bạch, xuyên qua vô căn cứ, muốn mượn này tìm đến kia trăm vạn năm trước bố trí xuống cái âm mưu này tồn tại.

Ầm ầm!

Thời gian ngược dòng, Lâm Hoang mục quang băng lãnh ngân bạch, thấm nhuần lịch sử sương mù, thấy được năm đó khuôn mặt người kia, bốn mắt nhìn nhau, phảng phất vượt qua trăm vạn năm đối mặt đồng dạng, người kia bỗng nhiên mặt không biểu tình đánh ra một chương, cúi đầu xuống, biến mất.

Lâm Hoang xoay chuyển ánh mắt, liền thấy được Thần Thi ngực vẫn thần chiến trường trung bỗng nhiên bay ra một chương, sục sôi uy lực, phá toái đủ loại quy tắc, cùng người kia trăm vạn năm trước huy xuất một chương, hoàn toàn giống nhau, vượt qua trăm vạn năm thời không, đánh giết đến bây giờ, muốn trấn giết hết thảy nhìn xem sự hiện hữu của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Vượt qua lịch sử trường hà chiến đấu

Một chương kinh thiên, vượt qua trăm vạn năm thời không, từ đi qua đánh giết đến bây giờ, cuộn cuộn sức mạnh to lớn, có bất khả tư nghị lực lượng, nghịch chuyển thời không, siêu thoát hết thảy, trấn áp thiên địa.

Lâm Hoang Nhãn Mâu chuyển động, gật gật đầu, "Hào. Hào. Hào. Quả nhiên là bá đạo vô cùng, bất quá là bởi vì tại trong dòng sông chảy dài mãi mãi của lịch sử nhìn người liếc một cái, liền tuy là vượt qua trăm vạn năm thời không, cũng phải trấn giết ta. Quả nhiên là bá đạo vô song, đạo quá ta bối trung người Phong Thái!"

Lâm Hoang thờ dài một tiếng, ngữ khí cảm khái, nhưng là tâm như Băng Thanh, không có nửa điểm tâm tình pháp phòng, đồng dạng đánh ra một quyền, diễn sinh Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, Luân Hồi không ngớt, bao quát hoàn vũ.

Ầm ầm ầm

Hai người quyền chương tương giao, kinh thiên động địa, toàn bộ vẫn thần chiến trường đột nhiên tan vỡ, vô số thiên tài trong chớp mắt bị phá toái hư

không xoắn nát thành bùn, huyết nhục linh hồn tế tỵ, hóa thành một đạo thân ảnh, đỉnh thiên lập địa, xuất hiện ở Lâm Hoang trước mắt.

Này đạo thân ảnh bao phủ tại lịch sử trong sương mù, khăn bắt chân thiết, nhưng Lâm Hoang lại là biết đây không phải phân thân, mà là người kia chân thân, bất quá là người kia trăm vạn năm trước chân thân, là kia từ trăm vạn năm trước đánh ra một chương bên trong đạo ý, nứt vỡ vẫn thân chiến trường, sau đó lấy vô số thiên tài huyết nhục linh hồn làm tế, sống sờ sờ vượt qua thời không, đi ra trăm vạn năm trước chân thân, muốn vượt qua lịch sử trường hà, sống sờ sờ trấn áp Lâm Hoang.

Thủ đoạn như thế, gần như tại thân.

Lâm Hoang chiến ý nổi lên, nhưng trong lòng thì bình tĩnh nhàn nhạt, không vui không buồn, đưa tay một trái, thiết cát hư không, thương khung, dùng sức chém, chặt đứt vẫn thân chiến trường cùng đạo thân ảnh kia liên hệ, ngón tay liên đan, đem Thôn Bảo, Hắc Nhân Kiệt còn có Nguyên Thiên Cương kiểm xuất, trong nội tâm khẽ động, một vòng tàn đồ qua đi, tương trợ Hứa Khuynh Thành thoát đi.

Này vài cái nhanh như tia chớp, động tác không hiện, nhưng ở Hứa Khuynh Thành đám người trong mắt, lại là Lâm Hoang cánh tay chống trời, đánh vỡ hư không, vạn pháp bắt xâm, vạn kiếp bắt ma, đủ loại đủ để đơn giản xoắn nát bọn họ hư không khí lưu, bị Lâm Hoang dễ như trở bàn tay trấn áp, sống sờ sờ tại đây tận thể tan vỡ bên trong, đánh ra một con đường sống.

Thái Nhất Tấn, Huyết Linh Lung, Thiên kiếm hầu, Hồng Nhân Dịch đám người cũng là thừa cơ chạy ra, không có bị vẫn thân chiến trường xoắn nát.

Đạo thân ảnh kia lạnh lùng vô tình, thủ chương khẽ động, một tay chống trời, đánh ra đại địa, thương khung, Chư Thiên, chúng sinh, đủ loại ảo giác. Nhưng Lâm Hoang băng lãnh ngân bạch hai con người lại là khẽ động, xem thấu hắc trờ hê, gắt gât đầu, "Có ý tứ, mộng tưởng trở thành sự thật sao?"

Một tiếng thét dài, Lâm Hoang đánh ra Lục Đạo thần quyền, trường quyền tung hoành, xé rách hư không, tan tành chúng sinh, Chư Thiên, thương khung, đại địa.

"Đại Mộng Kỳ Thiên Thu, nay tịch là năm nào!"

Đạo thân ảnh kia đột nhiên cười lớn một tiếng, trường quyền xao động, sau lưng vẫn thân chiến trường triệt để tan vỡ, hóa thành vô biên tinh khí, phóng lên trời, gia trì ở trên người hắn.

Lại là một chương đánh ra, đại phóng Quang Minh, như Nhật Nguyệt Tề huy, quần tinh óng ánh, chúng sinh bá phục. Một tôn Thần Quốc hàng lâm, không có trên uy, vô thượng Pháp.

Thần tọa vô thượng, một tôn thần linh đứng thẳng, chiếu rọi Vạn Cổ, đồng dạng một chương đánh ra, ẩn chứa thần linh vô thượng chân lý, nghịch chuyển quy tắc, đùa bỡn chân thật, một chương trong đó, có Hóa Chân thật là mộng cảnh chi uy.

Lâm Hoang mặt không đổi sắc, gào to một tiếng, "Đại Mộng Kỳ Thiên Thu? ! Mộng cuối cùng là mộng! Không phải là chân thật! Để cho ta cho người biết cái gì mới là thật thực!"

Lâm Hoang đạp cương bước đầu, bước ra ba bước, Bộ Bộ Sinh Liên, địa dừng kim liên, tựa như thần linh đến thế gian, một quyền đánh giết, "Địa này là chân thật!"

Một quyền đánh ra, Thần Quốc chấn động, trong đó thần linh giận quá, vạn vạn hết thảy, trấn áp hết thảy.

"Thủy này cũng là chân thật!"

Lại là một quyền, Lâm Hoang khuôn mặt thành kính, thủy quy tắc nhộn nhạo, tác động xung quanh ba ngàn thế giới Thủy Chi Bản Nguyên, cuộn cuộn hồng thủy hàng lâm, bao phủ Thần Quốc,

Phá hủy thần linh.

"Trong mộng không biết thân là khách!"

Đạo thân ảnh kia thở dài một tiếng, thủ chương duỗi ra, đơn chỉ điểm xuất, huy hoàng quy tắc chi lực bị xúc động, muốn sống sờ sờ vạn vạn Lâm Hoang nhận thức, đem chân thật hóa thành mộng cảnh, mặc cho hồng thủy cuộn cuộn bao phủ, lại vô pháp tổn thương tới hắn mây may.

Lâm Hoang băng lãnh ngân bạch Nhân Mâu khẽ động, lại đạp một bước, "Hết thảy đều là vô căn cứ, chỉ có lực lượng chân thật bất hư!"

"Cho nên, gió này là chân thật! Lửa này cũng là chân thật!"

Lâm Hoang cười lớn một tiếng, đánh ra phong hỏa, dẫn động quy tắc, giết chết hết thảy, có chừng chừng Thần Phong hàng lâm, lại có đủ loại thần hỏa thiêu đốt, gió thổi hỏa thiêu, trong chớp mắt đem đạo thân ảnh kia bao bọc.

"Thế gian đủ loại đều là ảo ảnh trong mơ."

Đạo thân ảnh kia mặt không biểu tình, từ phong hỏa bên trong đi ra, nói sao làm vậy, "Sinh là mộng, chết cũng là mộng."

Chỉ điểm một chút, Lâm Hoang nguy cơ nổi lên, một lời quyết sinh tử, tác động tới tâm bên trong không thể biết quy tắc, muốn đoạn Lâm Hoang sinh tử.

Lâm Hoang lắc đầu, đồng dạng một ngón tay đưa ra, "Sinh tử, bất quá một hồi Luân Hồi!"

Nói sao làm vậy, Lâm Hoang thần thể nứt vỡ sau đó phục sinh, kinh lịch một hồi sinh tử, thần thể càng cường đại hơn, thần quang nội liễm, làm cho người ta tim đập nhanh.

"Phàm tất cả đối với, đều là vô căn cứ."

Đạo thân ảnh kia lắc đầu, lại là một ngón tay đưa ra, vận vẹo quy tắc, nói sao làm vậy, chỉ trong đó, dao động nhân tâm, để cho Lâm Hoang trong chớp mắt cảm thấy sự hiện hữu của mình bản thân chính là vô căn cứ, không phải là chân thật, thế gian này hết thấy đủ loại đều là vô căn cứ, chỉ có tình ngộ, tuân theo đạo của hắn, mới có thể tìm được chân ngã, tìm kiếm đến chân thật.

Đây là thành thần chi đạo, sâu sắc cường đại, lấy mộng cảnh cầu chân thật, đây là tu chân chi đạo, vô thượng chi đạo.

Lâm Hoang có chút hiểu được, băng lãnh ngân bạch hai mắt nhìn lại, nào có cái gì địch nhân, nào có cái gì Tình Không, nào có cái gì tự mình, hết thấy đủ loại đều là vô căn cứ.

Lâm Hoang nhướng mày, băng lãnh ngân bạch hai con ngươi lấp lánh, đột nhiên gào to một tiếng, huy xuất một quyền, "Ta, chân thật bất hư! Lực lượng của ta, chân thật bất hư! Ngươi nói, không phải là con đường của ta!"

Một quyền đánh ra, bị phá vỡ hư không, tái diễn Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, Lục Đạo Luân Hồi, sinh sôi không ngừng, Lâm Hoang tọa trấn trong đó, tựa như thần linh, gieo rắc Lục Đạo hào quang, nhìn thêm thưởng thiên địa, lạnh lùng nhìn nhìn đạo thân ảnh kia.

"Lấy mộng cảnh cầu chân thật. Tu chân chi đạo, quả nhiên bất thường, đáng tiếc, đáng tiếc, đạo bất đồng bất tương vi mưu!"

Lâm Hoang thở dài một tiếng, trong nội tâm không nổi nửa điểm rung động, một quyền đánh ra, diễn dịch Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, lại một quyền đánh ra Lục Đạo Luân Hồi, sinh sôi không ngừng.

Đây là Lâm Hoang nói, có Lục Đạo sinh, liền có Lục Đạo diệt.

Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương hủy diệt thời điểm, chính là hắn trọng khai Lục Đạo, diễn dịch Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, thành thần ngày. Đây là cường đại nhất con đường, cũng là tối con đường gian nan.

So với đạo thân ảnh kia trong mộng cảnh cầu được chân thật đạo càng thêm bao la, càng thêm gian nan.

Hai người chiến đấu, không riêng gì sinh tử chi tranh, lực lượng chi tranh, lại càng là con đường chi tranh.

Lâm Hoang có chút hiểu được, này là lần đầu tiên cùng đã bước ra bước đầu tiên đại Thánh Chiến đấu, cảm xúc rất nhiều, cũng làm cho Lâm Hoang trong nội tâm biết được, đạo thân bộ 2, thủ đạo chi lộ, tuyệt đối mười phần khó khăn.

Đạo thân ảnh kia dừng ở Lâm Hoang nói, có chút cảm ngộ, nhưng rất nhanh liền lắc đầu, đạo không thể nghịch, vô pháp vận vẹo Lâm Hoang đạo niệm, kia liền phá hủy Lâm Hoang thần thể, phai mờ linh hồn của Lâm Hoang.

Ta đạo duy nhất, đây mới là thánh nhân chi tranh, không chết không thôi.

Hai người tranh đấu trở nên kinh thiên động địa, kịch liệt vô cùng. Hai người đều đã đến lực lượng đỉnh phong, đại thành viên mãn thần thể, động tĩnh trong đó chừng không quy tắc. Chém giết thiên địa, mỗi một lần giao thủ, đều có phá hủy thế giới, sụp đổ lực lượng Diệt Tinh Thần.

Đánh một trận kinh thiên động địa, may mắn là tại Vực Ngoại Tinh Không, nếu như là ở đâu cái thế giới bên trong, không cần mấy lần giao thủ, liền có thể phá hủy một cái thế giới.

Hai người quyền chương tương giao, cũng không biết giao thủ ít nhiều chiêu.

Lâm Hoang bỗng nhiên thở dài một tiếng, lui lại một bước, khoe miệng tràn huyết, mà đạo thân ảnh kia cũng là dưới chân lão đảo, một tay bị cắt đứt.

"Ngươi cuối cùng không phải là chân thật." Lâm Hoang thở dài một tiếng, có chút tiếc nuối, nhìn nhìn hai tay của mình, đạo thân ảnh kia mặt không biểu tình, thần thể bắt đầu tan vỡ.

Vượt qua trăm vạn năm lịch sử trường hà hàng lâm hiện tại, này đạo thân ảnh có thể chèo chống lâu như vậy, đã khiến người sợ hãi, muốn tiếp tục, lại là vô pháp thoát khỏi lịch sử trường hà sức mạnh.

Chương 78: Mộng Thần Cơ

"Đại Mộng Kỳ Thiên Thu, nay tịch là năm nào!"

Đạo thân ảnh kia thờ dài một tiếng, hướng lên trời cúi đầu, thần thể kịch liệt thiêu đốt, như ảo như thật, giống như Thiên Ngoại Phi Tiên, trong chớp mắt vượt qua hư không, nồng nặc khí tức, thần quang kinh thiên, hóa thành một quyền đánh giết hướng Lâm Hoang.

Một quyền này thiêu đốt tất cả, mang theo đạo thân ảnh kia nghịch chuyển chân thật cùng Mộng Huyền chân lý, đánh vỡ Vạn Cổ, ba động quy tắc.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, tiến lên trước một bước, dưới chân Lục Đạo quy tắc tách ra, nhấc tay, chống trời, đánh ra Lục Đạo thần quyền, một quyền sau khi lại một quyền, Luân Hồi thần quyền chân lý bị Lâm Hoang đánh giết xuất ra, hoàn mỹ hóa thành một cái tuần hoàn, Lục Đạo thần quyền cùng Luân Hồi thần quyền phối hợp, vô hạn diễn sinh, Luân Hồi không thôi, tan vỡ hết thảy.

Àm àm àm!

Vĩnh hằng tĩnh mịch Tĩnh Không chỗ sâu trong, Lôi Đình nổ vang, hào quang khuếch tán ức vạn dặm, những nơi đi qua, hết thảy hóa thành mục nát, tro tàn.

Thật lâu mới bình thường trở lại, Lâm Hoang đứng chấp tay, đứng thẳng Tĩnh Không, kia vắt ngang ức vạn dặm Thần Thi cùng với đạo thân ảnh kia biến mất, chỉ để lại trống không Tĩnh Không, Hắc Ám, tĩnh mịch, không có nửa điểm tiếng động.

Lâm Hoang hai con ngươi băng lãnh ngân bạch, nhìn nhìn hư không, xuyên qua vô căn cứ, hừ lạnh một tiếng, đối với thân phận người kia đã có suy đoán, bất quá loại này suy đoán nếu là thật, nói ra, sẽ khiến vạn giới hoảng hốt, bởi vì này sẽ cho người kia hiển hách uy danh tăng thêm một phen uy thế.

Bất quá Lâm Hoang không sợ hãi, hắn hiện tại căn cơ ổn định, tình hình chung đã thành, vượt qua rất nhiều thánh vị, chân chính đứng ở đại thánh đỉnh phong, con đường phía trước rộng lớn, cho dù là Tam Thánh Mẫu hiện tại so với hắn, cũng phải kém hơn vài phần.

Bởi vì Lâm Hoang hiện tại đã bước lên một mảnh chính xác con đường, cảm Thiên Tâm chứng nhận ta nói, đây là rất nhiều Thánh Giả đều tha thiết ước mơ cơ hội.

Mở ra thủ chương, Lâm Hoang nhẹ nhàng thổi xuất một hơi, bàn tay thần quang lấp lánh, Thôn Bảo, Hắc Nhân Kiệt, còn có Nguyên Thiên Cương lần xuống xuất ra, rơi vào hư không.

"Như thế nào chạy đến Vực Ngoại Tĩnh Không tới? ! A, Lâm Hoang, ngươi không biết, vừa rồi làm ta sợ muốn chết. Huyết Linh Lung kia tên phản đồ, nàng phản bội ngươi, còn có Vũ Không, Thạch vương, Cự Trượng Vương, Kim Quang Bá... Đúng rồi, còn có Hứa Khuyết Thành kia cái tiểu nương tử, Lâm Hoang. Ngươi muốn đem bọn họ toàn bộ bắt lại, toàn bộ để ta ăn tươi, ăn tươi!"

Thôn Bảo hô to gọi nhỏ, ôm lấy Lâm Hoang bóp chân, ô ô khóc lóc kể lể.

Lâm Hoang không để ý đến hắn, mục quang băng lãnh ngân bạch, nhìn nhìn Hắc Nhân Kiệt trong lòng phát run, hai chân như nhũn ra. Mục quang chuyển tới trên người Nguyên Thiên Cương, gật gật đầu, "Đi. Hồi Nhân giới."

Thôn Bảo cảm lấy Lâm Hoang ông quần, liên tục toái toái nhớ kỹ, Hắc Nhân Kiệt không dám nói lời nào, mà Nguyên Thiên Cương cũng một mực bảo trì trầm mặc, tĩnh mịch Tĩnh Không, Lâm Hoang triển khai vô thượng sức mạnh to lớn, vượt qua hư không, mang theo ba người, rất nhanh rời đi này mảnh hư vô, tĩnh mịch Tĩnh Không.

Quần tinh óng ánh, Nhật Nguyệt Tề huy, bốn người bỏ ra nửa tháng, mới rốt cục đi ra kia mảnh hư vô, tĩnh mịch Tĩnh Không, trông thấy Tinh thần, Thôn Bảo hoan hô một tiếng, "Rốt cục thấy được đốm đốm, ô ô, thật hạnh phúc."

Hắc Nhân Kiệt cùng Nguyên Thiên Cương cũng là có chút mừng rỡ, băng lãnh Tĩnh Không vốn chính là phạm tục Cấm khu, hướng chi đi ra kia phiến hư không, không có cái gì, chỉ có một mảnh hư vô, Hắc Ám, băng lãnh, tĩnh mịch, đủ để cho người tuyệt vọng.

Lâm Hoang dừng bước lại, băng lãnh ngân bạch trong hai tròng mắt thần quang tách ra, tâm huyết dâng trào, đứng thẳng bất động, khí thể nghiêm nghị.

"Có địch nhân? !" Thôn Bảo quát to một tiếng, vội vàng trốn đến Lâm Hoang sau lưng.

Hắc Nhân Kiệt cùng Nguyên Thiên Cương cũng là sửng sờ, kiệt lực cảm giác, không có bất kỳ phát hiện nào, chỉ có trống vắng Tĩnh Không, Tinh thần chuyển động.

Nhưng rất nhanh hai người đồng tử liền co rút nhanh, kinh hãi gần chết, chấn kinh khó tả.

Bởi vì đập vào mắt có thể thấy hơn một ngàn khóa Tinh thần bỗng nhiên phảng phất bị người dùng tay loay hoay một chút,

Tĩnh tế nhìn lại, đập vào mắt thấy sao bày, dọc theo quỹ dị quỹ tích, hình thành một loạt vắt ngang thiên địa tuyến ngôn.

"Vạn giới chi đỉnh, Huyết Nguyệt thời điểm. Lại tục chưa đánh một trận!"

Tĩnh thần làm chữ, tùy ý sờ chút, roi, sống sờ sờ dùng vô số Tĩnh thần trước mặt Lâm Hoang bày ra một phong chiến thư. Thủ đoạn như thế, kinh thiên động địa, làm cho người ta kinh hãi, không dám tưởng tượng.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, trong đôi mắt thần quang hiện ra, lục soát thiên tác Địa bí thuật triển khai, cuối cùng hoàn vũ, bao quát Bát Cực, lại vẫn là vô pháp phát hiện ban bố này dưới Tĩnh thần, lưu lại chiến thư người nửa điểm dấu vết để lại.

Tĩnh hướng như vậy, để cho Lâm Hoang hừ lạnh một tiếng, tiến lên trước một bước, đang muốn tự mình xuất thủ, thì triển vô thượng thủ đoạn, đem trang này thần giới trừ các loại, sống sờ sờ từ hư vô bên trong kéo ra.

Nhưng quần tinh di động, cuối cùng hóa thành ba cái nhấc lên nhìn chăm chú đại tự, để cho Lâm Hoang đồng tử co rút lại, dừng bước.

Mà Thôn Bảo vung trộm nhìn lại, liếc một cái, trong lòng kinh hãi gần chết, con mắt đảo một vòng, vậy mà trực tiếp bị sợ choáng luôn đi qua.

Nguyên Thiên Cương cùng Hắc Nhân Kiệt trong lòng cũng là kinh hãi gần chết, sóng to gió lớn, mồ hôi lạnh chảy ròng, toàn thân cứng ngắc, nghiêng đầu sang chỗ khác cẩn thận nhìn về phía Lâm Hoang, đoán hắn sẽ như thế nào ứng đối.

"Mộng Thần Cơ. Quả nhiên là ngươi."

Lâm Hoang nhẹ nhàng phun ra một câu, ngữ khí trầm trọng.

Mười vạn năm thần bia thứ nhất, cao cao tại thượng, chiếu rọi Vạn Cổ, được xưng Chư Thần phía dưới vô địch thủ Mộng Thần Cơ.

Đây là một cái làm cho người ta tuyệt vọng danh tự, mà bây giờ Lâm Hoang nhận được Mộng Thần Cơ chiến thư.

Tin tức này nếu như truyền đi, lập tức sẽ khiến cho sóng to gió lớn, để cho vạn giới đều hơi bị rung động, sôi trào.

"Hắn do dự sao? Hắn sợ hãi sao?"

Hắc Nhân Kiệt cùng Nguyên Thiên Cương chặt chẽ nhìn nhìn Lâm Hoang, cảm động lây đồng dạng, hết sức khâm trọng.

Lâm Hoang tuy mạnh, nhưng cuối cùng chỉ là một cái tân thánh, còn không có để cho vạn giới thừa nhận hán thánh vị, liền nhận được được xưng Chư Thần phía dưới vô địch thủ Mộng Thần Cơ chiến thư, này có thể cho Lâm Hoang nhất cử thành danh, cũng có thể để cho Lâm Hoang trong chớp mắt tan vỡ, Mộng Thần Cơ ba chữ áp chế Vạn Cổ, đủ để cho bất luận kẻ nào hơi bị tuyệt vọng.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, luyện thành loại thần phương pháp, chứng được Thiên Tâm sau khi Lâm Hoang trong mắt đã nhìn không thấy bất kỳ tâm tình ba động, băng lãnh thuần túy, làm cho người ta không thể nắm chắc tâm ý của Lâm Hoang.

Lâm Hoang cũng ở chần chờ, kia cái lợi dụng Thần Thi bố trí xuống trăm vạn năm âm mưu người quả nhiên là Mộng Thần Cơ, đáp án này, đủ để cho Mộng Thần Cơ không bố tăng cường gấp mười.

Trăm vạn năm trước Mộng Thần Cơ cũng đủ để cùng lúc này Lâm Hoang chống lại, kia trăm vạn năm Mộng Thần Cơ sẽ có bao nhiêu khủng bố, rất cường đại. Quả thật vượt qua thể nhân tưởng tượng.

Nhưng Lâm Hoang không chần chờ quá lâu, bỗng nhiên khẽ cười một tiếng, lắc đầu, đưa tay một chút, đầu chuyển tinh di, Tĩnh Thần Biến hóa, vắt ngang Tĩnh Không, Tĩnh thần làm chữ, viết xuống một chữ.

"Ân!"

Một câu thành thiem, Tĩnh Thần Biến hóa, tất cả chữ viết biến mất, vĩnh hằng xoay tròn, phảng phất sự tình gì cũng không có phát sinh qua.

Hắc Nhân Kiệt cùng Nguyên Thiên Cương há mồm thở dốc, không dám tin, Lâm Hoang vậy mà cứ như vậy bình bình đạm đạm, mặt không biểu tình, không sợ không tiếp hạ chiến thư.

"Vậy thế nhưng là Mộng Thần Cơ!"

Thôn Bảo hét lên một tiếng, vừa mới tỉnh lại, thấy được Lâm Hoang tiếp được chiến thư, con mắt đảo một vòng, lại sợ tới mức hôn mê đi qua.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, phát phát tay, "Về trước Nhân giới. Chúng ta đi."

Lâm Hoang bước chân tăng nhanh, vượt qua hư không, tuy như trước mặt không biểu tình, thế nhưng Nguyên Thiên Cương đoán người hay là cảm giác ra Lâm Hoang bước chân có một tia cấp bách.

Mộng Thần Cơ mang đến áp lực, cho dù là Lâm Hoang cũng không cách nào hoàn toàn bỏ qua.

"Sự tình lần này động tĩnh quá lớn." Hắc Nhân Kiệt vẻ mặt như đưa đám, Lâm Hoang cường thịnh trở lại, hẳn cũng không thấy được Lâm Hoang sẽ là đối thủ của Mộng Thần Cơ, nếu như cho Lâm Hoang trăm vạn năm dài đằng đặc tích góp, có lẽ có cơ hội khiêu chiến Mộng Thần Cơ.

Thế nhưng vạn giới chi đỉnh, Huyết Nguyệt thời điểm.

Thôn Bảo rất cho Dịch Thanh tình, run rẩy bóp chỉ tính toán.

Vạn giới chi đỉnh, Huyết Nguyệt thời điểm, ba mươi năm, vạn tộc chiến trường, đệ nhất thiên hạ Thánh Chiến.

Lâm Hoang đánh với Mộng Thần Cơ một trận.

Cho ra đáng sợ kết luận, Thôn Bảo con mắt nghiêng một cái, lại trực tiếp hôn mê đi qua.

PS: Tân chương và tiết, ghi chân đệm, thống khổ chết ta, ta vẫn tương đối am hiểu ghi sáng khoái chương và tiết. Bất quá rất nhanh liền thống khoái. Cuối cùng đây đất lần qua lần lại cầu đề cử, cất chứa.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Thần bia phía trên, 9527

Cơ hồ là tại Lâm Hoang tiếp được Mộng Thần Cơ chiến thư đồng thời, Mộng Thần Giới, thần bia.

Với tư cách là kỷ lục Chư Thiên vạn giới tối cường thánh vị thần bia, thần bia phía trên thu nhận sử dụng một vạn cái chiếu rọi vạn giới dòng họ, từng cái đều là đại thánh đỉnh phong, vô cùng cường đại, có hi vọng thành thần tồn tại.

Không ít người đều thích đứng ở thần bia, nhìn lên từng cái một chiếu rọi Vạn Cổ dòng họ, bởi vì thần bia phía trên mỗi người, đều là vạn giới kiêu ngạo, xưng hùng một cái Đại Thế Giới, không ai bì nổi.

Có thể đem danh tự xưng xưng thần bia, chẳng những có nghĩa là đứng vững vàng vạn giới tối cường thánh vị hàng ngũ, đồng thời cũng hiển lộ rõ ràng lấy từng cái Đại Thế Giới thực lực.

Trước mắt thần bia phía trên có được dòng họ tối đa Đại Thế Giới là vạn giới bài danh đệ nhị Yêu giới, khoảng chừng mười bảy người trên bảng, bất quá chỉ có ba người dấy vào Top 100, một vị tiến nhập Top 10. So với không được vạn giới xếp hàng thứ nhất Thiên Nhân giới. Thiên Nhân giới tuy chỉ có mười ba người trên bảng, nhưng mỗi một vị đều là bài danh Top 3 mười tuyệt thế cường giả, càng có hai người tiến nhập Top 10, được xưng mười ba thánh Thiên Sư, chinh chiến vạn giới, gieo rắc vinh quang, vạn giới đệ nhất.

Mà Nhân giới bất quá chỉ có tám người trên bảng. Trong đó bài danh thứ 9 chiến thánh Nguyên Chiến vẫn bị Nhân giới trục xuất trạng thái, không coi là chân chính Nhân giới đại thánh. Còn lại bảy người, theo thứ tự là bài danh thứ ba mươi bảy Thái Nhất Giáo giáo chủ Hứa Trọng Nhất, bài danh đệ hai trăm ba mươi bảy vô thượng đạo tràng đạo chủ vô thân, xếp hàng thứ nhất ngàn bảy trăm năm mươi bốn Hồng gia lão tổ Hồng Thiên, bài danh thứ 9 ngàn sáu trăm ba mươi một Chung Nam đạo tràng Chung Nam Kiếm Thánh, cuối cùng ba người chính là xếp hạng thần bia cuối cùng Tam Thánh Mẫu, bất quá ba người này luôn luôn là tam vị nhất thể, chân chính bài vị có thể tiến nhập trước tám ngàn.

Nếu như so với Thiên Nhân giới cùng Yêu giới, Nhân giới tại thần bia trên thực lực tự nhiên không coi là cái gì, thế nhưng Chư Thiên vạn giới bên trong rất nhiều thế giới liền một cái trên bảng thánh vị cũng không có, thật giống như cách Nhân giới gần nhất Tang Quỷ giới, được xưng vạn giới thứ ba, kỳ thật chỉ có chỉ là hai người thánh vị trên bảng, hơn nữa bài danh không cao, đều tại tám ngàn danh, bất quá nghe nói trong đó một người lấy được Thiên Nhân giới Thánh Quang Thiên Sư thân lai, đi Thiên Nhân giới tu luyện đại Quang Minh Thần thuật, thực lực có hi vọng tiến nhập Top 3 ngàn.

Cho nên thần bia phía trên thánh vị, không chỉ có đại biểu cho cá nhân vũ lực, cũng đồng thời hiển lộ rõ ràng lấy tất cả Đại Thế Giới lực lượng.

Mỗi một lần thần bia thay đổi, đều đưa tới vô số người Quan Chú, có nghĩa là vạn giới bên trong lại có một vị có hi vọng thành thần tuyệt thế đại thánh xuất hiện, có được cải biến một cái Đại Thế Giới địa vị lực lượng.

Cho nên khi thần bia lại một lần thay đổi, Lâm Hoang hai chữ ghi tại thứ 9 ngàn năm trăm hai mươi bảy vị, vạn giới chấn động.

"Lại có một vị tuyệt thế đại thánh, hoành không xuất thế! Mau nhìn, là cái nào Đại Thế Giới đại thánh!"

"Nhân giới, Lâm Hoang. Cái tên này, rất quen thuộc."

"Nhân giới, Lâm Hoang? !"

Ngẩn ngui trầm mặc sau khi cùng mãnh liệt.

"Là kia cái khác loại thành thánh, bị nói thành nguy thánh Lâm Hoang? !"

"Cái kia năm gần hai mươi sáu tuổi liền chứng được thánh vị Lâm Hoang? !"

"Cái kia tiến nhập vẫn thần chiến trường, bị vô số thiên tài kêu gào lấy muốn trấn áp Lâm Hoang? !"

Rối loạn, rối loạn, Chư Thiên vạn giới bên trong, vô số tin tức truyền đi, đặc biệt là những cái kia ban thường trọng bảo, muốn để cho môn hạ đệ tử nhất cử Đồ Thánh, dương danh lập vạn thế gia đại môn, đều có chút bối rối lên.

Để cho những thiên tài kia đi khiêu chiến một vị tiến nhập thần bìa tuyệt thế đại thánh? Quả thực là tự tìm chết.

Vạn giới bên trong rất nhiều Đại Tông môn người cầm quyền tại thời khắc này sắc mặt trở nên cực độ khó coi, tệ hơn tin tức nổi gót tới, rất nhiều tại tông môn có lưu hồn đèn thiên tài nhao nhao vẫn lạc, hồn đèn dập tắt, để cho vạn giới chấn động.

"Vẫn thần bên trong chiến trường rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? !"

"Tại sao lại có nhiều như vậy thiên tài vẫn lạc!"

"Chẳng lẽ cùng Lâm Hoang có quan hệ? !"

"Hắn đột nhiên tiến nhập thần bìa,

Chẳng lẽ là tu luyện tà pháp, sát lục thành đạo?"

Đủ loại suy đoán tại vạn giới truyền lưu.

Băng Phong Kiếm Thánh có chút đứng ngồi không yên, biết được Hứa Khuynh Thành đám người trở về tông tin tức về môn, lập tức xuất phát, đi đến Hồng gia, muốn hỏi Hồng Nhân Dịch, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

"Lâm Hoang tình hình chung đã thành, căn cơ ổn định. Tại vẫn thần chiến trường trung quét ngang vô địch, tất cả thiên tài đã thành vì hấn tù nhân, vì hấn tìm kiếm tể phẩm. Bất quá về sau hấn không biết vì cái gì biến mất, sau đó toàn bộ vẫn thần chiến trường đều hủy diệt, rất nhiều thiên tài gặp nạn, thân tử đạo tiêu."

"Chúng ta sở dĩ có thể tránh được một kiếp, là Lâm Hoang cuối cùng xuất thủ, mở ra một con đường sống, ta nhờ vào lão tổ bản thảo, mới thoát được một mạng, không dám ở lâu, phát động Đại Na Di thần phù đuổi trở về, những người khác theo ta tào ngộ cũng kém không nhiều lắm."

Ngẩn ngừ một ngày, đại sự không ngừng, Hồng gia lão tổ Hồng Thiên cũng bị kinh động, tự mình xuất quan hỏi Hồng Nhân Dịch.

Băng Phong Kiếm Thánh sắc mặt khó coi, có Hồng gia lão tổ Hồng Thiên, hấn cũng không dám hỏi nhiều, chỉ có thể tro mắt nhìn Hồng Thiên, hi vọng hấn mở miệng bảo hôm nay phát sinh đây hết thảy, kỳ thật đều là một hồi ảo mộng.

Hồng Thiên trầm ngâm một chút, hấn tọa trấn Hồng gia ba vạn năm, địa vị chí cao vô thượng, tóc bạc bạc phơ, lại không có nửa điểm tuổi già sức yếu, ngồi ở chỗ kia, như uy như ngục, tuy còn chưa mở miệng, nhưng có để cho chúng sinh an ổn bình tĩnh lực lượng.

"Người dễ dàng. Người cũng đã biết Lâm Hoang danh tiếng, hiện tại đã tiến nhập thần bìa phía trên, bài danh 9527."

Hồng Thiên chậm rãi mở miệng, thanh âm vang dội, một câu để cho Hồng Nhân Dịch chấn động.

"Lão tổ. Cái, cái này sao có thể? !" Hồng Nhân Dịch là chân chính giật mình, hấn thừa nhận Lâm Hoang rất mạnh, nhưng không nghĩ tới Lâm Hoang đã mạnh mẽ đến có thể tiến nhập thần bìa tình trạng. Muốn biết rõ có thể tiến nhập thần bìa, không người nào không phải gian khổ cầu đạo, trăm ngàn năm khổ tu, chính là được xưng vạn năm bên trong đệ nhất thiên tài chiến thánh Nguyên Chiến, cũng là tu luyện ba ngàn năm, mới tại ba trăm năm trước nhất cử thành danh, nhập chủ thần bìa.

Mà Lâm Hoang, cho dù từ trong bụng mẹ bắt đầu tu luyện, cũng không có ba mươi năm, nhưng Lâm Hoang vậy mà tiến nhập thần bìa.

Tin tức này, để cho Hồng Nhân Dịch trong chớp mắt thất thần, tuyệt vọng đáng chết, thật lâu thờ dài, không biết nên nói cái gì.

"Thần bìa chỉ nhìn chiến tích. Lâm Hoang có thể tiến nhập thần bìa, tất nhiên là có một hồi kinh thiên đại chiến, bằng không không có khả năng tiến nhập thần bìa." Hồng Thiên nhân nhạ mở miệng, hấn cũng là thần bìa nổi danh, biết thần bìa trên bảng điều kiện, vuốt ve một chút ngón tay, "Cho nên trong miệng người vẫn thần chiến trường tan vỡ, hấn là hấn cùng với người khác giao chiến phá hủy."

Hồng Thiên thấy rõ hết thảy, trở lại như cũ chân thật, nắm chắc chân lý.

Hồng Nhân Dịch có chút thất hồn lạc phách, "Hắn là như lão tổ suy đoán đồng dạng, ta cũng giống như thấy được Lâm Hoang đang cùng người đánh một trận."

Nhưng nếu hỏi Hồng Nhân Dịch một ít chi tiết, Hồng Nhân Dịch lại là thất hồn lạc phách, cái gì cũng không biết.

Hồng Thiên thật sâu thờ dài một tiếng, "Đã đất hoang, gì sinh dễ dàng. Các người thế hệ này, phé đi."

Hồng Thiên lắc đầu, có chút thất vọng, nhưng là không đành lòng lại trách móc nặng nề Hồng Nhân Dịch, bọn họ thế hệ này, thiên kiều vô số, tư chất rất cao, bất kể là Hồng Nhân Dịch, hay là Hứa Khuynh Thành đám người, hoặc là thế giới khác thiên tài, trăm ngàn năm sau, đều có nhập chủ thần bia khả năng.

Đáng tiếc, thật đáng buồn, đáng tiếc, thế hệ này lại hết lần này tới lần khác ra một cái làm cho người ta tuyệt vọng Lâm Hoang, không chỉ là để cho thế hệ này đám thiên tài bọn họ chỉ có thể triệt để nhìn lên, chính là vạn giới bên trong rất nhiều thành danh trăm ngàn năm đại thánh, cũng cảm nhận được tuyệt vọng cùng phần nộ.

Băng Phong Kiếm Thánh chính là như thế, thần sắc hoảng sợ rời đi Hồng gia, sinh lòng tuyệt vọng, không thể tin được Lâm Hoang thậm chí có nhập chủ thần bia chiến lực.

"Một bá niên kỷ, thật đúng đều là sống đến cầu thân lên rồi."

Hồng Ảnh không có ăn kẹo que tâm tư, ngồi xổm nóc nhà, nhìn nhìn Băng Phong Kiếm Thánh thất hồn lạc phách rời đi, hấn trong lòng cũng là thật sâu đáng chất.

Một cái tiểu bối một bước lên trời cũng đã để cho bọn họ những cái này thánh vị hết sức không cam lòng, hiện tại tên tiểu bối này vậy mà làm được vô số thánh vị tha thiết ước mơ sự tình, nhập chủ thần bia, này thật sự là lớn lao chăm chọc.

"Uể oải cái gì? ! Ta còn chưa chết!"

Hồng Thiên hừ lạnh một tiếng, xuất hiện bên người Hồng Ảnh, "Người dễ dàng đã phé đi, hiện tại Hồng gia chỉ có thể nhìn người rồi. Ngày mai, người liền cút cho ta tiến tổ từ, không thành đại thánh, không cho phép xuất ra!"

Hồng Thiên lạnh lùng lên tiếng, Hồng Ảnh hít sâu một hơi, trên người cả lo phát phơ khí tức hể quét là sạch, gật gật đầu, nghiêm túc chăm chú, "Lão tổ, ta biết."

Mà đổi thành một bên Băng Phong Kiếm Thánh thất hồn lạc phách trở lại Chung Nam đạo tràng, đã nhìn thấy Chung Nam Kiếm Thánh sắc mặt xanh mét ngồi tại cung điện, "Phé vật. Ta còn không chết. Lâm Hoang muốn cười trên đầu của ta, không có dễ dàng như vậy!"

Chung Nam Kiếm Thánh trường kiếm trên tay, vượt qua thả đầu gối trước, nhắm mắt lại, "Ta liền chờ ở tại đây. Lâm Hoang, giữa chúng ta, đúng là vẫn còn muốn làm qua một hồi."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80: Nổi danh phía dưới

Nhân giới, Thái Nhất Giáo, Thái Thủy Sơn.

Thần Sơn sừng sững, mờ mịt vàng sáng, thần tuyến nước rơi, hiếm quý được thảo, chính là Nhân giới nổi danh Thần Sơn.

Lúc này, Thái Nhất Giáo giáo chủ Hứa Trọng Nhất sắc mặt có chút lo lắng, nhìn nhìn tọa hạ Thái Nhất Tấn, "Khuynh thành hay là không nguyện ý gặp người."

Thái Nhất Tấn sắc mặt khó coi, nắm chặt quyền đầu, "Chưong giáo. Khuynh thành tại vẫn thần chiến trường trung nhất định cùng Lâm Hoang xảy ra chuyện gì? Ta nhất định phải nhìn thấy nàng, biết rõ ràng vấn đề này."

"Khuynh thành không nguyện ý gặp người. Người trở về a." Hứa Trọng Nhất vầy vầy tay, mở miệng nói.

"Chường giáo! Nàng là ta vị hôn thê!" Thái Nhất Tấn đứng dậy, một bước cũng không nhường.

"Nàng cũng là nữ nhi của ta!" Hứa Trọng Nhất hừ lạnh một tiếng, "Thay vì quan tâm nàng, chẳng suy nghĩ thật kỹ đánh như thế nào phá Lâm Hoang mang cho ngươi bóng mờ! Không thành thánh, đừng hòng ta đem khuyên thành gả cho ngươi."

Thái Nhất Tấn siết chặt quyền đầu, nghĩ đến Lâm Hoang, đột nhiên cảm giác được có chút vô lực, đắng chát cười cười, đối với Hứa Trọng Nhất gật gật đầu, biết Hứa Trọng Nhất nói đúng, Lâm Hoang đã thần bí nổi danh, hẳn còn ở nơi này nữ tình trường đích xác để cho Hứa Trọng Nhất có chút thất vọng.

"Chường giáo, kia khuyên thành liền nhờ cậy cho ngươi. Ta cái này trở lại Thần Quốc bề quan, không có đại đột phá, tuyệt không xuất quan."

Nói xong, Thái Nhất Tấn xoay người rời đi.

Nhìn nhìn Thái Nhất Tấn rời đi, Hứa Trọng Nhất thở dài một tiếng, vô lực phát phát tay, "Xuất hiện đi."

Hứa Khuyên Thành một thân quần đỏ, mỹ lệ tuyệt luân, chỉ là thần sắc có chút băng lãnh.

Trông thấy Hứa Khuyên Thành, Hứa Trọng Nhất liền vạn phần đau lòng, "Ngươi làm sao dám? ! Ngươi như thế nào lại lớn như vậy gan! Ngươi tự hủy con đường phía trước, ngươi, ngươi, ngươi muốn tức chết ta!"

Hứa Khuyên Thành mặt không biểu tình, thần sắc lạnh lùng, nhìn kỹ, Nhãn Máu băng lãnh ngân bạch, cùng Lâm Hoang hoàn toàn giống nhau, "Phụ thân, nếu như không có cái khác răn dạy, ta trở về bề quan."

Hứa Trọng Nhất lại là đau lòng, lại là phẫn nộ, "Ta lúc đầu liền không nên để cho ngươi thấy được loại thần phương pháp. Ta biết ngươi tâm cao ngất, một lòng muốn vượt qua là cha, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới ngươi có thể làm như vậy."

"Lẫn nhau vì lô đỉnh. Ha ha, lấy tu vi của ngươi dựa vào cái gì cùng Lâm Hoang lẫn nhau vì lô đỉnh, bất quá là vì Lâm Hoang làm mai mối."

Càng nghĩ càng là phẫn nộ, Hứa Trọng Nhất mục quang bỗng nhiên trở nên rét lạnh, "Mà thôi. Mà thôi. Không thiếu được muốn ta tự mình xuất thủ, không giết Lâm Hoang, ngươi đời này sẽ phá hủy."

Hứa Khuyên Thành băng lãnh ngân bạch trong ánh mắt xuất hiện một tia rung động, rất nhanh liền kêu lên một tiếng khó chịu, phun ra một ngụm máu tươi, quỳ trước mặt Hứa Trọng Nhất, "Phụ thân. Đây là của ta lựa chọn, con đường của ta đường, chính là quý, ta cũng sẽ chính mình đi đến."

"Ngươi!" Hứa Trọng Nhất giận dữ, vươn tay vỗ, thần lực tuôn động, giúp đỡ Hứa Khuyên Thành áp chế tình loại, "Ngươi lập tức đi bề quan. Không thành thánh, không cho phép xuất quan."

Nhìn nhìn Hứa Khuyên Thành mặt không biểu tình rời đi, Hứa Trọng Nhất có chút sa sút tinh thần, loại thần phương pháp nhìn như thần diệu, nhưng có rất nhiều tai hại. Tu vi chênh lệch quá lớn, sẽ như Hứa Khuyên Thành như vậy, lúc nào cũng chịu tình loại phản phệ, càng lún càng sâu. Nhưng nếu là hẳn ra tay giết đã chết Lâm Hoang, tuy có thể khiến Hứa Khuyên Thành đạt được vô thượng cơ duyên, thôn phệ Lâm Hoang đủ loại hết thảy, nhưng đạt được liền muốn trả giá.

Muốn triệt để thoát khỏi tình loại, Hứa Khuyên Thành liền phải đem giết chết người của Lâm Hoang giết chết, trời cao nhập địa, không chết không thôi.

Đây là cơ duyên, cũng là kiếp nạn.

"Xem ra nhất định phải tìm người giết chết Lâm Hoang mới được." Hứa Trọng Nhất bình tĩnh trở lại, trong nội tâm tính toán, trừ phi Hứa Khuyên Thành tu vi có thật lớn đột phá, ít nhất phải vượt qua thiên kiếp, mới có thể chân chính áp chế tình loại. Nếu là như vậy, như vậy đây cũng là một hồi to lớn cơ duyên, nhưng nếu như không thể, đối với Hứa Khuyên Thành mà nói lại là một hồi dày vò,

Một hồi kiếp nạn.

Hứa Trọng Nhất tuyệt đối không cho phép Hứa Khuyên Thành bị tình loại khó khăn, như vậy miễn nhưng mọi người.

"Thần bí phía trên, 9527. Hừ, Lâm Hoang, ta thừa nhận xem thường ngươi, quật khởi tại bề nhỏ, lập nên tiền vô cổ nhân chiến tích. Nhưng ngươi ngàn không nên, vạn không nên, không nên cầm nữ nhi của ta làm lô đỉnh. Cho nên, ngươi phải chết!"

Hứa Trọng Nhất cười lạnh một tiếng, bắt đầu tính toán làm sao có thể đủ giết chết Lâm Hoang, hẳn không thể ra tay, Nhân giới chư thánh trung cũng không nên mượn đao giết người, cuối cùng nghĩ nghĩ, mục quang nhìn phía thế giới khác.

Liên tiếp ba ngày, toàn bộ vạn giới đều vì Lâm Hoang danh tiếng làm chấn kinh.

Hai mươi lăm tuổi thánh vị đã là tiền vô cổ nhân, hai mươi sáu tuổi liền nhập chủ thần bí, tuy bài danh rút lại phía sau, nhưng ai cũng không dám không còn xem Lâm Hoang, bao gồm thần bí phía trên đại thánh nhóm cũng nhao nhao bắt đầu thu thập tin tức về Lâm Hoang.

Rốt cuộc có thể nhập chủ thần bí, đó chính là một phát đậm chán, vạn giới đều muốn chấn động tồn tại.

Chư Thiên vạn giới rất nhiều thánh vị đều tại sưu tập tin tức về Lâm Hoang, nếu như là cái khác Nhân giới bất kỳ một cái nào thánh vị, có thể nhập chủ

thần bìa, như vậy Hứa Trọng Nhất đảm người chắc chắn sẽ không tiết lộ tin tức, ngược lại sẽ nỗ lực bảo hộ.

Thế nhưng Lâm Hoang, bất kể là Chung Nam Kiếm Thánh, hay là Hồng Thiên, liền ngay cả trước đây xem trọng Lâm Hoang Hứa Trọng Nhất cũng đều bởi vì chuyện Hứa Khuynh Thành, đối với Lâm Hoang nổi lên sát cơ.

Cho nên tại gần như ngầm đồng ý dưới tình huống, Lâm Hoang kỹ càng tư liệu bày tại vạn giới mỗi một vị thánh vị trước mặt.

Ngắn ngủi hai mươi sáu năm, đơn giản đến làm cho người không thể tin được kinh lịch, để cho vạn giới chấn kinh đồng thời, mạch nước ngầm tuôn động, cũng có nổi lên rất nhiều hoài nghi.

"Chỉ những thứ này? Không có truyền thừa? Không có kỳ ngộ? Cứ như vậy bình bình đạm đạm, thuận buồm xuôi gió, liền có thể trở thành nhập chủ thần bìa? Quả thực là chê cười, là sỉ nhục!"

Có Thánh Giả khinh thường, trăm ngàn năm khổ tu, đủ loại kiếp nạn, ném hết sức, lại bị một cái liên tánh mạng của mình số lẻ cũng không có tiểu bối dựng lên hạ xuống.

"Nói không chừng là dùng thủ đoạn gì. Dù sao ta là không tin hẳn có nhập chủ thần bìa lực lượng."

"Nếu là gặp, ta ngược lại là muốn hảo hảo thỉnh giáo một chút. Hỏi một chút này trẻ em, cái gì là đạo!"

"Quả thực là không biết cái gọi là!"

"Nổi danh phía dưới kỳ thật khó phò, người trẻ tuổi nghĩ ra danh có thể lý giải, nhưng làm như vậy, chính là cây có mọc thành rừng, ta không thể thiếu muốn đi hóng hóng gió, xem hẳn đến cùng có vài phần bổn sự."

Rất nhiều Thánh Giả xem qua Lâm Hoang tư liệu, đều là cười ha ha một tiếng, mặt mũi tràn đầy khinh thường.

Mặc dù biết thần bìa sẽ không làm bộ, nhưng mình trăm ngàn năm khổ tu, so với không hơn một cái trẻ em, loại này to lớn sỉ nhục cảm giác, chính là thánh nhân cũng không thể nhẫn.

"Thi Vô Anh hùng, để cho thắng nhãi ranh thành danh a!"

Có người thật sâu thờ dài một tiếng, nếu như không phải là hiện tại còn không có ai biết Lâm Hoang hành tung, quả nhiên là hận không thể lập tức nhảy ra khiêu chiến Lâm Hoang, để cho Lâm Hoang biết cái gì mới gọi là thánh nhân!

"Mà thôi. Mà thôi. Sơn thủy có gặp lại, hẳn leo Cao, tự nhiên có gặp nhau một ngày. Đến lúc sau muốn cho hẳn biết, có thể tại cùng thế hệ vô địch, không có nghĩa là có thể nhập chủ thần bìa."

Có người cười lạnh, là một vị đại thánh, không thể nhập chủ thần bìa, nhưng là xưng hùng thế giới, danh Dương Thiên xuống.

Cũng có càng thêm cấp tiến người, muốn dùng Lâm Hoang tới chính danh, bốn phía tìm hiểu Lâm Hoang hành tung.

Rốt cuộc có thể nhập chủ thần bìa, trên bảng nổi danh tồn tại, không người nào không phải sống sờ sờ đánh ra tới uy danh. Từ xưa danh lợi động nhân tâm, chính là thánh nhân cũng không thể ngoại lệ.

Rốt cuộc thần bìa đại biểu không riêng gì vinh quang, cũng là thành thần cơ hội.

Không thể nhập chủ thần bìa, chính là mình cũng không thể tin được chính mình thành công thần cơ hội.

Có thể thành tựu thánh vị đi đến một bước này, đều là bản tâm như sắt, tin tưởng vững chắc ta đạo duy nhất, muốn tại đây trăm tàu tranh giành lưu, đại tranh giành thế gian, tìm kiếm được một đường thành thần cơ hội. Bằng không cũng sẽ không cách mỗi vạn năm liền có một lần vạn giới Thánh Chiến, tranh giành không riêng gì bài danh, lại càng là thành thần cơ hội.

Mà Lâm Hoang hoành không xuất thế, không có hiển hách chiến tích, lại nhập chủ thần bìa, trong lúc nhất thời tại rất nhiều Thánh Giả trong mắt đã thành vì cái đích cho mọi người chỉ trích, muốn đánh với Lâm Hoang một trận, vì chính mình chính danh.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Qua sông Tinh Không thêm cang độ 1 đạn

PS: Cảm giác Tạ Thử hữu 140417151817076 khen thưởng, thêm cang chương một. Mặt khác cảm giác Tạ Thử hữu thu 123321 quảng thức cang phiếu. Bất quá một vạn hai, mồ hôi, lần sau quảng 6000 được chứ. Ngươi đây là muốn một chết ta tiết tấu. Bất quá tóm lại là lần đầu tiên, để cho trước mười hai giờ, ta lại thêm cang chương một, hôm nay canh năm, nếu như còn ăn không được, liền ô ô.

Băng lãnh Tinh Không, Lâm Hoang đi chân trần, áo bào xanh, mang theo lấy Nguyên Thiên Cương ba người qua sông Tinh Không.

Mênh mông Tinh Không, mỹ lệ vô song, quần tinh sáng lạn, không phân biệt phương hướng.

Liên tiếp được rồi ba ngày, Lâm Hoang dừng bước lại, rơi vào một khóa không người Tinh thần, tinh tế suy tính, muốn tìm được Nhân giới phương hướng.

Vô số Đại Thế Giới, bị Tinh Không ngăn, cách xa nhau hàng tỉ triệu (*trăm tỷ), bằng nhân lực gần như khó có thể vượt qua. Từ một cái thế giới đến một cái thế giới khác, qua sông Tinh Không, tuy là thánh nhân cũng phải mệt chết.

"Chẳng lẽ chúng ta phải chết tại Vực Ngoại Tinh Không. Không được, chúng ta hay là phát động Đại Na Di thần phù, tất cả Hồi tất cả nhà, tất cả tìm tất cả mẹ a." Thôn Bảo có chút không chịu nổi, Vực Ngoại Tinh Không đủ loại uy hiếp, vạn vạn lỗ đen, quỷ dị quy tắc chỉ lực chiếu xạ, bọn họ nếu không phải có Lâm Hoang bảo hộ, ở trong Vực Ngoại Tinh Không sống không quá một ngày.

Hắc Nhân Kiệt cũng là vẻ mặt chờ mong, hẳn không rõ Lâm Hoang vì cái gì nhất định phải qua sông Tinh Không, chẳng lẽ chính là vì đem Thôn Bảo mang về?

Lâm Hoang mặt không biểu tình, không nói gì. Nguyên Thiên Cương buồn bực thanh âm nói: "Đại Na Di thần phù? Ta không có."

Hắc Nhân Kiệt cùng Thôn Bảo hai mặt nhìn nhau, không thể tin được Nguyên Thiên Cương vậy mà không có Đại Na Di thần phù, nhưng nghĩ đến Nguyên Chiến cái người điên kia, lập tức cũng là bình tĩnh, chờ mong nhìn về phía Lâm Hoang.

Đại Na Di thần phù chỉ có thánh nhân tài năng luyện chế, Hắc Nhân Kiệt cùng Thôn Bảo đều có trường bối ban thưởng Đại Na Di thần phù, Nguyên Thiên Cương nếu như không có, vậy cũng chỉ có nhìn Lâm Hoang.

Lâm Hoang gật gật đầu, "Đại Na Di thần phù sao? Ta đang muốn học tập."

Một câu để cho Thôn Bảo tức giận đến nhảy dựng lên, "Ngươi vậy mà không có Đại Na Di thần phù! Ngươi lại vẫn sẽ không luyện chế! Ngươi thế nhưng là đại thánh a! Tức chết ta, tức chết ta đấy!"

Hắc Nhân Kiệt cười khổ một tiếng, cuối cùng minh bạch Lâm Hoang tại sao phải kéo lấy bọn họ qua sông Tinh Không, nguyên lai Lâm Hoang căn bản cũng không biết Đại Na Di thần phù là vật gì.

"Om sòm." Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng, vung tay lên, "Đem các ngươi Đại Na Di thần phù cho ta, ta nghiên cứu nghiên cứu."

Hắc Nhân Kiệt vội vàng đem Đại Na Di của mình thần phù đưa cho Lâm Hoang. Đại Na Di thần phù trên Tinh thần óng ánh, ẩn chứa không gian quy tắc, Lâm Hoang tinh tế phỏng đoán một phen, gật gật đầu, "Có ý tứ."

"Như thế nào? Nhanh chóng luyện hơn mấy trương. Mọi người về sớm một chút." Thôn Bảo giữ vững tinh thần, vẻ mặt chờ mong.

Lâm Hoang trầm ngâm một lát, lắc đầu, "Đại Na Di này thần phù, nhìn như đơn giản, kì thực rất có huyền cơ. Ta còn cần hảo hảo nghiên cứu."

Một câu để cho ba người thất vọng, than thở, Lâm Hoang mảy mảy lại, Đại Na Di này thần phù huyền diệu hẳn đã thấm nhuần, nhưng muốn luyện chế lại là không thể nào. Bởi vì Đại Na Di thần phù trên thực tế chính là một cái vượt qua giới Truyền Tống Trận, không có một cái khác vượt qua giới Truyền Tống Trận với tư cách là trung tâm, chính là luyện chế ra, cũng chỉ có thể mất phương hướng tại Vực Ngoại Tinh Không, không được đường ra.

Tuyệt luyện chế Đại Na Di thần phù tâm tư, Lâm Hoang ngẩng đầu, nhìn lên Tinh Không, thờ dài, đúng là vẫn còn cần nhờ bản thân hắn, qua sông Tinh Không.

Trầm mặc không lời, Tinh Không không có ngày giờ, tính ra lấy hắn là đi qua ba tháng, ngay cả là Lâm Hoang đều có chút mệt mỏi, phảng phất vĩnh hằng bất biến Tinh Không, chẳng phân biệt được ngày đêm, không có lúc ban đầu mênh mông, chỉ làm cho người hận không thể có thể nhanh lên rồi xa nơi này.

Thôn Bảo hữu khí vô lực ghé vào Hắc Nhân Kiệt đầu vai, đã sớm không có nói chuyện khí lực,

Mí mắt chuyển động, nổi lên phát động Đại Na Di thần phù rồi đi tâm tư.

Nhưng Nguyên Thiên Cương đem nàng thấy kín, mục quang thủy chung rơi ở trên người Thôn Bảo, để cho Thôn Bảo trong lòng có chút chột dạ, đành phải đoàn thành một đoàn, núp ở Hắc Nhân Kiệt đầu vai, tránh đi Nguyên Thiên Cương mục quang.

Một đường trầm mặc, chỉ có Lâm Hoang xoáy lên thần lực mênh mông cuộn cuộn, qua sông Tinh Không, xuyên qua từng khóa hoặc hào quang như mặt

trời, hoặc Hắc Âm vĩnh viễn tịch Tĩnh thần.

Vô tận Tĩnh thần tựa như Phong Bạo đồng dạng, vắt ngang tại Tĩnh Không, hình thành một đạo kéo triệu (*trăm tỷ) ức dặm Tĩnh hà, mà Lâm Hoang mấy người chính là Tĩnh hà này trung không tầm thường bụi bặm một chút.

Xuyên qua một mảnh tinh mạch mây thiên thạch, Lâm Hoang dưới chân một hồi, mục quang khẽ động, nhìn về phía phía trước.

"Là Tĩnh Không chiến hạm!" Hắc Nhân Kiệt kinh hô một tiếng, mừng rỡ khó tả.

Thôn Báo cũng là bá một chút nhảy dựng lên, vui đến phát khóc, lệ rơi đầy mặt, "Ô ô, thật sự là Tĩnh Không chiến hạm, chúng ta rốt cục có thể rời đi đây nên chết Vực Ngoại Tĩnh Không!"

"Thật sự là vận khí tốt. Vận khí của chúng ta thật sự là quá tốt. Nhanh, nhanh đi qua, nếu như nơi này có Tĩnh Không chiến hạm, kia phụ cận khẳng định có một cái Đại Thế Giới." Hắc Nhân Kiệt hưng phấn nói.

Lâm Hoang gật gật đầu, hân hoan với Tĩnh Không chiến hạm từng có hiểu rõ, không giống với lưỡng giới Toa, Tĩnh Không này chiến hạm là rất nhiều Đại Thế Giới dùng để khai thác xung quanh tinh vực, cướp đoạt tài nguyên lợi khí, có thể gặp được Tĩnh Không chiến hạm, như vậy liền có nghĩa là bọn họ đã đến một cái Đại Thế Giới xung quanh tinh vực.

Đó là một vô cùng tốt tin tức, chỉ cần có thể tiến nhập một cái Đại Thế Giới, như vậy trở lại Nhân giới liền đơn giản rất nhiều, bất kể là vượt qua giới Truyền Tống Trận, hay là lưỡng giới Toa, cũng có thể để cho Lâm Hoang bọn họ rất nhanh trở lại Nhân giới.

Cho nên không có dừng lại, Lâm Hoang nhún chân một cái, đem kim quang tung cùng Côn Bằng thuật dung hợp đến một chỗ, trong chớp mắt vượt qua trăm vạn dặm, liên tục vài bước, liền truy đuổi lên kia chiếc Tĩnh Không chiến hạm.

Đây là một chiếc cùng Lâm Hoang trong nhận thức biết Nhân giới Tĩnh Không chiến hạm hoàn toàn bất đồng Tĩnh Không chiến hạm, không biết lệ thuộc cái nào Đại Thế Giới, ngoài tròn trong vuông, có chút kỳ lạ, nhưng lại ẩn chứa loại nào đó huyền ảo đạo lý, làm cho người ta như có điều suy nghĩ.

"Lâm Hoang. Lâm Hoang. Nhanh bắt lấy nó, để cho người ở bên trong mang chúng ta trở về, nếu không nghe lời, để cho ta nuốt bọn họ!" Thôn Báo hưng hăng huy vũ lấy móng vuốt, cao giọng rít gào.

Lâm Hoang duỗi ngón bắn ra, đem Thôn Báo điểm rơi hư không, ý bảo nàng an tĩnh chút. Đưa tay một trào, bành trưởng tuyệt đối trọng, che đầy Tĩnh thần, chuẩn bị đem chiếc này Tĩnh Không chiến hạm bắt.

Nhưng Lâm Hoang vừa mới động thủ, kia Tĩnh Không trên chiến hạm liền truyền đến thanh âm, "Không biết vị nào đại thánh hàng lâm. Chúng ta chính là Hoàng Thiên giới Tĩnh không hạm đội đệ tam tiểu đội. . . ."

Tiên lễ hậu binh, nếu như đối phương đều tự giới thiệu, Lâm Hoang cũng liền tắt bớt tâm tư.

"Hoàng Thiên giới." Hắc Nhân Kiệt thân là danh môn đệ tử, kiến thức rộng rãi, lập tức nhớ tới Hoàng Thiên này giới là cái nào Đại Thế Giới, có chút hưng phấn, "Thật tốt quá. Vậy mà đến Hoàng Thiên giới, như thế tốt lắm, vậy chúng ta chỉ cần mặc nữa qua hai cái Đại Thế Giới liền có thể trở lại Nhân giới."

"Cái Hoàng Thiên gì giới. Nghe cũng không có nghe qua." Thôn Báo một lần nữa leo lên Hắc Nhân Kiệt đầu vai, giật giật Nguyên Thiên Cương y phục, "Ủy, người nghe qua sao?"

Nguyên Thiên Cương trầm ngâm một chút, mở miệng nói: "Thế nhưng là Thương Thiên đã chết, Hoàng Thiên đương lập Hoàng Thiên nhất tộc? Bọn họ nhất tộc không phải là bị Thiên đế trấn giết, như thế nào còn tự thành thế giới sao?"

"Ai, đều là bao nhiêu năm trước lão hoàng lịch." Hắc Nhân Kiệt phát phát tay, "Người không muốn nói này mảnh vụn (gốc). Để cho ta tới nói."

Nói xong, Hắc Nhân Kiệt trong lòng phát lạnh, lúc này mới nhớ tới trong nhóm người này ai làm chủ, lập tức khẩn trương nhìn về phía Lâm Hoang, "Đại thánh, ý của ta là nói, loại chuyện nhỏ nhặt này giao cho ta cũng được."

Lâm Hoang phát phát tay, ý bảo Hắc Nhân Kiệt nhanh đi, hân hoan có hứng thú xử lý những cái này vụn vặt việc nhỏ.

Cũng không biết Hắc Nhân Kiệt như thế nào câu thông, cũng không lâu lắm, Tĩnh Không chiến hạm liền mở rộng cửa khoang, đem Lâm Hoang đám người đón vào, thu xếp thỏa đáng, các loại khiêm cung.

Đợi đến những cái kia hoàng người của Thiên Tộc toàn bộ rút đi, Hắc Nhân Kiệt lúc này mới giảm thấp xuống thanh âm đối với Lâm Hoang nói: "Đại thánh. Ta đã thỏa đàm, chúng ta đi trước Hoàng Thiên giới, sau đó nhờ vào bọn họ vượt qua giới Truyền Tống Trận, đi qua Dược Thần giới cùng Tang Quý giới, liền có thể trở lại Nhân giới."

Lâm Hoang gật gật đầu, nhắm mắt điều tức, liên tục mấy tháng vượt qua hư không, hân hoan tổn thất lớn, cần khôi phục.

Chương 82: Hoàng Thiên giới thêm càng đệ 2 đạn

PS: Thêm càng hoàn tất. Cầu đề cử, cầu cất chứa, nếu như không có ăn vào thức càng phiếu, cầu an ủi, cầu ôm một cái.

Hoàng Thiên giới, vạn giới bên trong một cái không tầm thường thế giới.

Như Thôn Bảo, Nguyên Thiên Cương đám người thậm chí cũng không biết vạn giới bên trong còn có như vậy một cái Đại Thế Giới tồn tại.

Bất quá mười triệu năm trước, Hoàng Thiên giới cũng là bài danh cực độ gần phía trước một cái Đại Thế Giới, khi đó Nhân giới hay là Thiên đế thống trị, hào quang chiếu rọi vạn giới, chính là bây giờ Thiên Nhân giới cũng phải tại hào quang của Thiên đế hạ thân phục.

Mà khi thì Hoàng Thiên giới ra một cái cuồng nhân, thành tựu Thần vị, kêu gào nói Thương Thiên đã chết, Hoàng Thiên đương lập, ngang nhiên đối với Nhân giới phát động chiến tranh, khiêu khích Thiên đế uy nghiêm.

Kết quả toàn bộ Hoàng Thiên nhất tộc, từ thần linh đến thánh vị, từ phong Vương đến sĩ vị, từ trên xuống dưới, toàn bộ tộc đàn đạo thống cũng bị Thiên đế huyết tẩy, trấn áp.

Mười triệu năm cũng không có có thể trở về phục nguyên khí, từ năm đó vạn giới Top 10 Đại Thế Giới biến thành rất nhiều người chưa từng nghe qua yếu Tiểu thế giới.

Tuy tới gần Nhân giới, nhưng cũng là số ít mấy cái không có cùng Nhân giới thiết lập quan hệ ngoại giao thế giới, bằng không Lâm Hoang đám người cũng không cần lại mượn đường thế giới khác, trở lại Nhân giới.

Cưỡi Tinh Không chiến hạm, bỏ ra mấy ngày, rốt cục tiếp cận Hoàng Thiên giới, tại phía xa Vực Ngoại Tinh Không, có thể thấy được toàn bộ Hoàng Thiên giới hình như gà. Trầm trọng ngân bạch tinh vân bao bọc, bên trong là một khóa hoàng sắc đại sao, đường kính ức vạn dặm, vắt ngang vòm trời, vĩnh hằng không thôi.

Có mười luân óng ánh mặt trời vây quanh, cùng thẳng cùng rơi, càng có ba mươi luân tản ra huyết sắc vàng sáng ánh trắng vây quanh, cảnh tượng kinh người, làm cho người ta giật mình.

"Mười ngày hoành không, ba mươi luân Huyết Nguyệt. Hoàng Thiên này giới thật đúng là khí tượng phồn vinh mạnh mẽ."

Nguyên Thiên Cương nhìn không được mở miệng tán thưởng một câu, lại bị Hắc Nhân Kiệt vội vàng che miệng lại mong.

"Xuyết. Chớ có lên tiếng. Không hiểu không nên nói lung tung." Hắc Nhân Kiệt hỗn hển, thấy Lâm Hoang mục quang trông lại, vội vàng thấp giọng giải thích.

"Hoàng Thiên giới nguyên bản không phải như thế. Mười ngày hoành không, chính là năm đó Thiên đế thi triển vô thượng sức mạnh to lớn Na di tới. Mà ba mươi luân Huyết Nguyệt, nghe nói là bị Hoàng Thiên nhất tộc máu tươi nhuộm đỏ."

Nói đến đây, Hắc Nhân Kiệt có chút tán thán nói: "Thiên đế quả nhiên là Vạn Cổ Thần Đế. Năm đó Hoàng Thiên nhất tộc phản loạn, Thiên đế thiết huyết trấn áp, nói Hoàng Thiên đương lập, đáng tiếc các người lập không nổi thiên, kia liền nhiều lập mấy vòng mặt trời a. Cho nên liền Hoàng Thiên giới từ đó liền có mười luân mặt trời."

"Vậy gọi một cái tàn khốc. Mười ngày hoành không, các người có thể tưởng tượng, Hoàng Thiên nhất tộc sinh tồn hoàn cảnh là cỡ nào ác liệt."

Hắc Nhân Kiệt phảng phất cảm động lây, có chút thần thức.

Lâm Hoang như có điều suy nghĩ, gật gật đầu, băng lãnh ngân bạch hai con ngươi chuyển động, "Có ý tứ, xem ra tiến nhập đến Hoàng Thiên giới, sẽ không tịch mịch."

Hắc Nhân Kiệt cũng là có chút lo lắng, "Tuy Thiên đế thời đại đã đi qua mười triệu năm. Bất quá Hoàng Thiên nhất tộc vẫn là đối với chúng ta Nhân giới có chút thù hận. Lần này chúng ta tiến nhập Hoàng Thiên giới, sợ là khó tránh khỏi sẽ có chút lòng mang ý xấu hạng người khiêu khích."

"Này có cái gì?" Nguyên Thiên Cương chiến ý ngang nhiên, "Năm đó Đại Thiên Thánh Giả đi về phía tây ba ngàn giới, chưa bao giờ xuất thủ, nhưng chỉ vền vẹn là một tòa dưới ba vị đệ tử liền đánh khắp ba ngàn giới vô địch thủ, uy danh chiếu rọi Vạn Cổ, lưu lại một cuốn Đại Thiên Tây Du Ký, làm cho người ta sinh mà hướng tới. Lần này nếu như này Hoàng Thiên giới có người không phục, đây cũng là một đường đánh đi qua. Đáng tiếc, chỉ có thể Đông Hành tam giới. Bằng không, không thể nói trước trăm ngàn năm sau, chúng ta cũng có thể lưu lại một cuốn Hoàng Thánh đông du ký, để cho hậu nhân tán thưởng."

Thôn Báo kinh ngạc nhìn nhìn Nguyên Thiên Cương, không dám tin, "Nguyên Thiên Cương, người vuốt mõng ngựa công phu thật ra khiến ta lau mắt mà nhìn. Liền ngay cả ta cũng bị người nói được nhiệt huyết sôi trào. Huống chi là Lâm Hoang."

Nguyên Thiên Cương hừ lạnh một tiếng,

Không để ý tới Thôn Báo.

Thôn Báo cũng không để ý, nhảy xuống Hắc Nhân Kiệt đầu vai, dắt Lâm Hoang ông quần, hai mắt mõng lưng, ngập nước nhìn nhìn Lâm Hoang, "Lâm Hoang, Lâm Hoang. Ta muốn làm Đại Sư Tỷ."

"Người chỉ có làm trâu làm ngựa, bị cười phẫn." Nguyên Thiên Cương một phát nhấc lên Thôn Báo, hừ lạnh một tiếng, "Muốn cùng ta đoạt. Người là tại tìm chết."

Lâm Hoang phát phát tay, mặc cho mấy người bọn hắn hồ đồ, quay người trở về tỉnh thất, tỉ mỉ điều chỉnh chính mình trạng thái. Hắc Nhân Kiệt lo lắng của bọn hắn không sai, Lâm Hoang tâm huyết dâng trào, đã có vài phần nắm chắc, biết cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng, lần này Hoàng Thiên giới hành trình, khó tránh khỏi hội khởi sự loạn, lại là muốn sớm làm chuẩn bị mới phải.

"Quyết định như vậy đi. Ta là Đại sư huynh, Hắc Nhân Kiệt người đình cái Nhị sư huynh tên tuổi. Thôn Báo, làm tốt người Tam sư muội. Lần này Hoàng Thiên giới hành trình, không thể yếu đi sư tôn uy danh. Hai người các người nếu như gây ra rủi ro, ta có thể làm cho các người, ta quyền đầu không buông tha người."

Nguyên Thiên Cương ác thanh ác khí cho Hắc Nhân Kiệt cùng Thôn Báo an bài tốt thân phận.

Nguyên Thiên Cương tuy không rành thế sự, nhưng là biết lần này Hoàng Thiên giới hành trình, bất kể như thế nào, không thể yếu đi Lâm Hoang thế, bằng không rất khó được đến Lâm Hoang chân chính tán thành, được thụ chân truyền.

Nguyên Thiên Cương bái Lâm Hoang vì sư, có thể không phải là vì mạng sống, mà là vì có thể có được khác loại thành thánh phương pháp, có được có thể chống lại lực lượng Nguyên Chiến. Cho nên Nguyên Thiên Cương sẽ không bỏ qua bất kỳ một cái nào có thể khiến Lâm Hoang đối với tán thành cơ hội, ai muốn ngăn cản, liền chỉ có một chữ, chiến! Chiến! Chiến!

Tỉnh Không chiến hạm tiến nhập Hoàng Thiên giới, đỗ tại một chỗ cao nguyên phía trên.

Lâm Hoang mấy người đi xuống chiến hạm, lòng mảy chưa phát giác ra đều nhìn lại. Hắc Nhân Kiệt nhìn về phía bên cạnh đi theo Hoàng Thiên tộc nhân, hỏi: "Người không phải nói đã thông tri các người Hoàng Thiên giới quyền quý, Hoàng Thánh tới chơi, tại sao không có người nghênh tiếp."

Người Hoàng Thiên kia tộc nhân không kiêu ngạo không siểm nịnh, "Hoàng Thánh hàng lâm, chính là khắp chốn mừng vui đại sự. Ta Hoàng Thiên nhất tộc không dám lãnh đạm, đặc biệt bố trí xuống Cửu Khúc Hoàng Hà trận, để cho Hoàng Thánh đánh giá."

Hắc Nhân Kiệt lập tức khó thở, Hoàng Thiên nhất tộc vô si quả thực là rất được Thôn Báo chân tủy. Trấn Giới đại trận đều đem ra, còn nói là để cho Lâm Hoang đánh giá.

"Người không biết xấu hổ thì không địch. Nhị sư huynh, người cùng hắn tranh luận có làm được cái gì, bất quá liền một chỉ là Cửu Khúc Hoàng Hà trận nha. Có cái gì quá không được, đầu cần sư tôn xuất thủ. Đại sư huynh, loại chuyện nhỏ nhặt này, liền giao cho người rồi."

Thôn Báo biến thành một cái lông mày xanh đôi mắt đẹp mười ba mười bốn tuổi tiểu cô nương, kéo lấy Hắc Nhân Kiệt, hừ lạnh nói.

Nguyên Thiên Cương kêu lên một tiếng khó chịu, hung dữ nhìn Thôn Báo liếc một cái, đi lên trước, đối với Lâm Hoang xá một cái, "Sư tôn. Để cho ta đi mở mang kiến thức một chút Cửu Khúc Hoàng Hà này trận thần diệu."

Lâm Hoang trầm ngâm một lát, nhìn nhìn Nguyên Thiên Cương, gật gật đầu, "Đi thôi."

Nguyên Thiên Cương được lời của Lâm Hoang, trong nội tâm vui vẻ, giẫm chân tại chỗ liền muốn tiến lên, tiến nhập Cửu Khúc Hoàng Hà trận, lại bị Hắc Nhân Kiệt kéo lấy, "Đại sư huynh. Cửu Khúc Hoàng Hà này trận chính là Hoàng Thiên giới Trấn Giới thần trận, chính là mười triệu năm hôm trước thần hoàng, xem Hoàng Hà cửu khúc mà ngộ ra thần trận, mấu chốt ở chỗ cửu khúc Thập Bát ngoặt, không có cùng biến hóa, một loại biến hóa chính là một hồi sát kiếp. Người, tuyệt đối cẩn thận."

Nguyên Thiên Cương cười ha ha một tiếng, "Nếu là thiên thần hoàng phục sinh, ta còn sợ hắn vài phần, hiện tại sao? Phá chi có gì khó!"

"Hừ! Nói khoác mà không biết ngượng, người này là tại sao đường, lại là so với kia Lâm Hoang còn muốn cuồng vọng vài phần." Cửu Khúc Hoàng Hà ngoài trận, một cái phong thần tuần lang thanh niên tức giận nói.

Hắn là Hoàng Thiên nhất tộc Thánh Tử, phụng mệnh đến đây nghênh tiếp Lâm Hoang, lúc này cũng thành Cửu Khúc Hoàng Hà trận kẻ chủ trì.

"Không sao. này nhụ non nhi không phá được thần trận, người dụng tâm chủ trì. Đợi Lâm Hoang vào trận, bản tọa lại đến cho hắn một cái đẹp mắt." Mở miệng chính là Hoàng Thiên nhất tộc một vị Á Thánh.

"Phải không? Ta ngược lại là cảm thấy hay là đổi cho người đi chủ trì Cửu Khúc Hoàng Hà này trận, mới có thể để cho đồ nhi này của ta chậm chút thời

điểm phá trận." Lâm Hoang Linh Giác kinh người, đã sớm phát hiện đám người kia, thanh âm xuyên thấu qua Cửu Khúc Hoàng Hà trận, xuất hiện ở vị Á Thánh kia bên tai.

"Hào, hào, hào! Ngươi nếu như lên tiếng, ta nào dám không tòng mệnh!" Vị Á Thánh kia giận quá thành cười, tự mình đi đến Cửu Khúc Hoàng Hà trận, chủ trì thần trận.

"Lâm Hoang, ngươi quả thực là cuồng vọng không có biên. Ngươi là đại thánh, chúng ta không tốt nhiều lời. Nhưng chỉ là một cái đệ tử, cũng dám như thế cuồng vọng, quả nhiên là lần ta Hoàng Thiên nhất tộc không ai sao? !" Vị Á Thánh kia tự mình chủ trì thần trận, tự nghĩ tuyệt đối không sai, thanh âm vang lên ở bên tai Lâm Hoang.

"Ngươi nếu như đối với đệ tử của mình tin tưởng như vậy, có dám đánh bạc một đánh bạc."

"Đánh cuộc gì?" Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng hỏi.

"Liên đánh bạc ngươi đệ tử này có thể hay không phá trận. Nếu như ngươi thắng, ta đem Cửu Khúc Hoàng Hà trận trận đồ hai tay dâng. Nếu như ngươi thua, ta muốn ngươi khác loại thành thánh phương pháp. Ngươi, có dám hay không!" Vị Á Thánh kia nói.

"Muốn ta khác loại thành thánh phương pháp, chỉ là một cái Cửu Khúc Hoàng Hà trận trận đồ cũng không đủ." Lâm Hoang vẫy vẫy tay, nhìn về phía Hắc Nhân Kiệt, Hắc Nhân Kiệt ngầm hiểu, nhỏ giọng nói: "Thiên thần hoàng có truyền xuống một bộ Thượng Thương Chi Thủ tuyệt học, kinh thiên động địa."

"Nếu như ta thắng, không riêng gì Cửu Khúc Hoàng Hà trận trận đồ, ta còn muốn Thượng Thương Chi Thủ!" Lời của Lâm Hoang để cho vị Á Thánh kia không giận ngược lại cười, "Hào, hào, hào. Quả nhiên không phải là nhập chủ thần bia nhân vật, chính là đại khí. Kia tựa như ngươi mong muốn!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 83: 9 khúc Hoàng Hà trận

"Cửu Khúc Hoàng Hà trận, một lớp sóng mười tám điệp. Thịnh, vào trận!"

"Thịnh vào trận!"

Hoàng Thiên nhất tộc nhiệt huyết sôi trào, tại vị Á Thánh kia dưới sự chủ trì, cùng kêu lên hô to, tiếng gầm kinh thiên.

Nguyên Thiên Cương hừ lạnh một tiếng, chiến ý ngang nhiên, "Sư tôn, mà lại nhìn nhìn. Đối đãi ta vì sư tôn phá Cửu Khúc Hoàng Hà này trận, để cho bọn họ hai tay dâng Thượng Thương Chi Thủ."

"Đại sư huynh, cố gắng lên!"

Thôn Bảo cầm lấy Hắc Nhân Kiệt tóc, thói quen leo lên đầu vai, lại đã quên bản thân bây giờ huyền hóa thành mười ba mười bốn tuổi tiểu cô nương, thiếu chút nữa không có đem Hắc Nhân Kiệt lật tung.

Hắc Nhân Kiệt nghe răng trợn mắt, đem Thôn Bảo từ trên người giật xuống, nhìn hằm hằm Thôn Bảo.

"Nhìn cái gì vậy, không biết phi lễ chó nhìn sao? !" Thôn Bảo lễ thẳng khí hùng trợn mắt nhìn Hắc Nhân Kiệt liếc một cái, đẩy ra Hắc Nhân Kiệt, cao giọng vì Nguyên Thiên Cương cố gắng lên.

Lâm Hoang ở bên, Hắc Nhân Kiệt không tốt cùng Thôn Bảo so đo, ôm kiếm tại ngực, lạnh lùng nhìn nhìn một bên Hoàng Thiên tộc nhân.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, đứng chấp tay, hai mắt ngân Bạch Băng lạnh, thẩm nhuận hư không, xem thấu Cửu Khúc Hoàng Hà trận đủ loại biến hóa, gật gật đầu, đối với Nguyên Thiên Cương nói: "Không cần lưu thủ. Thỏa thích phát huy, để cho vị sư nhìn xem thực lực của ngươi."

Nguyên Thiên Cương nhếch miệng cười cười, bước vào Cửu Khúc Hoàng Hà trong trận.

Cửu Khúc Hoàng Hà, một lớp sóng mười tám điệp.

Nguyên Thiên Cương vừa mới đi vào Cửu Khúc Hoàng Hà trong trận, liền cảm thấy thiên địa đảo ngược, sóng lớn cuộn cuộn, trước mắt xuất hiện một mảnh phẳng phất từ phía chân trời lưu lại Thiên hà, cuộn cuộn hồng thủy, che khuất bầu trời, kia Hoàng Thiên nhất tộc Thánh Tử sừng sừng đầu sóng,

cầm trong tay đại kiếm, khí phách tao nhã, hoành kiếm chỉ, "Hoàng Thiên nhất tộc, hoàng một!"

Sau đó ba đào pháp phòng, thủy triều mãnh liệt, lại một cái hai tay cầm ngân thương thanh niên xuất hiện, trường thương chỉ, ngạo khí nghiêm nghị, "Hoàng Thiên nhất tộc, hoàng hai!"

Đại Hà trên dưới, một lớp đã san bằng, một lớp khác lại khởi, từng cái một thần quang nội liễm, nghĩa khí tao nhã thanh niên xuất hiện.

"Hoàng Thiên nhất tộc, hoàng tam!"

"Hoàng Thiên nhất tộc, hoàng bốn!"

...

"Hoàng Thiên nhất tộc, hoàng mười tám!"

"Thinh, chỉ giáo!"

Hoàng Thiên nhất tộc tuy chiếm giữ thế giới, nhưng là thực hành gia tộc thống trị, mỗi một thời đại đều tuyển chọn mười tám vị Thánh Tử, từ hoàng vừa đến hoàng mười tám chính là thế hệ này Hoàng Thiên nhất tộc mười tám vị Thánh Tử.

Mắt lạnh nhìn này mười tám vị Thánh Tử, Nguyên Thiên Cương cười lớn một tiếng, bước lên trước một bước, "Chỉ bằng các ngươi bọn này lính tôm tướng cua, cũng muốn thông ta sư tôn giao thủ, quả thực là không biết cái gọi là!"

Hoàng một cười lạnh một tiếng, không giận ngược lại cười, "Hi vọng đợi lát nữa xương cốt của ngươi cũng có thể như miệng của ngươi đồng dạng cứng rắn!"

"Động thủ! Hoàng Thiên tại thượng!"

Hoàng một hét lớn một tiếng, âm thanh chấn Lôi Đình, kiếm khí ngút trời, thần quang chói mắt, tựa như Hoàng Thiên tại thượng, che lấp thương khung, một kiếm xuất, kinh thiên động địa.

Nguyên Thiên Cương không sợ không sợ, nắm tay huy quyền, vô cùng đơn giản, chỉ là một cái xông quyền, lại là đánh vỡ hư không, đánh tan Tinh thần Cuồng Bá.

Quyền kiếm đụng vào nhau, Nguyên Thiên Cương không lùi mà tiến tới, cười lạnh một tiếng, ầm ầm ầm liên tục mười bảy quyền, rõ ràng chỉ là một người, lại sóng sò sò đánh ra Thiên Quân Vạn Mã khí thế, đem tất cả mọi người đều lôi kéo tiến chiến trường, phóng đằng bá đạo, lấy một địch mười tám.

"Cuồng vọng!"

Mười tám vị Thánh Tử cùng kêu lên hét lớn, mặt không ánh sáng, thống hạ sát thủ, muốn đem Nguyên Thiên Cương trấn giết.

Nguyên Thiên Cương không sợ không sợ, chiến đến điên cuồng, trong tay đại khai đại hợp, quyền kinh kinh thiên, mỗi một quyền mỗi một cước đều có đánh vỡ hư lực lượng không.

Làm cho người ta lú lủi.

"Chết!"

"Trời Tru Đất Diệt!"

Hoàng sáu quát lạnh một tiếng, bắt lấy Nguyên Thiên Cương sơ hở, thừa dịp Nguyên Thiên Cương bị những người khác ngăn lại, thân hình lóe lên, tiêu thất trong Đại Hà, sau đó đột nhiên xuất hiện, tay cầm phân ra Thủy tiên, hung thần ác sát, đột phá Nguyên Thiên Cương phòng ngự, hướng về ngực của Nguyên Thiên Cương hung hăng ám sát.

"Đến thật tốt!"

Nguyên Thiên Cương cười lớn một tiếng, không tránh không né, đánh ra bảy quyền ba chân, đem mặt khác người thế công ngăn lại, đưa tay một trao, âm vang chi âm, bắt lấy hoàng sáu phân ra Thủy tiên.

Hoàng sáu cười lạnh một tiếng, "Ngươi bị lừa rồi!"

Vừa nói xong, trong tay phân ra Thủy tiên bỗng nhiên chột tẩn ra, một đóa ngân sắc Thủy Liên Hoa trong chớp mắt kích xạ đến Nguyên Thiên Cương ngực.

"Hèn hạ!"

Nguyên Thiên Cương nổi giận gầm lên một tiếng, không nghĩ tới này hoàng sáu bình khí vậy mà dấu điểm cơ quan, lên ác làm, trong nội tâm nổi giận, rống to một tiếng, sóng âm chấn thiên, một rống núi sông toái.

Tại hoàng sáu kinh hải trong ánh mắt, rống to một tiếng nguyên sơ đem hấn đánh ra ngân sắc Thủy Liên Hoa chấn thành bột mịn.

Một rống sau khi Nguyên Thiên Cương không tránh không né, căn bản cũng không để ý tới những người khác công kích, trở tay ném một cái, trong tay phân ra Thủy tiên trong chớp mắt kích xạ, tựa như tia chớp đồng dạng, trùng điệp đánh giết tại hoàng sáu trên người, mạnh mẽ kinh đạo, đem hoàng sáu đánh giết thành cặn bã.

"Ha ha!"

Nguyên Thiên Cương cười lớn một tiếng, chiến ý càng lớn, "Giết các nguoi, như giết gà!"

Vừa nói xong, Nguyên Thiên Cương hít sâu một hơi, cả người bành trướng vạn trượng, không nói hai lời, nhấc chân liền giẫm, phóng đằng bá đạo như Nguyên Thiên Cương, chính là liền Lâm Hoang cũng dám giẫm, hướng chỉ những người này.

Một cước, bao phủ bát hoang, bao quát khắp nơi, có đập sơn chi uy.

Còn dư lại Hoàng Thiên nhất tộc Thánh Tử kinh hải gần chết, không thể tin được Nguyên Thiên Cương vậy mà cường hãn như vậy, kêu thảm thiết liên tục, lại bị Nguyên Thiên Cương giống như nghiền chết giống như con kiến, một cước giết chết.

Thôn Bảo cùng Hắc Nhân Kiệt thấy cảm xúc sục sôi, nhìn không được hô to gọi nhỏ.

Lâm Hoang như có điều suy nghĩ, mục quang thăm nhàn hư không, nhìn về phía chủ kia cảm trận pháp Á Thánh, quả nhiên kia Á Thánh thần sắc bình tĩnh, mười tám vị Thánh Tử từ vòng pháp phát căn bản không cách nào làm cho hấn động dung, khóe miệng ngược lại lộ ra một tia nhàn nhạt đùa giỡn hành hạ vẻ.

"Quả thật không chịu nổi một kích! Lão đầu. Không muốn lại phải những cái này tạp cá tời, đại sư huynh của ta cũng không phải là ngồi không!"

Thôn Bảo oa oa kêu to, làm cái mặt quỷ.

Kia Á Thánh hừ lạnh một tiếng, "Không biết trời cao đất rộng."

Vừa nói xong, Cửu Khúc Hoàng Hà trong trận biến hóa xoay mình thắng, bị Nguyên Thiên Cương giết chết mười tám vị Thánh Tử vậy mà trong Đại Hà một lần nữa phục sinh, mỗi cái tinh khí mười phần, khí lực cường tráng, thần quang chói mắt, vậy mà so với vừa rồi mạnh mẽ gấp đôi.

"Ha ha. Đây mới là tộc của ta Cửu Khúc Hoàng Hà trận chân lý! Đại Hà không ngừng, thì người bắt từ. Người bắt từ, thì Đại Hà không ngừng!" Vị Á Thánh kia cười đến càn rỡ, "Hơn nữa mỗi phục sinh một lần, thực lực sẽ gấp bội, ta cũng muốn nhìn xem, nguoi như thế nào phá ta Cửu Khúc Hoàng Hà này trận."

"Hoang Thánh, nguoi liền chuẩn bị hảo giao xuất nguoi khác loại thành thánh phương pháp a!"

"Lâm Hoang, Lâm Hoang. Lão nhân kia nói không phải là thật sao?" Thôn Bảo sắc mặt đại biến, vội vàng hỏi.

Lâm Hoang gật gù đầu, phong khinh vân đạm, "Không sai. Cái này chính là Cửu Khúc Hoàng Hà trận chỗ ảo diệu."

"Vậy như thế nào phá? !" Hắc Nhân Kiệt cũng là sắc mặt biến hóa, lo lắng.

"Không sao, tôi cường chỗ, chính là yếu nhất chỗ. Mà lại hãy chờ xem." Lâm Hoang phát phát tay, ánh mắt nhìn hướng Nguyên Thiên Cương.

"Đại Hà không ngừng, thì người bắt từ. Người bắt từ, thì Đại Hà không ngừng."

Nguyên Thiên Cương Đê lâm bầm một tiếng, trong ánh mắt chẳng những không có kinh hải, ngược lại chiến ý cuộn cuộn, "Hảo, hảo, hảo! Chính là như vậy mới có ý tứ!"

"Cuồng vọng!"

"Không biết sống chết!"

Mười tám vị Thánh Tử cười lạnh một tiếng, đồng thời xuất thủ, dồi dào sức mạnh to lớn, so với vừa rồi mạnh mẽ trọn vẹn gấp đôi, liên thủ, quả nhiên là thể không thể đỡ!

Chương 84: 1 rồng Hoàng Hà toái

Thần quang tung hoành, hoàng một đầu trên mặt đất, hai tay tại thiên, cảm kiếm vung lên, lưu loát, tựa như Thương Khung Phá, Hoàng Thiên lập, dồi dào sức mạnh to lớn, thế như chẻ tre!

Nguyên Thiên Cuồng hét lớn một tiếng, sóng âm chấn động, nhún chân một cái, nghênh kiếm mà lên, một quyền đánh ra, lấy cứng chọi cứng, cái tay còn lại đột nhiên một trào, đem đâm về bộ ngực mình trường thương bắt lấy, kẹp ở dưới nách, đột nhiên gấp lại.

Âm vang thanh âm!

Thương kiếm gãy phi, Nguyên Thiên Cuồng cười lớn một tiếng, bước chân liền đạp, liên tục ra quyền, mạnh mẽ như Bạo Long đồng dạng, hồ vào bảy dê, không giết người, quyền chưởng trong đó, mang theo đủ loại thần quang óng ánh, chụp vào hoàng nhất đẳng người bình khí trong tay.

Mạnh mẽ bá đạo, bắt quả mấy chục dưới lên tung, nguyên sơ đem Hoàng Thiên nhất tộc mười tám vị Thánh Tử bình khí trong tay toàn bộ bẻ gãy, dùng sức quăng ra, rơi trên mặt đất, làm cho người ta kinh hãi.

"Người có thể phục sinh. Ta cũng muốn nhìn xem, các ngươi có thể hay không đem bình khí cũng phục sinh!"

Nguyên Thiên Cuồng cười lạnh một tiếng, sải bước tiến lên, Hoàng Thiên nhất tộc mười tám vị Thánh Tử liên tiếp lui về phía sau, trong nội tâm kinh hãi, không biết Nguyên Thiên Cuồng là từ đâu xuất hiện quái thai, rõ ràng cảnh giới đồng dạng, lại cuồng bạo như vậy, mười tám người liên thủ, vậy mà không phải của hắn hợp lại chỉ địch.

"Chết cho ta!"

Nguyên Thiên Cuồng hét lớn một tiếng, một chưởng chụp được, xen lẫn một đạo thần quang, tan vỡ đủ loại đạo pháp, ba một tiếng, đem hoàng bảy đập thành bánh thịt. Hai tay một trào, xé rách thương khung, dùng sức xé ra, đem hoàng sáu cứng rắn kéo thành hai đoạn.

Giống như Phong Ma, huyết tinh tàn khốc, làm cho người ta kinh hãi.

Dưới chân liền đạp, đánh ra ngút trời một quyền, hoàng một không có đại kiếm trên tay, đầu ngăn cản được một quyền này, kêu lên một tiếng khó chịu, bị Nguyên Thiên Cuồng một quyền sòng sọc đánh nổ.

Đinh đầu chân đạp, Nguyên Thiên Cuồng bá đạo như hồ vào bảy dê, giờ tay chém xuống, giống như thu hoạch cỏ dại đồng dạng, đem mười tám vị Thánh Tử toàn bộ đánh giết, thủ đoạn nghịch thiên, thấy Hoàng Thiên nhất tộc vị Á Thánh kia liên tục biến sắc, nhưng rất nhanh lại hừ lạnh một tiếng, "Hừ! Cái dừng của thất phu. Ta cũng muốn nhìn xem ngươi có thể sống quá mấy vòng."

Vừa nói xong, Đại Hà bên trong, mười tám vị Thánh Tử lần nữa phục sinh, khí tức càng thêm mạnh mẽ, nhìn về phía Nguyên Thiên Cuồng, trên mặt đều là phần nộ đến cực hạn.

"Rất tốt! Sự cường đại của ngươi vượt qua tưởng tượng của ta! Thế nhưng vô dụng, rơi vào Cửu Khúc Hoàng Hà trong trận, ngươi tuy là nghịch thiên có thể so sánh thánh nhân, cũng chỉ có chết, chết, chết!"

Hoàng một nổi giận gầm lên một tiếng, xung trận ngựa lên trước, phóng tới Nguyên Thiên Cuồng, ầm ầm đánh ra một quyền, một quyền này mạnh mẽ bá đạo, tựa như thiên kiếp đồng dạng, vào đầu rơi xuống, Phá Toái Hư Không, kinh thiên sức mạnh to lớn, để cho Nguyên Thiên Cuồng cũng có chút kinh ngạc.

"Không tốt, quả nhiên lại mạnh mẽ gấp đôi, tiếp tục như vậy, Đại sư huynh phải thua không thể nghi ngờ!" Hắc Nhân Kiệt lên tiếng kinh hô, nhìn ra này mười tám vị Thánh Tử biến hóa, quả nhiên như kia Hoàng Thiên nhất tộc theo như lời Á Thánh, mỗi một lần phục sinh, đều mạnh mẽ gấp đôi.

Quyền chưởng tương giao, mỗi một lần đều có đánh vỡ lực lượng Chư Thiên, ầm ầm ầm! Hơn mười người hiệp, Nguyên Thiên Cuồng đầm máu mà đứng, không riêng gì mười tám vị Thánh Tử, còn có bản thân hắn.

Tất cả mọi người có thể rõ ràng thấy được tại càng thêm mạnh mẽ mười tám vị Thánh Tử vây công, Nguyên Thiên Cuồng mặc dù lần nữa toàn bộ đánh giết mười tám vị Thánh Tử, nhưng là bị thương nhẹ, vô pháp như hai lần trước đồng dạng lông tóc ít bị tổn thương, toàn thân trở ra.

Nếu như không có Cửu Khúc Hoàng Hà trận, này đương nhiên không coi vào đâu, nhưng này mười tám vị Thánh Tử có Cửu Khúc Hoàng Hà trận gia trì, còn có thể lại lần nữa phục sinh, hơn nữa hội càng thêm mạnh mẽ.

Quả nhiên, bắt quả trong nháy mắt, bị Nguyên Thiên Cuồng đánh giết mười tám vị Thánh Tử liền lại lần nữa xuất hiện, lần này lực lượng bạo tăng, toàn thân cao thấp thần quang thiêu đốt như hỏa diễm, vậy mà cũng không thể ngăn chặn sôi trào lực lượng, phóng lên trời, làm cho người ta kinh hãi.

"Tiếp tục như vậy không được. Cửu Khúc Hoàng Hà này trận quá biến thái,

Giết đi một lần lại một lần, giết không chết coi như xong, lại còn có thể để cho lực lượng bạo tăng, đây là thần linh lọt vào đi, sợ cũng chỉ có bị này mười tám tên khôn kiếp sống sờ sờ hành hạ đến chết." Hắc Nhân Kiệt càng nghĩ càng cảm thấy này Cửu Khúc Hoàng Hà trận khủng bố, kinh hãi lên tiếng.

Thôn Bảo cũng là vẻ mặt khẩn trương, nhìn về phía Lâm Hoang, "Lâm Hoang, Lâm Hoang, Nguyên Thiên Cương nếu như bị đánh chết, người mặt mũi đã có thể mất hết. Nhanh ngẫm lại biện pháp a."

Lâm Hoang cười nhạt một tiếng, hắn đã sớm xuyên qua Cửu Khúc Hoàng Hà trận huyền bí, hắn muốn nhìn Nguyên Thiên Cương cực hạn, nhìn hắn có thể hay không phát hiện sơ hở.

Nguyên Thiên Cương là Lâm Hoang thu cái thứ nhất đệ tử, mặc dù nói ngay từ đầu hai người đều là đều có tâm tư, nhưng nếu như thu Nguyên Thiên Cương làm đệ tử, Lâm Hoang tự nhiên cũng sẽ tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, dốc túi tương thụ. Vừa vặn mượn Cửu Khúc Hoàng Hà này trận, nhìn xem Nguyên Thiên Cương tư chất như thế nào.

"Ha ha! Đại Hà không ngừng, thì ta không chết! Ta không chết, thì Đại Hà không ngừng!"

Hoàng một cuồng tiếu một tiếng, cảm giác trước đó chưa từng có lực lượng, trước đó chưa từng có lòng tự tin cũng thần nhiên dâng lên, mục quang lướt qua Nguyên Thiên Cương, khiêu khích nhìn về phía Lâm Hoang, cảm thấy chính là Lâm Hoang đại thánh tiến nhập Cửu Khúc Hoàng Hà trong trận, hắn cũng dám đánh một trận.

"Có ý tứ. Lại đến!"

Nguyên Thiên Cương lau khóe miệng máu tươi, đối với Cửu Khúc Hoàng Hà trận có một chút suy đoán, tiến lên trước ba bước, ngang nhiên huy quyền.

"Hừ! Cũng muốn nhìn xem người có thể chống bao lâu!"

Hoàng bầy cười lạnh một tiếng, không tránh không né, một quyền đổi một quyền, hiện tại bọn họ đã hạ quyết tâm, căn bản cũng không phòng ngự, ý vào chính mình có Bất Từ Chi Thân, rất không nói đạo lý, lấy cái chết đổi tổn thương.

Oanh!

Nguyên Thiên Cương một quyền đem hoàng mười tám đánh nổ, nhưng đồng thời hoàng cửu quyền đầu cũng hung hăng đánh giết tại trên lưng của hắn, để cho hắn phun ra một ngụm máu tươi.

Nguyên Thiên Cương mặt không đổi sắc, đá chân quét ngang, đem hoàng tam trực tiếp đánh giết thành hai đoạn, hoàng sáu cười lạnh một tiếng, tại Nguyên Thiên Cương ngực oanh tiếp theo quyền.

Chiến đấu bắt đầu trở nên cực độ thảm thiết, Hoàng Thiên nhất tộc Thánh Tử ôm hắn phải chết chi tâm, đại khai đại hợp, lấy cái chết đổi tổn thương, bất quá hơn mười người hiệp, hoàng vừa đến hoàng mười tám bị Nguyên Thiên Cương lần nữa đánh giết thành cặn bã.

Nhưng trên người Nguyên Thiên Cương đã lưu lại rồi rất nhiều thương thế, đầm máu chiến đấu hăng hái, vết thương chồng chất, làm cho người ta chấn kinh.

"Người ngược lại là thu tốt đệ tử, đáng tiếc, quá tự phụ!" Hoàng Thiên nhất tộc Á Thánh cũng vì Nguyên Thiên Cương mạnh mẽ chiến ý mà thay đổi cho, mở miệng tán thưởng một câu, chuyển giọng, lại nói.

"Hoàng Thánh, ta cảm thấy cho người hiện tại nhận thua còn kịp. Bằng không ta sợ người đệ tử này sống không qua vòng tiếp theo. Chẳng lẽ người vì chỉ là một đạo pháp môn, liền trở mặt nhìn đệ tử của mình chết đi sao?"

"Nếu thật là như vậy, ta ngược lại là muốn xem nhẹ người vài phần, vì người đệ tử này tiếng kêu bất bình."

Hoàng Thiên nhất tộc Á Thánh lời nói mang trào phúng, muốn châm ngòi ly gián, nhưng Lâm Hoang còn chưa mở miệng, Nguyên Thiên Cương liền nổi giận gầm lên một tiếng, "Câm miệng. Người thật coi ta không phá được người điều này trận sao? ! Hừ, ta liền phá cho người xem!"

Vừa nói xong, Nguyên Thiên Cương nổi giận gầm lên một tiếng, Đấu Chiến thánh Pháp triệt để triển khai, thân hình kịch biến, đột nhiên rộng to một tiếng, mới vừa từ Đại Hà trung phục sinh mười tám vị Thánh Tử, còn không thấy rõ ràng Nguyên Thiên Cương bộ dáng, đã bị khủng bố sóng âm, sống sờ sờ rống bạo!

Một rống núi sông toái, quả nhiên là long trời lở đất, để cho vị Hoàng Thiên kia nhất tộc Á Thánh khiếp sợ đến thiếu chút nữa nhảy dựng lên, nhìn nhìn đứng ở ngoài trận Lâm Hoang, lại nhìn một chút trong trận đã biến thân thành Lâm Hoang Nguyên Thiên Cương, không rõ ràng biến hóa, phần nộ nói: "Hoàng Thánh! Người hào vô sỉ!"

Lâm Hoang căn bản không nhìn kia Hoàng Thiên nhất tộc lời nói của Á Thánh, chỉ nhìn lấy Nguyên Thiên Cương, nếu như hắn còn không tìm được Cửu Khúc Hoàng Hà trận chỗ sơ hở, như vậy dù cho biến thân trở thành chính mình, cũng chỉ có thể thất bại thảm hại.

Nhưng Nguyên Thiên Cương một mực áp chế thực lực của mình, không có đem Đấu Chiến thánh Pháp toàn bộ triển khai, đợi chính là giờ khắc này xác định chỗ sơ hở, lúc này lựa chọn biến thân, đã có tám phần nắm chắc.

Rống to một tiếng sau khi Nguyên Thiên Cương lại là rống to một tiếng, tăng thêm sự kinh khủng, cả mảnh Đại Hà cũng bị Nguyên Thiên Cương này một

rồng phá toái thành bọt nước, đập cương bước đầu, liên tục ba quyền, Lục Đạo Luân Hồi, không có đánh hướng Đại Hà, cũng không có đánh hướng vờ mới phục sinh mười tám vị Thánh Tử, mà là nghe âm phân biệt vị, đối với chủ trì Cửu Khúc Hoàng Hà trận Hoàng Thiên nhất tộc Á Thánh đánh giết mà đi.

Hoàng Thiên nhất tộc Á Thánh cực kỳ hoảng sợ, không dám tin, muốn ngăn cản, nhưng thất thần, làm sao có thể đủ ngăn trở tương đương với Lâm Hoang đánh giết ra Lục Đạo Luân Hồi quyền, ngực sụp đổ, phun ra một ngụm máu tươi, cả người lão đảo ngã xuống đất, Cửu Khúc Hoàng Hà trận Đại Hà trong chớp mắt khô héo, lưu lại mười tám vị Thánh Tử hai mặt nhìn nhau, không dám ngăn cản trước mặt Nguyên Thiên Cương.

Nguyên Thiên Cương cười lớn một tiếng, phá trận, "Quả nhiên như ta sở liệu. Cái gì chó má Đại Hà không ngừng, thì người bắt tử. Người bắt tử, thì Đại Hà không ngừng. Hừ, thiếu chút nữa bị ngươi lừa. Ngươi chính là này huyền hóa ra tới Đại Hà. Chỉ cần đánh bại ngươi, Cửu Khúc Hoàng Hà này trận liền phá được sạch sẽ."

"Hừ, ta nếu như phá trận mà ra. Cái thanh kia Thượng Thương Chi Thủ giao ra đây a! Về phần Cửu Khúc Hoàng Hà này trận, không muốn cũng thế!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Thượng Thương Chi Thủ

Hoàng Thiên nhất tộc Á Thánh một búng máu thiếu chút nữa không có nhổ ra, anh nhìn một đời, không nghĩ được lại là lật thuyền trong mương, quả nhiên là xấu hổ và giận dữ muốn chết, hét lớn: "Ta không phục! Hoang Thánh, ngươi âm thầm xuất thủ giúp ngươi đệ tử phá trận, là đạo lý gì?!"

"Đường đường đại thánh, như thế hành vi, nói ra quả thực là làm cho người ta xấu hổ tại cùng ngươi làm bạn!"

Lâm Hoang lông mày chau lên, mặt lộ vẻ vẻ không vui, Thôn Báo cái thứ nhất nhảy ra, ồ ồ cười to, chói tai đến cực điểm, "Bớt sàm ngôn, chính ngươi có mắt không trông. Còn dám ở chỗ này kêu gào, có tin ta hay không một ngụm nuốt ngươi. Nhanh lên, nhanh lên, đem Thượng Thương Chi Thủ giao ra đây. Kia rách rưới Cửu Khúc Hoàng Hà trận coi như xong, đưa ta, ta đều không có hứng thú."

"Ngươi!" Hoàng Thiên nhất tộc Á Thánh khó thở công tâm, lại phun ra một ngụm máu tươi, "Hảo, hảo, hảo! Quả nhiên là Thượng Lương bắt chính Hạ Lương lệch ra, nghĩ đoạt tộc của ta tuyệt học, liền trước phải từ thi thể của ta trên vượt qua đi qua."

Chính nghĩa ngôn từ, lẽ thẳng khí hùng, Hoàng Thiên nhất tộc Á Thánh tự cho là đứng ở đạo đức chí cao, ngẩng đầu ưỡn ngực, căm tức nhìn Lâm Hoang.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, bỏ qua này lẫn lộn quấy lằng nhằng, có mắt không trông hạng người, ngẩng đầu nhìn hướng hư không, "Ngươi nói. Nên làm cái gì bây giờ?"

"Ha ha. Đầu Chiến thánh Pháp, quả nhiên lợi hại. Hoang Thánh có thể thu được như thế tốt đồ, quả nhiên là tam sinh hữu hạnh, chỉ là không biết chiến thánh biết việc này, sẽ có cảm tưởng thế nào." Một thanh âm từ trong hư không vang lên, một cái mặt chữ quốc, mũi ưng trung niên nhân, cầm y áo bào màu vàng từ trong hư không một bước bước ra, khí thế nghiêm nghị, như thiên không Chủ Tể đồng dạng, đứng ở nơi đó, làm cho người ta sợ.

"Hừ, ta cùng với Nguyên Chiến liên quan, tự nhiên sẽ do ta tự mình đi kết." Nguyên Thiên Cương hừ lạnh một tiếng, đứng dậy, nghe thấy tên Nguyên Chiến, hai mắt trở nên huyết hồng, có chút Phong Ma.

"Thanh thiên đại thánh. Ngươi đã đến rồi vừa vặn. Lâm Hoang này lừa gạt, lòng muông dạ thú, vì đạt được tộc của ta Thượng Thương Chi Thủ, quả thực là hèn hạ vô sỉ. Ngươi đã đến rồi vừa vặn vì ta đợi làm chủ." Kia Hoàng Thiên nhất tộc Á Thánh nhìn thấy người tới, nhẹ nhàng thờ ra, lập tức quát to.

Hoàng Thiên giới đại thánh tất cả đều lấy thiên làm hiệu, này thanh thiên đại thánh thanh danh không hiện, Lâm Hoang lại là chưa từng nghe qua, nhưng có thể thanh tự đại thánh, tự nhiên thủ đoạn thông thiên, không phải là dễ dàng tới bởi.

"Đã đủ rồi." Thanh thiên đại thánh phát tay ngăn cản kia lời nói của Á Thánh, "Có mắt không trông đồ vật. Tăng thêm cười tai. Đi xuống đi."

Kia Á Thánh da mặt đỏ lên, vẻ mặt phẫn nộ, nhưng hiển nhiên thanh thiên đại thánh tại Hoàng Thiên nhất tộc trung địa vị hiển hách, chẳng quản kia Á Thánh trong nội tâm không cam lòng, nhưng là không dám cãi nghị, căm giận hất lên ống tay áo, xoay người rời đi.

"Để cho Hoang Thánh chê cười." Thanh thiên đại thánh vẻ mặt tiếu ý, Thôn Báo lại là không thèm chịu nể mặt mũi, hừ lạnh một tiếng.

"Biết sai rồi là tốt rồi. Bớt sàm ngôn, mau đưa Thượng Thương Chi Thủ giao ra đây."

Kia thanh thiên đại thánh thật đúng hào tính tình, bị Thôn Bảo quát hỏi, vậy mà cũng không tức giận, gật gật đầu, "Nguyên thua cuộc. Nếu như thua Hoang Thánh một hồi, Thượng Thương Chi Thủ này tự nhiên nên hai tay dâng."

"Có âm mưu. Đây lão đưa da hội tốt như vậy tính tình? Ta vậy mới không tin. Lâm Hoang, Lâm Hoang, ngươi nên cẩn thận." Thôn Bảo thối lui đến Lâm Hoang bên người, nhỏ giọng cô.

Lâm Hoang sắc mặt không thay đổi, gật gật đầu, đứng chấp tay, biết này thanh thiên đại thánh ngoài miệng nói hay lắm, nhưng muốn cầm đến Thượng Thương Chi Thủ, cũng không phải đơn giản như vậy.

Quả nhiên kia thanh thiên đại thánh lại nói: "Bất quá Thượng Thương Chi Thủ này chính là tộc của ta bất truyền bí mật. Chi có tiến nhập tổ miếu tài năng học tập. Như vậy được rồi ta vừa vận học được Thượng Thương Chi Thủ này, không bằng để cho ta cùng Hoang Thánh đi mấy chiêu. Ta nghĩ lấy Hoang Thánh trí tuệ, ếch ngồi đáy giếng, cũng có thể ngộ được Thượng Thương Chi Thủ này ảo diệu."

Lâm Hoang mặt không biểu tình nghe này thanh thiên đại thánh nói xong, gật gật đầu, nhìn nhìn bàn tay của mình, "Nói nửa ngày, lại muốn đã làm một hồi."

Thanh thiên đại thánh cười ha hả, "Không dám, không dám. Chi bất quá khó được nhìn thấy như Hoang Thánh như vậy nhập chủ thần bia nhân vật, muốn gặp nhận thức một phen. Kính xin Hoang Thánh không tiếc chỉ giáo."

"Nhập chủ thần bia?" Lâm Hoang gật gật đầu, đại khái đoán được Hoàng Thiên này nhất tộc vì sao lập đi lập lại nhiều lần khơi mào sự cố, nguyên lai căn do ở chỗ này.

Lâm Hoang còn chưa vào nhập qua Mộng Thần Giới,

Ngược lại là không biết mình danh tự đã nhập chủ thần bia, bất quá cũng không sao, hắn sẽ không để ý những cái này, hắn quan tâm chỉ là trước mắt thanh thiên đại thánh có thể mang cho hắn tân cảm ngộ.

Thôn Bảo một tay che miệng của mình, tay kia gắt gao che Hắc Nhân Kiệt miệng, thẳng đến Hắc Nhân Kiệt nhanh không thở nổi, mới nhỏ giọng nói: "Lâm Hoang nhập chủ thần bia. Xuyết, không muốn chán kinh, muốn thần nhiên. Không thể để lộ e sợ."

Ngoài miệng nói qua, nhưng Hắc Nhân Kiệt nhìn Thôn Bảo kia đỏ lên khuôn mặt nhỏ nhắn, còn có phát run bắp chân, có chút buồn cười, vội vàng đỡ lấy Thôn Bảo, "Còn nói ta, ngươi không muốn lại bất tỉnh đi qua mới phải."

Hai người nhỏ giọng trò chuyện với nhau, mục quang thỉnh thoảng nhìn về phía Lâm Hoang, trong nội tâm có chút chán kinh.

Đặc biệt là Hắc Nhân Kiệt, hắn thấy tận mắt biết đến Lâm Hoang như thế nào từ một kẻ nhất thế Lục Đạo chưa thành nguyên thánh, từng bước một đi đến hiện tại, ngăn ngừa không được một năm, vậy mà nhập chủ thần bia, như thế tiến bộ, quả nhiên là mới nghe lần đầu, kinh thiên động địa, khiến người sợ hãi.

Nguyên Thiên Cương cũng là trong nội tâm kinh hãi khó định, hắn nguyên bản bái Lâm Hoang vì sư, chỉ là muốn học được Lâm Hoang khác loại thành thánh phương pháp, đối với Lâm Hoang nhất thế Lục Đạo bốn sự ngược lại là không có hứng thú. Hiện tại đột nhiên nghe nói Lâm Hoang vậy mà nhập chủ thần bia, trong nội tâm kinh hãi, đối với Lâm Hoang bỗng nhiên nhiều hơn một phần kính trọng, cảm thấy có lẽ Lâm Hoang thật có thể che chở hắn, vì hắn ngăn cản Nguyên Chiến.

Nguyên Thiên Cương dám người ý nghĩ Lâm Hoang tự nhiên sẽ không biết, hắn chỉ nhìn lấy thanh thiên đại thánh, gật gật đầu, tiến lên trước một bước, đứng chấp tay, thần nhiên nói: "Ra tay đi."

Thanh thiên đại thánh trong nội tâm hiện lên một tia tức giận, chính mình thành thánh ngàn năm, tuy không thể nhập chủ thần bia, nhưng Lâm Hoang chỉ là một cái trẻ em, dù cho thật sự có nhập chủ thần bia thực lực, cũng không nên như vậy vô lễ.

"Thực lực tự mình là tuyệt thế đại thánh, nhân gian vô địch sao?" Thanh thiên đại thánh trong nội tâm cười lạnh, trên mặt không có biểu lộ ra, chỉ là mở ra tay, thủ chương bóng loáng trong như gương, bỗng nhiên đánh ra một chương.

Một chương đánh ra, thanh sắc lan tràn như thiên đồng dạng, tại lòng bàn tay khắc xuống từng đạo huyền ảo dấu vết, nhiễm thanh sắc, đựng vào quy tắc, một chương trong đó, lực áp thương khung, kích phát Lôi Đình kiếp quang. Đình đầu thương khung lập tức sụp đổ một khối, gia trì đến thanh thiên đại thánh trong lòng bàn tay.

Huy hoàng! Mênh mông!

Thế như Thương Thiên áp đỉnh, tiếng như Lôi Đình kiếp quang, đây là Thượng Thương Chi Thủ.

Lâm Hoang gật gật đầu, mục quang băng lãnh ngân bạch, nắm chắc đủ loại áo nghĩa quy tắc, âm âm đánh ra Lục Đạo thần quyền, quyền kinh giao hàng, thiết cát đại địa, so với trước kia càng thêm mượt mà bất khả tư nghị.

"Ngươi tặng ta Thượng Thương Chi Thủ, ta liền trả lại ngươi đại địa chi quyền!"

Một câu rơi xuống đất, âm vang có tiếng. Lâm Hoang một quyền này trầm trọng vô cùng, sừng sững xoáy lên dưới chân đại địa, kéo dài ngàn dặm, bao dung chúng sinh, chịu tải vạn vật.

Quyền chưởng đưng vào nhau, Lâm Hoang biểu tình nhàn nhạt, "Đại địa, người hôm nay, không rơi xuống nổi."

Thanh thiên đại thánh hừ lạnh một tiếng, thủ chưởng một phen, Phiên Thiên chỉ uy, Thượng Thương Chi Thủ lần nữa đánh ra, mang theo Lôi Đình quy tắc, kích phát trời xanh kiếp quang, xé rách hư không, chấn vỡ đại địa, một chưởng rơi xuống, "Trời xanh như phần nộ, Thiên Phiên Địa Phúc!"

Lâm Hoang nhin không được cười lên, vươn tay, nhẹ nhàng chỉ, "Ta không thấy được trời xanh tức giận, ngược lại là vừa ý thương đang khóc."

Nói sao làm vậy, Lâm Hoang thực lực bây giờ mạnh mẽ được bất khả tư nghị, cùng Mộng Thần Cơ trăm vạn năm trước chân thân đánh một trận, để cho hắn cảm ngộ rất nhiều, lúc này lần nữa giao thủ, lôi đình thủ đoạn, tầng tầng lớp lớp, đem đủ loại tuyệt học hòa tan nhất lộ, không hề cực hạn tại quyền chưởng trong đó, nhưng bản chất hay là Lục Đạo Luân Hồi của hắn, chỉ là càng thêm biến hóa nhiều đoạn.

Thật giống như này chỉ, chỉ rơi xuống, thanh thiên đại thánh hiệp thương khung mảnh vỡ đánh ra một chưởng, lại là tích tí tách, sổng sổng hóa thành một mảnh mưa xuân rơi xuống.

Thanh thiên đại thánh da mặt đỏ lên, thật sâu nhìn Lâm Hoang liếc một cái, "Hoang Thánh quả nhiên hảo thủ đoạn. Bất quá Thượng Thương Chi Thủ này, còn có cuối cùng một tay, thỉnh Hoang Thánh đánh giá!"

Vừa nói xong, thanh thiên đại thánh đột nhiên xuất thủ, lần này, cuồng mãnh bá đạo, sổng sổng xé rách thiên không, Trích Tinh cầm nguyệt, khắc ấn bàn tay, một chưởng chụp được.

Lâm Hoang lắc đầu, "Chiêu số là tốt chiêu số, đáng tiếc không có người mà nói. Cũng chỉ là họa hổ không thành phản loại khuyến."

Thở dài một tiếng, Lâm Hoang đứng chấp tay, trong đôi mắt thần quang tách ra, liếc nhìn lại, Luân Hồi đảo ngược, kia rơi xuống Tinh thần trong chớp mắt trở về vị trí cũ, phong kinh vân đạm.

Thanh thiên đại thánh một chưởng rơi xuống, chỉ có một luồng gió mát, liền Lâm Hoang vạt áo cũng không có dính vào.

"Hảo, hảo, hảo!" Thanh thiên đại thánh tiếng cười băng lãnh, gật gật đầu, "Hoang Thánh có thể nhập chủ thần bìa, quả nhiên danh bất hư truyền. Ta Hoàng Thiên nhất tộc là trông mong lấy trông mong, đã mở ra Bạch Ngọc Kinh, kính xin Hoang Thánh dời bước, vì ta Hoàng Thiên nhất tộc diễn giải ba ngày."

Lâm Hoang gật gật đầu, không có cự tuyệt. Hắn hiện tại đã biết Hoàng Thiên nhất tộc thái độ vì sao lên, biết là vì chính mình vào ở thần bìa nổi danh chỗ một mối, nhưng Lâm Hoang không sao cả, người hắn này không có hứng thú tranh giành, nhưng nếu như tại trên đầu của hắn, người đó muốn cướp, vậy cắt đứt xương cốt của hắn, san bằng đạo tràng của hắn.

PS: Cảm tạ (lạnh Tiêu 0), (đối với người không thích như vậy) khen thưởng. Mật khác cầu đề cử, cất chứa. Bái tạ!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Diễn giải Bạch Ngọc Kinh (trên)

Thiên Thượng Bạch Ngọc kinh, năm tầng mười hai thành.

Thần linh phủ ta đỉnh, kết tóc thụ trường sinh.

Rất nhiều người không biết Hoàng Thiên giới, lại nhất định nghe qua Bạch Ngọc Kinh, Lâm Hoang cũng không ngoại lệ, tại thanh thiên đại thánh dưới sự giảng giải, biết trong miệng hắn Bạch Ngọc Kinh chính là này đầu truyền lưu vạn giới thơ cổ trung Bạch Ngọc Kinh, trong lúc nhất thời, không khỏi hứng thú.

Hác Nhân Kiệt đối với Thôn Bảo đưa mắt ra ý qua một cái, Thôn Bảo lập tức minh bạch, giả trang có chút ngủ gật, dựa vào Hác Nhân Kiệt, trên thực tế lại là nhờ vào Thiên Khu tiến nhập Mộng Thần Giới.

Đội thanh thiên đại thánh đám người an bài tốt Lâm Hoang bọn họ dừng chân, lại ước định hảo ngày mai bắt đầu diễn giải, liền vội gấp rời đi. Mà Thôn Bảo cũng từ Mộng Thần Giới trung lui ra ngoài, về mặt sùng bái nhìn nhìn Lâm Hoang.

"Lâm Hoang. Lâm Hoang. Ta muốn cho người sanh con!" Thôn Bảo bạch tuộc bỏ nhào vào trên người Lâm Hoang, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, kích

động không thôi.

Hắc Nhân Kiệt vội vàng đem Thôn Bảo kéo, "Thôn Bảo, ngươi điên ư."

"Không có, không có. Ta không có điên! Lâm Hoang, ngươi thật là lợi hại ah. Ta nhất định phải cho ngươi sanh con! Đến đây đi, chúng ta đi sinh con đi." Thôn Bảo tâm thần nhộn nhạo, quả thật giống như ăn xuân, thuốc đồng dạng, một đôi mắt trở nên ngập nước, thấy Lâm Hoang trong nội tâm đều có chút phát lạnh.

Đưa tay tại Thôn Bảo trên đầu vẽ lên một cái thanh tâm nguyên rùa, Lâm Hoang lạnh lùng nhìn nhìn Thôn Bảo, băng lãnh ngân bạch hai con ngươi không mang theo một tia tình cảm ba động, để cho Thôn Bảo giật thót một cái, triệt để tỉnh ngộ, cười khan một tiếng, trốn đến Hắc Nhân Kiệt sau lưng, "Ta vừa mới có nói cái gì sao? Ha ha, hôm nay thời tiết thật tốt."

"Không được hồ đồ." Hắc Nhân Kiệt kéo lấy Thôn Bảo, "Nói mau, ngươi tại Mộng Thần Giới được nhận được tin tức gì."

Nhắc đến cái này, Thôn Bảo lại có chút kích động, nhìn về phía con mắt của Lâm Hoang trở nên ngập nước, "Lâm Hoang, Lâm Hoang thật sự nhập chủ thần bìa. Thần bìa phía trên, 9527. A, Lâm Hoang, Ta nghĩ cho ngươi sanh con."

"Thật sự nhập chủ thần bìa." Hắc Nhân Kiệt có chút thất thần, nhìn nhìn Lâm Hoang bỗng nhiên trong lòng đau buồn, cũng nhìn không được nữa, gằm nhẹ nói: "Hồn dân a. Ngươi leo được cao như vậy, để cho chúng ta những người này như thế nào truy đuổi? ! Như thế nào truy đuổi!"

Nguyên Thiên Cương trên mặt lại là lộ ra tiều tụy, đối với Lâm Hoang trịnh trọng cúi đầu, "Chúc mừng sư tôn."

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, thần sắc nhàn nhạt, "Thần bìa sao? Có ý tứ."

Hắc Nhân Kiệt đề xuống trong lòng chấn động, nhìn về phía vẫn còn ở phát, xuân Thôn Bảo, "Còn gì nữa không? Về chuyện Bạch Ngọc Kinh, ngươi lại đánh nghe được cái gì?"

"A, Bạch Ngọc Kinh. Đó là cái gì, có thể ăn sao?" Thôn Bảo vẻ mặt mờ mịt, trông thấy Hắc Nhân Kiệt nổi trận lôi đình, phát phát tay, "Yên nào. Yên nào. Ta chỉ nếu muốn đến Lâm Hoang nhập chủ thần bìa, ta liền muốn cho hắn sanh con, đâu thèm được cái Bạch Ngọc Kinh gì, kim Ngọc Kinh."

"Lâm Hoang." Thôn Bảo dùng một loại ngọt phát chán thanh âm, ân tình đưa tình nhìn nhìn Lâm Hoang, "Kỳ thật, ngươi có thể cân nhắc một chút ta. Con của chúng ta nhất định sẽ lớn lên rất cường tráng."

Lâm Hoang lông mày nhíu lại, ngón tay một chút, cho Thôn Bảo hạ xuống cầm chế.

Thôn Bảo ô ô kêu ra tiếng, đành phải dùng một loại ánh mắt ai oán nhìn nhìn Lâm Hoang.

"Đại thánh. Ngươi bây giờ nhập chủ thần bìa, vừa không có hiển hách chiến tích, dĩ nhiên đã trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích. Hoàng Thiên này nhất tộc lần nữa khiêu khích, lại mời ngươi đi Bạch Ngọc Kinh diễn giải, tất nhiên có âm mưu."

Hắc Nhân Kiệt hiện tại biểu hiện được rất hăng hái, bởi vì hắn biết đi theo Lâm Hoang trong ba người, Nguyên Thiên Cương là Lâm Hoang đệ tử, mà Thôn Bảo cũng bán được một tay hảo này sinh, chính mình nhất định phải thể hiện ra giá giá trị, mới có thể tiếp tục lưu lại bên người Lâm Hoang.

Hắc Nhân Kiệt nghĩ đến rất rõ ràng, cùng bên người Lâm Hoang, cũng là một hồi cơ duyên, không nói đạt được khác loại thành thánh phương pháp, chỉ là có thể tận mắt thấy Lâm Hoang cùng với khác thánh vị chiến đấu,

Cũng đã là một hồi tạo hóa nữa.

Huống chi Lâm Hoang hiện tại vào ở thần bìa, muốn căn vệ thứ hạng của mình, tất nhiên không thể thiếu tranh đấu, lần đi Nhân giới, Đông Hành tam giới, tất nhiên là Bộ Bộ Kinh Tâm, phong vân dũng động, chính mình tuyệt đối không thể bỏ qua.

Lâm Hoang gật gật đầu, trông thấy Hắc Nhân Kiệt còn muốn cùng hắn phân tích trong chuyện này âm mưu biến hoá kỳ lạ, Lâm Hoang chỉ là phát phát tay, "Chờ ngươi tu vi đến ta một bước này, liền biết Đạo Nhất cắt âm mưu đều là vô căn cứ, chỉ có lực lượng, chân thật bất hư. Mặc kệ bọn họ có âm mưu gì, ta chỉ tin tưởng bản thân lực lượng."

Hắc Nhân Kiệt bị Lâm Hoang một câu ghen ở, muốn nói câu hữu dũng vô mưu hạng người, nhưng nghĩ đến Lâm Hoang thực lực, lại yên hạ xuống, đích xác tu vi đến Lâm Hoang một bước này, mặc dù có âm mưu gì, Lâm Hoang cũng hoàn toàn có thể băng vào quyền đầu, lấy lực phục người.

Hắc Nhân Kiệt giờ mới hiểu được nhập chủ thần bìa khái niệm, bắt đầu tới nơi này một bước, hết thấy âm mưu đều là vô căn cứ, chỉ có lực lượng chân thật bất hư.

"Bất quá nếu là bọn họ thành động Bán Thần xuất thủ. . . ." Hắc Nhân Kiệt vẫn còn có chút lo lắng, rốt cuộc nơi này là Hoàng Thiên giới, cường long khó áp địa đầu xà.

Lâm Hoang phát phát tay, phá vỡ Hắc Nhân Kiệt lo lắng, "Yên tâm đi. Có Bán Thần hiệp nghị ước thúc, Bán Thần không thể ra tay."

Nhìn Hắc Nhân Kiệt còn có chút lo lắng, Lâm Hoang lắc đầu, "Ngươi không hiểu, chỉ có đi đến một bước này, ngươi mới có thể minh bạch, Bán Thần hiệp nghị, không phải là vạn giới định ra quy củ, đó là thần linh định ra quy củ."

Lâm Hoang mục quang xa xưa, tu vi càng cao, đối với thế giới này cũng liền thấy càng rõ ràng, nhưng Lâm Hoang trước mắt như cũ sương mù bọc phát, thần linh bóng dáng phảng phất không chỗ nào không có, đối với thế nhân lên gạt đi loại nào đó đáng sợ chân tướng.

Lâm Hoang cúi đầu xuống, nhìn nhìn bàn tay của mình, hăm vào thâm trầm suy nghĩ bên trong.

Đồng thời Hoàng Thiên giới trung tâm, Hoàng Thiên tổ miếu.

Ba người đang tại nói chuyện với nhau, trong đó một vị chính là thanh thiên đại thánh. Mà đối thành ngoại hai vị, tóc trắng râu bạc trắng, sắc mặt hồng nhuận, không hiện già nua lão già là Thương Thiên đại thánh. Mà chính giữa vị kia tóc vàng ba ngàn trượng, ẩn vào hư không, cao lớn cao ngất, phong thần tuấn lãng, thanh niên bộ dáng người thì là Hoàng Thiên nhất tộc tộc trưởng Hoàng Thiên đại thánh.

"Hắn quả nhiên có chút môn đạo. Không thể khinh thường." Thanh thiên đại thánh đưa tay về một cái, đem hôm nay cùng Lâm Hoang giao thủ tình huống êm tai nói tới, để cho Thương Thiên đại thánh cùng Hoàng Thiên đại Thánh Phẩm vị.

Hoàng Thiên đại thánh gật gật đầu, đã tính trước, bá khí nghiêm nghị, "Không sao. Ta Hoàng Thiên nhất tộc muốn lần nữa quét khỏi tại vạn giới, thiếu chính là này một cái cơ hội tốt. Mặc dù thật sự là hắn có nhập chủ thần bia thực lực, vậy thì như thế nào. Hừ, ba ngày diễn giải, ta ngược lại muốn nhìn một chút hắn có thể sống quá mấy ngày."

Thương Thiên đại thánh thở dài, "Không nghĩ được một đời anh hùng, già rồi, còn muốn cùng cái còn không có ta trùng điệp tôn đại lời trẻ con tiểu nhị tranh giành hư danh, thật sự là bi ai."

Một câu nói ra, ba người đều có chút trầm mặc, sau đó lắc đầu, thở dài một tiếng, đều có chút hứng thú hết thời.

Cuối cùng vẫn là thanh thiên đại thánh cười nói: "Thương Thiên. Đây chính là cái đại cơ hội tốt, người khác muốn tranh đều tranh giành không được. Như vậy được rồi, ngày mai nhường cho ta. Ta cũng thử một chút nhập chủ thần bia là dạng gì tư vị."

Thương Thiên đại thánh nhin không được cười lên, biết thanh thiên đại thánh ý tứ, nhưng cuối cùng là không lay chuyển được tâm sự kiêu ngạo của trung, kéo không dưới mặt cùng Lâm Hoang tranh đấu, gật gật đầu, "Hảo. Kia ngày mai liền nhìn thủ đoạn của ngươi."

Hoàng Thiên đại thánh cũng là cười lớn một tiếng, chỉ vào thanh thiên đại thánh, "Tiện nghi ngươi rồi."

Ba người cười to, tiếng cười phá vỡ bầu trời đêm, đảo mắt, mười ngày hoành không, lại là một ngày.

Lâm Hoang tắm rửa thay quần áo, Hắc Nhân Kiệt, Thôn Bảo, Nguyên Thiên Cương ba người cũng tỉ mỉ rửa mặt một phen, nếu là diễn giải tự nhiên không thể yếu đi uy thế.

Lâm Hoang hay là đi chân trần, thanh y, cầm trong tay một tiết Thanh Trúc, xung trận ngựa lên trước. Hắc Nhân Kiệt bụng lấy kiếm đứng hầu bên phải, Nguyên Thiên Cương bụng lấy một cây đao đứng hầu bên trái, mà Thôn Bảo kéo tại cuối cùng, bụng lấy Cửu Kiếp thần tiên.

Một nhóm bốn người tại Hoàng Thiên nhất tộc dưới sự hướng dẫn, hướng về Bạch Ngọc Kinh mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Diễn giải Bạch Ngọc Kinh (dưới)

Thiên Thượng Bạch Ngọc kinh, năm tầng mười hai thành.

Bạch Ngọc Kinh là một tòa thành thị, một tòa to lớn Phù Không Thành thành phố, vắt ngang trăm triệu dặm, che khuất bầu trời, đủ loại thần trần bao trùm, che lấp vòm trời, lầu trì mọc lên san sát như rừng, dọc theo toàn bộ Hoàng Thiên giới xoay tròn, tựa như lại một vòng Tinh thần.

"Tộc của ta sinh tồn hoàn cảnh ác liệt, mười ngày hoành không, cho nên mười triệu năm tới nghiêng toàn tộc chi lực kiến tạo Bạch Ngọc Kinh, che đậy Nhật Nguyệt, để ta tộc có thể kéo dài."

Từ Hoàng Thiên nhất tộc trong miệng, Lâm Hoang biết này nổi tiếng vạn giới Bạch Ngọc Kinh kỳ thật chỉ là Hoàng Thiên nhất tộc cuối cùng sinh tồn chi lực. Người muốn sống ý chí có thể cải biến thiên địa.

Hoàng Thiên giới mười ngày hoành không, cỏ cây không còn, vốn nên là triệt để hủy diệt. Nhưng Hoàng Thiên nhất tộc nghiêng toàn tộc chỉ lực kiến tạo Bạch Ngọc Kinh, giống như Tinh thần quây quanh Hoàng Thiên giới xoay tròn, tránh được mười ngày hoành không thâm kích, tuy nói sinh tồn hoàn cảnh vẫn cực độ ác liệt, nhưng tóm lại có một chỗ che chở chi địa.

"Đáng tiếc tộc của ta thực lực không đủ, vô pháp che chở toàn tộc. Đại địa phía trên vẫn có thật nhiều tộc nhân còn sót lại sống tạm." Kia Hoàng Thiên nhất tộc người nói đến đây, ngữ khí bi phẫn.

Lâm Hoang gật gật đầu, tại Hoàng Thiên giới qua một ngày, hắn cũng biết Hoàng Thiên giới mười ngày hoành không, ba mươi luân Huyết Nguyệt vĩnh hằng không ngừng, chẳng phân biệt được ngày đêm. Đối với sinh hoạt tại cả vùng đất, kéo dài hơi tàn Hoàng Thiên nhất tộc mà nói, Bạch Ngọc Kinh mỗi lần bay đến trên không, che đầy Nhật Nguyệt kia thời gian ngắn ngủi, mà có thể để cho bọn họ còn sống ban đêm.

"Đại thánh, ta hỏi qua. Bạch Ngọc Kinh này trên chỉ có tu vi đạt tới đem vị thượng đoạn tộc nhân tài năng được cho phép vào ở, nó tộc nhân của hắn chỉ có thể lưu ở cả vùng đất gãy dựa. Quả nhiên là thâm vô cùng."

Hắc Nhân Kiệt tới gần Lâm Hoang, thấp giọng nói.

Lâm Hoang gật gật đầu, Nhân đạo thơ văn hoa mỹ, nhưng là không phải là từng Đại Thế Giới cũng có thể mỗi người an cư lạc nghiệp, không biết nóng đau khổ.

"Đại thánh. Đạo tràng đã mở, kính xin đại thánh dời bước. Tộc của ta 800 vương hầu rửa tai lắng nghe."

Lâm Hoang gật gật đầu, bước chân đạp mạnh, xuất hiện trong đạo tràng.

Nơi này là Hoàng Thiên nhất tộc cuối cùng đạo tràng chi địa, 800 vương hầu khoanh chân mà ngồi, thần sắc băng lãnh, tự có một cỗ nghiêm nghị chi khí, yên lặng nhìn chăm chú vào trên đầu một khối đá xanh.

Kia đá xanh cổ xưa tang thương, có chủng chủng đạo ấn, huyền ảo đại khí, đan chéo Pháp cùng nói, thỉnh thoảng có câu vang lên, như Tuyên Thủy đình đông, làm cho người ta lòng yên tĩnh. Tầng đá gần đó có một chiếc chuông đồng, đồng dạng cổ xưa tang thương.

Mười triệu năm tới vô số Hoàng Thiên nhất tộc thánh nhân chính là xếp bằng ở này trên tầng đá, chấp chôn chuông đồng, vì Hoàng Thiên nhất tộc đau khổ gãy dựa sinh tồn tộc nhân mở ra con đường, giảng thuật thần Pháp.

Đây là võ lòng chi đạo tràng, đây là thần thánh chi đạo tràng.

Ngày hôm nay nơi này nghênh đón Lâm Hoang, nghênh đón một cái không phải là Hoàng Thiên nhất tộc đại thánh, một cái tại Hoàng Thiên nhất tộc trong sử sách mang cho Hoàng Thiên nhất tộc đủ loại kiếp nạn Nhân Tộc đại thánh.

Một loại sát khí vô hình đang ngồi dưới 800 vương hầu trung dâng lên, thẳng tắp khối báo động, sát cơ xoắn xuýt, hình thành một loại mông lung tình hình chung áp chế.

Thôn Bảo cùng Hắc Nhân Kiệt mắt nhìn phía dưới lạnh lùng sát cơ Hoàng Thiên nhất tộc, đột nhiên cảm giác được có chút đi đứng như nhũn ra, người quá địch quốc, loại này đáng sợ áp bách làm cho người ta trong lòng phát run.

Nguyên Thiên Cương lại là hừ lạnh một tiếng, trong mắt chiến ý nổi lên, khiêu khích nhìn về phía dưới 800 vương hầu, tranh phong tương đối.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, cất bước đi đến trên tầng đá, khoanh chân mà ngồi.

Động tác này trong chớp mắt để cho phía dưới Hoàng Thiên nhất tộc 800 vương hầu kích động lên, Vút Vút đứng người lên, sát cơ sôi trào, như thực chất, ngưng kết như kiếm, phá tan tầng mây, để cho mười luân mặt trời, ba mươi luân hào quang của Huyết Nguyệt xuyên suốt hạ xuống.

Trong chớp mắt toàn bộ đạo tràng giống như liệt hỏa phanh du, giương cung bạt kiếm, sôi trào tình hình chung làm cho người ta kinh hãi.

Băng lãnh sát cơ bao phủ, người quá địch quốc, ngàn người chỉ trích, loại này trầm trọng áp lực, để cho Thôn Bảo cùng Hắc Nhân Kiệt thân thể run rẩy, nhưng vẫn là cố nén, ưỡn ngực đứng sau lưng Lâm Hoang.

Nguyên Thiên Cương chiến ý khó có thể ngăn chặn, đồng tử dù sao, giống như Phong Ma, muốn giết người.

"Keng!"

Một tiếng vang nhỏ, Lâm Hoang vươn tay nhẹ nhàng lay động chuông đồng, thần quang gia trì, thanh âm lọt vào tai, tựa như Tuyên Thủy đình đông, rơi vào lòng của mỗi người đầu.

Thôn Bảo cùng Hắc Nhân Kiệt yên tâm, không hề sợ hãi, đứng hầu, bảo tướng trang nghiêm.

Nguyên Thiên Cương cũng là cúi đầu cúi đầu, thần sắc ôn hòa, mà ngồi dưới 800 vương hầu bị này âm thanh chuông chấn động, sát cơ không còn sót lại chút gì, ngã ngồi trên mặt đất, chấp tay trước ngực, cúi đầu lắng nghe.

Lâm Hoang lúc này mới thoải mái gật đầu, ngẩng đầu nhìn mắt thiên không, khẽ cười một tiếng, bắt đầu cách nói.

Thanh thiên đại thánh trên cao nhìn xuống, ẩn vào hư không, nhìn thấy một màn này, thần sắc trở nên ngưng trọng, thờ dài nói: "Ngày xưa Đại Thiên Thánh Giả nhập Yêu giới, bày yêu hoàn tú. Đại Thiên Thánh Giả kết chạ đất ẩn, bày yêu đều ngược lại, toàn bộ Quy Y. Hôm nay Lâm Hoang này âm thanh chuông chấn mọi người, có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu."

Thương Thiên đại thánh gật gật đầu, chẳng biết có được không, "Tiếp tục xem tiếp, mà lại xem hắn có thể nói ra loại nào đạo lý."

"Hôm nay ta muốn nói vậy phong. Phong giả, lên tại đại địa, bay liệng tại Cửu Thiên..."

Lâm Hoang mở miệng thuyết pháp, diễn giải, không có lời rườ rĩ Liên Hoa, địa dững kim liên, chỉ là bình thường nói chính mình lĩnh ngộ mà nói. Đây đối với nghe đạo người là cơ duyên, đối với diễn giải Lâm Hoang mà nói, đồng dạng cũng là cơ duyên.

Lâm Hoang một đường đi tới, lấy nhược quán chi linh, nhập chủ thần bìa, có thể người thường không thể, tích góp dần dần sâu, lại không có hảo hảo dừng lại, ti mi chải vuốt chính mình con đường. Trận này diễn giải, thay vì nói là giảng cho tọa hạ 800 vương hầu nghe, không bằng nói là giảng cho Lâm Hoang chính mình nghe.

Đem chính mình đối với đạo lý giải, do thiên nhập sâu, một chút chải vuốt xuất ra, càng nói Lâm Hoang chính mình ngược lại đối với đạo lĩnh ngộ càng sâu. Đây cũng là rất nhiều thánh nhân thích khai mở dần dần giải nguyên nhân.

Những cái kia cho rằng đạo không thể nói, đạo không thể nghe thấy người, đều là bởi vì đối với đạo không có chân chính lý giải, hiểu được. Cái gọi là Đại Đạo đến giản, dùng đơn giản nhất, tối dễ hiểu ngôn từ nói ra khắc sâu nhất đạo lý, lúc này mới có thể chứng minh một người đối với đạo nhận thức.

Chiến lược kinh thiên, không có nghĩa là nói được nói. Nhưng nói được nói, nhất định chiến lược kinh thiên.

Đây là thể nhân đơn giản nhất, tối chất phác cách nhìn.

"Phong giả, Âm Dương biến hóa, dễ dàng giả..."

Lâm Hoang do thiên nhập sâu, cũng không nói giảng cái gì Thần Thông, không có nói cái Đại Đạo gì, cứ như vậy bình thư đem chính mình đối với phong nhận thức, phong bản chất nói ra.

Theo lời nói của Lâm Hoang dần dần sâu, thiên không, đại địa, Bạch Ngọc Kinh, cũng bắt đầu gió bắt đầu thổi.

Phong nhẹ nhàng, phong cuồng bạo, phong biến hoá kỳ lạ, phong biến hóa.

Theo Lâm Hoang diễn giải, đầu ngón tay xuất hiện một luồng gió mát, tựa như nhảy tinh linh đồng dạng, đem phong áo nghĩa, phong chân lý diễn dịch ở trước mặt mọi người.

Đại Đạo chi âm không ngừng, vang vọng đạo tràng, dần dần có tu luyện phong chi quy tắc Hoàng Thiên tộc nhân bắt đầu ngộ đạo, đột phá, luôn cố gắng cho giỏi hơn, tựa như thể hồ quán đỉnh đồng dạng, tu vi trong chớp mắt vượt qua một cái cảnh giới.

Lâm Hoang diễn giải dần dần chạm đến phong bản chất, trong một chớp mắt, quỷ khóc thần gào, thiên địa biến sắc, có Lôi Đình nổ vang, mưa gió tập kích người, lại kiên cố hơn định rồi tất cả nghe đạo người lòng hướng về đạo.

"Ta từng nghe nói, có đại thánh cách nói, quỷ khóc thần gào, thiên địa biến sắc, đây là chạm đến đạo chi chân lý biểu hiện. Thiên địa không để cho, không để cho Đại Đạo truyền ra bên ngoài, muốn hàng xuống đủ loại kiếp nạn Ma Âm ngăn trở. Không nghĩ được Lâm Hoang này vậy mà đi tới một bước này."

Hoàng Thiên đại thánh bỗng nhiên thờ dài một tiếng, nhìn về phía Lâm Hoang mục quang trở nên ngưng trọng.

"Không thể lại kéo dài xuống. Vốn tưởng rằng để cho Lâm Hoang mà nói nói, có thể rơi hấn da mặt, loạn hấn đạo tâm, không nghĩ tới lại là để cho hấn đạo tâm càng kiên, đạo lý càng rõ ràng. Như thế nhân kiệt, quả nhiên là đáng tiếc đáng sợ. Thanh thiên đại thánh, kính xin người lập tức xuất thủ, không thể để cho hấn tiến thêm một bước."

Thương Thiên đại thánh cũng là sắc mặt biến hóa, cấp thiết mở miệng.

Thanh thiên đại thánh gật gật đầu, hít sâu một hơi, đột nhiên cảm giác được có chút thấp thòm, nhưng rất nhanh liền kiên định hạ xuống, bước chân đạp mạnh, phóng ra hư không, rơi Nhập Đạo trận.

Lâm Hoang mục quang vừa nhấc, nhìn về phía thanh thiên đại thánh, khẽ gật đầu, không vui không buồn.

PS: Cát chứa lập tức muốn phá ngàn, mọi người còn nhiều cát chứa a, hôm nay nếu như phá ngàn, sẽ có thêm càng được!

Chương 88: Phong hành thanh thiên không thể nghịch

"Đại thánh diễn giải, lòng ta có cảm xúc. Có ba cái vấn đề muốn hỏi đại thánh."

Thanh thiên đại thánh Bộ Bộ Sinh Liên, đi Nhập Đạo trận, ngữ khí nhàn nhạt, lại là hùng hổ dọa người, như đao nhọn đồng dạng, trực chỉ nhân tâm.

"Tới. Tới. Ta liền biết Hoàng Thiên này nhất tộc không yên lòng." Hắc Nhân Kiệt có chút kích động, thấp giọng kêu la, bị một bên Thôn Bảo hung hăng rất khinh bỉ một chút.

Thôn Bảo trên mặt cũng là lóe ra hưng phấn sáng rực, vung trộm nhìn về phía Lâm Hoang, muốn xem Lâm Hoang như thế nào ứng đối.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, thờ dài một tiếng, đình chỉ diễn giải, nhìn nhìn thanh thiên đại thánh, "Người nói."

"Vấn đề thứ nhất, như thế nào đạo!"

Thanh thiên đại thánh tiến lên trước một bước, thanh thế kinh thiên, nghịch chuyển thiên địa, trực xuất sấm gió.

"Vấn đề thứ hai, như thế nào đạo!"

"Vấn đề thứ ba, như thế nào đạo!"

Vừa hỏi sau khi lại vừa hỏi, ba tiếng sau khi tiếng như Lôi Đình, rung động bát phương, thanh thiên đại thánh khí thế đã đạt đến đỉnh phong, hùng hổ dọa người, áp bách nhân tâm, tất cả mọi người trong nội tâm phảng phất bị thanh thiên áp chế, không thờ nổi, chỉ có thể ngạc nhiên nhìn nhìn thanh thiên đại thánh.

Lâm Hoang mặt không đổi sắc, phong khinh vân đạm, băng lãnh ngân bạch hai con ngươi chuyển động, nhìn nhìn thanh thiên đại thánh, bỗng nhiên cười cười, "Đạo tại trong lòng. Người có bản thân nói, không cần hỏi ta."

Thanh thiên đại thánh cười lớn một tiếng, "Đạo không rõ, lòng ta khó có thể bình an. Kính xin đại thánh không tiếc chỉ giáo."

Lâm Hoang thờ dài một tiếng, chỉ một ngón tay, một luồng Phong Khởi, quán quanh đầu ngón tay, "Đại đạo tam thiên, người có người nói, ta có ta đây nói. Bất quá là Đại Đạo tranh phong, ta đạo duy nhất. Đạo Vô cao thấp, người có cao thấp. Người không bằng ta, người nói, liền không bằng con đường của ta."

Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng, ngữ khí bình thản, lại là lễ thắng khí hùng, để cho Thôn Bảo cười ngoặt con mắt, đuổi ra ngón tay cái.

Hắc Nhân Kiệt cũng là kích động vỗ đùi, "Bá khí, quá hấn sao bá khí!"

Nguyên Thiên Cương kinh ngạc nhìn Lâm Hoang liếc một cái, trong nội tâm chấn động, thế mới biết sự kiêu ngạo của Lâm Hoang, không người có thể so với.

Đứng ở Hoàng Thiên nhất tộc đạo tràng, tọa hạ 800 Hoàng Thiên tộc vương hầu, đối mặt Hoàng Thiên nhất tộc đại thánh, Lâm Hoang cứ như vậy bình bình đạm đạm, phảng phất kể rõ chân lý đồng dạng, nói người không bằng ta, người đạo liền không bằng con đường của ta. Đây là hạng gì bá khí, quả nhiên là thiên hạ anh hùng, việc đáng làm thì phải làm, ta mặc kệ hấn là ai.

Thanh thiên đại thánh cũng là da mặt đỏ lên, không nghĩ tới Lâm Hoang đã vậy còn quá trực tiếp, giận quá thành cười, "Hào, hào, hào! Việc đáng làm thì phải làm, ta mặc kệ hấn là ai. Quả nhiên không hổ là nhập chủ thần bia tồn tại. Ta hôm nay ngược lại là rất muốn biết, ta đến cùng đâu không bằng người."

"Người không rõ, không rõ, không rõ a." Lâm Hoang thờ dài một tiếng, ba tiếng không rõ, đầu cuốn thờ dài, Lâm Hoang đuổi ngón một chút, một luồng gió mát dâng lên, cuối cùng biến hóa, tựa như tinh linh, nhảy thiên không, rơi vào thanh thiên đại thánh trước mặt.

"Ta nghe người danh tiếng, xem người hành trình, biết người lấy thanh thiên làm đạo."

Lâm Hoang ngữ khí nhàn nhạt, thanh thiên đại thánh hừ lạnh một tiếng, "Ta thanh thiên thành danh 300 tái, thế nhân đều biết ta chỉ đạo chính là thanh thiên chỉ đạo. Lấy Bích Huyết hóa thanh thiên, chứng nhận ban ngày ban mặt. Người cần gì phải giả thần giả quỷ, không duyên cớ cho ta xem nhẹ người!"

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, "Một luồng gió mát rơi thanh thiên, ta hôm nay liền để cho người biết, phong hành thanh thiên, không thể nghịch!"

"Ha ha!" Thanh thiên đại thánh cười lớn một tiếng, mục quang băng lãnh, "Thiên Đồ nghịch được, gió này, ta liền nghịch không được? ! Quả nhiên là nói khoác mà không biết ngượng!"

Thanh thiên đại thánh đưa tay một chút, thiên địa biến hóa, trên đỉnh đầu, thanh thiên đổi thương khung, ban ngày ban mặt, Bích Huyết thanh thiên, đây là thanh thiên đại thánh nói, lấy thanh thiên thay Chư Thiên.

Lâm Hoang lắc đầu, ung dung xếp bằng ở trên tảng đá, mở ra tay, ý bảo thanh thiên đại thánh xuất thủ, "Gió này, hôm nay, người thật sự là nghịch không được."

"Vậy ta liền nghịch cho người xem!"

Thanh thiên đại thánh cười lạnh một tiếng, đưa tay một trào, bầu trời thanh thiên, lưu loát, hóa thương khung như Hồ Phách, một trào, thiên địa, sông núi tất cả đều dường như bị đóng băng Hồ Phách đồng dạng, rơi vào thanh thiên đại thánh thủ.

Kia chấp chôn một luồng gió mát chợt lên, rơi vào thanh thiên đại thánh thủ, đóng băng như Hồ Phách đồng dạng, hơi động một chút, tại thanh thiên đại thánh kinh dị trong ánh mắt, chui ra thanh thiên đại thánh thủ chừng, lên tại đại địa, bay liệng tại Cửu Thiên.

"Hừ! Chút tài mọn!"

Thanh thiên đại thánh sắc mặt biến hóa, vươn người đứng dậy, bước chân đạp mạnh, biến hóa thiên địa, đánh ra một quyền, một dưới quyền, thiên không trầm thấp, phảng phất bị thanh thiên đại thánh chộp vào trong lòng bàn tay, nắm Chư Thiên chỉ lực, đi thần linh chi uy, chiêu sét Bồ Vũ, trong chớp mắt, thanh thiên đại thánh chính là hôm nay khung Chủ Tế, tâm niệm vừa động, thì Bích Huyết hóa thanh thiên.

Liên tục xuất thủ, một quyền nhanh hơn một quyền, một quyền mạnh hơn một quyền, lại là phí công trực phong, để cho kia sợi gió mát tại quyền chừng trong đó chấp chôn, du đăng, đâu có thể đánh tan.

"Ngu xuẩn! Lâm Hoang này quá xảo trá. Thanh thiên nhất thời không xem xét kỹ, sợ là muốn ăn thiệt thòi lớn." Thương Thiên đại thánh động như thẩu suốt, xem thẩu trong đó biến hóa, biết thanh thiên đại thánh bị Lâm Hoang ngôn ngữ bức bách, bỏ gốc lấy ngọn, làm một cái ngu xuẩn trực phong người.

Hoàng Thiên đại thánh gật gật đầu, "Không sao, thanh thiên không phải là lỗ mãng hạng người, nhất thời tắc trách, rất nhanh liền có thể hiểu được."

Thanh thiên đại thánh mặc dù nói hậu tri hậu giác, nhưng cuối cùng là có thể thành tựu đại thánh nhân vật, lập tức phản ứng kịp, chính mình bỏ gốc lấy ngọn, cùng này một luồng gió mát dây dưa, lại là mất thân phận, ở trong mắt Lâm Hoang sợ là giống như thẳng hễ nhân vật tầm thường.

Da mặt có chút đỏ lên, nhưng thanh thiên đại thánh rất nhanh bình tĩnh trở lại, lạnh lùng nhìn về phía Lâm Hoang, "Đại thánh hảo thủ đoạn. Thiếu chút nữa bị người lừa gạt đi qua. Nào có cái gì chạy bằng khí, bắt quả là lòng ta tại động."

Vừa nói xong, thanh thiên đại thánh hai tay khép lại, kia một luồng gió mát rơi vào trong tay, dùng sức chôn vùi, tâm tư bất động, quả nhiên một luồng gió mát trong chớp mắt phá toái, sau đó biến thành ngàn vạn tia phong, chui ra thanh thiên đại thánh lòng bàn tay.

"Cái gì? !" Thanh thiên đại thánh rồi đột nhiên biến sắc, không thể tin được.

Hoàng Thiên đại thánh cùng Thương Thiên đại thánh cũng là cả kinh, không nghĩ tới lấy thanh thiên đại thánh thực lực, vậy mà thật sự không làm gì được này một luồng gió mát.

Gió mát du đăng, rơi vào Lâm Hoang đầu ngón tay, Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng, "Ta nói. Phong hành thanh thiên không thể nghịch, gió này, người nghịch không được."

Thanh thiên đại thánh không thể tin được, nhìn nhìn Lâm Hoang đầu ngón tay kia sợi gió mát, liền đạp ba bước, ngữ khí bức người, "Nói sao làm vậy? ! Ảo ảnh trong mơ? !"

"Này chênh lệch quá xa. Này thanh thiên đại thánh liền Lâm Hoang dùng thủ đoạn gì đều không dám xác định, cũng dám nhảy xuất ra cùng Lâm Hoang tranh chấp, quả thực là không biết sống chết." Thôn Bảo thấp giọng cười nói.

Nguyên Thiên Cương lắc đầu, "Là sư tôn lại có tinh tiến, so với trước đây, không thể so sánh nổi."

Hắc Nhân Kiệt mặt mũi tràn đầy đáng ghét, "Đại thánh tiến bộ được quá nhanh. Thật sự là để cho người ta tuyệt vọng."

"Chó má! Người ở chỗ này giả thần giả quỷ! Ta lấy ta nói tế thần linh!"

Thanh thiên đại thánh hét lớn một tiếng, triệt để vạch mặt, muốn cùng Lâm Hoang đại chiến một phen. Thánh nhân giận dữ, thiên địa biến sắc, trong chớp mắt phong khởi vân dừng, áp bách thiên địa, toàn bộ Bạch Ngọc Kinh thần trận toàn bộ kích phát, có bị đè sập xu thế.

"Không tốt. Thanh Thiên Chấp niệm." Thương Thiên đại thánh hoảng sợ nói.

Hoàng Thiên đại thánh cũng là trong lòng nghi ngại, không nghĩ tới thủ đoạn của Lâm Hoang như thế quỷ dị cường đại, không mang theo nửa điểm khí hư, lại đem thanh thiên đại thánh triệt để chọc giận, then quá hoá giận, lại là bất chấp mọi thứ, muốn cùng Lâm Hoang một phen sinh tử.

"Người không biết, không biết, không biết a!"

Lâm Hoang bỗng nhiên thở dài một tiếng, đứng dậy, "Không phải là gió đang động, cũng không phải của người lòng đang động. Mà là này thiên địa tại

động, Nhật Nguyệt này tại động, thế giới này tại động, Đại Đạo này tại động. Phong giả, biến hóa đây!"

"Có thiên địa, liền có biến hóa, có chúng sinh, liền có biến hóa, có Nhật Nguyệt, liền có biến hóa. Người lấy cái gì tới nghịch biến hóa này, tới nghịch gió này!"

"Phong hành thanh thiên không thể nghịch! Ta nói không thể nghịch, người liền nghịch không được!"

Lâm Hoang lời nói rơi xuống đất, đầu ngón tay kia một luồng gió mát đột nhiên bành trướng, kích xạ, rơi vào thanh thiên đại Thánh Thân.

Thanh thiên đại thánh như bị sét đánh, liền lùi lại ba bước, không dám tin, phun một tiếng phun ra một ngụm máu tươi, cười thảm một tiếng, "Hảo, hảo, hảo. Hảo một cái phong giả, biến hóa. Lão phu, hôm nay thụ giáo."

Lần này không mang theo nửa điểm khói lửa khí, tất cả mọi người không thể nhìn mình bạch trong đó biến hóa, liền thấy được Lâm Hoang đầu ngón tay bắn ra, gió mát rơi vào thanh thiên đại Thánh Thân, liền để cho thanh thiên đại thánh liền lùi lại ba bước, bị thương thảm bại.

Thủ đoạn như thế, quả nhiên là nghe rộn cả người, làm cho người ta không dám tin.

PS: Chương này là tự động đổi mới, ta đi ra cửa. Thời điểm ra đi cất chứa 930, hôm nay hẳn có thể phá ngàn. Mặc kệ có hay không phá, để cho đội chút nữa 22 điểm còn có chương một thêm càng, vì cất chứa phá ngàn hạ. Hi vọng mọi người còn nhiều đề cử, cất chứa, đừng để cho ta làm trò cười, cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Cam lòng cất chứa phá 0 bằng không?

Một kích mà bại, cái gì thanh thiên đại thánh, cái gì thanh thiên Đại Đạo, trước mặt Lâm Hoang đều là gà đất chó kiểng, thật sự rõ ràng hướng người ở chỗ này biểu thị công khai cái gì gọi là ta ý không thể trái, ta đạo không thể nghịch.

Thôn Bảo kích động được thiếu chút nữa không có nhảy dựng lên, nhìn về phía Lâm Hoang mục quang càng mông lung, nếu như không phải là Hắc Nhân Kiệt nhanh tay lẹ mắt che miệng của hắn, đoán chừng Thôn Bảo vừa muốn ôm Lâm Hoang bấp chân, kêu to ta muốn cho người sanh con.

Đừng nói Thôn Bảo, Hắc Nhân Kiệt cùng Nguyên Thiên Cương thấy như vậy một màn không phải là không hoa mắt thần mê, muốn cho Lâm Hoang điểm ba mươi hai cái khen, bức này thủ đoạn, quả thực là vượt quá tưởng tượng của bọn hắn, hồi hột, lại là can cường độc đoán, không dám cái nghịch.

Đánh tan thanh thiên đại thánh, Lâm Hoang mục quang băng lãnh nhìn về phía hư không, Hoàng Thiên đại thánh cùng Thương Thiên đại thánh sắc mặt ngưng trọng, chần chờ một chút, Thương Thiên đại thánh mới thở dài nói: "Mà thôi, mà thôi. Không thể nói trước ta này mục nát thân thể, còn muốn hạ xuống cùng hắn đã làm một hồi."

Thanh thiên đại thánh tóc tai bù xù, chặt vật không chịu nổi, mặt trắng như tờ giấy, ngã vào hư không, nhìn nhìn Hoàng Thiên đại thánh cùng Thương Thiên đại thánh, bờ môi nhúc nhích, muốn nói cái gì đó, nhưng da mặt khê động, hắt lên ống tay áo, "Lão phu, hôm nay một đời tên tuổi anh hùng hủy hết. Tăng thêm cười tai, dài quá kia Lâm Hoang khí diễm, không mặt mũi nào đối mặt hai vị. Cái này đi tổ miếu thỉnh tội, đợi hai vị thắng kia Lâm Hoang, ta trở ra vì hai vị ăn mừng."

Nói xong, thanh thiên đại thánh xoay người rời đi.

Thương Thiên đại thánh thở dài một tiếng, sự thật chính là như thế, thế nhân lấy thành bại luận anh hùng, thua nhất thức, chính là thua cả đời. Hắn cũng không nên đi khích lệ thanh thiên đại thánh, chỉ là lắc đầu, thần sắc ngưng trọng, bó đang y quan, đối với Hoàng Thiên đại thánh chấp chấp tay, muốn kết cục cùng Lâm Hoang phân cao thấp.

"Thương Thiên. Không vội, mà lại nhìn xem Lâm Hoang còn có thủ đoạn gì nữa." Hoàng Thiên đại thánh vội vàng khuyên lại Thương Thiên đại thánh, mục quang chớp động, thấp giọng nói.

"Lâm Hoang này đối với phong nhất đạo lĩnh ngộ, đã quá được phong chỉ chân lý, đáng tiếc có Phong Thần quân cao cao tại thượng, chứng đạo phía trước, Thần vị ổn định, vĩnh hằng bất hủ. Kia Lâm Hoang nếu là nghĩ lấy phong đạo thành thần, là kiên quyết không thể nào. Cho nên, nhìn nhìn lại, nhìn nhìn lại. Lâm Hoang này hẳn là không đến mức như thế không khôn ngoan."

Thần vị duy nhất, ta đạo duy nhất. Thành thần sở dĩ khó, liền ở chỗ này.

Một môn nói, chỉ có thể thành tựu một tôn thần linh. Muốn thành thần liền muốn đi tiền nhân không đường đi qua, chứng nhận tiền nhân chưa từng chứng nhận qua nói, bằng không Thần vị duy nhất, ta đạo duy nhất. Mặc dù đem một môn Đại Đạo linh ngộ đến tiền vô cổ nhân tình trạng, cũng phải cùng thần linh tranh chấp, làm sao có thể thắng, làm sao có thể thành thần.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, ngưng thần nhìn nhìn hư không, thấy Thương Thiên đại thánh cùng Hoàng Thiên đại thánh không có kết cục ý tứ, lúc này mới gật gật đầu, quay người ngồi xuống, nhẹ nhàng lay động chuông đồng, thanh âm thanh tịnh, gột rửa nhân tâm.

Bất kể là Nguyên Thiên Cung, Thôn Bảo, Hắc Nhân Kiệt ba người vui sướng trong lòng tình cảnh, hay là phía dưới Hoàng Thiên nhất tộc 800 vương hầu trong lòng dâng lên oán giận lòng căm phẫn, tại đây một tiếng âm thanh chuông bên trong, tất cả đều bị gột rửa được sạch sẽ.

Chỉ còn lại một khóa lòng hướng về đạo, thành kính vô cùng, lắng lắng lắng nghe.

Lâm Hoang chậm rãi mở miệng, trong nội tâm không vui không buồn, nhưng biết lần này diễn giải chấm dứt, chính mình tất nhiên có đại thu hoạch, tiến bộ lớn. Mới nói một cái phong chi đạo, liền để cho hắn lắng đọng thăng hoa, thu hoạch rất nhiều, tại phong nhất đạo tiến thêm một bước, lĩnh Ngộ Chân đế, tiện tay nhặt ra, đem thanh thiên đại [thánh kích] bại.

Cho nên Lâm Hoang liền càng coi trọng lần này diễn giải, không phải nói chuyện cho người khác nghe, mà là giảng cho mình nghe.

Ngày xưa từng có thánh nhân ngôn, ta ngày ba tỉnh thân ta, chính là đạo lý này.

Lâm Hoang đón lấy phía trước câu chuyện tiếp tục giảng, thiên địa biến sắc, quỷ khóc thần gào, một tiếng âm vang, có Lôi Đình rơi xuống, đây mới là trời xanh tức giận, muốn hàng xuống Lôi Đình giết chết Lâm Hoang.

Cái gọi là phương pháp không được truyền qua tai,

Chân chính Đại Đạo không thể nói, không thể giảng, bằng không ắt gặp Thiên Khiển.

Nhưng Lâm Hoang nơi nào sẽ quan tâm những cái này, thiên muốn tới giết hắn, sét muốn tới đánh hắn. Hắn chỉ là cười nhạt một tiếng, đầu ngón tay bắn ra, một luồng gió mát thẳng lên Cửu Thiên.

Mông một luồng, lại là vạn pháp bất xâm, vạn kiếp bất ma, ngăn cản hết thảy kiếp nạn, đủ loại biến hóa, cuối cùng cả đời cũng không thể thấm nhuần, chính là Thương Thiên cũng không cách nào thấm nhuần.

Đây là Lâm Hoang triệt để lĩnh ngộ phong chi đạo, biến hóa chi đạo.

"Thế gian đủ loại đều trong gió, đều tại biến. Thế gian không có đã hình thành thì không thay đổi nói, cũng có vĩnh viễn không thể hủy diệt phong..."

Nói đến đây, Lâm Hoang nhướng mày, tâm tính tươi sáng, biết mình tại phong nhất đạo đi được quá xa, còn lại vài đạo có chút bất ổn, hiện tại có hai loại lựa chọn, một là tiếp tục dọc theo phong nhất đạo đi xuống đi, bây giờ Lâm Hoang như đón ngộ đồng dạng, nếu là tiếp tục nữa, tuyệt đối có thể va chạm vào phong chi pháp tắc chân lý. Đợi một thời gian, liền có thể hùng hồn hát vang, lấy phong chi pháp tắc chứng đạo, cùng Phong Thần quân tranh đoạt Thần vị.

Một loại khác lựa chọn, chính là lập tức cắt đứt chính mình lĩnh ngộ, lấy đại nghị lực, đại quyết tâm một lần nữa trở lại con đường của mình đi lên.

"Có bỏ mới có được. Nguyên lai kiếp nạn, hạ xuống này." Lâm Hoang chợt cười to một tiếng, đầu ngón tay gió mát trong chớp mắt sụp đổ tán, sau cơn mưa trời lại sáng, thiên địa bình tĩnh.

Nhưng Lâm Hoang nhưng trong lòng thì thờ dài một tiếng, biết mình thiếu một ít liền đã bị mất phương hướng con đường của mình.

Ngộ đạo khó, thủ đạo càng khó. Tiến lên trên đường, quá nhiều phong cảnh, có đại dụ, hoặc, đại khủng bố, ý chí không kiên, đi sai bước nhầm, liền cả đời hủy vậy.

Cam lòng, cam lòng, có bỏ mới có được.

Trong chớp mắt, Lâm Hoang hiểu rõ thủ đạo chi lộ nơi mấu chốt.

Mọi người đang nghe được mặt mày hớn hớn, thiếu chút nữa đạp đất đón ngộ, Lâm Hoang đột nhiên dừng lại không nói, rất nhiều tâm trí không kiên người khổ sở được trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt ảm đạm, nhìn nhìn Lâm Hoang, mờ mịt không biết chuyện gì xảy ra.

Hoàng Thiên đại thánh cùng Thương Thiên đại thánh cũng là kêu lên một tiếng khó chịu, hai mặt nhìn nhau, hô to mạo hiểm, Lâm Hoang diễn giải dụng vào phong chi pháp tắc chân lý, ý cảnh thâm thúy, chính là hai người bọn họ cũng nhìn không được nữa đắm chìm tiến vào, nếu như không phải là Lâm Hoang lấy đại nghị lực, đại quyết tâm, cắt đứt chính mình đón ngộ, hai người bọn họ sợ là cũng phải sửa cờ đổi màu cờ, đạo tâm phá toái, từ đầu lại đến.

Đây đối với một cái thánh nhân mà nói, mới là đáng sợ nhất hậu quả.

Tu luyện tới đại thánh một bước này, sinh tử chưa đủ sợ, quyền thế chưa đủ sợ. Chỉ có nơi này niệm tranh chấp, lộ tuyến tranh chấp, mới là đại nguy hiểm, đại khủng bố.

Bởi vì cái gọi là đạo bất đồng bất tương vi mưu, chính là đạo lý này.

Lâm Hoang giống như cười mà không phải cười nhìn Hoàng Thiên đại thánh cùng Thương Thiên đại thánh hai người liếc một cái, hơi hơi há miệng, tâm thần mờ ảo, thay đổi thủy một đạo, tiếp tục diễn giải.

"Thủy Vô Thường hình, Thủy Vô Thường thể. Thủy giả, mệnh đấy! Khí..."

Lâm Hoang đầu ngón tay xuất hiện một giọt giọt nước, trong sáng tinh lặng, như trân châu đồng dạng, lăn xuống đầu ngón tay, bay lên không trung, là được một trận mưa, mưa qua sau khi hóa thành khí, ngưng vì sương, đông lạnh Thành Tuyết, kết làm băng.

Một giọt bọt nước, tại Lâm Hoang trong tay nhảy, lăn xuống, biến hóa bốn mùa, làm cho người ta thần phục lưu luyến.

"Thủy không tranh giành, thì lợi vạn vật. Thủy Nhược tranh giành, Tắc Thiên trở mình Địa Phúc. Có, nước có thể nâng thuyền, cũng có thể lật thuyền..."

Lâm Hoang diễn giải tiến hành theo chất lượng, do thiên nhập sâu, nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu, giảng đến thiên địa khai mới biến sắc, Lôi Đình tia chớp, quỷ khóc thần gào, mưa to mưa như trút nước thời điểm, Lâm Hoang liền dừng lại, đợi mọi người chăm chú thể ngộ một lát, nhẹ nhàng lay động chuông đồng, tiếp tục giảng hạ một đạo.

Hai ngày trong đó, trong nháy mắt mất đi, tất cả mọi người đắm chìm tại Lâm Hoang diễn giải bên trong, ngăn ngừa hai ngày, Lâm Hoang từ phong đạo vào tay, đại nói thủy nói, địa chỉ nói, lúc này đang chuẩn bị nói tiếp hòa chi đạo.

Thương Thiên đại thánh bỗng nhiên đối với Hoàng Thiên đại thánh đạo: "Lâm Hoang chi đạo, ta đã nhìn ra một ít, tất nhiên là Tề tu Địa, Thủy, Hỏa, Phong, cuối cùng trở tay trấn áp Địa Thủy Phong Hỏa, chứng nhận Thương Thiên chi đạo, cùng ta chi đạo xấp xỉ, ta cái này đi lãnh giáo một phen."

Hoàng Thiên đại thánh gật gật đầu, để cho Lâm Hoang mà nói nói, thứ nhất là hi vọng Lâm Hoang nội tình không đủ, xấu hổ mà đi, thứ hai cũng là vì thăm dò rõ ràng Lâm Hoang đến cùng tu cái gì nói.

Nhưng nghe hai ngày, lại là đem Hoàng Thiên đại thánh nghe được có chút mơ hồ, Địa, Thủy, Hỏa, Phong nói hết mọi chuyện, không biết Lâm Hoang tánh mạng đối với tu Đại Đạo đến tột cùng là đầu nào, bây giờ nghe Thương Thiên đại thánh nhìn ra một ít, lập tức cũng không ngăn cản ngăn, nhìn nhìn Thương Thiên đại thánh một bước đáp Nhập Đạo trận, muốn cùng Lâm Hoang luận đạo.

PS: Quảng cáo rất nhiều, đem tất cả bình luận đều ngăn trở, ta đã đại bộ phận thêm tình, nếu có bỏ sót, nói tiếng xin lỗi, cuối tuần sáu ta sẽ tỉ mỉ xem xét. Mặt khác, mặc dù là tự động đổi mới, thể nhưng cất chứa a, đề cử a!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Lửa giận cũng là hỏa!

"Hỏa giả, linh hồn đấy! Trí tuệ là hỏa, truyền thừa là hỏa..."

Lâm Hoang đang tại giảng hòa chi đạo, thấy được Thương Thiên đại thánh một bước đáp Nhập Đạo trận, lòng mày nhíu lại, giống như cười mà không phải cười.

Thương Thiên đại thánh áo bó đang quan, đối với Lâm Hoang chấp tay cúi đầu, nói: "Đại thánh nói như vậy, khiến người tình ngộ, có thể người thường không thể. Lão hủ tràn đầy cảm xúc, có vừa hỏi, xin lắng tai nghe."

"Tu Địa, Thủy, Hỏa, Phong, có thể chứng nhận thiên bằng không?!"

Lâm Hoang thần sắc nhàn nhạt, "Ta cùng với mọi người nói hòa nhất nói, ngươi cùng ta tán phiếm? Chẳng phải là nòi vương úp vung tròn, hỏi đường người mù."

Thương Thiên đại thánh cười lớn một tiếng, một bộ ta đã xem thấu nét mặt của ngươi, vẫy vẫy tay, "Lão phu tu Thương Thiên chi đạo 600 tái. Tự nghĩ đối với Thương Thiên này chi đạo rất có linh ngộ. Hai ngày này nghe đại thánh diễn giải, biết đại thánh cũng là người trong đồng đạo, cho nên mới đặc biệt thỉnh giáo, kính xin đại thánh không muốn keo kiệt, chung tham gia Đại Đạo."

Thôn Bào nháy mắt con ngươi, nhìn nhìn Thương Thiên đại thánh, cúi đầu xuống, cười đến không ngậm miệng được, "Lão nhân này hẳn là mất tâm điên

rời? Lâm Hoang khi nào tu qua Thương Thiên chi đạo?"

"Chớ nói, lại giả bất thiện, thiện giả bất lai. Cần thận nhìn nhìn." Nguyên Thiên Cương đá Thôn Bảo một cước, nhìn không chớp mắt, vánh tai, muốn nghe Lâm Hoang như thế nào ứng đối.

Lâm Hoang nhin không được cười lên, nhìn nhìn Thương Thiên đại thánh, "Ta nói phong, nói Thủy, nói, nói hỏa, chưa từng nói qua cái Thương Thiên gì chi đạo?"

"Đại thánh không muốn dấu điểm ta." Thương Thiên đại thánh vuốt vuốt chòm râu, tự cho là đúng nói: "Ngoại trừ Thương Thiên chi đạo, còn có đâu nào Đại Đạo, có thể trấn áp Địa, Thủy, Hỏa, Phong."

"Ta nghe xong hai ngày nói, hiểu ra, tràn đầy cảm xúc, cảm thấy đại Thánh quả nhưng danh bất hư truyền, chia ra cơ trừ, khác loại thành đạo, quả nhiên không giống bình thường."

Lâm Hoang chán ghét phát phát tay, "Đừng vội càn quấy. Mà lại một bên nghe cũng được."

Lời nói của Lâm Hoang khó nén chán ghét, này diễn giải chi lộ, đối với hắn cảm ngộ rất nhiều, đâu cho được Thương Thiên đại thánh lần nữa cắt đứt, mục quang băng lãnh, nhìn nhìn Thương Thiên đại thánh.

Thương Thiên đại thánh sững sờ, hừ lạnh một tiếng, "Đại thánh hắn là cảm thấy lão hủ không xứng cùng ngươi luận đạo?!"

"Lão hủ tu luyện Thương Thiên chi đạo 600 tái, tự phụ không thua tại người, hôm nay gặp ngươi là người đồng đạo, mới nguyện ý vuron ngón tay điểm một ít. Ngươi trẻ tuổi, hay là không muốn quá mức tự phụ!"

"Nhìn, nhìn, nhìn. Trờ mặt. Ta cá là một trăm tinh tề, Lâm Hoang nhất định sẽ đánh cho hắn sợ chết khiếp." Thôn Bảo sợ hãi thiên hạ không loạn, hung hăng giẫm Hác Nhân Kiệt một cước, khai mở đánh bạc đặt cược.

Hác Nhân Kiệt tức giận trừng Thôn Bảo liếc một cái, nhỏ giọng nói: "Không đến mức a. Kia thanh thiên đại thánh cũng không nhảy ra qua sao? Lâm Hoang, cũng không không có đem hắn như thế nào? Hơn nữa, nơi này cuối cùng là Hoàng Thiên giới, nếu là thật sự triệt để trở mặt, khiến cho quá khó nhìn, sợ là sẽ không tốt."

Thôn Bảo hừ lạnh một tiếng, "Ngươi biết cái gì. Lâm Hoang tính tình lúc nào sống khá già. Lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu khích, chính là thần cũng chịu không được, huống chi là Lâm Hoang, hãy chờ xem, lão nhân này nếu không còn thức thời, om sòm không ngớt, Lâm Hoang tất nhiên muốn cấp hắn sâu sắc khó coi."

Nguyên Thiên Cương gật gật đầu, sâu chấp nhận.

Lâm Hoang mục quang băng lãnh, nhìn nhìn Thương Thiên đại thánh, cũng không phải như Thôn Bảo nói như vậy không được phép người khiêu khích, mà là tâm như Băng Thanh, lý trí tính toán. Tuy là thần linh cũng có lỗi đình thủ đoạn, giận dữ giết người, thế đạo này từ bi vì hoài khó té thể, sát lục đây đồng có thể xưng hùng.

Lôi Đình mưa móc, đều là thánh ân.

Nên xuất thủ thì liền xuất thủ, bằng không Hoàng Thiên này nhất tộc thật sự là cho rằng Lâm Hoang là bùn nặn thần tượng, có thể tùy ý bọn họ loay hoay.

Cho nên Lâm Hoang đứng lên, dáng người không tính tuyệt đối cao lớn, nhưng cứ như vậy đứng lên,

Lại làm cho người phảng phất thấy được Thương Thiên, Thần Sơn, hùng vĩ không thể mạo phạm.

Thương Thiên đại thánh gật gật đầu, cười lớn một tiếng, "Ngươi quả nhiên là cùng thế hệ trung người. Đáng tiếc, ban ngày không có hai mặt trời, nước không có hai vua. Đồng đạo tranh chấp, lại là không thể không tranh giành, không thể không tranh giành!"

"Vậy thanh thiên đại thánh, có mắt không trông, ta không trách hắn. Ngươi, mắt mờ, ta cũng không trách ngươi." Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng, âm thanh như Lôi Đình, không có một tia tâm tình ba động, tựa như Lôi Đình thiên uy, bất động thì thôi, khẽ động muốn giết người.

Ầm ầm!

Đột nhiên, thiên địa biến sắc, mưa gió đại tác.

"Không tốt. Lâm Hoang triệt để tức giận."

Thánh nhân giận dữ, thiên địa biến sắc, mưa gió đại tác.

Hoàng Thiên đại thánh biến sắc, biết mình dám người lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu khích, rốt cục để cho Lâm Hoang tức giận. Cái nào Thánh Giả không phải là cao cao tại thượng, can cường độc đoán, nói một không hai, đạo tâm như sắt nhân vật, há có thể cho phép được Hoàng Thiên nhất tộc lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu khích.

Bất quá Hoàng Thiên đại thánh thần sắc biến đổi lại lần nữa ổn thỏa hư không, hắn đối với Thương Thiên đại thánh có lòng tin, Lâm Hoang tức giận vừa

vận, không tức giận, như thế nào làm cho xuất Lâm Hoang toàn bộ thủ đoạn.

Thương Thiên đại thánh cũng là gật gật đầu, thờ dài, không nghĩ được chính mình có một ngày cũng sẽ sử dụng thủ đoạn, tới khơi mào lửa giận của Lâm Hoang, dao động Lâm Hoang nội tâm. Loại này loại hết thấy, chỉ nói rõ ràng Thương Thiên đại thánh không nắm chắc có thể thắng được Lâm Hoang.

Trên thực tế Hoàng Thiên nhất tộc ba vị đại thánh khổ tâm chuẩn bị kỹ, nghĩ kỹ bố trí xuống như vậy thế cục, thậm chí không tiếc xa luân chiến, kỳ thật từ vừa mới bắt đầu liền cảm thấy khó có thể chiến thắng Lâm Hoang, bằng không thánh nhân chi tranh, đâu cần dùng những cái này thủ đoạn nhỏ.

"Ta muốn cho ngươi mượn tộc vượt qua giới Truyền Tống Trận, tộc của ngươi để ta diễn giải ba ngày. Không sao, lấy vật đổi vật, không nợ nhân quả." Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng, tính tế kể rõ, tu luyện tới hãn trình độ này, mỗi một cái động tác câu được không phải người khác thông cảm, mà là chính mình an tâm.

"Lấy Cửu Khúc Hoàng Hà trận khiêu khích, đây là một. Thanh thiên đại thánh cùng ta luận đạo, đây là hai. Mà ngươi, vậy mà lại nhảy ra ngoài. Hẳn là thật cho là ta Lâm Hoang dễ bắt nạt sao?"

Thương Thiên đại thánh cười lạnh một tiếng, "Thì Vô Anh hùng, để cho thằng nhãi ranh thành danh! Ta chẳng qua là thấy cái mình thích là thèm, muốn cùng ngươi luận đạo, đâu liên lụy đến những cái này."

"Rất tốt." Lâm Hoang gật gật đầu, nhìn nhìn bàn tay của mình, một giọt mưa mát xối, rơi vào Lâm Hoang lòng bàn tay.

"Ta vừa vận lại có linh ngộ, ngươi cũng đã biết, này lửa giận, cũng là hỏa!"

"Trời cũng muốn mưa, ta muốn giết người!"

Vừa nói xong, Lâm Hoang dưới chân một bước đoán ra, đạp cương bước đầu, đầy trời giọt mưa sống sờ sờ bị Lâm Hoang nghịch chuyển thành hỏa, hóa thành khắp Thiên Hỏa diễm hướng về Thương Thiên đại thánh kích xạ mà đi.

Thương Thiên đại thánh đồng tử co rút lại, cười lớn một tiếng, "Đang muốn linh giáo đại thánh thủ đoạn!"

"Thanh thiên Thượng Thương Chi Thủ ngươi đã linh giáo rồi. Thượng Thương Chi Thủ của ta, ngươi còn chưa từng gặp qua!"

Thương Thiên đại thánh hừ lạnh một tiếng, đưa tay vỗ, thủ chương suốt ngày, so với thanh thiên đại thánh Thượng Thương Chi Thủ, mạnh mẽ đâu chỉ gấp đôi. Thượng Thương Chi Thủ này, vốn chính là thiên thần hoàng xem Thiên đế thống trị linh ngộ ra tới chiêu số.

Chính là chân chính Thương Thiên tuyệt học, cùng Thương Thiên đại thánh tu luyện Thương Thiên Đại Đạo phù hợp, thi triển ra, uy lực đâu chỉ bành trướng gấp đôi, mạnh mẽ, bá đạo.

Một chương đánh ra, thâm thiết khí tức, doanh che khắp nơi, bao quát bát hoang, đã không phải là người xuất hiện ở tay, mà là Thương Thiên xuất hiện ở tay.

Người muốn giết người còn có thể ngăn cản, Thương Thiên muốn giết người, như thế nào ngăn cản?

Lần này, khủng bố, bá đạo, xây lại thương khung, một chương rơi xuống, phá toái hết thấy, có trấn áp lực lượng Địa, Thủy, Hỏa, Phong.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Đánh tới quỳ xuống

Lâm Hoang mặt không đổi sắc, một bước bước ra, từng ngón tay thiên, từng ngón tay đất, trấn áp Địa, Thủy, Hỏa, Phong, không một ngọn sóng. Thương Thiên toái, mà ta không toái, đại địa nứt ra, mà ta không nứt ra!

Phong khinh vân đậm, nhìn thay đổi khôn lường, một quyền đánh ra, cùng Thương Thiên đại thánh đụng nhau ba ngàn lần, sắc mặt băng lãnh, Lâm Hoang dưới chân đạp cương bước đầu, tiến thêm một bước, lại là một quyền.

"Hảo, hảo, hảo!" Thương Thiên đại thánh huyết khí cuộn cuộn, quát to một tiếng, toàn thân huyết khí đi ngược chiều, phản lão Hồi đồng, tóc trắng biến thành đen, khí huyết dương cương, phóng lên trời, toàn thân cơ bắp như Cầu Long chuẩn bị nhô lên, tựa như Thương Thiên lực sĩ, cười to ba tiếng, không sợ không sợ, lại là ba chương chụp được.

Trời xanh kiếp quang, hóa thành Lôi Vân rậm rạp, vạn trượng cao thấp, một chuông oanh, xao động Lôi Đình, Chủ Tể thiên địa, tựa như thần linh, một tiếng ầm vang, nắm lên Lôi Vân, lạnh thấu xương như là một cây trường thương, thương xuất như rồng, không tránh không né, đối với Lâm Hoang bắn một phát đâm ra.

Một phát này, Lôi Vân Phong Bạo, mang theo trời xanh chi nộ, xao động trăm triệu dặm, hủy Diệt Tinh Thần.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, gât gât đầu, thủ chuông biến hóa, liên tục ba ngàn lần, hoặc bỏ, hoặc ngăn cản, cuối cùng hóa thành Phiến Thiên xu thế, một quyền vang trời.

Thiên Bạng Địa Liệt, toàn bộ Bạch Ngọc Kinh sống sờ sờ Lục Trảm ba ngàn xích, Lâm Hoang quyền qua, cái Thương Thiên gì, cái Lôi Vân gì toàn bộ phá toái, Thương Thiên đại thánh thủ trung mang theo trời xanh chi nộ Lôi Vân trường thương, từng khúc nổ tung, thủ chuông rạn nứt.

Lâm Hoang một quyền này, Lục Đạo hiện lên, trấn áp Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, đừng nói là thủ chuông, chính là Thương Thiên cũng phải đánh nát.

Thương Thiên đại thánh kêu lên một tiếng khó chịu, lui lại một bước, trong lòng có chút kinh hãi, không dám tin, "Thật cường hãn lực lượng, làm sao có thể? Lão phu 600 tái tu luyện chẳng lẽ còn so ra kém người mồm còn hôi sữa! Ta không tin!"

Thương Thiên đại thánh nổi giận gầm lên một tiếng, lần nữa đánh ra một chuông, một chuông này trực tiếp hóa thương khung, che khuất bầu trời, đỉnh đầu Thương Thiên trăm triệu dặm, tất cả đều bị Thương Thiên đại thánh thủ chuông bao bọc, một chuông oanh, tựa như tận thế. Toàn bộ Hoàng Thiên giới đều hơi bị kinh hãi, vô số Hoàng Thiên tộc nhân hoảng sợ sợ hãi, cho rằng trời giận, hàng tỉ chúng sinh, quỷ rập xuống đất, thành kính cầu nguyện.

Lâm Hoang cười lạnh một tiếng, "Không tin cũng phải tin! Phiến nhất loại như người không có nửa điểm đạo thì hàm lượng mẫn phu? So bị lực lượng, hỏi một chút Thương Thiên, ta Lâm Hoang sợ qua ai!"

Lâm Hoang không ai bì nổi, phóng đằng tới cực điểm, đối mặt Thương Thiên đại thánh lần nữa đánh giết xuất Thương Thương Chi Thủ, không tránh không né, lại là một quyền.

"Một quyền này, để cho người đời biết, Địa quyền như, hôm nay sập không được!"

Một quyền đánh giết xuất, bắt nhiếp trăm triệu dặm đại địa, lấy Thương Thiên áp ta, lợi dụng đại địa suốt ngày.

Một quyền đánh ra, Thương Thiên đại thánh thủ chuông phá toái, kêu sợ hãi một tiếng, lao đảo lui lại ba bước.

Lâm Hoang không thuận theo bất nạo, không vui không buồn, trở tay lại là một quyền, "Thần linh cũng có lửa giận! Phải có lỗi đình thủ đoạn hàng phục ngoại đạo. Người đã tới ngăn ta, liền muốn có thừa nhận ta lửa giận chuẩn bị!"

Một câu nói chuyện, Lâm Hoang Nhân Mâu băng lãnh, vào đầu một quyền đánh giết hạ xuống, đây là hỏa quyền, mang theo Lâm Hoang vô cùng lửa giận một quyền, một quyền này, có thể đốt Thương Thiên!

Ầm ầm!

Thương Thiên đại thánh Pháp Thiên Tượng đầy, vạn trượng lớn nhỏ thân hình, bị Lâm Hoang một quyền này sống sờ sờ đánh nổ, đốt cháy hầu như không còn, khí huyết suy bại, một lần nữa biến làm tuổi già sức yếu lão nhân, lao đảo mấy chục bước, một bước nhỏ huyết.

"Không tốt! Lâm Hoang này vậy mà như thế hung mãnh, Thương Thiên gặp nạn!"

Hoàng Thiên đại thánh kinh hô một tiếng, không nghĩ tới thế cực biến hóa nhanh như vậy, Lâm Hoang vậy mà hung mãnh đến như thế vài bước, quả thực là bất khả tư nghị, lực lay Thương Thiên, có thể toái bát hoang bốn cực.

Không dám lãnh đạm, Hoàng Thiên đại thánh bước chân đạp mạnh, vội vàng liền nghĩ ra tay trợ giúp Thương Thiên đại thánh.

Đáng tiếc đã chậm,

Lâm Hoang Bộ Bộ Sinh Liên, đạp cương bước đầu, mục quang băng lãnh, trở tay lại là ba quyền, một quyền so với một quyền nhanh, một quyền so với một quyền hung mãnh.

"Hào, hào, hào! Như thế bá đạo, trời cũng muốn mưa, người muốn giết người. Đây mới là ta bồi trung người Phong Thái. Lão hủ bắt tài, cũng muốn nhìn xem, hôm nay người có thể hay không giết ta!"

Thương Thiên đại thánh bị thương thét dài, không nghĩ tới Lâm Hoang vậy mà như thế hung mãnh, lửa giận, chính là lỗi đình thủ đoạn, đánh một trận hàng ma, trong nội tâm không cam lòng tới cực điểm.

Trợn mắt tròn xoe, muốn làm vùng vẫy gãy chết, hét lớn một tiếng, toàn thân huyết khí bạo phát, thiêu đốt tinh khí thần, ném lại sinh tử, muốn cùng Lâm Hoang vừa làm cao thấp.

Oanh!

Quyền thứ nhất tiếp được, Thương Thiên đại thánh, hai tay chấn động, cơ đứt gãy, phù một tiếng phun ra một ngụm máu tươi, càng thêm suy bại.

Oanh oanh!

Đệ nhị quyền tiếp được, Thương Thiên đại thánh lồng ngực sụp đổ, cả người lao đảo mấy chục bước, oa oa phun ra ba ngụm máu tươi, mắt mờ, gần như muốn ngã xuống đất.

Ầm ầm ầm!

Đệ tam quyền rơi xuống, Thương Thiên đại thánh cười khổ một tiếng, trong nội tâm thở dài ta mệnh thôi vậy, vô lực đón thêm, nhắm mắt chờ chết.

"Đại thánh, hạ thủ lưu tình!"

Hoàng Thiên đại thánh không nghĩ tới Lâm Hoang xuất thủ nhanh như vậy, ác như vậy, một bước trong đó, vậy mà để cho thể cục trở nên thảm như vậy liệt, trong nội tâm kinh hãi, không kịp nhìn Thương Thiên đại thánh thê thảm bộ dáng, vội vàng xuất thủ, ngăn lại Lâm Hoang cuối cùng một quyền.

Đạp đạp trùng!

Hoàng Thiên đại thánh vội vàng xuất thủ, kêu lên một tiếng khó chịu, liền lùi lại ba bước, đồng tử co rút lại, thể mới biết Lâm Hoang hung mãnh, một quyền này nếu đánh vào Thương Thiên đại Thánh Thân, sợ là sống sờ sờ muốn đem Thương Thiên đại thánh đánh nổ.

Trong lòng có chút vui mừng, bất kể như thế nào, cuối cùng là ngăn lại, nhẹ nhàng thở ra, quay đầu nhìn Thương Thiên đại thánh, trong nội tâm vừa sợ vừa giận.

Một quyền này tuy bị Hoàng Thiên đại thánh ngăn lại, nhưng chỉ là kia đủ để đánh tan Thương Thiên khí phách, liền để cho lúc này khí huyết suy bại tới cực điểm Thương Thiên đại thánh kêu lên một tiếng khó chịu, lần nữa phun ra ba ngụm máu tươi, hai chân dưới đầu gối, bị khí này phách áp che, sống sờ sờ đứt gãy, cả người phù phù một tiếng quỵ rạp xuống đất, thê thảm tới cực điểm.

Lâm Hoang đứng ở trên tảng đá, mặt không biểu tình, lạnh lùng nhìn nhìn Hoàng Thiên đại thánh.

"Thương Thiên. Ngươi đã hoàn hảo." Hoàng Thiên đại thánh hai tay có chút run rẩy, vội vàng nâng dậy Thương Thiên đại thánh, lúc này Thương Thiên đại thánh hai tay, hai chân đứt gãy, ngực sụp đổ, sắc mặt âm đạm, khí huyết suy bại, quả thực là hấp hối, để cho Hoàng Thiên đại thánh trong nội tâm dâng lên một cỗ bi phẫn.

"Lâm Hoang hung mãnh, Lâm Hoang hung mãnh. Lão hủ một đời tên tuổi anh hùng hủy hết. Hoàng Thiên, cẩn thận, cẩn thận, cẩn thận." Thương Thiên trầm thấp tự nói, cuối cùng dùng sức nắm chặt Hoàng Thiên đại thánh, gầm nhẹ ba tiếng.

Hoàng Thiên đại thánh hít sâu một hơi, dần xuống lửa giận trong lòng, "Thương Thiên, ngươi mà lại trở về đường thương, chuyện còn lại giao cho ta. Hừ, nơi này đúng là vẫn còn Hoàng Thiên giới."

Hoàng Thiên đại thánh ngôn lời nói kịch liệt, nổi lên nghiêm nghị sát cơ, đột nhiên quay đầu, nhìn về phía Lâm Hoang, "Lâm Hoang! Ngươi thật cho là ta Hoàng Thiên nhất tộc không người bằng không?!"

Lâm Hoang lạnh lùng nhìn nhìn Hoàng Thiên đại thánh, "Đạo lý ta đã nói rất rõ ràng, nếu ngươi còn muốn ăn nói bừa bãi, sẽ chỉ làm ta xem nhẹ ngươi vài phần. Đúng là vẫn còn muốn làm qua một hồi, không cần nhiều lời, ngươi muốn chiến, kia liền chiến!"

Hoàng Thiên đại thánh gào to một tiếng, mục quang trở nên bình tĩnh, biết Lâm Hoang nói đúng, tất cả mọi người là thánh nhân, sự tình diễn biến thành cái dạng này, lẫn nhau đều trong lòng biết rõ ràng, lại muốn đổi trắng thay đen, ăn nói bừa bãi gì gì đó, sẽ chỉ làm Lâm Hoang không duyên cớ xem nhẹ.

Lập tức Hoàng Thiên đại thánh cũng không nhiều lời, gật gật đầu, "Từ xưa danh lợi động nhân tâm, mà thôi, mà thôi. Ngược lại là ta ném đi thánh nhân da mặt, nghĩ đoạt ngươi thân bìa bài danh, liền trực tiếp đã làm một hồi cũng được. Làm ra nhiều như vậy đồ vật, thật ra khiến ngươi xem chê cười."

"Cũng thế, để cho ta tới lĩnh giáo một chút đại thánh biện pháp hay!"

"Thỉnh!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: 7 thần áp trận, vậy thì như thế nào!

Lâm Hoang gật gù đầu, "Người ngược lại là còn không có ném đi ta bồi trung người cốt khí."

Đứng chấp tay, chỉ điểm giang sơn, đứng ở Hoàng Thiên đại thánh đối diện, Lâm Hoang tông sư khí độ, vô hạn Phong Thái, để cho Thôn Bảo đám người hơi bị ủng hộ, nhìn về phía Hoàng Thiên đại thánh mục quang không khỏi cũng liên nhiều một phen xem thường.

"Người như vậy cũng có thể trở thành Thánh Giả, Hoàng Thiên này nhất tộc quả nhiên là suy bại tới cực điểm, không có nửa điểm khí độ, làm cho người ta xem thường." Thôn Bảo nhỏ giọng cô một tiếng, khó nén đối với Hoàng Thiên nhất tộc xem thường.

"Đúng vậy a. Xa luân chiến đều bị ra, khá tốt ý tứ cùng Lâm Hoang đánh một trận, quả nhiên là không biết xấu hổ tới cực điểm." Hắc Nhân Kiệt cũng có chút cảm giận.

Nguyên Thiên Cương gật gù đầu, đang muốn nói gì, cũng cảm giác được trong nội tâm trầm xuống, phảng phất bị thần linh để mất tới đồng dạng, khủng bố áp lực, để cho Nguyên Thiên Cương thiếu chút nữa nhịn không được quỳ đi xuống.

Nguyên Thiên Cương còn như thế, Thôn Bảo cùng Hắc Nhân Kiệt lại càng là không chịu nổi, hai chân như nhũn ra, nếu như không phải là hai bên cùng ủng hộ, sợ là thật sự phải lạy hạ xuống.

Lâm Hoang hừ lạnh một tiếng, đầu ngón tay bắn ra, bảo vệ ba người, hóa giải áp lực của bọn hắn, mục quang băng lãnh, nhìn về phía trời cao.

Dài dưới không, bảy đạo thần quang lướt qua, che đầy mặt trời, Thiên Hoa Loạn Trụ, địa dũng kim liên, tựa như thần linh đến thế gian đồng dạng, bảy trăm trọng có thể áp che thiên địa Nhật Nguyệt thân ảnh xuất hiện ở không trung.

"Hoàng Thiên. Một trận chiến này, chỉ có thể thắng, không thể thua. Lão Bà Tử cũng muốn nhìn xem, có thể nhập chủ thần bìa nhân vật đến cùng có bao nhiêu lợi hại, dám ở Hoàng Thiên giới giương oai! Thật coi chúng ta đã chết sao?"

Mở miệng nói chuyện thân ảnh, tóc trắng xoá, hết lần này tới lần khác da như xù nữ, mặt như hoa đào, chính là bờ môi hơi bạc, mũi hơi Cao, làm cho người ta cảm thấy có chút cay nghiệt.

"Gặp qua bảy vị lão tổ." Hoàng Thiên đại thánh trong nội tâm đại chấn, vội vàng hướng lấy bảy người cúi đầu.

"Hoàng Thiên, hảo hảo đánh, để cho những cái này không biết trời cao đất rộng trẻ em, biết ta Hoàng Thiên giới tuy nay không bằng xưa, nhưng muốn tranh giành cái thần bìa bài danh, hay là rất dễ dàng." Lại một người trung niên đại hán mở miệng nói chuyện, tướng mạo cùng Hoàng Thiên đại thánh tương tự, hai người thoạt nhìn giống như phụ tử.

"Đúng vậy, có ta bảy người vì người áp trận, ta cũng muốn xem hắn đợi nhảy ra cái gì bọt nước."

Bảy đạo thân ảnh liên tục mở miệng, Hoàng Thiên đại thánh trong nội tâm đại chấn, chỉ cảm thấy nắm chắc thắng lợi trong tay, gật gù đầu, nhìn về phía Lâm Hoang mục quang không khỏi nhiều trải qua thương cảm về mĩa mai.

Lâm Hoang mục quang băng lãnh ngân bạch, nhất nhất đảo qua này bảy đạo thân ảnh, vung tay lên, "Rất tốt. Bảy vị Bán Thần áp trận. Xem ra các người Hoàng Thiên nhất tộc nội tình đều xuất hiện. Rất tốt, rất tốt. Như vậy giết người, cũng tránh còn có người không phục."

"Cuồng vọng!"

"Làm càn!"

Bảy vị Bán Thần áp trận, vốn tưởng rằng Lâm Hoang hẳn là thấp thòm lo âu, ai ngờ đến Lâm Hoang đạo tâm như sắt, hoàn toàn không có bị này bảy vị Bán Thần khí thế chỗ Chấn Nhiếp ở.

Bảy vị Bán Thần lập tức giận tím mặt, tuy giới hạn trong Bán Thần hiệp nghị không thể ra tay, nhưng không có nghĩa là không thể cho Lâm Hoang tạo áp lực, trong chớp mắt, bảy đạo trăm trọng đủ để đè sập Tinh Không, đại địa uy áp tựa sinh sinh rơi xuống, đáp xuống ở trên người Lâm Hoang.

Lâm Hoang thân thể trầm xuống, chỉ cảm thấy không khí chung quanh đều biến thành thủy ngân, trăm trọng áp lực, để cho hắn giống như hãm vào vũng bùn. Đáng sợ hơn chính là bảy vị Bán Thần nhìn chăm chăm, mắt lộ ra sát cơ. Dù cho biết này bảy vị Bán Thần không có khả năng xuất thủ, nhưng chỉ là nghĩ đến bị bảy vị Bán Thần nhìn thêm thường, tựa như cùng nhiều bảy đầu sói đối Ngưng thị, dù cho có Bán Thần hiệp nghị làm rào chắn, nhưng đang ở rào chắn trung đề nghị như thế nào lại không cảm thấy trong lòng run sợ, hoảng sợ không chịu nổi một ngày.

Không sai, bảy vị Bán Thần vì Hoàng Thiên đại thánh áp trận, Lâm Hoang chính là cái kia bị sói đối vây quanh đề nghị, đạo tâm hơi hơi kém hơn vài phần, sợ là không chiến mà bại, trực tiếp muốn nhận thua cầu xin tha thứ.

Cho nên Hoàng Thiên đại thánh rất trấn định, cảm giác mình nắm chắc thắng lợi trong tay, dù cho Lâm Hoang đạo tâm lại cứng rắn như sắt, có bảy vị Bán Thần áp trận, cũng tuyệt đối phát huy không ra ba thành thực lực.

Thôn Bảo cùng Hắc Nhân Kiệt sắc mặt ảm đạm, không nghĩ tới Hoàng Thiên nhất tộc vậy mà vô sỉ đến nơi này to như vậy bước, đầu tiên là xa luân chiến, sau đó nói hão khiêu chiến, kết quả lại xuất hiện bảy vị Bán Thần áp trận, điều này làm cho Lâm Hoang đánh như thế nào, như thế nào thắng.

"Người không biết xấu hổ thì không địch.

Ta hôm nay xem như đã minh bạch." Thôn Bảo cắn hàm răng, cắn giận gầm nhẹ.

Hác Nhân Kiệt cũng là nghiêng răng nghiêng lợi, từ cổ chí kim, chưa từng gặp qua như vậy không biết xấu hổ thánh nhân, không biết xấu hổ Bán Thần. Nhưng người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu. Ai kêu nơi này là Hoàng Thiên giới địa bàn.

Hoàng Thiên đại thánh có thể thua, thế nhưng tại Hoàng Thiên giới, hẳn chỉ có thể thua, không thể thắng. Đây là cái gọi là sân nhà ưu thế.

Hác Nhân Kiệt ngược lại là nghĩ đến so với Thôn Bảo thông thấu. Nếu Nhân giới cũng tới một cái ngoại giới vô địch thánh nhân tới khiêu chiến Lâm Hoang, sợ là tất cả che dấu Bán Thần cũng sẽ toàn thể xuất động, tới vì Lâm Hoang áp trận.

Vậy cũng là loại nào đó quy củ, bất quá hôm nay bị lừa chính là Lâm Hoang, cho nên liền cực kỳ khó có thể để cho ba người bọn họ tiếp nhận.

Nguyên Thiên Cương hít sâu một hơi, vẫy vẫy tay, ý bảo hai người không muốn lại oán giận, thấp giọng nói: "Nhìn kỹ, nghĩ lấy thế tới dọa sư tôn, quả thực là si tâm vọng tưởng. Sư tôn đạo tâm như sắt, đừng nói là bảy vị Bán Thần áp trận, chính là thần linh áp trận, hẳn lại có sợ gì."

"Không sai." Hác Nhân Kiệt cũng phấn khởi, nhớ tới Lâm Hoang qua lại chiến tích, "Hắn thế nhưng là có can đảm trực diện thần linh cuồng nhân, chỉ là bảy vị Bán Thần liền nghĩ áp bách Lâm Hoang, quả thực là không biết tự lượng sức mình, mà lại hãy chờ xem. Lâm Hoang tất nhiên sẽ hung hăng mất mặt, để cho bọn họ những người này thua mặt mũi, thông gia từ cũng một chỗ thua cái tính quang!"

"Đúng! Lâm Hoang, Lâm Hoang! Đánh hẳn sao cái Thiên Tiên Địa Phúc! Để cho những cái kia mất cao hơn đầu Bán Thần biết, đừng nói là bọn họ áp trận, chính là bọn họ tự mình kết cục, cũng phải đánh cho bọn họ quỳ xuống!"

Thôn Bảo dùng sức huy vũ lấy tiểu quyền đầu, vì Lâm Hoang cố gắng lên động viên.

Bảy vị Bán Thần cười lạnh một tiếng, ánh mắt nhìn qua, trầm trọng áp lực, để cho Thôn Bảo sắc mặt bá một chút âm đạm, vội vàng trốn đến Lâm Hoang sau lưng.

Lâm Hoang bỏ qua bảy vị Bán Thần áp bách, nhìn nhìn bàn tay của mình, nhàn nhạt mở miệng, "Ta không tranh giành cái gì hư danh. Nhưng ai nếu là muốn đoạt, kia liền cắt đứt xương cốt của hắn, san bằng đạo tràng của hắn. Các người Hoàng Thiên nhất tộc, chuẩn bị xong chưa?"

"Lâm Hoang! Người quá cuồng vọng!"

Hoàng Thiên đại thánh cười lạnh một tiếng, có bảy vị Bán Thần áp trận, hẳn không sợ hãi, đưa tay chỉ hướng Lâm Hoang, "Bớt sàm ngôn. Chúng ta đều là đại thánh, không tranh giành này trên miệng công phu. Người nếu như nói muốn chiến, kia liền chiến!"

Lâm Hoang sâu kín thở dài một tiếng, "Người không thể vô si đến bậc này tình trạng!"

"Người cho rằng có bảy vị Bán Thần vì người áp trận, người liền có thể không sợ hãi, là có thể chiến thắng ta? Đáng tiếc, đáng tiếc, người vẫn là không hiểu, cái gì mới là ta bối trung người Phong Thái. Ta bối trung người, đạo tại trong lòng, đừng cảm tiền tới, đừng nói chỉ là bảy vị Bán Thần áp trận, chính là có bảy vị chân chính thần linh vì người áp trận thì như thế nào!"

"Người không rõ, không rõ, không rõ a!"

Vừa nói xong, Lâm Hoang đột nhiên giơ tay, nắm tay, trực diện bảy vị Bán Thần áp bách, ngang nhiên xuất thủ!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Nhật Nguyệt vinh quang

Một quyền đánh ra, thiên địa biến sắc, chấn động hư không, mở ra Địa, Thủy, Hỏa, Phong.

Hai ngày diễn giải, Lâm Hoang đối với Lục Đạo thể ngộ càng lớn, Lục Đạo thần quyền càng thần diệu, hùng vĩ, gia trì đủ loại lực lượng, rung chuyển bốn nguyên, không hề cũng biết sức mạnh to lớn.

Một quyền đánh ra, tựa như khai thiên tích địa đồng dạng, đánh vỡ hư không, sống sờ sờ tại một chút bên trong, mở ra xuất Địa, Thủy, Hỏa, Phong, đây là đem Địa, Thủy, Hỏa, Phong quy tắc linh ngộ đến tận cùng biểu hiện.

Có thần linh từng nói một hạt trong cát có ba ngàn thế giới, Lâm Hoang bây giờ Lục Đạo thần quyền cũng đã tiến nhập đến nơi này loại quý thần khó dò tình trạng, một quyền đánh ra, có sống sờ sờ tại một hạt trong cát mở ra Địa, Thủy, Hỏa, Phong, diễn dịch thế giới lực lượng.

Lực lượng như vậy, như vậy quyền pháp, quả thực là nghe rộn cả người, rất nhiều đại thánh liền nghĩ cũng không dám nghĩ giống như, một quyền đánh giết xuất, đừng nói là Hoàng Thiên đại thánh, chính là Hoàng Thiên giới bảy vị Bán Thần cũng là rồi đột nhiên kinh hãi, lông mày nhảy lên, không dám tin.

"Không tốt, kẻ này quá mức hung mãnh! Hoàng Thiên gặp nạn!"

Bảy vị Bán Thần trung kia tóc trắng lại tựa như xử nữ Bán Thần hô nhỏ một tiếng, hãi hùng khiếp vía, kêu to không tốt.

Hoàng Thiên đại thánh gào to một tiếng, đối mặt khủng bố như vậy quyền pháp, trong nội tâm phurong thốn đại loạn, kiên trì, đánh ra một quyền, một quyền này chính là Hoàng Thiên đại thánh cả đời đạo thân thể hiện, tuân theo Hoàng Thiên nhất tộc mười triệu năm lý niệm, kể Thừa Thiên thần hoàng hùng vĩ chí lớn.

Một quyền đánh ra, tác động toàn bộ Hoàng Thiên giới bốn nguyên, bảy vị Bán Thần âm thầm phát lực, vì Hoàng Thiên đại thánh quyền pháp gia trị đủ loại bốn nguyên, ngưng tụ Hoàng Thiên nhất tộc toàn bộ tín niệm.

Nếu có người lúc này đứng ở Hoàng Thiên giới hướng ngoại nhìn xuống, liền có thể thấy được cả vùng đất vô số Hoàng Thiên tộc tộc nhân tựa như thời miên chưa từng đếm được chỗ tránh nạn trung đi ra, thành kính quý lạ, một thân tộc huyết sôi trào xao động, hóa thành cuộn cuộn tín niệm gia trị đến Hoàng Thiên đại thánh một quyền này.

Đây không phải Hoàng Thiên đại thánh quyền pháp, đây là thiên thần hoàng quyền pháp, đây là Hoàng Thiên nhất tộc mười triệu năm hi sinh, mặc dù ngàn vạn người ta quyết rồi quyền pháp, đây là ngưng tụ Hoàng Thiên giới chúng sinh tín niệm một quyền.

Một quyền này xuất, mạnh mẽ, vĩ đại, vì hướng thánh kế tuyệt học, vì chúng sinh khai mở thái bình.

Hoàng Thiên đại thánh kiên quyết đánh không ra như vậy quyền pháp, nhưng ở bảy vị Bán Thần âm thầm tương trợ, giờ khắc này Hoàng Thiên đại thánh không phải là một người tại chiến đấu.

Giờ khắc này, Hoàng Thiên đại Thánh Thần trên có Hoàng Thiên nhất tộc trong lịch sử hùng hồn bi ca, hô lên Thương Thiên đã chết, Hoàng Thiên đương lập vô số thiên kiều thân ảnh.

Giờ khắc này, Hoàng Thiên đại Thánh Thần trên ngưng tụ Hoàng Thiên nhất tộc hàng tỉ vạn tộc nhân, không sợ thiên tuyệt, nghịch thiên cầu sinh tín niệm.

Giờ khắc này, một quyền này, Hoàng Thiên đại thánh không chết không lui, nên vì hướng thánh kế tuyệt học, vì muôn đời khai mở thái bình.

Như vậy một quyền, mạnh mẽ, bao la, ngưng tụ một cái thế giới, một chủng tộc toàn bộ lực lượng, vô pháp ngăn cản, vô pháp kháng cự, thánh ngàn cản giết thánh, thần ngàn sát thần.

Ầm ầm ầm!

Hai quyền xao động, xé rách hư không, toàn bộ Bạch Ngọc Kinh sống sờ sờ bị cỗ này uy thế áp trầm vạn trượng, một tiếng ầm vang, rơi xuống tại hoàng vu cả vùng đất, thần trận phá toái, mười luân mặt trời, ba mươi luân hào quang của Huyết Nguyệt lần đầu tiên rơi vào Bạch Ngọc Kinh, vô tận quang cùng nóng gieo rắc hạ xuống, để cho tất cả Hoàng Thiên tộc nhân hoảng hốt hỗn loạn, chỉ cho là thiên địa đến tận thế.

Đập đập trùng!

Lâm Hoang dưới chân liền lùi lại, rồi khỏi ba bước, một bước nhỏ huyết, ngực sụp đổ ba thước, đứng yên không nói gì.

Hoàng Thiên đại thánh sắc mặt bị phấn, đứng thẳng đương trường, song quyền phía trên thần quang tung hoành, trợn mắt tròn xoe, trừng mắt Lâm Hoang.

"Không tốt. Lâm Hoang vậy mà lui rồi? Hoàng Thiên này đại thánh vậy mà như thế hung mãnh?" Thôn Bảo kinh hô một tiếng, nàng nhãn lực không đủ, thấy không rõ này hai quyền ở giữa biến hóa,

Chỉ thấy Lâm Hoang rời khỏi ba bước, ngực sụp đổ, miệng phun máu tươi, mà Hoàng Thiên đại thánh lông tóc ít bị tổn thương, không khỏi trong nội tâm kinh hãi.

Hắc Nhân Kiệt trên mặt cũng là kinh nghi bất định, vì Lâm Hoang ngắt đem mồ hôi, không thể tin được trong lòng hắn đã mạnh mẽ biến thái, vượt qua vô số tiên hiền Lâm Hoang vậy mà hội lớn hơn Hoàng Thiên thánh thua kém.

Nguyên Thiên Cương tầm mắt nếu so với hai người cao hơn vài phần, tuy không thể nhìn ra toàn bộ chân thật, nhưng là không có lo lắng, thấp giọng nói: "Không sao. Một quyền này, nhìn như sư tôn bị thua thiệt. Nhưng trên thực tế sư tôn tối đa chỉ dùng bảy thành lực lượng, mà Hoàng Thiên đại thánh, nếu như ta sở liệu không sai, sợ là nội tình toàn bộ xuất, không thể nói trước kia bảy vị Bán Thần cũng âm thầm xuất thủ."

Nguyên Thiên Cương suy đoán không sai, một quyền này nhìn như Lâm Hoang chịu thua thiệt, nhưng bất kể là Hoàng Thiên đại thánh, hay là Hoàng

Thiên nhất tộc bảy vị Bán Thần đều là trong nội tâm trầm trọng.

Hoàng Thiên đại thánh một quyền này, ngưng tụ Hoàng Thiên nhất tộc hàng tỉ tộc nhân tín niệm, quý thần khó lường, thánh ngăn cản giết thánh, thần cản sát thần, nhưng đừng nói giết chết Lâm Hoang, liền ngay cả trọng thương Lâm Hoang cũng không có phải làm đến, điều này làm cho Hoàng Thiên đại thánh trong nội tâm như thế nào không trầm trọng.

Quả nhiên, Lâm Hoang hít sâu một hơi, thần thể phục hồi, thần quang óng ánh, đan chéo đủ loại Pháp cùng nói, máu tươi ngược dòng, khí huyết tràn đầy như lúc ban đầu, căn bản cũng không có chịu vết thương trí mệnh hại, trong chớp mắt khôi phục tối cường trạng thái.

Lâm Hoang gật gật đầu, mục quang mừng rỡ, mở miệng nói: "Hảo, hảo, hảo. Đây mới là ta bồi trung người Phong Thái. Lực chưa đủ, thể tới bỏ. Có thể kiến thức người Hoàng Thiên nhất tộc mười triệu năm tín niệm, kiến thức thiên thần hoàng chứng nhận thần chỉ đạo, thật sự là chuyển đi này không tệ, chuyển đi này không tệ!"

Lâm Hoang cười lớn một tiếng, trong nội tâm sướng khoái, Hoàng Thiên đại thánh thực lực so ra kém hẳn, thể nhưng có bảy vị Bán Thần âm thầm phát lực, Hoàng Thiên đại thánh lại là có thể mượn toàn bộ Hoàng Thiên giới tình hình chung, ngưng tụ Hoàng Thiên nhất tộc hàng tỉ chúng sinh tín niệm, tái hiện thiên thần hoàng hùng vĩ chí lớn.

Như thế đại địch, quả nhiên là thống khoái, thống khoái!

Lâm Hoang càng muốn trong nội tâm càng là sướng khoái, càng là sướng khoái, chiến ý liền càng cuộn cuộn, dưới chân đạp cương bước đầu, tiến lên trước ba bước, một tay sắp tới, một tay chỉ nguyệt, "Nhật Nguyệt vì ta lên ngôi! Âm Dương Luân Hồi, tới, tới!"

Nói sao làm vậy, lực lượng Lâm Hoang lúc này lẫn lộn mang như Hồng Mông, thâm bất khả trắc, chỉ một ngón tay, mười luân mặt trời, ba mươi luân Huyết Nguyệt, đồng thời chuyển động, Nhật Nguyệt ánh sáng phát ra rực rỡ, gieo rắc Vô Lượng Quang cùng vô lượng nóng, trong chớp mắt ngưng tụ lại làm một, trở thành Âm Dương đại cấm, Thái Cực diễn sinh.

Thấm nhuần Âm Dương bản chất, Lâm Hoang mục quang băng lãnh, Hoàng Thiên đại thánh mượn chúng sinh ý chí, mượn thiên thần hoàng tình hình chung. Lâm Hoang liền phương pháp trái ngược, mượn này mười luân mặt trời, ba mươi luân Nhật Nguyệt, vì hắn lên ngôi, mượn mười triệu năm trước Thiên đế một tội phạt Hoàng Thiên tình hình chung.

Trong khoảnh khắc biến hóa, Lâm Hoang thấy rõ hư thật, lấy biến trị biến, hướng dẫn theo đà phát triển, có thể nói linh ngộ được chiến đấu chân lý, làm cho người ta kinh hãi.

Bảy vị Bán Thần đều là kinh hãi, nhìn về phía Lâm Hoang mục quang sát cơ tất lộ, phần hận không chịu nổi.

"Thằng nhãi ranh ngươi dám!"

Bảy vị Bán Thần đồng thời tức giận, Chấn Nhiếp thiên địa chúng sinh, thể nhưng mười luân đại Nhật Bản chính là Thiên đế giáng tội Hoàng Thiên nhất tộc Thiên Khiển, lại nơi nào sẽ chịu Hoàng Thiên nhất tộc kiểm chế.

Lúc này chịu bảy vị Bán Thần trấn áp, sức sôi sức mạnh to lớn phục sinh, tại Lâm Hoang lôi kéo, ngược lại càng xao động, cùng ba mươi luân Huyết Nguyệt quang huy dây dưa cùng một chỗ, rơi ở trên người Lâm Hoang, gia trì vạn pháp, đủ loại đạo lý đan chéo, tại Lâm Hoang đỉnh đầu ngưng tụ thành đỉnh đầu Âm Dương mũ miện.

Âm Dương Luân Hồi, Thái Cực diễn sinh, Nhật Nguyệt Luân Hồi, vạn pháp bất xâm, vạn kiếp bất ma.

Trong chớp mắt cả vùng đất tất cả Hoàng Thiên nhất tộc người đều là rồi đột nhiên tìm đập nhanh, cảm thấy thiên phát sát cơ, tựa như Nhật Nguyệt này, này thiên địa, đều tại nguyên rủa giết bọn họ, đáng sợ như vậy cảm giác, để cho từng Hoàng Thiên tộc nhân càng thêm bị phần, sợ hãi, đủ loại không cam lòng tín niệm ngập trời lên.

PS: Một tuần mới đã đến, lần qua lần lại cầu đề cử, cất chứa! Cho ta mượn ba ngàn phiếu, đưa ta trên Thanh Vân! Mọi người giúp ta xông lên bảng truyện mới a! Chỉ cần có thể xưng phong liêu chết đến bảng truyện mới Top 10, mỗi ngày canh năm, tuyệt không hai lời! ! Cầu duy trì!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Hoàng Thiên đã chết

"Thương Thiên đã chết, Hoàng Thiên đương lập!"

Cũng không biết là ai cái thứ nhất hô lên này mười triệu năm hôm trước thần hoàng đi ngược chiều phạt thiên khấu hiệu, đại địa phía trên, hàng tỉ tộc nhân đồng thời rít gào, gào thét, âm thanh chấn khắp nơi, hùng hồn bi ca, ngưng tụ một chủng tộc, một cái thế giới toàn bộ tín niệm

"Thương Thiên đã chết, Hoàng Thiên đương lập!"

Bảy vị Bán Thần tâm thần kích động, cười to ba tiếng, nhìn về phía Lâm Hoang mục quang lạnh lùng vô tình, "Tộc của ta bắt từ tín niệm vĩnh tồn. Lâm Hoang, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Thương Thiên đã chết, Thương Thiên đã chết. Ngươi, cũng không phải là Thiên đế!"

Bảy vị Bán Thần trong có mấy vị nhìn không được nước mắt tuôn đầy mặt, mười triệu năm kiếp nạn, mười triệu năm khổ thù, lúc này tại hàng tỉ tộc nhân gào thét tiếng gầm gừ, tất cả đều đáng

Hoàng Thiên đại thánh cũng là nhìn không được là chẳng rơi lệ, toàn thân khí thế dâng cao, có thể so sánh Nhật Nguyệt thiên địa, gia trì hàng tỉ tộc nhân tín niệm, giờ khắc này, Hoàng Thiên đại thánh tin tưởng chính là thần linh đến thế gian, mình cũng bất quá thánh ngăn cản giết thánh, thần cản sát thần.

"Giết, giết, Sát! Thương Thiên đã chết, Hoàng Thiên đương lập! Ta lấy ta huyết tế tổ sư, nếu kêu lên Nhật Nguyệt thay mới thiên!"

Hoàng Thiên đại thánh không sợ hãi, một quyền đánh giết xuất, một quyền này không có cái gì kết cấu, không có thay đổi gì, vô cùng đơn giản, chính là một quyền.

Nhưng một quyền này ngưng tụ Hoàng Thiên đại thánh toàn bộ tinh khí thần, ngưng tụ thiên thần hoàng đi ngược chiều phạt thiên xúc động khí phách, ngưng tụ Hoàng Thiên nhất tộc hàng tỉ mọi người, mười triệu năm tới quyết chí thế không thay đổi tín niệm.

Một quyền này, có thể đánh vỡ thiên địa, đánh vỡ Vạn Cổ, đánh vỡ hết thủy gông cùm xiềng xích, không có ai, không có thần, có thể cầm cố một chủng tộc, một cái thế giới, khát vọng tự do, khát vọng thoát khỏi gông xiềng tín niệm.

Một quyền này, nếu kêu lên Nhật Nguyệt thay mới thiên.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, ngân bạch hai con ngươi chuyển động, trong nội tâm hiện lên đủ loại tính toán, ngẩng đầu nhìn mười luân mặt trời cùng ba mươi luân Huyết Nguyệt chuyển động, bỗng nhiên thở dài một tiếng, đồng dạng đánh ra một quyền.

Một quyền này không có Địa, Thủy, Hỏa, Phong, chỉ có vô tận Âm Dương Luân Hồi, Nhật Nguyệt thay đổi liên tục.

"Các ngươi nói, niềm tin của các ngươi, ta cảm nhận được, quả nhiên là không thể ngăn cản lực lượng. Thật đáng buồn, đáng tiếc, khả kính! Đáng tiếc, ngươi không phải là thiên thần hoàng! Ta cũng không phải Thiên đế!"

Lâm Hoang thở dài một tiếng, thủ chương biến hóa, chương không Âm Dương, nắm chắc Nhật Nguyệt, một quyền này hướng dẫn theo đà phát triển, nhờ vào Thiên đế giáng tội mười luân mặt trời, ba mươi luân lực lượng Huyết Nguyệt.

Nếu như nói giờ khắc này Hoàng Thiên đại thánh là mười triệu năm hôm trước thần hoàng hóa thân, như vậy dẫn động mười luân mặt trời, ba mươi luân Huyết Nguyệt Lâm Hoang, là được trấn áp Hoàng Thiên nhất tộc mười triệu năm Thiên đế hóa thân.

"Lâm Hoang, Lâm Hoang! Ngươi cuối cùng không phải là Thiên đế, ngươi không phải là!" Hoàng Thiên đại thánh hét lớn một tiếng, một đấm xuất ra, dừng cảm tiên tới, nếu kêu lên Nhật Nguyệt thay mới thiên, không ai bì nổi, đánh tan Lâm Hoang quyền đầu, trong nội tâm sững khoải, chỉ cảm thấy tiến nhập một cái khác cảnh giới bên trong, một dưới quyền, muốn cho Lâm Hoang thân tử đạo tiêu.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, không vui không buồn, không sợ không sợ, trở tay lại là một quyền rơi xuống, "Ta không phải là Thiên đế. Nhưng Thiên đế có thể trấn áp tộc của ngươi mười triệu năm, ta Lâm Hoang, hôm nay cũng có thể!"

"Không chỉ là trấn áp, có thể đánh nát một chủng tộc, một cái thế giới lưng, tan vỡ một chủng tộc, một cái thế giới tình hình chung, đây là hạng gì sượng khoải sự tình!"

Lâm Hoang gào to một tiếng, người quá địch quốc, nhưng Lâm Hoang không có sợ hãi, không có sợ hãi, ngược lại vui vẻ chờ mong, có thể tự tay đánh vỡ một chủng tộc, một cái thế giới tình hình chung.

"Địa, Thủy, Hỏa, Phong! Âm Dương thay đổi liên tục! Nhật Nguyệt Tề huy! Lục Đạo. . . Luân Hồi!"

Lâm Hoang trầm thấp thở dài một tiếng, hùng bá thiên địa, thi triển ra chính mình cuối cùng tuyệt học, mở ra Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, muôn đời Luân Hồi.

Một quyền đánh giết xuất,

Lục Đạo Luân Hồi, sinh từ Luân Hồi, Tuế Nguyệt Luân Hồi.

Hết thủy đủ loại, chúng sinh, thiên địa, cho dù là thần linh, cuối cùng chạy không thoát Lục Đạo Luân Hồi.

Một quyền này, Lâm Hoang đánh ra chính mình nói, chữ khắc vào đồ vật thiên địa ảo ngã, dưới Lục Đạo Luân Hồi, Vô Nhân Vĩnh Sinh.

Một đám xuất ra, thăm thiết xao động, vạn giới bốn nguyên đều tại chấn động, sợ hãi, Hoàng Thiên giới mười lăm mặt trời, ba mươi lăm Huyết Nguyệt, trong chớp mắt tan vỡ một phần ba, hóa thành thăm thiết thần quang, gia trì đến Lâm Hoang quyền pháp.

Ầm ầm ầm!

Lâm Hoang cùng Hoàng Thiên đại thánh đồng thời lui lại ba bước. Sóng dư bao phủ toàn bộ Hoàng Thiên giới, tại bảy vị Bán Thần không dám tin trong ánh mắt, toàn bộ Hoàng Thiên giới tựa như trong chớp mắt đã trải qua một hồi Luân Hồi, trong nháy mắt 60 năm thời gian mất đi.

Thiếu niên đầu bạc, lão nhân hoàng hôn.

Phảng phất thúc dục thời gian, toàn bộ Hoàng Thiên nhất tộc đều tại trong chớp mắt bị bóc lột thoát khỏi 60 năm thời gian, Tuổi Nguyệt.

Hoàng Thiên đại thánh nguyên bản phong thần tuần lẫm, tựa như nhẹ nhàng thiếu niên, thế nhưng tiếp được Lâm Hoang một quyền này, vậy mà trong chớp mắt đầu bạc, đao khắc phủ chính, ở trên mặt lưu lại 60 năm Tuổi Nguyệt dấu vết.

Hoàng Thiên đại thánh không dám tin, lạnh lùng rít gào, "Điều này sao có thể? ! Ta không tin, ta không tin! Trên đời này tại sao có thể có người linh ngộ đáng sợ như thế nói, tại sao có thể có Lục Đạo Luân Hồi như vậy bất khả tư nghị đạo tồn tại! Ta không tin, không tin! Không tin!"

Ba tiếng không tin, Hoàng Thiên đại thánh dưới chân đạp cương bước đầu, Bộ Bộ Sinh Liên, liên tục bước ra ba bước, mang theo Hoàng Thiên nhất tộc chúng sinh chất vấn, rít gào, đối với Lâm Hoang ngang nhiên ra quyền.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, thờ dài một tiếng, không sợ hãi, lại là một quyền đánh giết xuất.

Một quyền này đánh giết xuất, Hoàng Thiên giới mười lăm mặt trời, ba mươi lăm Huyết Nguyệt lại lần nữa tan vỡ một phần ba, chỉ còn chỉ là bốn bánh mặt trời, mười lăm Huyết Nguyệt trên không, hiển lộ cực kỳ thăm thiết.

Ầm ầm ầm!

Lực lượng kinh khủng kịch liệt xao động, bất quá hai quyền, toàn bộ Hoàng Thiên giới đã triệt để thay đổi bộ dáng, mười lăm mặt trời, ba mươi lăm Huyết Nguyệt mất đi hai phần ba, lẻ loi lơ lửng bao quanh Hoàng Thiên giới.

Mà cả vùng đất, hàng tỉ Hoàng Thiên tộc nhân kêu lên một tiếng, vượt qua một phần ba người kêu lên một tiếng khó chịu, chịu đựng không được hai giáp thời gian trôi qua, trực tiếp hôn mê đi qua, cho dù là thiếu niên cũng trở nên tóc trắng xoá, kinh hãi vạn phần, nhìn lên thiên không, chỗ đó có hai cái thánh nhân tại chiến đấu kịch liệt.

Một cái càng thêm già nua, lão đạo lui về phía sau, anh hùng khí đoàn Hoàng Thiên đại thánh, một cái như mặt trời ban trưa, hùng bá thiên địa, tựa như Thiên đế đến thế gian, không thể chiến thắng Lâm Hoang.

"Tổ tiên a! Chẳng lẽ mười triệu năm tộc của ta vẫn không thể thoát khỏi vận rủi, muốn trọn đời bị trấn áp? !"

"Thiên thần hoàng, nếu ngươi anh linh còn tại, có thể nào trở mặt nhìn ta tộc tốt nam nhi, nhiệt huyết ngút trời, lần nữa bị người trấn áp."

Bảy vị Bán Thần trong có người phát ra bi thương la hét.

Lâm Hoang âm thầm không nói, Hoàng Thiên đại thánh không phản bác được, hai người đối mặt thật lâu, chậm rãi giơ tay lên, biết còn có cuối cùng một quyền, hoặc là Lâm Hoang triệt để đánh nát Hoàng Thiên nhất tộc tín niệm, tình hình chung. Hoặc là Hoàng Thiên đại thánh đi ngược chiều phạt thiên, cứu vớt toàn tộc tại trong nước sôi lửa bỏng.

Một dưới quyền, tất phân ra thắng bại.

Nhưng như vậy thắng bại, đối với Hoàng Thiên nhất tộc mà nói quá mức đáng sợ, quá mức thăm thiết, cho nên Hoàng Thiên đại thánh do dự.

Trông thấy Hoàng Thiên đại thánh trong mắt do dự, Lâm Hoang thờ dài một tiếng, "Sự động lòng của ngươi rung, niềm tin của ngươi chần chờ. Ai, Hoàng Thiên đã chết, Hoàng Thiên đã chết. Nếu như không thể tìm đường sống trong cõi chết, như vậy liền để ta triệt để phá toái niềm tin của các ngươi a."

Nói xong, Lâm Hoang giơ tay, nắm tay, dồi dào sức mạnh to lớn, có trấn áp một cái thế giới, mai táng một chủng tộc tín niệm lực lượng.

Quyền này sau khi Lâm Hoang phảng phất đã thấy được Hoàng Thiên nhất tộc vinh quang, Hoàng Thiên nhất tộc tín niệm, hoàn toàn bị chính mình bị mất, thắng lợi như vậy, để cho Lâm Hoang nhìn không được kích động lên.

Có thể bị mất một chủng tộc tín niệm, đây là hạng gì làm cho người ta phấn khởi, kiêu ngạo sự tình.

PS: Những cái kia kêu gào Vô nữ nhân vật chính ông nhóm! Âm Dương Chi Đạo, là nhân luân đại sự. Mặt khác lần nữa cảm tạ (đối với người không thích như vậy) khen thưởng, cảm ơn.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Vì có hi sinh nhiều chí khí

Một quyền này đánh ra, Lâm Hoang cảm giác được chính mình tâm nhảy, có tàn nhẫn, không hề nhẫn, có thương cảm, có thể tiếc, nhưng rất nhanh tất cả đều hóa thành kiên định.

Hoàng Thiên đại thánh nói, Hoàng Thiên nhất tộc tín niệm, đích xác thật đáng buồn, đáng tiếc, khả kính. Nhưng đó là bởi vì Lâm Hoang không có bại, bằng không, liền không người sẽ cảm thấy bọn họ đạo thật đáng buồn, đáng tiếc, khả kính, ngược lại cảm thấy Lâm Hoang là châu châu đá xe, không biết tự lượng sức mình.

Được làm vua thua làm giặc. Bị trắng, từ trước đến nay đều là người thắng giá rẻ đồng tình.

Lâm Hoang thân bằng phẳng lay động, đạo của hắn tâm như sắt, không tha cho những cái này giá rẻ đồng tình, hắn chỉ biết dừng cảm tiến tới, trong núi ngăn cản ta, liền phá sơn; ngày qua ngăn cản ta, liền Diệt Thiên; thần để che ta, liền Sát Thần!

Đạo tâm như sắt, Hoàng Thiên nhất tộc đã có khiêu khích dũng khí, liền muốn có thừa nhận hậu quả dũng khí, dù cho hậu quả này là Hoàng Thiên nhất tộc chỗ không thể thừa nhận trọng.

"Nhưng vậy thì như thế nào!" Lâm Hoang mục quang trở nên băng lãnh Vô Tình, quyền qua, cuối cùng mười luân Huyết Nguyệt tính cả ba luân mặt trời một chỗ nứt vỡ, hóa thành vô cùng vô tận lực lượng tràn vào Lâm Hoang trong cơ thể, tựa như mười triệu năm trước Thiên đế tự mình xuất thủ vì Lâm Hoang gia trì đồng dạng, để cho hắn quyền đầu mang theo không thể trái nghịch lực lượng. Luân Hồi Lục Đạo, phá toái hết thấy, trấn áp hết thấy.

Hoàng Thiên đại thánh đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, thần thể mục nát, khí huyết suy bại, tóc trắng khô héo, dưới chân đập mạnh, chặt đứt Hoàng Thiên nhất tộc gia trì ở trên người hắn hàng tỉ tín niệm, lồng ngực một cái, dĩ nhiên là ôm hắn phải chết chi tâm, cũng phải vì Hoàng Thiên nhất tộc lưu lại một đường hi vọng, tín niệm, không cho Lâm Hoang triệt để phá toái toàn bộ Hoàng Thiên nhất tộc ngưng tụ ra tới tình hình chung, không cho Lâm Hoang triệt để phá tan Hoàng Thiên nhất tộc tín niệm.

Đây là Đại Dũng khí, đại quyết tâm, thâm thiết xao động, liền Lâm Hoang cũng theo đó động dung.

"Ha ha! Lão phu kéo dài hơi tàn nhiều năm như vậy, bất quá là vì một ngày kia có thể thấy được ta Hoàng Thiên nhất tộc đánh vỡ cấm cố, một lần nữa đứng thẳng vạn giới. Sống như vậy năm, cũng sống đủ rồi. Hoàng Thiên tiêu tử, người tránh ra cho ta. Nếu muốn hi sinh, đâu đến phiên người!"

Một tiếng thở dài, bảy vị Bán Thần bên trong, bỗng nhiên có người đứng dậy, tại Lâm Hoang ánh mắt kinh ngạc, một bước bước ra, ngăn tại Hoàng Thiên đại Thánh Thần trước, trực diện Lâm Hoang một quyền này, hùng hồn bi ca, không sợ sinh tử, một ngón tay đưa ra.

Nghịch chuyển thiên địa Nhật Nguyệt, thuộc về lực lượng Bán Thần toàn bộ bạo phát, hùng hồn, bất khả tư nghị, cấm cố thời không, ngưng kết bát hoang bốn cực, đem Lâm Hoang một quyền này sống sờ sờ định trụ.

Thần quang óng ánh, Lâm Hoang kêu lên một tiếng khó chịu, liền lùi lại ba bước, một bước nhỏ huyết, trên mặt chấn kinh, nhìn nhìn vị kia không biết tên Bán Thần, mục quang chớp động, có chút kính nể.

"Lão tổ!" Hoàng Thiên đại thánh cao giọng kinh hô, ngữ khí bi thống.

"Lão Tam!" Còn dư lại sáu vị Bán Thần cũng là kinh hô một tiếng, nhưng rất nhanh liền thấy được kia Bán Thần trên mặt như trút được gánh nặng tiểu ý, trong nội tâm càng thêm bi thống.

"Không sao. Lão phu sống tạm nhiều năm như vậy, một khi đập sai, phí thời gian ngàn năm. Thẹn với tộc nhân, thẹn với tổ tiên, nếu không phải không mặt mũi nào đi gặp Liệt Tổ Liệt Tông, đã sớm không kiên nhẫn làm cái Bán Thần gì. Hôm nay có thể lấy ta một mạng, cứu ta tộc hàng tỉ chúng sinh, lấy ta chi huyết, đốt tộc của ta oai hùng tín niệm!"

"Không uổng công cuộc đời này, không uổng công cuộc đời này. Ha ha!"

Lâm Hoang mục quang chớp động, sáng ngời có thần, gắt gao nhìn chăm chăm vị kia không biết tên Bán Thần.

Bán Thần hiệp nghị, Bán Thần không được xuất thủ. Đây hiệp nghị đã sớm truyền khắp vạn giới, Lâm Hoang cũng sớm có nghe thấy, nhưng vẫn cảm thấy kỳ quái, về sau thực lực tăng nhiều, đến một cái Hỗn Nguyên trước biết cảnh giới, suy đoán Bán Thần hiệp nghị hẳn là Chư Thần định ra hiệp nghị, bằng không không có khả năng có cường đại như vậy trói buộc lực, để cho Chư Thiên vạn giới Bán Thần đều bảo vệ chặt hiệp nghị, cũng không xuất thủ.

Hôm nay, vị này không biết tên Bán Thần bước ra một bước này, rốt cục có thể cho Lâm Hoang nhìn trộm suy đoán của mình, có hay không chính xác.

"Quả nhiên." Lâm Hoang đồng tử co rút lại, mục quang băng lãnh, đủ loại suy đoán tại trong đầu dâng lên, "Chư Thần ẩn lui. Chư Thần ẩn lui. Sợ là Chư Thần chưa bao giờ ẩn lui, một mục băng lãnh nhìn chăm chú Chư Thiên vạn giới, thao túng hết thảy."

"Bằng không tại sao lại có Bán Thần hiệp nghị, vì cái Bán Thần gì vừa ra tay, sẽ lập tức thân tử đạo tiêu."

Lâm Hoang trong nội tâm suy đoán không ngừng, ánh mắt nhìn vị Hoàng Thiên kia nhất tặc không biết tên Bán Thần.

Bất quá là một lần xuất thủ, thậm chí cũng không có có thể đánh chết Lâm Hoang, thế nhưng vị không biết tên Bán Thần lại là lập tức liền đã tao ngộ đại khủng bố, toàn thân bắt đầu kịch liệt thiêu đốt.

Thần thể, đạo tắc, thậm chí vượt qua tam kiếp gần như Bất Hủ bất diệt linh hồn cũng bắt đầu kịch liệt thiêu đốt lên, tựa như hiến tế đồng dạng, hóa thành óng ánh hào quang, chiếu sáng cả Hoàng Thiên giới.

Trong chớp mắt, toàn bộ Hoàng Thiên giới tựa như tiến nhập Vĩnh Trú đồng dạng, một cái Bán Thần thiêu đốt tất cả tinh khí thần, đây là hạng gì khủng bố sức mạnh to lớn, lại không thể ảnh hưởng thể gian mây may.

Bất quá ba hơi thở, vị kia không biết tên Bán Thần liền triệt để hóa thành một đạo lưu quang tiêu thất tại ở giữa thiên địa, trời giáng huyết vũ, Bán Thần vẫn lạc.

Chỉ để lại một câu, hùng hồn bi ca, chiếu rọi Vạn Cổ, vang vọng Hoàng Thiên giới.

"Chỉ có hi sinh nhiều chí khí, nếu kêu lên Nhật Nguyệt thay mới thiên. Ha ha!"

Tận mắt nhìn thấy một vị Bán Thần vẫn lạc, đây là hạng gì bi thương. Lâm Hoang đứng chấp tay, lạnh lùng hai cái đồng tử bên trong, cũng hiện lên một tia thờ dài.

Hắn biết vị Bán Thần này đã từng cũng là tuyệt thế thiên kiêu, ngạo cười đương đại, có chừng chừng đủ để truyền thuyết thế gian chuyện xưa, nhưng Trần về Trần, đất về với đất, một khi sinh tử, liền hết thấy hư ảo hóa.

Không có ai biết hắn đã trải qua cái gì, không có ai biết hắn từng có như thế nào thăng trầm.

Đây mới là đại khủng bố, buồn phiền buồn bã.

Lâm Hoang Nhãn Mâu băng lãnh, đạo tâm càng kiên, âm thầm thề, tuyệt đối sẽ không luân lạc tới loại tình trạng này, cho nên, hắn phải thành thân! Dù cho tan vỡ Lục Đạo, dù cho thấy ngang khắp đồng, dù cho máu chảy thành sông.

Lâm Hoang mục quang dần dần trở nên bình tĩnh, nhìn về phía Hoàng Thiên đại thánh cùng còn dư lại sáu vị Bán Thần.

Nhưng những người này lại không để ý đến Lâm Hoang, chỉ là trịnh trọng đối với vị Bán Thần kia cuối cùng biến mất địa phương trùng điệp cúi đầu, Hoàng Thiên đại thánh thờ thật dài một tiếng, nhìn về phía Lâm Hoang, ngữ khí bình tĩnh, "Đại thánh, phần nọ có thể bình?!"

Nhân nhậ một câu, sau lưng sáu vị Bán Thần nhìn chăm chăm, lạnh lùng hét lớn, "Nếu ngươi còn muốn chiến, kia liền chiến! Hoàng Thiên nhất tộc nhưng có một giọt huyết không chảy hết, kia liền chiến, chiến, chiến!"

Lâm Hoang mục quang băng lãnh, nhìn về phía trên đỉnh đầu, lúc này Hoàng Thiên giới mười luân mặt trời, ba mươi luân Huyết Nguyệt, đã chỉ còn lại một vòng mặt trời hoành không, lẻ loi trơ trọi, hết sức cô đơn.

Thôn Báo con mắt có chút đỏ, lời kéo Lâm Hoang y phục, "Lâm Hoang, Lâm Hoang. Chúng ta đừng đánh được chứ? Bọn họ, thật đáng thương."

Nói qua, Thôn Báo vậy mà khóc lên, Lâm Hoang im lặng, nhìn lại, Nguyên Thiên Cùng cùng Hắc Nhân Kiệt là mặt lộ vẻ không đành lòng, vì Hoàng Thiên nhất tộc Bán Thần xúc động chịu chết mà động cho.

Lâm Hoang hai con ngươi băng lãnh Vô Tình, lý trí tính toán. Hoàng Thiên nhất tộc theo này nhất dịch, nhìn như hi sinh thảm trọng. Nhưng Lâm Hoang biết vị Bán Thần kia xúc động chịu chết, ngược lại kích phát Hoàng Thiên nhất tộc huyết khí. Nếu không phải tiếp tục ra tay, sống sờ sờ tan vỡ Hoàng Thiên nhất tộc hiện tại ngưng tụ đau buồn khải xu thế. nếu là Hoàng Thiên này nhất tộc có thể tuân theo vị kia không biết tên Bán Thần vì có hi sinh nhiều chí khí, nếu kêu lên Nhật Nguyệt thay mới thiên khí phách, sợ là sẽ phải một lần nữa quật khởi, vô số đi qua Bán Thần máu tươi tẩy lễ thiên kiêu sẽ tăng tầng lớp lớp.

Nhưng muốn tái chiến, liền tất nhiên là diệt tộc cuộc chiến. Hoàng Thiên nhất tộc hàng tỉ chúng sinh tín niệm, còn có sáu vị tùy thời chuẩn bị hi sinh chí khí Bán Thần, muốn tái chiến, nói dễ vậy sao. Huống chi hiện tại Thiên đế cấm cố Hoàng Thiên giới mười luân mặt trời, ba mươi luân Huyết Nguyệt, chỉ còn lại một vòng mặt trời, Lâm Hoang đã không có ngoại lực có thể mượn, một trận chiến này, chỉ có thể thôi vậy.

Cho nên Lâm Hoang lắc đầu, vẫy vẫy tay, "Mà thôi, việc này thôi. Vì ta chuẩn bị cho tốt lương giới Toa. Ta cái này rồi đi."

Không nói gì lặng yên đứng, Hoàng Thiên nhất tộc giống như đưa ôn thần rất nhanh vì Lâm Hoang chuẩn bị cho tốt lương giới Toa, Lâm Hoang mặt không biểu tình, đi vào lương giới Toa, bỗng nhiên mở miệng hỏi một cái sắc mặt bi thống Hoàng Thiên tộc nhân, "Ngươi hận ta?"

Kia Hoàng Thiên tộc nhân cúi đầu xuống, "Hiện tại không dám hận. Nhưng nếu được 60 năm"

Kia Hoàng Thiên tộc nhân không nói chuyện, nhưng Lâm Hoang như thế nào nghe không rõ, lắc đầu, mục quang thăm nhàn hờ không, thấy được ngưng tụ tại Hoàng Thiên giới trên không đau buồn khái tình hình chung, chợt cười to một tiếng, "Tình hình chung cuộn cuộn. Ta thì sao. Lúc này các người chỉ có thể cung kính ta, 60 năm sau khi các người như cũ chỉ có thể cung nghênh ta! Ai là đại thánh, ta là đại thánh!"

Vừa nói xong, Lâm Hoang xoay người rời đi, trong nội tâm triệt để không để ý Hoàng Thiên nhất tộc.

Đây là thuộc về Lâm Hoang tự tin, thuộc về Lâm Hoang khí phách, lúc này không bằng ta, như vậy chính là dốc hết các người toàn tộc, dốc hết các người vĩnh viễn, cũng như cũ không bằng ta!

Vì có hi sinh nhiều chí khí, nếu kêu lên Nhật Nguyệt thay mới thiên. Đáng tiếc, ta là Lâm Hoang, các người liền trở mình không được thiên!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Đại mật giới

Lưỡng giới Toa, Thôn Bảo hai tay bay múa, cả người gần như ghé vào đài điều khiển.

"Thần trận chỉ tiêu bình thường, bản đồ tinh vực chính xác, sao quỹ lõi kéo thành công. Được rồi, không có vấn đề. Hoàng Thiên tộc không hề động cái gì tay chân, chúng ta có thể xuất phát."

Liên tiếp tháo chạy lời nói từ Thôn Bảo trong miệng xuất hiện, với tư cách là Thao Thiết nhất tộc thiên tài, một đoạn thời gian rất dài đều tại các giới lang thang, đối với lưỡng giới Toa hết sức quen thuộc, thậm chí Thôn Bảo lễ thành niên trên lấy được lễ vật chính là một chiếc lưỡng giới Toa, là Thôn Bảo yêu mến nhất lễ vật, hiện tại đang đứng ở Nhân giới.

Lâm Hoang gật đầu, thuật nghiệp có chuyên tấn công, hẳn đối với mấy cái này không rõ ràng, nhưng Thôn Bảo nếu như xác định không có vấn đề, kia liền không có gì hảo hảo chờ.

Hắc Nhân Kiệt nhìn nhìn bản đồ tinh vực, cũng có chút mừng rỡ, "Nhanh. Nhanh. Từ Hoàng Thiên giới đến Nhân giới, gần nhất lộ tuyến là đi qua đại mật giới, sau đó theo Quá Nguyệt quang giới, đến Nhân giới."

"Đại mật giới cùng ánh trăng giới đều cùng ta Nhân giới giao hảo, chúng ta chắc chắn sẽ không gặp được tại Hoàng Thiên giới tao ngộ sự tình."

Hắc Nhân Kiệt nói liên miên nói qua, thấy Lâm Hoang mặt không biểu tình, nhắm mắt hăm vào tự học, lập tức ngậm miệng, cùng Thôn Bảo lách vào tại đài điều khiển, nắm trong tay lưỡng giới Toa tinh hướng.

Nguyên Thiên Cương không hiểu những cái này, trông thấy Lâm Hoang mỗi thời mỗi khác, bất lý bất kỳ một chút khe hở đều tại tự học, trong nội tâm càng kính nể, không dám lười biếng, cũng nhắm mắt lại, bắt đầu tu luyện.

Trăm thánh cách ngày sau, Chư Thiên vạn giới liên hệ càng chặt chẽ, nhưng cự ly thủy chung là một đại vấn đề. Vốn vượt qua giới Truyền Tống Trận là giải quyết giao thông một cái phương pháp tốt, nhưng Chư Thiên vạn giới, chủng tộc ngăn cách, không phải là môi hồ rãnh lạnh, hoặc là nước phụ thuộc quan hệ hai cái Đại Thế Giới đang lúc là kiên quyết không có khả năng mở ra xuất vượt qua giới Truyền Tống Trận.

Bởi vì vượt qua giới Truyền Tống Trận một khi mở ra, liền có nghĩa là hai cái Đại Thế Giới trong đó không còn có cự ly hạn chế, đối phương đại quân tùy thời có thể hàng lâm, xâm nhập, nhắc lên một hồi diệt thế cuộc chiến.

Cho nên hiện tại Chư Thiên vạn giới trung phương tiện nhất giao thông phương thức, vẫn là lưỡng giới Toa. Dù cho lưỡng giới Toa mỗi lần chỉ có thể nhò vào hai cái liền nhau Đại Thế Giới sao quỹ thực hiện vượt qua giới xuyên toa, nhảy, mà còn nhất định phải đến một cái khác Đại Thế Giới sao quỹ lõi kéo, có chút phiền toái. Nhưng cũng không có cái nào Đại Thế Giới hội ngu ngốc đến lựa chọn vượt qua giới Truyền Tống Trận.

Cho dù là được xưng tại vạn giới bên trong vĩnh cửu trung lập Đa Bảo Đại Thế Giới, mỗi ngày có vô số thế giới người đến giao dịch, cũng đơn giản chỉ cần đỡ đòn vô số vượt qua chư giới đại thương hội áp lực, không có tu kiến vượt qua giới Truyền Tống Trận.

"Đúng rồi. Thôn Bảo. Để cho đợi chút nữa đến đại mật giới, người hay là biến thành nguyên hình được rồi!" Hắc Nhân Kiệt nhìn nhìn bản đồ tinh vực chợt nhớ tới cái gì, vội vàng hướng Thôn Bảo nói.

Thôn Bảo nháy mắt con ngươi, xấu hổ vỗ về chơi đùa lấy mái tóc, nỗ lực nhô lên cũng không bộ ngực đầy đặn, ngượng ngập nói: "Vì cái gì? Chẳng lẽ nhân gia hiện tại khó coi sao?"

Nhìn nhìn Thôn Bảo già bộ quyến rũ bộ dáng, Hác Nhân Kiệt có chút buồn cười, "Không phải. Chỉ bất quá đại mật giới tập tục có chút kỳ quái, nữ nhân là không thể xuất đầu lộ diện. Ngươi muốn là muốn duy trì bộ dáng bây giờ cũng có thể, nhưng phải từ đầu đến chân mơ hồ, dù cho lộ ra một chút da thịt, cũng có thể bị trực tiếp treo cổ."

Thôn Bảo hừ một tiếng, chịu đựng đài điều khiển, nhìn nhìn Hác Nhân Kiệt, "Ngươi không nên gạt ta. Nơi đó có kỳ quái như thế phong tục. Hào oa, Hác Nhân Kiệt, nhìn không ra. Ngươi hình dáng đường đường, nội tâm dĩ nhiên là như thế xấu xa! Ngươi nhất định là muốn cho ta biến thành nguyên hình sau đó đi lấy vui mừng Lâm Hoang đứng hay không? Cái này gọi là cái gì, người sùng luyện! Ngươi thật sự là thật là tà ác. Bất quá, Lâm Hoang bây giờ nhìn ánh mắt của ta liền cùng nhìn giống như hòn đá. Chẳng lẽ các ngươi Nhân Tộc đều thích người sùng luyện. Ồ, ồ, ồ! Thật sự là quá đã kích thích!"

Nhìn nhìn Thôn Bảo hăm vào tự mình trong tưởng tượng, không thể tự kèm chế. Hác Nhân Kiệt lắc đầu, biết chủng tộc bất đồng, quả nhiên khó có thể giao lưu, thở dài, chuẩn bị đợi lát nữa đề cập với Lâm Hoang một chút chuyện này.

Hoàng Thiên giới hành trình, tuy kích thích, nhưng Hác Nhân Kiệt cũng không muốn lại đến một lần. Nhập Gia Tùy Tục, nếu là bởi vì như vậy chút ít sự tình, để cho Lâm Hoang lại trực diện một cái thế giới, một chủng tộc, người quá dịch quốc.

Lâm Hoang có lẽ không có gì, nhưng Hác Nhân Kiệt cảm giác mình sợ là có chút chịu không được như vậy kích thích.

Nghĩ tới đây, Hác Nhân Kiệt không dám lãnh đạm, hạ xuống đài điều khiển, canh giữ ở Lâm Hoang bên cạnh, đợi đến Lâm Hoang mở mắt ra, liền tranh thủ điểm này nói ra.

Lâm Hoang gật gật đầu, "Nhập Gia Tùy Tục. Liền án ngươi nói làm a."

Phất phất tay, Lâm Hoang đứng dậy, hẳn không phải là hiếu chiến cuồng, hơn nữa tu vi đến hán tình trạng này, cũng không phải dựa vào chiến đấu liền có thể dễ thắng, hẳn càng nhiều là cần dài dằng dặc lĩnh ngộ, thủ vững.

Rõ ràng đạo khó, thủ đạo càng khó.

Trên con đường này bằng vào chiến đấu cùng nhiệt tình đã không có dùng, dựa vào là kiên trì, muốn là có thể đủ nhận được tịch mịch, nhìn lướt Chư Thiên phong cảnh, cũng có thể thủ vững bản tâm.

"Ngươi đối với đại mật giới còn có hiểu rõ?"

Lâm Hoang mở miệng hỏi, đại mật giới tựa như cùng nó danh tự đồng dạng, hời hợt lạ lẫm, dù cho Nhân giới cùng đại mật giới giao hảo, nhưng rất nhiều người sợ là đều chưa từng nghe qua đại mật giới.

Lâm Hoang ngược lại là biết Đạo Nhất, nhưng là không nhiều lắm, chỉ biết này đại mật giới cùng Chư Thiên vạn giới trung bài danh Top 3 Đại Thiên giới có quan hệ, không cảm quyền sử thượng thậm chí nói đại mật giới chính là Đại Thiên giới phân nhánh, là năm đó một đám Đại Thiên giới phản đồ xây dựng thế giới.

"Về đại mật giới ta biết không nhiều lắm. Bất quá từng tại trong môn có đã từng gặp đời thứ ba tổ sư lưu lại "Đấu Thánh ghi chép", bên trong có nhắc đến một hồi luận đạo, là cùng đại mật giới thời Ngũ Đại mật tổ một hồi luận Pháp. Đời thứ ba tổ sư đối với thời Ngũ Đại mật tổ sáu thế mật đối với thần công khen không dứt miệng."

Hác Nhân Kiệt thành thành thật thật nói.

Lâm Hoang gật gật đầu, như có điều suy nghĩ.

Một bên Nguyên Thiên Cương cũng mở miệng nói: "Nguyên Chiến đã từng nói đại mật giới truyền thừa rất có ý tứ, mỗi một thời đại mật tổ cũng có tục tuệ người, thân vẫn thời điểm sẽ trực tiếp chỉ định tiếp theo thế mật tổ."

"Đúng, đúng, đúng. Ta cũng đã được nghe nói. Một đám ngàn bát người của Bách Tuế đem một đứa bé cung cấp trên thánh đàn, rất có ý tứ." Thôn Bảo cũng gọi là nói, thần bí đại mật giới ngẫu nhiên lưu truyền tới một ít tin đồn, liền có rất nhiều thần kỳ.

Lâm Hoang gật gật đầu, không hề truy tìm, dù sao lập tức sẽ hàng lâm đại mật giới, đến lúc sau tự nhiên có thể mắt thấy mới là thật. Xoay chuyển ánh mắt, Lâm Hoang tâm huyết dâng trào, bỗng nhiên thở dài, "Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng. Hoàng Thiên nhất tộc ngược lại là có tâm."

Thôn Bảo mấy người hai mặt nhìn nhau, không rõ ý tứ của Lâm Hoang, nhưng là biết tu vi đến Lâm Hoang cảnh giới này, Thiên Nhân cảm ứng, tâm huyết dâng trào, có thể trước biết.

Nếu như nói ra nói như vậy, hiển nhiên đại mật giới định nhưng là xảy ra điều gì biến cố, lần này đường đi sợ là khó có thể thuận buồm xuôi gió.

Ba người không khỏi có chút lo lắng, nhưng thấy Lâm Hoang phong khinh vân đạm bộ dáng, cũng liền yên lòng. Đại thụ phía dưới hào hóng mắt, có Lâm Hoang, lại là không cần phải bọn họ quan tâm.

Mang nhân nhật đã đoán hai ngày, lưỡng giới Toa đột nhiên dừng lại, Lâm Hoang lập tức biết, đại mật giới đến.

PS: Mọi người còn nhiều bỏ phiếu, cắt chữa. Hiện tại bài danh 58, vọt tới Top 10, mỗi ngày canh năm, quyết không nuốt lời! Xong lên a!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Chiến tranh! Chiến tranh!

Lưỡng giới Toa đồ địa phương là một chỗ cao nguyên, không có một ngọn cỏ, hoàn toàn trạch hướng mục tiêu dự định.

Tại lưỡng giới Toa bản đồ tinh vực, bọn họ vốn nên là trực tiếp hàng lâm tại đại mật giới Đô thành, nhưng nhưng bây giờ đến một chỗ hoang vu cao nguyên, nếu như không phải là bản đồ tinh vực sai lầm, như vậy hiển nhiên là có người xuất thủ quấy nhiễu đại mật giới sao quỹ.

Nhưng Lâm Hoang không có để ý, hấn tâm huyết dâng trào, đã biết lần này đại mật giới hành trình sẽ có kiếp nạn, không sợ hãi đứng người lên, ý bảo Thôn Bảo mở ra cửa khoang.

Nhân nhật dương quang rơi xuống, không tính nóng bỏng, nhưng nhìn kỹ, liền phát hiện dương quang bên trong có nhân nhật pha tạp bóng mờ. Lâm Hoang theo bản năng ngẩng đầu, mục quang băng lãnh, nhìn về phía thiên không.

Hắc Nhân Kiệt đám người cũng là theo bản năng ngẩng đầu, sau đó tất cả đều ngược lại hít một hơi khí lạnh, không dám tin.

Lúc này đại mật giới trên không trung, bỗng nhiên xuất hiện một cái đáng sợ lỗ đen, tinh vân khuếch tán, vạn vạo hào quang, vô số thần quang đung đưa lưỡng giới Toa, Hòa Lực Thập Túc Tinh Không chiến hạm từ cái hắc động kia bên trong chui đi ra, giống như châu chấu tuôn hướng đại mật giới đại địa, huyết quang ngút trời, đan chéo chiến hỏa, khói thuốc súng lướt qua, thảm thiết chấn động.

Toàn bộ đại mật giới không khí đều tại rít gào, đều tại gào thét, chiến tranh! Chiến tranh! Chiến tranh!

"Ta đi hấn sao Hoàng Thiên tộc! Đây là vượt qua giới chiến tranh!"

Hắc Nhân Kiệt nhìn không được rít gào lên tiếng, trước mắt cảnh tượng tuy hấn chưa từng gặp qua, nhưng ở sách sử miêu tả trung lại là thường xuyên có thể trông thấy như vậy ghi lại.

"Thiên không xuất hiện khe nứt, có lỗ đen thôn phệ thể giới sinh cơ, che đậy Nhật Nguyệt, vô số Dị tộc chiến hạm giống như châu chấu hàng lâm đại địa, gió tanh mưa máu, thấy ngang khắp đồng, đây là chiến tranh, chiến tranh, chiến tranh!"

Trước mắt tình huống cùng trong sử sách ghi lại hoàn toàn nhất trí, cho nên Hắc Nhân Kiệt không có bất kỳ nghi vấn, trước mắt xuất hiện là một hồi chiến tranh, một hồi to lớn, đủ để bị diệt một cái thể giới vượt qua giới chiến tranh.

Kia vắt ngang trên không trung giống như lỗ đen đồng dạng khe nứt, là Dị tộc thi triển vô thượng sức mạnh to lớn bố trí xuống chiến tranh Truyền Tống Trận, có thể tại một cái trong thể giới bố trí xuống chiến tranh Truyền Tống Trận, ý vị này là đối phương đã công phá đại mật giới sao quỹ, chiến tranh đã đến thảm thiết nhất thời khắc.

Hai cái chủng tộc, hai cái thể giới chiến tranh, đủ để chôn vùi hết thủy thiên kiều, cho dù là thánh nhân, tại đây dạn trong chiến tranh, cũng là như muối bỏ biển, vô pháp Chủ Tể biến hóa.

"Hoàng Thiên nhất tộc, kỳ tâm có thể tru, kỳ tâm có thể tru a!"

Hắc Nhân Kiệt vô cùng đau đớn gầm hét lên, một hồi vượt qua giới chiến tranh sao mà thảm thiết, hung mãnh. Hấn không tin Hoàng Thiên giới không biết trận này vượt qua giới chiến tranh phát sinh. Có lẽ như vậy chiến tranh tại vạn giới trung mỗi Thiên Đô có phát sinh, không thể để cho thể giới khác người hơi bị động dung, thậm chí tối đa sẽ xuất hiện tại mỗi ngày tin tức không kham nổi mất một lan tiêu tự báo trên đường. Nhưng với tư cách là liên nhau Đại Thể Giới, Hoàng Thiên giới khẳng định mật thiết chú ý trận chiến tranh này.

Cho nên Hắc Nhân Kiệt trong lòng lập tức liền biết đây là một hồi kinh tâm trù tính âm mưu, mà bọn họ hoàn toàn không biết gì cả liền bước vào trong âm mưu, nghĩ tới đây Hắc Nhân Kiệt liền cảm giác mình thật sự là thật quá ngu xuẩn.

Lâm Hoang tại Hoàng Thiên giới chiến đấu, sáng khoái lâm li, cạo chết một cái Bán Thần, làm cho Hoàng Thiên nhất tộc cắn hàm răng cùng huyết nuốt, làm sao có thể còn cung kính đưa bọn họ rời đi.

Quả nhiên, đây là Hoàng Thiên giới âm mưu, chỉ cần bọn họ hàng lâm đại mật giới, thế tất yếu cuốn vào trận chiến tranh này bên trong.

Nhưng tay một hồi vượt qua giới chiến tranh, Hắc Nhân Kiệt nghĩ cũng không dám nghĩ.

Thôn Bảo cũng là sắc mặt trắng bệch, nhưng tóm lại đối với Lâm Hoang có lòng tin, giữ vững tinh thần, nói: "Hắc Nhân Kiệt, không phải sợ. Chỉ là một hồi vượt qua giới chiến tranh mà thôi, trước kia ta lang thang thời điểm, cũng xem qua Thiên Nhân giới công chiếm thế giới khác cảnh tượng, hiện tại như vậy,

Không đáng nhắc tới, không đáng nhắc tới."

Trong miệng nói qua, nhưng Thôn Bảo phát run hai chân, lại là bán rẻ năng.

Nguyên Thiên Cương mục quang ngưng trọng, nhìn về phía Lâm Hoang. "Sư tôn, chúng ta bây giờ nên làm thế nào cho phải. Nếu là vượt qua giới chiến tranh, mong rằng đối với phương đã sớm triệt để khống chế đại mật giới sao quý, chiến tranh chấm dứt lúc trước, chúng ta muốn rời khỏi, sợ là không thể nào."

Bị khống chế sao quý, lưỡng giới Toa muốn tiến hành vượt qua giới truyền tông liền trở nên không thể nào. Nguyên Thiên Cương cũng không tin tưởng, hiện tại như vậy chiến tranh dưới tình huống, đối phương sẽ vì bọn họ mở ra sao quý, để cho bọn họ rời đi.

Nói không chừng bọn họ sở dĩ có thể lôi kéo đến lớn mật giới sao quý, đi đến đại mật giới, chính là đối phương một cái âm mưu, vậy điểm đánh viện binh, này cổ xưa chiến thuật, vĩnh viễn sẽ không chứng thực.

Muốn công chiếm một cái Đại Thế Giới, không phải là đơn giản như vậy. Đối phương hiển nhiên cũng dự đoán đến sẽ có thế giới khác người đến tương trợ đại mật giới, cho nên không có đóng đại mật giới sao quý đối ngoại lôi kéo, chỉ có vào chứ không có ra, vậy điểm đánh viện binh, hiện tại bọn họ sợ là đã bị đối phương để mất tới, bị coi như đại mật giới viện binh, lập tức sẽ phái người xuất ra xoắn nát.

Nghĩ tới đây, Nguyên Thiên Cương đồng tử co rút lại, cảnh giác lên.

Lâm Hoang phát phát tay, ánh mắt nhìn thiên không, mỗi một lần nhìn như long trọng khói lửa bùng nổ, chính là hai cái chủng tộc, hai cái thế giới thảm thiết va chạm, đây là vượt qua giới chiến tranh, một hồi không thể thua chiến tranh.

Lâm Hoang có thể cảm nhận được dưới chân này mảnh đại địa đang khóc, toàn bộ đại mật giới trên không hội tụ lên thảm thiết tình hình chung, bất quá bốn chữ, bảo vệ nhà Vệ quốc.

Thảm liệt như vậy chiến tranh, hoặc là lưỡng bại câu thương, hoặc là một phương hoàn toàn bị chinh phục. Như vậy chiến tranh, đại mật giới trung sẽ có vô số thiên tài tuân theo thế giới khí vận, thừa thế xông lên, hoành không xuất thế.

Lâm Hoang đối với cái này rất có hứng thú, hẳn là không tin tức giận cái gì vận. Bất quá loạn thế xuất hào kiệt, ngược lại là thật sự, bất quá cùng khí vận khiên liên quan đến nhau, liên huyền diệu khó giải thích.

Tại Lâm Hoang trong nhận thức biết, cái gọi là khí vận, bất quá là hoàn cảnh tạo nên. Sanh ra ở thiết cùng hóa tẩy lễ, tự nhiên so với thịnh thế sinh ra nhân tâm chí càng kiên. Loạn thế Vô quy tắc, tự nhiên so với thịnh thế lại càng dễ xuất đầu. Bất quá vọng nói khí vận, Lâm Hoang lắc đầu, nói: "Không sao. Bất kể là chiến tranh loạn thế, hay là thái bình thịnh thế, đều là một hồi phong cảnh, có thể phong phú kinh nghiệm của các người, không muốn bỏ qua."

"Về phần rời đi. Đại mật giới đi không được, kia liền đi đối diện thế giới kia cũng được."

Lâm Hoang nhàn nhạt một câu, lại làm cho Nguyên Thiên Cương đám người trong chớp mắt trấn định lại, theo Lâm Hoang mục quang nhìn lại, trông thấy kia cái vất ngang thiên không lỗ đen, không khỏi đều là cười khổ một tiếng.

Cũng chỉ có Lâm Hoang, mới có như vậy hào khí, vậy mà nghĩ xuyên qua chiến tranh Truyền Tông Trận, đi đối diện thế giới cười lưỡng giới Toa rời đi.

Kẻ tài cao gan cũng lớn, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

"Bất quá." Hắc Nhân Kiệt cười khổ một tiếng, chỉ phía trên không trung hung mãnh đánh giết tới chiến hạm, "Bọn họ đối với chúng ta cũng không như thế nào hữu hảo, sợ là coi chúng ta là trở thành đại mật giới viện quân."

Lâm Hoang không nói chuyện, căn bản không có nhìn cách nơi này đã chưa đủ ngàn dặm chiến hạm, phóng ra một bước, "Không sao. Khó được tới một lần, mà lại theo ta đi nhìn xem, này đại mật giới bao la hùng vĩ núi sông."

Nguyên Thiên Cương không có hai lời, lập tức đuổi kịp Lâm Hoang bước chân, Thôn Bảo hóa thành nguyên hình, biến thành con mèo nhỏ, nhảy đến Nguyên Thiên Cương trên vai. Chỉ có Hắc Nhân Kiệt về mặt như đưa đám, có chút chân tay luống cuống nhìn nhìn càng ngày càng gần chiến hạm, kêu lên: "Uy! Chiến hạm đều đến cùng lên, người ngược lại là nói cho ta một chút, nên làm như thế nào a!"

Chương 98: Mỹ nhân hung mãnh

Bây chiếc chiến hạm khổng lồ hoành không, đứng ở trên cao, một mực khóa chặt Lâm Hoang đám người.

Này bảy chiếc chiến hạm khổng lồ thoát nhìn xa hoa, có thần nữ Phi Thiên đồ lạc ấn ở trên, đủ loại bảo thạch tô điểm, thoát nhìn hết sức xinh đẹp, nhưng từng tầng thần trận hào quang lấp lánh, khí tức hủy diệt thô lộ, mỗi trên một chiếc chiến hạm đều có cửu tòa dữ tợn Diệt Thần nổ, tán phát khủng bố đáng về khí thế độc ác, làm cho người ta sợ hãi.

Lâm Hoang có chút hăng hái nhìn nhìn này bảy tàu chiến hạm, phân tích thần trận, gât gât đầu, hẳn mặc dù đối với trận pháp không tinh thông, thế nhưng Xúc Loại Bảng Thông, vền vẹn từ thần trận trên tản mát ra hào quang khí tức, nhưng cũng biết mỗi trên một chiếc chiến hạm đều ít nhất gia trì mười loại bất đồng thần trận, Địa hùng hậu, phong mau lẹ, Thủy thoải mái, hỏa bạo liệt, xảo diệu kết hợp cùng một chỗ.

Này bảy tàu chiến hạm mỗi một chiếc đều là nhân gian hung khí, có thể tàn sát một thành trì, trực diện vương giả. Éch ngồi đáy giếng, kia từ trong hắc động phun ra chiến hạm, rậm rạp chằng chịt, tựa như châu chấu đồng dạng, thiết huyết hồng lưu, mỗi một chiếc như đều có được này bảy tàu chiến hạm uy năng, kia quả nhiên là long trời lở đất, có thể hủy diệt một cái thế giới.

"Ba nam nhân. Ba cái cường tráng nam nhân! Rất tốt, nam bắt lại, đầu kia sùng vật, trực tiếp giết đi, có thể ăn thịt." Hung ác thanh âm từ xa hoa nhất, xinh đẹp nhất một chiếc chiến hạm trung truyền tới, lời nói hung thần ác sát, nhưng thanh âm lại là nũng nịu, làm cho người ta trước mắt phảng phất trông thấy một cái mỹ lệ nữ tử, giả bộ ác thái, trừng mắt nói chuyện.

Loại này cực kỳ không hài hòa cảm giác, tại Hắc Nhân Kiệt trong nội tâm dâng lên, có chút kinh ngạc mắt nhìn đỉnh đầu bảy tàu chiến hạm, nghĩ nghĩ, lý trí tới gần Lâm Hoang.

"Dựa vào cái gì? ! Bằng cái bọn họ gì ba cái liền cầm lên, ta sẽ bị làm thịt ăn thịt!" Thôn Bảo hỗn hển, gương nanh múa vuốt hét lớn.

"Cái này ngu xuẩn!"

Nguyên Thiên Cương cùng Hắc Nhân Kiệt đều có chút vô lực, này đến lúc nào rồi, Thôn Bảo gây chứ công phu hay là không ai bằng, vẫn còn có tâm tư để ý điểm này.

"Có ý tứ. Này con mèo nhỏ rất biết nói chuyện, thoát nhìn giống bắt phạm. Có thể làm cống phẩm hiến cho nữ hoàng Đại Nhân." Lại là một cái xinh đẹp giọng nữ, "Chỉ có ba nam nhân, ta muốn cường tráng nhất kia cái."

Vừa nói xong, một cái người mặc Tiên hoa khôi giáp mỹ nữ từ chiến hạm trung đi ra, tư thế oai hùng sát thoải mái, khí khái hào hùng bức người, một loại phong tình khác, bàn tay như ngọc trắng chỉ, chỉ vào Nguyên Thiên Cương, khẽ liếm cặp môi đỏ mọng, cuồng dã, hấp dẫn, làm cho người ta lòng say.

Nguyên Thiên Cương sững sờ, nhưng đối với phương là một nữ nhân, cũng không nên so đo, chỉ là hừ lạnh một tiếng. Mực quang băng lãnh, nhìn về phía nữ nhân kia.

Hắc Nhân Kiệt cũng là tròn mắt há hốc mồm, nhìn nhìn Nguyên Thiên Cương, lại nhìn một chút kia người mặc Tiên hoa khôi giáp nữ nhân, thấp giọng nói: "Huynh đệ. Xem ra ngươi hoa đào tới, nữ nhân này lớn lên không tệ, nếu không, ngươi liền từ hân."

"Cút!" Nguyên Thiên Cương tức giận đẩy ra Hắc Nhân Kiệt, nhìn về phía Lâm Hoang.

Lâm Hoang có chút hăng hái đánh giá nữ nhân kia, gât gât đầu, "Thuần âm thân thể, một cái, hai cái, ba cái. . . Ồ, vậy mà tất cả đều là thuần âm thân thể, có ý tứ."

"Hừ!" Kia khoác lên Tiên hoa khôi giáp nữ nhân hừ lạnh một tiếng, lúc này mới chú ý tới Lâm Hoang, trong mắt hiện lên một tia hồi hận.

"Ha ha. Hoa tập kích người. Lần này ngươi hãy nhìn nhìn lắm. Ta không với ngươi đoạt. Ngươi nếu như muốn kia cái cường tráng nhất, kia người nam nhân này liền thuộc về ta."

Lại là một mỹ nữ từ một cái khác tàu chiến hạm trung đi ra, phong, mỏng, bạo, nhu, ba đào mãnh liệt, toàn thân cao thấp chặt chẽ có ba đoá Tiên hoa che lại chỗ hiểm, lộ ra xích, trắng trơn lúa mì màu da da, làm cho người ta thấy kinh hãi.

Nhìn nhìn Lâm Hoang mực quang, tràn ngập mê luyến, tình, dục vọng, trong miệng lầm bầm nói: "Thật sự là hoàn mỹ nam nhân. Ngươi là ta, ai dám giành giật với ta, ta giết được nằng!"

"Ta như thế nào cảm giác. Các nàng rất háo sắc." Hắc Nhân Kiệt có chút bất an vặn vẹo thân thể, trốn ở Nguyên Thiên Cương sau lưng.

Lâm Hoang lông mày chau lên, cô gái này ánh mắt của người, để cho hắn có chút không vui.

"Câm miệng! Thanh y nam nhân lưu lại, Bồn Vương muốn đích thân hiến cho nữ hoàng Đại Nhân. Cái khác hai cái, chính các người phân phối cũng được."

Ở giữa nhất, xa hoa nhất, chiến hạm xinh đẹp nhất trung truyền đến giải quyết dứt khoát thanh âm,

Hai nữ nhân không dám phản bác, quý xuống tuân mệnh.

Kia cái gần như xích, trắng trợn nữ nhân đứng người lên, có chút lưu luyến từ trên người Lâm Hoang thu hồi ánh mắt, nhìn nhìn đối diện ăn mặc Tiên hoa khôi giáp nữ nhân nói: "Hoa tập kích người, ta xuất ba mươi trang nô, người đem kia cường tráng nam nhân nhường cho ta."

Kia ăn mặc Tiên hoa khôi giáp nữ nhân cười lạnh một tiếng, "Mặc kệ. Bớt sàm ngôn, người muốn phải không nghĩ tiểu Bạch đó mất, liền một chỗ cho ta cũng được."

"Người nghĩ hay quá nhỉ!" Kia gần như xích, trắng trợn nữ nhân phần nộ mở miệng, đưa tay một trảo, hướng về Hắc Nhân Kiệt chớp tới, "Tóm lại là một thêm đầu, tuy trắng nõn một chút, nhưng chung quy so với những cái kia đầu trọc đẹp mắt điểm!"

Hắc Nhân Kiệt trợn mắt há hốc mồm, không nghĩ tới sự tình biến thành tình trạng như vậy, mỹ nữ hung mãnh, trực tiếp xuất thủ đoạt nam nhân. Hắc Nhân Kiệt nghiêng răng nghiêng lợi, suy nghĩ có muốn hay không phản kháng.

Nhưng Nguyên Thiên Cương lại là không có cân nhắc những cái này, hừ lạnh một tiếng, trực tiếp xuất thủ, mạnh mẽ bá đạo, một quyền đánh giết, kia gần như xích, trắng trợn nữ nhân sắc mặt kinh hãi, không dám tin, bị Nguyên Thiên Cương một quyền đánh thành trọng thương, phun ra một ngụm máu tươi.

"Ha ha! Quả nhiên không hổ là ta xem trung nam nhân, còn dám phản kháng, rất tốt, rất tốt!" Ăn mặc Tiên hoa khôi giáp nữ nhân cười lớn một tiếng, không giận phản vui mừng, mục quang kinh hi, nhìn nhìn Nguyên Thiên Cương liên tục gật đầu, "Rất tốt, người mạnh như vậy cường tráng, ta quả nhiên không có nhìn lầm, tất nhiên có thể vì ta sinh hạ cường tráng hậu đại."

"Đi hắn sao! Quả nhiên là thật tóm lại sanh con. Nguyên Thiên Cương, người không muốn, để cho ta tới!" Hắc Nhân Kiệt kích động, hét lớn một tiếng, đẩy ra Nguyên Thiên Cương, ngẩng đầu ưỡn ngực, bày ra Phong Thái.

"Ha ha. Không quan hệ, từng cái một, đời đời nay, ta sẽ hào hào sùng hạnh các người." kia ăn mặc Tiên hoa khôi giáp nữ nhân cười lớn một tiếng, uyển chuyển đáng người, thấy Hắc Nhân Kiệt nuốt nước miếng một cái.

"Thật sự là chút vô sỉ nữ nhân!" Thôn Bảo căm giận bất bình, rất muốn một ngụm đem nữ nhân này nuốt, nhưng nghĩ đến kia bảy tàu chiến hạm, lại lùi bước một bước, trốn đến Nguyên Thiên Cương sau lưng.

Lâm Hoang cúi đầu xuống, lẳng lặng suy nghĩ một lát, nếu có điều được, gật gật đầu, mở miệng nói: "Mẫu gà tư sáng sớm, Âm Dương điên đảo, thuận âm diệt mặt trời. Có ý tứ, có ý tứ, không nghĩ được trận chiến tranh này một phương khác dĩ nhiên là tổ nữ giới."

Nhìn phiên diện, Lâm Hoang thấm nhuần những nữ nhân này lai lịch, gật gật đầu, không có hứng thú cùng các nàng đang dây dưa, quay người cất bước liền đi.

"Muốn đi? ! Bắt hết cho ta!" Ở giữa nhất, xinh đẹp nhất, xa hoa nhất chiến hạm trung truyền đến thanh âm lập tức im bật. Cũng không thấy Lâm Hoang làm bộ, bảy tàu chiến hạm liền phảng phất đông lạnh nhập Hổ Phách trung con ruồi đồng dạng, sợ hãi lan tràn, không thể động đậy, chỉ có thể trở mặt nhìn Lâm Hoang đám người rời đi.

Hắc Nhân Kiệt cẩn thận mỗi bước đi, có chút lưu luyến, "Thật tốt mỹ nhân a, tuy hung mãnh, thế nhưng có thể hàng đêm sinh ca, cũng đáng. Bởi vì cái gọi là, chết dưới hoa mẫu đơn, thành quý cũng phong lưu."

"Vậy sao người không chết đi!" Thôn Bảo cao giọng cười nhạo, "Vậy thế nhưng là tổ nữ giới nữ nhân, liền người này tiểu thân thể, ồ, ồ, ồ!"

Một đường đi, Thôn Bảo một đường cười nhạo, Hắc Nhân Kiệt mặt mũi tràn đầy khinh thường, ngăn người mê mẩn, trước mắt lơ mơ còn có thể trông thấy vừa rồi kia hai cái mỹ nhân uyển chuyển đáng người.

Đội đến Lâm Hoang mấy người đi xa, phảng phất Hổ Phách bị đông lại bảy tàu chiến hạm rốt cục có thể động tác, một tiếng thét kinh hãi từ ở giữa nhất chiến hạm trung truyền tới, "Thánh vị! Là một cái thánh vị! Lập tức báo cáo nữ hoàng Đại Nhân, có thánh vị phù xuống!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 99: Tổ nữ giới

Tổ nữ giới, một cái tại vạn giới có rất nhiều truyền thuyết thế giới.

Cho dù chưa từng nghe qua tổ nữ giới, nhưng là nhất định biết Chư Thiên vạn giới trong có một cái Nữ Nhi Quốc. Đó chính là tổ nữ giới.

Trong truyền thuyết, tổ nữ giới trong toàn bộ đều nữ nhân, không có nam nhân. Tổ nữ giới mỗi một nữ nhân đều xinh đẹp như hoa, thiên kiều bá mị, là hiếm có mỹ nhân. Các nàng dựa vào một mảnh dục nhi sông sinh sôi nảy nở truyền thừa, chỉ cần uống xong nước sông, liền có thể sinh dục, hơn nữa sanh ra toàn bộ đều nữ hài.

Trong truyền thuyết tổ nữ giới mẫu gà tư sáng sớm, Điền Đảo Âm Dương, mỗi một nữ nhân đều là khó gặp thuần âm thân thể, mà thống trị toàn bộ tổ nữ giới nữ hoàng huyết mạch lại càng là nhiều thể hệ truyền thừa Thái Âm thân thể, mạnh mẽ được bất khả tư nghị.

Những cái này truyền thuyết có thật sự có giả, nhưng không thể phủ nhận, tổ nữ giới tại vạn giới bên trong đích xác rất có nổi danh. Là rất nhiều nam nhân tha thiết ước mơ thế giới.

Nói thí dụ như bây giờ Hắc Nhân Kiệt liền ước gì tổ nữ giới một vị đại thánh lập tức hàng lâm, thuần thực đã đảo Lâm Hoang, sau đó hẳn liền có thể tận hưởng tề nhân chi phúc, sống mơ màng mộng, hàng đêm sinh ca.

"Ai, các ngươi như thế nào hiểu được giữa nam nữ mỹ diệu tư vị." Hắc Nhân Kiệt thở dài, lẽ mà lẽ mề, không muốn đi theo Lâm Hoang tiếp tục đi tới, nhìn chung quanh, hy vọng có thể có một chiếc chiến hạm rơi xuống, lấy nhanh như chớp xu thế đưa hắn cướp đi.

Đại mật giới thổ địa không thích hợp trồng trọt, độ cao so với mặt biển tương đối cao, từ cao nguyên một đường đi xuống, trông thấy thổ địa toàn bộ đều bị phong hóa được rậm rạp cát sỏi, hoang vu bực phát, đừng nói người ở, chính là chim bay đều nhìn không đến một cái.

Lâm Hoang cũng không để ý, cùng nhau đi tới, chỉ điểm giang sơn, cảm giác khuếch tán, một mặt cảm thụ được đại mật giới trung hùng lực khí thế chiến tranh, một mặt tinh tế tra xét toàn bộ đại mật giới núi sông.

Núi sông có thể chí khí, chiến tranh có thể luyện tâm.

Lâm Hoang từ trước đến nay sẽ không buông tha cho mấy may khả năng tăng cường thực lực của chính mình cơ hội.

Đi một chút ngừng ngừng, Lâm Hoang cũng không có tận lực ẩn nấp dấu vết hoạt động, nhưng Thiên Nhân dưới sự cảm ứng, bất kể là đại mật giới, hay là tổ nữ giới chiến hạm cũng không thể phát hiện Lâm Hoang đám người hành tung.

Chỉ có trở thành đại thánh mới biết được thánh vị đáng sợ, chỉ cần Lâm Hoang không nguyên ý làm cho người ta phát hiện, như vậy dù cho Lâm Hoang liền đứng ở trước mặt của ngươi, ngươi cũng không phát hiện được Lâm Hoang.

Ánh mắt của ngươi hội lừa gạt ngươi, cảm giác của ngươi hội lừa gạt ngươi, này thiên địa thậm chí đều tới lừa gạt ngươi.

Bởi vì cái gọi là tiểu mơ hồ tại hoang dã miền quê, đại mơ hồ tại thành phố.

Tu luyện đến đại thánh cảnh giới, dù cho bước chậm tại phồn hoa trong chợ, cũng tuyệt đối không có ai có thể phát hiện.

Đi nửa ngày, Lâm Hoang bọn họ rốt cục gặp được người ở.

Đây là một chỗ chiến tranh qua đi thành trấn, khói thuốc súng không hơi thở, từng bày người mặc Tiên hoa khôi giáp mỹ nữ chiến sĩ, như lang như hổ tràn vào thành trấn bên trong, đem từng cái một nam nhân trục xuất khỏi.

Thình thoảng giúp nhau nói chuyện với nhau, xoi mói, thấy được cường tráng nam nhân, thậm chí sẽ có người thừa cơ giờ trò, thấy Hắc Nhân Kiệt nóng mắt không thôi.

"A! ! Có dừng khí buồng ra kia cái đầu trọc, hướng về phía ta tới!" Hắc Nhân Kiệt nội tâm rít gào, hận không thể lấy thân thay thế, nhìn thấy những nam nhân kia phảng phất bị vũ nhục đồng dạng tuyệt vọng, bị phản, lại càng là tức giận đến ngứa răng.

"Bị nhiều như vậy như hoa như ngọc mỹ nữ phi lễ, quả thực là nam nhân Chung Cực mộng tưởng. Này đầu trọc lại vẫn về mặt tuyệt vọng muốn chết bộ dáng, quả thực là đối trá, đáng xấu hổ tới cực điểm!"

"Ngươi biết cái gì! Đại mật giới người tu hành, giới nữ sắc, dâm dục vọng chính là tội lớn. Ngươi xem kia đầu trọc, chịu giới ba, tất nhiên là thụ giới đại mật giới người tu hành." Thôn Bảo cười lạnh một tiếng, đối với Hắc Nhân Kiệt không học vấn không nghề nghiệp, rất là xem thường.

Lâm Hoang gật gật đầu,

Như có điều suy nghĩ, ánh mắt nhìn hướng lên bầu trời, trong mắt hẳn thấm thiết chiến cuộc tất cả đều bị đi trừ, lộ ra chân thật nhất bản chất, vô hình tình

hình chung trong mắt hẳn rõ ràng có thể thấy.

Có thể thấy được trên không trung có một đầu to lớn bảy màu Hoàng diệu, đang tại cắn nuốt một đầu Hoàng Long sinh cơ. Đây là hai cái Đại Thế Giới tối bốn nguyên khí thể biến thành, chỉ có tu luyện tới Lâm Hoang như vậy cảnh giới mới có thể động như thấu suốt.

"Có ý tứ." Lâm Hoang gật gật đầu, một hồi vượt qua giới chiến tranh người thắng, sẽ đạt được rất nhiều chỗ tốt, tài nguyên cướp đoạt hay là tiếp theo, càng trọng yếu hơn là tự tay tan vỡ một cái thế giới, một chủng tộc tình hình chung, tín niệm, hi vọng, như vậy tẩy lễ, so ra mà vượt một cái Thánh Giả trăm ngàn năm khổ tu.

Lâm Hoang tại Hoàng Thiên giới đánh một trận, liền lấy được chỗ tốt rất lớn, tuy cuối cùng không thể triệt để đánh nát Hoàng Thiên giới hi vọng, tín niệm, nhưng cũng là lấy được lợi ích không nhỏ, tâm chí lấy được tẩy lễ, con đường lấy được kiên định.

Đây là khổ tu chỗ vô pháp thể ngộ.

Cho nên Lâm Hoang có chút rục rịch, muốn nhúng tay trận chiến tranh này, tương trợ tổ nữ giới nhất cử công hãm đại mật giới, chia xẻ này một phần tẩy lễ.

Nhưng lúc đầu, Lâm Hoang thờ dài một tiếng, biết hiện tại tổ nữ giới hiện tại ưu thế cực kỳ rõ ràng, sợ là sẽ không tùy ý hấn đi kiếm một chén canh.

"Sai rồi. Con đường của ta không ở trên mặt này. Vương đồ sự thống trị, cùng ta có quan hệ gì đâu, không bằng trở lại." Lâm Hoang lắc đầu, tâm Thần Thông rõ ràng, đề xuống trong nội tâm nhậm Vọng Niệm, biết mình thiếu một ít lại đi đến lối rẽ, hăm vào đối với lực lượng tuyệt đối truy cầu bên trong, ngược lại có chút đã bị mất phương hướng chính mình con đường.

Rõ ràng đạo sau khi tu luyện chính là như thế, hơi hơi không cẩn thận, sẽ bước vào lối rẽ, mất phương hướng con đường, đây là thủ đạo khó khăn, nhưng là có khả năng uốn cong thành thẳng, tự cho là đúng, chưa bao giờ mất phương hướng. Trong đó khó khăn, không thể ngôn ngữ nói rõ. Dù cho thể đạo phát triển đến bây giờ tình trạng này.

Vạn giới các loại tuyệt học đều có lưu thông, thế nhưng các thời kỳ Thánh Giả không có một cái nào lưu lại về thủ đạo chi lộ kinh lịch, bởi vì trong chuyện này không có kinh nghiệm, không có phương pháp, chỉ có cảm cần thận chi tâm, đi dừng mãnh tiến sự tình, không thể nói trước, giảng không được.

Tâm Thần Thông rõ ràng, Lâm Hoang khí tức càng thêm lẫn lộn mang, nhìn nhìn kia thụ giới gã đại hán đầu trọc bị tổ nữ giới mỹ nữ chiến sĩ bắt tiến chiến hạm, đưa tay một trào, vô thanh vô tức, kia gã đại hán đầu trọc lập tức xuất hiện trong tay hắn, mà tổ nữ giới mỹ nữ chiến sĩ, lại là nửa điểm cũng không có phát giác được dị thường.

"Có nhiều mỹ nữ như vậy không bắt, bắt cái đầu trọc làm gì!" Hắc Nhân Kiệt bụng báng một câu, đá đá vậy có chút ngạc nhiên kinh hãi gã đại hán đầu trọc, "Uy. Không chết liền cho ta chi một tiếng!"

"Chì!"

Kia gã đại hán đầu trọc ngược lại là thành thành thật thật chi một tiếng, thiếu chút nữa không có đem Thôn Bảo cười trở mình.

Hắc Nhân Kiệt dờ khóc dờ cười, Nguyên Thiên Cương cũng là buồn cười nở nụ cười.

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, hỏi, "Nói cho ta biết. Đại mật giới nhưng còn có không bị phong tỏa sao quý?"

Kia gã đại hán đầu trọc ngây ra một lúc, lắc đầu, "Đã không còn. Ba tháng trước, tất cả sao quý đều bị hãm. Các người là thế giới khác người?"

"Không sai. Ta hỏi người, trận chiến tranh này bắt đầu đã bao lâu? Người mới bao nhiêu tu vi, người làm sao biết tất cả sao quý đều bị hãm sao? Hừ, dám không thành thật, đại hình hầu hạ!" Hắc Nhân Kiệt hừ lạnh nói.

Kia gã đại hán đầu trọc không để ý đến Hắc Nhân Kiệt, chỉ nhìn lấy Lâm Hoang, bỗng nhiên quỳ rạp xuống đất, bái phục nói: "Tổ nữ hung mãnh. Kính xin mấy vị tương trợ chúng ta, sớm ngày chấm dứt trận này bất nghĩa chiến tranh."

Lâm Hoang mặt không biểu tình, chỉ nhìn lấy này gã đại hán đầu trọc, bỗng nhiên cười nói: "Có ý tứ. Người là mấy đời mật tổ?!"

Một câu, mọi người đều kinh sợ.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: 9 thay mật tổ

Mật tổ.

Quản lý đại mật giới tối cao quyền lực, có thể nói là toàn bộ đại mật giới kẻ thống trị.

Như đại mật giới, Hoàng Thiên giới thậm chí tổ nữ giới lớn như vậy thế giới, thanh danh không hiện, nội tình chưa đủ, thường thường thực hành đều là Đế vương chế độ, trung ương tập quyền.

Đại mật giới mật tổ chính là này đại mật giới tối cao kẻ thống trị, đại đại tương truyền, hơn nữa có chút thần kỳ, mỗi đời mật tổ cũng sẽ ở lâm chung trong đó chỉ định tiếp nhiệm mật tổ.

Hơn nữa cái này một đời mật tổ có rất nhiều hài đồng, có rất nhiều đồ tể, có rất nhiều tội phạm, dù cho không hiểu nửa điểm tu luyện phương pháp, dù cho thân phận như thế nào hèn mọn, cũng sẽ lập tức bị đại mật giới đưa lên thánh đàn, quản lý vô thượng quyền lợi.

Này tại Nhân giới mà nói là không thể tưởng tượng sự tình.

Cho nên khi nghe được trước mắt này gã đại hán đầu trọc dĩ nhiên là thế hệ này mật tổ, Hắc Nhân Kiệt chân kinh khó tả, không thể tin được, ý vị này là dù cho này gã đại hán đầu trọc không có nửa điểm tu vi, cũng có thể ra lệnh một tiếng, triệu tập đại mật giới vô số vương hầu, Thánh Giả vì kia công hiến.

Kia gã đại hán đầu trọc nhìn Lâm Hoang liếc một cái, không hỏi Lâm Hoang là như thế nào nhìn ra được, chỉ là chấp tay trước ngực, gật gật đầu, đứng dậy, đỉnh thiên lập địa, một đời bá chủ khí tức lộ ra ngoài, rõ ràng còn đều là một người, nhưng trong nháy mắt lại là phảng phất thay đổi một người. Khí tức hùng hồn bá đạo, tràn ngập Cửu Thiên, ép tới người thở không nổi.

"Bồn tọa cửu đại mật tổ Ma Ha tát." Kia gã đại hán đầu trọc nhàn nhạt mở miệng, mục quang sáng ngời nhìn nhìn Lâm Hoang, "Ngươi là vị nào đại thánh hàng lâm?"

"Cửu đại mật tổ Ma Ha tát." Lâm Hoang gật gật đầu, "Ý tứ của Ma Ha là đại, vô lượng. Ngươi đây là tôn xưng chính mình vì đại sĩ, nghĩ đến ngươi tất nhiên không có thượng thủ đoạn tiêu trừ trận chiến tranh này, cần gì phải tới cầu ta."

Ma Ha tát thật sâu nhìn Lâm Hoang liếc một cái, bỗng nhiên cười nói: "Bồn tọa không phải là tới cầu đại thánh, mà là nghĩ đưa đại thánh một hồi đại tạo hóa, đại cơ duyên."

Lâm Hoang không có động tĩnh, "Hả? Nhưng lắng tai nghe."

"Đại thánh cũng biết ngày xưa Nhân Hoàng luyện ba ngàn tổ nữ, được chứng nhận vô thượng Thần Chủ chi vị. Hiện giờ Nhân Hoàng ẩn lui, Vô này trên Pháp cũng thất truyền, nhưng bồn tọa lại là biết này tổ nữ giới chính là ngày xưa Nhân Hoàng vì chính mình ba ngàn tổ nữ mở ra thế giới, này tổ nữ giới trung liên cất dấu này vô thượng Pháp. Đại thánh nếu có thể cùng bồn tọa liên thủ, tan vỡ tổ nữ giới, đạt được này vô thượng Pháp, có thể chứng nhận Bồ Đề tát thùy."

Lâm Hoang mục quang băng lãnh, mặt không biểu tình nhìn nhìn Ma Ha tát, cười lạnh nói: "Đừng vội hù ta. Cái gọi là Bồ Đề tát thùy, bất quá là cảm giác hữu tình, lấy hữu tình chi thuật khống chế vô tình chi tâm, siêu thoát chúng sinh. Ngươi tự xưng Ma Ha tát, chính là cảm giác mình đã chứng được Bồ Đề tát thùy, ngươi đã có cảm giác hữu tình phương pháp, ta cần gì phải bỏ gần tìm xa."

Ma Ha tát kinh ngạc nhìn Lâm Hoang liếc một cái, khen: "Đại thánh xem ra cùng ta đạo hữu duyên, đối với ta đạo biết quá tường tận, kia nên biết ta nói là chính là độ chúng sinh chi đạo, sợ là cùng đại thánh con đường không hợp."

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, "Ta xem ngươi lời nói cử chỉ, cùng Đại Thiện giới người hoàn toàn giống nhau. Ta chỉ hỏi ngươi, ngươi này đại mật giới cùng Đại Thiện giới có gì quan hệ?!"

Ma Ha tát chấp tay trước ngực, gật gật đầu, "Ta đại mật giới tuy cùng Đại Thiện giới đồng tông đồng nguyên, nhưng đạo bất đồng bất tương vi mưu. Nếu nói là có quan hệ, tự nhiên là có quan hệ. Nếu nói là không quan hệ, tự nhiên cũng là không quan hệ. Đại thánh một lời có thể tài."

"Những cái này đầu trọc, nói chuyện như lọt vào trong sương mù, thật là làm cho người hận không thể một quyền giết sạch sẽ!" Nguyên Thiên Cương buồn bực thanh âm hờn dỗi nói nhỏ một câu, sợ tới mức Hắc Nhân Kiệt vội vàng che miệng của hắn.

Kia Ma Ha tát cũng nghe đến lời của Nguyên Thiên Cương, cười cười, "Ta nói độ hữu duyên. Nghe hiểu được chính là nghe hiểu được, nghe không hiểu, bồn tọa chính là nói lên ngàn năm vạn năm, cũng là nghe không hiểu."

Lâm Hoang phất phất tay, không có hứng thú cùng Ma Ha tát tiếp tục dây dưa,

"Nếu ngươi muốn cùng ta kết cái thiện duyên, liền nói cho ta biết nên như thế nào rời đi này đại mật giới?"

"Chiến hòa như đồ, bá tánh chịu khổ, chính là cứu khổ cứu nạn, vừa hiển thánh uy thời điểm, đại thánh hà tất vội vã rời đi." Ma Ha tát thân nhiên nói.

"Vây là của ngươi dân, không phải là ta đấy!" Lâm Hoang hai mắt băng lãnh, lạnh lùng vô tình, "Thiên Đạo vô tình, vạn vật đều vì số cầu. Sinh tử Luân Hồi, đều là mệnh số, hà tất cứu, tội gì cứu!"

"Nguyên lai đại thánh đi là con đường của Thiên Đạo." Ma Ha tát gật gật đầu, nhìn nhìn Lâm Hoang, "Thiên Đạo bất nhân, ta lại là roi xuống tầm thường. Cũng thế, đại thánh nhưng có thể mở miệng, phải như thế nào mới nguyên xuất thủ giúp ta."

Lâm Hoang lắc đầu, hẳn không có hứng thú nhúng tay trận chiến tranh này, ai thắng ai thua, đều không có quan hệ gì với hắn.

Ma Ha tát bỗng nhiên thở dài một tiếng, "Đại thánh nếu như không nguyện ý xuất thủ tương trợ, cũng thế. Bồn tọa cũng không ép buộc. Bất quá đại thánh muốn rời khỏi, tại đại mật giới trung lại là vô pháp có thể tương trợ, tổ nữ giới nữ hoàng đã định trụ sao quý, tất cả lưỡng giới Toa cũng không thể rời đi. Đại thánh như muốn rời khỏi, sợ là chỉ có xâm nhập chiến tranh Truyền Tống Trận, tiến nhập tổ nữ giới mới có biện pháp rời đi."

Lâm Hoang gật gật đầu, biết Ma Ha tát không có lừa gạt hắn. Tổ nữ giới thế công như nước thủy triều, cả tộc đột kích, như thế nào lại cho đại mật giới lưu lại cơ hội đào tẩu, tất nhiên là không chế tất cả sao quý.

Bất quá Lâm Hoang cảm thấy kỳ quái, đại mật giới bất kể như thế nào đều là Ma Ha tát địa bàn, lấy Ma Ha tát thủ đoạn, hẳn là không có khả năng để cho tổ nữ giới chương không toàn bộ tất cả sao quý, ít nhất cũng có thể giữ lại một hai vị trí sao quý trong tay.

Tựa hồ nhìn ra Lâm Hoang nghi hoặc, Ma Ha tát thân nhiên nói: "Đại thánh đã tới chậm, cuối cùng ba mảnh sao quý, bồn tọa ba ngày trước đã hạ lệnh đồ, để tránh rối loạn quân tâm."

Một câu, đạo lấy hết Ma Ha tát trong nội tâm tàn khốc bá đạo.

Nếu như còn tồn có lưu sao quý, lớn như vậy mật giới trung thượng vị giả khó tránh khỏi không ôm lấy đào tẩu ý nghĩ, hiện tại bị Ma Ha tát xuất thủ hủy diệt, đoạn tuyệt hết thảy đường lui, từ chiến đến cùng, đã đoạn tất cả đại mật tộc chạy trốn tâm tư, chỉ có thể tử chiến, tử chiến, tử chiến!

Lâm Hoang gật gật đầu, mục quang chớp động, nhìn nhìn Ma Ha tát bỗng nhiên cười nói: "Thiếu chút nữa bị ngươi lừa gạt đi qua. Nghe nói tộc của ngươi có môn sáu Thế Mật Tương Thần Công, giao cho ta. Ta tựa như ngươi ý."

Ma Ha tát hừ lạnh một tiếng, đứng thẳng thân thể, cười to ba tiếng, "Ha ha. Đại thánh cũng ở mưu đồ tộc của ta sáu Thế Mật Tương Thần Công! Nói muốn, chính mình tới bắt!"

Một câu xuất, nộ khí bạo phát, chấn động thiên địa, so với Hoàng Thiên đại thánh mạnh mẽ đầu chỉ gấp đôi, để cho Nguyên Thiên Cương ba người rồi đột nhiên kinh hãi, không biết Lâm Hoang đến cùng đang suy nghĩ gì, nói hào hào, như thế nào đột nhiên mưu đồ trên người khác Trần Giới thần công.

Lâm Hoang mí mắt cũng không động một chút, gật gật đầu, nhìn nhìn bàn tay của mình, "Cũng tốt. Đại mật giới phong quang xinh đẹp tuyệt trần, ta liền nhiều thưởng thức mấy ngày cũng được."

Ma Ha tát trầm mặc một chút, biết mình trò hề bị Lâm Hoang xem thấu, lắc đầu, "Hảo, hảo, hảo! Quả nhiên không thể gạt được đại thánh. Sáu Thế Mật Tương Thần Công, có thể. Nhưng thỉnh đại thánh lập tức lên đường!"

Nghe đến đó, Nguyên Thiên Cương ba người cuối cùng phản ứng kịp, bọn họ muốn ly khai, phải tiến nhập tổ nữ giới, hiện tại tổ nữ giới đại quân áp trận, tất nhiên có thánh nhân giám sát, làm sao có thể cho phép Lâm Hoang bọn họ thông qua chiến tranh Truyền Tống Trận tiến nhập, hiện tại ly khai, tất nhiên là một hồi đại chiến.

Ma Ha tát không uống phí người nào, liền được Lâm Hoang cái vị này đại thánh tương trợ, quả nhiên là vô cùng tốt bàn tính.

Lâm Hoang chính là xem thấu điểm này, cho nên mới trực tiếp yêu cầu sáu Thế Mật Tương Thần Công, bằng không hẳn liền chờ thêm mấy ngày, du lãm đại mật giới vô hạn phong quang, đợi đến trận chiến tranh này chấm dứt, lại đi tổ nữ giới.

Ma Ha tát cũng minh bạch, Lâm Hoang chỉ cần chịu lập tức tiến đến tổ nữ giới, chính là giúp đại ân của hắn, mà sáu Thế Mật Tương Thần Công chính là thù lao, bằng không Lâm Hoang tình nguyện tiếp tục chờ hạ xuống.

Trong nội tâm mình bạch điểm này, cho nên Ma Ha tát cũng thông khoái, trực tiếp cho ra sáu Thế Mật Tương Thần Công, mục quang sáng ngời, nhìn nhìn Lâm Hoang đám người rồi đi.

"Lâm Hoang. Tổ nữ giới như thế hung mãnh, vậy mà có thể phát động vượt qua giới chiến tranh, đánh cho đại mật giới không ngẩng đầu được lên. Chúng ta vì sao không đợi hơn mấy ngày, vì chỉ là một môn sáu Thế Mật Tương Thần Công, là được này hung hiểm, sợ là có chút thua lỗ." Hắc Nhân Kiệt không dám nói Lâm Hoang không khôn ngoan, chỉ có thể uyển chuyển phản nã.

Hắn tuy ngoài miệng kêu cũng bị tổ nữ giới mỹ nữ chộp tới, nhưng thật sự có như vậy một khác, hẳn sợ là trốn cũng không kịp.

Lâm Hoang còn chưa mở miệng, Nguyên Thiên Cương liền hừ lạnh một tiếng, "Con đường phía trước lại hung hiểm thì như thế nào, chúng ta có chúng ta muốn đi phương hướng, tại sao có thể bởi vì con đường phía trước hiểm ác liền dừng lại!"

Lâm Hoang gật gật đầu, tán thành lời của Nguyên Thiên Cương, "Không sai. Các ngươi mà lại nhớ kỹ, Mặc bởi vì hiểm ác sợ bước tới. Con đường phía trước vĩnh viễn đều là khó khăn, ngươi cần chính là chiến thắng nó, mà không phải né tránh nó, đương nhiên nếu như phía trước là tuyệt lộ cũng phải biết quay đầu. Bất quá chỉ là tổ nữ giới, có tài đức gì, có thể khiến ta quay đầu."

Sâu kín thở dài một tiếng, Lâm Hoang mục quang nhìn về phía thiên không.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: 6 thể mật hỗ trợ

Cửu đại mật tổ Ma Ha tát nhìn nhìn Lâm Hoang mấy người không sợ hãi hướng lên bầu trời chiến tranh Truyền Tống Trận đi đến, cười lạnh một tiếng. "Quả nhiên là kẻ tài cao gan cứng lớn, cũng không biết cái nào thể giới đại thánh, lỗ măng như thế, vừa vận mượn đao giết người, phá ván này."

Lời nói rơi xuống đất, một cái bảy tám tuổi hài đồng bỗng nhiên xuất hiện ở cửu đại mật tổ Ma Ha tát trước mặt, đỏ thắm trường bào, thoạt nhìn có chút buồn cười, non nớt trong mắt lóe ra già nua hào quang, nhàn nhạt mở miệng, "Cửu đại. Người này không thể khinh thường. Nếu như bốn tọa không có đoán sai, hẳn hẳn phải là gần nhất quấy mưa gió Nhân giới Lâm Hoang. Thần bìa phía trên, 9527, lại là so với người ta mạnh hơn thêm vài phần. Cần thận ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo."

"Thất đại, người quá lo." Cửu đại mật tổ Ma Ha tát phát phát tay, ngôn ngữ kinh người, này hài đồng dĩ nhiên là thất đại mật tổ.

"Tổ nữ giới mấy vị kia cũng không phải là dễ đối phó. Đáng giận, nếu không là bát đại bán rở chúng ta, gì về phần này."

Kia hài đồng cười lạnh một tiếng, nhìn về phía Ma Ha tát, "Chưa nói tới cái gì bán đứng. Một đời muốn thành thần, người ta đều là tại trong cục. Chẳng lẽ người liền cam tâm, ngàn năm tu luyện như vậy tan thành mây khói, trở thành một đời thành thần đá đặt chân?"

Ma Ha tát cười lớn một tiếng, "Hắn chính là ta, ta chính là hắn. Hắn thành thần chính là ta thành thần. Thất đại, xem ra người cũng không an phận."

"Tình cảnh lời liền không cần nói nhiều. Nếu người là thật tâm thần phục một đời, đã sớm đi tổ nữ giới tương trợ một đời. Nói đi, người rốt cuộc là gì ý định." Kia hài đồng lắc đầu, mở miệng hỏi.

Thấy Ma Ha tát không nói lời nào, kia hài đồng giễu cợt một tiếng, "Hiện tại một đời, nhị đại, đời thứ ba, bốn đời, thời Ngũ Đại, lục đại tất cả đều tại tổ nữ giới, bị nhốt tại nghịch loạn Hồng Trần điên đảo trong thần trận. Bát đại phản bội, chỉ còn người ta hai người, có tính toán gì không không ngại nói thẳng."

"Tính toán của ta, người vẫn không rõ sao. Tóm lại là muốn tranh giành trên một tranh giành." Ma Ha tát ung dung nói, "Lâm Hoang chỉ cần vào trận, bát đại nhất định xuất thủ, đến lúc sau mặc kệ ai thắng ai thua, đều là người cơ hội của ta, ai có thể cướp được bát đại, liền nhìn người thủ đoạn của ta. Đến lúc sau chỉ cần có thể thôn phệ bát đại, ai có thể thành thần, còn chưa thể biết được."

Lời nói đến đây, Ma Ha tát cười lạnh một tiếng, nhìn về phía thiên không, đối với kia hài đồng nói: "Nhìn, trò hay muốn bắt đầu."

Lâm Hoang mấy người Bộ Bộ Sinh Liên, từng bước một hướng lên bầu trời chỗ sâu chiến tranh Truyền Tống Trận mà đi, thánh vị áp chế, kia giống như châu chấu thông thường tại không trung chiến đấu kịch liệt chiến hãm căn bản vô pháp phát hiện Lâm Hoang mấy người hành tung, dễ dàng, không có bất kỳ trở ngại, Lâm Hoang mấy người dưới chân một bước bước ra, tiến nhập chiến tranh Truyền Tống Trận, Thi Không đảo ngược, thiên địa nhiều lần.

Lâm Hoang mục quang băng lãnh, nhìn về phía hư không.

"A. A! Chúng ta bị gạt!" Thôn Bảo hét lên một tiếng, tất cả mọi người nhìn ra tình huống không đúng, này chiến tranh Truyền Tống Trận căn bản không có đem bọn họ truyền tống đến tổ nữ giới, ngược lại trực tiếp đến Vực Ngoại Tinh Không, đủ loại thần quang tách ra, thấp thoáng có thể trông thấy Lục Đạo che khuất bầu trời thân ảnh, ngồi ngay ngắn hư không, bảo tượng trang nghiêm.

"Lại có thánh vị tiến nhập! Là thất đại? Cửu đại? Hay là kia cái từ thể giới khác tới đại thánh?"

Hư không chỗ càng sâu, năm đạo uyển chuyển thân ảnh tất cả đứng phương vị, thi triển thủ đoạn, cấu thành nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trận, trong đó một đạo thân ảnh lạnh lùng mở miệng, mục quang nhìn về phía một cái phong thần tuấn lãng, mặt như quan ngọc, thư sinh cách ăn mặc nam nhân.

"Nữ hoàng Đại Nhân. Không phải là thất đại cùng cửu đại, hẳn là kia cái từ thể giới khác tới đại thánh." Sách này sinh cách ăn mặc nam nhân nhẹ nhàng mở miệng, mặt mày ngưng trọng, chính là Ma Ha tát trong miệng phản bội bọn họ bát đại mật tổ.

"Hừ. Quản lý hắn là ai! Nếu như vào chúng ta nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trận, kia liền phá đạo của hắn tâm, luyện hóa hắn thần thể." Một đạo khác thân ảnh mở miệng nói, mục quang nhìn về phía bát đại mật tổ, tình ý chân thành.

"Đại mỗ mỗ."

Ngươi nói phải cho dễ dàng." Tổ nữ giới nữ hoàng giận quá thành cười, "Nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trận có thể vây khốn sáu vị mật tổ, đã là cực hạn, còn có một vị đại thánh, sợ là không cần bao lâu, tự sẽ khiến bọn họ phá trận mà ra. Đến lúc sau kiểm củi ba năm thiêu một giờ, ngươi ta cùng lắm thì bỏ qua tổ tông cơ nghiệp, chạy xa ức vạn dặm. Chỉ là đáng tiếc ngươi hảo tình lang, sợ là chỉ có bị thôn phệ kết cục."

Bị gọi đại mỗ mỗ nữ tử nhất thời trầm mặc, thờ dài một tiếng, "Nữ hoàng Đại Nhân như là đã có quyết định, trực tiếp mở miệng cũng được."

"Hừ!" Tổ nữ giới nữ hoàng dè xuống trong nội tâm phần nộ, nhìn về phía bát đại mật tổ, "Việc đã đến nước này, chỉ có thỉnh ngươi này hảo tình lang vào trận ngăn trở, phòng ngừa bọn họ liên thủ! Bằng không, tình hình chung thôi vậy."

Bát đại mật tổ trầm mặc một lát, gật gật đầu, "Mà thôi. Chung quy lại muốn tự mình đối mặt đây hết thảy. Ta cái này vào trận."

Bát đại mật tổ cũng là quyết đoán người, biết mình nhờ vào tổ nữ giới lực lượng vây khốn một đời bọn họ, cuối cùng chỉ là uống rượu độc giải khát, nếu như không thể phá vỡ này, cũng khó tránh khỏi thân tử đạo tiêu.

Lập tức không do dự nữa, bước chân đạp mạnh, vào khỏi trong trận.

Bát đại mật tổ một bước vào trong trận, ngồi xếp bằng hư không Lục Đạo thân ảnh nhất thời đồng thời mở mắt ra, đồng thanh, "Bát đại, ngươi rốt cuộc đã tới!"

Lục Đạo ánh mắt nhìn hướng bát đại mật tổ, lạnh lùng, nóng bỏng, thâm lam, đủ loại tâm tình không phải trường hợp cá biệt.

Bát đại mật tổ cười lạnh một tiếng, "Các ngươi sáu cái không nên như vậy nhìn ta. Thời Ngũ Đại, ta rất muốn biết, ngươi liền thật sự nguyện ý bị một đời thôn phệ?"

"Bát đại, ngươi không cần châm ngòi ly gián. Sáu thế mật đối với, chúng ta sáu vị nhất thể, vốn chính là một người. Không sao cả thôn phệ. Chỉ là không nghĩ tới ngươi có thuộc phản bội, còn có thất đại, cửu đại, lòng muông dạ thú, cho rằng bốn tọa thật sự không biết sao!" Thời Ngũ Đại mật tổ lạnh lùng mở miệng.

"Ngươi cho rằng nhờ vào tổ nữ giới lực lượng liền có thể lật bàn, nghịch chuyển vận mệnh? Không có tác dụng đâu, này nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trận vây được bốn tọa nhất thời, vây khốn không được bốn tọa một đời!" Sáu vị mật tổ đồng thanh, rít gào khắp nơi, lạnh lùng ánh mắt nhìn bát đại mật tổ.

Bát đại mật tổ không vui không buồn, vung tay lên, "Chẳng biết hươu chết về tay ai, cũng còn chưa biết. Thất đại, cửu đại cho rằng có thể tính kế đến ta. Lại không biết ta cũng ở tính kế bọn họ. Quyết chiến, lập tức liền muốn bắt đầu."

Lời nói rơi xuống đất, bát đại mật tổ không hề nhìn bị nghịch chuyển Hồng Trần điên đảo thần trận vây khốn sáu vị mật tổ, dưới chân đạp mạnh, xuất hiện trước mặt Lâm Hoang.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, tựa hồ căn bản cũng không có thấy được bát đại mật tổ xuất hiện, nắm trong tay lấy sáu Thế Mật Tương Thần Công, đang tại phòng đoán.

Nguyên Thiên Cương mấy người lập tức cảnh giới, nhìn chăm chăm bát đại mật tổ, có chút bối rối.

"Vốn cho rằng trận này tranh đấu còn muốn tiếp tục mấy trăm năm. không nghĩ tới lại là nhiều người chuyện xấu." Bát đại mật tổ sâu kín thờ dài một tiếng, trong nội tâm không vui không buồn, biết tiếp tục vô số năm tranh đấu, theo Lâm Hoang xuất hiện, rốt cục muốn phân ra một cái thắng bại.

Lâm Hoang mục quang băng lãnh, nhìn nhìn trong tay sáu Thế Mật Tương Thần Công, gật gật đầu, "Có ý tứ. Không nghĩ được thế gian này còn có như thế kỳ diệu công pháp. Sáu thế Luân Hồi, sáu vị nhất thể, thành tựu thần linh. Có ý tứ, có ý tứ."

Lâm Hoang liền tục gật đầu, ánh mắt nhìn hướng bát đại mật tổ, "Ngươi là mấy đời mật tổ?"

Bát đại mật tổ lạnh lùng nhìn nhìn Lâm Hoang, "Bát đại mật tổ đồ húc. Ngươi, không nên tới."

Lâm Hoang chẳng biết có được không, mục quang băng lãnh nhìn về phía xa hơn vị trí Lục Đạo thân ảnh, lắc đầu, "Xem ra ý nghĩ mặc dù hảo, đúng là vẫn còn gây ra rủi ro."

Thờ dài một tiếng, Lâm Hoang buông xuống sáu Thế Mật Tương Thần Công. "Lục đại không đủ để thành thần, đáng tiếc hết lần này tới lần khác đến cửu đại, lại vô pháp lại lần nữa đồng tâm hiệp lực. Các ngươi tranh đấu vốn không có quan hệ gì với ta. Nhưng hiện tại ta vào khỏi trong trận, lại là không thể không chiến."

Bát đại mật tổ lạnh lùng cười cười, "Ngươi nếu như minh bạch, như vậy liền an tâm đi chết đi! Chớ có trách ta, muốn trách thì trách ngươi quá ngu xuẩn, làm thất đại, cửu đại kẻ chết thay."

"Ngươi mới ngu xuẩn, cả nhà ngươi đều ngu xuẩn!" Thôn Bảo miệng lưỡi bén nhọn, lập tức rít gào.

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, giống như cười mà không phải cười, "Bớt sàm ngôn, ngươi muốn chiến, liền chiến!"

PS: Cát chứa trường đến chậm hơn a a a! Hiện tại người mới ký kết trên bảng 54, mọi người còn nhiều đề cử, cát chứa, xông lên. Hay là câu nói kia, chỉ

cần đi vào trang đầu, mỗi ngày canh năm. Mặt khác, cảm tạ (phê sắc chỉ nguyệt) khen thưởng cùng đổi mới phiếu, cảm ơn.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102: Chiến 8 đại

"Hào, hào, hào!" Bát đại mật tổ cười lớn một tiếng, vượt qua chướng như đao, hướng về Lâm Hoang đánh giết qua.

"Ta khổ tu 2000 năm, đọc thuộc lòng thánh nhân văn về, cho ra một cái đạo lý. Ta mệnh do ta không do trời. 2000 năm khổ tu, 2000 năm ân nhân, chỉ vì một ngày kia có thể Nghịch Thiên Cải Mệnh. Ta chính là ta, ta là đồ húc, tuyệt đối không phải là một đời Luân Hồi chi thân."

Một tiếng gào thét, thâm thiết xao động, mang theo bát đại mật tổ quyết chí thề không thay đổi chí hướng, mang theo đạo của hắn, giấc mộng của hắn, âm âm một chương đánh ra, phá toái hư không, chiếu sáng Hắc Ám, làm cho người ta thần phục.

Lâm Hoang gật gật đầu, trở tay, nắm tay, một quyền trong đó, trấn áp Lục Đạo, trên trời dưới đất, duy ta Độc Tôn.

"Hào một cái ta mệnh do ta không do trời! Chí hướng của ngươi, làm cho người ta kính nể. Đáng tiếc, ngươi không nên tới ngăn ta! Ta chỉ là một cái khách qua đường, ân oán của các ngươi tình cừ, không có quan hệ gì với ta. Nhưng ngươi muốn ngăn cản ta rồi đi, thậm chí cầm ta làm (ván) cục, chính là ngươi sai lầm lớn nhất!"

Quyền kinh mệnh mông cuộn cuộn, Lâm Hoang bảo tướng trang nghiêm, khí tức hùng vĩ, như uy như ngục, tựa như thần linh, gieo rắc quang nhiệt.

Bát đại mật tổ đồng tử co rút lại, chướng phong xao động như đao, phá toái hư không, cùng Lâm Hoang một quyền chạm vào nhau, dễ như trở bàn tay, tan vỡ hết thấy, kêu lên một tiếng khó chịu, lui lại ba bước, nhìn nhìn thủ chướng, không dám tin.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, lại là một quyền đánh ra, Lục Đạo Luân Hồi, Chủ Tể hết thấy, giờ khắc này Lâm Hoang chính là này Lục Đạo Chủ Tể, thế gian đủ loại, tại Lâm Hoang quyền, đều là ảo ảnh trong mơ, phá toái hết thấy.

Bát đại mật tổ gào to một tiếng, thần thể bành trướng, tóc tai bù xù, giống như điên cuồng, "2000 năm khổ tu, 2000 năm ân nhân, tại sao có thể ở chỗ này bị ngăn lại! Giết, giết, Sát! Thánh ngăn cản giết thánh, thần cản sát thần! Ta lấy một kiếm cầu tương lai!"

Một tiếng thét dài, bát đại mật tổ hất lên tay, Mạn Thiên Tinh quang hội tụ thành kiếm, rơi vào bát đại mật tổ trong tay, thâm thiết xao động, xé rách thiên địa, mang theo cường đại sức mạnh to lớn, hướng về Lâm Hoang đánh giết qua.

Lâm Hoang sắc mặt không thay đổi, mục quang băng lãnh, quyền như Vô Hối, dừng cảm tiến tới, một quyền đánh giết xuất, kiếm gãy, đoạn tương lai!

Lực lượng đáng sợ xao động, cuốn hư không, toàn bộ nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trần đều là đột nhiên kịch chấn, tổ nữ giới năm vị đại thánh kinh hãi nghẹn ngào, không dám tin, thúc dục toàn thân thần lực, hiểm hiểm không chế được thần trần, không để cho sáu vị mật tổ mụ này thoát khỏi.

"Nơi nào đến đại thánh, vậy mà như thế hung mãnh! Đồ lang cần thận!"

"Đại bà ngoại, ngươi cảm miệng! Ngưng thần gia trị thần trần. Bây giờ không phải là quan tâm ngươi tình lang thời điểm, nếu để cho một đời bọn họ thoát khỏi, hết thấy đều đã xong!" Tổ nữ giới nữ hoàng lạnh lùng rống to, đối với đại bà ngoại phần nộ tới cực điểm.

Nếu như không phải là đại bà ngoại bị ma quỷ ám ảnh, bị bát đại mụ hoặc, nơi nào sẽ đưa tới một đời bọn họ tiến công, làm hại toàn bộ tổ nữ giới bị cuốn vào đại mật giới chín vị mật tổ trong tranh đấu.

Mỗi lần nghĩ tới đây, tổ nữ giới nữ hoàng liền hận không thể có thể giết đi đại bà ngoại.

"Ha ha! Bát đại, ngươi thất sách! Ngươi cho rằng tới chính là kiến hôi, có thể mặc ngươi xâm lược, mụ này phá cục. Lại không nghĩ tới chính là đầu Thần Long. Ha ha!"

Một đời mật tổ chợt cười to một tiếng, một câu vạch trần bát đại tâm tư.

Ma Ha tát nghé mụ dao giết người, để cho Lâm Hoang cùng bát đại mật tổ sống mái với nhau, sau đó thừa cơ thôn phệ bát đại mật tổ. Mà bát đại mật tổ tự cho là đúng, cho rằng có thể thuận thế thực hiện, dẫn xuất thất đại mật tổ cùng cừu đại mật tổ.

Đáng tiếc bát đại mật tổ tuyệt đối không nghĩ tới, Lâm Hoang vậy mà như thể hung mãnh, chỉ là hai chiêu, liền để cho hắn có chút hết sức, khó có thể chống lại.

Nhưng bát đại mật tổ cuối cùng là kiêu hùng có tư thế, hừ lạnh một tiếng, hất lên tay, Tinh quang ngưng tụ, lại lần nữa thành kiếm, trường kiếm biến hóa, kiếm khí xao động trăm triệu dặm, vô tận sát phạt,

Một kiếm quét ngang

"Mặc kệ ngươi là Thần Long, hay là kiến hôi! Ta ngàn năm mưu đồ, tuyệt đối sẽ không bởi vì ngươi này chuyện xấu mà bị phá hư! Một kiếm thừa lúc Phong Khởi, từ đó ta mệnh do ta không do trời!"

Bát đại mật tổ hét lớn một tiếng, trong chớp mắt đánh giết xuất ba Thiên Kiếm, một kiếm nhanh hơn một kiếm, một kiếm mãnh liệt qua một kiếm, kiếm khí trùng trùng điệp điệp, như sóng sóng triều lên, dễ như trở bàn tay, bị diệt hết thấy.

Lâm Hoang mục quang băng lãnh ngân bạch, xuyên qua hết thấy vô căn cứ, gât gât đầu, dưới chân đạp cương bước đầu, liên tục ba bước, mỗi đi ra một bước, khí thế liên tăng cường vài phần, nhưng đến bước thứ ba, khí thế đã như mặt trời ban trưa, không ai bì nổi, sừng sững triều đầu, đột nhiên huy quyền, liên tục ba ngàn quyền, ngàn quyền quy nhất, hóa thành ba quyền.

Quyền thứ nhất xuất, mở ra Địa, Thủy, Hỏa, Phong, có tại hư vô trung sáng tạo thế giới sức mạnh to lớn.

Đệ nhị quyền xuất, chia cắt Âm Dương, định thiên lập địa, gieo rắc trong thiên địa luồng thứ nhất quang.

Đệ tam quyền xuất, Lục Đạo Luân Hồi, sinh sôi không ngừng, là Lâm Hoang nói, vô thượng Đại Đạo, tan vỡ hết thấy.

Ba quyền đánh giết, Lâm Hoang dưới chân bất động, bát đại mật tổ liền lùi lại ba bước, trường kiếm trong tay từng khúc nổ tung, một bước nhỏ huyết, ngực sụp đổ, trực tiếp trọng thương.

Thủ đoạn như thế, kinh thế hãi tục, bất kể là tổ nữ giới mấy vị đại thánh, hay là một đời mật tổ đám người, đều là sắc mặt đại biến, khó có thể tin.

"Hảo, hảo, hảo! Quả nhiên là thủ đoạn của Thần Long, ngươi rốt cuộc là ai! Vạn giới bên trong, lấy ngươi chi tư, không thể nào là hạng người vô danh!"

Bát đại mật tổ tóc tai bù xù, giống như điên cuồng, giận dữ hết.

Lâm Hoang không đáp, chỉ là thờ dài một tiếng, lại lần nữa phóng ra một bước, hướng về bát đại mật tổ đánh tới, "Ta nói, ngươi ngàn năm mưu đồ, ngàn năm, cầm ta làm bàn cờ!"

"Ha ha! Ngàn năm chí hướng một khi toái! Ta, không cam lòng!" Bát đại mật tổ hét lớn một tiếng, mặt lộ vẻ tuyệt vọng, vốn tưởng rằng Lâm Hoang là kiến hôi, là cửu đại mật tổ bọn họ kẻ chết thay, không nghĩ tới Lâm Hoang lại là chân chính Thần Long.

Đáng sợ chênh lệch, làm cho người ta tuyệt vọng, nhưng bát đại mật tổ còn muốn liều chết đánh cược một lần.

Thiếu đốt lý tưởng của hắn, thiếu đốt linh hồn của hắn, thiếu đốt hắn thân thể, bát đại mật tổ liều mạng, một cái đại thánh mà liều chết đánh cược một lần, chính là Lâm Hoang cũng không dám khinh thường.

Mục quang ngưng trọng, Lâm Hoang bỗng nhiên khẽ cười một tiếng, thủ chương một trao, đem Nguyên Thiên Cương ba người hộ tại lòng bàn tay, dưới chân liền lùi lại, thân hình mờ ảo như gió, lớn nhỏ như ý, trong chớp mắt hóa thành một hạt hơi Trần, tiêu thất tại trong tinh không.

Chủ trì nghịch chuyển Hồng Trần điên đảo thần trận đại bà ngoại bị phần thét lên, không để ý tổ nữ giới nữ hoàng giận dữ mắng mỏ, đột nhiên thúc dục thần lực, thần trận chi uy bạo phát, hướng về Lâm Hoang bao phủ mà đi.

"Làm tổn thương ta tình lang! Ngươi đâu trốn! Chết cho ta, chết, chết!"

Đại bà ngoại cái này liều lĩnh thúc dục thần trận, Hồng Trần điên đảo, nghịch loạn hư không, đem Lâm Hoang sống sờ sờ bức bách xuất ra. Bát đại mật tổ mặt không biểu tình, phảng phất đã sớm biết đại bà ngoại sẽ có cử động lần này động, hai tay nắm tay, đột nhiên nâng lên, áp che thiên địa, hướng về Lâm Hoang đánh giết hạ xuống.

Ầm ầm!

Một quyền kinh thiên, phá toái Vạn Cổ, Lâm Hoang mục quang lạnh lùng, trở tay một quyền nghênh đón, khủng bố khí lưu, phá hủy Tinh thần, Lâm Hoang kêu lên một tiếng khó chịu, liền lùi lại ba bước, một bước một huyết ấn, sắc mặt tái nhợt, dĩ nhiên chịu trọng thương.

Mà bát đại mật tổ lại càng là không chịu nổi, giống như ruột bông rách nhẹ nhàng phiêu khởi, trùng điệp rơi xuống, thân thể phá toái, hấp hối, Linh Hồn Chi Hỏa giống như trong gió ánh nền, phảng phất tùy thời đều có thể dập tắt.

Lần này biến hóa, thô lên thước rơi, phát sinh ở trong chốc lát, bát đại mật tổ cùng Lâm Hoang vậy mà liều cái lưỡng bại câu thương.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 103: 9 đại đột kích

"Ha ha!"

Một tiếng cười to, một đạo thân ảnh đột nhiên chụp một cái xuất ra, hai tay một trào, bắt sao cầm nguyệt, hướng về bát đại mật tổ đánh tới.

"Cửu đại, là ngươi!"

Bát đại mật tổ rít gào một tiếng, thấy rõ ràng người tới, trên mặt không vui không buồn, đã sớm dự liệu được sẽ có này một kích, vốn trọng thương ngã xuống đất, lại đột nhiên đứng lên, thân quang sáng sủa gọn, bảo Hao Thiên đấy, một quyền đánh giết xuất.

Cửu đại mật tổ Ma Ha tát trong mắt thoáng hiện nét nghi ngờ, vốn cho rằng trọng thương người nào chết bát đại mật tổ, vậy mà giống như hồi quang phản chiếu đồng dạng, bộc phát ra thực lực cường đại.

Quyền trào tương giao, bị phá vỡ hư không, cửu đại mật tổ Ma Ha tát kêu lên một tiếng khó chịu, thân hình vừa chuyển, rời khỏi ba bước, sắc mặt đại biến, gầm nhẹ nói: "Bát đại, ngươi gạt ta!"

Lúc này bát đại mật tổ nguyên khí dồi dào, thần thể phục hồi, khí phách tao nhã, nơi đó có nửa điểm trọng thương người nào chết bộ dáng, cười lạnh một tiếng, hướng về cửu đại mật tổ Ma Ha tát đánh tới.

Cửu đại mật tổ Ma Ha tát gào to một tiếng, lập tức biết mình mắc lừa bị lừa, này bát đại mật tổ vậy mà liên thủ với Lâm Hoang lừa gạt hắn, đưa hắn dụ xuất ra, lập tức vừa sợ vừa giận, mục quang như điện, nhìn về phía Lâm Hoang, "Lâm Hoang, Ngươi đây là tự tìm đường chết! Còn không mau mau xuất thủ, bằng không để cho bát đại thôn phệ ta, ngươi cũng chết định rồi!"

Lâm Hoang mục quang băng lãnh, thờ ơ, nhàn nhạt mở miệng, "Ta nói, các ngươi ngàn không nên, vạn không nên, không nên cầm ta làm (ván) cục."

Lâm Hoang lạnh lùng cười cười, ánh mắt của hắn băng lãnh, đủ để xuyên qua hết thầy âm mưu quỷ kế, như thế nào lại tùy ý cửu đại mật tổ Ma Ha tát cầm hắn làm quân cờ.

Ma Ha tát muốn mượn đao giết người, lại không biết Lâm Hoang cây đao này, trong thiên địa không người nào có thể khống chế. Muốn mượn đao, muốn có bị phản phệ giác ngộ.

"Cửu đại, Ngươi giấu lâu như vậy, đúng là vẫn còn bị lừa rồi! Tới, tới, tới! Cùng ta dung hợp cùng một chỗ, như thế mới có cơ hội thoát khỏi vận mệnh của chúng ta!"

Bát đại mật tổ cười lớn một tiếng, mục quang băng lãnh, sát cơ nghiêm nghị, cuồng nhiệt bá đạo, quyền chưởng trong đó, kiếm khí tung hoành, thiết cát thiên địa, muốn tốc chiến tốc thắng, bắt lại cửu đại mật tổ Ma Ha tát, như vậy mới có cơ hội chống lại một đời mật tổ đám người.

Một đời mật tổ đám người cũng không nghĩ tới sẽ có biến hóa như thế, nhưng không vui không buồn, lạnh lùng đang xem cuộc chiến. Bọn họ sáu vị nhất thế, mặc dù bát đại mật tổ thôn phệ Ma Ha tát, cũng không có khả năng địch nổi bọn họ.

Đối với một đời mật tổ đám người mà nói, hiện tại duy nhất gông cùm xiềng xích chính là tổ nữ giới bố trí xuống nghịch chuyển Hồng Trần điên đảo thần trận, bất quá nhanh. Lấy tổ nữ giới thực lực, có thể vây khốn bọn họ sáu người mười năm, đã là cực hạn, hiện tại trong trận có bát đại mật tổ, cửu đại mật tổ, còn có Lâm Hoang chuyện xấu.

Phá trận, ở trong tầm tay. Cho nên một đời mật tổ đám người lạnh lùng đang xem cuộc chiến, cười lạnh liên tục, mục quang tìm kiếm, muốn tìm được cuối cùng che dấu, vẫn chưa xuất hiện thất đại mật tổ.

Bát đại mật tổ cùng cửu đại mật tổ chiến đấu càng thảm thiết, hai người cũng biết lẫn nhau không còn đường lui, chỉ có cắn nuốt sạch đối phương, mới có thể nghịch chuyển vận mệnh, tránh thoát cấm cố.

Lâm Hoang mục quang băng lãnh ngân bạch, đứng thẳng một bên, không có đi nhìn bát đại mật tổ cùng cửu đại mật tổ giao chiến, mục quang thâm nhuận hư không, muốn xem rõ ràng này nghịch chuyển Hồng Trần điên đảo thần trận sơ hở.

Thế cục biến hóa, có thể nói là biến đổi bất ngờ, diễn biến đến tận đây, đã hoàn toàn không khống chế được. Tổ nữ giới nữ hoàng mục quang chớp động, có rút đi tâm tư.

Nhưng đại bà ngoại tâm hệ tình lang, đối với bát đại mật tổ có thể nói là tình căn thâm chủng, thấy được tuy khó khăn trắc trở không ngừng, nhưng đúng là vẫn còn đã rơi vào bát đại mật tổ trong kế hoạch của, vừa mừng vừa sợ, nhìn ra tổ nữ giới nữ hoàng có lùi bước ý tứ, vội vàng lớn tiếng nói: "Nữ hoàng. Không cần thiết lo lắng. Chỉ cần trợ đỡ lang thẳng được thẳng lợi. Đồ lang đáp ứng đem trọn cái đại mật giới đều giao cho chúng ta.

Đến lúc sau nữ hoàng người có thể thành tựu sự thống trị, có hi vọng thành thần."

"Người thật sự là quý mê tâm hồn!" Tổ nữ giới nữ hoàng giận quá thành cười, quát lớn một tiếng, tỉnh táo lại, cũng biết việc đã đến nước này, chỉ có thể kiên trì chống đỡ hạ xuống. Nếu là thả ra một đời mật tổ đám người, bát đại mật tổ hẳn phải chết không thể nghi ngờ, đến lúc sau các nàng tổ nữ giới cũng khó thoát khỏi một kiếp.

Cho nên chỉ có thể thở dài một tiếng, kiên trì chống đỡ hạ xuống, mục quang chuyển động, bỗng nhiên rơi ở trên người Lâm Hoang.

Lấy Lâm Hoang trí tuệ, không có khả năng nhìn không ra chân tướng sự tình, trước mắt cục diện. Có lẽ Lâm Hoang có chiến thắng bát đại mật tổ thực lực, nhưng tuyệt đối vô pháp chống lại sáu vị nhất thể một đời mật tổ đám người. Đó là tại Đại Thiện Thánh Giả truy sát, cũng có thể toàn thân trở ra tồn tại.

Nếu bàn về thực lực, sợ là đủ để đứng vào thần bìa trước hai mươi.

"Hắn đến cùng còn có gì át chủ bài." Tổ nữ giới nữ hoàng trong nội tâm nghĩ đến, chú ý đến Lâm Hoang hướng đi.

Lâm Hoang cũng ở suy tư, sáu Thế Mật Tương Thần Công quá mức quý dị, chín vị mật tổ kỳ thật đều là một người. Năm đó một đời mật tổ lập nên sáu Thế Mật Tương Thần Công, chia cắt linh hồn chuyển thể, sống sờ sờ sống xuất sáu thể thần, cho rằng có thể mượn này thành thần, lại không nghĩ rằng kém một ít, bất đắc dĩ, lần nữa phân liệt linh hồn, có thất đại mật tổ, bát đại mật tổ, cửu đại mật tổ.

Nhưng một đời mật tổ chế tạo ra sáu Thế Mật Tương Thần Công, có thể cam đoan sáu thể mật tổ linh hồn thống nhất, sáu vị nhất thể. lại không có dự liệu được thất đại mật tổ, bát đại mật tổ, cửu đại mật tổ linh hồn tăng cường, đã không hề cho là mình là một đời mật tổ, phản bội, phản phệ, lẫn trốn. Để cho một đời mật tổ đủ loại ý định, tan thành bong bóng ảnh, lúc này mới có này tiếp tục rất nhiều năm tranh đấu.

Lâm Hoang đối với thực lực của mình hiểu rất rõ, có thể chiến thắng thất đại mật tổ, bát đại mật tổ, cửu đại mật tổ, nhưng tuyệt đối vô pháp chống lại sáu vị nhất thể một đời mật tổ đám người. Cửu thể mật tổ, càng đi tới, thực lực càng mạnh. Dù cho thất đại, bát đại, cửu đại mật tổ giúp nhau thôn phệ dung hợp, cũng kiên quyết không thể nào là sáu vị nhất thể một đời mật tổ đối thủ.

Nếu là có thể phá xuất này nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trận, tự nhiên hết thảy đơn giản, hẳn chỉ cần bứt ra rút đi cũng được. Nhưng này nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trận liền một đời mật tổ cũng có thể vây khốn, hẳn muốn phá trận, lại là có chút khó khăn.

"Cân đối. Người muốn toàn thân trở ra, phải bảo trì cân đối." Một thanh âm vang lên tại Lâm Hoang trong nội tâm, "Một đời bọn họ tình hình chung đã thành, chỉ cần phá trận, bất kể là chúng ta, hay là tổ nữ giới, hay là người, đều chỉ có một con đường chết. Một đời muốn thành thần, hết thảy tất cả đều là hẳn đã đặt chân. Hẳn sẽ không bỏ qua người, bởi vì người chính là hắn thành thần tốt nhất tế phẩm, tổ nữ giới mấy cái đại thánh cũng là đồng dạng kết cục."

Lâm Hoang cúi đầu xuống, nhìn nhìn bàn tay của mình, tâm tâm truyền thanh âm, "Xem ra người chính là thất đại. Bất quá ta nên như thế nào tin tưởng người nói là sự thật."

"Ha ha. Người không cần hoài nghi. Người cho rằng bát đại là như thế nào cấu kết lại tổ nữ giới. Cũng là bởi vì một đời phát hiện thành thần tài nguyên không đủ, cho nên đề cho bát đại đi đến tổ nữ giới với tư cách là dẫu tay, chờ đợi thời cơ, tan vỡ toàn bộ tổ nữ giới, lấy hai cái thể giới hủy diệt, tới đạt được đầy đủ tài nguyên thành thần. Đáng tiếc một đời thiên tính vạn toán, lại là không nghĩ tới bát đại vậy mà phản bội hắn."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 104: 7 đại tham vọng

"Bát đại cùng cửu đại quá ngu xuẩn. Cho rằng chỉ cần thôn phệ lẫn nhau, liền có thể có đủ thực lực chống lại một đời, quả thực là si tâm vọng tưởng."

"Một đời là người nào? Đại Thiện sư đệ của Thánh Giả, đã từng thần bìa bài danh Top 10 vô địch cường giả. Tuy mưu phản Đại Thiện giới thời điểm chịu trọng thương, nhưng hẳn sáng chế sáu Thế Mật Tương Thần Công, sáu vị nhất thể, thực lực bây giờ sợ là so với ngày xưa mạnh không yếu, bằng không cũng không dám vọng nói thành thần."

"Bát đại cùng cứu đại cho rằng chỉ cần thôn phệ lẫn nhau, hòa làm một thể, liền có thể chống lại một đời, phải không biết Đạo Nhất thay đáng sợ. Lâm Hoang, ngươi là người thông minh, có thể lấy nhược quán chi linh đặt chân thần bìa, nên biết có thể tiến nhập thần bìa Top 10 người đáng sợ đến cỡ nào. Nếu không phải tổ nữ giới nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trận chính là Nhân Hoàng lưu lại tuyệt thế thần trận, bằng không kiên quyết không có khả năng vây khốn một đời. Nhưng một đời muốn thoát khốn cũng không có bọn họ cho rằng khó khăn như vậy."

"Một đời đang đợi, hần đang đợi hai cái thể giới chiến tranh tiến hành đến thảm thiết nhất thời điểm, hần đang đợi ba người chúng ta giúp nhau thôn phệ, khi thể tối nồng nặc thời điểm. Đến lúc sau, hần sẽ phá trận, thi triển lời đình thủ đoạn, tan vỡ hai cái thể giới, tan vỡ hai cái trong thể giới hết thấy chúng sinh, hóa thành hần thành thần tư lương."

"Cho nên, Lâm Hoang, nếu ngươi muốn chạy trốn thoát trận này kiếp nạn, liền muốn giúp ta."

Lâm Hoang lắng lắng nghe, trầm mặc một lát, gật gật đầu, tâm tâm truyền âm, "Có ý tứ, nhưng ta muốn về một đời thành thần hết thấy kế hoạch, ngươi biết hết thấy. Hiện tại muốn."

Lâm Hoang tự nhiên không có khả năng toàn bộ tin tưởng thất đại mật tổ, nhưng hần động tâm roài, đối với thất đại mật tổ miệng theo như lời trung về một đời mật tổ thành thần kế hoạch động tâm roài.

Thành thần, Lâm Hoang cuối cùng mộng tưởng. Nhưng hần tích góp quá nhỏ bé, từng bước một đi tới, tuy thành tựu đại thánh, lại càng là bước ra đạp thần bước đầu tiên, thần bìa nổi danh, nhưng Lâm Hoang như cũ vô pháp triệt để thấy rõ con đường phía trước, không biết thành thần đến cùng còn cần thứ gì.

Từng bước một tìm tòi tự nhiên có thể, nhưng một vạn năm quá lâu, Lâm Hoang chỉ tranh sớm chiều, hần có thể không có quên, ba mươi năm, vạn giới chi đình, Huyết Nguyệt thời điểm, cùng Mộng Thần Cơ đánh một trận.

Không nói Mộng Thần Cơ, hần thu Nguyên Thiên Cương làm đồ đệ, chính là quyết định muốn nhúng tay Nguyên Chiến con đường thành thần, còn có thiếu chút nữa vạn vẹo hần con đường Đại Thiện Thánh Giả. So với những cái này tung hoành vạn giới, thần bìa Top 10 Vô Dịch Đại Thánh, bây giờ Lâm Hoang còn xa xa chưa đủ.

Cho nên Lâm Hoang sẽ không bỏ qua bất kỳ một cái nào khả năng tăng cường thực lực của chính mình cơ hội. Một đời mật tổ con đường thành thần tuy cùng hần không đồng nhất, nhưng lẫn nhau xác minh, tất nhiên sẽ để cho Lâm Hoang đạt được thật lớn thu hoạch.

Cho nên chỉ cần thất đại mật tổ có thể giao ra một đời mật tổ thành thần kế hoạch, Lâm Hoang cảm thấy chính là như thất đại mật tổ chi nguyện, giúp hần một tay thì như thế nào.

Thất đại mật tổ cũng biết mặc cho hần miệng rục rờ Liên Hoa, đều so ra kém xích, trần trường giao dịch tới thống khoái, cho nên cũng không nói nhảm, tâm tâm truyền thanh âm, đem tự mình biết về một đời mật tổ thành thần kế hoạch toàn bộ giao cho Lâm Hoang.

Lâm Hoang tại trong lòng tinh tế phỏng đoán, mục quang băng lãnh ngân bạch, tỉ mỉ phân tích, bỗng nhiên thở dài một tiếng, thể mới biết chính mình cự ly thành thần còn kém được quá xa, quá xa.

Đạp thần ba bước, hần hiện tại bước ra bước đầu tiên, kế tiếp bước thứ hai thủ đạo chi lộ, hần đang tại tìm tòi. Mà bước thứ ba lấy ta nói thay Thiên Đạo, lại là đầu óc không thông.

Thất đại mật tổ cho tư liệu của hần, vừa vặn để cho Lâm Hoang biết được kế tiếp hai bước nên muốn như Hà Tiến đi, trong nội tâm vô tình băng lãnh, lạnh lùng tính toán, thở thật dài một tiếng, biết mình đường còn rất dài.

Cho dù là đi đến đạp thần ba bước, muốn thành thần, lại vẫn là cần vô tận Tuế Nguyệt tích góp, cũng không đủ tư lương, cũng đừng hòng thành thần.

Cái gọi là thần linh, chương không quy tắc, sáng lập chính mình nói, không chỉ là chính mình thừa nhận,

Còn muốn vạn giới thừa nhận, thiên địa thừa nhận, cũng không đủ tư lương, không có có thể rung chuyển vạn giới bốn nguyên lực lượng, là không thể nào thành tựu Thần vị.

Cho nên dù cho lúc này một đời mật tổ thực lực đủ để đứng vào thần bìa Top 10, lại như cũ đang đợi một cái cơ hội, đợi một cái có thể tan vỡ hai cái Đại Thế Giới, đem hai cái Đại Thế Giới hàng tỉ chúng sinh hóa thành chính mình tư lương cơ hội.

Lâm Hoang lắc đầu, không hề nhìn phần tài liệu này, phần tài liệu này tuy không thể lập tức để cho thực lực của hần bạo tăng, nhưng để cho hần nhìn rõ con đường phía trước, như vậy thu hoạch, so với thực lực bạo tăng càng thêm trọng yếu. Bởi vì này có thể cho Lâm Hoang ít đi quá nhiều đường quanh co, thẳng tắp về phía trước, thành thần có hi vọng.

Dẫn xuống trong nội tâm nhàn nhạt mừng rỡ, Lâm Hoang xoay chuyển ánh mắt, nhìn nhìn đã chiến đấu kịch liệt đến cuối cùng bước ngoặt bát đại mật tổ cùng cứu đại mật tổ, như có điều suy nghĩ, nhìn về phía hư không chỗ sâu trong, chỗ đó một đời mật tổ đám người lạnh lùng vô tình, bảo tướng trang nghiêm, lắng lắng chờ đợi.

Nghĩ đến thất đại mật tổ kế hoạch, Lâm Hoang mục quang băng lãnh, trong nội tâm tính toán, thất đại mật tổ tham vọng kinh người, nếu là thành công, tất nhiên có thể phá vỡ một kiếp này. Nhưng Lâm Hoang biết, nếu như hơi có sơ xuất, hần sẽ hãm vào sinh tử chi cảnh.

Thất đại mật tổ mặc dù nói thật tốt nghe, nhưng nếu chính mình thất thủ, thất đại mật tổ tuyệt đối sẽ có nhiều xa, chạy rất xa, tuyệt đối sẽ không xuất thủ

trợ giúp hắn. Cho nên còn cần tính tế kế hoạch một phen.

Lâm Hoang trong nội tâm tính toán, mục quang băng lãnh ngân bạch, lẳng lặng cùng chờ đợi cơ hội cuối cùng.

Bát đại mật tổ cùng cửu đại mật tổ chiến đấu càng kịch liệt, đã đến cuối cùng bước ngoặt, cửu đại mật Tổ Thần thể phá toái, máu tươi róc rách, khí tức suy yếu, mà bát đại mật tổ cũng là thần thể trọng thương, máu tươi lâm li, nhưng so với cửu đại mật tổ lại là muốn tốt hơn rất nhiều.

"Bát đại. Ngươi thật muốn cùng ta liều cái lương bại câu thương. Đừng quên, thất đại còn không có xuất hiện, nhìn chăm chăm. Tiếp tục như vậy nữa, chỉ sợ không công tiện nghi thất đại."

Cửu đại mật tổ Ma Ha tát hét lớn một tiếng, ngữ khí không cam lòng, muốn thuyết phục bát đại mật tổ.

Bát đại mật tổ mặt không biểu tình, căn bản không để ý tới Ma Ha tát lời nói, công kích càng thêm mãnh liệt, cuồng Phong Bạo mưa đánh giết hướng cửu đại mật tổ Ma Ha tát.

"Cửu đại. bây giờ nói những cái này đã đã chậm. Quyết chiến thời khắc đến. Chỉ cần thôn phệ ngươi rồi, thất đại không đủ gây sợ. Cho nên, ngươi chết đi cho ta!"

Cửu đại mật tổ Ma Ha tát phần nộ rít gào, "Bát đại. Ngươi quá cuồng vọng! Ngươi thực lực của ta, bắt quá sần sần nhau trong đó, tuy ngươi so với ta nhiều tu luyện ngàn năm, nhưng muốn thôn phệ ta, ngươi lại là đừng hòng!"

"Đến đây đi! Một kích cuối cùng, không phải là ngươi chết chính là ta mất mạng! Ma Ha Vô Lượng! Sát!"

Cửu đại mật tổ Ma Ha tát triệt để bạo phát, muốn tìm đường sống trong cõi chết, bộc phát ra thâm thiết một kích.

Bát đại mật tổ cười lạnh một tiếng, đồng dạng xuất thủ, thiêu đốt tinh khí thần, bộc phát ra toàn bộ thực lực. Một kích, liền muốn phân ra thắng bại, liệu cái ngươi chết ta mất mạng.

Ầm ầm ầm!

Lực lượng bạo phát, quét ngang hư không, thần quang chói mắt, giống như mặt trời đồng dạng, làm cho người ta mở mắt không ra.

Liền tại kích, thất đại mật tổ thân ảnh đột nhiên xuất hiện, ngang nhiên xuất thủ, đem bát đại mật tổ cùng cửu đại mật tổ nhất cử thành cầm.

"Ha ha. Thất đại, ngươi bị lừa rồi!" Cửu đại mật tổ Ma Ha tát cuồng tiếu một tiếng, quyền phong vừa chuyển, hướng về thất đại mật tổ đánh giết đi qua.

Bát đại mật tổ cũng là hừ lạnh một tiếng, trường kiếm rung động, hướng về thất đại mật tổ đánh giết đi qua.

Hai người liên thủ lừa gạt, rốt cục dụ dỗ xuất ần núp thất đại mật tổ, một kích, liền muốn đem thất đại mật tổ đánh giết.

PS: Bảng truyện mới hiện tại 48 tên, tuần lễ cắt chứa trưởng đến quá chậm. Ta mã lên chữ tới cũng là hữu khí vô lực, cầu mọi người hung hăng duy trì. Dùng sức lán qua lán lại, cầu cắt chứa, đề cử, như vậy ta mới có bạo phát khí lực. Mật khác cảm tạ (giết a giết chết bọn họ a) khen thưởng. Trở lên

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: 1 quyền đánh nổ

Thất đại mật tổ không sợ không sợ, trên mặt giống như cười mà không phải cười, rõ ràng chỉ là sáu bảy tuổi hài đồng bộ dáng, tại đó thẩm trường bao chiếu rọi, hiển lộ vạn phần quý dị, chấp tay trước ngực, Đề hát một tiếng kệ lời nói.

"Ta không ta, mộng không mộng. Trong lửa loại được kim liên, mới biết ta mệnh do ta không do trời!"

Một tiếng nói nhỏ qua đi, thất đại mật tổ khí huyết trong chớp mắt suy bại, một chút kim quang lên, tại bát đại mật tổ cùng cửu đại mật tổ không dám tin trong ánh mắt, vậy mà linh hồn xuất khiếu, bỏ qua một thân thân xác thối tha, hùng hực hỏa diễm mãnh liệt thiêu đốt, thấp thoáng có thể thấy trong ngọn lửa có một tôn cực giống thất đại mật tổ chân dung linh hồn ảo ảnh ngồi ngay ngắn kim liên phía trên, giống như cười mà không phải cười, không sợ không sợ, xuyên thấu qua hỏa diễm, đứng ở hai người.

"Không tốt. Trong đó tất có lừa dối!" Bát đại mật tổ cùng cửu đại mật tổ trong nội tâm trong chớp mắt hiện lên một tia bất an, thất đại mật tổ động tác quá nhanh, quá dứt khoát.

Tu luyện tới đại thánh cảnh giới này, linh hồn đã gần như Bát Hủ, có thể hiển thánh nhân gian, lấy linh hồn can thiệp sự thật. Nhưng thân thể là căn bản, đã không còn thân thể thần thể cam đoan, cho dù là thần linh cũng phải mục nát, khô bại.

Thân thể là thuyền, linh hồn là đà, đã không còn thuyền, cho dù là lại chắc chắn đà cũng phải mục nát, mà bây giờ thất đại mật tổ vậy mà như thể thống khoái bỏ qua thân thể thần thể, linh hồn xuất khiếu, hiển hóa, nếu như là tự tìm đường chết, kia trong đó tất có gian trá.

Bát đại mật tổ cùng cửu đại mật tổ cũng không phải ngu xuẩn hạng người, cùng thất đại mật tổ cũng là đại đại truyền thừa, trong đầu như thiểm điện xẹt qua đủ loại ý niệm trong đầu, trong chớp mắt nhớ tới thất đại mật tổ chứng đạo phương pháp, bảy Diệp Kim Liên thay đổi liên tục đại, Pháp.

Trong nội tâm nhất thời dâng lên một cỗ cảm giác mát, biết thất đại mật tổ so với bọn họ ác hơn, đây là muốn tìm đường sống trong cõi chết, một kích bị mất mạng, không thành công tiện thành nhân.

Như thế quyết đoán, làm cho người ta lạnh tâm.

"Vì cái gì. Vì cái gì hắn sẽ có lớn như vậy tự tin. Hắn đến cùng còn có cái gì át chủ bài!"

Bát đại mật tổ cùng cửu đại mật tổ trong nội tâm nhanh chóng chuyển động ý niệm trong đầu, phỏng đoán thất đại mật tổ khả năng át chủ bài.

Thất đại mật tổ bảy Diệp Kim Liên thay đổi liên tục đại, Pháp chính là linh hồn chứng đạo, có thể hiển thánh nhân gian vô thượng pháp môn, nhưng bát đại mật tổ cùng cửu đại mật tổ đều nội tâm rõ ràng, dù cho thất đại mật tổ liều chết một kích, cũng tuyệt đối vô pháp đồng thời giết chết hai người bọn họ, tới đa trọng thương.

Nhưng mất đi thân thể thần thể thất đại mật tổ, tuyệt đối vô pháp thừa nhận bát đại mật tổ cùng cửu đại mật tổ liên thủ một kích, tuy là thất đại mật tổ thật sự đem linh hồn tu luyện đến Bát Hủ tình trạng, cũng chỉ có thể tại hai người ôm hận dưới một kích, triệt để phai mờ, ba ngàn năm khổ tu, ba ngàn năm tham vọng, ba ngàn năm khát vọng tất cả đều hóa thành tro tro.

"Là cái gì để cho thất đại như thế tự tin?!"

Hai người trong đầu đồng thời hiện lên ý nghĩ này, bỗng nhiên trong nội tâm hiện lên một tia kinh hãi, rốt cục suy nghĩ cẩn thận nơi máu chốt, lạnh lùng rít gào, "Lâm Hoang, người dám!"

Hai người rốt cục suy nghĩ minh bạch, có thể khiến thất đại mật tổ như thế tự tin, liệu lĩnh đánh giết xuất ra, tất nhiên là cùng Lâm Hoang nói hảo điều kiện, ý nghĩ này nhất thời nảy sinh, hai người đều có chút tuyệt vọng.

Không dám quay đầu lại, lúc này liệu chính là ai hơn hung ác, ai nhanh hơn.

"Thất đại, người trăm phương ngàn kế, tự tin vô cùng. Cho là mình thắng định rồi? ! Người nằm mơ! Để cho ta triệt để phá toái giấc mộng của người, chỉ hướng của người. Lâm Hoang, Lâm Hoang, người giết bắt từ ta!"

"Lâm Hoang! Người cho rằng cùng thất đại liên thủ liền có thể nghịch chuyển hết thế sao? Người nằm mơ!"

Bát đại mật tổ cùng cửu đại mật tổ tiếng gầm gừ gần như đồng thời vang lên, từ thất đại mật tổ đập ra, đến hai người suy nghĩ cẩn thận trong đó liên quan, bắt quá trong nháy mắt trong đó.

Bắn ra chỉ bắt quá trong một chớp mắt ba một phần mười, chính là như vậy thời gian ngắn ngủi, phạm nhân gần như không phát hiện được thời gian trôi qua trong.

Trận này tranh đấu đến thăm thiết nhất, tới nồng nặc thời khắc.

Lâm Hoang động, giờ tay, nắm tay, hai tay nắm chặt, quyền xuất như rồng, không do dự, không có suy nghĩ, lý trí được giống như máy móc đồng dạng cơ hồ là tại bát đại mật tổ cùng cửu đại mật tổ suy nghĩ cẩn thận trong chớp mắt, Lâm Hoang xuất thủ.

Vừa ra tay, chính là Lâm Hoang đáng sợ nhất Lục Đạo Luân Hồi thần quyền.

Không ra tay thì thôi, vừa ra tay, chính là quyền động Cửu Thiên, mở ra Lục Đạo, Luân Hồi thiên địa, chương duyên sinh diệt.

Vô thanh vô tức, thần quang nội liễm, không có nửa điểm ba động, Lâm Hoang này hai quyền gần như đồng thời đánh giết xuất, một quyền đánh giết hướng bát đại mật tổ, một quyền đánh giết hướng cửu đại mật tổ.

Bát đại mật tổ cùng cửu đại mật tổ quát chói tai một tiếng, không dám quay đầu lại, thậm chí đánh giết hướng thất đại mật tổ động tác đều không có nửa điểm biến hình, tựa hồ hoàn toàn không biết Lâm Hoang đánh giết xuất khủng bố hai quyền.

Trong lòng hai người đều rõ ràng minh bạch, bây giờ trở về thân đã đã chậm, thất đại mật tổ cùng Lâm Hoang liên thủ vì bọn họ bày ra một cuộc phải chết. Duy nhất có thể phá cục cơ hội đang ở trước mắt, lấy sinh tử đối với đánh bạc.

Đánh bạc Lâm Hoang quyền vô pháp trực tiếp đánh giết hai người, đánh bạc bọn họ tất sát một kích có thể tại Lâm Hoang quyền đến lúc trước, trước một bước giết chết tất đại mật tổ.

Bất đại mật tổ cùng cử đại mật tổ đều là từng bước một đi đến thánh đàn tồn tại, sinh tử chém giết, trong nội tâm rộng thoáng, biết việc đã đến nước này, liền kiên quyết không thể quay đầu lại.

Quyền xuất Vô Hối, thời điểm này nếu ai sinh lòng hối hận, có do dự chốc lát, chậm hơn một tia nửa điểm, sẽ vạn kiếp bất phục, chân chính thua toàn bộ, vì người khác làm mai mối.

Thất đại mật tổ mục quang băng lãnh, ngồi ngay ngắn kim liên phía trên, bất đại mật tổ cùng cử đại mật tổ cho là hấn bỏ qua thân thể là muốn thi triển bảy Diệp Kim Liên thay đổi liên tục đại, Pháp. Nhưng chỉ có thất đại mật tổ biết, hấn căn bản cũng không có nghĩ như vậy qua, hấn đốt cháy tàn thân thể, thiêu đốt thân thể, vì cái gì chỉ là ngăn bất đại mật tổ cùng cử đại mật tổ chốc lát.

Chỉ là như vậy liên đạn chỉ trong đó cũng chưa tới chốc lát, liền đầy đủ nghịch chuyển hết thảy.

Bất đại mật tổ cùng cử đại mật tổ tất sát một kích đến thất đại mật tổ phụ cận, cũng trong chớp mắt đã minh bạch thất đại mật tổ tâm tư, kia hùng lực thiêu đốt thân thể, nóng bỏng tinh khí, đó là một đời đại thánh thiêu đốt tất cả thân thể bộc phát ra cuộn cuộn sức mạnh to lớn, dù cho mạnh mẽ như bất đại mật tổ cùng cử đại mật tổ tại liệt hỏa này đốt kim thân quang điểm, cũng chậm một tia.

Tại đây một tia, liền quyết định hai người vận mệnh.

Àm àm àm!

Liên tục bạo kích thanh âm, vang vọng thiên địa, như Lôi Đình nổ vang, Lâm Hoang quyền đầu như chậm cực nhanh, xuyên qua hư không, đủ loại rơi vào bất đại mật tổ cùng cử đại mật tổ trên người.

Đó là đủ để mở ra Lục Đạo, Luân Hồi thiên địa lực lượng đáng sợ, thần quang nổ bắn ra, tạc sáng hư không, phảng phất trong chớp mắt có hai đợt đại nhật dâng lên, bạo tạc, vẫn lạc.

Một quyền trong đó, cuộn cuộn sức mạnh to lớn, Lâm Hoang đứng chấp tay, lạnh lùng băng lãnh, lẳng lặng nhìn nhìn này bỗng nhiên ánh sáng, đối với kết quả, hấn thờ ơ, bởi vì hấn biết, một dưới quyền, chính là đại thánh, cũng phải bị hấn sống sờ sờ đánh nổ.

"Ta. . . Không cam lòng!"

Bất đại mật tổ tuyệt vọng thanh âm cuối cùng vang lên, thần thể trực tiếp bị Lâm Hoang một quyền đánh nổ, linh hồn trọng thương, thất đại mật tổ không có bất kỳ do dự, lập tức thi triển bí thuật, tham lam nhào tới, điên cuồng thôn phệ bất đại mật tổ linh hồn.

Cử đại mật tổ thảm hại hơn, cả thanh âm cũng không thể phát ra, bị Lâm Hoang một quyền đánh nổ thân thể, linh hồn lại càng là trọng thương đến hôn mê, nếu như không có bị thất đại một ngụm nuốt vào, còn có thể chậm rãi khôi phục, nhưng hiện tại thất đại trù trù đây chỉ, ngàn năm mưu đồ một khi công thành, đâu còn cho được cử đại mật tổ khôi phục.

Một ngụm nuốt vào bất đại mật tổ cùng cử đại mật tổ, thất đại mật tổ hét lên một tiếng, "Lâm Hoang! Ta cũng cần mười hơi thở! Sống quá mười hơi thở!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 106: 1 hơi thở

Trong chớp nhoáng này biến hóa, thở lên thốc roi, làm cho người ta không kịp nhìn.

Nhưng ở trận đều là đại Thánh cấp nhân vật, phản ứng cực nhanh, cơ hồ là tại bất đại mật tổ bị Lâm Hoang một quyền đánh nổ trong chớp mắt, chủ trì nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thân trận Đại mỗ mỗ liền hét lên một tiếng, hai mắt huyết hồng, tâm thần loạn chiến, không kềm chế được, "Đồ lang! Không! Lâm Hoang, ta muốn ngươi chết!"

Một tiếng thê lương thét lên, Đại mỗ mỗ đau nhức mắt tình lang, lý trí tan vỡ, đâu còn lo lắng cái khác, liều lĩnh, thúc dục thần lực, buông ra đối với Ngũ Đại mật tổ trói buộc, hướng về Lâm Hoang mà đi.

Bát đại mật tổ vẫn lạc, Đại mẫu đã giống như Phong Ma, tổ nữ giới nữ hoàng căn bản không kịp cản trở, Đại mẫu đã thả đứng rồi Ngũ Đại mật tổ trời buộc, thúc dục thần trận hướng về Lâm Hoang đánh giết mà đi.

Tổ nữ giới nữ hoàng sắc mặt bá một chút trở nên âm đạm, nhìn nhìn Ngũ Đại mật tổ vô thanh vô tức đứng người lên, mục quang băng lãnh, không có nửa điểm tâm tình ba động, mục quang nhìn về phía đang tại điên cuồng thôn phệ bát đại mật tổ cùng cửu đại mật tổ thất đại mật tổ, khóe miệng hiện lên một tia nét cười của lạnh lùng.

Đưa tay, trong nháy mắt, một chút hỏa diễm khuếch tán, trong chớp mắt cuốn ứ vạn dặm, hung mãnh bá đạo, cuồng dã như Hóa Thần đồng dạng, trong chớp mắt triệt để đốt cháy mất nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trận đối với hần trời buộc, dưới chân một bước, vượt qua vạn dặm, đối với thất đại mật tổ vào đầu chính là một quyền.

Không thấy hung mãnh dữ tợn, Ngũ Đại mật tổ trên mặt thậm chí mang theo trách trời thương dân tiểu dung.

"Lâm Hoang, còn không xuất thủ!" Thất đại mật tổ hét lên một tiếng, cảm nhận được tử vong tới gần, Ngũ Đại mật tổ đáng sợ, lòng hần biết rõ ràng.

Lâm Hoang thờ dài một tiếng, mục quang ngưng trọng, Ngũ Đại mật tổ liền đứng ở nơi đó, đỉnh thiên lập địa, bất quá bắn ra chỉ, vừa ra quyền, động tĩnh trong đó, không mang theo một tia khói lửa khí, nhưng Lâm Hoang lại cảm nhận được thật lớn khủng bố, Ngũ Đại mật tổ mỗi một cái động tác đều thuyết minh lấy hoàn mỹ chân lý, Ngũ Đại mật tổ dĩ nhiên giống như thần.

Lâm Hoang trong ánh mắt lần đầu tiên có ngưng trọng, Ngũ Đại mật tổ mang đến cho hần đáng sợ áp lực, đó là so với trăm vạn năm trước Mộng Thần Cơ còn lực lượng đáng sợ, đã thấp thoáng chạm đến bước thứ ba lực lượng.

Lấy ta nói thay Thiên Đạo.

Tuy Ngũ Đại mật tổ còn không có triệt để bước vào bước thứ ba, nhưng động tĩnh trong đó, đã có hóa phương thốn chi địa vì lĩnh vực, nghịch chuyển quy tắc vô thượng sức mạnh to lớn.

Mạnh mẽ, mạnh mẽ, mạnh mẽ!

Lâm Hoang thật sâu thờ dài một tiếng, không sợ không sợ, giờ tay, nắm tay, không do dự, toàn lực xuất thủ, Lục Đạo Luân Hồi thần quyền phá toái hư không, trong nháy mắt tới, Lâm Hoang dưới chân đạp mạnh, chắn Ngũ Đại mật tổ trước mặt.

Ầm ầm ầm!

Hai quyền chạm vào nhau, vô tận hỏa diễm đốt cháy thiên địa, tuy là Lâm Hoang Lục Đạo Luân Hồi thần quyền, có Luân Hồi Lục Đạo, nghịch chuyển hết thủy lực lượng, nhưng ở Ngũ Đại mật tổ này một gần như có thể nghịch chuyển quy tắc quyền pháp trước mặt, cũng có chút rách rưới.

Một quyền qua, Lâm Hoang kêu lên một tiếng khó chịu, dưới chân bất động, nhưng hỏa diễm thiêu đốt, thần thể cháy đen, vung lên bọt lửa, hết sức đáng sợ.

Ngũ Đại mật tổ mục quang băng lãnh, trở tay lại là một quyền.

Lâm Hoang mục quang đồng dạng băng lãnh, không sợ hãi, đồng dạng lại là một quyền đánh giết xuất.

Ầm ầm ầm!

Cường đại sóng dư đủ để phá hủy Tinh thần, nhưng Lâm Hoang liền đứng ở nơi đó, không chút sứt mẻ, giống như đá ngàn đồng dạng, mặc cho hải triều như thế nào cộ rửa, sừng sững bất động, không hề cho nửa điểm sóng dư trùng kích đến sau lưng thất đại mật tổ.

Ngũ Đại mật tổ trên mặt rốt cục có động dung, gật gật đầu, lạnh lùng cười cười, bỗng nhiên xuất thủ, liên tục năm quyền đánh ra, không có hướng về Lâm Hoang đánh giết mà đến, mà là đánh giết hướng vây khốn một đời mật tổ đám người nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trận.

Mạnh mẽ lực lượng trong chớp mắt bạo phát, nội ứng ngoại hợp.

Tổ nữ giới nữ hoàng kêu lên một tiếng khó chịu, phun ra một ngụm máu tươi, mục quang kinh hãi, sắc mặt âm đạm, tâm mà chết tro, nhìn nhìn một đời mật tổ, nhị đại mật tổ, đời thứ ba mật tổ, bốn đời mật tổ, còn có lục đại mật tổ lạnh lùng băng lãnh, chậm rãi đứng lên.

"Gia trì thần lực! Đại mẫu, người lại nổi điên! Ta hiện tại giết được người!"

Một tiếng thê lương thét lên, tổ nữ giới nữ hoàng lại lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, hai tay nét bút ngân xà, rất nhanh đánh ra mười vạn đạo huyết ấn, từng đạo kinh thiên, gia trì thần trận, hóa thành từng đạo kim sắc xiềng xích, chấn động Lôi Đình, đem vừa mới đứng lên một đời mật tổ đám người một mực vây khốn khóa trụ.

Đại mẫu không có cam lòng, còn muốn đi giết Lâm Hoang, nhưng trông thấy mấy vị khác tổ nữ giới đại thánh đô là mất lộ ra hàn quang, lập tức cười thầm một tiếng, biết đại cục lâm trọng, hiện tại tuyệt đối không thể để cho một đời mật tổ đám người thoát khốn, bằng không tất cả mọi người phải chết.

"Lâm Hoang! Ta ngay ở chỗ này nhìn nhìn, nhìn nhìn người chết như thế nào!"

Đại mỗ mỗ không cam lòng rít gào một tiếng, phun ra ba ngụm máu tươi, đánh ra từng đạo huyết ấn, kim sắc xiềng xích hoành không, gia trì thần trận.

Một đời mật tổ đám người hừ lạnh một tiếng, khó khăn đứng lên, thần quang kinh thể, đánh ra hùng bá thiên hạ lực lượng, mỗi một cái va chạm, liền có một đạo kim sắc xiềng xích phá toái, đứt gãy, mục quang hàn quang, lạnh lùng nhìn qua kiệt lực thôn phệ bát đại mật tổ cùng cửu đại mật tổ thất đại mật tổ.

Ngũ Đại mật tổ sắc mặt lạnh lùng, thấy một đời mật tổ đám người vẫn chưa thoát khỏi, cười lạnh một tiếng, quyền đầu huy động, đốt hỏa thành đao, đao khí tung hoành ngàn dặm, lạnh thấu xương Tinh Không, những nơi đi qua, thiên thạch chôn vùi, Tinh thần đỏ, mang theo không thể biết sức mạnh to lớn hướng về vây khốn khóa một đời mật tổ đám người kim sắc xiềng xích chém giết mà đi.

Lâm Hoang cười lạnh một tiếng, bước chân một bước, một quyền đánh giết xuất, "Ngũ Đại. Đối thủ của ngươi là ta!"

Ngũ Đại mật tổ mặt không biểu tình, đốt hỏa thành đao, đao phong vừa chuyển, mãnh liệt vào đầu, chém rách hư không, ngữ khí nhàn nhạt, "Như thế nào đã quên ngươi!"

Một câu qua, Ngũ Đại mật tổ đốt hỏa thành đao, trường đao tung hoành, như quang, như nóng, trong chớp mắt huy chém ba ngàn đao, một đao so với một đao nhanh, một đao so với một đao hung mãnh, trong chớp mắt rơi xuống, có bỏ ra thiên địa chi uy.

Lâm Hoang lạnh lùng không giảm, không sợ không sợ, thờ dài một tiếng, đập cương bước đầu, quyền kinh phá thiên, nghênh tiếp Ngũ Đại mật tổ này kinh thiên động địa một đao.

Ầm ầm ầm!

Khủng bố sóng dư can quét trời cao, Lâm Hoang kêu lên một tiếng khó chịu, phun ra một ngụm máu tươi, thần thể bị thương, máu tươi róc rách, trọn vẹn 37 đạo đao ngân tại Lâm Hoang thần thể trên lưu lại, đao đao tận xương, thiếu chút nữa đem Lâm Hoang trực tiếp phân thân.

Chịu này trọng thương, Lâm Hoang như cũ nửa bước không lùi, ngược lại cười lớn một tiếng, bước lên trước một bước, lần nữa đánh ra một quyền.

Một quyền này, chiếu sáng thiên địa, ngưng tụ Lâm Hoang nói, Lâm Hoang khát vọng, Lâm Hoang chí hướng, ngang nhiên lên, thiên ngăn ta, phá thiên. Địa ngăn ta, toái địa. Người ngăn ta, sát nhân!

Một đám xuất ra, Ngũ Đại mật tổ cũng là rồi đột nhiên động dung, gào to một tiếng, thần quang bạo phát, thi triển đại Thần Thông, trong chớp mắt diễn biến ba đầu sáu tay, hùng lực hóa diễm như mặt trời đồng dạng, hoặc đao, hoặc xù, hoặc giản, hoặc thương, hoặc kiếm, hoặc búa, ba khóa đầu lâu, làm trọn mắt đối với, từ bị đối với, mỗi người một về.

Ba đầu sáu tay, trong chớp mắt bạo phát, mạnh mẽ lực lượng, chấn kinh thiên địa.

Lâm Hoang kêu lên một tiếng khó chịu, lần nữa phun ra một ngụm máu tươi, tay phải Tề khuỷu tay bị cắt đứt, dưới chân một bước không lùi. Mà Ngũ Đại mật tổ cũng là kêu lên một tiếng khó chịu, đập đập trúng rồi khỏi ba bước, trong mắt chảy ra máu tươi, trong chớp mắt hóa thành lửa giận thiêu đốt.

Lâm Hoang cười nhạt một tiếng, bắt lấy bị cắt đứt tay phải, trở tay dùng sức, răng rắc một tiếng, sòng sò tiếp hảo cánh tay đứt, lạnh lùng mở miệng, "Đệ nhất hơi thở."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107: Còn có 6 hơi thở

"Ngươi cho rằng ngươi có thể sống quá mấy hơi? !" Ngũ Đại mật tổ ngữ khí lạnh lùng, mang theo nhàn nhạt giận dữ, ba đầu sáu tay hóa thân, nhìn về phía Lâm Hoang, mãnh liệt xuất thủ, "Ba hơi thở trong đó, đánh chết ngươi."

Ngũ Đại mật tổ ngữ khí rất bình tĩnh, lại nói được đương nhiên, nói sao làm vậy, phảng phất hẳn nói chính là chân lý, chính là tương lai, một câu liền đã đoạn Lâm Hoang sinh tử.

Lâm Hoang đồng dạng rất bình tĩnh, lắc đầu, tiến lên trước một bước, rống to một tiếng, đồng dạng triển khai ba đầu sáu tay Thần Thông, lạnh lùng mà chống đỡ, nghênh tiếp Ngũ Đại mật tổ.

Cuồng Phong Bạo mưa đồng dạng thế công, hai người trong chớp mắt không biết đánh giết ra bao nhiêu quyền, lực lượng kinh khủng, chấn động hư

không, liên tục oanh kích ba ngàn lần, hai người đồng thời lui lại một bước, mục quang ngưng trọng, khóe miệng nhuộm máu.

Ngũ Đại mật tổ neho mắt lại đánh giá Lâm Hoang, hiển nhiên Lâm Hoang thực lực lại một lần nữa vượt ra dự liệu của hắn, vốn tưởng rằng là có thể tiện tay nghiền giết côn trùng, nhưng không nghĩ tới lại là một đầu có thể lực bác thanh thiên Thần Long.

Nhưng đây cũng như thế nào, Ngũ Đại mật tổ cười lạnh một tiếng, tự tin vô cùng, năm ngàn năm khổ tu, năm ngàn năm lắng đọng xuống, không riêng gì lực lượng, còn có trí tuệ, càng trọng yếu hơn là ta mặc kệ hắn là ai tự tin.

"Thực lực không tệ. Giết người, đáng tiếc." Ngũ Đại mật tổ nhàn nhạt mở miệng, trong miệng nói qua đáng tiếc, nhưng xuất thủ lại là tàn nhẫn vô cùng, cuồng Phong Bạo mưa, "Giết người, tể tự người, lấy người vì tư lương, định có thể khiến ta tiến thêm một bước."

Lâm Hoang cười lớn một tiếng, mặt không đổi sắc, ba đầu sáu tay tề động, một cái đầu lâu thần sắc đậm mạc, miệng phóng hỏa diễm, ngọn lửa này, không có gì không đốt, có thể nhen nhóm hư không, đốt cháy linh hồn. Một cái đầu lâu thần sắc uy phẫn nộ, miệng phun Hắc Phong, Hắc Phong này, tiêu cốt thực hồn, có thể chôn vùi hết thảy, mục nát thần thể. Một viên cuối cùng đầu lâu thần sắc thương xót, miệng phun Thiên Thủy, Thiên Thủy này, hòa tan chúng sinh, có thể ăn mòn hư không, tan rã ý chí.

Sáu cánh tay cánh tay đồng thời huy xuất quyền đầu, một quyền chính là một mảnh Đại Đạo, hoặc đày, hoặc phong, hoặc Thủy, hoặc hỏa, hoặc Âm Dương. Lục Đạo đan chéo, xoáy lên đủ loại biến hóa, bao quát Vạn Tượng, trong chớp mắt đánh giết, đan chéo một chỗ.

Lâm Hoang ba đầu sáu mắt, lạnh lùng nhìn chăm chú, Luân Hồi chân lý gia trì, Lục Đạo Luân Hồi, tuần hoàn vãng sinh, không người có thể ngăn cản, không người có thể địch.

Ngũ Đại mật tổ rồi đột nhiên động dung, không nghĩ tới Lâm Hoang vậy mà có thể đánh ra đáng sợ như thế thế công, Luân Hồi Lục Đạo, Lục Đạo Luân Hồi, trong đó tham vọng, làm cho người ta nhìn mà giật mình.

"Hào, hào, hào! Người vậy mà dựng lên như thế bất khả tư nghị nói, quả nhiên là có Đại Dũng khí, chí lớn hướng, đáng tiếc, như vậy đạo là không thể nào tồn tại ở thế gian. Người nói, thiên địa không để cho, thần linh không để cho, ta cũng không để cho. Đến đây đi, đến đây đi. Để cho ta giết người, bị mất giấc mộng của người, bị mất chí hướng của người, miễn đi thiên địa chúng sinh, trần này kiếp nạn."

Ngũ Đại mật tổ thở dài một tiếng, trong nội tâm thán phục, Lâm Hoang Đạo quả nhưng hùng vĩ bất khả tư nghị, nhưng như vậy đạo nhất định là trời Địa đồ ký, thần linh không để cho.

Lâm Hoang đạo để cho Ngũ Đại mật tổ kích động lên, đột nhiên xuất thủ, không còn cùng Lâm Hoang dây dưa, vừa ra tay, chính là chính mình lắng đọng năm ngàn năm con đường, một chút quang lên, xé rách hư không, "Năm ngàn năm khổ tu, ta chỉ tu một chiêu, một chiêu này, hư vô, hư không, hư thật!"

"Tới, tới, tới! Đem giấc mộng của người, chí hướng của người, người con đường, người hết thảy, đều mai táng tại ta này thiên địa đại hư vô bên trong a!"

Ngũ Đại mật tổ cười lớn một tiếng, rốt cục thi triển ra chính mình đòn sát thủ, một chút quang lên, mai táng hư vô, thiên địa vạn vật, tại đây một chút quang trước, tại đây một chương, tất cả đều hóa thành hư vô, phảng phất thiên địa vạn vật vốn chính là hư vô. Vừa có từ hư vô trung, nhất định hướng hư vô trung đi đạo lý lớn.

Khắc cốt ghi tâm, đừng nói là Lâm Hoang, chính là bên ngoài chủ trì nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trần tổ nữ giới nữ hoàng đám người, nhìn thấy Ngũ Đại mật tổ một chương này,

Cũng là rồi đột nhiên động dung, tâm thần có chút phiêu hốt, chỉ cảm thấy Ngũ Đại mật tổ một chương kia chính là tâm linh cuối cùng cõi đi về, là khởi nguyên, là điểm kết thúc, linh hồn bỏ, thiếu chút nữa mất phương hướng.

"Không tốt!" Tổ nữ giới nữ hoàng đột nhiên quát chói tai một tiếng, hung ác cắn đầu lưỡi, phun ra một ngụm tinh huyết, gia trì pháp trận, đánh ra ba ngàn đạo huyết ấn, hóa thành kim sắc xiềng xích vây khốn khóa một đời mật tổ.

Một đời mật tổ mặt không biểu tình, trong nháy mắt vừa ra, đứt đoạn mấy chục cây xiềng xích, nếu không phải tổ nữ giới nữ hoàng lần này động tác dù cho, sợ là đã bị một đời mật tổ phá trận mà ra.

Chẳng quản tại thử đem một đời mật tổ vây khốn khóa trụ, nhưng tất cả mọi người biết Đạo Nhất thay mật tổ đám người phá trận, đã không xa, có lẽ là một ngày, có lẽ ngay tại tiếp theo hơi thở.

Trong lúc nhất thời, tổ nữ giới nữ hoàng hết sức nôn nóng, mục quang không tự chủ nhìn về phía Lâm Hoang cùng Ngũ Đại mật tổ, hiện ở loại tình huống này, chỉ có thể nhìn hai người này phân ra thắng bại, nếu như Lâm Hoang có thể giết chết Ngũ Đại mật tổ, như vậy còn có nghịch chuyển hết thảy cơ hội.

Thế nhưng là, tổ nữ giới nữ hoàng đắng chát cười cười, lắc đầu, lúc này Ngũ Đại mật tổ đã chiếm cứ thượng phong tuyệt đối, Lâm Hoang lại dựa vào cái gì có thể chiến thắng Ngũ Đại mật tổ, không đủ kéo dài hơi tàn mà thôi.

Thờ dài một tiếng, tổ nữ giới nữ hoàng hăm vào thật sâu trong tuyệt vọng.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, ngưng thần nhìn nhìn Ngũ Đại mật tổ đánh ra một chương này, một chương này diễn dịch hư vô, đây là Ngũ Đại mật tổ nói, hết thảy từ hư vô trung, hết thảy lại đi hư vô trung trôi qua.

Gật gật đầu, Ngũ Đại mật tổ năm ngàn năm khổ tu quả nhiên không phải là vô căn cứ, một chương này trong đó, diễn dịch hư vô, để cho Lâm Hoang mở

rộng tầm mắt, có chút hiểu được, trở tay một quyền, một quyền này không tổn trảm canh gác, trực tiếp hung mãnh, mang theo đại lực lượng Địa, thuần túy, bá đạo.

Một quyền đánh ra, Lâm Hoang lạnh lùng mở miệng, "Thiên địa như hư vô, cái này đây, Địa này trên chúng sinh vạn vật, lại từ tại sao!"

Nhàn nhạt một câu, cực hạn thăng hoa, Lâm Hoang một quyền trong đó, vậy mà lại có đột phá, linh ngộ đại địa chỉ đạo, hậu đức tái vật, một quyền trong đó, không hề chỉ là đại lực lượng Địa, diễn biến chúng sinh vạn vật, phồn diễn sinh sống, đây là đại lực lượng Địa, cũng là sinh mệnh lực lượng.

Vô thanh vô tức, hai người quyền chưởng tương giao, không có nửa điểm tiếng vang, trong chớp mắt chôn vùi cùng một chỗ, thuần túy nhất, rực rỡ nhất sinh mệnh cùng tới hư không, băng lãnh nhất Hư Vô Chi Lực đụng vào nhau, chính là một hồi Luân Hồi.

Lâm Hoang khoe miệng bỗng nhiên hiện lên một vòng tiểu dung, trầm thấp nói: "Cái này chính là Luân Hồi a."

Một câu qua, Lâm Hoang bỗng nhiên bắn ra chỉ, tại không có khả năng trung lại lần nữa kích phát chỉ chi lực, Ngũ Đại mật tổ đồng tử co rút lại, đập đập trùng lui lại ba bước, ngực tách ra một cái lỗ máu, khó có thể tin.

"Hảo, hảo, hảo! Tại không có khả năng trung sáng tạo khả năng, đây mới là ta bồi trung người thủ đoạn. Lâm Hoang, ta xem thường ngươi." Ngũ Đại mật tổ nhìn nhìn ngực lỗ máu, tuy không phải là cái gì đại thương, nhưng hiển nhiên vừa rồi một kích kia hẳn rơi xuống hạ phong, trong lòng có chút giận dữ, hừ lạnh một tiếng, tiến lên trước một bước, muốn lại ra tay nữa.

Lâm Hoang trên mặt giống như cười mà không phải cười, nhìn nhìn Ngũ Đại mật tổ, thần nhiên nói, "Còn có sáu hơi thở."

Ngũ Đại mật tổ sững sờ, sau đó đột nhiên giận dữ, đây là tại cười nhạo hắn ba hơi thở trong đó giết chết Lâm Hoang nói dối.

Boong boong coong!

Liên tục ba tiếng âm vang thanh âm, chấn động hư không, Lâm Hoang mục quang ngưng tụ, ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy được một đôi mắt tổ đám người trước người vây khốn khóa xiềng xích đã chưa đủ mười ngón số lượng, lạnh lùng vô tình mục quang bao phủ xuống, một mảnh khắc nghiệt.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: 1 đại thoát khốn

Tổ nữ giới nữ hoàng đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, kinh hãi gần chết, the thé quát chói tai, "Nhanh, nhanh, nhanh! Không muốn do dự, liều mạng thời điểm đến!"

Vừa nói xong, tổ nữ giới nữ hoàng cũng chỉ như đao, lát thủ tột hoa, tại ngực hung hăng vẽ một cái, vạt áo tan vỡ, nửa điểm đỏ thắm nụ hoa tách ra, nhưng càng bắt mắt lại là ngực trắng nõn ở giữa óng ánh máu tươi, một giọt trong lòng huyết, trong chớp mắt bị tổ nữ giới nữ hoàng nắm trong tay, hai ngón vẽ một cái, tật âm thanh mở miệng.

"Ta lấy ta huyết tế trước linh. Nghịch loạn Hồng Trần, điên đảo chúng sinh. Tình này đáng đợi, trọn đời dứt khoát!"

Từng tiếng hát, tổ nữ giới nữ hoàng đem nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trần lực lượng thôi phát đến cực hạn, huyết án hoành không, Hồng Trần nghịch loạn, đủ loại tình yêu, trong chớp mắt hiện lên xuất ra, quán quyết si mê chúng sinh, hóa thành từng mảnh từng mảnh chém không dứt chỉ đỏ trời buộc tại một đời trên người.

Những cái này chỉ đỏ, là tình, là duyên, là cả đời quán quyết si mê.

Chỉ đỏ phần cuối thấp thoáng có thể trông thấy quán quyết si mê oán nữ, êm tai mà khóc, buồn bã uyển động lòng người, thay đổi cả đời tình yêu, cuộc đời này không thay đổi.

Một đôi mắt tổ trong mắt hiện lên một tia lạnh lùng, cười lạnh một tiếng, dương tay, Tinh quang thành kiếm, huy kiếm chém tơ ngọc, có đại lạnh lùng, đại vô tình, đại quyết đoạn.

Tổ nữ giới nữ hoàng tiếng kêu càng thê lương, khí huyết suy bại, từng giọt một trong lòng huyết trong nháy mắt, kéo ra càng nhiều chỉ đỏ quán quanh một đời mắt tổ.

Nhưng một đời mặt tổ hạng gì vô tình quyết đoán lạnh lùng, tình yêu ngăn hãm, liền đoạn tình yêu, duyên phận ngăn hãm, liền đoạn duyên phận, thê nữ ngăn hãm, liền giết vợ nữ. Nếu là thể hệ con cháu cứu tộc ngăn hãm, liền diệt tộc.

Một đời mặt tổ như thế, nhị đại mặt tổ, đời thứ ba mặt tổ, bốn đời mặt tổ, lục đại mặt tổ cũng là đồng dạng lạnh lùng vô tình, tu luyện đến bọn họ tình trạng này, một lòng thành thần, lạnh lùng quyết đoán, nắm chắc Thiên Tâm, Hồng Trần đủ loại há có thể nghịch loạn bọn họ bản tâm, huy kiếm chém toa ngọc, đoạn quá thể gian duyên Pháp, làm cho người ta kinh hãi.

Tổ nữ giới mấy vị đại thánh đem hết toàn lực khó khăn vây khốn khóa trụ một đời mặt tổ đám người, trong lòng thổ huyết, khí huyết suy bại, đâu còn có nửa điểm kiêu diễm mỹ lệ bộ dáng.

Lâm Hoang mục quang băng lãnh, trong lòng có chút trầm trọng, nhìn về phía Ngũ Đại mặt tổ, không có mở miệng, chỉ là chủ động phát khởi công kích, một quyền trong đó, dồi dào sức mạnh to lớn, đánh giết hết thấy.

Ngũ Đại mặt tổ lạnh lùng vô tình, cũng biết thế cục đến thăm thiết nhất thời điểm, cười lạnh một tiếng, "Một đời sắp thoát khốn, các ngươi tất cả mọi người phải chết, hóa thành chúng ta thành thần tư lương, hết thấy chống cự đều là vô dụng được!"

Vừa nói xong, Ngũ Đại mặt tổ vung tay lên, đánh ra một chương, "Hư Không Đại Thủ Ấn! Chết cho ta, chết, chết!"

Một chương đánh ra, hư không thành ấn, Tinh thần Nhật Nguyệt, tất cả đều hóa thành này vắt ngang trăm triệu dặm cự Đại Thủ Ấn trên vân tay khe nứt, tựa như thiên quỳ, Chủ Tể chúng sinh vận mệnh.

Một chương rơi xuống, Lâm Hoang liền cảm thấy sát cơ vô hạn, trong hư không có dồi dào sức mạnh to lớn phong tỏa, bao quát Vạn Tượng, bao quát bát hoang.

Lâm Hoang không nói lời nào, chỉ là tiếp tục huy động song quyền, lực nhỏ son này khí cái thế, Lâm Hoang trong lòng có vô địch tín niệm, không có địch lực lượng, đánh vỡ hư không, có thể đồ thần.

Ầm ầm ầm!

Lực lượng kinh khủng bạo phát, quét ngang hư không, thủ ấn phá toái, Lâm Hoang kêu lên một tiếng khó chịu, đại khẩu ho ra máu, ngực sụp đổ, thăm thiết kinh người.

Mà Ngũ Đại mặt tổ cũng là kịch liệt ho khan một tiếng, máu tươi phun ra, trong ánh mắt sát cơ tất lộ, nhìn nhìn Lâm Hoang, "Tiểu tử, ngươi khiến ta giật mình. Có thể lấy nhục quán chi linh, đi đến một bước này, trước không có người sau cũng không có người, đáng tiếc, ngươi lại muốn chết!"

Một tiếng thét dài, Ngũ Đại mặt tổ tóc tai bù xù, giống như điên cuồng, đột nhiên đánh ra một chương, "Hư thật Đại Thủ Ấn!"

Lần này, chương không hư thật, chạy hư vô cùng chân thật trong đó, cùng trăm vạn năm trước Mộng Thần Cơ chương pháp có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu,

Làm cho người ta chấn kinh.

Lâm Hoang cười lớn một tiếng, máu tươi thiêu đốt, hóa thành dồi dào thần lực, thần quang kinh thiên, bao phủ toàn thân, dừng cảm tiến tới, trong chớp mắt đánh giết xuất ba mươi quyền, "Chiến, chiến, chiến!"

"Đánh vỡ vô căn cứ, sáng lập chân thật! So với Mộng Thần Cơ, ngươi còn kém xa lắm!"

Lâm Hoang càng đánh càng cuồng, tâm huyết dâng lên, khí huyết kinh thiên, hóa thành thẳng tắp khối báo động, phóng lên trời, ngưng tụ như Tinh thần mặt trời, làm cho người ta chấn kinh.

Ngũ Đại mặt tổ hừ lạnh một tiếng, thân hình như điện, cùng Lâm Hoang chiến cùng một chỗ, hai người quyền tới chương hướng, nhanh như tia chớp, thế như Lôi Đình, căn bản làm cho người ta nhìn không thấy hư thật, đan chéo Pháp cùng nói, vạn dặm ở trong, tất cả đều là hai người chiến trường, đủ loại thần quang tứ xạ, theo hai người giao thủ xao động xuất ra, mỗi một đạo đều có phá toái Tinh thần sức mạnh to lớn.

Hai người chiến đấu hùng hực khí thế, càng kịch liệt. Mà một đời mặt tổ đám người cùng nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trận đối kháng cũng đến cuối cùng bước ngoặt.

Một đời mặt tổ trong nháy mắt như kiếm, kinh thiên lên, bào Hao Thiên đấy, "Tổ nữ giới các ngươi dám ngăn ta. Đối đãi ta thoát khốn, toàn bộ tổ nữ giới từ trên xuống dưới, chó gà không tha!"

Nhị đại mặt tổ cũng là cười lạnh một tiếng, đánh ra một quyền, sóng sò sò đứt đoạn xiềng xích, chỉ đỏ, nghe răng cười một tiếng, "Giết, giết, Sát! Ta làm như thần, giết hết người trong thiên hạ!"

Đời thứ ba mặt tổ trách trời thương dân, chấp tay trước ngực, vô biên sức mạnh to lớn bạo phát đi ra, tránh thoát đủ loại trời buộc, "Sống có gì vui, chết có gì khổ. Thời khắc sinh tử, có đại tiện thoát. Thế nhân ngu muội. Ta làm siêu thoát chúng sinh."

Bốn đời mặt tổ mặt không biểu tình, trong tay bỗng nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm, trường kiếm tung hoành, tựa như Thiên Ngoại Phi Tiên đồng dạng, trong chớp mắt chặt đứt xiềng xích, lạnh nhạt mở miệng, "Tin ta kiếm già, nên vĩnh sinh. Không tin ta kiếm già, chết, chết, chết!"

"Ha ha!" Lục đại mặt tỏ cười lớn một tiếng, cầm trong tay Chày Kim Cương, cuồn mãnh bá đạo, dùng sức vung lên, rung chuyển hư không, trở thành áp chết lạc đà cuối cùng một cọng rom, một xử trong đó, triệt để nứt vỡ toàn bộ thần trận.

Tổ nữ giới nữ hoàng đám người hét lên một tiếng, nhao nhao phun ra một ngụm máu tươi, khí huyết suy bại, mặt lộ vẻ tuyệt vọng, tâm mà chết tro, giờ khắc này một đời mặt tỏ đám người triệt để thoát khổn.

Thất đại mặt tỏ thôn phệ đến thời khắc quan trọng nhất, nhìn thấy một màn này, nhìn không được tâm thần đều nứt, hét lên một tiếng, "Lâm Hoang! Một đời đã thoát khổn! Ngươi còn không toàn lực xuất thủ! Không thể giết chết Ngũ Đại, hết thấy thôi vậy!"

Lâm Hoang mặt không biểu tình, thờ dài một tiếng, quyền pháp đại khai đại hợp, chỉ công không tuân thủ, nhiệt huyết ngưng trời, phải ở chốc lát đang lúc cường sát Ngũ Đại mặt tỏ.

Ngũ Đại mặt tỏ gào to một tiếng, một đời mặt tỏ đám người thoát khổn, trong mắt hấn tình hình chung đã định, Lâm Hoang đã là cá trong chậu, phí công chịu chết, bất quá cuối cùng gãy dựa, lạnh lùng cười cười, "Tình hình chung đã định. Ngươi cần gì phải gãy dựa, chẳng lẽ ngươi đang còn muốn một hơi trong đó giết chết ta hay sao?!"

Lâm Hoang khoe miệng hiện lên một vòng lạnh lùng mỉm cười, mục quang băng lãnh, gắt gât đầu, "Một hơi sao? Giết chết ngươi, đủ rồi!"

"Cuồn vọng!" Ngũ Đại mặt tỏ nổi giận gầm lên một tiếng, một đời mặt tỏ đám người vừa mới thoát khổn, chỉ cần một hơi, liền có thể gia nhập chiến đấu, giải quyết dứt khoát, đánh giết hết thấy. Nhưng Lâm Hoang vậy mà nói một hơi trong đó liền có thể giết chết hấn, quả nhiên là cuồn vọng đến cực điểm.

Trong nội tâm tức giận, Ngũ Đại mặt tỏ xuất thủ càng thêm hung mãnh, cười lạnh liên tục, muốn xem lấy Lâm Hoang như thế nào tại một hơi trong đó giết chết hấn, "Nói khoác mà không biết ngượng. Ta sẽ giết ngươi, tề tự ngươi, bị mất giấc mộng của ngươi, chí hướng của ngươi, cuộc đời của ngươi, thành tựu ta thành thần tư lương. Đây là của ngươi này mệnh, nhất định vận mệnh!"

Lâm Hoang không nói chuyện, chỉ là thờ dài một tiếng, boong boong bước ra bảy bước.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Phương thôn giữa, Chủ Tể Luân Hồi!

Bước đầu tiên bước ra, Lâm Hoang khí huyết thiêu đốt, lạnh thấu xương như thiên địa, đánh giết xuất sáu quyền, lục quyền chứng đạo, mở ra Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, Thanh Liên tách ra, nguyên khí cấu thông thế giới, Lục Đại thế giới bốn nguyên gia trì, tựa như sau lưng Lâm Hoang xuất hiện Lục Đại Thần Quốc, thấp thoáng có thể trông thấy Địa Thần giới, Thủy Thần giới, Hỏa Thần giới, Phong Thần giới, Thái Âm giới, thái dương giới Lục Đại thế giới hư ảnh.

Bước thứ hai bước ra, Lâm Hoang tóc đen chuyển bạch, tóc trắng ba ngàn trượng, đậm thấu hư không, diễn sinh tiền Lục Đại thế giới bên trong, thần quang bắn lên tuyệt đối trượng, mạnh mẽ sức mạnh to lớn trong chớp mắt bạo phát.

Bước thứ ba bước ra, Lâm Hoang chưởng che thiên địa, bao quát Vạn Tượng, bao quát bát hoang bốn cực, diễn biến vô căn cứ chân thật, không có quá quang, vô tận ám, đan vào một chỗ, hình thành Âm Dương đại cấm, Hắc Âm Thái Cực.

Bước thứ tư bước ra, Lâm Hoang một tiếng thét dài, phun ra một ngụm nguyên khí, này nguyên khí rơi xuống đất lăn một vòng, hóa thành chúng sinh, vạn giới vạn tộc, đủ loại sinh linh, không phải trường hợp cá biệt, khoan chân trên mặt đất, bái phục Lâm Hoang, trong miệng thì thảo, đồng thời hát tụng Lâm Hoang danh tiếng, Lâm Hoang chi vĩ.

Không có quá thần thánh chi âm quanh quẩn, thành kính vô cùng, nguyện Lâm Hoang chi Linh Hành đi trên mặt đất, giống như hành tẩu trên trời.

Bước thứ năm bước ra, Lâm Hoang thân ảnh nhoáng một cái, vậy mà trong chớp mắt phân chia xuất bảy đạo thân ảnh, tựa như chân thân, cùng Lâm Hoang hoàn toàn giống nhau, đồng thời bước ra một bước, hai hai tương đối, khóa chặt bát hoang, đứng vững bốn cực.

Đội cho bước thứ sáu, tám cái Lâm Hoang ung dung thờ dài một tiếng, thanh âm Chấn Nhĩp thiên địa, như Hồng Chung đại lý, rung chuyển hư không, không có biên sức mạnh to lớn bạo phát, như tám bánh mặt trời dâng lên, gieo rắc Vô Lượng Quang, vô lượng nóng.

Đội đến bước thứ bảy phóng ra, phương thôn trong đó, ngưng tụ Thần Quốc, tám cái Lâm Hoang đồng thời xuất thủ, bát quyền quy nhất, bao phủ vạn dặm, nạp Tu Di tại giới tử, vạn dặm chi địa hóa thành phương viên.

Ngũ Đại mật tổ sắc mặt kinh hãi, không dám tin, thân thể trong chớp mắt thu nhỏ lại, bị Lâm Hoang sóng sờ sờ chưởng khổng không gian, nạp Tu Di tại giới tử, rơi vào trong tay, Chưởng Trung Thần Quốc, phương thôn chi địa, Chủ Tể Luân Hồi.

Lâm Hoang mặt không đổi sắc, mục quang băng lãnh ngân bạch, nhìn nhìn rơi vào bàn tay Ngũ Đại mật tổ, thần quang thúc dục, dùng sức nắm chặt.

"Nghịch chưởng! Ngươi thật to gan!" Một đời mật tổ lạnh lùng hét lên một tiếng, phần nộ tới cực điểm, âm âm đánh ra một quyền, một quyền này đánh tan thiên địa, phá toái hư không, chiếu sáng Hắc Âm.

"Phương thôn chi địa, người quá địch quốc! Lợi hại, lợi hại! Vậy mà lấy không có khả năng trung sáng tạo khả năng, đánh ra đại thánh lĩnh vực một kích. Lâm Hoang, xem ra chúng ta xem thường ngươi." Đời thứ ba mật tổ thờ dài một tiếng, không thể tin được Lâm Hoang vậy mà lần nữa hết sức thăng hoa, lấy đạp thân bước đầu tiên tu vi, sóng sờ sờ đánh ra đạp thân bước thứ ba tài năng chưởng khổng lĩnh vực một kích.

Như thế thiên phú, thủ đoạn như thế, quả thật không thể tưởng tượng, vượt qua tất cả mọi người dự liệu.

Nhưng đời thứ ba mật tổ ngoài miệng thờ dài, trên tay động tác lại là tàn nhẫn vô cùng.

Lục thế mật hỗ trợ, sáu vị nhất thể. Như bị Lâm Hoang thật sự đánh chết Ngũ Đại mật tổ, thật là có lật bàn khả năng. Nhưng nhị đại mật tổ sẽ không cho phép chuyện như vậy phát sinh, hừ lạnh một tiếng, đánh ra một quyền, thâm thiết xao động, sát lục Nhíp Thiên đầy, "Ta làm như thần, giết hết người trong thiên hạ!"

Bốn đời mật tổ ôm kiếm tại ngực, lạnh lùng mà chống đỡ, Lâm Hoang rồi đột nhiên trong đó bộc phát ra thực lực kinh thiên động địa, nhưng bốn đời mật tổ không hoảng hốt, hấn đối với Ngũ Đại mật tổ thực lực có lòng tin, cho dù Lâm Hoang đột phá cực hạn, vượt qua chính mình, hết sức thăng hoa, đánh ra không thể nào một kích, nhưng một hơi trong đó tuyệt đối vô pháp đánh chết Ngũ Đại mật tổ.

Chỉ cần một hơi, một hơi qua đi, Lâm Hoang hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Lục đại mật tổ có chút lo lắng, nhưng hiện tại xuất thủ đã đã chậm, Lâm Hoang liêu lĩnh, dung luyện toàn bộ tích góp, đem chính mình nắm giữ đủ loại tuyệt học hóa thành nhất lộ, tranh được chính là này một hơi thời gian. Dù cho một đời mật tổ, nhị đại mật tổ, đời thứ ba mật tổ đồng thời xuất thủ ngăn trở, nhưng là vô pháp ngăn cản Lâm Hoang cướp được này một hơi.

Chỉ cần này một hơi thời gian, giết chết Ngũ Đại mật tổ, như vậy hết thảy còn có nghịch chuyển khả năng.

Lâm Hoang cúi đầu xuống, nhìn nhìn bàn tay của mình, bàn tay Ngũ Đại mật tổ vùng vẫy gãy chết, mặc kệ một đời mật tổ đám người như thế nào vững tin Ngũ Đại mật tổ nhất định có thể sống quá này một hơi, nhưng Lâm Hoang biết Ngũ Đại mật tổ hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Bởi vì một kích này, Lâm Hoang không riêng dung hợp với Lục Đạo thần quyền, Luân Hồi thần quyền, Chưởng Trung Thần Quốc, còn nghĩ Nguyên Chiến Đấu Chiến thánh Pháp, Mộng Thần Cơ hư thật chi đạo, Thái Nhất Giáo Âm Dương đại cầm toàn bộ dung luyện đến một chỗ, mới có này cực hạn thăng hoa một kích, đây là Lâm Hoang cuộc đời này tất cả đạo thể hiện.

Dung hội Lâm Hoang cả đời sở học, cả đời mộng tưởng, cả đời nhiệt huyết.

Trở bàn tay vỗ, Lâm Hoang lạnh lùng vô tình, nhàn nhạt mở miệng, "Luân Hồi!"

Một lời đoạn sinh tử, một câu chương Luân Hồi.

Dùng sức nắm chặt, Luân Hồi chỉ lực trong chớp mắt bạo phát, một hơi mười triệu năm.

Dù cho Ngũ Đại mật tổ thiên kiêu cái thế, hùng vĩ vô địch, có đánh vỡ hư không, chứng đạo hư vô, nghịch chuyển hư thật lực lượng, nhưng không thành thần, cuối cùng chạy không thoát thời gian.

Một hơi mười triệu năm, thời gian thúc người lão.

Tại Ngũ Đại mật tổ không dám tin trong ánh mắt, vền vền một hơi không được thời gian, linh hồn hấn bắt đầu mục nát, thân thể bắt đầu tan vỡ, không thành thần, Vô Nhân Vĩnh Sinh, không người Bất Hủ.

"Không! Ta không tin! Nghịch chuyển hư thật! Đây đều là giả. Giả, ngươi không lừa được ta!"

Ngũ Đại mật tổ phần nộ rít gào, thanh âm càng ngày càng thấp, cuối cùng dần dần già thay, khí huyết suy bại, tê liệt ngã xuống tại Lâm Hoang bàn tay, giống như kiến hôi.

Một đời mật tổ đám người cũng là lên tiếng kinh hô, không dám tin, một hơi, vền vền chỉ là một hơi, Ngũ Đại mật tổ thực lực, vậy mà thật sự vô pháp tại Lâm Hoang bàn tay sống quá một hơi.

Thủ đoạn như thế, kinh thiên động địa, kinh thế hãi tục, làm cho người ta không thể tin được.

Thất đại mật tổ cũng là hét lên một tiếng, có chút kinh hãi, nhìn về phía Lâm Hoang, bỗng nhiên có dừng khí bảo hồ lột da cảm giác.

Lâm Hoang lại là thần sắc nhàn nhạt, đưa tay bắn ra, phá toái Ngũ Đại mật tổ thần thể, linh hồn, trở tay vỗ, đánh tiến thất đại mật tổ trong cơ thể.

Dưới chân đạp mạnh, như thần linh đồng dạng, vắt ngang thiên địa, ngăn ở thất đại mật tổ trước người.

Đánh chết Ngũ Đại mật tổ, đây không phải chấm dứt, này vền vẹn chỉ là một cái bắt đầu.

Nhìn nhìn một đời mật tổ đám người rốt cục tránh thoát hết thấy, giống như Thần Long hướng về chính mình đánh giết qua, Lâm Hoang đứng chấp tay, đạm mạc nhìn về phía thương khung, đối với sau lưng thất đại mật tổ nói, "Còn có ba hơi thở."

Thất đại mật tổ mục quang ngưng trọng, gật gật đầu, hấn cùng Lâm Hoang đối với mưu, bất quá là tại trong tuyệt vọng tìm kiếm một đường sinh cơ, nhưng không nghĩ tới Lâm Hoang vậy mà thật có thể đủ làm được tình trạng như thế.

Phá hủy một đời mật tổ đám người sáu thể mật đối với, sáu vị nhất thể, chỉ cần thất đại mật tổ thôn phệ Ngũ Đại mật tổ, dung luyện bát đại mật tổ, cửu đại mật tổ, bốn người lực lượng hợp lại làm một, liền chân chính có đồng nhất thay mật tổ địa vị ngang nhau tư cách.

Bất quá còn có cuối cùng ba hơi thở, thất đại mật tổ mục quang hiện lên một tia hoài nghi, chẳng quản Lâm Hoang bạo phát đi ra thực lực đã rung động toàn trường, để cho tất cả mọi người hơi khiếp sợ.

Nhưng muốn tại một đời mật tổ đám người vây công, sống quá ba hơi thở, sao mà khó khăn. Coi như là trạng thái toàn thịnh ở dưới Lâm Hoang, sợ là cũng không có nửa phần nắm chắc, huống chi bây giờ Lâm Hoang, chiến bất đại, giết cửu đại, diệt Ngũ Đại, tuy thời gian sử dụng cực ngắn, chiến đấu không dài, nhưng tuyệt đối là đã cực hạn thăng hoa, bộc phát ra toàn bộ thực lực.

Lúc này Lâm Hoang, thật có thể đủ ngăn cản được một đời mật tổ đám người sao?

Thất đại mật tổ trong lòng có chút tuyệt vọng, nhưng Lâm Hoang liền đứng ở nơi đó, đứng chấp tay, đỉnh thiên lập địa, tựa như Thần Sơn, tựa như Tinh Không, trầm trọng như đại địa, để cho thất đại mật tổ mạc danh an tâm.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Cuối cùng 3 hơi thở

"Ta làm như thần, giết hết người trong thiên hạ!"

Nhị đại mật tổ tốc độ nhanh nhất, thanh âm còn chưa rơi xuống đất, cương mãnh bá đạo quyền đầu, bao phủ vô tận sát cơ, sát lục thiên địa, có giết hết người trong thiên hạ lãnh khốc vô tình, trong chớp mắt đã đến Lâm Hoang trước người.

Ngũ Đại mật tổ bị giết, kinh thể hãi tục, kinh thiên động địa, nhưng vô pháp dao động nhị đại mật tổ tâm. Lâm Hoang suy đoán đúng, Ngũ Đại mật tổ chết, chỉ là bắt đầu, cũng không phải chấm dứt.

Nhị đại mật tổ triệt triệt để để động sát cơ, Lâm Hoang tự cho là có thể ngăn trở bọn họ ba hơi thở, nhị đại mật tổ liền để cho muốn Lâm Hoang biết. Lâm Hoang có thể tại một hơi trong đó, nghịch chuyển hết thấy, kinh thiên động địa, giết chết Ngũ Đại mật tổ, hấn liền có tại một hơi trong đó giết chết Lâm Hoang, giết hết người trong thiên hạ lực lượng.

Một quyền này mạnh mẽ bá đạo, lạnh thấu xương vô tận sát cơ, trong chớp mắt bất ngờ đánh tới. Lâm Hoang giờ tay nắm tay, quyền mới ra ba phần, quyền kinh liền bị Vô này biên sát cơ từng khúc đứt đoạn, sát cơ phụ thể, giống như gòi trong xương, nghịch tập mà lên, Lâm Hoang nhất thời đại khẩu ho ra máu.

Nhị đại mật tổ quyền pháp còn chưa tới phần cuối, bốn đời mật tổ kiếm, liền phát sau mà đến trước, đến Lâm Hoang cái trán.

Kiểm quang vung lên tuyệt đối trọng, kiếm khí tung hoành ức vạn dặm, cắn nát Tinh hà, đánh giết hết thấy.

Bốn đời mật tổ kiếm ý liền tại tín bằng không trong đó, tín thì chết, không tin còn muốn chết.

Sáu ngàn năm khổ tu ra tuyệt thế kiếm ý, chính là như thế bá đạo, như thế cuồng vọng, có Chủ Tể sinh tử, Chủ Tể chúng sinh lực lượng.

Lâm Hoang cái trán bị bốn đời mật tổ tuyệt thế kiếm ý nổ tung, lộ ra màu vàng kim đầu lâu, máu tươi nhỏ xuống, đối mặt như vậy kiếm ý, chỉ có thể lui, lui, lui!

Nhưng Lâm Hoang không thể lui, lui, thất đại mật tổ liền muốn đối mặt với mãnh liệt một kiếm, cho nên Lâm Hoang chỉ có thể chống đỡ.

Thần quang lóe sáng, Lâm Hoang thậm chí không kịp xuất thủ, băng lãnh ngân bạch trong hai tròng mắt, một đạo Luân Hồi chi quang lóe sáng, kích xạ ngàn dặm, đủ loại đánh vào bốn đời mật tổ trên thân kiếm, thay đổi hết thảy, Luân Hồi kiếm quang.

Một giọt máu tươi nhỏ xuống, thiếu chút nữa toàn bộ đầu lâu cũng bị bốn đời mật tổ một kiếm này bỏ ra.

Còn chưa tới kịp từ bốn đời mật tổ trường kiếm tập sát trung trì hoàn quá mức, đời thứ ba mật tổ vô thanh vô tức một chương cũng đã rơi vào ngực của Lâm Hoang.

Một chương trong đó, phổ độ thể nhân, siêu thoát chúng sinh, có trách trời thương dân chi tâm, lại cũng có ra tay ác độc diệt thế ý tứ. Thủ đoạn độc ác, chúng sinh nguyên rủa, tựa như bách quý dạ hành, nguyên rủa hết thảy sinh, nguyên rủa hết thảy linh.

Một chương này, quá mức ngoan độc, ngực của Lâm Hoang trong chớp mắt sụp đổ, thâm trầm Hắc Ám chương ẩn lạc ẩn ở trên, vô tận oán độc nguyên rủa chen chúc xuất ra, đây là thể gian hàng tỉ chúng sinh từ vong nguyên rủa, nguyên rủa hết thảy sinh linh, có thể cho mục nát hư không, ăn mòn linh hồn.

Lâm Hoang kêu lên một tiếng khó chịu, dưới chân rời khỏi nửa bước, nhưng lại vững vàng đứng lại, chỉ là đại khẩu ho ra máu, màu hoàng kim huyết dịch bật thốt lên là được đáng sợ đen kịt sặc, nhỏ xuống hư không, trong chớp mắt ăn mòn hết thảy, đủ loại oán độc nguyên rủa phóng lên trời.

"Chết cho ta!"

Một tiếng cười lạnh, lục đại mật tổ đột nhiên xuất hiện trên đỉnh đầu Lâm Hoang không, cầm trong tay Chày Kim Cương, tựa như vũ động thanh thiên, cầm trong tay Thái Cổ Thần Sơn, có Kim cương Bát Hù chi lực, vô kiên bất tồi, không có gì không phá, hướng về Lâm Hoang đầu lâu đủ loại đánh giết hạ xuống.

Oanh một tiếng, kinh thiên động địa nổ mạnh, Lâm Hoang cả người cũng bị này một Chày Kim Cương đánh cho rút nhỏ ba thước, tựa như bị oanh tiến vào hư không đồng dạng, đầu lâu bùng nổ, một chút Linh Hồn Chi Hòa chấp chèn, bại lộ hư không, hé mở mắt cũng bị triệt để đập nát, chỉ để lại băng lãnh độc nhãn, ngóng nhìn hư không, chỗ đó một đời mật tổ dưới chân Bộ Bộ Sinh Liên, Súc Địa Thành Thốn, một bước đạp.

Lục đại mật tổ không đáng sợ. Bốn đời mật tổ không đáng sợ. Đời thứ ba mật tổ không đáng sợ. Nhị đại mật tổ cũng không đáng sợ. Thế nhưng một đời mật tổ, còn chưa xuất thủ, liền có thể cho thể nhân sợ hãi uy nghiêm, phảng phất không ra tay thì thôi, vừa ra tay, chính là thần linh cũng phải vì chi kinh sợ, hơi bị phẫn nộ, hơi bị sợ.

Một đời mật tổ là đã chạm đến thành thần biên giới đáng sợ tồn tại, dù cho không cần sáu thế mật đối với, sáu vị nhất thế, cũng có thể đứng vào thần bìa trước hai mươi nhân vật.

Tuyệt đối đã bước ra bước thứ ba đại năng, có thể lấy ta nói thay Thiên Đạo, nghịch chuyển quy tắc, chương không linh vực mạnh mẽ tồn tại.

Một đời mật tổ còn chưa xuất thủ,

Lâm Hoang liền đã nghe được quỷ khóc thần gào chi âm, trong lòng ngưng trọng, biết nếu không thể ngăn trở một đời mật tổ một kích này, như vậy hết thảy thôi vậy.

Cho nên Lâm Hoang bạo phát, dù cho đối mặt nhị đại mật tổ quyền đầu, bốn đời mật tổ trường kiếm, đời thứ ba mật tổ chương pháp, lục đại mật tổ Chày Kim Cương, Lâm Hoang như cũ kiểm chế ở lực lượng, rốt cục bạo phát đi ra.

Một đời mật tổ công kích, chỉ có thể đoạt công xuất thủ, tuyệt đối không thể ngạnh kháng, dám ngạnh kháng một đời mật tổ công kích, chính là thần bìa đệ nhất Mộng Thần Cơ sở là cũng bị đánh cho thần thể phá toái.

Cho nên Lâm Hoang xuất thủ, vừa ra tay chính là cực hạn thăng hoa, vô pháp đánh ra có thể giết chết Ngũ Đại mật tổ linh vực một kích, nhưng Lâm Hoang trong chớp mắt dứt đoạn sau lưng Lục Đạo thể giới hư ảnh, Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương lực lượng trong chớp mắt chấn động, quán triệt hư không, rơi vào Lâm Hoang trong tay, hình thành một chuỗi lục sắc Bảo Châu.

Mỗi một khóa Bảo Châu đều thần quang bạo khởi, thấp thoáng có một cái thể giới hư ảnh chuyển động, theo Lâm Hoang quyền pháp đánh giết xuất, Luân Hồi chuyển động, tự thành thiên địa, Lục Đạo Luân Hồi, trấn áp hết thảy.

Một đời mật tổ sắc mặt lạnh lùng, vô tình vô nghĩa, nhân nhạ xuất thủ, cũng chỉ như đao, nhẹ nhàng vẽ một cái, không mang theo một tia khói lửa khí, lục sắc Bảo Châu từng khóa bạo liệt ra, tựa như khói lửa bùng nổ hư không, đủ để phá hủy lực lượng Tinh thần, lại vô pháp rung chuyển một đời mật tổ vạt áo.

Một đời mật tổ cổ tay chặt uy thế không giảm, tiếp tục bước tới, có phá vỡ thiên lực lượng Địa, Lâm Hoang đột nhiên phun ra một ngụm thờ dài, thờ dài như rồng, trong chớp mắt đánh giết tại một đời mật tổ đánh ra cổ tay chặt, âm vang chi âm không ngừng.

Lâm Hoang đột nhiên huy quyền, một quyền đánh giết xuất, nghênh tiếp một đời mật tổ cổ tay chặt, răng rắc một tiếng, toàn bộ cánh tay Tề khuỷu tay mà đoạn, máu tươi bùng xuống, Lâm Hoang kêu lên một tiếng khó chịu, đại khẩu ho ra máu, thể thâm vô cùng.

Vên vên chỉ là một hơi, Lâm Hoang hai tay Tề đoạn, lồng ngực sụp đổ, đầu lâu tan vỡ, thiếu đi hé mở mắt, dĩ nhiên trọng thương. Mà thời gian vên vên chỉ

là đi qua một hơi.

"Ngăn không được. Hẳn tuyệt đối ngăn không được!" Thất đại mật tổ trong nội tâm đang gầm thét.

Tổ nữ giới mấy vị đại thánh cũng ở gần nhẹ, trong mắt lấp lánh sáng rọi, nổi lên đào tẩu tâm tư. Nhưng tổ nữ giới nữ hoàng tâm Thần Quả đoạn, quát chói tai một tiếng, "Còn đứng ngây đó làm gì! Đồng loạt ra tay! Lâm Hoang mà chết, kia hết thầy thôi vậy! Bọn người thật muốn làm kia chó nhà có tang, vứt bỏ tổ Tông gia nghiệp tại không để ý sao!"

Hét lớn một tiếng, tổ nữ giới năm vị đại thánh nhất thời gật đầu, một lần nữa tỉnh lại, đồng loạt ra tay, cản trở một đời mật tổ đám người.

"Kiến hôi cũng dám làm trận chiến mã chi kêu. Không biết tự lượng sức mình!" Lục đại mật tổ hừ lạnh một tiếng, trông thấy tổ nữ giới năm vị đại thánh chẳng những không chạy trốn, lại vẫn dám hướng bọn họ xuất thủ, lập tức giận tím mặt, dứt khoát bỏ qua Lâm Hoang, hướng về tổ nữ giới năm vị đại thánh đánh giết mà đi.

Nhị đại mật tổ, đời thứ ba mật tổ, bốn đời mật tổ mục quang lấp lánh một lát, gật gật đầu, đồng thời quay người nghênh chiến tổ nữ giới năm vị đại thánh, về phần Lâm Hoang, có một đời mật tổ xuất thủ, Lâm Hoang chết chắc rồi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Thời khắc sinh tử, có đại khủng bố!

Một đời mật tổ mặt không biểu tình, bước chân chậm rãi, đạp đi hư không, mỗi một bước đều thật chậm, vô cùng có lực lượng cảm giác, tựa như một tòa Thái Cổ Thần Sơn đang di động, lại tựa như bản thân hắn chính là này trầm trọng Tinh Không.

Đáng sợ uy áp tràn ngập Tinh Không, vền vền chỉ là giảm chặn tại chỗ trong đó, liền có tan vỡ Tinh thần sức mạnh to lớn.

Địch nhân như vậy, quá mức đáng sợ, Lâm Hoang lần đầu tiên có đời mật tử vong cảm giác, cho dù là ngày xưa đời mật thiên địa hai kiếp, cũng không có qua tử vong cảm giác.

Rõ ràng như thế, tử vong khí tức tràn ngập trong lòng. Lâm Hoang tâm trí có chút dao động, nhưng rất nhanh có kiên định, sau đó có chút mềm yếu, có chút không biết giải quyết thế nào.

Thời khắc sinh tử, có đại khủng bố. Cho dù là mạnh mẽ như Lâm Hoang, lần đầu tiên đời mật sinh tử, đều có chút dao động.

Lâm Hoang cúi đầu xuống, thần thể phục hồi, chữa trị thương tích, trong hai mắt, băng lãnh vô thường, ung dung thờ dài một tiếng, không hề dao động, ngược lại dấy lên hừng hực hỏa diễm, đây là chiến hỏa, là khát vọng.

Vứt bỏ sinh tử, Lâm Hoang biết chỉ cần một trận chiến này chính mình có thể đủ sống sót, tất nhiên có thể tiến thêm một bước, chân chính bước ra bước thứ hai, trở thành đạp thần bước thứ hai đại thánh.

Thời khắc sinh tử, có đại khủng bố, càng có đại cơ duyên.

Cái gọi là hy sinh vì nghĩa, chính là nói.

Nhìn ra Lâm Hoang trong mắt kiên định, một đời mật tổ khó được gật đầu, biểu thị tán thành, mở miệng nói: "Tại người như vậy niên kỷ, ta còn là cái tiểu sa di. Sư huynh nói cái gì, chính là cái gì. Không có chính mình nói, giấc mộng của mình, chí hướng của mình. Nhân sinh tựa như một mảnh cá ướp muối."

"Người thật đúng là làm cho người ta hâm mộ, tuổi còn nhỏ, liền kiên định giấc mộng của mình, thật là làm cho người hâm mộ. Đáng tiếc, người thật sự chuẩn bị xong chưa? Kiên định chí hướng của mình, không bị tiền bạc cám dỗ, nghèo hèn không thể dòi, uy vũ không khuất phục, dù cho vừa chết cũng dứt khoát."

Lâm Hoang mặt không biểu tình, lạnh lùng nhìn nhìn một đời mật tổ, "Không cần nhiều nói những lời nhảm nhí này, tới loạn ta nói tâm. Lòng ta đến kiên, cửu chết không hối tiếc, mặc dù ngàn vạn người ta quyết rồi. Sinh tử bất quá một hồi ảo mộng, không thể kiên trì chính mình con đường, nhân sinh cùng cá ướp muối có gì khác nhau!"

"Tới , tới, tới! Buông tay đánh một trận! Con đường của ta, mặc dù cửu chết không hối tiếc!"

Lâm Hoang gào to một tiếng, ầm ầm đánh ra một quyền, cô đọng cả đời chí hướng, Đạo Nhất âm thanh dứt khoát, oanh một cái thần quyền!

Một đời mật tổ gào to một tiếng, liền thán ba tiếng, "Hào, hào, hào! Đây mới là ta bồi trung người phong phạm. Đáng tiếc, con người của ta đạo tâm như sắt, bóp chết thiên tài, cánh tay chống trời, mới gọi là thống khoái!"

Một tiếng hét dài, một đời mật tổ phun ra một ngụm bạch khí, hóa thành cầu vồng, như đao, như kiếm, trong chớp mắt phá toái Lâm Hoang quyền kinh, mục quang băng lãnh nhìn về phía hư không, vẫy vẫy tay, "Không vội. Đối đãi ta trước giải quyết xong những cái này ngu ngu Xà thần lại nói. Hừ. Ta còn tưởng rằng các ngươi những Bán Thần này có thể trốn tránh cả đời không đi ra!"

Đại mật giới không có Bán Thần tồn tại, dù cho có nhân vật như vậy, cũng đã sớm hóa thành một đời mật tổ tư lương. Nhưng tổ nữ giới truyền thừa vô số năm, tự nhiên là có Bán Thần.

Đáng tiếc những Bán Thần này cũng biết Đạo Nhất thay mật tổ mạnh mẽ đáng sợ, tránh mà không ra.

Tại một đời mật tổ đáng về khí thế độc ác, chính là Bán Thần cũng phải lui lại xa xa.

"A như. Không nên đuổi tận giết tuyệt sao."

Trộn vụn cừu tôn tổ nữ giới Bán Thần xuất hiện ở hư không, mục quang băng lãnh, nhìn nhìn một đời mật tổ. Lâm Hoang thế mới biết Đạo Nhất thay mật tổ danh tự nguyên lai gọi a như.

Một đời mật tổ cười nhạt một tiếng, giống như trường bối đối với văn bối đồng dạng, chỉ điểm Lâm Hoang nói: "Những Bán Thần này, già bất tử. Tham sống sợ chết, đã không phải là ta bồi trung người. Chỉ có thể biến thành thần linh khẩu phần lương thực, còn tự cho là đúng, tại chúng ta trước mặt, chỉ trò, thật đúng buồn cười."

Vừa nói xong,

Một đời mật tổ đột nhiên hét lớn một tiếng, lôi đình một kích, đại khẩu mở rộng, tựa như Thao Thiết đồng dạng, vậy mà ngay trước tất cả mọi người mặt, trực tiếp đem một tôn tổ nữ giới Bán Thần nuốt vào trong miệng.

Thủ đoạn như thế, nghe rộn cả người.

"A như tới! Ngươi khinh người quá đáng!" Còn lại bát tôn tổ nữ giới Bán Thần nổi giận gầm lên một tiếng, ngữ khí bi thương, nhưng đối mặt một đời mật tổ ngấp trời đáng về khí thế độc ác, lại là lòng còn sợ hãi, không dám động thủ.

"Ngươi mà lại nhớ kỹ. Chúng ta đại thánh, sinh không thể thành thần, cũng bất quá vừa chết. Tuyệt đối không muốn vì tham sống sợ chết, lưu lạc Bán Thần. Đó mới là thật đáng buồn đến cực điểm." Một ngụm nuốt một tôn Bán Thần, một đời mật tổ khí thế càng lớn, đứng ở nơi đó, mạnh mẽ giống như Chư Thiên, thật đúng có thần linh chi uy.

Bán Thần trong mắt hấn liền kiến hôi cũng không bằng, chỉ có thể biến thành khẩu phần lương thực.

Lâm Hoang lòng còn sợ hãi, không là một đời mật tổ hung uy, chỉ là vì chính mình thiếu chút nữa thành tựu Bán Thần, bây giờ nghĩ lại, quả nhiên là thật đáng buồn, đáng sợ.

"Trẻ nhỏ dễ dạy. Ngươi thiên tài như vậy, ta vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy. Rất tốt, rất tốt. Không có nhân quả, hoặc là chặt đứt nhân quả. Không sao. Nếu là sớm gặp gỡ ngươi một vạn năm. Ta nhất định sẽ thu ngươi làm đồ đệ. Đáng tiếc, ngươi sinh không gặp thời, văn sinh vạn năm. Liền hết thầy đều là vô căn cứ, ta nói cơ đã thành, không cần thu đồ đệ. Tới,.. Ta liền ban thưởng ngươi vừa chết."

Một đời mật tổ trông thấy Lâm Hoang có chút hiểu được bộ dáng, gật gật đầu, tán thưởng một câu, xuất thủ lại là tàn nhẫn, vô thanh vô tức, điểm hướng Lâm Hoang, chỉ trong đó, phá toái hết thấy, không người có thể ngăn cản, vô pháp có thể kháng cự.

Lâm Hoang trong nội tâm dâng lên bóng ma tử vong, đủ loại qua lại tại trong lòng chột lóc lên, thời khắc sinh tử, đủ loại khủng bố, lại vô pháp cử động nữa dao động niềm tin của Lâm Hoang, cười nhạt một tiếng, Lâm Hoang ngang nhiên huy quyền.

Cho dù là chết, cũng phải huy quyền. Đây là của ta nói, mặc dù cửu chết không hối tiếc!

Một quyền đánh giết xuất, tổ nữ giới còn dư lại bát tôn Bán Thần giữ im lặng, bỗng nhiên đứng ở Lâm Hoang sau lưng, mặc dù không dám ra tay, nhưng thần lực gia trì, lại là trong chớp mắt để cho lực lượng Lâm Hoang bạo tăng, trong chớp mắt lần nữa cực hạn thăng hoa, đánh ra đập thần bước thứ ba tài năng nắm giữ linh vực chỉ lực.

Một quyền trong đó, chương không phương viên, nghịch chuyển quy tắc, chương không linh vực.

Lục Đạo Luân Hồi, tan vỡ hết thấy, bao trùm vô số trên đường lớn, vượt qua hủy diệt, vượt qua vận mệnh, đây là Chung Kết Chi Đạo, chế sinh chi đạo.

Một đời mật tổ rồi đột nhiên động dung, đầu ngón tay thu hồi, một giọt máu tươi nhỏ xuống, lại bị Lâm Hoang một quyền này làm bị thương.

Nhưng Lâm Hoang lại là thần thể từng khúc nứt vỡ, chỉ còn lại một chút Linh Hồn Chi Hòa chấp chôn, như trong gió ánh nến, tùy thời đều có thể dập tắt, tử vong đều ở trước mắt.

"Các ngươi những cái này kiến hôi. Muốn chết, ta liền thành toàn các ngươi." Một đời mật tổ hừ lạnh một tiếng, đánh ra một chưởng, chuẩn bị phai mờ linh hồn của Lâm Hoang, đồng thời thân hình như điện, rất nhanh hiện lên, trong chớp mắt bắt, bắt lấy ba tôn tổ nữ giới Bán Thần, hung ác một ngụm thôn phệ.

Bầu bí thương nhau, mấy vị khác tổ nữ giới Bán Thần đối mặt một đời mật tổ cuộn cuộn đáng về khí thế độc ác, bị phản một tiếng, đồng thời xuất thủ, thân quang hiện ra, thân hỏa thiêu đốt, đốt ta tàn thân thể, đánh giết thiên địa.

Chỉ còn lại một chút Linh Hồn Chi Hóa Lâm Hoang, đối mặt một đời mật tổ đánh ra tuyệt sát một chưởng, lại là thông thả, nhẹ nhàng chấp chôn, bị hấn giấu kín hảo Nguyên Thiên Cương lập tức nhảy ra, Đấu Chiến thánh Pháp kinh thiên động địa, hóa thành Lâm Hoang, ngăn lại một chưởng này, đồng thời Thôn Bảo rít gào một tiếng, hóa thành nguyên hình, thôn phệ thiên địa, hướng về phía hùng hực thiêu đốt mấy tôn Bán Thần thôn phệ mà đi.

Vô biên thần lực vọt tới, Thôn Bảo bị thần hỏa thiêu sạch oa oa kêu to, nhưng không dám dừng lại, bởi vì đây là Lâm Hoang cơ hội cuối cùng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 112 : Vạn năm mưu đồ 1 trận không!

Lâm Hoang một chút Linh Hồn Chi Hóa rơi ở trên người Thôn Bảo, năm tôn Bán Thần hùng hực thiêu đốt thần lực trở thành Lâm Hoang cải tạo thần thể tư lương.

Đây là đại cơ duyên, đại tạo hóa, năm tôn lực lượng Bán Thần hạ gục khủng bố, kinh thiên động địa, Thôn Bảo trời sinh Thao Thiết, lại liền một hơi cũng không thể chống được, liền muốn bị hùng hực thiêu đốt thần Hỏa Phân đốt thành tro, oa oa kêu thảm thiết.

Lâm Hoang đưa tay vỗ, ngăn ra Thôn Bảo thôn phệ, vền vền phục hồi một tay, một cái đầu lâu, lại tự có một cỗ uy thế, nhìn nhìn năm tôn Bán Thần, thần nhiên nói: "Đã có hấn phải chết chi tâm, không bằng thành toàn ta."

Năm tôn tổ nữ giới Bán Thần cười thảm một tiếng, đối với Lâm Hoang nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của hết sức phẫn nộ, nhưng nghĩ đến một đời mật tổ hung tàn đáng sợ, chỉ có thể thở dài một tiếng, lạnh lùng nói: "Chịu ta gửi tặng, liền hộ ta tổ nữ giới cả đời!"

Lâm Hoang mục quang băng Lãnh Vô Tình, "Si tâm vọng tưởng. Ngươi nguyện liền cho, không muốn, ta liền đoạt!"

"Ngươi. Thẳng nhai ranh tự tìm chết!" Một tôn Bán Thần nổi giận, bỏ qua một đời mật tổ, hướng về Lâm Hoang đánh ra một chưởng.

Lâm Hoang không sợ hãi, hít sâu một hơi, đủ loại quy tắc hiện ra, Lục Đạo Luân Hồi cực hạn thăng hoa, đã có Luân Hồi vạn đạo vì Lục Đạo hình thức ban đầu, kia tôn Bán Thần đánh ra một chưởng, vừa mới xuất thủ, liền bị Lâm Hoang sống sờ sờ hóa thành Lục Đạo quy tắc chi lực, Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương tằm bở, trong chớp mắt đúng là nhờ vào một chưởng này, lại ngưng tụ ra một cánh tay.

Hai tay phục hồi, Lâm Hoang mục quang băng Lãnh Vô Tình, đánh ra đủ loại Án Quyết, cường thế cướp đoạt năm tôn Bán Thần thiêu đốt thần lực, hóa thành Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, cải tạo thần thể.

Phá rồi lại lập, cải tạo thần thể thêm gần một bước, cách hoàn mỹ thần thể chỉ có một bước ngắn, Lâm Hoang hai tay kết ấn, nhờ vào năm tôn Bán Thần thiêu đốt thần lực, đánh ra đủ loại đạo cùng Pháp, đan chéo lắng đọng tận xương, một tôn ngoại hình hoàn mỹ thần thể xuất hiện hư không, vung tay lên, thanh sam rơi thân, Lâm Hoang đứng chấp tay, về mặt không tính anh tuấn, lại tự có một cỗ làm cho người ta say mê hoàn mỹ khí chất.

Bị thần hỏa thiêu sạch tối như mực, vô cùng thâm Thôn Bảo khóc lóc kể lể lấy leo đến Lâm Hoang đầu vai, "Lâm Hoang, Lâm Hoang. Ta thật đáng thương a."

"Sur tôn. Nếu như đại trận đã phá, chúng ta không bằng như vậy rồi đi." Nguyên Thiên Cương tiếp một đời mật tổ một chưởng kia, thiếu chút nữa không có bị trực tiếp đánh chết, may mà một đời mật tổ liền nửa phần lực cũng vô dụng, bằng không Nguyên Thiên Cương liền thật sự bị đánh chết rồi.

Nghĩ tới đây, Nguyên Thiên Cương liền lòng còn sợ hãi, cho dù là không sợ trời không sợ đất hấn, đối mặt như thế hung mãnh một đời mật tổ, cũng có đào tẩu ý nghĩ.

Không thể xuất trên lực, nhưng thấy kinh hồn bạt vía Hắc Nhân Kiệt vội vàng gạt đầu, "Không sai. Không sai. Chúng ta nhanh lên chạy trốn a."

Lâm Hoang nhìn nhìn một đời mật tổ, năm tôn Bán Thần tại một đời mật tổ trước mặt thật đúng như khẩu phần lương thực đồng dạng, dù cho làm trái

Bán Thần hiệp nghị xuất thủ, cũng như cũ ngăn không được một hơi, may mà Lâm Hoang cướp đoạt thần lực, cải tạo thần thể, bằng không quả nhiên là muốn chết không có chỗ chôn.

Lắc đầu, Lâm Hoang thở dài, đem ba người nhét vào lòng bàn tay của mình bên trong, quay đầu lại mắt nhìn thất đại mật tổ, nhàn nhạt mở miệng: "Một hơi sau khi ta xoay người rồi đi."

Thất đại mật tổ trong nội tâm ngưng tụ, hét lớn: "Ít nhất còn muốn ba hơi thở. Muốn thôn phệ Ngũ Đại, ta khẳng định phải nhiều tìm chút thời giờ."

Lâm Hoang thở dài một tiếng, "Ta nói một hơi, chính là một hơi. Nếu ngươi không thể, kia liền chết đi."

Nói xong, Lâm Hoang bước chân đạp mạnh, nghênh tiếp một đời mật tổ.

Lâm Hoang không phải là không muốn đi, nhưng bây giờ là đi không được. Lấy một đời mật tổ mạnh mẽ, nếu như không có hấn xuất thủ chặn đường, thất đại mật tổ lập tức sẽ thân từ đạo tiêu, bị một đời mật tổ thôn phệ. Đến lúc sau một đời mật tổ vì thành thần, phá toái hai cái Đại Thế Giới. Lâm Hoang chạy đi đâu, đi chạy đi đâu.

Cho nên, biện pháp duy nhất, chỉ có xuất thủ chặn đường một đời mật tổ,

Chỉ cần thất đại mật tổ công thành, một đời mật tổ muốn bắt lại thất đại mật tổ hẳn là một cuộc ác chiến, khi đó mới là thoát thân thời cơ tốt.

Lâm Hoang trong nội tâm sáng sủa, cho nên không biết sợ hãi, đón nhận một đời mật tổ.

"Hào, hào, hào! Vì Thánh Giả, làm có chín mảnh mệnh. Ngươi có thể tìm đường sống trong cõi chết, quả nhiên là thiên tài. Đáng tiếc, chọn sai đội, làm sai biên, cũng chỉ có khó thoát khỏi cái chết." Một đời mật tổ hùng bá thiên địa, mắt nhìn Lâm Hoang, gật gật đầu, không có hai lời, trực tiếp xuất thủ.

Một đời mật tổ đã có chút nổi giận, bắt quá một chút kiến hôi, vậy mà sống sờ sờ lãng phí hấn như thế nhiều thời giờ.

Một đời mật tổ toàn lực xuất thủ, lúc này mới thể hiện ra hấn khủng bố.

Đạp thần bước thứ ba đại năng, vừa ra tay chính là lấy ta nói thay Thiên Đạo ngưng tụ ra tới lĩnh vực, trong lĩnh vực, một đời mật tổ chính là thần linh, Chủ Tể hết thấy.

Lâm Hoang trong nội tâm cảnh báo nổi lên, không dám lãnh đạm, liên tục xuất thủ. Càng thêm cô đọng Lục Đạo Luân Hồi thần quyền, âm âm giết ra, nhưng quyền Phong Cương mới ra nửa thước, liền trực tiếp ngưng kết ở trong hư không.

Lâm Hoang cả người giống như ngưng kết ở trong Hỗ Phách côn trùng.

"Không được bước thứ ba, ngươi làm thế nào biết lĩnh vực chi uy." Một đời mật tổ ngữ khí lạnh lùng, tâm niệm vừa động, Lâm Hoang rồi đột nhiên lui lại ba bước, một bước nhỏ huyết. Phảng phất chỉ cần một đời mật tổ tâm niệm vừa động, liền có thể Chủ Tể Lâm Hoang sinh tử, thủ đoạn như thế, quả thật nghe rợn cả người.

"Không sai. Vậy mà chạm đến hoàn mỹ thần thể biên giới. Thiên phú của ngươi để ta thán phục. Bằng không, ngươi đã chết." Một đời mật tổ ngữ khí tự phụ.

Đạp thần bước thứ ba, có thể lấy ta nói thay Thiên Đạo, ngưng tụ đạo chi lĩnh vực đại năng, chính là khủng bố như thế, không thành lĩnh vực, cho dù là đạp thần bước thứ hai đại thánh, tại một đời mật tổ đạo chi trong lĩnh vực, cũng như kiến hôi.

Từ ý nào đó mà nói, đạp thần bước thứ ba đại năng, ngưng kết đạo chi lĩnh vực, chỉ cần tại trong lĩnh vực, chính là chân chính thần linh cũng có thể đánh một trận.

Cái gọi là thần linh bất quá là đem đạo chi lĩnh vực khuếch trương đến vạn giới, đem trọn cái thiên địa đều hóa thành lĩnh vực của mình tồn tại.

Chỉ có tiến nhập đạp thần bước thứ ba, mới xem như chân chính chạm đến thần linh cảnh giới.

"Có ý tứ. Cái này chính là lĩnh vực chi uy, thần linh chi uy sao?" Lâm Hoang như có điều suy nghĩ, nhìn nhìn một đời mật tổ, chợt cười to một tiếng, "Đáng tiếc, ngươi muốn giết ta, một hơi, sợ là không đủ!"

"Cuồng vọng!" Một đời mật tổ cười lạnh một tiếng, tâm niệm vừa động, vận vẹo quy tắc, lực lượng vô hình, trong chớp mắt nhắc tới Lâm Hoang, mặc cho Lâm Hoang như thế nào gãy dựa, tại một đời mật tổ đạo chi trong lĩnh vực đều là kiến hôi.

"Đáng tiếc. Ngươi tên thiên tài này. Hết thấy, là thời điểm kết thúc." Một đời mật tổ thở dài một tiếng, tâm niệm vừa động, liền muốn bóp chết Lâm Hoang.

Lâm Hoang cúi đầu xuống, thanh âm lạnh lùng, "Ta nói, ngươi muốn giết ta, một hơi, sợ là không đủ."

Vừa nói xong, Lâm Hoang đột nhiên ngừng đầu, hai mắt băng lãnh ngân bạch, trong chớp mắt chuyển động, trong miệng không tiếng động, phun ra hai chữ, "Luân Hồi!"

Lục Đạo Luân Hồi chỉ lực trong chớp mắt bạo phát, đây là Lâm Hoang con đường, mạnh mẽ đủ để bao trùm vạn đạo phía trên vô thượng Đại Đạo, cho dù là tại một đời mật tổ đạo chi linh vực, chỉ cần Lục Đạo tồn, liền có một lần Luân Hồi.

"Cái gì? !" Một đời mật tổ kinh hô một tiếng, không dám tin, nhìn nhìn Lâm Hoang thân ảnh từng bước rút lui, tuy ho ra máu không chỉ, nhưng tránh thoát hấn trời buộc, trốn ra một đời mật tổ đạo chi linh vực.

"Hảo, hảo, hảo! Hảo một cái Lục Đạo Luân Hồi! Quả nhiên là vô thượng Đại Đạo, đáng tiếc, người thoát được một lần, tiếp theo, người hẳn phải chết không thể nghi ngờ." Một đời mật tổ chấn kinh Lâm Hoang nói, có chút tham lam, nhưng rất nhanh lại trấn định lại, đến hẳn tình trạng này, đại đạo tam thiên, tuyền một mảnh, dù cho kiến thức lợi hại hơn nữa Đại Đạo, cũng kiên quyết sẽ không dao động.

Trong nội tâm khê động, một đời mật tổ liền muốn lại ra tay nữa.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, dưới chân dài lui, thối lui đến thất đại mật tổ sau lưng, nhàn nhạt mở miệng, "Người già bộ chết, vậy thật sự đi chết đi."

Thất đại mật tổ thờ dài một tiếng, biết dấu điểm không ngừng Lâm Hoang, thờ dài một tiếng, từ thần quang liệt điểm trung đi ra, không còn là đồng tử bộ dáng, mà là lông mày xanh đôi mắt đẹp thiếu niên, nhìn nhìn một đời mật tổ, chấp tay trước ngực, Đề hát một tiếng, "Một đời, hữu lễ."

Một đời mật tổ sắc mặt trong chớp mắt biến hóa, không giận ngược lại cười, cười dài ba tiếng, "Hảo, hảo, hảo! Con đường thành thần, nếu là quá mức đơn giản, ngược lại thiếu đi vài phần đặc sắc. Vạn năm mưu đồ một khi thành không. Hảo, hảo, hảo!"

Một tiếng thét dài, một đời mật tổ thân ảnh bất động, nhị đại mật tổ, đời thứ ba mật tổ, bốn đời mật tổ, lục đại mật tổ thờ dài một tiếng, dừng lại cùng tổ nữ giới mấy vị đại thánh tranh đấu, khoanh chân trên mặt đất, hóa thành bốn đạo kim quang rơi vào một đời mật tổ trong cơ thể.

Trong chớp mắt, một đời mật tổ khí thế liên tiếp trào Cao, tấn thẳng đến một cái bất khả tư nghị cảnh giới.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Tổ nữ giới điên cuồng

"Đáng tiếc, thất bại trong gang tấc. Bất quá như vậy cũng tốt." Một đời mật tổ thờ dài một tiếng, nhìn nhìn thất đại mật tổ, "Thành thần mờ ảo, ta vốn cũng không có vạn toàn nắm chắc. Như thế vừa vặn, có người rồi này phản nghịch, ta thành thần cơ hội lại thêm vài phần nắm chắc."

Một đời mật tổ nói chính là lời thật lòng, sáu thế mật đối với không đủ để thành thần, hẳn diễn hóa xuất thứ 9 thế, trên thực tế cũng không có thành thần nắm chắc, nhưng hiện tại thất đại mật tổ nghịch cái mệnh vận, nhìn như phá hủy hẳn vạn năm mưu đồ, nhưng như vậy trạng thái ở dưới thất đại mật tổ tất nhiên sẽ càng mạnh, nếu như có thể thôn phệ, tất nhiên có thể cho hẳn tiến thêm một bước, thật sự rõ ràng có thành thần nắm chắc.

Dù cho cục diện thối nát như vậy, nhưng một đời mật tổ như cũ tự tin vô cùng, kiêu hùng Phong Thái triển lộ không thể nghi ngờ.

Thất đại mật tổ gât gât đầu, nhìn nhìn một đời mật tổ, "Người bây giờ không chỉ là một đời. A như. Thành thần đại môn đã hướng người ta mở ra, liền nhìn cuối cùng thành thần chính là người, hay là ta."

Một đời mật tổ, hiện tại nên gọi là a như, gât gât đầu, nhìn về phía thất đại mật tổ, "Không sai. Không sai. Ta là a như, người là a khó đà. Hảo, hảo, hảo! Liền nhìn cuối cùng là người chứng được khó đà, hay là ta chứng được như."

Hai người đồng thời cười lớn một tiếng, bỗng nhiên xuất thủ, đối đầu một cái, mạnh mẽ lực lượng bạo phát, trong chớp mắt cuốn thiên địa, hào quang hàng tỉ trượng, không người nào có thể thấy rõ ràng trong đó biến hóa.

Hai tiếng sâu kín thờ dài cơ hồ là đồng thời vang lên, thất đại mật tổ hóa thành a khó đà, xoay người rồi đi, thủ chương tìm tòi, nghĩ thuận tay bóp chết Lâm Hoang, nhưng Lâm Hoang tựa hồ sớm có chuẩn bị, thân hóa hơi Trần không thể nhận ra. A khó đà chỉ có thể thờ dài một tiếng, thân hóa lưu quang tiêu thất đương trường.

A như tới mặt không biểu tình, nhún chân một cái, đi theo a khó đà rồi đi, từ nay về sau chém giết tranh đấu, có lẽ sẽ lời kéo trăm ngàn năm, có lẽ chỉ là một cái chớp mắt. Ai cũng không biết.

Lâm Hoang mục quang lấp lánh, thân hình một lần nữa xuất hiện thiên địa, Thôn Bảo có chút không dám tin tại Lâm Hoang trong lòng bàn tay lần qua lần lại, "Cứ như vậy kết thúc?"

Lâm Hoang gật gù đầu, mục quang lạnh lùng, thờ dài nói: "A như, a khó dà. Hào, hào, hào. Hai người này đã chân chính thấy được thành thần đại môn. Từ nay về sau chém giết tranh đấu, chỉ ở này giữa hai người. Vạn giới chúng sinh đều cùng hẳn hai người không quan hệ."

Thôn Bảo đám người hay là có chút không rõ, phía trước chém giết được thảm như vậy liệt, nếu như thay đổi bọn họ, vạn năm mưu đồ công dã tràng, sợ là sẽ phải không tiếc tất cả mọi giá giết chết Lâm Hoang, kết quả lại là giờ lên cao cao, nhẹ nhàng buông xuống, làm cho người ta nghĩ mãi mà không rõ.

Lâm Hoang lại là cực kỳ minh bạch a như tới cùng a khó dà ý nghĩ, hai người này đã thấy được thành thần đại môn. Thành thần sắp tới, trong mắt chỉ có lẫn nhau, đâu còn lo lắng cái khác, vạn giới chúng sinh, ân oán tình cừu lúc này tại đây hai người trong mắt cũng chỉ là một hồi vô căn cứ.

"Bất quá a khó dà cuối cùng nội tình không đủ, còn đối với ta nổi lên sát cơ, nếu không cơ duyên, hẳn sẽ thua." Lâm Hoang bỗng nhiên cười lạnh một tiếng, không có đem a khó dà cuối cùng lấy oán trả ơn để ở trong lòng, nhưng éch ngồi đáy giếng, nhưng cũng biết a khó dà đúng là vẫn còn thua a như tới một bậc.

Nói cho cùng, a khó dà có thể có hôm nay, đều là bởi vì Lâm Hoang chi cố, nhưng cuối cùng a khó dà thấy Lâm Hoang thành công thần cơ hội, liền muốn xuất thủ gạt bỏ Lâm Hoang. Chỉ dựa vào điểm này, thành thần lòng tin trên liền rơi xuống a như tới một bậc.

Thôn Bảo đám người không rõ này đạo lý trong đó, hai mặt nhìn nhau, không biết nên nói cái gì.

Lâm Hoang cũng không giải thích, tinh tế cân nhắc một chút, mục quang ngưng tụ, hàn quang như đao, nhìn về phía tổ nữ giới mấy vị đại thánh, hẳn đã nhận ra một tia ánh mắt oán độc.

Nếu như nói Lâm Hoang là gặp không may một lần tai bay vạ gió, kia so với tổ nữ giới mà nói, có thể nói là ăn may gặp đại gia. Tổ nữ giới liên lụy vào a như tới đám người trong tranh đấu, có thể nói là tổn thất thảm trọng, trong tộc Bán Thần tử thương hầu như không còn, dù cho có thể bắt lại đã không có Thánh Giả đại mật giới,

Như vậy tổn thất cũng là tổ nữ giới vô pháp thừa nhận trọng.

Theo lý mà nói lúc này tổn thất thảm trọng tổ nữ giới là không thể nào cùng Lâm Hoang tái khởi xung đột, nhưng lúc Lâm Hoang thấy được mặt mũi tràn đầy oán độc Đại mỗ mỗ, liền biết tránh không được lại muốn đã làm một hồi. Nữ nhân loại sinh vật này, có đôi khi là sẽ không cân nhắc đại cục, khoái ý ân cừu, lại là so với nam nhân đến được thống khoái rất nhiều.

Cho nên Đại mỗ mỗ cơ hồ là không có che dấu chính mình trong mắt sát ý, nhìn nhìn Lâm Hoang, băng hàn mở miệng, "Lâm Hoang, ngươi giết chết đồ lang. Ta muốn ngươi chết!"

Vừa nói xong, Đại mỗ mỗ ngang nhiên xuất thủ, tóc tai bù xù, giống như điên cuồng.

Lâm Hoang lắc đầu, nhìn về phía tổ nữ giới nữ hoàng, hẳn cảm thấy tổ nữ giới nữ hoàng là sẽ không tùy ý đau nhức mất tình lang, đã giống như Phong Ma Đại mỗ mỗ xằng bậy.

Lâm Hoang có tự tin, ít nhất tổ nữ giới mấy vị đại thánh hẳn là rất rõ ràng thực lực của hắn, sẽ không như thế không khôn ngoan.

Nhưng Lâm Hoang sai rồi, lòng của nữ nhân, kim dưới đáy biển. Muốn cân nhắc thấu, sợ là không thể so với thành thần dễ dàng.

Lâm Hoang cho rằng tổ nữ giới nữ hoàng sẽ ra tay cản trở Đại mỗ mỗ, đáng tiếc hẳn đã đoán sai. Tổ nữ giới nữ hoàng tuy cũng vì Đại mỗ mỗ điên cuồng cảm thấy phẫn nộ, nhưng rất nhanh cũng không biết tổ nữ giới nữ hoàng rốt cuộc là kia gân xảy ra vấn đề, ngang nhiên xuất thủ, quát lên: "Đồng loạt ra tay, kết nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trận!"

Một câu, để cho Lâm Hoang mục quang lạnh lẽo, cười lạnh một tiếng, giang tay, có bao quát thiên địa chi uy, "Không biết cái gọi là. Thật cho là ta sẽ không giết người sao!"

Đại mỗ mỗ kêu mãnh liệt một tiếng, mục quang oán độc nhìn qua Lâm Hoang, "Phá toái ngươi đạo tâm, luyện hóa ngươi thần thể. Lâm Hoang, ta muốn ngươi chết không có chỗ chôn!"

Tổ nữ giới nữ hoàng quát lên: "Đại mỗ mỗ, câm miệng! Lập tức kết trận, mê loạn Hồng Trần, làm loạn bản tâm. Ta muốn bắt lấy hắn, để cho hắn cho ta sanh con!"

Lời nói xuất khẩu, Lâm Hoang có chút giận quá thành cười, không hiểu rõ tổ nữ giới nữ nhân tới ngọn nguồn là dạng gì ý nghĩ.

Nhưng tổ nữ giới mấy vị khác đại thánh lại là lập tức đã minh bạch nữ hoàng ý tứ, liếc nhau, đều có chút hưng phấn lên. Tổ nữ giới trung không có nam nhân, cũng không có trong truyền thuyết chỉ cần uống xong nước sông liền có thể mang thai thần sông. Đối với tổ nữ giới mà nói, sinh sôi nảy nở là kiện cực kỳ thần thánh, chuyện trọng yếu.

Gần như cách mỗi ba mươi năm, tổ nữ giới sẽ đối với xung quanh Đại Thế Giới khởi xướng tiến công, cướp đoạt nam tính. Nhưng đối với tổ nữ giới nữ hoàng, hoặc là nói là thánh vị tồn tại mà nói, bọn họ lại rất khó bắt đến phù hợp nam tử tiến hành sinh sôi nảy nở, bằng không chỉ dựa vào một cái bất đại mật tổ, cũng không có khả năng đem Đại mỗ mỗ mê đến thần hôn điên đảo, thậm chí đem trọn cái tổ nữ giới đều kéo xuống nước.

Hiện tại tổ nữ giới có thể nói là bị trước đó chưa từng có trọng thương, mặc dù tóm đầu đại mật giới, tầng dưới cùng thực lực có thể rất nhanh nghỉ ngơi lấy lại sức, nhưng muốn bồi dưỡng được cao đoạn chiến lực lại là cực kỳ khó khăn, bảy vị Bán Thần vẫn lạc, là các nàng vô pháp thừa nhận đau nhức.

Nhưng nếu là có thể bắt đến một nam tử tính thánh vị vì các nàng sanh con, mạnh mẽ mạnh mẽ, nhất định có thể sinh ra trời sinh mạnh mẽ trẻ mới sinh, chỉ cần vài chục năm, liền có thể để cho tổ nữ giới khôi phục thực lực như lúc ban đầu, đây mới là tổ nữ giới nữ hoàng ý định.

Huống chi Lâm Hoang tuy mạnh, nhưng ở tổ nữ giới nữ hoàng xem ra, lại là xa xa so ra kém a như. Nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trần liền sáu vị nhất thể a như tới cũng có thể vây khốn khóa, huống chi là Lâm Hoang.

Cho nên gần như không có quá nhiều do dự, tổ nữ giới nữ hoàng liền làm ra tự cho là quyết định chính xác nhất.

PS: Một vòng kết thúc. Tuần tiếp theo tiếp tục trùng kích băng truyện mới, 0 giờ qua đi hội đổi mới chương một xông băng. Mặt khác vì để cho ta có bạo phát động lực, cũng làm cho mọi người có bỏ phiếu động lực, cuối tuần không có giữ gốc đổi mới. Cụ thể quy tắc, chúng ta dưới phát cái tác phẩm liên quan xuất ra, cũng sẽ ở chỗ bình luận truyện bố trí đỉnh. Nhất định phải nhìn, cuối tuần, để cho chúng ta đẩy lên tới!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114: Nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trần

"Hồng Trần nghịch loạn, điên đảo bản tâm..."

Nhân nhật tiếng rên nhẹ, Lâm Hoang mục quang băng lãnh, lẳng lặng nhìn nhìn hư không, một luồng chỉ đỏ quán quanh, rơi vào Lâm Hoang đầu ngón tay.

Coong một tiếng, chỉ đỏ thiêu đốt, Lâm Hoang mục quang trì trệ, thấy được Trần Nhựt.

Lúc này Trần Nhựt là Lâm Hoang trong trí nhớ bộ dáng, ăn mặc yêu nhất đồ thẩm mai mối, khuôn mặt như vẽ, cười yếu ớt Nghiên Nghiên. Lâm Hoang giương mắt chung quanh, tại vô số người, chính mình đang nắm Trần Nhựt tay, đi về hướng lễ đường.

Lâm Hoang lông mày nhíu lại, hai mắt đậm đậm, vuron tay, cũng chỉ như đao, đối với trước mắt Trần Nhựt nhẹ nhàng vẽ một cái, kiếm khí phóng lên trời, huyết quang ngút trời.

Lâm Hoang đậm đậm đứng ở chỗ cũ, đầu ngón tay chỉ đỏ trong chớp mắt đứt đoạn, hết thấy mọi thứ tiêu thất vô ảnh vô tung.

"Trần duyên không ngừng, chương duyên sinh diệt!"

Tổ nữ giới nữ hoàng khẽ quát một tiếng, thần lực không ngừng, tác động mạc danh không gian, trong chớp mắt lại là một mảnh chỉ đỏ xuất hiện ở Lâm Hoang đầu ngón tay. Coong một tiếng, chỉ đỏ thiêu đốt, Lâm Hoang trước mắt một hoảng, thấy được cha mẹ.

Lâm Hoang sâu kín thở dài một tiếng, "Trần về Trần, đất về với đất. Sinh tử bất quá một hồi Luân Hồi."

Vừa nói xong, Lâm Hoang ngẩng đầu, mạnh mẽ lực lượng bạo phát, trong mắt hiện lên một tia giận dữ, này nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trần đã chạm đến hấn điểm mấu chốt, làm giết.

Tổ nữ giới nữ hoàng mục quang băng lãnh, không có động tĩnh, chỉ là toàn lực thúc dục nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trần, đủ loại tưởng tượng, hoặc thực hoặc giả xuất hiện ở Lâm Hoang trước mắt.

Này nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trần chính là tổ nữ giới Trần Giới thần trần, có nghịch loạn Hồng Trần, điên đảo bản tâm lực lượng. Có thể đem sáu vị nhất thể một đời mật tổ đều vây khốn mười năm, tự nhiên sẽ không như thế đơn giản.

Những cái này tưởng tượng, nhìn như hư ảo, trên thực tế lại là thẳng vào Lâm Hoang bản tâm, một chút vẽ ra Lâm Hoang ký ức, sau đó điên đảo, hỗn loạn, nhờ vào Hồng Trần qua lại, nghịch loạn Hồng Trần, điên đảo bản tâm.

Ngay từ đầu Lâm Hoang có lẽ có thể chuẩn xác phân biệt, nhưng giả vờ thực thì thật cũng giả, càng trở về sau, càng phân biệt không ra thật giả. Từ ý nào đó mà nói, này nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trần huyền hóa ra tới cảnh tượng, căn bản cũng không phải giả, mà là khác một loại khả năng, một loại khác lựa chọn.

Chỉ cần đạo tâm không đủ kiên định, tự nhiên sẽ bị thừa dịp hư mà vào, chương không nhân tâm, đùa bỡn tâm linh.

Cho dù đạo tâm như sắt, nhưng này nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trần còn có càng thêm lợi hại thủ đoạn, dẫn động tình dục, thôi phát tình yêu, so

với loại thần phương pháp đều càng thêm lợi hại.

Tổ nữ giới nữ hoàng lạnh lùng nhìn nhìn Lâm Hoang, hiện tại bất quá là bắt đầu, đợi Lâm Hoang phân ra không rõ ràng lắm thật giả thời điểm, nàng sẽ tự mình đi vào, lấy siêu thoát loại thần chi uy lực của Pháp, cưỡng ép tại Lâm Hoang trong nội tâm gieo xuống tình loại, để cho Lâm Hoang biến thành chính mình lô đỉnh.

Đến lúc đó, mới là nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trận chân chính uy lực bạo phát thời khắc.

Tổ nữ giới nữ hoàng rất tự tin, chỉ cần không thành thần, chính là đạp thần bước thứ ba đại thánh, cũng khó có thể chống cự.

"Mà thôi. Tuy không thể giết chết Lâm Hoang. Nhưng nếu có thể cảm Lâm Hoang làm lô đỉnh, vì ta tộc còn nhiều sinh hạ mạnh mẽ trẻ mới sinh, cũng có thể có thể tiêu trong lòng của ngươi chi nộ." Tổ nữ giới một vị đại thánh mở miệng, muốn hóa giải Đại mỗ mỗ trong nội tâm sát cơ, phần nộ.

Đại mỗ mỗ cười thầm một tiếng, mục quang oán độc băng lãnh, "Không đủ. Không đủ. Xa xa không đủ. Yên tâm, ta biết đại cục làm trọng, sẽ không hư nữ hoàng chuyện tốt. Bất quá đợi Lâm Hoang Niên lão sắc suy, cũng không có khả năng bị coi như lô đỉnh thời điểm. Ta muốn đưa hắn nghiền thành tro bụi, lấy an ủi đồ lang trên trời có linh thiêng."

"Tùy ngươi." Tổ nữ giới nữ hoàng nhàn nhạt mở miệng, một mặt thúc dục nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trận, một mặt đứng người lên, phân hoá thành hai, một đạo thân ảnh tiếp tục chủ trì đại trận, một đạo thân ảnh một bước phóng ra,

Roi vào trong trận.

Chân đạp đủ loại bộ pháp, tựa như thần nữ chi vũ, mị hoặc chúng sinh, cùng Lâm Hoang dây dưa cùng một chỗ.

Lâm Hoang chỉ cảm thấy trước mắt vô tận, vô tận Phong Thái. Chẳng quản lý trí nói cho hắn biết những cái này đều là giả tượng, nhưng tâm linh cũng là bị cưỡng ép giấu kín, càng lún càng sâu.

Năm vị đại thánh đồng thời xuất thủ, nhờ vào nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trận, cưỡng ép giấu kín tâm linh, chính là Lâm Hoang cũng khó khăn lấy ngăn cản, huống chi tổ nữ giới nữ hoàng còn mình trần ra trận, động tác càng uyển chuyển, quyến rũ, ám áp hơi thở, xen lẫn phần hồng chi vị, rãnh mương động tình dục vọng, so với loại thần phương pháp, còn mạnh hơn liệt gấp mấy lần.

"Hoang. Ngươi ta tình định tam thế. Mạc đối với quên, Mạc đối với quên. . . ."

"Hoang. Ngươi ta hẹn nhau trăm năm, ai như chín mươi bảy tuổi chết, U Minh Giới trung đẳng ba năm. . . ."

"Hoang! Hoang! Hoang!"

Vô số ảo cảnh tại Lâm Hoang trước mắt bày ra, tâm linh bị triệt để giấu kín, Lâm Hoang đã rất khó phân biệt xuất thật giả, hốt hoảng, chỉ cảm thấy cô gái trước mắt hết sức quen thuộc.

Tựa hồ là kiếp trước kiếp này ước định, tựa như mắc nợ nàng rất nhiều, tựa như lại nhất định yêu thương nàng một tiếng. Dù loại tâm tình, hỗn loạn ký ức dâng lên, Lâm Hoang phân biệt không ra thật giả, nhưng mỗi khi tổ nữ giới nữ hoàng khơi mào tình dục, tình yêu, muốn tiến thêm một bước thời điểm, sẽ phát hiện Lâm Hoang hội trong chớp mắt thanh tỉnh, lãnh tỉnh.

Như thế ba phen, để cho tổ nữ giới nữ hoàng có chút kinh nghi khó định, hoài nghi Lâm Hoang có phải hay không trời sinh tuyệt tình tuyệt ái, bằng không tại sao có thể lặp đi lặp lại nhiều lần hư mất tính toán của nàng.

Xa xôi Nhân giới, Thái Nhất Giáo, Thái Thủy Sơn, Hàn Băng Động.

Hứa Khuynh Thành đang bế quan, cơ hồ là tại Lâm Hoang bị nhốt tại nghịch loạn Hồng Trần điên đảo thần trận trong chớp mắt, Hứa Khuynh Thành liền có kỳ dị cảm ứng, sừng sốt một chút, mục quang băng lãnh, phảng phất có thể mặc thoát hư không, thấy được Lâm Hoang.

Đột nhiên, Hứa Khuynh Thành phun ra một ngụm máu tươi, trong mắt hiện lên một tia thống khổ, dùng sức ấn lấy phần bụng, trong mắt có giấy dựa, không hề bỏ, sau đó mục quang trong chớp mắt trở nên băng lãnh, vô tình, không có nửa điểm tâm tình ba động.

Một tay một phen, ở trong Hàn Băng Động sống sờ sờ dấy lên hỏa diễm, hướng về phần bụng nhấn tới.

Thiên Thiên bàn tay như ngọc trắng khó khăn rơi xuống, Hứa Khuynh Thành trong mắt có hiện lên giấy dựa, đại khẩu ho ra máu, ngừng tay, ôm hai chân lăn xuống trên mặt đất, từng lần một vuốt ve bụng dưới.

Như thế giấy dựa, theo Lâm Hoang tại nghịch loạn Hồng Trần điên đảo trong thần trận càng lún càng sâu, tâm tình của Hứa Khuynh Thành ba động lại càng phát lợi hại, khi thì băng Lãnh Vô Tình, khi thì nhu tình không muốn bỏ.

Huyết dịch nhuộm hồng cả hồng sắc trường bào, trắng muốt Hàn Băng Động, điểm một chút đỏ thắm, giống như Hàn Mai tách ra.

"Tình loại phản phệ! Khuynh thành, ngươi sao phải khổ vậy chứ." Một tiếng trầm thấp thờ dài, tại Hàn Băng Động ngoại vang lên.

Hứa Khuynh Thành không nói một lời, dù cho lúc này ôm chân trên mặt đất, tóc tai bù xù, cũng không giảm mỹ lệ, nghe được ngoài động sâu kín thờ dài,

Hứa Khuynh Thành một tay vén lên tóc của mình, một tay vuốt ve bụng dưới, nguyên bản ngang tai tóc ngắn, hiện tại tóc đen đã rơi đầy vai, "Hắn nói, đổi dài ta tóc dài tới eo, liền tới lấy ta."

Vừa nói xong, Hứa Khuynh Thành đột nhiên lại lần nữa phun ra một ngụm máu tươi.

"Nghiệt duyên! Nghiệt duyên!" Một tiếng tức giận thờ dài, Hàn Băng Động ngoại một đạo thân ảnh lập tức nhảy đi vào, liên tục xuất thủ, tương trợ Hứa Khuynh Thành áp chế tình loại, "Tại sao lại như vậy. Rõ ràng đã áp chế rất khá, lại có Hàn Băng Động hàn khí tương trợ, theo lý mà nói chắc có lẽ không phản phệ, vì cái gì hôm nay phản phệ nghiêm trọng như thế!"

"Không biết. Bất quá hẳn là cùng Lâm Hoang có quan hệ. Không thể tiếp tục như vậy nữa. Phu nhân, ta quyết định. Triệt để mở ra Hàn Băng Động cấm chế, đóng băng khuynh thành hai mươi năm. Chỉ có biện pháp như vậy tài năng chân chính để cho nàng thoát khỏi tình loại phản phệ thống khổ. Sau đó ta này hai mươi năm trong, vô luận dùng hết biện pháp gì, ta nhất định sẽ giết chết Lâm Hoang."

Hứa Trọng Nhất lạnh lùng mở miệng, rốt cuộc vô pháp trợ mắt nhìn nhìn Hứa Khuynh Thành bị tình loại tra tấn phản phệ.

"Ta này hài tử đáng thương. Ta này hài tử đáng thương." Mẫu thân của Hứa Khuynh Thành khóc, biết Hứa Trọng Nhất phương pháp là tốt nhất, run rẩy sờ sờ Hứa Khuynh Thành mặt, cắn răng một cái, đi ra Hàn Băng Động, cấm chế toàn bộ triển khai, rất nhanh hết thủy hóa thành óng ánh sông băng, bên trong Hứa Khuynh Thành hai tay bụng lấy bụng dưới, ngoài miệng ní non, mang trên mặt nhàn nhạt tiểu dung, hăm vào ngủ say.

PS: Một tuần mới đã đến, hừng hực xông băng! Hôm nay là Canh [3]. Canh [2] tại mười hai giờ trưa. Ngày mai muốn nhìn bạo phát, muốn nhìn càng nhiều, liền khiến cho lực bỏ phiếu a!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 115:

"Ta cả đời khát vọng bị người cất chứa hảo, thỏa đáng sắp đặt, cẩn thận bảo tồn. Miễn ta kinh sợ, miễn ta đau khổ, miễn ta mọi nơi lưu ly, miễn ta Vô cảnh có thể theo. Nhưng người kia, ta biết, ta một mực biết, hẳn vĩnh viễn sẽ không tới."

"... Miễn ta kinh sợ, miễn ta đau khổ, miễn ta mọi nơi lưu ly, miễn ta Vô cảnh có thể theo. Nhưng người kia, ta biết, ta một mực biết, hẳn vĩnh viễn sẽ không tới."

"Nhưng người kia, ta biết, ta một mực biết, hẳn vĩnh viễn sẽ không tới..."

Trắng xám lời nói, đình đông uyển chuyển, một mực ở bên tai Lâm Hoang tiếng vọng, trong lòng chảy xuôi, tầm mắt mơ hồ, Lâm Hoang phảng phất thấy được băng lãnh băng tuyết, trắng xám như tuyết, một vòng tàn đỏ, như máu, như tà dương.

Trong lòng có đau, tình loại nhảy lên, sau đó chính là mãnh liệt thanh tỉnh, Lâm Hoang bỗng nhiên mở mắt ra, băng Lãnh Vô Tình, có lửa giận tại băng lãnh ngân bạch trong hai tròng mắt thiêu đốt, thần linh có phần nộ, trợn mắt muốn giết người.

Ầm ầm!

Lôi minh thiểm điện, hư không có mưa, đột nhiên biến hóa, làm cho người ta chấn kinh.

Tổ nữ giới mấy vị đại thánh đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, không dám tin, thét lên lên tiếng, "Nữ hoàng cẩn thận. Hẳn phá trận!"

Tổ nữ giới nữ hoàng đã phát hiện không đúng, nhưng đúng là vẫn còn chậm, Lâm Hoang mở mắt ra, đưa tay bắt lấy một chút mưa, mưa bụi như khóc, giống như thiên khóc, nhưng Lâm Hoang biết, đây là phần nộ của hắn, tổ nữ giới với tư cách là đã va chạm vào hắn điểm máu chốt.

"Trời cũng muốn mưa, ta, muốn giết người!"

Lâm Hoang chậm rãi mở miệng, mục quang băng lãnh, sát cơ càng thêm băng lãnh, thiết huyết vô tình, thiên địa biến sắc, mưa trở nên càng thêm đại, hư vô trong tình không, vậy mà dưới nổi lên mưa to mưa to.

Nghịch chuyển thiên thời, có thể nghĩ Lâm Hoang phần nộ đến hạ gì cực điểm.

To lớn phần nộ, để cho Lâm Hoang sát cơ sôi trào, vừa ra tay chính là sát chiêu, lật thủ tòi hoa, quyền rũ tựa như thần nữ đồng dạng tổ nữ giới nữ hoàng

bị Lâm Hoang một quyền đánh nổ, máu tươi bắn tung toé, hương tiêu ngọc vắn.

Nhưng không đủ, xa xa không đủ, lửa giận của Lâm Hoang, không phải là điểm này máu tươi có thể lắng lại. Mưa có bao nhiêu, máu tươi liền muốn có nhiều đỏ. Lúc này, Lâm Hoang muốn giết người.

Như Mãnh Hồ thoát khỏi, Lâm Hoang dưới chân liền đạp, đạp cương bước đầu, liên tục xuất thủ.

Tổ nữ giới nữ hoàng kêu thảm một tiếng, phân thân bị phá, tác động bản tôn, chịu trọng thương.

Nhưng Lâm Hoang phần nộ còn chưa lắng lại, sát cơ đang đậm đặc, mục quang những nơi đi qua, băng Lãnh Vô Tình, phảng phất nhìn nhìn kiến hôi đồng dạng. Đại mỗ mỗ đám người bị Lâm Hoang băng Lãnh Vô Tình ánh mắt nhìn đến da đầu run lên.

Tổ nữ giới nữ hoàng hét lên một tiếng, "Sự tình không thể trái, đi, đi, đi!"

Vừa nói xong, năm đạo thân ảnh tách ra bỏ chạy, nhưng Lâm Hoang mục quang băng Lãnh Vô Tình, sát cơ sôi trào, "Muốn đi, hướng chạy đi đâu! Hôm nay, toàn bộ tổ nữ giới, mưa liên tục, huyết không chỉ!"

Lâm Hoang cuồng tiếu một tiếng, dưới chân liền đạp, Phân quang hóa ảnh, năm đạo thân ảnh đi ra, tìm tổ nữ giới mấy vị đại thánh, nhất nhất truy đuổi, đuổi tận giết tuyệt, tuyệt đối sẽ không buông tha một cái.

Thấy được Lâm Hoang như thế sát cơ cuộn cuộn, mấy vị tổ nữ giới đại thánh đô có chút da đầu run lên, hét lên một tiếng, "Lâm Hoang, nhất định phải đuổi tận giết tuyệt sao!"

"Tự gây nghiệt, không thể sống!" Lâm Hoang truy đuổi trên một tôn đại thánh, lạnh lùng phun ra một câu, đột nhiên huy quyền, mạnh mẽ bá đạo, đủ để xé rách thương khung, hét thảm một tiếng, kia tôn xinh đẹp nữ thánh bị Lâm Hoang một quyền oanh bạo. Linh hồn run rẩy, còn muốn đào tẩu, nhưng Lâm Hoang khẽ vươn tay bắt lấy linh hồn, dùng sức một mài, Lôi Hỏa bộc phát, trong chớp mắt gạt bỏ.

Ầm ầm!

Trời mưa được càng lớn, một tôn đại thánh như vậy thân tử đạo tiêu.

Gọn gàng chém giết một tôn đại thánh, thủ đoạn như thế,

Làm cho người ta kinh hãi, tổ nữ giới nữ hoàng đám người trong nội tâm kêu thảm, một con ngựa đau cả tàu được ăn thêm cỏ (*), bỗng nhiên có người xoay người, hướng về Lâm Hoang đánh tới.

"Lâm Hoang! Lão thân cùng ngươi liều!"

Lâm Hoang mặt không biểu tình, lại là một quyền, ngữ khí đậm đặc, giọng mỉa mai một tiếng, "Cùng ta liều? ! Ngươi lấy cái gì liều? Không biết sống chết!"

Lúc này Lâm Hoang quả thật mạnh mẽ bá đạo như Ma Vương đồng dạng, thiết huyết vô tình, lật thủ tời hoa, bắt quá mấy cái trong nháy mắt, ngoại trừ Đại mỗ mỗ cùng tổ nữ giới nữ hoàng, tổ nữ giới cái khác ba vị đại thánh, toàn bộ thật sự Lâm Hoang trong tay.

Dưới không hết mưa to, lưu không hết máu tươi.

Tổ nữ giới nữ hoàng sắc mặt âm trầm, phảng phất thấy được toàn bộ tổ nữ giới hôm nay gió tanh mưa máu, máu chảy thành sông. Một cái đại thánh phần nộ, mưa liên tục, huyết không chỉ.

Nghĩ tới đây, tổ nữ giới nữ hoàng sinh lòng tuyệt vọng, tâm như tro tàn, dừng bước lại, không hề đào tẩu, dừng ở đuổi theo Lâm Hoang, "Ta nghĩ không thông. Ngươi sao có thể từ nghịch loạn Hồng Trần điên đảo trong thần trận phá trận mà ra. Liên a như tới đều làm không được sự tình, ngươi vậy mà có thể làm được! Ta nghĩ không thông!"

Lâm Hoang không nói lời nào, chỉ là giờ tay, nắm tay, ầm ầm một quyền, đánh ra Lục Đạo Luân Hồi, tuôn động Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, mạnh mẽ lực lượng, đánh vỡ hư không, chiếu sáng Hắc Ám.

Tổ nữ giới nữ hoàng kêu lên một tiếng khó chịu, trực tiếp bị đánh bạo, linh hồn lấp lánh, nhìn chăm chú Lâm Hoang hai mắt, tựa hồ thấy được loại nào đó chuyện bất khả tư nghị, hét lên một tiếng, "Tình loại! Là tình loại! Loại thần phương pháp! Loại thần phương pháp! Ha ha! Nguyên lai như thế, nguyên lai như thế! Ha ha! Lâm Hoang nguyên lai ngươi đã bị loại lớn nhất nguyên rủa. Rất tốt, rất tốt. Ta chết mà nhắm mắt. Ta sẽ nhìn nhìn ngươi, nhìn nhìn ngươi..."

Lâm Hoang mặt không biểu tình, vung tay lên, mạnh mẽ lực lượng, hóa thiên địa như đại mài, sóng sờ sờ phai mờ tổ nữ giới nữ hoàng linh hồn, xoay chuyển ánh mắt, roi xuống còn sót lại trên người Đại mỗ mỗ.

Đại mỗ mỗ dừng bước lại, không hề đào tẩu, trong khoảng thời gian ngắn, Lâm Hoang lật thủ tời hoa, tan vỡ hết thảy hi vọng, giết chết bốn tôn đại thánh, chỉ còn lại nặng, nặng lập tức biết là không thể nào chạy ra Lâm Hoang truy sát.

"Đồ lang. Ta đến bồi tiếp ngươi rồi." Đại mỗ mỗ mục quang trở nên ôn hoà, phảng phất từ tổ nữ giới nữ hoàng trong lời nói lấy được loại nào đó gợi ý,

nhìn nhìn Lâm Hoang mục quang nhiều một tia thương cảm, "Cùng là chân trời xa xăm lưu lạc người. Mà thôi, không cần người động thủ. Ta tự mình tới."

Vừa nói xong, Đại mỗ mỗ thần thể kịch liệt thiêu đốt, mục quang bình tĩnh, phảng phất lấy được giải thoát đồng dạng, quang mưa tan rã, vền vền lưu lại cửa khóa Xá Lợi Tử, chứng minh nàng tồn tại qua dấu vết.

Ầm ầm!

Mưa to không thôi, Lâm Hoang ngồi xếp bằng ở trong hư không, giết hết tổ nữ giới năm vị đại thánh, nhưng Lâm Hoang phần nộ trong lòng lại càng tuôn động, mục quang băng Lãnh Vô Tình, nhìn về phía phía dưới tổ nữ giới, cười lạnh một tiếng, cửa khóa Xá Lợi Tử lần vào trong mưa, mưa như trút nước rơi xuống tổ nữ giới.

Rầm rầm!

Trời giáng huyết vũ, hao một hồi mưa như trút nước, toàn bộ tổ nữ giới nhất thời người người oán trách, gió tanh mưa máu, máu chảy thành sông.

Thôn Bảo đám người chưa từng có gặp qua Lâm Hoang như vậy phần nộ, thấy được chiến đấu lắng lại, Thôn Bảo cái thứ nhất từ Lâm Hoang trong lòng bàn tay nhảy ra, muốn mại manh lấy lòng, nhưng thấy được Lâm Hoang con người băng lãnh, trong nội tâm rung mình một cái, kiệt lực hướng tổ nữ giới nhìn lại, huyết vũ giết người, một giọt mưa liền có thể giết một người.

Một cái đại thánh phần nộ, đủ để bị diệt vạn vật chúng sinh.

"Sư tôn, xin bớt giận." Đúng là vẫn còn Nguyên Thiên Cương mở miệng phá vỡ trầm mặc, trùng điệp quý ở trước người Lâm Hoang, mở miệng thỉnh cầu, "Chúng sinh vô tội, kính xin sư tôn bớt giận."

Lâm Hoang không có mở miệng, chỉ là nhân nhạ nhìn nhìn tổ nữ giới trung chúng sinh, trông thấy các nàng gãy dựa, trông thấy các nàng tử vong, chỉ có đỏ thắm huyết, tài năng lắng lại phần nộ của hắn.

"Lâm Hoang. Lâm Hoang. Nơi này thật buồn nôn, chúng ta rời đi a." Thôn Bảo dất Lâm Hoang ống quần, ác ý mại manh, đã đã bị Lâm Hoang nhắc lên thao Thiên Sát lục chỗ kinh ngạc đến ngây người Hác Nhân Kiệt một cước, "Còn không đi chỉnh lý sao quỷ, chúng ta lập tức rời đi."

"Háo, háo, háo! Ta cái này." Hác Nhân Kiệt vội vàng mở miệng, ba người liên tiêu đại đi, cuối cùng đi Lâm Hoang trong lòng vài phần ác phần nộ, đậm mặc gặt gặt đầu, vung tay lên, sau cơn mưa trời lại sáng, nhưng toàn bộ tổ nữ giới sống sót sinh linh trăm không còn một.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: Hàng lâm!

Toàn bộ tổ nữ giới đều tại ni non, vô biên huyết vũ, nhuộm hồng cả đại địa.

Thôn Bảo da đầu run lên, cũng không dám dùng con mắt nhìn Lâm Hoang, nàng vẫn cảm thấy Lâm Hoang là một cũng không tệ lắm đại thánh, nhưng hôm nay sau khi nàng xem như mình bạch cái gì gọi là thánh nhân phía dưới đều vì kiến hôi.

Lâm Hoang giận dữ, toàn bộ tổ nữ giới, núi sông phá toái, bấp bênh, Thi Sơn Huyết Hải.

"Thánh Giả giận dữ, thấy người nằm xuống trăm vạn." Hác Nhân Kiệt trầm thấp nói qua, trong ánh mắt hiện lên một tia không đành lòng, đi ở tổ nữ giới cả vùng đất, tựa hồ toàn bộ thế giới cũng bị máu tươi nhuộm hồng cả.

Nguyên Thiên Cương ngược lại là không có quá lớn cảm xúc, chỉ là kinh nghi Lâm Hoang phần nộ, không biết tổ nữ giới đến cùng như thế chộc giận Lâm Hoang, để cho Lâm Hoang như thế tức giận, thiếu chút nữa huyết tẩy toàn bộ tổ nữ giới.

Lâm Hoang không nói lời nào, bọn họ tự nhiên cũng không dám hỏi nhiều, chỉ là trầm mặc đi ở tổ nữ giới cả vùng đất, ven đường chỗ qua, máu chảy thành sông, thấy người nằm xuống trăm vạn.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, đối với một cái đại thánh mà nói, không có cái gì phần nộ, Bi Mông che tâm linh, vạn vạn con đường càng lớn cừ hận, đây là không chết không thôi cừ hận.

Tổ nữ giới nữ hoàng đám người đã va chạm vào hắc điểm máu chốt, toàn bộ tổ nữ giới liền muốn đầy hứa hẹn các nàng mấy người gánh chịu hậu quả

giác ngộ.

Từ vong khí tức còn không có triệt để tiêu tán, tuyệt vọng tâm tình bao phủ tại toàn bộ tổ nữ giới trên không, Lâm Hoang mục quang thâm thúy, không riêng đem trọn cái tổ nữ giới tình huống nhìn ở trong mắt, lại càng là kéo dài sinh đến đại mật giới.

Cùng tổ nữ giới tuyệt vọng, từ vong khí tức hoàn toàn khác nhau, Lâm Hoang tại đại mật giới thấy được vô số vui sướng, vô số ca ngợi. Một hồi tàn sát, hai cái chủng tộc, chê khen nửa nọ nửa kia.

Tại tổ nữ giới, Lâm Hoang không chút nghi ngờ mình đã bị quan lên đồ tể, đao phủ. Mà ở đại mật giới, hắn là Thánh Giả, hắn là chúa cứu thế.

Lâm Hoang bỗng nhiên lạnh lùng mở miệng, "Nguyên lai như thế. Người, quả nhiên đều là lợi mình sinh vật."

Một câu có đầu không đuôi, để cho Thôn Bảo mấy người đầu óc không thông, ba người tụ cùng một chỗ, nhờ giọng cô, thỉnh thoảng nhìn về phía Lâm Hoang, hoài nghi Lâm Hoang nhận lấy cái gì kích thích.

Lâm Hoang nhìn ba người liếc một cái, nhàn nhạt mở miệng, "Các người đang nói cái gì?"

Thôn Bảo cười lấy lòng, nói: "Không nói gì thêm. Ta chính là hỏi một chút bọn họ, dọc theo con đường này kiến thức, đại thánh ngôn đi, là nên dùng như thế ta nghe thấy nhiều đâu, hay là dùng Không Từ nói."

Lâm Hoang im lặng, lắc đầu, cũng không thâm cứu, "Ta có chút mệt mỏi. Tìm đến sao quý, chúng ta lập tức rời đi."

Lâm Hoang thật sự có chút mệt mỏi, hắn cuối cùng không phải là thần, không có giết hết người trong thiên hạ thiết Huyết Sát phạt. Dưới sự tức giận, thấy người nằm xuống trăm vạn, bất kể như thế nào, đối với hắn đều có chút xúc động, huống chi từ khi hàng lâm đại mật giới, chính là một hồi tiếp một hồi chiến đấu, chiến đấu không ngớt, đặc biệt là nghịch loạn Hồng Trần điên đảo trong thần trận một màn, càng làm cho trong lòng của hắn sinh nghi.

Kia một vòng ngủ say tại thương Bạch Băng trong tuyết tàn đỏ, để cho hắn có chút tâm phiền ý loạn.

"Tình loại phản phệ sao?" Lâm Hoang như có điều suy nghĩ, lại nghĩ tới tổ nữ giới nữ hoàng cuối cùng thét lên, "Loại thần phương pháp, lớn nhất nguyên rủa sao? Có ý tứ."

Nhàn nhạt nói nhỏ một câu, Lâm Hoang không hề xoắn xuýt điểm này, manh mối quá ít, chính là đại thánh cũng không thể suy tính ra trong đó chân tướng. Không gì không biết, không gì không làm được, đó là thần linh.

"Tìm đến lưỡng giới Toa." Hắc Nhân Kiệt mang đến tin tức tốt.

Lâm Hoang cuối cùng mắt nhìn tổ nữ giới, núi sông phá toái, máu chảy thành sông, là đầm máu trọng sinh, hay là như vậy mất đi, đây là tổ nữ giới trung sống sót mỗi người đều cần suy tính sự tình.

"Bản đồ tinh vực tìm tòi, sao quý lời kéo thành công, mục tiêu..."

Một phen tỉ mỉ chiếu cố lục, Hắc Nhân Kiệt thần sắc biến hóa, đi đến nhắm mắt tự học Lâm Hoang bên người.

"Nói." Tâm tình của Lâm Hoang thu liễm hạ xuống, tựa hồ trở nên càng thêm lạnh lùng vô tình, mục quang băng lãnh, tích chữ như vàng.

"Là như vậy. Trước mắt sao quý đã lời kéo thành công, thế nhưng chỗ mục đích xảy ra chút sai lầm. Chúng ta bây giờ không đến được ánh trắng giới, chỉ có thể đi một cái khác Đại Thế Giới, sau đó lại Hồi Nhân giới."

Hắc Nhân Kiệt nhờ giọng nói, hiển nhiên làm phức tạp ở nơi này đột nhiên thay đổi Đại Thế Giới.

Thôn Bảo vỗ vỗ tay,

Từ đài điều khiển nhảy xuống, "Yên nào, yên nào. Không có vấn đề á. Ta đi qua thế giới kia, rất không tệ, ít nhất là cái văn minh thế giới. Sẽ không giống Hoàng Thiên giới, đại mật giới, tổ nữ giới như vậy không đáng tin cậy."

Nguyên Thiên Cương không nói chuyện, lẳng lặng nghe, mục quang thỉnh thoảng rơi ở trên người Lâm Hoang, hắn cảm thấy trên người Lâm Hoang biến hóa, khí tức càng mạnh, cũng càng băng lãnh, rất vô tình.

Liên tràng chiến đấu kịch liệt, Nguyên Thiên Cương ba người mặc dù không có tự mình nhập tràng, nhưng tận mắt nhìn thấy Thánh Giả cuộc chiến, thu hoạch thật lớn, tựa như thoát thai hoán cốt. Huống chi là Lâm Hoang, một hồi lại một hồi chiến đấu, không chỉ là để cho cảnh giới của Lâm Hoang vững vàng tiến nhập đập thần bước thứ hai, thực lực tăng gấp đôi, càng làm cho tâm chí của Lâm Hoang cũng đã được rèn luyện.

Ít nhất dưới cái nhìn của Nguyên Thiên Cương, nếu như là lúc ban đầu Lâm Hoang, tất nhiên là làm không ra dưới sự tức giận, thấy người nằm xuống trăm vạn sự tình. Nhưng bây giờ Lâm Hoang càng ngày càng lạnh lùng vô tình, làm cho người ta lạnh tâm.

Lâm Hoang không nói gì, chỉ là nhàn nhạt nhìn Hắc Nhân Kiệt liếc một cái, mục quang băng lãnh như đao, để cho Hắc Nhân Kiệt trong nội tâm phát lạnh, lời ra đến khóe miệng lời nói cũng nuốt xuống, không dám lần nữa nhiều quấy rầy Lâm Hoang, bước nhanh đi trở về đài điều khiển.

Thôn Bảo lòng có nhận thấy, nhỏ giọng nói: "Người cũng cảm thấy a. Lâm Hoang hiện tại lạnh quá a. Thật giống như thấy được một tòa băng sơn đồng dạng. Ta cũng không dám gom góp đi qua, trong lòng rét run a."

Hắc Nhân Kiệt tràn đầy đồng cảm gật đầu, nhìn nhìn bản đồ tình vực trung vòng xuất Đại Thế Giới, lo lắng, "Hi vọng bọn này ngu xuẩn đừng tới khiêu khích Lâm Hoang, bằng không sợ là không biết muốn làm cho xảy ra chuyện gì."

"Người lo lắng làm cái gì. Ta cảm thấy được nếu có không mở to mắt người đến khiêu khích vừa vặn. Ta nói với người, Lâm Hoang như vậy trạng thái thật là nguy hiểm. Nếu như là cùng trước kia đồng dạng thần sắc đậm mực, còn có thể nói là tại tu cảm Thiên Tâm. Nhưng bây giờ Lâm Hoang thuần túy chính là tinh mạch núi lửa, phía trên đã đóng băng vạn dặm, thế nhưng nội tâm lại là có vận sức chờ phát động dung nham." Thôn Bảo nói.

Hắc Nhân Kiệt dùng sức gật đầu, cảm thấy Thôn Bảo nói quá đúng. Xoay chuyển ánh mắt, vừa vặn chống lại Lâm Hoang ánh mắt lạnh như băng, trong nội tâm mấy động, vội vàng lớn tiếng nói: "Thôn Bảo. Ta cảm thấy được hay là dùng Không Tử nói được rồi dùng như thế ta được nghe đi lên là lạ."

Thôn Bảo phản ứng sao mà linh mẫn, lập tức tiếp, "Đây là lập thánh ngôn, là đại sự, không thể hàm hồ. Cho ta đang suy nghĩ, cân nhắc."

"Ha ha, chúng ta thật sự là tam sinh hữu hạnh. Có thể đi theo một vị đại thánh, kỷ lục ngôn hành cử chỉ, lên Cư Hành nằm. Đây chính là muốn lưu danh bách thế sự tình, phải thận trọng."

"Ha ha."

Hai người trên đường đi nghỉ một đằng nói một nẻo dặt chủ đề, trong nội tâm lo sợ, không biết Lâm Hoang đến cùng nghe không nghe thấy bọn họ nói chuyện với nhau.

Oanh!

Bỗng nhiên một tiếng rền vang, lưỡng giới Toa đột nhiên dừng lại, phong bế buồng nhỏ trên tàu từ từ mở ra, có chút ánh mặt trời chói mắt chiếu vào, Lâm Hoang mở mắt ra, biết lưỡng giới Toa đã phủ xuống thế giới này.

PS: Để cho có cái đơn chương trên tóc, sẽ có ngày mai đổi mới kế hoạch. Hừ hừ, mỗi ngày số liệu hết hạn tám giờ tối. (12 điểm quá muộn, ta sẽ dậy không nổi.)

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Lưu Hoa Kiếm Thánh

Đơn sơ nhà tranh, Cao trượng hai, rộng trượng hai, dài trượng hai, phương Phương Chính đang, là cổ xưa Nhân giới phong cách.

Nhà tranh hai bên có ích chính Khai ghi câu đối, bên trái ghi thanh tuyền trên đá lưu, mặt phải ghi hoa ảnh đậm đặc nhân gian.

Có một mảnh thanh tịnh suối nước từ nhà tranh trước chảy qua, nước sâu bảy xích ba tấc, đúng lúc là Lưu Hoa Kiếm Thánh vượt qua đặt ở trên gỏi Hoa nô kiếm dài ngắn.

Nhà tranh chính diện là một cái không cao sừng đôi, suối nước ngon nguồn bắt đầu từ này sừng đôi mà đến, bọt nước bắn tung toé lên, rơi xuống nước tại che kín rêu xanh nguyên thạch.

Suối nước trung không có cá, thế nhưng có hoa.

Hoa là từ bắc Thủy bờ dôi loại mà đến châm Diệp Anh hoa, có ba gốc, liền sinh trưởng ở nhà tranh sau lưng tùng (lông) trong rừng. Hiện tại đã qua châm Diệp Anh hoa nở thả tiết, nhưng nhà tranh sau lưng, tùng lâm trung châm Diệp Anh hoa lại tách ra đang tươi đẹp, đập vào thật nhỏ bánh bột mì, bay múa đầy trời, cuối cùng đều lọt vào nhà tranh trước suối nước.

Lưu Hoa Kiếm Thánh khoan chân ngồi ở nhà tranh trong, nhìn nhìn suối nước giữa dòng qua châm Diệp Anh hoa, tay phải lướt quá gỏi trên Hoa nô kiếm ngon gió, một giọt màu vàng lọt huyết châu từ đầu ngón tay của hắn lẫn xuống xuất ra, rơi vào Hoa nô trên thân kiếm, bình thường không có gì lạ trường kiếm tựa như vật sống trong chớp mắt nuốt Phệ Huyết Châu, một vòng đẹp đẽ như hoa sáng bóng tại trên lưỡi kiếm lấp lánh.

Lưu Hoa Kiếm Thánh phảng phất chưa tỉnh, tiếp tục dùng chỉ bụng tại Hoa nô trên thân kiếm vuốt ve, nhiều lần sáu lần, sáu tích(giọt) màu vàng lọt huyết dịch bị Hoa nô kiếm thôn phệ, bình thường không có gì lạ Hoa nô kiếm trong chớp mắt trở nên đẹp đẽ như hoa, Lục Đạo Âm Kim đường cong lấp lánh,

điểm một chút đỏ thắm tách ra, giống như bay xuống chầm Diệp Anh hoa.

"Dựa theo phân phó của ngài, đã đem vị Nhân giới kia Hoang Thánh thu xếp tại khiến cho công quán."

Đội đến Lưu Hoa Kiếm Thánh làm xong mỗi ngày tự học, liền có một cái trên mặt thoa khắp bạch, phấn hồng, ăn mặc truyền thống cây hoa anh đào trang phục đích nữ bộc cung kính đi lên trước, đánh tới ôn nhuận được thủy, tinh tế lau sạch lấy Lưu Hoa Kiếm Thánh trên tay miệng vết thương.

"Đem tin tức chia Tang Quý một đao, mặt khác phái ba chiếc lưỡng giới chiếc đi tố nữ giới nhìn xem." Lưu Hoa Kiếm Thánh mang trên mặt như cây hoa anh đào đồng dạng tiểu dung, nhẹ vỗ về nữ bộc gương mặt.

"Này!"

Nữ bộc vội vàng gật đầu, Lưu Hoa Kiếm Thánh phát phát tay, "Đi xuống đi. Ta muốn luyện kiếm."

Nói xong, Lưu Hoa Kiếm Thánh đứng người lên, hai tay nắm ở Hoa nô kiếm, đối với trước mặt dòng suối, khe khẽ chém một cái, vô thanh vô tức, kiếm khí tách ra như cây hoa anh đào đồng dạng, rơi vào suối nước, cây hoa anh đào mang mưa, càng hiện đẹp dễ.

Lưu Hoa Kiếm Thánh đưa tay về lên này đoá kiếm hoa, vẫy tay, gọi nữ bộc, ôn nhu tỉ mỉ đem này một đoá như cây hoa anh đào kiêu diễm kiếm hoa dừng tại nữ bộc búi tóc, "Đi thôi. Ngày mai thỉnh lâm quân tới đạo tràng ngắm hoa."

Kiếm khí như tơ có thể thành hoa, Luyện Hư là thật tạo vật thành, Lưu Hoa này Kiếm Thánh kiếm pháp đã đến quý thần khó lường tình trạng.

Gạt lại nữ bộc, Lưu Hoa Kiếm Thánh một lần nữa khoanh chân ngồi ở nhà tranh, một hít một thở, miệng phun kiếm khí, gào thét trong đó, tựa như Thôn Thổ Thiên Địa đồng dạng, sau lưng từng lâm, ba góc chầm Diệp Anh hoa liền tại Lưu Hoa Kiếm Thánh hô hấp bên trong, tàn lụi, nở rộ, vĩnh viễn không ngừng nghỉ.

Khiến cho công quán, Tang Quý giới thu xếp ngoại giới khách đến thăm phủ đệ, dĩ nhiên muốn nếu có thể vào ở khiến cho công quán, điều kiện tiên quyết là thân phận của người phải đầy đủ tôn quý.

Lâm Hoang không có tôn quý thân phận, nhưng hắn có để cho bất luận kẻ nào cảm thấy tôn quý thực lực.

Cho nên tại hàng lâm Tang Quý giới trước tiên, Lâm Hoang một nhóm liền bị nghênh tiếp tiến vào khiến cho công quán.

Hác Nhân Kiệt không thích Tang Quý giới, từ rơi xuống đất một khắc này lên, sắc mặt của hắn, tâm tình của hắn, đều biểu lộ điểm này, dù cho khiến cho công quán phương tiện đầy đủ hoa lệ, đầy đủ tiến vào, có thể sánh ngang hoàng cung.

Nhưng Hác Nhân Kiệt vẫn cảm thấy không hài lòng.

Thôn Bảo rung đùi đắc ý,

Một mặt thưởng thức Tang Quý giới đủ loại mỹ thực, một mặt làm càn công kích lấy Hác Nhân Kiệt.

"Nhìn không ra người còn là một nhiệt huyết thiếu niên a."

Thôn Bảo dùng một loại cấp ba độ ngữ khí đánh giá lấy Hác Nhân Kiệt, Hác Nhân Kiệt không để ý đến, mục quang mang theo cảnh bày ra, đánh giá khiến cho công quán trung hết thấy.

"Đối với Tang Quý chủng tộc, với tư cách là Nhân Tộc, người muốn từng giây từng phút ôm âm mưu tâm tính đi quan sát bọn họ. Như vậy người sẽ không bị Tang Quý Tộc ác độc âm mưu đánh bại."

"Ừ, ừ. Ta biết. Nói thí dụ như Tang Quý Tộc Á Mỹ điệp, liền nhất định có to lớn âm mưu, là vì ăn mòn như người nhiệt huyết như vậy thiếu niên.Ồ, người xác định các nàng không phải là đang giúp giúp người luyện thành tuyệt học Ngũ Chi Sơn ấn?!"

Thôn Bảo ồ ồ mà cười cười, ngôn ngữ chỉ thối nát, chính là liền Nguyên Thiên Cương đều có chút nghe không nổi nữa.

Hác Nhân Kiệt bị nói da mặt đỏ lên, nhưng vẫn là nỗ lực phản bác, "Người biết cái gì! Đó là Tang Quý Tộc lớn nhất nét bút hồng, nó sẽ chỉ làm chúng ta những cái này cơ trí thanh niên từ trung phát hiện Tang Quý Tộc nhược điểm, kích phát chúng ta chiến ý. Một ngày nào đó, ta sẽ đứng ở nơi này mảnh thổ địa, vì giải phóng tất cả vô tội Á Mỹ điệp, mà nhiệt huyết chiến đấu hăng hái!"

"Ồ ồ!" Thôn Bảo khoa trương tiếng cười lập tức im bật, thấy được Lâm Hoang hạ xuống, vội vàng che miệng lại mong, bá một chút trốn đến Hác Nhân Kiệt sau lưng.

Lâm Hoang thần sắc đạm mạc, nhìn Thôn Bảo liếc một cái, "Ta có đáng sợ như vậy sao?"

Thôn Bảo thè lưỡi, chuyển đến Lâm Hoang bên chân, vô tội mại manh, "Không có á. Đúng, đúng Hác Nhân Kiệt. Hắn nói muốn đi nhìn Á Mỹ điệp, vô sỉ, hạ lưu."

Hác Nhân Kiệt nằm trúng đạn, rung rung nước mắt, muốn chia biện, nhưng đập đập tiếng bước chân cắt đứt hắn phân biệt.

"Cáp y, Hoang Thánh quân. Chủ nhân nhà ta thỉnh người ngày mai đi đạo tràng ngắm hoa."

Xuất hiện là Lưu Hoa Kiếm Thánh nữ bộc, dày đặc bạch, mặt, thấy không rõ tướng mạo, Lâm Hoang cũng không quan tâm, ánh mắt của hắn trực tiếp rơi vào nữ bộc búi tóc trên kiếm hoa.

Linh động, tự nhiên, kiều diễm, phảng phất là trực tiếp từ nữ bộc búi tóc trên nỏ rộ châm Diệp Anh hoa. Thôn Bảo nhìn không được có chút tò mò, đưa tay muốn đi đụng chạm, lại bị Nguyên Thiên Cương ngăn lại.

Nguyên Thiên Cương mục quang ngưng trọng, nhìn nhìn kia đóa kiếm hoa, Hắc Nhân Kiệt cũng cảm thấy, mục quang kinh hãi nhìn nhìn kia đóa kiếm hoa, hắn cảm giác được nếu là kia đóa kiếm hoa rạn nứt, sẽ có một cỗ đáng sợ kiếm khí bạo phát, quét ngang thiên địa.

"Có ý tứ." Lâm Hoang nhìn kia đóa kiếm hoa vài lần, gật gật đầu, "Nói cho hắn biết. Hoa, ta đã nhìn, người cũng không cần phải nhìn. "

"Chủ nhân nhà ta là Lưu Hoa Thánh Quân. Lời mời của hắn, không ai có thể cự tuyệt." Nữ bộc rất thông dong, cho dù là đối mặt Lâm Hoang.

Lâm Hoang mục quang lạnh lẽo, cũng không thấy làm bộ, nữ bộc búi tóc trên kiếm hoa từng khúc nổ tung, hóa thành quang mưa tách ra, hết sức mỹ lệ.

"Thật xinh đẹp." Thôn Bảo nhìn không được tán thưởng một tiếng.

Người nữ kia bộc lại là rồi đột nhiên biến sắc, mặt lộ vẻ kinh hãi, ngang ngược kiều ngạo hoàn toàn biến mất, cúi đầu xuống, gần như dán trên mặt đất, "Này. Ta sẽ một năm một mười chuyển cáo chủ nhân."

Nói xong, người nữ kia bộc liên tục không ngừng lui ra ngoài, từ đầu đến cuối cũng không dám lại ngẩng đầu nhìn Lâm Hoang.

"Làm cái gì nha. Ngay từ đầu không phải là rất lớn lối sao?" Thôn Bảo phàn nàn nói.

"Đó là bởi vì nàng tự cho là có nàng chủ tử kiếm hoa bên người, kết quả phát hiện trực tiếp đã bị sư tôn đã diệt. Nàng dĩ nhiên là sợ hãi." Nguyên Thiên Cương giải thích một câu, nói.

"Đại thánh. Lưu Hoa này Thánh Quân, hẳn phải là Tang Quý Tộc Lưu Hoa Kiếm Thánh. Ta nghe qua tên của hắn, tu vi kinh thiên, chứng được đại thánh vị. Chính là Tang Quý Tộc ngàn năm qua xuất sắc nhất thiên tài, Lưu Hoa kiếm ý, kinh thiên động địa, có Nhất Tuế Nhất Khô Vinh, một bông hoa một thế giới thanh danh tốt đẹp." Hắc Nhân Kiệt quả nhiên là tư liệu tụ tập, mở miệng nói.

"A. Ta nhớ ra rồi. Ta xem qua hắn lấy một dịch năm thánh vị chiến hình ảnh. Chính là ta lão ba cũng đánh giá nói là có thể nhập chủ thần bia đại thánh." Thôn Bảo có chút lo sợ, hiển nhiên Lưu Hoa uy danh của Kiếm Thánh, so với Lâm Hoang mà nói, càng thêm làm cho người ta cảm thấy đáng sợ.

Lâm Hoang phát phát tay, không có để ý, cúi đầu xuống, nhìn nhìn bàn tay của mình, nhàn nhạt mở miệng: "Sao Bắc Đẩu. Đến hỏi một chút, bọn họ lúc nào vì chúng ta chuẩn bị cho tốt sao quý rồi đi."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 118: Có sát khí!

Lưu Hoa nhà tranh.

Nữ bộc quỳ trên mặt đất, hoảng loạn. Lưu Hoa Kiếm Thánh mặt không biểu tình, vuốt ve trên gối Hoa nô kiếm, "Hắn thật sự nói như vậy?"

"Vâng. Hắn nói hoa hắn đã xem qua, người liền không cần nhìn."

Lưu Hoa Kiếm Thánh bỗng nhiên nở nụ cười, tiểu dung băng lãnh, "Hào một cái Hoang Thánh. Chuẩn bị một chút. Hắn không đến thấy ta, ta liền đi thấy hắn."

Nói xong, Lưu Hoa Kiếm Thánh vẫy lui nữ bộc, ánh mắt nhìn hướng suối nước.

Một trương vụn vụn gương mặt tại suối nước trung hiện ra, "Lưu Hoa Thánh Quân. Quân bộ có lệnh không thể để cho hắn còn sống trở lại Nhân giới. Năm vị Thánh Sư đang tại chạy tới trên đường."

"Hừ! Các ngươi quân bộ muốn làm như thế nào, kia là chuyện của các ngươi. Không có quan hệ gì với ta. Tại ta cùng lâm quân đánh một trận lúc trước, không cho phép bất luận kẻ nào tới quấy rầy, Tang Quý một đao cũng không được!"

Lưu Hoa Kiếm Thánh mở miệng nói.

"Lưu Hoa Thánh Quân. Đây là cơ hội khó được, quân bộ đã hạ xuống tất sát lệnh. Hơn nữa lấy được Nhân giới mấy vị Thánh Quân duy trì. Chỉ cần hấn chết tại Tang Quý giới, Nhân giới sẽ không truy cứu. Kính xin Thánh Quân, cần phải lấy đại cục làm trọng."

Lưu Hoa Kiếm Thánh hừ lạnh một tiếng, đứng người lên, một kiếm xẹt qua, Lạc Anh rực rỡ, suối nước trong chớp mắt trở nên thanh tịnh, "Quân bộ có quân bộ cách làm. Nhưng ta không phải là quân nhân, ta không phải là Tang Quý một đao thủ hạ, cũng không phải mấy cái tập luyện Nhãn Thuật Thánh Sư. Ta là một cái kiếm khách, đường đường chính chính, khinh thường âm mưu!"

Lạnh lùng nói xong, Lưu Hoa Kiếm Thánh biết những cái kia cái gọi là đại nhân vật có thể nghe được, ôm kiếm đứng lên, mở miệng nói: "Chuẩn bị. Ta muốn tắm rửa thay quần áo, dâng hương tĩnh thần."

"Ồ đồ!" Vạn dặm ra, Tang Quý Tộc quân bộ cao ốc, có người hồn hồn vỗ cái bàn.

"Lưu Hoa Thánh Quân thật sự là quá tùy hứng làm vậy. Đây là ta Tang Quý Tộc đại cơ hội tốt, có thể bóp chết một người nhất định hội uy hiếp tộc của ta trăm ngàn năm Nhân giới đại thánh, hơn nữa còn chiếm được Nhân giới mấy vị Thánh Quân duy trì, không cần phải lo lắng bất kỳ hậu quả. Hấn vậy mà không chịu phối hợp quân bộ. Hấn còn là không phải là ta Tang Quý Tộc đại thánh!"

"Câm miệng. Lưu Hoa Thánh Quân không phải là quân nhân, hấn có hấn kiên trì, tín niệm của hấn. Làm cho người ta thất phục. Ngươi không hiểu, cho nên ngươi chỉ là một cái quân nhân, không phải là thánh nhân. Hạ lệnh a. Cứ dựa theo Lưu Hoa Thánh Quân ý tứ, dừng lại tất cả chuẩn bị, hết thấy đợi đến hấn cùng Lâm Hoang chiến đấu chấm dứt lại nói."

Nói chuyện chính là một cái cực kỳ già nua lão nhân, tóc trắng xoá, dần dần già thay, phảng phất tùy thời cũng sẽ chết mất. Nhưng không người nào dám coi thường hấn, bởi vì vậy lão nhân là Tang Quý giới một vị Thánh Sư, đại thánh chỉ sư.

Đức Xuyên Gia Khang, hấn không chỉ là một tôn đại thánh, lại càng là sáng lập tiếng tăm lưng lẩy Nhất đao lưu đạo tràng, đương kim Tang Quý một đao chính là đệ tử của hấn. Tại Tang Quý giới người tu hành trong suy nghĩ địa vị cao thượng, là Tang Quý Tộc Nhất đao lưu biểu tượng tinh thần, tuy hiện tại sinh mệnh đi tới một cái đại thánh cực hạn, nhưng rất nhiều Tang Quý Tộc đều tin tưởng, chỉ cần hấn còn sống, như vậy Tang Quý Tộc cũng sẽ không xuống dốc.

"Này!"

Đức Xuyên Gia Khang mở miệng, không ai dám phản bác, chính là lúc này trên danh nghĩa Tang Quý Tộc tối cao kẻ thống trị Tang Quý một đao, cũng không dám phản đối.

Giải quyết dứt khoát sau khi Đức Xuyên Gia Khang ánh mắt nhìn hướng sau lưng bốn người.

Bốn người này đều là lão già, tướng mạo tất cả một, tuy dần dần già thay, lại tự có một cỗ nghiêm nghị phong phạm

Đức Xuyên Gia Khang tay phải vị thứ nhất, là một lão nông cách ăn mặc nông phu, vài thô áo ngắn, sắc mặt ngăm đen, híp mắt thu hút con ngươi, hai tay ngón giữa còn có thể trông thấy màu nâu bùn đất, đây là thuyền càn năm lang, khai sáng hợp khí đạo tràng, hiện tại hợp khí đạo tràng tối cao biểu tượng, đồng dạng được tôn là Tang Quý Tộc Thánh Sư, là rất nhiều tuổi trẻ Tang Quý Tộc sùng bái thần tượng.

Đôi mắt Đức Xuyên Gia Khang mục quang,

Thuyền càn năm lang cười cười, chất phác trung thực, "Đừng nhìn ta. Giết người như cắt cỏ, ta hiện tại chỉ sợ cắt cỏ, giết người gì gì đó, nếu như người trẻ tuổi nguyện ý thử một lần, liền để cho hấn thử một lần được rồi"

"Người tuổi trẻ bây giờ khó lường. Ta cho rằng Lưu Hoa quân đã rất tốt. Không nghĩ tới Nhân giới lại ra một cái Lâm Hoang, thiếu niên tông sư, khó lường. May mà Nhân Tộc thích nội đấu, bằng không người này tất thành họa lớn." Nói chuyện chính là Osaka giầu, Karate trận người sáng lập, một đời Thánh Sư. Ăn mặc cổ xưa Tang Quý phục, hai tay cầm ở trong tay áo, mục quang băng lãnh, "Ngươi nếu như đem chúng ta cũng gọi tới. Kia liền theo ngươi nói làm cũng được. Chung quy cho người trẻ tuổi ra mặt cơ hội."

Đức Xuyên Gia Khang gật gật đầu, ánh mắt nhìn phía bên trái tay vị thứ nhất lão già.

Người này ngăm thật dài râu tóc, có một ngum không có một ngum mút lấy, sắc mặt trắng xám, thoát nhìn già nua suy yếu. Nhưng tất cả mọi người không dám bỏ qua hấn, bởi vì hấn là Tang Quý giới năm nhãn đạo tràng Thánh Sư từng hạ thanh tú, khai sáng ra năm nhãn sát pháp, lúc còn trẻ, là tung hoành ba ngàn giới sát thủ chi thánh, làm cho người ta khiếp sợ.

Gỗ râu tóc, từng hạ thanh tú cười toe toét một ngum răng vàng khè, cười cười, "Đừng nhìn ta. Lưu Hoa quân muốn đánh một trận, liền cho hấn đánh một trận. Làm không được, ta lại ra tay là được."

"Có từng hạ quân, kia Lâm Hoang đã chạy trời không khỏi nắng. Bất quá giết chết một tôn đại thánh, cực kỳ khó khăn, đến lúc sau chúng ta hay là cần toàn lực ứng phó."

Mở miệng chính là năm vị Thánh Sư cuối cùng một vị, cũng là trong mấy người trẻ tuổi nhất một vị, hỗn tạp nhào đạo tràng người sáng lập điển trung một lang, từ bước trên tu hành đến bây giờ, chưa từng một bại, chính là Tang Quý Tộc rất nhiều người trẻ tuổi trong suy nghĩ bất bại Thần Thoại.

Đức Xuyên Gia Khang, thuyền càn năm lang, Osaka giầu, từng hạ thành tú, điển trung một lang, năm người này chính là Tang Quý giới tiếng tăm lừng lẫy năm vị Thánh Sư, bọn họ khai sáng đạo tràng, cơ hồ là tất cả tuổi trẻ Tang Quý Tộc đệ nhất lựa chọn đạo tràng, tại Tang Quý giới địa vị có thể sánh ngang Nhân giới thập đại thánh địa.

Tuy nội tình không tính thâm hậu, nhưng ở năm người này trong tay, lại là huy hoàng uy danh, đương kim một đời Tang Quý giới kiệt xuất thiên tài, gần như đều là từ năm người này đạo tràng, cũng coi là năm người này đồ tử đồ tôn.

"Nhân giới có được thâm hậu nhất nội tình, bao la thổ địa, vô tận tài nguyên, thiên tài vô số. Ba trăm năm trước Nguyên Chiến, hiện tại lại có Lâm Hoang. Bất quá may mà, bọn họ Nhân Tộc thích nhất nội đấu."

Đức Xuyên Gia Khang thở dài một tiếng, có cảm xúc nên phát ra.

Chư Thiên vạn giới, như Thiên Nhân giới, Yêu giới, Nhân giới, Hỏa Thần giới, Thủy Thần giới lớn như vậy thế giới, truyền thuyết đều là Thần Chủ mở ra ra thế giới, nội tình thâm hậu, không phải là thế giới khác có thể sánh ngang.

Lại yếu một chút thế giới, như Thất kiếm Đại Thế Giới, Man Hoang Giới, Thú Thần giới, Hoàng Thiên giới, tuy không phải là Thần Chủ mở ra thế giới, nhưng mười triệu năm trung lại là cũng có thành tựu thần linh tồn tại, thần linh không vãn, thế giới bất diệt.

Cuối cùng chính là như đại mật giới, Tang Quý giới như vậy thế giới, không phải là thần linh mở ra thế giới, vô số năm qua cũng không ai có thể thành tựu thần linh, như vậy thế giới chính là Chư Thiên vạn giới tầng dưới chót nhất.

Dù cho Tang Quý giới một mực quảng cáo rùm beng chính mình là vạn giới Top 10, nhưng vạn giới cũng biết, Tang Quý giới có thể có hôm nay, bất quá là dính vào Thiên Nhân giới bắp chân, lại đang mười vạn năm trước trăm thánh cách Thiên Trung hung hăng cướp đoạt Nhân giới một phen, mới có hôm nay.

Cho nên tâm thái của Tang Quý Tộc rất kỳ lạ, đã tự phụ, lại tự ti. Thế giới khác người rất khó lý giải.

"Vi tộc của ta vận mệnh. Chư quân, cố gắng lên!" Đức Xuyên Gia Khang đối với bốn người gật gật đầu, chấm dứt nói chuyện, ý bảo quân bộ chuẩn bị cho tốt tín hiệu, bọn họ muốn tận mắt quan sát Lưu Hoa Kiếm Thánh cùng Lâm Hoang đánh một trận.

PS: Để cho có cái đơn chương, có mấy lời muốn nói, còn có về ngày mai đổi mới. Trờ lên

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Để cho ngươi 3 chiêu!

"Có sát khí!"

Trời vừa hừng đông, nhắm mắt tự học Lâm Hoang bỗng nhiên mở mắt ra, mở miệng nói.

Hác Nhân Kiệt lập tức nhảy dựng lên, phần nộ nói: "Ta liền biết, những cái này tiểu quý tử không yên lòng."

Thôn Bảo lỗ tai sát mặt đất, ý bảo Hác Nhân Kiệt câm miệng. "Ta đã nghe được. Có tiếng bước chân, một người. Bước chân rất chậm, rất trầm ổn, hẳn là người đàn ông."

"Là một ôm kiếm nam nhân. Ăn mặc guốc gỗ, thêu đầy cây hoa anh đào trường bào..." Nguyên Thiên Cương nhàn nhạt mở miệng.

Thôn Bảo sùng sốt một chút, con mắt thiếu chút nữa không có lời ra, không dám tin lâu bầu nói, "Ngươi này đều nghe ra?"

"Bởi vì hắn thấy được." Hác Nhân Kiệt đối với Thôn Bảo ngu xuẩn này sinh có chút vô lực, đại môn rộng mở, Lưu Hoa Kiếm Thánh ôm kiếm mà đến.

Giẫm lên guốc gỗ, ăn mặc thêu đầy cây hoa anh đào trường bào, hai tay ôm kiếm tại ngực, tóc dài một kéo, chỉ dùng một cây màu trắng nhạt dây lưng lụa buộc ở sau ót, tướng mạo tuấn mỹ, thoát nhìn có dũng khí Lạc Anh xinh đẹp tuyệt trần.

"Là Lư Hoa Kiếm Thánh." Hắc Nhân Kiệt hai tay hừ rú xuống, đứng ở Lâm Hoang sau lưng, thấp giọng nói.

Lâm Hoang gật gật đầu, mục quang lướt qua Lư Hoa Kiếm Thánh, thâm thúy nhìn xa, "Sát khí không phải là đến từ ngươi."

Lư Hoa Kiếm Thánh đối với Lâm Hoang gật gật đầu, "Lâm quân không nguyên ý tới gặp ta, ta liền không mời mà tới. Mong được tha thứ."

Lời nói nhanh chóng thả rất chậm, mỗi chữ mỗi câu, đợi đến nói xong, Lư Hoa Kiếm Thánh trong tay Hoa nô kiếm đã ra khỏi vỏ, trường kiếm chỉ, đối diện Lâm Hoang, "Nghe nói lâm quân hàng lâm, ta không quá mừng rỡ. Thần bìa phía trên, 9527, tâm hướng tới chi, thỉnh không tiếc chỉ giáo."

"Hắn nói nhiều như vậy. Ta một câu nghe không hiểu, có ý tứ gì?" Thôn Bảo có chút chóng mặt, tới gần Hắc Nhân Kiệt, cầu giải thích.

"Ý tứ chính là hắn không phục Lâm Hoang có thể nhập chủ thần bìa, cho nên đến đây khiêu chiến." Hắc Nhân Kiệt thấp giọng nói một câu, rú xuống mục quang, "Hư danh hại người a. Nếu như không phải là Lâm Hoang nhập chủ thần bìa, nơi nào sẽ làm ra nhiều chuyện như vậy."

"Không phải là hư danh hại người, chỉ là sư tôn uy danh không đủ." Nguyên Thiên Cương cười lạnh một tiếng, "Cho nên mới phải có nhiều như vậy a miêu a chó chạy tới khiêu khích."

"Không được Hoàng Hà tâm bắt từ, chưa thấy quan tài không rơi lệ. Nói nửa ngày, hay là Lâm Hoang quá vô danh." Thôn Bảo gật gật đầu, hiện ở thời đại này, nhân tâm không cổ, ai cũng cho rằng Thiên Lão Đại, ta lão Nhị.

Tuy là chiếm giữ thần bìa mười vạn năm đứng đầu bảng Mộng Thần Cơ, đều có con tin nghi. Huống chi là Lâm Hoang.

Thiếu niên tông sư, một bước lên trời, nhất định là muốn nhấc lên là địch.

Một tướng công thành Vạn Cốt khô, có thể cao cao tại thượng nhân vật, không người nào không phải giẫm lên từng chồng bạch cốt cùng vô tận máu tươi ngồi vững vàng bảo tọa, Lâm Hoang muốn chân chính đạt được vạn giới tán thành, nhất định còn muốn gió tanh mưa máu, khiêu chiến không ngừng.

Hoàng Thiên tam thánh không phải người thứ nhất, Lư Hoa Kiếm Thánh cũng sẽ không là cái cuối cùng.

Thành thần là mảnh không đường về, chỉ có thể tiến lên, không thể lui về phía sau.

"Có thể chết, không thể thua a." Nguyên Thiên Cương thờ dài một tiếng, đột nhiên cảm giác được dù cho tu vi đến Lâm Hoang tình trạng này, kỳ thật cũng là Bộ Bộ Kinh Tâm, cẩn thận.

Lâm Hoang ngược lại là không có nửa điểm tâm tình gọn sóng, nhìn nhìn rút kiếm trên tay Lư Hoa Kiếm Thánh, gật gật đầu, liên tràng đại chiến sau khi hiện tại Lâm Hoang ứng phó lên như vậy khiêu chiến, đã có vài phần tông sư khí độ.

Thờ ơ, không có nửa điểm kinh ngạc, động dung, xếp bằng ở trên mặt ghế, nhàn nhạt mở miệng, "Ra tay đi."

Lư Hoa Kiếm Thánh mục quang trở nên băng lãnh, có chút phẫn nộ, "Ta, tu kiếm ngàn năm. Kiếm trên tay, chưa từng một bại. Ba trăm năm trước, đánh với Băng Phong Kiếm Thánh một trận, bất phân thắng bại. Hai trăm năm trước,

Cùng Băng Phong Kiếm Thánh tái chiến, mười chiêu thắng chi. Trăm năm trước, cùng Chung Nam Kiếm Thánh đánh một trận, bất phân thắng bại."

"Gia hỏa này đang nói cái gì?" Trốn sau lưng Lâm Hoang, Thôn Bảo không sợ hãi sắc bén độc miệng, "Chẳng lẽ khoe khoang một chút chiến tích, thì có thể làm cho Lâm Hoang cúi đầu nhận thua?"

"Ngươi biết cái gì. Cái này gọi là chiến thuật. Không thấy được hắn mỗi nói một câu, khí thế liền tăng vọt thêm vài phần."

Lư Hoa Kiếm Thánh đột nhiên hừ lạnh một tiếng, đưa tầm mắt nhìn qua, kiếm khí tung hoành, uy áp thiên địa, trong chớp mắt để cho Thôn Bảo cùng Hắc Nhân Kiệt ngậm miệng lại.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, mục quang băng Lãnh Vô Tình, nhàn nhạt mở miệng, "Người của ta, không tới phiên ngươi giáo huấn. Ra tay đi, ta để cho ngươi ba chiêu."

Lư Hoa Kiếm Thánh sững sốt một chút, giận quá thành cười, khí thế dâng cao, như thực chất đồng dạng, kiếm khí như hoa, Đóa Đóa tách ra, mỗi một đóa đều có xé rách thiên địa uy năng, "Hào, hào, hào! Hào một cái Lâm Hoang. Quả nhiên cuồng vọng!"

"Ta tung hoành ngàn năm, chưa từng một bại, ngươi lại vẫn dám mở miệng để ta ba chiêu. Quả nhiên là không biết sống chết!"

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, "Ngươi nói nhiều như vậy. Không phải là muốn cho ta biết, kiếm pháp của ngươi vượt bậc vạn giới, cần thỏa thích phát huy. Ta để cho ngươi ba chiêu, liền để cho ngươi hảo hảo phát huy."

"Tránh có ít người cảm thấy, ta rơi xuống các ngươi mặt mũi của Tang Quỷ Tộc."

Lâm Hoang trên mặt giống như cười mà không phải cười, nhìn về phía hư không, mục quang như điện. Vạn dặm bên ngoài yên lặng xem cuộc chiến Đức Xuyên Gia Khang bọn người có dũng khí bị Lâm Hoang mục quang cảm giác đau đớn.

"Hào ánh mắt sắc bén. Tức giận thịnh Lâm Hoang."

"Xem ra hẳn tình hình chung đã thành, không biết lại có cái gì cơ duyên."

"Không thể khinh thường, Lư Hoa Thánh Quân gặp được đối thủ tốt."

Xem cuộc chiến Đức Xuyên Gia Khang đám người thấp giọng thảo luận, bỗng nhiên đều có chút lo lắng Lư Hoa Kiếm Thánh.

"Đề ta ba chiêu." Lư Hoa Kiếm Thánh bỗng nhiên cuồng tiếu một tiếng, trong chớp mắt rút kiếm xuất thủ, "Hào, hào, hào! Hào một cái không coi ai ra gì Lâm Hoang, ta cũng muốn nhìn xem, ba chiêu qua đi, ngươi còn có thể hay không cuồng vọng như vậy!"

Kiểm khí như hoa, Hoa nô kiếm trong chớp mắt phá không, lưu loát, kiếm khí như cầu vồng, như hoa, không thấy sắc bén, ngược lại giống như nhà tranh Lạc Anh rực rỡ chầm Diệp Anh hoa, duy mỹ động lòng người, một đóa hoa, chính là một kiếm.

Trong chớp mắt, hoa nở hoa tàn, một bông hoa một thế giới, một bông hoa một kiếm khí.

Lâm Hoang lạnh lùng ngồi ở trên mặt ghế, nhìn nhìn kiếm khí như hoa, xoắn nát thiên địa, rực rỡ rơi xuống, lác đác, "Luyện kiếm như tơ, luyện tia thành hoa. Đáng tiếc, trông thì ngon mà không dùng được. Đến người cảnh giới của ta, kỹ xảo đã vô dụng chỗ. Người một kiếm này, cuối cùng kỹ xảo, lại là rơi xuống tầm thường."

Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng, mỗi chữ mỗi câu, mỗi nói ra một chữ, kia rực rỡ kiếm hoa, liền đều biến thành tro, quả nhiên là trong muôn hoa qua, mảnh lá không dính thân.

Lư Hoa Kiếm Thánh đồng tử co rút lại, Hoa nô kiếm trên tay, khí thế kinh thiên, "Nói khoác mà không biết ngượng. Đây mới là chiêu thứ nhất. Chiêu kế tiếp, hi vọng lâm quân còn có thể như thế trấn định!"

Vừa nói xong, Lư Hoa Kiếm Thánh đột nhiên tiến lên trước một bước, ném lại đủ loại kỹ xảo, dương dưới thân kiếm chém, vô cùng đơn giản, lại là vô biên kiếm khí tung hoành, một kiếm này, thiếu đi Lạc Anh rực rỡ phiền phức kỹ xảo, lại là có chút rút kiếm đoạn thủy khí phách.

Một kiếm có thể đoạn Tam Giang Thủy, mạnh mẽ, bá đạo.

Lâm Hoang hay là mặt không biểu tình, xếp bằng ở trên mặt ghế, cúi đầu xuống, nhìn nhìn bàn tay của mình, bỗng nhiên phun ra một ngụm ba thước bạch khí, ba thước bạch khí chống lại vạn trượng kiếm khí, lại là vô thanh vô tức, trong nháy mắt chôn vùi, không có phá hư gian phòng mây may, phẳng phất hết thảy đều là ảo giác.

Nhưng tất cả mọi người biết này cũng không phải ảo giác, Lư Hoa Kiếm Thánh một kiếm kia, đủ để chặt đứt biển rộng, thiên không. Nhưng rơi xuống trên người Lâm Hoang lại là vô thanh vô tức, làm cho người ta chấn kinh khó tả.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 120: Không chịu nổi 1 kích

"Không có khả năng!" Lư Hoa Kiếm Thánh gầm nhẹ một tiếng, không thể tin được, chính mình ngàn năm tu kiếm, vậy mà tất cả đều là hoa trong kiếng, trắng trong nước, đối mặt Lâm Hoang, không có nửa điểm tác dụng.

Thủ chương có chút run rẩy, nhưng Lư Hoa Kiếm Thánh hay là dùng sức nắm chặt trong tay Hoa nô kiếm, khẽ quát một tiếng, Nhân Kiếm Hợp Nhất, trong chớp mắt mà động.

"Nhân Kiếm Hợp Nhất, vạn khí về tông! Hào! Lư Hoa Thánh Quân một kiếm này, đã lĩnh ngộ được kiếm cực kỳ gây nên. Chính là chúng ta gặp được một kiếm này, cũng chỉ có tránh đi sắc bén, không dám cứng rắn ngăn cản. Đây Lâm Hoang tuy thủ đoạn kinh thiên, nhưng đối mặt Lư Hoa Thánh Quân một kiếm này, tất nhiên cũng phải mất da mất thịt." Đức Xuyên Gia Khang gật gật đầu, xuyên thấu qua hình ảnh, thấy được Lư Hoa Thánh Quân một kiếm này, nhìn không được tán thưởng một tiếng.

"Không sai. Lư Hoa Thánh Quân quả nhiên không hổ là tộc của ta khó được thiên tài. Đã chạm đến kiếm cực kỳ gây nên, Nhân Kiếm Hợp Nhất, vạn khí về tông. Bất quá nghĩ thẳng Lâm Hoang, sợ cũng có chút khó khăn, không thiếu được lại muốn chúng ta tự mình xuất thủ." Osaka giấu gật gật đầu, sắc mặt như đau khổ, hiển nhiên thủ đoạn của Lâm Hoang kinh người, để cho hắn cảm thấy Lư Hoa Kiếm Thánh đã không có phần thắng.

"Ha ha. Osaka quân. Vậy cũng không nhất định. Nếu như là chính thức giao thủ, Lưu Hoa Kiếm Thánh đích xác khả năng không phải là đối thủ của Lâm Hoang. Nhưng Lâm Hoang dưới mắt không còn ai, cuồng vọng tự đại, nói khoác mà không biết ngưng, nói muốn cho Lưu Hoa Thánh Quân ba chiêu. Một kiếm này, định có thể bức bách Lâm Hoang xuất thủ. Chỉ cần hắn vừa ra tay, liền phá hủy tự tin của mình, đạo tâm bất ổn. Chính là có hết sức lực lượng, cũng chỉ có thể phát huy ra bảy phần. Đến lúc sau, chẳng biết hươu chết về tay ai, cũng còn chưa biết." Thuyền càng năm lang mục quang nhay bèn, nắm chắc nhân tâm, một câu đạo quả người này tâm biến hóa, để cho mấy người liên tục gật đầu.

Không riêng gì thuyền càng năm lang nghĩ như vậy, chính là trốn sau lưng Lâm Hoang, đối với Lâm Hoang lòng tin tràn đầy Thôn Bảo ba người, nhìn thấy Lưu Hoa Kiếm Thánh một kiếm này, cũng là trong nội tâm âm thầm kêu khổ, cảm thấy Lâm Hoang quá mức vô lễ.

Lưu Hoa này Kiếm Thánh bất kể như thế nào cũng là thành danh đã lâu đại thánh, thậm chí có thể cùng xếp hạng thần bìa trên Chung Nam Kiếm Thánh đánh một trận, thực lực đáng sợ đáng tiếc. Dù cho Chung Nam Kiếm Thánh tại thần bìa trên bài danh so với Lâm Hoang Đệ, nhưng có thể tiến nhập thần bìa, cũng là vạn giới ít ỏi đại thánh. Mạnh mẽ vô địch, há lại dễ đối phó.

"Nguy rồi. Cái này da trâu muốn thổi phả." Thôn Bảo bùm mặt, không đành lòng lại nhìn.

Nàng biết một kiếm này Lâm Hoang tất nhiên có thể tiếp được, nhưng phía trước khẩu khí thổi trứng lớn như vậy, nói cái gì để cho nhân gia ba chiêu, kết quả ba chiêu còn vô dụng xong, liền xuất thủ ngăn cản, quả nhiên là muốn đem da mặt mất hết.

Lâm Hoang ung dung thờ dài một tiếng, ngẩng đầu, hai mắt băng Lãnh Vô Tình, nhìn nhìn Lưu Hoa Kiếm Thánh Nhân Kiếm Hợp Nhất, kiếm khí kinh thiên, đến mi tâm của hắn, không sợ không sợ, xếp bằng ở trên mặt ghế, không có bất kỳ động tác, cứ như vậy nhìn nhìn kia một thanh kiếm, kia một đạo quang.

"Cận kề cái chết cũng không ra tay sao? Lâm quân, ngươi thật đúng là cuồng vọng đến chết a!" Lưu Hoa Kiếm Thánh cười lạnh một tiếng, lắc đầu, cảm thấy Lâm Hoang quá mức không khôn ngoan, cuồng vọng như vậy đồ vậy mà cũng có thể nhập chủ thần bìa, quả nhiên là để cho hắn thất vọng đến cực điểm.

"Mà thôi. Mà thôi. Ngươi lại muốn tìm chết, ta liền thành toàn ngươi!"

Lưu Hoa Kiếm Thánh tàn nhẫn cười cười, Nhân Kiếm Hợp Nhất, vung lên kiếm quang, chém rụng thiên địa.

Coong!

Một tiếng âm vang, Lâm Hoang xếp bằng ở trên mặt ghế, bất động như núi, Lưu Hoa Kiếm Thánh đứng ở trước người Lâm Hoang, trong tay Hoa nô kiếm chống đỡ lấy mi tâm Lâm Hoang, chỉ cần lại tiến một tấc, liền có thể để cho Lâm Hoang thân tử đạo tiêu.

Nhưng này một tấc, Lưu Hoa Kiếm Thánh vào không được, Hoa nô của hắn kiếm cũng vào không được.

"Điều này sao có thể!" Vạn dặm ra, Đức Xuyên Gia Khang mấy người oanh một chút đứng dậy, không thể tin được.

"Chẳng lẽ là hoàn mỹ cảnh giới Kim cương thần thể?!"

Mấy người chấn kinh khó tả, không thể tin được Lâm Hoang không có bất kỳ động tác, vẹn vẹn chỉ là bằng vào thần thể liền ngăn trở một kiếm này,

Như thế kinh thiên động địa một kiếm, vậy mà liền Lâm Hoang làn da đều đâm không vào.

"Không có khả năng!" Lưu Hoa Kiếm Thánh có chút thất hồn lạc phách, nhìn trong tay mình kiếm, bỗng nhiên rít gào gào thét, "Không có khả năng! Cho dù là hoàn mỹ cảnh giới Kim cương thần thể, Kim Cương Bất Hoại, cũng không có khả năng tại ta một kiếm này dưới hoàn hảo không tổn hao gì! Ta không tin!"

Vừa nói xong, Lưu Hoa Kiếm Thánh khí thế bạo phát, thần lực bạo động, trong tay Hoa nô kiếm, trong chớp mắt uốn lượn, Lâm Hoang liền ngồi ở chỗ kia, không có nửa điểm động tác, nặc cho Lưu Hoa Kiếm Thánh trong tay Hoa nô kiếm chống đỡ tại mi tâm, nhưng chính là không được tiến thêm, thậm chí ngay cả kiếm ấn cũng không có có thể lưu lại.

Thôn Bảo cũng bị sợ choáng váng, kéo qua Hắc Nhân Kiệt hung hăng một chương phiến đi qua.

"Ôi. Ngươi đánh ta làm cái gì!" Hắc Nhân Kiệt phẫn nộ nói.

"Hội đau nhức. Vậy không phải là đang nằm mơ." Thôn Bảo phục hồi tinh thần lại, oa oa gọi dậy, "Đây là cái gì tình huống, Lâm Hoang lúc nào vụng trộm tu luyện Kim cương thần thể. Không đúng, không đúng. Chính là hoàn mỹ cảnh giới Kim cương thần thể muốn dễ dàng như thế ngăn lại một kiếm này, không bị nửa điểm tổn thương, cũng là không thể nào."

Nguyên Thiên Cương cũng có chút nghi hoặc, nhưng hắn chung quy là Lâm Hoang đệ tử, tuy còn không có được chân truyền, nhưng đối với Lâm Hoang thực lực lại là so với những người khác càng thêm hiểu rõ, chần chờ nói: "Lục Đạo Luân Hồi?"

Lâm Hoang mặt không biểu tình, "Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, thiên địa chi cơ. Lục Đạo Luân Hồi, chính là thiên địa Luân Hồi."

"Ngươi không rõ, không rõ, không rõ a!"

Lâm Hoang đứng dậy, ngực khí có chút tịch tịch, tu vi đến đạp thần bước thứ hai, Lâm Hoang đối với Lục Đạo Luân Hồi lại có linh ngộ mới, thiên địa không chỉ Lục Đạo, nhưng thiên địa hòa tan vào Lục Đạo. Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, chính là thiên địa chi cơ, vạn vật điểm bắt đầu.

Hết thầy đủ loại, Tam Thiên Đại Đạo, cũng có thể bị Lâm Hoang Lục Đạo Luân Hồi phân giải tan vỡ, chỉ cần lực lượng không có vượt qua Lâm Hoang, như vậy thế gian ba ngàn đạo cũng không thể tổn thương tới Lâm Hoang.

Bởi vì Lâm Hoang nói, bao trùm vạn đạo, Luân Hồi Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, là hết thầy mới, hết thầy cuối cùng.

Như vậy Đại Đạo chính là thần linh biết cũng phải vì chi kính sợ, hơi bị sợ. Đáng tiếc ở đây bất kể là Lưu Hoa Kiếm Thánh, hay là trốn ở vạn dặm bên ngoài quan sát Đức Xuyên Gia Khang đám người, cũng không thể minh bạch Lâm Hoang mà nói.

Vô địch nhất là tịch tịch, Lâm Hoang coi như không hơn vô địch, nhưng lúc này, hắn lại cảm nhận được tịch tịch cảm giác.

Trông thấy Lưu Hoa Kiếm Thánh không dám tin mục quang, Lâm Hoang lắc đầu, đánh ra một quyền, một quyền này không có nửa điểm biến hóa, vô cùng đơn giản, chính là ba tuổi tiểu hài tử cũng có thể huy đánh ra, Phản Phác Quy Chân. Như vậy một quyền từ trong tay Lâm Hoang đánh ra, chính là vô thượng chi quyền, thần thánh chi quyền.

Một dưới quyền, bao quát thiên địa bát hoang bốn cực, mở ra Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, trấn áp vạn đạo.

Oanh!

Một tiếng nổ vang, Lưu Hoa Kiếm Thánh kiếm đoạn người tổn thương, cả người bị đánh tiến mặt đất, thần thể phá toái, linh hồn uể oải, một dưới quyền, đã bị Lâm Hoang đánh phế đi.

"Không chịu nổi một kích." Lâm Hoang lạnh lùng phun ra bốn chữ, một lần nữa ngồi vào chỗ của mình, "Gọi người đem hắn lôi ra. Mặt trời lặn lúc trước, ta muốn thấy được lưỡng giới Toa."

Nguyên Thiên Cương cái thứ nhất từ Lâm Hoang hung mãnh bá đạo trung tính táo lại, gật gật đầu, dẫn theo Lưu Hoa Kiếm Thánh đi ra ngoài. Thôn Bảo nháy mắt con người, có chút không dám tin tưởng, trước một khắc còn tuấn mỹ như hoa Lưu Hoa Kiếm Thánh, hạ gục khi phách tảo nhả, kết quả một quyền đã bị Lâm Hoang đánh thành chó chết.

"Lâm Hoang càng ngày càng vô địch." Thôn Bảo trình trọng đối với Hắc Nhân Kiệt nói, thấy được Lâm Hoang một lần nữa nhắm mắt tự học, nhìn không được dán Lâm Hoang ống quần, cò a cò, "Thật là nhớ cho hắn sanh con."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 121: Lâm Hoang phải chết!

Vạn dặm ra, Đức Xuyên Gia Khang mấy người sắc mặt ngưng trọng, trong ánh mắt có chấn kinh, thật lâu, Đức Xuyên Gia Khang mới chậm rãi mở miệng nói: "Người này đã Phi Nhân."

Đại Phán giầu gật gật đầu, "Thiên không hữu ta Tang Quý nhất tộc, vậy mà để cho Nhân Tộc xuất hiện đáng sợ như thế cường giả. Hắn đã vượt ra khỏi thiên tài phạm trù, nếu như hắn không chết, sau này ngàn năm, thậm chí vạn năm, tộc của ta thiên tài đều đem sống tại thử người bóng mờ xuống. Cho nên, Lâm Hoang phải chết!"

Tùng hạ thanh tú đứng dậy, "Đem hình ảnh chia bọn họ. Lâm Hoang cường đại đã vượt ra khỏi tất cả mọi người dự tính. Ngoại trừ chúng ta, Nhân giới mấy vị kia càng muốn để cho Lâm Hoang chết."

"Cho nên, báo cho bọn họ, không đủ, điều kiện không đủ. Muốn chúng ta ra tay giết chết Lâm Hoang, bọn họ phải trả giá càng lớn giá lớn."

Thuyền càn năm lang mờ miệng nói tiếp.

Điền trung một lang đứng dậy, trên mặt hiện lên một tia tàn nhẫn mỉm cười, "Có thể dùng Nhân giới tài nguyên, giết chết Nhân giới đại thánh. Rất tốt, ta cũng cần tĩnh tu tắm rửa trai giới ba ngày. Ba ngày sau khi mặc kệ điều kiện của các người nói được thế nào. Ta đều xuất thủ, chư quân, cùng nỗ lực a."

"Vì chúng ta chung tộc, vì toàn bộ Tang Quý giới lợi ích."

Đức Xuyên Gia Khang gật gật đầu, chém đinh chặt sắt nói, "Lâm Hoang, phải chết!"

"Lâm Hoang phải chết!"

Úc vạ dậm ra, Nhân giới, Thái Nhất Giáo, Hứa Trọng Nhất lạnh lùng nhìn nhìn vừa mới thu được hình ảnh, âm điệu mạnh mẽ, mục quang băng lãnh.

"Kẻ này tình hình chung đã thành, nếu như bất tử, khuynh thành vĩnh viễn đều chỉ có thể biến thành hắc lô đỉnh. Cho nên, Lâm Hoang, phải chết."

"Đáp ứng bọn họ tất cả điều kiện. Dù cho trăm ngàn năm sau, có người mắng ta là quốc tặc. Nhưng lúc này, ta chỉ là một cái phụ thân."

Đồng thời, Chung Nam đạo tràng, Chung Nam Kiếm Thánh lạnh lùng xem hết hình ảnh.

Băng Phong Kiếm Thánh mặt mũi tràn đầy kinh hãi, không dám tin, có chút lo sợ bất an.

"Đáng giận, không nghĩ được hắc vậy mà tiến bộ nhanh như vậy, tình hình chung đã thành. Liền Lưu Hoa Kiếm Thánh cũng không phải hắc hợp lại chỉ địch. Làm sao có thể! Hắc làm sao có thể trở nên mạnh như vậy!"

Băng Phong Kiếm Thánh đang gằm thét, Chung Nam đạo tràng cùng Lâm Hoang gút mắc quá sâu, Lâm Hoang càng cường đại, hắc lại càng phát giác được kinh tâm.

Chung Nam Kiếm Thánh vuốt ve kiếm trong tay, trên mặt cũng có động dung, gật gật đầu, "Đáp ứng bọn họ. Mặc kệ trả giá bao nhiêu giá lớn, Lâm Hoang, phải chết!"

Từ Tang Quỷ giới đến Nhân giới, ngập trời sát cơ tràn ngập, một câu, Lâm Hoang phải chết.

Đại Thiên quận, Tam Thánh Mẫu tâm huyết dâng trào, bói toán một quẻ.

"Có người che mắt Thiên Cơ."

"Hong gia cũng xuất thủ."

"Không phải là hướng về phía chúng ta tới."

"Nhưng nhất định cùng chúng ta có quan hệ."

"Là Lâm Hoang?"

"Là Lâm Hoang."

Tam Thánh Mẫu tâm huyết dâng trào, nắm chắc chân tướng, mục quang nhìn về phía thiên không, phảng phất thấy được thao Thiên Sát cơ, do Bắc Triều nam, tràn ngập hơn phân nửa Nhân giới, phảng phất nhật thực đồng dạng, sát cơ chỉ, xâm nhập Tinh Không.

"Ba ngày sau khi."

"Tất có đánh một trận."

"Hoặc là quần hùng thúc thủ."

"Hoặc là thân tử đạo tiêu."

"Tình hình chung đã liệt."

"Chỉ có cánh tay chống trời."

Tam Thánh Mẫu sâu kín thở dài một tiếng, lần đầu tiên đóng lại tiểu điểm, yên lặng chờ đợi một tin tức truyền đến.

Là Lâm Hoang đánh một trận lên,

Hay là anh hùng kết thúc. Đây không phải một người sát cơ, cũng không chỉ là một cái thế giới sát cơ. Nhân giới có người không muốn Lâm Hoang còn sống trở về, Tang Quỷ giới càng không muốn Lâm Hoang còn sống rồi đi.

Phí trước vì tư lợi, người sau vì đại nghĩa.

Nói cho cùng, hay là Lâm Hoang quạt khởi quá nhanh, chạm đến quá nhiều người lợi ích.

Một tướng công thành Vạn Cốt khô, muốn sừng sững đỉnh phong, dưới chân nhất định có từng chồng bạch cốt cùng vô tận máu tươi.

Hứa Trọng Nhất là như thế này đi tới, Chung Nam Kiếm Thánh cũng là như vậy đi tới, cho dù là Tam Thánh Mẫu cũng là dùng vô tận máu tươi nhuộm hồng cả chính mình thánh vị. Hiện tại đến phiên Lâm Hoang.

"Lâm Hoang phải chết. Ha ha, không nghĩ được lần này vậy mà sẽ có như vậy người xuất thủ, xem ra tất cả mọi người không muốn nhìn thấy một cái không rề không đây người đứng ở vị trí của chúng ta. Rất tốt, rất tốt. Đáng tiếc, ngược lại là một thiên tài. Đáng tiếc hắn không phải là Nguyên Chiến." Hồng gia lão tổ lạnh lùng mở miệng, hắn mặc dù không có ra mặt cùng Tang Quý giới nói điều kiện, nhưng chỉ vờn vờn là xuất thủ giấu kín Thiên Cơ, cũng đã cho thấy thái độ hắn.

"Bất kể thế nào nói. Lâm Hoang cuối cùng là Nhân giới đại thánh, chẳng lẽ liền vô sỉ như vậy bán rẻ hắn?" Hồng Ảnh có chút không rõ, Chung Nam Kiếm Thánh xuất thủ, hắn nghĩ đến thông, thậm chí Hồng gia lão tổ xuất thủ, hắn cũng có thể suy nghĩ cẩn thận.

Nhưng Hứa Trọng Nhất xuất thủ, để cho hắn có chút chấn kinh, thậm chí theo Hứa Trọng Nhất xuất thủ, Nhân giới tất cả thánh vị đều giữ vững ngầm đồng ý trạng thái, liền ngay cả một mực giao hảo Lâm Hoang Tam Thánh Mẫu cũng trầm mặc.

"Chưa nói tới cái gì bán đứng," Hồng gia lão tổ nhìn về phía Hồng Ảnh, "Hết thầy cũng là vì trật tự. Lâm Hoang hoành không xuất thế, một bước lên trời, hắn tuổi còn rất trẻ, cũng nhất định không hiểu được kính nể, kính nể mọi người chúng ta duy trì trật tự."

"Đây mới là vì cái Lâm Hoang gì phải chết."

"Bởi vì hắn rất có thể sẽ phá hư chúng ta duy trì vô số năm trật tự. Năm đó Nguyên Chiến là như thế này, bây giờ Lâm Hoang cũng là như vậy. Không thể dung nạp chúng ta, liền phải chết." Hồng gia lão tổ một câu đạo quá chân lý.

Nói trắng ra là, Nhân giới chư thánh có thể tiếp nhận trung quy trung củ, có lo lắng, có kính nể cường giả, nhưng không thể tiếp nhận như Nguyên Chiến, Lâm Hoang cường giả như vậy, bởi vì bọn họ không có gánh nặng trên người, bằng Lãnh Vô Tình, một lòng thành thần, nhất định sẽ phá hư toàn bộ Nhân giới trật tự.

Nếu như Lâm Hoang thực lực không có đối được cường đại như thế, như thế làm cho người ta bất an, như vậy Nhân giới chư thánh còn có thể dễ dàng tha thứ, có thể cho thời gian cùng sự thật, chậm rãi đi mài mất Lâm Hoang góc cạnh. Nhưng Lâm Hoang phát triển được quá nhanh, lúc này thực lực đã để cho Nhân giới chư thánh cảm thấy căn bản vô pháp chường không.

Cho nên Hứa Trọng Nhất vừa ra tay, cái khác chư thánh tất cả đều ngầm đồng ý chuyện này, chính là Tam Thánh Mẫu cũng chỉ có thể trầm mặc, bởi vì tại Tam Thánh Mẫu trong nội tâm, quan trọng nhất là Đại Thiên quân, đó là các nàng nói, ý nghĩa sự tồn tại của các nàng.

"Xem thật kỹ lấy a, lần này, Lâm Hoang phải chết." Hồng gia lão tổ cuối cùng tổng kết nói.

Hồng Ảnh sắc mặt có chút khó coi, một cái đại thánh, không có chết trên chiến trường, ngược lại chết ở trong âm mưu, kết quả như vậy làm cho người ta khó có thể tiếp nhận, nhưng đây là Nhân giới chư thánh trong lòng biết rõ ràng ngầm đồng ý, cho nên Hồng Ảnh cũng không dám nói thêm cái gì, chỉ là lắc đầu, đối với Hồng gia lão tổ đã bái bái, đi ra vài bước, bỗng nhiên nói: "Nếu như Lâm Hoang không có chết, ngược lại phá cục sao?"

Hồng gia lão tổ sắc mặt nhất thời trở nên ngưng trọng, tựa hồ đang tự hỏi khả năng này, thật lâu mới quả quyết nói: "Sẽ không đâu. Đức Xuyên Gia Khang mấy cái lão quỷ không ra tay thì thôi, vừa ra tay, Lâm Hoang hắn phải chết không thể nghi ngờ."

"Ta là nói nếu như." Hồng Ảnh lần nữa hỏi.

"Nếu như hắn thật có thể bất tử." Hồng gia lão tổ trầm ngâm thật lâu, mới trầm thấp thở dài: "Vậy nhất định lại là một cái Nguyên Chiến. Rất nhiều người, đều ngủ không yên. Cho dù là ta."

Hồng Ảnh trầm mặc, không muốn hỏi nhiều, quay người rời đi.

Tang Quý giới, khiến cho công quán.

Lâm Hoang bỗng nhiên mở mắt ra, tâm huyết dâng trào, tối tâm trung cảm giác được một cỗ sát cơ, nhưng tỉ mỉ đi tìm kiếm, lại không có bất kỳ phát hiện nào.

PS: Chương 1: A! Cầu đề cử, cầu cất chứa! Muốn bạo phát, liền hung hăng quảng đề cử a!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Sử thượng tối cường ám sát

"Thiên Cương, Lưỡng giới Toa lúc nào có thể chuẩn bị cho tốt." Lâm Hoang mở miệng hỏi.

"Tang Quý giới người nói còn muốn ba ngày. Ta cảm thấy được bọn họ hẳn là tại kéo dài cái gì. Rốt cuộc sư tôn ngươi làm Lưu Hoa bị thương nặng Kiếm Thánh, Tang Quý Tộc khả năng đang nổi lên trả thù." Nguyên Thiên Cương sớm cũng cảm giác được bất an, một cổ mưa gió sắp đến cảm giác, một mực quanh quần trong lòng hắn.

"Còn muốn ba ngày sao?" Lâm Hoang gật gật đầu, cúi đầu nhìn bàn tay của mình, bỗng nhiên nở nụ cười, "Ta liền đợi thêm ba ngày. Cũng muốn nhìn xem, đều có chút cái Sĩ Mị Vong Lượng gì."

Thiên Cơ giấu kín, Lâm Hoang thấy không rõ sát cơ tiến đến, vốn biện pháp tốt nhất chính là sớm rời đi, như vậy mặc kệ có âm mưu gì sát cơ, Lâm Hoang cũng có thể đánh đối phương một trở tay không kịp.

Nhưng ý nghĩ như vậy tại Lâm Hoang trong đầu chợt lóe lên, liền trực tiếp bị gác lại.

Bây giờ Lâm Hoang đã không phải là mới ra đời Lâm Hoang, chiến vẫn thần, đầu Hoàng Thiên, nghịch đại mật, diệt tổ nữ, cùng nhau đi tới, Lâm Hoang đã cường đại quá nhiều.

Một lần lại một lần thắng lợi, một lần lại một lần chiến đấu, đã bồi dưỡng được Lâm Hoang trong nội tâm bất bại tự tin, đã có vô địch đáng đáp.

Đây không phải cuồng vọng, cũng không phải tự phụ, mà là một hồi lại một hồi chiến đấu, mang cho Lâm Hoang ma luyện.

Nếu như là vừa mới thành tựu thánh vị Lâm Hoang, hay là một bước lên trời, có chút không biết trời cao đất rộng thiên tài. Như vậy bây giờ Lâm Hoang trải qua mưa gió, trải qua chiến đấu, đã có tông sư khí độ, vô địch Phong Thái.

Đạp thần bước thứ hai, muốn liền là như vậy tông sư khí độ, vô địch Phong Thái. Có lẽ lúc này Lâm Hoang coi như không hơn vô địch, nhưng trong nội tâm nhất định phải có loại kia tự tin, tự tin Chư Thiên vạn giới, chính mình nói, chí cao vô thượng, không người có thể so sánh.

Bằng không có thể nào thủ vững trong nội tâm nói, có thể nào kiên trì trong nội tâm ý niệm.

Hôm nay cục diện như vậy, sát cơ tràn ngập, giấu kín Thiên Cơ, nếu như là Chung Nam Kiếm Thánh, nếu như là Hồng gia lão tổ, nếu như là Hoàng Thiên đại thánh, có lẽ sẽ tránh đi phong mang, đi trước xuất thủ phá cục. Nhưng nếu như là Mộng Thần Cơ, nếu như là Đại Thiện Thánh Giả, nếu như là Nguyên Chiến, bọn họ chỉ sợ không sợ không sợ, đậm nhạt nhìn nhìn những cái này tôm tép nhai nhép nhảy tới nhảy lui.

Bởi vì bọn họ đủ mạnh mẽ, đủ tự tin, tin tưởng mặc kệ cái dạng gì âm mưu, tại thực lực của bọn họ trước mặt, đều là vô căn cứ.

Lâm Hoang muốn làm không phải là kế tiếp Chung Nam Kiếm Thánh, kế tiếp Hồng gia lão tổ, kế tiếp Hoàng Thiên đại thánh, như vậy nhân vật, có lẽ có thể xưng bá một đời, hiển hách vạn năm, nhưng kết quả là, không thành thần, cuối cùng là công dã tràng.

Lâm Hoang cùng nhau đi tới, mục tiêu rõ ràng, chỉ vì thành thần, hắn muốn làm Nguyên Chiến, muốn làm Đại Thiện Thánh Giả, muốn làm Mộng Thần Cơ. Thậm chí tiến thêm một bước, vượt qua tất cả mọi người, bước trên Thần vị.

Không phải là bởi vì vô tri, cho nên không sợ. Mà là bởi vì tự tin, cho nên không sợ.

Đây là vô địch Phong Thái, đây mới thực là đạp thần bước thứ hai nhất định phải có khí độ.

Cho nên Lâm Hoang chỉ là cười nhạt một tiếng, lần nữa nhắm mắt lại lặng lẽ tự học, nếu như đối phương cần ba ngày, hắn liền cho đối phương ba ngày.

Ba ngày thời gian thoáng một cái đã qua, mưa gió sắp đến áp lực, chính là Thôn Bảo đều cảm nhận được.

"Đáng giận. Những cái kia tiểu quỷ từ nhất định đang nổi lên cái gì âm mưu. Ta đã nhìn ra." Thôn Bảo hung dữ mở ra trong mâm thịt bò, nguyên lãnh nói.

"Ngươi rốt cục nhìn ra sao? Gió giật trước lúc bão về a." Hắc Nhân Kiệt lo lắng, nhìn Lâm Hoang liếc một cái, nghĩ nhắc nhở vài câu, nhưng lại không dám mở miệng, thấy Thôn Bảo lòng có đồng cảm, vội vàng nói tiếp.

"Vậy còn dùng nói. Ta lại không ngốc. Ngươi xem, đây là lần thứ hai, thịt bò vậy mà không có vung hồ tiêu liền bùng lên. Ta đã nhắc nhở qua một lần nữa. Hừ, vậy mà như thể thờ ơ ta đồ ăn,

Nhất định là có âm mưu."

Thôn Bảo một câu, trong chớp mắt đánh bại Hắc Nhân Kiệt.

Bùm một, Hắc Nhân Kiệt không có biện pháp cùng Thôn Bảo câu thông, tiến đến trước mặt Nguyên Thiên Cương, nhỏ giọng nói: "Thôn Bảo ngu xuẩn, không đề cập tới cũng thế. Nhưng ngươi khẳng định cũng cảm thấy? Có phải hay không một loại cảm giác rất áp lực, có dừng khí bão tố tiến lên yên tĩnh."

Nguyên Thiên Cương đẩy ra Hắc Nhân Kiệt, lạnh lùng nói: "Sư tôn tự có an bài, ngươi lo lắng cái gì. Bất quá là binh tới tướng đỡ, nước tới đập đất chặn."

Hắc Nhân Kiệt che mặt bại lui, "Hào. Quả nhiên không phải là người một nhà, không tiến một nhà cửa. Ta ăn xong các ngươi, mà thôi, mà thôi. Ta thao cái gì tâm, dù sao trời sập, có Lâm Hoang đỡ đòn."

Lâm Hoang mở mắt ra, nhìn về phía đại môn, bỗng nhiên đứng người lên, dọa Hắc Nhân Kiệt nhảy dựng.

"Thánh Quân, lưỡng giới Toa đã chuẩn bị cho tốt. Tùy thời có thể xuất phát."

Lâm Hoang gật đầu, giống như cười mà không phải cười nhìn trước mắt Tang Quý này, "Rốt cục chuẩn bị xong chưa? Rất tốt, dẫn đường a."

Nguyên Thiên Cương hít sâu một hơi, trong mắt chiến ý nổi lên, biết đã chờ đợi ba ngày, hôm nay rốt cục muốn tra ra manh mối, mặc kệ có âm mưu gì, đều là thời điểm mở ra.

Hắc Nhân Kiệt cũng cảm giác đến giờ phút này không khí ngưng trọng, có chút lo sợ bất an, nhưng nhìn nhìn Lâm Hoang không sợ không sợ bộ pháp, cắn răng một cái, đi theo.

Thôn Bảo lúc này cuối cùng có chút khẩn trương biểu tình, nhảy đến Nguyên Thiên Cương đầu vai, mại manh nói: "Đại sư huynh, ngươi muốn bảo hộ nhân gia a, nhân gia còn chưa cho Lâm Hoang sanh con."

Nguyên Thiên Cương cúi đầu xuống, bỏ qua không có tiết tháo Thôn Bảo.

Một nhóm bốn người ngồi trên tinh thạch chạy như bay, hướng về lưỡng giới Toa mà đi.

"Hắn thật đúng là có dũng khí. Là quá ngu xuẩn, hay là quá tự tin?" Nhìn nhìn Lâm Hoang đám người ngồi trên tinh thạch chạy như bay, điển trung một lang, lạnh lùng mở miệng.

Ba ngày tắm rửa trai giới, lúc này điển trung một lang đã không còn nữa tuổi già sức yếu bộ dáng, khí huyết phục hồi, tóc trắng chuyển ô, đã đem chính mình tinh khí thần điều chỉnh đến trạng thái tốt nhất, rục rịch, bất động thì thôi, khẽ động chính là kinh thiên động địa.

Đứng ở điển trung một lang bên cạnh Đại Phán giầu, cười nhạt một tiếng, "Mặc kệ hắn là ngu xuẩn, hay là tự tin. Hôm nay sau khi lại cũng sẽ không có hắn người này. "

Đại Phán giầu không có tắm rửa trai giới, nhưng hắn nhìn ba ngày biển rộng, đem biển rộng mãnh liệt bao la hùng vĩ, tất cả đều chứa ở trong nội tâm bình tĩnh, không ra tay thì thôi, vừa ra tay chính là hồng thủy ngập trời.

Mà thuyền càn năm lang, lúc này càng giống một cái lão nông, ba ngày thời gian, hắn mỗi ngày nông làm, tự thể nghiệm, quên mất đủ loại, giết người như cắt cỏ, lúc này trong mắt hắn, Lâm Hoang chính là một cây cỏ dại.

Đức Xuyên Gia Khang cạo ba ngày đao, đao càng sắc bén, khí tức của hắn lại càng bình tĩnh, lấy thân tàng đao, đao xuất thời điểm, quỷ thần đều sợ.

Tùng hạ thanh tú chiêu ba ngàn mỹ nữ, nhìn ba ngày, nhìn ba ngày, lúc này thần sắc có chút uể oải, đứng ở nơi đó, nhưng thật giống như không tồn tại.

Đức Xuyên Gia Khang, Đại Phán giầu, thuyền càn năm lang, tùng hạ thanh tú, điển trung một lang, Tang Quý Tộc năm vị Thánh Sư, đứng ở nơi đó, lặng lẽ cùng chờ đợi, Kinh Thiên Nhất Kích, hôm nay nhất định ghi vào sử sách, chiếu rọi Vạn Cổ, đây là sử thượng tối cường ám sát tổ hợp.

Lâm Hoang ngẩng đầu, nhìn về phía ngoài xe, lòng có nhận thấy, tâm huyết dâng trào, bỗng nhiên thở dài một tiếng.

Thôn Bảo lập tức hỏi: "Lâm Hoang, ngươi phát hiện cái gì, êm đẹp thần tức giận cái gì?"

Lâm Hoang lắc đầu, cười lớn một tiếng, "Ta chẳng qua là cảm thấy có chút đáng tiếc, ngàn năm tu luyện, hôm nay sau khi tất cả đều nước chảy về biển đông, có người vội vã chịu chết, quả nhiên là buồn cười, đáng tiếc!"

Vừa nói xong, Lâm Hoang vỗ tay một cái, đem Nguyên Thiên Cương Thôn Bảo mấy người ném ra ngoài xe, trở tay một quyền, đánh nát tinh có thể chạy như bay.

PS: Canh [2] tới. Tiếp tục cầu đề cử, cất chứa! Một sóng lớn đau thoải mái sắp xảy ra, vô thượng hạn bạo phát, chỉ cần ngươi bỏ phiếu, tới, tới! Đề lại tặng phiếu đề cử chỗ đó, không muốn buông tay!

Chương 123: Tuyệt thế cuộc chiến

Ầm ầm ầm!

Gần như chính là tại Lâm Hoang xuất thủ trong chớp mắt, một nhúm kinh thiên động địa thần quang oanh một tiếng, đánh trúng tinh có thể chạy như bay. Một đoàn phượng viên trăm dặm mây hình nằm trong chớp mắt dâng lên, vô tận quang, vô tận nóng, hư không bắt đầu vận vẹo, xung quanh hết thầy kiến trúc, sinh linh, tất cả đều trong chớp mắt hóa thành tụy thừa.

Ầm ầm ầm!

Mây hình nằm lẫn nửa bạo tạc, ánh sáng khuếch tán, kéo vạn dặm, gần như đem trọn tòa thành thị đều bao phủ ở bên trong, tựa như thiên biến tận thế đồng dạng, toàn bộ thành thị vô tận kêu thảm, tất cả mọi người hoảng sợ không chịu nổi một ngày, trong chớp mắt tại đây đủ để tuyệt diệt hết thầy hào quang, hóa thành tro tàn.

"Đây là. . . Đại diệt tuyệt thần quang!" Thôn Bảo hét lên một tiếng, trong nội tâm kinh hãi, không dám tin.

Hắc Nhân Kiệt sắc mặt âm đạm, liên tục kêu to: "Cái này chết chắc rồi. Thật sự chết chắc rồi."

"Câm miệng!" Nguyên Thiên Cương hít sâu một hơi, trong chớp mắt bạo phát, Nguyên Thiên Cương lại là phản ứng cực nhanh, trước tiên vận dụng Đấu Chiến thánh Pháp, biến thân Lâm Hoang, ngăn tại trước nhất, kêu lên một tiếng khó chịu, phun ra một ngụm máu tươi, sau đó đầu cũng không dám Hồi, nắm lên Hắc Nhân Kiệt cùng Thôn Bảo nhờ vào Thuận này đang lúc bạo tạc trùng kích, chạy xa vạn dặm.

Đại diệt tuyệt thần quang, cho đến tận này mạnh nhất tinh có thể vũ khí, Diệt Thiên, diệt địa, diệt thánh. Chính là Chư Thiên vạn giới cấm vận dụng vũ khí. Bởi vì này đại diệt tuyệt thần quang là thuận tủy hủy diệt chi đạo, những nơi đi qua, không có một ngọn cỏ, nguyên khí không để lại.

Cho dù là Lâm Hoang cũng không nghĩ tới Tang Quý giới vì giết hấn, vậy mà hội vận dụng đại diệt tuyệt thần quang như vậy cấm kỵ vũ khí, ý vị này là toàn bộ thành thị sẽ bị hủy diệt, mấy trăm vạn Tang Quý Tộc sẽ chết ở đại diệt tuyệt thần quang phía dưới.

Vô tận quang cùng nóng, xen lẫn vận vẹo hủy diệt chi đạo, nguyên rủa chi đạo, đủ loại tội nghiệt, hư thối đánh úp lại. Lâm Hoang toàn thân cao thấp không gió mà bay, vận vẹo hết thầy quang nhiệt, tựa như lỗ đen đồng dạng, thôn phệ hết thầy, mục quang băng lãnh, bỗng nhiên đánh ra một quyền.

Đ...A...N...G...G!

Quyền chưởng tương giao, phát ra Cương Thiết đồng dạng thanh âm. Lâm Hoang hừ lạnh một tiếng, nhìn nhìn xuất hiện ở trước mặt thuyền càn năm lang, tiến lên trước một bước, "Rất tốt. Vì giết chết ta. Các ngươi vậy mà nguyện ý trả giá lớn như thế giá lớn. Không tiếc hi sinh mấy trăm vạn Tang Quý, quả nhiên là vững tâm như sắt."

Thuyền càn năm lang cười lớn một tiếng, "Muốn giết ngươi, những người này tóm lại cũng không giữ được. Hơn nữa những người này đều là ngươi giết. Lâm Hoang, chịu chết đi! Vì mấy trăm vạn đồng tộc, Lâm Hoang, hôm nay ngươi phải chết!"

Vừa nói xong, thuyền càn năm lang trong chớp mắt xuất thủ, tay như liềm đao, người như lão nông, động tác chất phác, đơn giản, trong miệng nhắc tới, "Giết người cắt cỏ, hạo một cây cỏ dại! Ta cắt, cắt, cắt!"

Thuyền càn năm lang lời nói nhanh chóng cực nhanh, nhưng trong tay động tác lại là nhanh hơn, tay như liềm đao, trong chớp mắt rơi mấy chục, mỗi một cái đều có thu hoạch thiên lực lượng Địa, từng bước ép sát, Lâm Hoang đưa tầm mắt nhìn qua, xem thấu hư thật.

"Đây là vô nông hợp nhất. Ngươi là thuyền càn năm lang!" Lâm Hoang liên tục xuất thủ, ngăn lại thuyền càn năm lang công kích, trong nội tâm sáng sủa, khám phá thuyền càn năm lang thân phận.

"Ta xem qua ngươi viết "vũ phu cùng nông phu", rất tốt, không nghĩ tới hôm nay tới giết người của ta, vậy mà sẽ có ngươi." Lâm Hoang liên tục gạt đầu, trên mặt có chút mừng rỡ.

Thuyền càn năm lang là trăm thánh cách ngày sau người xuất hiện vật, lập nên Tang Quý Tộc năm Đại Đạo trận nhất hợp khí đạo, chính là nhân vật trong truyền thuyết, không chỉ là Tang Quý Tộc, chính là Nhân giới cũng có không thiếu niên người tuổi trẻ xem hấn vì thân tụy.

Lâm Hoang liền đã từng bái đọc qua thuyền càn năm lang chế tác, rất có cảm xúc, không nghĩ được hôm nay vậy mà hội đưa tới thuyền càn năm lang ám sát.

"Trời sinh vạn vật lấy nuôi dưỡng người, không người nào một vật nhằm báo thù thiên. Giết, giết, Sát! Lâm Hoang, ngươi sanh ở trong thiên địa, chính là lớn nhất cỏ dại!" Thuyền càn năm lang cười lớn một tiếng, hấn vô đạo chính là xem chúng sinh vì cỏ dại,

Hấn là thiên địa nông phu, thu hoạch hết thầy cỏ dại.

Như vậy võ đạo, chia ra cơ trừ, có thể nói là phát tiền nhân chỗ không dám nghĩ, khó trách có thể trở thành một đời người thần tượng.

Lâm Hoang lắc đầu, nhìn nhìn thuyền cang năm lang, mãnh liệt ra quyền, "Đáng tiếc, ngươi lạc ngũ!"

Vừa nói xong, Lâm Hoang quyền chưởng biến hóa, đánh ra Lục Đạo Luân Hồi, quyền kinh phá thiên, đánh nát hư không, oanh một tiếng đem thuyền cang năm lang oanh lui ba bước. Trên tay liên tục, dưới chân vừa chuyển, lại là một quyền, đánh ủng hộ hay phản đối.

Coong!

Âm vang chi âm không ngừng, Lâm Hoang lão đảo một bước, mục quang như điện, quay đầu nhìn lại.

Đức Xuyên Gia Khang cầm trong tay đơn đao, sau lưng còn đeo song đao, bỗng nhiên tập sát mà đến, một đao không trúng, cười lạnh một tiếng, lại là một đao xuất thủ, "Một đao đoạn Hải! Chết cho ta!"

Đao khí rít gào tuyệt đối trường, có chặt đứt biển rộng uy năng, kinh thiên động địa, trong nháy mắt tới, Lâm Hoang mục quang lạnh lẽo, đánh ra một quyền, ngăn lại một đao này.

Hai người đồng thời kêu lên một tiếng khó chịu, lui về phía sau một bước.

"Một đao đoạn Hải. Ngươi là Đức Xuyên Gia Khang!" Lâm Hoang chợt cười to một tiếng, liên tục gạt đầu, "Hào, hào, hào! Được xưng Chủ Tể Tang Quý giới năm vạn năm Đức Xuyên Gia Khang cũng tới. Rất tốt, chắc hẳn mấy vị khác, Đại Phán giầu, từng hạ thanh tú, còn có điển trung một lang, hẳn cũng tới."

"Rất tốt, năm vị Thánh Sư. Tang Quý giới mười vạn năm qua hết thấy võ đạo biểu tượng. Rất tốt, rất tốt. Ta trước kia nhất nhất bài đọc qua các ngươi chế tác, không nghĩ được hôm nay có thể buông tay đánh một trận, thật sự là chuyển đi này không tệ!"

Lâm Hoang lời nói trở nên bình tĩnh, chấp hai tay sau lưng, không sợ không sợ, trong mắt hiện lên một tia mừng rỡ, đây là gặp được đại địch mừng rồi.

Đức Xuyên Gia Khang, thuyền cang năm lang, Đại Phán giầu, từng hạ thanh tú, còn có điển trung một lang, đây đều là nhân vật trong truyền thuyết, Lâm Hoang trước kia xem qua bọn họ chế tác. So với này năm vị, lúc này Lâm Hoang tuy xông ra không ít tên tuổi, nhưng vẫn là rõ đầu rõ đuôi Đại Tần sinh.

Phóng tầm mắt Chư Thiên vạn giới, cùng Lâm Hoang cùng thế hệ người trẻ tuổi, nhìn thấy này năm vị, đều chỉ có quý báu, khiêm tốn thỉnh giáo phân, mà Lâm Hoang lại có thể cùng năm người này buông tay đánh một trận, đây là hạng gì kiêu ngạo, hạng gì tự hào.

"Trường Giang sóng sau đê sóng trước, trước sóng chết ở trên bờ cát." Lâm Hoang sâu kín thờ dài một tiếng, mục quang băng lãnh, "Các ngươi hôm nay tới giết ta, còn có làm tốt chết đi chuẩn bị."

"Người trẻ tuổi, khẩu khí không muốn quá lớn." Sâu kín một tiếng lời nói, Đại Phán ẩn thân hình lóe lên, đột nhiên xuất hiện, người Cao Mã đại, cơ bắp như Cầu Long, trong chớp mắt xuất hiện sau lưng Lâm Hoang, một quyền đánh giết hướng Lâm Hoang hậu tâm.

Điển trung một lang từ không trung rơi xuống, hai tay bắt giết, bắt lấy Lâm Hoang hai tay, trở tay khê bóp, tách ra ở đầu của Lâm Hoang, thuận thế uốn éo, muốn đem Lâm Hoang sống sờ sờ xoắn nát.

Cùng lúc đó, từng hạ thanh tú bỗng nhiên xuất thủ, từ Lâm Hoang Ảnh Tử trung chui ra, một kiếm đâm quần hùng, hướng về ngực của Lâm Hoang ám sát mà đi.

Đức Xuyên Gia Khang cười lớn một tiếng, một đao chém xuống.

Thuyền cang năm lang vô thanh vô tức, nhất câu tay, tay như liềm đao, hướng về Lâm Hoang cái cổ cắt đi.

Năm người, trong chớp mắt tập sát, ăn ý liên thủ, trong chớp mắt, liền hình thành một cuộc phải chết.

Giờ khắc này, Đức Xuyên Gia Khang đám người tin tưởng, Lâm Hoang hẳn phải chết không thể nghi ngờ, bởi vì không có ai có thể tránh thoát bọn họ năm người liên thủ một giết, trước kia không có ai, về sau cũng không có ai.

Cho nên, Lâm Hoang chết chắc rồi.

Tuyệt thế cuộc chiến, chưa bắt đầu, tựa hồ liền muốn kết thúc.

PS: Đầu tiên cúi đầu cảm tạ (kiếm chủ Phong Vân) cùng (gấp hoàng đế chết toi) hai vị thư hữu khen thưởng, cảm tạ (kiếm chủ Phong Vân) quảng đánh giá phiếu, cảm tạ (phê sắc chi nguyệt) quảng 11 trương thức cang phiếu, cảm tạ các vị thư hữu ném ra phiếu đề cử.

Sau đó, ta vô cùng xoắn xuýt. 11 trương thức cang phiếu, thật muốn ăn, thế nhưng 12000 a! Ta không thể phá hư quy củ, đã nói Canh [3].

Ừ, tuần này quy củ không đổi được. Cuối tuần ta điều chỉnh một chút, hết sức làm cho mọi người xem được thoải mái hơn.

Được rồi, vẫn quy củ cũ, hôm nay hết hạn tám giờ, đề cử 929, trên thực tế chỉ có 95 trương (ta phiếu không có ném ra, bốn bỏ năm lên, tính một trăm được rồi) bắt lại hai canh. Khen thưởng có canh một. Về phần bảng truyện mới, ai, không đề cập tới cũng thế.

Ngày mai như cũ chỉ có Canh [3]. Nói, Quốc Khánh mọi người đừng chỉ cố lấy chơi đùa, nhớ về bỏ phiếu a! Ta đại đạo đã khó nhin.

Trở lên. Rạng sáng 12 giờ rưỡi bên cạnh Canh [1], giữa trưa 12 điểm Canh [2], tám giờ tối Canh [3]!

Bỏ phiếu, bỏ phiếu, tặng phiếu đề cử mới là vương đạo a!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: 3 quyền đánh chết

"Lục Đạo. . . Luân Hồi!"

Lâm Hoang sâu kín thở dài một tiếng, đôi mắt Đức Xuyên Gia Khang nhắm người tập sát, mặt không đổi sắc, không sợ không sợ, thậm chí ngay cả mí mắt cũng không có nhúc nhích một chút, một tiếng thở dài, Lục Đạo quy tắc trong chớp mắt bạo phát, nghịch chuyển Luân Hồi.

Lúc này Lâm Hoang sau đầu xuất hiện một cái lục sắc thay đổi liên tục Pháp bàn, Lục Đạo Luân Hồi, liên tục chuyển động năm, ánh sáng nhộn nhạo, mang theo lục sắc hoa quang, trong nháy mắt mà qua, vận vẹo đủ loại quy tắc, phản Bồn đi tìm nguồn gốc, đem Đức Xuyên Gia Khang nhắm người công kích tất cả đều hóa giải thành Lục Đạo bốn nguyên.

Lâm Hoang thật sâu khê hấp khí, đột nhiên hét lớn một tiếng, khí tức chấn động, vô biên sức mạnh to lớn, bạo phát Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, âm âm âm! Đức Xuyên Gia Khang nhắm người không dám tin, trong chớp mắt bị Lâm Hoang bộc phát ra khí kinh bắn ra khai mở.

"Không tốt! Kẻ này vậy mà như thế hung mãnh!" Đức Xuyên Gia Khang kinh hô một tiếng, tuy đã sớm xem qua Lâm Hoang cùng Lưu Hoa Kiếm Thánh trận chiến ấy, biết Lâm Hoang vô cùng hung mãnh, nhưng tự mình đối với chiến, Đức Xuyên Gia Khang thế mới biết Lâm Hoang đến cùng có nhiều hung mãnh.

"Luân Hồi Lục Đạo, hóa hết thầy quy tắc vì Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương! Hắn đến cùng tu cái gì đạo! Luyện cái Pháp gì!" Tùng hạ thanh tú đồng tử kịch liệt co rút lại, la thất thanh.

"Không có khả năng! Trên đời làm sao có thể có đáng sợ như thế nói, như thế hung mãnh Pháp! Ta không tin!" Điện trung một lang nổi giận gầm lên một tiếng, thân thể như xà đồng dạng, vừa mới bùng nổ, lập tức quần lên thân thể của Lâm Hoang.

Hai tay liên phách, ầm ầm trong đó, đánh ra ba mươi chương, một chương so với một chương hung mãnh, lực nhỏ cái thể, dồn khí đại lục, trở bàn tay trong đó, có đánh nát đại lục, Lục Trảm lực lượng đại hải.

Lâm Hoang mặt không đổi sắc, gật gật đầu, "Đến thật tốt."

Âm điệu mạnh mẽ, lời còn chưa tiếp đất, Lâm Hoang một tay một chảo, dẫn đạo ở điện trung một lang bờ vai, cũng không nói nhảm, đôi mắt điện trung một lang đánh giết, mặt không đổi sắc, giờ tay, nắm tay, không nhận tội không khung, chính là một quyền.

Oanh!

Một quyền oanh, tan vỡ vạn pháp, đánh nát hư không, xoáy lên Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, Hóa Chân thật là Hồn độn.

Một dưới quyền, toàn bộ thành thị đều mãnh liệt run rẩy một chút, mọi người hoảng hốt, không dám tin, một quyền, Lâm Hoang liền người mang thành, trực tiếp bắn chìm mười trượng.

Nước biển bắt đầu lan tràn vào thành thành phố, toàn bộ thành thị tại Lâm Hoang một dưới quyền Lục Trảm, nhắc lên Vô Biên Hải rít gào, hỏa diễm, thiên địa tận thế, làm cho người ta kinh hãi.

Điện trung một lang ngăn trở Lâm Hoang một quyền này, mãnh liệt ho ra máu, trong nội tâm kinh hãi, muốn tránh thoát Lâm Hoang kiềm chế, nhưng chịu Lâm Hoang một quyền này, chỉ cảm thấy toàn thân không còn chút sức lực nào, toàn bộ bộ xương cũng bị Lâm Hoang đánh tan.

Vô số năm tu thành đại thành thần thể, tại Lâm Hoang một quyền này trước mặt dĩ nhiên là không chịu nổi một kích, thiếu một ít đã bị trực tiếp đánh nổ.

Uy thế như thế, để cho điện trung một lang nghẹn ngào thét lên, "Lâm Hoang hung mãnh! Nhanh chóng xuất thủ!"

Vừa nói xong, điện trung một lang thân thể giống như không có xương cốt mềm yếu, trắng nõn, giống như linh xà vùng đuôi, thân hình du động, đột nhiên bạo phát, "Khốn long thăng thiên!"

Rống to một tiếng, điện trung một lang cả người nhún chân một cái, trong chớp mắt lên, lực lượng kinh khủng trong khoảnh khắc bạo phát, tránh thoát Lâm Hoang kiềm chế, thân hình khê động, liền muốn lui, lui, lui!

Lâm Hoang mục quang lạnh lùng, nhìn chết điện trung một lang, không để ý cái khác, bước chân một bước, đuổi theo, mặt không biểu tình, giờ tay, nắm tay, có Phiến Thiên chỉ uy, đối với điện trung một lang, vào đầu đánh giết xuống.

Ầm ầm ầm!

Khủng bố khí bạo, cuốn trời cao, tan vỡ hư không, toàn bộ thành thị hoàn toàn bị Lâm Hoang đánh cho Lục Trầm, chia năm xẻ bảy, cuốn vào trong nước biển, hòa điểm, Lôi Đình, nước biển, xé rách hư không, thét dài khắp nơi.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, trên người bốc cháy lên hùng hực thần quang chi hỏa, mãnh liệt Hải Thủy Yêm không có thành thị,

Nhưng gần không được Lâm Hoang mùi trượng, chỉ có thể tăng tăng lên, một lớp sóng điệp một lớp sóng, tại Lâm Hoang sau lưng, hình thành vạn trượng cao lớn biển động, hồ Khiếu Thiên đầy, lại thân phục tại Lâm Hoang bóng lưng phía dưới.

"Không! Lão phu thành danh mười vạn tái! Là muôn đời sư, muôn đời thánh! Làm sao có thể, làm sao có thể sẽ chết tại nơi này trẻ em quyền dưới! Ta không tin! A! A! A! Sư tử vô thối!"

Điện trung một lang hét lớn một tiếng, đã trúng Lâm Hoang hai quyền, khí huyết suy bại, liên tục ho ra máu, trong lòng có chút tuyệt vọng, tuyệt vọng, liều mạng phản công, ném lại sinh tử, hướng về Lâm Hoang đánh ra kinh điểm một quyền.

"Lâm Hoang, ngươi dám!"

Chẳng ai ngờ rằng thế cục biến hóa nhanh như vậy, từ Lâm Hoang phá cục, đến trở tay truy sát điện trung một lang, bất quá hai quyền trong đó, trong nháy mắt chốc lát, điện quang Hóa Thạch, Đức Xuyên Gia Khang đám người cuối cùng phản ứng kịp, quát chói tai một tiếng, không thể tin được Lâm Hoang vậy mà như thế hung mãnh, bất quá hai quyền, liền đem điện trung một lang đánh cho quăng mũ cỡi giáp, nhìn qua nếu như lại lần lượt Lâm Hoang một quyền, sợ là cũng bị đang sống đánh chết.

Lâm Hoang như thế hung mãnh, để cho Đức Xuyên Gia Khang đám người hít vào một hơi khí lạnh, lập tức xuất thủ, toàn lực bạo phát, thi triển ra tay ác độc, thống hạ thủ đoạn, đánh giết hướng Lâm Hoang chỗ hiểm, muốn đem điện trung một lang giải cứu ra.

"Chém linh tam đao! Chém thân! Chém hồn! Chém đạo!"

Đức Xuyên Gia Khang tốc độ nhanh nhất, được xưng Nhất đao lưu tông sư Đức Xuyên Gia Khang, giờ khắc này rốt cục thi triển ra chính mình ba vạn năm tiềm tu ra tuyệt học.

Chém linh tam đao, ba cái trường đao đồng thời xuất thủ, chém thân! Chém hồn! Chém đạo!

"Ha ha!" Điện trung một lang cười một tiếng dài, khí huyết thiêu đốt, "Lâm Hoang, không thể không nói, lão phu xem nhẹ ngươi rồi. Nếu là chỉ có một mình ta đến đây, sợ là chỉ có thân tử đạo tiêu phân! Đáng tiếc, dùng các ngươi lời của Nhân giới nói, chính nghĩa thì được ủng hộ, mất đạo quả trợ. Nhớ ngươi chết quá nhiều người. Ngàn người chỉ trích, ngươi, không thể không chết!"

Lâm Hoang mục quang băng lãnh, không quay đầu lại, nhưng hắn có thể cảm giác được Đức Xuyên Gia Khang đám người công kích đã tập sát đến hậu tâm, gật gật đầu, hít sâu một hơi, đột nhiên phun ra.

Khẩu khí này trong chớp mắt biến hóa, nháy ra hai cái Lâm Hoang, mặt không biểu tình, quay người nghênh tiếp Đức Xuyên Gia Khang đám người.

"Lâm Hoang, ngươi quá không coi ai ra gì! Chỉ là hai cái hóa thân, liền có thể ngăn trở chúng ta sao!"

Thuyền càn năm lang nổi giận gầm lên một tiếng, đánh ra một quyền, có rãnh thủ đã bạo lực lượng Tinh thần, một quyền rơi xuống, phá toái Lâm Hoang một cái hóa thân. Mà trong tay Đức Xuyên Gia Khang trường đao nhanh hơn, liên tục tam đao, trong chớp mắt chém chết Lâm Hoang một cái khác hóa thân, uy thế không thay đổi, trực tiếp rơi vào Lâm Hoang hậu tâm.

Mà cùng lúc đó từng hạ thanh tú cùng Đại Phán giấu công kích cũng đánh giết đến trên người Lâm Hoang.

Bốn vị Thánh Sư, toàn lực đánh giết, đủ để đánh nát đại lục, đánh phá hư không, phá hủy Tinh thần.

Nhưng Lâm Hoang cũng không quay đầu lại, chỉ là giờ tay, nắm tay, đối với điện trung một lang lần nữa oanh tiếp theo quyền.

Một quyền trong đó, cương mãnh bá đạo, trấn áp Lục Đạo, Chủ Tể Luân Hồi, giờ khắc này Lâm Hoang tựa như thần linh đồng dạng, một quyền rơi xuống, tan vỡ hết thầy Pháp, điện trung một lang trên mặt rốt cục hiện lên một tia sợ hãi.

Ầm ầm ầm!

Liên tục ba tiếng nổ vang, toàn bộ thành thị tại Lâm Hoang một quyền này rơi xuống, hoàn toàn bị phá hủy, ngoại trừ Lâm Hoang dưới chân đứng lại địa phương, còn lại địa phương tất cả đều bị nước biển triệt để bao phủ, bạo tạc không ngừng.

Lâm Hoang mục quang băng lãnh, lạnh lùng nhìn nhìn điện trung một lang.

Điện trung một lang nhấc tay chống đỡ thiên, trong ánh mắt có kinh hãi, không hề dám tin, "Ta vậy mà ba quyền đã bị người đánh chết."

Vừa nói xong, điện trung một lang ngoe đầu, thân thể phá toái, linh hồn chôn vùi, Nhất Đại Tông Sư, như vậy kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Bá liệt

Ầm ầm ầm!

Khủng bố giao thủ, tách ra thiên địa, bốc hơi nước biển, đủ để hủy diệt thành thị biến động tại Lâm Hoang đám người giao thủ, trở nên giống như sông nhỏ phục tùng.

Lâm Hoang kêu lên một tiếng khó chịu, lão đảo ba bước, liễu lĩnh đánh chết điện trung một lang. Lâm Hoang cũng cứng rắn chịu Đức Xuyên Gia Khang mấy người công kích, đại khẩu ho ra máu, nhưng khí thế không giảm, bá liệt vô song, đột nhiên quay đầu, mục quang băng Lãnh Vô Tình, tiếp cận xông lên đầu tiên thuyền càn năm lang, cười lạnh một tiếng, dưới chân uốn éo, trở lại chính là một quyền.

Thuyền càn năm lang nổi giận gầm lên một tiếng, đồng dạng một quyền đánh giết qua.

Tùng quyền đối đầu, mặt biển cũng bị bắn chìm ba thước. Lâm Hoang đại khẩu ho ra máu, khí tức lại càng hùng hậu trầm trọng, đứng ở nơi đó như Tinh Không đồng dạng, làm cho người ta chần kinh.

"Điện trung quân, bị hấn đánh chết." Tùng hạ thanh tú thi triển ra năm nhần thánh Pháp, xuất hiện ở điện trung một lang bên cạnh thi thể, thanh âm run rẩy, bị phản đến cực điểm.

Đức Xuyên Gia Khang mấy người nhất thời trầm mặc, nhìn về phía Lâm Hoang mục quang sát cơ sôi doanh, nhưng mấy người trong lòng lại là trầm xuống, đều có chút tim đập nhanh, chẳng ai ngờ rằng Lâm Hoang bá liệt như vậy, liễu mạng chịu công kích của bọn hắn, cũng phải cường thế xuất thủ, sống sờ sờ ngay trước mặt bọn họ đánh chết điện trung một lang.

Như thế bá liệt, dù cho lúc này Lâm Hoang rõ ràng nhận lấy trọng thương, nhưng như thế quyết đoán, như thế lòng dạ ác độc, như thế bá liệt, hay để cho mấy người có chút khiếp sợ.

"Hào, hào, hào!" Thuyền càn năm lang cùng Lâm Hoang liễu mạng một quyền, phun ra một ngụm máu tươi, ngữ khí bi phẫn, "Điện trung quân vì tộc hy sinh thân mình, chết có ý nghĩa. Chư quân, ra tay đi. Hôm nay đánh một trận, không phải là Lâm Hoang chết, chính là chúng ta chết! Trận chiến này, có thể chết, không thể thua!"

Thuyền càn năm lang hét lớn một tiếng, đã có tử vong giác ngộ, dưới chân liền chút, đạp cương bước đầu, xông về phía Lâm Hoang.

Đức Xuyên Gia Khang mấy người nghe hiểu thuyền càn năm lang lời ý tứ của trung. Một trận chiến này, bọn họ có thể chết, thế nhưng không thể thua. Thua, không riêng gì bọn họ phải chết, toàn bộ Tang Quý giới cũng phải vĩnh viễn sống ở Lâm Hoang bóng mờ xuống.

Đức Xuyên Gia Khang mấy người tuy thực lực không phải là Tang Quý giới tối cường, nhưng bọn họ là Tang Quý giới biểu tượng tinh thần, đại biểu cho Tang Quý giới võ đạo tinh thần.

Người có thể chết, thế nhưng Tang Quý giới võ đạo tinh thần tuyệt đối không thể thua, bằng không Lâm Hoang bắt tử, toàn bộ Tang Quý giới đều muốn sống ở Lâm Hoang bóng mờ, trọn đời không thể trở mình.

Nghĩ tới đây, Đức Xuyên Gia Khang mấy người thần sắc liền trở nên trầm ổn, gắt gât đầu, đã có tử vong giác ngộ.

Lâm Hoang căn bản không để ý tới Đức Xuyên Gia Khang mấy người đang suy nghĩ gì, mục quang tiếp cận thuyền càn năm lang, trong nội tâm chỉ có một ý nghĩ, đánh chết hắn.

Lâm Hoang là nghĩ như vậy, cũng là làm như vậy, bước chân liền đạp, liên tục ra quyền, tiếp cận thuyền càng năm lang đuổi cùng giết tận.

"Còn muốn lập lại chiêu cũ! Lâm Hoang, ngươi chân tâm quá cuồng vọng!" Trông thấy Lâm Hoang lại vẫn nghĩ lập lại chiêu cũ, giống như đánh chết diên trung một lang đồng dạng, ngay trước mặt bọn họ, trực tiếp đánh giết thuyền càng năm lang.

Đức Xuyên Gia Khang, Đại Phấn giấu, còn có từng hạ thanh tú triệt để bạo phát.

"Một đao chém! Quỷ thần không đề lại!"

"Hai đao phản nộ! Thiên Phiên Địa Phúc!"

"Tam đao Sát! Thập Phương Cầu Diệt!"

Đức Xuyên Gia Khang đao nhanh, Đại Phấn giấu quyền cũng không chậm, Karate trần áo nghĩa bị Đại Phấn giấu phát huy đến cực hạn, liên tục đánh giết xuất ba ngàn quyền, ngàn quyền quy nhất, đánh nát Tinh thần.

Mà từng hạ thanh tú động tác nhanh hơn, tự nghĩ ra năm nhẫn thánh Pháp, thu thập rộng rãi Nhân giới vô số tuyệt học, hóa Tứ Tượng vì Ngũ Hành, "Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ! Tứ Tượng Ngũ Hành! Ngũ Hành cướp giết!"

Từng hạ thanh tú rít gào một tiếng, Ngũ Hành tương sinh, sống sờ sờ nhấc lên Vô Biên Hải sóng, hóa thành mưa như trút nước Từ Vũ,

Hướng về Lâm Hoang bao phủ mà đi. Từ Vũ này bên trong xen lẫn kim duệ, mộc khô, Thủy diệt, hỏa đốt, đất chôn cất, đủ loại tuyệt diệt khí tức, bí mật mang theo nước cờ trăm vạn Tang Quý Tộc oán khí trong chớp mắt lên, khắc ở Lâm Hoang trên lưng, hình thành Ngũ Hành cướp giết.

Ầm ầm ầm!

Lần này, vậy mà thẳng Tiếp Dẫn động thiên kiếp, Lôi Đình bùng nổ, hòa với mưa như trút nước Từ Vũ, hướng về Lâm Hoang đánh giết hạ xuống.

"Chết cho ta, chết, chết!"

Thuyền càng năm lang cười lớn một tiếng, Đức Xuyên Gia Khang mấy người xuất thủ, để cho hấn trấn định lại, hai tay như liềm đao, không vui không buồn, đối với đầu của Lâm Hoang hung hăng chém giết xuống.

Lần này, mang theo lấy thuyền càng năm lang khổ tu vô số năm con đường, võ nông hợp nhất, giết người như cắt cỏ. Tựa như thiên địa ý chí, xem chúng sinh như cỏ dại, tùy ý thu hoạch.

Lâm Hoang mặt không đổi sắc, gào to một tiếng, thực lực toàn bộ triển khai, thúc dục Lục Đạo, Chủ Tể Luân Hồi, mục quang băng lãnh, nhìn chăm chăm thuyền càng năm lang, cũng không quay đầu lại, phảng phất căn bản cũng không biết Đức Xuyên Gia Khang đám người sát chiêu đã ầm ầm rơi xuống.

Giơ tay, nắm tay, Lâm Hoang một quyền oanh mở thuyền càng năm lang hai tay, vô biên sức mạnh to lớn, để cho thuyền càng năm lang liên tiếp lui về phía sau, một bước nhỏ huyết.

Lâm Hoang từng bước ép sát, mặt không biểu tình, đuổi kịp lại là một quyền rơi xuống.

Thuyền càng năm lang đồng tử co rút lại, đột nhiên cười lớn một tiếng, "Hào, hào, hào! Một mạng đổi một mạng, lão phu sống vài vạn năm, chẳng lẽ còn sợ người trẻ em hay sao!"

"Đừng tưởng rằng chỉ có ngươi mới không sợ sinh tử, bá liệt như vậy! Muốn hù sợ ta, ngươi nằm mơ!"

Thuyền càng năm lang thân thể uốn éo, cường ép đứng lại, khí huyết thiêu đốt, hấn đã nhìn ra Lâm Hoang có chủ ý gì, muốn chính là bá liệt Vô Hối, mạnh mẽ bá đạo, để cho bọn họ trong nội tâm sợ hãi, bó tay bó chân, không dám cùng Lâm Hoang liều mạng.

Diên trung một lang sẽ bị Lâm Hoang đánh chết, ý nào đó mà nói, đang là bởi vì bọn họ không nghĩ tới Lâm Hoang vậy mà như thế bá liệt, liều mạng trọng thương, cũng phải cường sát diên trung một lang.

Nhưng ngã một lần khôn hơn một chút, thuyền càng năm lang hạng gì cáo già, xem thấu tâm tư của Lâm Hoang, liền không hề sợ hãi, dấy lên tử chí, muốn cùng Lâm Hoang một mạng đổi một mạng.

Ầm ầm ầm!

Liên tục nổ vang, Đức Xuyên Gia Khang đao, Đại Phấn giấu quyền, từng hạ thanh tú cướp giết, tất cả đều rơi sau lưng Lâm Hoang, trong chớp mắt đem Lâm Hoang trọng thương, nhưng Lâm Hoang vẫn không có quay đầu lại, trong mắt chỉ thấy thuyền càng năm lang, một quyền sau khi lại một quyền.

Thuyền càng năm lang cười to ba tiếng, tuy liên tục ho ra máu, nhưng nửa bước không lùi, cùng Lâm Hoang đối với quyền.

Bất quá trăm quyền, Lâm Hoang bỗng nhiên ngừng tay, đại khẩu ho ra máu, thần thể tan vỡ, dĩ nhiên trọng thương, nhưng Lâm Hoang mục quang băng

lãnh, vô tri vô giác, không sợ không sợ, nhìn nhìn thuyền càn năm lang.

"Đáng tiếc. Đáng tiếc. Ta kiệt lực. Nếu ta lại tuổi trẻ trăm năm, ngươi, hẳn phải chết không thể nghi ngờ." Thuyền càn năm lang than thở một tiếng, hẳn đã đến đại thánh thọ nguyên cực hạn, khí huyết chưa đủ, thực lực không đủ, cùng Lâm Hoang đối đầu, mỗi một quyền đều là đang thiêu đốt chính mình tinh khí thần, bất quá trăm quyền, thuyền càn năm lang tinh khí thần hao hết, thân tử đạo tiêu.

Lâm Hoang thờ dài một tiếng, vươn tay, khép lại thuyền càn năm lang không cam lòng con mắt. Hắn biết thuyền càn năm lang không có cam lòng, chỉ cần thuyền càn năm lang lại tuổi trẻ Bách Tuế, tất nhiên có thể cùng Lâm Hoang lại liều trăm quyền, chống được Đức Xuyên Gia Khang mấy người giết chết Lâm Hoang. Đáng tiếc, hẳn quá già rồi.

"Các ngươi không nên tới. Một đời tên tuổi anh hùng, hôm nay một khi hủy hết. Cần gì chứ, tội gì khổ như thế chứ." Lâm Hoang lại là thờ dài một tiếng, xoay người, sau lưng thuyền càn năm lang đứng ở nơi đó, giọng nói và dáng điệu giống, nhưng linh hồn phá toái, khí tức đều không có.

Nhất Đại Tông Sư, hợp khí đạo người sáng lập, Tang Quý giới năm Đại Thánh Sư nhất thuyền càn năm lang, chết!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Tử chiến

"Thuyền càn quân!"

Đức Xuyên Gia Khang bị phần kêu to, năm người nhân khí cao hứng mà đến, tràn đầy tự tin, cho rằng có thể bóp chết thiên tài, cánh tay Già Thiên, nhưng ai ngờ đến thế cực nghịch chuyển, thậm chí vậy liệt. Điền trung một lang bị Lâm Hoang ba quyền đánh chết, thuyền càn năm lang rơi vào trong tay Lâm Hoang, cũng bất quá sống quá trăm quyền, kiệt lực mà chết.

Nhiều năm hao hữu, hôm nay sinh tử ngấn, một đời tên tuổi anh hùng, quá giao chày về hướng đông Thủy. Khó tránh khỏi làm cho người ta một con ngựa đau cả tàu được ăn thêm cỏ (*), một con ngựa đau cả tàu bỏ cỏ.

"Đức Xuyên quân. Việc đã đến nước này. Điền trung quân cùng thuyền càn quân đã ngọc nát. Ngươi ta ba người, bất quá chỉ như vậy mà thôi. Tới, tới! Sống có gì vui, chết có gì khổ!"

Tùng hạ thanh tú cười thâm ba tiếng, mục quang như đao, rơi ở trên người Lâm Hoang, "Lâm Hoang. Hôm nay ngươi bắt tử, lòng ta khó có thể bình an!"

Vừa nói xong, tùng hạ thanh tú mãnh liệt xuất thủ, đem điền trung một lang cùng thuyền càn năm lang tử vong triệt để dứt bỏ, lúc này hết sức chăm chú, chỉ có một ý niệm trong đầu, đó chính là giết chết Lâm Hoang.

"Không sai. Đức Xuyên quân, bây giờ không phải là bị thương thời điểm. Lâm Hoang đã trọng thương, chúng ta lập tức xuất thủ, giết chết hắn, lấy an ủi điền trung quân cùng thuyền càn quân trên trời có linh thiêng!"

Đại Phán giấu hét lớn một tiếng, đồng thời xuất thủ, mắt lộ ra sát cơ.

Đức Xuyên Gia Khang một đời kiêu hùng, trong chớp mắt dẫn xuống trong nội tâm bị phần, gật gật đầu, cầm trong tay trường đao, đối với Lâm Hoang vào đầu đánh xuống.

"Rất tốt. Các ngươi đều là một đời thiên kiêu, chiếu rọi Vạn Cổ. Ta lúc tuổi còn trẻ, thường xuyên bài đọc các ngươi chế tác. Hôm nay có thể tự tay nhất nhất đánh chết các ngươi, lấy chứng nhận sở học, chuyển đi này không tệ."

Lâm Hoang gật gật đầu, đột nhiên hít sâu một hơi, nước biển chảy ngược, thiên địa tựa như xuất hiện một cái lỗ đen đồng dạng, vô tận nguyên khí trong chớp mắt bị Lâm Hoang nuốt hết, trọng thương thân thể lấy mất thương có thể thấy tốc độ khôi phục.

Bất quá trong nháy mắt, vậy mà khôi phục như lúc ban đầu, nhìn không đến nửa điểm vết thương, làm cho người ta tuyệt vọng.

"Điều này sao có thể!" Tùng hạ thanh tú tuyệt vọng, hẳn không thể tin được, điền trung một lang cùng thuyền càn năm lang trả giá tử vong giá lớn, mới khiến cho bọn họ trọng thương Lâm Hoang, kết quả trong chớp mắt, Lâm Hoang liền khôi phục như lúc ban đầu, khủng bố như thế, dù cho tùng hạ thanh tú ôm từ chí, cũng khó tránh khỏi sinh lòng tuyệt vọng.

"Hắn quá trẻ tuổi. Bất quá hai mươi mấy tuổi. Nhân sinh của hắn giờ mới bắt đầu, nếu như bắt tử, đó chính là Long Đẳng Thiên Vũ, không người có thể

ngăn. Chư quân, tử chiến a!"

Đức Xuyên Gia Khang lại là thấy mình bạch, biết Lâm Hoang quá trẻ tuổi, khí huyết vô tận, chỉ cần không bị triệt để đánh giết, mặc kệ chịu kinh khủng bậc nào thương thế, cũng có thể rất nhanh khôi phục.

Đây là thiếu niên thành thánh khủng bố, bọn họ khí huyết vô tận, chỉ cần còn một hơi, liền có thể giống như Bát Từ Chi Thân đồng dạng, chớp mắt khôi phục.

Nếu là điền trung một lang cùng thuyền cang năm lang có thể tuổi trẻ thiên tuế, cũng không đến mức bị Lâm Hoang sống sờ sờ đánh chết. Nói cho cùng hay là bọn họ quá già rồi, dù cho chiến lực không thay đổi, thế nhưng khí huyết suy bại, muốn khôi phục, lại là khó khăn vô cùng.

Đây cũng là từng đại thánh bị ai.

Dù cho tung hoành vô địch, nhưng chỉ cần không thành thần, đến lúc tuổi già, khí huyết suy bại, nếu như không triệt để buông xuống thành thần chi niệm, tu thành Bán Thần thân thể, sẽ thọ nguyên hao hết mà chết.

Thần linh, Vô Nhân Vĩnh Sinh.

Chính là Bán Thần, cũng chỉ bắt quá có thể sống tạm trăm vạn năm.

Đức Xuyên Gia Khang mấy người vốn là Tang Quý Tộc có khả năng nhất thành tựu người của Bán Thần vật, nhưng mấy người bọn họ không có chỗ nào mà không phải là tâm chí cực Cao người, dù cho đến lúc tuổi già, cũng không muốn buông tha cho thành thần chi niệm, khê kéo lại kéo. Bằng không đã sớm thành tựu Bán Thần, cũng không đến mức luân lạc tới hôm nay.

Lâm Hoang mặc kệ những cái này, ánh mắt của hắn băng lãnh, nhìn về phía Đức Xuyên Gia Khang. Đại Phán giầu, từng hạ thanh tú, lạnh lùng nắm tay, hướng về từng hạ thanh tú đánh giết mà đi.

"Ngũ Hành sát phạt!"

Từng hạ thanh tú quát chói tai một tiếng,

Hai tay biến hóa, kết Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ năm ấn, thân thể lay động, thi triển ra Ngũ Hành linh thân, đi ngược chiều sát phạt, khí thể không giảm, mạnh mẽ bá đạo, có hóa Lục Đạo vì Ngũ Hành khí phách.

Lâm Hoang mục quang trì trệ, lắc đầu, thờ dài nói: "Ta mặc dù không có xem qua người viết "Ngũ Nhãn Thuyết", nhưng ta xem qua Ngũ Hành Thánh Giả "Ngũ Hành luận". Đường hoàng bá khí, phát tiền nhân chỗ không dám nghĩ, đề ta rất có thu hoạch. Đáng tiếc, này phiên thiên địa Lục Đạo làm cơ sở, Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương là. Chính là năm đó Ngũ Hành Thánh Giả nghịch thiên mà đi, cũng bị thần linh đánh giết, hưởng chi là người."

"Người bắt quá được Ngũ Hành đạo tràng tuyệt học, thay hình đổi dạng, tuy chia ra cơ trù, nhưng trên thực tế lại là mất năm đó Ngũ Hành Thánh Giả đường hoàng bá khí. Trong mắt của ta, dĩ nhiên chìm đắm vào tà đạo, không đáng nhắc tới."

Một tiếng thờ dài, lúc này Lâm Hoang không có địch Phong Thái, tiện tay chỉ điểm, tông sư phong phạm. Nói trúng tim đen, trong chớp mắt để cho từng hạ thanh tú giận quá thành cười.

"Hào, hào, hào! Lão phu mười vạn năm khổ tu, kết quả là, lại là không vào người này trẻ em chi nhãn. Theo như lời người nói, ta cả đời này xem như sống ở cầu thân lên rồi."

Từng hạ thanh tú ngữ khí bị phẫn, xuất thủ càng tàn nhẫn.

Lâm Hoang mất nhìn từng hạ thanh tú, lại nhìn mắt Đức Xuyên Gia Khang cùng Đại Phán giầu, trầm ngâm một chút, gật gật đầu, "Người nói có đạo lý."

Một câu, từng hạ thanh tú rốt cuộc áp chế không nổi cùng Lâm Hoang đối với oanh thương thế, phun ra một ngụm máu tươi, cuồng tiếu ba tiếng, còn muốn lên tiếng, nhưng Lâm Hoang liên tục ba bước, nắm tay, huy quyền, một quyền quan trọng hơn một quyền, áp chế thiên địa, bá liệt khí thế, áp bách Chư Thiên.

Đức Xuyên Gia Khang cùng Đại Phán giầu căn bản không kịp xuất thủ, liền nghe được hét thảm một tiếng, từng hạ thanh tú trực tiếp bị Lâm Hoang đánh tiến trong biển rộng, biển rộng đông kết Như Băng, bắt quá trong nháy mắt, từng hạ thanh tú cũng chỉ còn lại có một cái đầu lộ ở bên ngoài.

"Từng hạ quân!" Đại Phán giầu bị phẫn kêu to, dùng sức một Rad sông nhà Khang, "Đức Xuyên quân, người đi trước! Lâm Hoang hung mãnh, ta lưu lại, người trước tạm đi, không thể đã đoạn truyền thừa!"

Vừa nói xong, Đại Phán giầu liên tục xuất thủ, trong lòng còn có từ chí, lấy mạng đổi mạng, thậm chí khí tức, thiêu đốt hết thảy, đánh vỡ Lâm Hoang áp chế, Cuồng Bá một quyền, bức lui Lâm Hoang một bước.

Dưới chân hung hăng một đập, chấn vỡ mặt băng, sẽ bị đánh cho thổ huyết từng hạ thanh tú từ Lâm Hoang quyền dưới giải cứu xuất ra.

"Đại Phán quân. Kẻ này dĩ nhiên vô địch. Không thể cứng rắn địch, người cùng Đức Xuyên quân đi trước, ta tới ngăn hãm!" Từng hạ thanh tú đại khẩu ho ra máu, biết sự tình không thể trái, lưu lại nữa, tất cả mọi người phải chết.

"Nơi này là Tang Quỷ giới, các ngươi đề ta chạy đi đâu? !"

Đức Xuyên Gia Khang thở dài một tiếng, cất bước đi tới, Đại Phán giấu cùng từng hạ thanh tú sững sờ, sau đó ảm đạm thở dài, "Mà thôi, mà thôi. Đi không được, chạy đi đâu được."

Từng hạ thanh tú đứng người lên, "Chư quân, tử chiến a!"

Vừa nói xong, từng hạ thanh tú lập tức đánh về phía Lâm Hoang.

Lâm Hoang giờ tay, nắm tay, thậm chí bả đao, một quyền rơi xuống, phá toái vạn pháp, từng hạ thanh tú kêu thảm một tiếng, cả người bị trực tiếp đánh cho quỵ xuống, đầu lâu buông xuống, chết không nhắm mắt.

Một quyền đánh chết từng hạ thanh tú, Lâm Hoang mục quang như điện, nhìn về phía cuối cùng Đức Xuyên Gia Khang cùng Đại Phán giấu.

"Hôm nay tử chiến, bất luận kẻ nào không được vì ta đội báo thù!"

Đức Xuyên Gia Khang đột nhiên hét lớn một tiếng, âm thanh chấn khắp nơi, vang lên tại Tang Quỷ giới mỗi một tác góc hẻo lánh.

Đại Phán giấu cười lớn một tiếng, đồng dạng hét lớn một tiếng, cùng Đức Xuyên Gia Khang liếc nhau, hướng về Lâm Hoang đánh giết mà đi.

Chuyện cho tới bây giờ, bọn họ chỉ có thể tử chiến, tử chiến, tử chiến!

PS: Chẳng lẽ mọi người biết ta ngày mai có việc, cho nên hôm nay đề cử ít như vậy? !

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127: 11 đánh chết

"Đáng tiếc."

Lâm Hoang thở dài một tiếng, ném lại sinh tử, trực diện tử vong, Đức Xuyên Gia Khang cùng Đại Phán giấu dừng khí để cho hấn tán thương, lúc đầu, Lâm Hoang ngang nhiên xuất thủ.

"Các ngươi không nên tới."

Lại là thở dài một tiếng, Lâm Hoang quyền xuất như rồng, hù dọa Vô Biên Hải rít gào, tựa như Thần Long ồn ào Hải, một quyền rơi xuống, vô thanh vô tức, bụng dạ thẳng thắn, không mang theo một tia khói lửa khí.

Nhưng quyền qua, hàng tỉ tấn nước biển chôn vùi, bốc hơi, ngưng kết thành vô thượng sức mạnh to lớn, đối với Đức Xuyên Gia Khang vào đầu đánh giết xuống.

"Không nghĩ được, một ngày kia, ta Đức Xuyên Gia Khang vậy mà sẽ trở thành người khác đá đặt chân."

Đức Xuyên Gia Khang gào to một tiếng, không vui không buồn, ném lại sinh tử, liều chết đánh một trận, trong tay trường đao gào thét, trong chớp mắt lên, liên tục tam đao, một đao nhanh hơn một đao.

Đao khí liên miên, mãnh liệt như biển triều, mang theo Đức Xuyên Gia Khang nói, Đức Xuyên Gia Khang ý chí, niềm tin của Đức Xuyên Gia Khang, mãnh liệt xuất thủ. Một đao trong đó, xé rách thiên địa, chia cắt biển rộng.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, chỉ là bước chân đạp mạnh, tựa như thần linh, tọa trấn biển rộng. Chủ Tể tương lai, gật gật đầu, liên tục ba quyền đánh giết xuất ra.

Một quyền rơi xuống, Đức Xuyên Gia Khang trong tay đao khí diệt, trường đao đoạn.

Lại một quyền rơi xuống, Đức Xuyên Gia Khang ngực sụp đổ, đại khẩu ho ra máu.

Đội đến cuối cùng một quyền, còn không có đánh tới trên người Đức Xuyên Gia Khang, Lâm Hoang liền thu tay, thở dài một tiếng, mục quang nhìn về phía Đại Phán giầu.

Đức Xuyên Gia Khang cuối cùng là quá già rồi, tiếp tục bạo phát, tiếp tục chiến đấu, hấn khí huyết căn bản vô pháp chèo chống, chịu Lâm Hoang hai quyền, liền đã đến cực hạn, đệ tam quyền còn chưa thật sự rơi xuống, vền vền chỉ là quyền phong chỗ qua, Đức Xuyên Gia Khang cuối cùng một chút Linh Hồn Chi Hỏa, liền bị chôn vùi.

Nhất Đại Tông Sư, Chủ Tể Tang Quý giới mười vạn niên lịch Sử Đức Xuyên Gia Khang, chết.

"Đức Xuyên quân, một đường đi hảo." Đại Phán giầu mục quang bình tĩnh, đến lúc này, cái gì bị phẫn, cái gì hùng tâm cũng đã tan vỡ, cuối cùng là khổ tu vài vạn năm thành tựu đại thánh, tâm trí như sắt, dù cho đối mặt tử vong, cũng bình tĩnh, hùng hồn chịu chết, thật ra khiến Lâm Hoang có chút bội phục.

"Ra tay đi." Đại Phán giầu chợt cười to một tiếng, trong mắt bốc cháy lên hùng lực chiến ý, "Một cái võ sĩ, có thể được người khác đánh chết, tổng số khá già chết già trên giường. Lâm Hoang, hôm nay chúng ta lấy tử vong thành toàn uy danh của ngươi. Thỉnh!"

Vừa nói xong, Đại Phán giầu đối với Lâm Hoang há miệng cúi đầu, đập đập trùng liên tục bước ra ba bước, không sợ không sợ, hướng về Lâm Hoang công giết qua.

Lâm Hoang mục quang băng lãnh, đoán được Đại Phán giầu tâm tư, "Nghĩ lấy tử vong của các ngươi tới hóa giải phần nợ của ta sao?"

Lâm Hoang lắc đầu, chẳng biết có được không, giờ tay, nắm tay.

Quyền kinh dữ dội, hai người trong chớp mắt giao thủ ba mươi quyền. Một quyền nhanh hơn một quyền, nước biển bị đánh bạo, thiên không cũng bị đánh cho trầm thấp, phá toái, vô biên khí kinh tàn sát bừa bãi vạn dặm, phá hư thế giới, lộ ra băng lãnh tinh mạch Vực Ngoại Tinh Không.

Ba mươi quyền, Lâm Hoang lạnh lùng thu quyền.

Đại Phán giầu ngẩng đầu đứng thẳng hư không, ngang nhiên bất động, trong ánh mắt hung mãnh dữ dội, chiến ý kinh thiên, cứ như vậy nhìn nhìn Lâm Hoang, phía sau là Tang Quý giới quen thuộc thổ địa.

Đồng!

Bỗng nhiên một tiếng âm vang hữu lực tiếng vang, Đại Phán giầu một tiếng trống vang lên quỳ rạp xuống đất, cúi đầu xuống, thần phục trước mặt Lâm Hoang, đã từng ngạo thị thiên địa, kiêu ngạo bất tử, Chủ Tể Tang Quý giới vạn mệnh vạn năm Thánh Sư, tại tử vong cuối cùng một khắc, rốt cục lần đầu tiên cúi đầu sọ.

Hắn không phải là đang cầu xin làm cho, hắn là vì hàng tể Tang Quý Tộc đang cầu xin được Lâm Hoang tha thứ.

Lâm Hoang mặt không biểu tình,

Chỉ là lạnh lùng nhìn nhìn Đại Phán giầu, cảm giác thân thể của hắn bắt đầu băng lãnh, linh hồn của hắn bắt đầu biến mất, Lâm Hoang một mực không nói gì, chỉ là mục quang băng lãnh, nhìn về phía hư không.

Đại Phán giầu rốt cục tuyệt vọng, đột nhiên ngẩng đầu, gắt gao nhìn chăm chăm Lâm Hoang, mục quang băng lãnh oán độc, "Ta, chết không nhắm mắt a!"

Nói xong, liền bảo trì nhìn hằm hằm Lâm Hoang mục quang, triệt để chết đi.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, cúi đầu nhìn nhìn bàn tay của mình.

Là dịch, Đức Xuyên Gia Khang, Đại Phán giầu, từng hạ thanh tú, thuyền càn năm lang, điển trung một lang, Chủ Tể Tang Quý Tộc vài vạn năm vạn mệnh, trở thành Tang Quý Tộc biểu tượng tinh thần, mấy đời người thần tượng năm vị Thánh Sư, tất cả đều bị Lâm Hoang nhất nhất đánh chết.

Như thế kết cục, không người nào dám tin tưởng, nhưng tất cả mọi người biết sau trận chiến này, Lâm Hoang thực lực rốt cuộc không người dám nghi vấn, Tang Quý Tộc dùng năm vị Thánh Sư tử vong, thành tựu uy danh của Lâm Hoang.

Giờ khắc này, toàn bộ Tang Quý giới, đều tại Lâm Hoang thân ảnh dưới lạnh run, lặng ngắt như tờ.

Lâm Hoang mục quang băng lãnh xuyên thấu, thăm nhून vô căn cứ, xem thấu hết thấy, trầm mặc nhìn nhìn hư không.

Nguyên Thiên Cương che chở Thôn Bảo cùng Hắc Nhân Kiệt, có chút kích động chạy tới.

"Chúc mừng đại thánh, chúc mừng đại thánh. Văn Thành Vũ Đức, tung hoành thiên địa, không người có thể địch!" Thôn Bảo mồm mép nhanh, vừa xuất hiện, lập tức cao giọng kêu la.

Nhìn nhìn Đức Xuyên Gia Khang đám người bị đánh chết thi thể, dù cho đã chết, thể nhưng một cái đại thánh thi thể, chết không nhắm mắt, mục quang chỗ qua, như cũ để cho Hắc Nhân Kiệt da đầu run lên, khó có thể tin.

Bị Lâm Hoang đánh chết đại thánh nhiều. Nhưng bất kể là tổ nữ giới, hay là đại mật giới mấy vị kia, đều thanh danh không hiển, tuy Hắc Nhân Kiệt biết sự cường đại của bọn hắn, nhưng chung quy không có quá trực quan cảm thụ.

Nhưng Đức Xuyên Gia Khang đám người không đồng nhất, mấy người kia thanh danh cực thịnh, dù cho tại Nhân giới cũng có không ít người sùng bái. Có thể nói rất nhiều người đều là nghe mấy người bọn hắn nổi danh lớn lên.

Nhưng bây giờ này nắm vị nhân vật trong truyền thuyết, tất cả đều biến thành thi thể lạnh băng, chết ở Lâm Hoang quyền xuống. Như thế kết cục, để cho Hắc Nhân Kiệt có chút hô hấp khó sở, nhìn nhìn Lâm Hoang bóng lưng, thậm chí có chút liềm lòi đều giằng không ra ngoài.

Nguyên Thiên Cương hít sâu một hơi, đối với Lâm Hoang chiến tích không có cảm thấy ngoài ý muốn, trầm ổn đi đến Lâm Hoang trước người, thấp giọng nói: "Su tôn, kế tiếp thế nào?"

Nghe nói như thế, Hắc Nhân Kiệt cùng Thôn Bảo cũng lập tức nhìn sang.

Lâm Hoang nhìn nhìn bàn tay của mình, nhàn nhạt mở miệng, "Làm cho người ta đem thi thể của bọn hắn lĩnh trở về. Bảo cho bọn họ, ba ngày, ta đi kinh đô bãi phỏng Nhất đạo lưu đạo tràng."

Một câu, ba người đều kinh sợ.

Hắc Nhân Kiệt hô hấp dồn dập, Thôn Bảo cùng Nguyên Thiên Cương có lẽ không biết rõ Lâm Hoang ý tứ của những lời này, nhưng hắn như thế nào không hiểu.

Đánh chết Tang Quý giới năm vị Thánh Sư, chẳng những không đi, còn muốn người đem thi thể lĩnh trở về. Hắc Nhân Kiệt gần như có thể tưởng tượng cử động lần này sẽ như thế nào kích thích đến toàn bộ Tang Quý giới. Chớ nói chỉ là, Lâm Hoang còn quyết định ba ngày đi bãi phỏng Nhất đạo lưu đạo tràng.

Như vậy hành vi, thật giống như Lâm Hoang đi dùng nhân gia làm khách, đánh chết đối phương tổ tông, để cho người khác đem thi thể lĩnh trở về. Còn muốn đi tham quan tổ từ.

Như thế hành vi, thật sự là quá mức bá đạo. Cho dù là Hắc Nhân Kiệt đều cảm thấy có hay không có điểm khinh người quá đáng.

Nhưng Lâm Hoang nếu như mở miệng, tự nhiên không người nào dám phản đối.

Ba người thương lượng một chút, từng người bốn tẩu, một mặt tìm cái tân chỗ ở, một mặt đem tin tức truyền bá ra ngoài, rất nhanh toàn bộ Tang Quý giới đều sôi trào. Bị Lâm Hoang trọng thương Lưu Hoa Kiếm Thánh, vừa mới có chút chuyển biến tốt đẹp, nghe được tin tức này, trực tiếp thổ huyết ba lít, hôn mê bất tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 128: Người quá địch quốc

Trên thực tế tình huống so với Hắc Nhân Kiệt trong tưởng tượng càng thêm đáng sợ. Tin tức một truyền bá ra ngoài, toàn bộ Tang Quý giới đều lâm vào một loại cực độ bị phản tâm tình, cả tộc cùng buồn bã, ngàn người chỉ trích.

Cho dù là Nguyên Thiên Cương cũng hiểu được nội tâm có chút bất an, trực diện một chủng tộc bị phản, trực diện một cái thế giới căm thù, người quá địch quốc, đơn giản bốn chữ, nói đến nhẹ nhõm. Nhưng chân chính đối mặt, Nguyên Thiên Cương mới biết được đây là như thế nào trầm trọng áp lực.

Liền ngay cả luôn luôn không sợ trời, không sợ đất Thôn Bảo cũng cảm thụ sợ hãi bất an, cũng không dám có ra ngoài, lo sợ bất an, chỉ cần tựa ở Lâm Hoang bên chân, mới có thể cảm nhận được an ổn.

Thôn Bảo bắt đầu với rùa đen rút đầu, Nguyên Thiên Cương cùng Hắc Nhân Kiệt lại chỉ có thể kiên trì tiếp tục xử lý Lâm Hoang phân phó chuyện kế tiếp tình.

Đức Xuyên Gia Khang đám người thi thể giao tiếp, Lâm Hoang không có ra mặt, tất cả đều là Nguyên Thiên Cương cùng Hắc Nhân Kiệt một tay lo liệu.

Trước hết nhất đến đây chính là hợp khí đạo đệ tử, một vị Á Thánh đầu lĩnh, bất quá mười mấy người, tất cả đều bạch y tổ hiệu, cái trán cột bạch sắc chiến mang, thần sắc bị phản, không có người nói chuyện, trầm mặc băng lãnh. Nhưng ai cũng có thể phát giác được những người này trong nội tâm công

tác chuẩn bị giống như núi lửa đồng dạng phần nộ.

Hắc Nhân Kiệt yết hầu hơi khô khát, cũng chỉ có mười mấy người, nhưng hắn vẫn cảm giác được Thiên Quân Vạn Mã thâm thiết chém giết xao động, liếm liếm bờ môi, Hắc Nhân Kiệt muốn nói chút gì đó, nhưng vừa chạm vào đựng phải đối phương ánh mắt lạnh như băng, Hắc Nhân Kiệt nên cái gì lời đều cũng không nói ra được.

Trầm mặc mà chống đỡ, yên lặng nhìn đối phương kinh cần khiêng đi thuyền cang năm lang thi thể.

"Đề cao tinh thần." Nguyên Thiên Cương vỗ Hắc Nhân Kiệt đầu vai, không sợ không sợ, nhìn nhìn hộp khí đạo đệ tử rời đi, thấp giọng nói: "Đây là tra tấn, không phải là không cơ duyên. Có thể trực diện một chủng tộc bị phản, một cái thế giới sát cơ. Người quá địch quốc, chuyển đi này không tệ."

Hắc Nhân Kiệt quay đầu, rất muốn cười nhạo một chút Nguyên Thiên Cương, nhưng trông thấy Nguyên Thiên Cương tựa hồ càng thêm cao ngất thân hình, như có điều suy nghĩ.

"Đây là tốt nhất ma luyện. Thôn Bảo vô pháp thừa nhận, là cái bất hạnh của nàng. Trong lòng ngươi phải có chuẩn bị, ba ngày sau khi kinh đô hành trình, có lẽ không người dám lại hướng sư tôn xuất thủ. Thế nhưng ngươi chúng ta người, sợ là tránh không được sẽ bị khiêu chiến."

Nguyên Thiên Cương suy đoán Lâm Hoang dụng ý, trong nội tâm suy đoán này có lẽ cũng là Lâm Hoang lưu cho khảo nghiệm của hắn.

Hắc Nhân Kiệt như có điều suy nghĩ, trả lại không kịp tí mĩ suy tính thâm ý trong đó, Không Thủ Đạo Tràng đệ tử liền đã tới. Tựa hồ là có loại nào đó ăn ý ước định, đến đây Không Thủ Đạo Tràng đệ tử, cũng là từ một vị Á Thánh đầu lĩnh, bạch y tổ hiệu, một đường trầm mặc, băng lãnh mục quang, làm cho người ta tim đập nhanh.

Đợi cho Không Thủ Đạo Tràng vị Á Thánh kia tiếp nhận Đại Phản giấu thi thể, trong đó có một vị đệ tử đột nhiên bạo phát, "Lâm Hoang! Xuất ra!"

Nguyên Thiên Cương mục quang lạnh lẽo, nhìn về phía người kia, "Kẻ giết người, người vĩnh viễn phải giết! Nếu ngươi muốn vì Đại Phản giấu báo thù, cứ việc ra tay!"

"Cút khai mở! Để cho Lâm Hoang xuất ra!" Người kia bị phản thét dài.

Hắc Nhân Kiệt thấp giọng nói, "Là Đại Phản giấu cửu thế tôn. Đại Phản Cối Diệp."

Nguyên Thiên Cương gật gật đầu, tiến lên trước một bước, "Chính là Tang Quý một đao đích thân tới, cũng không có tư cách để ta sư tôn ra mặt. Ngươi là Đại Phản Cối Diệp. Rất tốt, ta là Nguyên Thiên Cương. Nếu ngươi nên vì Đại Phản giấu báo thù, liền ra tay đi."

"Hào, hào, hào! Quả nhiên có nó sư tât có nó đồ! Lâm Hoang không đi ra, ta trước hết giết ngươi!" Đại Phản Cối Diệp hiển nhiên rất được Đại Phản giấu yêu thích, tại Không Thủ Đạo Tràng địa vị rất cao, luân phiên rít gào, chính là vị Á Thánh kia đều không nói gì ngăn trở.

Đại Phản Cối Diệp đập đập trường tiến lên trước ba bước, sắc mặt bị phản, sát cơ đầy trời, mang theo lấy toàn bộ Không Thủ Đạo Tràng, thậm chí toàn bộ Tang Quý giới bị phản, đột nhiên xuất thủ, đánh ra kinh diễm đến cực điểm một quyền, làm cho người ta lưu luyến.

"Đại buồn bã sau khi tất có tình hình chung, trên dưới một lòng, ngươi có lẽ có thể trở thành không kém cõi Đại Phản giấu thiên tài. Đáng tiếc, ngươi không đủ nhãn nại." Nguyên Thiên Cương thờ dài một tiếng, bỗng nhiên xuất thủ.

Mạnh mẽ bá đạo, trong lúc nói chuyện, toàn bộ đều Lâm Hoang hương vị, liên tục ba quyền, không có biến hóa, bụng dạ thẳng thắn, nhưng lại có Lâm Hoang loại kia trọn vẹn một thể bá đạo hung mãnh.

Hành gia vừa ra tay, liền biết có hay không.

Nguyên Thiên Cương vừa ra tay, Không Thủ Đạo Tràng vị Á Thánh kia liền đồng tử co rút lại, biết Đại Phản Cối Diệp không phải là đối thủ của Nguyên Thiên Cương, khẽ quát một tiếng, liền muốn ra tay trợ giúp Đại Phản Cối Diệp.

Nhưng vị Á Thánh kia vừa mới động, liền cảm giác được một cổ trấn áp thiên địa, phách tuyệt đương thời khí phách áp chế xuống, như uy như ngục, như Tinh Không đại địa đồng dạng, làm cho người ta chỉ có thể nhìn lên thần phục.

"Lâm Hoang." Vị Á Thánh kia lạnh lùng phun ra hai chữ, ánh mắt nhìn hướng phía sau cửa, hắn biết Lâm Hoang đang ở bên trong, nhưng hắn vẫn không dám, không thể vọt vào, vì Đại Phản giấu báo thù.

Lâm Hoang đánh chết năm vị Thánh Sư tin tức, làm cho cả Tang Quý giới chấn động, vô số người bị phản, muốn giết chết Lâm Hoang. Nhưng cũng bị Tang Quý một đao ép xuống.

Vị Á Thánh này trong nội tâm cũng minh bạch, đối mặt có thể đánh chết năm vị Thánh Sư Lâm Hoang, mặc dù toàn bộ Tang Quý Tộc toàn thể xuất động, cũng không có khả năng tổn thương tới Lâm Hoang nửa điểm. Cho nên bọn họ chỉ có thể nhịn.

Trên đời chuyện thống khổ nhất cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Nhưng vị Á Thánh này biết mình phải nhịn, tại Tang Quý một đao không có tìm được có thể chống lại lực lượng Lâm Hoang lúc trước, toàn bộ Tang Quý Tộc đều chỉ có thể chịu, nhẫn, nhẫn!

Đem phần nộ trong lòng, bi thương, bi thương tất cả đều hóa thành phát triển lực lượng, thẳng đến có một ngày, bài sơn đảo hải bạo phát đi ra, hoặc là hủy diệt toàn bộ Tang Quý Tộc, hoặc là hủy diệt Lâm Hoang.

Cho nên vị Á Thánh này nhìn, nhưng xoay chuyển ánh mắt, thấy được Nguyên Thiên Cương băng Lãnh Vô Tình, liên tục ba quyền, sòng sò sò đánh vỡ Đại Phán Cối Diệp phòng ngự, quyền qua, Đại Phán Cối Diệp đại khẩu ho ra máu.

Vị này con mắt của Á Thánh nhất thời đỏ lên, đủ loại tâm tình tại trong lòng rít gào, nhưng cuối cùng vị Á Thánh này chỉ là thở dài một tiếng, nhắm mắt lại, phảng phất như vậy cũng không biết Nguyên Thiên Cương tiếp theo quyền, triệt để đánh chết Đại Phán Cối Diệp.

Tới thời điểm, Không Thủ Đạo Tràng đệ tử mang theo đầy ngập phần nộ, bi thương, bi thương, thời điểm ra đi, bọn họ mang theo hai cổ thi thể, một cổ là Đại Phán giầu, một cổ là Đại Phán Cối Diệp.

Nguyên Thiên Cương trầm mặc nhìn đối phương rời đi, bỗng nhiên quay đầu hướng Hác Nhân Kiệt nói: "Chuẩn bị cho tốt a. Lần này, sư tôn là chuẩn bị triệt để đánh nát Tang Quý Tộc ý chí, tan vỡ Tang Quý giới tinh thần."

"Trong đó hung hiểm, so với Đức Xuyên Gia Khang đám người ám sát, chỉ có hơn chứ không kém"

Nguyên Thiên Cương trầm thấp nói qua, trong mắt hiện lên một tia chiến ý, "Người quá địch quốc, người quá địch quốc. Rất tốt, rất tốt. Chỉ là đánh chết năm vị Thánh Sư uy danh, đâu so ra mà vượt đánh nát một chủng tộc ý chí, tan vỡ một cái thế giới tinh thần, tới rung động."

"Tang Quý Tộc làm sai chuyện, liền muốn trả giá xứng đáng giá lớn. Sư tôn lần này là chuẩn bị giẫm lên toàn bộ Tang Quý Tộc thi thể, du ngoạn sơn thủy tuyệt đỉnh. Trông trơn chỉ là năm vị Thánh Sư tử vong, này không đủ, không đủ, xa xa không đủ."

Hác Nhân Kiệt nghe rõ ý tứ của Nguyên Thiên Cương, gật gật đầu, hít sâu một hơi, nhìn không được mục quang nhìn về phía phía sau cửa, hẳn biết Lâm Hoang tất nhiên ở bên trong nhắm mắt tự học.

Chưa bao giờ có một khác, như lúc này đồng dạng, để cho hắn phát giác được Lâm Hoang cùng hắn ở giữa to lớn chênh lệch.

Tại hắn, Nguyên Thiên Cương, Thôn Bảo ba người vẫn còn ở vì người này quá địch quốc bầu không khí cảm thấy khẩn trương, bất an thời điểm, Lâm Hoang mục quang đã nhìn vào nơi cực xa.

Đánh nát một chủng tộc ý chí, tan vỡ một cái thế giới vận mệnh.

Chỉ có này, tài năng chứng minh Lâm Hoang vô thượng uy danh.

PS: Đầu tiên cảm giác Tạ Thư hữu (gấp hoàng đế chết toi) khen thưởng. Sau đó, ngày mai bạo phát! Canh [1] rạng sáng dâng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 129: Đi đến kinh đô

Bấp bênh, theo cuối cùng chạy tới Nhất đạo lưu đạo tràng linh đi Đức Xuyên Gia Khang thi thể, cho dù là lấy Nguyên Thiên Cương đám người cũng có thể nhìn ra ngưng kết tại Tang Quý giới trên bầu trời thảm thiết tình hình chung.

Mưa gió sắp đến, bất bênh, thảm thiết xao động tình hình chung, càng diễn càng liệt, Tang Quý Tộc toàn bộ chủng tộc theo năm vị Thánh Sư thi thể bị đuổi về, triệt để ngưng tụ thành một cổ dây thừng, trên dưới một lòng, đem phần nộ, bi thương, bi thương đều áp lực tại trong lòng, lẳng lặng cùng chờ đợi ba ngày sau đến.

Kinh đô.

Tang Quý giới vô đạo trung tâm, quyền lợi trung tâm, văn hóa trung tâm.

Nơi này là Nhất đạo lưu đạo tràng địa phương. Với tư cách là Đức Xuyên Gia Khang đệ tử, Tang Quý một đạo khoanh chân ngồi ở Nhất đạo lưu đạo tràng bên trong.

Trước mặt của hắn ngồi đầy Tang Quý giới đại nhân vật, quân bộ, chính trị bộ, gần như có thể Chủ Tể toàn bộ người của Tang Cốc Giới vật lúc này tề tụ

một nhà, lẳng lặng nhìn nhìn bày đặt ở trong đạo tràng tâm Đức Xuyên Gia Khang thi thể.

Tang Quỷ một đao bạch y tổ hiệu, trên gối vượt qua để đó trường đao, lẳng lặng nhìn nhìn Đức Xuyên Gia Khang thi thể.

Hắn là Đức Xuyên Gia Khang đệ tử đặc ý nhất, hiện giữ Nhất đao lưu đạo tràng đạo chủ, cũng là Tang Quỷ giới công nhận đệ nhị cao thủ. Là Tang Quỷ giới duy hai có thể nhập chủ thần bia tồn tại, thậm chí tại thần bia trên bài danh so với Lâm Hoang cao rất nhiều, bài danh đệ bát ngàn bảy trăm ba mươi năm.

Lúc này theo Đức Xuyên Gia Khang đám người tử vong, Tang Quỷ một đao là được Tang Quỷ Tộc tất cả mọi người người tâm phục.

"Tang Quỷ một đao. Ngươi muốn nhần, liền một mực nhìn xuống hảo! Hiện tại bên ngoài tình cảm quần chúng mãnh liệt, tất cả mọi người tại nhìn nhìn chúng ta. Ngươi lại làm cho chúng ta giới nhần! Chúng ta xương cốt còn không gãy! Nếu như ngươi không dám ra tay, muốn làm rửa đen rút đầu, tùy ngươi! Ta đã liên lạc hợp khí đạo, hỗn tạp nhào nói, năm nhần nói, Thần Thuật đạo đợi lưu phái, quyết định ba ngày cùng Lâm Hoang tử chiến đến cùng!"

Một người đứng lên, là quân bộ đại nhân vật.

Tang Quỷ một đao mặt không biểu tình, chỉ nhìn lấy Đức Xuyên Gia Khang thi thể.

"Ngu ngốc!" Lại có người nhìn không được đứng người lên, khề quát một tiếng, chỉ vào Tang Quỷ một đao, "Tang Quỷ một đao, ngươi vĩnh viễn không thành được Đức Xuyên quân! Bởi vì ngươi quá nhất gan! Ta ba vạn vạn đồng bào, trên dưới một lòng, chính là thần linh cũng phải bị run rẩy. Tang Quỷ một đao, vì tộc hy sinh thân mình thời điểm đến. Đức Xuyên quân bọn họ đã vì chúng ta chủng tộc ném đầu lâu, vậy nhiệt huyết, hiện tại giờ đến phiên ngươi ta."

"Nhân giới có vài câu nói hay lắm, thà làm ngọc vỡ không làm ngói lành. Bây giờ không phải là ản nhần thời điểm!"

Tang Quỷ một đao mục quang lạnh lùng, ngẩng đầu nhìn mắt người kia, thủ chương khẽ động, rút đao lên, bá một chút, thế như tia chớp, không người có thể thấy rõ, trong chớp mắt mà qua, người kia trong nội tâm cả kinh, lao đảo ngã ngửa trên mặt đất, dọa xuất một thân mồ hôi lạnh.

"Hiện tại, ta làm chủ." Tang Quỷ một đao nhàn nhạt mở miệng, thu đao vào vỏ, mục quang như đao, những nơi đi qua, không người dám nhìn thẳng hắn.

Hừ lạnh một tiếng, Tang Quỷ một đao thấp giọng nói: "Phế vật. Các ngươi ngay cả ta cũng không dám làm trái. Nói chuyện gì đối phó Lâm Hoang. Các ngươi những cái này sâu mọt, chỉ biết lãng phí ta Tang Quỷ Tộc nhiệt huyết, đùa bỡn dân ý."

Tang Quỷ một đao đứng dậy, trong tay cầm đao, lạnh lùng nói: "Các ngươi hiện tại biết nên tôn trọng cường giả. Ta mạnh hơn các ngươi, cho nên các ngươi đều muốn nghe ta. Chẳng lẽ các ngươi cho rằng có thể đánh chết năm vị Thánh Sư Lâm Hoang không đủ mạnh? "

"Vớ vẩn! Cường giả vì tôn! Lão sư sắp chết thời điểm, cũng không quên báo cho chúng ta không muốn báo thù, bởi vì hắn biết Lâm Hoang tình hình chung đã thành, bọn họ dùng tử vong thành tựu uy danh của Lâm Hoang. Lập nên ta Tang Quỷ Tộc chưa bao giờ có hi sinh! Mà các ngươi, còn muốn mai táng toàn bộ Tang Quỷ Tộc tới thành tựu uy danh của Lâm Hoang sao!"

Tang Quỷ một đao mục quang chỗ qua, không người dám nhìn thẳng hắn, "Quốc nạn vào đầu. Chư quân hỡi là đồng tâm hiệp lực,

Chịu nhục."

"Nhần, như thế nào nhần!" Có người nhìn không được chất vấn, "Chẳng lẽ liền tro mắt nhìn Lâm Hoang điều vô dương oai đến đây, đánh nát chúng ta lưng, tan vỡ ý chí của chúng ta?"

"Các ngươi có xem qua sự tự liệp sát sao? Nhần nại là so với xúc động càng lực lượng cường đại." Tang Quỷ một đao có chút bất đắc dĩ, Tang Quỷ Tộc những năm nay quá như ý, tất cả mọi người tự tin to ra, lại là đã quên bọn họ nội tình chưa đủ, thủy chung chỉ là một cái nhỏ yếu thế giới, không có thần linh với tư cách là dựa vào.

Chỉ là một cái Tang Quỷ giới, tại Lâm Hoang cường giả như vậy trước mặt, không đáng nhắc tới.

"Tang Quỷ một đao. Ngươi quá mềm yếu, không xứng quyết định Tang Quỷ Tộc vận mệnh. Ta đã thông tri tại phía xa Thiên Nhân giới Sơn Bản Nhất Phu." Có người mở miệng nói.

"Ngu ngốc!" Tang Quỷ một đao trong chớp mắt nổi giận, trường đao ra khỏi vỏ, muốn đem người kia chém giết.

Keng!

Một tiếng vù vù, một chút quang đáng lên, ngăn trở Tang Quỷ một đao trường đao, một cái bao phủ tại quang ảnh trung thân ảnh giẫm chặn tại chỗ đi ra.

"Sơn Bản quân!"

"Sơn Bản Nhất Phu!"

Ánh mắt mọi người đều nhìn về đột nhiên người xuất hiện, mặt mày thanh tú, thoát nhìn vẫn nhược Như Thụ sinh đồng dạng, bao phủ tại quang ảnh, thần thánh, làm cho người ta muốn cúng bái.

"Son Bản Nhất Phu." Tang Quý một đao từng chữ một mở miệng, bình tĩnh trở lại, ngữ khí có chút cô đơn, "Người không nên trở về."

"Ta đã luyện thành đại Quang Minh Thần thuật." Son Bản Nhất Phu, Tang Quý giới đệ nhất cao thủ, liền Thiên Nhân giới cũng không tiếc giá lớn lời kéo tuyệt thế đại thánh.

"Ăn nhấm là so với xúc động càng thêm lực lượng cường đại. Tang Quý một đao, người rất tốt." Son Bản Nhất Phu chậm rãi mở miệng, ngữ khí bình tĩnh, đối với Đức Xuyên Gia Khang thì thể đã bái bái, "Người có thể tiếp tục ăn nhấm, bảo trụ ta Tang Quý Tộc truyền thừa."

"Nhưng ta sẽ không."

Son Bản Nhất Phu nhàn nhạt nói xong, xoay người rời đi, những người khác chần chờ một chút, đi theo Son Bản Nhất Phu sau lưng nối đuôi nhau rời đi, chỉ để lại Tang Quý một đao một người xếp bằng ở đạo tràng, trên gối thả đao, thở thật dài một tiếng.

Ba ngày trong đó, theo Son Bản Nhất Phu đến, toàn bộ Tang Quý giới hăm vào một loại cuồng nhiệt trong không khí. Được vinh dự Tang Quý giới đệ nhất cao thủ Son Bản Nhất Phu, lại tu luyện thành Thiên Nhân giới Chấn Nhị vạn giới đại Quang Minh Thần thuật, uy vọng đến đỉnh, liền tiếp ba ngày, cưỡi ngựa xem hoa tế bái Đại Phán giáo đám người, liền buông xuống hết thảy, tĩnh tâm đứng ở Nhất đạo lưu đạo tràng, lặng lẽ chờ đợi Lâm Hoang đến.

Mà Tang Quý một đao, trực tiếp bị quên lãng.

"Ăn nhấm là so với xúc động càng thêm lực lượng cường đại." Tang Quý một đao sâu kín thở dài một tiếng, nhìn về phía thiên không, ngày thứ ba, Lâm Hoang hẳn là đã xuất phát, rất nhanh sự thật sẽ chứng minh hết thảy.

Dù cho Son Bản Nhất Phu đã luyện thành đại Quang Minh Thần thuật, dù cho bây giờ Son Bản Nhất Phu tại thần bia bên trong bài danh đã vượt qua Tang Quý Tộc các thời kỳ đại thánh, xưa nay chưa từng có Cao cư đệ 2000 bảy trăm năm mười tám.

Nhưng Tang Quý một đao biết, trước mặt Lâm Hoang, thực lực như vậy, không đủ, xa xa không đủ.

"Sư tôn. Tình huống có biến. Tang Quý Tộc đệ nhất cao thủ Son Bản Nhất Phu trở về. Hiện tại thần bia bài danh đã nhảy lên đến đệ 2000 bảy trăm năm mười tám."

Đi đến kinh đô lúc trước, Nguyên Thiên Cương đem mới nhất tin tức báo cho biết Lâm Hoang.

Lâm Hoang gật gù đầu, nhìn nhìn Tang Quý giới thiên không, "Hào một mảnh bao la hùng vĩ núi sông, đáng tiếc."

Vừa nói xong, Lâm Hoang mặt không biểu tình, dẫn Nguyên Thiên Cương ba người hướng về kinh đô mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 130: Mặc dù 0 vạn người

Tang Quý giới, kinh đô.

Được vinh dự Tang Quý giới đệ nhất cao thủ, lúc này thần bia bài danh cao tới 2000 bảy trăm năm mười tám Son Bản Nhất Phu đang tại diễn võ. Hắn vừa mới quan sát Lâm Hoang cùng Đức Xuyên Gia Khang đám người đánh một trận hình ảnh.

So với việc đồng dạng quan sát hình ảnh những người khác, Son Bản Nhất Phu không có chán kinh, không có bối rối, rất là bình tĩnh. Tựa hồ nhìn ra những người khác trong mắt lo sợ bất an, Son Bản Nhất Phu vươn người đứng dậy, bỗng nhiên đánh ra một quyền.

Một quyền này rất chậm, nhìn không ra cái gì ý cảnh, thậm chí tại rất nhiều người trong mắt chính là bình thường một quyền, nhưng Tang Quý một đao biểu tình lập tức trở nên ngưng trọng, chấn kinh, ngừng đầu nhìn về phía trên không trung kia luân mặt trời.

Những người khác cũng phản ứng kịp, cùng Tang Quý một đao đồng dạng ngừng đầu, sau đó liền thấy được đỉnh đầu kia huy hoàng đại trong ngày, xuất hiện một cái chấm đen nhỏ, nhanh chóng khuếch tán, sau đó đột nhiên căng phồng lên, toàn bộ Tang Quý giới bỗng nhiên trở nên một mảnh đen kịt.

Son Bản Nhất Phu tự phụ thu tay lại, đứng thẳng đương trường, vô song Phong Thái, làm cho người ta thán phục.

"Một quyền che nhật. Sơn Bản quân, xem ra ngươi đã lĩnh ngộ được đại Quang Minh Thần thuật chân lý. Dung hợp quán thông, làm cho người ta bội phục, bội phục."

Có người lập tức mở miệng tán thưởng, Sơn Bản Nhất Phu một quyền này đích thực là mạnh mẽ vĩ đại, một quyền trong đó, lĩnh ngộ Quang Minh cùng Hắc Âm chân lý, nhìn qua tựa hồ vền vẹn chỉ là quyền ý mệnh mông, che đầy mặt trời.

Nhưng như Tang Quý một đạo cường giả như vậy cũng biết, Sơn Bản Nhất Phu một quyền này không chỉ là như thế, mà là chân chính lĩnh ngộ được Quang Minh chân lý, một quyền trong đó, đã có vài phần Thần Linh chúc uy thế. Quyền xuất, thì thế giới ám. Quyền thu, thì thế giới rõ ràng.

Chủ Tể Quang Minh, vận vẹo Hắc Âm, đều chỉ tại Sơn Bản Nhất Phu một ý niệm. Chỉ cần hấn nguyện ý, liền có thể hóa ban ngày vì Hắc Dạ, hóa Hắc Dạ vì ban ngày.

Một quyền sinh Nhật Nguyệt, một quyền nghịch ngày đêm, như vậy quyền pháp, đã không phải là phạm nhân có thể tưởng tượng cùng với tới, sống sờ sờ diệt diệt, ngày đêm hắc bạch, đều chỉ tại Sơn Bản Nhất Phu một ý niệm.

Huy hoàng như Thần Linh chúc đồng dạng, nếu là Sơn Bản Nhất Phu có thể có thành thần ngày, tất nhiên lại là kế tiếp Thần Linh chúc. Trọn mắt Tắc Thiên sáng, nhắm mắt Tắc Thiên Hắc.

Vô biên sức mạnh to lớn, làm cho người ta thần phục.

Sơn Bản Nhất Phu cười nhạt một tiếng, phát phát tay, "Chư quân. Cùng nỗ lực a."

Thuận miệng một câu, Sơn Bản Nhất Phu buông xuống dưới mục quang, "Tất cả giải tán đi. Ta ở chỗ này, liền đã đủ rồi."

"Sơn Bản quân. Hết thầy liền nhờ cậy ngươi rồi." Tất cả mọi người đối với Sơn Bản Nhất Phu đã bái ba bái, nối đuôi nhau đi ra, chỉ để lại trống trơn đạo tràng, Sơn Bản Nhất Phu đứng thẳng trung ương, tựa như Nhật Nguyệt Tinh thần, lẳng lặng chờ đợi Lâm Hoang đến.

Kinh đô, cơ hồ là tại Sơn Bản Nhất Phu ra quyền trong nháy mắt đó, Lâm Hoang liền đến được.

Trong nháy mắt mà qua Hắc Âm, làm cho người ta chấn kinh, Nguyên Thiên Cương mấy người đi theo Lâm Hoang cùng nhau đi tới, tầm mắt mở rộng ra, sớm đã không phải là Ngô Hạ A Mông (bé bắp chuối), có thể nhìn ra Thuần này hơi thở mà qua trong bóng tối chỗ bày ra mạnh mẽ to lớn cao ngạo, trong nội tâm tất cả giật mình, theo bản năng nhìn về phía Lâm Hoang.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, gật gật đầu, bước chân đạp mạnh, liền đi tiến vào kinh đô.

Lúc này kinh đô, không có ồn ào thanh âm, không có tà âm, bạch y tổ hiệu đám người chật ních đường đi, phóng tầm mắt đi qua, phảng phất toàn thành người đều đi tới trên đường.

Huy hoàng mấy ngàn vạn người, đầu đội khăn trắng, người mặc đồ tang, quỳ trên mặt đất, trầm mặc ánh mắt nhìn cửa thành phần cuối, một loại áp lực, bi ai, tức giận tâm tình phóng lên trời, giống như thực chất, mắt thường có thể thấy, tại kinh đô trên không ngưng kết, vận vẹo, thành tựu tình hình chung.

"Chiến đấu bắt đầu rồi." Nguyên Thiên Cương hít sâu một hơi, cùng sau lưng Lâm Hoang, một cước bước chân vào kinh đô.

Chính như Nguyên Thiên Cương nói đồng dạng, chiến đấu tại Lâm Hoang bước vào kinh Đô thành bước đầu tiên, liền đã bắt đầu.

Cái gọi là ngàn người chỉ trích, cái gọi là người quá địch quốc, cái gọi là trên dưới một lòng. Trực diện một chủng tộc bị thương, trực diện một cái thế giới phần nộ, ngay tại bước vào kinh Đô thành bước đầu tiên, liền đã bắt đầu.

Đừng nói mấy ngàn vạn người, chính là mấy ngàn vạn kiến hôi, mấy ngàn vạn dê bò hội tụ cùng một chỗ, cũng là một cỗ có thể nghịch hôm nào lực lượng Địa. Chính là thiên địa cũng phải tại chúng sinh ý chí dưới bị nghịch sửa,

Bị chinh phục.

Nhưng Lâm Hoang tới, cứ như vậy đạp trên mấy ngàn vạn Tang Quý Tộc mục quang, đạp trên toàn bộ tâm linh của Tang Quý Tộc, đi vào kinh Đô thành. Mục quang băng Lãnh Vô Tình, không sợ không sợ, cứ như vậy đón mấy ngàn vạn song bao hàm phần nộ, đau thương, sát cơ mục quang đi vào kinh đô, một bước, hai bước, ba bước.

Trăm dặm phổ dài, mấy ngàn vạn chúng sinh, chúng sinh tình hình chung, lại vô pháp dao động tâm tình của Lâm Hoang, không vui không buồn, bước chân kiên định.

Sau lưng Lâm Hoang, Nguyên Thiên Cương hít sâu một hơi, muốn học lấy Lâm Hoang bộ dáng, bất động như núi đi vào kinh đô, hấn cho là mình có thể làm được, thế nhưng là hấn xem thường một chủng tộc trên dưới một lòng dưới có khả năng ngưng tụ lại vô biên tình hình chung, mấy ngàn vạn song phần nộ mục quang ngưng thị, đủ để cho người tan vỡ.

Nguyên Thiên Cương toàn thân lỗ chân lông kịch liệt co rút lại, hấn bị này giống như thực chất đồng dạng phần nộ cùng sát cơ, kích thích đến gần như muốn không khống chế được, nhưng hấn vẫn còn ở cường ép khống chế, chỉ là bước chân trở nên cứng ngắc, tâm linh trở nên trầm trọng, khó khăn đi ra ba bước, liền cúi đầu xuống, không dám lần nữa trực diện mấy ngàn vạn ánh mắt của người, đại khẩu thở hỗn hển.

Mà Thôn Bảo cùng Hắc Nhân Kiệt lại càng là không chịu nổi, Thôn Bảo mới đi ra khỏi một bước, liền cứng ngắc ở chỗ cũ, không dám ở động đậy, đầu tựa vào trước ngực, có chút lạnh run. Mà Hắc Nhân Kiệt kiên trì đến bước thứ hai, bước thứ ba vừa mới nhắc tới, liền rút cuộc rơi không hạ xuống, mồ hôi lạnh chảy ròng, trong nháy mắt đang lúc liền làm ướt toàn thân cao thấp, dường như mới từ trong nước vớt lên đồng dạng.

Đây là chúng sinh lực lượng, đây là trực diện một chủng tộc, trực diện một cái thể giới khủng bố. Chính là ngày đó hào gọi ta như thần, làm giết hết người trong thiên hạ nhị đại mật tổ tới nơi này, chân chính trực diện một chủng tộc, một cái thể giới, sợ là cũng hô không ra nói như vậy tới.

Cổ kim vạn giới, có thể nghịch được thiên người của Địa vật, lại nghịch không được chúng sinh. Không thành thần, tại sao để cho chúng sinh đều rõ ràng người ý.

Mà giờ khắc này Lâm Hoang muốn đánh phá đây hết thấy, trực diện chúng sinh ý chí, trực diện thể giới vận mệnh, đây là cùng tình hình chung độ sức, lấy lực lượng một người, đánh vỡ chúng sinh ý chí, thay đổi thể giới vận mệnh.

Đây mới là lúc này kinh đô hành trình, Lâm Hoang địch nhân lớn nhất.

"Ai." Lâm Hoang bỗng nhiên thở dài một tiếng, dừng bước lại, không quay đầu lại, lẳng lặng nhìn thẳng ngàn vạn ánh mắt của người, lắc đầu, "Ta như cười, thì chúng sinh cười, ta như đau buồn, thì chúng sinh đau buồn. Đáng tiếc, đáng tiếc, ta không thể thành thần."

Chẳng ai ngờ rằng giờ khắc này, trực diện ngàn vạn người phẫn nộ, trực diện ngàn vạn người đau thương, Lâm Hoang không sợ không sợ, nghĩ đến dĩ nhiên là chính mình cùng thần linh trong đó còn kém ít nhiều.

Coi thường chúng sinh, lúc này Lâm Hoang bằng Lãnh Vô Tình, thể hiện được phát huy tác dụng vô cùng.

Bước chân đạp mạnh, Lâm Hoang dùng sức giẫm mạnh, toàn bộ kinh đô thành đột nhiên chấn động một chút, người ngã ngựa đổ, vô số người lên tiếng kinh hô, lần nữa rơi xuống đất, muốn tập hợp lại, muốn ngưng kết tình hình chung, nhưng Lâm Hoang chỉ là lắc đầu, tiếp tục đi phía trước.

Sau lưng Nguyên Thiên Cương ba người, thừa dịp kia trong chốc lát hỗn loạn, bước chân nhanh chóng, trốn sau lưng Lâm Hoang, thật dài phun ra một ngụm trọc khí, Lâm Hoang không tính cường tráng, nhưng lúc này tại Nguyên Thiên Cương ba người trong nội tâm, Lâm Hoang chính là hôm nay, này đây, Tinh Không này, Cao này son, ngăn cản hết thấy, trấn áp hết thấy.

Mặc dù ngàn vạn người, ta quyết rồi!

PS: Nói hôm nay bạo phát, Canh [2] tới. Cầu phiếu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 131: Sơn Bản 1 phu

"Hắn tới."

Tang Quỷ một đao bỗng nhiên mở miệng, mục quang xuyên qua hư không, phảng phất thấy được trăm dặm trên đường dài, Lâm Hoang tựa như quân lâm thiên địa, một bước một đám sinh.

Trầm thấp một tiếng, Tang Quỷ một đao lần nữa dưới chân đầu lâu, trước mặt là Đức Xuyên Gia Khang thi thể, trống rỗng linh đường, chỉ có hắn một người.

"Hắn tới." Tang Quỷ giới cái khác quyền lợi nhân vật cũng ở thấp giọng nói chuyện với nhau, mặc dù không có tận mắt thấy Lâm Hoang bước vào kinh đô, nhưng vừa mới chấn động, kia phảng phất có thể che đậy thiên địa, vạn vật chúng sinh ý chí bằng Lãnh Vô Tình, lại là giống như thực chất, giống như Lôi Đình, để cho tất cả mọi người trong lòng nặng nề, cúi đầu xuống, lẳng lặng nhìn qua Nhất đạo lưu đạo tràng, bên trong Sơn Bản Nhất Phu chậm rãi đứng lên.

"Người . . . .!"

Đơn giản ba chữ, từ Sơn Bản Nhất Phu trong miệng nói ra tới lại là âm điệu mạnh mẽ, chữ chữ như núi đồng dạng, rơi xuống đất âm vang hữu lực, toàn bộ đạo tràng, toàn bộ kinh đô, toàn bộ Tang Quỷ giới lúc này phảng phất cũng bị này ba chữ chỗ chấn động.

Gần như ngay tại Sơn Bản Nhất Phu ba chữ rơi xuống đất trong chớp mắt, Lâm Hoang thân ảnh xuất hiện ở Nhất đạo lưu đạo tràng trước cổng chính.

Mục quang như điện, Lâm Hoang ánh mắt lạnh như băng rơi vào Sơn Bản trên người Nhất Phu, đưa lưng về phía chúng sinh, cứ như vậy đứng ở ngoài cửa lớn, đỉnh thiên lập địa, không sợ không sợ.

Nguyên Thiên Cương ba người có chút lo sợ, biết chung kết thời khắc đến, thở cũng không dám thở mạnh, trốn ở Lâm Hoang sau lưng, không dám nhìn về phía trước, cũng không dám sau này nhìn. Đi phía trước là khí thế như cầu vồng, mang theo Tang Quý giới chúng sinh hi vọng mà đến Sơn Bản Nhất Phu, sau này là ngàn vạn chúng sinh, lời cuốn Tang Quý giới trên dưới một lòng tình hình chung.

Tiến thoái lưỡng nan, lúc này tại Nguyên Thiên Cương trong lòng ba người cũng không có đầu hiện lên ý nghĩ này, có chút lo lắng Lâm Hoang, nhìn không được ngẩng đầu nhìn hướng Lâm Hoang.

Lại thấy được Lâm Hoang lưng cao ngất như núi, đứng ở chỗ đó, như Tĩnh Không, như đại địa, như uy như ngục.

"Lâm quân. Thịnh." Sơn Bản Nhất Phu chậm rãi vươn tay, ý bảo Lâm Hoang tiến Nhập Đạo trận.

Lâm Hoang nhìn Sơn Bản Nhất Phu liếc một cái, bước chân đạp mạnh, tiến nhập Nhất đạo lưu đạo tràng.

Oanh!

Lâm Hoang đạp mạnh Nhập Đạo trận, đại môn lập tức đóng lại, ngăn cách hết thảy, Nguyên Thiên Cương ba người kinh hô một tiếng, muốn đi vào, lại là chậm một bước, thân thể lạnh buốt, cứng ngắc, bị giam ở ngoài cửa, không dám quay đầu lại, ngàn vạn song bi phần mục quang như Tĩnh Không núi cao, đủ để đề sập bất luận kẻ nào tâm linh.

Lâm Hoang quay đầu mắt nhìn đóng lại đại môn, không nói gì, nhìn về phía Sơn Bản Nhất Phu.

"Hôm nay, có thể mở cửa ra ngoài, chỉ có một người."

Sơn Bản Nhất Phu thanh âm, bình tĩnh, tự tin.

Nói xong, Sơn Bản Nhất Phu đối với Lâm Hoang hành một cái cổ xưa Tang Quý lễ tiết, tiếp tục mở miệng, "Đức Xuyên quân bọn họ làm một kiện rất chuyện ngu xuẩn, ý đồ để cho một cái đại thánh chết ở một hồi âm mưu, một hồi ám sát. May mắn, bọn họ lấy được chính mình xứng đáng trừng phạt."

Những lời này vừa ra, Lâm Hoang đều có chút kinh ngạc Sơn Bản Nhất Phu ý nghĩ, nhưng rất nhanh liền gật gật đầu, giống như cười mà không phải cười, "Người tu chính là truyền thống Tang Quý võ sĩ đạo."

"Không sai." Sơn Bản Nhất Phu gật gật đầu, "Một cái võ sĩ, có thể chết trận tại làm cho người kính nể trong tay địch nhân, đây là một kiện vinh quang sự tình."

"Cho nên lâm quân, thịnh không cần lo lắng có âm mưu gì, tương phản, ta vì các hạ chuẩn bị long trọng sân khấu. Mặc dù có điểm vội vàng, nhưng vẫn là hi vọng chiến đấu của người, có thể đạt được cái khác đại thánh tán thành."

Lâm Hoang gật gật đầu, mục quang thâm nhuận hư không, nắm chắc hết thảy chân thật, lập tức biết đạo tràng trung hình ảnh lúc này đang bị những người khác quan sát. Vài đạo nếu có thực chất mục quang thâm nhuận ức vạn dặm hư không, rơi xuống đạo tràng, tựa như âm thầm nhìn xem mảnh thú.

"Để cho lâm quân lo lắng." Sơn Bản Nhất Phu chậm rãi mở miệng, "Lúc này Quan Chú trận chiến đấu này có Thiên Nhân giới Quang Minh thánh Thiên Sư Miller Điện hạ, Yêu giới bình thiên đại thánh Liễu Sinh quân, Phong Thần giới vô thường đại thánh phong vô thường quân, đương nhiên còn có Nhân giới Vô Thủy đại thánh Hứa Trọng Nhất quân."

Từng cái một như sấm bên tai danh tự từ Sơn Bản Nhất Phu trong miệng phun ra, từng cái đều là thần bìa trên bài danh một ngàn bên trong Vô Địch Đại Thánh, lúc này vậy mà đều nhận được Sơn Bản lời mời của Nhất Phu, chứng kiến cuộc chiến đấu này.

Tuy không phải là chân thân hàng lâm, nhưng Lâm Hoang cùng Sơn Bản Nhất Phu đều rõ ràng biết, tu luyện đến bọn họ kia to như vậy bước, hiển thánh nhân gian, dù cho cách xa nhau vạn giới, cũng có thể trong chớp mắt phân thân hàng lâm, có được bản tôn bảy thành lực lượng.

Sơn Bản Nhất Phu lời nói nói rất chậm, Lâm Hoang lạnh lùng cười cười, biết Sơn Bản này Nhất Phu tuy nhìn như tu luyện là Tang Quý giới cổ xưa võ sĩ đạo, nhưng là đồng dạng giới về ngôn từ, ý đồ dùng loại phương thức này cho Lâm Hoang gây áp lực.

Rốt cuộc mấy người kia đều là Sơn Bản Nhất Phu muốn mời, tất nhiên có chút quan hệ, nếu là đến cuối cùng bước ngoặt, bỗng nhiên xuất thủ can thiệp, mặc dù chỉ là bảy thành lực lượng phân thân hiển thánh, nhưng là đủ để thay đổi Càn Khôn.

Kỳ thật như thế tiếp theo, nếu là Lâm Hoang tâm trí không kiên, chỉ là bốn người này xem cuộc chiến mục quang, liền đủ để mang cho Lâm Hoang trăm trọng áp lực, mười thành lực lượng có thể phát huy ra bảy thành liên tính không sai.

Cho nên, Lâm Hoang thờ dài, "Chỉ là đáng thương ngoài cửa chúng sinh. Sơn Bản Nhất Phu, người không biết là, toàn bộ Tang Quý giới, toàn bộ Tang Quý Tộc mới là người dựa, mới là lực lượng người Nguyên Tuyền sao?"

"Này!"

Son Bản Nhất Phu sừng sốt một chút, sau đó cúi đầu xuống lớn tiếng nói, "Đa tạ lâm quân dạy bảo. Tại hạ thụ giáo."

Chiến đấu còn chưa bắt đầu, giữa hai người ngôn ngữ giao phong, đã từng người xuất thủ một lần.

Son Bản Nhất Phu ý đồ nhờ vào mấy vị khác đại thánh uy danh vội tới Lâm Hoang gây áp lực, Lâm Hoang liền đối chọi gay gắt, nói trúng tim đen, chỉ ra Son Bản Nhất Phu làm như vậy, là đúng bản thân lực lượng không tự tin, đối với toàn bộ Tang Quý giới chúng sinh không tự tin.

Mặc dù chỉ là ngôn ngữ giao phong, hơn nữa hai người cũng đến không là ngôn từ mà thay đổi cảnh giới, nhưng tranh được chính là một cái trên nước, ai như ngôn ngữ bị áp chế, liền rơi xuống hạ phong, sau đó chính là Lôi Đình xuất thủ.

Một phen ngôn ngữ qua đi, hai người không nói thêm gì nữa, đối mặt một lát. Son Bản Nhất Phu vuron tay, từng chữ một nói: "Lâm quân. Ngươi đã chết sau khi ta sẽ nhượng cho người đem thi thể của ngươi đưa về Nhân giới."

Lâm Hoang không nói chuyện, cúi đầu nhìn bàn tay của mình.

Son Bản Nhất Phu lạnh lùng cười cười, "Xem ra lâm quân đã biết mình vận mệnh. Ta lưng tựa chúng sinh, bình Thừa Thiên ý, một trận chiến này, ta không có khả năng thua. Cho nên, lâm quân, ra tay đi!"

"Ta đã vì ngươi đáp hảo long trọng sơn khâu, từ vong của ngươi sẽ không cô đơn không tiếng động, nhất định vang vọng vạn giới."

Lâm Hoang lắc đầu, chấp hai tay sau lưng, nhìn nhìn Son Bản Nhất Phu, "Ngươi nói ngươi sẽ không thua? Thế nhưng là, ngươi sẽ chết!"

Son Bản Nhất Phu bỗng nhiên biến sắc, đột nhiên xuất thủ, "Ta cũng không thất bại! Như thế nào sẽ chết! Lâm quân, ngươi sai rồi!"

Vừa nói xong, Son Bản Nhất Phu quyền đầu đã đến Lâm Hoang mặt, một quyền này, sơ sẩy tại Nhật Nguyệt trong đó, động tĩnh ở thiên địa bên cạnh, một đám xuất ra, Vô Lượng Quang, vô lượng nóng, chiếu sáng hư không, phổ độ chúng sinh.

"Đại Quang Minh Thần thuật! Rất tốt, xem ra Thiên Nhân giới thật sự chuẩn bị triệt để đến đỡ Tang Quý giới. Vậy mà liền đại Quang Minh Thần thuật đều truyền cho Son Bản Nhất Phu."

Thờ dài một tiếng, Hứa Trọng Nhất bỗng nhiên mở miệng, mục quang chớp động, nhìn về phía Lâm Hoang, trong nội tâm bỗng nhiên có chút chần chờ.

PS: Canh ba. Nói muốn bạo phát, để cho đợi chút nữa còn có, đề cử, đề cử, ta muốn đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Nay giới, Vĩnh Dạ!

Đại Quang Minh Thần thuật, Thiên Nhân giới bất truyền bí mật. Chính là vạn giới bên trong ít ỏi mấy môn chân chính có thể xác định do vô thượng Thần Chủ sáng chế tuyệt học.

Thiên Nhân giới được xưng vạn giới thứ nhất, mười ba thánh Thiên Sứ uy danh truyền bá vạn giới. Không riêng gì bởi vì mười ba thánh Thiên Sứ mạnh mẽ thực lực, lại càng là bởi vì Thiên Nhân giới là vạn giới trung một người duy nhất cho tới bây giờ cũng có thể trên đạt Thiên Thánh, trong truyền thuyết có thể không thì đạt được Quang Minh Thần chủ hòa Hắc Ám Thần chủ ý chỉ.

Huy hoàng vạn giới thứ nhất, cũng là vạn giới bên trong số ít mấy cái tôn giáo chỉ thượng Đại Thế Giới. Cho nên khi Son Bản Nhất Phu vậy mà lấy được đại Quang Minh Thần thuật, này sau lưng thâm ý, cho dù là Hứa Trọng Nhất có cảm giác đến trong lòng nặng nề, có chút hối hận.

"Chủ nói, phải có ánh sáng!"

Tại Son Bản Nhất Phu ra quyền trong chớp mắt, tại phía xa Thiên Nhân giới Quang Minh thánh Thiên Sứ Miller thấp giọng ni non, cơ hồ là cùng Son Bản Nhất Phu thanh âm đồng thời vang lên, đồng thời rơi xuống đất, hiển lộ hấn thành kính.

"Để cho dị giáo đồ tại Quang Minh phía dưới sám hối a." Quang Minh thánh Thiên Sứ Miller lạnh lùng mở miệng, mục quang lướt qua trận chiến đấu này, nhìn về phía hư không phía trên, "Nguyện ngài Linh Hành đi trên mặt đất, giống như hành tẩu trên trời."

Ngắn gọn một câu, tựa hồ có vô cùng thâm ý, Miller phát phát tay, không đi quan sát chiến đấu, cúi đầu xuống, thành kính cầu nguyện.

"Son Bản Nhất Phu quả nhiên lấy được đại Quang Minh Thần thuật. Chẳng lẽ kia cái lời tiên đoán là thực?"

Đại Quang Minh Thần thuật vừa ra, Yêu giới bình thiên đại thánh, Phong Thần giới vô thường đại thánh đô trong chớp mắt ngồi ngay ngắn, mục quang sáng ngời, nhớ tới kia cái vên vện chỉ ở số ít Thánh Giả giữa dòng truyền lời tiên đoán.

". . . Làm Quang Minh bị truyền bá, Hắc Ám sa đọa. Làm thần linh khắp huyết, kiểm cùng lửa cháy lên, chân chính khủng bố sắp hàng lâm. . ."

lời tiên đoán, nghe nói là mười vạn năm trước mộng thần vẫn lạc thì cuối cùng lời tiên đoán, một mực bị một mực phong tỏa, chỉ ở số ít đại thánh khấu giữa dòng truyền, không biết thật giả.

Nhưng một cái thần linh cuối cùng lời tiên đoán, nghe qua người, tất cả đều thận trọng mà đối đãi, lúc này nhìn thấy Son Bản Nhất Phu sử dụng ra đại Quang Minh Thần thuật, bình thiên đại thánh cùng vô thường đại thánh không tự chủ được liền muốn nổi lên lời tiên đoán.

Cho nên hai người lập tức ngồi thẳng thân thể, mặt thiết Quan Chú trận chiến đấu này.

Một quyền động vạn giới, Lâm Hoang tuy không biết Son Bản Nhất Phu một quyền này đại biểu sâu sắc hàm nghĩa, nhưng có thể cảm giác được một quyền này ở giữa vô tận ý vị, thần thánh mệnh mông, tựa như lúc ban đầu chỉ quang, thẩm nhuận Quang Minh chân lý, trình bày Thái Dương Chi Tinh hoa.

"Hảo quyền pháp." Lâm Hoang tán thưởng một tiếng, giờ tay, nắm tay, không cần nghĩ ngợi, Lục Đạo thần quyền đánh giết, một quyền này, là mặt trời quyền, thái dương chi quyền, đồng dạng cực hạn huy hoàng, Vô Lượng Quang, vô tận nóng, đại biểu lúc ban đầu thái dương chi đạo.

Hai quyền chạm vào nhau, cực độ rực rỡ, tựa như hai đợt mặt trời chạm vào nhau, gieo rắc Vô Lượng Quang, vô tận nóng, chiếu sáng hư không, xung quanh ba cái thế giới giờ khắc này đều trong chớp mắt trở nên ánh sáng, phảng phất trong hư không trong chớp mắt dâng lên hai đợt mặt trời.

Ầm ầm!

Vô tận ánh sáng, chiếu sáng nhân gian, hai người giao thủ sóng dư, có thể phá hủy Tinh thần, nhưng bị một mực khóa chặt tại Nhất đạo lưu đạo tràng, nửa điểm sóng dư cũng không có tiết lộ ra ngoài.

Ngoài cửa không có ai biết hai người giao thủ tình huống như thế nào, chỉ cảm thấy toàn bộ Tang Quỷ giới dường như bỗng nhiên nhiều hai đợt mặt trời, Vô Lượng Quang, vô tận nóng.

"Vô dụng thôi lâm quân, tại đại Quang Minh trước mặt Thần Thuật, hết thảy Quang Minh đều là vô căn cứ." Son Bản Nhất Phu thờ dài một tiếng, lắc đầu, cảm thấy Lâm Hoang có chút không biết tự lượng sức mình.

Quả thật Lâm Hoang ở trên Lục Đạo tạo nghệ cao siêu, hết sức thăng hoa, đối với thái dương chi đạo lĩnh ngộ sâu sắc. Nhưng luận và đối với thái dương chi đạo nắm giữ, vạn giới bên trong, ai lại so ra mà vượt tuân theo lúc ban đầu một luồng quang mà sinh Quang Minh Thần chủ.

Đó là Quang Minh cực hạn,

Thái dương chi đạo cực hạn.

Dù cho Son Bản Nhất Phu nắm giữ đại Quang Minh Thần thuật không kịp Quang Minh Thần chủ một phần ức vạn, nhưng cuối cùng là trực chỉ Đại Đạo tuyệt học, trong đó sâu sắc, không phải là phạm nhân có thể với tới.

Lâm Hoang không nói lời nào, toàn thân huyết dịch có dũng khí bị hơ cho khô ảo giác, trầm mặc gật đầu, hẳn biết Son Bản Nhất Phu nói cũng đúng, muốn tại Quang Minh chi đạo, thái dương chi đạo trên cùng Quang Minh Thần chủ sáng ở dưới đại Quang Minh Thần thuật ganh đua dài ngắn, quả thực là ý nghĩ hão huyền, chính là cái khác mấy Vị Vô Thượng Thần Chủ cũng không dám dùng quang minh chi đạo, thái dương chi đạo cùng Quang Minh Thần chủ tranh phong.

Cho nên Lâm Hoang giờ tay, nắm tay, tiếp theo quyền lập tức thay đổi ý cảnh, tại vô tận Quang Minh bên trong tìm kiếm một chút Hắc Ám, dương cực âm sinh. Quyền chương biến hóa, thẩm nhuận Đại Đạo huyền cơ, một quyền đánh giết xuất, vô tận Hắc Ám, Thái Âm chi đạo bị Lâm Hoang oanh đánh ra.

Ầm ầm ầm!

Thiên địa biến hóa, hư không chấn động, Nhật Nguyệt triều tịch. Quang âm tương đối. Toàn bộ Tang Quỷ giới trở nên hắc bạch phân minh, một nửa thế giới là Vĩnh Dạ, một nửa thế giới là Vĩnh Trú.

Quang Minh cùng Hắc Ám, thái dương cùng Thái Âm, hai loại Đại Đạo, trước đó chưa từng có đụng vào nhau, nhắc lên vô biên Phong Bạo.

Đập đập trùng!

Lâm Hoang cùng Son Bản Nhất Phu đồng thời lui lại ba bước, mục quang ngưng trọng.

"Người tại khinh nhờn Quang Minh!" Son Bản Nhất Phu rút gào một tiếng, không nghĩ tới chính mình hiệp đại Quang Minh Thần thuật trở về, Lâm Hoang

cũng dám dùng Hắc Âm chi đạo, Thái Âm chi đạo để đối phó chính mình đại Quang Minh Thần thuật.

Lâm Hoang cười nhạt một tiếng, "Hắc Âm, lúc đó chẳng phải Thiên Nhân giới giáo lí nhất sao?"

Một câu, để cho Sơn Bản Nhất Phu á khẩu không trả lời được, Hắc Âm Thần chủ cùng Quang Minh Thần chủ cộng đồng lập nên Thiên Nhân giới, một nửa thuộc về Hắc Âm, một nửa thuộc về Quang Minh.

Chính là tại Thiên Nhân giới, tu luyện Hắc Âm chi đạo, Thái Âm chi đạo, cũng không có người dám nói là tại tiết độc Quang Minh.

"Đáng tiếc. Người cuối cùng không phải là Quang Minh thánh Thiên Sư, không phải là Quang Minh Thần chủ!" Lâm Hoang thở dài một tiếng, lần nữa xuất thủ, vô biên sức mạnh to lớn, bỗng nhiên bạo phát, thâm trầm Hắc Âm trong chớp mắt hàng lâm, bôi diệt hết thấy quang.

Toàn bộ Tang Quỷ giới trong chớp mắt trở nên một mảnh đen kịt, bất kỳ Quang Minh cũng không thể dâng lên.

Sơn Bản Nhất Phu đồng tử co rút nhanh, lập tức xuất thủ, Vô Lượng Quang lên, có đánh vỡ Hắc Âm, chiếu sáng hư lực lượng không. Đáng tiếc hán cuối cùng không phải là Quang Minh thánh Thiên Sư Miller, dù cho lấy được đại Quang Minh Thần thuật, nhưng tu luyện còn thấp, không có lĩnh ngộ Quang Minh chân lý.

Trong tay Quang Minh Thần quyền vừa mới đánh giết xuất, liền hoàn toàn bị bao phủ tại Lâm Hoang Thái Âm chi quyền bóng mờ, vận vẹo hào quang, phá toái Quang Minh.

Đập đập trùng!

Sơn Bản Nhất Phu ho ra một ngụm máu tươi, lao đảo lui lại ba bước, không dám tin, nhìn nhìn Lâm Hoang.

Lâm Hoang không vui không buồn, tiến lên trước một bước, lần nữa đánh giết xuất một quyền, "Này giới, Vĩnh Dạ!"

Một đám xuất ra, nói sao làm vậy, toàn bộ Tang Quỷ giới hoàn toàn bị bao phủ trong bóng đêm, dù cho hư không chi Trung Nhật nguyệt Tinh thần như trước gieo rắc xuất Vô Lượng Quang, vô lượng nóng, nhưng vô pháp hàng lâm tại Tang Quỷ giới.

Toàn bộ Tang Quỷ giới lúc này đều bao phủ tại Lâm Hoang quyền ảnh, này giới, lúc này, Vĩnh Dạ!

"Sơn Bản Nhất Phu, sai rồi." Ngoại trừ Miller, bất kể là Yêu giới bình thiên đại thánh, Phong Thần giới vô thường đại thánh, hay là Nhân giới Hứa Trọng Nhất, đều lắc đầu, biết Sơn Bản Nhất Phu đi một chiêu sai quân cờ.

Đại Quang Minh Thần thuật tuy mạnh mẽ vô biên, nhưng Sơn Bản Nhất Phu tu luyện còn thấp, dùng để đối phó Lâm Hoang, xa xa không đủ. Lúc này Sơn Bản Nhất Phu muốn thắng được Lâm Hoang, cần dựa vào hay là sau lưng hàng tỉ Tang Quỷ Tộc.

"Hắc Âm chi đạo, đều là kẻ khinh nhờn." Không có ai nghe được Miller giờ khắc này trầm thấp lời nói, bằng không đều đột nhiên kinh hãi, tại Quang Minh thánh Thiên Sư trong lòng Miller, Hắc Âm dĩ nhiên là tiết độc. Đó là bằng không có nghĩa là Thiên Nhân giới mặt khác một nửa thờ phụng Hắc Âm Thần chủ người, đều là kẻ khinh nhờn.

Không có ai nghe được lúc này lời nói của Miller, cho nên cũng liền không ai biết những lời này sau lưng che dấu khả năng nguy cơ. Những người khác chỉ là Ngưng thị mục quang, nhìn nhìn phảng phất không có khả năng bị chiếu sáng Hắc Âm, bao phủ toàn bộ Tang Quỷ giới.

PS: Nói hôm nay muốn bạo phát, canh bốn gọi bạo phát sao? Không gọi! Cho nên để cho đợi chút nữa còn có! Đề cử, đề cử, đề cử đâu này? !

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Lưng tựa chúng sinh!

"Hào, hào, hào!" Sơn Bản Nhất Phu bỗng nhiên bình tĩnh trở lại, nhìn nhìn Lâm Hoang, tựa hồ không biết lúc này toàn bộ Tang Quỷ giới đều bao phủ tại Lâm Hoang quyền ảnh, Hắc Âm vĩnh viễn tịch, làm cho người ta hoảng hốt.

Toàn bộ Tang Quỷ Tộc gần như phải ở Hắc này ám vĩnh viễn tịch trung tan vỡ, bi phần tình hình chung càng đậm, nồng nặc đến tận cùng, sẽ từ thịnh chuyển suy, triệt để tan vỡ.

Son Bản Nhất Phu biết điểm này, thậm chí so với Lâm Hoang rõ ràng hơn cảm giác được, nếu như mình không còn xuất thủ, này ngưng tụ tại Tang Quỷ giới trên không bị phần tình hình chung, sẽ triệt để tan vỡ, bởi vì Hắc Âm hàng lâm, bọn họ tựa hồ nhìn không đến hi vọng, nhìn không đến Quang Minh.

Cho nên Son Bản Nhất Phu xuất thủ, ngũ khí nhân nhật, mang theo một chút thành kính, "Ta thiếu niên học quyền. Phụ thân từng nói luyện quyền có ba loại cảnh giới, thấy mình, mỗi ngày thấy, thấy chúng sinh."

"Ta đã thấy chính mình."

Vừa nói xong, Son Bản Nhất Phu quyền pháp sáng tỏ, phá vỡ thiên không, nhân tâm phần khởi, toàn bộ Tang Quỷ giới cũng có thể trông thấy một cái đỉnh thiên lập địa thân ảnh từ trong bóng tối đứng lên, bảo Hạo Thiên không, mãnh liệt huy quyền, bị trắng, không kèm chế được.

"Hảo! Đây là chứng đạo chi quyền, thấy nội tâm, thấy chính mình. Son Bản Nhất Phu quả nhiên là một thiên tài." Thấy được một quyền này, bình thiên đại thánh nhện không được mở miệng tán thưởng.

Một quyền này nồng nặc thiêu đốt, là Son Bản Nhất Phu cả đời chứng kiến, chứng kiến hần tình, hần yêu, đạo của hần, hần cố chấp, hần dứt khoát.

Như vậy quyền pháp, quỷ thần cũng phải vì chi kính sợ, thiêu đốt một người cả đời nhiệt tình yêu, cố chấp dứt khoát, đây không phải thiên địa chi đạo, đây là nhân gian Đại Đạo.

Có thể tu luyện thành như vậy quyền pháp, liền đủ để xưng thánh, có thể khai sáng đạo tràng, trở thành Nhất Đại Tông Sư. Bởi vì đây là chứng kiến nội tâm chi đạo, chứng kiến cố chấp chi quyền.

Đối mặt như vậy quyền pháp, Lâm Hoang cũng không khởi động dung, liên tục gật đầu, xuất thủ cũng không lưu tình, giờ tay nắm tay, Lục Đạo thần quyền đồng thời rơi, sao động Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, tan vỡ vạn pháp, một cổ dưới Lục Đạo, Vô Nhân Vĩnh Sinh ý cảnh đột nhiên chấn động khai mở, làm cho người ta chấn kinh.

"Đây là cái quyền gì Pháp! Lôi cuốn Lục Đạo, chứng được Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương! Làm sao có thể có như vậy quyền pháp, như vậy đạo!" Phong Thần giới vô thường đại thánh một chút đứng lên, không thể tin được chính mình thấy.

Từ xưa đến nay, Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương Lục Đạo chính là thiên địa chi cơ, mỗi người cũng có thể tu luyện, nắm giữ, nhưng chưa từng có người hội lấy này Lục Đạo chứng đạo, bởi vì muốn dùng Lục Đạo này chứng đạo, tiện ý vị lấy muốn trực diện Lục Đại Thần Chủ.

Thần Chủ vô thượng, Chủ Tể thần linh, đừng nói trực diện, chính là tiết độ, đều đủ để cho người vạn kiếp bất phục. Cho nên dù cho từng đại thánh đô hoặc nhiều hoặc ít hội nắm giữ một ít Lục Đạo quy tắc, nhưng từ trước đến nay vẫn chưa có người nào hội lấy Lục Đạo chứng đạo.

Tuy Lâm Hoang đánh ra Lục Đạo thần quyền, không có nghĩa là hần lấy Lục Đạo chứng đạo, thế nhưng vô thường đại thánh mục quang như Hà Mẫn duệ, lập tức liền phân biệt xuất này đích đích xác xác là chứng đạo chi quyền, bằng không không có khả năng có đáng sợ như thế sức mạnh to lớn, tan vỡ vạn pháp, trấn áp hết thảy.

Àm âm âm!

Quyền kinh bạo phát, hai người đối với oanh một quyền, Lâm Hoang cùng Son Bản Nhất Phu thân thể lay động, dưới chân cũng không lui, đồng thời bước lên trước một bước, lần nữa huy quyền.

"Ta cũng xem qua thiên địa!"

Son Bản Nhất Phu gào to một tiếng, một quyền này đánh giết xuất, núi sông chập chòn, trong chớp mắt hàng lâm, Tinh Không, biển rộng, núi cao, sa mạc, thiên địa vạn vật, đủ loại hết thảy đều áp súc tại Son Bản Nhất Phu một quyền này, trong chớp mắt đánh giết xuất, chính là Lục Đạo cũng phải tại đây một dưới quyền âm đậm thất sắc.

Bởi vì một quyền này, là núi cao chi quyền, là Tinh Không chi quyền, là biển rộng chi quyền, là sa mạc chi quyền, là thiên địa chi quyền, là vạn vật chi quyền, là Lục Đạo diễn sinh, là Lục Đạo thăng hoa.

Một quyền này, đại biểu quy tắc, đại biểu Son Bản Nhất Phu thiên địa quy tắc.

Nếu như nói trên một quyền đại biểu chính là Son Bản Nhất Phu ý chí, đại biểu chính là Son Bản Nhất Phu đích nhân sinh cuộc sống. Như vậy một quyền này đại biểu chính là Bất Hủ thiên địa, Bất Hủ vạn vật.

Cho nên, quyền này, Bất Hủ!

Một quyền này kinh điểm Vạn Cổ, chính là Miller cũng nhện không được gật gật đầu, lúc Sơ hần sơ dĩ sẽ chọn Trung Sơn phu, chính là gặp qua Son Bản Nhất Phu một quyền này.

Một quyền mỗi ngày thấy, sáng tỏ Bất Hủ, Vạn Cổ nhân gian, quả nhiên là kinh điểm đến cực điểm.

"Đáng tiếc. Cuối cùng không có thành kính tín ngưỡng. Bằng không, chính là một quyền gặp phải ánh sáng rõ ràng, Thẩm Phán nhân gian!" Miller mục quang băng lãnh, thờ dài một tiếng, đối với Son Bản Nhất Phu có chút không thích.

Hắn liền đại Quang Minh Thần thuật đều truyền thụ cho Sơn Bản Nhất Phu, đáng tiếc còn không có để cho Sơn Bản Nhất Phu có được thành kính tín ngưỡng.

"Một quyền này cực hạn thăng hoa. Lâm Hoang, ngươi lại như thế nào đối mặt?" Hứa Trọng Nhất biết Sơn Bản Nhất Phu một quyền này to lớn cao ngạo, trên thực tế nếu không phải Sơn Bản Nhất Phu một quyền này còn có chút hẹp, chưa từng chân chính bao quát thiên địa, bằng không chỉ là bằng vào một quyền này, Sơn Bản Nhất Phu liền có thể nhập chủ thần bia ngàn danh trong vòng.

Đối với Lâm Hoang, lúc này tâm tình của Hứa Trọng Nhất có chút phức tạp, hắn nghĩ Sơn Bản Nhất Phu giết chết Lâm Hoang, thế nhưng Sơn Bản Nhất Phu lấy được đại Quang Minh Thần thuật, thâm ý trong đó, để cho hắn lo lắng có phải hay không Thiên Nhân giới lại một lần chuẩn bị đối với Nhân giới làm khó dễ điểm báo.

Nếu như suy đoán của hắn là thật, hắn liền hi vọng Lâm Hoang có thể sống hạ xuống, trở thành đối kháng Thiên Nhân giới một cánh tay đắc lực.

Hứa Trọng Nhất rất mâu thuẫn, những người khác lại là tâm tình phấn khởi, nhìn không chuyển mắt, muốn nhìn xem Lâm Hoang như thế nào ứng đối một quyền này.

Lâm Hoang sắc mặt không thay đổi, trông thấy Sơn Bản Nhất Phu một quyền này, gật gật đầu, có chút lĩnh ngộ, "Rất tốt. Một quyền này, để ta rất có ích lợi, đáng tiếc, ngươi không biết thiên địa căn bản, đâu có thể chân chính thấy thiên địa."

Những lời này thật sự là cuồng vọng, chính là Miller mấy người đều là tức cười, không thể tin được, Lâm Hoang vậy mà cuồng đến tận cùng, đem Sơn Bản Nhất Phu kinh điểm Vạn Cổ quyền pháp phê phán được không đáng một xu.

"Hào, hào, hào! Quyền của ta, chính là Quang Minh thánh Thiên Sứ Miller Điện hạ thấy, cũng phải khen âm thanh hào. Không nghĩ tới cũng không vào rừng quân Pháp của ngươi mắt, thật sự là hào, hào, hào!"

Sơn Bản Nhất Phu không giận bật cười, nói liên tục ba tiếng hào, quyền kinh kinh thiên, trong chớp mắt đánh vỡ Hắc Ám, bên trên bầu trời, vô tận Quang Minh, núi cao, biển rộng, Tinh Không, sa mạc, thiên địa vạn vật, trong chớp mắt hàng lâm, ngoại trừ hết thảy hữu tình chúng sinh, toàn bộ Tang Quý giới người gần như tưởng rằng một thế giới khác trong chớp mắt hàng lâm tại Tang Quý giới trên không.

"Ha ha! Đây là Sơn Bản quân tuyệt thế quyền pháp một quyền mỗi ngày địa! Xem ra Lâm Hoang chết chắc rồi!" Có nhận ra Sơn Bản Nhất Phu một quyền này người vội vàng lên tiếng, ngữ khí mừng rỡ.

Nhưng rất nhanh, tất cả mọi người rồi đột nhiên kinh hô, bỗng nhiên biến sắc. Bất kể là toàn bộ Tang Quý Tộc, hay là xem cuộc chiến Hứa Trọng Nhất đám người, đều là trong lòng chấn kinh.

Lâm Hoang một quyền đánh ra, vẫn là Lục Đạo thần quyền, nhưng hắn từ Sơn Bản Nhất Phu quyền pháp ở bên trong lấy được lĩnh ngộ, Lục Đạo diễn sinh, cực hạn biến hóa.

"Bởi vì Lục Đạo sinh, cho nên có núi cao, có biển rộng, có Tinh Không, có sa mạc, có rừng rậm, có hạp cốc, có eo biển, có hồ nước, có thiên địa vạn vật."

Lâm Hoang nhẹ giọng một câu, lại là để cho Sơn Bản Nhất Phu như bị sét đánh, đập đập trừng lui lại ba bước, tại Trong mắt mọi người, Lâm Hoang một quyền đánh ra, Lục Đạo diễn sinh, biến hóa, tựa như Sáng Thế đồng dạng, một cái càng thêm hùng vĩ thế giới trong chớp mắt áp súc tại Lâm Hoang trên nắm tay, ầm ầm hạ xuống, phá toái hết thảy.

Sơn Bản Nhất Phu một quyền mỗi ngày đây, tại Lâm Hoang này cực hạn thăng hoa Lục Đạo thần trước mặt quyền, không chịu nổi một kích.

Đối với một cái đại thánh mà nói, trong cuộc sống tàn nhẫn nhất sự tình cũng lắm cũng chỉ như thế này thôi. Vẫn lấy làm hào con đường, vậy mà tại trong tay người khác bày ra được càng thêm hùng vĩ, mệnh mông, tình cảnh này, làm cho người ta thổn thức.

"Ha ha. Hào, hào, hào!" Sơn Bản Nhất Phu đại khẩu ho ra máu, trong mắt có chút sa sút tinh thần, nhưng rất nhanh lại tỉnh lại, bởi vì hắn đã nghe được vô số âm thanh la lên, đây là trên dưới một lòng, cùng chung mối thù hờn, rít gào.

Lâm Hoang dưới chân một hồi, dừng bước lại, ánh mắt nhìn hướng ngoài cửa, tuy cách dày đặc cửa gỗ, nhưng hắn có thể thấy được ở ngoài cửa, toàn bộ Tang Quý giới áp lực hồi lâu tình hình chung, bi ai, đau xót, phẫn nộ, lúc này tất cả đều như thực chất đồng dạng, theo từng tiếng hò hét triệt để tại Tang Quý giới thiên không ngưng tụ thành hình.

"Rất tốt. Trận chiến đấu này hiện tại mới tính vừa mới bắt đầu." Đến lúc này, cho dù là một mực biểu hiện được không yên lòng Miller cũng ngồi ngay ngắn, trực diện một chủng tộc, trực diện một cái thế giới, loại kia đáng sợ, chính là phá tộc vô số Miller cũng chưa từng chân chính nhận thức qua.

Mà giờ khắc này Lâm Hoang cảm nhận được, tâm linh cực độ áp lực, giờ khắc này, người người oán trách, Lâm Hoang có thể rõ ràng cảm giác được toàn bộ Tang Quý giới đối với hắn bài xích.

"Hào, hào, hào!" Sơn Bản Nhất Phu trong chớp mắt đứng thẳng thân thể, mục quang trở nên bình tĩnh, "Ta cuộc đời này gặp qua chính mình, cũng coi như gặp qua thiên địa, thế nhưng là một mực chưa từng thấy qua chúng sinh, không thể tu luyện thành cha ta nói đệ tam trọng cảnh giới. Lúc này, ta tuy như cũ không coi là gặp qua chúng sinh. Thế nhưng là, lâm quân, ta lúc này, lưng tựa chúng sinh!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 134: Ta tức Thiên Ý

Vừa nói xong, Sơn Bản Nhất Phu đột nhiên xuất thủ, "Một quyền này, chúng sinh chi nộ!"

Một đám xuất ra, kinh thiên động địa, toàn bộ Tang Quỷ giới lực lượng phảng phất đều gia trì tại Sơn Bản trên người Nhất Phu, lạnh thấu xương chúng sinh lửa giận, chính là thần linh, cũng phải kéo xuống ngựa.

Quyền phá thiên kinh sợ, một quyền này chỉ uy, quả thực là kinh thể hãi tục, đừng nói Lâm Hoang, chính là xem cuộc chiến Miller mấy người cũng nhận không được nữa ngửa đầu tránh lui, không dám nhìn thẳng, cách xa ức vạn dặm, phảng phất cũng phải bị Sơn Bản Nhất Phu một quyền này trên lạnh thấu xương chúng sinh lửa giận chỗ thôn phệ.

"Đây là trực diện một chủng tộc, trực diện một cái thế giới đáng sợ sao!" Miller thanh âm trầm thấp, dùng sức thẳng tắp thân hình, không cho phép mình tại Sơn Bản Nhất Phu một quyền này trước mặt rụt rè.

Mà bình thiên đại thánh, vô thường đại thánh, còn có Hứa Trọng Nhất lại là hít sâu một hơi, lui lại một bước, đứng thẳng thân thể, đang xem cuộc chiến đến lúc này, Sơn Bản Nhất Phu mang theo toàn bộ Tang Quỷ giới, toàn bộ Tang Quỷ Tộc tình hình chung, đánh ra một quyền, đã không được phép bọn họ khinh mạn, phải toàn lực ứng phó, tài năng tránh thoát Sơn Bản Nhất Phu một quyền này mang đến áp lực, tài năng rõ ràng trông thấy Lâm Hoang xuất thủ.

Xem cuộc chiến mấy người còn như thế, có thể nghĩ trực diện một quyền này Lâm Hoang gặp phải kinh khủng cỡ nào áp lực.

Một mực chưa từng động dung Lâm Hoang, đối mặt Sơn Bản Nhất Phu một quyền này cũng nhận không được đồng tử xiết chặt, không dám lãnh đạm, nắm tay, huy quyền, gào to một tiếng, thi triển ra toàn bộ lực lượng.

Trùng trùng điệp điệp, Lục Đạo Luân Hồi.

Một quyền đánh giết, Lâm Hoang mực quang như điện, phảng phất có thể từ Sơn Bản Nhất Phu quyền nhìn lên đến vạn vạo chúng sinh ý niệm, đó là toàn bộ Tang Quỷ Tộc hàng tỉ chúng sinh ngưng tụ lại vô biên lửa giận.

"Hảo, hảo, hảo! Chúng sinh ý chí, nghịch chuyển thiên địa!" Lâm Hoang dưới chân đạp cương bước đầu, một quyền đánh ra, không thể dao động Sơn Bản Nhất Phu quyền pháp, dao động toàn bộ Tang Quỷ Tộc ý chí, cho nên Lâm Hoang gào thét một tiếng, liên tục ba quyền.

Một quyền nhanh hơn một quyền, một quyền mãnh liệt qua một quyền, liên tục ba quyền, Lâm Hoang thân hình đứng thẳng, đỉnh thiên lập địa, tựa như thiên địa Nhật Nguyệt đồng dạng, "Người dùng chúng sinh tới giết ta. Ta liền báo cho người, Thiên Ý tại ta, ta tức Thiên Ý!"

Vừa nói xong, Lâm Hoang quyền pháp kinh điển, cực hạn thăng hoa, Lục Đạo diễn sinh, sáng tạo thế giới, Luân Hồi không chỉ, hủy diệt thế giới. Tan vỡ vạn pháp, chúng sinh vận mệnh, liền tại Lâm Hoang Lục Đạo Luân Hồi này trong đó, trong nháy mắt sinh diệt.

Ầm ầm ầm!

Khung bố giao thủ đến lúc này, dù ai cũng không cách nào lại lưu thủ, toàn bộ Nhất đạo lưu thần trận trong chớp mắt bị phá hủy, hai người dưới chân liền đạp, bước vào Ngoại Vực hư không, cuộn cuộn sóng dư, xé rách hết thấy, toàn bộ kinh Đô thành trong chớp mắt bị đánh chìm.

May mà kinh Đô thành cuối cùng là Tang Quỷ giới chỗ hiểm chi địa, trọng yếu nhất, thần trận vô số, lại có vô số Tang Quỷ Tộc đại năng đồng loạt ra tay, cuối cùng giữ đại bộ phận người, không có bị Lâm Hoang cùng Sơn Bản Nhất Phu chiến đấu sóng dư sóng sở sẽ giết chết.

Ầm ầm ầm!

Lại là liên tục tiếng nổ mạnh, Tinh thần cũng bị đánh nát, tại Tang Quỷ Tộc vô số tiếng khóc, thiên không kia luân Minh Nguyệt tại Lâm Hoang cùng Sơn Bản Nhất Phu trong lúc giao thủ, hoàn toàn bị đá diệt, ánh trăng vẫn lạc, trời giáng Lưu Hỏa, toàn bộ Tang Quỷ giới khắp nơi khói lửa.

Lâm Hoang đạp đạp trùng lui về phía sau ba bước, đại khẩu ho ra máu, ngực sụp đổ, hỏa diễm không chỉ, đây là chúng sinh lửa giận, không chết không thôi.

Sơn Bản Nhất Phu lạnh lùng huy quyền, lúc này hẳn không phải là một người tại chiến đấu, mà là mang theo toàn bộ Tang Quỷ Tộc hi vọng, ngưng tuyệt toàn bộ Tang Quỷ giới ý chí tại chiến đấu.

Một đám xuất ra, chúng sinh đau thương, thiên địa khắp huyết, đây là chúng sinh chỉ tổn thương.

"Lâm quân! Ngươi sai rồi! Mươi phần sai! Thiên Ý tức dân ý. Chúng sinh chính là thiên địa. Mặc dù ngươi là Thiên Ý, thế nhưng cái lời chúng sinh ý chí, ngươi liền nhất định phải chết! Đây là chúng sinh ý chí, đây mới thực sự là Thiên Ý!"

Son Bản Nhất Phu cười lạnh một tiếng.

Hắn giờ phút này đã cường đại đến Phi Nhân, ngưng tụ chúng sinh ý chí, cường đại như vậy, không có chân chính lưng tựa chúng sinh người, là vô pháp nhận thức.

Đó là có thể nghịch chuyển thiên địa, xuyên tạc vận mệnh, thay đổi tương lai lực lượng.

Son Bản Nhất Phu tự tin vô cùng, tại lực lượng như vậy trước mặt, chính là thần linh, cũng phải bị hắn đánh chết.

Lâm Hoang đại khẩu ho ra máu, trực diện một chủng tộc, trực diện một cái thế giới, trong đó khủng bố, cực độ đáng sợ. Xem cuộc chiến Hứa Trọng Nhất đám người đã á khẩu không trả lời được, triệt để nghẹn ngào, đối với cái này trận vốn tưởng rằng là nhỏ bổi chiến đấu phát không ra bất kỳ chỉ điểm.

Đặc biệt là Miller, lại càng là lòng còn sợ hãi, thế mới biết mỗi một lần vượt qua giới chiến tranh, có toàn bộ Thiên Nhân giới vì hắn chia sẻ áp lực là bức nào may mắn.

Bằng không đừng nói là diệt tộc, chính là trực diện một cái thế giới, một chủng tộc, hắn liền muốn hoàn toàn bị đánh chết, vẫn lạc.

"Lâm Hoang chết chắc rồi. Không ai có thể trực diện một chủng tộc, trực diện một cái thế giới. Hắn không phải là thần, chính là thần, đối mặt khủng bố như vậy, cũng có vẫn lạc nguy hiểm." Bình thiên đại thánh cho Lâm Hoang hạ xuống quyết đoán, bất kể là vô thường đại thánh, Miller, hay là Hứa Trọng Nhất cũng không có nói chuyện, bọn họ cũng đều biết bình thiên đại thánh lời là rất đúng.

Không có ai có thể trực diện một chủng tộc, trực diện một cái thế giới. Chúng sinh ý chí, không gì không làm được, có thể nghịch chuyển thiên địa, xuyên tạc vận mệnh, thay đổi tương lai.

"Đáng tiếc. Lâm Hoang nếu không chết, sợ là có nhập chủ thần bia Top 10 khả năng." Một con ngựa đau cả tàu được ăn thêm cỏ (*), một con ngựa đau cả tàu bỏ cỏ. Lúc này, Miller cũng nhìn không được nữa thở dài một tiếng.

"Chúng sinh tức ta, ta tức chúng sinh! Lâm Hoang, đối mặt chúng sinh, ngươi chỉ có thể khiêm tốn! Chúng sinh muốn ngươi chết, ngươi không thể không chết!" Son Bản Nhất Phu cuồng tiếu một tiếng, lại là một quyền rơi xuống.

Mang theo chúng sinh phần nộ, chúng sinh đau thương, chúng sinh bị thống, trong chớp mắt rơi xuống, đánh vỡ Vạn Cổ, Phấn Toái Chân Không.

Lâm Hoang đại khẩu ho ra máu, liên tiếp lui về phía sau, một bước một cước ấn, bấp bênh, thần thể phá toái, nồng hậu dày đặc tử vong khí tức bao phủ ở trên người hắn, ai nấy đều thấy được Lâm Hoang cách tử vong không xa.

Nhưng Lâm Hoang chỉ là lắc đầu, lau bên môi máu tươi, bỗng nhiên cười cười, "Cái gì gọi là chúng sinh? ! Tang Quỷ chính là chúng sinh? Ha ha, Son Bản Nhất Phu, thiếu chút nữa bị ngươi lừa!"

Lâm Hoang cười lớn một tiếng, mục quang băng lãnh, "Thiên Đạo bất nhân, lấy Vạn Vật Vi Sô Cầu! Thiên Ý tức ta, ta tức Thiên Ý! Kiến hôi có thể diệt được, Tang Quỷ liền diệt không được?"

"Son Bản Nhất Phu, ngươi mới là mười phần sai. Nếu như ngươi thật sự ngưng tụ Tang Quỷ này giới hết thấy hữu tình chúng sinh ý chí, ta đây không nói hai lời, xoay người rời đi. Thế nhưng là, ngươi không có."

Vừa nói xong, Lâm Hoang thâm thiết xuất thủ, Lục Đạo Luân Hồi, sống sờ sờ diệt diệt, một cái thế giới lại một cái thế giới hư ảnh tại Lâm Hoang trên nắm tay tách ra, như hoa đồng dạng, hoa nở hoa tàn, chế sinh cùng hủy diệt lực lượng luân chuyển, bộc phát ra không gì sánh kịp lực lượng.

Toàn bộ Tang Quỷ giới đều tại run rẩy, kiến hôi cúi đầu, tẩu thú cúi đầu, loài chim bay nằm rạp xuống, toàn bộ Tang Quỷ giới, hết thấy hữu tình chúng sinh đều cảm thấy hủy diệt lực lượng, lạnh run.

Sau đó làm cho người ta chấn kinh sự tình xuất hiện, phảng phất bị Lâm Hoang ý chí nhận thấy nhuộm, toàn bộ Tang Quỷ giới hết thấy chim bay cá nhảy, lớn đến cá voi xanh, nhỏ đến kiến hôi, tất cả đều điên cuồng công kích tới hết thấy Tang Quỷ Tộc.

Tình hình chung nghịch chuyển, Son Bản lực lượng Nhất Phu liên tiếp bại lui, không dám tin, đối mặt Lâm Hoang một quyền này, lão đảo lui về phía sau, đại khẩu ho ra máu, "Không có khả năng! Điều này sao có thể? !"

"Ta tức Thiên Ý, thì vạn vật đều vì sô cầu. So với kiến hôi, ngươi đợi Tang Quỷ, làm sao từng cao quý?" Lâm Hoang thở dài một tiếng, như Son Bản theo như lời Nhất Phu, chúng sinh ý chí chính là Thiên Ý, đáng tiếc Tang Quỷ Tộc đại biểu không được Tang Quỷ giới chúng sinh.

Một tiếng thở dài, Lâm Hoang một quyền rơi xuống, phá toái Son Bản Nhất Phu, cũng phá toái toàn bộ Tang Quỷ Tộc ý chí.

Ta tức Thiên Ý, không hết thấy hữu tình chúng sinh ý tứ, thì, không thể nghịch!

PS: Bị trễ canh thứ sáu! Ha ha, cuối cùng đem đoạn này chương và tiết viết xong. Ngày mai tiếp tục, canh bốn, canh năm, hay là sáu càng! Nhìn các người!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 135: Chư Thiên vạn giới biết được ta danh!

"Thiên Đạo vô tình, Thiên Đạo vô tình! Hào, hào, hào! Lâm Hoang, Lâm Hoang. Ta nhớ kỹ người rồi." Quang Minh thánh Thiên Sứ Miller thờ dài một tiếng, bỗng nhiên hiển thánh hư không, mục quang băng lãnh, tựa hồ muốn thấy rõ Sở bộ mặt của Lâm Hoang, không có xuất thủ, hừ lạnh một tiếng.

"Không đỡ nổi Tang Quý." Nói xong, nhìn cũng không nhìn chết đi Sơn Bản Nhất Phu, Quang Minh hiện ra, tiêu thất ở trong hư không.

"Hào, hào, hào! Mặc đạo con đường phía trước vô tri mình, thiên hạ ai không nhìn được quân! Lâm Hoang, hôm nay sau khi Chư Thiên vạn giới biết được người danh!" Bình thiên đại thánh cũng hiển thánh hư không, đây là đối với một cường giả tán thành, đối với Lâm Hoang chấp chấp tay, quay đầu lại nhìn lúc này đã triệt để tuyệt vọng Tang Quý Tộc, lắc đầu, xoay người rồi đi.

"Đáng tiếc. Tang Quý Tộc đúng là vẫn còn nội tình chưa đủ, bằng không Lâm Hoang không có khả năng thắng!"

"Vậy mà như vậy đều làm Lâm Hoang lật bàn, quả nhiên là bất khả tư nghị. Bất quá cũng liên chi là Tang Quý giới mà thôi. Nếu là thay đổi Phong Thần giới, chúng sinh ý chí tuyệt đối sẽ không bị Lâm Hoang xuyên tạc. Hết thấy hữu tình chúng sinh, đều về Thần Quân." Vô thường đại thánh Đê lâm bầm một tiếng, đồng dạng hiển thánh hư không, đối với Lâm Hoang gật gật đầu, đã đồng ý Lâm Hoang thực lực.

Hứa Trọng Nhất không có hiển thánh hư không, tâm tình của hắn có chút mâu thuẫn, đặc biệt là Lâm Hoang cuối cùng bày ra Thiên Đạo vô tình, tu cảm Thiên Tâm, sống sờ sờ nghịch chuyển chúng sinh ý chí, tan vỡ Tang Quý Tộc ý chí, càng làm cho hắn trong lòng giận lên, nhớ tới lúc này bị băng phong ở trong Hàn Băng Động ái nữ Hứa Khuynh Thành.

Càng thêm đối với Lâm Hoang xem không thuận mắt, hừ lạnh một tiếng, liền lời cũng chẳng muốn nói với Lâm Hoang, chớ nói chi là hiển thánh hư không, rất không có phong độ đóng lại hình ảnh, do dự một chút, đi Hàn Băng Động.

"Đã xảy ra chuyện gì? Người không phải nói lần này Tang Quý giới bên kia có hoàn toàn nắm chắc, có thể đánh giết Lâm Hoang sao? Kết quả như thế nào?" Một mực canh giữ ở Hàn Băng Động, mẫu thân của Hứa Khuynh Thành mở miệng hỏi.

Hứa Trọng Nhất không nói chuyện, thế nhưng xanh mét sắc mặt, lập tức để cho Hứa Khuynh Thành mẫu thân biết kết quả.

"Như vậy đều giết không chết hắn sao?" Hứa Khuynh Thành mẫu thân thờ dài một tiếng, vỗ vỗ tay của Hứa Trọng Nhất, "Ta tuy không biết tình hình chiến đấu như thế nào, nhưng nghĩ cũng biết, có thể trực diện một chủng tộc, trực diện một cái thế giới mà bất tử. Lâm Hoang tình hình chung đã thành, người không muốn ngạnh kháng, ba trăm năm trước Nguyên Chiến chi loạn, Nhân giới rốt cuộc chịu đựng không nổi."

Hứa Trọng Nhất thờ thật dài một tiếng, đắng chát cười cười, "Chỉ là đáng thương khuynh thành. Mà thôi, mà thôi. Thế đạo đem loạn, có lẽ đây đối với khuynh thành mà nói cũng là chuyện tốt. Nghe ta, triệt để đóng băng Hàn Băng Động, hi vọng đợi khuynh thành thức tỉnh ngày đó, Lâm Hoang đã chết."

Đối mặt Lâm Hoang cường thế quật khởi, mặc dù mạnh mẽ như Hứa Trọng Nhất, cũng chỉ có thể dè xuống sát niệm, không thể nói tránh lui ba thước, nhưng là không muốn cùng Lâm Hoang tranh phong.

Bởi vì thấy tận mắt nhận thức một trận chiến này, bất kể là Hứa Trọng Nhất, hay là bình thiên đại thánh, vô thường đại thánh, thậm chí Quang Minh thánh Thiên Sứ Miller cũng không muốn tự mình đối mặt đáng sợ như thế Lâm Hoang.

Có thể trực diện một chủng tộc, trực diện một cái thế giới mà bất tử, đây là hạng gì đáng sợ, dù cho lúc này Lâm Hoang còn nói không hơn để cho bọn họ sợ hãi, nhưng đã một trận chiến thành danh, để cho bọn họ cũng phải vì chi ghé mắt.

Chính như bình thiên đại thánh nói đồng dạng, trận chiến này sau khi Chư Thiên vạn giới biết được Lâm Hoang danh tiếng.

Trên thực tế đúng là như thế, trận này kinh sợ Thiên Chiến đấu khởi thuốc súng còn chưa triệt để tàn đi, Chư Thiên vạn giới cũng đã sôi trào, bởi vì thần bia phía trên, bài danh đệ 2958 Sơn Bản Nhất Phu danh tự âm đạm, tiêu tán, có nghĩa là vẫn lạc. Thay vào đó lại là Lâm Hoang danh tiếng, cao cao tại thượng, nhảy lên mấy ngàn danh, làm cho người ta chấn kinh.

"Đây là muốn thời tiết thay đổi sao? Lâm Hoang, Lâm Hoang? Lâm Hoang là ai? !"

Có người phát ra chấn kinh thờ dài, bắt đầu nghe ngóng tên Lâm Hoang.

Rất nhanh Lâm Hoang danh tiếng chính là Mộng Thần Giới trung điền cuồng khuếch tán.

Năm gần hai mươi sáu tuổi đại thánh, thần bia phía trên, 9527, không đúng, hiện tại dĩ nhiên Cao cư thần bia phía trên đệ 2958 danh.

Đáng sợ như thế niên kỷ, đáng sợ như thế bài danh. Nếu như nói Lâm Hoang đột nhiên trên bảng, đưa tới là nghi vấn, phải không mạnh, là nghi vấn.

Như vậy lúc này Lâm Hoang quật khởi, nương theo lại là bài danh đệ 2958 danh Sơn Bản Nhất Phu vẫn lạc, không có ai hoài nghi Lâm Hoang quật khởi là cứng rắn đập trên Sơn Bản Nhất Phu thì cốt lên.

Có thể chiến thắng Sơn Bản Nhất Phu, thậm chí giết chết Sơn Bản Nhất Phu, không có ai lại hoài nghi Lâm Hoang thực lực.

Nhưng càng nhiều hơn là sợ hãi cùng chấn kinh.

Lâm Hoang quá trẻ tuổi, hẳn là tiền vô cổ nhân trẻ tuổi nhất thánh vị, trẻ tuổi nhất đại thánh, trẻ tuổi nhất thần bia trúng cử người, hiện tại lại càng là sáng tạo ra hòa tiền đồng dạng nhảy lên thăng tốc độ.

Rất nhiều đại thánh tu luyện vạn năm, vài vạn năm, thậm chí chết già, cũng khó khăn trước kia tiến một người, mà Lâm Hoang cứ như vậy đột ngột, tựa như một hồi Phong Bạo, thế không thể đỡ, trong chớp mắt vượt qua mấy ngàn danh, trực tiếp đâm nát đệ 2958 danh trên bậc thang.

"Có lẽ hẳn là dùng cái Vô gì hồ thẹn thủ đoạn, ám toán Sơn Bản Nhất Phu."

Không có thấy tận mắt nhận thức Lâm Hoang cùng Sơn Bản Nhất Phu đánh một trận, mặc dù đã đồng ý Lâm Hoang thực lực, nhưng như cũ có người cảm thấy Lâm Hoang có lẽ áp dụng cái gì ám muội thủ đoạn, ám toán, mới thắng Sơn Bản Nhất Phu.

Nhưng rất nhanh, càng thêm lực bạo phát tin tức bị truyền bá xuất ra.

Có chút chấp nhận Lâm Hoang bình thiên đại thánh hiện thân thuyết pháp, không có quá nhiều miêu tả trận chiến ấy, chỉ là một câu, có thể trực diện một chủng tộc, trực diện một cái thế giới, tan vỡ toàn bộ Tang Quỷ Tộc hi vọng, đánh nát toàn bộ Tang Quỷ Tộc ý chí. Nhân vật như vậy, các người nhất định phải nhớ kỹ tên của hắn.

Hắn là Lâm Hoang. Chư Thiên vạn giới biết được hắn danh!

"Chư Thiên vạn giới, biết được ta danh."

Tựa hồ biết lúc này cuốn toàn bộ Mộng Thần Giới Phong Bạo, Lâm Hoang sâu kín thờ dài một tiếng, một bước bước vào, một lần nữa rơi vào Tang Quỷ giới.

Lúc này Tang Quỷ giới, tựa như tận thế đồng dạng, vô số Tang Quỷ Tộc giống như cái xác không hồn lưu ly tại phố lớn ngõ nhỏ, không chỉ là Lâm Hoang, chính là Nguyên Thiên Cương ba người cũng biết Tang Quỷ giới đã xong, Tang Quỷ Tộc đã xong.

Hi vọng cuối cùng Sơn Bản Nhất Phu bị Lâm Hoang đánh chết, hơn nữa là lưng tựa chúng sinh, ngưng tụ toàn bộ Tang Quỷ Tộc ý chí, lời cuốn toàn bộ Tang Quỷ giới tình hình chung dưới tình huống bị Lâm Hoang đánh chết.

Tất cả mọi người biết Tang Quỷ Tộc đã xong, ít nhất vạn năm đều không gượng dậy nổi, triệt để tiêu thất tại vạn giới bên trong, dường như vô số năm trước Thiên đế đánh chết thiên thần hoàng đồng dạng, toàn bộ Hoàng Thiên giới đều triệt để cô đơn.

Hiện tại đến phiên Tang Quỷ giới.

Nhìn nhìn Lâm Hoang một bước đi tới, cho dù là tối cấp tiến Tang Quỷ Tộc lúc này cũng đánh mất tất cả dũng khí, đầu cũng không dám giơ lên, nhìn nhìn Lâm Hoang lạnh run.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, không vui không buồn, hẳn không có tình chi tâm, hướng chi đây hết thảy nguyên bản chính là Tang Quỷ Tộc khơi mào, hẳn lại càng không có cái gì tâm lý gánh nặng.

Cho nên Lâm Hoang thông dong đi qua đường đi, thông dong đứng ở Tang Quỷ một đạo trước mặt.

Lúc này Tang Quỷ một đạo mặt không biểu tình, không vui không buồn, nhàn nhạt mở miệng, "Lâm quân. Ta đã chuẩn bị xong lưỡng giới Toa, ngươi tùy thời có thể rời đi."

"Không thể thả hắn rời đi!" Lưu Hoa Kiếm Thánh bỗng nhiên nhảy ra ngoài, ngữ khí bi thương đến cực hạn.

Tang Quỷ một đạo chỉ là phát phát tay, "Lưu Hoa quân, thỉnh ngươi đi thu liễm Sơn Bản quân thi thể, nhờ cậy."

Lưu Hoa Kiếm Thánh môi nhúc nhích, ha ha cười thầm một tiếng, cũng không quay đầu lại, xoay người rời đi!

Lâm Hoang thật sâu nhìn Tang Quỷ một đao liếc một cái, "Người không sợ ta đánh chết người."

Tang Quỷ một đao cúi đầu xuống, "Lâm quân, lúc này Chư Thiên vạn giới, đều tụng người danh. Tang Quỷ Tộc đã thần phục tại quyền của người xuống. Nếu người muốn ta chết, ta liền đi chết được rồi."

"Đây là trong truyền thuyết giới nhân?" Lâm Hoang đại thắng mà về, Hắc Nhân Kiệt cùng Thôn Bảo lập tức đứng thẳng lên cái eo, cáo mượn oai hùm, cho dù là đối mặt Tang Quỷ một đao lớn như vậy thánh, cũng dám mở miệng mỉa mai.

Tang Quỷ một đao không hề động phần nộ, Đề phục lấy đầu lâu, gần như sắp áp vào mặt đất.

"Sư tôn." Nguyên Thiên Cương mở miệng nói, "Thỉnh đưa hắc lưu cho ta."

Những lời này sao mà cuồng vọng, Tang Quỷ một đao nắm chặt quyền đầu, vẫn không có ngáng đầu.

Lâm Hoang nhìn thật sâu Tang Quỷ một đao liếc một cái, gật gật đầu, "Nhân nãi là so với xúc động càng thêm lực lượng cường đại. Thiên Cương, hắc có lẽ sẽ là một cái đối thủ tốt."

Vừa nói xong, Lâm Hoang cũng không dừng lại, xoay người rời đi.

PS: Giữ gốc Canh [1]! Phiếu đó!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: 3 quyền ước hẹn

Nhân giới, Chung Nam đạo tràng.

Băng Phong Kiếm Thánh, Liệt Hỏa Thánh Giả, Hỏa Liệt Thánh Giả ba người lo sợ bất an.

"Đáng chết! Lâm Hoang kia tiểu cầu làm sao có thể tiến bộ to lớn như thế! Đức Xuyên Gia Khang năm người đánh không chết hắc, ngược lại để cho hắc không ai bì nổi, trực diện toàn bộ Tang Quỷ Tộc ý chí, sống sờ sờ đánh chết Sơn Bản Nhất Phụ, điều này sao có thể? Điều này sao có thể?!"

Lúc này Lâm Hoang danh tiếng, truyền bá Chư Thiên vạn giới, Băng Phong Kiếm Thánh đã sớm lấy được tin tức, biết chắc đạo Lâm Hoang cười lường giới Toa rất nhanh sẽ đến Nhân giới.

Nghĩ đến nhóm người mình đã từng đối với Lâm Hoang đã làm sự tình, Băng Phong Kiếm Thánh liền có loại hàn băng nhập tâm cảm giác, cả ngày, cả trái tim đều lạnh buốt cực độ, cả người cũng không tốt.

Liệt Hỏa Thánh Giả cùng Hỏa Liệt Thánh Giả vẫn còn ở liên tục gầm nhẹ, Băng Phong Kiếm Thánh nghe được nội tâm càng thêm bức bối, hét lớn một tiếng, "Tất cả im miệng cho ta. Lâm Hoang còn chưa có trở lại. Trời sập không xuống!"

Băng Phong Kiếm Thánh sắc mặt xanh mét, "Vội cái gì! Năm đó Nguyên Chiến như thế nào? Thần bia thứ 9, còn không phải như vậy bị chúng ta trực xuất! Chỉ là Lâm Hoang tiểu nhi, trở mình không được thiên. Đều cho ta an tĩnh lại, sư tôn đã ra ngoài bãi phóng tất cả Đại Đạo trận Thánh Giả, hợp tung liên hoành, ta còn không tin Lâm Hoang dám mạo hiểm thiên hạ to lớn sơ suất, làm trái Nhân giới chúng thánh hiệp nghị, ra tay với chúng ta!"

"Hừ, ta ngược lại ước gì hắc cuồng vọng xuất thủ. Nơi này là Nhân giới, không phải là Tang Quỷ giới."

Lời của Băng Phong Kiếm Thánh, để cho Liệt Hỏa Thánh Giả cùng Hỏa Liệt Thánh Giả an tĩnh lại, nghĩ đến Chung Nam Kiếm Thánh, nhất thời có chút an tâm.

Mà giờ khắc này Chung Nam Kiếm Thánh mới vừa từ Thái Nhất Giáo bãi phóng Hứa Trọng Nhất xuất ra, sắc mặt xanh mét, có chút phần nộ, nhưng chung quy ngăn chặn, nghĩ nghĩ, cũng không có hứng thú lại đi vô thượng đạo tràng vô thần chỗ đó bãi phóng, xem chừng vô thần thái độ khẳng định cùng Hứa Trọng Nhất không sai biệt lắm.

Nghĩ tới đây Chung Nam Kiếm Thánh cũng có chút phần nộ. Hắc tuy nhập chủ trọng tài sở, quản lý trung khu, thế nhưng tại Hứa Trọng Nhất cùng vô thần những người này trong mắt, lại là giống như cái bỏ đồng dạng, dùng thời điểm, cũng nói hão. Thật sự có sự tình, lại là để ý cũng không thêm hỏi.

"Đáng giận. Lúc Sơ Tang Quý giới tới nói điều kiện, liền người Hứa Trọng Nhất đáp ứng được nhanh nhất, nhưng bây giờ là phiết được sạch sẽ. Hào, hào, hào! Ta cũng không tin, không có người. Ta lớn như vậy một cái Chung Nam đạo tràng liền thật sự sợ Lâm Hoang!"

Chung Nam Kiếm Thánh nghiêng răng nghiêng lợi khẽ quát một tiếng, nghĩ nghĩ, quay người hướng về Hồng gia đi đến, chuyện cho tới bây giờ, cũng chỉ có Hồng gia lão tổ Hồng Thiên có thể dựa vào. Rốt cuộc lúc Sơ truy sát Lâm Hoang, Hồng gia Hồng Ảnh cũng xuất thủ.

Đến Hồng gia, Hồng gia lão tổ Hồng Thiên tựa hồ đã biết Chung Nam Kiếm Thánh sẽ đến, gật gật đầu, "Đi thôi. Lâm Hoang đến."

"Nhanh như vậy!" Chung Nam Kiếm Thánh kinh hãi, nhưng thấy được Hồng gia lão tổ Hồng Thiên mặt không đổi sắc bộ dáng, lại trấn định lại, rốt cuộc Hồng gia lão tổ Hồng Thiên cũng là nhập chủ thần bia tồn tại, hơn nữa bài danh hơn một ngàn, so với Lâm Hoang bài danh cao hơn không ít.

Tuy ngoại giới đem Lâm Hoang thực lực khuyếch đại vô song, nhưng ở Chung Nam Kiếm Thánh xem ra, Lâm Hoang cuối cùng tu luyện còn thấp, may mắn có thể chiến thắng Sơn Bản Nhất Phu cũng đã là cực hạn, về phần trong truyền thuyết Lâm Hoang là tại trực diện toàn bộ Tang Quý Tộc ý chí, toàn bộ Tang Quý giới tình hình chung dưới tình huống đánh chết Sơn Bản Nhất Phu, Chung Nam Kiếm Thánh trực tiếp xem nhẹ.

Hắn không có mắt thấy trận chiến ấy, bằng không hắn nên biết vì cái gì liền ngay cả Hứa Trọng Nhất đều đã có né tránh chi tâm. Đó là bởi vì liền ngay cả Hứa Trọng Nhất cũng không có vạn toàn nắm chắc có thể giết chết Lâm Hoang, sau đó toàn thân trở ra.

Người không biết không sợ, tự kiểm chế có Hồng gia lão tổ Hồng Thiên nâng đỡ, Chung Nam Kiếm Thánh cũng liền yên lòng, gật gật đầu, đi theo Hồng gia lão tổ Hồng Thiên sau lưng.

Lúc này Lâm Hoang còn không có áo gấm về nhà cảm thấy, nhưng Hác Nhân Kiệt, Thôn Bảo, Nguyên Thiên Cương ba người lại là đã cảm thấy vài phần phú quý bức người.

Lâm Hoang lúc này chiến tích đã truyền ra,

Mang theo gần như phá tộc uy thế trở về Nhân giới, thành thế kinh thiên, chính là một mực ẩn cư bế quan, điều thấp đến cực điểm vô thượng đạo tràng vô thân đều hiển thánh nhân gian, phái ra phân thân tới đón tiếp Lâm Hoang, huống chi là Nhân giới cái khác chư thánh.

Cho dù là vô cùng không muốn tới Hứa Trọng Nhất cũng phân là thân hiển thánh, rốt cuộc hắn hiện tại danh dự trên là toàn bộ Nhân giới tối cao kẻ thống trị, trọng tài sở chủ tịch quốc hội.

Mà cái khác đại thánh, từ phía trên Thần học viện Viện Trưởng, đến Luân Hồi đạo tràng đạo chủ, đều nhao nhao hiển thánh nhân gian, tới đón tiếp Lâm Hoang. Đãi ngộ như vậy, có nghĩa là Lâm Hoang đã chân chính lấy được chư thánh tán thành. Thậm chí có người đề nghị, để cho Lâm Hoang nhập chủ trọng tài sở, rốt cuộc Lâm Hoang đủ tuổi trẻ, có đầy đủ thời gian cùng tinh lực đi xử lý toàn bộ Nhân giới việc vặt.

Thậm chí hôm nay lần này nghênh tiếp, liền Á Thánh đều không có tư cách ra mặt. Đây là toàn bộ Nhân giới tối cao thực lực một đám người, hiện tại Lâm Hoang cũng là trong đó một vị.

Lâm Hoang đám người tuy không biết những cái này, nhưng là từ Thôn Bảo đến Nguyên Thiên Cương, vẫn là cái eo thẳng tắp, Thôn Bảo nhìn không chớp mắt, ngón tay nhỏ đụng đụng Hác Nhân Kiệt, "Đây cũng là vị nào đại thánh?"

"Nhân giới đệ nhất cao thủ Hứa Trọng Nhất. Bất quá hắn là phân thân." Hác Nhân Kiệt thấp giọng nói, cái eo thẳng tắp, lại là so với Thôn Bảo còn muốn khoa trương.

Nhưng rất nhanh, Hác Nhân Kiệt đột nhiên cúi đầu xuống, thân ảnh lóe lên, liền trốn được Nguyên Thiên Cương sau lưng, như thể biến hóa, làm cho người ta đầu óc không thông.

Nhưng Lâm Hoang mục quang lạnh lẽo, lập tức biết Hác Nhân Kiệt tại sao lại trốn, bởi vì hắn thấy được Chung Nam Kiếm Thánh.

Chung Nam Kiếm Thánh đến mới cảm thấy có chút phần nộ, không có ai thông báo hắn, nếu như không phải là gặp được Hồng gia lão tổ Hồng Thiên, sợ là hắn cũng không biết Lâm Hoang đã trở lại Nhân giới, mà càng làm cho hắn cảm thấy tức giận chính là, cái khác đại thánh đó là phân thân đến đây, chỉ có hắn như cũ chân thân đến đây.

Hiển nhiên tại Nhân giới cái khác đại thánh trong nội tâm, so với như mặt trời ban trưa, tiền đồ vô lượng Lâm Hoang, hắn là thuộc về có thể bị bỏ qua quân cờ.

Phát giác được Chung Nam Kiếm Thánh phần nộ, Hồng gia lão tổ Hồng Thiên lên truyền âm, "Chọc giận Lâm Hoang. Chỉ cần hắn xuất thủ, chính là kế tiếp Nguyên Chiến!"

Hồng Thiên vẫn chưa thỏa mãn, nhưng Chung Nam Kiếm Thánh nghe thấy dây cung ca biết nhả ý, gật gật đầu, ý bảo chính mình minh bạch.

Năm đó Nguyên Chiến thanh thế so với Lâm Hoang còn muốn càng thịnh, lấy thần bia uy danh của thứ 9 trở về Nhân giới, kết quả lại là cương quyết bước binh, không ai bì nổi, cuối cùng bị toàn bộ Nhân giới chư thánh liên thủ trục xuất.

Hôm nay Lâm Hoang, giống vậy năm đó Nguyên Chiến, đồng dạng không có căn cơ, đồng dạng một bước lên trời. Không đồng dạng như vậy là Lâm Hoang càng tuổi trẻ, thực lực cũng càng yếu, tựa hồ càng dễ đối phó.

Đùa bòn quyền mưu, Hồng Thiên đã là dày công tôi luyện, biết đừng nhìn Nhân giới chư thánh dường như đều là quét dọn giường chiếu đón chào, nhưng trên thực tế vẫn còn không có chân chính tán thành Lâm Hoang. Chỉ là để diễn tả thiện ý, nếu như Lâm Hoang không chấp nhận, hoặc là biểu hiện để cho bọn họ thất vọng, sẽ lập tức trở mặt.

Bọn này lão gia hỏa, muốn là tuân theo bọn họ lợi ích đại thánh, mà không phải một cái cương quyết bướng bỉnh kẻ phá hoại. Cho nên chỉ cần nắm chắc thời cơ tốt, liền có thể lập tức để cho Lâm Hoang trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, không bị Nhân giới chư thánh tiếp nhận.

"Tuổi trẻ là vốn liếng, cũng là nguoi lớn nhất chỗ thiếu hụt." Hồng Thiên trong nội tâm cười lạnh.

Mà sự thật cũng như Hồng Thiên suy nghĩ đồng dạng, thậm chí cũng còn không cần Chung Nam Kiếm Thánh mở miệng đối với kích, Lâm Hoang liền nhàn nhạt mở miệng, "Rất tốt. Chung Nam Kiếm Thánh cũng tới. Ngày đó một kiếm, rất có cảm xúc. Đại Thiên truy sát, cũng không từng quên. Lần này Tang Quý giới hành trình, cũng hẳn là thủ đoạn của nguoi. Mà thôi, mà thôi, hà tất nhiều lời. Nguoi tiếp ta ba quyền, cũng được."

Một câu, tắt cả mọi người nhất thời biến sắc.

PS: Giữ gốc Canh [2]! Thêm càng tại buổi tối! Phiếu đó!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Hẳn không bằng ta

"Hảo, hảo, hảo!" Chung Nam Kiếm Thánh giận quá thành cười, tiến lên trước một bước, liền muốn ngôn từ như đao, đối với Lâm Hoang dùng ngòi bút làm vũ khí, khơi mào Nhân giới chư thánh đối với Lâm Hoang phản cảm.

Nhưng Lâm Hoang chỉ là giờ tay, nắm tay, căn bản không cho Chung Nam Kiếm Thánh cơ hội nói chuyện, một quyền đánh giết xuất, thiên địa biến sắc, chư thánh phải sợ hãi!

"Làm càn! Chư thánh ở đây! Lâm Hoang đâu cho cho nguoi như thế làm càn!" Hồng Thiên quát lạnh một tiếng, ánh mắt lấp lánh, ngữ khí kịch liệt, nhưng không có xuất thủ, ngược lại lui lại một bước, để cho Chung Nam Kiếm Thánh ở mũi nhọn phía trước, trực diện Lâm Hoang một quyền này.

Nói cho cùng, Lâm Hoang chiến tích quá hung mãnh, đồn đại rất nhiều, ở đây chư thánh ngoại trừ Hứa Trọng Nhất đối với Lâm Hoang thực lực có chút hiểu rõ ra, chính là Hồng Thiên đều đối với Lâm Hoang thực lực nắm chắc không đủ.

Ở đây đều là cáo già hạng nguoi, chính là Hồng Thiên, muốn làm trận chiến ngựa chi kêu, cũng phải nhìn rõ ràng Lâm Hoang thực lực lại nói.

"Hừ! Hẳn tốt nhất có thể ba quyền đánh chết Chung Nam Kiếm Thánh, bằng không, Lâm Hoang tiểu nhi, ta liền muốn để cho nguoi biết cái gì gọi là sự thật." Hồng Thiên sống lâu như vậy, đã sớm biết trên đời này trừ phi nguoi có đánh chết tất cả mọi người thực lực, bằng không là hồ cũng phải cho ta nằm sấp, là long cũng phải cho ta bần lầy.

"Có ý tứ. Đây là muốn điều võ dương oai sao? Hay là đơn thuần tuổi trẻ khí thịnh, không hiểu ẩn nhẫn?" Cái khác chư thánh trong nội tâm tính toán ý niệm trong đầu, mục quang như điện, nhìn nhìn Lâm Hoang cùng Chung Nam Kiếm Thánh giao thủ.

Chung Nam Kiếm Thánh đưa tầm mắt nhìn qua, liền biết những nguoi này đánh cho cái gì chú ý, cười lạnh một tiếng, cũng biết đến chính mình liều mạng thời điểm, chỉ cần tiếp được Lâm Hoang ba quyền, tự nhiên sẽ có nguoi nhảy ra, làm trận chiến ngựa chi kêu, để cho Lâm Hoang biết cái gì gọi là quy tắc.

Lâm Hoang lắc đầu, thờ dài một tiếng, mục quang băng Lãnh Vô Tình, xem thấu Chung Nam Kiếm Thánh hư thật, nắm chắc nội tâm của hắn ba động, thân nhiên nói: "Đáng tiếc. Vốn tưởng rằng nguoi có thể tiếp được ba quyền. Là ta đánh giá cao nguoi rồi. Tối đa hai quyền, nguoi hẳn phải chết không thể nghi ngờ."

"Cái gì?!"

Lâm Hoang khẩu xuất cuồng ngôn, để cho Chung Nam Kiếm Thánh trong chớp mắt biến sắc, trong đầu một thanh, cái gì âm mưu quỷ kế tất cả đều bị lòng tràn đầy phẫn nộ thiêu đốt hầu như không còn, hẳn cuối cùng là một đời thiên kiêu, một đời đại thánh, lúc này bị Lâm Hoang như thế coi rẻ, đầu còn chịu được, cười lạnh liên tục, bỗng nhiên rút kiếm xuất thủ.

"Hào, hào, hào! Hào một cái miệng lưỡi bén nhọn Lâm Hoang! Quả thực là không lo người tử, đừng cũng cho rằng thắng được Tang Quý giới mấy cái đại thánh, tựa như này không coi ai ra gì, cho rằng thiên hạ trong đó, không người là đối thủ của ngươi! Ngươi còn kém xa lắm!"

"Một kiếm đến Chung Nam!"

Vừa nói xong, Chung Nam Kiếm Thánh ngang nhiên xuất thủ, một kiếm giơ lên vô biên kiếm khí, một Kiếm Vũ Chung Nam. Một kiếm này là Chung Nam Kiếm Thánh ngộ đạo chi kiếm, đem trọn tòa Chung Nam Sơn đều dung nhập kiếm của hắn.

Chung Nam Kiếm Thánh không hồ là một đời thiên kiêu, có thể người thường không thể, có được chính mình con đường, hắn tu không riêng gì kiếm, lại càng là sinh hắn nuôi dưỡng Chung Nam Sơn của hắn.

Một kiếm trong đó, nói hết hào hùng. Hốt hoảng, Chung Nam Kiếm Thánh kiếm quang vừa rơi xuống, phảng phất Chung Nam Sơn phủ xuống Bạch Ngọc Kinh, sóng núi tuần tú, từng cọng cây ngọn cỏ, toàn bộ đều Chung Nam Kiếm Thánh trong trí nhớ Chung Nam Sơn.

Một kiếm này, là Chung Nam Kiếm Thánh trăm ngàn năm tu thành một kiếm, đem đối với Chung Nam Sơn, Chung Nam đạo tràng đầy ngập nhiệt tình yêu, cả đời chờ đợi tất cả đều hóa thành một kiếm này.

Cho dù là trợ trên Chung Nam Kiếm Thánh làm người, nhưng Lâm Hoang không thừa nhận cũng không được, Chung Nam Kiếm Thánh một kiếm này, làm cho người ta cảm động.

Đây là cảm động chi kiếm, chờ đợi chi kiếm.

Đáng tiếc gặp được Lâm Hoang quyền đầu, toàn bộ hóa thành bột mịn.

Lâm Hoang nhấc tay giơ lên chân, khí phách vương giả, bề ngễ nhân gian, quyền pháp đã xuất thần nhập hóa, có bất khả tư nghị lực lượng, một quyền trong đó, không mang theo nửa điểm khói lửa khí, chính là Hứa Trọng Nhất đám người cũng không thấy rõ Lâm Hoang một quyền này trung biến hóa,

Chỉ cảm thấy một cỗ bá liệt, một cỗ hủy diệt cùng chế sinh lực lượng, trong chớp mắt hàng lâm.

Phá toái kiếm quang, tan vỡ vạn pháp, một quyền rơi xuống.

Chung Nam Kiếm Thánh đập đập trừng lui lại ba bước, sắc mặt kinh hãi, không dám tin, trong tay Chung Nam thần kiếm từng khúc đứt gãy, đại khẩu ho ra máu, tóc tán ra, giống như điên cuồng, khó có thể tin.

"Quyền thứ nhất." Lâm Hoang sâu kín thở dài một tiếng, tiến lên trước một bước, giơ tay, nắm tay, một tiếng ầm vang, Lôi Đình nổ vang, toàn bộ Bạch Ngọc Kinh đều nhảy lên một chút, ở đây chư thánh đô cảm thấy hô hấp có chút khó khăn, bị Lâm Hoang một quyền này chỗ áp bách.

Một quyền này, quả thật vượt qua tưởng tượng của mọi người, chính là một mực tràn đầy tự tin Hồng Thiên, thấy được Lâm Hoang một quyền này, trong nội tâm chưa phát giác ra có bóng mờ, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, trong nội tâm rít gào, "Làm sao có thể! Lâm Hoang làm sao có thể đánh ra đáng sợ như vậy một quyền!"

Đáng sợ một quyền, một quyền này, tại tất cả mọi người trong nội tâm đều dâng lên đáng sợ ý nghĩ này. Không nhìn không biết, vừa nhìn đã giật mình, Lâm Hoang bá liệt vô song, quyền pháp xuất thần nhập hóa, chấn kinh thiên địa.

Một quyền rơi xuống, ở đây chư thánh trong nội tâm đều dâng lên một cái ý niệm trong đầu, một quyền này, Chung Nam Kiếm Thánh tiếp không dưới, tiếp không dưới, sẽ chết!

"Ta không tin! A! Tu ta chiến kiếm! Mặt hướng Chung Nam! Giết, giết, Sát!"

Chung Nam Kiếm Thánh nổi giận gầm lên một tiếng, trong tay không có kiếm, trong lòng có kiếm, giờ khắc này, Chung Nam Kiếm Thánh đem chính mình cả đời sở học, không hề có giữ lại thi triển ra.

Toàn bộ Chung Nam đạo tràng tại Chung Nam Kiếm Thánh sau lưng chìm nổi, từng cọng cây ngọn cỏ, nhất sơn nhất thủy, kia diễn vô hải đồng, ôm kiếm đệ tử, mặt các, hàn đàm, thanh tuyến, Dược Viên.

Đủ loại hết thảy, Chung Nam Sơn trên hết thảy, đều hóa thành Chung Nam Kiếm Thánh trong nội tâm một ngưng thét dài, há mồm nhỏ, chính là một treo kiếm khí, như Thiên hà rơi xuống, có đánh giết nửa cái Nhân giới vô thượng sức mạnh to lớn.

Đáng tiếc tại Lâm Hoang quyền, hết thảy đều là vô căn cứ, Chung Nam Kiếm Thánh đã tâm, Chung Nam Kiếm Thánh chí hướng, tại Lâm Hoang quyền, tất cả đều biến thành ảo ảnh trong mơ.

Một quyền rơi xuống, tan vỡ kiếm khí, đánh vỡ hư không, oanh một tiếng nổ mạnh, toàn bộ Bạch Ngọc Kinh sấm dậy đất bằng, rất nhiều phạm nhân trong nội tâm một hồi khó chịu, miệng phun máu tươi, uể oải ngã xuống đất, giường mắt chung quanh, không biết chuyện gì xảy ra.

Ở đây chư thánh toàn bộ trầm mặc, nhìn nhìn Lâm Hoang chậm rãi thu quyền, chấp hai tay sau lưng, thở dài một tiếng.

Mà Chung Nam Kiếm Thánh dưới chân chìm vào đại địa ba thước, chỉ còn lại nửa người trên lộ tại mặt đất, vẻ mặt dữ tợn, trọn mắt tròn xoe, không dám tin, nhìn nhìn Lâm Hoang.

Máu tươi dần dần thấm xuất, nhuộm hồng cả Chung Nam Kiếm Thánh hai mắt, sau đó chậm rãi nhỏ xuống, tí tách một tiếng, rơi xuống mặt đất, trong chớp mắt xâm nhuộm đại địa. Tựa như cùng Chung Nam linh hồn của Kiếm Thánh, sinh cơ đồng dạng, tại thời khắc này Trần về Trần, đất về với đất, đáng tiếc hán cuối cùng không thể thật sự hán lo lắng cả đời Chung Nam Sơn.

Vén vẹn hai quyền, Chung Nam Kiếm Thánh, chết.

"Hai quyền liền đánh chết Chung Nam Kiếm Thánh." Hồng Thiên theo bản năng Đê lăm bầm một câu, ở đây đại thánh, có thể rõ ràng phát giác được Chung Nam Kiếm Thánh đã chết, linh hồn phá toái, sinh cơ chôn vùi, bị chết không thể chết lại.

Chung Nam Kiếm Thánh tử vong không đáng sợ, ở đây rất nhiều đại thánh có thật nhiều người đều có nắm chắc giết chết Chung Nam Kiếm Thánh, nhưng chỉ vén vẹn là hai quyền, liền đánh chết Chung Nam Kiếm Thánh, như vậy chiến lực, làm cho người ta chấn kinh.

"Lại một cái Nguyên Chiến sao?" Có người trầm thấp mở miệng, mục quang lấp lánh, mười phần âm hiểm, muốn đem Lâm Hoang cùng Nguyên Chiến liên hệ cùng một chỗ, lại một lần nữa phát động 300 năm trực xuất cuộc chiến.

Lâm Hoang tai thính mắt tinh, nghe được lời của người kia, cười lạnh một tiếng, "Nguyên Chiến? Hẳn không bằng ta."

Những lời này sao mà kiêu ngạo, Hồng Thiên lập tức liền không nhịn được giễu cợt, muốn mở miệng kích động mọi người, quân công. Nhưng Lâm Hoang mục quang phát lạnh, lạnh lùng xem ra, "Hồng gia lão tổ Hồng Thiên đúng không? Rất tốt, đợi ta bái phỏng Chung Nam đạo tràng, chắc chắn lại đến Hồng gia bái phỏng."

Lời nói rơi xuống đất, Lâm Hoang vung tay lên, bỏ qua Hồng Thiên trong chớp mắt xanh mét sắc mặt, đối với Nhân giới chư thánh gật gật đầu, xoay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: 3 bái tạ sư ân

"Làm càn! Thật sự là quá làm càn! Nhất định phải trực xuất hán!"

Chẳng ai ngờ rằng Lâm Hoang vậy mà kiêu ngạo như vậy, vừa mới trở về Nhân giới, liền hai quyền đánh chết Chung Nam Kiếm Thánh, xem Nhân giới chư thánh như không có gì, lại càng là ngựa không dừng vó, một bộ muốn đuổi tận giết tuyệt bộ đáng vứt xuống Nhân giới chư thánh, đi Chung Nam đạo tràng.

Như thế hành vi, khó trách Hồng Thiên nổi trận lôi đình, không thể chờ đợi được bạo phát đi ra.

"Phải trấn áp hán! Hán quá kiêu ngạo! Lòng muông dạ thú, cương quyết bướng bỉnh. Nếu không trấn áp, so với Nguyên Chiến nguy hại còn lớn hơn! Nghe một chút, hán nói cái gì! Nguyên Chiến không bằng hán! Kẻ này không thể lưu lại, nhất định phải trấn áp hán!"

Hồng Thiên không thể chờ đợi được phát biểu cái nhìn của mình, mục quang đảo qua, nhìn về phía Nhân giới chư thánh, bỗng nhiên trong nội tâm trầm xuống, bởi vì hán không có ở Nhân giới chư thánh trên mặt thấy được mình muốn biểu tình.

"Tuổi trẻ khí thịnh." Vô thượng đạo tràng vô thần mở miệng nói một câu, "Bất quá có thể lý giải. Dù sao cũng là người trẻ tuổi nha. Được rồi, tàn a."

Giờ lên cao cao, nhẹ nhàng buông xuống, biến hóa như thế để cho Hồng Thiên trong chớp mắt thay đổi sắc mặt, năm đó đề nghị trực xuất trấn áp Nguyên Chiến, vô thần thế nhưng là người tích cực dẫn đầu, như thế nào đến Lâm Hoang nơi này, liền thay đổi bộ dáng.

Hồng Thiên cũng không tin tưởng vô thần là bị Lâm Hoang thực lực hù đến, vô thượng đạo tràng tuy người ở thừa thốt, thế nhưng không có Thượng truyền nhận, mỗi đời đạo chủ đều mạnh mẽ đáng sợ, bằng không cũng không có khả năng người bất quá năm, lại có thể trở thành Nhân giới thập đại thánh địa nhất.

"Trong đó tất có kỳ quái." Hồng Thiên trong đầu theo bản năng hiện lên ý nghĩ này, sau đó liền thấy được Hứa Trọng Nhất gật gật đầu, cái thứ nhất rời đi, sau đó là Luân Hồi đạo tràng đạo chủ, đón lấy thiên thần học viện Viện Trưởng, Kiếm Các Các chủ, thập đại thánh địa chư vị đại thánh nhất nhất rời đi, phảng phất căn bản cũng không có thấy được vừa rồi Lâm Hoang cương quyết bướng bỉnh, điều vô dương oai.

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Hồng Thiên trong lòng có chút băng lãnh, lý trí trở về, biết trong chuyện này tất nhiên có cái gì hán không biết chuyện

phát sinh.

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?!"

Không riêng gì Hồng Thiên, Nguyên Thiên Cương ba người cũng ở suy nghĩ. Sự tình biến hóa quá nhanh, làm cho người ta đầu óc không thông.

Nguyên Thiên Cương đối với Nhân giới chư thánh hiểu rõ vô cùng, đám người kia cầm giữ Nhân giới quyền hành, thâm căn cố đế, năm đó mạnh mẽ như Nguyên Chiến cũng chỉ có thể bị Nhân giới chư thánh liên thủ trục xuất. Mà Lâm Hoang hành động hôm nay, có thể nói là đại nghịch bất đạo, ngay trước Nhân giới chư thánh mặt, hai quyền đánh chết Chung Nam Kiếm Thánh, hơn nữa không nề mặt, xoay người rời đi.

Hành động như vậy, dưới cái nhìn của Nguyên Thiên Cương tất nhiên sẽ làm tức giận Nhân giới chư thánh, không thể nói trước chính là Lôi Đình Vạn Quân, liên thủ trấn áp. Nhưng không nghĩ được sự tình cứ như vậy đầu voi đuôi chuột, để cho Lâm Hoang dễ dàng rời đi, hơn nữa nhìn tình huống, cũng không có ai chuẩn bị truy cứu. Thâm ý trong đó làm cho người ta suy nghĩ sâu xa.

Nguyên Thiên Cương càng nghĩ càng nghĩ mãi mà không rõ, năm đó Nguyên Chiến như thế nào, thần bia thứ 9, như mặt trời ban trưa. Nhưng Nhân giới chư thánh nói liên thủ trục xuất, liên liên thủ trục xuất.

Hôm nay Lâm Hoang hành vi, so với năm đó Nguyên Chiến sợ là chỉ có hơn chứ không kém. Năm đó Nguyên Chiến tuy ngang ngược kiêu ngạo, bị gọi tên điên, nhưng ít ra còn không có ngay trước Nhân giới chư thánh mặt, giết chết một vị đại thánh.

Có thể hết lần này tới lần khác Nguyên Chiến bị Nhân giới chư thánh liên thủ trục xuất, mà Lâm Hoang lại nữa điểm sự tình cũng không có. Điều này làm cho Nguyên Thiên Cương như thế nào cũng nghĩ không thông, trong lòng có nghi vấn, dọc theo đường, liền nhìn không được hỏi ra.

Lâm Hoang thần sắc đạm mạc, vẫy vẫy tay, "Ta đem khác loại thành thánh phương pháp cho bọn họ. Hơn nữa ta hứa hẹn, không lập đạo tràng."

Ngắn gọn một câu, Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo còn có chút mơ hồ, nhưng Hắc Nhân Kiệt lại là suy nghĩ minh bạch, thật sâu nhìn Lâm Hoang liếc một cái, thế mới biết Lâm Hoang câu kia Nguyên Chiến không bằng ý của hắn.

Cái gọi là bức bách chỉ lấy uy, dụ chỉ lấy lợi.

Lâm Hoang dùng hai quyền đánh chết Chung Nam Kiếm Thánh đã chứng minh thực lực của mình,

Lại ném ra khác loại thành thánh phương pháp cũng không lập đạo tràng điều kiện Nhân giới chư thánh. Tự nhiên sẽ không còn có người ngu ngốc đến cùng Lâm Hoang đối nghịch.

Lại nói tiếp như trò đùa, nhưng Nhân Gian Đạo lý, đều ở trong đó. Bất quá uy bức lợi dụ bốn chữ.

Năm đó Nguyên Chiến vì cái gì bị khu trục, bởi vì hắn chỉ có uy, lại không thể cho Nhân giới chư thánh lợi ích, cho nên chư thánh không để cho. Nhưng Lâm Hoang một tay giờ gây, một tay lợi ích. Phân ra mà thay đổi chỉ, chỉ cần Lâm Hoang không mất tâm bị điên như Nguyên Chiến đi tiếp xúc Nhân giới chư thánh lợi ích, lại có ai hội ngu ngốc đến nơi trục xuất, trấn áp Lâm Hoang.

Lại nói tiếp đơn giản, nhưng có thể nắm chắc đây hết thấy, Lâm Hoang lại là đã thấm nhuần nhân tâm, nắm chắc đến thế sự nhân tình ảo diệu, quả thật không giống như là người trẻ tuổi, trái ngược với một cái ném quả nhân tình âm lạnh ngàn Niên lão yêu.

"Uy bức lợi dụ, phân ra mà thay đổi chỉ. Lâm Hoang, thủ đoạn của ngươi làm cho người ta kinh ngạc. Bất quá chẳng lẽ ngươi bây giờ thật sự chuẩn bị đi Chung Nam đạo tràng sao?" Hắc Nhân Kiệt tâm tình có chút phức tạp mâu thuẫn, từ hắn gọi thẳng Lâm Hoang danh tiếng, liền có thể biết lúc này Hắc Nhân Kiệt lòng rối loạn.

Hắc Nhân Kiệt cuối cùng là Chung Nam đạo tràng đệ tử, trở mắt nhìn nhìn Chung Nam Kiếm Thánh bị Lâm Hoang hai quyền đánh chết, dù cho hắn cùng nhau đi tới, đối với Lâm Hoang đã sinh lòng sùng bái, nhưng lúc này vẫn đối với Lâm Hoang có bất mãn.

"Không sai. Đối đãi ta đánh chết Băng Phong Kiếm Thánh bọn họ. Ngươi liền tới làm Chung Nam này đạo tràng đạo chủ." Lâm Hoang gật gật đầu, ngữ khí đạm mạc, dường như thảo luận không phải là một cái thánh địa đạo chủ sinh tử, vẹn vẹn chỉ là thuận tiện đi ngang qua giết chết một con kiến.

Hắc Nhân Kiệt sắc mặt trong chớp mắt âm trầm, hắn đi theo Lâm Hoang cũng có một đoạn thời gian, biết Lâm Hoang không phải là đang nói giỡn, mà là thật sự chuẩn bị làm như vậy, tâm tư di động, đột nhiên chấn Lâm Hoang trước người, rút kiếm trên tay.

"Hắc Nhân Kiệt, ngươi đang làm cái gì? Còn không thanh kiếm buông xuống!" Thôn Bảo kinh hãi, vội vàng hô to, đưa tay muốn đi ngăn cản Hắc Nhân Kiệt.

"Không được qua đây." Hắc Nhân Kiệt hai tay cầm kiếm, hô hấp dồn dập, nhìn nhìn Lâm Hoang.

"Lâm Hoang, ngươi hôm nay nếu như muốn đi Chung Nam đạo tràng, trừ phi ngươi giẫm lên thi thể của ta đi qua."

"Hắc Nhân Kiệt, ngươi đang làm cái gì? Còn không thanh kiếm buông xuống." Nguyên Thiên Cương nhướng mày, hắn cũng biết Hắc Nhân Kiệt tất nhiên trong nội tâm lưỡng nan, nhưng hắn nắm chắc không ngừng tâm ý của Lâm Hoang. bây giờ Lâm Hoang, băng Lãnh Vô Tình, tu cảm Thiên Tâm, nếu là Hắc Nhân Kiệt khư khư cố chấp, sợ là thật sự sẽ bị Lâm Hoang đánh chết.

"Ta cuối cùng là Chung Nam đạo tràng đệ tử, sinh là Chung Nam người của đạo tràng, chết là Chung Nam đạo tràng quỷ. Nếu ta buông tay, chính là bắt trung, nếu ta buông tay, chính là bắt hiểu. Nam nhi sanh ở trong thiên địa, có thể vô tình, có thể vô nghĩa, nhưng không thể không trung bất hiểu." Hác Nhân Kiệt thở dài một tiếng, phù phù một tiếng quỷ trước mặt Lâm Hoang.

"Nếu như ngươi còn chưa bớt giận, kia thỉnh dùng máu tươi của ta, tới rửa sạch phần nộ của ngươi."

Lâm Hoang mục quang băng lãnh, nhìn nhìn Hác Nhân Kiệt, "Ngươi đang ép ta?"

"Ta không dám." Hác Nhân Kiệt cười thầm một tiếng, đối với Lâm Hoang bang bang bang khẩu ba cái khẩu đầu, "Tuy ngươi không. Nhưng cùng nhau đi tới, ta nhận được đại thánh thân lai, mặc dù Vô thấy trò chi lễ, nhưng có thấy trò chi thực. Hôm nay ba bái tạ sư ư. nguyên đoạn này duyên Pháp có thể cho đại thánh lắng lại phần nộ, buông tha Chung Nam đạo tràng. Như vậy, ta, chết cũng không tiếc."

"Nếu ta nói không chịu đâu này?" Lâm Hoang mục quang băng Lãnh Vô Tình, làm cho người ta phát lạnh.

"Đại thánh. Ngươi đã chứng minh ngươi uy nghiêm, hà tất còn muốn đuổi tận giết tuyệt. Vì Thánh Giả, có lỗi đình thủ đoạn, cũng nên có lòng từ bi trảng. Nếu ngươi có thể buông tha ta Chung Nam đạo tràng, chắc hẳn chư thánh đô vì đại thánh lòng dạ tán thưởng. Nhân giả, mới có thể vô địch." Hác Nhân Kiệt có chút không lựa lời nói, nói trong chốc lát, thấy Lâm Hoang chẳng biết có được không.

Cẩn rằng một cái, trực tiếp làm rõ, "Đại thánh. Tuy ngươi lấy nhất thời lợi ích lôi kéo chư thánh, nhưng cuối cùng không phải là lâu dài chi đạo. Nếu ngươi là có thù tất báo, Nhân giới chư thánh tất nhiên mỗi người cảm thấy bất an, đến lúc sau chính là có thiên đại lợi ích, chắc hẳn Nhân giới chư thánh cũng sẽ tìm kiếm nghĩ cách trấn áp ngươi. Rốt cuộc, họa không kịp đạo tràng. Ngươi bày ra tử bi, bọn họ mới có thể an tâm."

Lâm Hoang nhìn nhìn Hác Nhân Kiệt, nửa ngày mới sâu kín thở dài một tiếng, đưa tay về một cái, trở tay đối với Chung Nam vị trí của đạo tràng đánh ra một chuông, "Tội chết có thể miễn, tội sống khó tha. Ngươi ta, duyên lấy hết!"

Vừa nói xong, Lâm Hoang dùng bước lại, thay đổi phương hướng, đi đến Đại Thiên quận.

Sau lưng Hác Nhân Kiệt bang bang bang lần nữa khẩu ba cái khẩu đầu, huyết nhục mơ hồ, đứng người lên, thất hồn lạc phách, không biết nên đi nơi nào.

PS: Rạng sáng còn có một canh. Tiếp tục bạo! Cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 139: Hoang Thảo Lư

Đại Thiên quận.

Lâm Hoang cười lường giới Toa vừa mới rơi xuống đất, nhận được tin tức Trần Quận Vương đã suất lĩnh Đại Thiên quận một đám quan viên, một mực cung kính chờ.

Bởi vì Lâm Hoang hàng lâm, toàn bộ Đại Thiên quận trện địa sẵn sàng đón quân địch, đông đảo quan viên trong nội tâm lo sợ, sợ không cẩn thận chọc giận tới Lâm Hoang, rước lấy đại họa sát thân.

Chuyện cho tới bây giờ, Lâm Hoang chiến tích đã tại Nhân giới toàn diện truyền ra, thậm chí tin tức linh thông như Trần Quận Vương, lại càng là biết Lâm Hoang Vô Pháp Vô Thiên, vừa mới trở về, liền trực tiếp đánh chết Chung Nam Kiếm Thánh.

Khí diễm hung hăng ngang ngực, ta mặc kệ hẳn là ai. Liền một cái đại thánh đô tiện tay đánh chết, Trần Quận Vương da đầu run lên, biết mình tại Lâm Hoang trong nội tâm sợ là cùng kiến hôi cũng kém không nhiều lắm.

Cho nên Trần Quận Vương đánh lên mười hai vạn phần tinh thần, cũng bất chấp cực giám sát khả năng vạch tội, trực tiếp hạ lệnh phong tỏa nghiêm chỉnh con đường, sợ có không biết sống chết người chạy đến chọc giận tới Lâm Hoang.

Cát vàng phổ đầy, sắc màu rực rỡ, Lâm Hoang một chút lưỡng giới Toa, liền thấy được chờ đợi ở một bên Trần Quận Vương đám người, mặt không biểu tình, đưa tầm mắt nhìn qua, liền thấy được còn có một đám ăn mặc trang phục lộng lẫy hải tử đang cầm hoa bó chờ đợi nghênh tiếp.

"Đại thánh." Trần Quận Vương đề cao tinh thần, đi lên trước, nói.

"Rút lui a." Lâm Hoang phát phát tay, cũng không nhiều lời, Thôn Bảo lập tức cáo mượn oai hùm, cao giọng kêu lên: "Ngươi, liền ngươi rồi. Thất thân làm cái gì? Xe đâu này? !" "

Người hoang ngựa loạn, rất nhanh liền có một cỗ cao cấp nhất tinh có thể xe lái tới, xa hoa vô song. Lâm Hoang không phải không ăn thịt người đang lúc khói lửa thần linh, biết chỉ là chiếc xe này, liền giá trị hàng tỉ, đủ để cho người bình thường phấn đấu cả đời cũng mua không nổi một cái bánh xe.

"Đại thánh. Không biết ngài chuẩn bị ở nơi nào lập nhiều đạo tràng." Chuyện này có chút khó giải quyết, thừa dịp Lâm Hoang còn không có lên xe, Trần Quận Vương nhanh chóng nhỏ giọng hỏi.

Nhân giới mặc dù nói là Nhân đạo đang thịnh, nhưng nói cho cùng Chủ Tể Nhân giới tương lai vẫn là thập đại thánh địa chi lưu, đi qua mười vạn năm, có thể thành tựu đại thánh, chín thành chín đều là thập đại thánh địa xuất thân. Văn minh càng là phát đạt, người bình thường ra mặt cơ hội ngược lại trở nên ít hơn.

Rốt cuộc thập đại thánh địa gần như lũng đoạn toàn bộ Nhân giới tài nguyên, trừ phi thiên tài như Nguyên Chiến, Lâm Hoang như vậy, bằng không làm sao có thể từ thập đại thánh địa phong tỏa dưới lập địa thành thánh.

Cho nên Trần Quận Vương rất đau đầu, cái khác thánh vị, đa số xuất thân thập đại thánh địa, không có khác lập môn hộ khả năng, cũng sẽ không phá hư Nhân giới bây giờ bố cục, xúc động cái khác thánh địa lợi ích.

Nhưng Lâm Hoang thảo căn xuất thân, dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, nếu là muốn lập đạo tràng, sợ là toàn bộ Đại Thiên quận đều muốn bấp bênh, gió tanh mưa máu.

"Ta không có hứng thú xây dựng đạo tràng. Ta nhớ được Nam Thành ngoài có tòa Ván Long sơn, xây dựng cái nhà tranh cũng được." Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng, hẳn cũng không phải qua loa, là thật không có xây dựng đạo tràng, truyền xuống tâm tư của đạo thống. Dù cho có thể khai sáng muôn đời cơ nghiệp, thế nhưng so với thành thân, những cái này đều là vô căn cứ.

Trần Quận Vương có chút chần chừ, nhưng không dám hỏi nhiều, gật đầu đáp ứng, đưa mắt nhìn Lâm Hoang lên xe, nhanh chóng ngồi trên một cái khác chiếc xe, một mặt mở đường, một mặt cùng sư môn liên hệ.

Trần Quận Vương là thiên thần học viện đệ tử, vốn lấy thân phận của hắn là không có tư cách cùng thiên thần học viện Viện Trưởng trò chuyện, nhưng liên lụy tới Lâm Hoang, Trần Quận Vương cũng liền may mắn lắng nghe lời dạy dỗ.

"Ván Long sơn sao? Tiểu Trần, kia là cái gì địa phương?"

"Chính là một cái sườn núi nhỏ, bất quá 300 trượng, phương viên trăm dặm bộ dáng. Cách Nam Thành coi như xa, có tri ân truyền tương đối nổi danh." Trần Quận Vương nói.

"Ha ha. Sơn không tại Cao, có thánh thì danh. Tiểu Trần, chuyện này, ngươi gấp rút xử lý. Tuy hắn nói qua không lập đạo tràng, nhưng cuối cùng là đại thánh, ngươi đem hắn cung cấp lên. Không muốn keo kiệt, đem kia Ván Long sơn trong vòng ngàn dặm đều chia cho hắn cũng được."

Hắn muốn xây dựng nhà tranh, ngươi cũng dùng điểm tâm, thiếu cái gì, trực tiếp cùng quốc vụ xử lý đánh báo cáo."

Có thiên thần học viện lời của Viện Trưởng, Trần Quận Vương cuối cùng nhẹ nhàng thở ra, tìm đến thủ hạ quan viên, phân phó hạ xuống. "Chuyện này nhất định phải làm tốt. Động tác nhanh lên, tốt nhất tại Hoang Thánh đến Nam Thành trước làm tốt."

"Rất nhàm chán." Trên xe, Lâm Hoang bỗng nhiên mở miệng, đối với một bên Nguyên Thiên Cương nói.

Nguyên Thiên Cương lắc đầu, trong mắt có chút nghi hoặc, nhìn nhìn Lâm Hoang, "Sư tôn. Ta có một chuyện không rõ. Tuy sư tôn đánh chết Chung Nam Kiếm Thánh, không giảm khí phách. Nhưng tại sao phải đề ý những cái này lễ nghi phiền phức. Có này ngồi xe đi dạo công phu, không bằng tự học."

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, cười lạnh một tiếng, "Ta là muốn cho bọn họ an tâm. Nơi này chung quy là Nhân giới, ta không có khả năng toàn bộ giết sự tình. Ứng phó một phen, tránh phiền toái."

Lúc nói lời này, Lâm Hoang cũng có chút bất đắc dĩ, nhưng hắn biết chỉ cần không thành thần, đúng là vẫn còn phải ở Hồng Trần này lăn qua lăn lại.

"A. Lâm Hoang, mau nhìn, mau nhìn. Đó là ngươi! Rất đẹp trai. Oa oa!" Thôn Bảo hô to gọi nhỏ, Lâm Hoang cũng không ngẩng đầu lên, thần sắc nhàn nhạt, nhắm mắt tự học.

Thấy Lâm Hoang không nói lời nào, Thôn Bảo đành phải đi cuốn lấy Nguyên Thiên Cương, khoa tay múa chân, liên tục hỏi Nguyên Thiên Cương kia dựng đứng tại chỗ lớn ngõ nhỏ Lâm Hoang ảnh chụp, kia một trương càng đẹp mắt.

Lúc này theo Lâm Hoang hàng lâm, toàn bộ Đại Thiên quận phố lớn ngõ nhỏ đều đeo đầy Lâm Hoang ảnh chụp, to lớn bên ngoài hình ảnh chuyển động phát hình Lâm Hoang ảnh hưởng, cũng không biết trọng tài ở nơi nào lấy được hình ảnh.

Trong chân dung Lâm Hoang bá liệt vô song, không ai bì nổi, bao quát Lâm Hoang cùng nhau đi tới rất nhiều chiến đấu. Chính là không có hứng thú Nguyên Thiên Cương, nhìn trong chốc lát, cũng không khỏi cảm thấy nóng nhiệt.

Mà Thôn Bảo lại càng là không chịu nổi, nấn nhá đảo tâm, cợ lấy Lâm Hoang ống quần, đầu nỉ non lẩm bẩm, dụng tâm nghe, liền biết lại là muốn cùng Lâm Hoang sanh con các loại lời nói.

Chỗ rẽ trên đường phố, Trần Nhực ôm vừa mua vật dụng hàng ngày, có chút xuất thần nhìn nhìn đối diện trên quảng trường phương Lâm Hoang hình ảnh, lắc đầu, Trần Nhực chấp tay trước ngực, thấp giọng tự nói, "Cố gắng lên a, Lâm Hoang."

Nói xong, Trần Nhực ôm lấy đồ vật, quay người rời đi, lại không biết đường đi kia một đầu, Lâm Hoang liền ngồi ở trong xe, gấp thoáng qua.

Lâm Hoang lòng có nhận thấy, mở mắt ra, sau đó lại nhắm mắt lại, cổ sự như gió, hần sớm đã tâm Vô lo lắng.

Xa giả một đường chạy, ngoài cửa sổ phong cảnh càng quen thuộc, đi ngang qua Mộ Viên, Lâm Hoang đi xuống xe, té bái cha mẹ, tĩnh tọa nửa ngày, tiếp tục đi phía trước.

Đi ngang qua Tam Thánh Mẫu Lương Phấn Điểm, Lâm Hoang không có xuống xe, lại làm cho Thôn Bảo đi mua một chén bánh đúc đậu.

"Lâm Hoang. Lão Bản Nương là của ngươi quen biết cũ sao?"

Thôn Bảo có chút đầu óc không thông, trên thực tế ngoại trừ Lâm Hoang, cũng không ai sẽ biết uy danh hiển hách Tam Thánh Mẫu chính là Lương Phấn Điểm bên trong ba vị đẹp thiếu nữ xinh đẹp.

"Thật kỳ quái. Các nàng nói bánh đúc đậu lại muốn mình làm được tốt hơn ăn. Nói có rảnh có thể đi học một ít."

Lâm Hoang không nói lời nào, hần biết ý tứ của Tam Thánh Mẫu, nhưng hần đối với Tam Thánh Mẫu có chút bất mãn. Đức Xuyên Gia Khang đảm người đảm ám sát hần, khẳng định là nhận được Nhân giới chư thánh ngầm đồng ý.

Lâm Hoang đánh chết Chung Nam Kiếm Thánh, xem như chấm dứt. Nhưng Tam Thánh Mẫu trầm mặc, cũng tại Lâm Hoang trong lòng có khúc mắc, trên thực tế tu luyện tới hần tình trạng này, băng Lãnh Vô Tình, đâm chiều chỗ khảo thí, bất quá lợi ích hai chữ.

Nếu có dùng đến Tam Thánh Mẫu thời điểm, hần tự nhiên hội lại đến.

Còn như bây giờ, Lâm Hoang thâm nghĩ lập tức bế quan, hảo hảo lắng đọng chính mình một đường cảm ngộ.

"Đại thánh. Vấn Long sơn đến."

Xe dừng lại, Lâm Hoang ngẩng đầu, liền thấy được quen thuộc trên ngọn núi, một tòa nhà tranh đã đột ngột từ mặt đất mọc lên, chiếu sáng rạng rỡ.

"Gọi nó Hoang Thảo Lư a." Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng, miệng vàng lời ngọc, Mạc dám không từ.

PS: Canh năm xong rồi! Ta đi, tân một cuốn vừa mới bắt đầu, ghi thật gian nan. Mọi người cho điểm đề cử cổ vũ!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: 1 phong thư tay

Đại Thiên quận, Nam Thành, Vấn Long sơn, thiếu đi một chỗ tìm u chi địa, nhiều hơn một tòa Hoang Thảo Lư.

Nhà tranh trong có cái tuổi trẻ lư chủ, một mực bế quan, không người có thể thấy. Có cái tham ăn tiểu cô nương, có thể một hơi ăn tươi mười người phần siêu đại roi xuống, một lần mười cái còn cũng không trả thù lao. Có cái trầm mặc đồ đệ, cũng không mở miệng nói chuyện, thích ngồi ngựa gỗ.

Nam Thành nhiều chỗ này nhà tranh, liền nhiều vài tia phù hoa.

Phảng phất ghim đầy đồng dạng, Nhân giới lớn nhất tốt nhất tửu điểm tại tiểu thành mặt phía nam mở chi nhánh, góc Tây Bắc cũng có một nhà Quốc Mậu niên thuế điểm, có thể mua được vạn giới thương phẩm. Đông nam khu vực, phân chia xuất một khối lớn, dựng lên tám bảng, trở thành Đại Thiên quận lớn nhất đấu võ trường. Trong truyền thuyết thiên thần học viện cũng lần đầu tiên tại góc tây nam mở chiêu sinh điểm.

Quá nhiều biến hóa, để cho Nam Thành cư dân đầu óc không thông, phảng phất một thời điểm chiều tối, này vắng vẻ tiểu thành liền nghênh đón trước đó chưa từng có đại phát triển.

Không biết sao, liền có đồn đại. Nói vậy hết thầy biến hóa, đều là bởi vì Vãn Long sơn trên này tòa nhà tranh.

Có người lời thề son sắt, nói bên trong ở một vị nhân vật rất giỏi, ba đầu sáu tay, thân cao cửu xích, vòng eo cũng là cửu xích. Vương hầu thấy muốn tránh lui ba thước, là vị chân chính đại nhân vật.

Nói tiếng người chi chuẩn xác, nghe người cũng liên sát có chuyện lạ. Cho nên tham ăn tiểu cô nương nghênh đã đến thì tốt quá thời điểm, mỗi Thiên Đô chuồn êm xuống núi, quá nhanh cắn ăn, không cần dùng trả thù lao, tâm tình mỹ lệ vô song.

"Đứng lại."

Ngày hôm đó, Thôn Bảo thói quen muốn rẽ một cái chuồn xuống núi, lại bị Nguyên Thiên Cương gọi lại.

"Làm gì!" Thôn Bảo tay chống nạnh, mới không sợ Nguyên Thiên Cương.

Nguyên Thiên Cương cảm nằng cũng có chút đau đầu, "Người tham ăn, ta không nói cái gì. Nhưng người nhớ rõ trả thù lao a! Truyền đi, không dễ nghe."

"Ồ ồ ồ! So với ta ăn cái gì không trả tiền, người một đại nam nhân, mỗi ngày đi sân chơi cùng tiểu bồng hữu đoạt ngựa gỗ ngồi, mới càng mất mặt a." Thôn Bảo trả lời lại một cách mỉa mai.

"Đây là sư tôn ý tứ." Nguyên Thiên Cương kêu lên một tiếng khó chịu, Lâm Hoang không có dạy hấn Lục Đạo thần quyền, Luân Hồi thần quyền, đó là chứng đạo tuyệt học, nếu như học được, đến cuối cùng không thể nói trước muốn thầy trò tranh chấp, tranh giành kia một đường thành thần cơ hội.

Từ xưa đến nay đều là như thế, một môn chứng đạo phương pháp chỉ có thể thành tựu một người. Nguyên Chiến sở dĩ sẽ đem Đấu Chiến thánh Pháp truyền cho Nguyên Thiên Cương, cũng là không có ý tốt, vì cái gì chính là phụ tử tương tàn, dùng cái này thành thần.

"Cát. Ta vậy mới không tin." Thôn Bảo hừ lạnh một tiếng.

Nguyên Thiên Cương không nói lời nào, hấn ngay từ đầu cũng hiểu được Lâm Hoang là đang qua loa hấn, nhưng thử qua mấy lần, hấn có chút hiểu được, hấn đi chơi trò chơi vườn cười không phải là ngựa gỗ, mà là hấn cảm động. Hấn trong trí nhớ duy nhất cảm thấy vui vẻ thời gian, chính là lúc còn rất nhỏ, cùng mẫu thân đi sân chơi cười ngựa gỗ.

Tại trong trí nhớ tìm kiếm cảm động, tại cảm động trung tìm kiếm lực lượng.

Đây là Lâm Hoang chỉ cho con đường của Nguyên Thiên Cương, hiện tại hấn đã có chỗ lĩnh ngộ, cho nên cũng mặc kệ Thôn Bảo mỉa mai, lắc đầu, "Người không nên chạy loạn. Sư tôn gần nhất hấn là sẽ xuất quan, nếu nhìn không đến người. . . ."

Có một chút liền ngừng lại, nhưng Lâm Hoang tại Thôn Bảo trong nội tâm uy nghiêm dần dần sâu, lập tức cũng không dám nói nữa cái gì, bỏ đi xuống núi ý niệm trong đầu.

"Thật nhàm chán a." Thôn Bảo không an phận tại nhà tranh trước lẩn lộn, lẩn qua lẩn lại, con mắt nháy a nháy, bỗng nhiên ngồi xuống, "Ta không hạ sơn, làm cho người ta đưa lên tới cũng có thể a."

Nguyên Thiên Cương không nói lời nào, chỉ chỉ nhà tranh, lập tức Thôn Bảo liền yên, không hề có hình tượng nằm khai mở thân thể, sau đó liền thấy được Lâm Hoang mặt xuất hiện ở thiên không.

"Sư tôn, người xuất quan." Nguyên Thiên Cương khoanh tay mà đứng, có chút kích động.

Từ khi đi đến Hoang Thảo Lư, Lâm Hoang liền một mực ở bế quan, trọn vẹn một năm, hôm nay rốt cục xuất quan. Tuy không biết Lâm Hoang bế quan tu luyện cái gì, nhưng Nguyên Thiên Cương lại có thể cảm giác được Lâm Hoang khí tức càng Hỗn độn trầm trọng, đứng ở chỗ đó giống như Tĩnh Không, biển rộng.

Lâm Hoang gật gật đầu, mục quang không mang hư vô, băng Lãnh Vô Tình, bế quan một năm, Lâm Hoang đem cùng nhau đi tới cảm ngộ, lắng đọng, thăng hoa, tuy không có đột phá, nhưng thực lực lại là tiến thêm một bước, thần thể hoàn mỹ, loáng thoáng đã chạm đến hoàn mỹ thần thể cánh cửa, đối với Lục Đạo Luân Hồi thể ngộ càng sâu.

Lúc này nếu là ở cùng Chung Nam Kiếm Thánh đánh nhau, chỉ cần một quyền, liền có thể đem gọn gàng đánh chết.

"Lâm Hoang. Lâm Hoang. Người bước ra bước thứ ba sao?" Thôn Bảo mở miệng kêu lên.

Lâm Hoang lắc đầu, "Đạp thần bước thứ ba, không phải là dễ dàng như vậy phóng ra. Thủ đạo chi lộ, dài đằng dặc xa xưa, còn cần có thời gian."

Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng, ngữ khí đạm mạc.

"Không quan hệ. Cha ta nói, này thủ đạo chi lộ nhất là khủng bố, lấy thiên phú của người, tối đa vạn năm, tất nhiên có thể bước ra bước thứ ba." Thôn Bảo mở miệng an ủi.

Thủ đạo chi lộ, thủ vững chính là con đường, là tịch mịch, là thời gian. Không có dài đằng dặc thời gian thủ vững, làm sao có thể đủ lấy ta nói thay Thiên

Đạo, bước ra bước thứ ba.

Lâm Hoang lắc đầu, "Một vạn năm quá lâu, chỉ tranh sớm chiều."

Vừa nói xong, Lâm Hoang ánh mắt nhìn hướng Nguyên Thiên Cương, "Tay ta sách một phong, ngươi cùng Thôn Bảo ngày mai xuất phát, đưa cho Hồng Thiên nhìn xem."

Hai người nhất thời ngạc nhiên.

Lâm Hoang phát phát tay, "Nói được thì làm được, bằng không ý niệm trong đầu tại sao thông suốt. Bất quá bây giờ Hồng Thiên đã không đáng ta tự mình đi bái phỏng, ngươi cầm lấy thư tay của ta đi chính là."

Thôn Bảo lập tức mặt mày hớn hờ, biết Lâm Hoang tu vi quả nhiên lại có tiến triển, bằng không không có khả năng như thế coi rờ Hồng Thiên. Nguyên Thiên Cương lại là nghĩ đến sâu xa, suy đoán Lâm Hoang có phải hay không tĩnh cực tư động.

Nhưng tu vi đến Lâm Hoang mức này, đắm chiêu suy nghĩ, không khỏi tổ tiên một bước, này phong tự viết nhìn như tầm thường, sợ là tất có thâm ý.

Nguyên Thiên Cương trong nội tâm suy đoán, cũng không nhiều hỏi, gật gật đầu, tiếp nhận Lâm Hoang ghi tự viết.

"Gần nhất ta nếu có điều được, hiểu nhất pháp, cùng ngươi tu luyện Đấu Chiến thánh Pháp Tương được lợi ích chường, ngươi cùng Thôn Bảo đưa lỗ tai qua." Lâm Hoang một tay vỗ, truyền cho Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo một môn tuyệt học.

Hai người được tuyệt học, càng cao hơn hưng, lại thỉnh cầu Lâm Hoang chỉ điểm ngày gần đây sở học, Lâm Hoang cũng không chống đỡ, nhất nhất chỉ điểm, thẳng đến sắc trời thả sáng, lúc này mới dừng lại.

Thôn Bảo cùng Nguyên Thiên Cương vẫn chưa thỏa mãn, đối với Lâm Hoang gật gật đầu, cầm tay của Lâm Hoang sách, dưới được son.

Lâm Hoang đứng thẳng đỉnh núi, mục quang băng lãnh, xuyên qua hư không, phảng phất thấy được tại phía xa Bạch Ngọc Kinh Hồng gia.

"Hí khúc Liên Hoa Lạc Vô Hối. Ngươi lại nên như thế nào ứng đối, ta rất chờ mong."

Lâm Hoang khẽ cười một tiếng, hần hiện tại tu vi càng cao thâm, không hề mình trần ra trần, tiện tay rơi xuống một đũa con, liền có thể quấy Phong Vân, dẫn động tình hình chung.

Lúc này Hồng gia Hồng Thiên bỗng nhiên lòng có nhận thấy, tâm huyết dâng trào, bói toán một quẻ.

"Sáu ba, sư hoặc dư thi, hưng!"

Hồng Thiên lập tức thay đổi sắc mặt, nhiều lần nhìn nhìn này một quẻ, tinh tế phỏng đoán, Hồng gia lấy bói dễ dàng chỉ đạo xưng hùng, này một quẻ, hần rõ ràng minh bạch, ý chỉ không có tri kỷ biết da, không biết tự lượng sức mình dưới tùy tiện tiến công, sẽ có đại hưng hiểm.

Hồng Thiên nếu có điều được, hừ lạnh một tiếng, bóp chỉ tính toán, "Hung từ Đông Lai. Lâm Hoang, là ngươi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 141: Phong Vân tái khởi

Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo cầm tay của Lâm Hoang sách, một đường hướng bắc, hướng về Bạch Ngọc Kinh mà đi.

Lên lưỡng giới Toa, Thôn Bảo nhịn không được nói: "Thiên Cương, Thiên Cương, Nếu không chúng ta mở ra nhìn xem, Lâm Hoang đều đã viết cái gì?"

Nguyên Thiên Cương con mắt cũng không có mở ra, thần nhiên nói: "Sư tôn tự viết, ngươi không sợ chết, liền mở ra nhìn xem."

Thôn Bảo lập tức yên. Nàng cũng không phải đồ ngốc, như thế nào không biết đại thánh thủ sách đủ để áp chế thiên địa, nhớ ngày đó Hồng Nhân Dịch xuất chinh đệ nhất hội đấu võ, Hồng gia cũng chỉ là ban thưởng một cuốn để dành từ bản thảo mà thôi.

Tu luyện đến Lâm Hoang bậc này tình trạng, cho dù là tiện tay viết xuống một chữ, cũng có được thánh nhân uy nghiêm, đủ để trấn áp vương hầu.

"Không nhìn liền không nhìn. Hừ, chờ ngươi đến Hồng gia, nhất định sẽ bị đánh cái bị gãy vò, ta sẽ không giúp ngươi." Thôn Bảo hờn dỗi một câu, nằng nậy mới không tin Lâm Hoang ghi phong tự viết phải đi cùng Hồng Thiên ôn chuyện.

Nguyên Thiên Cương cũng không tin, cầm lấy tay của Lâm Hoang sách, trong lòng có chút lo lắng, hẳn không biết Lâm Hoang đến cùng muốn.

Đối với mơ hồ Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo, Hồng Thiên ngược lại hiểu được.

"Lão tổ, Lâm Hoang vẫn còn ở Hoang Thảo Lư của hắn bề quan, bất quá đệ tử của hắn ngược lại là rời đi Đại Thiên quận, hướng về Bạch Ngọc Kinh tới."

Hồng gia là nổi tiếng từ xưa thánh địa, quyền thế cuộn cuộn, ra lệnh một tiếng, lập tức biết rất nhiều tin tức.

Hồng Thiên gật gật đầu, gõ ngón tay, "Quả nhiên là người trong nhà ngồi, họa từ trên trời rơi xuống. Ta cũng muốn nhìn xem, Lâm Hoang đến cùng muốn làm cái gì?"

"Chẳng lẽ Lâm Hoang muốn đối với chúng ta Hồng gia ra tay?" Hồng Ảnh có chút lo lắng, ngày đó Lâm Hoang nói qua sẽ đến bái phỏng Hồng gia, có lẽ chính là lần này hung què nguyên do.

"Hắn không có lá gan kia." Hồng Thiên hừ lạnh một tiếng, "Trước đây hắn luôn miệng nói muốn đi bái phỏng Chung Nam đạo trưởng, kết quả nha. Giờ lên cao cao, nhẹ nhàng rơi xuống. Hừ, ta đã sớm nhìn ra, Lâm Hoang cũng là ngoài mạnh trong yếu hạng người."

Hồng Ảnh ho khan một tiếng, khổ sở nói: "Lão tổ. Chung Nam đạo trưởng bị phá, Băng Phong Kiếm Thánh trọng thương, Liệt Hỏa Thánh Giả trọng thương, Hòa Liệt Thánh Giả trọng thương, một môn bốn thánh, hiện tại vừa chết ba tồn thương."

Hồng Thiên tự nhiên biết, ngày đó Lâm Hoang mặc dù không có đi đến Chung Nam đạo trưởng, thế nhưng hiển thánh một chương, sống sờ sờ tan vỡ Chung Nam đạo trưởng, đem Băng Phong Kiếm Thánh ba người trọng thương, thể hiện ra vô thượng sức mạnh to lớn, chấn kinh Nhân giới.

Nhưng ở trong mắt Hồng Thiên, lại là Lâm Hoang khí nhược.

Phóng tầm mắt Lâm Hoang cùng nhau đi tới chiến tích, Lâm Hoang thủ hạ, có từng vượt qua ai. Lần này Băng Phong Kiếm Thánh ba người lại chỉ là trọng thương, dưới cái nhìn của Hồng Thiên, chưa từng không phải là hành động bất đắc dĩ. Rốt cuộc Nguyên Chiến vết xe đổ, chưa tiêu tán.

Lâm Hoang cường thịnh trở lại, cũng không dám cùng toàn bộ Nhân giới đối nghịch.

Hồng Ảnh nghĩ báo cho Hồng Thiên, Lâm Hoang hạ thủ lưu tình, có lẽ là nhìn tại trên mặt của Hác Nhân Kiệt, nhưng lời đến bên miệng, lại là thở dài một tiếng, hẳn biết Hồng Thiên sẽ không nghe những cái này.

"Ta sẽ nhượng cho người chú ý. Lão tổ, trước chút thời điểm Luân Hồi đại thánh không phải là muốn mời ngài đi làm khách sao? Bằng không. . . ."

Hồng Ảnh lời còn chưa nói hết, đã bị Hồng Thiên nổi giận dừng dừng cắt đứt.

"Ngươi là theo đạo ta làm như thế nào sự tình sao? Chỉ là một cái Lâm Hoang, còn chưa có tư cách để ta lui lại xa xa." Hồng Thiên cười lạnh một tiếng, nắm chặt quyền trượng, "Ngươi đi xuống đi. Đại môn mở ra, ta cũng muốn nhìn xem, ta Hồng gia từng từng Nhân giới mười vạn năm, ai có thể san bằng Hồng gia này đại môn."

Không chỉ là Hồng gia, Lâm Hoang trở lại Nhân giới, chợt có động tác, tự nhiên sẽ khiến cho tất cả Phương Phong vân, Nhân giới chư thánh thờ ơ lạnh nhạt, muốn biết Lâm Hoang trong hồ lô muốn làm cái gì.

Với tư cách là Bạch Ngọc Kinh người chương quản, cơ hồ là tại Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo bước trên đi đến Bạch Ngọc Kinh lưỡng giới Toa đồng thời,

Liền đã đi tới cùng tồn tại Bạch Ngọc Kinh thiên thần học viện, gặp mặt thiên thần học viện Viện Trưởng, hỏi nên như thế nào hành sự.

Thiên thần học viện Viện Trưởng vung tay lên, bất quá chữ bát (八), "Không nghe, không nhìn, mặc kệ, không hỏi."

Được thiên thần học viện viện trưởng chỉ thị, bất kể là trọng tài sở, hay là chấp pháp bộ đều an tĩnh lại, phảng phất nhìn không thấy Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo hạ xuống lưỡng giới Toa, hướng về Hồng gia mà đi.

"Có ý tứ. Lâm Hoang đây là muốn đầu này? Chung Nam đạo trưởng hẳn đều buông tha. Như thế nào còn bắn khoãn Hồng gia? Có thù tất báo, cũng không phải là tốt thói quen."

Thiên thần học viện Viện Trưởng ngồi xem Phong Vân lên, có chút nghi hoặc.

Lâm Hoang không có giết chết Băng Phong Kiếm Thánh ba người, xem như cho Nhân giới chư thánh lưu lại tình cảm, ý nào đó, loại này tốt như thể cử động, để cho Nhân giới chư thánh chân chính đã đồng ý Lâm Hoang địa vị.

Nhưng thì cách một năm, Lâm Hoang chợt phái ra môn hạ đệ tử đi đến Hồng gia, không có ai tin tưởng Lâm Hoang là để cho môn hạ đệ tử tới ôn

chuyện.

Đoán không thấu tâm tư của Lâm Hoang, thiên thần học viện Viện Trưởng cũng có chút đau đầu.

Hắn tuy cùng Lâm Hoang có duyên gặp mặt một lần, nhưng là biết lấy Lâm Hoang tính tình là không thể nào vạ năm khô ngồi, bể quan khổ tu, lần này động tác, nhìn như không đáng nhắc tới, nhưng trong đó tất có thâm ý.

"Mà thôi, mà thôi. Nghĩ nhiều như vậy làm cái gì? Mà lại xem tiếp đi cũng được." Thiên thần học viện Viện Trưởng nhìn không ra, dứt khoát không để ý tới nữa.

Dù sao chỉ cần không phải Lâm Hoang tự mình hàng lâm Bạch Ngọc Kinh, liền xuất không là cái gì nhiều loạn.

Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo tuy không biết hai người lúc này mọi cử động đã rơi vào Nhân giới chư vị đại lão trong mắt, nhưng là có thể cảm giác được vài phần khắc nghiệt bầu không khí, đặc biệt là đi đến Hồng gia phụ cận, loại này bầu không khí lại càng là rồi đột nhiên tăng lên, làm cho người ta kinh hãi.

"Thiên Cương, nếu không, một mình ngươi đi thôi. Ta đi uống chút đồ vật chờ ngươi." Thôn Bảo có chút tim đập nhanh, muốn chạy đi.

Nguyên Thiên Cương một bả nói ở cổ áo của nàng, "Không muốn ném đi sư tôn thể diện. Đi, theo ta tiến vào."

"Sợ cái gì. Hồng gia cũng không phải cái Long Đàm Hồ Huyết gì. Có sư tôn, Hồng gia dám đối với ngươi ta làm cái gì!"

Thôn Bảo nhần tình sáng lên, đột nhiên kêu to, "Ta hiểu rồi. Lâm Hoang phái chúng ta tới, chính là muốn cho Hồng gia đối với hai chúng ta xuất thủ, sau đó Lâm Hoang có thể mượn cớ, có lý do giết lên Hồng gia, xét nhà diệt tộc!"

Nguyên Thiên Cương mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ, chậm một bước, Thôn Bảo làm cho cao giọng, đừng nói Hồng gia, chính là bên cạnh đường cái cũng nghe đến.

"Hừ!" Một tiếng hừ lạnh, Hồng gia đại môn rộng mở, một cái Hồng gia đệ tử xanh mặt đi ra.

"Thôn Bảo, ngươi chính là thành sự không có bại sự có dư." Nguyên Thiên Cương trừng Thôn Bảo liếc một cái, không kiêu ngạo không siểm nịnh, đối với kia Hồng gia đệ tử nhàn nhạt mở miệng, "Bảo lên a. Hoang Thánh môn hạ đệ tử Nguyên Thiên Cương đến bái phỏng Hồng gia, có Gia sư tự viết một phong, muốn giao cho hần làm Hồng Thiên đại thánh."

Thôn Bảo co lại sau lưng Nguyên Thiên Cương, nhỏ giọng cô, "Ta vạch trần cái này, chỉ là muốn để cho bọn họ sợ ném chuột vỡ bình."

Nguyên Thiên Cương mặc kệ hần, không kiêu ngạo không siểm nịnh, đi theo kia Hồng gia đệ tử sau lưng, đi vào Hồng gia.

"Lâm Hoang sẽ có tự viết cho ta? Sợ là chiến thư a!" Hồng Thiên đạt được báo cáo, cười lạnh một tiếng, phất phất tay, "Để cho bọn họ đi vào. Ta cũng muốn nhìn xem, Lâm Hoang đến cùng muốn làm cái gì!"

Được Hồng Thiên mệnh lệnh, Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo may mắn bước vào Hồng gia cấm địa, dễ dàng từ nhà tranh, nơi này là Hồng gia thánh địa, chính là Hồng gia đệ tử, cũng ít có có thể bước vào.

Nơi này, cũng là Hồng Thiên bế quan chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: 1 phong thư tay trần Hồng gia

Nổi tiếng vạ giới Dịch Tử thảo luận, lại là không có quá nhiều thần kỳ địa phương, đã vô thần thánh Bảo Quang, cũng Vô Đại Đạo thơ văn hoa mỹ. Nhưng Nguyên Thiên Cương đi theo Lâm Hoang một đoạn thời gian, cũng là kiến thức rộng rãi, biết cái này thoát nhìn thường thường không có gì lạ Dịch Tử thảo luận, lại là dùng cực kỳ trân quý ngộ đạo cảnh dựng.

Mỗi một cảnh cây đều bên trong uẩn Đại Đạo huyền ảo, là hiếm có bảo vật. Nhưng bị dùng để dựng nhà tranh, quả thực là phung phí của trời, xa xỉ kinh người. Đem Hồng gia tại Nhân giới quyền thế hiển lộ rõ ràng được phát huy tác dụng vô cùng.

Thôn Bảo bấu môi, nằng tự nhiên biết trong chuyện này môn đạo, nhưng vẫn là nhỏ giọng nói: "Ta còn tưởng rằng nổi tiếng xa gần Dịch Tử thảo lư là bậc nào thần thánh bảo địa, so với Hoang Thảo Lư lại là kém xa."

Hồng Thiên tai thính mắt tinh, thấy rõ hết thấy, đem lời của Thôn Bảo nghe vào tai trong, hừ lạnh một tiếng, cũng không tâm tư cùng tiểu bối kiến thức, "Lâm Hoang không phải là có thư tay cho ta sao? Lấy ra a!"

Nguyên Thiên Cương cũng như một, gật gật đầu, đem Lâm Hoang ghi tự viết đưa cho Hồng Thiên.

Phiếm vàng tự viết, thoạt nhìn cổ xưa, không có nửa điểm thần vận. Hồng Thiên bóp trong tay, lại là chậm chạp không có mở ra.

Đứng hầu ở một bên Hồng Ảnh hít sâu một hơi, "Lão tổ. Ta cũng muốn mở mang kiến thức một chút tay của Hoang Thánh thư."

Hồng Thiên biết ý tứ của Hồng Ảnh, đây là lo lắng tay của Lâm Hoang thư có kỳ quặc, muốn lấy thân thay thế.

Nhưng Hồng Thiên chỉ là hừ lạnh một tiếng, Lâm Hoang hẳn còn không sợ, huống chi chỉ là chỉ là một phong tự viết, phát phát tay, Hồng Thiên mục quang đảo qua Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo, từ từ mở ra tay của Lâm Hoang thư.

Tay của Lâm Hoang sách, tranh sắt ngân móc câu, bắt quá bốn chữ, thảo, lư, danh, hoang!

Hồng Thiên trong chớp mắt biến sắc, thoáng cái đứng dậy, một đời đại thánh, khủng bố uy áp trong chớp mắt bạo phát đi ra, giận quá thành cười, "Hào, hảo, hảo! Hào một cái nhà tranh danh hoang! Lâm Hoang, người đây là tại trắng trợn khiêu khích Hồng gia!"

Thôn Bảo còn có chút không rõ ràng cho lắm, bốn chữ này làm sao lại chọc giận tới Hồng Thiên. Nhưng Nguyên Thiên Cương trong lòng minh bạch, thật sâu mắt nhìn Hồng Thiên, mục quang lướt qua, rơi xuống Hồng Thiên sau lưng Dịch Tử thảo lư.

Chư Thiên vạn giới, Dịch Tử thảo lư chiếu rọi Vạn Cổ, là Hồng gia thánh địa, là Hồng gia vinh quang. Mà giờ khắc này Lâm Hoang tự viết một phong, bắt quá bốn chữ, nhà tranh danh hoang, đây là tại xích, trần truồng đánh mặt mũi của Hồng gia, để cho Hồng gia Dịch Tử thảo lư tình làm sao chịu nổi.

Hồng Thiên rất phần nộ, cực độ phần nộ, Hồng gia từng từng Nhân giới mười vạn năm, Khảo chính là Dịch Tử thảo lư, đây là Hồng gia căn bản, không để cho tiết độc.

Lâm Hoang tự viết bốn chữ, có thể nói là triệt để va chạm vào Hồng Thiên điểm máu chốt. Nhà tranh danh hoang, kia để cho Hồng gia Dịch Tử thảo lư để ở nơi đâu!

Hồng Thiên trong nội tâm phần nộ, dùng sức sờ một cái, thần quang hiện ra, hóa thành hỏa diễm, liền muốn đem tay của Lâm Hoang sách thiêu cái sạch sẽ. Hỏa diễm bốc lên, tự viết chôn vùi, đột nhiên biến hóa, khủng bố khí tức trong chớp mắt bạo phát.

Một cái tên là đại phóng kim quang, nhảy lên không trung, nhẹ nhàng lay động, vô biên kiếm khí trong chớp mắt bạo phát, một cây thảo có thể chém thanh thiên.

Hồng Thiên cười lạnh một tiếng, đã sớm đoán được sẽ có biến hóa như thế, chỉ một ngón tay, thần quang bạo phát, dùng sức chém xuống, "Lâm Hoang, đã sớm nghĩ lĩnh giáo tuyệt học của người. Bất quá một phong tự viết, thật cho là ta Hồng gia không ai bằng không!"

Vừa nói xong, Hồng Thiên triệt để bạo phát, thật lớn vũ nhục dâng lên trong lòng, dù cho hắn đã sớm tới không quan tâm hơn thua tình trạng, nhưng đối mặt Lâm Hoang xích, trần truồng khiêu khích cùng mặt mặt, hay là nhìn không được cực độ phần nộ.

Vừa ra tay, chính là Hồng gia dương danh hậu thế bối dễ dàng chỉ đạo, nghịch chuyển Càn Khôn, thay đổi tương lai.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, toàn bộ Hồng gia trên không thần quang bạo phát, vang vọng Bạch Ngọc Kinh.

Hồng Thiên kêu lên một tiếng khó chịu,

Đồng tử co rút nhanh, trong mắt hiện lên một tia chấn kinh, "Hào, hảo, hảo! Quả nhiên có vài phần bản sự! Nhưng như vậy còn chưa đủ! Muốn khiêu khích Hồng gia, xa xa chưa đủ!"

"Một bối định càn khôn!"

Hồng Thiên đưa tay một trào, đánh ra bát quái đạo ấn, xoay tròn biến hóa, có Định Định Càn Khôn, trấn áp Vô Cực lực lượng.

Một chữ chôn vùi, một chữ lại xuất.

Lư chữ mới ra, liền trong chớp mắt biến hóa, hoàng hốt trong đó, có thể thấy được cô son, nước chảy, nhà tranh, một tôn tuổi trẻ bóng lưng khoanh chân trong đó, đưa lưng về phía chúng sinh.

Đáng sợ áp lực bạo phát, Hồng Thiên mục quang băng lãnh, lạnh lùng phun ra hai chữ, "Lâm Hoang."

Lời nói rơi xuống đất, âm vang rung động.

Ầm ầm ầm!

Hồng Thiên đem hết khả năng, quyền chương biến hóa, đem cả đời sở học toàn bộ thi triển ra, đánh ra vô số Ấn Quyết, mỗi một đạo đều có Chủ Tể tương lai, thay đổi Càn Khôn lực lượng.

Thế nhưng lực chữ ngang ngược bá đạo, chỉ là dùng sức chúi xuống, trong chớp mắt, lực lượng kinh khủng trong chớp mắt bạo phát, toàn bộ Bạch Ngọc Kinh đều run rẩy một chút, tất cả mọi người phảng phất có thể thấy được một tôn tuổi trẻ bóng lưng khoanh chân nhà tranh, đưa lưng về phía chúng sinh, có được vô thượng lực lượng.

Hồng Thiên đại khẩu ho ra máu, tóc tai bù xù, không dám tin, dưới chân liền lùi lại, ngữ khí đau buồn sắc, "Lâm Hoang! Ta không tin! Ta không tin người có mạnh như vậy! Ta không tin a!"

"Nghịch Thiên Cải Mệnh! Xuyên tạc tương lai!"

Hồng Thiên nổi giận gầm lên một tiếng, khắp huyết một tiếng, từng đạo huyết quang dâng lên, đập cương bước đầu, di hình đối ảnh, thủ chương liên phách, đánh ra Càn Khôn hai chữ, dư thế không thấy, đầu ngón tay đứt gãy, phảng phất thần linh xương ngón tay, khắp huyết trấn áp, Chủ Tể hết thấy.

Nhưng không đủ, xa xa không đủ.

Một chữ qua đi, Lâm Hoang tự viết trung cuối cùng hai chữ trong chớp mắt nhảy lên thiên không, đại phóng Quang Minh, có Vô Lượng Quang, vô tận nóng, toàn bộ Bạch Ngọc Kinh cũng có thể thấy được một trương mơ hồ gương mặt xuất hiện ở trên bầu trời, nhắm chặt hai mắt, lại ngóng nhìn chúng sinh.

Danh hoàng hai chữ trong chớp mắt bạo phát, tụng Lâm Hoang danh tiếng.

Tất cả mọi người tuy thấy không rõ kia trương mơ hồ gương mặt tướng mạo, nhưng trong lòng lại đều trong chớp mắt rõ ràng, đó chính là Lâm Hoang. Lâm Hoang nhắm mắt không đáng sợ, trọn mắt, hội giết người!

Thiên thần học viện Viện Trưởng rốt cuộc vô pháp thờ ơ, bảo trì lạnh nhạt, đứng dậy, nhìn xa Hồng gia, trong nội tâm chấn kinh, "Lâm Hoang vậy mà trở nên mạnh như vậy? Chẳng lẽ hần bước ra bước thứ ba? Không, không có khả năng!"

Trong nội tâm chấn kinh, thiên thần học viện Viện Trưởng trùng điệp ngồi xuống, thờ dài một tiếng, "Đáng thương Hồng gia, tại sao phải trêu chọc phải Lâm Hoang. Uy thế như thế, sợ là có thể cùng bước thứ ba đại năng so sánh với."

Ong!

Đột nhiên kia ngưng tụ trên Bạch Ngọc Kinh trông không mơ hồ gương mặt mờ mắt ra, băng Lãnh Vô Tình, làm cho người ta lạnh tâm. Vô thanh vô tức, kích xạ xuất hai đạo thần quang, sau đó trong chớp mắt chôn vùi.

Hồng Thiên cười thầm một tiếng, tuyệt vọng đánh ra đủ loại thủ ấn, mấy Trương Dịch từ bản thảo thiêu đốt, bạo phát kinh thiên sức mạnh to lớn, nhưng trong nháy mắt bị hai đạo thần quang bao phủ.

Ầm ầm ầm!

Như bình địa lên kinh lôi, toàn bộ Hồng gia trong chớp mắt bị san thành bình địa, Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo kinh hồn bạt vía, như thế nào cũng không nghĩ ra chỉ là một phong tự viết, thậm chí có vô thượng sức mạnh to lớn, sừng sờ sờ đập bằng Hồng gia. Lâm Hoang uy thế, giờ khắc này, để cho toàn bộ Nhân giới chấn kinh.

Toàn bộ Hồng gia bị san thành bình địa, tử thương vô số, nhưng Hồng Thiên còn chưa chết, đại khẩu ho ra máu, cứng ngắc lấy thân thể, không dám quay đầu lại, hần sợ vừa quay đầu lại, liền thấy được Dịch Từ thảo luận triệt để tiêu thất.

"Lão tổ. Dịch Từ thảo luận. . . ." Hồng Ảnh khắp huyết kinh hô.

Hồng gia mười vạn năm biểu tượng, tổ tông cơ nghiệp, Dịch Từ thảo luận, lúc này, không có.

Hồng Thiên trong chớp mắt trở nên già nua, cười thầm một tiếng, nhìn nhìn Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo, mục quang oán độc, "Tiền khách."

PS: Một trăm phiếu cũng không có, đủ mất mặt. Được rồi, hôm nay canh bốn. 12 điểm trước còn có chương một. Cầu đề cử

Chương 143: 1 vạn năm quá lâu

Vấn Long sơn, Hoang Thảo Lư.

Lâm Hoang đang cùng với Kỳ Thánh đánh cờ. Lâm Hoang một phong thư tay trấn Hồng gia, không chỉ là Hồng gia, toàn bộ Nhân giới cũng bị Lâm Hoang chấn động chấn động. Cho nên Tam Thánh Mẫu đến Vấn Long sơn, Hoang Thảo Lư.

"Tìm chỗ khoan dung mà độ lượng." Kỳ Thánh rơi xuống một đứa con, mở miệng nói.

Lâm Hoang không nói lời nào, chỉ là nắm bắt Hắc Tử, tinh tế suy nghĩ ván cờ.

"Nhân giới nước sâu. Mạnh mẽ như Nguyên Chiến cũng chỉ có thể bị khu trục." Kỳ Thánh tiếp tục mở miệng, Lâm Hoang đã khiến cho Nhân giới chư thánh kiêng kị.

"Trước đó vài ngày, gặp người tha Chung Nam đạo tràng, còn tưởng rằng người tu thân dưỡng tính, biết chừng mực."

"Nhưng hôm nay, êm đẹp, trêu chọc Hồng gia làm chi."

Cầm Thánh cùng Họa Thánh một người một câu, Lâm Hoang một phong thư tay trấn Hồng gia, có thể nói là bình địa lên kinh lôi, hành sự quá mức trắng trợn, dù cho có lớn bốn sự, cũng không nên như thế.

"Nếu người thực trắng trợn, giết đi Hồng Thiên, thì cũng thôi."

"Hết lần này tới lần khác phá hủy Dịch Tử thảo lư, rồi lại lưu lại Hồng Thiên một mạng."

"Mặc dù không có dẫn tới chư thánh phẫn nộ, nhưng Hồng Thiên tất nhiên sẽ không bỏ qua."

Không chỉ là Tam Thánh Mẫu, chính là toàn bộ Nhân giới chư thánh cũng xem không hiểu Lâm Hoang đi một bước này, đến cùng cái gọi là chuyện gì. Hoặc là liên gọn gàng, xong hết mọi chuyện, giết đi Hồng Thiên, chư thánh có mượn cớ, đồng loạt ra tay trấn áp, trục xuất Lâm Hoang xong việc.

Hết lần này tới lần khác đánh đau Hồng gia, rồi lại đánh không chết. Chư thánh không tốt nhúng tay, lại cũng có thể ngờ tới Hồng gia tất nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ.

Phong Vân biến hoá kỳ lạ, làm cho người ta không thấy rõ.

Thấy Lâm Hoang không nói lời nào, Tam Thánh Mẫu thở dài một tiếng.

"Người đã tu cầm Thiên Tâm."

"Bước ra bước thứ hai."

"Bất quá vạn năm, Đại Đạo đều có thể."

"Người cần gì phải gây chuyện thị phi."

Tam Thánh Mẫu không có thành thần dã tâm, sở cầu bất quá là thủ hộ Đại Thiên quận. Nhân giới hòa bình, đối với ba người các nàng mà nói mới là tốt nhất tình huống. Nhưng hết lần này tới lần khác Lâm Hoang không theo lẽ thường xuất bài, làm cho người ta đau đầu không thôi.

Một phong thư tay trấn Hồng gia, ai cũng không biết Lâm Hoang trong nội tâm đến cùng có chủ ý gì.

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, rơi xuống một đứa con, mục quang nhìn về phía Cầm Thánh, "Một khúc tri âm tri kỷ kiếm tri âm. Ta rửa tai lắng nghe."

Cầm Thánh sùng sốt một chút, kích thích dây đàn, một khúc tri âm tri kỷ êm tai nói tới.

Lâm Hoang nghiêng tai lắng nghe, một khúc nghe xong, gật gật đầu, buông xuống quân cờ, "Tri âm khó cầu a."

Thở dài một tiếng, Lâm Hoang đứng người lên, mục quang băng Lãnh Vô Tình, "Có nguyện vọng nhưng không thực hiện được không bằng lui mà dẹt lui. Một vạn năm quá lâu, ta chỉ tranh giành sớm chiều."

Tam Thánh Mẫu mục quang nhất thời trở nên ngưng trọng, khí phách tao nhã Lâm Hoang, một câu, thiếu niên khí phách triển lộ không thể nghi ngờ.

Tam Thánh Mẫu cúi đầu xuống, liếc nhau, đã minh bạch Lâm Hoang tham vọng.

Đạp thần bước thứ hai, thủ đạo chi lộ, dài dằng dặc cô độc, thủ vững tịch tịch. Nhưng thủ vững cũng không phải biện pháp duy nhất, thủ đạo chi lộ cũng có đường tắt có thể đi.

Cái gọi là thủ vững, bất quá là thời gian sử dụng đang lúc đi mà luyện con đường. Lâm Hoang cấp tiến, không nguyên ý thủ vững, cũng chỉ có thể độc chống đỡ thiên hạ, chứng kiến vạn đạo, vạn pháp, đi sông sờ sờ đánh mổ chính mình con đường.

Như vậy đường, hung hiểm vô cùng, thế tất yếu cùng người trong thiên hạ là địch.

Cả hai ở giữa khác nhau, liền giống với phí trước dùng dài dằng dặc thời gian đi khắp thế giới, nhìn lướt thiên địa hùng sơn. Mà người sau, lại là nguyên sơ đem những cái này hùng sơn đồ dờ qua, một khi nhìn lướt.

Cái gọi là ta không đi thấy sơn,

Sơn liền tới thấy ta.

Điều này cần đại khí phách, Đại Dũng khí.

Tam Thánh Mẫu thật sâu mắt nhìn Lâm Hoang, nhân nhật mở miệng, "Chỉ tranh sớm chiều, chỉ tranh sớm chiều. Năm đó Nguyên Chiến cũng là như thế nghĩ, cho nên hẳn bị khu trục, được không bù mất. Hiện giờ thay đổi người, lại có thể thế nào."

Lâm Hoang mặt không biểu tình, cúi đầu nhìn bàn tay của mình, "Hắn không bằng ta."

Chém đinh chặt sắt, Lâm Hoang tự tin đã thấm vào nội tâm.

Tam Thánh Mẫu trầm mặc, đây là tả đạo chi lộ, có đại hung hiểm. Năm đó Nguyên Chiến không ai bì nổi, ba ngày chọn lấy ba cái đạo tràng, kết quả bị Nhân giới chư thánh liên thủ trấn áp, trục xuất, từ đó như không rề lục bình, tuy có ngập trời chí năng, nhưng là mất căn bản, không là Nhân giới tán thành, muốn trở thành thần, khó, khó, khó.

Tuy giữ kín không nói ra, nhưng tu vi đến Lâm Hoang tình trạng như vậy, cũng có thể mơ hồ cảm ngộ được, muốn trở thành thần, rồi xuống cuối cùng vẫn là nhất định phải trở lại bốn nguyên Đại Thế Giới, đạt được bốn nguyên thế giới tán thành.

Cái gọi là lá rụng về cội. Sống ở tư, khéo tư, thành thần cuối cùng vẫn là nhất định phải trở lại sinh trưởng chi địa, đạt được bốn nguyên thế giới tán thành, mới có thể có thành thần cơ hội.

Đây là tối tăm trung một loại cảm giác, không cần truyền miệng, nhưng tu luyện đến Lâm Hoang tình trạng như vậy, lại có thể có rõ ràng cảm giác.

Này phiên thiên địa sinh người, nuôi dưỡng người, cuối cùng nếu không thể tán thành người, vô pháp thành thần.

Lại nói tiếp khả năng huyền diệu khó giải thích, nhưng Lâm Hoang tu vi thâm nhuận hư thật, lại là minh bạch trong đó đạo lý. Huyết nhục của người đến từ này phiên thiên địa, linh hồn của người đến từ này phiên thiên địa, muốn siêu thoát thành thần, liền muốn siêu thoát này phiên thiên địa đối với người trời buộc. Nếu như thiên địa không nhận có thể, như vậy tất có đại kiếp nạn.

Cho nên từ xưa đến nay, cho dù là bước ra bước thứ ba đại thánh, cũng kiên quyết không có thoát ly chính mình bốn nguyên thế giới ý nghĩ. Người phản bội này phiên thiên địa, chính là phản bội huyết nhục của mình, linh hồn của mình, người chối bỏ này phiên thiên địa, cũng nhất định bị này phiên thiên địa chối bỏ, muốn trở thành thần, khó, khó, khó!

Đừng nhìn Nguyên Chiến Cao cư thần bìa thứ 9, thế nhưng tại Chư Thiên vạn giới tất cả mọi người trong nội tâm, hẳn thành thần cơ hội cực độ mù mịt. Một cái bị chính mình bốn nguyên thế giới chỗ không để cho người, làm sao có thể có cơ hội thành thần.

Cho nên Lâm Hoang dù cho cực độ không kiên nhẫn Nhân giới chư thánh, nhưng là không thể thật sự học Nguyên Chiến đồng dạng, triệt để chọc giận Nhân giới chư thánh, bị liên thủ trấn áp, trục xuất. Như vậy chính là đã đoạn chính mình thành Thần Cơ duyên.

Đi thế giới khác gây sóng gió ngược lại là một biện pháp tốt, nhưng không phải là hiện tại. Lâm Hoang đối với thực lực của mình hiểu rõ sâu sắc, đạp thần bước thứ hai trung có lẽ khó tìm địch thủ, thế nhưng gặp được bước thứ ba đại năng, như a như tới đây dạng tồn tại, liền không thể địch lại được. Hơn nữa đi thế giới khác, kinh khủng hơn chính là muốn trực diện một chủng tộc, trực diện một cái thế giới uy áp.

Lâm Hoang tại Tang Quý giới đã lĩnh giáo qua, biết may mắn một hai lần thì cũng thôi, số lần nhiều, tuyệt đối sẽ chết. Chư Thiên vạn giới không phải là từng cái thế giới cũng như Hoàng Thiên giới, tổ nữ giới, Tang Quý giới như vậy nhỏ yếu.

Rất nhiều Đại Thế Giới thanh danh không hiện, nhưng nội tình thâm hậu, cực độ đáng sợ. Không có mười phần nắm chắc trước, Lâm Hoang sẽ không dễ dàng rời đi Nhân giới, đặt chân thế giới khác.

Lâm Hoang tu cầm Thiên Tâm, băng Lãnh Vô Tình, cực độ lý trí. Bao nhiêu tính toán, liền biết lưu ở Nhân giới là tốt nhất phương án, chờ hẳn lãnh hội Nhân giới chư thánh đạo cùng Pháp, định có thể tiến lên một bước dài, chạm đến bước thứ ba cánh cửa, đến lúc sau mới là đặt chân thế giới khác thời cơ tốt nhất.

Muốn cùng Nhân giới chư thánh luận đạo đấu pháp, lại không muốn như Nguyên Chiến bị khu trục. Chỉ có một biện pháp, hóa chủ động làm chủ động.

Lâm Hoang dưới chân một con cò, lẳng lặng chờ đợi bạo phát. Hắn biết Hồng Thiên nhất định sẽ như hắn mong muốn, dao găm hắn đã lần lượt đi qua, sẽ chờ Hồng Thiên bạo phát.

Lâm Hoang trong nội tâm ý định tự nhiên sẽ không giảng cho Tam Thánh Mẫu nghe, vẫy vẫy tay, kết thúc lần này nhất định không có bất cứ ý nghĩa gì nói chuyện, phát phát tay, đưa mắt nhìn Tam Thánh Mẫu xuống núi, mục quang buông xuống, "Một vạn năm quá lâu, chỉ tranh sớm chiều. Hồng Thiên, ta rất chờ mong."

PS: Canh bốn hoàn tất! Cầu đề cử, cất chứa! Cảm tạ (ta Ak47) khen thưởng, cảm ơn.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Hoạt động ngầm bắt đầu khởi động

Hồng Thiên đứng ở đã biến thành phế tích Dịch Từ thảo lư trước, thần sắc phẫn nộ, mục quang oán độc, siết chặt hai tay, từng chữ một, "Lâm Hoang, ta muốn ngươi chết!"

Đột nhiên quay đầu lại, Hồng Thiên nhìn nhìn có chút thất hồn lạc phách Hồng Ảnh, hừ lạnh một tiếng, "Xốc lại tinh thần cho ta tới! Ta còn chưa chết!"

Hồng Ảnh đắng chát cười cười, mạnh mẽ đề cao tinh thần, "Lão tổ. Chế tài đề nghị của Lâm Hoang bị trọng tài sở bác bỏ."

"Hừ! Ta đã sớm liệu đến." Hồng Thiên phát phát tay, mục quang lấp lánh, Lâm Hoang ra tay mặc dù hung ác, nhưng vô cùng có chừng mực, sẽ không chạm nổi đau Nhân giới chư thánh.

"Ta để cho ngươi tìm chấp pháp bộ Xuân Thu Vương, hắn tới rồi sao?"

Hồng Ảnh gật gật đầu, "Tới. Ở bên ngoài đang chờ, ta để cho hắn đi vào."

Xuân Thu Vương không muốn, nhưng Hồng gia lên tiếng, hắn không thể không. Tuy Hồng gia không có lộ ra vì cái gì thỉnh hắn, nhưng Xuân Thu Vương cũng không phải người ngu, lúc này thỉnh hắn qua, ngoại trừ bởi vì Lâm Hoang, còn có thể là nguyên nhân gì.

"Lúc này mới thật sự là Thành Môn Thất Hòa, tai bay vạ gió." Xuân Thu Vương trong nội tâm đắng chát, giữ vững tinh thần, cùng sau lưng Hồng Ảnh, gặp được Hồng Thiên.

"Ngươi chính là Xuân Thu Vương. Năm đó Lâm Hoang bán án là ngươi phụ trách?" Hồng Thiên đi thẳng vào vấn đề, trực tiếp đặt câu hỏi.

Không giận tự uy, đại thánh uy nghiêm, để cho Xuân Thu Vương nhẹn không được trong nội tâm nhậy dựng, cúi đầu xuống, "Là ta phụ trách."

"Nói một chút đi." Hồng Thiên phát phát tay, "Nói kỹ càng. Không nên gấp, ta có chính là thời gian."

Xuân Thu Vương trong nội tâm run lên, cũng không dám giấu diếm, châm chước từ ngữ, sợ đâu nói sai rồi, đưa tới họa sát thân.

"Ngừng. Ngươi nói Lâm Hoang đã từng có cái bạn gái? Hiện tại lập gia đình." Hồng Thiên cắt đứt lời của Xuân Thu Vương, lạnh lùng hỏi.

Xuân Thu Vương trong nội tâm lộ bộ một chút, trong nội tâm không ngừng kêu khổ, "Không thể nào. Ngươi thế nhưng là đường đường đại thánh, chẳng lẽ còn thực chuẩn bị không biết xấu hổ da, làm khó một cái con gái yếu ớt."

"Lão tổ." Hồng Ảnh cũng hiểu được làm như vậy thật sự là quá mất mặt mặt, mở miệng thở nhẹ.

"Hừ. Ta có như vậy bị ỉm sao!" Hồng Thiên hừ lạnh một tiếng, phát phát tay, "Nữ nhân kia cũng không cần nói. Nói tiếp cái khác."

Xuân Thu Vương nhẹ nhàng thở ra, tiếp tục giảng thuật.

Hồng Thiên mục quang lấp lánh, trong nội tâm cười lạnh, "Hiện tại tự nhiên sẽ không động nữ nhân này. Đợi ta triệt để đánh chết Lâm Hoang, lại đến nhất nhất thanh toán, liên lụy cửu tộc."

"Ngừng!"

Hồng Thiên cùng Hồng Ảnh cơ hồ là đồng thời mở miệng, trong mắt hiện lên một tia mừng rỡ, "Người nói Lâm Hoang đoạt lấy Bồ Thiên Các Bồ Thiên bí thuật?"

"Chuyện trọng yếu như vậy, vì cái gì không có báo cáo."

Xuân Thu Vương miệng nghiêng một cái, cũng có chút cảm giận, nhưng vẫn là thấp giọng nói: "Có ghi tiến hồ sơ. Bất quá về sau trọng tài sở huỷ bỏ lệnh truy nã, ta lại là không biết không có trình lên cho đại thánh đọc qua."

Hồng Thiên gõ gõ ngón tay, cùng Hồng Ảnh liếc nhau, bất động thanh sắc, ý bảo Xuân Thu Vương nói tiếp.

Lâm Hoang cả đời đơn giản sạch sẽ, bất quá chỉ một lát, liền bị Xuân Thu Vương nói cái úp sấp, về phần về sau Lâm Hoang tham gia đệ nhất hội đấu võ, cùng với kéo dài qua tam giới sự tình, cũng không phải hẳn có thể biết rõ ràng.

Phất phát tay, Hồng Thiên cho người đưa đi Xuân Thu Vương, ánh mắt nhìn hướng Hồng Ảnh, "Nói một chút ý nghĩ của người."

"Bồ Thiên Các Bồ Thiên bí thuật. Bốc Khô Vinh người này, ta đã từng đã từng quen biết, muốn cho hắn giao ra Bồ Thiên bí thuật, cường bức là sẽ vô dụng thôi. Bằng không Bồ Thiên Các Bồ Thiên bí thuật đã sớm đổi chủ." Hồng Ảnh mục quang lấp lánh, đủ loại phỏng đoán tại trong lòng hiện lên.

"Cho nên,

Ta kết luận Lâm Hoang nhất định bỏ ra có thể đã động Bốc Khô Vinh giá lớn."

Hồng Thiên gật gật đầu, nắm chặt quyền trượng, "Không sai. Ta cũng là nghĩ như vậy. Có thể khiến Bồ Thiên Các giao ra Bồ Thiên bí thuật. Hừ, Lâm Hoang tất nhiên cho Bồ Thiên Các loại nào đó hứa hẹn."

"Che chở Bồ Thiên Các!" Hồng Ảnh thốt ra, sắc mặt có chút ửng hồng, có chút hưng phấn.

Hồng Thiên cười lạnh một tiếng, "Hắn là như thế."

Hai người vãn vãn từ đôi câu vài lời, liền gần như trở lại như cũ ngày đó chân tướng, thánh nhân trí tuệ, làm cho người ta thần phục.

"Đây chỉ là một loại khả năng. Bất quá chỉ cần có khả năng này liền đủ rồi." Hồng Thiên khoe miệng hiện lên một vòng tàn nhẫn mỉm cười, "Thà giết lầm, Mạc buông tha."

"Liên từ này Bồ Thiên Các vào tay." Hồng Thiên hít sâu một hơi, có chút hưng phấn, dùng sức huy vũ lấy quyền trượng.

"Bồ Thiên Các Bồ Thiên bí thuật có chút thần dị, ta biết Luân Hồi đạo tràng liền gấp ghé thật lâu. Hồng Ảnh, người lập tức đi Luân Hồi đạo tràng, báo cho Luân Hồi lão nhân, tổng cộng lấy Bồ Thiên bí thuật, có chuyện gì, ta Hồng gia gánh chịu."

"Không đủ, không đủ. Cũng chỉ có Luân Hồi đạo tràng còn chưa đủ." Hồng Thiên tự cho là bắt lấy Lâm Hoang sơ hở, hưng phấn không thôi, "Ta muốn tự thân xuất mã. Thuyết phục những cái kia lão già."

"Hừ. Lâm Hoang bọn họ không dám đối phó, một cái bị thua Bồ Thiên Các, chắc chắn sẽ không buông tha. Huống chi hết thấy sự tình có ta gánh chịu. Cũng không tin đám kia lão già không tâm động."

"Còn có đem Xuân Thu Vương đó khống chế lại, không cho phép hắn ra ngoài nói lung tung, tránh đánh rần động cỏ. Mặt khác nghĩ biện pháp đem hồ sơ phá hủy, tất cả người biết chuyện đều khống chế lại, bí ẩn một chút, không nên dùng lực lượng của gia tộc. Tự mình nghĩ biện pháp."

Hồng Thiên nỗ lực bình tĩnh trở lại, tỉ mỉ phân phó, phải tất yếu đem chuyện này làm được tuyệt đối không sai, không có bỏ sót. Không riêng không thể kinh động Lâm Hoang, càng không thể để cho Nhân giới cái khác chư thánh biết trong đó chân tướng. Bằng không đại sự thôi vậy.

Bồ Thiên Các bị thua đã lâu, Bồ Thiên bí thuật làm cho người ta thêm thương, bất quá bởi vì Bán Thần Bốc Thiên Khuyết không vẫn, ai cũng không muốn làm kia cái chim đầu đàn, mới khiến cho Bồ Thiên Các bảo tồn đến nay.

Hiện tại Hồng Thiên nguyện ý làm này chim đầu đàn, cái khác đạo tràng tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Bất quá mấy ngày công phu, liền định ra liên thủ chia cắt Bồ Thiên Các kế hoạch. Luân Hồi đạo tràng, Hồng gia, Chung Nam đạo tràng, Kiếm Các, thiên thần học viện, vô thượng đạo tràng, còn có Đại Thiện Tự, bảy đại thánh địa nhao nhao phái ra đệ tử đắc ý, do Hồng Ảnh đầu lĩnh, hướng về Bồ Thiên Các mà đi.

Tương đồng thập đại thánh địa nhất Thái Nhất Giáo, Tam Hoàng các, Thông Thiên giáo lại là thờ ơ lạnh nhạt, không có tham dự đi vào. Tam Đại Thánh Địa này đều là Nhân giới bá đạo, bản thân truyền thừa vô số, ngược lại không đến mức gấp ghé Bồ Thiên bí thuật.

Chỉ là kinh ngạc Hồng Thiên vậy mà làm ra lớn như thế thanh thế, sợ là có khác mưu đồ.

Tuy Hồng Thiên luôn miệng nói, sở dĩ nhất định phải các phái đều phái ra đệ tử đắc ý, là vì lấy đệ tử trẻ tuổi thi đấu tới phân phối lợi ích, nhưng người có ý tự nhiên đó có thể thấy được sơ hở trong đó.

Trong lúc nhất thời toàn bộ Nhân giới mạch nước ngầm mãnh liệt, cho dù là tham dự tiến vào bảy đại thánh địa, cũng nhao nhao phái người tìm hiểu Hồng gia cử động lần này sau lưng, có hay không cất giấu cái khác âm mưu.

Bất quá Hồng gia sớm đã có chỗ chuẩn bị, đem hết thảy sự tình làm được cẩn thận, làm cho người ta tra không ra sơ hở. Bảy đại thánh địa âm thầm thông khí một phen, tự cho là thế lớn, cũng không hề nghiên cứu sâu. Dù sao đối với tại bảy đại thánh địa mà nói, bảy nhà liên thủ, liền có thể Chủ Tể toàn bộ Nhân giới, chính là có âm mưu gì, trở tay, bảy đại thánh địa liên thủ, cũng có thể trong chớp mắt đánh thành bột mịn.

Bất quá vì để ngừa vạn nhất, bảy đại thánh địa liên thủ, tùy ý cho Bồ Thiên Các an cái tội danh, cảm thấy đứng lại đại nghĩa, liền không sợ hãi, trùng trùng điệp điệp hướng về Bồ Thiên Các mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 145: 7 giáo vây công Bồ Thiên Các (trên)

Vấn Long sơn, Hoang Thảo Lư.

Lâm Hoang lẳng lặng nhìn nhìn mới nhất đầu đề tin tức, vừa mới trở lại Vấn Long sơn Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo có chút không rõ ràng cho lắm, không biết Lâm Hoang vì sao bỗng nhiên quan tâm lên tin tức.

"Bảy giáo vây công Bồ Thiên Các. Rất tốt, rất tốt." Lâm Hoang cười lớn một tiếng, "Hồng gia quả nhiên không để cho ta thất vọng. Bảy đại thánh địa tề động. Rất tốt, thật sự rất tốt."

Lâm Hoang buông xuống tờ báo trong tay, bảy đại thánh địa còn không động, phò thiên cái địa tin tức đã bị bào chế ra lò.

"... Bồ Thiên Các cùng ngoại cảnh tà giáo tổ chức cầu kết."

"... Bồ Thiên Các trốn thuế lậu thuế, một mình xâm chiếm thổ địa. . . ."

". . . . Bồ Thiên Các đệ tử tu luyện tà công, hoặc cùng Thực quận gần trăm lên mất tích án có quan hệ."

"Sur tôn. Hẳn là này Bồ Thiên Các cùng người có liên quan hệ." Nguyên Thiên Cương mục quang ngưng trọng, hẳn biết Lâm Hoang sẽ không vô duyên vô cớ Quan Chú những cái này tin tức.

Lâm Hoang phát phát tay, mục quang băng lãnh, Hồng Thiên cho rằng tính kế đến hần, lại không biết hần hiện tại đi mỗi một bước, đều tại Lâm Hoang trong tính toán.

Lâm Hoang muốn gặp chứng nhận vạn đạo vạn pháp, cùng Nhân giới chư thánh tranh chấp, rồi lại không thể chủ động xuất thủ. Tiệm tay rơi xuống một đứa con, liền để cho Hồng gia như hần mong muốn đồng dạng, vào khỏi trong cục.

Chẳng qua nếu như chỉ là như vậy còn chưa đủ, bảy đại thánh địa liên thủ, đủ để đổi trắng thay đen, mặc dù Lâm Hoang là bị động một phương, nhưng nếu để cho bảy đại thánh địa chiếm cứ đại nghĩa, đến lúc sau Lâm Hoang dù cho có thể đã được toại nguyện cùng bảy đại thánh địa đại thánh giao thủ, nhưng là tất nhiên sẽ bị bảy đại thánh địa liên thủ trục xuất, trấn áp.

Kết quả như vậy không phải là Lâm Hoang muốn, cho nên Lâm Hoang nhất định phải chiếm đóng đại nghĩa.

"Nhiều năm như vậy. Những cái này cái gọi là thánh địa hay là không biết tiến bộ. Cho rằng như vậy liền có thể đổi trắng thay đen, vạn vạn sự thật? Thật sự là buồn cười." Lâm Hoang cười lạnh một tiếng, trong nội tâm đã có so đo.

Nhìn nhìn Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo, gật gật đầu, Lâm Hoang nói: "Mấy ngày nữa nếu có người đến cầu cứu, các người liền theo nàng mà đi."

Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo liếc nhau, không rõ ràng cho lắm, cũng không dám hỏi nhiều, gật đầu đáp ứng.

Lâm Hoang gật gật đầu, mục quang băng Lãnh Vô Tình, cười lạnh một tiếng, giẫm chặn tại chỗ đi vào nhà tranh, lẳng lặng chờ đợi đại cục kéo ra một màn kia.

Thực quận, Bồ Thiên Các.

Bốc Khô Vinh sắc mặt xanh mét, nhìn nhìn mới nhất ra lò tin tức, một ngụm máu tươi phun ra, sắc mặt như tro tàn.

"Sur tôn, tại sao có thể như vậy? !" Tại Tiểu Manh hoảng loạn, sắc mặt tái nhợt, không rõ vì cái gì trong vòng một đêm liền thay đổi thiên, bọn họ Bồ Thiên Các làm sao lại trở thành tà giáo tổ chức, như chuột chạy qua đường người bình thường người hồ đánh.

Đu loại tội danh thù dật mà lên, quả thực là nhìn mà giật mình, làm cho người tức lộn ruột.

"Muốn gán tội cho người khác, sợ gì không có lý do." Bốc Khô Vinh thở thật dài một tiếng, tỉnh lại lên tỉnh thần, "Việc đã đến nước này. Bầy đại thánh địa khí thể hung hung, bắt diệt ta Bồ Thiên Các, tất nhiên sẽ không bỏ qua. Tổ tông cơ nghiệp, tuyệt đối không thể xấu trong tay ta."

"Tiểu Manh, ngươi lập tức xuất phát, đi đến Đại Thiên quận, Vãn Long sơn, Hoang Thảo Lư. Tìm Lâm Hoang, hiện tại chỉ có hắn có thể cứu ta Bồ Thiên Các."

Tại Tiểu Manh là chẳng như khóc, quỳ trước mặt Bốc Khô Vinh, "Sur tôn, ta không đi. Ta muốn cùng mọi người cùng tồn vong!"

"Hồ đồ!" Bốc Khô Vinh vừa tức vừa giận, "Ngươi lưu lại có thể làm cái gì! Bầy đại thánh địa liên thủ, chính là đại thánh tới, cũng phải lui lại xa xa, ngươi lưu lại có làm được cái gì!"

"Sur tôn. Ngươi cũng biết bầy đại thánh địa thế lớn, ngươi tuy chưa nói, nhưng ta biết ngày đó Lâm Hoang tất nhiên hứa hẹn ngươi cái gì. Thế nhưng là, bầy đại thánh địa khí thể hung hung,

Chính là Lâm Hoang tới lại có thể thế nào. Huống chi, hắn sẽ đến sao?" Tại Tiểu Manh đem so với Bốc Khô Vinh thấu triệt, lau nước mắt, mở miệng nói.

Một câu, Bốc Khô Vinh nhất thời ngây ngẩn cả người, sau đó có chút tuyệt vọng nói: "Sẽ không đâu. Lâm Hoang đã đáp ứng ta, hội bảo vệ ta Bồ Thiên Các vạn năm Bất Hủ. Hắn là đại thánh, nói sao làm vậy, miệng vàng lời ngọc, quả quyết sẽ không hủy ân, bằng không đừng hòng thành thần."

"Tiểu Manh, nghe ta, lập tức đi Hoang Thảo Lư, bắt kẻ như thế nào, nhất định muốn gặp đến Lâm Hoang, chỉ có hắn xuất thủ, chúng ta Bồ Thiên Các mới có một đường sinh cơ."

Tại Tiểu Manh cười thầm một tiếng, "Sur tôn, ngươi vẫn không rõ sao? Việc đã đến nước này, nếu như Lâm Hoang thật sự hội tuân thủ hứa hẹn, chính là ta không đi, hắn cũng tới. Như hắn không tuân thủ hứa hẹn, ta đi thì có ích lợi gì! Không bằng lưu lại, cùng mọi người cùng tồn vong."

"Si nhi! Si nhi!" Bốc Khô Vinh thở dài một tiếng, vuốt ve tại Tiểu Manh tóc.

Những cái này đạo lý tại Tiểu Manh biết, hắn lại làm sao không biết. Chỉ là hắn so với tại Tiểu Manh nhìn càng thêm thêm thấu triệt, biết bầy đại thánh địa liên thủ, khí thể hung hung, phóng tầm mắt Nhân giới, không người có thể ngăn cản, không người dám nhúng tay.

Lâm Hoang mặc dù có hứa hẹn, nhưng hắn không phải là thần linh, cũng không có khả năng ngăn cản được bầy đại thánh địa chi uy, kết cục tốt nhất, bất quá là cam đoan Bồ Thiên Các truyền thừa bất diệt, điều này cũng không tính có vi hứa hẹn.

Bốc Khô Vinh sờ đi nhất định phải tại Tiểu Manh rời đi, chính là muốn cho Lâm Hoang một cái lối thoát, nói như vậy, Lâm Hoang không thể nói trước nhìn tại hắn cảm kích thức thời phân thượng, hội đối xử tử tế tại Tiểu Manh. Trăm ngàn năm sau, Bồ Thiên Các chưa từng không có xây dựng lại ngày.

Nhưng nếu như cái gì cũng không làm, chờ Lâm Hoang xuất thủ, dù cho Lâm Hoang vẫn sẽ bảo trụ Bồ Thiên Các truyền thừa, nhưng không có tình cảm, tuy là Bất Hủ bất diệt, sợ là cũng không có xây dựng lại ngày.

Lần này so đo Bốc Khô Vinh tự nhiên sẽ không nói cho tại Tiểu Manh nghe, chỉ là lời lẽ nghiêm khắc quát chói tai, thậm chí lấy đoạn tuyệt thầy trò quan hệ bức bách, mới cuối cùng thuyết phục tại Tiểu Manh, khóc rời đi Bồ Thiên Các, một bước không dám dừng lại, hướng về Hoang Thảo Lư mà đi.

Bên kia, bầy đại thánh địa thanh thế to lớn, đập vào thay trời hành đạo danh nghĩa, trùng trùng điệp điệp hàng lâm Thực quận. Lần này bầy đại thánh địa liên thủ, tất cả đại thánh địa đều phải ra đệ tử đặc ý.

Như vô thượng đạo tràng Thạch Hạo, Kiếm Các Thiên kiếm hầu đám người, mặc dù biết lần này vây công Bồ Thiên Các trong đó chắc chắn mờ ám, nhưng bọn họ thấp cổ bé họng, cũng không dám nói gì. Hơn nữa đã sớm được sư môn hiệu lệnh, để cho bọn họ hết thảy nghe theo Hồng gia phân phó cũng được.

Bầy đại thánh địa tuy tham lam, lại cũng không ngốc, biết Hồng gia vô sự mà ân cần, chắc chắn ý định. Dứt khoát cho phép Hồng gia xuất đầu. Hồng Thiên cũng không quan tâm những cái này, việc đáng làm thì phải làm, phái ra Hồng Ảnh dẫn đội, mà bản thân hắn cũng đổi thừa lúc tỉnh năng động xe, đi tới Thực quận.

"Lâm Hoang. Tốt nhất ngươi cùng Bồ Thiên Các không có liên quan. Bằng không, lần này, ta xem ngươi chết như thế nào!"

Hồng Thiên trí châu nắm, tự cho là bố trí xuống vô thượng sát cục, chỉ cần Lâm Hoang dám đến, chính là lời đình một kích, để cho Lâm Hoang vạn kiếp bất phục, trọn đời thoát thân không được.

Tốt nhất tình huống cũng là như Nguyên Chiến bị khu trục xuất Nhân giới, đoạn tuyệt con đường thành thần.

Càng nghĩ càng đặc ý, Hồng Thiên không khỏi có chút lo được lo mất, sợ suy đoán của mình là sai, Lâm Hoang kỳ thật cùng Bồ Thiên Các không có bất

cứ quan hệ nào.

Bất quá rất nhanh, mật thiết Quan Chú Bồ Thiên Các hướng đi Hồng gia liền nhận được tin tức, biết Bồ Thiên Các có một người đệ tử đi Đại Thiên quận, Hồng Thiên trong nội tâm nhất an, thu liễm sát cơ, tính trước kỹ càng, lẳng lặng cùng chờ đợi Lâm Hoang nhập (ván) cục.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 146: 7 giáo vây công Bồ Thiên Các (trung)

Tại Tiểu Manh cách Bồ Thiên Các, ngày đêm liên tục, từ Thục quận đến Đại Thiên quận, ba vạn dặm đường đồ, tại Tiểu Manh gần mất hai ngày liền đi đến. Trên đường đi thấy được tin tức, biết bảy đại thánh người của Địa đã đến Thục quận, lòng nóng như lửa đốt, không dám lãnh đạm, đi suốt đêm đến Vãn Long sơn xuống.

"Hoang Thánh! Hoang Thánh! Cứu ta Bồ Thiên Các! Cứu ta Bồ Thiên Các!"

Vãn Long sơn là Lâm Hoang đạo tràng, tuy đơn sơ, lại cũng không phải là tùy tiện một người cũng có thể xông vào, tại Tiểu Manh trong đêm lên núi, thẳng đến Thiên Minh cũng không có có thể tìm tới Hoang Thảo Lư, tâm lực lao lực quá độ, nhịn không được cao giọng la lên, lệ rơi đầy mặt.

Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo nghe được thanh âm tìm qua, trông thấy tại Tiểu Manh tất cả giết mình, thế mới biết Lâm Hoang thần cơ diệu toán.

"Mỹ nữ. Ngươi một sáng sớm khóc suốt mướt, như cái gì. Người khác không biết, còn tưởng rằng Nguyên Thiên Cương đối với ngươi bội tình bạc nghĩa." Thôn Bảo miệng độc, một câu, để cho Nguyên Thiên Cương đen mặt.

"Đừng nghe nàng nói bậy. Tới, trước uống ngụm Thủy, từ từ nói." Nguyên Thiên Cương khó được ôn nhu, cũng biết sao, đã cảm thấy lúc này nhu nhược như tiểu Bạch hoa đồng dạng tại Tiểu Manh, lẽ hoa đài vũ, quả nhiên là hết sức mỹ lệ.

Thôn Bảo hồ nghi dò xét Nguyên Thiên Cương vài lần, quát to một tiếng, "Có kỳ quặc. Nói, Nguyên Thiên Cương ngươi có phải hay không nổi lên hoa hoa tâm tràng!"

Nguyên Thiên Cương trừng Thôn Bảo liếc một cái, cũng không để ý tới nàng, nâng dậy tại Tiểu Manh, nhẹ giọng an ủi.

Tại Tiểu Manh bắt lấy tay của Nguyên Thiên Cương, nỉ non nói: "Ta muốn thấy Hoang Thánh. Dẫn ta đi gặp Hoang Thánh. Hắn đáp ứng rồi, hội bảo vệ ta Bồ Thiên Các vạn năm Bất Hủ, hắn đáp ứng rồi."

Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo sắc mặt nhất thời ngưng trọng, mấy ngày nay toàn bộ Nhân giới lớn nhất tin tức, không gì qua được bảy giáo vây công Bồ Thiên Các, quả thực là chiều hướng phát triển, không nghĩ được vậy mà đem Lâm Hoang liên lụy đi vào.

Nghĩ đến Lâm Hoang ngày đó, Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo hít sâu một hơi, trong nội tâm lo sợ, dù cho đối với Lâm Hoang vô cùng có lòng tin, thế nhưng trực diện bảy đại thánh địa, tuy là năm đó Nguyên Chiến cũng phải bị sống sờ sờ trục xuất, trấn áp.

Thôn Bảo miệng phát khô, cầm lấy tóc, "A! Ta liền biết, ta liền biết. Lâm Hoang sẽ không như vậy thành thành thật thật bẽ quan tu luyện. Thế nhưng là, làm sao lại liên lụy vào lốc xoáy này trung đi."

"Bảy đại thánh địa liên thủ, đó là có thể nhiếp sao? Không được, ta muốn đi khuyên bảo Lâm Hoang. Nguyên Thiên Cương, ngươi xem ở nàng. Không cho phép khởi sắc tâm, cũng không cho phép cùng nàng đi!"

Thôn Bảo kêu, muốn hướng Hoang Thảo Lư đi, lại bị Nguyên Thiên Cương kéo lại.

"Thôn Bảo. Sư tôn tự có an bài. Ngươi ta liền ẩn sư tôn nói làm cũng được." Nguyên Thiên Cương trấn định quyết tâm thần, nhìn nhìn tại Tiểu Manh, trong lòng có chút xúc động, nhịn không được vờ lau tay tại Tiểu Manh nước mắt trên mặt.

Giờ khắc này, phảng phất chính là không có Lâm Hoang mệnh lệnh, hắn cũng nhịn không được nữa muốn tương trợ tại Tiểu Manh.

Đáng tiếc tại Tiểu Manh lại là không thể nhận thức Nguyên Thiên Cương trong nội tâm rung động, trấn định lại, "Ta muốn thấy Hoang Thánh. Hắn đáp ứng rồi. Thánh nhân một ân, miệng vàng lời ngọc. Hắn đáp ứng rồi."

Nguyên Thiên Cương nhẹ giọng nói ra: "Ngươi yên tâm. Sư tôn thần cơ diệu toán, sớm có an bài. Ngươi không cần lo lắng, ta cùng Thôn Bảo cái này tùy

ngươi đi Bồ Thiên Các."

Tại Tiểu Manh sững sờ, sau đó cười khỏ một tiếng, "Bảy đại thánh địa liên thủ, tôi đều là tình anh đệ tử, như Thiên kiếm hầu, Thạch Hạo thiên tài như vậy, càng có Á Thánh đích thân tới. Ngươi cùng nàng đi thì có ích lợi gì."

"Hào ý của ngươi lòng ta nhận được, nhưng chuyện này, chỉ có Hoang Thánh tự thân xuất mã, tài năng giải quyết. Bằng không, Bồ Thiên Các, vong vậy."

"Nhé! Còn xem thường chúng ta." Thôn Bảo thần kinh thô to, nghe nói như thế liền mất hứng, cũng đã quên chuyện này đến cùng lôi kéo ít nhiều thánh địa, vỗ bộ ngực, "Liền tiểu hạo tử cùng tiểu thiên tử,

Hừ, rồi da tư vị, bọn họ hẳn là đã quên hay sao!"

Nguyên Thiên Cương cười cười, bắt lấy tại Tiểu Manh tay, "Ngươi yên tâm. Sư tôn vậy mà để cho chúng ta tùy ngươi đi Bồ Thiên Các, tất nhiên là có vận toàn nắm chắc."

Tại Tiểu Manh nghĩ nghĩ, cảm thấy Nguyên Thiên Cương nói có lý, Lâm Hoang có thể coi thường Bồ Thiên Các bị diệt, nhưng cũng không thể nhìn mình môn hạ đệ tử bị người đánh chết a.

Nghĩ tới đây, tại Tiểu Manh cũng không nhiều lời, gật gật đầu, "Việc này không nên chậm trễ, vậy chúng ta lập tức xuất phát."

Nói xong, tại Tiểu Manh có chút xấu hổ, "Ngươi có thể buông tay, chính ta sẽ đi."

Nguyên Thiên Cương cười mĩa một tiếng, cũng không nói chuyện, đi theo tại Tiểu Manh sau lưng hướng về dưới núi đi đến. Thôn Bảo chần chờ một chút, cảm thấy Nguyên Thiên Cương nói đúng, Lâm Hoang như thế cáo già, chắc chắn sẽ không để cho bọn họ thua thiệt, lập tức nháy mắt một cái, hào hứng bùng bùng, ba bước cũng làm hai bước, đi đến phía trước, lại là so với tại Tiểu Manh còn muốn nóng vội.

Mặt khác, bảy đại thánh địa trùng trùng điệp điệp tới Thục quận, lại không có vội vã công trên Bồ Thiên Các. Hồng Ảnh lấy tàu xe một nhọc danh nghĩa, đem vây công ngày định tại ngày mai.

Lý do này sao mà hoang đường, nhưng bảy đại thánh địa đệ tử đều sớm được sư môn mệnh lệnh, biết việc này lấy Hồng gia cầm đầu, dứt khoát cũng không thăm cứu.

Nhi Hồng ảnh tìm cái khe hở, cùng Hồng Thiên lên gặp mặt một lần.

"Sự tình không dễ làm. Bọn họ đã bắt đầu hoài nghi." Hồng Ảnh cười khỏ một tiếng, chuyện này vốn là không chuẩn chuẩn bị có thể chân chính dấu điểm ở cái khác Lục Đại Thánh Địa, nhưng có thể kéo một ngày là một ngày, hiện tại quan trọng chính là Lâm Hoang bên kia động tĩnh.

"Ván đã đóng thuyền, đâm lao phải theo lao, tin tức đã thả ra, bảy đại thánh địa liên thủ thúc đẩy, hiện tại cho dù bọn họ biết chân tướng cũng đã đã chậm. Hiện tại ta lo lắng nhất chính là Lâm Hoang tránh mà không đến, sớm biết hẳn là đem kia Bồ Thiên Các đệ tử ngăn lại."

Hồng Thiên có chút xấu hổ, ngay từ đầu quang nghĩ đến để cho Bồ Thiên Các đệ tử đi tìm Lâm Hoang cầu cứu, lại đã quên nếu như người kia là Bồ Thiên Các đặc biệt phái ra, nhờ bao che Lâm Hoang dưới trướng cục diện.

Nếu là như vậy, dù cho dập tắt Bồ Thiên Các, Lâm Hoang sợ cũng sẽ không xảy ra tay, lãng phí một cách vô ích đại cơ hội tốt.

"Sẽ không đâu. Lâm Hoang người này tuổi trẻ khí thịnh, một bước lên trời, không có chịu qua ngăn trở, trong lòng của hắn còn không có ấn nhẫn hai chữ. Chỉ cần hắn thật sự đối với Bồ Thiên Các có hứa hẹn, nhất định sẽ xuất thủ." Hồng Ảnh ngược lại là lòng tin mười phần, rất nhanh tin tức truyền đến, cũng làm cho Hồng Thiên triệt để yên lòng.

"Lâm Hoang đệ tử đã đi theo Bồ Thiên Các môn hạ chạy đến Thục quận."

Tin tức này một truyền đến, Hồng Thiên triệt để an tâm, hí mắt, cười lạnh liên tục, "Đại cục đã định, Lâm Hoang, lần này, ta xem ngươi chết như thế nào!"

"Việc này không nên chậm trễ. Không thể cho cái khác thánh địa dấy cơ hội, Hồng Ảnh, lập tức xúi giục thế công, trong đêm công trên Bồ Thiên Các." Hồng Thiên sát phạt quyết đoán, Lâm Hoang như là đã nhập (ván) cục, hắn liền không hề nhần nại, miễn cho bị cái khác thánh địa nhận được tin tức, tái sinh thay đổi.

"Hào!" Hồng Ảnh gật gật đầu, hắn tại bảy đại thánh địa phái ra trong hàng đệ tử tu vi tối cao, đường đường Á Thánh, một lời có thể quyết, cũng không ai dám nghi vấn.

Tuy cảm thấy kỳ quái, nhưng hắn thánh địa đệ tử cũng không phản bác, theo Hồng Ảnh, hướng về Bồ Thiên Các đánh tới.

"Hư mất. Cũng là bị Hồng Thiên chơi một vỏ!"

Cái khác thánh địa tất cả có con đường, mặc dù tại Hồng gia tận lực giấu điểm dưới tình huống, nhưng là vèn vèn chỉ là chậm một bước, liền lấy được tin tức, biết chuyện này liên lụy đến Lâm Hoang.

"Mà thôi, ván đã đóng thuyền. Chúng ta đều là đằm lao phải theo lao. Hừ, mặc dù Bồ Thiên Các đứng sau lưng Lâm Hoang thì như thế nào, chúng ta liên thủ, ai có thể ngăn!"

Bảy đại thánh địa ngăn ngại giao lưu, mặc dù đối với Hồng gia bất mãn, nhưng là không quá để ý. Rốt cuộc bảy đại thánh địa liên thủ, gần như có thể Chủ Tể toàn bộ Nhân giới, Lâm Hoang nếu dám tới, cũng bắt quá rơi vào như năm đó kết cục của Nguyên Chiến.

PS: Cảm tạ (nữ thần? Dừng bước), (ta Ak47) khen thưởng, cảm tạ mọi người quảng phiếu đề cử, hôm nay tiếp tục canh năm. Đây là Canh [3], ta tiếp tục đi ghi. Cuối cùng tiếp tục cầu đề cử! Cát chứa!

Bạn đang đọc truyện *Sĩ Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: 7 giáo vây công Bồ Thiên Các (dưới)

"Đây sẽ là của người kẻ hoạch."

Vân Long sơn, Tam Thánh Mẫu lại lần nữa hàng lâm, hỏi.

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, "Ta không đi thấy sơn, đành phải để cho trong núi thấy ta."

"Khẩu khí thật lớn."

"Thật lớn khí phách!"

"Bảy đại thánh địa liên thủ, người cũng dám đi Phanh!"

Tam Thánh Mẫu phần nộ quát.

Lâm Hoang đã tâm các nàng rõ ràng, trước đó vài ngày, còn tưởng rằng Lâm Hoang bày ra như thế nào kinh thiên đại cục, kết quả, kết quả là lại là đem mình đưa vào tuyệt lộ.

Bảy đại thánh địa liên thủ, đó là hạng gì quái vật không lồ. Dù cho Lâm Hoang thực lực có thể so với Nguyên Chiến, cũng không thể nào là bảy đại thánh địa liên thủ chỉ địch. Muốn biết rõ bảy đại thánh địa liên thủ, Thái Nhất Giáo, Tam Hoàng các, Thông Thiên giáo không có khả năng không đếm xỉa đến, cũng không có khả năng đứng ở Lâm Hoang bên này, đến lúc sau chính là sóng to gió lớn, lớn như vậy một cái Nhân giới cũng không có Lâm Hoang nơi sống yên ổn.

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, mục quang băng Lãnh Vô Tình, lấp lánh trí tuệ hào quang, "Ta nói rồi. Nguyên Chiến không bằng ta. Lần này, ta chiếm giữ đại nghĩa, tuy là bảy đại thánh địa liên thủ, lại có thể làm khó dễ được ta."

Tam Thánh Mẫu cười lạnh liên tục, "Ngu xuẩn."

"Cho dù Bồ Thiên Các là trong sạch."

"Thế nhưng muốn gán tội cho người khác, sợ gì không có lý do."

"Miệng nhiều người xói chảy vàng."

"Cái gọi là đại nghĩa, còn không phải bảy đại thánh địa định đoạt."

Lâm Hoang lắc đầu, cười lớn một tiếng, "Ta cùng Sơn Bản Nhất Phu đánh một trận, minh bạch một cái đạo lý, Thiên Ý tức dân ý. Chúng sinh ý chí, mới là đại nghĩa."

Vừa nói xong, Lâm Hoang vỗ vỗ tay, Xuân Thu Vương đột ngột xuất hiện, "Gặp qua Hoàng Thánh, gặp qua Tam Thánh Mẫu."

Tam Thánh Mẫu sững sờ, nghe Xuân Thu Vương giảng thuật, sắc mặt dần dần biến hóa, thật lâu thở dài một tiếng, "Người thắng. Nắm chắc nhân tâm, há lại chỉ có từng đó là Nguyên Chiến, chính là Nhân giới chư thánh, ai nếu như người."

Lâm Hoang gật gật đầu, "Còn muốn phiên toái ba vị. Hợp tung liên hoành, lần này muốn bảy đại thánh địa mở mang kiến thức một chút dân tâm lợi hại."

Nhân đạo đang thịnh, Nhân đạo đang thịnh, đâu còn đến phiên bọn họ cánh tay Già Thiên."

Thở dài một tiếng, Lâm Hoang đã tính trước, biết tình hình chung tại ta, hết thấy đều đều ở nắm giữ.

Bên kia, bảy đại thánh địa liên thủ, trong đêm công trên Bồ Thiên Các. Bảy đại thánh địa liên thủ, sao mà cường đại, ngăn tại trước mặt hết thấy đều chỉ có thể trong chớp mắt hóa thành bột mịn.

Bất quá Hồng Ảnh nội tâm rõ ràng, tan vỡ Bồ Thiên Các là giả, dụ dỗ Lâm Hoang nhập (ván) cục mới là thật, cho nên không chế tiến độ, rõ ràng chỉ cần nửa tháng thì liền có thể công phá Bồ Thiên Các hộ Sơn Thần trận, dưới sự giúp đỡ của Hồng Ảnh, đơn giản chỉ cần chống một đêm, thẳng đến trời sáng choang, Hồng Ảnh thật sự không có biện pháp, mới chỉ có thể thở dài một tiếng, mặc cho bảy đại thánh địa đệ tử công phá Bồ Thiên Các hộ Sơn Thần trận.

Hộ Sơn Thần trận bị phá, Bồ Thiên Các đến sinh tử tồn vong chỉ kịp.

Bốc Khô Vinh dẫn một đám đệ tử, tọa trấn Bồ Thiên Các Chủ điện, mặc cho bảy đại thánh địa tiến quân thần tốc, tiếng kêu giết chấn thiên. Bốc Khô Vinh bỗng nhiên mở miệng, "Sợ sao?"

"Không sợ!"

Không thể không nói, Bồ Thiên Các có lẽ bị thua, nhưng Bốc Khô Vinh dạy dỗ đệ tử, lại là khá kính có thể bội, chuyện cho tới bây giờ, bình lâm thành hạ (hãm thành nguy cấp), lại là không ai lựa chọn đào tẩu.

"Ha ha. Bảy đại thánh địa, Chủ Tề Nhân giới. Ai dám nói không sợ. Ta đều sợ, các ngươi còn không sợ?" Bốc Khô Vinh lại là tự hào, lại là lòng chua xót, mục quang nhất nhất lướt qua môn hạ đệ tử.

"Nếu quả thật sợ, để cho đợi chút nữa liền đầu hàng. Bồ Thiên Các không có, các ngươi lại muốn sống sót."

"Nguyên cùng môn phái cùng tồn vong!"

"Nguyên cùng môn phái cùng tồn vong!"

Người tuy ít,

Lực mặc dù yếu, kia khí thế không giảm, Bốc Khô Vinh nước mắt tuôn đầy mặt, đột nhiên cảm giác được hết thấy đều là đáng, trăm ngàn năm giữ gìn, đều là đáng, đơn giản là Bồ Thiên Các có bọn này không rời nửa bước đệ tử giới.

"Đợi đến Thương Thiên phá toái, ta lấy ta huyết bồ Thiên Khuyết!"

"Đợi đến Thương Thiên phá toái, ta lấy ta huyết bồ Thiên Khuyết!"

Bồ Thiên Các đệ tử hát cổ xưa môn phái hành khúc, mục quang sung huyết, hờn nhiên không sợ, lạnh lùng nhìn nhìn bảy đại thánh địa đệ tử bước vào Quang Minh Điện, vây vây bồ Thiên Đạo, không sợ không sợ.

"Hào một cái Bồ Thiên Các. Đáng tiếc." Hồng Ảnh dẫn đầu tiến nhập chánh điện, nhìn nhìn Bốc Khô Vinh, mục quang đảo qua sau lưng hùng hồn bi ca Bồ Thiên Các đệ tử, trên mặt động dung, thở dài một tiếng.

"Ảnh thánh. Gây nên tại sao." Bốc Khô Vinh chậm rãi đứng người lên, mục quang đảo qua bảy đại thánh địa đệ tử, "Bảy đại thánh địa liên thủ, thật sự là thật lớn thủ bút, thật lớn khí phái, lại không biết ta Bồ Thiên Các phạm vào tội gì!"

"Bốc Khô Vinh, ngươi trong lòng biết rõ ràng. Mà thôi. Ta cũng không cùng ngươi nhiều lời, ngươi đợi thúc thủ chịu trói, tự có sở thẩm phán Thẩm Phán tội của các ngươi danh."

Hồng Ảnh chấp hai tay sau lưng, nói.

"Bảy đại thánh địa liên thủ, đâu phải dùng tới sở thẩm phán Thẩm Phán. Các ngươi nói cái gì tội danh, chính là tội gì tên!" Bốc Khô Vinh cười một tiếng dài, mục quang trong chớp mắt trở nên băng lãnh, tiến lên trước một bước, tóc trắng chuyển ô, mạnh mẽ lực lượng bạo phát đi ra.

"Thế nhưng là, các ngươi nói tội danh, ta, không nhận!"

"Ta Bồ Thiên Các trăm vạn năm vinh quang, không nhận!"

"Ta Bồ Thiên Các một trăm bảy mươi năm danh đệ tử, không nhận!"

Ba tiếng không nhận, Bốc Khô Vinh khí thế đến cực hạn, rung động lòng người, bảy đại thánh địa môn hạ đệ tử chưa phát giác ra đều có chút chột dạ, không dám nhìn thẳng con mắt của Bốc Khô Vinh.

Hồng Ảnh cười lạnh một tiếng, nhìn nhìn Bốc Khô Vinh, "Nguyên lai đã thành tựu phong Vương. Rất tốt, tội của ngươi danh lại thêm một mảnh, ần nấp tu vi, mưu đồ làm loạn!"

Lạnh lùng cho Bốc Khô Vinh thêu dệt một mảnh tội danh, Hồng Ảnh không kiên nhẫn phát phát tay, "Chính các ngươi thúc thủ chịu trời, giao ra Bồ Thiên bí thuật, nói không chừng còn có thể lưu lại các ngươi một mạng. Bằng không!"

Nói còn chưa dứt lời, nhưng ai cũng có thể nghe ra Hồng Ảnh trong lời nói sát cơ.

Bốc Khô Vinh không nói chuyện, không có quay đầu lại, chỉ là nhìn nhìn hai tay của mình, sau lưng dần dần có hành khúc vang lên, lần lượt từng Bồ Thiên Các đệ tử đứng người lên, hát vang cổ xưa hành khúc, "Đội đến Thương Thiên phá toái, ta lấy ta huyết bồ Thiên Khuyết!"

"Hào, hào, hào! Hồ đồ ngu xuẩn mất linh! Xuất thủ, bắt giữ bọn họ!" Hồng Ảnh cười lạnh một tiếng, vung tay lên, tự nhiên có Hồng gia đệ tử xung trận ngửa lên trước nhào tới, cái khác thánh địa đệ tử liếc nhau, khó chịu không lên tiếng, đồng dạng xuất thủ.

Hồng Ảnh không hề động, mục quang băng lãnh, nhìn nhìn Bốc Khô Vinh, khí thế áp bách, thánh vị áp chế, lại là để cho Bốc Khô Vinh không thể động đậy.

Bốc Khô Vinh trong mắt nhỏ xuống huyết lệ, phần nộ đến tận cùng, nhưng thánh vị áp chế, hẳn khó có thể động đậy, Hồng Ảnh nghiêng ngẫm cười cười, đi đến Bốc Khô Vinh bên tai, nói khẽ: "Ta biết Lâm Hoang tất nhiên cho ngươi hứa hẹn, đáng tiếc, hẳn không dám tới."

Bốc Khô Vinh trong chớp mắt minh ngộ, cười thâm một tiếng, "Nguyên lai ngươi là hướng về phía Lâm Hoang. Ha ha, nguyên lai như thế. Nguyên lai như thế."

Hồng Ảnh ôm hai tay, lạnh lùng nói: "Ngươi tốt nhất cầu nguyện Lâm Hoang sẽ xuất hiện, bằng không, các ngươi Bồ Thiên Các trên dưới, chó gà không tha!"

"Hắn như tới. Ngươi còn dám nói như thế sao?" Bốc Khô Vinh tỉnh táo lại, minh bạch chân tướng của sự tình, bất quá là Thành Môn Thất Hòa, tai bay vạ gió.

"Vạn năm thế gia, ta nhờ vào! Các ngươi Hồng gia cũng muốn! Dễ dàng từ nếu là dưới xuôi vàng có biết, cũng phải bị các ngươi những cái này bắt tài từ tôn tui sống tức chết!"

Hồng Ảnh sắc mặt xanh mét, có chút vừa thẹn vừa giận, gợn tay liền nghĩ chụp chết Bốc Khô Vinh, nhưng nghĩ đến đại cục, hay là nhịn xuống, hừ lạnh một tiếng.

"Ngươi tốt nhất cầu nguyện Lâm Hoang mau lại đây, bằng không ngươi Bồ Thiên Các đệ tử sợ là thừa không được mấy cái."

"Ha ha. Để cho ngươi thất vọng rồi! Hẳn sẽ không tới." Bốc Khô Vinh cười lớn một tiếng, "Chỉ cần Bồ Thiên Các truyền thừa không ngừng, Lâm Hoang liền không có vi phạm hứa hẹn. Ha ha, các ngươi Hồng gia lợi hại như vậy, liền đi Vãn Long sơn, diệt ta Bồ Thiên Các đạo thống a!"

Hồng Ảnh không có động tĩnh, thản nhiên nói: "Ngươi còn không biết a, ngươi kia đồ nhi đã dẫn Lâm Hoang đệ tử chạy đến Bồ Thiên Các. Rất nhanh, các ngươi sẽ đoàn tụ."

Bốc Khô Vinh trong chớp mắt biến sắc, mặt xám như tro.

PS: Đây là Canh [4]. Cầu đề cử, cất chứa. Trước mười hai giờ, còn có chương một!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 148: Đổi trắng thay đen

"Nhanh lên! Nhanh hơn nữa một chút!"

Ba cái bóng người vượt qua sơn lĩnh, tốc độ cực nhanh, như gió lướt qua, nhưng tại Tiểu Manh hay là chệch tốc độ quá chậm, hận không thể có thể lập tức xuất hiện ở Bồ Thiên Các.

Nhìn nhìn mặt mũi tràn đầy lo lắng tại Tiểu Manh, Nguyên Thiên Cương sắc mặt trầm ổn, nói khẽ: "Tiểu Manh, không phải sợ, hết thảy tới kịp."

"Chỉ mong a!" Tại Tiểu Manh đáng ghét cười cười, trong nội tâm cầu nguyện, nhất định phải tới được và.

"Thấy được Bồ Thiên Các. Không tốt, chúng ta dường như đã tới chậm." Thôn Bảo mắt sắc, mặc dù không có đã tới Bồ Thiên Các, nhưng liếc mắt liền thấy được chiến đấu lưu lại dấu vết.

Tại Tiểu Manh thân thể run lên, cười thầm một tiếng, liền muốn hướng trên núi xông. Nguyên Thiên Cương kéo không ngừng nàng, mục quang ngưng tụ, vội vàng đi theo.

Thôn Bảo oa oa kêu to: "Nguyên Thiên Cương ngươi là tên khốn kiếp. Khác thường tính không nhân tính, cứ như vậy xông lên. Chúng ta sẽ bị đánh chết."

Ngoài miệng kêu, Thôn Bảo cũng không ngừng, thân hình nhanh chóng, hóa thành một mảnh tia chớp, trong chớp mắt rơi xuống phía trước nhất, "Nguyên Thiên Cương, chiếu cố tốt ngươi nhỏ, ta lên trước đi thăm dò tình huống."

Thôn Bảo cũng không phải lòng từ bi, nổi lên đồng tình tâm, mà là cảm thấy Lâm Hoang vậy mà gọi bọn họ, tất nhiên có vạn toàn nắm chắc, không có nguy hiểm.

Sau lưng có Lâm Hoang làm chỗ dựa, Thôn Bảo mới là thật không sợ trời không sợ đất, xung trận ngựa lên trước, xông vào trước nhất, lập tức bị người phát hiện, khiến cho bạo động.

"Có người xông lên núi."

"Thật to gan?!"

"Là ai như vậy không sợ chết! Bầy đại thánh địa tại thử, còn dám xông vào!"

Bầy đại thánh địa đệ tử ngang ngược kiêu ngạo vô cùng, nghe thấy có người xông sơn, lập tức giận tím mặt, rất nhanh đã có người xoay người, chuẩn bị chặn đường.

"Ồ ồ ồ! Tiểu hạo tử, tiểu thiên tử! Mau ra đây! Thôn Bảo nương nương tới, còn không ra nghênh giá! Muốn ăn roi sao!" Thôn Bảo hô to gọi nhỏ, can rở vô cùng.

"Cuồng vọng!" Có người cười lạnh, trong chớp mắt xuất thủ, muốn trấn giết Thôn Bảo.

Thôn Bảo cười khanh khách, trong tay trường tiên khẽ múa, dùng thanh âm, mang theo Lôi Đình hào quang, một tay thần tiên đùa nghịch được xuất thần nhập hóa, như linh xà mà động, như Thần Long bay múa, trường tiên lướt qua, xông lên đầu tiên bầy đại thánh địa đệ tử, tất cả đều bị Thôn Bảo trước hết từ rút trở mình.

"Không tốt. Người tới hung mãnh! Nhanh đi thỉnh Đại sư huynh!"

Có người kêu to, biết Thôn Bảo thực lực kinh người, không phải là bọn họ có thể đối phó, lập tức đi thông báo bầy đại thánh địa cấp cao nhất đệ tử.

Thạch Hạo cùng Thiên kiếm hầu không có xuất thủ, canh giữ ở chánh điện ra, nghe được bên ngoài ồn ào, liếc nhau, trong lòng đều là trầm xuống, biết sự tình có biến hóa, không biết là vị nào tồn tại giống như này đại dũng khí, liền bầy đại thánh địa liên thủ cũng không sợ hãi.

Trong nội tâm đang suy đoán, chợt nghe đến Thôn Bảo ồ ồ ồ tiếng cười, nhất thời hai người đều là da đầu xiết chặt, lui về phía sau một bước, đồng thanh, "Đáng giận! Là Thôn Bảo hỗn đản kia!"

"Ồ ồ ồ! Tiểu hạo tử, tiểu thiên tử, ta thấy được các ngươi. Không nghe lời a, muốn ăn roi sao!" Thôn Bảo mắt sắc, cười khanh khách, trường tiên hất lên, cuốn bay mấy người, thân thể nho nhỏ nhảy lên, nhìn chăm chăm Thạch Hạo cùng Thiên kiếm hầu, con mắt phát sáng.

"Đáng chết, thật sự là nàng!"

Thạch Hạo cùng Thiên kiếm hầu liếc nhau, cũng có chút xấu hổ. Văn thần chiến trường nhất địch, đối với hai người mà nói quả thực là một hồi ác mộng. Lâm Hoang thì cũng thôi, bây giờ Lâm Hoang đã sớm chỉ có thể bị cùng thể hệ nhìn lên, chiến tích càng ngày càng đáng sợ, nếu như nói ngay từ đầu hai người thua ở Lâm Hoang trong tay còn có khuất nhục cảm giác, bây giờ, lại là đi tâm ma, bóng mờ.

Đã triệt để đem Lâm Hoang vạch đến lớp người già cường giả phạm trù,

Căn bản không có đi vượt qua tâm tư của Lâm Hoang, biết được làm cho người ta tuyệt vọng.

Thế nhưng Thôn Bảo, Thạch Hạo cùng Thiên kiếm hầu nghĩ đến cái này danh tự, liền có điểm hận đến ngứa răng.

Văn thần chiến trường trung Thôn Bảo có thể nói là tất cả những thiên tài ác mộng, ý có Lâm Hoang lúc Khảo sơn, cáo mượn oai hùm, không ai bì nổi, cái gì thần huyết hậu duệ, cái gì tuyệt thế thiên tài, tất cả đều ăn lấy hết Thôn Bảo trường tiên đau khổ.

Nếu như nói Chư Thiên vạn giới Trung Phi muốn chọn ra một cái để cho bọn họ những cái này cùng thể hệ người nổi bật chán ghét người, tuyệt đối là Thôn Bảo không thể nghi ngờ.

"Trọng yếu không phải là Thôn Bảo." Thạch Hạo hít sâu một hơi, mục quang có chút phức tạp, nhìn nhìn Thiên kiếm hầu.

Thiên kiếm hầu trầm mặc, hẳn biết ý tứ của Thạch Hạo, Thôn Bảo tới, Lâm Hoang còn có thể xa sao?

Hai người bọn họ đều là biết, vẫn thần chiến trường sau khi Thôn Bảo thể nhưng là một mục đi theo Lâm Hoang. Rốt cuộc Thôn Bảo hiện tại thanh danh rất đường cái, Chư Thiên vạn giới trung không biết có bao nhiêu thiên tài muốn tìm nàng tính sổ, nếu không phải có Lâm Hoang che chở, Thôn Bảo sợ là sẽ phải bị đuổi giết đến chết.

"Tiểu hạo tử, tiểu thiên tử. Ta đã thấy được các ngươi, không muốn trốn, nhanh lên xuất ra thấy ta!" Thôn Bảo kêu to, thanh âm cực lớn, để cho tất cả mọi người đã nghe được.

Thạch Hạo cùng Thiên kiếm hầu nhất thời mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, không muốn để ý tới nàng, thể nhưng nghĩ đến Thôn Bảo đứng sau lưng Lâm Hoang, lại không thể không đứng ra, ồ ồ nói: "Thôn Bảo, sao ngươi lại tới đây? Là Hoang Thánh để cho ngươi tới?"

"Ha ha, sợ rồi sao." Thôn Bảo cười lớn một tiếng, hai tay chống nạnh, không ai bị nổi, "Ngươi, ngươi, ngươi, còn có ngươi. Toàn bộ thúc thủ chịu trói, bằng không ta để cho Lâm Hoang đem các ngươi hết thảy đánh chết."

Thạch Hạo cùng Thiên kiếm hầu mặt triệt để đen, theo kịp Nguyên Thiên Cương cũng thống khổ che mặt, rất muốn giả bộ như không nhận ra Thôn Bảo.

"Hừ! Khẩu khí thật lớn! Đừng nói Lâm Hoang không có tới, chính là Lâm Hoang tới, hẳn lại có thể làm khó dễ được ta!" Hồng Ảnh mặt lạnh lấy từ trong chánh điện đi ra, trông thấy Thôn Bảo, trông thấy Nguyên Thiên Cương, mừng rỡ trong lòng, nhưng trên mặt lại nửa điểm không có toát ra.

Hiện tại chính chủ tới, hẳn cũng không tâm tình cùng Bốc Khô Vinh dây dưa, mục quang đảo qua Thôn Bảo cùng Nguyên Thiên Cương, âm thanh lạnh lùng nói: "Hoang Thánh quả nhiên là uy phong thật to, phái hai người các ngươi đến đây, liền muốn để chúng ta bảy đại thánh địa lui lại xa xa?"

"Hay là nói, Hoang Thánh cho là mình có thể một tay Già Thiên, vạn vạo hắc bạch, chà đạp Nhân giới luật pháp!"

Hồng Ảnh ngôn từ như đao, thừa dịp Lâm Hoang không có tới, lập tức muốn khơi mào bảy đại thánh địa đệ tử cùng chung mối thù, lại càng là muốn đem đủ loại tội danh thù dặt tại trên đầu Lâm Hoang.

"Hắn đây là tại coi rẻ trọng tài sở, coi rẻ Nhân giới luật pháp. Khó trách, ta đã nói như thế nào chỉ là một cái Bồ Thiên Các liền dám cùng giới ngoại tà giáo cấu kết, nguyên lai đứng sau lưng Lâm Hoang."

"Hảo, hảo, hảo! Hảo một cái Lâm Hoang, hảo một cái Hoang Thánh. Nguyên lai hẳn mới là Nhân giới lớn nhất u ác tính, đây hết thảy tội nghiệt sau lưng hung phạm."

"Thả Muội chó má!" Thôn Bảo tức giận đến oa oa kêu to, muốn xông lên, hung hăng cho Hồng Ảnh hai roi.

Nhưng Hồng Ảnh chỉ là hừ lạnh một tiếng, bước chân đạp mạnh, thánh vị áp chế, trấn áp thiên địa, Thôn Bảo ngực một hồi khó chịu, lão đảo lui lại, không dám áp lực, để cho nàng nói không ra lời.

Nguyên Thiên Cương mục quang phát lạnh, tiến lên trước một bước, ngăn cản trước mặt Thôn Bảo, không sợ không sợ, "Hảo một cái miệng lưỡi bén nhọn ảnh thánh, các ngươi Hồng gia quả nhiên biết ăn nói."

"Đổi trắng thay đen, vạn vạo sự thật. Nếu là dễ dàng từ dưới suối vàng có biết, chắc hẳn cũng rất hối hận lưu lại tòa nhà tranh, vì các ngươi những cái này bắt tài tử tôn, che gió tránh mưa! Nuôi dưỡng xuất một đám Bạch Nhân Lang!"

"Tiểu tử càn rỡ!"

Hồng Ảnh mục quang phát lạnh, trong chớp mắt xuất thủ, "Đội ta bắt giữ ngươi, thăm vấn một phen. Thể nhân tự nhiên sẽ biết ai tại đổi trắng thay đen."

"Hồng Ảnh, ngươi đặc biệt sao quá vô sỉ!" Thôn Bảo quát to một tiếng, không nghĩ tới Hồng Ảnh vô sỉ như thế, vậy mà trực tiếp xuất thủ, muốn bắt giữ nàng cùng Nguyên Thiên Cương, vu oan giá họa, đổi trắng thay đen, cho Lâm Hoang thù dặt tội danh.

Nguyên Thiên Cương không sợ không sợ, đứng thẳng đương trường, dĩ nhiên có thêm vài phần Lâm Hoang Phong Thái, mở ra tay, "Đang muốn lĩnh giáo ảnh thánh tuyệt học. Thỉnh!"

PS: Canh năm đến rồi! Không ngủ ông, cho tám phiếu đề cử quá!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Thầy của ta tự có vô địch Pháp

"Rất tốt. Thế đạo này thay đổi. Lâm Hoang một bước lên trời, ngang ngược kiêu ngạo vô cùng, không nghĩ được dạy dỗ đệ tử cũng là như thế cuồng vọng! Hào, hào, hào! Hôm nay ta liền thay Lâm Hoang hào hào giáo huấn một chút ngươi, để cho ngươi biết, cái gì gọi là sợ hãi!"

Hồng Ảnh cười lớn một tiếng, trong nội tâm cười thầm Lâm Hoang đi tới một bước ngu xuẩn quân cờ, cho rằng phải hai cái đệ tử, liền có thể để cho bảy đại thánh địa sợ nếm chuột vỡ bình.

"Hừ, đúng là vẫn còn quá trẻ. Lâm Hoang, ngược lại là ta xem trọng ngươi rồi." Hồng Ảnh trong nội tâm cười lạnh, chỉ cho là Lâm Hoang là bị bảy đại thánh địa liên thủ xu thế, rồi loạn đầu trận tuyến, không biết làm sao, phải Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo đi tìm cái chết.

Vốn Hồng Ảnh còn đau đầu như thế nào đem Lâm Hoang triệt để liên lụy vào, hiện tại chỉ cần bắt giữ Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo, vu oan giá họa, có hấn môn hạ đệ tử lên án, đủ loại tội danh cũng có thể thêu dệt tại Lâm Hoang trên đầu.

Hồng Ảnh ý định không thể bảo là không ác độc, mưu kế đã định, lập tức xuất thủ, lời đình một kích, không cho Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo cơ hội đào tẩu.

Nguyên Thiên Cương sắc mặt ngưng trọng, Hồng Ảnh mặc dù chỉ là Á Thánh, nhưng cuối cùng là thánh vị, không bỏ vô song, vừa ra tay liền kinh thiên động địa, không thể địch lại được.

Nguyên Thiên Cương hét lớn một tiếng, cường ép đè xuống trong nội tâm đối với thánh vị bản năng sợ hãi, Đối với Hồng Ảnh đánh giết xuất một quyền.

"Hạt gạo chi quang cũng dám cùng Hạo Nguyệt tranh nhau phát sáng! Không biết tự lượng sức mình!" Hồng Ảnh hừ lạnh một tiếng, quyền ảnh biến hóa, hời hợt một kích, Nguyên Thiên Cương sau lưng Ảnh Từ đột nhiên nhảy lên, vậy mà trong chớp mắt được trao cho linh trí, rơi vào Hồng Ảnh điều khiển bên trong, trong chớp mắt xuất thủ, sát cơ sôi doanh.

Nguyên Thiên Cương kinh hãi, thế mới biết Hồng Ảnh ảnh thánh tên tuổi tồn tại, tiền hậu giáp kích, điện quang ngọn lửa, đã không kịp ứng biến, cường ép tiến lên trước ba bước, tránh đi chỗ hiểm.

Nhưng vẫn là bị Hồng Ảnh đánh giết, kêu lên một tiếng khó chịu, Nguyên Thiên Cương đại khẩu ho ra máu, trước ngực xuất hiện một cái khủng bố đại động.

Thôn Bảo cực kỳ hoảng sợ, không nghĩ tới Hồng Ảnh đã vậy còn quá lợi hại, một chiêu liền làm Nguyên Thiên Cương bị thương nặng, Trong nội tâm khẩn trương, "Lâm Hoang, Lâm Hoang! Ngươi không còn, đồ đệ ngươi sẽ bị người đánh chết!"

"Hừ! Lúc này vẫn còn ở kỳ vọng Lâm Hoang sao? Bảy đại thánh địa liên thủ, không phải là ta xem thường hấn, hấn, không dám tới!" Hồng Ảnh cười lạnh một tiếng, uy áp gây, muốn để cho Nguyên Thiên Cương triệt để tuyệt vọng.

Nguyên Thiên Cương đại khẩu ho ra máu, thần quang phục hồi, lau khóe miệng máu tươi, trong hai mắt chiến ý hừng hực, "Không cần sư tôn hàng lâm. Đối phó ngươi, có ta liền đủ rồi!"

Hồng Ảnh không giận ngược lại cười, "Hào, hào, hào! Hào một cái tiểu tử cuồng vọng. Chi bằng ngươi? Vừa rồi một quyền ta bắt quá khiến ba phần khí lực. còn tưởng rằng tiếng tăm lừng lẫy Lâm Hoang có thể có cái gì tuyệt thế công pháp truyền thụ cho ngươi, không nghĩ được, không chịu nổi một kích a!"

Hồng Ảnh mĩa mai cười nhạo, tiến lên trước một bước, lại là một quyền đánh giết xuống.

Nguyên Thiên Cương mặt không đổi sắc, huy quyền nghênh tiếp, "Thầy của ta tự có vô địch Pháp! Chi sợ ngươi, tiếp không dưới!"

Vừa nói xong, Nguyên Thiên Cương trong chớp mắt huyền hóa ra ba đầu sáu tay, sáu cánh tay đồng thời kết ấn, đánh giết, kích phát đủ loại thần diệu, trong nháy mắt mang theo khủng bố sóng khí, uy áp thiên địa.

Nguyên Thiên Cương ba đầu sáu tay, thần lực tuôn động, đánh ra khủng bố một kích, có Vô Lượng Quang, vô tận nóng, chiếu sáng hết thấy bóng mờ, để cho Hồng Ảnh vô pháp điều khiển Ảnh Từ, Sáu cánh tay đồng thời đè xuống, từng bước chồng lên, lực lượng kinh khủng, vậy mà tại trong nháy mắt đánh ra ba mươi sáu lần lực lượng.

Ầm ầm ầm!

Nguyên Thiên Cương kêu lên một tiếng khó chịu, lui lại một bước, Nhi Hồng ảnh cũng là sắc mặt trầm xuống, không dám tin Nguyên Thiên Cương vậy mà ngăn trở hấn một kích này.

Vừa rồi một sát na kia, Nguyên Thiên Cương sống sờ sờ bạo phát, tại không có khả năng trung đánh ra ba mươi sáu lần lực lượng, quả thực là nghe rợn cả người.

"Đây là cái Pháp gì? !" Hồng Ảnh mục quang như điện,

Kiến thức rộng rãi, biết Nguyên Thiên Cương vừa rồi đánh ra pháp môn, tuyệt đối là tuyệt thế pháp môn, là vô thượng Pháp, vô địch Pháp.

"Thầy của ta sáng chế bát, Cửu Huyền công lao, đáng tiếc ta tư chất không đủ, không thể tu luyện xong toàn bộ, bằng không, vừa rồi một quyền kia, người dùng hồng toàn thân trở ra!"

Nguyên Thiên Cương lời nói rất tự tin, Lâm Hoang truyền cho bát của hắn, Cửu Huyền công lao, có thể nói là chân chính vô địch pháp môn, tu luyện tới Đại viên mãn, có thể bộc phát ra bảy mươi hai lần lực lượng.

Bát quá Nguyên Thiên Cương Sơ Học chợt luyện, chỉ có thể khó khăn đánh ra ba mươi sáu lần lực lượng, bằng không giống như theo như lời hắn đồng dạng, vừa rồi một quyền kia, Hồng Ảnh tuyệt đối vô pháp toàn thân trở ra.

Hơn nữa Nguyên Thiên Cương rõ ràng hơn, này bát, Cửu Huyền công lao cùng Đấu Chiến thánh Pháp phối hợp, mới thật sự là vô địch phương pháp. Mỗi lần Nguyên Thiên Cương nghĩ đến đều kinh hãi không thôi. Bảy mươi hai tôn phân thân, mỗi tôn phân thân cũng có thể bộc phát ra bảy mươi hai lần lực lượng, chồng lên, quả thật có thể cho người nghịch thiên Đồ Thánh.

Đáng tiếc Nguyên Thiên Cương nội tâm rõ ràng, bất kể là bát, Cửu Huyền công lao hay là Đấu Chiến thánh Pháp, muốn tu luyện tới Đại viên mãn, đều cực kỳ khó khăn, thế nhưng tuyệt đối có thể cùng gọi thay hùng, cùng cảnh giới vô địch, chân chính vô địch, chân chính vô địch phương pháp.

"Hào, hào, hào! Ta ngược lại là xem thường người! Đáng tiếc không là thánh, người vĩnh viễn cũng không biết Đạo Nhất cái thánh vị chân chính cường đại, dốc hết sức hàng mười hội? Quả thực là chuyện cười!" Hồng Ảnh đề xuống khiếp sợ trong lòng, đối với Lâm Hoang bình thản vài phần kiêng kỵ, nhưng Nguyên Thiên Cương hắn còn không có đề vào mắt.

Một cái tiểu bối cũng không thể áp chế, vậy hắn cả đời này thật là sống đến cái thân lên rồi.

"Vạn hóa ảnh thân!" Hồng Ảnh chỉ một ngón tay, thần lực ba động. Khiến người sợ hãi sự tình phát sinh. ở đây mỗi người Ảnh Từ tất cả đều đứng lên, nhảy không trung, hóa thành từng đoàn từng đoàn hắc ảnh, rồi Sau lưng Hồng Ảnh.

lờ mờ, Hồng Ảnh một quyền đánh ra, vô số quyền ảnh, một loại người quá địch quốc ý vị rít gào, trong chớp mắt Nguyên Thiên Cương cũng cảm giác được xung quanh tất cả mọi người đối với hắn đánh giết xuất một quyền, trời cao nhập địa, không chỗ có thể trốn.

Sinh tử nguy cơ, mùi vị của tử vong trong chớp mắt tập kích trên Nguyên Thiên Cương trong lòng, không dám lần nữa có chút giữ lại, Nguyên Thiên Cương hét lớn một tiếng, thực lực toàn bộ triển khai, trong chớp mắt biến thân Lâm Hoang, Đấu Chiến thánh Pháp thêm bát, Cửu Huyền công lao, Hai hai chồng lên, lần đầu tiên tách ra vô địch Phong Thái.

âm âm âm!

lực lượng kinh khủng quét ngang toàn trường, cả ngọn núi cũng bị bắn chìm ba thước, người ngã ngựa đổ, Phong Bạo qua đi, tất cả mọi người bị quăng ba trượng, lăn xuống trên mặt đất, lạnh run.

Nguyên Thiên Cương kêu lên một tiếng khó chịu, đại khẩu ho ra máu, dĩ nhiên trọng thương.

Hồng Ảnh lao đảo lui lại ba bước, mặt mũi tràn đầy chán kinh, sắc mặt biến hóa, phụt một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, hét lên một tiếng, "Đấu Chiến thánh Pháp! Người là Nguyên Chiến chi tử? !"

Nguyên Thiên Cương trầm mặc một chút, trong lòng có chút bất an, đột nhiên cảm giác được chính mình không nên bại lộ Đấu Chiến thánh Pháp, làm cho người ta biết hắn cùng với Nguyên Chiến quan hệ.

"Ha ha! Lâm Hoang, trời tạo nghiệp chướng, giống có thể sống. Tự gây nghiệp, không thể sống! Người đã xong, thật sự đã xong. Cùng Nguyên Chiến cầu kết, toàn bộ Nhân giới đều không còn người đất dung thân! Ha ha!"

Hồng Ảnh đại khẩu ho ra máu, nhưng cười đến vui vẻ, bởi vì hắn biết đại cục đã định, sẽ không còn có bất kỳ biến hóa.

Nguyên Chiến là Nhân giới cảm kỳ, năm đó đánh một trận sau khi Nhân giới chư thánh đô tại phòng bị Nguyên Chiến ngóc đầu trở lại, hiện tại Lâm Hoang đệ tử dĩ nhiên là Nguyên Chiến chi tử, dù ai cũng không cách nào lại vì Lâm Hoang giải vây. Nói không chừng sau một khắc, Nhân giới chư thánh sẽ hàng lâm Vãn Long sơn, trấn áp Lâm Hoang.

Rốt cuộc Lâm Hoang liên thủ với Nguyên Chiến, Nhân giới chư thánh tuyệt đối vô pháp dễ dàng tha thứ!

Chương 150: Nguyên Thiên Cương chứng đạo chi quyền

Hồng Ảnh cuồng tiếu, trong nội tâm vô cùng nhẹ nhõm, thậm chí cũng không có tâm tình đi để ý tới Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo, tự cho là bắt lấy Lâm Hoang lớn nhất nhược điểm, cảm không bắt giữ Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo đã không sao.

Hiện tại hẳn muốn trước tiên, đem tin tức này báo cho Hồng Thiên, báo cho Nhân giới chư thánh.

"Ha ha! Tự gây nghiệt, không thể sống a!" Hồng Thiên biết được tin tức này, mừng rỡ như điên, biết tình hình chung đã định, Lâm Hoang rốt cuộc không có biện pháp lật bàn.

Một cái Lâm Hoang không đáng sợ, một cái Nguyên Chiến cũng không đáng sợ, thế nhưng hai người nếu là liên thủ, Nhân giới chư thánh tuyệt đối vô pháp dễ dàng tha thứ. Đó là đủ để phá vỡ bọn họ thống trị lực lượng.

Cho nên Hồng Thiên cho dù là dùng bờ mông suy nghĩ, cũng biết giờ khắc này Lâm Hoang đã xong, không còn có bất cứ cơ hội nào có thể đào thoát Nhân giới chư thánh liên thủ trấn áp.

"Hào, hào, hào! Hồng Ảnh, người lập tức đem Nguyên Chiến chi tử khổng chế lại, ta lập tức câu thông chư thánh, không thể cho Lâm Hoang cơ hội đào tẩu!"

Hồng Thiên vui mừng quá đổi, ngựa không dừng vó, hiển thánh trăm triệu dặm, bắt quá chốc lát đủ để chấn kinh toàn bộ tin tức về Nhân giới, liền truyền khắp thập đại thánh địa.

"Quả thật. Kia Lâm Hoang đệ tử thật sự là Nguyên Chiến chi tử?"

Quả thực là long trời lở đất, kinh thế hãi tục, biết được tin tức này, Nhân giới chư thánh ai còn ngồi được, vô thượng đạo tràng vô thần ngấn ngùi suy nghĩ, lập tức quyết định hàng lâm Bồ Thiên Các, muốn đích thân xác nhận tin tức này.

Cùng lúc đó, Luân Hồi đạo tràng đạo chủ, Kiếm Các Các chủ, thiên thần học viện Viện Trưởng, thậm chí tại phía xa Đại Thiên giới Đại Thiên Tự chủ trì cũng vận dụng Đại Na Di thần phù, trở lại Nhân giới, hàng lâm Bồ Thiên Các, muốn xác định tin tức này.

Bảy đại thánh địa đồng thời xuất động, có thể nói là long trời lở đất. Thánh uy chưa hàng lâm, nhưng Bồ Thiên Các trên tất cả mọi người cảm thấy trong lòng áp lực, biết thiên phải đổi.

Nguyên Thiên Cương sắc mặt âm đạm, cổ tự trấn định, thế mới biết trong chuyện này to lớn liên quan, trong lòng có chút tuyệt vọng. Mà Thôn Bảo lại càng là rối loạn tâm thần, tuyệt vọng tới cực điểm, "Đã xong, đã xong. Cái này thật sự đã xong."

"Không cần lo lắng." Nguyên Thiên Cương hít sâu một hơi, đã có quyết định, biết lúc này chỉ có một biện pháp có thể nghịch chuyển cục diện.

Tại Tiểu Manh trong nội tâm bỗng nhiên đau xót, nhìn nhìn Nguyên Thiên Cương, phảng phất tâm hữu linh tê đồng dạng, trong chớp mắt biết được tâm tư của Nguyên Thiên Cương, sắc mặt tái nhợt, xúc động, một bước đứng dậy, "Không muốn chết!"

Nguyên Thiên Cương cười thâm một tiếng, nhìn nhìn tại Tiểu Manh, nói khẽ: "Ta Nguyên Thiên Cương sao mà may mắn, để ta gặp được sư tôn, gặp được người. Đáng tiếc, gặp nhau hận muộn, lại là không có cơ hội, theo đuổi người rồi."

Nguyên Thiên Cương biểu tình chậm rãi trở nên bình tĩnh, giờ khắc này không hề có giữ lại thô lộ tâm ý của mình, nhất thời để cho tại Tiểu Manh đỏ mắt vành mắt.

"Nguyên Thiên Cương, người ngu xuẩn! Người muốn làm cái gì? !" Thôn Bảo cũng phản ứng kịp, từ Nguyên Thiên Cương trong bình tĩnh cảm nhận được một chút tử vong khí tức, lập tức quát to một tiếng.

"Muốn chết? !" Hồng Ảnh cũng là xảo trá người, lập tức đã minh bạch Nguyên Thiên Cương ý định, lại là muốn dùng vừa chết tới ngăn chặn ung dung miệng mồm mọi người, nghịch chuyển cục diện.

Rốt cuộc chỉ cần Nguyên Thiên Cương dám ở chư thánh hàng lâm lúc trước chết đi, chính là chết không có đối chứng, mặc cho hắn miệng rục rở Liên Hoa, nhưng sợ là cũng không có ai sẽ tin tưởng.

Rốt cuộc Hồng gia cùng Lâm Hoang mối thù truyền kiếp, chư thánh đều biết, không có chứng cứ xác thực, Nhân giới chư thánh sẽ không theo tâm nguyện của Hồng gia, tùy tiện xuất thủ trấn áp Lâm Hoang.

Xem thấu tâm tư của Nguyên Thiên Cương, Hồng Ảnh cười lạnh một tiếng, cũng vì Nguyên Thiên Cương quyết đoán tán thưởng, thế nhưng hắn sẽ không cho Nguyên Thiên Cương cơ hội này, ngang nhiên xuất thủ, "Muốn chết, không dễ dàng như vậy. Đợi đến chư thánh hàng lâm, vạch trần Lâm Hoang cùng Nguyên Chiến cấu kết âm mưu, nếu người còn muốn chết, ta tuyệt không ngăn ngại."

"

Nguyên Thiên Cương cười lạnh một tiếng, đồng dạng cuồng bạo xuất thủ, bát, Cửu Huyền công lao toàn bộ triển khai, mắt lộ ra hung quang, "Tại ta chết lúc trước, trước muốn đánh chết ngươi!"

Vừa nói xong, Nguyên Thiên Cương đại khai đại hợp, không sợ không sợ, ầm ầm một quyền đánh ra, ném lại sinh tử, đập đất Thành vương. Trong tích tắc này, Nguyên Thiên Cương tìm được đề cho hắn cảm động lực lượng. Nguyên Chiến tuyệt tình chỉ đạo, để cho hắn đau khổ cả đời, cũng làm cho hắn hết sức coi trọng tình nhất chữ.

Bởi vì chưa bao giờ đạt được qua, cho nên vô cùng khát vọng.

Hắn khát vọng mẫu tử thân tình, khát vọng thầy trò ân tình, khát vọng nam nữ tình yêu, bởi vì khát vọng, cho nên cảm động, bởi vì cảm động, cho nên hắn ném lại sinh tử.

Giờ khắc này, Nguyên Thiên Cương đánh ra chứng đạo chi quyền, một quyền này không phải là Nguyên Chiến bức bách ra cái gọi là đấu, chiến, thắng! Mà là hắn khát vọng, hắn cảm động.

Hắn khát vọng mẫu thân ôm, phụ thân tán dương, hắn khát vọng sư tôn rủ xuông thương, người yêu nhu tình.

Hắn khát vọng, hắn cảm động, tất cả đều dung nạp tại đây một quyền, trong chớp mắt đánh giết xuất, đánh vỡ Vạn Cổ, cảm động chúng sinh.

Giờ khắc này, tại Tiểu Manh triệt để nước mắt sụp đổ, khóc hô: "Nguyên Thiên Cương, không muốn chết! Nhất định không muốn chết!"

Nguyên Thiên Cương nhẹ nhàng cười cười, hắn không muốn chết, thế nhưng là hắn không chết, liền không thể phá cục. Hắn không biết Lâm Hoang như thế nào nhìn hắn, nhưng cùng nhau đi tới, hắn đã đợi Lâm Hoang vì sư.

Một ngày vì sư, cả đời là cha. Chưa bao giờ cảm thụ qua tình phụ tử Nguyên Thiên Cương, trong lòng hắn Lâm Hoang như thầy như cha.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, Nguyên Thiên Cương trực tiếp bị đánh bay, Hồng Ảnh lại bạo khiêu như phẫn nộ, "Chưa đủ! Chưa đủ! Đấu Chiến của ngươi thánh Pháp đâu này? ! Ngươi vì cái gì không cần Đấu Chiến thánh Pháp!"

Nguyên Thiên Cương không nói lời nào, hắn sẽ không vận dụng Đấu Chiến thánh Pháp, hắn không thể lưu lại bất kỳ nhược điểm cho Hồng Ảnh, hắn không thể để cho Lâm Hoang hãm vào nguy cơ.

Đại khẩu ho ra máu, không thể gia trì Đấu Chiến thánh Pháp, chỉ dựa vào Sơ Học chột luyện bát, Cửu Huyền công lao, hắn không thể cùng Hồng Ảnh chống lại. Nhưng Nguyên Thiên Cương hay là đứng lên, không sợ không sợ, tiếp tục đối với lấy Hồng Ảnh ra quyền.

Oanh!

Nguyên Thiên Cương lần nữa bị đánh ngã, máu tươi nhuộm hồng cả mặt đất.

"Nhanh lên vận dụng Đấu Chiến thánh Pháp, ta muốn ngươi sử dụng Đấu Chiến thánh Pháp!" Hồng Ảnh cuồng nộ, không nghĩ tới Nguyên Thiên Cương vậy mà như thế không sợ, dù cho đối mặt tử vong, cũng không sử dụng Đấu Chiến thánh Pháp.

"Khốn kiếp! Hồng Ảnh, ta giết ngươi!" Thôn Bảo con mắt hồng hồng, cũng nhịn không được nữa, cầm trong tay trường tiên muốn xông lên.

"Không muốn. . . Qua." Nguyên Thiên Cương chậm rãi đứng người lên, ánh mắt nhìn hướng tại Tiểu Manh, vậy còn không bắt đầu tình yêu, hôm nay liền muốn kết thúc.

"Thôn Bảo, giúp ta, chiếu cố nàng."

Ngắn gọn một câu, Nguyên Thiên Cương gào to một tiếng, hung hãn không sợ chết, lần nữa hướng về Hồng Ảnh xung phong liều chết mà đi.

"A!" Hồng Ảnh nổi trận lôi đình, trở tay một chưởng đập trở mình Nguyên Thiên Cương, hít sâu một hơi, trở nên bình tĩnh trở lại, "Vô dụng thôi cho dù ngươi là chết rồi, thế nhưng nhiều người như vậy đều thấy được, bây giờ đại thánh địa đệ tử đều thấy được ngươi vận dụng Đấu Chiến thánh Pháp, Lâm Hoang, chết chắc rồi."

Nguyên Thiên Cương trong nội tâm cả kinh, mắt lộ vẻ tuyệt vọng.

"Thấy cái gì. Ta vừa rồi ngủ gà ngủ gật, có phát sinh cái gì sao?" Thạch Hạo bỗng nhiên mở miệng.

"Không biết. Ta cái gì cũng không thấy." Thiên kiếm hầu lạnh lùng nói.

"A, vừa rồi thật lớn phong, các ngươi ai biết xảy ra chuyện gì sao?"

"Không biết a."

"Không thấy được."

Một người một câu, giờ khắc này bảy đại thánh địa đệ tử nhao nhao mở miệng, vì Nguyên Thiên Cương cảm động mà cảm động.

Trên mặt của Nguyên Thiên Cương dần dần hiện lên tiểu dung, Nhi Hồng ảnh trong chớp mắt thay đổi sắc mặt, lại rất nhanh trấn định lại, bảy đại thánh địa đệ tử lâm trận đảo ngũ, cũng không có gì đáng ngại, chỉ cần Nguyên Thiên Cương còn sống, Lâm Hoang như thế nào cũng không có khả năng đào thoát trấn áp.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Chư thánh hàng lâm!

"Đáng tiếc, vẫn không có thể tận mắt chứng kiến sư tôn chứng đạo thành thần. Đáng tiếc, vẫn không có thể hảo hảo truy cầu người. Đáng tiếc, vẫn không có thể nhìn thấy Thôn Bảo người ăn cái gì trả tiền. Thiệt nhiều đáng tiếc, thế nhưng là ta dứt khoát."

Nguyên Thiên Cương chậm rãi giơ tay lên, nắm chặt quyền đầu, "Ta cả đời này, không kịp cảm thụ mẫu thân yêu đương, không kịp chứng kiến sư tôn vinh quang, không kịp nhắm nháp Tiểu Manh tình yêu, quá nhiều không kịp. Đối với người, còn kịp, giết chết chính mình!"

"Hồng gia, các người muốn nhìn sư tôn bị trấn áp, bị khu trục. Ha ha, si tâm vọng tưởng."

Nguyên Thiên Cương ngang nhiên xuất thủ, giờ khắc này Nguyên Thiên Cương khí thế thảm thiết vô song, làm cho người ta chấn kinh. Chính là Hồng Ảnh thấy, cũng nhìn không được nữa rút lui một bước, mặc dù biết không sử dụng Đấu Chiến thánh Pháp Nguyên Thiên Cương kiên quyết không phải là đối thủ của mình.

Nhưng đối mặt như vậy Nguyên Thiên Cương, hẳn còn là khiếp đảm.

Tại đây một bước lùi bước, Hồng Ảnh trong chớp mắt đồng tử co rút nhanh, hồi hận không kịp, thế mới biết Nguyên Thiên Cương một quyền này không phải là hướng về hắn đi, mà là đối với lồng ngực của mình hung hăng đánh giết xuống.

Một quyền này, không là giết địch, chỉ vì giết mình.

"Không! Nguyên Thiên Cương không muốn!" Tại Tiểu Manh khóc chạy ra, một phát ôm lấy Nguyên Thiên Cương, "Không muốn chết, van cầu người, không muốn chết."

Còn chưa có đi cảm thụ bông tuyết run rẩy ôn nhu, còn không có với người nắm tay học được quý trọng thiên trường địa cửu. Người tại sao có thể ngay ở chỗ này chết đi.

Tại Tiểu Manh khóc, nước mắt hòa với máu tươi xâm nhuộm mặt đất.

Nguyên Thiên Cương run rẩy vươn tay, muốn lau đi tại Tiểu Manh nước mắt trên mặt, "Không muốn. . . Khóc. Hào hảo. . . Sống sót. Nếu như có thể, nhất định phải. . . Quên ta."

"Không muốn, ta không muốn!" Tại Tiểu Manh khóc đến như một hải tử.

Không chỉ là tại Tiểu Manh, Thôn Bảo cũng là khóc bù lu bù loa, cho dù là Thạch Hạo, Thiên kiếm hầu lớn như vậy nam nhân, cũng hiểu được khoe mắt có chút ẩm ướt, quay đầu, không đành lòng lại nhìn.

"Nguyên Thiên Cương! Người khôn kiếp! Người sao có thể chết! Người không thể chết được! Lâm Hoang, Lâm Hoang, người làm sao còn chưa tới!" Thôn Bảo khóc.

Hồng Ảnh sắc mặt xanh mét, một bước bước ra, vừa vươn tay, Thôn Bảo cùng tại Tiểu Manh lập tức ngăn cản ở trước người Nguyên Thiên Cương, nghiêng răng nghiêng lợi.

"Người đặc biệt sao được! Người chờ, Lâm Hoang nhất định sẽ san bằng các người Hồng gia, nhất định sẽ!"

Hồng Ảnh hừ lạnh một tiếng, "Ta rất chờ mong, tránh ra. Chẳng lẽ các ngươi thật sự muốn cho hắn chết?"

Một câu, Thôn Bảo cùng tại Tiểu Manh đều chần chờ, hiện tại cục diện này, không chỉ là các nàng không muốn Nguyên Thiên Cương chết, Hồng Ảnh càng không muốn Nguyên Thiên Cương chết. Nguyên Thiên Cương chết rồi, như thế nào chứng minh Lâm Hoang cùng Nguyên Chiến cầu kết.

Cho nên Nguyên Thiên Cương tuyệt đối không thể chết được.

Vung tay lên, đẩy ra Thôn Bảo cùng tại Tiểu Manh, Hồng Ảnh một tay vỗ, thần lực tuôn động, bảo vệ tâm mạch của Nguyên Thiên Cương cùng linh hồn, cười lạnh nói: "Tiểu tử. Muốn chết, không dễ dàng như vậy."

Á Thánh xuất thủ, quả nhiên là có hoạt tử nhân thịt xương trắng lực lượng, Nguyên Thiên Cương sinh cơ phục hồi, đại khẩu ho ra máu, sắc mặt lại trở nên hồng nhuận.

"Ngăn cản. . . Hắn. Ta. . . Phải chết." Nguyên Thiên Cương khó khăn mở miệng, một câu lại để cho Thôn Bảo cùng tại Tiểu Manh đỏ tròng mắt.

Thôn Bảo đại khẩu hấp khí, nước mắt liên tục rớt xuống, nàng tự nhiên minh bạch ý tứ của Nguyên Thiên Cương, nhưng muốn cho nàng xem thấy Nguyên Thiên Cương chết, nàng làm không được, cho nên quay đầu, bịt lấy lỗ tai, không nghe, không nhìn, mặc kệ.

Tại Tiểu Manh trong lòng run rẩy, nàng minh bạch tâm ý của Nguyên Thiên Cương, thế nhưng là nàng làm không được, thật sự làm không được.

Nguyên Thiên Cương mục quang trở nên có chút tuyệt vọng, lần đầu tiên biết có thời điểm còn sống, nếu so với chết đi thống khổ hơn.

"Ha ha. Có ta ở đây, ngươi muốn chết cũng không xong." Hồng Ảnh cuồng tiếu một tiếng, mục quang khẽ động, nhìn về phía vòm trời, thần quang từng đạo, Thiên Hoa Loạn Trụ, địa dừng kim liên, Hồng Thiên đến.

"Lão tổ." Hồng Ảnh nhẹ nhàng thở ra, biết Hồng Thiên nếu như đến, cái khác chur thánh cũng nhanh. Đại cục đã định, về phần Nguyên Thiên Cương, Hồng Thiên nếu như đến, chính là thật sự chết đi, Hồng Thiên cũng có biện pháp để cho Nguyên Thiên Cương sống sót.

"Hắn chính là Nguyên Chiến chi tử?" Hồng Thiên nhàn nhạt mở miệng, nhìn nhìn trọng thương muốn chết Nguyên Thiên Cương, nhướng mày, đánh ra một đạo thần quang.

Thần quang rơi xuống, đại thánh kéo dài tánh mạng. Nguyên Thiên Cương khí sắc trở nên tốt hơn, sinh cơ khôi phục.

Nguyên Thiên Cương trong nội tâm băng lãnh, thừa dịp có chút lực lượng, không có bất kỳ do dự, đi ngược chiều thần lực, nghịch chuyển tâm mạch, vừa muốn tự tử.

"Hừ!" Sớm có chuẩn bị Hồng Ảnh, lập tức xuất thủ, một chương đập tán Nguyên Thiên Cương thần lực, "Ngươi cho rằng ta hội ngu xuẩn đến, để cho ngươi tự, giết lần thứ hai?"

"Chuyện gì xảy ra?" Hồng Thiên mày nhăn lại, hỏi.

Hồng Ảnh nhẹ giọng kể rõ, Hồng Thiên lập tức hiểu được, kinh ngạc nhìn Nguyên Thiên Cương liếc một cái, gật gật đầu, "Lâm Hoang ngược lại là thu tốt đệ tử."

"Ngươi mà lại nhìn nhìn hắn. Vô thần tới." Hồng Thiên ngẩng đầu nhìn hướng lên bầu trời, một đạo Thái Hồng vắt ngang trời cao, chính là vô thượng đạo tràng vô thần đến.

"Hồng Thiên. Ngươi nói Nguyên Chiến chi tử, ở nơi nào?" Vô thần lớn tiếng dọa người, người còn chưa tới, lời nói đã trấn áp toàn trường, toàn bộ Bồ Thiên Các đều cảm nhận được một loại áp lực vô hình.

"Năm kia cái cũng được. Ngươi cần phải đi trước xác định?" Hồng Thiên chỉ Nguyên Thiên Cương, thần nhiên nói.

Vô thần nhìn thật sâu Hồng Thiên liếc một cái, vung tay lên, "Không vội, các mặt khác người đến lại nói."

"Sư tôn." Trông thấy vô thần, Thạch Hạo muốn vì Nguyên Thiên Cương xin tha.

"Lui ra. Nơi này không có nói chuyện địa phương." Biết đồ chi bằng sư, Thạch Hạo còn chưa mở miệng, vô thần lại là xem thấu tâm tư của hắn, vẫy vẫy tay, chuyện này, sự việc liên quan trọng đại, ai cũng không thể làm việc thiên tư trái pháp luật.

"Ha ha, không nghĩ được Vô Thần Đạo huynh tới trước một bước. " cười dài một tiếng, tường vân rơi xuống, là thiên thần học viện Viện Trưởng đến.

Rơi xuống đụn mây, thiên thần học viện Viện Trưởng liếc mắt liền thấy được bị khống chế ở Nguyên Thiên Cương, mặt mày ngưng trọng, nói khẽ: "Xác nhận qua sao?"

"Không vội. Đợi mấy vị khác đến lại nói." Vô thần vẫy vẫy tay, thần sắc ngưng trọng.

Thiên thần học viện Viện Trưởng gật gật đầu, cũng không nói thêm cái gì, lẳng lặng chờ đợi.

Bất quá một lát, Luân Hồi đạo tràng đạo chủ, Kiểm Các Các chủ, liền ngay cả trọng thương chưa lành Chung Nam đạo tràng Băng Phong Kiếm Thánh cũng đến.

"Các vị đạo hữu đều đến. Lại là ta đến chậm." Cái cuối cùng đến chính là Đại Thiện Tự chủ trì. Tại phía xa Đại Thiện giới, nhưng là lập tức đuổi trở về.

Có thể nghĩ chuyện này có nhiều nghiêm trọng.

"Chuyện lớn như vậy, Hứa Trọng Nhất không đến?" Đại Thiện Tự chủ trì nhướn mày, hỏi.

Lúc này đạo tràng đại thánh, ngoại trừ bảy đại thánh địa, bất kể là Thái Nhất Giáo, Tam Hoàng các, hay là Thông Thiên giáo vậy mà cũng còn chưa có tới.

Hồng Thiên phát phát tay, "Mặc kệ bọn họ. Chỉ cần chúng ta xác nhận sự thật. Bọn họ tự nhiên phải biết như thế nào làm."

Ngữ khí rất lớn, nhưng Hồng Thiên nhưng trong lòng thì có chút mây đen, hẳn đã đi qua Thái Nhất Giáo, Tam Hoàng các, Thông Thiên giáo, đáng tiếc kia ba vị lại là hào hứng thiếu thiếu, dường như đối với chuyện này không thể nào cảm thấy hứng thú.

Bất quá bảy đại thánh địa liên thủ, chính là còn lại Tam Đại Thánh Địa không đến, cũng không cái biến được thế cục.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152: Ai dám động đến đệ tử ta!

"Chính là hắn?" Đại Thiện Tự chủ trì nhìn về phía Nguyên Thiên Cương, hỏi.

"Không sai." Hồng Thiên gật gật đầu, hiện tại chư thánh hàng lâm, lại là không tới phiên Hồng Ảnh nói chuyện, tuy Hồng Ảnh hiểu rõ nhất tình huống, thế nhưng Nhân giới chư thánh tin tưởng mình. Hồng Thiên cũng không phí lời.

"Mà lại để ta hỏi một chút hắn." Đại Thiện Tự chủ trì gật gật đầu, roi ở trước người Nguyên Thiên Cương, "Người là Nguyên Chiến chi tử?"

Nguyên Thiên Cương trong nội tâm tuyệt vọng, nhắm mắt lại, không nói lời nào.

Đại Thiện Tự chủ trì cũng không giận, đứng dậy, nhìn về phía Nhân giới chư thánh, "Vậy liền để ta xuất thủ?"

"Phải nên như thế." Vô thần gật gật đầu.

"Ha ha, hắn của người tâm Thần Thông không phải là dùng ở chỗ này sao? Mau mau xuất thủ. Nếu quả thật như theo như lời Hồng gia, người ta cũng đừng lãng phí thời gian, lập tức đi Ván Long sơn, trấn áp Lâm Hoang." Luân Hồi đạo tràng đạo chủ cười lớn một tiếng, nói.

Còn lại chư thánh nhao nhao gật đầu, Đại Thiện Tự chủ trì có một môn lòng hắn Thần Thông, có thể thấy rõ nhân tâm, không có ai có thể ở trước mặt hắn nói dối, chính là không muốn nói, nhưng là sẽ bị Đại Thiện Tự chủ trì lòng hắn Thần Thông dò thăm.

Môn này Thần Thông có thể nói là khó lòng phòng bị, liền ngay cả đồng dạng đại thánh, cũng rất ít nguyện ý cùng Đại Thiện Tự chủ trì giao tiếp, rốt cuộc hơi hơi vô ý, là được có thể bị Đại Thiện Tự chủ trì thăm nhủn trong nội tâm bí ẩn, làm cho người ta khó lòng phòng bị.

Đại Thiện Tự chủ trì cũng không để ý, cười cười, một ngón tay đưa ra, thần quang hiện ra, thăm nhủn nhân tâm.

Nguyên Thiên Cương đột nhiên biến sắc, chỉ cảm thấy Đại Thiện Tự chủ trì mục quang có thể xem thấu thân thể của hắn, thăm nhủn trong lòng của hắn bí ẩn nhất bí mật, cả người thật giống như trần như nhộng bày ở Đại Thiện Tự chủ trì trước mặt.

"Cũng là hài tử đáng thương." Đại Thiện Tự chủ trì bỗng nhiên thở dài một tiếng, đứng dậy, mục quang ngưng trọng.

Còn lại chư thánh mục quang trông lại, Đại Thiện Tự chủ trì gật gật đầu, sinh lòng thương cảm, nhìn nhìn Nguyên Thiên Cương, "Có thể nguyện cùng ta đồng tu thiên Pháp."

"Không thể." Hồng Thiên có chút hưng phấn, vội vàng mở miệng.

"Như là đã xác định hẳn là Nguyên Chiến chi tử. Kìa việc này không nên chậm trễ, chúng ta lập tức xuất phát, không thể để cho Lâm Hoang đào thoát. Về phần kẻ này, trăm thảo trừ căn."

Đại Thiên Tự chủ trì nhưong mây, nhưng là biết Hồng Thiên nói có lý, năm đó đánh một trận, Nhân giới chư thánh cùng Nguyên Chiến đã là không chết không thôi, quả quyết không có khả năng hóa giải, hẳn tuy thương tiếc Nguyên Thiên Cương bị thảm, nhưng cũng không thể có thể rơi xuống đầu đề câu chuyện.

Lập tức lác đầu, thờ dài một tiếng, không nói thêm gì nữa.

Vô thần cũng là sát phạt quyết đoán người, vậy mà đã xác định, lập tức mặt không biểu tình, "Động thủ đi. Trước hết giết Nguyên Chiến chi tử, sau đó lập tức đi đến Vân Long sơn trấn áp Lâm Hoang."

Còn lại chư thánh gật gật đầu, nhưng ai cũng không có động thủ, rốt cuộc dưới cái nhìn của bọn họ, chỉ là một cái Nguyên Thiên Cương còn không xứng bọn họ xuất thủ.

Hồng Thiên đối với Hồng Ảnh đưa mắt ra ý qua một cái, Hồng Ảnh gật gật đầu, nhẹ răng cười một tiếng, sai bước đi ra, muốn trấn giết Nguyên Thiên Cương.

Tại Tiểu Manh ngăn cản ở trước người Nguyên Thiên Cương, bị phản kêu to, "Các ngươi những người này, dựa vào cái gì giết chết Nguyên Thiên Cương. Liên bởi vì hẳn là Nguyên Chiến chi tử, các ngươi liền có thể xem mạng người như cỏ rác sao? Chà đáp luật pháp, ngươi đợi uống là thánh nhân!"

"Hừ, vô tri phụ nữ và trẻ em." Hồng Thiên phát tay áo hừ lạnh một tiếng, "Hồng Ảnh, động thủ."

Hồng Ảnh gật gật đầu, giơ tay lên, chậm rãi rơi xuống, muốn để cho Nguyên Thiên Cương tại trong tuyệt vọng chết đi.

Thôn Bảo cũng nhìn không được nữa, trong chớp mắt xuất thủ, trước hết từ rút đi qua, lại bị Hồng Ảnh tiện tay bắt lấy, một chưởng đánh tới, đánh cho Thôn Bảo thổ huyết.

"Hừ, lại là thiếu chút nữa đã quên rồi còn có ngươi dư nghiệt." Hồng Ảnh cười lạnh một tiếng, "Đổi đãi ta trước hết giết Nguyên Chiến chi tử,

Lại đến đưa các ngươi đi đoàn tụ."

Thôn Bảo đại khẩu ho ra máu, ni non nói: "Lâm Hoang, Lâm Hoang! Ngươi làm sao còn chưa tới! Ngươi vì cái gì còn chưa? ! Không còn, Thiên Cương sẽ bị người đánh chết, ta cũng phải đã chết!"

"Ha ha, Lâm Hoang bản thân cũng khó khăn bảo vệ, ngươi còn ngóng trông hẳn tới? Hừ, tới cũng là chịu chết. Nói không chừng lúc này, hẳn đã sớm đã quên các ngươi, đang nghĩ ngợi như thế nào chạy thoát thân? !"

Hồng Ảnh cười lớn một tiếng, trong nội tâm sững khoái, biết cái khác chư thánh khẳng định không thích hẳn như vậy, cũng không hề tra tấn mấy người, giơ tay, nắm tay, hướng về Nguyên Thiên Cương đình đầu oanh xuống.

"Ai dám động đến đệ tử ta!"

Người chưa tới, bắt quá sáu chữ, chữ chữ như Lôi Đình, nói sao làm vậy, sức sôi sức mạnh to lớn, chữ lời trùng điệp rơi vào Hồng Ảnh trong lòng, một chữ nhỏ huyết, Hồng Ảnh lão đảo lui lại sáu bước, đại khẩu thổ huyết, mặt mũi tràn đầy chấn kinh, hét lên một tiếng, "Lâm Hoang!"

"Hừ! Thiên đường có đường ngươi không đi, địa ngục không cửa xông tới! Lâm Hoang, đến thật tốt, đang muốn đi tìm ngươi!" Hồng Thiên cười lớn một tiếng, sắc mặt bệnh trạng trở nên ửng hồng, hưng phấn tới cực điểm.

"Lâm Hoang sao?" Còn lại chư thánh nhất thời sắc mặt ngưng trọng, nhìn về phía hư không, không nghĩ tới Lâm Hoang lại vẫn dám đến.

Chân đạp hư không, chỉ xích thiên nhai, một bước chính là vạn dặm, bắt quá ba bước, Lâm Hoang đi tới Bồ Thiên Các trên không. Thân mặc thanh y, cầm trong tay Thanh Trúc trượng, tóc dài một nhúm, tuổi trẻ trên mặt, mặt không biểu tình, mục quang băng Lãnh Vô Tình, mắt nhìn Nguyên Thiên Cương, nhất thời lông mày một đám.

"Làm tổn thương ta đệ tử, chết!"

Nói sao làm vậy, một lời đoạn sinh tử.

Lâm Hoang mạnh mẽ bá đạo, bá liệt như vậy, căn bản cũng không cho Nhân giới chư thánh cơ hội nói chuyện, vừa xuất hiện, liền muốn giết người.

"Lâm Hoang! Ngươi thật to gan tử! Ngươi cùng Nguyên Chiến cấu kết sự tình đã bại lộ! Không nghĩ như thế nào chạy thoát thân, lại vẫn mưu toan giết người! Quả nhiên là đáng chết!" Hồng Thiên hét lên một tiếng, mục quang oán độc.

"Chúng ta chư thánh đồ tại thủ, cũng muốn nhìn xem ngươi như thế nào giết người."

Lâm Hoang căn bản cũng không nhìn Hồng Thiên, mục quang vừa nhìn, nhìn về phía Hồng Ảnh. Hồng Ảnh trong lòng có đại khủng bố dâng lên, đường đường Á Thánh tại Lâm Hoang cái nhìn này, vậy mà thét lên nghẹn ngào, "Lão tổ cứu ta!"

Một tiếng thét lên, lập tức im bật.

Lâm Hoang cúi đầu xuống, lạnh lùng nhìn nhìn Nhân giới chư thánh, mà không ai bì nổi Hồng Ảnh kêu thảm một tiếng, lại bị Lâm Hoang liếc một cái nhìn qua chết, thân thể mục nát, linh hồn phá toái, bị chết không thể chết lại.

liếc một cái, liền giết chết một tôn Á Thánh.

Nhân giới chư thánh nhất thời kinh hãi, thế mới biết Lâm Hoang hung mãnh.

"Lâm Hoang. Lâm Hoang, ngươi như thế nào mới đến? Nếu ngươi lại đến một lát, ta cùng Nguyên Thiên Cương sẽ bị người đánh chết." Lâm Hoang vừa đến, Thôn Bảo lập tức có người tâm phúc, cao giọng khóc lóc kể lễ, phảng phất căn bản không biết Lâm Hoang sắp trực diện Nhân giới chư thánh.

Lâm Hoang đậm mặt nhìn Thôn Bảo liếc một cái, lại nhìn Nguyên Thiên Cương liếc một cái, nhíu mày, "Như thế nào như thế? Có ta truyền bát của ngươi, Cửu Huyền công lao cùng Đấu Chiến thánh Pháp, chính là đại thánh, ngươi cũng có thể đánh một trận. Như thế nào rơi vào tình trạng như thế?"

Nguyên Thiên Cương nói không ra lời, tại Tiểu Manh lập tức cắn giận nói: "Còn không phải là vì ngươi! Vì ngươi không bị Nhân giới chư thánh trấn áp, hấn không chịu vận dụng Đấu Chiến thánh Pháp, thậm chí hận không thể vừa chết tới bảo toàn ngươi!"

"Chính là. Chính là. Nguyên Thiên Cương đại đồ đàn. Tình nguyện chết cũng không chịu vận dụng Đấu Chiến thánh Pháp, bằng không, bằng không làm sao có thể bị kia cái chết tiết Hồng Ảnh đánh thành như vậy."

Thôn Bảo liên tục gật đầu, khóc lóc kể lễ nói.

Lâm Hoang mục quang ngưng tụ, sắc mặt trầm xuống, "Là ta cân nhắc không chu toàn."

Thở dài một tiếng, Lâm Hoang ngẩng đầu, nhìn nhìn Nhân giới chư thánh, "Dám đụng đến ta đệ tử, rất tốt! Nói, Hồng Thiên, ngươi muốn chết như thế nào!"

PS: Canh bốn hoàn tất, không biết có phải hay không là trước mặt điện não ngồi lâu, hôm nay cả người cũng không tốt, kiên trì viết xong chương này, cầu mấy tấm phiếu đề cử.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Dịch Tử phục hồi

"Hảo, hảo, hảo! Nguyên Chiến bá đạo, ngươi lại là so với hấn còn muốn bá đạo. Ngay trước chư thánh mặt, cũng dám nói muốn ta chết?" Hồng Thiên giận quá thành cười, Hồng Ảnh từ vong, đã để cho hấn bị phần không thôi.

Hiện tại Lâm Hoang ngay trước chư thánh mặt, hỏi hấn muốn chết như thế nào. Sao mà cuồng vọng, sao mà bá đạo.

Hồng Thiên phần nộ đến cực điểm, chữ chữ tru tâm, "Lâm Hoang. Ngươi quá cuồng vọng. Ngươi cùng Nguyên Chiến cấu kết âm mưu đã bị vạch trần, bản thân khó bảo toàn, còn dám ở chỗ này phát ngôn bừa bãi. Lần trước để cho ngươi may mắn thắng được một tay, ngươi liền thực cho rằng Vô Pháp Vô Thiên sao!"

"Các vị đạo hữu, đồng loạt ra tay, trấn áp Lâm Hoang!"

Vô thần không hề động, thiên thần học viện Viện Trưởng cũng không động, liền ngay cả thoát nhìn tới chất phác Đại Thiện Tự chủ trì cũng không có động, tuy đã quyết định muốn liên thủ trấn áp Lâm Hoang.

Thế nhưng ai cũng không muốn làm chìm đầu đàn, năm đó Nguyên Chiến đánh một trận, tuy nói cuối cùng rốt cục đem Nguyên Chiến trục xuất, nhưng cũng là thắng thảm, hiện giờ Lâm Hoang mặc dù không có uy danh của Nguyên Chiến, nhưng bày ra chiến lực như cũ khủng bố.

Hồng gia đã muốn xuất đầu, kia chư thánh cũng vui vẻ đến làm cho Hồng Thiên đi thừa một chút Lâm Hoang thực lực.

Hồng Thiên hừ lạnh một tiếng, biết những người này ý định, cũng không nhiều lời. Đại cục đã định, như hấn không địch lại, những người khác tự nhiên sẽ xuất thủ.

"Ta hỏi ngươi, đã thương đệ tử ta, ngươi, Hồng Thiên, muốn chết như thế nào? !" Lâm Hoang lại là một tiếng quát hỏi, giơ tay, nắm tay, không coi ai ra gì, xem chừng như không có gì, đối với Hồng Thiên đánh giết xuất một quyền.

"Lâm Hoang. Thật cho là ta Hồng Thiên chả lẽ lại sợ ngươi! Ta lúc tu luyện, ngươi còn không biết ở nơi nào!" Hồng Thiên gào to một tiếng, đột nhiên từ trong lòng mọc ra một tiết xương ngón tay, thần Thánh Quang trợt, trắng nõn như ngọc đồng dạng, nhỏ máu một nhuộm, trong chớp mắt phục hồi.

Cuộn cuộn sức mạnh to lớn, như sóng to gió lớn, cuốn trời cao, bạo phát vô thượng sức mạnh to lớn, trong chớp mắt chân vượt qua còn lại sơn phong, uy áp thiên địa, làm cho người ta chấn kinh.

"Dịch Tử xương tay? ! Hồng Thiên thật sự muốn phải liều mạng." Vô thần mục quang ngưng tụ, thấp giọng tự nói, mục quang sáng ngời, nhìn nhìn Hồng Thiên.

Ngày xưa trăm thánh cách thiên, Dịch Tử không thể nghĩ ngờ là trăm thánh trung chói mắt nhất một vị, bằng không cũng không có khả năng để cho Hồng gia nhảy lên, xưng xưng Nhân giới mười vạn năm, thành tựu thánh địa danh tiếng.

Năm đó Dịch Tử đã đứng ở thánh vị tối cao đỉnh, tuyệt đối đạt thần bước thứ ba đại năng, khoảng cách thành thần đều chỉ có một đường. Mạnh mẽ, đáng sợ, thậm chí có đồ thần truyền thuyết.

Dù cho sớm đã vẫn lạc, chỉ còn lại một đoạn xương tay, thần thánh phục hồi, cũng như cũ có được bất khả tư nghị lực lượng.

Lâm Hoang mục quang ngưng tụ, ngừng tay, nhìn nhìn Hồng Thiên.

Hắn từ kia đoạn xương tay trung đã nhận ra một tia nguy hiểm hương vị, bất quá điều này làm cho hắn càng thêm hưng phấn, chiến ý nổi lên.

"Hào, hào, hào! Sinh không gặp thời, không thể cùng trăm thánh đánh một trận. Hôm nay có thể nhìn thấy Dịch Tử xương tay, thần thánh phục hồi, quả nhiên không để cho ta thất vọng."

Bình tĩnh thông dong, đôi mắt Hồng Thiên dòm sát thủ, Lâm Hoang không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, biểu hiện như thế, để cho chư thánh kinh hãi, đối với Lâm Hoang thực lực ước định lại cao vài phần.

Nhi Hồng thiên lại là nhẹ răng cười một tiếng, "Hào, hào, hào! Quả nhiên không hổ là Lâm Hoang. Thật hy vọng để cho đợi chút nữa miệng của ngươi cũng có thể cứng như vậy!"

Vừa nói xong, Hồng Thiên trong tay Dịch Tử xương tay đột nhiên hòa tan, hóa thành một bãi kim sắc chất lỏng dung nhập Hồng Thiên tay phải, thần Thánh Quang hoa chiếu sáng hư không, đan chéo Pháp cùng nói, Hồng Thiên biểu hiện trên mặt trong chớp mắt trở nên bình tĩnh, dữ tợn không giảm, ngược lại nhiều vài phần trách trời thương dân.

Sau lưng của Hồng Thiên nhiều một tôn thần thánh bóng lưng, không thấy rõ vẻ mặt, nhưng tất cả mọi người là lòng có nhận thấy, biết đó chính là mười vạn năm trước Dịch Tử.

Uyên bác, nhân hậu, bất khuất.

Đủ loại cảm giác từ trong lòng mọi người dâng lên,

Như Thạch Hạo những bọn tiểu bối này, lại càng là nhìn không được có chút lệ rơi đầy mặt, phảng phất thấy được một cái bất khuất thân ảnh, không ngừng vươn lên, xưng xưng tuyệt đỉnh, phần nộ mà hỏi thần, nguyên thiên địa chúng sinh, mỗi người như rồng, mỗi người như thần.

Lâm Hoang đồng tử co rút lại, nhìn kỹ Hồng Thiên sau lưng thần thánh bóng lưng, gật gật đầu, thở dài một tiếng, "Thật sự là một đời không bằng một đời. Dịch Tử có các ngươi những cái này hậu bối, đáng tiếc!"

Hồng Thiên mặt không biểu tình, lúc này dung hợp với Dịch Tử xương tay, phảng phất tâm tính cũng biến thành năm đó Dịch Tử, gật gật đầu, không đau buồn không thích, đối với Lâm Hoang nói: "Tối, chiến!"

Vừa nói xong, Hồng Thiên đột nhiên xuất thủ, sau lưng thần thánh bóng lưng triệt để dung nhập trong cơ thể, vừa ra tay, chính là mệnh mỏng cuộn cuộn Trường Phong, có thể đặt Nhân đạo chi cơ, "Quần Long Vô Thủ, cát!"

Một quyền đánh ra, Hồng Thiên quyền ảnh bên trong trong chớp mắt hiện ra vô số thân ảnh, mỗi một đạo đều tựa như Thần Long, nghịch thiên lên, bởi vì không có thủ lĩnh, cho nên công bình.

Đây là Dịch Tử chứng đạo chi quyền, một quyền trong đó, nguyên Quần Long Vô Thủ, chứng được đại công tước bình, đại ngang hàng!

Như vậy quyền pháp, như vậy tín niệm, làm cho người ta chấn động, Lâm Hoang lòng có nhận thấy, gật gật đầu, giơ tay, nắm tay, "Lục Đạo. . . Luân Hồi!"

Đồng dạng một quyền đánh ra, Luân Hồi Lục Đạo, thiên địa tan vỡ, Lâm Hoang mặt không biểu tình, chậm rãi mở miệng, "Từ vong trước mặt, tài năng mỗi người ngang hàng, hủy diệt trước mặt, mới có chân chính công bình!"

Đây là Lâm Hoang nói, nắm đó niềm tin của Dịch Tử, lại là vì hấn góp một viên gạch, đối với Lục Đạo Luân Hồi lý giải càng sâu, trong nội tâm mừng rỡ, biết mình lựa chọn một mảnh chính xác con đường, chứng kiến vạn đạo vạn pháp, mới có thể để cho hấn sớm ngày bước vào bước thứ ba.

Chỉ có chứng kiến vạn đạo vạn pháp, còn có thể thủ vững chính mình nói, như vậy mới thật sự là mà nói.

Hồng Thiên mặt không đổi sắc, trở tay lại đánh giết xuất một quyền, "Kháng Long Hữu Hồi!"

Một quyền này đánh giết xuất, Lâm Hoang nhướng mày, trở tay một quyền rơi xuống, "Có sinh liền có chết, có Lục Đạo sinh, liền có Lục Đạo diệt! Có thịnh liền có suy! Bất quá một hồi Luân Hồi!"

Vô thanh vô tức, Lâm Hoang cùng Hồng Thiên giao thủ hai lần, lại là không mang theo nửa điểm khói lửa khí, thế nhưng như vô thần nhân vật như vậy lại biết rõ, đây là con đường chi tranh, càng thêm tàn khốc, nếu ai rơi xuống hạ phong, chính là vạn kiếp bất phục, cuộc đời này cũng khó khăn được tiến thêm.

Dao động chính mình nói, hủy bỏ lòng của mình, làm sao có thể tiến bộ.

Hồng Thiên cũng là tàn nhẫn xảo trá, hấn hiện tại mượn chính là Dịch Tử xương tay phục hồi lực lượng, dù cho bị thua, cũng sẽ không hư mất đạo của hấn tâm, nhưng nếu Lâm Hoang hơi có dao động, chính là vạn kiếp bất phục.

"Phi Long Tại Thiên!" Hồng Thiên trở tay một quyền, đánh ra cửu ngũ chí tôn ý cảnh, một quyền này lại là kỳ quái, chấp tay cúi đầu, không giống sát chiêu, giống như là tại bái Lâm Hoang.

Một chiêu này dấu điểm huyền cơ, nhìn như muốn chấp tay đối với bái, phụng Lâm Hoang vì cửu ngũ chí tôn, nhưng trên thực tế ý tứ chân chính lại là ta nhường ngôi cho ngươi, ngươi mới có cơ hội làm này cửu ngũ chí tôn.

Lâm Hoang hừ lạnh một tiếng, "Ta muốn, chính ta sẽ đến cầm!"

Một quyền đánh ra, Lâm Hoang tiến lên trước một bước, "Nếu như chỉ là như vậy. Dịch Tử, ta rất thất vọng!"

Hồng Thiên mặt không biểu tình, hai tay một trao, đột nhiên đánh ra Dịch Tử cuối cùng tuyệt học, "Nguyên thiên hạ chúng sinh mỗi người như rồng!"

Đây mới thực là Nhân đạo tuyệt học, phổ độ chúng sinh, như vậy tín niệm, được xưng chính là thần linh cũng phải lui lại xa xa.

Lâm Hoang lại là cười lớn một tiếng, một quyền đánh giết, "Mỗi người như rồng cũng thế, mỗi người như trùng cũng thế. Lục Đạo có Luân Hồi, kết quả là, bất quá công dã tràng!"

Một quyền đánh giết, niềm tin của Lâm Hoang, Lâm Hoang con đường bá đạo như người, có bao trùm vạn đạo, tan vỡ vạn đạo khí phách, một đám xuất ra, chính là Dịch Tử phục tồ, cũng chỉ có thể lui lại xa xa!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 154: Phá Diệt Thần Thoại

"Thật đáng sợ con đường, thật đáng sợ tín niệm. Kẻ này không thể coi thường." Đại Thiện Tự chủ trì bỗng nhiên mở miệng, rất nhiều cảm khái, rục rịch, vì niềm tin của Lâm Hoang làm chấn kinh.

Vô thần yên lặng gật đầu, rốt cục minh bạch Lâm Hoang vì cái gì có thể quét ngang Chư Thiên, cùng nhau đi tới, không người có thể địch, như thế Đại Đạo, làm cho người ta chấn kinh.

Luân Hồi đạo tràng đạo chủ đồng tử co rút nhanh, hấn tại Lâm Hoang quyền pháp bên trong thấy được Luân Hồi chân lý, trong nội tâm chấn kinh, khó có thể miêu tả.

Mà càng chấn kinh không thể nghi ngờ là lúc này phục Tô Dịch tử Đại Đạo, tổ tông phụ linh Hồng Thiên, mục quang lạnh lùng, sắc mặt âm trầm, gât gât đầu, ngừng tay, nhìn nhìn Lâm Hoang, "Rất tốt. Ngươi đạo tâm như sắt, bản tâm kiên định, không thể dao động. Kia liền chỉ có tan vỡ ngươi thân thể, phá toái linh hồn của ngươi. Đạo bất đồng, bất phân vì mưu! Chiến!"

Vừa nói xong, Hồng Thiên vút bỏ hết thân sức tướng tượng, ngang nhiên xuất thủ, mạnh mẽ lực lượng bạo phát, chấn động Chư Thiên, lực lượng đáng

sợ, đề thấp thiên không, trấn áp vạn pháp, mệnh mông cuộn cuộn dưới Phong Bạo, Bồ Thiên Các mười hai phong tất cả đều bị sóng sờ sờ đề sập, son băng địa liệt, khiến người sợ hãi.

Nhân giới chư thánh ngạc nhiên nhìn Hồng Thiên liếc một cái, giữ im lặng, nhao nhao xuất thủ, ổn định sơn phong, đại địa, tránh hai người giao chiến, triệt để phá hủy toàn bộ Thực quận.

Lâm Hoang gật gật đầu, thần sắc mừng rỡ, dương tay, bỏ quyền, "Hảo, hảo, hảo! Dịch Tử quả nhiên là ta bồi dưỡng hình. Đáng tiếc, ta vẫn sinh mười vạn năm. Không thể kiến thức Dịch Tử hoàn mỹ Đại Đạo, đáng tiếc, đáng tiếc!"

Thờ dài một tiếng, Lâm Hoang quyền đầu xuất thần nhập hóa, nghịch chuyển Đại Đạo, một quyền đánh giết xuất, Lục Đạo diễn sinh, thiên không, đại địa, Nhật Nguyệt Tinh thần, bao la hùng vĩ núi sông, đều ở Lâm Hoang quyền pháp bên trong.

Một quyền cường tráng núi sông, Lâm Hoang Lục Đạo thần quyền, đã tu luyện đến quý thần khó lường tình trạng, so với ngày xưa không thể so sánh nổi, đem Lục Đạo diễn sinh lực lượng phát huy được phát huy tác dụng vô cùng.

Cái gọi là Lục Đạo, Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, chính là cấu thành thế giới cơ bản nhất quy tắc, hai hai va chạm, diễn sinh, liền có Chư Thiên này vạn vật.

Cho nên Lâm Hoang một quyền này, là Lục Đạo chi quyền, là Chư Thiên chi quyền, là vạn vật chi quyền.

Một quyền trong đó, đạo quá thế giới chân lý, thiên địa bốn nguyên, không hề có thể phá chỉ uy.

Trông thấy một quyền này, đừng nói Hồng Thiên, chính là vô thần đám người, cũng có lui lại xa xa ý niệm trong đầu, một quyền chính là bao la hùng vĩ núi sông, cuộn cuộn nhân gian, tráng lệ thiên địa, như thế nào phá, như thế nào ngăn cản!

Hồng Thiên gào to một tiếng, lấy bản lĩnh của hắn tự nhiên ngăn không được một quyền này, nhưng lúc này tay phải của hắn, là Dịch Tử chi thủ, thần thánh phục hồi, bộc phát ra ngập trời sức mạnh to lớn, lấy không thể nào đáng đáp, đánh ra tựa như Thần Thoại một quyền.

Một quyền này thay vì nói là Hồng Thiên đánh ra, chẳng nói là Dịch Tử tại vô tận Tuế Nguyệt trước đánh ra một quyền, giá trị tại tay của mình cốt bên trong, gặp được nguy hiểm, thốt nhiên, nghịch chuyển thiên địa, tan vỡ núi sông.

Lâm Hoang mục quang ngưng tụ, trong nội tâm nguy cơ đại thịnh, nhưng cũng là mặt không đổi sắc, gật gật đầu, cuối cùng biết vì cái Hồng gia gì có thể sừng sững nhân gian mười vạn năm không ngã.

"Đây là Hồng gia nội tình. Thần thánh hồi tình, Dịch Tử xương tay, không nghĩ được mười vạn năm sau khi lại còn có thể đánh ra bước thứ ba Thần Thoại chi quyền." Đại Thiên Tự chủ trì tán thưởng một tiếng, từng cái thánh địa đều là nội tình thâm hậu, Hồng gia chỗ ý lại chính là này một đoạn Dịch Tử xương tay, có thể phục hồi Thần Thoại, trong thời gian ngắn đánh ra bước thứ ba đại năng lực lượng, tung hoành nhân gian, không ai bì nổi.

"Lấy ta nói thay Thiên Đạo, lĩnh vực chi uy, Thần Thoại chi quyền. Lâm Hoang, làm sao có thể ngăn cản?" Vô thần trong lòng tự hỏi, mình nếu là đối mặt Hồng Thiên một quyền này, nên làm như thế nào, lắc đầu, buông tha cho ý nghĩ này, nhìn không chuyển mắt, nhìn nhìn Lâm Hoang như thế nào ứng đối.

Lâm Hoang khó chịu không ra tiếng, thần sắc có một chút ngưng trọng, bước thứ ba đại năng, lấy ta nói thay Thiên Đạo, tự thành lĩnh vực,

Tại trong lĩnh vực chính là thần linh, có thể sửa quy tắc, Chủ Tể hết thảy.

Lâm Hoang không là lần đầu tiên gặp được bước thứ ba đại năng đánh ra quyền pháp, ngày đó a như tới sao mà hung mãnh, một dưới quyền, liền để cho Lâm Hoang trọng thương.

Năm đó Dịch Tử so với a như tới đâu chỉ hung mãnh gấp mười, bất quá may mà Dịch Tử mất sớm, hiện tại chỉ là một đoạn xương tay, thần thánh phục hồi, không thể cùng a như tới muốn so, nhưng là mạnh mẽ đáng sợ, đủ để quét ngang tất cả bước thứ ba trở xuống đại thánh.

"Rất tốt. Có thể kiến thức Dịch Tử Thần Thoại chi quyền, không uổng công cuộc đời này." Lâm Hoang từng chữ một, bỗng nhiên xuất thủ, Lục Đạo thần quyền, Luân Hồi thần quyền, toàn bộ đánh giết, hít sâu một hơi, thi triển ba đầu sáu tay Thần Thông, dương tay chính là mười vạn quyền, nhanh như tia chớp, thế như Lôi Đình, bát, Cửu Huyền công lao gia trì.

Trong chớp mắt, quyền qua, vô tận Phong Bạo, lạnh thấu xương thần quang, một tia một luồng đều có đề sập đại son, xoay tròn lực lượng đại hải, nhìn như lộn xộn, cuồng bạo hung mãnh, nhưng là sóng sờ sờ diệt diệt, tự thành Luân Hồi, đây là Lâm Hoang tuyệt thế chi quyền, Lục Đạo Luân Hồi thần quyền.

Chế sinh cùng hủy diệt khí tức trong chớp mắt, chấn kinh Vạn Cổ, không sợ không sợ, hướng về Hồng Thiên đánh giết mà đi.

"Quân tử thần quyền, nguyên thiên địa chúng sinh, mỗi người như rồng, mỗi người như ta." Đây không phải Hồng Thiên quyền, đây là Dịch Tử thần quyền, phảng phất, tất cả mọi người thấy được mười vạn năm trước Dịch Tử nghịch thiên cách, mệnh, đánh nát Vạn Cổ, lừng lẫy Nhân đạo.

Đây là bước thứ ba tài năng đánh ra Thần Thoại chi quyền, lĩnh vực chi quyền.

Một dưới quyền, thay thế Thiên Đạo, sửa quy tắc, tất cả không thể phù hợp Dịch Tử chi đạo Đại Đạo, đều muốn tan vỡ, ngược dòng, đây là lĩnh vực chi uy, đây là bước thứ ba đại năng Thần Thoại chi uy.

Mạnh mẽ, đáng sợ, vô thanh vô tức, mặc cho Lâm Hoang quyền pháp xuất thần nhập hóa, cuộn cuộn sức mạnh to lớn, nhưng cuối cùng là kém một bước, chính là kém toàn bộ thiên địa, quyền pháp của hắn, lực lượng của hắn, thậm chí là tín niệm của hắn, đều tại trong chớp mắt bị áp chế, tước đoạt, từng khúc nhân tất.

Lâm Hoang mặt không đổi sắc, chỉ là quá gần có khả năng đánh ra quyền pháp của mình, mười vạn quyền không đủ, chính là trăm vạn quyền. Trăm vạn quyền không đủ, còn có ngàn vạn quyền.

Một quyền sau khi lại một quyền, chế sinh cùng hủy diệt khí tức, Lục Đạo Luân Hồi, sinh sôi không ngừng.

"Ai! Người cuối cùng không phải là Dịch Tử. Đáng tiếc, đáng tiếc." Lâm Hoang bỗng nhiên ngừng tay, cuối cùng một quyền đánh giết xuất, hàng tỉ quyền pháp, liên miên một mạch, sóng sờ sờ đánh ra một mảnh Thần Long, gào thét mà lên, đâm vào tay phải của Hồng Thiên.

Hai người đều thối lui một bước, đứng lại hư không.

Lâm Hoang khoanh tay mà đứng, thờ dài một tiếng, Nhi Hồng Thiên Hữu tay thần cốt từng khúc nổ tung, đồng tử biến hóa, mờ mịt không biết, nhưng tất cả mọi người trông thấy Hồng Thiên sau lưng, kia tôn đưa lưng về phía chúng sinh thân ảnh một tiếng thờ dài, theo gió mà tán.

"Thất bại? Liên ngay cả bước thứ ba đại năng đều không làm gì được hắn?" Băng Phong Kiếm Thánh thực lực yếu nhất, không thấy rõ trong đó hư thật, la thất thanh, không dám tin.

Vô thần đám người không nói chuyện, tất cả có chút suy nghĩ, biết Dịch Tử không có bại, hắn chỉ là đã thua bởi thời gian. Tuy là Thần Thoại, tung vì truyền thuyết, cách xa nhau mười vạn năm, cũng không thể đủ Nghịch Thiên Cải Mệnh, trọng sinh trở về. Thời gian ngắn thần thánh phục hồi, đủ để trấn áp trên đời địch, đáng tiếc hết lần này tới lần khác gặp được Lâm Hoang như thế ngang ngược bá đạo quyền pháp.

Mười vạn quyền không đủ, chính là trăm vạn quyền, ngàn vạn quyền, hàng tỉ quyền, sóng sờ sờ phai mờ linh vực, phá toái Thần Thoại.

"Lâm Hoang này, đợi một thời gian, phải làm Thần Thoại." Đại Thiện Tự chủ trì bỗng nhiên mở miệng, ngữ khí ngưng trọng, nổi lên sát cơ.

PS: Không có ý tứ, ghi nhập thần, đã quên đổi mới, quýnh! Canh [2] tới, cầu đề cử, cất chứa!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 155: Già Diệt

"Hồng Thiên, Dịch Tử tuy mạnh, cuối cùng mất sớm, một người chết là không bảo vệ được mạng của người. Nếu người kỹ không sai, liền đi chết đi." Lâm Hoang giờ tay, nắm tay, mặt không biểu tình, nhẹ lời nói một tiếng, đối với Hồng Thiên đánh ra một quyền.

Hồng Thiên này mới hồi phục tinh thần lại, kinh hãi gần chết, không dám tin, "Ta không tin! Tổ tông sống lại, cũng không làm gì được người? ! Ta không tin, tổ tông hiển linh, hộ ta Hồng gia, tru diệt tà ma! Giết, giết, Sát!"

Hồng Thiên giống như điên cuồng, không thể tin được Hồng gia mười vạn cuối năm uẩn, cứ như vậy thua ở Lâm Hoang trong tay, còn muốn liều chết đánh cược một lần.

Lâm Hoang hừ lạnh một tiếng, "Hồ đồ ngu xuẩn mất linh, cũng thế, đưa người đi gặp Dịch Tử. Tổ tông phụ thể thì như thế nào, ta muốn giết người, ai có thể ngăn!"

Vừa nói xong, Lâm Hoang quyền pháp, tráng lệ núi sông, trong chớp mắt áp chế, tan vỡ vạn pháp, một dưới quyền, Hồng Thiên đại khẩu ho ra máu, tóc tai bù xù, hãm vào trong tuyệt vọng.

"Chư thánh cứu ta!" Hét lên một tiếng, Hồng Thiên thế mới biết sợ hãi, cảm nhận được tử vong nguy hiểm, dưới chân liền lùi lại, tất liều mạng tâm tư, kinh hãi gần chết, trong lòng run sợ.

"Hồng Thiên chớ hoảng sợ. Ta tới cứu người." Đại Thiện Tự chủ trì đã sớm rục rịch, gào to một tiếng, dưới chân đạp mạnh, đi vào chiến cuộc, xuất thủ tương trợ.

Vô thần đám người yên lặng theo dõi kỳ biến, không có nhúng tay. Nhi Hồng thiên lại là tinh thần chấn động, biết Đại Thiện Tự chủ trì lợi hại, trong nội

tâm cảm kích, cuồng quít nhờ bao che tại Đại Thiện Tự chủ trì sau lưng, đại khẩu thờ dốt.

Lâm Hoang mục quang ngưng tụ, nhìn về phía Đại Thiện Tự chủ trì, ngừng tay, gật gật đầu, "Người chính là Đại Thiện Tự chủ trì. Đại Thiện Thánh Giả quan môn đệ tử, được xưng một bông hoa một thế giới, một hạt cát một ngày Địa Già Diệp."

"Thiền tại trong lòng. Không nghĩ được Hoang Thánh cũng nghe qua danh hào của ta, thật sự là hết sức vinh hạnh." Đại Thiện Tự chủ trì, Già Diệp thiền sư gật gật đầu, ngữ khí bình tĩnh.

"Hoang Thánh. Tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, cần gì phải đuổi tận giết tuyệt." Già Diệp thiền sư Niêm Hoa cười cười, thần thánh ý vị, lưu chuyển thiên địa.

Lâm Hoang đứng chấp tay, mặt không biểu tình, "Ta cùng với a như tới giao thủ qua, cũng kiến thức Đại Thiện Thánh Giả nhân quả tuần hoàn, báo ứng khó chịu, cùng người Đại Thiện giới sớm muộn gì còn muốn đã làm một hồi. Hôm nay có thể đánh với người một trận, rất tốt, rất tốt."

Già Diệp thiền sư sắc mặt nhất thời thay đổi, mục quang ngưng trọng, "Người gặp qua a như tới kia tên phản đồ? Đừng vội lừa gạt ta, a như tới mặc dù là ta Đại Thiện giới nghịch đồ, nhưng sớm đã bước ra bước thứ ba, trở thành Thần Thoại. Gặp qua người của hán, đều đã chết."

Lâm Hoang thần sắc đậm mạc, nhìn nhìn Già Diệp thiền sư, gật gật đầu, "A như tới đích xác đáng sợ, đáng sợ. Ta cùng với hán sớm muộn gì còn có đánh một trận."

Già Diệp thiền sư sắc mặt biến hóa, cúi đầu không nói, trầm ngâm một lát, bỗng nhiên ngừng đầu, trịnh trọng nói: "Nếu như Hoang Thánh có thể đem a như tới hành tung nói cho ta biết, ta Đại Thiện Tự lập tức rời khỏi, không cùng Hoang Thánh làm khó. Không hề can thiệp người cùng Nguyên Chiến một chuyện."

"Già Diệp!"

Hồng Thiên kinh hãi, còn lại chư thánh cũng là trong chớp mắt biến sắc, không thể tin được Già Diệp thiền sư vậy mà hội nói ra những lời này.

Vô thần không nói chuyện, hán đối với Đại Thiện giới biết sơ lược, biết Già Diệp thiền sư ý tứ, a như tới chính là Đại Thiện Thánh Giả sư đệ, hai người đều là tuyệt đại thiên kiêu, vốn có thể cho Đại Thiện giới sáng tạo không gì sánh kịp thịnh thế, đáng tiếc hai người lý niệm tranh chấp, không hợp nhau, nhưng coi như là như vậy.

Đại Thiện Thánh Giả vẫn là mạnh mẽ Chư Thiên, sống sờ sờ lấy sức một mình, đem nguyên bản thanh danh không hiện Đại Thiện giới dẫn tới Chư Thiên vạn giới Top 10 tình trạng, kỳ thật thực lực chỉ đáng sợ, quả thực là làm cho người ta trong lòng run sợ. Một bộ (Đại Thiện Tây Du Ký) truyền xướng Chư Thiên, lưu lại Đại Thiện Thánh Giả không thể xóa nhòa vô địch Thần Thoại.

Mà đối với Đại Thiện giới, đối với Đại Thiện Thánh Giả mà nói, a như tới chính là duy nhất u ác tính.

Cho nên cũng khó trách Già Diệp thiền sư sẽ nói ra nói như vậy lời nói.

Già Diệp thiền sư sắc mặt chờ mong nhìn nhìn Lâm Hoang, hán tin tưởng Lâm Hoang nhất định sẽ đáp ứng yêu cầu của hán. Rốt cuộc hiện tại Lâm Hoang nhìn như cường thịnh, nhưng là hoa trong kiếng trăng trong nước, bảy đại thánh địa vẫn còn ở quan sát thực lực của hán, chỉ cần hán biểu hiện ra một chút chống đỡ hết nổi, sẽ thông hạ sát thủ, lời đỉnh một kích, trấn áp Lâm Hoang.

Cho nên Già Diệp thiền sư tin tưởng Lâm Hoang là người thông minh, khi biết thiếu đi Đại Thiện Tự ràng buộc, hán cũng tìm được bao nhiêu chỗ tốt.

Lâm Hoang gật gật đầu, giống như cười mà không phải cười, "Già Diệp. Người nói người xấu con đường, vắn vẹo tâm linh, phải làm như thế nào?"

Già Diệp thiền sư trầm mặc một lát, tuy không biết Lâm Hoang vì cái gì đột nhiên nhắc tới cái này, nhưng là không có quá nhiều cân nhắc, mở miệng nói: "Vay tự nhiên là không chết không thôi chi cừu!"

"Người đã minh bạch, kia cần gì phải nói nhảm. Người cho rằng ta từ lúc nào kiến thức qua Đại Thiện Thánh Giả nhân quả chi đạo." Lâm Hoang ngữ khí trở nên băng lãnh, nhìn nhìn Già Diệp thiền sư, chậm rãi vươn tay.

Già Diệp thiền sư trong nội tâm cả kinh, sau đó nhẹn không được rống to lên tiếng, "Người chính là kia cái chuyện xấu?!"

Lâm Hoang trong nội tâm trầm xuống, hừ lạnh nói: "Xem ra Đại Thiện Thánh Giả đối với ta sớm có hiểu rõ. Rất tốt, rất tốt. Năm đó giúp ta thành thánh, nghĩ cảm ta làm quân cờ, xem ra cùng người Đại Thiện giới cũng thoát không được quan hệ!"

Già Diệp thiền sư sắc mặt mấy lần biến hóa, cuối cùng hừ lạnh một tiếng, sát cơ dồi dào, cũng không hề truy vấn a như tới hành tung, bỗng nhiên xuất thủ, "Người nếu là chuyện xấu, vậy không cần nói nhảm nói, không chết không thôi, hôm nay nhất định phải đem người bóp chết trong trứng nước. Người kia anh hùng một đời, cũng tại người nơi này lật thuyền. Như thế vừa vặn, giết người, lấy chứng nhận ta Đại Thiện giới uy danh!"

Ngắn gọn vài câu, nội hàm sâu sắc, khiến người tinh ngộ, vô thần đám người nhất thời cả kinh, thế mới biết Lâm Hoang có thể khác loại thành thánh, sau lưng kỳ quái còn nhiều, tựa hồ liên Đại Thiện giới cũng tham dự đi vào.

Lâm Hoang lại là sớm có sở liệu, thậm chí đã đoán được năm đó trợ giúp hán thành thánh, muốn cảm hán làm quân cờ người thân phận, không vui không buồn, cười lạnh một tiếng, dương tay, bỏ quyền.

Già Diệp thiên sư hít sâu một hơi, biết Lâm Hoang quyền pháp lợi hại, đột nhiên biến hóa, hét lớn một tiếng, "Kim cương Bát Nhã! Bát Nhã Kim cương!"

Kim cương chính là vô kiên bất tồi chi lực, Bát Nhã chính là đại trí tuệ.

Đây là Đại Thiện giới nổi danh nhất quyền pháp, lấy đại trí tuệ, không chế vô kiên bất tồi chi lực, tốc hành Bỉ Ngạn.

Một quyền trong đó, quả thật có mở ra thế giới lực lượng, siêu thoát thiên địa, chứng được Bỉ Ngạn, đạo quả Đại Thiện giới Phong Thái, thiên ý sâu sắc, đạo pháp vô thượng, mạnh mẽ có thể lay Chư Thiên, làm cho người ta chấn kinh.

Lâm Hoang gật gật đầu, quyền pháp không biến, Lục Đạo Luân Hồi, thiên không, đại địa, núi cao, biển rộng, Chư Thiên vạn vật tại Lâm Hoang quyền pháp trung biến hóa, cùng Già Diệp thiên sư một quyền có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

Mạnh mẽ mạnh mẽ va chạm, hai người đều là khẽ quát một tiếng, lui lại một bước, sau đó đồng thời tiến lên trước ba bước, mặt không đổi sắc, đồng thời huy quyền, ầm ầm ầm!

Lực lượng kinh khủng bạo phát, hai người liên tục oanh kích ba ngàn quyền, mỗi một quyền đều có mở ra thế giới lực lượng, quyền pháp xuất thần nhập hóa, cuối cùng biến hóa chi đạo.

Vô cùng vô tận ánh sáng quét ngang thiên địa, sơn phong nổ tung, Đại Hà khô. Dù là có còn lại chư thánh bảo vệ Thực quận, nhưng toàn bộ Thực quận như cũ tại hai người giao thủ dưới Lục Trảm ba thước.

Đáng sợ ánh sáng, tựa như thiên địa tận thế đồng dạng, toàn bộ Thực quận kêu sợ hãi liên tục, hàng tỉ chúng sinh, quỳ lạy trên mặt đất, nhìn nhìn trên cao hai cái tựa như thần linh đồng dạng thân ảnh liên tục giao thủ, mỗi một cái đều có đánh nát núi sông lực lượng.

PS: Đề cử rất không phải cho lực. Mặt khác thấy được có thư hữu nói đem Hồng Thiên viết rất quá nảo, tàn, kỳ thật tại ta cảm thấy được thánh nhân cũng là người, là người sẽ có điểm mấu chốt, chỉ cần va chạm vào điểm mấu chốt, ai cũng hội trở nên nảo, tàn. Dịch Từ thảo luận chính là Hồng Thiên điểm mấu chốt, cho nên dù cho hẳn bói xuất đại hung chi quẻ, như cũ có thể coi là tính Lâm Hoang. Bởi vì, có chút cừu hận, không đội trời chung.

Mọi người không cần lo lắng ta sẽ ghi nảo, tàn phối hợp diễn tới tôn lên vai chính, bởi vì như vậy chỉ sợ hiển lộ vai chính nảo, tàn. Về sau từng cái đối thủ, đều chân chính cường đại đáng sợ, thậm chí sẽ cho người thích, kính nể.

Ta vẫn cảm thấy chỉ có đối thủ của hoàn mỹ, tài năng tôn lên vai chính hoàn mỹ vô khuyết. Đoạn này tình tiết chuyển đổi được tương đối đồng cứng, ta nỗ lực cải tiến, về sau chiến đấu chủ yếu là thành thần chi tranh, đạo niệm chi tranh. Sẽ không lại có âm mưu gì tính kế, cái gọi là một lời không hợp, khoái ý ăn cừu. Ta vẫn tương đối am hiểu ghi loại kia đường từ.

Tin tưởng có thể nhìn đến đây, hẳn là đối với ta có lòng tin.

Mặt khác còn muốn cảm giác Tạ Thư hữu (cố đô IT), (thư hữu 110602055540981) khen thưởng. Kia cái nói vì cái gì ta tại Fans hâm mộ trên bảng tìm không được người sao?

Ừ ừ, chính là như vậy. Sau đó thông báo một chút, hôm nay sẽ có canh năm, đây là Canh [3]. Ta tiếp tục đi ghi. Cầu đề cử! Đề cử! Đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 156: Niêm Hoa

PS: Canh [4] tới, rạng sáng trước còn có, cầu đề cử!

Nhân giới đại loạn, Thực quận đại loạn.

Hai cái đại thánh giao thủ, chiến đến kịch liệt chỗ, chính là toàn bộ Nhân giới cũng có thể bị đánh cho chia năm xẻ bảy, sông núi biến hóa, may mà có Nhân giới chư thánh thủ hộ, còn không có tạo thành đại thương vong.

Nhưng vô thần đám người nhưng đều là trong lòng chấn động, biết Lâm Hoang hung mãnh, nếu là bọn họ liều lĩnh xuất thủ, không có ai trấn áp núi sông, sợ là cho dù có thể trấn áp, khu Trục Lâm hoang, toàn bộ Nhân giới cũng phải hủy hoại chỉ trong chớp lát.

So với năm đó Nguyên Chiến đánh một trận, còn khủng bố hơn. Rốt cuộc năm đó đánh với Nguyên Chiến một trận, chính là tại Vực Ngoại Tinh Không, nhưng coi như là như vậy, cũng ở Nhân giới tạo thành không thể tưởng tượng thiên tai, tử thương ngàn vạn.

"Đồng loạt ra tay, củng cố Nhân giới. Không thể để cho hai người giao thủ, phá hủy Nhân giới." Vô thần lạnh giọng mở miệng, thần sắc ngưng trọng.

"Hứa Trọng Nhất đám người làm sao còn chưa tới?" Hồng Thiên phẫn nộ, hắn đã bị Lâm Hoang phá vỡ lá gan, hù đến lạnh tâm, dù cho không có thần đám người ở bên cạnh, lại như cũ không có cảm giác an toàn.

Vô thần không nói chuyện, Luân Hồi đạo tràng đạo chủ lắc đầu, "Người lòng rối loạn. Bằng không người nên chú ý tới, lúc này Hứa Trọng Nhất đám người đang tại thi pháp bảo hộ Nhân giới."

Hồng Thiên lập tức an tâm, oán độc nhìn về phía chiến trường trung Lâm Hoang, gầm nhẹ một tiếng, như dã thú, "Lâm Hoang, người bắt tử, lòng ta khó có thể bình an."

Băng Phong Kiếm Thánh vỗ vỗ bờ vai Hồng Thiên, hần giờ phút này mặc dù trọng thương chưa lành, lại là nhiều vài phần minh ngộ, kiếm khí càng lớn, ngữ khí oán độc, "Không cần lo lắng, Lâm Hoang kẻ này đã điên cuồng, tuy là không có Nguyên Chiến sự tình, Nhân giới cũng không tha cho hắn."

Còn lại chư thánh không nói chuyện, nhưng đều là khẽ gật đầu, đã đồng ý lời của Băng Phong Kiếm Thánh.

"Hoang Thánh. Còn có nghe được chư thánh nói như vậy. Người đã là cái đích cho mọi người chỉ trích, không bằng bỏ xuống đồ đao, quy y ta nói, có lẽ có thể lưu lại một mạng." Già Diệp thiên sư gào to một tiếng, một quyền ngăn trở Lâm Hoang công giết, chấp tay trước ngực, thấp giọng mở miệng.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, lại là một quyền đánh giết xuất, "Ta chính là ta, không cần người khác tán thành! Thế nhân yêu ta cũng thế, hận ta cũng thế, họ ta cũng thế, tru ta cũng thế. Ta có quan hệ gì đâu! Tới, tới, tới! Đừng vội nói nhảm, người ta thống khoái đánh một trận!"

Già Diệp thiên sư thở dài một tiếng, mục quang băng lãnh, "Khổ Hải vô biên, quay đầu lại là bờ!"

Vừa nói xong, Già Diệp thiên sư trong chớp mắt thay đổi về mặt, Đại Thiên giới có phổ độ chúng sinh ý tứ, cũng có thể tế lên dao mổ, tru sát ngoại đạo.

Hồi hốt, Già Diệp thiên sư, chỉ một ngón tay, vô tận thần quang óng ánh, hóa thành một đóa tươi đẹp ướt át hoa rơi vào đầu ngón tay, Niêm Hoa cười cười, Già Diệp thiên sư rốt cục thi triển ra chính mình cái thể tuyệt học.

Một ngón tay đưa ra, Tiên hoa tách ra, một bông hoa một thế giới. Hoa này bên trong có Đại Đạo chân ý.

Lâm Hoang gật gật đầu, chiến ý nổi lên, hần tại Niêm Hoa này chỉ, thấy được một cái thế giới, đó là Già Diệp thiên sư trong nội tâm lý tưởng quốc.

Có Bồ Đề tát thùy, có Kim cương La hán, có Tu Di thiên sư, đồng thời bá tụng, chúng sinh hướng tới, đó là Tịnh Thổ, là thiên quốc, là Già Diệp thiên sư cả đời sở tu thế giới.

"Thiên Pháp độ nhân gian. Bỏ xuống đồ đao, mỗi người đều có thể được thiên Pháp, vĩnh sinh cực lạc."

Già Diệp thiên sư từng chữ một, đây chính là hần nói, tín niệm của hần. Muốn lấy sức một mình, tại một đóa Tiên hoa, một hạt cát đất bên trong mở ra thiên quốc, sáng tạo Cực Nhạc Tịnh Thổ.

Chỉ cần tin hần, mỗi người đều có thể đạt được thiên Pháp chân ý, vĩnh sinh cực lạc.

Đây là vô thượng Đại Đạo, mạnh mẽ thiên địa. Nhìn như mờ ảo, lại ẩn chứa Đại Dũng khí, đại trí tuệ.

Thần Quốc mờ ảo, hiện tại Nhân đạo rầm rộ,

Tin người không nhiều lắm, Già Diệp thiên sư liền phương pháp trái ngược, đem cái gọi là Cực Nhạc Tịnh Thổ, vô thượng thiên quốc, dựng ở thế gian này hoa, dưới chân cát.

Có thể thấy, có thể dựng, có thể tin.

Lâm Hoang gật gật đầu, thế mới biết Đại Thiên giới có thể nhảy lên, chiếu rọi Chư Thiên, quả nhiên là có đại trí tuệ, Đại Dũng khí, có thể người thường không thể, trách không được có thể lập nên như thế sự nghiệp to lớn, tuyệt đối không chỉ Đại Thiên Thánh Già một người công lao.

Chính là này tại Đại Thiên giới chư thánh bên trong thanh danh yếu nhất Già Diệp thiên sư, đều có như thế làm cho người ta thần phục tín niệm, hướng chỉ những người khác.

"Hào, hào, hào! Đại Thiên uy danh, quả nhiên danh bất hư truyền. Già Diệp. Không biết người thiên Pháp, tại Đại Thiên giới có thể đẩy bao nhiêu?" Lâm Hoang ngữ khí nhẹ nhõm, quyền dưới lại là cuồng mãnh bá đạo, phá toái vạn pháp.

Một quyền đánh giết, tan vỡ Tiên hoa, tan vỡ thế giới, trực chỉ trung khu, dưới chân đạp mạnh, bá Liệt Cường vọng, đối với Già Diệp thiên sư ngực giẫm đạp mà đi.

"Hoang Thánh chê cười." Già Diệp mặt không đổi sắc, một tay Niêm Hoa, một tay hàm cát, tay trái phổ độ thế nhân, tay phải sát lục ngoại đạo, quả nhiên

là quá được Đại Đạo chân ý.

Àm àm àm!

Liên tục đáng sợ và chạm, Lâm Hoang rút lui ba bước, kêu lên một tiếng khó chịu, có chút kiệt lực. Mà Già Diệp thiên sư lại là rời khỏi sáu bước, khoe miệng tràn huyết, sắc mặt cũng không sửa, cười nhạt một tiếng, "Hoang Thánh hung mãnh bá liệt, nếu là ta sư huynh thấy, tất nhiên hết sức mừng rỡ."

"Ah. Người nói thiên thần giầu? !" Lâm Hoang thần nhiên nói.

Đại Thiên giới nổi danh nhất hai vị không gì qua được Đại Thiên Thánh Giả cùng thiên thần giầu.

Đại Thiên Thánh Giả đã lâu không đi nói hấn, thần bia thứ hai, chiếu rọi Vạn Cổ. Thiên thần giầu mặc dù không có vào ở thần bia, nhưng ở thế nhân xem ra sợ là so với Đại Thiên Thánh Giả cũng không ngại nhiều để cho.

Lấy thiên thần vi danh, có thể nghĩ thiên thần này có dấu nhiều hung mãnh, bá đạo. Cũng là Chư Thiên vạn giới trung một vị duy nhất sống sờ sờ nghịch sửa thần bia ý chí, không để lại tính danh mạnh mẽ đại thánh.

Rốt cuộc hiện tại thiên thần giầu uy danh lan xa, lấy sức một mình trấn áp tương đồng Chư Thiên Top 10 U Minh Giới, nó đáng sợ trình độ, đâu là chỉ là một cái thần bia bài danh có khả năng miêu tả.

"Đúng vậy, thiên thần sư huynh, tựa như thiên thần, một quyền một chương, quá được sư tôn chân truyền. Cũng không phải ta có thể so sánh được. Nếu là thiên thần sư huynh nhìn thấy người, tất nhiên sẽ hết sức mừng rỡ, đáng tiếc, đáng tiếc, người sẽ chết, vô duyên vừa thấy, thật đáng buồn, đáng tiếc." Già Diệp thiên sư thở dài một tiếng, lại là tự tin vô cùng, dưới chân liền đạp, từ trong lòng lấy ra một quyển Thiên Kinh.

Từng chữ một, gần như thành kính, "Như thế ta nghe thấy, theo thấy năm uẩn đều không!"

Vừa nói xong, Già Diệp thiên sư trong tay Thiên Kinh đại phóng Quang Minh, lần lượt bao hàm thần thánh khí tức đại tự lực, trong chớp mắt rơi vào Già Diệp thiên sư trong cơ thể, một chữ nhắc tới thẳng, bất quá trong một khắc, Già Diệp thiên sư khí tức liền hùng hậu hung mãnh gấp mười có thừa, phun ra nuốt vào trong đó, toàn bộ thiên địa đều tại run rẩy, co rút lại, vì Già Diệp thiên sư lực lượng chỗ Chấn Nhiếp.

Lâm Hoang mục quang trầm xuống, nhìn nhìn Già Diệp thiên sư, "Đại Thiên thánh ngôn? ! Có ý tứ, xem ra Đại Thiên này Thánh Giả, lại là đem mình làm thần?"

Già Diệp thiên sư không vui không buồn, nhàn nhạt mở miệng, "Sư tôn thần lực vô biên, thiên Pháp cao thâm, lập nên vô thượng pháp môn, trực chỉ Đại Đạo. Chính là thần linh so với sư tôn, cũng phải cảm thấy không bằng .... Hoang Thánh, người chỉ đạo chính là tiểu đạo người, ta không thể thắng người, phi đạo không bằng, mà là lực chưa đủ. Lúc này ta có sư tôn thần thánh sức mạnh to lớn gia trì. Liền muốn người biết, người nói, không chịu nổi một kích!"

Lạnh giọng nói xong, Già Diệp thiên sư trong chớp mắt xuất thủ, đồng dạng là một tay Niêm Hoa, một tay hàm cát, nhưng so với vừa rồi không thể so sánh nổi, lực lượng kinh khủng, rung chuyển thiên địa, phun ra nuốt vào trong đó, tác động Nhật Nguyệt, một hít một thở, chính là Nhật Nguyệt triều tịch.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, trầm thấp cười cười, nghiêm nghị xuất thủ.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 157: Kiểm khí!

PS: Canh năm hoàn tất, lễ thăng khí hùng cầu đề cử, cầu cát chứa. Mặt khác ngày mai Chủ nhật, ta muốn cùng bạn gái ra ngoài chơi, cho nên ngày mai chỉ có Canh [3]. Chủ nhật trở về, có thể ghi ít nhiều, bạo ít nhiều!

Àm àm àm!

Mạnh mẽ lực lượng, bỗng nhiên bạo phát, làm cho người ta kinh hãi.

Lâm Hoang lực lượng toàn bộ triển khai, cái này mới khiến người biết đáng sợ, Già Diệp thiên sư đồng tử co rút lại, không dám tin, la thất thanh: "Người thế nhưng không dùng toàn lực? !"

Vô thần thờ dài một tiếng, ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê, trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường. Già Diệp thiên sư nhìn không ra, vốn lấy vô thần ánh mắt như thế nào nhìn không ra, Lâm Hoang vẫn luôn tại đề nén lực lượng, chỉ vì kiến thức Già Diệp thiên sư Đại Đạo.

Chuyện cho tới bây giờ, vô thần trong nội tâm loáng thoáng có loại nào đó đáng sợ ý niệm trong đầu, thật sâu nhìn Lâm Hoang liếc một cái, đem loại này ý niệm trong đầu đề xuống, nếu như hết thấy như hấn suy nghĩ, kia Lâm Hoang liền quá đáng sợ.

Thiên thần học viện Viện Trưởng sắc mặt ngưng trọng, vô thần có thể nghĩ đến, hấn làm sao từng muốn không được, hơn nữa Hứa Trọng Nhất dám người chậm chạp không đến, lại càng là tăng thêm hấn ý nghĩ trong lòng, suy đoán Lâm Hoang có phải hay không cùng Hứa Trọng Nhất dám người đã đạt thành loại nào đó không thể biết điều kiện, nếu thật là như vậy, kia bọn họ những người tài giỏi này thật sự là buồn cười, thật đáng buồn.

Nghĩ tới đây, thiên thần học viện Viện Trưởng nhìn không được mắt nhìn Hồng Thiên, thờ dài một tiếng.

"Chỉ hy vọng suy đoán của ta đều là sai rồi. Bằng không, Hồng gia, sợ là thật sự đã xong." Thiên thần học viện Viện Trưởng lắc đầu, không hề suy nghĩ nhiều, toàn lực thúc dục thần lực, bảo vệ thiên không đại địa, hấn biết thắng bại rất nhanh liền muốn phân ra.

"Hào, hào, hào! Hào một cái Hoang Thánh, hào một cái Lâm Hoang! Quả nhiên là một đời cuồng đồ!" Già Diệp thiên sư không giận ngược lại cười, chính là thiên Pháp lại như thế nào tu thân dưỡng tính, thương xót nhân từ, thế nhưng bị Lâm Hoang như thế xem thường, Già Diệp thiên sư cũng là trong chớp mắt tức giận, thông hạ sát thủ, giờ cao dao mổ, có hàng phục ngoại đạo chi nộ.

Già Diệp thiên sư nén giận xuất thủ, long trời lở đất, Đại Thiên Thánh Già thánh ngôn gia trì, lực lượng bùng bùng, trong chớp mắt lên, một bông hoa một thể giới, một hạt cát một ngày địa phương.

Trong chớp mắt xuất thủ, lực áp thương khung, hoa rơi trần áp, cát rơi giết người.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, vui vẻ xuất thủ, hấn áp lực đã lâu, hiện tại Già Diệp thiên sư được Đại Thiên Thánh Già thánh ngôn gia trì, lực lượng lớn tăng, rốt cục có thể cho hấn thống khoái xuất thủ, dốc sức đánh một trận.

Tu luyện đến Lâm Hoang tình trạng này, có thể dốc sức đánh một trận, sao mà thống khoái. Có thể chứng kiến vạn đạo vạn pháp, sao mà sướng khoái!

Lâm Hoang gào to một tiếng, vui vẻ vui sướng, chính là Hồng Thiên cũng có thể cảm nhận được, trong nội tâm kinh hãi, trên mặt biến sắc, nhìn không được lui lại một bước, lên tiếng kinh hô, "Lâm Hoang dĩ nhiên thắng đến không có toàn lực xuất thủ? ! Điều này sao có thể? !"

Không có cái gì không có khả năng, Hồng Thiên cho là mình hướng dẫn theo đà phát triển, trí tuệ bộc phát, bố trí xuống đáng sợ sát cục, lại không biết Lâm Hoang đã sớm trí châu nắm, hết thấy đều tại trong lòng bàn tay của hấn.

Mặc dù nói không hơn thao túng chư thánh, nhưng lúc này kết quả, nhưng cũng là Lâm Hoang tỉ mỉ chờ mong. Còn lại chư thánh ôm trần áp chi tâm mà đến, lại không biết Lâm Hoang đã sớm có lòng Vạn Đạo, muốn chính là thống khoái đánh một trận, chứng kiến vạn đạo vạn pháp, nghiệm chứng mình nói, tiến thêm một bước.

Hồng Thiên tuy không chịu nổi một kích, thế nhưng Dịch Từ phục hồi, cũng làm cho Lâm Hoang cảm thụ rất nhiều, lúc này lại có thể kiến thức Già Diệp thiên sư thiên Pháp, càng làm cho Lâm Hoang hết sức thăng hoa, thủ đạo chi lộ, tiến lên trước một mảng lớn. Xuất thủ trong đó, dĩ nhiên đã có va chạm vào bước thứ ba xu thế.

Một quyền đánh giết xuất, mạnh mẽ sức mạnh to lớn, rung động thiên địa. Lục Đạo diễn sinh, Luân Hồi nhân gian.

Núi cao, biển rộng, thiên không, đại địa, Chư Thiên vạn vật, tại Lâm Hoang quyền trung dâng lên, cực hạn sinh mệnh chi rực rỡ, lại đang Lâm Hoang quyền dưới tan vỡ, tựa như Thu Diệp chi tĩnh đẹp.

Sinh mệnh chi động,

Từ vong chi tĩnh.

Lục Đạo Luân Hồi, sinh từ ảo mộng, liền tại đây động tĩnh trong đó.

Già Diệp thiên sư đồng tử đại co lại, gào to một tiếng, không dám lãnh đạm, hấn tại Lâm Hoang quyền trung cảm nhận được tử vong đáng sợ, đây là đủ để Chủ Tể hấn sinh tử, Chủ Tể vạn vật Luân Hồi một quyền.

"Ta thành thần thì! Kê tin ta, xứng đáng nhảy ra vạn giới, không vào Luân Hồi!"

Già Diệp thiên sư triệt để bạo phát, đôi mắt Lâm Hoang một quyền này, cực hạn thăng hoa, linh cơ khẽ động, phát ra đại chí nguyện to lớn, trong chớp mắt chứng sinh tâm ý, đồng thời khẽ động, xung quanh hơn mười người Đại Thế Giới sinh linh đều là lòng có nhận thấy, muốn nạp đầu liền bái, tin phục Già Diệp thiên sư, thành tựu hấn đại chí nguyện to lớn.

"Hừ! Đại Thiên giới, người qua giới!"

Mấy chục âm thanh hừ lạnh bỗng nhiên vang lên, Già Diệp thiên sư phát đại chí nguyện to lớn, tất nhiên có đại phản phệ, xung quanh hơn mười người Đại Thế Giới vô thượng đại thánh đồng thời phát giác được khác thường, hừ lạnh một tiếng, liền muốn xuất thủ, đánh nát Già Diệp thiên sư đại chí nguyện to lớn.

"Ai. Thiên tại trong lòng." Một tiếng sâu kín thờ dài dâng lên, ngăn chặn mấy chục âm thanh hừ lạnh.

"Đại Thiên Thánh Giả? ! Hào, cho người mặt mũi, chỉ này một lần, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa!"

Mắt thấy Già Diệp thiên sư đại chí nguyện to lớn cũng bị phản phê, nhưng chỉ vền vền là thờ dài một tiếng, một tiếng thờ dài, liền áp chế Chư Thiên, không người dám lại nói tiếp, nhao nhao tránh lui, muốn cấp không biết ẩn nấp ở đâu vị trí Thì Không Đại Thiên Thánh Giả mặt mũi.

Đại Thiên uy danh của Thánh Giả, có thể thấy được rõ ràng.

Trong chuyện này biến hóa, ở đây Nhân giới chư thánh đồ đứng rồi nhưng tại tâm, chấn kinh Già Diệp thiên sư đại chí nguyện to lớn, càng thêm chấn kinh Đại Thiên Thánh Giả vô biên uy thế.

Già Diệp thiên sư phát ra đại chí nguyện to lớn, lại có Đại Thiên Thánh Giả vì hấn ngăn cản phản phê, trong một chớp mắt, đạt được chúng sinh ý chí gia trì, đánh ra vô tận lực lượng một quyền.

Một quyền này, có thể đánh vỡ Luân Hồi, muốn triệt để tan vỡ Lâm Hoang Đại Đạo.

Lâm Hoang không vui không buồn, không sợ không sợ, từng chữ một, "Đại Thiên Thánh Giả, lại là người? ! Rất tốt!"

Vừa nói xong, Lâm Hoang hít sâu một hơi, thi triển ra ba đầu sáu tay Thần Thông, gia trì bát, Cửu Huyền công lao, mạnh mẽ bá liệt, đánh giết xuất mười vạn quyền, nghênh tiếp Già Diệp thiên sư quyền pháp, sau đó dưới chân một đạp, đạp cương bước đầu, nhắm mắt lại, quay người, huy quyền, băng vào cảm giác, hướng về vừa rồi Đại Thiên Thánh Giả thờ dài tới, đánh ra một quyền.

Chư thánh chấn kinh, không dám tin, Lâm Hoang vậy mà cuồng vọng đến tình trạng như thế, bỏ qua Già Diệp thiên sư, ngang nhiên hướng về Đại Thiên Thánh Giả chỗ chỗ huy xuất một quyền.

Một quyền này tự nhiên là không đả thương được Đại Thiên Thánh Giả, thậm chí căn bản không đến được Đại Thiên Thánh Giả chỗ Thì Không, nhưng trong chuyện này làm ra biểu hiện tới vô địch đáng đáp, cuồng vọng Phong Thái, lại là làm cho người ta chấn kinh ghê mắt.

Những người khác là chấn kinh, Na Già là thiên sư chính là vô tận phần nộ, nghiệp hóa bộc phát, Già Diệp thiên sư quyền trên quán quanh vô tận nghiệp hóa, hấn lấy đại chí nguyện to lớn, độ tiến chúng sinh tội nghiệt, có thể nói là xung quanh hơn mười người Đại Thế Giới chúng sinh tội nghiệt đều quy về hấn cả đời, hung mãnh một quyền, đánh ra vô địch Phong Thái.

Đây là vô hạn tới gần bước thứ ba đại năng một quyền, hơn nữa một quyền sau khi lại một quyền, oanh oanh liệt liệt, tựa như chúng sinh tình hình chung, lưu loát, đồng dạng đánh giết xuất mười vạn quyền.

Ầm ầm ầm!

Toàn bộ Nhân giới kịch liệt lay động, phương viên ba quận dù cho có chư thánh trấn áp bảo hộ, cũng như cũ bạo phát khủng bố địa chấn, thành thị sụp đổ, sông núi dễ đổi, Đại Hà tràn lan.

Lâm Hoang cùng Già Diệp thiên sư đồng thời kêu lên một tiếng khó chịu, Già Diệp thiên sư liền lùi lại ba bước, đại khẩu ho ra máu, sắc mặt chấn kinh, mà Lâm Hoang đồng dạng ho ra máu tươi, nhưng trên mặt hung ác chột lóc lên, bá liệt vô song, không lùi mà tiến tới, tiến lên trước một bước, giờ tay, nắm tay, đuổi tận giết tuyệt, hướng về Già Diệp thiên sư lại lần nữa đánh giết xuất một quyền.

"Không tốt! Lâm Hoang hung mãnh, Già Diệp nguy vậy!"

Thiên thần học viện Viện Trưởng kinh hô một tiếng, một kích trong đó, vốn là ngang sức ngang tài, nhưng Lâm Hoang như thế hung mãnh, không để ý thương thế, thừa thắng mà kích, chiếm đóng trên nước, lần này, Già Diệp thiên sư liền muốn một bước sai, từng bước sai, sợ là khó hơn nữa trở mình.

Sự thật đúng là như thế, một dưới quyền, Già Diệp thiên sư đại khẩu ho ra máu, thần sắc xám trắng, dĩ nhiên trọng thương, nhưng Lâm Hoang không thuận theo bất nạo, lại đạp một bước, đồng dạng một quyền đánh giết xuất, sát cơ lạnh thấu xương, làm cho người ta chấn kinh.

"Coong!"

Một tiếng vù vù, kiếm khí như trường hồng, ngăn tại Già Diệp thiên sư trước người.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 158: Kiểm Thương Sinh

Kiểm khí như cầu vồng, xé rách thiên địa, ngăn trở Lâm Hoang một quyền này. Âm âm! Vô biên kiểm khí rít gào, núi sông phá toái, Tinh Không bùng nổ.

Lâm Hoang mục quang băng Lĩnh Vô Tinh, thần sắc đậm đặc, nhìn nhìn người tới, gật gật đầu, "Rất tốt. Kiểm Các tuyệt học, ta ngưỡng mộ đã lâu, kiểm Thương Sinh, rút kiểm a."

Ngăn trở Lâm Hoang đương nhiên đó là Kiểm Các Các chủ kiểm Thương Sinh, lấy kiểm vì họ, Thương Sinh vì danh, người này nói, Lâm Hoang đã có vài phần hiểu.

"Ha ha. Chính hợp ý ta!" Kiểm Các Các chủ kiểm Thương Sinh, năm đó cũng là người của Vô Pháp Vô Thiên vật, thiếu chút nữa cùng Nguyên Chiến đã bá cầm, kết thành huynh đệ. Đáng tiếc về sau Nguyên Chiến giết vợ chứng đạo, cùng hắn dần dần từng bước đi đến, cái gọi là đạo bất đồng bất tương vi mưu, lúc này mới trở mặt thành thù, trở thành địch nhân.

Bất quá tại Nhân giới chư thánh bên trong, Kiểm Các Các chủ kiểm Thương Sinh tuyệt đối là hiểu chiến nhất một cái. Không có tiếp nhận Kiểm Các Các chủ chỉ vị trước, cũng là khoái ý ân cừ, một kiểm hội quá thiên hạ quần hùng.

Càng đã từng xâm nhập qua Kiểm Thần thể giới, được Kiểm Thần di giấu, kiểm đạo sâu, phóng tầm mắt Chư Thiên vạn giới cũng có đếm được nhân vật. Mặc dù không có nhập chủ thần bìa, nhưng tuyệt đối không thể nhỏ xem.

Thậm chí Lâm Hoang biết tin đồn, kiểm này Thương Sinh trước kia không gọi kiểm Thương Sinh, năm đó không ai bì nổi, một kiểm tung hoành Chư Thiên, thần bìa nổi danh, về sau được Kiểm Thần di giấu lúc này mới tu thân dưỡng tính, sửa lại danh tự, không vào thần bìa.

"Người trước kia gọi kiểm vô địch, hiện tại gọi kiểm Thương Sinh. Nghịch sửa Đại Đạo, ta rất là hiểu kỳ." Lâm Hoang gật gật đầu, đối với kiểm Thương Sinh có chút cảm thấy hứng thú. Ít nhất đây là hắn trước mắt gặp qua chư thánh bên trong, một người duy nhất đổi tên đại thánh.

Muốn biết rõ tu luyện tới đại thánh cảnh giới, nếu như đổi tên, tất nhiên là vì phù hợp Đại Đạo. Mà thời trước kiểm Thương Sinh mạnh mẽ vô địch, một kiểm trên tay, vô địch thiên hạ. Tu chính là vô địch chỉ đạo, chiến đấu chỉ đạo.

Hiện tại sửa lại danh tự, nghịch chuyển Đại Đạo, lại còn có thể dừng lại tại đạo thần bước thứ hai, thậm chí tiến thêm một bước, chạm đến bước thứ ba biên giới, hiển nhiên không phải là dễ dàng tới bởi.

Hồng Thiên chi lưu, so với hắn, không đáng nhắc tới.

Nhân giới chư thánh bên trong, ngoại trừ Hứa Trọng Nhất, liền muốn mấy kiểm này Thương Sinh, để cho Lâm Hoang coi trọng.

"Còn trẻ hoàng đường, không đề cập tới cũng thể." Kiểm Thương Sinh nhàn nhạt mở miệng, ý hữu sở chỉ (*), "Trên đời nào có vô địch nói, vô địch người. Nếu thật có, cũng ở đây chúng sinh ý chí, Thương Sinh tương lai."

"Ah." Lâm Hoang cười cười, "Có ý tứ, không tin chính mình tin Thương Sinh. Đáng tiếc, Thiên Đạo vô tình, xem Vạn Vật Vi Sô Cầu. Thương Sinh đều là kiến hôi, người nói, sợ là đi nhầm!"

"Lâm Hoang, người đạo hùng vĩ mệnh mỏng, trực chỉ Thiên Đạo. Đáng tiếc, Thiên đế cũng phải người đến làm. Đang ở Hồng Trần, sao có thể siêu thoát. Tới, tới! Xem ta một kiểm này, không hỏi quý thân, hỏi Thương Sinh!"

Một kiểm, dao động lên ngàn vạn trọng kiểm khí, vô biên sức mạnh to lớn, mệnh mỏng kiểm khí, như Tinh hà rơi xuống, kiểm khí chỉ, thiên địa biến sắc, nhẹ nhàng quét qua, liền có Tinh thần rơi xuống, làm kiểm khí sở phá.

Mệnh mỏng uy thế, kiểm khí vô biên, có thể phá Diệt Tinh Thần, trảm phá thiên địa, nhưng không bị thương hết thấy hữu tình chúng sinh, một kiểm hạ xuống, chúng sinh không việc gì, nhưng tất cả vô tình chi vật, tất cả đều bị trảm phá thành bột mịn.

Lâm Hoang hừ lạnh một tiếng, thò ra hai tay, tiến lên trước một bước, đánh ra một quyền, "Hào, hào, hào! Hào một cái kiểm Thương Sinh, không hỏi quý thân hỏi Thương Sinh! Đáng tiếc, đáng tiếc, chúng sinh đều vì kiến hôi, người tại kiến hôi bên trong tìm kiếm lực lượng, quả thực là hỏi đường người mù, thật quá ngu xuẩn!"

Hai người giao thủ, lưu loát, long trời lở đất, kinh sợ như thiên hồng, động như xử nữ, thần sắc nhàn nhạt, không mang theo nửa điểm hỏa khí, sai thân mà qua, tựa như Thiên Ngoại Phi Tiên.

Hai người sai thân mà đứng, đối mắt nhìn nhau, đều là hảo hùng ngút trời, cười lớn một tiếng, không giống sinh tử đánh đấm, càng giống là hảo hữu chỉ giao,

Ngồi mà nói suông.

"Hào, hào, hào. Trăm năm mài một kiểm, sương nhận chưa từng thử. Hôm nay đem bày ra quân, ai không hề bình sự tình!" Kiểm Thương Sinh phui kiểm

hát vang, tiêu sái hào ý, một kiếm, chiếu sáng nhân gian, có đại khí phách, đại quyết tâm, nhân từ từ.

Chư thánh đồ là hai mắt tỏa sáng, không thể không thần.

"Hào một cái kiếm Thương Sinh, một kiếm vì Thương Sinh. Đạo của hân thành vậy!" Vô thần tán thưởng một tiếng, kiếm Thương Sinh trăm năm không ra tay, vậy mà thật sự đã luyện thành kinh thể một kiếm, một kiếm này xuất, Chư Thiên vạn giới đều muốn chấn kinh rồi.

"Không sai. Không sai. Vô địch đã qua đời, Thương Sinh vẫn còn ở. Xem ra ba trăm năm trước trận chiến ấy, đối với kiếm Thương Sinh xúc động thật lớn. Thế nhân đều đạo kiếm vô địch đã phế, lại là không biết Hồng Trần này nhân gian, Thương Sinh mới là vô địch!"

Thiên thần học viện Viện Trường liên tục gật đầu, hân cùng với kiếm Thương Sinh chi sư là bạn tốt. Năm đó Nguyên Chiến đánh một trận, có thể nói là Nhân giới hạo kiếp, khi đó kiếm Thương Sinh hay là kiếm vô địch, cùng Nguyên Chiến cùng xưng Nhân giới hai thánh, chính là người của Vô Pháp Vô Thiên vật.

Kết quả Nguyên Chiến giết vợ chứng đạo, Nhân giới không để cho.

Trận chiến ấy tuy lấy Nguyên Chiến bị khu trục mà chấm dứt, nhưng Nhân giới cũng trả giá thể thảm đau đớn giá lớn. Kiếm Thương Sinh chi sư vẫn lạc, chấn kinh Nhân giới. Mà càng làm cho người chấn kinh chính là, kiếm Thương Sinh chi sư trước khi vẫn lạc đúng là đem Kiếm Các Các chủ chi vị truyền cho kiếm Thương Sinh.

Lúc ấy kiếm Thương Sinh hay là kiếm vô địch, thân vì muốn tốt cho Nguyên Chiến hữu, sao được may mắn thoát khỏi, cứu đại thánh địa tề tụ Kiếm Các, muốn phế trừ tru sát kiếm Thương Sinh.

Kiếm Các Tam đại trưởng lão lấy tướng mệnh bảo vệ, cảm động cứu đại thánh địa, mà khi thì kiếm vô địch tự phế tu vi, đổi tên kiếm Thương Sinh, 300 năm không ra, thế nhân đều cho là hân đã trở thành phế nhân.

Nhưng chỉ có tu luyện tới vô thần tu vi như vậy, tài năng biết kiếm Thương Sinh kiếm đạo tinh tiến càng sâu, so với năm đó kiếm vô địch còn đáng sợ hơn.

Bởi vì năm đó kiếm vô địch, bỏ kiếm bên ngoài không có vật khác, được xưng vô địch, lại là đi lạc lối. Kiếm chính là vương đạo, không thể học đạo đạo vô tình.

Bây giờ kiếm Thương Sinh, treo niệm Thương Sinh, một kiếm, không hỏi quý thần hỏi Thương Sinh, đã là đi vào lo sợ không yên chính đạo, Đại Đạo đều có thể.

Quả nhiên, giờ khắc này phôi kiếm hát vang, chính là Lâm Hoang cũng phải vì chi động cho, "Hào, hào, hào! Hào một cái hôm nay đem bày ra quân, ai không hề bình sự tình! Đáng tiếc, đáng tiếc. Ta lúc Vô địch, Luân Hồi Lục Đạo, đây mới là lớn nhất công bình, chân chính công bình!"

"Cho nên, quyền của ta, không có chuyện bất bình!" Lâm Hoang gào to một tiếng, giờ tay, nắm tay, trùng điệp rơi xuống, quyền pháp bao la mệnh mông, đường đường chính đạo, một quyền rơi xuống, chúng sinh ngang hàng, thần linh cũng không thể siêu thoát.

Đây là công bình nhất quyền pháp, không...nhất địch quyền pháp, một quyền rơi xuống, Vô Nhân Vĩnh Sinh, chính là thần linh đều muốn bị cách, mệnh, như vậy quyền pháp, như vậy công đạo, ai dám nói bất bình!

Kiếm Thương Sinh mục quang ngưng tụ, thở dài một tiếng, kiếm quang quán quanh, trong nháy mắt bên tai, mang theo chúng sinh tín niệm, đây là đối nhau tồn chống lại, chống đỡ thiên, chống đỡ đất, chống đỡ thần.

Vì còn sống, người, không sợ hãi!

Một kiếm trong đó, hào quang lập lòe Nhân giới bảy mươi hai quận, một kiếm này toàn bộ Nhân giới chúng sinh động dung, phảng phất biết kiếm Thương Sinh tại vì bọn họ một kiếm cầu tương lai.

"Giết, giết, Sát! Người muốn tan vỡ Lục Đạo, Luân Hồi thiên địa, ta chỉ một kiếm cầu tương lai!"

Kiếm Thương Sinh gào to một tiếng, đã đem Lâm Hoang coi trọng thể gian địch nhân lớn nhất, bởi vì hân rõ ràng cảm nhận được Lâm Hoang quyền ý, Lâm Hoang con đường.

Đó là cùng Doug của hân cách không vào chi đạo, là hủy diệt chi đạo, là sát lục chi đạo, là khủng bố chi đạo.

Lâm Hoang mục quang buông xuống, giờ tay nắm tay, lắc đầu, "Đạo bất đồng, bất phân vì mưu! Bất quá chỉ như vậy!"

Vừa nói xong, hai người ai cũng không nói thêm gì nữa, quyền kiếm chạm vào nhau, trong nháy mắt chính là ba ngàn lần, sau đó càng lúc càng nhanh, toàn bộ Nhân giới cũng có thể thấy được một đạo sáng tỏ kiếm quang, giống như loan nguyệt đồng dạng, ôm lấy một đạo thân ảnh, liên tục đèn đáp lại, không chết không thôi!

Chương 159: 1 cây cỏ, có thể nứt ra thanh thiên!

Ầm ầm ầm!

Hai người lấy mau đánh nhanh, bắt quá trong nháy mắt công phu, cũng không biết giao thủ bao nhiêu lần, óng ánh thần quang tung hoành, kiếm quang nhảy lên, thân ảnh của hai người tới tới lui lui, như Nguyên Thiên Cương, Thôn Bảo tu vi như vậy, căn bản không thấy rõ hai người giao chiến.

Chỉ là trong nội tâm ngạc nhiên, liên tục lui lại, Bồ Thiên Các xung quanh mười hai phong cũng đã bị hai người giao thủ sóng dư, từng khúc chôn vùi, phương viên mấy ngàn dặm đồng thời sụp đổ ba thước.

Cũng không phải bị đánh chìm, mà là bị sóng sờ sờ tước địa ba thước, có thể nghĩ hai người giao thủ khủng bố. May mà có Nhân giới chư thánh, liên thủ thi pháp, triển khai Thần Thông, cuối cùng bảo vệ phương viên mấy ngàn dặm chúng sinh, không có chết tại Lâm Hoang cùng kiếm Thương Sinh trong lúc giao thủ.

"Kiếm Thương Sinh. Ngươi luôn mồm đạo Thương Sinh, niệm Thương Sinh, nên vì Thương Sinh mưu phúc chỉ, cầu tương lai! Cũng biết, có bao nhiêu Thương Sinh, chết ở kiếm khí của ngươi phía dưới." Lâm Hoang sâu kín thở dài một tiếng, bỗng nhiên một quyền, đánh lui kiếm Thương Sinh.

Kiếm Thương Sinh biến sắc, trường kiếm một hồi, chần chờ một chút, linh hồn chỉ lực bạo phát, cảm xúc Nhân giới, lo lắng theo như lời Lâm Hoang, có phải thật hay không đã ngộ thương vô số Thương Sinh.

"Kiếm Thương Sinh, cẩn thận, hấn đang gạt ngươi!" Vô thần cả kinh, vội vàng mở miệng.

Hai người giao chiến, đầu cho được phân tâm, cứ như vậy vừa phân tâm, Lâm Hoang liền được cơ hội, chiếm trước trên nước, đánh ra một quyền.

"Hèn hạ! Lâm Hoang, ngươi quá hèn hạ!" Hồng Thiên nổi giận gầm lên một tiếng, tức giận đến oa oa lại phun ra một ngụm máu tươi.

Lâm Hoang không có động tĩnh, quyền xuất Vô Hối, một quyền đã đến kiếm Thương Sinh mặt. Kiếm Thương Sinh hít sâu một hơi, không vui không buồn, bình tĩnh không có sóng, trường kiếm bắn ra, trong chớp mắt khơi mào vạn Thiên Kiếm khí.

Đáng tiếc đã muộn, Lâm Hoang quyền đầu đánh phá kiếm khí, năm ngón tay một trương, dùng sức một trào, mạnh mẽ như Cương Thiết, bắt lấy kiếm Thương Sinh trường kiếm trong tay, dùng sức uốn éo, trở tay gập lại.

Keng một tiếng.

Kiếm Thương Sinh trăm năm khổ tu trường kiếm, trong chớp mắt bị Lâm Hoang bẻ gãy.

"Không tốt. Kiếm Thương Sinh thất bại? !" Băng Phong Kiếm Thánh hít sâu một hơi, lui lại ba bước, cùng Hồng Thiên tựa ở một chỗ, trốn đến cuối cùng.

Kiếm còn người còn, kiếm đoạn người vong, thân là kiếm khách, Băng Phong Kiếm Thánh đối với kiếm đạo biết quá tường tận, lúc này kiếm Thương Sinh trường kiếm trong tay đã đứt, khó hơn nữa uy hiếp được Lâm Hoang.

Nhưng bất kể là vô thần dám người, hay là Lâm Hoang lại là nửa điểm cũng không có nhúc nhích cho, thậm chí Lâm Hoang tiến lên trước một bước, dương tay, bỏ quyền, tựa hồ muốn đuổi tận giết tuyệt.

"Vô thần, ngươi còn không xuất thủ! Chẳng lẽ muốn nhìn nhìn kiếm Thương Sinh bị Lâm Hoang giết chết? !" Hồng Thiên gào to một tiếng, chấn kinh tức giận.

Vô thần phát phát tay, nhìn không chuyển mắt nhìn nhìn kiếm Thương Sinh.

"Hào, hào, hào! Không nghĩ được hôm nay kiếm gãy. Lâm Hoang, ngươi rất tốt." Kiếm Thương Sinh từng chữ một, chém đinh chặt sắt, khí thế không giảm, ngược lại càng thêm sắc bén.

Lâm Hoang cười nhạt một tiếng, huy quyền tấn công mạnh, "Ta chỉ là ngăn kiếm pháp của ngươi. Ngươi có thể giấu diếm được người trong thiên hạ, chẳng lẽ còn có thể giấu diếm được ta. Kiếm Thương Sinh, ngươi kiếm hỏi Thương Sinh, vô địch giấu trong nội tâm. Tới, tới! Đem Vô của ngươi địch chỉ đạo bày ra, ta rất muốn nhìn xem, ngươi treo niệm Thương Sinh, như thế nào vô địch!"

"Ha ha!" Kiếm Thương Sinh cười lớn một tiếng, khí thế thay đổi, vẫy tay một cái, một cây cỏ xanh rơi vào tay, nhẹ nhàng lay động, kiếm khí nứt ra Thương Thiên, mãnh liệt sục sôi, so với vừa rồi cường thế đâu chỉ gấp đôi.

"Một cây thảo, có thể nứt ra thanh thiên. Hào, hào, hào! Kiếm Thương Sinh quả nhiên tiến thêm một bước, đem Vô của hắn địch tín niệm dung nhập Thương Sinh chi đạo bên trong. Thương Sinh vô địch, vô địch Thương Sinh, từ đó từng cọng cây ngọn cỏ, đều có thể làm kiếm. Kiếm trên tay, vô địch thiên hạ!"

Thiên thần học viện Viện Trưởng nhin không được tán thưởng một tiếng, ngày xưa kiếm vô địch, hôm nay kiếm Thương Sinh.

Kiếm Thương Sinh quả nhiên không hổ là có thể cùng Nguyên Chiến sánh vai Vô Thượng Thiên mới.

Thế nhân đều cho là hắn tự phế tu vi, lại không biết kiếm Thương Sinh bỏ qua chính là con đường, kiên định chính là tín niệm. Lưng tựa Thương Sinh, vô địch thiên hạ. Đây mới thực sự là vô địch chi đạo.

Từ đó sau khi kiếm Thương Sinh không cần muốn kiếm, thiên địa chúng sinh, từng cọng cây ngọn cỏ, đều có thể làm kiếm.

Trong tay chập chòn một cây thảo, roi vô biên kiếm khí, không bỏ tuyệt luân, tan vỡ quyền pháp, trực chỉ Lâm Hoang ngực.

Lâm Hoang gào to một tiếng, liên tục gật đầu, không tránh không né, quyền xuất như rồng, liên tục ba quyền, cùng kiếm Thương Sinh trong tay kia góc cỏ xanh, liên tục va chạm.

Ầm ầm ầm!

Hai người đều thối lui một bước, kiếm Thương Sinh một tay kéo lấy chập chòn cỏ xanh, người trên không trung, tiêu sái mờ ảo. Mà Lâm Hoang mặt không biểu tình, đứng chấp tay, một giọt máu tươi nhỏ xuống, sau đó lại trong chớp mắt dâng lên, dọc theo trong tay kia một tác kiếm thương mà vào, phỏng chế giống như Luân Hồi.

"Rất tốt. Thiên địa chúng sinh, từng cọng cây ngọn cỏ, đều có thể làm kiếm." Lâm Hoang mở ra tay, cúi đầu nhìn nhìn quyền trên miệng vết thương, gật gật đầu, "Một cây thảo, có thể nứt ra thanh thiên. Ta, thụ giáo!"

Vừa nói xong, Lâm Hoang chậm rãi giờ tay, nắm tay, nhắm mắt lại, một cỗ vô địch Phong Thái tự nhiên sinh ra, kiếm Thương Sinh mục quang ngưng tụ, hít sâu một hơi, thế mới biết Lâm Hoang không bỏ, hơn nữa cũng nhìn ra Lâm Hoang ý định.

Không chỉ là kiếm Thương Sinh, chiến đến bây giờ, vô thần, thiên thần học viện Viện Trưởng đám người không người nào không phải trí tuệ bộc phát, thấm nhuần hết thầy hư thật, lập tức biết hôm nay cục diện đều ở Lâm Hoang trong lòng bàn tay.

Hồng Thiên tự cho là tìm đến Lâm Hoang sơ hở, lại không biết đây hết thầy rất có thể chính là Lâm Hoang tỉ mỉ trừ tính, quả thực là buồn cười, thật đáng buồn, đáng tiếc.

"Người muốn chứng kiến vạn đạo vạn pháp, ta tựa như người mong muốn. Chỉ là ta như cũ hiếu kỳ, năm đó Nguyên Chiến cũng chỉ có thể bị khu trục, mà người, không có bước ra bước thứ ba, dựa vào cái gì cảm thấy hắn không bằng người?!"

Một tiếng chất vấn, kiếm Thương Sinh đột nhiên xuất thủ, một cây thảo, lay động thương khung, vũ động Thương Sinh, vô biên kiếm khí, xé rách thiên không, mang theo kiếm Thương Sinh vô địch tín niệm, nhiều tiếng chất vấn, hướng về Lâm Hoang tập sát mà đi.

Lâm Hoang không nói, chỉ là giờ tay, nắm tay, ầm ầm rơi xuống.

Một quyền trong đó, Lục Đạo diễn sinh, hóa thành một mảnh biển rộng, hải lãng triều tịch, lao nhanh không thôi, Vô Biên Hải rít gào, hồng thủy, cuộn cuộn mà qua, mang theo Lâm Hoang đồng dạng vô địch tín niệm, nghiền ép hết thầy.

Ầm ầm ầm!

Hai người kịch liệt va chạm, kiếm khí gào thét, hồng thủy ngập trời, vô địch tín niệm va chạm nhau, trong lúc nhất thời lại là ngang sức ngang tài, khó phân cao thấp.

"Hào, hào, hào! Vạn Cổ đệ nhất thiên tài, Lâm Hoang, người hoàn toàn xứng đáng!" Kiếm Thương Sinh cười lớn một tiếng, hào hùng ngút trời, thế mới biết Lâm Hoang đáng sợ, nhưng này ngược lại khơi dậy trong lòng của hắn vô địch tín niệm.

Không sợ không sợ, kiếm Thương Sinh lại ra tay nữa, kiếm khí cuộn cuộn, tung hoành vạn dặm.

Lâm Hoang thần sắc đậm mạc, mục quang băng lãnh Vô Tình, lần nữa giờ tay, nắm tay, ầm ầm lại là một quyền rơi xuống, một quyền này biến hóa núi cao, mang theo trấn áp niềm tin của Vạn Cổ, phá toái hết thầy, ầm ầm rơi xuống, vô biên kiếm khí, trong chớp mắt chia năm xẻ bảy.

Kiếm Thương Sinh đại khẩu ho ra máu, trên mặt lại là không vui không buồn, không sợ không sợ, lần nữa giờ lên trong tay kia góc cỏ xanh, chập chòn sinh tư, lại là một kiếm, vô biên kiếm khí lên, lưng tựa Thương Sinh, vô địch thiên hạ.

Lâm Hoang tiến lên trước một bước, dưới chân đạp cương bước đầu, trở tay lại là một quyền, một quyền này cao xa như thiên không, dung nạp thiên địa vạn vật, Phiên Thiên mà rơi, áp che hết thầy, tan vỡ hết thầy.

Kiếm Thương Sinh lần nữa thổ huyết, liền lùi lại ba bước, nhưng Phong Thái không giảm, chỉ một ngón tay, trong tay cỏ xanh, lại lần nữa chập chòn vô biên kiếm khí.

Vô địch tín niệm, để cho kiếm Thương Sinh cầm trong tay cỏ xanh phát huy được như vậy khủng bố, chân chính có một cây thảo, có thể nứt ra thanh thiên sức mạnh to lớn.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 160: Niệm 3 sinh

PS: Canh [3] xong rồi. Hôm nay không ở nhà, đây là duy nhất giữ lại bản thảo. Cầu đề cử, đề cử, đề cử!

Àm âm âm!

Hai người va chạm, càng kịch liệt, Lâm Hoang rõ ràng chiếm cứ thượng phong, hắc tử kiếm trên người Thương Sinh đã học được tín niệm diệu dụng, đem chính mình vô địch tín niệm gia trì tại quyền pháp phía trên, tiến thêm một bước, cực hạn thăng hoa, mỗi một đốm xuất ra đều có vô địch tín niệm, vô địch Phong Thái, đáng sợ, đáng tiếc.

Đánh cho kiếm Thương Sinh liên tiếp bại lui, bất quá kiếm Thương Sinh cũng là mạnh mẽ nhân vật, tuy nhìn như đại khẩu ho ra máu, thế nhưng ở đây chư thánh đô biết, kiếm Thương Sinh còn chưa tới bại vong tình trạng.

Thậm chí kiếm khí càng mượt mà, trong tay cỏ xanh càng tươi đẹp, mỗi một lần xuất thủ, đều càng lớn trước kia. Không riêng gì Lâm Hoang, kiếm Thương Sinh cũng ở đây lần trong lúc giao thủ lấy được chỗ tốt rất lớn.

Tu vi đến bọn họ tình trạng này, bế quan khổ tu, khô ngồi vạn năm, chỉ là hạ hạ sách. Chứng kiến vạn đạo vạn pháp, tuy hung hiểm, nhưng có tốt, đại cơ duyên.

Chư thánh đô đã đoán được Lâm Hoang ý nghĩ, biết đây hết thảy rất có thể đều là Lâm Hoang dày công tính toán ra (vấn) cục. Nhưng ngoại trừ Hồng Thiên, Nhân giới chư thánh lại là không có nửa điểm tức giận, ngược lại có chút mừng rỡ, chiến ý ngang nhiên.

Lâm Hoang chờ mong trận này, bọn họ làm sao bất kỳ đợi.

Cho nên dù cho kiếm Thương Sinh chống đỡ hết nổi, lại cũng không có ai đề nghị quân công, đều tính toán cùng Lâm Hoang đã làm một hồi, nghiệm chứng mình nói, cuối cùng mới là đồng loạt ra tay, trấn áp Lâm Hoang thời điểm.

"Hảo, hảo, hảo! Lâm Hoang, nếu ngươi có thể đào thoát kiếp nạn này, đại nạn không chết, tất nhiên có thể tiến thêm một bước, bước ra bước thứ ba. Ngươi giống như Nguyên Chiến đều là kinh thể tuyệt diệu thiên tài, đáng tiếc, đáng tiếc, đi tà đạo, tuy dùng mảnh tinh tiến, nhưng là đã đoạn tương lai." Kiếm Thương Sinh bỗng nhiên thờ dài một tiếng, đã biết Lâm Hoang là cùng Nguyên Chiến đồng dạng nhân vật, dùng mảnh tinh tiến, không muốn khô ngồi vạn năm.

Đáng tiếc như vậy tiến bộ mặc dù nhanh, nhưng cuối cùng lại là khó tránh khỏi muốn bước Nguyên Chiến theo gót, bị khu trục xuất Nhân giới, đã đoạn thành thần cơ duyên.

Kiếm Thương Sinh thờ dài một tiếng, trong tay cỏ xanh bỗng nhiên từng khúc chôn vùi, đại khẩu ho ra máu, nhún chân một cái, không còn dây dưa, quay người không cùng Lâm Hoang chống đỡ, ngồi xếp bằng hư không, lẳng lặng điều tức.

Lâm Hoang đứng chấp tay, đứng thẳng hư không, mục quang đảo qua Nhân giới chư thánh, gật gật đầu, "Còn có ai?"

Tuổi trẻ trên mặt, lại là tràn đầy vô địch Phong Thái, làm cho người ta ghen ghét không thôi. Hồng Thiên ghen ghét dữ dội, phần uất không thôi, nhưng chỉ là cười lạnh một tiếng.

Tuy hắc cũng nhìn ra Lâm Hoang ý định, trong nội tâm phần nộ, nhưng là biết Lâm Hoang đem Nhân giới chư thánh trở thành Ma Dao Thạch, Nhân giới chư thánh không phải là không đem Lâm Hoang cũng trở thành Ma Dao Thạch.

Bây giờ chiến đấu, nhìn như ôn hoà, nhưng chỉ cần chư thánh chứng kiến hết Lâm Hoang con đường, sẽ hợp nhau tấn công, như Thái Sơn Áp Đình, trấn áp Lâm Hoang, tan vỡ Lâm Hoang thành thần hi vọng.

Dù cho Lâm Hoang có thể chạy ra Nhân giới, về sau cũng là không dễ chỉ lực bình, rơi vào cùng Nguyên Chiến đồng dạng kết cục.

"Hào một cái Lâm Hoang, hảo một cái Hoang Thánh. Mà thôi, liền để cho ta tới lĩnh giáo người nói, quyền pháp của người." Cười dài một tiếng, Luân Hồi đạo tràng đạo chủ đứng dậy.

Người này đứng ở nơi đó, làm cho người ta một loại cực kỳ cảm giác kỳ quái, mặt như quan ngọc, giống như thanh niên, nhưng là tóc trắng ba ngàn trượng, già nua cùng tuổi trẻ hợp hai làm một, thoát nhìn, hết sức kỳ quái.

Lâm Hoang gật gật đầu, nhìn đối phương, "Niệm tam sinh. Rất tốt, các người Luân Hồi đạo tràng Luân Hồi thần nhãn, ta đã kiến thức qua, đáng tiếc đều là chút không nên thân đệ tử, mất chân lý. Hôm nay có thể đánh với người một trận, kiến thức Luân Hồi chân lý, rất tốt, rất tốt."

Lâm Hoang nói liên tục hai tiếng hảo, nếu như nói Nhân giới chư thánh, hẳn muốn nhất giao thủ người, không gì qua được Luân Hồi đạo tràng đạo chủ niệm tam sinh.

Rốt cuộc Lâm Hoang tu luyện Lục Đạo Luân Hồi, Lục Đạo thi cũng thôi, Lâm Hoang từng giây từng phút câu thông Lục Đạo thuần túy thể giới, Địa Thần giới, Thủy Thần giới, Hỏa Thần giới, Phong Thần giới, Thái Âm giới, thái dương giới, đối với Lục Đạo thể ngộ dần dần sâu.

Nhưng đối với Luân Hồi chi đạo, lại vẫn là dừng lại tại lúc ban đầu ngộ đạo thời điểm, lĩnh ngộ không sâu. Rốt cuộc Luân Hồi chi đạo, phóng tầm mắt Chư Thiên vạn giới đều là tiếng tăm lừng lẫy Đại Đạo.

Cái gọi là vừa vào Luân Hồi, lại quay đầu đã là trăm năm thân.

Đây là một môn nhất định phải thời gian tích lũy, trải qua tang thương tài năng chậm rãi thể ngộ đến chân lý Đại Đạo. Lâm Hoang cuối cùng còn quá trẻ, tuy lập nên có thể nói vô địch Lục Đạo Luân Hồi chi đạo, nhưng đối với Luân Hồi lại là còn kém rất nhiều.

Cho nên có thể cùng niệm tam sinh giao thủ, chứng kiến Luân Hồi của hắn chi đạo, Lâm Hoang có chút mừng rỡ.

Niệm tam sinh gật gật đầu, mắt nhìn Lâm Hoang, "Có thể kiến thức người nói, ta cũng không quá vinh hạnh. Người có Lục Đạo Luân Hồi, vừa vặn, ta cũng có tam sinh Luân Hồi."

"Tam sinh Luân Hồi? Niệm tam sinh. Có ý tứ." Lâm Hoang nhin không được cười lên, vẫy vẫy tay, ý bảo niệm tam sinh ra tay đi.

Niệm tam sinh cũng không khách khí, Lâm Hoang chiến lược Nhân giới chư thánh đồ đã kiến thức, không thể năm tuổi nhỏ xem, nếu ai dám trước mặt Lâm Hoang cậy già lên mặt, sợ là liền thi đều muốn bị đánh xuất ra.

Niệm tam sinh tự kiểm chế chính mình cùng kiếm Thương Sinh cũng liền tại sàn sàn nhau trong đó, tự nhiên không chịu mất trên nước, gật gật đầu, phong khinh vân đạm, nhàn nhạt liếc một cái nhìn qua, nhưng Lâm Hoang lại trong nội tâm cảnh báo vang lớn, vội vàng tránh đi.

Phù một tiếng.

Một đạo quang trắng mờ thất bại, rơi vào đại địa, vô thanh vô tức, tựa hồ không có nửa điểm tác dụng.

Nhưng Lâm Hoang lại là mục quang ngưng tụ, nhìn nhìn kia quang trắng mờ rơi xuống đất chỗ, bất quá chỉ một lát, một cây đại thụ đột nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, cành lá tươi tốt, lấy mắt thường có thể thấy tốc độ phồn vinh mạnh mẽ sinh trưởng, một hơi hoa nở, một hơi hoa rơi.

Bất quá trong nháy mắt đang lúc công phu, tựa như vạn năm.

Viên kia đại thụ tại tất cả mọi người mí mắt phía dưới, nảy mầm, sinh trưởng, khỏe mạnh, sau đó khô bại, cuối cùng biến thành tro tàn, vùi sâu vào đại địa.

Sống ở tư, khéo tư, cuối cùng, đã chết tại tư, chôn ở tư. Đạo quả Luân Hồi chân lý.

"Liếc một cái vạn năm. Hào một cái Luân Hồi thần nhãn, hảo một cái niệm tam sinh." Lâm Hoang gật gật đầu, trong nội tâm tung tăng như chìm sê mừng rỡ, biết niệm tam sinh tại Luân Hồi chi đạo trên tạo nghệ, so với hắn trong tưởng tượng còn đáng sợ hơn.

Tiểu thí ngư dao (*), niệm tam sinh vẫy vẫy tay, tiểu dung Yên Yên, chân chính xuất thủ, vừa ra tay chính là long trời lở đất, vô tận quang trắng mờ từ niệm tam sinh trong mắt kích xạ, bao phủ thiên địa.

Không thể biết thời gian, giờ khắc này tại niệm tam sinh Luân Hồi thần nhãn, vậy mà trở nên mất thường có thể thấy, tất cả mọi người có thể rõ ràng thấy được trong hư không điểm một chút rung động lên. Đó là thời gian chi lực, Luân Hồi nhân gian.

Lâm Hoang hít sâu một hơi, chậm rãi giơ tay, điểm ra chỉ, tốc độ thật chậm, đồng dạng có một luồng quang trắng mờ lóe sáng, rơi vào hư không, cùng niệm tam sinh chống đỡ.

Luân Hồi giao đầu Luân Hồi.

Giờ khắc này, nhìn như không có nửa điểm hung hiểm, ôn hoà đơn giản, thế nhưng tất cả mọi người biết trong đó tất nhiên có đại hung hiểm, thế nhưng loại điều nào đại hung hiểm, lại là liên chư thánh trong lúc nhất thời cũng khó khăn lấy miêu tả.

"Có ý tứ." Lâm Hoang gật gật đầu, chậm rãi mở miệng, trở tay một trào, đại địa sụp đổ, vô số viên cò cây hạt giống rơi vào Lâm Hoang trong tay, nhẹ nhàng giương lên, rơi vào Lâm Hoang cùng niệm tam sinh đối kháng trong hư không.

Trong chớp mắt, quãng trăng mờ tuôn động, trăm hoa Tề Phóng, trong chớp mắt thúc người lão, vô số hạt giống trong chớp mắt bị thổi phát, thời gian chỉ lực nhanh chóng trôi qua, hoa nở hoa tàn, sống sờ sờ diệt diệt, một hồi Luân Hồi.

Như Hạ Hoa rực rỡ, như Thu Diệp tĩnh mỹ.

Luân Hồi cùng Luân Hồi đối kháng, tại Trong mắt mọi người trình diễn một bức kỳ cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: 3 sinh Luân Hồi

PS: Vừa trở về, đây là Chương 1.. Tuần này trên phân loại bầu cử top, cất chứa rất trọng yếu, cho nên, cầu cất chứa, cất chứa, cất chứa! Ta tiếp tục đi ghi, hôm nay sẽ có ba chương!

"Thật xinh đẹp."

Thôn Bảo lẫn mất xa xa, nhưng vẫn là đem một màn này nhìn ở trong mắt, nhìn không được tán thưởng một tiếng, trong lúc nhất thời lại là đều đã quên khăn trương, lo lắng.

"Anh hùng tuổi xé chiều, hồng nhan tóc trắng. Tuế Nguyệt, nhất là vô tình."

Tại Tiểu Manh trầm thấp buông tiếng thờ dài, trong lúc nhất thời lại là có chút ngậy đại. Nguyên Thiên Cương vươn tay, ôm lấy tại Tiểu Manh, trầm thấp nói: "Không có việc gì. Có ta giúp ngươi, một chỗ nhìn hoa tàn hoa nở, thủy triều lên xuống."

"Hừ! Đến lúc nào rồi! Còn có tâm tình nói chuyện yêu đương." Thôn Bảo hừ lạnh một tiếng, phục hồi tinh thần lại, dắt mặt của mình, oa oa kêu to, "Thế nào, thế nào! Lâm Hoang lần này khẳng định đã xong. Hai chúng ta có muốn hay không trước đào tẩu?"

Nói qua, Thôn Bảo mục quang lấp lánh, thấy được tất cả mọi người bị Lâm Hoang cùng niệm tam sinh đối kháng hấp dẫn, suy nghĩ đường chạy trốn.

Nguyên Thiên Cương lắc đầu, lòng hẩn tư thông minh, đến lúc này đã phát giác được đây hết thảy hẳn là đều là Lâm Hoang tỉ mỉ bố trí xuống, hẳn đối với Lâm Hoang vô cùng có lòng tin, tin tưởng Lâm Hoang tất nhiên đã có thỏa tính toán kế hoạch, hết thảy đều tại Lâm Hoang trong khống chế.

Thậm chí Nguyên Thiên Cương đã biết nếu như không phải mình vờ ngớ ngẩn, một mực chịu đựng không sử dụng Đấu Chiến thánh Pháp, căn bản sẽ không chịu trọng thương, rốt cuộc chính như theo như lời Lâm Hoang Đấu Chiến thánh Pháp thêm bớt, Cửu Huyền công lao, chỉ là một cái Hồng Ảnh, mặc dù không có khả năng chiến thắng, nhưng ít ra trong thời gian ngắn hẳn không có bất kỳ nguy hiểm nào, đủ để chống được Lâm Hoang đến nơi.

"Lại nói tiếp, còn giống như là chính ta vờ ngớ ngẩn." Nguyên Thiên Cương gãi gãi đầu, bất quá lại có chút lo lắng, tuy hẳn biết Lâm Hoang trí tuệ bộc phát, nắm chắc Chư Thiên, nhưng ít ra trước mắt hẳn còn là không biết, Lâm Hoang đến cùng có biện pháp nào có thể thay đổi cục diện.

"Mà thôi, nghĩ nhiều như vậy làm chi. Sự tôn tự do an bài." Nguyên Thiên Cương chẳng muốn còn muốn, nhìn nhìn trong lòng tại Tiểu Manh, cảm thấy thỏa mãn.

Trên không trung, Lâm Hoang cùng niệm tam sinh đối kháng càng kịch liệt, bất quá trong khoảnh khắc, lại là sống sờ sờ thúc dục hư không mấy chục vạn năm, cho dù là được xưng vinh hăng bất hủ không gian, trong một kịch liệt Tuế Nguyệt trôi qua, đều trở nên có chút mục nát, điểm một chút tro tàn phiêu tán, rơi vào vết nứt không gian bên trong.

Lâm Hoang lắc đầu, từ niệm tam sinh Luân Hồi thần nhãn bên trong cảm ngộ rất nhiều, nhưng Lâm Hoang biết đó cũng không phải Luân Hồi toàn bộ chân lý, liếc một cái vạn năm, can thiệp thời gian, tại Luân Hồi chỉ đạo trung bắt quá là sơ cấp nhất vận dụng.

Cho dù lại tiếp tục nữa, cũng sẽ không đối với hắn có bao nhiêu ích lợi, cho nên Lâm Hoang thờ dài, mở miệng nói: "Niệm tam sinh. Ngươi tam sinh Luân Hồi, ta rất chờ mong! Ra tay đi."

Niệm tam sinh gật gật đầu, rút lui Luân Hồi thần nhãn, nhẹ nhàng cười cười, "Vậy tựa như ngươi mong muốn!"

Vừa nói xong, niệm tam sinh bước chân liền đạp, một bước phóng ra, lại một cái niệm tam sinh xuất hiện, lại một bước cất bước, cái thứ ba niệm tam sinh xuất hiện.

"Phân quang hóa ảnh? Một mạch hóa ba ngàn? !"

Lâm Hoang lông mày nhíu lại, có chút nghi hoặc, nhưng rất nhanh Lâm Hoang liền ngừng nói, mục quang trở nên có chút ngưng trọng.

Ba cái niệm tam sinh, ở giữa nhất kia cái niệm tam sinh, thanh niên tóc trắng, chính là vừa rồi cùng Lâm Hoang giao thủ niệm tam sinh, không cần nói năng rườm rà.

Mà bên trái kia cái niệm tam sinh, tuy tướng mạo tương đồng, nhưng Lâm Hoang lại là cực kỳ nhạy bén thấy được niệm tam sinh lộ tai cang tiêm, hơn nữa tóc trắng bên trong mơ hồ có thể trông thấy hai cái sừng thịt, không giống Nhân Tộc.

Mà bên phải kia cái niệm tam sinh càng rõ ràng hơn, tuy tướng mạo như trước tuần mỹ, thế nhưng một đạo thật dài U Minh ẩn văn, điều khác bên trái trên mặt, Lâm Hoang thấy rõ ràng, biết đây là U Minh Giới giữ kín không nói ra mình văn,

Được xưng toàn bộ thiên minh văn có thể thấm nhuần từ vong huyền bí, do chết chuyển sinh.

Bất quá đã sớm thất truyền, chỉ có từng cái U Minh Tộc sinh ra thời điểm, mới có thể ở trên mặt trời sinh kèm theo minh văn, đại biểu cho thiên phú của U Minh Tộc tư chất.

Đồng dạng U Minh Tộc bất quá một hai chữ, thậm chí còn có nửa chữ. Nhưng bên phải kia cái niệm tam sinh trên mặt lại là trọn vẹn điều khác mà đến hé mở mã trái, không dưới trăm chữ, tại U Minh Tộc cũng coi là tuyệt thế thiên tài.

"Có ý tứ." Lâm Hoang gật gù đầu, trong nội tâm mơ hồ có nắm chắc, "Yêu, minh, người? Chính là cái gọi là tam sinh Luân Hồi?"

Ba cái niệm tam sinh đồng thời gật đầu.

"Đi qua yêu, hiện tại người, tương lai minh. Cái này chính là ta tam sinh Luân Hồi!"

Một câu, Nhân giới chư thánh đô là rồi đột nhiên động dung, chính là vô thần, thiên thần học viện Viện Trưởng đám người cũng là kinh ngạc không thôi, lần đầu tiên biết niệm tam sinh vậy mà đem Luân Hồi đạo tràng Luân Hồi chi đạo tu luyện tới như thế quý dị tình trạng.

"Luân Hồi tam sinh, tam sinh Luân Hồi! Người đề ta nghĩ tới a như tới sáu thế mật hỗ trợ." Lâm Hoang mục quang trở nên có chút ngưng trọng, đi đến hiện tại, mang cho hắn lớn nhất rung động không phải là trăm vạn năm trước Mộng Thần Cơ, cũng không phải Chủ Tể nhân quả Đại Thiện Thánh Giả, càng không phải là lập nên Đấu Chiến thánh Pháp Nguyên Chiến.

Mà là a như, sáu Thế Mật Tương Thần Công, quả thực là nghe rộn cả người, sống sờ sờ sống xuất thứ 9 thế, một đời một người, đáng tiếc đúng là vẫn còn có chỗ thiếu hụt, không thể công thành, phân liệt ra a khó đã.

Ngày hôm nay Lâm Hoang vậy mà lại một lần nhìn thấy như sáu thế mật đối với đồng dạng công pháp, tam sinh Luân Hồi, Luân Hồi tam sinh, mặc kệ uy lực như thế nào, vèn vèn chỉ là nghĩ như vậy Pháp, liền để cho Lâm Hoang đối với niệm tam sinh xem trọng thêm vài phần.

Niệm tam sinh gật gù đầu, "Không sai. Ta môn này công pháp đích thực là từ a như tới sáu thế mật chọn trúng lấy được linh cảm. Bất quá a như tới sáu thế mật đối với đi lối rẽ, cuối cùng không thể thành thần. Nhưng ta tam sinh Luân Hồi, thành thần có hi vọng!"

Niệm tam sinh nói chém đinh chặt sắt, như thế tự tin, để cho Lâm Hoang chiến ý nổi lên.

"Hào, hảo, hảo! Người có thể như thế tự tin, ta rất là vui mừng, tới,, tới! Dốc sức đánh một trận!" Lâm Hoang cười lớn một tiếng, giơ tay, nắm tay, đánh ra một quyền.

Niệm tam sinh mặt không biểu tình, tam vị nhất thể, ba người tề động, trong chớp mắt bộc phát ra óng ánh hào quang, làm cho người ta chấn kinh.

Yêu thân niệm tam sinh quyền pháp cuồng bạo, đấu pháp hung mãnh, đại khai đại hợp, trực tiếp biến thân ngập trời cự thú, làm cho người ta chấn kinh. Mà mình thân niệm tam sinh lại là quý dị đa đoan, thân hình chạy hư không, xuất quỷ nhập thần, thành thạo đánh giết xuất từ vong chi kiếm.

Chỉ có thân thể niệm tam sinh càng tốt một chút, nhưng cũng là hung mãnh vô cùng, Luân Hồi thần nhãn bị hắn thời phát đến tận cùng, liếc một cái vạn năm.

Trong chớp mắt, tam sinh Luân Hồi, tam vị nhất thể, bộc phát ra lực lượng kinh khủng, phối hợp ăn ý, đủ loại thần quang bạo phát, đánh cho Lâm Hoang liên tiếp bại lui.

"A! A! A! Quá đặc biệt sao không biết xấu hổ! Vậy mà biến ra ba người tới đánh Lâm Hoang!" Thôn Bảo tức giận đến oa oa kêu to, khăn trương không thôi.

"Không có chuyện gì đâu. Chỉ bằng như vậy liền nghĩ đánh bại sư tôn, quả thực là si tâm vọng tưởng." Về mặt Nguyên Thiên Cương cũng ngưng trọng lên, hắn đi theo Lâm Hoang, cùng nhau đi tới, gặp qua địch nhân đáng sợ nhất, không gì qua được a như.

Lúc này nhìn thấy niệm tam sinh cũng thi triển ra giống như sáu thế mật đối với đồng dạng công pháp, không khỏi cũng hơi khăn trương lên.

Lâm Hoang ngược lại là không sợ không sợ, tuy dưới chân liền lùi lại, thế nhưng gặp chiêu phá chiêu, ngược lại không có bị thương, lấy cứng chọi cứng, cùng yêu thân niệm tam sinh từng quyền đến thịt, đầu pháp đã man hung tàn, thỉnh thoảng trở tay một quyền, ngăn lại mình thân niệm tam sinh đánh giết xuất trường kiếm, đưa tầm mắt nhìn qua, thần quang bạo phát, cùng người thân niệm tam sinh chống lại.

Cơ hồ là tại ngay từ đầu, chiến đấu liền lửa nóng thảm thiết lên.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 162: Niệm 3 sinh 6 đạo Luân Hồi!

PS: Canh [2] đến rồi! Canh [3] trước mười hai giờ dang, cầu cất chứa, cất chứa, cất chứa!

"Đây là Cửu U Đại Thủ Ấn."

Lâm Hoang gặp chiêu phá chiêu, trở tay một quyền, ngăn lại mình thân niệm tam sinh trong lúc bắt chợt từ trong hư không đánh giết xuất một cái Đại Thủ Ấn, từ khi tràn ngập, xuất quỷ nhập thần, tựa như trong truyền thuyết vĩnh viễn dừng lại Cửu U trung Minh Thần xuất thủ, đánh ra thu hoạch chúng sinh tánh mạng một chương.

Như liêm đao, như loan nguyệt, một cái Đại Thủ Ấn, lại là so đao kiếm còn muốn sắc bén, có chùng chùng nguyên rủa, tử vong khí tức tràn ngập trong đó.

Lâm Hoang không sợ không sợ, gạt gạt đầu, chỉ điểm một câu.

Tất cả mọi người là thấy sắc mặt cổ quái, lúc này Lâm Hoang tuy từng bước lui về phía sau, thế nhưng khí độ bất phàm, vô địch Phong Thái, dù cho đối mặt niệm tam sinh cuồng Phong Bạo mưa đồng dạng tiến công, vẫn là thông dong không thay đổi, có tông sư khí độ, ngôn ngữ trong đó, phảng phất tại chỉ điểm tiểu bối.

Loại cảm giác này không chỉ là xem cuộc chiến chư thánh có thể cảm giác được, niệm tam sinh loại cảm giác này càng lớn, trong lòng có chút bị đè nén, tu luyện ngàn năm, kết quả là lại bị một cái còn không có cháu mình bối đại người trẻ tuổi khoa tay múa chân.

Bất quá Lâm Hoang uy danh đã thịnh, niệm tam sinh thật không có cảm thấy xấu hổ, rốt cuộc đặt giả vi sư, hấn lòng ngực rộng lớn, biết lấy Lâm Hoang thực lực, đích xác đã có đối với thánh nhân xoi mói tư cách.

Như vậy tư cách, không phải là Khảo lý lịch, không phải là Khảo quyền thế, mà là Khảo thực lực.

Lâm Hoang nhún chân một cái, bỗng nhiên tiến lên trước một bước, mình thân niệm tam sinh một kích không trúng, liền muốn độn vào hư không, ẩn nấp thân hình, chờ đợi tuyệt sát một kích. Nhưng Lâm Hoang bỗng nhiên một tay một phen, bóp chỉ bóp ấn, cười nhạt một tiếng, đánh giết xuất một chương.

"Tôi mà không hướng phi lễ. Ta liền vẫn là ngươi một cái Cửu U Đại Thủ Ấn!"

Một chương đánh giết xuất, tay của Lâm Hoang chương trở nên đen xì như mực, nồng đậm hắc khí chảy ra, âm u, thuần túy, so với mình thân niệm tam sinh Cửu U Đại Thủ Ấn, thiếu đi tử vong cùng nguyên rủa tràn ngập khí tức, nhiều hơn một phần tinh thuần, đó là Thái Âm chi khí.

"Cửu U chính là cửu âm U Minh Giới Cửu U Đại Thủ Ấn, tuy có Cửu U danh tiếng, nhưng Vô Cửu U chi thực. Nguyên rủa, tử vong, tuy đáng sợ, thế nhưng so với trong thiên địa thuần túy nhất Thái Âm chi khí, lại vẫn là kém quá nhiều, quá nhiều."

Lâm Hoang thanh âm bình thản, hấn mặc dù không có tu luyện qua Đấu Chiến thánh Pháp, thế nhưng nhất pháp thông, vạn pháp thông, đến Lâm Hoang như vậy cảnh giới, kỹ xảo đã đến nhân lực đỉnh phong, bất kỳ thần công tuyệt học, chỉ cần nhìn qua một lần, liền có thể phản Bồn đi tìm nguồn gốc, hạ bút thành văn, thậm chí tiến thêm một bước, gia nhập giải thích của mình, từng chiêu từng thức, nhắc tay giơ lên chân, đều ẩn chứa Đại Đạo chân lý.

Mình thân niệm tam sinh thở dài một tiếng, mục quang ngưng trệ, trở tay một chương, cùng Lâm Hoang liều mạng một cái, độn vào hư không, không thấy bóng dáng.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, thế nhưng tâm thần bên trong lại là đã một mực khóa chặt mình thân niệm tam sinh.

"Chết!"

Yêu thân niệm tam sinh đột nhiên hét lớn một tiếng, giẫm chặn tại chỗ, cận thân, đối với Lâm Hoang vai chôn, cùi trỏ, quyền đánh, chân đá, công kích như thủy triều, tựa như hồng thủy cuộn cuộn có thể bao phủ hết thấy.

"Đại lực ngã bia tay." Lâm Hoang gật gật đầu, biết yêu thân niệm tam sinh môn công pháp này địa vị.

Năm đó Yêu giới ra vị người của Vô Pháp Vô Thiên vật, tuy chưa từng tiến nhập thần bia, nhưng mạnh mẽ lại là Chư Thiên vạn giới tổng cộng chứng nhận, chế bộ đồ tuyệt học, chính là này đại lực ngã bia tay, ngã chính là cao cao tại thượng, bao quát Chư Thiên vạn giới đại thánh thần bia.

Có thể nghĩ này đại lực ngã bia tay lợi hại, gần như chính là Chư Thiên vạn giới bên trong lực đạo cực hạn.

Lâm Hoang đối với lực đạo cũng không đọc lướt qua, nhưng cái này cũng không ảnh hưởng hấn Xúc Loại Bảng Thông, gật gật đầu, mục quang lấp lánh, thấm nhuần biến hóa, vừa ra tay, đồng dạng là đại lực ngã bia tay chiêu thức,

Thế nhưng ẩn chứa trong đó Đại Đạo chân lý lại là hoàn toàn bất đồng.

"Người này đại lực ngã bia tín hiệu xưng lực đạo cực hạn, không biết có thể hay không phá được ta này đại địa ngã bia tay." Lâm Hoang nhẹ nhàng cười cười, trở tay đánh ra đại địa chân lý, xuyên tạc tuyệt học, hạ bút thành văn, tùy ý rơi.

Chư thánh thần phục, biết từ đó sau khi Chư Thiên vạn giới bên trong liền lại thêm một môn tuyệt thế võ học, có thể cùng đại lực ngã bia tay tranh phong.

Lưu loát, Lâm Hoang cùng niệm tam sinh chiến đấu, trong nháy mắt liền qua ba ngàn cái hiệp, mặc kệ niệm tam sinh sử dụng ra như thế nào tuyệt học, Lâm Hoang đều là hạ bút thành văn, tranh phong tương đối, gây ông đập lưng ông, đem chính mình trên Lục Đạo lĩnh ngộ, bày ra được phát huy tác dụng vô cùng, làm cho người ta thần phục.

Niệm tam sinh một tiếng thở dài, bỗng nhiên thu tay lại, mục quang lấp lánh bất định, nhìn nhìn Lâm Hoang, sau lưng mình thân niệm tam sinh tại trong bóng râm pháp phòng pháp phòng, giống như tuyệt thế thích khách. Mà yêu thân niệm tam sinh lại là ngửa mặt cuồng tiếu, lực lượng bạo phát, ngăn tại niệm tam sinh trước người, chính là một người đã đủ giữ quan ải, vạn người không thể khai thông.

"Người ta giao thủ ba ngàn hiệp. Ta dùng một nửa thực lực, người cũng không có lấy ra chính mình chân chính tuyệt học." Lâm Hoang đứng chấp tay, nhìn nhìn niệm tam sinh, nhàn nhạt mở miệng.

Niệm tam sinh không nói một lời, trên người chiến ý ngang nhiên, nhắm mắt suy nghĩ. Tựa hồ đang suy nghĩ có muốn hay không đối với Lâm Hoang sử dụng ra chính mình tuyệt thế võ học.

Lâm Hoang cũng không thúc giục, mỉm cười nhìn nhìn niệm tam sinh.

Nhân giới còn lại chư thánh mục quang ngưng trọng nhìn nhìn niệm tam sinh, chiến đến bây giờ, ai cũng có thể nhìn ra niệm tam sinh tuyệt đối không có xuất toàn lực, điểm này, để cho Nhân giới chư thánh rất là chán kinh.

Rốt cuộc tại Nhân giới chư thánh bên trong niệm tam sinh thanh danh không hiện, một mực bị cho rằng thực lực cùng bị Lâm Hoang đánh chết Chung Nam Kiếm Thánh không kém nhiều.

Nhưng đến lúc này, niệm tam sinh chỗ bày ra thực lực đã làm cho người ta hết sức chán kinh, một tay tam sinh Luân Hồi, quả thực là chán kinh Nhân giới, có thể người thường không thể. Mà cho tới bây giờ, lại vẫn không phải là niệm tam sinh toàn bộ thực lực, có thể nghĩ niệm tam sinh giấu được nhiều bao nhiêu.

"Rất tốt. Có thể cùng Hoàng Thánh giao chiến, nghiệm chứng mình học, thật sự rất tốt, rất tốt." Niệm tam sinh chậm rãi mở miệng, mục quang trở nên băng lãnh, tựa hồ đã hạ quyết tâm.

"Đặc biệt là Hoàng Thánh Lục Đạo Luân Hồi của người chỉ đạo, quả thực là có thể người thường không thể, dễ ta chán kinh. Cũng thế, cũng thế. Vốn định đợi đến công thành ngày, nhất cử thành thần, để ta Luân Hồi đạo tràng chán kinh Chư Thiên. Chuyện cho tới bây giờ, đối mặt Hoàng Thánh Lục Đạo Luân Hồi của người chỉ đạo, ta lại là thấy cái mình thích là thêm, không cách nào nữa nhẫn."

"Bất quá ta Đại Đạo này, chưa hoàn thiện, khó có thể không chế, vô pháp lưu thủ. Hoàng Thánh, người cẩn thận rồi."

Niệm tam sinh khí phách dương phát, tự tin vô địch, dù cho đối mặt Lâm Hoang, như cũ có thể nói ra nói như vậy lời nói, đủ để chứng minh hấn đối với chính mình chân chính con đường tự tin.

Lâm Hoang tự nhiên sẽ không cho rằng niệm tam sinh đang khoắc lác, nghe được niệm tam sinh chuyện đó, Lâm Hoang mục quang ngưng tụ, chậm rãi gật đầu, vươn tay, "Thỉnh."

Niệm tam sinh cười lớn một tiếng, tự tin vô địch, tiến lên trước một bước, "Hoàng Thánh, người có Lục Đạo Luân Hồi, cũng biết, ta Luân Hồi đạo tràng từng sống trăm vạn năm, sớm có vô địch nói, ta cũng có Lục Đạo Luân Hồi của ta!"

Một câu kinh người, long trời lở đất, Nhân giới chư thánh rồi đột nhiên động dung.

Lâm Hoang lông mày nhíu lại, triệt để hứng thú, gật gật đầu, ý bảo niệm tam sinh buông tay hành động.

Niệm tam sinh cũng không khách khí, gào to một tiếng, trở tay một trào, một mực ấn nắp hư không, tại niệm tam sinh sau lưng chìm chìm nổi nổi, tựa như Ảnh Tử đồng dạng mình thân niệm tam sinh một bước bước ra hư không, thân hình trong chớp mắt thu nhỏ lại, rơi vào niệm tam sinh trong tay.

"Đây là. . ." Lâm Hoang mục quang sáng ngời, không nói một lời, dừng ở niệm tam sinh nhất cử nhất động, trong lòng của hắn bỗng nhiên có đại cảnh giác, tâm huyết dâng trào, nắm chắc nguy cơ, biết mình nếu không phải cẩn thận, lại là rất có thể vẫn lạc ở niệm tam sinh dưới Lục Đạo Luân Hồi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Chưởng duyên sinh diệt

"Thỉnh đạo hữu giúp ta."

Một chưởng đem mình thân niệm tam sinh nạp vào lòng bàn tay, niệm tam sinh quay đầu, nhìn nhìn yêu thân niệm tam sinh, từ từ cúi đầu, ngữ khí ngưng trọng.

Yêu thân niệm tam sinh mặt không biểu tình, phát phát tay, ồm ồm, "Không sao. Người chính là ta, ta chính là người."

Vừa nói xong, yêu thân niệm tam sinh một bước phóng ra, rơi vào niệm tam sinh trong lòng bàn tay.

Ánh mắt mọi người cũng không khỏi nhìn về phía niệm tam sinh bàn tay, bóng loáng trong như gương thủ chương, lúc này có thể thấy được hai đạo thân ảnh khoan chân ngồi ở bàn tay, mặt mày đều có, nhất cử nhất động, chính là mình thân niệm tam sinh cùng yêu thân niệm tam sinh.

"Đây là muốn?" Vô thần Đề lẩm bẩm một tiếng, có chút xem không hiểu niệm tam sinh cử động.

Niệm tam sinh cử chỉ quý dị, tam sinh Luân Hồi, diễn biến tam sinh, đi qua yêu, hiện tại người, tương lai mình, đã là long trời lở đất, làm cho người ta chấn kinh.

Lúc này vậy mà lại có như thế quý dị cử động, đem hai cái hóa thân nhét vào bàn tay, tuy bây giờ còn không có bất kỳ biến hóa nào, nhưng tất cả mọi người cảm thấy một cỗ đáng sợ khí tức bắt đầu tràn ngập.

Lâm Hoang mục quang ngưng trệ, chặt chẽ nhìn qua niệm tam sinh, trong nội tâm khẽ động, bỗng nhiên đoán được niệm tam sinh bước tiếp theo.

Quả nhiên, thò dài một tiếng, tại chư thánh nghẹn họng nhìn trần trời trong ánh mắt, niệm tam sinh bước chân đạp mạnh, vậy mà cũng một bước bước chân vào chính mình bàn tay.

Như thế quý dị, trong chớp mắt ba cái niệm tam sinh tất cả đều đi vào bàn tay, ở giữa thiên địa chỉ còn lại niệm tam sinh một bàn tay, lẳng lẳng lơ lơ, một loại lực lượng đáng sợ mãnh liệt gia tăng mãnh liệt.

"Đây là. . ."

Trọng thương Già Diệp đột nhiên đứng dậy, mục quang kinh hãi, la thất thanh, "Lục Đạo Luân Hồi? Chưởng duyên sinh diệt? Không có khả năng!"

Liên ngay cả kiến thức rộng rãi Già Diệp đều bỗng nhiên nghẹn ngào, có thể nghĩ niệm tam sinh lần này biến hóa như thế nào nghe rộn cả người, chư thánh đều đem ánh mắt nhìn sang, lại thấy Già Diệp tựa như điên cuồng, nhiều lần kêu to, "Không có khả năng! Đây tuyệt đối không có khả năng! Đây là bị vệt đi nói, này là không thể nào thành tựu đạo! Như thế nào có người, như thế nào có người!"

Lâm Hoang nhướng mày, hắn tuy còn không hiểu được niệm tam sinh lần này biến hóa đến cùng có thể nào để cho Già Diệp chấn kinh địa phương, nhưng nhìn đến Già Diệp như thế chấn kinh, trong nội tâm trầm xuống, biết mình cảm giác không có sai, niệm tam sinh chân chính tuyệt học, niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi, quả nhiên cực kỳ đáng sợ.

Một đoạn thủ chương, lơ lơ hư không, ba tôn thân ảnh ngồi xếp bằng trong đó, ba cái niệm tam sinh đồng thời tụng niệm, tinh tế lắng nghe, trong đó có U Minh văn, yêu văn, nhân văn, còn có ba cái thanh âm yếu không thể nghe thấy, nhưng Lâm Hoang có thể xác nhận hẳn là một khác ba loại ngôn ngữ.

"Đây là một thiên tế văn."

Nghe xong mở đầu, Lâm Hoang liền càng cảm thấy quý dị, mục quang biến hóa, nhìn nhìn kia đoạn thủ chương, không nghĩ tới niệm tam sinh trong miệng dùng sáu loại ngôn ngữ tụng niệm dĩ nhiên là một thiên tế văn.

"Quả nhiên là. . . Lục Đạo Luân Hồi, chương duyên sinh diệt."

Già Diệp bỗng nhiên bình tĩnh trở lại, thở dài một tiếng, mục quang lấp lánh. Nhân giới chư thánh không khỏi đem ánh mắt nhìn về phía Già Diệp, thế nhưng Già Diệp lại cái gì cũng chưa nói.

Ở đây nhân trung, có lẽ chỉ có hắn đoán được niệm tam sinh cái gọi là Lục Đạo Luân Hồi ra sao địa vị, đó là bị phế vứt bỏ nói, bị Chư Thần vứt đi nói, là cầm kỳ chi đạo, phải không có thể niệm chi đạo.

Năm đó Đại Thiện Thánh Giả thiếu một ít liên tuyền này cầm kỳ chi đạo, thế nhưng Đại Thiện Thánh Giả mạnh mẽ đáng sợ, chỉ thiếu chút nữa thành tựu thần linh, một thân tu vị xuyên qua quá khứ vị lai, biết đây là bị Chư Thần đồ kỵ chi đạo, là chân chính cầm kỳ chi đạo, cho nên lưu lại một cuốn Tàn Thiên, vứt đi không học, ngược lại tu luyện nhân quả Luân Hồi chi đạo.

Mà Già Diệp biết chắc nói,

Mạnh mẽ như Đại Thiện Thánh Giả nhân quả Luân Hồi chi đạo, cũng chỉ là này cầm kỳ chi đạo một cái phân nhánh, nhưng dù vậy, cũng là uy áp Chư Thiên, mạnh mẽ đáng sợ.

Có thể nghĩ này cầm kỳ chi đạo là như thế nào đáng sợ, liền Chư Thần đều muốn hơi bị kiêng kỵ.

"Sáu, nói, luân, Hồi!" Từng chữ một, kia lơ lửng ở trong hư không một đoạn thủ chương, ba cái niệm tam sinh bỗng nhiên cùng kêu lên đại tụng, lần này Lâm Hoang nghe được càng thêm rõ ràng, không chỉ là ba cái thanh âm, mà là sáu cái thanh âm, một thanh âm trong đó tuy suy yếu, thế nhưng kiên định.

Lâm Hoang đồng tử co rút lại, có chút chấn kinh, bởi vì cái thanh âm kia đúng chính là thần văn.

"Thần, yêu, người, mình. Còn có hai thanh âm, hai loại văn tự. Lục Đạo Luân Hồi, Lục Đạo Luân Hồi." Lâm Hoang cũng là tu luyện Lục Đạo Luân Hồi, tuy cùng niệm tam sinh đi không phải là đồng dạng đường tử, thế nhưng suy bụng ta ra bụng người, trong chớp mắt có mình ngộ.

"Chương, duyên, sinh, diệt!"

Lại là bốn chữ đọc lên, vang vọng Chư Thiên, kia đoạn thủ chương đột nhiên xoay tròn lên, trong lòng bàn tay ba cái niệm tam sinh đã không thấy rõ, chỉ còn lại một mai con mắt, tuy đóng chặt, nhưng bằng lãnh đến cực điểm, có một loại xem Vạn Vật Vi Sô Cầu vô tình chi tư.

Lâm Hoang mục quang lạnh thấu xương, thấy rõ ràng, kia trong lòng bàn tay bỗng nhiên xuất hiện con mắt xung quanh, có sáu mảnh thần bí đường vân, xoay tròn như luân bàn, trong đó thấp thoáng có ba cái hắc ảnh, có niệm tam sinh thân ảnh, mà đối thành quan ngoại giao đứng đầy ba chỗ, lại là tối đen như mực, thấp thoáng có thân ảnh muốn giãy dụa xuất ra.

Thủ chương, luân bàn, con mắt.

Không thể không nói, niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi, quả thực là quý dị, đáng sợ, liền chư thánh đồ có chút hải hùng khiếp vía, thấp thoáng cảm giác được kia lòng bàn tay con mắt của trung không mở ra thì thôi, trợn mắt khai mở, liền có cực độ chuyện đáng sợ phát sinh.

Ong!

Một tiếng vang nhỏ, kia chương con mắt của trung bỗng nhiên khẽ động, mí mắt giống như trợn không trợn, Lâm Hoang trong nội tâm báo động nổi lên, dưới chân liền lùi lại, nghiêng người nhường lối, không dám bị kia chương con mắt của trung thấy được.

Tuy cho tới bây giờ, Lâm Hoang đối với niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi cũng còn tại phỏng đoán bên trong, nhưng hắn tâm huyết dâng trào, nắm chắc sinh tử, biết bất kể như thế nào, nhất định không thể để cho kia chương con mắt của trung thấy được, bằng không hết thảy tu vị, quá giao chảy về hướng đông Thủy, tất nhiên là thân tử đạo tiêu kết cục.

Đáng sợ, đáng tiếc.

Niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi, còn chưa chân chính xuất thủ, cũng đã để cho Lâm Hoang không thể không hơi bị lui lại xa xa.

Nhưng Lâm Hoang nhưng trong lòng thì chiến ý nổi lên, hắn đối với chính mình đạo tự tin vô cùng, tuy là niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi như thế nào khủng bố, Lâm Hoang cũng bất quá bốn chữ, không thua tại người!

Ồ...ô...ô...n...g!

Đột nhiên liên tục ba tiếng dồn dập vù vù, kia chương con mắt của trung đột nhiên mở ra, trong chớp mắt một đạo thần quang kích xạ, nhanh như thiểm điện, thế như Lôi Đình.

Lâm Hoang lông mày nhíu lại, hít sâu một hơi, gơ tay, nắm tay, liền muốn một quyền đánh tan này đạo thần quang.

Nhưng trong giây lát, một loại khủng bố tim đập nhanh tràn ngập trong lòng.

Toàn bộ Nhân giới tất cả mọi người là trong nội tâm khẽ động, đồng thời ngửa đầu, một cái Hồng Chung đại lữ, tựa như thần linh chi âm bỗng nhiên vang

lên tại trong thiên địa.

"Lâm Hoang, thọ hai mươi sáu. Tốt! Nghiệp chướng nặng nề! Đánh vào Luân Hồi. Phạt, tam thế yêu thân!"

Âm thanh này không biết từ đâu lên, nhưng tác động thiên địa quy tắc, Chư Thiên vạn đạo, trong chớp mắt, Lâm Hoang trong lòng kinh hãi.

Boong boong coong!

Trong hư không, vô số mảnh Đại Đạo quy tắc hiển hóa, hóa thành pha tạp Thanh Đồng xiềng xích, trong chớp mắt trói lại Lâm Hoang, chôn vùi hết thấy thần lực, trấn áp thánh vị linh hồn, đây là Chư Thiên vạn đạo gông xiềng, không người nào có thể tránh thoát.

Kia đoạn lơ lửng ở giữa không trung thủ chương, từng chữ một, chậm rãi ở trong hư không viết ra một chữ cái vạn vạn văn tự, tựa như khuôn vàng thước ngọc, hiển lộ rõ ràng vô thượng uy nghiêm.

Lâm Hoang mục quang ngưng trọng, dừng ở kia một đoạn thủ chương, trong nội tâm bỗng nhiên minh ngộ, làm cái cuối cùng chữ rơi xuống, vận mệnh của mình liền sẽ bị quyết định, không người có thể sửa, không người có thể nghịch.

Cái này chính là niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi.

Cái này chính là chương duyên sinh diệt.

PS: Canh [3] xong rồi. Cuối tuần trên phân loại bầu cử top, mỗi ngày giữ gốc Canh [3] chín ngàn chữ, hơn hai ngàn chữ chương một viết vô cùng hưng. Sau đó cuồng cầu cất chứa!

Báo cho mọi người một bí mật, trang đầu bên trái có cái gọi thêm vào kho truyện cái nút, chỉ cần điểm kích [ấn vào], liền có thể đạt được Chúc Phúc Của Chư Thần, tâm tưởng sự thành. Nhất định phải dùng sức, người bình thường ta không nói cho hần.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: Thần phạt!

"Đáng sợ. Đây là niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi, chương duyên sinh diệt. Luân Hồi đạo tràng vậy mà ẩn tàng như thế sâu." Vô thần hít sâu một hơi, mạnh mẽ như hần, tận mắt nhìn thấy niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi, cũng là trong nội tâm kinh hãi, không dám tin. Dù cho không có tự mình đối mặt niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi, nhưng hần trong nội tâm cũng dâng lên một loại khủng bố tuyệt luân cảm giác.

Loại cảm giác đó hay là lúc hần còn trẻ đời, nhờ yếu không chịu nổi, đối mặt mệnh mong linh hồn, không thể Chủ Tể tự mình sinh tử bất đắc dĩ cảm giác.

Hồng Thiên cũng bị niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi chỗ chấn động, nhưng rất nhanh liền hưng phấn lên, "Ha ha. Hào! Niệm tam sinh, mau mau xuất thủ, giết chết Lâm Hoang!"

Già Diệp hừ lạnh một tiếng, mục quang lấp lánh, ở đây chư thánh bên trong chỉ có hần đối với niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi có hiểu rõ, tuy đồng dạng chấn kinh môn này con đường cường đại, nhưng hần càng thêm lo lắng.

Bởi vì mạnh mẽ như Đại Thiện Thánh Già năm đó cũng chỉ có thể buông tha cho môn này con đường, không ngồi trăm năm, thờ dài một tiếng.

"Chư Thần không để cho, thiên địa không để cho, chúng sinh không để cho, đây mới thực là cấm kỵ chi đạo."

Đây là Đại Thiện Thánh Già bắt đầu, thậm chí từng hướng Già Diệp đám người lộ ra, cái này con đường không có trên chi uy, vô địch chi uy, nhưng kiên trì, tất có không rõ.

Già Diệp đối với Đại Thiện Thánh Già có thể nói có dũng khí sùng bái mù quáng, đối với Đại Thiện lời của Thánh Già tin tưởng vững chắc không nghi ngờ, cho nên dù cho niệm tam sinh tại thời khắc này biểu hiện ra đáng sợ lực lượng kinh khủng, nhưng như cũ chỉ là trong nội tâm cười lạnh một tiếng, hần không tin liền Đại Thiện Thánh Già cũng không dám đứng vào con đường, chỉ là một cái niệm tam sinh có thể thật sự tu luyện thành công.

Lâm Hoang mục quang ngưng trọng, hít sâu một hơi, trong nội tâm nguy cơ càng rõ ràng, biết mình không thể lại kéo dài xuống, đợi đến kia đoạn thủ chương viết xong, chính mình sợ là thật sự sẽ có đại kiếp nạn, thân tử đạo tiêu đại kiếp nạn.

Cho nên Lâm Hoang gào to một tiếng, cường ép xuất thủ.

Boong boong coong!

Vô số mảnh Đại Đạo quy tắc hiển hóa Thanh Đồng xiềng xích bị Lâm Hoang lôi kéo được thẳng tắp, phát ra kim loại đồng dạng tiếng vang, mỗi một cái cũng như Lôi Đình nổ vang, có Đại Đạo chi âm quanh quẩn.

"Ta mệnh do ta không do trời. Niệm tam sinh, người nói, ta lĩnh giáo! Nhưng muốn Chủ Tể vận mệnh của ta, quyết định sinh tử của ta, chính là thần linh hạ phạm, ta cũng chỉ có một chữ, chiến!"

Lâm Hoang một tiếng hét dài, toàn thân trên Hạ Thần quang kịch liệt bạo phát, cùng Đại Đạo quy tắc hóa thành Thanh Đồng xiềng xích kịch liệt chống lại, quy tắc như mạng lưới, xiềng xích như Thần Long, quấn quanh Lâm Hoang toàn thân, một vòng một vòng buộc chặt, mỗi một cái đều có bóp chết lực lượng Thần Long.

Lâm Hoang dậm chân, giẫm chặn tại chỗ, dưới chân đạp cương bước đầu, dù cho Chư Thiên quy tắc hiển hóa như xiềng xích vây khốn khóa trụ Lâm Hoang, Lâm Hoang như cũ sống sờ sờ bước vào ba bước.

Ba bước qua đi, Lâm Hoang gào to một tiếng, há mồm nhỏ, chính là một treo vô biên kiếm khí, hét dài vạn dặm, trong chớp mắt tới, đánh giết Chư Thiên, tan vỡ thương khung, hung hăng đánh lên kia đoạn lơ lửng ở trong hư không thủ chương.

Mạnh mẽ lực lượng, trong chớp mắt bạo phát, ầm ầm ầm, ba tiếng nổ vang, kia đoạn thủ chương sống sờ sờ bị nổ ra ba thước, đầu ngón tay kéo ra một cái vạn vẹo kiểu chữ, trong chớp mắt tan vỡ.

"Ha ha! Ta bói trung người, Nghịch Thiên Cải Mệnh, ai có thể Chủ Tể ta bói vận mệnh!"

Lâm Hoang cười lớn một tiếng, tự mình đổi mặt niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi, Lâm Hoang trong nội tâm vô cùng chấn kinh, đây thật là vô địch nói, vô địch tín niệm, đem thiên địa chúng sinh đều sống sờ sờ nhét vào niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi bên trong, suy nghĩ, chương duyên sinh diệt, quyết định chúng sinh vận mệnh, quả thực là đáng sợ, vô địch.

Tuy Lâm Hoang còn không biết đây là bị Chư Thần chỗ không để cho chi đạo, nhưng Lâm Hoang đã minh ngộ niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi, mặc dù là vô địch nói, vô địch tín niệm, nhưng nhất định có đại kiếp nạn, sóng lớn gây, những thứ không nói khác, ít nhất này chúng sinh, thiên địa đều phản kháng niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi.

"Chúng ta từ nhỏ tự do thân,

Ai dám cao cao tại thượng!"

Lâm Hoang khí thế như cầu vồng, dưới chân lần nữa bước ra một bước, sống sờ sờ giơ tay lên, nắm tay, đánh giết xuất một cái Lục Đạo thần quyền.

Tình cảnh kinh người, có thể tại Chư Thiên quy tắc hiển hóa ra Thanh Đồng xiềng xích trời buộc, như cũ sống sờ sờ lực chống đỡ Chư Thiên, giơ tay, nắm tay, đánh giết xuất ra.

Lâm Hoang cường đại quả thực là để cho chư thánh hơi khiếp sợ, chính là Hồng Thiên cũng là không thể không hơi bị thán phục, không phải không thừa nhận, chính mình so với Lâm Hoang, đích thực là chênh lệch chỉ rất nhiều.

Ít nhất Hồng Thiên liền biết tại đồng dạng tình cảnh, hấn tuyệt đối vô pháp kháng cự Chư Thiên quy tắc hiển hóa trời buộc, chớ nói chi là còn có thể mạnh mẽ không giảm, đánh ra một quyền.

"Chúng ta từ nhỏ tự do thân, ai dám cao cao tại thượng." Vô thần than nhẹ một tiếng, giờ khắc này dù cho hấn cùng với Lâm Hoang ở vào đối địch trên vị trí, cũng không thể không vì Lâm Hoang hào hùng chỗ thán phục.

Niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi, quả thực là mạnh mẽ đáng sợ, nạp thiên địa chúng sinh vận mệnh nhập hấn Lục Đạo, chương duyên sinh diệt, Chủ Tể chúng sinh vận mệnh, quả thực là nghịch thiên hành trình, là tất cả người tu hành địch nhân.

Bởi vì tu hành chính là vì có thể đánh vỡ trời buộc, siêu thoát chúng sinh, chương không vận mệnh của mình. Từ ý nào đó mà nói, tu hành, chính là hi vọng.

Nhưng này niệm tam sinh con đường, lại là sống sờ sờ tan vỡ hi vọng, cao cao tại thượng, so với thần linh đều càng thêm đáng sợ. Bởi vì ít nhất trước mắt Chư Thần ẩn lui, chưa từng can thiệp nhân gian vận mệnh.

Mà niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi, lại là tan vỡ tất cả mọi người tu hành hi vọng, chương duyên sinh diệt, một lời đoạn sinh tử, một câu quyết vận mệnh. Thiên địa chúng sinh, đời đời kiếp kiếp, đời đời sống sờ sờ, cũng bị nhét vào niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi bên trong, không được siêu thoát.

Nếu là không có người tu hành, có lẽ cái này chính là chân chính công bình chi đạo. Nhưng chỉ cần có người tu hành, có lập chí đánh vỡ trời buộc, siêu thoát chúng sinh, chương không chính mình vận mạng người tu hành tồn tại, kia niệm tam sinh chính là tất cả người tu hành địch nhân, là trong thiên địa lớn nhất u ác tính.

Vô thần minh bạch điểm này, Lâm Hoang cũng minh bạch, Nhân giới chư thánh đô minh bạch, cho nên trong lòng có nghi vấn, không biết niệm tam sinh tại sao lại đột nhiên bạo phát đi ra, hấn như vậy con đường, nhất định là Nhân giới u ác tính, cái đích cho mọi người chỉ trích, thiên địa không để cho.

Niệm tam sinh làm sao dám cứ như vậy công khai bộc lộ ra, chẳng lẽ vèn vèn chỉ là bởi vì muốn cùng Lâm Hoang Lục Đạo Luân Hồi nghiệm chứng một phen?

Nhân giới chư thánh không rõ, niệm tam sinh lại là minh bạch, bởi vì Lục Đạo Luân Hồi của hắn đã đến thời khắc quan trọng nhất, ngàn năm không có tiến thêm, bởi vì hắn lo lắng, hắn sợ hãi. Lục Đạo Luân Hồi sống sờ sờ biến thành tam sinh Luân Hồi, hạ một đạo, hắn không dám đụng vào.

Không chỉ là hắn, toàn bộ Luân Hồi đạo tràng các thời kỳ đạo chủ, đều vây ở một bước này, không dám vượt qua.

Nếu như không có Lâm Hoang, không có kiến thức đến Lâm Hoang vì trong nội tâm nói, dừng cảm tiến tới Đại Dũng khí, đại khí phách, niệm tam sinh có lẽ sẽ cùng Luân Hồi đạo tràng các thời kỳ đạo chủ đồng dạng, khốn thủ một bước này, không dám tiến lên trước.

Nhưng chính là bởi vì kiến thức Lâm Hoang Đại Dũng khí, đại khí phách, cho nên niệm tam sinh minh bạch, mình và Luân Hồi đạo tràng các thời kỳ đạo chủ khiếm khuyết chính là cái gì.

Chính là này Đại Dũng khí, đại khí phách.

Niệm tam sinh sát phạt quyết đoán, không muốn ôm một cái xa không thể chạm mộng tưởng, khốn thủ cả đời. Kiến thức Lâm Hoang Đại Dũng khí, đại khí phách, niệm tam sinh giờ khắc này ném lại sinh tử, nghiệm chứng mình nói.

Không thể oanh oanh liệt liệt sinh, liền oanh oanh liệt liệt chết.

Luân Hồi đạo tràng trầm mặc quá lâu, là thời điểm chán kinh thiên địa, để cho thế nhân đều rõ ràng ta nói, để cho chúng sinh đều rõ ràng ta ý!

Dù cho vì thế cùng người trong thiên hạ là địch, nhưng cái này chính là đạo của hắn, là Luân Hồi đạo tràng nói, bọn họ lựa chọn đạo này đó, như vậy chính là cùng người trong thiên hạ là địch, thì như thế nào.

Đạo chỗ, mặc dù ngàn vạn người, ta quyết rồi.

Lâm Hoang trong nội tâm rung động, bỗng nhiên đã minh bạch niệm tam sinh tâm ý, thở dài một tiếng, ngừng tay, mặc cho từng mảnh từng mảnh Thanh Đồng xiềng xích đem chính mình một mực trói buộc, mực quang băng Lãnh Vô Tình, nhìn về phía kia đoạn thủ chương, gật gật đầu, "Mà thôi. Liền để ta tự mình chứng kiến người nói, quyết tâm của người, niềm tin của người."

Kia đoạn thủ chương ở trong không nhẹ nhàng xoay tròn, Lâm Hoang thấy được ba cái niệm tam sinh thân ảnh tại trong lòng bàn tay, đồng thời há miệng, ngời sáng, đối với Lâm Hoang nhẹ nhàng cúi đầu.

Trong lòng bàn tay, luân bàn khẽ động, đen kịt bên trong bỗng nhiên gãy dựa xuất một thân ảnh, hình thể đáng đáp, hoàn mỹ vô cùng, tựa như thần linh, lơ mơ chính là niệm tam sinh bộ dáng, tọa trấn lòng bàn tay, thân quang nổi lên, trong lòng bàn tay con mắt liền trong chớp mắt nhiều một phen linh động, uy nghiêm, dường như sống lại.

Một cái mệnh môn thanh âm vang lên Chư Thiên vạn giới, "Ta thành thần. Tắc Thiên Địa chúng sinh đều nhập Luân Hồi!"

"Ta thành thần. Thiên địa chúng sinh lấy kiếp này cầu kiếp sau!"

"Ta thành thần. Mỗi người có thể thành thần!"

Ầm ầm ầm!

Giờ khắc này, niệm tam sinh nói, niệm tam sinh tín niệm, trắng trợn, lướt vẩy Chư Thiên, thiên địa chúng sinh cũng có thể nghe được này mệnh môn thanh âm, trong nội tâm kinh hãi, không dám tin.

Có vô số hai mắt quang trong chớp mắt phóng đến Nhân giới, mạnh mẽ mực quang, khủng bố ý niệm, thậm chí bóp méo Vực Ngoại Tinh Không, che đầy Nhật Nguyệt, toàn bộ Nhân giới bỗng nhiên trở nên vô cùng an tĩnh, chỉ có niệm tam sinh mệnh môn ý niệm, quanh quẩn thương khung.

Lâm Hoang mực quang ngưng trọng, thở dài một tiếng, "Niệm tam sinh, người nói, niềm tin của người, ta cảm nhận được. Đích thực là vô địch nói, vô địch tín niệm. Đáng tiếc, đáng tiếc."

Hai tiếng đáng tiếc, Lâm Hoang lần nữa xuất thủ, hắn có thể cho niệm tam sinh thi triển hết sở học, viết con đường, nhưng tuyệt đối sẽ không dùng tư vong của mình tới thành tựu niệm tam sinh Đại Đạo.

Tuy niệm tam sinh Đại Đạo, đích thực là vô địch chi đạo, làm cho người ta thán phục.

Mới vừa ra tay, Lâm Hoang liền trong nội tâm ngưng tụ, khẽ di một tiếng, ngừng tay.

Bởi vì giờ khắc này, không cần hắn động thủ, kia Chư Thiên quy tắc hiển hóa ra tới Thanh Đồng xiềng xích liền từng khúc nổ tung, mạnh mẽ lực lượng trong chớp mắt bạo phát, lôi cuốn lên, cuộn đảo mà quay về, hướng về kia đoạn thủ chương xung phong liều chết mà đi.

"Phản phê? !"

Nhân giới chư thánh đồ kinh sợ, nhin không được nghen ngào kêu lên.

Đích xác một màn này cực kỳ giống phản phệ, rốt cuộc niệm tam sinh đạo thật đáng sợ, quá kinh khủng, quả thực là thiên địa không để cho, chúng sinh không để cho, cưỡng ép thi triển, tất nhiên sẽ có đại kiếp nạn, đại phản phệ.

Lâm Hoang đồng tử co rút lại, hần từng có trực diện thần linh kinh lịch, đối với thần linh khí tức so với ở đây chư thánh đồ càng thêm hiểu rõ, lúc này hần rõ ràng cảm nhận được một tia thần linh khí tức, trong nội tâm chấn kinh.

Àm âm âm!

Thiên không rạn nứt, tầng mây buông xuống, toàn bộ Nhân giới bỗng nhiên bóng mờ hiển hiện, chợt bắt đầu khuếch trương, co rút lại, phảng phát lạnh run, về phần Nhân giới chúng sinh đều là không chịu nổi gánh nặng, quỳ rạp trên đất, đầu cũng không dám giơ lên, tuy không biết chuyện gì xảy ra, nhưng bọn họ lại có thể cảm nhận được một cỗ mạnh mẽ, không thể trái nghịch khí tức bỗng nhiên hàng lâm.

"Đây là thần phạt?!"

Già Diệp la thất thanh, còn lại chư thánh cũng là sắc mặt khó coi, tại cổ hơi thở này, uy nghiêm, chỉ có thể lui lại xa xa, lần đầu tiên biết thần linh uy nghiêm, không để cho tiết độ.

Lâm Hoang hít sâu một hơi, không có lui lại, cái eo thẳng tắp, đứng chấp tay, ánh mắt nhìn hướng lên bầu trời chỗ sâu trong, một vòng khuôn mặt ám kim sắc như ảm như hiện, băng Lãnh Vô Tình, xuất hiện thiên không.

"Cấm kỵ!"

"Tiết độ!"

"Chết!"

Ba tiếng rơi xuống, đây là thần phạt!

PS: Chương 1: Đến, cầu cất chứa, cất chứa, cất chứa!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 165: Cử giáo chống đỡ thần!

Àm âm âm!

Trong truyền thuyết thần phạt đến thế gian, Chư Thiên vạn giới tổng cộng kinh sợ! Đây là từ khi mười vạn năm trước trăm thánh cách thiên sau khi lần đầu tiên xuất hiện thần linh bóng dáng. Lâm Hoang lần trước trực diện bất quá là thần linh tại vô số năm trước chảy xuống một chút tàn niệm phân thân, mà bây giờ cao cao tại thượng, một lời Thẩm Phán chính là chân chính thần linh.

Lâm Hoang không biết lần này xuất hiện ở thiên không chỗ sâu ám kim sắc gương mặt đến tột cùng là thần linh bản tôn, hay là thần linh phân thân, thậm chí phân biệt không ra là kia Tôn Thần linh, nhưng khủng bố uy áp, làm cho người ta chấn kinh.

Đó là đủ để sập vạn đạo lực lượng, Chư Thiên quy tắc đều muốn bị run rẩy, thiên địa chúng sinh đều muốn hơi bị khuất phục, đây là thần linh.

Thần linh, thần linh!

Chư Thiên vạn giới, vô số tộc đàn, hàng tỉ vạn chúng sinh người tu hành mục tiêu cuối cùng. Có người nói thánh nhân, đều vì kiến hoi. Nhưng chỉ có thấy tận mắt nhận thức thần linh uy nghiêm, mới biết được không thành thần hết thấy đều vì kiến hoi.

Tại thần linh uy áp trước mặt, mạnh mẽ như vô thần, ngạo như kiêu Thương Sinh đều là tâm linh trầm trọng, không dám nhìn thẳng thần linh uy nghiêm, không cần quá nhiều nói năng rườm rà, chỉ cần thấy được những Nhân giới này ngày xưa cao cao tại thượng đại thánh, tại thần linh trước mặt cúi đầu xuống, liền biết thần linh đến cùng đến cỡ nào cường đại.

Lâm Hoang nỗ lực thẳng tắp cái eo, ngẩng đầu ưỡn ngực, mục quang lấp lánh, nắm chắc chân thật, điên cuồng Mô Nghi thần linh đủ loại khí tức, rất có sở ngộ, phả một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, lui lại ba bước, thân thể thiếu chút nữa phá toái.

Thần linh, không để cho tiết độc.

Dù cho chỉ là nhìn coi đến một chút thần linh chân thật huyền bí, liền để cho Lâm Hoang trong chớp mắt trọng thương.

"Không thể biết, không thể chống đỡ, không thể nói."

Lâm Hoang thấp giọng thì thảo, đại khẩu ho ra máu, thế nhưng trong mắt lại là hưng phấn vô cùng, không sợ không sợ, chặt chẽ nhìn lên bầu trời chỗ sâu ám kim sắc gương mặt, trong đôi mắt chảy ra máu tươi, đây là bị thần linh uy nghiêm chỗ áp bách.

Niệm tam sinh hít sâu một hơi, biến hóa kia đoạn thủ chương từng khúc chôn vùi, kêu lên một tiếng khó chịu, một lần nữa rơi xuống đất, biến thành ba cái niệm tam sinh, ngửa đầu nhìn lên bầu trời chỗ sâu ám kim sắc gương mặt, không sợ không sợ, cười lớn một tiếng, "Rất tốt! Thần linh cũng phải kiêng kị con đường của ta, rất tốt, rất tốt. Cuộc đời này không uổng công!"

Đối mặt thần linh, niệm tam sinh lúc này thể hiện ra vô địch Phong Thái, làm cho người ta thán phục. Nhân giới chư thánh trong nội tâm đều là hết sức bội phục, chính là Lâm Hoang cũng không khỏi gật gật đầu, trong lòng có chiến ý lên.

Hắn tu hành nửa đời, vì cái gì mà có thể sừng sững đỉnh núi, bao quát chúng sinh, đây là từng cái người tu hành, từng cái đại thánh đồ tha thiết ước mơ sự tình.

Lúc này niệm tam sinh mặc dù mới đến giữa sườn núi, nhưng lại kinh động thần linh, đây là hạng gì kiêu ngạo, hạng gì vinh hạnh. Nếu như thay đổi những người khác, có lẽ thấy được thần linh đến thế gian, trong nội tâm chỉ có sợ hãi, sợ hãi.

Nhưng niệm tam sinh lại là chiến ý nổi lên, dù cho biết rõ trực diện thần linh, chỉ có vừa chết, nhưng bởi vì cái gọi là đã sớm sáng tỏ, tịch có thể chết. Niệm tam sinh ném lại sinh tử, phóng ra Luân Hồi đạo tràng các thời kỳ đạo chủ cũng không dám phóng ra một bước kia, thành tựu tự mình, mình ngộ con đường, đây là đại hi vui mừng, đại thành tựu.

Mặc dù đã chết, trong lòng cũng là vui sướng vạn phần.

Hùng hồn chịu chết, thông dong bị ca, niệm tam sinh lúc này bày ra Phong Thái, làm cho người ta tâm gãy.

"Có thể khiến thần linh vì ta giáng tội, để cho chúng sinh vì ta đưa đám ma. Thật sự là, không thắng mừng rồi." Niệm tam sinh cười một tiếng dài, bước chân đạp mạnh, đối mặt thần linh, không sợ không sợ, quay đầu nhìn về phía một bên mình thân niệm tam sinh.

"Đạo hữu, có thể nguyện đi trước một bước?"

Mình thân niệm tam sinh yên lặng gật đầu, không nói lời nào, bỗng nhiên giẫm chân tại chỗ, ngất trời, dương tay, đối với thiên không chỗ sâu ám kim sắc gương mặt đánh giết xuất một kiếm.

Kịch liệt thiêu đốt, lực lượng kinh khủng,

Cực hạn thăng hoa, tựa như Thần Long Tường Không, Đại Bàng giương cánh, viết cả đời tín niệm, dứt khoát con đường.

Một kiếm đâm thần linh.

Thần linh không nói gì, đột nhiên trợn mắt, vô tận uy nghiêm trong chớp mắt, tan vỡ quy tắc, thiên không sụp đổ, mình thân niệm tam sinh trường kiếm trong tay từng khúc nổ tung, vô thanh vô tức, cả người đều ở đây liếc một cái, hóa thành bột mịn.

Đại âm hi thanh âm, Đại Đạo vô hình. Thần linh Thuần này đang lúc biến hiện ra tới lực lượng, làm cho người ta chấn kinh không nói gì.

Niệm tam sinh mục quang ngưng trọng, ổng tay áo hất lên, ngược lại nhìn về phía yêu thân niệm tam sinh, từ từ cúi đầu, "Đạo huynh, thỉnh chịu chết!"

Yêu thân niệm tam sinh gật gật đầu, gào to một tiếng, giơ tay, nắm tay, đối mặt thần linh, cũng phải ngang nhiên huy quyền.

Vô thanh vô tức, thần linh bày ra lực lượng quả thực là nghe rộn cả người, đại thánh tại thần linh trong mắt, cũng cùng kiến hôi hoàn toàn giống nhau, chỉ là liếc một cái, yêu thân niệm tam sinh liền trong chớp mắt tan vỡ, hóa thành một chút tàn huyết, rơi vào niệm tam sinh trong tay.

Niệm tam sinh không nói lời nào, nhìn nhìn lòng bàn tay, bóng loáng trong như gương trong lòng bàn tay, lúc này nhiều một cái lực sắc luân bàn, toàn là một màu viết yêu, toàn là một màu viết mình.

Niệm tam sinh cười lớn một tiếng, đưa tay run lên, kia trong lòng bàn tay lực sắc luân bàn liền trong chớp mắt rời khỏi tay, biến ảo thiên không, thấy gió liền dài, bất quá trong thời gian ngắn liền có tiêu sơn lớn nhỏ. Tàn mắt ra khiếp người tâm hồn lực lượng.

Thiên không chỗ sâu ám kim sắc gương mặt đột nhiên tại cái trán mở ra một mai mắt dọc, mặt không biểu tình, nhưng tất cả mọi người cũng có thể cảm giác được Thần phản nộ, "Tiết độc! Chết!"

Vừa nói xong, một đạo thần quang từ cái trán mắt dọc bên trong kích phát ra, trong chớp mắt rơi vào niêm tam sinh trên người, hùng hực liệt hỏa, trong chớp mắt mất tiêu đột.

Niêm tam sinh trở tay một chưởng vỗ vào lồng ngực của mình, linh hồn xuất khiếu, thần thể phá toái, hóa thành toàn là một màu, rơi vào trong hư không lục sắc luân bàn bên trong, nhẹ nhàng xoay tròn, thành tựu một chữ, viết người.

"Tới, tới, tới! Đạo chỗ, mặc dù ngàn vạn người, ta quyết rồi! Mặc dù thần linh đến thế gian, ta quyết rồi!"

Niêm tam sinh khí thể càng tăng vọt, khí độ phi phàm, hùng hồn thông dong, không sợ không sợ, trở tay vừa rơi xuống sau đầu, toàn bộ linh hồn đều rơi vào kia bên trên bầu trời lục sắc luân bàn bên trong, thành tựu toàn là một màu, vận vẹo biến hóa, viết hồn!

Thân hóa luân bàn, niêm tam sinh đây là lấy tính mạng chiến đấu, lấy mệnh thành đạo.

Lâm Hoang hơi bị thần phục, đối với niêm tam sinh hóa thành luân bàn, há miệng cúi đầu, biểu thị chính mình kính trọng. Chư thánh cũng là trong lòng chấn động, khó có thể miêu tả.

Cái gọi là cố chấp, cái gọi là cửu chết không hối tiếc. Nhưng chư thánh trong lòng tự hỏi, thật muốn đổi một tình huống như vậy, lại có mấy cái có thể như niêm tam sinh như vậy, dù cho trực diện thần linh, dù cho trực diện tử vong, cũng cố chấp dứt khoát, hùng hồn thông dong, lấy thân chịu chết, chỉ vì thành tựu chính mình con đường.

"Đây mới là ta bồi trung người phong phạm, mặc dù ngàn vạn người, ta quyết rồi. Mặc dù thần linh đến thế gian, ta quyết rồi."

Lâm Hoang thở dài một tiếng, tâm linh chịu tẩy lễ, hần tuy vẫn cảm thấy chính mình dừng cảm tiến tới, không sợ sinh tử, thế nhưng lúc này tận mắt nhìn thấy niêm tam sinh tuần đạo, đây mới chân chính chấn động.

Hắn gặp qua Phong Đạo vì đạo tuần đạo, nhưng lúc đó hắn chỉ là có chút cảm xúc, rốt cuộc niềm tin của Phong Đạo tuy để cho hắn thần phục, thế nhưng thực lực lại là không cách nào làm cho hắn động dung.

Trắng ra mà nói, người nhìn thấy một cái kiến hồi tuần đạo, mặc dù có cảm xúc, nhưng cuối cùng so ra kém nhìn thấy một người khác tuần đạo, càng thêm chấn động.

Niêm tam sinh lúc này cử động, có thể nói là tại Nhân giới chư thánh trong nội tâm để lại không thể bị phai mờ ấn tượng, để cho Nhân giới chư thánh trong nội tâm đại chấn, đủ loại ý nghĩ, liên tiếp, cuối cùng chỉ có thể hóa thành thờ dài một tiếng, đối với phía trên không trung kia lục sắc luân bàn, từ từ cúi đầu.

Mọi người bái không phải là niêm tam sinh thực lực, mà là tín niệm của hắn, hắn thông dong, hắn cố chấp, mặc dù cửu chết không hối tiếc con đường.

Ầm ầm ầm!

Phong Vân xao động, thần linh giận quá, vô tận thần quang trùng điệp đánh giết tại lục sắc luân bàn bên trong, một đạo to và dài kim sắc xiềng xích trong chớp mắt phách không, quấn quanh tại lục sắc luân bàn, hùng hực liệt hỏa dâng lên, đó là Đại Đạo chi hỏa, thần linh chi hỏa.

"Tới, tới, tới! Đã sớm sáng tỏ, tịch có thể chết! Không cần trầm mặc, không cần trầm mặc!" Niêm tam sinh sừng khoái thanh âm quanh quẩn, Luân Hồi đạo tràng bên trong bỗng nhiên truyền ra thờ dài một tiếng, có chút phiền muộn, có chút phẫn nộ, nhưng càng nhiều hơn là kiên quyết.

"Mà thôi, mà thôi. Si nhi, Si nhi! Ta liền cùng ngươi một chỗ nhập Luân Hồi này thì như thế nào!"

Một tiếng thờ dài, Luân Hồi đạo tràng bên trong bỗng nhiên cho ra một thân ảnh, chính là trên một đời luân hồi đạo chủ, không vui không buồn, chấp tay trước ngực, đủ loại thần quang lóe sáng, ném ra cửu chiếc trắng noãn hải cốt, đó là Luân Hồi đạo tràng các thời kỳ đạo chủ tọa hóa di hài, phóng lên trời, hóa thành toàn là một màu, rơi vào lục sắc luân bàn bên trong.

"Đưa tổ sư!" Luân Hồi đạo tràng bên trong bỗng nhiên thanh âm lớn lên, vô số đệ tử khoanh chân cố định, cao giọng tụng niệm, đủ loại trắng noãn ánh sáng dừng mãi vào kia toàn là một màu bên trong, vận vẹo biến hóa, rốt cục hóa thành một chữ, viết thân!

Ầm ầm ầm!

Lục sắc luân bàn đột nhiên bành trướng mười vạn lần, Cao cư thương khung, tựa như Liệt Nhật, từ từ vừa chuyển, lực lượng kinh khủng, kinh thiên động địa, quấn quanh tại ở trên kim sắc xiềng xích từng khúc tan vỡ.

Đây không phải niêm tam sinh một người tuần đạo, mà là Luân Hồi đạo tràng các thời kỳ đạo chủ quyết chí thế không thay đổi tín niệm, lúc này phóng lên trời, cửu giáo chống lại, vô số thay lý tượng, vô số thay tín niệm, dung luyện cùng một chỗ, rốt cục tại lục sắc luân bàn phía trên, viết xuống một cái thần chữ.

Mạnh mẽ lực lượng, phách tuyệt Chư Thiên, giờ khắc này tất cả mọi người tựa hồ cũng đã minh bạch niêm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi, Luân Hồi đạo tràng tuân theo vô số năm con đường, tại sao lại Chư Thần không để cho, thiên địa không để cho, chúng sinh không để cho.

Đây là muốn lấy một đạo thay thế vạn đạo, không chỉ là chúng sinh Chư Thiên, chính là cao cao tại thượng thần linh, cũng phải bị này một Đại Đạo trói buộc.

"Lục Đạo Luân Hồi. Lục Đạo Luân Hồi. Hào một cái Lục Đạo Luân Hồi." Lâm Hoang thở dài một tiếng, tâm tình ba động, thiếu một ít liền không nhịn được thốt ra ta không bằng.

Rốt cuộc Lâm Hoang Lục Đạo Luân Hồi tuy mạnh mẽ, thế nhưng so với Luân Hồi đạo tràng vô số thay đạo chủ, trải qua vô tận thời gian đánh mổ ra Lục Đạo Luân Hồi, còn có rất nhiều khuyết điểm nhỏ nhất.

Lâm Hoang tâm thần chấn động, cưỡng ép kềm chế tâm linh của mình, hắn biết mình tuyệt đối không thể dao động, niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi tuy mạnh mẽ, thế nhưng không phải của hắn nói.

Lâm Hoang hăm vào kịch liệt giãy dụa bên trong, thủ đạo chỉ lộ khó khăn, tại niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi xúc động, đột nhiên bạo phát, đây là đại kiếp nạn, cũng là đại cơ duyên.

Ầm ầm ầm!

Thiên không chỗ càng sâu, bỗng nhiên một cái càng thêm to lớn ý niệm dâng lên, "Này nói, ta, không để cho!"

Nói sao làm vậy, một trương che khuất bầu trời đại thủ bỗng nhiên rơi xuống, dùng sức vỗ, đánh vào lục sắc luân bàn phía trên, oanh một tiếng, có thể chống lại Chư Thiên vạn đạo lục sắc luân bàn, trực tiếp bị đánh được chia năm xẻ bảy, dư thế không giảm, bàn tay kia tiếp tục rơi xuống, trùng điệp nhấn một cái, toàn bộ Luân Hồi đạo tràng, mấy chục vạn đệ tử trong chớp mắt bị gạt bỏ.

Xung hung vô số năm Luân Hồi đạo tràng trong chớp mắt bị phá hủy, chỉ còn lại một cái khung bố Đại Thủ Ấn lưu lại đại địa, làm cho người ta kinh hãi.

PS: Đây là Canh [2]. Trước mười hai giờ còn có. Cầu cất chứa, cất chứa, cất chứa!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 166: 5 đế Đại Thủ Ấn

PS: Canh [3] hoàn tất. Chín ngàn chữ đăng, cầu đề cử, cất chứa!

"Đáng giá không? Vạn năm cơ nghiệp công dã tràng."

Già Diệp bỗng nhiên một tiếng thở dài, ngữ khí cô đơn. Tuy hắn cùng với niệm tam sinh không tính quen thuộc, thế nhưng thô từ hô bì, xót đồng loại. Tận mắt thấy một đời đại thánh như vậy bị gạt bỏ, Luân Hồi đạo tràng vạn năm cơ nghiệp công dã tràng, không khỏi có chút thổn thức.

Nhân giới còn lại chư thánh không nói chuyện, chỉ là ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời.

Kia đột nhiên xuất hiện đại thủ, mạnh mẽ vô cùng, một chương tan vỡ niệm tam sinh thậm chí toàn bộ Luân Hồi đạo tràng vài vạn năm lý niệm, quả thật làm cho người ta chấn kinh.

"Vừa thấy Thần Chủ Đạo Thành Không, nguyên lai người ta, cũng chỉ là kiến hôi." Vô thần có chút vô lực, hắn thành tựu đại thánh nhiều năm, cầm giữ vô thượng đạo tràng, biết rất nhiều bí ẩn, vừa rồi đáng sợ kia ý niệm, khung bố đại thủ, tất nhiên là Thần Chủ xuất thủ không thể nghi ngờ, chỉ là không biết là vị nào Thần Chủ.

Thần Chủ, chúng thần chỉ chủ, chân chính sừng sững tuyệt đỉnh sinh linh, tuy là đại thánh cũng chỉ có thể nhìn qua nó bóng lưng, mong muốn mà không thể thành.

Hồng Thiên không có có nhiều như vậy cảm khái, mục quang khê động, rất muốn xuất thủ cướp đoạt bị đánh nát lục sắc luân bàn, Luân Hồi đạo tràng vài vạn năm tín niệm ngưng tụ thành của quý, nếu có được đến, tất nhiên có thể tế luyện thành Vô Thượng Thần bảo.

Bất quá so với việc cướp đoạt kia lục sắc luân bàn, Hồng Thiên càng muốn giết chết Lâm Hoang, mục quang chớp động, hắn đã phát giác được tâm thần của Lâm Hoang thất thủ, trong nội tâm khê động, ngang nhiên xuất thủ.

"Lâm Hoang! Chết!"

Hồng Thiên khê động, trong chớp mắt để cho Nhân giới chư thánh phục hồi tinh thần lại, đã trải qua niệm tam sinh này than thở kết thúc, chư thánh đồ có

chút hứng thú hết thời, không có tâm tình cùng Lâm Hoang lại dây dưa tiếp.

Vô thần gật gật đầu, "Chư vị, ra tay đi. Đã trấn áp Lâm Hoang, lão đạo ta muốn bế quan ngàn năm. Không thành thần, người ta cuối cùng kiến hôi!"

Thiên thần học viện Viện Trưởng gật gật đầu, hiện tại không có cùng Lâm Hoang giao thủ qua chỉ có hấn và vô thần. Cùng vô thần tâm tư đồng dạng, bây giờ thiên thần học viện Viện Trưởng cũng là tâm thần chấn động, hứng thú hết thời, cảm thấy tiếp tục cùng Lâm Hoang dây dưa tiếp, không có ý nghĩa gì.

Bọn họ tự cho là đứng đại thánh, coi trời bằng vung, nhưng nói cho cùng, không thành thần, cuối cùng chỉ là kiến hôi.

Như niệm tam sinh, Luân Hồi đạo tràng như thế nào? Vài vạn năm tín niệm, vài vạn năm cơ nghiệp, kết quả là, hay là đánh không lại thần linh một chương, đủ loại mộng tưởng, đứt khoát tín niệm, cả đời con đường, tất cả đều là công dã tràng.

Lâm Hoang chấn động càng lớn, bởi vì niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi cùng hấn con đường sao mà tương tự, tuy này Lục Đạo không kia Lục Đạo, nhưng không thể không nói ở đây chư thánh bên trong. Lâm Hoang chịu chấn động lớn nhất.

Tâm thần có chút phiêu hốt, đối mặt Hồng Thiên đột nhiên xuất thủ, Lâm Hoang nhất thời không xem xét kỹ, đã trúng một quyền, lui lại một bước, ho ra một ngụm máu tươi, mục quang ngưng tụ, đề xuống trong lòng đủ loại tâm tình.

Gào to một tiếng, Lâm Hoang mục quang băng Lãnh Vô Tình, thành thần chí tâm kiên cố hơn định, giờ tay, nắm tay, đại khai đại hợp, bá liệt vô song.

Một quyền oanh, quyền chưa đến, đáng sợ quyền ý liền để cho Hồng Thiên đại khẩu ho ra máu, nghẹn ngào thét lên, "Chư vị, nhanh chóng xuất thủ!"

Vô thần mặt không biểu tình, thân hình vừa chuyển, đã rơi xuống Lâm Hoang sau lưng, đánh ra một chương.

Đây là Duy Ngã Độc Tôn tay, vô thượng đạo tràng trấn phái tuyệt học, hết thủy tinh túy, chân lý, đều ở chỉ tôn vô thượng bốn chữ bên trong. Vô thần một chương đánh ra, đem Duy Ngã Độc Tôn khí thế đánh cho phát huy tác dụng vô cùng, thuyết minh chỉ tôn vô thượng bốn chữ chân lý, động tĩnh trong đó, tựa như Đế vương, miệng vàng lời ngọc, Càn Khôn độc đoán.

Lâm Hoang không nói chuyện, trở tay đánh ra một quyền, cùng vô thần chạm vào nhau, hai người thân thể đều là một hồi, sau đó bỗng nhiên tách ra, mặt không biểu tình, bước chân đạp mạnh, liên tục chém giết, bất quá trong nháy mắt, hai người đối đầu mười vạn, lúc này mới từng người tách ra,

Đứng thẳng hừ không, ai cũng không nói gì ý tứ.

Thiên thần học viện Viện Trưởng thở dài một tiếng, nhúng tay đi vào, giương một tay lên, chính là được xưng thiên thần tuyệt học Phong Thần ấn! Đây là thiên thần học viện Tuyệt Học Trấn Giáo, được xưng một ấn có thể Phong Thần, mặc dù có chút khuếch đại, nhưng tuyệt đối là chấn kinh vạn giới tuyệt học.

Lâm Hoang không sợ hãi, trầm mặc mà chống đỡ, chứng kiến niệm tam sinh vẫn lạc, Luân Hồi đạo tràng gập bở, ở đây chư thánh ai cũng không còn nói chuyện tâm tình, không tiếng động chém giết, nhưng càng thêm hung mãnh.

Thiên thần học viện Viện Trưởng vừa mới đánh ra một cái Phong Thần ấn, Lâm Hoang bước chân đạp mạnh, dương tay bỏ quyền, dốc sức, chính là Lục Đạo Luân Hồi thần quyền.

Ầm ầm ầm!

Hai người chém giết, lực lượng kinh khủng có thể di sơn đảo hải, trong chớp mắt bạo phát, nhân Diệt Tinh Thần, hai người kêu lên một tiếng khó chịu, từng người lui lại một bước, Lâm Hoang trong nội tâm ngưng tụ, hai tay đột nhiên hợp lại, lực áp thương khung, đem kiếm Thương Sinh bỗng nhiên đánh giết xuất một kiếm, ngăn tại ngực trước.

Một kiếm chưa, vô thần đã vô thanh vô tức xuất hiện ở trên đỉnh đầu Lâm Hoang, ầm ầm một quyền, Long Hổ hiện ra, phong vân dừng động, quyền phong bên trong, Định Đỉnh Can Khôn, trấn áp núi sông, tru diệt loạn tặc khí phách!

Đây là vô thần nói, vô thần tín niệm.

Năm đó vô thượng đạo tràng vốn là từ cuối cùng mặc cho hoàng thất diễn biến mà đến, đủ loại tuyệt học đều tràn ngập hoàng đạo ý niệm, vương đạo, bá đạo, kì đang tương hợp.

Thậm chí cho tới bây giờ, vô thượng đạo tràng đạo chủ như cũ bảo lưu lấy cái nào đó Đại Thế Giới hoàng thất danh nghĩa, mỗi mặc cho đạo chủ tiếp nhận trước, cũng phải đi vì hoàng ba mươi năm, thế ngộ Đế Hoàng tâm tính, tài năng nắm giữ vô thượng đạo tràng đủ loại tuyệt học.

Một quyền rơi xuống, Lâm Hoang hừ lạnh một tiếng, không thêm để ý chút nào, hít sâu một hơi, trở tay, Già Thiên!

Oanh!

Hai người quyền chương tương giao, quét ngang khắp nơi, Lâm Hoang dưới chân vừa lui, vô thần đứng lý không cho người, từng bước ép sát, được trên nước, chính là cuồng Phong Bạo mưa đồng dạng công giết.

"Ngũ Đế Đại Thủ Ấn!"

Vô thần bỗng nhiên mở miệng một tiếng, trong ánh mắt bình tĩnh vô tình, nhìn không đến nửa điểm tâm tình ba động, trở tay một chưởng rơi xuống, như ngọc ngọc ti đóng dấu chồng, thiên mệnh sở quy.

"Một chưởng này gọi thánh chỉ đến!"

Vô thần thanh âm chưa tới, một chưởng đã đánh giết đến Lâm Hoang mặt.

Lâm Hoang gật gật đầu, mình bạch vô thần ý tứ. Hắn đây là tự cho là Lâm Hoang khó tránh khỏi kiếp nạn này, cho nên mới báo ra công pháp của mình, để cho Lâm Hoang có thể chết mà nhắm mắt.

Một cái thánh chỉ đến, vô thần đánh ra thiên mệnh sở quy khí thế, hoàng gia chính thống, đại nghĩa trên tay, ngọc tỷ đóng dấu chồng, thánh chỉ vừa đến, chính là Lôi Đình mưa móc, đều là quân ừ.

Đế Hoàng ý chí, tại đây một cái thánh chỉ đến, bày ra được phát huy tác dụng vô cùng, quả thực là vô pháp có thể kháng cự.

Lâm Hoang hít sâu một hơi, đánh giết xuất Lục Đạo Luân Hồi thần quyền, mạnh mẽ cường ngạnh đụng, nghịch sửa núi sông, ngăn lại một chưởng này, tâm thần chấn động, đại khẩu ho ra máu.

Vô thần đồng tử co rút lại, Nhãn Mâu đứng đấy, không giận tự uy, tiến lên trước một bước, lại là một chưởng, "Tru cứu tộc!"

Đây là vô thần nói, vô thần tuyệt học. Mỗi một chiêu mỗi nhất thức đều đạo quá Đế Hoàng uy nghiêm, thiên mệnh ý chí. Tương đồng Ngũ Đế Đại Thủ Ấn trung tuyệt chiêu, thánh chỉ đến bất quá là thức mở đầu, một cái này tru cứu tộc mới thật sự là sát chiêu.

Một chiêu đánh giết, quả thực là mạnh mẽ nghịch thiên, uy áp tâm linh, khuất phục thiên địa.

Lâm Hoang tâm linh một cái hoảng hốt, thiếu chút nữa bị vụn vụn tâm linh, cho là mình thật sự là loạn thần tặc tử, mỗi người được mà tru chi, hai tay một quán, liền thiếu chút tiếp thánh chỉ, phụng tru cứu tộc ý chí.

Bất quá Lâm Hoang cuối cùng tâm linh kiên định, lập tức phục hồi tinh thần lại, thuận thế thực hiện, mở ra tay sờ một cái, đánh ra một cái kiếm chỉ, lưu loát kiếm khí, trong chớp mắt phóng lên trời, xé rách hư không, ngăn lại một kích này.

Một kích đánh ra, Lâm Hoang hít sâu một hơi, không hề lui bước, hai tay mãnh liệt ra quyền, trong nháy mắt đang lúc đánh giết xuất ba ngàn quyền.

Vô thần mặt không biểu tình, dưới chân đạp mạnh, "Xa tiểu nhân!"

Vô thanh vô tức, thế nhưng Lâm Hoang cùng vô thần ở giữa cự ly trong chớp mắt biến hóa, rõ ràng thoát nhìn hay là chỉ có ba bước cự ly, nhưng này ba bước trong đó, lại là mãnh liệt đang lúc xuất hiện vô số hiện thân anh liệt, dùng ngòi bút làm vũ khí, một lời Bích Huyết, hóa thành cuộn cuộn đại nghĩa, hướng về Lâm Hoang đánh giết hạ xuống.

"Thân hiền thần!"

Vô thần tiến lên trước một bước, lại là một chưởng oanh, trong chớp mắt, vô tận sáng rực, Văn Hoa lấp lánh, phảng phất oanh mở lịch sử trường hà, vô số trong sử sách lưu danh sử xanh nhân vật tất cả đều hiện lên xuất ra, gia trì tại vô thần một chưởng này bên trong.

Oanh oanh liệt liệt, đây là trong lịch sử vô số hiện thân nghĩa sĩ muốn Dân Giàu Nước Mạnh bắt từ ý chí, vì chúng sinh mưu phúc chỉ, vì muôn đời khai mở thái bình. Như vậy tín niệm, quả thật chính là cuộn cuộn tình hình chung, nghiền ép hết thảy, đánh giết hết thảy loạn thần tặc tử!

Tại vô thần quyền, Lâm Hoang chính là loạn thần tặc tử.

"Khai mở ranh giới!"

"Định Sơn sông!"

Một hơi liên tục, vô thần lần nữa đánh giết hai chưởng, một chưởng hợp với một chưởng, Hỗn Nguyên Nhất Khí, vô số anh liệt gia trì tại trong lòng bàn tay của hắn, đánh ra Thiên Quân Vạn Mã khí thế, bảo vệ nhà Vệ quốc, mở mang bờ cõi, cuộn cuộn dưới móng sắt, nghiền ép hết thảy.

Vô thần hung mãnh, so với kiếm Thương Sinh còn muốn hung mãnh, quả nhiên không hổ là trước mắt thần bia bài danh ở dưới Hứa Trọng Nhất Vô Địch Đại Thánh.

Lâm Hoang mục quang chớp động, không sợ không sợ, gật gật đầu, liên tục đánh giết xuất ba ngàn quyền, đột nhiên thu tay lại, đứng chấp tay, khùng bó quyền kinh, liên miên một mạch, đánh vỡ Vạn Cổ, trấn áp Chư Thiên.

Vô thần kêu lên một tiếng khó chịu, lui lại một bước, khoe miệng tràn huyết, thần sắc nhàn nhạt, gật gật đầu, lại là một chưởng đánh giết hạ xuống.

"Thịnh phong thiện!"

Đây là Ngũ Đế Đại Thủ Ấn một chiêu cuối cùng, cũng là vô thần lĩnh ngộ Đế Hoàng tuyệt học tinh túy chỗ. Thiên Cổ Nhất Đế, Đế Hoàng Thánh Quân,

chỉ tôn vô thượng, cuối cùng tất nhiên hội phong thiện.

Có thể phong thiện Đế Hoàng, mới là Thánh Quân, mới là chỉ tôn, mới thật sự là chí cao vô thượng. Chỉ có dân tâm quy phục, mở mang bờ cõi, quốc thái dân an, khai sáng thịnh thế, mới có thể phong thiện.

Đây là các thời kỳ Đế Hoàng mong đợi nhất sự tinh, đây là một đời Thánh Quân sắc sỡ sử sách quang vinh, đây là Đế Hoàng tuyệt học tối cao chân lý, một chương đánh giết xuất.

Chúng sinh bá phục, không có quá vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế thanh âm quanh quẩn, một chương trong đó, tựa như trọng khai thịnh thế, không có biên phong nguyệt, vô số người kiệt xuất, Tiên hoa lấy gấm, liệt hỏa phanh du.

Lâm Hoang thở dài một tiếng, mục quang có chút mê ly, tựa hồ cũng hăm vào này hảo một bộ thái bình thịnh thế bức họa cuộn tròn bên trong, nhưng sau đó, Lâm Hoang vẫn kiên định gơ tay, nắm tay, khoan thai thở dài, "Bất quá, một hồi Luân Hồi!"

Vừa nói xong, Lâm Hoang đánh giết xuất Lục Đạo Luân Hồi thần quyền.

Ầm ầm ầm!

Lâm Hoang cùng vô thần từng người lui lại ba bước, thật lâu không động, vô thần đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, khuôn mặt có chút ảm đạm, gật gật đầu, "Rất tốt. Lâm Hoang, đạp thần bước thứ ba phía dưới, ngươi đã vô địch."

Long trời lở đất, chẳng ai ngờ rằng vô thần lại đột nhiên phun ra một câu nói như vậy, nhưng rất nhanh Nhân giới chư thánh đô trầm mặc, rốt cuộc vô thần lúc này đích thực là ở đây chư thánh trung Tối cường giả, liên hần cũng không thể bắt lại Lâm Hoang. Lâm Hoang đích xác có thể tại đạp thần bước thứ hai trung xưng hùng.

Lâm Hoang lắc đầu, nhìn nhìn bàn tay của mình, "Không đủ a! Không thành thần, ngươi ta đều là kiến hôi."

Vô thần gật gật đầu, cười lớn một tiếng, "Không tệ, không tệ. Không thành thần, hết thầy thôi nói! Tới, tới, tới! Ngươi ta lớn hơn nữa chiến 300 cái hiệp."

Lâm Hoang không nói chuyện, mục quang lướt qua vô thần, hướng về thiên thần học viện Viện Trưởng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 167: Phong Thần 6 tuyệt!

Thiên thần học viện Viện Trưởng lắc đầu, tiến lên trước một bước, ngăn lại cái khác chư thánh, "Để cho ta tới. Hần cuối cùng là đại thánh, cho hần thân thể mặt kết cục."

Hồng Thiên cổ hống nhúc nhích, cười lạnh một tiếng, biết thiên thần học viện Viện Trưởng cùng vô thần đồng dạng, tự cho là rất cao, trừ phi thật sự không địch lại Lâm Hoang, bằng không không chịu ném đi da mặt, liên thủ đánh một trận.

Dứt khoát cũng không nhiều lời, gật gật đầu, cùng kiếm Thương Sinh, vô thần, Già Diệp mấy người tách ra đứng lại, mơ hồ đem Lâm Hoang bao vây, đoạn tuyệt Lâm Hoang tất cả đường lui.

Lâm Hoang cũng không để ý, nhìn lên trời Thần học viện Viện Trưởng, "Ta khi còn bé nguyện vọng lớn nhất, mà có thể thi vào thiên thần học viện. Đáng tiếc, ta chưa đóng nổi học phí."

Thiên thần học viện Viện Trưởng lông mày nhíu lại, thở dài, "Vậy ngược lại là thật sự đáng tiếc. Bất quá lấy ông trời của ngươi mới, chính là vào học viện, ai lại giáo được ngươi?"

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, nở nụ cười, "Viện Trưởng luôn là giáo được. Lại nói tiếp, ta còn không biết Viện Trưởng nên xưng hô như thế nào?"

"Ta họ Phong. Phong Đạo là ta sáu thế tôn."

Vừa nói xong, thiên thần học viện Viện Trưởng đánh ra một chương, huyền ảo, thần bí, một đánh ra, thấy gió liền dài, trong chớp mắt hóa thành một Trương Đạo đồ, hướng về Lâm Hoang khề quẩn, trấn áp hạ xuống.

"Hào." Lâm Hoang gật gật đầu, giơ tay, một quyền đánh giết, có Lục Đạo sinh diệt, mở ra thiên không, biển rộng, Tinh Không, núi cao, vạn vật phục hồi, sức sôi sinh cơ.

"Đây chính là Phong Thần ấn. Phong Thần có Lục Tuyệt, không biết một chương này là kia nhất tuyệt?"

Lâm Hoang một quyền giết ra, đánh vào đạo kia đồ trên lại là hư không bị lực, dường như bùn nhập biển rộng, đủ loại thần lực, đạo ý, cũng bị thôn phệ được sạch sẽ.

Lâm Hoang gật gật đầu, thế mới biết Phong Thần ấn được xưng Chư Thiên vạn giới tối cường phong ấn phương pháp, quả nhiên danh bất hư truyền.

Thiên thần học viện Viện Trưởng cười cười, trở tay lại là một chương, "Vừa rồi chiêu kia là phong thần ấn, một chiêu này là đất phong ấn."

"Phong thiên, đất phong."

Lâm Hoang mục quang băng Lãnh Vô Tình, tiến lên trước một bước, "Đáng tiếc phong được thiên địa, chưa hẳn phong được ta!"

Vừa nói xong, Lâm Hoang mãnh liệt ra quyền, "Lục Đạo. . . Luân Hồi!"

Ầm ầm ầm!

Một quyền trong đó, Lục Đạo diễn sinh, mở ra thiên địa, cùng thiên thần học viện Viện Trưởng đánh ra hai Trương Đạo đồ đựng một cái, tối tăm mờ mịt khí lưu bành trướng, lời cuốn thiên địa, Chư Thiên vạn vật, trong chớp mắt đều tốt như bị kín một tầng tối tăm mờ mịt khí lưu, hết thảy mọi thứ cũng bị phong ấn trong đó, không được siêu thoát.

Nhưng Lâm Hoang chỉ là nhẹ nhàng rung tay lên, Lục Đạo Luân Hồi, thiên địa tan vỡ, phá hủy hết thảy, tận thế hủy diệt lực lượng trong chớp mắt bạo phát đi ra, chưa từng quá sinh cơ đến tuyệt vọng hủy diệt, chỉ là Lâm Hoang một ý niệm.

Trong chớp mắt bạo phát, xé rách hết thảy, chính là phong thiên phong đất, thế nhưng thiên địa tan vỡ, không cần phong ấn.

Một quyền đem thiên thần học viện viện trưởng phong thiên phong Địa hai ấn phá được sạch sẽ, Lâm Hoang đắc thế không buông tha người, tiến lên trước một bước, lại là một quyền, hướng phía thiên thần học viện đỉnh đầu của Viện Trưởng rơi xuống.

"Ta đã thấy Phong Đạo đạo, là một thiên tài. Hùng hồn chịu chết, thông dong tuần đạo, làm cho người ta thần phục."

Lâm Hoang bỗng nhiên mở miệng, thiên thần học viện Viện Trưởng trong tay run lên, nhưng rất nhanh liền trấn định lại, không vui không buồn, lại là một chương, "Sinh không gặp thời, nhưng hán chết có ý nghĩa. Lâm Hoang, không biết hôm nay ngươi có phải hay không có thể hùng hồn chịu chết, thông dong tuần đạo!"

"Phong linh!"

Ngữ khí nhàn nhạt, thiên thần học viện một chương này rơi xuống, hư vô mờ mịt, nhưng Lâm Hoang lông mày nhíu lại, tâm linh bỗng nhiên bị kín bóng mờ, bị giấu kín Thiên Cơ, giống như bị bị kín con mắt đồng dạng, giấu kín cảm giác, trước mắt trong chớp mắt một mảnh Hắc Ám, cảm giác đều không có,

Trời cao nhập địa, không phân biệt phương hướng.

"Có ý tứ."

Lâm Hoang tìm trong trí nhớ thiên thần học viện Viện Trưởng chỗ phương vị đánh ra một quyền, không bạo chi âm ầm ầm vang lên, một quyền thất bại, Lâm Hoang ngừng tay, đứng chấp tay, không hoảng hốt không loạn.

Hắn hiện tại sáu cảm giác toàn bộ phong, tâm linh bị giấu kín, trong chớp mắt biến thành mù lòa, kẻ điếc, kẻ đần, như vậy trạng thái quả thật đáng sợ tới cực điểm.

"Phong người!"

Thiên thần học viện Viện Trưởng lần nữa đánh ra một chương, đạo đồ hiện lên, ở trên vẽ lấy đủ loại thần bí quy tắc, vạn vạn đồ đằng, tinh tế vừa nhìn, lại là một người lưng đeo đại sơn.

Lâm Hoang chỉ cảm thấy thân thể trầm xuống, toàn thân cao thấp dường như mang lên trên xiềng xích, gông xiềng, chính là có hết sức lực lượng, tại này cổ khùng bỏ trọng áp dưới cũng chỉ có thể phát huy ra một hai phần ra.

Đáng sợ hơn chính là cổ này áp lực, từ ngoại đến bên trong, áp bách cốt cách, nội tạng, chính là linh hồn của hắn đều trở nên trầm trọng, thần lực vạn chuyển, thoáng cái trở nên chậm chạp, thuận tiện như thân thể trong chớp mắt mất mát.

"Rất tốt. Đây một ấn vậy là cái gì?"

Lâm Hoang nghe không được, nhìn không thấy, cảm giác không được, chịu thiên thần học viện Viện Trưởng một cái này phong người ấn, lại vẫn là bình

tĩnh, mở miệng hỏi.

Thiên thần học viện Viện Trưởng có chút bội phục Lâm Hoang khí độ, cười cười, "Một cái này là phong người ẩn. Mà thôi, nói người cũng nghe không được."

"Phong người ẩn sao? Có ý tứ!" Lâm Hoang bỗng nhiên cười cười, nói ra lời nói, để cho thiên thần học viện Viện Trưởng nhất thời biến sắc.

"Người vậy mà nghe được? Người đã phá phong linh ẩn?!"

Thiên thần học viện Viện Trưởng vốn đã tiếp cận Lâm Hoang, muốn dùng cuối cùng tuyệt học đánh chết Lâm Hoang, nhưng rồi đột nhiên nghe được lời của Lâm Hoang, trong nội tâm chấn kinh, không thể tin được, Lâm Hoang vậy mà nhanh như vậy liền phá hấn phong linh ẩn.

Trong nội tâm cả kinh, thiên thần học viện Viện Trưởng dưới chân nhanh chóng thối lui, đáng tiếc đã chậm, Lâm Hoang một quyền bỗng nhiên đánh giết xuất, hướng lên trời Thần học viện Viện Trưởng đánh giết.

Thiên thần học viện Viện Trưởng hừ lạnh một tiếng, đang muốn xuất thủ ngăn cản, trong nội tâm khẽ động, thả tay xuống, liền thấy được Lâm Hoang một quyền này lau bên tai của hắn đánh giết ra ngoài.

"Có ý tứ. Người không thể bài trừ ta phong linh ẩn, lại là tìm được những biện pháp khác cảm giác." Thiên thần học viện Viện Trưởng tĩnh thần chấn động, Phong Thần ẩn chính là thiên thần học viện bất truyền bí mật, vô số thay truyền thừa hạ xuống, đã bổ sung đầy đủ hoàn mỹ, không có sơ hở.

Nhưng không nghĩ được Lâm Hoang lại còn là tìm được một tia sơ hở, sống sờ sờ từ phong linh ẩn trung cách khác lối tắt, lần nữa có được cảm giác, bất quá xem ra, tựa hồ nhưng có chỗ thiếu hụt, vô pháp chuẩn xác định vị.

Lâm Hoang lắc đầu, lông mày nhíu lại, "Không có đánh trúng sao? Nguyên lai đổi lại góc độ nhìn thế giới, thật sự, hoàn toàn khác nhau."

Ở đây đều là người thông minh, Lâm Hoang mặc dù không có nói rõ, nhưng tất cả mọi người hiểu được, nhìn về phía Lâm Hoang mục quang đều có chút ngưng trọng.

Thiên thần học viện Viện Trưởng mục quang lấp lánh, nhìn về phía bốn phía, trong nội tâm khẽ động, đột nhiên ra quyền, đánh chết một cái chim bay.

"Rất tốt. Lâm Hoang, người quả nhiên là ngút trời chí tử, nhanh như vậy liền tìm được tránh thoát phong linh ẩn phương pháp. Đáng tiếc, người làm được quá rõ ràng. Người ta giao chiến, làm sao có thể có chim bay dám tiếp cận!"

Thiên thần học viện Viện Trưởng cười lớn một tiếng, đã đoán được Lâm Hoang dùng phương pháp, bất quá là tâm Tâm Tướng ứng, cưỡng ép đem cảm giác của mình Na di đến kia Con Phi Điều trên người, dùng cái này đạt được cảm giác.

Biện pháp như vậy tuy không coi là vĩ đại, nhưng là khiến người tỉnh ngộ, để cho thiên thần học viện Viện Trưởng vui sướng trong lòng, tìm được phong linh ẩn sơ hở, hoàn thiện sau khi tất có thu hoạch.

"Lâm Hoang. Như nhân vật như người, nếu như bắt từ, có lẽ thật sự có một đường cơ hội, thành tựu Thần vị. Đáng tiếc, đáng tiếc. Hôm nay, người liền muốn chết rồi."

Thiên thần học viện Viện Trưởng thở dài một tiếng, lần nữa xuất thủ, muốn thân thủ bóp chết Lâm Hoang.

Ầm ầm ầm!

Lực lượng kinh khủng trong chớp mắt bạo phát, thiên thần học viện Viện Trưởng tính trước kỹ càng, một chương này có lẽ so ra kém vô thần cuồng mãnh bá đạo, thế nhưng Lâm Hoang cảm giác đều không có, vô pháp có thể kháng cự, chỉ có thể cứng rắn lần lượt. Một chương, liền đủ để phá toái Lâm Hoang thân thể.

Lâm Hoang cười cười, trở tay một quyền, vậy mà trực tiếp đón nhận một chương này.

"Cái gì?!"

Thiên thần học viện Viện Trưởng đồng tử co rút lại, chấn động, không nghĩ được Lâm Hoang lại còn có thể ngăn lại, trong nội tâm không khỏi xiết chặt, sắc mặt khó coi, "Chẳng lẽ người thật sự bài trừ phong linh ẩn? Hay là..."

Thiên thần học viện Viện Trưởng ánh mắt nhìn hướng bốn phía, ngoại trừ Nhân giới chư thánh, liền một cái côn trùng đều nhìn không đến. Nhân giới chư thánh tự nhiên không có khả năng bị Lâm Hoang đùa bỡn tâm linh, biến thành con mắt của Lâm Hoang.

Thế nhưng nếu như Lâm Hoang thật sự bài trừ phong linh ẩn, cần gì phải giả vờ giả vịt? Trong lúc nhất thời trí tuệ như thiên thần học viện Viện Trưởng cũng nắm chắc không được chân tướng.

Lâm Hoang gào to một tiếng, toàn thân cao thấp bốc cháy lên cuộn cuộn hỏa diễm, mạnh mẽ lực lượng sống sờ sờ bài trừ phong người ẩn trời buộc, tiến lên trước một bước, đối với thiên thần học viện Viện Trưởng đánh giết mà đi. Nếu như nhìn kỹ, còn có thể phát hiện Lâm Hoang hai mắt một mực đóng chặt lại.

"Người này phong linh ẩn quả nhiên có môn đạo, chính là ta muốn bài trừ cũng còn cần có thời gian, bất quá không sao, thiên không làm ta mất, gió mát làm tai ta . Tới, chiến!"

Một câu bùng tỉnh người trong mộng, thiên thần học viện Viện Trưởng bùng tỉnh đại ngộ, có chút hiểu được, cười lớn một tiếng, "Hào. Chiến!"

Vừa nói xong, thiên thần học viện Viện Trưởng trực tiếp xuất thủ, Phong Thần Lục Tuyệt bên trong tối cường tuyệt học, Phong Thần!

Một chương đánh ra, năm khối đạo đồ xoay tròn, một khắc thiên, một khắc đất, một khắc người, một khắc linh, một khắc hồn.

"Phong thiên! Đất phong! Phong người! Phong linh! Phong hồn! Phong Thần!"

Một tiếng thét dài, thiên thần học viện truyền thừa vài vạn năm vô thượng tuyệt học rốt cục thể hiện ra lực lượng đáng sợ, trong một chớp mắt, năm Trương Đạo đồ hợp nhất, hóa thành một trượng thần quang Diệu Thiên Đại Thủ Ấn, năm ngón tay trong đó, chương khổng Thiên Địa Nhân linh hồn, nắm chắc hết thầy, phong ấn hết thầy, chính là thần linh tựa hồ cũng phải tại đây một cái Đại Thủ Ấn trung bị phong ấn trấn áp.

Năm đó mạnh mẽ Nguyên Chiến, cũng ở đây một cái Phong Thần ấn xuống bị trấn áp, hóa thành một tôn Ngũ Chi Sơn, rơi vào bên ngoài Nhân giới, bị trấn áp mấy chục năm.

Lâm Hoang trong nội tâm khẽ động, mục quang lấp lánh, không sợ không sợ, mãnh liệt huy quyền, trong nháy mắt đang lúc đánh ra mười vạn quyền, mỗi một quyền đều là Lục Đạo Luân Hồi thần quyền.

Lục Đạo sinh diệt, chế sinh cùng hủy diệt lực lượng bạo phát, chấn động Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương Lục Đạo quy tắc, lấy Lục Đạo địch vạn đạo, tan vỡ hết thầy quy tắc, phá diệt thiên địa.

Ầm ầm ầm!

Lực lượng kinh khủng quét ngang thiên địa, toàn bộ thiên không cũng bị đánh cho sụp đổ, xuất hiện lỗ đen, thôn phệ hết thầy. Nhân giới chư thánh vội vàng xuất thủ, tiêu diệt lỗ đen, ổn định Nhân giới, trọn vẹn qua mười hơi thở, hết thầy mới bình tĩnh trở lại.

Chư thánh mục quang nhìn lại, trong nội tâm đều là rung mình, thấy được Lâm Hoang cùng thiên thần học viện Viện Trưởng từng người lui lại ba bước, đại khẩu ho ra máu, dĩ nhiên là lưỡng bại câu thương.

"Lâm Hoang hung mãnh! Chư vị, xuất thủ một lượt đi!" Hồng Thiên gào to một tiếng, mục quang hung ác, hướng về Lâm Hoang đánh giết qua. Mà còn lại chư thánh cũng không nói nữa nói, gật gật đầu, đồng thời xuất thủ.

Trong lúc nhất thời bên trên bầu trời sắc sỡ loá mắt, vô tận thần quang lưu chuyển, chư thánh đồng loạt ra tay, liên thủ trấn áp, quả nhiên là long trời lở đất, không người có thể ngăn cản, không người có thể ngăn!

"Lâm Hoang, ngươi hôm nay, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

Hồng Thiên nhẹ răng cười một tiếng, phảng phất đã thấy được Lâm Hoang tử vong.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 168: Mây mưa thất thường

Lâm Hoang mặt không biểu tình, mục quang băng Lãnh Vô Tình, đứng chấp tay, đỉnh thiên lập địa, nhàn nhạt mở miệng, "Các ngươi, giết không được ta?"

"Có lẽ vậy." Vô thần lạnh lùng mở miệng, đánh ra một cái tuyệt sát, "Nhưng hôm nay nhất định phải trấn áp ngươi."

"Lâm Hoang, ngươi hành sự quá trắng trợn, chúng ta không thể tha cho ngươi." Già Diệp cười lạnh một tiếng, nói ra Nhân giới chư thánh tiếng lòng, trợ tay một quyền, đánh giết xuất Kim cương Bát Nhã thần quyền.

"Người cùng Nguyên Chiến đồng dạng, đều là Nhân giới u ác tính. Phải thanh trừ!"

Hồng Thiên hét lớn một tiếng, tự cho là chư thánh đều xuất thủ, Lâm Hoang không còn thời gian xoay sở, cho nên xung trận ngựa lên trước, muốn tự tay

đem Lâm Hoang bóp chết.

Hồng Thiên, vô thần, Già Diệp, kiếm Thương Sinh, còn có thiên thần học viện Viện Trường, mấy người liên thủ, quả thực là mạnh mẽ vô địch, vượt qua đây hết thầy địch, toàn bộ Nhân giới đều tại lạnh run.

Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo thần sắc buồn bã, đều có chút lo lắng, biết sự tình cuối cùng đã tới đáng sợ nhất tình trạng.

"Thế nào? ! Thế nào? ! Lâm Hoang cái này thật sự cũng bị Nhân giới chư thánh liên thủ trấn áp, trục xuất!" Thôn Bảo cấp thiết kêu to, hết sức kích động. Một đôi Nhân Mẫu trực tiếp liền đỏ lên, thoát nhìn đều muốn khóc lên.

Nguyên Thiên Cương cắn răng, như vậy chiến đấu hấn căn bản không xen tay vào được, nắm chặt song quyền, cảm giác mình quá mức nhỏ yếu, nhìn Thôn Bảo nhanh muốn khóc lên, đành phải chịu đựng trong nội tâm lo lắng, cẩn thận an ủi, "Thôn Bảo, yên tâm, sư tôn hội có biện pháp."

"Chỉ có một biện pháp. Chạy trốn. Lập tức chạy ra Nhân giới, thừa dịp cái khác chư thánh còn không có đi đến lúc trước, lấy Lâm Hoang thực lực, nhất định có thể chạy ra Nhân giới. Thay vì bị trấn áp, không bằng trục xuất, cùng lắm thì học Nguyên Chiến."

Thôn Bảo bỗng nhiên trầm giọng mở miệng, nhưng vừa mới nói xong, chính mình lại dùng lực nín lấy mặt của mình, hủy bỏ ý nghĩ này.

"Không được a! Nếu như vậy, chẳng phải là cùng Nguyên Chiến đồng dạng, gần như đoạn tuyệt thành thần cơ hội. Lâm Hoang nhất định sẽ không làm."

Nguyên Thiên Cương trầm mặc, hấn cùng với Thôn Bảo đều là gia đình có tiếng là học giỏi nguồn gốc, đối với những chuyện này vẫn tương đối hiểu rõ. Biết muốn trở thành thần nhất định không thể phản bội bản nguyên thế giới.

"Hãy chờ xem. Sư tôn nhất định sẽ có biện pháp." Nguyên Thiên Cương hay là đồng dạng trả lời, có chút tái nhợt, nhưng đến lúc này, lấy lực lượng của bọn hấn đã quyết định không là cái gì, chỉ có thể đối với Lâm Hoang bảo trì lòng tin.

Thôn Bảo cũng không nói chuyện, mặt mũi nhìn lên bầu trời chiến đấu, ừ ừ, hết sức lo lắng.

Bên trên bầu trời, Lâm Hoang không vui không buồn, không sợ không sợ, phảng phất không nghe được chư thánh lời nói, gật gật đầu, nhìn chăm chăm Hồng Thiên, dương tay, bỏ quyền, "Yên tâm. Hôm nay không có giết chết ngươi, ta sẽ không đi."

Hồng Thiên đột nhiên giãn dãn, giãn quá thành cười, "Hảo, rất tốt. Sắp chết đến nơi, còn dám nói khoác mà không biết ngượng, miệng thả quyết tử. Lâm Hoang, ngươi quả nhiên có vài phần cốt khí! Đáng tiếc, ngươi có cốt khí, đều bị chết tương đối sớm!"

"Vô dụng thôi" Già Diệp tựa hồ nhìn ra tâm tư của Lâm Hoang, cười lạnh một tiếng, "Chúng ta bảy đại thánh địa liên thủ làm ra quyết định, Nhân giới không người dám phản đối. Đã trấn áp ngươi sau khi tự nhiên sẽ có hậu quả tuyên bố, công bố ngươi làm loạn Nhân giới Thất Tông Tội, để cho ngươi trốn đời thoát thân không được."

"Tình hình chung, ngươi cho rằng ai còn dám tới cứu ngươi hay sao!"

Lâm Hoang giống như cười mà không phải cười, mắt nhìn Già Diệp, thờ dãi, "Uy phong thật to, danh tiếng vang dội. Xem ra các vị thật sự đem chính mình trở thành Chủ Tể, trở thành luật pháp."

"Ha ha. Lâm Hoang, nói ngươi ngây thơ a. Ngươi ngược lại thật sự trẻ người non dạ. Chúng ta đứng ở chỗ này, chính là luật pháp, chính là Chủ Tể. Không người dám phản bác!" Hồng Thiên cười lớn một tiếng, tâm tình khoan khoái, lấy lực áp người, đầu so ra mà vượt lấy thể dè người tới thống khoái!

Trong khi nói chuyện,

Lâm Hoang độc chống đỡ năm thánh, giao thủ mấy chục hiệp, Lâm Hoang lão đảo lui lại, đại khẩu ho ra máu, trên mặt lại là không vui không buồn, đạm mạc nhìn nhìn bàn tay của mình, gật gật đầu, "Có ý tứ. Từ xưa quyền thế động nhân tâm, chính là ta, cũng có chút động tâm. Lấy lực áp người, đầu so ra mà vượt lấy thể dè người."

"Ngươi bây giờ tỉnh ngộ được quá muộn." Hồng Thiên khí phách dương phát, không ai bì nổi, chỉ điểm giang sơn, "Lâm Hoang, ngươi bắt quá một cái may mắn tiểu tử, tự cho là đứng, được trải qua kỳ ngộ, liền cho rằng có thể nghịch thiên sao! Quả thực là ngu không ai bằng."

"Hảo. Một tay Già Thiên, đôi trắng thay đen, ta đích xác không bằng ngươi đợi." Lâm Hoang gật gật đầu, thờ dãi một tiếng, "Đáng tiếc, đáng tiếc. Chà đạp luật người của Pháp, ngược lại là chế định luật người của Pháp, quả nhiên là chuyện cười. Ta chỉ một câu, ta có tội gì!"

"Chúng ta nói ngươi có tội, ngươi liền có tội, vô tội cũng có tội!" Hồng Thiên trắng trợn, tùy ý cho Lâm Hoang thêm dẹt tội danh, "Muốn gán tội cho người khác, sợ gì không có lý do! Lâm Hoang, đợi đã trấn áp ngươi, ngươi muốn cái gì dạng tội danh! Ta liền cho ngươi cái dạng gì tội danh! Ha ha!"

"Vô si!"

Một tiếng tức giận thanh âm, nổ vang thiên không. Thanh tịnh lọt vào tai, Tuyên Thủy đình đồng thanh âm, lần này lại là ả chứa vô tận phần nộ.

Hồng Thiên đám người cả kinh, thế công buông lỏng, ngẩng đầu nhìn lại, trong nội tâm không khỏi tất cả giật mình.

"Tam Thánh Mẫu. Các người hẳn là muốn tới chặn ngang một tay, làm trận chiến ngựa chi kểu?" Già Diệp lông mày nhảy lên, cảm thấy sự tình có chút không đúng, một mực ẩn cư không ra Tam Thánh Mẫu vậy mà nhảy ra ngoài, quả thực là đại xuất sở liệu.

"Hừ! Tam Thánh Mẫu, các người muốn nghỉ lại mà làm sau. Đây là ta đợi bảy đại thánh địa liên thủ chuyện quyết định, chẳng lẽ các người muốn lấy thân thử nghiệm! Cãi lời tình hình chung!" Hồng Thiên trong lòng có chút bực bội, nhưng cũng không có lo lắng quá mức.

Tam Thánh Mẫu hội nhúng tay đi vào, cũng ở trong dự liệu của hắn. Bất quá Hồng Thiên tin tưởng Tam Thánh Mẫu là người thông minh, xem xét thời thế, sẽ không ngu xuẩn tương trợ Lâm Hoang.

Rốt cuộc bảy đại thánh địa liên thủ, chính là Tam Thánh Mẫu tham gia, cũng chỉ là bộ ngựa đầu xe, trong khoảnh khắc, sẽ bị nghiền giết thành cặn bã.

"Không cần nhiều lời. Chúng ta xấu hổ tại cùng người đợi làm bạn."

"Quả thật mất hết ta Nhân giới chư thánh da mặt."

"Người đợi hẳn là còn tưởng rằng là mười vạn năm trước sao?"

"Có thể dễ dàng tha thứ người đợi cánh tay Già Thiên, đổi trắng thay đen!"

Một người một câu, Tam Thánh Mẫu đứng ở Lâm Hoang bên cạnh, tư thế hiên ngang, mắt hàm phần nộ.

Vô thần lông mày nhíu lại, có chút bất an, ngăn lại Hồng Thiên phản bác, lạnh lùng nói: "Tam Thánh Mẫu. Chuyện này, các người không nên nhúng tay. Lâm Hoang đã phạm vào nhiều người tức giận, hôm nay, nhất định phải bị trấn áp."

"Người nói trấn áp, liền trấn áp!"

"Vậy muốn trọng tài sở làm gì dùng? !"

"Vậy muốn chấp pháp bộ làm gì dùng? !"

Tam Thánh Mẫu cười lạnh một tiếng, đồng thanh, "Người đợi quá mức hung hăng ngang ngược, Vô Pháp Vô Thiên cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi."

"Chẳng muốn cùng các nàng phân trần. Nhanh chóng xuất thủ, đã trấn áp Lâm Hoang. Nếu là Tam Thánh Mẫu còn không biết tốt xấu, cũng bất quá cùng nhau đã trấn áp sự tình!" Hồng Thiên cười lạnh một tiếng, tự cho là tình hình chung tại ta, quả nhiên là không chỗ nào có kỵ.

Thiên thần học viện Viện Trưởng mục quang ngưng trọng, sắc mặt âm trầm, bỗng nhiên nhìn về phía hư không, từng chữ một, "Thập đại thánh địa thân như tay chân. Hứa Trọng Nhất, người đợi hôm nay hẳn là muốn cùng chúng ta trở mặt thành thù?"

Một câu xuất, chư thánh phải sợ hãi.

Vô thần sắc mặt biến hóa, cũng trong chớp mắt nắm chắc đến chân tướng, nhìn về phía hư không, mục quang ngưng trọng, hừ lạnh nói: "Hứa Trọng Nhất, nếu như tới, hà tất dấu đầu lộ đuôi."

Hứa Trọng Nhất thở dài một tiếng, bước chân đạp mạnh, cất bước xuất ra, sau lưng còn có hai người, Long Hành Hồ Bộ, tất cả có Phong Thái, chính là Tam Hoàng các Các chủ cùng Thông Thiên giáo giáo chủ.

Nhân giới bên ngoài cuối cùng ba người đại thánh xuất hiện, lần này, gần như có thể Chủ Tể toàn bộ Nhân giới đi về hướng các đại nhân vật tề tụ một nhà.

Già Diệp mục quang băng lãnh, sắc mặt biến hóa, gắt gao nhìn nhìn Hứa Trọng Nhất, "Đáng giận. Các người chẳng lẽ chuẩn bị phá hư chúng ta thập đại thánh địa mình ước?"

"Không có khả năng! Hứa Trọng Nhất, người đến cùng đang suy nghĩ gì? Hay là Lâm Hoang cho người chỗ tốt gì!" Sự tình biến hóa đến tình trạng như thế, đang ngồi đại thánh đồ không phải người ngu.

Thập đại thánh địa thân như tay chân, nếu như Hứa Trọng Nhất dám người là tới giúp đỡ bọn họ trấn áp Lâm Hoang, tự nhiên không có khả năng ẩn vào một bên, thờ ơ lạnh nhạt, cục diện như vậy, chỉ có một đáp án, kia chính là bọn họ là đứng ở Lâm Hoang kia một bên.

Như thế biến hóa, quả thực là kinh thế hãi tục, đánh vô thần dám người một trở tay không kịp. Mặt mày nhíu chặt, đầu nghĩ mãi mà không rõ, Hứa Trọng Nhất dám người tại sao lại đứng ở Lâm Hoang bên kia.

"Ta không muốn." Hứa Trọng Nhất thở dài một tiếng, ánh mắt nhìn hướng Lâm Hoang, hiện lên một tia kiêng kỵ, ngưng trọng.

"Nhưng chúng ta, không thể không." Mỏ miệng chính là Tam Hoàng các Các chủ, ngữ khí nhàn nhạt, có chút bất đắc dĩ, vung tay ném cho vô thần dám người một chồng văn bản tài liệu.

"Xem một chút đi. Đây là Lâm Hoang tính cả tám ngàn học viện, ba ngàn đạo tràng, liên thủ hình dáng cáo người đợi xâm chiếm Bồ Thiên Các văn bản tài liệu. Trọng tài sở đã thụ lý."

Long trời lở đất, vô thần đám người trong nội tâm như lời kích, không dám tin.

Hồng Thiên giống như điên cuồng, rít gào lên tiếng, "Làm sao có thể? ! Chúng ta cũng không, trọng tài sở ai dám thụ lí! Ai dám thụ lí!"

"Ta." Thông Thiên giáo giáo chủ cười lạnh một tiếng, nhìn nhìn Hồng Thiên mục quang, vẻ mặt chán ghét, "Người quả thực là ngu xuẩn đến cực hạn. Thập đại thánh da mặt Địa cũng bị người thất bại cái tình quang."

"Hào, hào, hào! Không nghĩ được Lâm Hoang người còn có tay này. Tám ngàn học viện, ba ngàn đạo tràng, rất tốt, rất tốt." Vô thần hít sâu một hơi, sắc mặt biến được bình tĩnh, biết đại thế đã mất, có lẽ tình hình chung từ trước đến nay cũng không có đứng ở bọn họ bên này.

Từ đầu tới cuối, Lâm Hoang đều là đã tính trước, mấy người bọn hắn thật giống như tôm tép nhai nhếp đồng dạng, trước mặt Lâm Hoang nhảy trên nhảy, lại không biết tại Lâm Hoang trong nội tâm, bọn họ cái gọi là tình hình chung căn bản chính là chuyện cười.

Thiên thần học viện Viện Trưởng vẫn có chút không dám tin, nhìn kỹ hết văn bản tài liệu, nhắm mắt lại, cả người đều tốt như già nua thêm vài phần, "Mất mặt a."

Nói xong ba chữ, thiên thần học viện Viện Trưởng xoay người rời đi.

"Hào. Hào một cái tình hình chung." Kiếm Thương Sinh mục quang ngưng trọng, biết Lâm Hoang mới thật sự là bắt lấy tình hình chung, có tám ngàn học viện, ba ngàn đạo tràng ở sau lưng duy trì Lâm Hoang, chính là thập đại thánh địa liên thủ, cũng phải lui lại xa xa.

Bởi vì đó mới là tình hình chung, chừng không dân tâm ủng hộ hay phản đối tình hình chung.

Kiếm Thương Sinh cùng thiên thần học viện Viện Trưởng đồng dạng đều là người biết chuyện, lời cũng không nhiều lời, xoay người rời đi, về phần liên thủ trấn áp Lâm Hoang, vậy đơn giản chính là chuyện cười.

"Thẳng nhai ranh không đủ để mưu!" Vô thần thở dài một tiếng, lạnh lùng nhìn Hồng Thiên liếc một cái, hung hăng hất lên ống tay áo, "Lão đạo ta cái này Hồi vô thượng đạo tràng bề quan ngàn năm. Các người những cái này chuyện hư hỏng, lão đạo ta mắt không thấy tâm không phiền!"

Bạn đang đọc truyện *Sĩ Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 169: Hồng Thiên chi tử

"Tại sao có thể như vậy? Tại sao có thể như vậy? !"

Hồng Thiên có chút thất hồn lạc phách, không rõ vì sự tình gì thoáng cái liền trở nên như thế.

"Không, đây là vu oan! Lâm Hoang người đừng hòng như vậy liền đả đảo ta! Ha ha, tám ngàn học viện, ba ngàn đạo tràng thì như thế nào! Bất quá là chút kiến hôi, giết, giết, sát! Giết cái sạch sẽ!"

"Người đã điên rồi." Già Diệp lắc đầu, biết sự tình không thể trái, không muốn bị Hồng Thiên kéo xuống nước, chấp tay trước ngực, "Mà thôi. Chuyện này, lại là chúng ta không xem xét kỹ, bị Hồng Thiên lừa bịp. Trọng tài sở nếu có nghị quyết, liền phát hàm thông báo Đại Thiện Tự cũng được."

Già Diệp thở dài một tiếng, nhìn thật sâu Lâm Hoang liếc một cái, mục quang sát cơ chợt lóe lên, nhưng trên mặt lại là phiền muộn thở dài, "Một đời tên tuổi anh hùng, một khi hủy hết. A, Hồng Thiên, làm ta!"

"Ha ha." Hồng Thiên bỗng nhiên cuồng tiếu một tiếng, mục quang trở nên tuyệt vọng, chúng bạn xa lánh, bất quá trong một khắc. Hồng Thiên chợt nhớ tới mình trước đây bói kia một quẻ, quả nhiên là đại hung đến cực điểm.

Nhưng Hồng Thiên cuối cùng là kiêu hùng có tư thế, rất nhanh trấn định lại, ánh mắt nhìn hướng Lâm Hoang, không nói hai lời, trực tiếp xuất thủ, đánh giết đi qua.

"Lâm Hoang, người ta đồng quy vu tận a!"

Lâm Hoang mặt không biểu tình, một quyền đánh ra, mạnh mẽ lực lượng, Lục Đạo Luân Hồi, đánh cho Hồng Thiên đại khẩu ho ra máu. Lâm Hoang quyền dưới không lưu tình, tiến lên trước một bước, lại là một quyền rơi xuống.

Răng rắc một tiếng.

Hồng Thiên hai tay nó đoạn, ngực sụp đổ, đại khẩu ho ra máu, trên mặt lại là cuồng tiếu, "Tới , tới, tới! Giết đi ta!"

Lâm Hoang lông mày nhíu lại, cười lạnh một tiếng, tiến lên trước một bước, giơ tay, nắm tay, liền muốn thống hạ sát thủ.

"Không thể!"

"Hắn muốn tiếp nhận Thẩm Phán!"

"Người lấy Pháp thẩm hắn, so với giết hắn đi, tốt hơn."

Tam Thánh Mẫu mở miệng ngăn lại Lâm Hoang.

Lâm Hoang gật gật đầu, ngừng tay.

"Ai. Nhất thất túc thành thiên cổ hận. Hồng Thiên, đi thôi. Thẩm Phán qua đi, ta sẽ chờ cho người một cái thể diện rồi đi về." Tam Hoàng các Các chủ thờ dài một tiếng, tuy bọn họ lần này đứng ở bảy đại thánh địa mặt đối lập, nhưng cũng không đại biểu bọn họ đứng ở Lâm Hoang bên này, bọn họ chỉ là đứng ở người thắng bên kia, đứng ở tình hình chung bên kia.

Trông thấy Hồng Thiên rơi vào kết quả như vậy, khó tránh khỏi có chút một con ngựa đau cả tàu được ăn thêm cỏ (*), một con ngựa đau cả tàu bỏ cỏ. Nói cho cùng, nếu như không phải là Lâm Hoang lời cuốn dân ý, chiếm giữ tình hình chung, bọn họ tất nhiên sẽ cùng bảy đại thánh địa liên thủ, thân như tay chân, trấn áp Lâm Hoang.

Đáng tiếc, một bước sai, từng bước sai. Hồng Thiên đi nhầm một bước, liền đầy bàn đều thua.

Nhưng bất kể là Tam Hoàng các Các chủ đám người, hay là vô thần đám người, nội tâm đều rõ ràng, kỳ thật Hồng Thiên mạch suy nghĩ cũng không sai, thay đổi là bọn họ những người này, cũng sẽ đi ra đồng dạng một bước. Chỉ là một cái Bồ Thiên Các, kiến hội thứ đồ tầm thường, tùy ý an cái tội danh, qua phân chính là.

Mười vạn năm trước bọn họ là làm như vậy, mười vạn năm sau bọn họ cho rằng còn có thể làm như vậy. Lại không biết cái gì gọi là Nhân đạo rầm rộ, cái gì gọi là dân trí mở rộng ra.

Thời đại thay đổi, muốn lừa gạt dân chúng, cánh tay Già Thiên, không có dễ dàng như vậy.

Giờ khắc này thấy được kết cục của Hồng Thiên, Tam Hoàng các Các chủ bỗng nhiên cực độ hoài niệm đi qua trước đây thay, nếu như không có trăm thánh cách thiên, Nhân đạo rầm rộ, thật là có nhiều hảo.

Càng làm cho Tam Hoàng các Các chủ lo lắng chính là, Lâm Hoang mở ra một cái đáng sợ cái hộp, thả ra Hồng Thủy Mãnh Thú, này cuộn cuộn tình hình chung trước mặt, thập đại thánh địa nên đi nơi nào.

"Ha ha!" Hồng Thiên bỗng nhiên cười thầm một tiếng, mục quang tuyệt vọng, phù chính (từ thiếp lên làm vợ) y quan, đối với Hồng gia phương hướng đã bái ba bái,

"Dịch Tử tại thượng. Tử tôn bất hiếu, để cho tổ tông hổ thẹn."

Tùng chữ một, Hồng Thiên mục quang ngưng tụ, nhìn nhìn Lâm Hoang, "Ta bồi trung người, có thể chết, không thể thua! Lâm Hoang, người không có thắng!"

Vừa nói xong, Hồng Thiên trở tay một chương, trùng điệp đánh giết tại Thiên Linh Cái của mình, một chương này là như thể dứt khoát, mạnh mẽ lực lượng trong chớp mắt bạo phát, tan vỡ linh hồn.

Mọi người tất cả giật mình, Tam Hoàng các Các chủ tiến lên trước một bước, đưa tay nắm một cái Hồng Thiên, lắc đầu, thờ dài một tiếng, ánh mắt nhìn hướng Lâm Hoang, hừ lạnh một tiếng, phát tay áo liền đi.

Thông Thiên giáo giáo chủ cũng là trầm mặc không lời, lắc đầu, "Cuối cùng không có làm mất mặt Dịch Tử da."

Nói xong, Thông Thiên giáo giáo chủ mục quang băng lãnh, nhìn về phía Lâm Hoang, "Người chết vì đại. Lâm Hoang, người cùng Hồng gia mối thù truyền kiếp, có thể xóa bỏ a."

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, "Công đạo tự tại nhân tâm. Hết thầy đều do trọng tài sở xử trí cũng được."

Thông Thiên giáo giáo chủ hừ lạnh một tiếng, ôm lấy Hồng Thiên thi thể, quay người rời đi.

Hứa Trọng Nhất mặt không biểu tình, lẳng lặng nhìn trước mắt biến hóa, mục quang khẽ động, nhìn về phía Lâm Hoang, "Người, tự giải quyết cho tốt."

Nói xong, Hứa Trọng Nhất không muốn cùng Lâm Hoang nhiều lời, bước chân đạp mạnh, bước vào hư không, biến mất.

Hết thầy bụi bặm rơi xuống đất, Tam Thánh Mẫu cuối cùng nhẹ nhàng thở ra. Cho dù mạnh mẽ như các nàng, tại sự tình không có triệt để chấm dứt trước, cũng là dẫn theo một lòng.

"Được rồi, hết thầy như người mong muốn."

"Lâm Hoang, ta rất muốn biết, nếu như Tam Hoàng các, Thông Thiên giáo, Thái Nhất Giáo khur khur cố chấp, bỏ qua hết thầy, tuân thủ mình ước, trấn áp người, người vừa muốn như thế nào?"

Lâm Hoang cười cười, mục quang lạnh lùng, "Vây liền tìm Nguyên Chiến liền thủ giết trở về cũng được. Tình hình chung tại ta, chỉ là thập đại thánh địa, trở mình không được thiên."

Tam Thánh Mẫu tức cười, trong lòng có chút chấn kinh, thế mới biết Lâm Hoang để cho Nguyên Thiên Cương đi đến Bồ Thiên Các, không phải là bản tên không địch. Hồng Thiên đám người cho rằng bắt được Lâm Hoang cùng Nguyên Chiến liền thủ chứng cứ, lại không biết đây chính là Lâm Hoang dùng để dè sập Hứa Trọng Nhất đám người cuối cùng rơm rạ.

Nếu như không có Nguyên Thiên Cương bại lộ Đấu Chiến thánh Pháp chuyện này, bảy đại thánh địa tìm không được hảo mụon có trấn áp Lâm Hoang, Lâm Hoang cũng không cách nào dùng cái này sự tình tới để cho Hứa Trọng Nhất đám người đứng ở hần bên này.

Thoạt nhìn tựa hồ không thể lý giải, kỳ thật rất đơn giản.

Hứa Trọng Nhất đám người ở hồ không phải là tám ngàn học viện, ba ngàn đạo tràng lập trường, rốt cuộc nếu như chỉ có một Lâm Hoang, thập đại thánh địa liền thủ trấn áp, chính là tám ngàn học viện, ba ngàn đạo tràng người đông thế mạnh, tại trong con mắt của bọn họ cũng chỉ là kiến hối, trở mình không được thiên.

Nhưng Lâm Hoang nếu là cùng Nguyên Chiến liền thủ, lại có tám ngàn học viện, ba ngàn đạo tràng liên hợp với tình hình chung, đó mới là nghịch thiên cách, mệnh, cuộn cuộn hồng lưu, không người có thể ngăn.

Dù cho Lâm Hoang cùng Nguyên Chiến liền thủ cơ hội, chỉ có một phần vạn, nhưng Hứa Trọng Nhất đám người không dám mạo hiểm. Từ cổ chí kim đều là như thế, đại nghĩa chung quy hữu lực lượng gia trị, tài năng thành tựu tình hình chung.

"Nếu như, ta là nói nếu như."

"Hứa Trọng Nhất đám người cuối cùng vẫn là lựa chọn đứng ở thập đại thánh địa bên kia."

"Người thật sự sẽ cùng Nguyên Chiến liền thủ?"

Tam Thánh Mẫu còn có nghi vấn, mở miệng nói.

Lâm Hoang mục quang băng lãnh, nhìn Tam Thánh Mẫu liếc một cái, "Không có nếu như. Nếu như Hứa Trọng Nhất đám người thật sự như thế không khôn ngoan, chính là cùng Nguyên Chiến liền thủ thì như thế nào. Có thể trở lại Nhân giới, Nguyên Chiến tất nhiên sẽ không cự tuyệt."

Tam Thánh Mẫu không nói, thờ dài một tiếng, biết Lâm Hoang thâm nhuần tiên cơ, nắm chắc đại cục, mặc kệ Hứa Trọng Nhất đám người làm ra loại nào quyết định, hần cũng đã dựng ở thế bất bại.

Lắc đầu, Kỳ Thánh mở miệng nói: "Mà thôi. Việc này không đề cập tới. Kia tám ngàn học viện, ba ngàn đạo tràng lại nên như thế nào thu xếp? Nếu là bỏ mặc mặc kệ, sợ là sớm muộn sẽ bị thập đại thánh địa phân ra mà thay đổi chỉ."

Lâm Hoang mặt không biểu tình, nhìn Tam Thánh Mẫu liếc một cái, bỗng nhiên cười nói: "Muốn bảo vệ Đại Thiên quận trọn đời Bất Hủ, người đợi ba người liền không thể trăm mặt. Như là đã liên hợp lại, kia là được lập một cái liên minh a, các người ba người trông coi cũng được."

"Về phần mình chủ, ta mặc kệ hần là ai!"

Một câu mà định ra, Tam Thánh Mẫu thán phục, biết Nhân giới từ đó nhiều chuyện.

Mục quang ngưng trọng, Thụ Thánh thật sâu mắt nhìn Lâm Hoang, "Nguyên Chiến, thật sự là hần không bằng người!"

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, không nói chuyện, vẫy tay, Thôn Bảo cùng Nguyên Thiên Cương lập tức đã bay đi lên.

"Lâm Hoang. Lâm Hoang. Không sao?" Thôn Bảo có chút đầu óc không thông, không rõ sự tình tại sao lại như thế biến hóa.

Nguyên Thiên Cương ngược lại là mơ hồ có chút mặt mày, nhưng cũng không biết trong đó chân tướng, mục quang có nghi vấn, nhìn về phía Lâm Hoang.

Lâm Hoang cũng không nhiều lời, đưa tay một trao, vạch tội hình dáng cáo bảy đại thánh địa văn bản tài liệu liền rơi xuống Nguyên Thiên Cương trong tay. Nguyên Thiên Cương đọc nhanh như gió, rất nhanh xem hết, hít sâu một hơi, thế mới biết Lâm Hoang có thể người thường không thể, đã sớm bố trí xuống vạn toàn kết quả, chừng không hết thầy, căn bản không cho Hồng Thiên đám người trở mình chỗ trống.

"Chỉ là. . ." Nguyên Thiên Cương còn có nghi vấn, nhìn nhìn Lâm Hoang, "Vây tám ngàn học viện, ba ngàn đạo tràng tại sao lại bỗng nhiên liên hợp lại,

hình dáng cáo bầy đại thánh địa?"

Thôn Bảo cũng nghĩ không thông, Yêu giới bỏ cục tuy cùng Nhân giới bất đồng, nhưng là không sai biệt lắm, mấy cái đại tộc cao cao tại thượng, cầm giữ hết thảy quyền lợi, còn lại tiểu tộc căn bản cũng không có lá gan phản kháng, chính là liên hợp lại, cũng là nghiêng về đứng một bên đồ sát.

"Thiên Cương, Người mà lại nhớ kỹ, này thiên địa, vĩnh hằng bất quá lợi ích hai chữ. Bầy đại thánh địa chà đạp luật pháp, hôm nay có thể dập tắt Bồ Thiên Các, ngày mai liền có thể dập tắt một cái khác đạo tràng. Bọn họ liên hợp lại, bất quá là vì tự bảo vệ mình mà thôi, vừa vặn, lại có ta chim đầu đàn."

Lâm Hoang nhìn thấu triệt, không phải là Tam Thánh Mẫu tài ăn nói thật tốt, mà là những đạo tràng đó học viện, mỗi người cảm thấy bất an, lo lắng bầy đại thánh địa Vô Pháp Vô thiên, tùy ý chà đạp luật pháp, cho nên mới phải liên hợp lại, sở cầu bất quá lợi ích hai chữ.

Hôm nay Lâm Hoang có thể cho bọn họ thắng được thắng lợi, bọn họ liền tôn Lâm Hoang vì mình chủ, kia ngày, Lâm Hoang nếu là ngăn cản bọn họ con đường phía trước, hư mất ích lợi của bọn hắn, bọn họ cũng sẽ đem Lâm Hoang đẩy xuống đài, quần công.

Thế sự biến hóa, thay đổi triều đại, cái gọi là lịch sử chân tướng, bất quá chỉ như vậy.

"Hồng Thiên đã chết. Thiên Cương, Thôn Bảo, hai người các ngươi cùng Tam Thánh Mẫu một chỗ, này liền đi Bạch Ngọc Kinh, đem liên minh sự tình xác định hạ xuống, sau đó liền lưu ở trong liên minh làm việc."

Lâm Hoang phát phát tay, đối với Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo làm ra an bài.

"Bề quan khổ tu nhất là ngu xuẩn, đang ở Hồng Trần, hai người các ngươi liền đi Hồng Trần này đi đến một lần a. Về phần Hồng gia, chỗ đó phong thủy không sai, liền lấy ra làm liên minh tổng bộ a."

Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo gật gật đầu, đối với Lâm Hoang an bài, không dám cãi chống đỡ.

"Lâm Hoang, Lâm Hoang. Vậy còn ngươi?"

Thôn Bảo tò mò nhìn Lâm Hoang, muốn biết Lâm Hoang bước tiếp theo.

Lâm Hoang mục quang khẽ động, nhìn về phía Luân Hồi đạo tràng, thần nhiên nói: "Ta sẽ đi Luân Hồi đạo tràng nhìn xem, các ngươi nếu đang có chuyện tìm ta, liền tới Luân Hồi đạo tràng a."

Nói xong, Lâm Hoang trong nội tâm khẽ động, đối với Tam Thánh Mẫu nói: "Niệm tam sinh lục sắc luân bàn đối với ta có ích. Các ngươi để cho liên minh thu thập một chút mảnh vỡ, đưa qua."

Tam Thánh Mẫu trầm mặc, nhìn nhìn Lâm Hoang, thờ dài một tiếng, biết trận chiến này sau khi Lâm Hoang chân chính tình hình chung đã thành, tay cầm tám ngàn học viện, ba ngàn đạo tràng, chính là thập đại thánh địa cũng phải lui lại xa xa.

PS: Canh [3] hoàn tất. Lại là hơn chín nghìn chữ, cầu cất chứa, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 170: Khô ngồi 3 năm

Bao la mờ mịt cả vùng đất, không có một ngọn cỏ, có hiểm ác khí tức hiển hóa, đáng sợ khí thế hung ác tràn ngập bộc phát, sinh sôi xuất đủ loại quái độc, có ba trượng lớn nhỏ Nhân Diện Trì Chu, nghe nói chính là người oán khí biến thành, độc khí bá liệt, chính là Phong Hầu cường giả gặp gỡ, cũng phải vạn phần cẩn thận. Thế nhưng Nhân Diện Trì Chu này phun ra tơ nhện chính là vô cùng tốt bảo vật, có thể làm thành đủ loại thần khí.

Còn có có thể chém giết phong Vương cường giả đầu người cừu, lớn như núi nhạc, thiết trào ngân móc câu, khủng bố đến cực điểm, mỗi một đầu đều mạnh mẽ đáng sợ, trời sinh liền có được đủ loại Thần Thông chi thuật, mỗi một chủng đều cùng hung cực ác, vạn phần quý dị.

Bất quá này mảnh cả vùng đất đáng sợ nhất lại là bất quá dài ba tấc ngắn oan hồn kiến, kết bè kết đội, những nơi đi qua, sinh linh tránh lui, có thể hút hết thảy sinh linh linh hồn, thôn phệ thân thể, chính là phong Vương cường giả gặp gỡ, cũng phải lui lại xa xa, không dám đối mặt.

Nơi này là ngày xưa Luân Hồi đạo tràng, bây giờ không người Cẩm khu.

Ba năm trước đây, Luân Hồi đạo tràng cử giáo chống đỡ thần, chấn kinh Chư Thiên vạn giới. Thần Chủ tức giận, một chương roi xuống, đánh vỡ đạo thống, lưu lại khí tức lôi cuốn lấy vô tận oán khí, để cho xung quanh mấy vạn dặm đều biến thành hung ác chỉ địa, sinh sôi đủ loại hiểm ác sinh linh, đáng sợ đến cực điểm.

"Không thể xa hơn trước. Chúng ta đã xâm nhập không người khu ba nghìn dặm. Xa hơn trước, chúng ta chỉ có một con đường chết."

Bảy người ánh lấp lánh, dừng bước lại, thi triển thủ đoạn, quét dọn xuất một mảnh an toàn khu vực, lúc này mới ngừng tay. Một người trong đó ném ra một tòa nhỏ nhỏ gian phòng, thấy gió liền dài, rất nhanh liền đứng sừng sững tại cả vùng đất, biến thành một tòa có thể dung nạp mười người lâu các.

"Đều tiến vào nghỉ ngơi đi. Chịu chút lương khô, ngày mai chúng ta lại tỉ mỉ tìm tòi, nói không chừng sẽ có kỳ ngộ. Tìm đến Luân Hồi đạo tràng còn sót lại bảo tàng."

Mọi người nhao nhao gật đầu, nối đuôi nhau mà vào, đơn giản sử dụng hết lương khô, lưu lại một người gác đêm, còn lại mọi người nhao nhao nhắm mắt ngồi xuống.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, đợi đến Thiên Minh, đám người kia thu lâu các, đề cao tinh thần, bắt đầu tỉ mỉ tìm tòi.

"Lần này chúng ta xâm nhập không người khu ba nghìn dặm, tất nhiên sẽ có đại thu hoạch, tất cả mọi người đề cao tinh thần." Đầu lĩnh nam tử mở miệng nói.

"Ừ. Đại sư huynh, đại Gia Minh bạch. Máy ngày hôm trước truy nguyên học viện những người kia tại không người trong vùng lấy được một cây thiên hồn thảo, bị hoang minh thu mua, một đêm phát nhanh, quả thực làm cho người ta đổ mắt không thôi, hi vọng chúng ta cũng có vận khí tốt như vậy."

"Nào có dễ dàng như vậy. Đám người kia mặc dù nói là tại ngàn dặm trong phạm vi tìm được, nhưng ta hỏi riêng qua, bọn họ là đã tạo ngộ một đầu đầu người cừu, hoảng hốt chạy bừa, vậy mà xâm nhập năm nghìn dặm khu vực, mới lấy được kia gốc thiên hồn thảo, cừu tử nhất sinh. Chúng ta không thể học bọn họ."

Đầu lĩnh nam tử lắc đầu, đánh vỡ những người khác tưởng tượng.

"Năm nghìn dặm. Ông trời ơi. Bọn họ vậy mà có thể còn sống trở về, thật sự là may mắn. Muốn biết rõ lần trước hoang minh một vị Á Thánh xâm nhập không người khu, muốn tìm được lục sắc luân bàn mảnh vỡ, kết quả lại là thổ huyết mà về, bị đáng sợ nguyên rủa, nghe nói cuối cùng vẫn là Tam Thánh Mẫu xuất thủ, mới đã trấn áp nguyên rủa, giữ được tánh mạng."

"Người vì tiền mà chết, Chym chết vì ăn. Tất cả mọi người cảnh giác lên. Đương nhiên nếu như vận khí tới, chúng ta cũng không thể bỏ qua. Nếu là có thể tìm đến một mảnh lục sắc luân bàn mảnh vỡ, đó mới là một bước lên trời, có thể hướng hoang minh đưa ra một cái yêu cầu."

Đầu lĩnh nam tử mục quang chớp động, có chút ước mơ.

"Đúng vậy a. Hoang minh tín dụng thế nhưng là tiếng lành đồn xa, nói là làm. Nếu là thật sự có thể hướng hoang minh đưa ra một cái yêu cầu, vậy cũng tốt. Đúng rồi, Đại sư huynh, nếu quả thật có cơ hội kia, người hội đưa ra yêu cầu gì?"

"Này còn cần hỏi sao? Đại sư huynh đối với hoang minh bát, Cửu Huyền công lao thâm mộ đã lâu, nhất định sẽ tuyển bát, Cửu Huyền công lao. Thay đổi ta, ta cũng tuyển bát, Cửu Huyền công lao."

Chắc chắn, bảy mươi hai lần chiến lực, quả thực là biến, thái!"

"Lần trước Nguyên Thiên Cương tại Mộng Thần Giới cùng kia cái Thần Tử gì giao chiến hình ảnh các người nhìn chưa? Bát, Cửu Huyền công lao thêm Đẩu Chiến thánh Pháp, quả thực là vô địch!"

Đầu lĩnh nam tử cười cười, trầm ngâm một chút, bỗng nhiên nói: "Nếu quả thật có cơ hội kia, ta hy vọng có thể đạt được Hoang Thánh chỉ điểm, dù cho, chỉ là thấy một mặt cũng có thể."

Những người khác kinh ngạc mắt nhìn hắn, trầm mặc một lát, gật gật đầu, "Nếu như có thể có cơ hội thấy Hoang Thánh một mặt, đây mới thực sự là đại cơ duyên. Đáng tiếc, Hoang Thánh đã thật lâu không có lộ diện, nghe nói chính là đệ tử của hán Nguyên Thiên Cương cũng rất khó nhìn thấy hán."

"Ta vùng trộm cùng các người nói. Là thiên thần học viện một tên nói cho ta biết, dường như nói Hoang Thánh tại ba năm trước đây trong trận chiến ấy chịu trọng thương, cho nên mới một mực bế quan không ra."

"Vậy không có khả năng!" Đầu lĩnh nam tử cười lạnh một tiếng, "Hoang Thánh là hạng người gì vật. Từ xưa đến nay, đệ nhất thiên tài, làm sao có thể hội bị thương."

"Chính là. Chính là. Hoang Thánh là vô địch. Nếu thật là chịu trọng thương, kia hoang minh thanh thế làm sao có thể như mặt trời ban trưa, người thực cho rằng nhiều người là có thể lực áp những cái kia thánh địa? Bể còn không phải Hoang Thánh thực lực."

"Hảo, hảo, hảo. Là ta nói hươu nói vượn. Bất quá các người tiếng người lấy người chênh lệch vì cái gì lại lớn như vậy đầu này? Hoang Thánh bây giờ còn không được ba mươi tuổi a, ba năm trước đây, liền đánh một trận kinh thiên, đánh cho bảy đại thánh địa quăng mũ còi giáp, không biết ba năm này đi qua, Hoang Thánh thực lực đến cùng đến hạng gì kinh thiên động địa tình trạng, sợ là được xưng Nhân giới đệ nhất vị kia, cũng đánh không lại a."

"Xuyt. Chớ có lên tiếng, không nên nói nữa. Tất cả mọi người đề cao tinh thần, không nói tìm đến lục sắc luân bàn mảnh vỡ, có thể tìm được Luân Hồi đạo tràng còn sót lại điển tịch, chỉ cần cùng Luân Hồi có quan hệ, đến hoang minh cũng có thể bán xuất ra nhiều tiền."

Đầu lĩnh nam tử ngăn lại những người khác đàm luận, xung trận ngựa lên trước, cẩn thận thăm dò.

"Nghe, có tiếng âm!"

Mọi người cả kinh, vội vàng cúi người xuống, đầu lĩnh nam tử thăm dò nhìn lại, trong nội tâm nhất thời kinh hãi, sắc mặt âm đạm, "Không tốt, là đầu người cuu! Nhanh, chạy mau!"

Lê-eeee-eezz~!!

Một tiếng rít gào, một đầu che khuất bầu trời quái điều lơ lửng lên, thân thể cao lớn trên lại mọc ra một khóa dữ tợn đầu người, âm đạm vũ dục, mỗi một cây cũng có thể đơn giản chặt đứt Cuồng Thiết. Mặt người trên lại càng là có chủng chủng tựa như nguyên rửa đồng dạng đường vân, đó là đầu người cuu thiên phú Thần Thông, nghe nói là kẻ thừa Luân Hồi đạo tràng vô số oan hồn oán khí lấy được Thần Thông.

"Đã xong. Chúng ta chết chắc rồi." Đầu lĩnh nam tử trong nội tâm lạnh buốt, không quay đầu lại, hấn lại có thể cảm giác được đầu người cuu mục quang xiết chặt tập trung vào hấn, hung tàn đáng sợ, như vác trên lưng, làm cho người ta tuyệt vọng.

Lê-eeee-eezz~!!

Lại là một tiếng rít gào, đầu người cuu đột nhiên đáp xuống, lực lượng kinh khủng trong chớp mắt bạo phát, chưa rơi xuống đất, vền vền chỉ là gió mạnh, liền để cho mọi người đại khẩu ho ra máu, như bị sét đánh, tê liệt ngã xuống trên mặt đất, không dám động đậy, chỉ có thể nhắm mắt chờ chết.

"Nghiệt súc, nguoi dám!"

Quát lạnh một tiếng, một đạo thân ảnh hiện ra, giơ tay, nắm tay, cuồng mãnh bá đạo, không có địch Phong Thái, một quyền rơi xuống, lớn như núi nhạc đầu người cuu trong chớp mắt bị đánh bạo, huyết nhục văng tung tóe.

Mọi người không dám tin, cuồng đại có thể chém giết phong Vương cuồng già đầu người cuu, vậy mà ở trước mặt người này không chịu nổi một kích, một quyền đã bị đánh phát nổ, uy thế như thế, quả thật không thể tưởng tượng.

"Là Nguyên Thiên Cuồng. Ta đã thấy hấn chiến đấu hình ảnh!"

Có người quát to một tiếng, nhận ra người tới. Trong ánh mắt toàn bộ đều sùng bái.

"Thật mạnh. So với chiến đấu trong chân dung Nguyên Thiên Cuồng còn mạnh hơn, quả nhiên không hổ là Hoang Thánh đệ tử." Đầu lĩnh nam tử tán thưởng một câu, có chút hâm mộ.

"Gặp nhau chính là hữu duyên, người này đầu cuu liền đưa cho các nguoi. Nơi này rất nguy hiểm, các nguoi hay là mau rời khỏi a." Trong Hồng Trần ma luyện ba năm, mỗi ngày lo liệu hoang minh công việc, lại không có đề cho Nguyên Thiên Cuồng tu vi hoang phế, ngược lại triệt để ổn định phong Vương Tu vi, tiến thêm một bước, đã có phong Vương trung đoạn tu vi.

Nếu là đổi đến trước kia, trẻ tuổi như vậy liền có được phong Vương trung đoạn tu vi, quả thực là kinh thế hãi tục, làm cho người ta chấn kinh. Nhưng đáng tiếc, Lâm Hoang châu ngọc phía trước, áp chế một cái thời đại, tất cả thiên tài, trước mặt Lâm Hoang đều chỉ có thể âm đạm thất sắc.

"Quả nhiên không hổ là Hoang Thánh đệ tử. Chính là hào phóng. Ha ha, phát tài. Một đầu đầu người cuu bán đến hoang minh, ít nhất có thể bán ra trăm vạn tinh tệ." Mọi người vui mừng quá đỗi, không nghĩ được còn có như vậy ngoài ý muốn chi tài.

Đầu lĩnh nam tử không có để ý cái này, trông thấy Nguyên Thiên Cuồng, đề cho hấn nhớ tới một cái tin đồn, hít sâu một hơi, nhìn nhìn Nguyên Thiên Cuồng muốn đi, vội vàng hỏi: "Xin hỏi, nguoi là đi gặp Hoang Thánh sao? Bên ngoài truyền thuyết, Hoang Thánh ba năm qua vẫn luôn tại không người khu chỗ sâu trong bể quan."

Nguyên Thiên Cuồng vẫy vẫy tay, không có trả lời, bước chân một chút, xâm nhập không người khu.

Thần Chủ một chương lưu lại che đầy mấy vạn dặm không người khu, chính là mạnh mẽ như hấn, cũng phải vạn phần cẩn thận, chỗ sâu nhất có đại khủng bố, có thể đánh chết thánh vị.

Nguyên Thiên Cuồng đi một chút ngừng ngừng, trên đường đi đánh chết vài đầu đáng sợ hung thú, đều là Thần Chủ lưu lại khí tức kết hợp Luân Hồi đạo tràng oán khí hóa thành hung thú, mạnh mẽ, quý dị.

Thăng đến xâm nhập vạn dặm, Nguyên Thiên Cuồng mới nhẹ nhõm hạ xuống.

Nơi này là ngày xưa Luân Hồi đạo tràng trung tâm chỗ, nhất là khủng bố, thế nhưng Nguyên Thiên Cuồng biết, nguy hiểm nhất địa vực, ngược lại là tối an toàn, bởi vì Lâm Hoang ngay ở chỗ này, đủ loại không rõ tất cả đều muốn lui lại xa xa, không dám nhận gần.

Bước chân tăng nhanh, Nguyên Thiên Cuồng rất nhanh liền thấy được đạo thân ảnh quen thuộc kia, khoanh chân ngồi ở một khóa cây khô, cùng cỏ cây

làm bạn.

Nguyên Thiên Cương cũng không để ý, nơi này hắn đã tới mấy lần, biết Lâm Hoang vẫn luôn bảo trì như vậy, đã khô đã ngòi ba năm.

Một năm không thấy, Lâm Hoang hay là giống như trước kia Nguyên Thiên Cương gặp qua đồng dạng, khoanh chân trên mặt đất, lẳng lặng nhìn nhìn dưới thân cổ xưa phá toái lục sắc luân bàn.

Trước người trăm trượng, có chùng chùng kỳ trân dị thảo sinh trưởng, tán phát diễm lạnh chi khí, thần quang bảo màu, đem hiểm ác chi địa, hóa thành một mảnh bảo địa, cũng chỉ có Lâm Hoang, mới có như thế sức mạnh to lớn, vận vẹo Thần Chủ khí tức, đem không rõ hóa thành diễm lạnh.

"Sư tôn. Tìm đến cuối cùng một khối lục sắc luân bàn." Nguyên Thiên Cương nhẹ giọng mở miệng, sợ quấy rầy Lâm Hoang tĩnh tu.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, chậm rãi mở mắt ra, khô ngòi ba năm, hắn tựa hồ đã quên như thế nào mở miệng. Vươn tay, Nguyên Thiên Cương lập tức đem lấy được lục sắc luân bàn mảnh vỡ hai tay dâng.

Lâm Hoang tiếp nhận mảnh vỡ, cúi đầu xuống, đem này mảnh vụn cùng trên mặt đất mảnh vỡ, đặt ở một chỗ, một cái hoàn chỉnh mâm tròn xuất hiện, dù cho có Liệt Ngân, cũng không giảm thần diệu, cổ xưa, tang thương, ở trên có người, yêu, minh, thần, hồn năm cái vận vẹo văn tự, còn có một cái khuôn chữ hồ không rõ, không có hiện hóa ra.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171: Kiếp!

Lâm Hoang vươn tay, nhẹ nhàng lướt qua lục sắc luân bàn, mục quang hiện lên một tia suy tư.

"Sư tôn. Đây lục sắc luân bàn chính là diễm xấu chi vật, nhân thần tổng cộng vứt bỏ. Mấy năm này kiềm giữ này lục sắc người của luân bàn đều đã tao ngộ không rõ, chịu khổ đột tử. Sư tôn, người ngàn vạn phải cẩn thận."

Nguyên Thiên Cương lòng còn sợ hãi mắt nhìn kia lục sắc luân bàn, thấp giọng nói.

Này lục sắc luân bàn thế nhân đều biết đạo là Luân Hồi đạo tràng vài vạn năm tích góp mà thành vô thượng Đại Đạo thần khí, lúc ban đầu một năm, vì tranh đoạt lục sắc luân bàn mảnh vỡ, tại Nhân giới nhắc lên một hồi Phong Bạo, gió tanh mưa máu, thầy ngang khắp đồng, chính là ngoại giới đều có thánh vị bí mật lên vào, muốn tranh đoạt lục sắc luân bàn mảnh vỡ.

Thế nhưng là theo thời gian trôi qua, tất cả kiềm giữ lục sắc luân bàn mảnh vỡ người đều đã tao ngộ không rõ. Đây lục sắc luân bàn chính là Thần Chủ tự tay đánh vỡ, phía trên có Thần Chủ một luồng khí tức, đủ để trấn giết hết thảy.

Chính là thánh vị cũng chạy không thoát, tao ngộ nguyên rủa, đột tử ngoại giới thánh vị không dưới ba vị, lúc này mới tất mọi người tranh đoạt chi tâm, chậm rãi bị hoang minh thu thập hoàn toàn, rơi vào Lâm Hoang trong tay.

Nguyên Thiên Cương tuy không biết Lâm Hoang thu thập này lục sắc luân bàn mảnh vỡ có tính toán gì không, nhưng như cũ lo lắng Lâm Hoang gặp được không rõ, rốt cuộc Thần Chủ cao cao tại thượng, vẹn vẹn chỉ là một luồng khí tức, liền đủ để cho đại thánh hơi bị run rẩy.

Lâm Hoang im lặng không nói, hắn so với Nguyên Thiên Cương hiểu rõ hơn này lục sắc luân bàn, khô ngòi ba năm, trong lòng của hắn ý định không người nào biết, chính là Tam Thánh Mẫu cũng suy đoán không được hắn bây giờ ý nghĩ.

Vẫy vẫy tay, Lâm Hoang ý bảo Nguyên Thiên Cương cách xa một chút. Nguyên Thiên Cương muốn nói lại thôi, vẫn gật đầu, rời khỏi trăm dặm, Lâm Hoang không nói lời nào, ánh mắt nhìn qua, băng Lĩnh Vô Tình, Nguyên Thiên Cương hít sâu một hơi, lần nữa rời khỏi ngàn dặm, thẳng đến hoàn toàn rời khỏi không người khu, lúc này mới không cảm giác được Lâm Hoang mục quang, dừng bước.

"Sư tôn, người muốn làm gì?" Nguyên Thiên Cương thì thào mở miệng, trong mắt hiện lên một tia nghi hoặc, không biết Lâm Hoang muốn.

Lâm Hoang mục quang băng Lĩnh Vô Tình, ngón tay lướt qua lục sắc luân bàn trên Liệt Ngân, bỗng nhiên đứng người lên, dương tay run lên, kia lục sắc luân bàn liền bị ném ra...(đến) không trung.

Lâm Hoang trở bàn tay vỡ, thần lực tuôn động, đánh vào lục sắc luân bàn, thần quang óng ánh, thần thánh phục hồi, lục sắc luân bàn đột nhiên đại phóng Quang Minh, chiếu sáng cả không người khu.

Ca sát một tiếng, lục sắc luân bàn nhẹ nhàng xoay tròn, ở trên năm cái đại tự chảy ra Quang Minh, xen lẫn một luồng đủ để trấn giết thiên địa khí tức bỗng nhiên hiển hiện.

Cổ hơi thở này là như thế đáng sợ, vền vền chỉ là tiết lộ ra ngoài một chút, toàn bộ không người khu ầm ầm ầm liền bị áp trầm ba thước.

Xung quanh hơn mười vạn sinh linh tất cả đều cảm thấy một cỗ đáng sợ uy nghiêm, không thể trái chống đỡ, không thể tìm kiếm.

"Đây là Thần Chủ khí tức!"

Nguyên Thiên Cương tâm linh trầm trọng, mục quang lấp lánh, hẳn biết mình không có cảm ứng sai, đây tuyệt đối là năm đó Thần Chủ khí tức.

Lâm Hoang kêu lên một tiếng khó chịu, đại khẩu ho ra máu, tại cổ hơi thở này, chính là mạnh mẽ như hắn, cũng cảm nhận được đáng sợ áp bách, đây là chí cao vô thượng Thần Chủ, chúng thần chỉ chủ, vền vền chỉ là một luồng khí tức, liền có trấn giết đại thánh lực lượng.

Lâm Hoang đồng tử xoay tròn, cái bóng thiên địa, hai tay bóp chỉ bóp ấn, liên tục đánh ra mấy chục, nếu như vô thần đám người tại thử, sẽ kinh hãi phát hiện, Lâm Hoang đánh ra Ân Quyết dĩ nhiên là niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi ấn.

Liên tục đánh ra đủ loại Ân Quyết, lục sắc luân bàn xoay tròn chậm rãi tăng nhanh, thần quang phục hồi, lực lượng đáng sợ trong chớp mắt thức tỉnh, cùng kia sợi Thần Chủ khí tức chống lại, từng mảnh từng mảnh nhìn mà giật mình Liệt Ngân xuất hiện ở lục sắc luân bàn.

Lâm Hoang không chút nghi ngờ, tối đa bắt quá ba hơi thở, này lục sắc luân bàn liền muốn tại Thần Chủ khí tức dưới triệt để nứt vỡ. Không nói một lời, Lâm Hoang dưới chân đạp mạnh,

Bỗng nhiên gào to một tiếng, đánh ra một ấn.

Này một ấn, là Lâm Hoang ba năm này tới phỏng đoán Luân Hồi đạo tràng lưu lại đủ loại theo nghĩa tuyệt học mà dung hội ra nhất thức thủ ấn, vô danh, lại là truyền thừa Luân Hồi đạo tràng nhất mạch, nhìn như không có bất kỳ uy lực, thế nhưng vừa rơi xuống nhập không trung, thấy gió liền dài, trong chớp mắt bành trướng, rơi vào lục sắc luân bàn.

Toàn bộ lục sắc luân bàn đột nhiên đình chỉ, sau đó mãnh liệt bạo phát, lục sắc quang mang phóng lên trời, sòng sọc ngăn chặn Thần Chủ kia một luồng lưu lại khí tức, một cái thanh âm già nua quanh quẩn toàn bộ không người khu.

"Trở lại tới này! Trở lại tới này!"

Trong chớp mắt, toàn bộ không người khu dường như ngưng đọng lại đồng dạng, hết thảy sinh linh, khí tức tất cả đều ngưng trệ bất động, quỷ dị biến hóa, để cho tất cả đang ở không người khu người của trung đều chấn kinh rồi.

"Chuyện gì xảy ra?" Có người kinh hô, cảm giác nhạy bén, phát giác được đại khủng bố.

Kia thanh âm già nua vẫn còn ở quanh quẩn, toàn bộ không người trong vùng, ngoại trừ đi vào thăm dò, tìm kiếm bảo vật người có thể động dậy ra, kia phi hành lướt qua đầu người cu, kia dệt lưới tầm ăn con mồi Nhân Diện Tri Chu, còn có những cái kia kết bè kết đội, quét ngang không người khu oan hồn kiến tất cả đều ngưng trệ.

Thậm chí có thể thấy được kia bay bỗng lên lay động tại vùng khí ho cò gáy đang lúc màu xám chướng khí cũng ở đình trệ không trung, dường như toàn bộ thế giới tại thời khắc này bị người nhân xuống bất động.

"Trở lại tới này!"

Lại là một tiếng già nua la lên, không có hối hận, nhưng lại có nhàn nhạt phiền muộn, bi thương.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, nhìn nhìn kia lục sắc luân bàn trên Liệt Ngân một chút phục hồi, trong mắt hiện lên một tia hào quang.

Lê-eeee-eezz-!!

Một tiếng rít gào, đột nhiên kinh thiên lên. Một đầu to lớn, xa xa vượt qua thể nhân biết hiểu, thậm chí có thể đánh giết thánh vị đầu người cu phóng lên trời, dữ tợn mặt người trên hai hàng huyết lệ lưu lại, biểu hiện trên mặt gãy dựa biến hóa, thân thể to lớn đột nhiên kịch liệt thiêu đốt, một chút huỳnh quang bay lên, thấp thoáng có thể thấy được một trương lệ rơi đầy mặt mặt, nhẹ nhàng nhảy lên, rơi vào lục sắc luân bàn bên trong.

"Trở lại tới này!"

Lại là một tiếng bi thương la lên, toàn bộ không người trong vùng, một đầu lại một đầu đầu người cu, một cái lại một cái Nhân Diện Tri Chu, còn có kia phô thiên cái địa oan hồn kiến tất cả đều phát ra thê lương gào thét, hỏa diễm thiêu đốt, thần quang ngút trời, lần lượt khuôn mặt hư vô phóng lên trời, lệ rơi đầy mặt, không thủ oán Vô Hối, dừng mảnh vào lục sắc luân bàn bên trong.

Lâm Hoang sắc mặt có chút động dung, thờ dài một tiếng, hẳn biết những cái này gương mặt, là Luân Hồi đạo tràng vô số đệ tử hồn, bị Thần Chủ hàng xuống nguyên rửa, hóa thành vô tri vô giác hung thú, trọn đời không được siêu thoát.

Lúc này, Lâm Hoang áp chế nguyên rùa, đánh vỡ trời buộc, những cái này cùng Luân Hồi đạo tràng đồng sinh cộng tử hồn, liền không thù oán Vô Hối đầu nhập lục sắc luân bàn bên trong.

Đó là bọn họ nói, tuân theo vô số năm nói.

"Thời tiết thay đổi."

Vô số người Đề lăm bằm lên tiếng, nhìn về phía thiên không, lúc này toàn bộ không người khu triệt để biến hóa, những cái kia khủng bố hung thú, những cái kia hung ác chương khí, này sơn, này Thủy, này đại địa, tất cả đều thay đổi bộ dáng, vô tận màu xám khí tức, lời cuốn lấy điểm một chút như Tinh quang óng ánh hư vô gương mặt, dừng mãnh vào lục sắc luân bàn bên trong.

Kia bị Thần Chủ tự tay đánh vỡ Liệt Ngân, từng điểm từng điểm phục hồi, kia cái cuối cùng mơ hồ không rõ chữ, một bút vẽ một cái, chậm rãi phác hoạ, đã hiện hóa hơn phân nửa.

Lâm Hoang thấy rõ ràng, đó là một cái tuyệt đối không có xuất hiện ở trên đời chữ, không thuộc về Chư Thiên vạn giới bất luận một loại nào văn tự, đó là hoàn toàn mới một chữ.

Lâm Hoang tóc dài bay lên, chấp tay nhìn nhìn trước mặt lục sắc luân bàn, mục quang băng Lãng Vô Tình, hẳn biết chỉ cần mình khẽ vươn tay, liền có thể đem này lục sắc luân bàn nhét vào trong tay, đem Luân Hồi đạo tràng truyền thừa vài vạn năm, đến lúc này rốt cục viên mãn Lục Đạo Luân Hồi chương không vào tay, càng có thể một bước lên trời, bước vào bước thứ ba, lấy ta nói thay Thiên Đạo, khoáng cách thành thần chỉ có một đường.

Khò ngời ba năm, Lâm Hoang một mực liền tại chờ đợi lúc này.

Thế nhưng hiện tại, hẳn có chút chần chờ.

Năm đó đánh một trận, niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi mang cho Lâm Hoang chấn động, có thể nói là vượt qua Chư Thiên vạn giới bên trong bất cứ người nào, bởi vì bọn họ đạo như thế tương tự, cho nên càng có thể nhận thức Luân Hồi đạo tràng truyền thừa vài vạn năm con đường, là cỡ nào vĩ đại. Vĩ đại như vậy, là Lâm Hoang khó có thể kháng cự.

Tại trong lòng lắng đọng ba năm, lại càng diễn càng liệt, càng ngày càng đậm. Lâm Hoang khát vọng như vậy nói, như vậy Lục Đạo Luân Hồi, mà giờ khắc này Lục Đạo Luân Hồi viên mãn, dùng Luân Hồi đạo tràng mấy chục vạn đệ tử máu tươi, linh hồn tưới tiêu, rốt cục viên mãn.

Lâm Hoang tin tưởng, chỉ cần mình kế thừa như vậy Lục Đạo Luân Hồi, không có bất kỳ kiếp nạn rơi xuống, bởi vì kia kiếp, Luân Hồi đạo tràng dùng mấy chục vạn đệ tử máu tươi, linh hồn chịu. Bởi vì kia khó, Luân Hồi đạo tràng các thời kỳ đạo chủ dùng thân tử đạo tiêu khó hiểu.

Một bước lên trời cơ hội đang ở trước mắt, Luân Hồi đạo tràng dùng vài vạn năm truyền thừa, vô số hi sinh vì Lâm Hoang phổ liên một mảnh thông thiên Đại Đạo, chỉ cần hắn tiếp được, chỉ cần hắn gạt đầu, liền có thể lập tức bước vào bước thứ ba, thậm chí lấy lục sắc luân bàn vì thể, trực bức bước thứ ba đỉnh phong, chỉ cần một cái cơ hội, liền có thể đạp đất thành thần.

Đây là đại, là kiên trì ta nói, hay là sửa tin hắn nói. Phí trước, nhất định nhấp nhô không ngừng, con đường phía trước không rõ. Người sau, dừng cảm tiến tới, thành thần đang nhìn. Lâm Hoang đang do dự.

Tựa hồ phát giác được Lâm Hoang do dự, kia lục sắc luân bàn kịch liệt xoay tròn, từng đạo thân ảnh chậm rãi đi ra, tổng cộng Lục Đạo, tất cả đều là Lâm Hoang bộ dáng.

Một thân ảnh, đánh ra Đẩu Chiến thánh Pháp, vô địch khí phách, làm cho người ta chấn kinh.

Một thân ảnh, đánh ra Đế Hoàng tuyệt học, Ngũ Đế Đại Thủ Ấn, trấn áp núi sông.

Một thân ảnh, đánh ra Phong Thần Lục Tuyết, phong thiên phong Địa phong người!

Một thân ảnh, đánh ra Thương Sinh một kiếm, lưng tựa chúng sinh, Nghịch Thiên Cải Mệnh.

Một thân ảnh, đánh ra Ma Ha Vô Lượng, Kim cương Bát Nhã, tốc hành Bi Ngạn.

Cái cuối cùng thân ảnh, không nói một lời, tọa trấn trung ương, tay cầm lục sắc luân bàn, nhẹ nhàng lay động, chúng sinh Chư Thần tất cả đều tại hắn bàn tay Luân Hồi.

Lâm Hoang sắc mặt biến hóa, hít sâu một hơi, mục quang lấp lánh, hẳn biết, chỉ cần mình một bước phóng ra, trước mắt đủ loại đều đem bị hắn có được, chỉ cần một bước, liền có thể phóng ra để cho vô số đại thánh hâm mộ một bước, một bước lên trời, cự ly thành thần, chỉ kém một đường.

"Đẩu Chiến thánh Pháp, Ngũ Đế Đại Thủ Ấn, Phong Thần Lục Tuyết, Thương Sinh một kiếm, Ma Ha Vô Lượng, Lục Đạo. . . Luân Hồi!" Lâm Hoang từng chữ một, song quyền chậm rãi nắm chặt, mở ra, lại buông lỏng, như thế nhiều lần nãy lần.

Lâm Hoang bỗng nhiên nhắm mắt lại, ngữ khí khô khốc, "Những cái này đều là vô cùng tốt, vô cùng tốt, đáng tiếc, đây không phải là con đường của ta."

Một tiếng thờ dài, Lâm Hoang đột nhiên mở mắt ra, trong lòng có quyết định, gào to một tiếng, ngang nhiên xuất thủ, hướng về lục sắc luân bàn đánh giết mà đi, "Những cái này đều là vô cùng tốt, vô cùng tốt. Đáng tiếc, kia là các ngươi đạo! Không phải là ta đây!"

Ầm ầm ầm!

Lực lượng kinh khủng chấn động Nhân giới, Tam Thánh Mẫu đột nhiên ngừng đầu, nhìn về phía hư không, thở dài một tiếng, "Thủ đạo chi kiếp. Tới."

PS: Tập văn cả ngày, ta từng vòng cái gạch chéo, giầy vò đến đục tiền đục tử, một chương này từ mười hai giờ trưa một mực lấy tới hiện tại, muốn qua đời, cầu tâm vẽ phiếu phiếu duy trì!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: người nay có thể cảm bằng không

PS: Canh [3] hoàn tất. Cảm tạ (sư tử phóng đại miệng), (cổ đồ IT), (hư vô nhớ tiếc), (Hồng Mông thần thể) khen thưởng, sau đó cầu cất chứa, cầu đề cử!

Phù hoa thế giới, vô tận phong quang. Chứng kiến vạn đạo vạn pháp, không thủ tịch tịch, chỉ hỏi một câu, bây giờ có thể cảm bằng không?

Lục sắc luân bàn phục hồi, Lâm Hoang gấp qua vạn đạo vạn pháp, tất cả đều phục hồi, từ trong hư không đi ra, đủ loại dụ, hoặc, đây là thủ đạo chi kiếp. Thấy càng nhiều, kiếp nạn liên càng nặng.

Thủ đạo chi kiếp, xuyên qua toàn bộ thủ đạo chi lộ, chỉ cần trong lòng có dao động, sẽ lập tức có kiếp nạn hàng lâm. Lâm Hoang ba năm trước đây chứng kiến niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi, trong nội tâm chỉ đạo liên có chút dao động, khô ngồi ba năm, đến hôm nay rốt cục bạo phát.

Con đường thành thần, trăm tàu tranh giành lưu, cùng thiên tranh giành, cùng người tranh giành, còn muốn cùng tâm chống đỡ, hơi có dao động, liền có kiếp nạn rơi xuống. Không có trở ngại, đạo tâm càng kiên, bước thứ ba có hi vọng. Gây khó dễ, thân tử đạo tiêu, cả đời tu vi quá giao chảy về hướng đông Thủy.

Ầm ầm ầm!

Liên tục nổ vang, Lâm Hoang bước nhanh lui về phía sau, đồng tử co rút lại, đại khẩu ho ra máu. Lục sắc luân bàn không tiếng động xoay tròn, từng cái một thân ảnh từ bên trong đi tới, tất cả đều là Lâm Hoang cùng nhau đi tới gặp qua địch nhân, kế thừa đủ loại tuyệt học.

Ong một tiếng, một cái hư ảnh một kiếm đánh tới, như Thiên Ngoại Phi Tiên, là kiếm Thương Sinh Thương Sinh một kiếm.

Lâm Hoang mục quang băng lãnh, trở tay một quyền, đánh ra một cái Địa quyền, chịu tải chúng sinh vạn vật, một quyền rơi xuống, đem kia kiếm Thương Sinh hư ảnh đánh cho tan tành, hóa thành một đạo ánh sáng màu xanh rơi xuống Lâm Hoang cái trán.

Lâm Hoang trong nội tâm lạnh lẽo, trong chớp mắt mình ngộ, đây là hấn thủ đạo chi kiếp.

"Nguyên lai. . . Như thế!" Lâm Hoang có mình ngộ, gào to một tiếng, đại khai đại hợp, liên tục ra quyền, đánh giết bát hoang, trấn áp bốn cực.

Oanh!

Một tiếng bạo vang, Lâm Hoang trở tay một quyền đánh nổ Hoàng Thiên đại thánh hư ảnh, kêu lên một tiếng khó chịu, đại khẩu ho ra máu, bị một đạo hư ảnh đánh trúng ngực, là vô thân Ngũ Đế Đại Thủ Ấn, mạnh mẽ bá đạo.

Lâm Hoang sắc mặt không thay đổi, băng Lãnh Vô Tình, bỗng nhiên xuất thủ, bước chân liên đập, dừng cảm tiến tới, đánh giết xuất một cái Lục Đạo Luân Hồi thân quyền, đánh vào vô thân trên người, lực lượng kinh khủng, trong chớp mắt thời phát, xé rách hư ảnh.

Lâm Hoang ngửa mặt hét lớn một tiếng, "Đây không phải con đường của ta! Đều chết cho ta, chết, chết!"

Rống to một tiếng, Lâm Hoang đột nhiên hấp khí, nhả thanh âm, một đạo cầu vòng treo không, dâng lên một vòng mặt trời, chiếu xạ hư không, thiêu đốt vô tận hỏa diễm, đốt cháy hết thảy. Kia cực giống thanh thiên đại thánh, Thương Thiên đại thánh hư ảnh vô thanh vô tức, bị ngọn lửa này quấn quanh, thôn phệ, hóa thành tro tàn.

Lâm Hoang càng đánh càng hăng, trực tiếp xung phong liều chết tiến kia chồng chất hư ảnh bên trong, tay nâng quyền rơi, bá liệt vô song, vô địch khí phách, tuy là người quá địch quốc, nhưng phương thôn trong đó, không người có thể địch.

"Tới , tới, tới! Các ngươi những cái này bại tướng dưới tay, làm sao có thể ngăn cản ta con đường phía trước! Xấu ta nói đồ!"

"Sát!"

Lâm Hoang khí thế như cầu vồng, quyền chưởng trong đó, không có hợp lại chi địch, vô tận hư ảnh tất cả đều bị Lâm Hoang một quyền đánh nổ, mạnh mẽ vô cùng, Vô Pháp Vô Thiên, trực tiếp xung phong liều chết đến lục sắc trước mặt luân bàn, giờ tay, nắm tay, keng một tiếng. Lục sắc luân bàn chấn động, một thân ảnh bỗng nhiên đi ra.

Lâm Hoang lông mày nhíu lại, mục quang có chút ngưng trọng, bởi vì đạo thân ảnh kia, đương nhiên đó là hình dạng của hắn.

Không nói một lời, đạo thân ảnh kia giờ tay, nắm tay, đánh giết xuất vô biên sức mạnh to lớn. Lâm Hoang mặt không đổi sắc, huy vũ song quyền nghênh đón tới.

Ầm ầm ầm!

Hai người chiến đấu kịch liệt, thân ảnh tung hoành, trong nháy mắt, giao thủ mấy ngàn xuống.

Đập đập trùng!

Lâm Hoang lui lại ba bước,

Đại khẩu ho ra máu, mắt lộ ra chấn kinh, "Thật mạnh, đây là sửa cờ đổi màu cờ ta đây sao? Đây là dao động bản tâm ta đây sao? Đây là thay đổi tín niệm ta đây sao?"

Đạo thân ảnh kia mặt không biểu tình, so với Lâm Hoang còn lạnh hơn khóc, thi triển ra Lâm Hoang đã thấy đủ loại đạo cùng Pháp, dung hợp thông suốt, quả thật mạnh mẽ được bất khả tư nghị. Rõ ràng đồng dạng chỉ là bước thứ hai tu vi, thế nhưng mỗi một quyền, mỗi một chưởng, đều mạnh mẽ hơn Lâm Hoang đâu chỉ gấp đôi, đánh cho Lâm Hoang liên tiếp lui về phía sau, đại khẩu ho ra máu.

"Ta không tin!"

Lâm Hoang gào to một tiếng, trở tay một quyền đánh giết, kiên định tín niệm, thủ vững con đường, một cái Lục Đạo Luân Hồi thần quyền đánh giết xuất ra. Đạo thân ảnh kia giờ tay, nắm tay, đồng dạng một cái Lục Đạo Luân Hồi thần quyền, đó là niệm tam sinh Lục Đạo Luân Hồi.

Một quyền trong đó, mở ra Lục Đạo, người, yêu, thần, minh, hồn, quỷ! Lục Đạo Luân Hồi, thiên địa chúng sinh, cho dù là cao cao tại thượng Chư Thần cũng phải rơi vào Luân Hồi, không được siêu thoát.

Lâm Hoang kêu lên một tiếng khó chịu, lần nữa ho ra máu, xương tay bạo liệt, bị một quyền này đánh bay ngàn dặm

Cưỡng ép ổn định thân thể, Lâm Hoang mục quang lấp lánh, trong lòng có chút dao động, "Nếu như ta lựa chọn lục sắc luân bàn. Lực lượng như vậy, sẽ thuộc về ta."

"Thế nhưng là, đây không phải là con đường của ta!"

Lâm Hoang gào to một tiếng, tín niệm không thể xóa nhòa, không thể dao động, nhún chân một cái, đạp cương bước đầu, lần nữa xông lên, "Ta không tin. Con đường của ta, mặc dù cửu chết không hối tiếc. Niềm tin của ta, không thể dao động."

"Ngươi đạo cường thịnh trở lại, nhưng không phải là ta, ta không lấy, ta không muốn, ta không chọn!"

Lâm Hoang nhiều tiếng quát khế, kiên định nói tâm, lần nữa huy quyền.

Ầm ầm ầm!

Lâm Hoang dưới chân đạp cương bước đầu, liên tục đánh giết xuất mười vạn quyền, mạnh mẽ lực lượng, khủng bố bạo phát, tựa như Tinh hà bạo phát, bao phủ hết thảy.

Đạo thân ảnh kia gào to một tiếng, trong ánh mắt cũng hiện lên một tia kinh hãi, há mồm khê hấp, đem lục sắc luân bàn nuốt vào trong bụng, khí thế càng lớn, trong chớp mắt bạo phát, không sợ không sợ, vền vền chỉ là ba quyền, liền phá giải Lâm Hoang thế công.

Không ai bì nổi, hướng về Lâm Hoang đánh giết xuất một quyền, một quyền này mạnh mẽ tới cực điểm, Lâm Hoang đồng tử co rút lại, thấy rõ ràng, đây tuyệt đối là đạp thần bước thứ ba tài năng đánh giết xuất lĩnh vực chi quyền, lấy ta nói thay Thiên Đạo, khủng bố không thể ngăn cản.

Lâm Hoang mặt không đổi sắc, tiến lên trước một bước, hít sâu một hơi, quyền xuất như quang, như điện, trong chớp mắt đánh giết xuất ba ngàn quyền, nghênh tiếp một quyền này.

Phốc phốc tiếng vang.

Lâm Hoang trực tiếp bị đánh bay ba ngàn dặm đấy, đại khẩu ho ra máu, cánh tay đứt gãy, máu tươi lâm li, thoát nhìn nhìn mà giật mình. Nhưng Lâm

Hoang lại là cười lớn một tiếng, mục quang băng Lãnh Vô Tình, "Này sẽ là của ngươi đạo? Vèn vèn chi là như thế, có tài đức gì có thể cho ta tin phục."

Vừa nói xong, Lâm Hoang khí thế như cầu vồng, một bước phóng ra, bước ra ngàn dặm, đối với đạo thân ảnh kia âm âm huy quyền.

Âm âm âm!

Chiến đấu trở nên cực độ thảm thiết, máu tươi nhuộm hồng cả thiên không, đốt cháy đại địa, trong vòng ngàn dặm ở trong, đều có Lâm Hoang máu tươi rơi xuống, rơi xuống mặt đất, trong chớp mắt nhuộm lên cuộn cuộn hỏa diễm, thanh thế kinh thiên.

"Sư tôn!" Nguyên Thiên Cương la thất thanh, không biết Lâm Hoang đến cùng gặp cái gì, vậy mà sẽ phải chịu như thế kiếp nạn. Trong nội tâm kinh hãi, thấy được Lâm Hoang lại một lần nữa bị đánh lui, đại khẩu ho ra máu. Nguyên Thiên Cương rốt cuộc không cách nào nhìn được, nhún chân một cái, liền muốn xung phong liều chết đi qua.

"Không muốn."

"Đây là hấn kiếp."

"Những người khác vô pháp nhúng tay."

Tam Thánh Mẫu không biết lúc nào đi đến nơi đây, ngăn lại Nguyên Thiên Cương, ánh mắt nhìn hướng Lâm Hoang, trên mặt đều có chút ngưng trọng.

"Hấn tiến bộ quá nhanh."

"Nội tình không đủ."

"Kiếp nạn này, sợ là có chút nguy hiểm."

Tam Thánh Mẫu thấp giọng trò chuyện với nhau, có chút lo lắng Lâm Hoang vô pháp vượt qua kiếp nạn này.

"Sư tôn, không có địch chi tâm. Không ai có thể đánh bại hấn, liền là chính bản thân hấn cũng không thể đánh bại hấn." Nguyên Thiên Cương bình tĩnh trở lại, đối với Lâm Hoang tràn ngập lòng tin.

Tam Thánh Mẫu gật gật đầu, nhìn về phía Lâm Hoang, "Kỳ thật, chỉ cần hấn đạo tâm kiên định, cố chấp dứt khoát, kia kiếp nạn này, có thể qua."

"Chỉ sợ hấn."

"Dao động đạo tâm."

"Đã bị mất phương hướng tín niệm."

"Nếu như vậy, liền nguy hiểm."

Tam Thánh Mẫu một người một câu, để cho Nguyên Thiên Cương tâm tình trở nên khẩn trương lên.

Âm âm âm!

Lâm Hoang cùng đạo thân ảnh kia chiến đấu kịch liệt, trở nên càng thảm thiết. Nuốt vào lực sắc luân bàn, đạo thân ảnh kia thỉnh thoảng có thể đánh ra đập thân bước thứ ba tài năng nắm giữ lĩnh vực chi quyền, lực lượng đầu chỉ tăng vọt gấp trăm lần. Mỗi xuất hiện như vậy một quyền, Lâm Hoang tất nhiên sẽ bị đánh lui, đại khẩu ho ra máu.

"Chưa đủ! Chưa đủ! Muốn động dao động niềm tin của ta, cải biến con đường của ta đồ, chỉ có một chút như vậy lực lượng, không đủ, xa xa chưa đủ!"

Lâm Hoang cười lớn một tiếng, nhìn nhìn chính mình quyền đầu, nhận nhậ một câu, "Mày nay có thể cảm bằng không? !"

"Có thể!"

Âm vang hữu lực, âm điệu mạnh mẽ, Lâm Hoang cười lớn một tiếng, huy quyền nghênh tiếp đạo thân ảnh kia, từng bước không lùi, kiên trì chính mình con đường, kiên trì niềm tin của tự mình, mặc dù cửu chết không hối tiếc.

Lâm Hoang quyền đầu càng ngày càng nặng, tâm linh lại càng ngày càng không rõ ràng, kiên định, trong mắt chỉ có chính mình tuân thủ nghiêm ngặt tín niệm, chỉ có chính mình kiên trì mà nói.

"Mặc dù đại đạo tam thiên, môn môn có thể thành thân, nhưng không phải là con đường của ta, ta không lấy!"

"Mặc dù tín niệm vô địch, đồng đạo, nhưng không phải là niềm tin của ta, ta không muốn!"

"Mặc dù phù hoa thế giới, đủ loại phồn hoa, nhưng không phải là lựa chọn của ta, ta không chọn!"

"Cùng nhau đi tới, chỉ hỏi một câu, người nay có thể cảm bằng không? !"

"Có thể!"

Như thế kiên định, như thế cố chấp, đây là Lâm Hoang nói, Lâm Hoang lựa chọn, niềm tin của Lâm Hoang.

Lâm Hoang cười một tiếng dài, sừng sững trời cao, chậm rãi đánh ra một quyền, mang trên mặt vô cùng mừng rỡ, vô cùng kiêu ngạo, vô cùng kiên định, "Lục Đạo. . . Luân Hồi!"

Một quyền đánh giết xuất, Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, Lục Đại bốn nguyên thế giới sau lưng Lâm Hoang chói mắt, diễn sinh Chư Thiên vạn giới, vạn vật chúng sinh, một quyền, thiên địa sinh, một quyền thiên địa hủy.

Chế sinh cùng hủy diệt, đều ở Lâm Hoang một quyền này Lục Đạo Luân Hồi bên trong, đây mới là Lâm Hoang nói, niềm tin của Lâm Hoang.

Ầm ầm ầm!

Lực lượng kinh khủng trong chớp mắt bạo phát, quét ngang thiên địa, Tam Thánh Mẫu khẽ quát một tiếng, lập tức xuất thủ, ổn định thiên địa, ngăn cản sóng dư. Kêu lên một tiếng khó chịu, Tam Thánh Mẫu sắc mặt đại biến, đại khẩu ho ra máu, không dám tin, vèn vèn chỉ là Lâm Hoang đối kháng đạo thân ảnh kia sóng dư, liền để cho ba người cũng khó khăn lấy thừa nhận.

Keng một tiếng!

Một quyền qua đi, Lâm Hoang cùng đạo thân ảnh kia đối diện mà đứng, Lâm Hoang đại khẩu ho ra máu, máu tươi nhuộm hồng cả thanh y, hai tay hư đáp, đã đứt gãy.

Mà đạo thân ảnh kia mặt không biểu tình, đứng ở chỗ cũ, dần dần tiêu tán, lộ ra lục sắc luân bàn, cổ xưa thần bí luân bàn phía trên, xuất hiện một đạo dấu quyền, đó là Lâm Hoang quyền.

Lục sắc luân bàn xoay tròn, chiếu rọi Chư Thiên vạn pháp, thần quang lấp lánh, Lâm Hoang có thể ở bên trong thấy được đủ loại thần công tuyệt học, mỗi một chủng đều trực chỉ Đại Đạo, có thể thành thần.

Lâm Hoang chỉ là nhìn nhìn bàn tay của mình, thần nhiên nói: "Vây chút đều là vô cùng tốt, vô cùng tốt. Đáng tiếc, không phải là ta muốn được!"

Vừa nói xong, Lâm Hoang tiến lên trước một bước, giờ tay, nắm tay, lại là một cái Lục Đạo Luân Hồi thần quyền đánh giết xuất ra, quyền pháp xuất thần nhập hóa, cực hạn thăng hoa, so với ngày xưa nhiều một tia kiên định, liền nhiều một chút trầm trọng.

Chỉ là một chút, nhưng là đại bất đồng.

Một quyền đánh giết hạ xuống, bị Lâm Hoang tự tay tổ hảo lục sắc luân bàn, keng một tiếng, lại bị Lâm Hoang tự tay đánh vỡ, hóa thành vô số khối thật nhỏ mảnh vỡ, rơi vào Lâm Hoang dưới chân.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 173: Hoang minh!

"Hảo. Lâm Hoang vượt qua kiếp nạn. Chúng ta đi qua đi."

Tam Thánh Mẫu trong nội tâm buồn lòng, đối với Nguyên Thiên Cương nói.

Nguyên Thiên Cương gật gật đầu, lấy cảnh giới của hắn tuy nhìn không ra vừa rồi kia một hồi thủ đạo chỉ kiếp đối với Lâm Hoang có chỗ lợi gì, nhưng là nhìn ra được trong đó hung hiểm, biết Lâm Hoang tất nhiên cực hạn thăng hoa, tiến thêm một bước.

Xung trận ngựa lên trước, Nguyên Thiên Cương xông lên đầu tiên, đối với Lâm Hoang nói: "Su tôn, chúc mừng người tiến thêm một bước. Hiện tại hắn là bước thứ ba đại năng a?"

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, lắc đầu nói: "Còn kém một chút, ta tích góp không đủ."

Tam Thánh Mẫu trong nội tâm hiểu rõ, biết tất nhiên sẽ là kết quả như thế, bước thứ ba không phải là dễ dàng như vậy phóng ra, bằng không cũng sẽ không có nhiều như vậy đại thánh vậy ở bước thứ hai, không được tiến thêm.

Bất quá Tam Thánh Mẫu vẫn là đối với Lâm Hoang chúc mừng, vượt qua một lần thủ đạo chi kiếp, cho dù không có bước ra bước thứ ba, nhưng là tuyệt đối có chỗ tiến, so với ngày xưa càng mạnh một phần.

Tu luyện đến Lâm Hoang bức này tình trạng, mạnh hơn một chút một phần, chính là cách biệt một trời một vực.

"Sư tôn, kế tiếp, người còn muốn tiếp tục bế quan sao?" Nguyên Thiên Cương cũng không nhiều hỏi, mở miệng nói.

"Không được." Lâm Hoang lắc đầu, mục quang thâm thúy, đưa tay phát một cái, thanh y khoác trên vai khóa, không nhiễm một hạt bụi, thần thể phục hồi, thương thể khép lại.

"Khô ngồi ba năm, cuối cùng để ta đạo tâm một lần nữa kiên định, kế tiếp, tự nhiên vẫn là muốn gặp chứng nhận vạn đạo vạn pháp, lắng đọng tích góp, bước ra bước thứ ba." Lâm Hoang trong nội tâm tự có đòi hỏi, nói, nói tiếp xuống đường, đã an bài thỏa đáng.

Đối với Tam Thánh Mẫu gật gật đầu, Lâm Hoang bắt lấy Nguyên Thiên Cương, dưới chân một bước, "Đi, chúng ta đi trước hoang minh."

Đại Thiên quận, Ván Long sơn, Hoang Thảo Lư.

Nơi này là hoang minh tổng bộ. Thì cách ba năm, ngày đó tiểu thành, tiểu sơn, đã thay đổi bộ dáng. Một tòa có thể so với Bạch Ngọc Kinh to lớn thành thị đột ngột từ mặt đất mọc lên. Mà nguyên bản thanh danh không hiện Ván Long sơn, lúc này bị hoang minh thi triển Thần Thông, sống sờ sờ mở rộng đến cứu vạn trượng, chiếm diện tích so với dưới núi to lớn thành thị còn muốn không nhỏ, dĩ nhiên đã trở thành Đại Thiên quận tiêu chí.

To lớn trong thành thị, có thể thấy được vô số người lưu, lui tới, toàn bộ Nhân giới tinh hoa phảng phất đều áp súc đến tòa thành thị này, so với Bạch Ngọc Kinh cũng không ngại nhiều để cho.

Toàn bộ trong thành thị, đủ loại đạo tràng, học viện, chỗ nào cũng có, vô số ăn mặc đặc biệt đạo phục đệ tử, sinh cơ bừng bừng, đến đi. Quả nhiên là Tiên hoa trứ gấm, liệt hỏa phanh du.

Hào một bộ sinh cơ bừng bừng, thái bình thịnh thế.

"Không sai." Lâm Hoang người trên không trung, thấy được phía dưới dòng người như biển, dòng xe cộ như kiến, gật gật đầu, đã đồng ý Nguyên Thiên Cương ba năm này công tích.

"May mắn mà có ba vị thánh mẫu tọa trấn hoang minh, bằng không lấy thực lực của ta, còn chưa đủ để lấy Chấn Nhiếp hoang minh trung những người kia." Nguyên Thiên Cương khiêm tốn nói.

Hắn biết hoang minh có thể tại ngắn ngủn ba năm trong đó, giống như này đại thanh thế, uy danh của Lâm Hoang không nói, dựa vào hay là Tam Thánh Mẫu tọa trấn cuồng quét, trấn áp khí vận, bằng không tám ngàn học viện, ba ngàn đạo tràng muốn quản lý, tạo thành một cỗ dây thừng, lấy Nguyên Thiên Cương thực lực, quả thực là si tâm vọng tưởng.

Thậm chí Nguyên Thiên Cương biết, kia nhìn như nhỏ yếu tám ngàn học viện, ba ngàn đạo tràng sau lưng cũng có mấy vị đại thánh tọa trấn, nếu như không phải là có Tam Thánh Mẫu tọa trấn, sợ là sẽ bị người đánh cắp quyền hành.

Nguyên Thiên Cương mặc dù không có hướng Lâm Hoang kể rõ trong đó khó khăn, nhưng Lâm Hoang thấm nhuần hư thật, tự nhiên biết trong đó hiểm ác, gật gật đầu, cũng không nhiều lời, bước chân một bước, liền rơi vào Ván Long sơn, không làm kinh động bất luận kẻ nào.

Chấp tay đứng ở chính mình tự tay dựng nhà tranh trước, Lâm Hoang quay đầu, nhìn về phía Nguyên Thiên Cương, "Thông báo bọn họ.

Ta Lâm Hoang, tới."

Nguyên Thiên Cương gật gật đầu, có chút kích động, ba năm này, mặc dù có Tam Thánh Mẫu tọa trấn, nhưng là vô pháp áp đảo toàn bộ hoang minh, có không ít người tự thành nhất phái, không phục hắn quản lý, hiện tại Lâm Hoang hàng lâm, Nguyên Thiên Cương tin tưởng, những cái kia tự cho là đúng, muốn chiếm giữ hoang minh quyền hành phe phái, tất cả đều là gà đất chó kiềng, tại Lâm Hoang trong tay, trở tay tức diệt.

Tam Thánh Mẫu thờ dài một tiếng, nhìn nhìn Lâm Hoang, "Người nếu như hàng lâm hoang minh, vậy chúng ta cũng có thể đi."

Lâm Hoang nhìn nhìn Tam Thánh Mẫu, nhàn nhạt mở miệng, "Hoang minh liền là nhà của các người. Ta đáp ứng các người thủ hộ Đại Thiên quận, nhưng các người nên biết, ta sớm muộn gì muốn bước ra một bước kia, đi ra Nhân giới, cùng Chư Thiên vạn giới đại thánh tranh phong. Nếu ta vẫn lạc, ai tới bảo hộ Đại Thiên quận? Chỉ có hoang minh."

"Đây là ta vì Thiên Cương lưu lại muôn đời cơ nghiệp, cũng là cho các người lưu lại muôn đời cơ nghiệp, muốn thủ hộ Đại Thiên quận. Các người cần dựa vào không phải là ta, mà là hoang minh."

Tam Thánh Mẫu trầm mặc, biết Lâm Hoang nói chính là sự thật. Lâm Hoang cách bước thứ ba đã không xa, sớm muộn gì hội bước ra một bước kia, đến lúc sau Lâm Hoang tất nhiên sẽ không lưu ở Nhân giới bế quan khổ tu, mà là hội đi đến Chư Thiên vạn giới, tranh đoạt một đường thành Thần Cơ duyên.

Muốn thủ hộ Đại Thiên quận, chỉ có dựa vào chính các nàng, dựa vào này hoang minh.

"Mà thôi. Tựa như như lời người nói."

"Chúng ta ba người liền đi kia dưới núi."

"Khai mở nhà Lương Phấn Điểm!"

Tam Thánh Mẫu đứng là vẫn còn có chút tức giận, một người một câu, lạnh lùng nói xong, bước chân một bước, liền rơi xuống dưới núi.

Lâm Hoang cũng không để ý, đứng chấp tay, lặng lẽ nhìn mình nhà tranh.

Keng!

Một tiếng thanh thúy đến cực điểm tiếng vang, truyền khắp cả tòa Ván Long sơn, lưu ở trên núi khổ tu hoang minh lập tức mọi người cả kinh, "Không tốt, đại địch xâm lấn, nhanh đi thông báo mấy vị lão tổ."

"Đáng giận. Tại sao có thể có người lên vào? Trông coi sơn môn đệ tử đều ngủ gập hay sao? ! Hộ Sơn Thần trận vì sao không có kích phát! Đây chính là Thiên Công lão tổ bố trí xuống kinh thể thần trận, chính là Thánh Giả cũng không thể lên vào!"

"Chờ một chút, dường như có chút không đúng. Các người nghe."

"Là 24 âm thanh chuông vang. Đây là. . . Hoang Thánh trở về sao?"

Toàn bộ hoang minh oanh động, 24 âm thanh chuông vang, chỉ có một nghĩa là, Hoang Thánh trở về. Rất nhanh, Nguyên Thiên Cương cũng đem tin tức truyền ra ngoài, hoang minh mọi người đều kinh sợ, biết thật sự là Lâm Hoang đến.

Có người mừng thầm, có người kinh hoàng, có người chẳng thèm ngó tới, có người cố gắng trấn định.

Lâm Hoang trở về, toàn bộ hoang minh đều có chút rối loạn.

"Lâm Hoang. Lâm Hoang. Người đã về rồi. Ô ô, nhân gia rất nhớ người." Chạy trốn nhanh nhất chính là Thôn Bảo, trông thấy Lâm Hoang, một cái nhảy lấy đà, trực tiếp nhảy đến trên người Lâm Hoang, nức nở làm nũng.

Lâm Hoang cười cười, vẫy vẫy tay, ý bảo Thôn Bảo hạ xuống.

"Lâm Hoang. Lâm Hoang. Người trở về là tốt rồi, người không biết, ba năm này, ta nhanh bị tức chết rồi. Có mấy cái gia hỏa luôn theo ta đối nghịch, a a, thật muốn một hơi đem bọn họ mớm, ăn tươi!"

Thôn Bảo nổi giận dùm dùm kêu to, hiển nhiên ba năm này chịu không ít ủy khuất.

Nguyên Thiên Cương cười khò một tiếng, thấp giọng nói: "Sur tôn. Hiện tại hoang minh bên trong, ngoại trừ ba vị thánh mẫu, còn có Thiên Công học viện Thiên Công đại thánh, trăm hoa đạo tràng trăm hoa đại thánh, Kỳ Lân học viện Kỳ Lân đại thánh, còn có một vị chính là Thiên Công đại thánh hảo hữu vô hư đại thánh."

Nguyên Thiên Cương nói qua, thấy Lâm Hoang từ chối cho ý kiến, mặt không biểu tình, chần chờ một chút, lại nói: "Kỳ thật ba năm này hoang minh sở dĩ phát triển có thể như thế nhanh chóng, Thiên Công đại thánh đảm người không thể bỏ qua công lao, lần trước chúng ta tại hải ngoại có một đám thuyền hàng bị Thông Thiên giáo giam, chính là Thiên Công đại thánh mấy vị xuất thủ, chần nhiep rồi Thông Thiên giáo."

"Hừ hừ. Nguyên Thiên Cương, ta đã sớm nhìn ra, người nào sinh phản cốt. Đám kia hỗn đản ý có Thiên Công đại thánh bọn họ nâng đỡ, tại hoang trong liên minh Vô Pháp Vô Thiên, rêu rao khắp nơi, ta nhắc bọn họ đã lâu rồi. Hiện tại Lâm Hoang rốt cục trở về, còn chờ cái gì. Ta muốn đề cho đám kia hỗn đản biết bông hoa vì cái gì hồng như vậy!"

Thôn Bảo nắm chặt tiểu quyền đầu, vỗ vỗ bờ vai Nguyên Thiên Cương, vẻ mặt đại khí bộ dáng, "Nói đi, người thích hấp, hay là Du tặc, nếu không thịt kho tàu được rồi"

"Thôn Bảo." Nguyên Thiên Cương có chút bất đắc dĩ.

"Hừ! Nguyên Thiên Cương, người khôn kiếp. Ta là đang giúp người trừ giận a! Nếu không là lần trước thấy được đám kia hỗn đản to gan lớn mật, đi Tiểu Manh, người cho rằng ta nguyên ý cùng mấy tên kia chống lại sao!"

Thôn Bảo tức giận đến hai tay chống nạnh, rít gào một tiếng, rất nhanh ý thức được tự mình nói sai, vội vàng che miệng lại mong.

"Ha ha, hôm nay thời tiết hảo hảo ah. Lâm Hoang, ta còn có việc, ta đi trước."

"Đứng lại!" Nguyên Thiên Cương sắc mặt xanh mét, kéo lại Thôn Bảo, "Nói rõ ràng. Ai Tiểu Manh?"

Thôn Bảo không nói, tội nghiệp nhìn nhìn Lâm Hoang.

Lâm Hoang nhìn Nguyên Thiên Cương liếc một cái, mở miệng nói: "Tại Tiểu Manh. Kia cái Bồ Thiên Các đệ tử?"

Nguyên Thiên Cương nhất thời khản trương, sắc mặt đỏ lên, thấp thòm bất an, "Su tôn. Ta cùng Tiểu Manh. . ."

"Mấy ngày nữa, mang nàng tới gặp ta." Lâm Hoang phát phát tay, nhìn về phía Thôn Bảo, "Đem những người kia bắt lại, giết chính là."

"Bá khí!" Thôn Bảo đối với Lâm Hoang dựng thẳng lên đầu ngón tay, xoa tay, con mắt đều cười ngoắt.

"Su tôn. Không thể." Nguyên Thiên Cương cả kinh, vội vàng khuyên can.

Mặc dù tại biết những người kia vậy mà dám can đảm tại Tiểu Manh, Nguyên Thiên Cương cũng hận không thể giết đi những người kia. Nhưng hiện tại Nguyên Thiên Cương chủ trì hoàng minh ba năm, tính tình càng thêm ôn trọng, biết muốn giết những người kia, bắt quá trở tay giết chết chính là.

Thế nhưng mấy người đứng sau lưng lại là Thiên Công đại thánh dám người.

Những cái này đại thánh sở dĩ gia nhập hoàng minh, có thể không phải thật là bá phục Lâm Hoang, mà là bởi vì thấy được hoàng minh quật khởi to lớn lợi ích, đó là đủ để cùng cái khác thánh địa địa vị ngang nhau cơ hội.

Mà hoàng minh ba năm này đến từ cho nên có thể phát triển như thế nhanh chóng, mấy vị kia đại thánh có thể nói là không thể bỏ qua công lao, ít nhất Nguyên Thiên Cương trong lòng tự hỏi, nếu như không có mấy vị kia đại Thánh Gia minh, bây giờ hoàng minh tuyệt đối không có lúc này uy thế, chân chính có thể cùng thánh địa chống lại.

"Su tôn. Ta nghe Tam Thánh Mẫu nói qua, trăm hoa đại thánh, Kỳ Lân đại thánh đồ không đáng sợ, thế nhưng Thiên Công đại thánh cùng cái kia hào hữu vô hư đại thánh lại không thể coi thường. Đặc biệt là kia vô hư đại thánh, chính là năm vạn năm trước nhân vật, cùng Tam Thánh Mẫu đích sư tôn Họa Thánh là cùng bối nhân vật. Đi là diệt tình đường tử. Lại càng là tại hai vạn năm trước làm ra một kiện kinh thiên động địa đại sự, trong vòng một đêm, giết chết chính mình cửu tộc huyết mạch, nhân thân cộng phần. Cũng nói hấn gặp không may thần phạt, thế nhưng ai ngờ đến lúc đó cách hai vạn năm hấn lại xuất hiện."

Nguyên Thiên Cương tỉnh tể kể rõ.

"Theo Tam Thánh Mẫu nói, Vô hư này sợ là có vô hạn tới gần bước thứ ba đại năng thực lực, thậm chí rất có thể bước ra bước thứ ba, bằng không cũng không dám ra hiện. Cho nên, su tôn, không thể vọng động."

Lâm Hoang mắt nhìn Nguyên Thiên Cương, mặt không biểu tình, "Thiên Cương, ta để cho ngươi thế ngộ Hồng Trần, mà không phải sợ hãi Hồng Trần. Đợi ta gặp tại Tiểu Manh, ngươi liền cùng nàng đi dưới núi trông rọt. Lúc nào vượt qua thiên kiếp, lúc nào trở về nữa thấy ta."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 174: Chúng ta không phục!

"Su tôn." Nguyên Thiên Cương cả kinh, không biết chỗ nào chọc giận tới Lâm Hoang.

"Thiên Cương, ngươi quá làm cho ta thất vọng rồi." Thôn Bảo thở dài, đắp bờ vai Nguyên Thiên Cương.

"Nếu là thay đổi trước kia ngươi, nếu ai dám vợ của ngươi, ngươi làm như thế nào?"

Nguyên Thiên Cương không cần nghĩ ngợi, đồng tử dựng lên, "Ai dám! Xem ta đánh không chết hấn!"

"Ồ ồ, kia nếu người kia đứng sau lưng một tôn đại thánh đầu này?" Thôn Bảo hướng dẫn từng bước, biết có chút, Lâm Hoang vĩnh viễn sẽ không nói, nhưng muốn cho Nguyên Thiên Cương đi ngộ, lại là rất khó.

"Vậy thì như thế nào. Bắt quá lấy mạng đổi mạng. Nam nhi trên đời, không cầu đỉnh thiên lập địa, nhưng cũng không thể khiến thế tử chịu nhục." Nguyên Thiên Cương lạnh giọng mở miệng, sắc mặt biến hóa, như có điều suy nghĩ.

Hấn cũng là cực thông minh người, một hỏi một đáp, rất nhanh liền minh bạch ý tứ của Thôn Bảo.

Hít sâu một hơi, biết Lâm Hoang đối với chính mình đâu bắt mắt, thế nhưng Nguyên Thiên Cương lại là cười khổ một tiếng, "Sur tôn đề ta chủ trì hoang minh, ta tự nhiên muốn lấy đại cục làm trọng, nhất thời vinh nhục, không đề cập tới cũng thế."

Lâm Hoang hừ lạnh một tiếng, mắt nhìn Nguyên Thiên Cương, "Đồ ngu."

Nguyên Thiên Cương có chút ủy khuất, Thôn Bảo lại là tức giận đến oa oa kêu to, nhảy dựng lên, đốt Nguyên Thiên Cương đầu, "Ngươi ngu xuẩn đồ vật. Có Lâm Hoang nâng đỡ, ngươi ta chính là thế gian này lớn nhất quần áo lụa là, từ trước đến nay chỉ có chúng ta cho người khác khí chịu, ai dám cho chúng ta khí chịu. Ngươi nhìn được, ta cũng nhìn không được, Lâm Hoang càng thêm nhìn không được."

"Thương hại ngươi cái trung thực hải tử, hiện tại còn chưa hiểu ngươi coi như là cái nhị đại sao?"

Thôn Bảo con mắt lấp lánh, chống nạnh, hét lớn một tiếng, "Ngươi làm nhị đại, không ương ngạnh một chút, không lớn lối một chút, không nhiều lắm cắt đứt mấy cái cái gọi là đại Thánh Tử đệ chân, như thế nào làm cho người ta biết ngươi là Lâm Hoang đệ tử, như thế nào làm cho người ta biết Lâm Hoang có bao nhiêu lợi hại."

Lâm Hoang lông mày nhíu lại, bắn Thôn Bảo một chút, "Nói hươu nói vượn."

Thôn Bảo ngồi xổm người xuống, ôm đầu, đáng thương, không nói.

Lâm Hoang cũng không để ý tới nàng, nhìn nhìn Nguyên Thiên Cương, "Ta đề cho ngươi chủ trì hoang minh, liền đề cho ngươi tại Hồng Trần này ngộ đạo. Ba năm không thấy, ngươi hiểu một cái nhẫn chữ, cũng coi như có chút thu hoạch. Nhưng ta Lâm Hoang đệ tử, không cần nhẫn nại, ai dám không phục, giết chính là. Ủy khuất từ trước đến nay cầu không được toàn bộ. Ta đề cho ngươi xuống núi trồng trọt, chính là muốn ngươi biết, nếu có đậm bạc chi tâm, không cần nhẫn nại."

Nguyên Thiên Cương tinh tế thưởng thức lời nói của Lâm Hoang, như có điều suy nghĩ, gật gật đầu, "Sur tôn, ta hiểu rồi. Ta ngày mai đã đi xuống sơn trồng trọt."

"Không vội." Lâm Hoang phát phát tay, "Ngươi cùng Thôn Bảo mấy ngày nay đem những cái kia bằng mặt không bằng lòng người toàn bộ bắt hết cho ta. Ta cũng muốn nhìn xem, này hoang trong liên minh, ai dám không phục!"

Một câu, toàn bộ hoang minh một ngày trong đó, gió tanh mưa máu. Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo tự mình dẫn đội, đem trong ba năm này những cái kia không phục quản lý, Vô Pháp Vô Thiên, bằng mặt không bằng lòng người tất cả đều bắt hết.

Không bắt không biết, một trào đã giết mình, chính là không sợ trời không sợ đất Thôn Bảo cũng có chút lo sợ, toàn bộ hoang minh từ trên xuống dưới bị chải vuốt một phen, mỗi người đều bắt lại, khẳng định có vô tội, thế nhưng bắt một nửa, khẳng định có cá lọt lưới.

Cái này hai người đều có chút làm khó, thế mới biết nhóm người mình đối với hoang minh chừng không, trên thực tế hay là dừng lại tại mặt ngoài, chân chính quyền hành kỳ thật thao túng tại lưng tựa bốn vị đại thánh học viện phái trong tay.

"Nguyên Thiên Cương. Ngươi dựa vào cái gì bắt ta! Đừng tưởng rằng Lâm Hoang trở về, ngươi liền dám trắng trợn." Có người cao giọng rít gào, đáng tiếc thánh vị không ra, chính là bát này ngàn học viện, ba ngàn đạo tràng trung trường giáo cũng khó có mấy cái có thể cùng Nguyên Thiên Cương chống lại.

"Vô tri tiểu bối, cho là có Lâm Hoang nâng đỡ,

Liền có thể Vô Pháp Vô Thiên sao?" Một vị học viện phái trường giáo cười lạnh nói.

"Bắt, đề cho bọn họ bắt. Nhìn bọn họ có thể bắt bao nhiêu người."

"Ta cũng muốn nhìn xem Lâm Hoang như thế nào xuống đài. Thực cho rằng này hoang minh bên trong, là hấn một tay Già Thiên không thành."

Có người cười lạnh, có người chẳng thèm ngó tới.

"Thế nào?" Thôn Bảo có chút lo lắng, những người này nếu toàn bộ bắt lại, toàn bộ hoang minh sợ là muốn trong một đêm, trực tiếp sụp đổ.

Nguyên Thiên Cương hít sâu một hơi, mục quang lạnh lẽo, "Bắt, tất cả đều bắt lại. Cùng lắm thì, xây dựng lại một cái hoang minh. Sur tôn nói đúng, chúng ta vốn hai bàn tay trắng, hiện tại dù cho làm cho suy sụp hoang minh, cũng chỉ là ta hoang phế ba năm, cùng lắm thì trọng đầu lại đến."

Thôn Bảo đối với Nguyên Thiên Cương dựng lên cái ngón tay cái, nhìn nhìn Nguyên Thiên Cương ra tay âm thầm, trực tiếp phế bỏ một cái đã từng quá Tiểu Mạnh người tu vi, nháy mắt ra hiệu nói: "Ngươi xác định ngươi không phải là tại quan báo tư thù?"

Nguyên Thiên Cương hừ lạnh một tiếng, "Không có giết chết hấn, coi như là tiện nghi hấn. Dựng lên cho ta, giả bộ cái gì chết!"

"Tu vi của ta. Nguyên Thiên Cương, ngươi phế ta tu vi! Hảo. Mây lý, đợi lão tổ tới, ta muốn ngươi chết rất khó coi." Người kia oán độc rít gào.

"Ồ nhé. Ta rất sợ đó ah." Thôn Bảo làm cái mặt quỷ, một cước dẫm nát người kia trên mặt, "Ít lại nhai, đứng lên cho ta. Báo cho ngươi, ta chờ đây nha. Chỉ sợ ngươi kia lão tổ, không dám tới!"

Thôn Bảo là bức nào người của Vô Pháp Vô Thiên vật, buông chân, đủ loại biện pháp cả được bị bắt lên những người kia kêu cha gọi mẹ. Những cái kia chường giáo, Thôn Bảo không có ra tay. Tuy nàng biết hoang trong liên minh những cái kia Vô Pháp Vô Thiên gia hòa, sau lưng kỳ thật đều là những cái này chường giáo tại nâng đỡ, nhưng Thôn Bảo biết, những người này chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, bằng vào nàng là trấn không được những cái này chường giáo, còn phải Lâm Hoang xuất mã mới được.

"Thiên Cương, như vậy làm cho, thật sự là không quan hệ sao?" Tại Tiểu Manh có chút lo lắng Nguyên Thiên Cương, rốt cuộc thủ bút quá lớn, hiện tại dưới núi thành thị gần như sắp chết.

Trung với Nguyên Thiên Cương thế lực liên tục xuất thủ, gần như đem tám ngàn học viện, ba ngàn đạo tràng chường giáo bắt hơn phân nửa, mà bị nắm lên đệ tử chi lưu, lại càng là nhiều không kể xiết.

"Không có việc gì." Nguyên Thiên Cương nói khẽ, tới gần tại Tiểu Manh bên tai, trầm thấp nói: "Sư tôn mất hứng, cảm thấy ta để cho ngươi chịu ủy khuất."

Tại Tiểu Manh nhất thời mặt liền đỏ lên, nói chuyện lắp bắp, hết sức khả ái, "Hoang . . Hoang Thánh biết chuyện của chúng ta sao? Ai bảo ngươi nói!"

"Thôn Bảo nói lời miệng." Nguyên Thiên Cương trừng Thôn Bảo liếc một cái, an ủi tại Tiểu Manh, "Không phải sợ, sư tôn rất dễ thân cận. Còn để ta dẫn ngươi đi gặp hắn."

Tại Tiểu Manh đại khẩu hơi thở, mười phần khẩn trương, tròn mắt nhìn Nguyên Thiên Cương liếc một cái, phóng tầm mắt Chư Thiên vạn giới, cũng liền chỉ có Nguyên Thiên Cương sẽ cảm thấy Lâm Hoang rất dễ thân cận a.

"Hai người các ngươi, không nên tại chỗ đó nói chuyện yêu đương. Mau tới đây, xảy ra chuyện lớn." Thôn Bảo hô to gọi nhỏ nói.

Nguyên Thiên Cương trong nội tâm trầm xuống, vội vàng đuổi đi qua, "Làm sao vậy?"

"Nhà tù đầy." Thôn Bảo có chút bất đắc dĩ, nàng cương tra một đám người trở về, lại phát hiện nhà tù đã đầy.

Nguyên Thiên Cương cũng ngây ngẩn cả người, phóng tầm mắt nhìn lại, lúc này mới phát hiện, nhà tù thật sự đầy, đen ngòm đóng một đám người, sợ là không dưới vạn mấy.

"Đem những cái kia chường giáo đều ném một cái nhà tù. Có thể lại dọn ra mười mấy cái gian phòng." Thôn Bảo bắt đầu nghĩ kế.

Nguyên Thiên Cương lắc đầu, hắn chủ trì hoang minh có đoạn thời gian, so với Thôn Bảo càng minh bạch sự tình, những cái này chường giáo không có khả năng thật sự đều giết chết, bằng không hoang minh liền thật sự đã xong.

Cho nên chẳng quản đem những này chường giáo bắt hết, thế nhưng đãi ngộ lại vô cùng tốt, trên căn bản là một người một cái phòng. Đây nhà tù là Thiên Công học viện phụ trách kiến tạo, bố trí rất nhiều thần trận, chính là thánh vị bị giam ở bên trong, cũng sẽ bị áp chế, vô pháp chạy trốn ra ngoài.

"Ta đi hỏi một chút sư tôn." Nguyên Thiên Cương cắn răng một cái, biết chuyện này, hay là phải báo cáo nhanh cho Lâm Hoang mới được.

"Nhé. Tần chường giáo, ngươi cũng tới?" Nhà tù chỗ sâu trong, có người kêu lên.

Đứng sau lưng Thôn Bảo, không giống tù phạm, ngược lại giống như tới tham quan một người trung niên nam tử gật gật đầu, "Đến xem mọi người. Thế nào, chúng ta kiến tạo nhà tù cũng không tệ lắm phải không?"

"Vậy còn dùng nói. Thiên Công học viện tay nghề, Nhân giới đệ nhất a." Trong phòng giam giữ người bắt đầu ồn ào.

"Ồ, là gan không nhỏ nha. Tần chường giáo cũng bị các ngươi bắt lại. Tần chường giáo xây dựng nhà tù lấy ra quan Tần chường giáo, sợ là quan không được a."

Trong phòng giam người nhất thời cười ha ha.

Thôn Bảo tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, trường tiên khẽ múa, muốn cho bọn người kia một chút nhan sắc nhìn xem.

Tần chường giáo hừ lạnh một tiếng, "Không phải nói muốn đi thấy Hoang Thánh sao? Cũng mang ta đi. Ta cũng muốn hỏi một chút Hoang Thánh, đem những này có công chi thần đều bắt lại, tính chuyện gì xảy ra!"

Thôn Bảo trừng mắt, muốn trở mặt. Nguyên Thiên Cương phát phát tay, nhìn Tần chường giáo liếc một cái, "Hắn muốn đi, liền để cho hắn đi."

Nói xong, Nguyên Thiên Cương đi ra ngoài, Tần chường giáo ngẩng đầu ưỡn ngực, đối với trong phòng giam mọi người phát phát tay, "Mọi người nhẫn nại nữa, nhẫn nại. Tin tưởng Hoang Thánh anh minh thần võ, sẽ không để cho bọn họ những người này làm xằng làm bậy. Thiên Công lão tổ bọn họ cũng sẽ không dễ dàng tha thứ có người làm xằng làm bậy."

"Hảo. Chúng ta tin tưởng Tần chường giáo."

"Tần chường giáo, ngươi có thể nhất định phải làm cho Thiên Công lão tổ bọn họ đứng ra chủ trì công đạo a."

Tần chương giáo ngẩng đầu ưỡn ngực, nhìn không chớp mắt, cơ hồ là tại trong phòng giam mọi người vui vẻ đưa tiễn trong tiếng, đi theo Nguyên Thiên Cương đi ra.

"Người rất tự tin." Nguyên Thiên Cương nhìn Tần chương giáo liếc một cái, cảm thấy hần thật sự là quá không có sợ hãi.

"Hừ. Ta chỉ là tin tưởng Hoang Thánh sẽ không để cho các người làm xằng làm bậy." Tần chương giáo cười lạnh một tiếng, "Đội Hoang Thánh biết, người cùng Thôn Bảo lại đem hoang minh nhiều hơn phân nửa chương giáo đều bắt lại, ta xem người như thế nào báo cáo kết quả công tác."

Nguyên Thiên Cương lắc đầu, mặc kệ hội hần, dẫn Tần chương giáo đến Hoang Thảo Lư.

"Sư tôn. Nhà tù đã đầy. Những người còn lại, còn bắt không bắt?" Nguyên Thiên Cương không có để cho Tần chương giáo đi vào, một người đi vào Hoang Thảo Lư, thấp giọng nói.

"Đáng chết giết chết, nên phê phê bỏ. Còn dư lại tiếp tục bắt." Lâm Hoang cũng không ngẩng đầu lên, thản nhiên nói.

Thanh âm không lớn, lại đủ để cho nhà tranh ngoại Tần chương giáo nghe được.

"Hoang Thánh. Chúng ta không phục!" Tần chương giáo ngạnh lấy cái cổ, đứng ở trước mặt Lâm Hoang, "Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo đi ngược lại, tùy ý thù diệt tội danh, trắng trợn bắt cóc công chi thần, hiện tại toàn bộ hoang minh lòng người bàng hoàng, gần như muốn tan vỡ. Kính xin Hoang Thánh, trị hai người bọn họ tội."

Lâm Hoang ngẩng đầu, nhìn về phía Nguyên Thiên Cương, "Hắn là ai?"

"Ta chính là Thiên Công học viện Viện Trưởng. Thiên Công lão tổ cháu bảy đời." Tần chương giáo có chút tức giận, nhưng trước mặt Lâm Hoang, hắn còn không dám làm càn, chỉ có thể mang ra Thiên Công lão tổ tên tuổi, muốn cho Lâm Hoang kiêng kị.

Lâm Hoang lông mày nhíu lại, nhìn nhìn Nguyên Thiên Cương, "Hắn có tội?"

"Có." Nguyên Thiên Cương gật gật đầu, hạ bút thành văn, "Xây dựng thêm hoang minh thành, còn có Ván Long sơn thời điểm, Thiên Công học viện tổng cộng ngầm chiếm 8000 vạn tinh tệ, làm sổ sách chính là hắn."

"Hừ! Muốn gán tội cho người khác, sợ gì không có lý do." Tần chương giáo chẳng thêm ngó tới, không có sợ hãi, "Vậy là lão tổ muốn tiền tài, dùng để cái tiền hoang minh thành cùng Ván Long sơn thần trận."

"Giết đi." Lâm Hoang phát phát tay, vẻ mặt chán ghét.

Tần chương giáo nhất thời ngây ngẩn cả người.

Nguyên Thiên Cương cười lạnh một tiếng, gật gật đầu, một chương đánh ra, bắt giữ Tần chương giáo, kéo lấy liền hướng ngoại đi.

"Ta không phục! Lâm Hoang, người không thể giết ta. Ta là Thiên Công lão tổ cháu bảy đời! Là lão tổ dòng chính huyết mạch, Lâm Hoang, người dám giết ta!" Tần chương giáo gầm hét lên, có chút sợ hãi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 175: Ta chính là quy củ!

Tần chương giáo gào thét liên tục, càng sợ hãi, "Ta không phục! Ta muốn mỗi ngày công nhân lão tổ, ta muốn thấy vô hư đại thánh!"

"Nơi này. . . Là hoang minh." Nguyên Thiên Cương lạnh lùng một câu, để cho Tần chương giáo trong nội tâm nhất thời băng lãnh, lần đầu tiên chăm chú dò xét Nguyên Thiên Cương, thế mới biết ngày xưa không có bị hắn để vào mắt tiểu bối, có Lâm Hoang duy trì, vậy mà cũng có như thế sát phạt quyết đoán, lãnh khốc một mặt.

"Không. Người không thể giết ta." Tần chương giáo nỗ lực bình tĩnh trở lại, "Vậy 8000 vạn là lão tổ muốn. Dựa theo quy củ, đại thánh có thể tiêu hao 1 tỷ trong vòng tinh tệ. Người, không thể giết ta."

Nguyên Thiên Cương ngừng tay, lông mày nhàu lên, đây thật là hoang minh quy củ. Nếu quả thật như Tần chương giáo theo như lời, kia 8000 vạn là

Thiên Công đại thánh lãnh, vậy còn thật không hiểu động hần.

"Người còn có chứng minh? Trên trương mục có thể không có nói rõ điểm này. Đừng cho là ta không dám đi hướng lên trời công nhân đại thánh chứng thực."

Tần chương giáo nhẹ nhàng thở ra, biết Nguyên Thiên Cương đúng là vẫn còn cố kỵ Thiên Công đại thánh, trấn định lại, "Khoản này sổ sách chui vào rõ ràng chi tiết, lão tổ tốt gấp, là ta sơ sót. Bất quá Kỳ Lân học viện cổ Viện Trường, còn có Bách Hoa Học Viện về Viện Trường đều có thể làm chứng cho ta."

Nguyên Thiên Cương có chút rất âm ức, Kỳ Lân học viện cùng Bách Hoa Học Viện sau lưng đều có đại thánh, hơn nữa luôn luôn duy Thiên Công học viện như Thiên Lôi sai đầu đánh đó, tra được cũng sẽ không có kết quả gì, chỉ sợ biến thành cái hồ đồ bản án.

Rốt cuộc dựa theo hoang minh quy củ, đại thánh đích xác có thể tiêu hao 1 tỷ trong vòng tình tệ. Đây cũng là hoang minh thành lập mới bắt đầu, Nguyên Thiên Cương vì lôi kéo Thiên Công đại thánh mấy người, mà đặc biệt áp dụng quy củ.

"Sur tôn." Nguyên Thiên Cương hít sâu một hơi, liên lụy đến Thiên Công đại thánh, hần không dám vọng động.

Lâm Hoang cũng không ngẩng đầu lên, thần nhiên nói: "Giết đi."

Tần chương giáo đồng tử rời đột nhiên co rút lại, không dám tin, Lâm Hoang vậy mà khư khư cố chấp, bá đạo đến tình trạng như thế, dù cho đã mang ra Thiên Công đại thánh, cũng như cũ vô pháp cải biến Lâm Hoang quyết định.

"Không! Ta không phục! Lâm Hoang, dù cho ngươi là hoang minh minh chủ, cũng không thể phá hư quy củ. Hơn nữa này quy củ hay là Nguyên Thiên Cương chính mình định ra. Ta không có tội, ta không có tham ô kia 8000 vạn, ngươi không thể giết ta!" Tần chương giáo rống to.

Lâm Hoang khẽ cười một tiếng, "Ai nói ta là bởi vì kia 8000 vạn muốn giết ngươi?"

Một câu, Tần chương giáo cùng Nguyên Thiên Cương đều ngây ngẩn cả người.

"Không phải là bởi vì kia 8000 vạn? Ta đây có tội gì, ngươi dựa vào cái gì giết ta." Tần chương giáo ngạnh lên cái cổ, lớn tiếng nói.

"Ta không thích ngươi." Lâm Hoang chậm rãi mở miệng, nhìn nhìn bàn tay của mình, "Thanh âm của ngươi, ta không thích. Cho nên, ngươi đáng chết."

Tần chương giáo giận quá thành cười, bác bỏ nói: "Vớ vẩn! Từ xưa đến nay nào có quy củ như vậy, cũng bởi vì ngươi không thích thanh âm của ta, ta liền đáng chết?!"

Lâm Hoang ngẩng đầu lên, mục quang băng Lãnh Vô Tình, nhìn nhìn Tần chương giáo, từng chữ một, "Ngươi vẫn không rõ sao? Ta, chính là quy củ."

Nguyên Thiên Cương ngây ngẩn cả người, Tần chương giáo cũng ngây ngẩn cả người.

Bờ môi nhúc nhích, Tần chương giáo muốn nói cái gì, nhưng đối với trên Lâm Hoang mục quang, lại cái gì đều nói không ra, mồ hôi lạnh chảy ròng, lần đầu tiên biết Lâm Hoang đáng sợ.

Ai dám như Lâm Hoang cứ như vậy xích, trần trường nói ra ta chính là quy củ, chỉ có Lâm Hoang. Lâm Hoang bá đạo, Lâm Hoang uy thế, hời hợt, nhưng mặc cho Tần chương giáo miệng lưỡi như lò xo, lại cũng cái gì đều cũng không nói ra được.

Đối mặt Nguyên Thiên Cương, Tần chương giáo còn có thể giáo biện, tranh luận, thế nhưng đối mặt Lâm Hoang hời hợt một câu, Tần chương giáo lại là nói cái gì đều nói không ra, mục quang âm đạm, trong nội tâm tuyệt vọng.

"Ai, ngươi thật sự là ý định hủy đi hoang minh?"

Một tiếng thờ dài,

Tam Thánh Mẫu bước chân đạp mạnh, phóng ra hư không.

"Tam Thánh Mẫu. Các ngươi đã tới. Các ngươi rốt cuộc đã tới. Cứu ta, cứu ta."

Thấy được Tam Thánh Mẫu, Tần chương giáo đại hỉ, vội vàng cầu khẩn.

"Tam Thánh Mẫu." Nguyên Thiên Cương đối với Tam Thánh Mẫu thi cái lễ, trong nội tâm nhẹ nhàng thở ra, hần thật sự là có chút lo lắng, Lâm Hoang dưới sự tức giận, thật sự đem tất cả mọi người giết cái tình quang, vậy hần thật sự là không hạ thủ được.

"Tính toán toán các ngươi cũng nên tới." Lâm Hoang không có ngoài ý muốn Tam Thánh Mẫu xuất hiện, gật gật đầu, không có đứng dậy, nhìn Tam Thánh Mẫu liếc một cái, "Như thế nào? Bọn họ còn không chuẩn bị tới gặp ta?"

"Cuối cùng đều là đại thánh."

"Như thế nào nguyện ý ném đi da mặt tới gặp ngươi."

"Này không, nắm chúng ta tới hướng người cầu cái tình."

Tam Thánh Mẫu một người một câu, đem ý tứ điểm thấu. Thiên Công đại thánh đám người hiển nhiên không nguyên ý đơn giản tới gặp Lâm Hoang, bởi vì kia có nghĩa là bọn họ thừa nhận Lâm Hoang địa vị, cho nên dù cho biết Lâm Hoang trở về, cũng là không nghe thấy bất động. Dù cho Nguyên Thiên Cương cùng Thôn Bảo gần như mau đem hoang minh xúc cái úp sấp, cũng là sừng sững bất động.

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, ngữ khí nhàn nhạt, "Có một câu, gọi tâm cao ngất, mệnh so với giấy bạc."

Tam Thánh Mẫu nhất thời cười khổ, biết Lâm Hoang là hạ quyết tâm muốn triệt để áp đảo Thiên Công đại thánh đám người, chính là các nàng ra mặt cũng không cải biến được Lâm Hoang quyết định.

Tam Thánh Mẫu trầm mặc, biết đây là hoang minh sớm muộn đều muốn giải quyết vấn đề.

Hoang minh thành lập, vốn chính là Nhân giới một đám nhỏ yếu thế lực liên hợp, nếu như không có Thiên Công đại thánh đám người, tự nhiên sẽ lấy Lâm Hoang như Thiên Lô sai đâu đánh đó. Nhưng Lâm Hoang bế quan ba năm, Thiên Công đại thánh đám người liên hợp một mạch, lại là sẽ không cam lòng làm nhỏ, thần phục Lâm Hoang.

Một cái thế lực, chỉ có thể có một thanh âm, hoang minh mặc dù là tám ngàn học viện, ba ngàn đạo tràng liên minh, vốn lấy Lâm Hoang tính nét, không làm liên thôi, làm liên muốn làm được tốt nhất. Tự nhiên sẽ không cho phép hoang minh trở thành một nhân tố liên minh, mà là đem tất cả lực lượng đều chường không trong tay, như thế tài năng chân chính cùng thập đại thánh địa chống lại.

Hơn nữa Tam Thánh Mẫu cũng biết, Thiên Công đại thánh đám người cũng là như thế nghĩ. Bọn họ có dã tâm, cũng có thực lực này. Sẽ không đồng ý dưới Lâm Hoang, muốn đem hoang minh quyền hành chường không ở trong tay mình, đây là đủ để cải biến Nhân giới bố cục một cỗ lực lượng, ai cũng sẽ không dễ dàng buông tay.

"Đánh đi. Đánh đi. Đánh cho người chết ta sống."

"Chúng ta mặc kệ các người những cái này chuyện hư hỏng."

"Cái này xuống núi bán bánh đúc đậu."

Tam Thánh Mẫu có chút căm tức, xoay người rời đi.

"Tam Thánh Mẫu dừng bước. Hôm nay chư vị đạo hữu đều tại trận, vừa vặn nói cái minh bạch."

Tam Thánh Mẫu vừa mới động, một thanh âm vang lên, một đầu ngũ trảo Kim Long đột nhiên xé xé rách hư không, tràn ngập thần Thánh Quang mạng long đầu từ trong hư không thò ra, long đầu trên đứng một cái tóc trắng lông mi trắng, bất quá năm thước Cao, tay cầm một bả Thanh Đồng búa lão nhân.

"Thiên Công đại thánh."

"Lão tổ, cứu ta."

Cời rờng mà đến lão nhân chính là Thiên Công đại thánh.

"Hoang Thánh. Lão đạo ta có lễ." Thiên Công đại thánh kỳ long mà đến, thần sắc nhàn nhạt, ngón tay lấy Tàn chuông giáo, hỏi: "Hoang Thánh, không biết ta này con bất hiếu tôn hư mất hoang minh cái gì quy củ. Người muốn giết hần."

Lâm Hoang khoan chân ngồi ở nhà tranh bên trong, ngẩng đầu, nhìn lên trời công nhân đại thánh, mục quang băng Lãnh Vô Tình, "Hần, hư mất quy củ của ta."

Thiên Công đại thánh hừ lạnh một tiếng, "Quốc có quốc pháp, gia có gia quy. Nếu như hần thật sự phạm pháp, phá hư quy củ. Lão đạo kia ta không nói hai lời, xoay người rời đi. Nhưng Hoang Thánh thuận miệng một câu, liền muốn giết người. Sợ là có chút qua."

"Ta nói, ta chính là quy củ." Lâm Hoang cười nhạt một tiếng, cúi đầu xuống nhìn nhìn bàn tay của mình.

"Thật lớn quy củ." Thiên Công đại thánh không giận ngược lại cười, "Người có quy củ của người, ta có quy củ của ta. Cái này hoang minh quy củ còn muốn không muốn. Mọi người không bằng tản hỏa."

"Hoang Thánh, người dù gì cũng là hoang minh trên danh nghĩa mình chủ, khi biết lấy đức thu phục người bốn chữ. Cùng hung cực ác, một lời không hợp, liền muốn giết người, người đó dám gia nhập ta hoang minh?"

"Cái khác địa phương ta mặc kệ. Tại hoang minh, ta chính là quy củ." Lâm Hoang mục quang lạnh lùng, nói.

"Hảo! Rất tốt. Cũng nói người Lâm Hoang so với Nguyên Chiến còn muốn bá đạo. Lão đạo ta hôm nay kiến thức." Thiên Công đại thánh cười lạnh một tiếng, "Nếu như hôm nay ta bất tuân quy củ của người, người có phải hay không cũng phải đem ta giết đi?"

"Hư mất quy củ của ta, liền muốn để mạng lại điền. Chỉ có người một cái, không đủ." Lâm Hoang thần nhiên nói.

"Vậy cộng thêm bốn tọa đó!"

Một tiếng hừ lạnh, Thiên Hoa Loạn Truy, địa dũng kim liên, một đầu thuần túy huyết Hỏa Kỳ Lân đạp trên Hỏa Vân rơi xuống, ở trên ngòi lên một cái mặt giáp đại hán, toàn thân ngăm đen, chỉ có tay phải hỏa hồng, có Cửu Đầu giống như đức Hỏa Kỳ Lân hình xăm.

"Là Kỳ Lân học viện Kỳ Lân đại thánh." Nguyên Thiên Cương nói khẽ với Lâm Hoang nói.

"Kỳ Lân huynh, người đã đến rồi." Thiên Công đại thánh đối với Kỳ Lân đại thánh gật gật đầu, cười nói.

"Hừ, không còn. Vẫn không thể để cho những người khác đem hao hao một cái hoang minh khiến cho chúng khí mù mịt." Kỳ Lân đại thánh tính tình hòa bạo, mũi nhọn trực chỉ Lâm Hoang. "Lâm Hoang. Bốn tọa cũng tới. Người thì như thế nào?"

"Cộng thêm người? Không đủ." Lâm Hoang như cũ thần sắc nhàn nhạt, bất kể là Thiên Công đại thánh hay là Kỳ Lân đại thánh đô không vào Pháp của hắn mất, thậm chí cũng không có đứng dậy, cứ như vậy khoanh chân ngồi lên, nhẹ giọng một câu.

"Quả nhiên bá đạo bất quá Lâm Hoang. Nếu như còn có ta đâu này?" Một tiếng nhẹ nhàng la lên, dường như tại bên tai đây này lẩm bẩm, quyền rũ nhiều về.

Người tới thân hình uyển chuyển hàm xúc, ôn nhu đa tình, khoác lên một tầng lụa trắng, lò mờ, gót sen một bước, rơi trên mặt đất, trăm hoa đua nở, một cỗ thơm hương thơm truyền đến, lại là một cái tuyệt mỹ nữ tử.

"Trăm hoa, người cũng tới."

"Lai giả bất thiện, thiện giả bất lai."

"Chư vị, đây là muốn than bài sao?"

Tam Thánh Mẫu thờ dài một tiếng, ý đồ hòa hoãn không khí.

"Nào dám. Nếu Hoang Thánh một cái mất hứng, chúng ta hư mất quy củ của hắn, sợ là cũng bị hắn sống sờ sờ đánh chết." Trăm hoa đại thánh khẽ cười một tiếng, nhìn về phía Lâm Hoang, trong ánh mắt có nhiều hiếu kỳ.

"Cũng chỉ có ba người các người?" Lâm Hoang ngẩng đầu, mục quang nhất nhất đảo qua ba người, lắc đầu nói: "Không đủ. Nếu như chỉ có ba người các người. Cái này hoang minh, ta, chính là quy củ."

Trăm hoa đại thánh tiểu dung cứng lại rồi, Kỳ Lân đại thánh cười lạnh một tiếng, Thiên Công đại thánh mục quang phát lạnh, liền muốn phát tác.

"Có ý kiến?" Lâm Hoang vẫy vẫy tay, "Mà thôi. Liền để cho người đợi biết, cái gì gọi là quy củ!"

Vừa nói xong, Lâm Hoang mở ra tay, đánh ra một quyền.

Lục Đạo Luân Hồi, sống sờ sờ diệt diệt, mạnh mẽ bá đạo, áp chế hết thảy. Trăm hoa đại thánh, Kỳ Lân đại thánh, Thiên Công đại thánh sắc mặt nhất thời đại biến, như bị sét đánh, lui lại ba bước, đại khẩu ho ra máu, nhìn nhìn Lâm Hoang, đều có chút kinh hãi.

Một quyền đánh ra, Lâm Hoang mặt không biểu tình, mục quang như điện, lạnh lùng nhìn nhìn trăm hoa đại thánh, Kỳ Lân đại thánh, Thiên Công đại thánh ba người, "Hiện tại người đợi có thể đã minh bạch. Ta, chính là quy củ."

Thiên Công đại thánh ba người lòng còn sợ hãi, thế mới biết Lâm Hoang khủng bố, trong nội tâm băng lãnh, nhìn về phía thiên không.

"Ai!"

Một tiếng trầm thấp thờ dài, Lâm Hoang đột nhiên đứng người lên!

PS: Vạn chú mục Chương 3:, đã chậm, nói lời xin lỗi, cầu cất chứa, cầu đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 176: Đệ 3 bước kiểm!

Cho dù là Thiên Công đại thánh, Kỳ Lân đại thánh, trăm hoa đại thánh hùng hổ, dắt tay nhau mà đến, Lâm Hoang như cũ ngồi ngay ngắn thong dong, mặt không đổi sắc. Nhưng hiện tại vèn vẹn chỉ là thờ dài một tiếng, người còn chưa xuất hiện, Lâm Hoang rồi đột nhiên đứng người lên.

Hiển nhiên người tới cực độ đáng sợ, xa xa không phải là Thiên Công đại thánh những người này có thể so sánh với, cho dù là Lâm Hoang cũng cảm nhận được một tia áp lực.

"Vô hư đạo hữu. Người cuối cùng tới." Nghe được thanh âm, Thiên Công đại thánh ba người phun ra một ngụm trọc khí, tâm tình buồn lòng, hiển nhiên người tới thực lực, để cho bọn họ phân ra Rayane tâm, cảm thấy đủ để đối kháng Lâm Hoang.

"Vô hư tới."

"Lâm Hoang, cẩn thận một chút."

"Người này, không thể khinh thường."

Tam Thánh Mẫu sắc mặt ngưng trọng, hiển nhiên gặp qua Vô này hư đại thánh, biết sự lợi hại của hắn, mở miệng nói.

Lâm Hoang không nói chuyện, đứng chấp tay, nhìn lên bầu trời, trong mắt có thần quang lấp lánh, chiến ý ngưng trọng, hiển nhiên người tới khơi dậy hắn chiến ý.

"Tất cả mọi người là chính mình người. Ôn ào, sẽ chỉ làm ngoại nhân nhìn chê cười. Có chuyện gì, ngồi xuống nói." Người chưa đến, thanh âm lại là rõ ràng lọt vào tai, một câu roi, nhà tranh trước mặt đất trong chớp mắt hờ ra, biến thành bảy cái ghế đá, cùng Lâm Hoang tại nhà tranh trung ngồi xếp bằng bồ đoàn cao thấp. Hiển nhiên là muốn cùng Lâm Hoang địa vị ngang nhau.

Lâm Hoang hừ lạnh một tiếng, một tay nhấn một cái, kia bảy cái ghế đá liền thấp ba phần.

"Người!" Thiên Công đại thánh nhất thời giận dữ, vốn chuẩn bị ngồi xuống, thế nhưng hiện tại không duyên cớ thấp ba phần, đầu còn ngồi xuống được.

Khẽ vỗ tay áo, Thiên Công đại thánh hừ lạnh nói: "Hừ. Vô hư đạo hữu. Chúng ta muốn dàn xếp ổn thỏa, ngồi xuống hào hào nói chuyện, nhưng chỉ sợ Hoang Thánh Đại Nhân, không cho chúng ta cơ hội này."

"Không sai. Lâm Hoang, này hoang minh, chính là chúng ta liên minh, tuy người là trên danh nghĩa minh chủ, nhưng chúng ta không phải của người cấp dưới, người không nên quá phận." Kỳ Lân đại thánh lớn tiếng nói.

Lâm Hoang nhìn cũng không nhìn hắn, nhắm mắt lại, tỉ mỉ cảm giác vô hư đại thánh phương vị. Người này ẩn tàng hư không, không bắt được, trong lòng của hắn bất an.

"Tìm đến người rồi." Lâm Hoang đột nhiên mở mắt ra, trong đôi mắt, thần quang tung hoành, kích xạ, thâm nhuận hư không.

Vô hư đại thánh vẫy vẫy tay, trong mắt mỉm cười, cũng không thấy động tác, đối với Lâm Hoang gật gật đầu, bước chân đạp mạnh, nhân Diệt Thần quang, từ trong hư không đi ra.

Vô này hư đại thánh, thoát nhìn thường thường không có gì lạ, hoàn toàn không có trong truyền thuyết tru sát chính mình cửu tộc hung ác chi khí, tóc trắng Tề lông mày, lông mi là thanh sắc, thoát nhìn có chút cổ quái, sắc mặt hồng nhuận, khí huyết tràn đầy như biển rộng, làm cho người ta chấn kinh.

"Gặp qua vô hư đạo hữu."

Thiên Công đại thánh ba người đồng thanh đối với vô hư đại thánh thi cái lễ, biết vâng lời, hiển nhiên trong bọn họ, Vô này hư đại thánh mới thật sự là quyết định hết thấy người.

Tam Thánh Mẫu cũng đứng lấy vô hư đại thánh thi cái lễ, vô hư đại thánh chính là cùng các nàng sư tôn Hóa Thánh cùng thể hệ nhân vật, bất kể là đối với vô hư đại thánh bối phận, hay là thực lực, Tam Thánh Mẫu cũng không dám lãnh đạm.

Chỉ có Lâm Hoang, đứng chấp tay, mục quang băng Lãnh Vô Tình, nhìn nhìn vô hư đại thánh, cái eo thẳng tắp, gật gật đầu, tán thành vô hư đại thánh thực lực, "Bước thứ ba."

Vô hư đại thánh cười cười, "Hai vạn năm thời gian, cuối cùng không có sống uống, may mắn."

Ngoại trừ Lâm Hoang, bất kể là Tam Thánh Mẫu, hay là Thiên Công đại thánh ba người đều là sắc mặt đại biến, Tam Thánh Mẫu là kinh hãi, Thiên Công đại thánh ba người lại là kinh hãi.

Hiển nhiên cho dù là Thiên Công đại thánh ba người cũng chỉ biết vô hư đại thánh thực lực kinh thiên, đủ để đối kháng Lâm Hoang, lại là không biết vô hư đại thánh vậy mà bước ra bước thứ ba,

Thành tựu Thần Thoại.

Không sai, đạp thần bước thứ ba, liền đủ để gọi Thần Thoại.

Không chỉ là người bình thường, chính là rất nhiều đại thánh cả đời cũng khó khăn lấy nhìn thấy một vị đạp thần bước thứ ba đại năng. Cho dù là tại mười vạn năm trước, rất nhiều người may mắn gặp qua thần linh, cũng không nhất định có cơ hội nhìn thấy đạp thần bước thứ ba đại năng.

Bước thứ ba sờ dĩ bị gọi Thần Thoại, ý nào đó mà nói là vì bước thứ ba đại năng so với thần linh cũng còn muốn ít hơn thấy.

"Lâm Hoang, gặp nạn rồi. Đây hoang minh, phải đổi ngày."

Ở đây tất cả mọi người trong nội tâm đều dâng lên ý nghĩ này, Thiên Công đại thánh phương này là hưng phấn, kinh hãi. Mà Nguyên Thiên Cương lại là sắc mặt đại biến, Tam Thánh Mẫu thần sắc cũng có chút âm đạm.

Lâm Hoang ngược lại là không sợ không sợ, sắc mặt không thay đổi, gật gật đầu, mở miệng nói: "Bước thứ ba a. Rất tốt, thỉnh."

Vô hư đại thánh mục quang ngưng tụ, thật sâu nhìn Lâm Hoang liếc một cái, gật gật đầu, bỗng nhiên xuất thủ, thủ chương mới thò ra ba phần, một thanh trường kiếm bỗng nhiên xuất hiện ở trong tay, trường kiếm vượt qua chỉ, liền đã đến Lâm Hoang mặt.

Sự tình biến hóa, quả nhiên là ngoài người ta dự liệu, chẳng ai ngờ rằng Lâm Hoang cùng vô hư đại thánh dĩ nhiên là như thế dứt khoát, lời không nói nhiều, trực tiếp động thủ.

Keng!

Một tiếng vù vù, Lâm Hoang ngón tay liền đạn, rơi vào trên mũi kiếm, vô hư đại thánh trường kiếm lau Lâm Hoang lỗ tai xuyên qua, Lâm Hoang giờ tay, nắm tay, hướng về vô hư đại thánh đánh giết xuất một quyền.

Vừa ra tay, Lâm Hoang chính là toàn lực hành động, câu thông Địa, Thủy, Hỏa, Phong Âm Dương, Lục Đạo Luân Hồi sinh diệt, tan vỡ chúng sinh, hung hăng đánh giết tại vô hư đại thánh trường kiếm.

"Hào." Vô hư đại thánh gật gật đầu, "Hai vạn năm khổ tu, ta phải ba kiếm. Hoang Thánh, cẩn thận rồi."

Vừa nói xong, vô hư đại thánh trường kiếm trong tay bắn ra, trở tay ám sát, "Hong Trần một kiếm Lục Thương Sinh!"

Một kiếm xuất, nhân gian đủ loại toàn bộ bày ra, một kiếm hóa Hồng Trần, đây là lĩnh vực một kiếm, chỉ thuộc về vô hư đại thánh Hồng Trần lĩnh vực.

Một kiếm này bên trong, thẳng trầm, yêu hận si thù, Thất Tinh Lục Dục, tất cả đều dung nhập trong kiếm, đây là Hồng Trần một kiếm, vô hư đại thánh nói, chính là tại đây Hồng Trần trung ngộ, hiểu một cái lục chữ.

Hồng Trần này đủ loại, đều là tại tàn sát chúng sinh.

Không thấy Hồng Trần, liền không biết đau khổ. Không vào Hồng Trần, liền không hiểu vui mừng. Không rơi Hồng Trần, liền sẽ không si.

Đây là Hồng Trần một kiếm, lại là tàn sát Lục Thương Sinh một kiếm, như thể hồ quán đỉnh, làm cho người ta biết Hiểu Hồng Trần nhiều buồn cười.

Lâm Hoang mặt không đổi sắc, hít sâu một hơi, trong nháy mắt đang lúc đánh giết xuất mười vạn quyền, "Vô hư. Hồng Trần cùng bọn ta, bất quá một hồi bọt nước. Ta bồi đều là vô tình người, người dùng Hồng Trần, làm sao có thể làm tổn thương ta!"

Lời nói như thế, nhưng Lâm Hoang mười vạn quyền xuất, nhưng trong nháy mắt bị vô hư đại thánh một kiếm này, trong nháy mắt chém chết, dưới chân đạp đạp trùng rồi khỏi ba bước, đại khẩu ho ra máu, ngực xuất hiện một cái miệng vết thương.

"Hào. Hào một cái Hồng Trần quốc độ, hào một cái lấy ta nói thay Thiên Đạo."

Lâm Hoang mặt không đổi sắc, nhìn mình ngực vết thương, một kiếm này, hẳn không phải là tránh không khỏi, mà là không cách nào tránh. Lực lượng của hắn không thể so với vô hư nhỏ yếu, thể nhưng thiếu đi một cỗ chân ý, đạp thần bước thứ ba tài năng có chân ý, lấy ta nói thay Thiên Đạo chân lý.

Cho nên, vô hư một kiếm liền đã thương Lâm Hoang.

Bởi vì chống đỡ được một kiếm này, lại ngăn không được này Thiên Đạo.

Vô hư đại thánh trong mắt mỉm cười, dương tay, lại là một kiếm, "Hồng Trần hai kiếm Nghịch Thanh thiên!"

Một kiếm này xuất, càng thêm đáng sợ, lấy ta nói thay Thiên Đạo, mũi kiếm những nơi đi qua, vạn đạo quy tắc toàn bộ phá toái, bị vô hư đại thánh đạo chỗ thay thế, một kiếm, chính là Thiên Đạo, chính là Thần Quốc.

Lâm Hoang hít sâu một hơi, dưới chân đạp cương bước đầu, thân thể trong chớp mắt bành trướng, "Lục Đạo. . . Luân Hồi!"

Vừa nói xong, Lâm Hoang sau lưng Lục Đại bản nguyên thể giới hư ảnh toàn bộ triển khai, vô tận thần lực dừng mảnh vào Lâm Hoang lòng bàn tay, khai thiên tích địa, tại Lâm Hoang trong lòng bàn tay sống sờ sờ diệt diệt, Luân Hồi không thôi.

Lâm Hoang lấy tay một trảo, tại tất cả mọi người kinh hãi trong ánh mắt, bắt lấy vô hư đại thánh một kiếm này. Dù loại thần quang bạo phát, dễ như trở bàn tay, toàn bộ Văn Long sơn trong chớp mắt bị áp trầm ba ngàn trượng.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, dưới chân liên tiếp rời khỏi vài chục bước, đại khẩu ho ra máu, toàn thân cao thấp có vô số kiếm khí xẹt qua, mình đầy thương tích, thoạt nhìn hết sức đáng sợ.

Vô hư đại thánh một kiếm này đâm thủng Lâm Hoang lòng bàn tay, chống đỡ tại ngực, vào thịt ba phần, cũng rút cuộc vô pháp tiến lên.

Vô hư đại thánh mục quang trở nên cực độ ngưng trọng, đối với Lâm Hoang gật gật đầu, "Hoang Thánh, kỳ tài ngút trời, cô kim đệ nhất thiên tài, danh bất hư truyền. Ta còn có kiếm thứ ba, ngươi cần thận rồi."

Vô hư đại thánh chậm rãi thu hồi kiếm, hít sâu một hơi, trở tay, xuất kiếm, "Hong Trần ba kiếm chôn cất thần linh!"

Một kiếm này xuất, toàn bộ thiên địa cũng thay đổi, khắp nơi đều là Hong Trần, nhân gian khói lửa, phồn hoa vô số, ân oán tình cừ, oán quỷ si mê tình yêu, vạn đạo đều hơi bị nghịch sử, không có tu luyện, không có Chư Thiên, không có thần linh, chỉ có nhân gian.

Đây là nhân gian khói lửa, đủ để mai táng Chư Thần nhân gian khói lửa.

Một kiếm này xuất, Hong Trần mê say, chính là thần linh đều muốn lưu luyến quên về, cam nguyện sa đọa, Hong Trần thật đẹp hảo, sao không luyến Hong Trần!

Lâm Hoang sắc mặt đại biến, có chút mê say, trước mắt hiện lên vô số cảnh tượng, dù loại đối với Hong Trần ký ức ừn ừn kéo đến, nắm chặt hai tay, trong chớp mắt buông ra, thậm chí muốn mở ra hai tay, đi ôm một kiếm này.

Xa xôi Thái Nhất Giáo, Hàn Băng Động, kia đóng băng một góc tàn đồ bỗng nhiên kêu lên một tiếng khó chịu, phun ra một ngụm máu tươi. Lâm Hoang thần sắc một thanh, trong nội tâm đại thống, đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, tình loại tàn sát bừa bãi, trong chớp mắt để cho Lâm Hoang tỉnh táo lại.

Phốc phốc phốc!

Lâm Hoang liên tục đại khẩu ho ra máu, dưới chân liên lùi lại, tay phải dùng sức nắm chặt mũi kiếm, cò-rắc một tiếng, một kiếm này, đâm thủng ngực mà qua, Lâm Hoang há mồm, phun ra một đạo thần quang, đánh giết hướng vô hư đại thánh.

Vô hư đại thánh thở dài một tiếng, quăng kiếm, lui lại, tránh đi Lâm Hoang công giết.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, trấn áp tình loại, tay phải cầm lấy trường kiếm, một chút rút ra, thăm như vậy liệt, làm cho người ta chấn kinh.

"Cổ quái, cổ quái. Hoang Thánh, ngươi là nhìn như vô tình nhưng lại hữu tình. Nhưng nói là hữu tình lại vô tình. Quả nhiên là cổ quái." Vô hư đại thánh thở dài một tiếng, cái kia một kiếm, chỉ cần là người vô tình, liền hẳn phải chết không thể nghi ngờ, bởi vì Thần Quốc của hắn, đạo của hắn, không để cho vô tình. Nhưng nếu là Lâm Hoang hữu tình, sẽ trong đó, tâm trí mất phương hướng, không được siêu thoát.

Trừ phi Lâm Hoang bước ra bước thứ ba, lấy lĩnh vực chống đỡ.

Nhưng Lâm Hoang vừa không có bước ra bước thứ ba, nhưng hết lần này tới lần khác tại đây một kiếm dưới tổn thương mà bắt từ, trong lúc nhất thời, chính là vô hư đại thánh đó có chút không thấy rõ Lâm Hoang.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, hắn tự nhiên biết là chuyện gì xảy ra, nhưng hắn tự nhiên sẽ không nói ra, chỉ nhìn lấy vô hư đại thánh, "Thế nhân đều đạo ngươi là vô tình người, trong vòng một đêm tru sát cửu tộc. Đi là diệt tình đường tử, nhưng kiếm của ngươi nhiều như vậy tình, cần gì phải giả bộ như vô tình."

Vô hư đại thánh không nói lời nào, thần sắc có chút ảm đạm.

Lâm Hoang đại mã kim đao ngồi xếp bằng bỏ đoàn, một mặt khôi phục thương thế, một mặt vươn tay đối với vô hư đại thánh đạo, "Ngồi. Ta rửa tai lắng nghe."

PS: Cái kia, chúc mừng đại long sáo vô hư đại thánh xuất hiện, sửa lại một chút tuyệt học, như vậy tương đối áp vận (người có tin ta hay không không biết, dù sao ta tin) ta sẽ nói cho ngươi biết, ta viết thời điểm, đã quên sao! Hừ hừ, về phần Chung Cực một kiếm, mờ mờ, hiện tại gần không được a!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 177: Vô hư đại thánh!

Trăm hoa đại thánh bĩu môi, trong nội tâm cảm thấy Lâm Hoang có chút buồn cười. Hiện tại coi như là mù lòa cũng nhìn ra được vô hư đại thánh chiếm cứ thượng phong, lại đến mấy kiếm, liền đủ để giết chết Lâm Hoang.

Rốt cuộc Lâm Hoang dù cho tại bước thứ hai vô địch, thế nhưng gặp được bước ra bước thứ ba vô hư đại thánh, cũng chỉ là có thể nhiều chống đỡ mấy cái hiệp, nhưng bây giờ còn cuồng vọng như vậy bá đạo, không coi ai ra gì, dường như hẳn mới là người thắng.

"Giả bộ cái gì lão sói vẫy đuôi." Trăm hoa đại thánh có chút xem thường Lâm Hoang, nhưng vô hư đại thánh không có mở miệng, mấy người bọn họ cũng không dễ nói chuyện. Chỉ nhìn lấy vô hư đại thánh, chỉ cần hắn ra lệnh một tiếng, bọn họ liền một loạt mà lên, triệt để giết Lâm Hoang, chiếm giữ hoàng minh.

Kết quả vô hư đại thánh cử động, lại là làm cho người ta ghen hòng nhìn trần trời, nhìn không ra.

"Hoang Thánh có lệnh, không dám không nghe." Vô hư đại thánh cười lớn một tiếng, trực tiếp ngồi xuống, so với Lâm Hoang thấp một đầu, để cho Thiên Công đại thánh đám người hai mặt nhìn nhau, chấn động.

"Chẳng lẽ là chúng ta hoa mắt? Chiếm giữ thượng phong chính là Lâm Hoang?" Thiên Công đại thánh có chút choáng váng, không rõ vì cái rõ ràng gì chiếm giữ thượng phong vô hư đại thánh vậy mà đối với Lâm Hoang cúi đầu xưng thần.

Không riêng gì Thiên Công đại thánh nhìn không ra, chính là trăm hoa đại thánh, Kỳ Lân đại thánh, Tam Thánh Mẫu, còn có Nguyên Thiên Cương cũng nhìn không ra, chuyện này rốt cuộc là như thế nào biến hóa.

Lâm Hoang cùng vô hư đại thánh cũng không để ý tới bọn họ, hai người bọn họ đều là trong lòng biết rõ ràng, Lâm Hoang nói tự nhiên, vô hư đại thánh cũng ngồi được dứt khoát.

"Thiên Cương, dâng trà. Về phần Tam Thánh Mẫu, còn có trăm hoa, Thiên Công, Kỳ Lân, các người mấy vị lui xuống trước đi a." Lâm Hoang phát tay nói, ngữ khí tự nhiên, tức giận đến trăm hoa đại thánh ngửa răng. Thiên Công đại thánh cùng Kỳ Lân đại thánh cũng là sắc mặt tối sầm.

"Hoang Thánh có lệnh. Người đợi hắn là tuân theo." Vô hư đại thánh nhẹ nhàng mở miệng, nói ra lời nói, để cho Thiên Công đại thánh đám người nhất thời biến sắc.

"Vô hư tiền bối. Đây. . ." Thiên Công đại thánh nhẹn không được mở miệng nói.

Vô hư đại thánh nghiêm sắc mặt, "Chư vị. Nếu như vào hoàng minh, liền muốn nghe theo Hoang Thánh hiệu lệnh, nếu như bằng không thì, cẩn thận lão phu ta dưới thân kiếm vô tình."

Thiên Công đại thánh trong lòng ba người trầm xuống, lớn hơn nữa đã tâm, bị vô hư đại thánh một câu nói kia đánh trúng tan tành, thế mới biết Lâm Hoang vậy mà thật sự là đem vô hư đại thánh khuất phục.

"Nguyên lai, thật sự là chúng ta có mắt không trông. Thắng, dĩ nhiên là Lâm Hoang?"

Nghe vậy mới là sự thật chân tướng. Thiên Công đại thánh ba người hít sâu một hơi, Lâm Hoang đáng sợ tại trong lòng ba người tăng lên thẳng tắp, đâu còn dám nói nhiều, gật gật đầu, không nói hai lời, xoay người rời đi.

Tam Thánh Mẫu cũng là hít sâu một hơi, không thể tin được Lâm Hoang vậy mà áp đảo vô hư đại thánh, trong nội tâm vừa mừng vừa sợ, đối với Lâm Hoang gật gật đầu, bước chân một chút, nhẹ lướt đi.

Tần chương giáo đặt móng co quắp ngồi dưới đất, triệt để mắt choáng váng, trông thấy Thiên Công đại thánh ba người rời đi, bờ môi nhúc nhích, muốn mở miệng, nhưng nào dám nói chuyện, cúi đầu, nhắm mắt chờ chết.

"Không tranh khí đồ vật, còn không cúi cho ta hạ xuống." Thiên Công đại thánh quay đầu lại khẽ quát một tiếng. Tần chương giáo buồn vô cớ tình ngộ, té, chỉ hận chính mình ít sinh ra hai cái đùi.

Nguyên Thiên Cương cũng không đi quản lý hắn, hiện tại Thiên Công đại thánh dựa vào vô hư đại thánh đô bị Lâm Hoang áp đảo, như Tần chương giáo nhỏ như vậy lâu la, không có ai sẽ để ý.

Cung kính vì vô hư đại thánh dâng trà thơm, Nguyên Thiên Cương sùng bái nhìn Lâm Hoang liếc một cái, cúi đầu, liền muốn lui ra ngoài.

"Đều là chút chuyện cũ năm xưa, người trẻ tuổi có hứng thú, không ngại lưu lại, nghe một chút." Vô hư đại thánh mở miệng gọi lại Nguyên Thiên Cương.

Nguyên Thiên Cương có chút tâm động, hẳn rất muốn biết Lâm Hoang cùng vô hư đại thánh nói cái gì.

Nhưng Lâm Hoang phát phát tay, "Quân không mật thì mất thần, thần không mật thì thất thân. Không thể không cẩn thận."

Nguyên Thiên Cương có chút thất vọng, đối với vô hư đại thánh thì lễ một cái, thành thành thật thật lui ra ngoài.

Vô hư đại thánh cũng không hề cản trở, gật gật đầu, nhìn nhìn Lâm Hoang, nhẹ nhàng nhấp một ngụm trà, cười nói: "Thật nhiều năm không uống qua tốt như vậy trà."

Lâm Hoang nhìn nhìn hắn, không nói chuyện.

"Già rồi. Già rồi. So với không được các ngươi những người tuổi trẻ này, liền thích lái nhái. Khó được Hoang Thánh nguyện ý nghe ta lái nhái, ta đây là tốt rồi hảo lái nhái, lái nhái. Chỉ cần Hoang Thánh không chê ta dài dòng."

"Hiện tại đã rất dài dòng." Lâm Hoang không khách khí nói.

Vô hư đại thánh nhìn không được cười lên, Lâm Hoang cũng cười, vẫy vẫy tay, "Mấy vạn năm chuyện xưa, từ từ nói, ta rửa tai lắng nghe."

"Ta là vô hư." Vô hư đại thánh mới mở miệng, liền để cho Lâm Hoang mục quang ngưng tụ.

"Không sai, vô thượng đạo tràng Vô đó chữ." Vô hư đại thánh biết Lâm Hoang nghe rõ ý của mình, phát phát tay, có chút âm đạm.

"Quả nhiên, kiếm của ngươi nhiều như vậy tình, làm sao có thể tru sát chính mình cứu tộc, đi diệt tình chi lộ." Lâm Hoang thở dài một tiếng, đột nhiên cảm giác được có chút buồn rầu, vô hư đại thánh chuyện xưa, nhất định sẽ là một cái rất dài chuyện xưa.

"Nói đi. Ta chuẩn bị xong. Một cái tất nhiên sẽ rất máu chó chuyện xưa. Nhà Đường Vô trên đạo tràng một vị đạo chủ, như thế nào từng bước một đi đến giết chết cứu tộc Bất Quy chi lộ."

Vô hư đại thánh nở nụ cười, nhìn nhìn Lâm Hoang, "Thế nhân đều nói ngươi bá đạo lãnh khốc, không nghĩ được ngươi cũng sẽ nói giỡn."

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, "Thiên kim dễ dàng được, tri kỷ khó cầu. Ta tự nhiên tiếc chữ thiên kim."

"Hảo một cái thiên kim dễ dàng được, tri kỷ khó cầu, làm phù một Đại Bạch." Vô hư đại thánh cười lớn, móc ra hồ lô rượu, tưới một ngụm, vẻ mặt thỏa mãn.

"Thống khoái, trà này là càng uống càng lạnh, rượu này lại là càng uống càng nóng. Ngươi có cần phải tới điểm."

Lâm Hoang cũng không nói chuyện, tiếp nhận vô hư đại thánh hồ lô rượu, một hơi tưới một nửa, vô hư đại thánh thấy thịt đau, một bả cướp về, "Đã đủ rồi. Đã đủ rồi. Uống nhiều quá thương thân."

Lâm Hoang cười cười, từ một chút bụng, lập tức phát giác được rượu này chỗ tốt, Nhân Uyên Tử Khí từ trong bụng tuần hương toàn thân, thần quang óng ánh, trong chớp mắt để cho thương thể trên người chuyển biến tốt đẹp, khép lại, thậm chí mơ hồ có thể cảm giác được thần lực của mình lại trầm trọng, tinh thuần vài phần.

"Hảo tử. Lại đến một ngụm." Lâm Hoang nhãn tình sáng lên, nhìn chăm chăm vô hư đại thánh hồ lô rượu.

"Không có. Không có. Hai vạn năm, liền nhất hồ này lỗ. Ngươi cho quát hơn phân nửa, đau chết lão đạo." Vô hư đại Thánh Tướng hồ lô rượu giấu kỹ, ho khan một tiếng, "Trở lại chuyện chính."

"Ta là vô thượng đạo tràng cửu đại đệ tử." Vô hư đại thánh ngữ khí có chút trầm thấp, tựa hồ trở lại hai vạn năm trước.

"Khí phách tao nhả, tuy đối với ngươi tu vi hiện tại, nhưng cũng là che áp đương đại. Người trẻ tuổi nha, anh tuấn tiêu sái, lại mới hoa hơn người, tự nhiên có chút bất cần đời, cho nên ta đi Yêu giới đoạt lấy cái nữ nhân trở về. Ngay từ đầu chỉ là vì kích thích, nhưng về sau. . . Nữ nhân kia đã yêu ta."

Lâm Hoang ngạc nhiên.

Vô hư đại thánh cười lạnh một tiếng, "Năm đó ta đây, có thể so sánh ngươi lớn lên đẹp mắt nhiều."

Lâm Hoang không nói lời nào, ý bảo vô hư đại thánh nói tiếp.

"Về sau nữ nhân kia chết rồi." Vô hư đại thánh thần sắc trở nên đau thương, "Thật là một cái ngu xuẩn nữ nhân, ta đều không nhớ ra được tên của nàng. Nàng lại tình nguyện vừa chết, cũng cho ta sinh ra đứa bé."

"Đó là của ta hài tử a. Ta thấy đến thời điểm, đều cao như vậy." Vô hư đại thánh khua, "Lớn lên rất giống ta. Ta tại Yêu giới giết đi mười bảy tộc, vì nữ nhân báo thù, sau đó ta đem hắn mang về vô thượng đạo tràng."

Vô hư đại thánh hai tay đột nhiên nắm chặt, nghiêng răng nghiêng lợi, "Vậy là ta cả đời làm sai nhất đích sự tình."

Lâm Hoang im lặng, vô thượng đạo tràng đi là vô tình chi lộ, mỗi đời đạo chủ tuy họ Vô, nhưng không có liên hệ máu mủ.

"Bọn họ giết hắn đi. Hắn mới mười ba tuổi." Vô hư đại thánh trong đôi mắt phun ra tức giận hỏa diễm, "Cái gì chó má Đại Đạo, liền con của mình đều"

không bảo vệ được, tu chỉ làm gì dùng, tu chỉ làm gì dùng!"

Vô hư đại thánh thật dài phun ra một ngụm trọc khí, "Về sau ta mưu phản vô thượng đạo tràng, đại khai sát giới, đáng tiếc, không thể giết cái tinh quang."

"Từ cái ngày đó lên, ta liền thề, cuối cùng ta cả đời, nhất định phải Vô này tình vô nghĩa vô thượng đạo tràng triệt để hủy diệt. Con của ta chết rồi, liền muốn toàn bộ vô thượng đạo tràng vì hắn chôn cùng."

"Cho nên, ta tới. Lâm Hoang, ta có thể làm kiếm của ngươi, điều kiện duy nhất, chính là phải bị diệt vô thượng đạo tràng. Nếu như ngươi làm không được, ta cái này giết ngươi!"

Vô hư đại thánh đột nhiên đứng dậy, mục quang lạnh thấu xương, nhìn nhìn Lâm Hoang. Đường như chỉ cần Lâm Hoang hơi có do dự, sẽ lập tức xuất thủ, trấn giết Lâm Hoang.

Lâm Hoang trầm ngâm một chút, "Lúc nào động thủ?"

Vô hư đại thánh lần nữa ngồi xuống, sắc mặt trở nên hòa hoãn, "Không vội. Ta có chính là thời gian các loại. Chờ ngươi đứng ở bước thứ ba đỉnh phong."

Lâm Hoang nhìn vô hư đại thánh liếc một cái, "Vô thượng đạo tràng còn có bước thứ ba tồn tại?"

Vô hư đại thánh cười lạnh một tiếng, "Tự nhiên có. Thập đại thánh địa bên trong, ngoại trừ Chung Nam đạo tràng cùng Hồng gia, còn lại mấy đại thánh địa nội tình cực kỳ thâm hậu, như vậy năm trôi qua, tích lũy thực lực, cực kỳ đáng sợ. Mỗi nhà chỉ ít có ba vị bước ra bước thứ ba tồn tại, về phần Bán Thần lại càng là rất hiếm có đáng sợ."

"Ngươi cũng là vận khí tốt, chọn hai nhà đều là này mười vạn năm trong mới được là thánh địa, nội tình không sâu, bằng không ngươi chết sớm. Xui xẻo nhất là Luân Hồi đạo tràng vậy mà rước lấy Thần Chủ xuất thủ, bị chết thật sự là đáng thương."

Lâm Hoang cười lạnh, "Cái gì gọi là vận khí tốt. Chung Nam đạo tràng là ta tỉ mỉ chọn lựa ra tới, về phần Hồng gia, Dịch Tử đều chết mất mười vạn năm, còn cao như thế điều."

"Ta chẳng muốn cùng ngươi tranh giành." Vô hư đại thánh vẫy vẫy tay, "Dù sao ngươi tâm lý nắm chắc. Ta cũng không thúc ngươi, dù sao chờ ngươi bước ra bước thứ ba, tất nhiên cũng phải cùng những người kia tranh giành. Đến lúc sau thuận tiện giúp ta dẹp yên vô thượng đạo tràng là được."

Lâm Hoang trầm mặc một chút, "Chính ngươi không có nắm chắc?"

Vô hư đại thánh cười khổ một tiếng, "Hai vạn năm phí thời gian, ta mới phóng ra một bước này, thậm chí còn không dám toàn lực xuất thủ, chỉ dám xuất ba kiếm. Ngươi nói ta có nắm chắc hay không."

Lâm Hoang thở dài một tiếng, Thiên Công đại thánh những người kia không rõ vì cái gì vô hư đại thánh chiếm cứ thượng phong, lại ngược lại là Lâm Hoang thắng. Là bởi vì bọn họ không có cảm giác được, vô hư đại thánh chỉ có thể xuất ba kiếm, hoặc là nói là chỉ dám xuất ba kiếm.

Lâm Hoang biết, cho nên hắn biết mình thắng.

"Để cho tiểu tử ngươi nhặt được tiện nghi. Ta không phải không có thể, mà là không dám." Vô hư đại thánh thở dài một tiếng, hắn biết Lâm Hoang cái gọi là rửa tai lắng nghe không phải là vì nghe Trần của hắn năm chuyện xưa, mà là muốn biết hắn vì cái gì chỉ có thể xuất ba kiếm, hoặc là nói là chỉ dám xuất ba kiếm, đó mới là Lâm Hoang muốn biết sự tình.

PS: Đại long sáo nha, chung quy có đoạn khúc chiết chuyện xưa, có thể hay không quá khúc chiết sao? Nhưng ta viết thời điểm, rất có cảm giác. Nghĩ tới Tiêu Lý Phi Dao, nghĩ tới Từ Kiếm Tiên, nghĩ tới đa tình kiếm khách vô tình kiếm. Nếu như cảm thấy cũng không tệ lắm, vậy tiếp tục hăng hái báo danh làm đại thánh a. Không muốn quá kỳ quái. Thí thần tộc vị kia, hiện tại ta cũng không có nghĩ kỹ nên an bài như thế nào, đầu đầu a. Nếu không, các ngươi hay là chỉ chờ danh tự a.

Sau đó quy củ cũ, cầu đề cử, cầu cất chứa, không nên ta kêu đi ra sao!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 178: Thiên Nhân 5 biến!

"Bởi vì ta không có lòng tin có thể trôi qua đệ nhất biến."

Vô hư đại thánh mới mở miệng, chính là long trời lở đất, để cho Lâm Hoang trong chớp mắt ngồi ngay ngắn, ý bảo vô hư đại thánh nói thẳng, "Như thế nào đệ nhất biến?!"

"Đạp thần bước thứ ba, Thiên Nhân năm biến." Vô hư đại thánh mới mở miệng, thiên địa trong chớp mắt biến sắc, có Lôi Đình đánh giết hạ xuống. Vô hư đại thánh hừ lạnh một tiếng, há mồm nhỏ, chôn vùi Lôi Đình.

"Thấy được không có. Vén vén chỉ kịp nói ra cái tên tuổi, liền đưa tới sét phạt. Đây là không thể nói sự tình. May mà người cách bước thứ ba đã không xa, ta nói cùng người nghe khá tốt, này sét phạt không nghiêm trọng lắm. Nếu như tiết lộ cho Thiên Công đại thánh bọn họ biết, chính là người ta cũng phải tại sét phạt dưới thoát một thân da!"

Lâm Hoang không nói chuyện, mục quang ngưng trọng, biết mình rốt cục tiếp xúc đến con đường thành thần trên cuối cùng bí ẩn.

"Thiên Nhân năm biến người chưa từng nghe qua, thế nhưng Thiên Nhân Ngũ Suy, người tổng nghe qua a."

Lâm Hoang gật gật đầu, "Ta nghe qua, Thiên Nhân Ngũ Suy, thần thể suy, linh hồn suy, ý chí suy, Tuế Nguyệt suy, con đường suy."

"Vây là gặp qua chết ở Thiên Nhân năm biến ở dưới người bịa chuyện. Không có Thiên Nhân Ngũ Suy, chỉ có Thiên Nhân năm biến, không có trở ngại, tiến thêm một bước, gây khó dễ, thân từ đạo tiêu." Vô hư đại thánh thở dài, hiển nhiên đối với vượt qua Thiên Nhân năm biến, không có nửa điểm lòng tin.

Lâm Hoang nhú mày, "Như thế nào như thế? Đạp thần bước thứ ba chính là Thần Thoại, như thế nào còn có Thiên Nhân năm biến mà nói?"

"Người lấy tại sao là Thần Thoại? Chết đi chính là Thần Thoại, không chết, đã thành thần." Vô hư đại thánh hừ lạnh một tiếng, hiển nhiên cực kỳ thống hận Thiên Nhân năm biến.

"Nguyên lai như thế. Khó trách thế gian cực nhỏ thấy được bước thứ ba đại năng, nguyên lai đều là độ Thiên Nhân năm biến đi." Lâm Hoang như có điều suy nghĩ, nắm chắc đến thế gian chân tướng.

Chư Thiên vạn giới, Bán Thần có thể thấy, thậm chí thần linh cũng có thể thấy, hết lần này tới lần khác đạp thần bước thứ ba tu sĩ, cực kỳ thừa thớt. Cũng tỷ như Hứa Trọng Nhất, thân bìa bài danh thứ ba mươi bảy, nhưng Lâm Hoang có thể khẳng định Hứa Trọng Nhất cũng không có bước ra bước thứ ba.

Cho tới bây giờ, Lâm Hoang gặp qua bước thứ ba tu sĩ cũng bắt quá a như, vô hư đại thánh hai người. Về phần trăm vạn năm trước Mộng Thần Cơ, cũng chỉ là bước thứ hai đại thánh.

"Không sai. Đạp thần bước thứ ba, lấy ta nói thay Thiên Đạo. Ha ha, cùng toàn bộ thiên địa chống đỡ, chân chính Nghịch Thiên Cải Mệnh, người cho rằng không có kiếp nạn sao? Muốn lấy ta nói thay Thiên Đạo, liền muốn cùng toàn bộ thiên địa chống đỡ, mỗi một lần chống lại, thiên địa đều hàng xuống đại kiếp nạn, hoặc là nói là Chư Thiên vạn đạo cho phản phệ. Đó chính là Thiên Nhân năm biến."

Vô hư đại thánh không thắng thôn thức, nhẹ giọng nói ra.

"Thiên Nhân năm biến, Thiên Nhân năm biến. Có năm lần?" Lâm Hoang nhìn về phía vô hư đại thánh, tuy vô hư đại thánh chưa nói Thiên Nhân năm biến đến cùng có nhiều đáng sợ, thế nhưng tu vi đến Lâm Hoang tình trạng này, lại cũng có thể tưởng tượng.

Này ở giữa thiên địa, vốn không có người con đường, sống sờ sờ muốn đem chính mình con đường trở thành thiên địa Đại Đạo, đây mới thực sự là cùng thiên địa chống đỡ, Lâm Hoang trước đây vẫn cho là phải chờ tới thành thần thời khắc đó, mới có thể đụng phải thiên địa phản phệ.

Không nghĩ được lại là từ đạp thần bước thứ ba cũng đã bắt đầu.

Ngẫm lại cũng đúng, nếu quả thật phải chờ tới thành thần một khắc này, mới có thể gặp phản phệ, Lâm Hoang gần như không thể tin được ngoại trừ Tiên Thiên thần linh, còn có ai có thể thành thần.

Tích góp đến đủ để cùng thiên địa chống lại lực lượng, vậy cần bao lâu, trăm vạn năm, hay là mười triệu năm, hoặc là trăm triệu năm.

Chỉ có đi qua Thiên Nhân năm biến, một lần lại một lần phản phệ, để cho thiên địa thích ứng người con đường, mới có thành thần hi vọng.

Từ ý nào đó mà nói, có Thiên Nhân năm biến, trên thực tế là để cho thành thần hi vọng tăng nhiều.

"Không sai.

Thiên Nhân năm biến, có năm lần, cũng chỉ có năm lần. Nếu như không thể để cho con đường triệt để viên mãn, như vậy dù cho vượt qua đệ ngũ biến, cũng chỉ có thể vĩnh viễn dừng lại tại bước thứ ba đỉnh phong, muốn thành thần, không có hi vọng."

Vô hư thở dài, "Chúng ta phạm nhân, muốn trở thành thần, thật sự là khó, khó, khó!"

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, mục quang khẽ động, "Nghe khẩu khí của người. Thiên Nhân năm biến kỳ thật là chính mình dẫn phát?"

"Không sai." Vô hù gật gù đầu, "Chỉ cần không toàn lực xuất thủ, liền sẽ không dẫn phát Thiên Nhân năm biến. Giống ta, chỉ dám xuất ba kiếm, nếu là ra kiếm thứ tư, dù cho giết người, cũng phải dẫn phát đệ nhất biến, sẽ chết rất khó coi."

Lâm Hoang mục quang trở nên ngưng trọng, "Vận vận chỉ là đệ nhất biến, người khó Đạo Nhất điểm nắm chắc cũng không có?"

Vô hù cười khò một tiếng, "Nguyên Chiến, người biết a. Thần bia thứ 9, ta đoán chừng hiện tại hân cũng chỉ là biến đổi, không dám đệ nhị biến. Đại Thiện Thánh Giả, người biết a. Thần bia thứ hai, ta đoán chừng cũng liền đệ tứ biến thành tu vi. Chư Thiên vạn giới, duy nhất có thể dễ xác định vượt qua Thiên Nhân năm biến, đứng ở bước thứ ba đỉnh phong chỉ có thần bia đệ nhất Mộng Thần Cơ."

Lâm Hoang nhất thời trầm mặc, nói khẽ: "Là như thế này sao? Kia thật đúng là có áp lực a."

Lâm Hoang nhớ tới cùng Mộng Thần Cơ đánh một trận ước hẹn, nội tâm có chút áp lực, nhưng dâng lên càng nhiều hơn là cuộn cuộn chiến ý, "Ta dùng hai mươi lăm năm đi đến người khác trăm năm tài năng đi đến đường, dùng bốn năm đi đến người khác ngàn năm tài năng đi đến đường. Muốn đi đến Mộng Thần Cơ trăm vạn năm mới đi hết đường, ba mươi năm, là đủ!"

Trong nội tâm hò hét, Lâm Hoang biết mình tìm không được lối ra, cho dù là chậm hơn một bước, đều có thể thất bại, sẽ chết.

Vô hù cũng không phải biết Lâm Hoang vậy mà cùng Mộng Thần Cơ có đánh một trận ước hẹn, bằng không dù cho hân đang nhìn hảo Lâm Hoang, cũng phải không nói hai lời, xoay người rời đi, đi tìm Nguyên Chiến liên thủ, đem Lâm Hoang giết chết.

"Người cũng không muốn lo lắng quá mức Thiên Nhân này năm biến. Ta sợ dĩ không nắm chắc vượt qua đệ nhất biến, là vì ta quá già rồi, sống được quá dài." Vô hù thở dài, nhìn về phía Lâm Hoang mục quang có chút ghen ghét.

"Tuổi trẻ chính là vốn liếng. Người phải mau chóng bước vào bước thứ ba, như vậy người vượt qua Thiên Nhân Ngũ Suy mới có thể lại càng dễ." Vô hù mở miệng chỉ điểm, "Nói như vậy. Ta sống hơn hai vạn năm, trước đó không lâu mới bước ra bước thứ ba. Hơn hai vạn năm a, chính là một đầu heo, cũng có thể tu thành đại thánh. Người có thể nghĩ, ta đối với đạo lý của mình rõ ràng nhiều bao nhiêu, đánh mổ được có nhiều hoàn mỹ. Chính là bởi vì ta biết mình đối với con đường đánh mổ được quá mức hoàn mỹ, cho nên ta mới liền vượt qua đệ nhất biến thành lòng tin cũng không có."

"Bởi vì Thiên Nhân năm biến, mỗi biến đổi cũng là vì để mình con đường trở nên càng hoàn mỹ, đơn giản phải nói. Nếu như ta chỉ biết Hồng Trần đau khổ, như vậy qua đệ nhất biến, chỉ cần ta lĩnh ngộ Hồng Trần vui mừng, mới có thể. Bởi vì ta đã vượt ra chính mình nói, hoàn thiện chính mình mà nói. Đây là Thiên Nhân năm biến thành chân lý."

Vô hù nói qua nói qua, trong ánh mắt không che dấu chút nào đối với Lâm Hoang xịch, trần trụi ghen ghét.

"Người thật sự là quá trẻ tuổi. Cho nên ta tin tưởng người nhất định có cơ hội vượt qua Thiên Nhân năm biến. Bởi vì người kinh lịch ít, người xem qua ít, cho nên người chưa đủ nhiều lắm, cho nên người độ Thiên Nhân năm biến, sẽ càng thêm dễ dàng."

"A, càng nói lão đạo ta càng đổ kỵ, nói không chừng tiểu tử người thật là có thành thần cơ hội."

Vô hù càng nghĩ càng đối với Lâm Hoang tương lai xem trọng, bởi vì Lâm Hoang quá trẻ tuổi, trẻ tuổi như vậy niên kỷ, chính là phong Vương đều có chút kinh thế hãi tục, nhưng Lâm Hoang vậy mà đã thấy được bước thứ ba cánh cửa.

Chỉ kém lâm môn một cước, Lâm Hoang liền có thể bước ra bước thứ ba, ba mươi tuổi bước thứ ba, quả thật để cho bọn họ những cái này lão đầu tử tình làm sao chịu nổi.

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, "Nói nhiều như vậy, Thiên Nhân năm biến đến cùng là dạng gì kiếp nạn, để cho người như thế không nắm chắc? Nếu như chỉ là chiến đấu, ta bồi trung người, thì sợ gì đánh một trận!"

"Nếu thật là chiến đấu là tốt rồi. Dù cho đối thủ là chính mình, lão đạo ta cũng có thể một người đánh mười người!" Vô hù hừ lạnh một tiếng, khò sở nói: "Thiên Nhân năm biến, Thiên Nhân năm biến. Không thay đổi chính là người, thay đổi mới là thiên."

Lâm Hoang sùng sốt một chút, có chút không có phải biết vô hù ý tứ trong lời nói, nhưng rất nhanh liền nghĩ minh bạch, hít sâu một hơi, "Chẳng lẽ nói. . ."

"Đúng vậy, chính là như người nghĩ. Cụ thể, ta không thể nói. Bằng không lại nên có sét tới bổ ta!" Vô hù chỉ chỉ thiên không, nhìn nhìn Lâm Hoang.

"Tiểu tử, cố gắng lên. Ta xem trọng người. Đừng để cho ta đợi quá lâu, bằng không ta sẽ trở mặt. Ta thật sự sẽ trở mặt."

Lâm Hoang mảy may nhăn lại, sau đó bình phục, hân hiện tại quan trọng nhất là bước ra bước thứ ba, về phần Thiên Nhân năm biến, hay là chờ hân bước ra bước thứ ba rồi nói sau.

Vô hù nhìn Lâm Hoang liếc một cái, biết Lâm Hoang muốn hỏi cái gì, lắc đầu, "Đừng hỏi ta. Người ta nói bất đồng, kinh nghiệm của ta không thích hợp người. Hai vạn của ta năm trước chính là đạp thần bước thứ hai, dùng hai vạn năm nhìn lướt Hồng Trần phồn hoa, nhà nhà đốt đèn, mới phóng ra một bước này. Minh cũng là mơ hồ, bất quá nghĩ đến, hân là chỉ ở hai chữ, tích góp."

Lâm Hoang gật gù đầu, trầm ngâm nói: "Ta cũng hiểu được là như thế, ta kém đến chính là tích góp hai chữ. Bất quá người dùng hai vạn năm."

Vô hù nhảy dựng lên, "Hai vạn năm làm sao vậy! Hai vạn năm làm sao vậy! Thật nhiều người còn không bằng ta, đừng nói hai vạn năm, chính là đến chết đều bước không ra một bước này. Tiểu tử, ta cảnh cáo người, không muốn ở trước mặt ta Tú Thiên phân ra!"

Lâm Hoang tức cười, vẫy vẫy tay, "Không có. Ta đã biết chính mình khiếm khuyết chính là cái gì."

"Ngươi biết?" Vô hư lông mày nhảy lên, bất mãn nói: "Cũng nói gọi ngươi không muốn Tú Thiên phân ra, không muốn Tú Thiên phân ra! Ngươi là muốn cho ta biết ta bỏ ra hai vạn năm mới hiểu được đạo lý, ngươi cái này hiểu?!"

Lâm Hoang cười cười, hần cùng với vô hư đạo bất đồng, vô hư đạo chính là Hồng Trần chi đạo, hai vạn năm không lâu lắm, nhưng hần nói, nếu như Lâm Hoang không có tính sai, có lẽ có đường tắt có thể đi, bằng không chính là hai vạn năm, mười vạn năm, trăm vạn năm, cũng cầm tức.

Vẫy vẫy tay, Lâm Hoang muốn biết, vô hư đã nói không sai biệt lắm. Nghĩ nghĩ, Lâm Hoang nói: "Nếu như ta không có tiếp được ngươi kiếm thứ ba, ngươi sẽ như thế nào?"

"Giết ngươi. Sau đó tìm Nguyên Chiến, đồng mưu đại sự." Vô hư nói dứt khoát, có chút đáng tiếc nói: "Đáng tiếc, lật thuyền trong mương, một đời tên tuổi anh hùng hủy hết!"

Lâm Hoang cười lạnh một tiếng, bỗng nhiên nói, "Ngươi thật sự không nhớ rõ kia tên của nữ nhân sao?"

Vô hư nhất thời cứng lại rồi, không nói lời nào, móc ra hồ lô rượu, đại khẩu uống rượu, bất quá ba miệng sẽ say, từ không say người, người tự say.

"Làm sao có thể không nhớ rõ. Làm sao có thể không nhớ rõ." Vô hư đường đường bước thứ ba, say từ, lại là ô ô khóc lên, "Không suy nghĩ, tự khó quên, ngàn dặm cô phẫn mộ, không chỗ lời thề lương."

"Thuật nhi, ta rất nhớ ngươi."

Lâm Hoang thở dài một tiếng, nhắm mắt lại, không nghe, không nhìn, mặc kệ. Tránh vô hư tình rượu sau khi thẹn quá hoá giận, cùng hần liều mạng.

Bất quá có thể khiến vô hư như thế nhớ mãi không quên, không tiếc phản bội sư môn nữ nhân, hần cũng có chút tò mò, đến cùng sẽ là hạng gì nữ tử.

"Không biết. . ." Lâm Hoang hừ lạnh một tiếng, thần lực tuôn động, trấn áp tình loại, không vui không buồn, nhắm mắt lẳng lặng điều tức, tiêu hóa lấy vô hư hôm nay theo như lời bí ẩn.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 179: Đại hôn!

Hoang minh, Văn Long sơn, Hoang Thảo Lư.

Nhà tranh theo, chỉ là đi nóc nhà, thoạt nhìn có chút lụi bại, nhà tranh trung nhiều một cây sinh cơ bùng bùng ngộ đạo thụ, là Lâm Hoang mấy ngày trước đây tự tay gieo xuống, bất quá bảy xích Cao, phiến lá có chút thừa thớt, bất quá cửu diệp, mỗi một mảnh ngộ đạo lá cây đều có cỡ lòng bàn tay, thanh sắc lá mặt trong lòng có phiến phức kim sắc diệp mạch, ngưng thần nhìn kỹ, kia kim sắc phác họa trong có Đại Đạo chân ý.

Nhà tranh phía trước có một mảnh đất trống, trên đất trống có tám mươi trương ghế đá, lúc này Tam Thánh Mẫu, còn có vô hư an vị tại ghế đá.

Lâm Hoang ngồi ngay ngắn ở ngộ đạo dưới cây, lặng im không lời, đứng ở trước mặt hần Nguyên Thiên Cương cùng tại Tiểu Manh có chút lo sợ bất an.

Thiên Công đại thánh, trăm hoa đại thánh còn có Kỳ Lân đại thánh đi đến thời điểm, thấy tình cảnh chính là như vậy.

"Tới. Ngồi." Lâm Hoang ngẩng đầu, ngữ khí băng lãnh.

Thiên Công đại thánh ba người hai mặt nhìn nhau, liếc nhau, lại nhìn mắt vô hư đại thánh, không có lên tiếng, gật gật đầu, trung thực ngồi xuống.

Mấy ngày nay Lâm Hoang lời đình thủ đoạn, triệt để dẹp yên hoang minh bên trong tất cả phản đối thanh âm, giết giết, phế phế. Để cho Thiên Công đại thánh ba người đến bây giờ cũng còn có chút lòng còn sợ hãi.

Vén vén chỉ là ba ngày, toàn bộ hoang minh liền hoàn toàn bị Lâm Hoang nắm giữ ở trong tay, không người nào dám lại bằng mặt không bằng lòng. Thiên Công đại thánh trong nội tâm ý niệm trong đầu chuyển không ngừng, suy đoán Lâm Hoang gọi bọn họ tới nguyên nhân.

Vô hư tại cái khác mặt người trước, không chút nào giữ lại biểu hiện đối với Lâm Hoang duy trì, duy trì Lâm Hoang uy nghiêm, chính là duy trì hoàng minh thống nhất, vô hư trong nội tâm rõ ràng minh bạch đạo lý này, biết Thiên Công đại thánh trong lòng ba người sợ còn có chút khúc mắc, lập tức cái thứ nhất mở miệng nói: "Được rồi người đã đồng đủ, minh chủ, người có cái gì phân phó cứ mở miệng. Chúng ta, xông pha khói lửa, không chối từ."

Tam Thánh Mẫu hơi hơi há miệng, Thiên Công đại thánh, trăm hoa đại thánh, Kỳ Lân đại thánh liếc nhau, thờ dài một tiếng, biết người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, hiện tại chính là muốn rời khỏi hoàng minh cũng không kịp, liền đều là khẽ gật đầu.

Lâm Hoang sắc mặt hòa hoãn một ít, nhìn về phía Nguyên Thiên Cương, nói: "Ta tính một cái, Đông Nguyệt lúc đầu bảy ngày đó là một ngày tốt lành. Thiên Cương, người cùng Tiểu Manh liền định tại ngày đó được rồi."

Tất cả mọi người là sững sờ, nhìn về phía Nguyên Thiên Cương cùng tại Tiểu Manh.

Vô hư phản ứng đầu tiên, cười tủm tỉm gật đầu, "Không sai. Không sai. Trai tài gái sắc, ông trời tác hợp cho. Lâm phù một Đại Bạch."

Nói qua, vô hư trong ngực vừa sờ, có chút thịt đau lấy ra một khóa tối tăm mờ mịt hạt châu, "Thứ này, liền đem làm lão đạo ta hạ lễ a."

Nguyên Thiên Cương có chút chân tay luống cuống tiếp được hạt châu kia, nhìn nhìn Lâm Hoang, "Su tôn. Đây có phải hay không. . ."

"Như thế nào? Không nguyện ý cùng Tiểu Manh kết hôn?" Lâm Hoang cười nói.

"Không phải. Không phải." Nguyên Thiên Cương quay đầu nhìn tại Tiểu Manh liếc một cái, thấy nàng nắc cở cúi đầu xuống, vành tai đều biến thành hồng nhạt, trong nội tâm rung động, vội vàng nói: "Vây do su tôn làm chủ."

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, "Việc này ta làm chủ vô dụng, người phải hỏi hỏi tân nương tử có nguyện ý hay không."

Mọi người liền đều nở nụ cười, bầu không khí thoáng cái trở nên dễ dàng hơn.

Nguyên Thiên Cương đỏ lên khuôn mặt, nhìn nhìn tại Tiểu Manh, "Tiểu Manh, người nguyện ý gả cho ta sao?"

Tại Tiểu Manh không nói lời nào, đầu rũ xuống được thấp hơn, cái cổ đều đỏ. Nguyên Thiên Cương nghe không được trả lời, nóng nảy, liên tục truy vấn. Tại Tiểu Manh có chút xấu hổ, bầm véo Nguyên Thiên Cương một chút, tiếng như ruồi muỗi, "Vây do Hoàng Thánh làm chủ cũng được."

Mọi người lại là cười to, Tam Thánh Mẫu kéo qua tại Tiểu Manh, gật gật đầu, "Hào hài tử, đi. Chúng ta hạ xuống lượng lượng thân tử, cả đời sự tình,

Qua loa không được, không thiếu được muốn cấp người làm sáo hảo nhìn mai mối."

Tại Tiểu Manh có chút chân tay luống cuống, hít sâu một hơi, nhìn Nguyên Thiên Cương liếc một cái. Nguyên Thiên Cương chỉ là cười ngây ngô, sờ sờ đầu, có chút bưng bít như mộng cảm giác.

"Chúc mừng minh chủ. Đây chính là chúng ta hoàng minh thành lập đến nay đại hỷ sự." Thiên Công đại thánh vừa cười vừa nói.

Không có khả năng một mực cùng Lâm Hoang cương, vừa vặn thừa cơ hội này, hòa hoãn cùng Lâm Hoang quan hệ.

"Cũng không phải ta kết hôn, chúc mừng ta xong rồi cái gì." Lâm Hoang vẫy vẫy tay, "Chú rể quan tại nơi này. Các người những cái này làm trưởng bối, cũng đừng quá hẹp hòi. Vô hư, đừng nhìn Thiên Công bọn họ, nói chính là người. Một cái phá hạt châu, người cũng tốt ý tứ lấy được xuất thủ."

Vô hư dựng râu tròng mắt, "Vây là vô đạo thiên nhân. Vạn năm khó cầu, không muốn? Nhanh chóng đưa ta, ta còn không nở bỏ."

Lâm Hoang lắc đầu, đối với Nguyên Thiên Cương nói: "Đã nghe được a. Hảo hảo thu lại. Có cái gì không hiểu, hỏi nhiều hỏi mấy vị trưởng bối. Nhà có người già, như có bảo bối. Về sau, nhiều cùng các trưởng bối học một ít, không mất mặt."

Nguyên Thiên Cương vội vàng gật đầu.

Trăm hoa đại thánh cười đứng lên, lác đác vài câu, trong nội tâm nàng tán thưởng thủ đoạn của Lâm Hoang, liền như vậy nhẹ nhàng băng qua, liền để cho ba người bọn họ điểm này khúc mắc biến mất hơn phân nửa, thân cận rất nhiều.

Nếu là Nguyên Thiên Cương trưởng bối, kia Lâm Hoang tự nhiên sẽ không lại thu được về tính sổ. Sự tình trước kia, xem như hết thảy đều kết thúc.

"Chuyện lớn như vậy, minh chủ cũng không đề cập tới trước thông báo một tiếng. Ta cũng tốt chuẩn bị một chút."

Lâm Hoang phát phát tay, "Trưởng lão ban thưởng, nào có hấn chọn ba lấy bốn phần."

Thiên Công đại thánh cười cười, "Cũng không thể mã hồ. Vừa vặn, ta mấy ngày trước đây làm bộ đồ đồng nhân, Thiên Cương, người cũng không nên ghét bỏ."

"Không dám." Nguyên Thiên Cương có chút kinh hi, Thiên Công đại thánh nhất mạch tại cơ quan khôi lỗi trên tạo nghệ, hưởng dự Nhân giới, đừng nhìn Thiên Công học viện không ra danh, nhưng là Nhân giới có thể đếm được trên đầu ngón tay mấy cái đại tài đoàn.

Kỳ Lân đại thánh buồn bực thanh âm hờn dỗi, đồng dạng là đại thủ bút, đưa một đôi ấu thú, là thú giới tiếng tăm lừng lẫy Bạch Ngọc Sư Tử. Bạch Ngọc Sư Tử này là Chư Thiên vạn giới tốt nhất hộ đạo thú, trời sinh chính là Phong Hầu tu vi, trung thành và tận tâm, một khi nhận chủ, chính là thành tựu thánh vị, cũng sẽ quyết chí thề không thay đổi.

Thú giới là Yêu giới phụ thuộc thế giới, bên trong sinh tồn tộc đàn, huyết mạch thừa thốt, thực lực cường đại, đáng tiếc trí tuệ không sâu.

Trăm hoa đại thánh tổng xuất chính là mười hũ Minh Nguyệt Bách Hoa Tửu, đây là trăm hoa đại thánh hái Nhật Nguyệt tinh hoa, Mọc bốn mùa sinh dưỡng, thủ Tuế Nguyệt thời gian mà thành tuyệt thế rượu ngon, mỗi một ngụm cũng có thể làm cho người ta vui vẻ ngộ đạo, quên hết tất cả.

"Để cho chư vị tốn kém." Lâm Hoang tiểu dung ôn hòa, chuyển giọng, tiếp tục nói: "Như vậy. Liền phiên toái Cầm Thánh lo liệu một chút Thiên Cương hôn sự. Về phần chư vị, lại là muốn cang vát và một ít, ta phác thảo một phần tân khách danh sách, chư vị nhìn xem."

Chư thánh đô sừng sốt một chút, như có điều suy nghĩ, nhìn về phía Lâm Hoang nghĩ xuất tân khách danh sách, suy đoán này có lẽ mới là Lâm Hoang gọi bọn họ tới dụng ý thực sự.

Mặc dù không có nhìn kỹ, nhưng chỉ vờn vờn là vội vàng thoáng nhìn, Thiên Công đại thánh liền cảm thấy có chút hải hùng khiếp vía, Nhân giới cùng tất cả đại thánh địa có quan hệ nhân vật một cái cũng không có, tất cả đều là chút không ai biết nhân vật, nhưng Thiên Công đại thánh biết, những người này đều là thánh vị, còn có mấy vị nhân vật trong truyền thuyết, chính là sinh tử cũng không nên biết. Nếu như còn sống, đó cũng là Vô Pháp Vô Thiên nhân vật.

"Ta hoang minh thành lập không lâu sau, khai sơn đại lễ thời điểm, ta cũng không có tại. Vừa vặn thừa dịp Thiên Cương đại hôn thời điểm, để cho Chư Thiên vạn giới cũng biết ta hoang minh danh tiếng." Lâm Hoang ngữ khí nhàn nhạt, mắt nhìn Nguyên Thiên Cương. "Đối với trăm hôn sự này, ta chỉ có một yêu cầu, không cầu tốt nhất, chỉ cần tốt hơn."

"Không thể để cho Thiên Cương bị ủy khuất. Hết thảy đều muốn tốt nhất." Lâm Hoang ánh mắt nhìn hướng Cầm Thánh, "Cần gì. Cầm Thánh cũng có thể tại mình trung lãnh. Không có, liền mua. Không mua được, nói cho ta biết. Ta giải quyết."

Cầm Thánh biểu tình thoáng cái trở nên ngưng trọng, thật sâu nhìn Lâm Hoang liếc một cái, gật gật đầu.

Thiên Công đại thánh ba người liếc nhau, giữ im lặng, nhìn nhìn Lâm Hoang phác thảo danh sách, đột nhiên cảm giác được có chút phòng tay.

Vô hư vuốt ve một chút ngón tay, cười nói, "Minh chủ thật đúng là không buông tha lão đạo ta. Như vậy được rồi, mấy vị này, liền do ta đi mời a."

Thiên Công đại thánh mục quang ngưng tụ, kinh hô nói: "Thay đổi liên tục đại thánh. Đêm thánh, còn có Phổ Đà đại thánh. Kia ba vị lại vẫn còn sống?"

"2000 năm trước còn gặp qua một lần, hẳn là còn chưa có chết." Vô hư gật gật đầu, bỗng nhiên cười nói, "Lão bằng hữu rất lâu không gặp mặt, gặp cũng tốt."

Lâm Hoang không nói chuyện, phần danh sách này vốn chính là vô hư đưa cho hắn, Lâm Hoang một chữ không sửa, bây giờ nhìn thấy vô hư giả vờ giả vịt bộ dáng, Lâm Hoang chỉ có thể thờ dài một tiếng, thế mới biết cái gì gọi là cáo già, cái gì gọi là lòng dạ thâm bất khả trắc.

"Đây là đại hi sự tình. Thiên Công, trăm hoa, Kỳ Lân, các người nếu có hảo hữu chí giao, không ngại cũng gọi là, uống một chén rượu mừng." Lâm Hoang mở miệng nói.

Thiên Công đại thánh, trăm hoa đại thánh, Kỳ Lân đại thánh liếc nhau, minh bạch ý tứ của Lâm Hoang, trong nội tâm bỗng nhiên dâng lên một loại đã lâu hào hùng, gật gật đầu, "Minh bạch."

"Vây hao. Đầu đi mời. Đại hi sự tình, nhiều người mới náo nhiệt. Nếu là có vị nào không nguyện ý, nói cho ta biết, ta tự mình đi mời." Lâm Hoang vẫy vẫy tay, giải quyết dứt khoát.

Thiên Công đại thánh, trăm hoa đại thánh, Kỳ Lân đại thánh liếc nhau, triệt để bãi phục, gật gật đầu, "Tôn minh chủ làm!"

"Việc này không nên chậm trễ. Ta đây đợi hiện tại liền đi." Thiên Công đại thánh mở miệng nói.

"Khô cực." Lâm Hoang gật gật đầu, đưa mắt nhìn Thiên Công đại thánh, trăm hoa đại thánh, Kỳ Lân đại thánh rời đi. Mục quang thu hồi, nhìn về phía Tam Thánh Mẫu.

"Mà thôi. Lên phải thuyền giặc."

"Chúng ta lúc này đi."

Tam Thánh Mẫu thờ dài một tiếng, Kỳ Thánh cùng Thụ Thánh đứng dậy rời đi.

Nguyên Thiên Cương tâm tư thông minh, biết Lâm Hoang trong lời nói có chuyện, hẳn đại hôn sự tình, sợ không phải quá đơn giản. Trong nội tâm không khỏi có chút thất lạc, vốn tưởng rằng là Lâm Hoang rõ ràng tâm ý của hắn, vì hắn lo liệu hôn sự, kết quả, tựa hồ Lâm Hoang chỉ là cho mượn hắn đại hôn tên tuổi, khác có tính kế.

Lâm Hoang nhìn mặt mà nói chuyện, nhìn ra Nguyên Thiên Cương ý nghĩ trong lòng, vẫy vẫy tay, cũng không giải thích, nói khẽ: "Người không nên suy nghĩ nhiều, đi xuống đi, hảo hảo chuẩn bị hôn sự của người." "

Nguyên Thiên Cương trầm mặc gật đầu, cùng Cầm Thánh một chỗ rời đi, chỉ là trong nội tâm tự dung thiếu đi vài phần vui sướng.

"Người cũng không nên suy nghĩ nhiều. Lấy Lâm Hoang tính tình, có thể nhớ rõ vì người xử lý hôn sự, trong nội tâm cũng đã thừa nhận người. Chỉ là, khó tránh khỏi có chút chi vì cái trước mắt, không để ý nhân tình. Bất quá, hấn tu chính là vô tình chi đạo, có thể như vậy, đã rất không dễ dàng." Cầm Thánh nhìn ra Nguyên Thiên Cương ý nghĩ, nói khẽ.

Nguyên Thiên Cương thờ dài một tiếng, không nói lời nào. Đạo lý ai cũng nói, nhưng nội tâm đúng là vẫn còn có cái kham, gây khó dễ.

"Ta liền biết, vô tình chi đạo, đều là cắt chó! Xem đi, hảo hảo một kiện đại hi sự tình. Bị người như vậy một làm cho, Thiên Cương nội tâm sợ là có khúc mắc."

Chỉ còn lại Lâm Hoang cùng vô hư, vô hư không chút khách khí, có chút tức giận nói.

"Người nói, người hảo hảo không có việc gì, tu cái Vô gì tình chi đạo, đem đầu óc đều tu choáng váng. Chuyện này, tùy ý làm cho cái tên tuổi chẳng phải hảo sao? Không nên dùng Thiên Cương đại hôn tên tuổi."

Vô hư càng nói càng phát cáu, tại hấn và Lâm Hoang trong kế hoạch của, là muốn tìm tên tuổi, đem Nhân giới những tán tu kia đại thánh tất cả đều thu phục tiến hoang minh bên trong, nếu như thành công, toàn bộ hoang minh thực lực lập tức bành trướng, chân chính có thể cùng thập đại thánh địa chống lại.

Kết quả Lâm Hoang ngược lại tốt rồi, trực tiếp dùng Nguyên Thiên Cương đại hôn tên tuổi.

Đối mặt vô hư chỉ trích, Lâm Hoang vẫy vẫy tay, mục quang băng Lãnh Vô Tình, "Hấn sớm muộn gì muốn thành thân, hai chuyện tình hợp cùng một chỗ, vừa vặn."

Vô hư tức cười, lắc đầu, hùng hùng hổ hổ, xoay người rời đi. Nếu không phải xem trọng thiên phú của Lâm Hoang, hấn chân tâm không nguyện ý đồng tu luyện vô tình chi đạo người hợp tác, quả thật chính là Đàn Gậy Tai Trâu.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 180: Thiên hạ anh hùng!

Thiên Công đại thánh, bách hoa đại thánh, Kỳ Lân đại thánh ba người hạ sơn, liếc nhau.

"Minh chủ quả nhiên có đôi núi, lần này sợ là muốn đối với thiên hạ anh hùng xuất thủ." Thiên Công đại thánh nói khẽ.

"Vạn Cổ đệ nhất thiên tài, lại có khí phách như thế, chúng ta không thể không phục." Kỳ Lân đại thánh gật gật đầu, ngữ khí có chút hưng phấn.

Trăm hoa đại thánh cười cười, nhin không được quay đầu lại mắt nhìn Ván Long sơn, muốn biết trên núi Lâm Hoang, lúc này đến cùng đang suy nghĩ gì.

Ba người bọn họ đều là người thông minh, như thế nào không rõ Lâm Hoang trong lời nói chân ý, nhìn Lâm Hoang lấy ra danh sách đã biết, cùng Nhân giới thập đại thánh địa có quan hệ nhân vật một cái cũng không có, tất cả đều là chút lùm cò trung quật khỏi nhân vật, tự thành nhất phái, tiêu dao thiên địa, những người này khả năng thực lực không phải là đặc biệt mạnh mẽ, nhưng có thể tu luyện tới thánh vị nhân vật, ai cũng không dám khinh thường.

Nếu có thể toàn bộ mời đến, Thiên Công đại thánh tin tưởng, những người này liền rút cuộc đi không được nữa.

"Thiên hạ anh hùng, nếu có thể vào hết ta hoang minh. Ta đây hoang minh thực lực, nên mạnh mẽ đến hạng gì tình trạng?" Vén vén chỉ là muốn giống như, Thiên Công đại thánh ba người liền có chút nhiệt huyết sôi trào, biết mình đám người ở làm một đại sự, chỉ cần thành công, liền có thể vì hoang minh đánh xuống muôn đời cơ nghiệp, không còn là thảo đầu gánh hát, có thể chân chính cùng Nhân giới chư đại thánh địa chống lại.

"Đi thôi. Việc này không nên chậm trễ, không thể hư mất mình chủ đại sự." Trăm hoa đại thánh nhẹ giọng một câu, bồng bình mà đi.

Thiên Công đại thánh cùng Kỳ Lân đại thánh gật gật đầu, từng người rời đi.

Toàn bộ Nhân giới phổ biến nhất rộng rãi không phải là đại lục, mà là biển rộng. Không đề cập tới biển rộng chi bao la, chỉ là hải ngoại ba Thiên Đảo diện tích liền cùng Nhân giới bảy mươi hai quận tương tự. Cho dù là văn minh phát triển đến hôm nay tình trạng, này trong biển rộng như cũ có thật nhiều phạm

nhân không thể biết chi địa.

Ly Hòa Tiều.

Một chỗ không thể biết chi địa.

Quanh năm biển mất tại đại dưới biển, chỉ có cách mỗi 300 năm, Địa Hòa tàn sát bừa bãi ngày, mới có thể ngăn ngừa xuất hiện mặt biển, thời gian không cao hơn một ngày. Xuất hiện ngày, nhất định nương theo Phong Bạo, biến động. Cho nên tại một đoạn thời gian rất dài trong, bị phụ cận hải vực ngư dân gọi từ vong đá ngầm san hô. Xuất hiện liền đại biểu cho, sẽ có đại tai nạn.

Ngày hôm đó, sau cơn mưa Sơ Tĩnh. Một đạo thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện ở này mảnh mặt biển, cời rồng mà qua, che đầy khắp nơi, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì. Hành Vân Bồ Vũ, để cho phụ cận hải vực người hoảng sợ cho rằng thiên biến.

"Hắn phải là nơi này." Thiên Công đại thánh vỗ vỗ tọa hạ ngũ trảo Kim Long, thò ra tay, hướng hải lý chụp tới, nhất thời ba đảo mãnh liệt, nhấc lên trăm trượng biển động.

Thiên Công đại thánh phân ra Thủy mà rơi, nhìn thấy chôn sâu ở đáy biển Ly Hòa Tiều.

"Ly Hòa lão quỷ. Có khách tới chơi, còn không ra mau mau nghênh tiếp!" Thiên Công đại thánh cười lớn một tiếng, tọa hạ ngũ trảo Kim Long, một tiếng Long Ngâm, biến động trùng kích, nhấc lên địa chấn. Kia Ly Hòa Tiều xung quanh uốn lượn Địa Hòa dung nham, trong chớp mắt bạo phát, để cho Ly Hòa Tiều dâng lên trăm trượng.

"Hừ! Nhiều người Thanh Mộng! Là cái nào đưa trẻ con tự tìm chết đến rồi!" Một tiếng kêu rên, Địa Hòa dung nham trong chớp mắt vận vẹo biến hóa, biến thành một cái đầu nổi giận đỏ trung niên đại hán, lồng ngực, phóng đằng không có kị, đưa tay một trảo, kia đủ để đun sôi biển rộng, đốt cháy thiên địa Địa Hòa dung nham liền hóa thành một mảnh màu lửa đỏ áo choàng, rơi vào trung niên kia đại sau lưng của Hán.

"Ly Hòa lão quỷ, cổ nhân tới thăm, ngươi cứ như vậy đối đãi ta?" Thiên Công đại thánh bắt lấy ngũ trảo Kim Long Long Giác, cười nói.

"Hừ. Là ngươi. Thiên Công lão nhân, ngươi tới nơi này làm gì?!"

Trung niên kia đại hán cười lạnh một tiếng, nói chuyện rất không khách khí.

Thiên Công đại thánh cũng không để ý, hắn biết trung này năm đại hán, tu chính là Ly Hòa chi đạo, tính tình nhất là hòa bạo, một lời không hợp, sẽ vùng tay đánh nhau. Về sau thiếu chút nữa bị Thông Thiên giáo chớp tới đền Hải Nhân,

Lúc này mới tắt tính tình, trốn ở Ly Hòa Tiều này, bể quan không ra.

"Lại nói tiếp, ngươi ta cũng có ba ngàn năm không gặp." Thiên Công đại thánh thờ dài, có chút thỗn thức.

"Ít trôi giao tình." Ly Hòa đại thánh phát phát tay, mục quang phát lạnh, "Có lời cứ nói, có rắm mau thả!"

Thiên Công đại thánh cũng không dài dòng, nói ngay vào điểm chính: "Nhà của ta mình chủ duy nhất đệ tử ít ngày nữa sắp sửa đại hôn, đặc biệt phái ta tới thỉnh ngươi tiến đến xem lễ."

"Không đi!" Ly Hòa đại thánh không chút suy nghĩ, quả quyết bác bỏ, sau đó đột nhiên sùng sốt, trên dưới dò xét Thiên Công đại thánh liếc một cái, "Nhà của ngươi mình chủ? Tình huống gì? Ngươi này đưa trẻ con lúc nào cũng thành chó săn? Đầu xuất hiện cái gì mình chủ!"

Thiên Công đại thánh vừa tức vừa cười, biết Ly Hòa đại thánh tính tình, cũng không nên cùng hắn so đo, âm thanh lạnh lùng nói: "Ngươi bể quan bể choáng váng đúng không. Chẳng lẽ không biết nhà của ta mình chủ, tan vỡ Hồng gia, chèn ép Chung Nam thánh địa, lực áp thập đại thánh địa, thành lập hoang minh sao?"

"Hi!" Ly Hòa đại thánh hít vào một hơi khí lạnh, không dám tin, nhìn lên trời công nhân đại thánh, chần chờ một chút, nói: "Chẳng lẽ là Nguyên Chiến, giết trở về sao?"

"Hừ. Nguyên Chiến đâu so ra mà vượt nhà của ta mình chủ Hoang Thánh ngút trời chi tứ, từ xưa đến nay đệ nhất thiên tài."

"Hoang Thánh? ! Lai lịch gì? Còn mạnh hơn Nguyên Chiến?" Ly Hòa đại thánh hứng thú, hỏi.

Thiên Công đại thánh phát phát tay, "Dăm ba câu nói không rõ ràng, chính ngươi đi xem sẽ biết. Có đi hay không, cho câu thống khoái."

Ly Hòa đại thánh không nói hai lời, thân thể trầm xuống, liền chui vào Ly Hòa Tiều, "Không đi. Ngươi cho ta là đưa trẻ con a! Lão tử đời này cũng không cho người làm tay chân. Chính ngươi đi nâng nhà của ngươi mình chủ chân thú a. Lão tử buồn ngủ, nhanh lên cút cho ta!"

"Ly Hòa. Chẳng lẽ ngươi liền nghĩ cả đời đứng ở này quỷ địa phương, không muốn nghênh ngang đi ra ngoài?" Thiên Công đại thánh nén được tính tình, khuyên.

"Quá nói chút nói nhảm! Như thế nào không muốn. Thông Thiên giáo đã diệt chưa?" Ly Hòa đại thánh hừ lạnh một tiếng, nếu như không phải là lo lắng Thông Thiên giáo, hắn về phần trốn ở chỗ này ba ngàn năm!

"Có ta nhà mình chủ, chính là Thông Thiên giáo cũng không làm gì được ngươi."

"Chuyện này là thật? !" Ly Hòa đại thánh lộ đầu ra, mặt mũi tràn đầy hoài nghi, "Hắn là bước thứ ba?"

Thiên Công đại thánh lắc đầu, "Không phải."

"Vậy ngươi nói cái rắm! Ngủ!" Ly Hòa đại thánh đỉnh đầu bốc hỏa, mặt mũi tràn đầy khó chịu.

"Nhưng chính là bước thứ ba cũng không làm gì được hắn. Hơn nữa, nhà của ta mình chủ không được ba mươi tuổi." Lời vừa nói ra, Ly Hòa đại thánh nhất thời ngắc ngứ cả người, mớ mớ lỗ tai, không thể tin được Thiên Công đại thánh.

"Ngươi đưa trẻ con, nói lời bịa đặt cũng không đánh xuống bản nháp! Cái nào đưa trẻ con mới có thể tin tưởng! Đi đi. Ít đến phiền ta." Ly Hòa đại thánh cười ha ha, căn bản không tin tưởng Thiên Công đại thánh.

Thiên Công đại thánh mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ, "Đây là sự thật."

"Thật sự?" Ly Hòa đại thánh sắc mặt ngưng trọng lên.

"Thật sự. Hơn nữa ngươi yên tâm, hiện tại ta hoang minh nhân tài đông đúc. Chính là bước thứ ba đại năng cũng có một vị. Càng có như mặt trời ban trưa, tiền đồ vô lượng mình chủ tọa trấn, chính là thập đại thánh địa cũng phải lui lại xa xa. Hơn nữa chỉ là cho ngươi đi xem lễ, cũng không phải cho ngươi đi bán mình, ngươi lo lắng cái gì? !"

Thiên Công đại thánh, Ly Hòa đại thánh tiến tai trái, ra tai phải, hừ lạnh một tiếng, "Ngươi cho ta là đưa trẻ con à. Bất quá, nếu như ngươi thực không có nói sai, vậy cũng được có thể đi nhìn xem."

"Ba mươi tuổi bước thứ hai, liền bước thứ ba đại năng cũng có thể chống lại. Tê. Loại này biến, thái, ta mau mau đến xem." Ly Hòa đại thánh cũng dứt khoát, quyết định hảo, không nói hai lời, liền theo Thiên Công đại thánh rời đi.

Bên kia, Kỳ Lân đại thánh kỳ lấy Hòa Kỳ Lân, một đêm trăm vạn dặm, đi đến một chỗ vùng khi ho cò gầy đảo nhỏ. Toà đảo này, lúc Địa người gọi là độc đảo, bởi vì trên đảo độc vật bộc phát, lớn cỡ bàn tay độc Hạt Tử, Ngũ Thái Ban Lan độc xà, khó lòng phòng bị kịch độc sứa, còn có kiến huyết phong hầu (gặp máu là tới) huyết con ếch, tiểu sơn lớn nhỏ Nhân Diện Tri Chu, kết bệ kết đội Phụ Cốt kiến độc cùng hút máu muối độc. Vùng cấm của nhân loại.

Dù là Kỳ Lân đại thánh đã sớm tới một vũ không thể rơi, một ruồi không thể dính cánh giới, nhưng đến độc này đảo, cũng có chút trong lòng rét run.

"Cũng chỉ có Cổ Chân Nhân mới có thể thích loại này địa phương. Con bà nó, hắn tốt nhất thống khoái một chút, bằng không lão tử không khách khí." Kỳ Lân đại thánh lẩm bẩm một câu, đến độc trên đảo không, kêu to lên.

"Cổ Chân Nhân! Xuất ra thấy ta!"

Tiếng như Lôi Đình nổ vang, hù dọa độc vật vô số, kia phô thiên cái địa hút máu muối độc đột nhiên lướt trên, một đầu bị Kỳ Lân đại thánh hù dọa đại Kinh Ngư, vừa mới lộ ra mặt biển, liền có vô số hút máu muối độc nhào tới, bắt quả trong nháy mắt, liền hóa thành một đồng xương trắng.

Như thế cảnh tượng, cực độ đáng sợ.

Những cái này hút máu muối độc không sợ không sợ, thân thể vừa chuyển, nhắm vào Kỳ Lân đại thánh tọa hạ Hòa Kỳ Lân, lập tức đánh giết qua.

"Ngu xuẩn còn trùng!" Kỳ Lân đại thánh hừ lạnh một tiếng, vỗ vỗ đầu của Hòa Kỳ Lân.

Hòa Kỳ Lân rít gào một tiếng, phun ra hỏa diễm, trong chớp mắt đem đám kia hút máu muối độc đốt đi cái tinh quang.

"Cổ Chân Nhân! Ngươi còn không ra thấy ta! Tin hay không, lão tử một mũi lửa đem ngươi này phá đảo thiêu cái tinh quang!" Kỳ Lân đại thánh có chút không kiên nhẫn, kêu lên.

Ồ...ô...ô...n...g!

Làm cho người ta da đầu tê dại thanh âm vang lên, dường như vô số tầm cần nuốt thanh âm, nhưng dữ tợn vô số. Độc trên đảo vô số rậm rạp chẳng chịt hút máu muối độc chen chúc lên, ngưng tụ thành một cái còng xuống thân ảnh, thanh âm âm lãnh, "Kỳ Lân, ngươi không hảo hảo lo liệu ngươi hoang minh, chạy nơi này làm cái gì?"

"Ta đã nói với ngươi, trừ phi các ngươi phụng ta làm minh chủ, bằng không, ta sẽ không gia nhập các ngươi hoang minh."

"Hừ. Ngươi cho rằng lão tử nguyện ý tới ngươi này phá địa phương sao?" Kỳ Lân đại thánh vẻ mặt chán ghét, ném ra thiệp mời, "Bớt sàm ngôn. Nhà của ta mình chủ duy nhất đệ tử ít ngày nữa sắp sửa đại hôn, đặc biệt thỉnh ngươi đi xem lễ."

"Nhà của ngươi minh chủ? Hoang Thánh đó? Kia cái trẻ em? Ha ha. Kỳ Lân, các ngươi thật đúng là càng muốn sống vô dụng, vậy mà đối với một cái trẻ em cúi đầu xưng thần!"

Cổ Chân Nhân làm càn cười to, thanh âm truyền khắp thiên không, "Ngươi còn không bằng đến nơi này của ta. Không thể nói trước có thể cho ngươi một cái Phó minh chủ vị trí ngồi một chút. Tổng hảo đi qua nâng kia Lâm Hoang chân thú!"

Kỳ Lân đại thánh cười lạnh một tiếng, trực tiếp xuất thủ, "Không phải do ngươi. Minh chủ có lệnh, ngươi đi cũng phải đi, không đi cũng phải đi!"

Cổ Chân Nhân thanh âm trầm xuống, sát cơ vô hạn, "Vừa vặn. Ta tân luyện bảo bối, đang cần huyết thực. Ngươi này thân huyết nhục, vừa vặn thích hợp."

Vừa nói xong, độc trong đảo vô số độc trùng phóng lên trời, hướng về Kỳ Lân đại thánh phổ thiên cái địa đánh giết qua.

Kỳ Lân đại thánh vỗ tọa hạ Hỏa Kỳ Lân, không sợ không sợ, nghênh đón tới.

Ầm ầm ầm!

Biển rộng cuộn cuộn, lực lượng kinh khủng, rung động thiên địa!

PS: Hôm nay có việc. Chỉ có hai canh, xin lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 181: Cổ Chân Nhân!

"Kỳ Lân, ta vạn cổ chi đạo đã đại thành, trong vòng mười năm, tất nhiên có thể bước vào bước thứ ba. Ngươi tới vừa vặn, thần phục ta, phụng ta vì minh chủ. Để cho ta tới dẫn dắt các ngươi khai sáng một cái thời đại, thuộc về chúng ta tán tu thời đại, nô dịch thập đại thánh địa, thống trị Nhân giới, cùng vạn giới tranh phong. Cùng ta, không thể nói trước, ngươi cũng có thành thần ngày."

Cổ Chân Nhân cười lớn một tiếng, không ai bì nổi, thanh âm chột xa chột gần, độc trên đảo từng cái độc trùng giờ khắc này phảng phất đã thành vì Cổ Chân Nhân hóa thân.

"Ta nhờ vào! Nói khoác mà không biết ngượng, chi bằng ngươi!" Kỳ Lân đại thánh cười lạnh một tiếng, tay phải đột nhiên trở nên hỏa hồng, Cửu Đầu Kỳ Lân hình xăm phục hồi, bảo Hao Thiên đầy, gia trì đủ loại sức mạnh to lớn, một quyền đánh giết ra ngoài.

"Ngươi chỉ sợ cơn trùng người lùn, ngươi cũng không sợ gió lớn đau đầu lưỡi! Phá cho ta!"

Cười lớn một tiếng, Kỳ Lân đại thánh quyền trung Cửu Đầu Kỳ Lân rít gào, đây là Kỳ Lân đại thánh tuyệt học. Kỳ Lân học viện mặc dù là Kỳ Lân đại thánh khai sáng, nhưng trên thực tế lại có thể truy tố đến trăm triệu năm trước cực kỳ cường thịnh Ngự Thú tông.

Khi đó, Nhân đạo mông muội, có thật nhiều Tiên Thiên thần linh, hoang, dâm Vô Đạo, gieo hạt thiên hạ, Chư Thiên vạn giới Thần Thú hoành hành, Chủ Tể thời đại. Ngự Thú tông chính là dân sinh tại thời đại kia, có được đủ loại hàng phục thú đoạn của Thần Thú.

Kỳ Lân đại thánh liền là nhận được Ngự Thú tông bộ phận truyền thừa, tài năng nhảy lên, từ một kẻ lùn cò, thành tựu đại thánh, có thể nói cũng là kỳ ngộ liên tục, phúc duyên thâm hậu. Về sau lại càng là được Cửu Đầu Kỳ Lân ấu thú, thành tựu trong truyền thuyết cánh tay Kỳ Lân.

Kỳ Lân này cánh tay chính là tại Mộng Thần Giới thần công tuyệt nghệ trên bảng, cũng là bài danh Top 100 công pháp, tụ tập Ngự Thú, luyện khí, tu luyện làm một thể, công pháp không thể tưởng tượng, một khi luyện thành, có tiểu ngạo Chư Thiên sức mạnh to lớn.

Kỳ Lân đại thánh tự tin, trừ phi là gặp được như Lâm Hoang loại Vạn Cổ này đệ nhất thiên tài, bước thứ hai, có thể thắng người của hắn không nhiều lắm.

"Hừ. Yên Tước làm sao biết chí lớn. Mà thôi, thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết. Liền để cho ngươi biết ta khổ tu ba ngàn năm thủ đoạn. Chỉ là cánh tay Kỳ Lân, không chịu nổi một kích!"

Cổ Chân Nhân thanh âm trở nên băng lãnh, cũng không thấy làm bộ, độc trên đảo, đột nhiên đánh giết xuất 9981 độc trùng, có độc xà, độc nhện nhện, độc Hạt Tử, độc Ngõ Công, độc Thiêm Thử, ngũ độc đều đủ, còn có muối độc, kiến độc, độc rắn mối, độc mẫn, tổng cộng cửu loại độc trùng, mỗi loại độc trùng đều có cửu.

Còn trên không trung, kia 9981 độc trùng liền bắt đầu giúp nhau thôn phệ, bắt quá trong nháy mắt, liền chỉ còn lại một cái độc trùng, khoảng chừng chậu rửa mặt lớn nhỏ, bộ dáng hung ác, xấu xí, dữ tợn, làm cho người ta thấy da đầu run lên, có cửu loại sắc thái, mười phần tươi đẹp, miệng phun mờ mịt vụ khí, sắc thái lộng lẫy, những nơi đi qua, không gian cũng bị ăn mòn.

Kỳ Lân đại thánh trong nội tâm cả kinh, nhìn không được lui lại một bước, "Đây là vật gì?!"

"Ha ha. Kỳ Lân, đây là cửu sắc cổ. Toàn là một màu một phần tổ, mỗi một lần phần tổ, đều tại trở nên hoàn mỹ, cửu sắc chính là chín lần phần tổ, chín lần tiến hóa, người nói sẽ có mệnh mẽ!" Cổ Chân Nhân cười ha hả, hiển nhiên đối với chính mình tỉ mỉ luyện chế ra cửu sắc cổ tràn ngập lòng tin.

Kỳ Lân đại thánh đồng tử co rút lại, trong nội tâm kinh hãi, nhưng trên mặt lại là mặt không đổi sắc, cười lạnh nói: "Cường thịnh trở lại cũng chỉ là một cái côn trùng, có thể có rất mạnh? Chết cho ta!"

Kỳ Lân đại thánh gào to một tiếng, không hề lui về phía sau, cánh tay Kỳ Lân huy động, đánh ra cửu sắc hào quang, nghênh tiếp kia cửu sắc cổ, ầm ầm ầm! Biển rộng sôi trào, như lạc nhật mộc Hải, trong vòng ngàn dặm nước biển kịch liệt cuộn cuộn, trong biển vô số sinh linh tất cả đều trôi nổi xuất ra, thi thể xanh đen, hiển nhiên là bị độc chết.

Kỳ Lân đại thánh đại khẩu ho ra máu, trong mắt kinh hãi, "Không! Không có khả năng! Làm sao có thể mạnh như vậy!"

Một tiếng thâm thiết kêu to, Kỳ Lân đại thánh tay phải trực tiếp bị ăn mòn sạch sẽ, dù cho hắc thân quang thúc dục, bạo phát thánh uy,

Lại như cũ không thể ngăn cản độc tính lan tràn. Trên cánh tay Cửu Đầu Kỳ Lân hình xăm tất cả chết đi, trở nên đen kịt. Mà ngồi ở dưới Hỏa Kỳ Lân lại càng là bị chết vô cùng thâm, trực tiếp biến thành một đồng xương trắng, gió thổi qua, liền triệt để chôn vùi.

Kỳ Lân đại thánh tung hoành ngàn năm cánh tay Kỳ Lân, vậy mà tại đây cửu sắc cổ một kích, đã bị triệt để phá hủy. Dù là Kỳ Lân đại thánh trời sinh tính hào sảng, cũng không cách nào thừa nhận không lồ như vậy tổn thất.

Đại khẩu ho ra máu, Kỳ Lân đại thánh sắc mặt phát xanh, đây là độc khí bắt đầu công tâm, không dám kéo dài, Kỳ Lân đại thánh nhìn đau, phát tay đem Kỳ Lân của mình cánh tay triệt để chém rụng, đoạn tuyệt độc tố lan tràn, lúc này mới dễ chịu một chút, nhưng vẫn là sắc mặt phát xanh, thất khiếu chảy máu, thần thể suy yếu, lung lay sắp đổ.

"Thần phục ta. Hoặc là chết! Kỳ Lân, chính ngươi tuyên!" Cổ Chân Nhân không hề xuất thủ, cười lạnh liên tục.

Kỳ Lân đại thánh ho ra một ngụm máu đen, lạnh lùng mắt nhìn độc đảo, không dám lần nữa lưu lại, quay người hóa thành cầu vòng lập tức đi ngay.

"Muốn đi?!" Cổ Chân Nhân cười lạnh một tiếng, liền muốn xuất thủ bắt giữ Kỳ Lân đại thánh, nhưng trong nội tâm ý niệm trong đầu chợt lóe lên, liền thu tay, mặc cho Kỳ Lân đại thánh rời đi.

"Sur tôn, vì cái gì thả hắc ròi đi?" Cổ Chân Nhân đệ tử nhẹ giọng hỏi. Người này lớn lên cực kỳ xấu xí, trên mặt có bị độc trùng gặm nuốt vết sẹo, bao trùm cả khuôn mặt, làm cho người ta nhìn qua chỉ phát lạnh.

Đệ tử này kỳ thật nguyên bản lớn lên có chút tuấn mỹ, thể nhưng hắc biết Cổ Chân Nhân trời sinh người lùn, tướng mạo kì xấu, chịu qua rất nhiều kỳ thị, tối không thích những cái kia tướng mạo tuấn mỹ người, cho nên mới cố ý làm cho tàn tật của mình, bằng không cũng không có thể trở thành Cổ Chân Nhân đệ tử.

"Hừ. Kia Kỳ Lân gia nhập hoang minh. Liên hiệp tám ngàn học viện, ba ngàn đạo tràng. Ta hiện tại vạn cổ chi đạo sắp đại thành, cũng muốn nắm thủ đứng đầu một giáo tư vị, bao quát chúng sinh. Kia Kỳ Lân tất nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ, thay vì ta giết đến cửa đi, chẳng bọn họ từng cái một chui đầu vô lưới, giết đi kia hoang minh Hoang Thánh, ta vừa vạn mà chuyển biến thành."

Cổ Chân Nhân trong nội tâm chuyển bàn tính, hừ lạnh một tiếng, đối với đệ tử nói: "Hắn là không cần bao lâu kia Kỳ Lân trợ thủ sẽ tới, đi, đem vạn cổ đại trận cho ta thăng lên."

Không đề cập tới Cổ Chân Nhân ý định, Kỳ Lân đại thánh thoát đi độc đảo, một đường chạy gấp, đang nghĩ ngợi Hồi hoang minh đi tìm Lâm Hoang, nghĩ lại, lại cảm thấy không ổn.

"Không được. Không thể như vậy đầy bụi đất trở về. Bằng không không duyên cớ để cho mình chủ xem nhẹ ta vài phần. Hay là trước đi tìm Thiên Công bọn họ. Báo này cánh tay đứt chỉ cừu." Kỳ Lân đại thánh trong nội tâm quyết định chủ ý, quay đầu đi tìm Thiên Công đại thánh.

Đây là có thể lực chỗ tốt, chịu thua thiệt, lập tức liền có thể xoắn xuýt vây cánh, quần công. Bằng không vô số năm qua, cũng không có nhiều như vậy đại thánh hứng thú với xây dựng thể lực, sáng lập Bất Hủ thánh địa.

Rốt cuộc song quyền nan địch tứ thủ, muốn trở thành thần, tay cầm quyền hành người, chung quy so với đơn thương độc mã hạ người, nhiều vài phần cơ hội.

Thiên Công đại thánh cùng Ly Hóa đại thánh ký long lên, dù sao thời gian còn sớm, hai người cũng không vội mà chạy trở về, tại hải ngoại ba Thiên Đảo trên rêu rao khắp nơi, ngược lại là tìm không ít chỗ tốt, được vài gốc thiên tài địa bảo.

"Ồ. Là Kỳ Lân gọi." Thiên Công đại thánh mở ra Thiên Khu, lập tức thu được Kỳ Lân đại thánh tin tức, mục quang ngưng tụ, "Ly Hóa, chúng ta trước không trở về hoang minh. Đi trước giúp đỡ Kỳ Lân. Hắc tại Cổ Chân Nhân trên tay bị tổn thất nặng."

Ly Hòa đại thánh gật gù đầu, "Lão già kia. Để cho Kỳ Lân cũng bị tổn thất nặng? Chẳng lẽ hấn vạn cổ chi đạo đã luyện thành?"

"Không rõ ràng lắm. Chúng ta trước đuổi đi qua lại nói." Thiên Công đại thánh lắc đầu, mục quang băng lãnh.

Hoang minh đang muốn nhất cử thành danh thiên hạ biết, để cho Chư Thiên vạn giới đều hơi bị ghé mắt. Thời khắc máu chốt này, Cổ Chân Nhân còn dám động thủ trên đầu thái tử, vừa vặn, cầm hấn giết gà dọa khỉ, chấn động hoang minh uy danh.

Mặc dù biết Kỳ Lân đại thánh tại Cổ Chân Nhân trong tay bị tổn thất nặng, thế nhưng cùng ngày công nhân đại thánh cùng Ly Hòa đại thánh nhìn thấy Kỳ Lân đại thánh thời điểm, hay là chấn động, có chút khó có thể tin.

"Làm sao lại như vậy? Kỳ Lân của ngươi cánh tay?" Thiên Công đại thánh trong nội tâm lộ bộ một chút, có chút chấn kinh.

Lúc này Kỳ Lân đại thánh quả thật chặt vật tới cực điểm, sắc mặt xanh mét, thỉnh thoảng ho ra đen kịt máu tươi, hiển nhiên trúng kịch độc, mà đáng sợ hơn chính là Kỳ Lân đại thánh cánh tay Kỳ Lân vậy mà sống vai đoạn tuyệt, hiện tại trở thành một cái người cụt một tay.

"Là Cổ Chân Nhân làm cho? Hấn vạn cổ chi đạo thật sự đã luyện thành?" Ly Hòa đại thánh cũng là chấn động, nhìn nhìn Kỳ Lân đại thánh hỏi.

Kỳ Lân đại thánh gật gù đầu, đắng chát cười cười, "Vô lễ. Hồi này xem như bị tổn thất nặng. Cũng không có thể diện trở về thấy mình chủ. Thiên Công, ngươi tới vừa vặn. Cùng ta một chỗ, đã diệt kia Cổ Chân Nhân độc đảo, như thế nào?!"

"Đây là tự nhiên!" Thiên Công đại thánh gật gù đầu, không chút do dự, "Ta hoang minh uy danh không để cho khiêu khích. Đi, chúng ta cái này đi tìm Cổ Chân Nhân tính sổ. Ly Hòa, ngươi cảm thấy như thế nào?"

Ly Hòa đại thánh nhếch miệng cười cười, "Đi, liền đi. Dù sao lão tử cũng không chào đón lão già kia. Vừa vặn chém đầu hấn, lấy ra làm hạ lễ. Bất quá, Thiên Công, đầu tiên nói trước. Nếu như kia Lâm Hoang không đúng lão tử khâu vế, lão tử muốn đi, ngươi cũng không chuẩn ngăn!"

Thiên Công đại thánh vỗ bộ ngực, "Yên tâm. Minh chủ ngút trời chi tử, sẽ không ủy khuất ngươi."

Kỳ Lân đại thánh cười cười, "Không sai. Ly Hòa. Đợi thấy mình chủ, ngươi sẽ biết. Bất quá kia Cổ Chân Nhân đích xác đã có thành tựu, cẩn thận một chút."

"Vậy còn cần ngươi nói." Ly Hòa đại thánh cười lớn một tiếng, nắm bắt quyền đầu, "Mấy trăm năm không có động thủ, lão tử quyền đầu đã sớm khó nhin!"

Dăm ba câu nói định, ba người cũng không nhiều lời, quay đầu thẳng đến độc đảo mà đi.

Cũng không phải ba người vô lễ, mà là tự nghĩ ba người liên thủ, kia Cổ Chân Nhân mặc dù so với trước kia mạnh hơn một ít, nhưng lại có thể mạnh hơn ít nhiều.

"Cổ Chân Nhân. Cút ra đây cho ta!" Vừa đến độc đảo, Ly Hòa đại thánh lập tức giật ra cuồng hống, hô lớn.

"Không sai! Cổ Chân Nhân! Ngươi thật to gan tử, dám làm tổn thương ta hoang minh người. Quả nhiên là chán sống! Xuất ra nhận lấy cái chết!" Thiên Công đại thánh mục quang băng lãnh, sát cơ nghiêm nghị.

"Kiệt kiệt! Lại tới mấy cái không sợ chết. Kỳ Lân, đây là ngươi tầm đích trợ thủ? Ta xem một chút, Thiên Công, ừ, còn có Ly Hòa. Rất tốt. Ly Hòa lão nhân, ngươi không né tại ngươi thối khe nước, xuất ra xem nào nhiệt gì." Cổ Chân Nhân cười lạnh lạnh nói.

"Ngươi đồ con rùa! Chê cười lão tử! Tự tìm chết!" Ly Hòa đại thánh tính tình nóng nảy, bị Cổ Chân Nhân vạch trần chỗ đau, lập tức thẹn quá hoá giận, trở tay chính là một chương roi xuống.

Ly Hòa chỉ đạo, chính là thao hỏa chỉ đạo, chương không Địa Hỏa, một chương, Địa Hỏa tàn sát bờ bãi, đun sôi biển rộng, đáy biển núi lửa trong chớp mắt phun trào lên, dung nham ngút trời, ngưng kết thành một tôn dung nham cự nhân, lớn như núi nhạc, thiêu đốt hùng hực hỏa diễm, một cước hướng về độc đảo gặm đạp mà đi.

Khung bố hỏa diễm, đốt cháy hết thấy, toàn bộ độc đảo trong chớp mắt bốc cháy lên hùng hực đại hỏa, chết cháy vô số độc trùng.

"Ngươi tự tìm chết!" Cổ Chân Nhân rít gào một tiếng, độc trùng bị hủy, lại là để cho lòng hấn đau nhức không thôi, rống to một tiếng, vô số độc trùng phóng lên trời, đồ thân hình, vô số đen kịt độc huyết trong chớp mắt ăn mòn hư không, hóa thành một đầu to lớn độc Hạt Tử, trăm trượng dài ngắn bỏ cặp móc câu hát lên, giết bằng thuốc độc vạn vật, xuyên việt hư không, hướng về Ly Hòa đại thánh đánh giết mà đến.

Chương 182: Thuận ta thì sống!

"Cẩn thận!"

Thiên Công đại thánh mục quang lạnh lẽo, võ ngũ trảo Kim Long, đằng bay lên, cầm trong tay đại phủ, là tả chính là hai búa rơi xuống. "Tài nghệ điều luyện! Khai thiên tích địa!"

Hai búa rơi xuống, quả nhiên là ứng tài nghệ điều luyện bốn chữ, những nơi đi qua, hư không vì mọc, cầm búa vì tượng, là tả hai cái, trong chớp mắt xuất hiện hai cái mạnh mẽ cự nhân, tay niết hư không chém, hướng về kia to lớn độc Hạt Tử đánh giết mà đi.

"Không biết tự lượng sức mình!" Cổ Chân Nhân cười lạnh một tiếng, ngón tay một chút, vạn cổ đại trận phát động, kích phát đủ loại nguyên rủa, cửu sắc thần quang, gia trì tại kia to lớn độc trên người Hạt Tử.

Độc Hạt Tử đột nhiên một tiếng rít gào, trong chớp mắt bành trướng gấp mười, há mồm phun ra một ngụm đen kịt nọc độc, ăn mòn vạn pháp vạn đạo, bỏ cạp móc câu hất lên, cùng Thiên Công đại thánh thủ trung đại phủ va chạm.

Ầm ầm ầm!

Thiên Công đại thánh đại khẩu ho ra máu, sắc mặt xanh mét, có đen kịt chi khí quần quanh, vậy mà trúng kích độc. Mà kia bò cạp móc câu dư thế không giảm, xuyên qua dung nham cự nhân, hướng về Ly Hòa đại [thánh kích] giết mà đi.

Ly Hòa đại thánh biến sắc, dưới chân liền lùi lại, nhưng vẫn là bị cầm bò cạp móc câu nhẹ nhàng phá vỡ làn da, liền một chút như vậy, khủng bố độc tố trong chớp mắt lan tràn, Ly Hòa đại thánh cả người trong chớp mắt trở nên đen kịt. Mặc cho như thế nào thi triển thần lực, thúc dục Địa Hòa, cũng không cách nào luyện hóa.

Vén vén vừa đôi mắt, Thiên Công đại thánh, Ly Hòa đại thánh vậy mà cũng bị Cổ Chân Nhân đả thương, trúng kích độc, Cổ Chân Nhân mạnh mẽ, quả thật làm cho người ta chấn kinh.

"Không chịu nổi một kích!" Cổ Chân Nhân khinh thường một tiếng, đứng ở độc trên người Hạt Tử, bao quát Thiên Công đại thánh ba người.

"Ba người các ngươi đều trúng ta cửu sắc cổ độc, Chư Thiên này vạn giới, không người cứu được các ngươi. Nhanh chóng thần phục với ta, phụng ta vì mình chủ. Bằng không, ngày này sang năm, liền là các ngươi ngày giỗ!"

"Si tâm vọng tưởng." Kỳ Lân đại thánh xì một tiếng khinh miệt, mắt nhìn Thiên Công đại thánh cùng Ly Hòa đại thánh, thấp giọng hỏi: "Như thế nào đây? Chịu đựng được sao?"

Thiên Công đại thánh thúc dục thần lực, đột nhiên phun ra một ngụm đen kịt máu tươi, sắc mặt đen kịt, "Không được. Cổ Chân Nhân này vạn cổ chi đạo đã đại thành. Chúng ta không phải là đối thủ, sợ là chỉ có để cho mình chủ tự mình xuất thủ."

Kỳ Lân đại thánh im lặng, như thế nào cũng không nghĩ tới chính mình lần đầu tiên tiếp nhận Lâm Hoang mệnh lệnh, liền gặp gỡ Cổ Chân Nhân cường địch như vậy.

Ly Hòa đại thánh phun một tiếng phun ra một miệng lớn máu đen, hẳn là trực tiếp bị kia bò cạp móc câu vạch, trúng độc sâu nhất, hiện tại thất khiếu đều chảy ra đen kịt máu tươi, "Con bà nó. Thiệt thối lớn. Độc này hảo mãnh liệt. Ta là không có biện pháp. Các ngươi kia mình chủ được hay không? Ta cũng không muốn chết rồi."

Thiên Công đại thánh vẫy vẫy tay, "Ít nói lời vô ích, trước đào tẩu lại nói."

Vừa nói xong, Thiên Công đại thánh võ tọa hạ ngũ trảo Kim Long, kia ngũ trảo Kim Long lập tức rít gào một tiếng, thần quang lấp lánh, hướng về Cổ Chân Nhân đánh giết đi qua.

"Thừa dịp hiện tại, đi!" Thiên Công đại thánh hét lớn một tiếng, kéo lấy Kỳ Lân đại thánh, nhún chân một cái, thân hóa cầu vồng, chạy xa vạn dặm. Ly Hòa đại thánh lại càng là dứt khoát, trực tiếp biến thành một đoàn hòa diễm, thân hình lóe lên, liền biến mất được xa hơn, xuất hiện ở vạn dặm ra, một họ phổ thông nhân gia lò lửa bên trong.

"Hừ!" Cổ Chân Nhân cũng không đuổi theo, tiện tay đánh giết kia ngũ trảo Kim Long, chấp hai tay sau lưng, ngạo nghễ đứng ở độc trên người Hạt Tử, "Liên đề cho các ngươi chạy trốn. Dù sao, không cần bao lâu, các ngươi sẽ ngoan ngoãn trở về cầu ta."

"Hừ, cái gì chó má Hoang Thánh, một cái trẻ em, cũng muốn cùng ta tranh phong?"

Hoang minh, Văn Long sơn, Hoang Thảo Lư.

Lâm Hoang khoan chân ngồi ở ngộ đạo dưới cây, nhắm mắt tĩnh tu, bỗng nhiên mở mắt ra, mở miệng nói: "Cầm Thánh, đi đón ứng một chút Thiên Công cùng Kỳ Lân."

Đang tại dưới núi cùng Nguyên Thiên Cương một chỗ chọn lựa lễ phục Cầm Thánh sắc mặt ngưng tụ,

Nghe được Lâm Hoang truyền âm, đối với Nguyên Thiên Cương gật gật đầu, dưới chân một bước, xé rách hư không, mấy cái lấp lánh, liền xuất hiện ở Thiên Công đại thánh ba người trước mặt.

"Cầm Thánh." Thiên Công đại thánh ba người buông xuống cánh giới, nhẹ nhàng thở ra.

"Sao ngươi lại tới đây?" Kỳ Lân đại thánh cười khổ hỏi, mục quang có chút lấp lánh, không muốn để cho Cầm Thánh thấy được hấn chặt vật bộ dáng.

"Minh chủ để cho ta tới tiếp ứng các ngươi. Xảy ra chuyện gì? Vậy mà chịu như thế trọng thương." Cầm Thánh mục quang ngưng trọng, mục quang đảo qua Ly Hòa đại thánh, "Ly Hòa, hữu lễ."

"Gặp qua Cầm Thánh." Ly Hòa đại thánh nhếch miệng cười cười, rõ ràng trúng độc đã sâu, bước chân lao đảo, lại vẫn là nỗ lực nghĩ biểu hiện ra không sao cả bộ dáng.

Thiên Công đại thánh thấy buồn cười, Tam Thánh Mẫu năm đó có thể nói là diễm áp quần phương, như Kỳ Lân, Ly Hòa đám người, năm đó đều là Tam Thánh Mẫu người theo đuổi. Chỉ là không có nghĩ đến đều này trong lúc mấu chốt, hai người này còn mạnh hơn chống đỡ. Thiên Công đại thánh nghĩ tới đây, nhìn không được lại phun ra một ngụm máu tươi, "Các ngươi a. Đi thôi. Lúc này xem như mất hết da mặt."

"Cầm Thánh, làm phiền. Chúng ta, thật là có chút không chịu nổi." Kỳ Lân đại thánh cười khổ nói.

"Đáng giận. Kia Cổ Chân Nhân vạn cổ chi đạo cực kỳ ác độc. Độc này, vậy mà vô pháp áp chế." Ly Hòa đại thánh thất khiếu đều chảy ra đen kịt máu tươi, có chút tai chóng mặt hoa mắt.

Hiển nhiên độc này không chỉ đối với thân thể có ích, chính là linh hồn cũng có thể ăn mòn.

Cầm Thánh gật gật đầu, biết tình thế nghiêm trọng, đưa tay vẽ một cái, xé rách hư không, lôi cuốn lấy Thiên Công đại thánh ba người, mấy cái lấp lánh, vượt qua trăm vạn dặm đường, trở lại hoàng ninh.

Hồi tới rồi." Lâm Hoang đã đi ra nhà tranh, đứng ở trên quảng trường, cẩn thận tu bổ lấy ngộ đạo thụ cảnh.

"Minh chủ." Thiên Công đại thánh cùng Kỳ Lân đại thánh mạnh mẽ chịu đựng tinh thần, đối với Lâm Hoang chấp chấp tay.

Ly Hòa đại thánh mục quang hiếu kỳ, nhìn về phía Lâm Hoang, liếc một cái, liền cảm thấy một cỗ phô thiên cái địa uy nghiêm áp chế hạ xuống, như uy như ngục, làm cho người ta tim đập nhanh.

"Không cần đa lễ." Lâm Hoang phát phát tay, xoay người, đưa tay một trái, "Phóng khai tâm thần!"

Thiên Công đại thánh cùng Kỳ Lân đại thánh biết được Lâm Hoang muốn giết bọn họ, đã sớm động thủ, cũng sẽ không chờ tới bây giờ, ngược lại tiêu sái, gật gật đầu, mặc cho Lâm Hoang hành động.

Ly Hòa đại thánh ngược lại là do dự, thế nhưng Lâm Hoang một tay một trái, bao phủ bát hoang bốn cực, Ly Hòa đại thánh còn chưa nghĩ ra, cũng đã cùng Thiên Công đại thánh cùng Kỳ Lân đại thánh đồng dạng rơi vào Lâm Hoang trong tay, vô pháp động đậy.

Lần này, Ly Hòa đại thánh mới thật sự kinh hãi gần chết, biết sự lợi hại của Lâm Hoang, quả thật không phải là hấn có thể chống cự.

"Như thế ác độc. Thật sự là không biết sống chết." Lâm Hoang lông mày nhíu lại, trở bàn tay vỗ, Lục Đạo Luân Hồi, có thể hủy diệt Chư Thiên vạn đạo, cũng có thể chế sinh vạn vật, hoạt tử nhân, thối xương trắng.

Giết người cùng cứu người, hủy diệt cùng chế sinh, bất quá tại Lâm Hoang một ý niệm.

Một chương rơi xuống, Thiên Công đại thánh ba người lập tức phun ra một ngụm đen xì như mực máu tươi, nhìn kỹ, kia đen kịt máu tươi trong có đủ loại chủ văn hiển hiện, tựa như vật sống, liên tục nhúc nhích, người xem da đầu run lên.

"Phá ta vạn cổ chi đạo. Ngươi là ai? Muốn chết sao!" Kia đen kịt máu tươi bên trong đột nhiên truyền ra một tiếng kinh thiên động địa rít gào, máu tươi thiêu đốt, hóa thành một mảnh đen kịt đại xà, hướng về Lâm Hoang xoắn nát mà đến.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, dương tay, cũng chỉ như đao, khe khẽ chém một cái, kia đen kịt đại xà trong chớp mắt bị chém giết. Khói độc đánh giết xuất ra, ăn mòn hư không, lại không thể gần Lâm Hoang ba thước, rơi trên mặt đất, trong chớp mắt ăn mòn xuất một cái đáng sợ đại động, tốc hành chân núi, sâu nhập địa ngục nguồn không biết bao nhiêu trượng.

"Thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết. Phá ta vạn cổ chi đạo, Chư Thiên vạn giới, không người nào có thể cứu được ngươi." Cổ Chân Nhân cuối cùng một tiếng rít gào, bám vào máu tươi trung ý niệm triệt để tiêu tán.

Độc trong đảo, Cổ Chân Nhân biểu tình trong chớp mắt phát lạnh, âm lãnh nói: "Là Lâm Hoang xuất thủ sao? Quả nhiên có vài phần môn đạo. Bất quá,

nếu người dám đến, cũng bắt quá trở thành ta những cái này hài nhi huyết thực."

Cổ Chân Nhân trầm thấp cười, nhắm mắt lại, toàn bộ độc trên đảo, vô số độc trùng khát máu bò qua bò lại, lẳng lặng chờ đợi.

"Đa tạ mình chủ xuất thủ." Thiên Công đại thánh hít sâu một hơi, thần lực tuôn động, lập tức biết trên người mình cổ độc, đã bị Lâm Hoang đi ngoại trừ.

Ly Hòa đại thánh khoanh tay mà đứng, biết vâng lời. Ếch ngồi đáy giếng, mặc dù không có cùng Lâm Hoang thật sự giao thủ, nhưng chỉ vèn vèn là này vài cái thủ đoạn, liền để cho Ly Hòa đại thánh tâm phục khẩu phục, biết Thiên Công đại thánh không có khuyếch đại Lâm Hoang thực lực, thậm chí Lâm Hoang thực lực so với Thiên Công đại thánh nói còn đáng sợ hơn.

Nhân vật như vậy, hẳn không dám đắc tội.

"Việc nhỏ mà thôi." Lâm Hoang phát phát tay, ánh mắt nhìn hướng Kỳ Lân đại thánh.

Thiên Công đại thánh thở dài một tiếng, "Ngược lại là khổ Kỳ Lân, tại kia Cổ Chân Nhân trong tay bị tổn thất nặng, cánh tay Kỳ Lân cũng cắt đứt."

Kỳ Lân đại thánh phát phát tay, thần nhiên nói, "Không sao. Coi như là cái giáo huấn."

Lâm Hoang mục quang băng Lãnh Vô Tình, ngữ khí nhàn nhạt, "Người là ta hoang minh người, muốn giáo huấn, cũng không tới phiên người khác."

"Sự tình ta đã biết. Hẳn trốn không thoát. Kỳ Lân, tay cho ta." Lâm Hoang vẫy vẫy tay, vươn tay, bắt lấy Kỳ Lân đại thánh bờ vai.

Thiên Công đại thánh cùng Ly Hòa đại thánh nhất thời tinh thần chấn động, chính là Cầm Thánh cũng nhịn không được nữa đem ánh mắt nhìn về phía Lâm Hoang. Ngược lại là Kỳ Lân đại thánh khuôn mặt đặng chất, muốn một lần nữa dài ra cánh tay, tự nhiên đơn giản. Nhưng cánh tay của hắn không phải là đồng dạng cánh tay, là hắn khổ tu vô số năm mới luyện thành cánh tay Kỳ Lân.

Chính là còn có cơ duyên, có thể đạt được Cửu Đầu Kỳ Lân ấu thú, muốn một lần nữa tu thành cánh tay Kỳ Lân cũng không biết muốn bao nhiêu thời gian, huống chi, này thiên địa, nơi đó có nhiều như vậy Kỳ Lân ấu thú để cho hắn gặp được.

Nhìn ra Kỳ Lân đại thánh tâm tư, Lâm Hoang thần nhiên nói: "Liền kia Cổ Chân Nhân cũng dám nói ra thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết. Chẳng lẽ, ta Lâm Hoang, còn không bằng hắn?"

Nhàn nhạt một câu, vô địch tự tin Phong Thái, làm cho người ta thán phục.

Đưa tay vỗ, Lâm Hoang bàn tay đánh ra Lục Đạo quy tắc, diễn sinh vạn vật, vô tận sinh cơ phục hồi, trong chớp mắt dừng mảnh vào Kỳ Lân đại Thánh thể bên trong, thần quang óng ánh, một mảnh mới tinh cánh tay trong chớp mắt thành hình.

Càng làm cho Kỳ Lân đại thánh chấn kinh sự tình là Lâm Hoang đưa tay một trào, đủ loại thuần túy nhất nguyên khí rơi vào cái kia cánh tay bên trong, trong chớp mắt xuất hiện năm đầu Thần Thú hình xăm, theo thứ tự là Kỳ Lân, Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, râu tóc đều dựng, thoát nhìn uy Vô Linh động.

"Đây là. . . Năm [Linh Vân]?" Kỳ Lân đại thánh chấn kinh nghẹn ngào.

Lâm Hoang gật gật đầu, buông tay ra, sắc mặt không thay đổi, "Ta biết người đi là năm đó Ngự Thú tông đường tử. Vừa vặn, mấy ngày trước đây, ta xem ô phác từ "ngũ linh Ngũ Hành nói", hơi có đoạt được. Năm ngũ linh cánh tay, mới là Ngự Thú tông chính thống, tuy không phải là thuần túy Huyết Thần thú luyện hóa, nhưng ta đã đánh vào ngũ linh bốn nguyên chi lực, chính là thuần túy Huyết Thần thú cũng so ra kém người này ngũ linh cánh tay. Người hảo hảo thể ngộ, hẳn là có thể tiến thêm một bước."

"Minh chủ. Lão đạo ta hôm nay ăn xong. Tâm phục khẩu phục." Thiên Công đại thánh nhất thời thán phục. Kỳ Lân đại thánh cũng là vui mừng quá đổi, trong nội tâm kích động, không biết nên mở miệng như thế nào.

Ly Hòa thấy đỏ mắt, trong lòng có chút hối hận, thương thế của mình như thế nào không bị được nặng hơn một ít, không thể nói trước cũng có thể được tốt hơn vị trí.

Lâm Hoang mục quang nhếch lên, nhìn ra Ly Hòa tâm tư, vẫy vẫy tay, "Người chính là Ly Hòa. Địa Hòa mặc dù hảo, nhưng cuối cùng không phải là hòa đạo toàn bộ. Mấy ngày nữa, ta sẽ khai mở đàn cách nói, người có thể lưu lại nghe một chút."

Nói xong, Lâm Hoang mục quang đưa tay một trào, kia trên mặt đất hố trong chớp mắt vượt lên, một giọt hắc sắc máu tươi xuất hiện trong tay hắn, "Đi thôi. Cùng ta cùng đi gặp thấy Cổ Chân Nhân này."

Chương 183: Nghịch ta thì chết!

PS: Đề cử không cho lực. Ta chỉ có đổi mới, đổi mới, đổi mới! Tuần này chấm dứt. Cuối tuần mỗi ngày đến Thiếu Cửu ngàn chữ, mọi người hăng hái cất chứa, đề cử. Nhờ vậy.

Độc đảo.

Khói độc tràn ngập, độc trùng vô số. Vạn cổ đại trận dâng lên, quả thực là Tường Đồng Vách Sắt, phòng thủ kiên cố. Có đủ loại sâu độc thỉnh thoảng lóe ra hiện, phụt lên khói độc, đem trọn hòn đảo nhỏ bao phủ được chặt như nêm cối.

"Vây Cổ Chân Nhân ngay ở chỗ này." Kỳ Lâm đại thánh mở miệng nói, huy vũ lấy ngũ linh cánh tay, kích động.

Lâm Hoang gật gật đầu, mục quang băng lãnh, nhìn về phía độc đảo, "Có ý tứ. Vây mà không có chạy trốn. Xem ra hẳn rất tự tin."

"Ha ha. Ở nơi này là cái gì tự tin, quả thực là tự đại cuồng vọng, không biết sống chết." Thiên Công đại thánh cười lạnh nói.

Lâm Hoang cười cười, đứng chấp tay, "Các ngươi ở chỗ này chờ ta. Ta đi một chút sẽ trở lại."

"Minh chủ muốn một người tiến đến?" Kỳ Lâm đại thánh cả kinh, vội vàng nói: "Vây Cổ Chân Nhân vạn cổ chi đạo dĩ nhiên đại thành. Minh chủ, không bằng dẫn hẳn xuất ra, chúng ta một chỗ động thủ."

"Không cần." Lâm Hoang vẫy vẫy tay, khẽ cười một tiếng, bước chân nhoáng một cái, một cước bước vào độc đảo, "Đang muốn kiến thức thủ đoạn của hẳn."

Một cước bước vào độc đảo, vô số khói độc, độc trùng lập tức chen chúc lên, hàm ếch sát cơ, hướng về Lâm Hoang đánh giết qua.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, chấp hai tay sau lưng, tựa như nhàn nhã giống như bước, một bước bước ra, phong kinh vân đạm, Chấn Nhiếp thiên địa, kia đánh giết tới khói độc, độc trùng nhất thời phốc phốc rơi xuống, chôn vùi thành tro.

"Tới." Cổ Chân Nhân đột nhiên mở mắt ra, vạn cổ đại trận một khai mở, hẳn chính là trấn mất, toàn bộ độc trong đảo, mỗi một cái độc trùng, mỗi một tia khói độc, đều là hẳn hóa thân, nắm chắc hết thảy.

"Rất tốt. Chắc hẳn ngươi chính là Lâm Hoang. Quả nhiên là kẻ tài cao gan cũng lớn. Đáng tiếc, ngươi muốn chết rồi." Cổ Chân Nhân cười lớn một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, chỉ một ngón tay, ở trong không nhẹ nhàng vẽ một cái, viết xuống mấy cái cổ xưa chữ triện, trong chớp mắt kích phát vạn cổ đại trận.

Trong chớp mắt toàn bộ vạn cổ đại trận thần quang nổi lên, lộng lẫy sắc thái, hết sức tươi đẹp, làm cho người ta có chút đầu vầng mắt hoa, vô số độc trùng ở trong không nhiều lần thôn phệ, cuối cùng hóa thành một vạn cỡ lông bàn tay kim sắc bộ cánh cứng.

Những cái này kim sắc bộ cánh cứng, hình rồng Hà thân đuôi bò cạp, vặn vẹo thân thể, nhìn kỹ lại đúng lúc là một cái cổ chữ.

Lâm Hoang mục quang ngưng thị những cái này kim sắc bộ cánh cứng, gật gật đầu, có chút tán thưởng, "Không sai. Vạn đạo đều có thể thành thần. Cổ Chân Nhân, ngươi vạn cổ chi Đạo quả nhưng đã đại thành, tổ Bồn trở lại như cũ, đem đề tiện nhất trùng lâu phản tổ đến tình trạng như thế, thành tựu cổ đạo chân ý. Rất là khó được."

"Ha ha. Ngươi ngược lại là thật tinh mắt, đáng tiếc. Quá mức tự phụ." Cổ Chân Nhân cười lạnh một tiếng, không có đem Lâm Hoang để vào mắt, "Thế nhân đều nói ngươi Lâm Hoang là sử thượng đệ nhất thiên tài. Đáng tiếc, thiên tài cuối cùng chỉ là thiên tài. Ngươi còn không có ta trọng tôn tử đại, có thể có bản lĩnh gì? Bất quá là thể nhân khuyếch đại, nhưng trên thực tế nổi danh, kỳ thật khó phó."

"Lâm Hoang, giết ngươi. Ta vừa vận nhập chủ hoang minh, thành tựu một phen đại sự nghiệp."

Lâm Hoang tức cười, vẫy vẫy tay, "Ngươi không phải nói thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết sao? Như thế nào cũng không khuyên bảo ta thần phục ngươi. Mở miệng, liền muốn giết đi ta?"

Cổ Chân Nhân hừ lạnh một tiếng, hẳn tự nhiên không nguyện ý thừa nhận chính mình kỳ thật đối với Lâm Hoang cực kỳ kiêng kỵ, căn bản không có nắm chắc có thể chương khống Lâm Hoang, thần nhiên nói: "Bớt sàm ngôn. Vào ta vạn cổ đại trận, ngươi hôm nay chỉ có một con đường chết! Chết cho ta!"

Vừa nói xong, Cổ Chân Nhân giương một tay lên, kim quang tập sát, mỗi một đạo kim quang đều là một cái kim sắc bộ cánh cứng xung phong liều chết qua, những cái này kim sắc bộ cánh cứng mạnh mẽ vô cùng, đã bị Cổ Chân Nhân tế luyện đến phản tổ tình trạng, mỗi một cái đều có chém giết lực lượng Thần Long.

Một vạn tập sát qua, thậm chí loáng thoáng cấu thành trận pháp, quả thực là vô thượng sức mạnh to lớn, dễ như trở bàn tay, phản đối giả đồ.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, lưng đeo hai tay, cứ như vậy lẳng lặng nhìn nhìn kim quang kia đánh giết hạ xuống.

Ầm ầm ầm!

Biển rộng sôi trào, nhấc lên khùng bố sóng lớn, Cổ Chân Nhân cười lớn một tiếng, hiện ra thân hình, "Ha ha, cái Lâm Hoang gì, quả thực là không chịu nổi một kích! Kỳ Lân, Thiên Công, Lâm Hoang đã chết, các ngươi còn không mau thần phục, phụng ta làm chủ!"

Kỳ Lân đại thánh, Thiên Công đại thánh còn có Ly Hòa đại thánh nhất thời biến sắc, không dám tin, nhưng bọn họ cũng đều thấy rõ ràng, Cổ Chân Nhân vạn cổ đại trận quả thật mạnh mẽ tới cực điểm, một phen đánh giết, Lâm Hoang sợ là khó có thể may mắn thoát khỏi.

"Có ý tứ." Lâm Hoang nhàn nhạt thanh âm vang lên.

Cổ Chân Nhân nhất thời biến sắc, không dám tin, "Ngươi, lại vẫn không chết? !"

Kỳ Lân đại thánh nhẹ nhàng thở ra, cười to nói: "Cổ Chân Nhân, còn tưởng rằng ngươi này vạn cổ đại trận có bao nhiêu lợi hại, kết quả ngay cả ta nhà mình chủ da lông đều không gây thương tổn, quả thực là buồn cười!"

Cổ Chân Nhân hừ lạnh một tiếng, trấn định quyết tâm thần, ánh mắt nhìn Lâm Hoang, "Hảo. Quả nhiên có vài phần bản sự. Nhưng ngươi hôm nay hay là khó thoát khỏi cái chết."

"Vạn cổ Cửu Biến! Thiên Tầm Biến!"

Một tiếng hừ lạnh, Cổ Chân Nhân đánh ra một đạo huyết ấn, kia kim sắc bọ cánh cứng lập tức hai hai thôn phệ, trong chớp mắt phản tổ tiến hóa, biến thành năm ngàn thanh sắc tầm cổ, mỗi một cái phảng phất đều có lưng đeo thanh thiên lực lượng, chính là còn trùng lúc trung tiếng tầm lưng lấy Thiên Tầm, cũng là thú giới Thiên Tầm tộc, được xưng Cửu Biến phản tổ, nó sắc vì thanh, có được lưng đeo thanh thiên lực lượng.

Những cái này thanh sắc tầm cổ nếu thật là Thiên Tầm, vậy đơn giản khùng bố tới cực điểm, gần như có thể vượt qua đầy Chư Thiên vạn giới, không người có thể ngăn cản.

Lâm Hoang mục quang trở nên ngưng trọng, nhưng nhìn kỹ, lại là cười cười, "Thiếu chút nữa bị ngươi hù đi qua."

Cổ Chân Nhân cười lạnh một tiếng, biết bị Lâm Hoang khám phá trong đó hư thật, đích xác hấn này vạn cổ Cửu Biến trung Thiên Tầm Biến, trên thực tế chỉ có thể biến ra một đầu chân chính thanh sắc Thiên Tầm, thế nhưng xen lẫn năm ngàn đồng loại bên trong, Cổ Chân Nhân tự tin, này thiên địa đang lúc không người nào có thể khám phá đến cùng kia một cái mới thật sự là thanh sắc Thiên Tầm.

Chỉ cần một cái hoảng hốt, ứng biến sai lầm, liền đầy đủ hấn một kích tuyệt sát.

Ầm ầm ầm!

Năm ngàn thanh sắc Thiên Tầm đồng thời hướng về Lâm Hoang đánh giết qua, dù cho chỉ có một cái chính thức có được lực lượng Thiên Tầm, nhưng chỉ là này trận thế, liền đủ để cho người biến sắc, trong lòng run sợ, không dám tương địch.

Nhưng Lâm Hoang con mắt cũng không có nháy một chút, biểu tình nhàn nhạt, khẽ vỗ tay áo, Lục Đạo thay đổi liên tục, lục sắc mũi xe, rơi vào trước người, đem lần này công kích cản lại.

Sáng lạn vô cùng chiến đấu, làm cho người ta hoa mắt thần mê, Lâm Hoang dưới chân bất động, kia Thiên Tầm tuy lợi hại, nhưng còn chưa đủ để rung chuyển hấn lục sắc mũi xe, ngữ khí nhàn nhạt, "Tiếp tục a."

Cổ Chân Nhân trong lòng có chút kinh hãi, không nghĩ được chính mình vẫn lấy làm ngạo đòn sát thủ, vậy mà liền để cho Lâm Hoang xuất thủ tư cách cũng không có, trong nội tâm bị đá kích lớn, có chút bối rối, nhưng vẫn là mạnh mẽ trấn tâm thần, dùng sức vỗ, phun ra một miệng lớn tâm huyết, cũng chỉ về một cái, ở trong không viết xuống một cái vạn vạn cổ chữ!

"Vạn cổ Cửu Biến! Đền cây trĩ biến!"

Đền cây trĩ chính là trong truyền thuyết Thần Linh chúc. Nghe nói chính là hết thấy côn trùng chân tổ.

Năm ngàn thanh sắc Thiên Tầm giúp nhau thôn phệ, bắt quả chốc lát, bên trên bầu trời liền chỉ còn lại một đầu côn trùng, quay quanh hư không, bộ dáng cùng xà không sai biệt lắm, nhưng Vô miệng, Vô tai, độc nhãn. Độc nhãn chính giữa có mảnh giới hạn, dọc theo này giới hạn, một nửa là bạch sắc, một nửa là hắc sắc. Đại biểu ban ngày cùng Hắc Dạ. Đang phù hợp Thần Linh chúc trọn mắt vì ban ngày, nhắm mắt vì đêm truyền thuyết.

"Lâm Hoang. Ta này đền cây trĩ nhắm mắt mà sống, trọn mắt vì chết. Ngươi, tránh không khỏi!"

Cổ Chân Nhân cười lớn một tiếng, mục quang oán độc, nhìn nhìn Lâm Hoang.

Ong!

Kia đền cây trĩ đột nhiên mở mắt ra, một đạo nước son hào quang của Hắc trong chớp mắt đánh giết đến trên người Lâm Hoang, nhanh, nhanh, nhanh! Căn bản ngăn cản không được, ngăn không được. Phảng phất căn bản chính là vận mệnh nhất định.

Lâm Hoang khí huyết trong chớp mắt khô bại, trái tim đình trệ, sinh cơ đậm bạc, làn da u ám, bất quá một lát, liền đã có tử vong dấu hiệu, nồng đậm tử khí từ trên người Lâm Hoang phát ra.

"Không sai." Lâm Hoang gật gật đầu, không sợ không sợ, "Luân Hồi."

Bất quá hai chữ, Lâm Hoang khí huyết một lần nữa trở nên cường thịnh, sinh tử đều là Luân Hồi, liền trốn không thoát Lâm Hoang chương khống.

Cổ Chân Nhân rút lui ba bước, triệt để chán kinh, biết Lâm Hoang cường đại, quả nhiên là danh bất hư truyền, trong nội tâm nổi lên thoái ý, nhưng vẫn là cười lạnh một tiếng, lại lần nữa đánh ra một đạo huyết ấn!

"Vạn cổ Cửu Biến! Khô lâu biến!"

Khô lâu là một loại hươu sinh hoàng hôn chết con sâu nhỏ, dài không quá ba tấc, tuổi bất quá ngày đêm, nhưng có liên thần linh đều hơi khiếp sợ thần lực, có thể chuyển núi.

Này khô lâu vừa xuất hiện, Cổ Chân Nhân há mồm một nuốt, đem kia khô lâu thôn phệ, trong chớp mắt liền có được khô lâu lực lượng, lần này, Cổ Chân Nhân chính là một đầu hình người khô lâu, dài ba tấc khô lâu có thể chuyển núi, kia năm thước cao thấp Cổ Chân Nhân đủ để Trích Tinh cầm nguyệt.

Một cước giẫm đạp hạ xuống, Cổ Chân Nhân gào to một tiếng, "Lâm Hoang, chết cho ta!"

Lâm Hoang lắc đầu, ngữ khí có chút cô đơn, "Chỉ có thể như vậy sao?"

Một câu rơi xuống đất, Lâm Hoang trở tay, nắm tay, Lục Đạo thần quyền, ầm ầm một quyền rơi xuống.

Thiên địa đều chấn động một chút, một quyền rơi xuống, Lâm Hoang không ai bì nổi, Cổ Chân Nhân kinh hãi gần chết, không thể tin được, "Ngươi làm sao có thể mạnh như vậy?!"

Ầm ầm ầm!

Một quyền rơi xuống, toàn bộ độc đảo trực tiếp bị đánh thành bột mịn, Lâm Hoang dẫm nát biển rộng phía trên, trong tay dẫn theo Cổ Chân Nhân cái cổ. Không ai bì nổi Cổ Chân Nhân, vậy mà liền Lâm Hoang một quyền đều tiếp không dưới, liền trực tiếp bị đánh được bị gãy vỡ, rơi vào Lâm Hoang trong tay.

Ly Hòa đại thánh thấy trong lòng phát run, chân chân chính chính biết Lâm Hoang khủng bố.

"Lâm Hoang, Hoang Thánh, mình chủ, ta nguyện ý thần phục!" Cổ Chân Nhân hét lớn một tiếng, mục quang lấp lánh, đột nhiên bảm niệm pháp quyết, vùng vẫy giãy chết, trong chớp mắt tiêu thất.

Đây là thi tử biến. Thi tử một loại nghe nói sinh tồn tại Tuế Nguyệt thời gian trung nhỏ bé kiến hôi, trời sinh liền có được thao túng thời gian lực lượng.

"Lâm Hoang. Trận này ta nhớ kỹ. Đợi ta bước ra bước thứ ba, tất nhiên huyết tẩy ngươi hoang minh, chó gà không tha!" Cổ Chân Nhân nhờ vào thi tử lực lượng, độn vào thời gian trong khe hẹp, du tẩu cùng đi qua cùng bây giờ thời gian bên trong, đây là cao minh nhất độn thuật, gần như không có khả năng bị phá giải.

Cho nên Cổ Chân Nhân mới dám phát ra oán độc rít gào, bởi vì hắn tự tin, Lâm Hoang cường thịnh trở lại, cũng không có thể đột phá thời gian hạn chế, tìm đến tung tích của hắn.

"Không tốt. Vậy mà thật là làm cho hắn đã luyện thành thi tử biến. Cái này hồng bét!" Thiên Công đại thánh kinh hô một tiếng, đánh rần bát tử, phản chịu nó hại. Cổ Chân Nhân này sắp bước ra bước thứ ba, hiện tại bất tử, tất thành họa lớn.

Lâm Hoang mục quang băng Lân Vô Tinh, "Có ý tứ. Trốn ở đi qua Thi Không bên trong sao? Nhưng ta muốn giết ngươi, ngươi, không chỗ có thể trốn!"

Vừa nói xong, Lâm Hoang đánh ra một quyền, quyền kinh đánh vỡ hư không, vô địch ý chí, quán triệt đi qua, hiện tại, tương lai.

Ầm ầm ầm!

Cổ Chân Nhân hét thảm một tiếng, tất cả mọi người trong nội tâm ngưng tụ, nhất thời biết Lâm Hoang một quyền sóng sò sò đánh vào thời gian kẽ hở, hồi tưởng đi qua, sóng sò sò tại không có khả năng trung giết chết Cổ Chân Nhân.

Ly Hòa đại thánh hít sâu một hơi, đối với Lâm Hoang từ từ cúi đầu, "Mình chủ. Ta Ly Hòa, hôm nay xem như biết như thế nào như ý giả xương, nghịch giả vong."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 184: Quần hùng hội!

Hoang minh thành.

Chỗ này gần đây quật khỏi thành thị, hiện tại càng có so sánh Bạch Ngọc Kinh khí thế, Xa Như Long, người như biển, dường như toàn bộ người của Nhân giới đều tràn vào tòa thành thị này.

Mặc dù chỉ là một loại ảo giác, nhưng không thể nghi ngờ nói rõ hoang minh như mặt trời ban trưa, thanh thế ngập trời.

Cách Đông Nguyệt lúc đầu bây còn có nửa tháng, Lâm Hoang đệ tử lớn hơn hôn tin tức, tựa hồ đã tại toàn bộ Nhân giới đều truyền ra, chỗ này hoang minh thành liền càng náo nhiệt lên.

Một già một trẻ hành tẩu tại hoang minh thành, thường thường không có gì lạ.

Thiếu niên bất quá mười bảy mười tám tuổi bộ dáng, nhưng hiển lộ lão cảm trầm ổn, bộ dáng chất phác, lưng mang một cái thật dài hộp gỗ, dùng vải xám chặt chẽ bao bọc, thoạt nhìn tựa hồ là thiếu niên hành lý.

Mà lão già tóc hoa râm, tướng mạo phổ thông, còng xuống lấy thân thể, trên sắc mặt có dưng khí đậm đặc được tán không ra đau khổ ý, dường như là bị sinh hoạt trọng áp ép tới không thở nổi, làm cho người ta vừa nhìn, liền sinh lòng thương cảm.

"Sur tôn. Ngươi không phải là đẩy vô hư tiền bối muốn mời sao? Tại sao lại dẫn ta tới hoang minh thành." Thiếu niên nhìn hai bên một chút, không có ai chú ý bọn họ, lúc này mới thấp giọng hỏi.

Lão già vẫy vẫy tay, không có trả lời, thấy được một gian mì phở điểm, hỏi: "Muốn ăn mặt sao?"

"Không ăn." Thiếu niên lắc đầu, "Ta còn có lương khô."

Một câu, liền đem hai người quần bách bày ra.

Lão già cười cười, "Không sao. Ăn mì tiền vẫn có. Lại nói ăn bữa tiệc này, tự nhiên có người bao ăn quần uống."

Thiếu niên cả kinh, đề thấp tiếng nói, "Sur tôn. Chẳng lẽ ngươi thật sự ý định đi hoang minh?"

Lão già phản hồi: "Ngươi không muốn đi?"

"Không phải." Thiếu niên lắc đầu, trong ánh mắt lóe ra tự tin Phong Thái, "Muốn đi cũng không phải hiện tại. Lâm Hoang được xưng sử thượng đệ nhất thiên tài. Ta bây giờ còn so ra kém hẳn, tự nhiên không muốn đi thấy hắn. Đợi ta thành tựu thánh vị, tự nhiên sẽ đi hoang minh, tìm Lâm Hoang phân cao thấp."

Lão già cười cười, "Ăn mì a."

Thiếu niên có chút gợn, "Như thế nào. Liên sư tôn, ngươi cũng không tin? !"

Lão già kêu hai chén đồ hộp, trông thấy thiếu niên có chút ảo não bộ dáng, lắc đầu, "Cho nên ta mới mang ngươi tới đây nhìn xem. Biết mình biết người. Ngươi liền Lâm Hoang cũng không có gặp qua, làm sao biết chính mình vượt qua hắn."

Thiếu niên gật gật đầu, hạ giọng, "Sur tôn. Ta minh bạch ý tứ của ngươi. Bất quá, ngươi không phải nói lần này Lâm Hoang mưu đồ quá nhiều, là muốn đem thiên hạ tán tu tất cả đều một mẻ hốt gọn, nhét vào hắn hoang minh bên trong. Chúng ta như vậy đi, không phải là chui đầu vô lưới sao?"

Lão già không nói lời nào, chậm rãi ăn mì sợi, hắn ăn mì động tác rất quái lạ, một cây mì sợi xứng một hạt hành thái, ăn được rất chậm, thẳng đến tất cả hành thái đều đã ăn xong, lão già mới bung lên chén, một hơi đem còn dư lại mặt hộp với mì nước ăn xong.

"Hành thái thiếu đi. Đáng tiếc, ta không thích lãng phí đồ ăn." Lão già trả tiền, một người đi ra ngoài. Thiếu niên thờ dài một tiếng, vội vàng đuổi theo.

Một già một trẻ, chậm rì rì hướng về ngoài thành Vân Long sơn đi đến.

"Sur tôn. Ngươi đừng thừa nước đục thả câu. Thừa dịp hiện tại không ai, nhanh lên nói cho ta biết tính toán của ngươi. Ta cũng tốt có cái chuẩn bị." Mắt thấy cách Vân Long sơn càng ngày càng gần, thiếu niên có chút gấp hỏi.

Lão già lắc đầu, không lay chuyển được thiếu niên, đành phải đem tính toán của mình nói ra.

"Minh chủ mỗi người đều có thể làm. Lâm Hoang tâm cao ngất, muốn hàng phục thiên hạ tán tu. Ngươi sư tôn ta cũng muốn nếm thử này minh chủ hương vị. Về sau ăn cái gì, ta hai thầy trò liền thật sự không kém trước rồi."

Thiếu niên lấy làm kinh hãi,

"Sư tôn, ngươi còn có nắm chắc? Lâm Hoang đích xác hung mãnh, nghe nói mấy ngày trước đây sống sờ sờ đánh chết Cổ Chân Nhân."

"Có nắm chắc hay không, đánh qua mới biết được." Lão già phát phát tay, còng xuống thân thể trong chớp mắt giãn ra khai mở, khí huyết bạo phát, mạnh mẽ đáng sợ, nhưng cổ hơi thở này vừa để xuống tức thu, lại trong chớp mắt biến thành kia còng xuống lão già, mặt mang sầu khổ, hướng về trên núi đi đến.

Một già một trẻ, chậm rãi lên núi, nhưng hết lần này tới lần khác không ai có thể phát hiện hai người tung tích, Thiên Công đại thánh bố trí xuống trấn Sơn Thần trận vô thanh vô tức liền bị hai người lên vào. Hiện lộ lão già kia mạnh mẽ thực lực.

Trên đường đi được đỉnh núi, một già một trẻ dừng bước lại, ánh mắt nhìn hướng nhà tranh trước quảng trường. Bên trong tốp năm tốp ba, đã đứng sáu bảy người.

"Không sai. Nên tới đều tới." Lão già kia thấp giọng nói, đè lại thiếu niên đầu, có chút cảm tức, "Không muốn xuất đầu. Ngươi tu vi không đủ, chỉ cần xem thôi bọn họ liếc một cái, sẽ lập tức bị bọn họ phát giác, bại lộ hành tung."

Thiếu niên không lên tiếng, biết lão già nói có lý, bên trong đều là đại thánh, nắm chắc Chư Thiên, thâm nhuần hư thật, trừ phi như lão già như vậy thực lực, tài năng giấu kín Thiên Cơ, nhìn coi ẩn tàng, không bị phát hiện.

Thiếu niên tâm ngứa khó nhịn, khó được kiến thức lớn như vậy tình cảnh, lại không thể quan sát, cầu khẩn lão già nói: "Sư tôn. Ngươi cùng ta nói nghe một chút, có những ai đại thánh phù xuống? Nhìn thấy Lâm Hoang không có?"

"Xuyt. Không cần nói. Ta này liền nói cho ngươi." Lão già kẻ tài cao gan cũng lớn, tự nghĩ sẽ không bị những người này phát hiện, nhưng là không thể cam đoan thiếu niên lọt chân tướng.

"Khá lắm. Lâm Hoang ta không nhìn thấy, bất quá lão bằng hữu ngược lại là thấy được không ít. Kia cái công pháp mặt đen, một bó lớn niên kỷ còn học nhân gia tiểu cô nương mặc đồ đồ bảo lão nhân, chính là thay đổi liên tục đại thánh. Kia cái đi chân trần áo đen, hờn ngược lộ nhũ lão không tu, chính là Phổ Đà đại thánh. Còn có xuyên đó lấy nho phục, đầu đội Tử Kim quan chính là cửu bút Họa Thánh."

"Có ý tứ. Lâm Hoang thật đúng là ai đến cũng không có cự tuyệt. Liền Nhân Đồ kia giết người như ngóc gia hỏa cũng tới." Lão già kiến thức rộng rãi, trong sân đại thánh, tựa hồ từng cái hần đều biết, nhất nhất nói cho thiếu niên nghe.

Thiếu niên nghe được sinh lòng sục sôi, nhìn không được liền muốn ngẩng đầu nhìn nhìn những ngày này dưới anh hùng bộ dáng.

"Xuyt. Giấu kỹ. Lâm Hoang tới." Lão già bỗng nhiên thấp giọng một câu, cũng cúi đầu xuống, cùng thiếu niên một chỗ trốn ở trong bóng râm.

Thiếu niên lấy làm kinh hãi, "Sư tôn. Ngươi như thế nào cũng trốn đi?"

Lão già sắc mặt ngưng trọng, "Quả nhiên nổi danh phía dưới vô hư sĩ, kia Lâm Hoang cực kỳ lợi hại, ta mới nhìn hần một cái, hần đã có cảm giác. Ta nếu là lại nhìn, sợ là muốn da mặt mất hết, bị người cho tìm đến."

Thiếu niên trên mặt kinh hãi, đối với Lâm Hoang càng thêm hướng tới, hận không thể có thể nhảy ra ngoài, ngay trước chư vị đại thánh mặt, hướng Lâm Hoang khởi xướng khiêu chiến, từ đó một trận chiến thành danh thiên hạ biết.

Lâm Hoang mục quang băng lãnh, như có điều suy nghĩ hướng về một già một trẻ chỗ phương vị nhìn thoáng qua, hần vừa mới cảm giác được một tia khác thường, tựa hồ có người ở nhìn xem.

Nhưng Lâm Hoang cũng không để ý, mục quang đảo qua trong quảng trường chư thánh, mặt không biểu tình, bước chân đạp mạnh, đi vào nhà tranh, xếp bằng ở là ngộ đạo dưới cây, thân nhiên nói: "Các vị có thể tới, ta rất vui mừng. Ngồi."

Trong sân chư thánh ai cũng không có ngồi xuống, đánh giá Lâm Hoang, bỗng nhiên Nhân Đồ mở miệng nói: "Cổ Chân Nhân bị ngươi đánh chết? Ngươi cũng đã biết, hần cùng với ta tình như thủ túc."

Nhân Đồ.

Chư Thiên vạn giới một người duy nhất không có phong hào, hoặc là nói phong hào tự kêu là Nhân Đồ đại thánh. Hung danh vang dội, đi là sát lục chi đạo, lúc còn trẻ là một Mỹ Nam Tử, học rộng tài cao, về sau đi cái nào đó chiến hóa không ngừng thế giới, lĩnh mười hai quốc soái vị, tàn sát trăm quốc, sát lục không dưới ngàn vạn. Có thể nói là đầy tay huyết tính, về sau chính là chiêu dụ mười hai quốc cũng chịu không được hần sát lục, muốn đánh chết hần.

Kết quả lại bị hần dẫn đại quân, đập bằng kia mười hai quốc. Trọn một năm, sát lục không chỉ, đổ máu liên tục, sát lục qua ức, nhân thần cộng phẫn,

người người oán trách, cuối cùng bị vượt qua 300 cái Đại Thế Giới truy nã.

Mai danh ẩn tích khoảng chừng ngàn năm, không nghĩ được lần này vậy mà cũng bị kinh động, đi tới hoang minh.

Lâm Hoang biểu tình nhàn nhạt, nhìn Nhân Đồ liếc một cái, "Như thế nào? Ngươi nghĩ báo thù cho hấn?"

Nhân Đồ cười lớn một tiếng, liếm lấy miệng môi dưới, sát cơ sôi doanh, sau lưng phảng phất có thể thấy được vô số oan hồn ni non, Thi Sơn Huyết Hải, giống như thực chất.

Ở đây đại thánh đồ là nhìn không được lui lại một bước, cho rằng Nhân Đồ nên xuất thủ.

Ai ngờ đến Nhân Đồ vẫy vẫy tay, "Không có việc gì. Về sau muốn giết người, nhớ rõ hỏi ta. Ta giết qua nhiều người, có thể báo cho ngươi chút kinh nghiệm."

"Hừ. Đây tay huyết tinh hạng người, cũng có thể tiến dần từng bước. Lâm Hoang, hấn là này hoang minh là giấu ô nấp cầu chi địa?" Nói chuyện chính là Phổ Đà đại thánh, vị này đại thánh cũng không đơn giản. Nghe nói từng là Đại Thiện Tự đệ tử, về sau mưu phản sư môn, cũng là vị người của Vô Pháp Vô Thiên vật.

Đại Thiện Tự truy sát hấn vạn năm, tất cả mọi người cho rằng hấn đã chết, không nghĩ được còn sống được hào hảo. Có thể nghĩ bản lãnh của hấn.

"Mấy ngày trước đây ta hiểu được một cái đạo lý. Thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết." Lâm Hoang mục quang băng Lãnh Vô Tình, từng chữ một, làm cho người ta kinh hãi.

Chư thánh nhất thời đều là chấn động, không nghĩ tới Lâm Hoang đã vậy còn quá trực tiếp, xích, trần trường đem dã tâm của mình bộc lộ ra, là đã tính trước, hay là vô tri không sợ, không có đem ở đây chư thánh để vào mắt.

"Hào. Thống khoái." Nhân Đồ cười lớn một tiếng, "Chỉ cần ngươi có thể để cho ta thống thống khoái khoái giết người, ta đây liền nghe lời ngươi."

Chư thánh im lặng, nhìn về phía Lâm Hoang.

Nhân Đồ yêu cầu thoát nhìn dường như đơn giản, thế nhưng người ở chỗ này người nào không biết Nhân Đồ là cái gì đức hạnh, đi sát lục chi đạo người, chính là tại muốn giết lục bên trong cầu được Đại Đạo, thật làm cho Nhân Đồ không chỗ nào cố kỵ, buông tay buông chân, trắng trợn sát lục, sợ là toàn bộ Nhân giới ức hàng tỉ chúng sinh, cũng có thể bị Nhân Đồ giết cái tinh quang.

"Ta để cho ngươi giết, ngươi tài năng giết. Ta không cho ngươi giết. Ngươi một cái cũng không thể động." Lâm Hoang mắt nhìn Nhân Đồ, ngữ khí băng lãnh.

Nhân Đồ nhất thời đồng tử co rút lại, muốn trở mặt.

Nhưng không đợi đến Nhân Đồ trở mặt, cửu bút Họa Thánh liền cười lớn một tiếng, "Ta gần nhất tâm huyết dâng trào, vẽ lên một bức Tam Hoàng đồ. Vừa vẽ lấy ra làm hạ lễ. Hoang Thánh, không bằng, ngươi liền giúp đệ tử của ngươi thu ta này hạ lễ."

Vừa nói xong, cửu bút Họa Thánh tay run lên, một cuốn dài họa liền bay lên không trung, ném về phía Lâm Hoang.

Bức họa cuộn tròn triển khai, tất cả mọi người có thể thấy được, bức họa cuộn tròn trung họa chính là trong truyền thuyết sáng lập Nhân giới Thiên Địa Nhân Tam Hoàng, trong truyền thuyết mỗi một vị đều là Thần Chủ tu vi, mạnh mẽ vĩ đại, hào quang chiếu rọi Chư Thiên.

"Cửu bút Họa Thánh." Lâm Hoang gật gật đầu, đưa tay một trào, kia Tam Hoàng đồ liền rơi vào trong tay của hấn, hồi hột, cửu bút Họa Thánh mục quang nhất thời ngưng tụ.

"Có ý tứ. Ngươi là Tam Thánh Mẫu sư thúc. Lại dâng lên Tam Hoàng đồ, rất tốt. Ta không giết ngươi." Lâm Hoang mục quang vô tình, hai tay nắm ở bức họa cuộn tròn, một chút triển khai, ngữ khí băng lãnh.

Này cửu bút Họa Thánh chính là sư đệ của Họa Thánh, so với Họa Thánh tuy có không bằng, nhưng cũng là mạnh mẽ nhân vật, mỗi lần vẽ tranh, đều chỉ dùng cửu bút, cho nên được cửu bút Họa Thánh phong hào.

Nhưng người ở chỗ này kỳ thật nội tâm đều rõ ràng, đây là bởi vì hấn so ra kém Họa Thánh, cho nên dù cho Họa Thánh vẫn lạc vô số năm, nhưng hấn như cũ chỉ có thể trở thành cửu bút Họa Thánh, mà không phải đem Họa Thánh phong hào mà chuyển biến thành.

Mặc dù như thế, cửu bút Họa Thánh họa cũng không phải theo cũng có thể thấy, huống chi cửu bút Họa Thánh lần này còn họa chính là Tam Hoàng đồ, ba vị thống lĩnh Chư Thần Thần Chủ bức họa, tất nhiên là kinh thiên địa quỷ thần khiếp.

Ánh mắt mọi người đều nhìn về Lâm Hoang, nhìn nhìn hấn một chút triển khai Tam Hoàng đồ.

Chương 185: Năm nào ta nếu vì Thiên đế!

Tam Hoàng đồ một chút triển khai, thần quang sáng tỏ, họa trung Tam Hoàng trông rất sống động, tất cả chiếm một phần ba vị trí. Phân biệt lấy là Địa Hoàng lấy thân Bồ Thiên, Nhân Hoàng nhường ngôi còn thiên mệnh tại chúng sinh, cùng với Thiên đế khai mở Thiên đình truyền thuyết.

Cửu bút Họa Thánh cười lạnh liên tục, nhìn nhìn Lâm Hoang, "Hoang Thánh, không biết tranh này, ngươi cảm thấy như thế nào?"

Lâm Hoang gật gật đầu, "Không sai. Đáng tiếc, Địa Hoàng này Bồ Thiên, Nhân Hoàng nhường ngôi. Ta không thích nha."

Vừa nói xong, Lâm Hoang đưa tay phát một cái, thần quang từng đạo, liền muốn đem kia Địa Hoàng Bồ Thiên, Nhân Hoàng nhường ngôi hình ảnh xóa đi.

Ong!

Một tiếng vù vù, bức họa phục hồi, đây là cửu bút Họa Thánh họa, điều khác cửu bút Họa Thánh đạo ý, cửu bút vẽ tranh, họa suốt ngày đây, bắt được truyền thuyết chân lý, không để cho gạt bỏ, không để cho xuyên tạc.

Lâm Hoang khẽ động, bức họa liền muốn lập tức phục hồi, đánh giết hết thảy địch.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, thủ chương nhàn nhạt đặt ở bức họa cuộn tròn, có thể thấy được vô tận thần quang óng ánh, trong chớp mắt bạo phát, nhảy ra một đạo thân ảnh, âm dung tiếu mạo, lơ lửng chính là Địa Hoàng bộ dáng, giờ tay, lấy bồ Thiên Khuyết.

Ầm ầm ầm!

Lực lượng đáng sợ bạo phát, này không chỉ là cửu bút lực lượng Họa Thánh, hơn nữa còn có vô số năm truyền thuyết gia trị, tổ Bổng trở lại như cũ, trở lại như cũ chân thật, trong tích tắc này, ở đây chư thánh đô là tâm chí có chút hoảng hốt, phảng phất thật sự thấy được Địa Hoàng đỉnh thiên lập địa, hiệu lệnh Chư Thần, lấy thân Bồ Thiên cảnh tượng.

Lâm Hoang biểu tình cũng trở nên ngưng trọng một ít, gật gật đầu, một tay dùng sức chúi xuống, "Luân. . . Hồi!"

Bất quá hai chữ, lại là nghịch chuyển thời gian, mực nát hết thấy, kia xung phong liều chết ra thân ảnh, trong chớp mắt trở nên mực nát, tuy là thiên kiêu vô thượng, Vương đồ sự thống trị, cũng tránh không khỏi Tuế Nguyệt, thời gian, một hồi Luân Hồi.

Hướng chỉ này vền vền chỉ là cửu bút Họa Thánh họa, mà không phải chân chính Địa Hoàng, hữu hình mà vô thần.

Cửu bút Họa Thánh kêu lên một tiếng khó chịu, lui lại ba bước, mực quang ngưng trọng, gắt gao nhìn nhìn Lâm Hoang dưới lòng bàn tay, nơi này còn có một họa, họa chính là Nhân Hoàng nhường ngôi, còn thiên mệnh tại chúng sinh.

Truyền thuyết Chư Thiên vạn giới lúc ban đầu thời điểm, tất cả bị thần linh chế tạo ra chủng tộc, đều không lão bất tử, cùng thần linh cùng hủ. Vô pháp sinh dục, không rõ phồn diễn sinh sống.

Về sau Nhân Hoàng nhường ngôi, còn thiên mệnh tại chúng sinh, lúc này mới có sinh lão bệnh tử, huyết mạch truyền thừa, để cho năm đó vền vền chỉ là thần linh tiện tay tạo vật sinh linh, có phát triển cơ hội, có tăng cường khả năng, từng bước một thống trị Chư Thiên vạn giới.

Nếu như không có Nhân Hoàng nhường ngôi, còn thiên mệnh tại chúng sinh, liền không có chúng sinh tự mình, mỗi người đều là thần linh đồ chơi.

truyền thuyết, Lâm Hoang đọc nhiều sách vở kiến thức uyên bác, tự nhiên sẽ hiểu, nhìn nhìn kia bức họa cuộn tròn, thở dài một tiếng, "Không có tự mình, liền có thể vĩnh sinh. Thật sự là lớn lao châm chọc!"

Lâm Hoang trong lòng có rung động dâng lên, nhưng rất nhanh chôn vùi, vô tình không phải là mất đi tự mình, đây là Thiên Đạo chi lộ, hần lựa chọn đường, cửu chết không hối tiếc, há lại sẽ bởi vì một bức họa mà đơn giản dao động.

Đưa tay phát một cái, Lâm Hoang vô tình lạnh lùng, thần quang cuộn cuộn, chôn vùi hết thảy, "Lục Đạo. . . Luân Hồi!"

Một câu qua, người kia hoàng nhường ngôi bức họa trả lại không kịp phục hồi, liền bị Lâm Hoang triệt để từ bức họa cuộn tròn trung xóa đi.

Toàn bộ Tam Hoàng đồ, giờ khắc này triệt để biến thành Thiên đế đồ.

Thiên đế khai mở Thiên đình, thống lĩnh Chư Thần, phân chia thần Nhân giới hạn. Từ đó thần linh không thể đơn giản hàng lâm Chư Thiên vạn giới, mà

Chư Thiên vạn giới sinh linh cũng khó hơn nữa thành thần.

Có thể nói, chính là bởi vì trước có Thiên đế khai mở Thiên đình, về sau trăm thánh cách thiên tài có cơ hội thành công.

Tu luyện tới Lâm Hoang bây giờ tình trạng, đã biết năm đó trăm thánh cách thiên có đại kỳ quặc, cũng không phải khiến Chư Thần ẩn lui, mà chỉ là triệt để đoạn tuyệt thần linh cùng Chư Thiên vạn giới câu thông, để cho Chư Thần rốt cuộc vô pháp can thiệp đến Chư Thiên vạn giới phát triển, mệnh mông cuộn cuộn Trường Phong, đặt Nhân đạo thơ văn hoa mỹ.

Đưa tay một trào, Lâm Hoang đem kia Thiên đế đồ giắt ở ngô đạo trên cây, đưa lưng về phía bức họa, nhìn nhìn chư thánh.

Cửu bút Họa Thánh rút lui một bước, phun ra một ngụm máu tươi, đồng tử co rút lại, "Tự so với Thiên đế. Lâm Hoang, ngươi quả nhiên cuồng vọng."

Còn lại chư thánh cũng là hít sâu một hơi, biết tâm ý của Lâm Hoang.

Sẽ không học Địa Hoàng lấy thân Bồ Thiên, tạo hóa chúng sinh. Cũng sẽ không học Nhân Hoàng nhường ngôi, còn thiên mệnh tại chúng sinh.

Hắn muốn làm chính là kế tiếp Thiên đế, khai mở Thiên đình, hiệu lệnh Chư Thần. Phụng ta giả xương, nghịch ta thì chết!

"Hảo, hảo, hảo! Hoang Thánh đã có hùng tâm tráng chí. Lão đạo bất tài, lại là đang muốn lĩnh giáo." Nói chuyện chính là Phổ Đà đại thánh, cho tới bây giờ cũng không cần phải lá mặt lá trái, Lâm Hoang rõ ràng xe ngựa, muốn học Thiên đế. Hắn cũng không phải không cam lòng làm kia dưới trướng Chư Thần.

Cho nên Phổ Đà đại thánh bước chân hơi cong, một cái bắn ra, đã đến Lâm Hoang trước người, dương tay nắm chặt, một cây hàng ma xử liền xuất hiện ở trong tay, chữ khắc vào đồ vật Thiên đạo chân ý, hàng phục hết thủy tả đạo, đối với Lâm Hoang vào đầu nện xuống.

"Bỏ xuống đồ đạo, đập đất thành thần! Lâm Hoang, ngươi đường đã sai, biết được quay đầu lại là bờ!"

Lâm Hoang cười lớn một tiếng, đưa tay bắn ra, ngón tay trùng điệp cùng Phổ Đà đại thánh hàng ma xử giao kích cùng một chỗ, phát ra âm vang thanh âm, dường như kim loại tấn công.

Phổ Đà đại thánh mục quang ngưng tụ, không dám tin, "Kim Cương Bát Hoại chi thân? ! Không đúng, ngươi tu luyện không phải là Kim cương thần thể. Chẳng lẽ. . . Ngươi đã tu thành hoàn mỹ thần thể? !"

Phổ Đà đại thánh có thể nói là cực kỳ hoảng sợ, hoàn mỹ thần thể là thần linh Cẩm khu, từ xưa đến nay, bao nhiêu người kiệt xuất, nghịch thiên tạo hóa, nhưng muốn tu luyện thành hoàn mỹ thần thể đều cơ hồ không có khả năng thành công. Xúc phạm thần linh Cẩm khu, tất có đại kiếp nạn.

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, "Không tính hoàn mỹ, còn có thể tiến thêm một bước."

Lâm Hoang mấy năm trước đã va chạm vào hoàn mỹ thần thể cánh cửa, mấy năm này dốc lòng tự ngộ, tại hoàn mỹ thần thể trên đường bước ra một bước dài, tuy còn không có thành tựu hoàn mỹ thần thể, nhưng là xa xa vượt qua đại thành đỉnh phong thần thể. Bước thứ hai, Lâm Hoang tự tin, chính mình Hoang Thần thể, đã đến vạn pháp bất diệt, vạn kiếp bất ma tình trạng.

"Hảo! Lâm Hoang, ngươi quả nhiên không hổ là Vạn Cổ đệ nhất thiên tài!" Phổ Đà đại thánh gào to một tiếng, đối với Lâm Hoang kiêng kị càng sâu, trong tay hàng ma xử khẽ động, trong chớp mắt đánh giết xuất ba ngàn xuống.

Ba ngàn lần huy giết, chồng chất, ở trong không hình thành liên miên một mảnh hư ảnh, dần dần chân thật, thấp thoáng có thể thấy là một ngón tay thiên họa Địa thân ảnh, không ai bì nổi, vượt qua đi cửu bước, trên trời dưới đất, Duy Ngã Độc Tôn.

Lâm Hoang mục quang ngưng tụ, gật gật đầu, "Cái này chính là Đại Thiện Thánh Giả. Rất tốt. Trên trời dưới đất, vì ta Độc Tôn. Thật là làm cho người hướng tới!"

Phổ Đà đại thánh không nói lời nào, hắn mặc dù là Đại Thiện Tự phản đồ, nhưng cuối cùng đi hay là Đại Thiện nhất mạch con đường, chỉ cần tu luyện Đại Thiện nhất mạch, liền tuyệt đối lượn quanh không ra Đại Thiện Thánh Giả.

Bởi vì toàn bộ Đại Thiện giới, Đại Thiện nhất mạch, đều là Đại Thiện Thánh Giả khai sáng.

Đại Thiện này Thánh Giả đích nhân sinh cuộc sống, quả thực là Truyền Kỳ. Hắn vốn là Đại Thực giới vương tử, nửa đời trước, hưởng hết thế gian vinh hoa phú quý, về sau một tịch ngô đạo, khô ngồi bảy bảy bốn mươi chín ngày, trực tiếp đồn ngộ, lập địa thành thánh. So với Lâm Hoang khác loại thành thánh đồ còn đáng sợ hơn, quả thật làm cho người ta cảm thấy hắn là thần linh chuyển thế chi thân.

Kinh khủng hơn chính là Đại Thiện Thánh Giả truyền xuống đạo thống, vô cùng có dụng, hoặc chi lực, bất quá trăm năm quang cảnh, thế nhân không biết Đại Thực giới, chỉ biết Đại Thiện giới. Thủ đoạn như thế, so với Lâm Hoang việc này lý duy gian hoang minh, quả thực là cách biệt một trời một vực.

"Đáng tiếc, ta đã thấy a như, cũng xem qua Già Diệp. So với bọn họ, ngươi đúng là vẫn còn kém một chút." Lâm Hoang thờ dài một tiếng, đưa tay một trào, tan vỡ ảo ảnh, bắt lấy hàng ma xử, dùng sức sờ một cái.

Răng rắc một tiếng, hàng ma xử lập tức bị Lâm Hoang sờ sờ sờ bể gãy.

Phổ Đà đại thánh mục quang phát lạnh, không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, thân thể uốn éo, như xà trượt đến Lâm Hoang trước người, đột nhiên vỗ, hướng về Lâm Hoang đánh ra đáng sợ một chưởng.

Một chưởng này bên trong, có tôn ba đầu sáu tay thần linh hình vẽ, mọc ra ba con mắt, vành tai trên treo kỳ quái hai cái xà, vừa mở mắt, một loại hủy thiên diệt địa khí phách truyền đi xuất ra.

Hủy diệt! Hủy diệt! Hủy diệt!

Vô tận khí tức hủy diệt trong chớp mắt dâng lên, thiên địa đều hơi bị run rẩy, vạn đạo quy tắc đều trong chớp mắt tại đây một chưởng dưới tan vỡ, bởi vì đây là ẩn chứa hủy diệt một chưởng, hoặc là một chưởng này bản thân chính là vì hủy diệt.

Lâm Hoang mục quang khê động, dương tay, bỏ quyền, phát sau mà đến trước, cùng Phổ Đà đại thánh một chưởng này đụng vào nhau.

Ầm ầm ầm!

Nhân Diệt Thần quang, đánh vỡ hư không, biến ảo lỗ đen, Lâm Hoang trên thân nhẹ nhàng lay động, trong ánh mắt có vẻ kinh ngạc.

Mà Phổ Đà đại thánh lại là đập đập từng lui về phía sau ba bước, đại khẩu ho ra máu, mục quang kinh hãi gần chết, không dám tin.

"Có ý tứ. Ta rốt cuộc biết nơi tại sao lại trở thành Đại Thiện Tự phản đồ." Lâm Hoang lắc đầu, thế mới biết Phổ Đà đại thánh đã sớm là Đại Thiện Tự phản đồ, như thế nào lại ngàn năm không thay đổi, như cũ tôn sùng Đại Thiện Thánh Giả.

Nguyên lai đều là nguy trang, Phổ Đà này đại thánh sở dĩ sẽ trở thành phản đồ, cũng là bởi vì hắn học lên ngày xưa Đại Thực giới niết già chi thuật, đã ruộng bỏ Thiên đạo.

"Người vừa rồi một chưởng kia, hẳn phải là trong truyền thuyết đã thất truyền niết già chi thuật, quả nhiên có vài phần môn đạo, là chân chính hủy diệt chi đạo. Trách không được Đại Thiện Tự không tha cho người."

Lâm Hoang ngữ khí nhàn nhạt, Phổ Đà đại thánh cười lạnh một tiếng, lau khô miệng máu tươi, "Đại Thiện Tự không tha cho ta. Lâm Hoang, hẳn là này hoang minh liền có thể dung nạp được ta?"

Lâm Hoang nở nụ cười, nhìn nhìn Nhân Đồ, lại nhìn một chút Phổ Đà đại thánh, "Có ý tứ, một cái sát lục chi đạo, một cái hủy diệt chi đạo. Rất tốt, rất tốt. Xem ra ta hoang minh về sau tất nhiên là tà đạo, không vào kia thập đại thánh địa pháp nhãn."

Nhân Đồ hừ lạnh một tiếng, mục quang lấp lánh, từ xưa đến nay, tu luyện sát lục chi đạo cùng hủy diệt chi đạo nhân vật, đều là cái đích cho mọi người chỉ trích, cơ hồ là mỗi người hô đánh. Hắn và Phổ Đà đại thánh đã sớm giao hảo, bằng không hắn cũng sẽ không không mời mà tới.

Muốn chính là nhìn xem Lâm Hoang có phải thật hay không có kia cái khí phách, dám đem bọn họ tiếp nhận tiến hoang minh, che chở bọn họ.

Rốt cuộc mấy ngàn năm mai danh ẩn tích, cẩn thận sống qua ngày cực diện, bọn họ đã chịu đủ rồi. Nay mấy ngàn năm nay, tu vi của bọn hắn chẳng những không có tiến bộ, ngược lại có chút dao động, cũng là bởi vì sát lục cùng hủy diệt, bản thân liền không để cho tại Chư Thiên vạn giới.

"Nói như vậy, Hoang Thánh thì nguyện ý che chở chúng ta sao?" Phổ Đà đại thánh mở miệng hỏi.

"Ha ha. Người không phải nói ta muốn học Thiên đế chi lộ sao? Thiên đế có thể biển chứa trăm sông, không hỏi xuất thân, khai sáng Thiên đình, phong hào Chư Thần. Năm nào ta nếu vì Thiên đế, này hoang minh chưa hẳn không phải là kế tiếp Thiên đình." Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng, giờ khắc này, thân ảnh của hắn phảng phất cùng sau lưng kia Thiên đế đồ hợp hai làm một, nhìn thêm thường thiên địa.

"Hào. Hào một cái năm nào ta nếu vì Thiên đế. Lão đạo báii kiến minh chủ." Nhân Đồ cùng Phổ Đà đại thánh cười lớn một tiếng, đối với Lâm Hoang chấp tay cúi đầu.

Lâm Hoang phát phát tay, đưa tầm mắt nhìn qua, rồi xuống thay đổi liên tục đại Thánh Thân.

PS: Canh [2] tới, cầu đề cử, cầu cất chứa, cầu khen thưởng, cầu thúc càng, cầu đánh giá, cái gì đều cầu!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 186: Tinh thần chi đạo!

PS: Canh [3]. Lại là chín ngàn chữ! Cầu đề cử, cầu cất chứa!

Thay đổi liên tục đại thánh cười lớn một tiếng, nhìn nhìn Lâm Hoang, mục quang lấp lánh, "Minh Chủ Thần uy, làm cho người ta bá phục. Ta khổ tu ba ngàn năm được nhất pháp, kính xin minh chủ chỉ giáo!"

Vừa nói xong, thay đổi liên tục đại thánh bỗng nhiên xuất thủ.

Bên trên bầu trời, bỗng nhiên ban ngày hiện sao, giống như không rõ, từng khóa Tinh thần bỗng nhiên đại phóng Quang Minh, cùng mặt trời tranh nhau phát sáng, Tinh thần chi quang rủ xuống hạ xuống, Tinh thần thay đổi liên tục, rơi xuống thay đổi liên tục đại thánh bàn tay, một trào, nhắc tới, một chương đánh ra, ba ngàn khóa Tinh thần chiếu sáng rạng rỡ, Tinh thần hình chiếu trong đó, thay đổi liên tục cái bóng, vô thượng sức mạnh to lớn, phảng phất thật sự nhiếp bắt lấy Mạn Thiên Tinh thần, nập tại trong tay, hướng về Lâm Hoang đánh giết qua.

"Đầu chuyển. . . Sao đời!"

Thay đổi liên tục đại thánh ngừ khí nhàn nhạt, tràn ngập thành kính, đây chính là hắc khổ tu ba ngàn năm Đạo Hành, bao quát Chư Thiên Tinh Thần, Trích Tinh cảm nguyệt, đầu chuyển tinh di, không gì không làm được.

Lâm Hoang gật đầu, "Hảo một cái đầu chuyển tinh di. Lấy Tinh thần làm đạo, ngươi là ta đã thấy đệ nhất nhân."

Chư Thiên Tinh Thần, phảng phất vĩnh hằng bất hủ, nhưng đó là đi qua mông muội thời đại nhận thức, đến hiện ở thời đại này, chính là ba tuổi tiểu hài tử cũng biết Tinh thần cũng là có tuổi thọ, lâu là mười tỷ năm, ngắn thì bất quá trăm năm, không thể vĩnh hằng.

Mà Tu Luyện Giả theo đuổi chính là vĩnh sinh chi đạo, vĩnh hằng chi đạo.

Tuy Tinh thần chi đạo đã từng cực thịnh một thời, nhưng hiện tại đã sớm cô đơn. Bởi vì đây không phải là vĩnh hằng Đại Đạo, không phải là vĩnh sinh chi lộ.

Mà giờ khắc này thay đổi liên tục đại thánh vậy mà tu luyện chính là này cô đơn Tinh thần chi đạo.

Lâm Hoang giờ tay nắm tay, nghênh tiếp thay đổi liên tục đại thánh một chương này, đựng một cái liên phân, Lâm Hoang đứng chấp tay, mặt không biểu tình, "Tinh thần lực tuy mạnh mẽ, nhưng cuối cùng vô pháp vĩnh hằng, không phải là vĩnh sinh chi đạo."

Thay đổi liên tục đại thánh gào to một tiếng, "Ha ha. Tinh thần tuy cũng có tiêu tán vào cái ngày đó. Nhưng ngươi xem Chư Thiên này vạn giới, ít nhiều Tuế Nguyệt, nhân thế tang thương, chính là thần linh đều có vẫn lạc thời điểm, nhưng này Mạn Thiên Tinh thần, chưa từng ít qua!"

Thay đổi liên tục đại thánh trở tay chúi xuống, Mạn Thiên Tinh thần hư ảnh rơi sau lưng hắn, pháp phòng pháp phòng, hội tụ thành Tinh hà, mà thay đổi liên tục đại thánh tựa như kia Chủ Tể Tinh thần thần linh, đứng ở trong đó, sờ chút Tinh thần, hào tình vạn tượng, "Này thiên địa vạn vật, chúng sinh tang thương, đều có vẫn lạc ngày đó, ta bố trí trung người, nhưng cầu thiên địa diệt mà ta bất diệt, Nhật Nguyệt vẫn mà ta không vẫn!"

"Lâm Hoang. Con đường của ta thoát thai tại này Mạn Thiên Tinh thần bên trong, cuối cùng cũng đem siêu thoát này Mạn Thiên Tinh thần. Thay đổi liên tục Tinh thần, Nghịch Thiên Cải Mệnh! Con đường của ta, ngươi không hiểu!"

Vừa nói xong, thay đổi liên tục đại Thánh Thân thể phiêu hốt, như Tinh quang đồng dạng, bỗng nhiên cùng trên đỉnh đầu một khóa Tinh thần xen lẫn nhau hô ứng, dường như cả người đều sáp nhập vào viên kia trong tinh thần.

Lâm Hoang như có điều suy nghĩ, không có xuất thủ, lặng lẽ nhìn nhìn thay đổi liên tục đại thánh.

"Mặt trời liệt liệt, trạch bị Thương Sinh! Tới, tới, tới! Tiếp ta này quyền, Đại Nhật Như Lai!" Thay đổi liên tục đại thánh cười lớn một tiếng, giờ khắc này vậy mà cùng đỉnh đầu mặt trời triệt để dung luyện cùng một chỗ, hắc chính là mặt trời, mặt trời chính là hắc.

Đại Nhật Như Lai, như mặt trời chỗ tới!

Lâm Hoang gật đầu, tán thưởng một tiếng, "Không sai. Bất quá, ngươi có Đại Nhật Như Lai, ta liền trả lại ngươi một cái Thái Dương Thần quyền!"

Trở tay, nắm tay, Lâm Hoang dương tay bỏ ra một vòng mặt trời, mãnh liệt sục sôi, đây là thái dương, đây là Quang Minh. Đây là Lâm Hoang Thái Dương Thần quyền.

Trong chớp mắt, ở giữa thiên địa dường như bỗng nhiên dâng lên hai đợt mặt trời.

Một vòng đột phá thiên không, bỗng nhiên chìm, phảng phất diệt thế, một vòng lên tại đại địa, bay liệng với thiên không, phảng phất Sáng Thế.

Ầm ầm ầm!

Hai đợt mặt trời bỗng nhiên đối với đụng vào nhau, toàn bộ thiên không đại phóng Quang Minh, hào quang chiếu rọi bảy mươi hai quận, làm cho người ta chấn kinh.

"Hào! Đáng tiếc, ban ngày không có hai mặt trời!" Thay đổi liên tục đại thánh hít sâu một hơi, dưới chân đạp cương bước đầu, đầu chuyển tình di, trong chớp mắt tinh thần phá tán, cắt đứt cùng đỉnh đầu mặt trời liên hệ, một hồi hung thần chỉ khí rồi đột nhiên dâng lên, sắc bén sắc bén, quét ngang vòm trời.

"Tham Lang Phá Quân, Chủ Tể Binh hung! Lâm Hoang, tiếp ta quyền này Phong Hỏa Lang Yên!"

Thay đổi liên tục đại thánh mục quang băng lãnh,

Thể hiện ra cường nhân khí phách, hấn đối với Tinh thần chi đạo lĩnh ngộ, quả nhiên là sửa cũ thành mới, cách khác lối tất, vậy mà có thể tại vô số trong tinh thần tùy ý thay đổi liên tục, không chế quần tinh, thủ đoạn như thế, làm cho người ta chấn kinh.

Lâm Hoang gật gật đầu, mặt không đổi sắc, đứng chấp tay, nhìn nhìn thay đổi liên tục đại thánh một chương này đánh giết xuất, mở miệng nói: "Thất Sát, Phá Quân, Tham Lang. Từ xưa giết, phá, sói, ba người đồng xuất, có thể cho thiên hạ đổi chủ. Người chỉ ra rồi Tham Lang, Phá Quân, chắc hẳn Thất Sát hẳn là giấu ở một chiêu này xuống. Ta không động, Thất Sát cũng bất động."

Thay đổi liên tục đại thánh đồng tử co rút lại, sắc mặt băng lãnh, "Hào. Quả nhiên không hổ là Lâm Hoang, xem thấu ta một chiêu này hư thật biến hóa. Mà thôi, đến người ta mức này, kỹ xảo cũng đã vô dụng. Lại là ta rơi xuống tầm thường!"

Thay đổi liên tục đại thánh thờ dài một tiếng, trở tay biến hóa, một chương này còn xuống dốc đến trên người Lâm Hoang, trong chớp mắt biến hóa, lật lên, như đao, dùng sức chém giết, một cổ giết thiên, giết đất, giết người, Thất Sát, giết mình khí tức rít gào mà ra.

Cái này chính là Thất Sát, dân gian trong truyền thuyết, chỉ cần xuất hiện này khóa Tinh thần, tất nhiên có nghịch tặc khởi nghĩa vũ trang, đảo loạn thiên hạ. Cùng Tham Lang, Phá Quân nhị tinh, được xưng là giết, phá, sói! Một khi gặp nhau, sẽ để cho thiên hạ đổi chủ.

Mà Thất Sát, thì là dẫn động đầy hết thủy ngọn nguồn. Thất Sát không ra, ai dám tranh phong!

Thay đổi liên tục đại thánh một chiêu này Phong Hỏa Lang Yên, hiện Tham Lang, Phá Quân, Thất Sát ẩn mà không ra, lại là trong tay áo tàng đao hương vị, chỉ cần Lâm Hoang xuất thủ phá giải, liền ứng Thất Sát bố cục, tại đây một chương, trở thành nghịch tặc, để cho thay đổi liên tục đại thánh chiếm hết thượng phong.

Nhưng Lâm Hoang khám phá trong đó biến hóa, thay đổi liên tục đại thánh cũng chỉ có thể trở tay đao hiện, triệt để dẫn bạo giết, phá, sói uy thế, trong chớp mắt, gió tanh mưa máu, đỏ máu phiêu lỗ, Thất Sát, Phá Quân, Tham Lang, ba khóa hung sao chịu tải trăm triệu năm hung thần chỉ khí, trong chớp mắt đánh giết, bao phủ Lâm Hoang.

Lâm Hoang gật gật đầu, thế mới biết thay đổi liên tục đại thánh vì sao phải tu luyện Tinh thần này chi đạo, quả nhiên có môn của hắn nói.

Như mặt trời, Thất Sát, Tham Lang, Phá Quân như vậy Tinh thần, tồn tại hàng tỉ năm, tại mông muội thời đại, chịu tải chúng sinh ý niệm, được trao cho đủ loại ý nghĩa, trăm triệu năm tín niệm gia trì, quả thật vô pháp tưởng tượng, một khi dẫn động, mạnh mẽ vĩ đại, không dám tưởng tượng.

Huống chi thay đổi liên tục đại thánh lại cách khác lối tất, tìm được thay đổi liên tục phương pháp, có thể đầu chuyển tình di, không chế quần tinh, liền để cho Tinh thần này chi đạo toả sáng tân sinh, không kém coi bất kỳ một môn Đại Đạo.

"Hào! Người cổ đại, lấy Tinh thần vì mệnh, ta ngược lại là rất muốn biết, mạng của ta, này đầy trời quần tinh, kia một khóa có thể thừa nhận." Lâm Hoang cười lớn một tiếng, trở tay vỗ đỉnh đầu, vậy mà cuồng vọng tới cực điểm, trực tiếp linh hồn xuất khiếu, tinh thần thăm dò, muốn khống chế Tinh thần.

Thay đổi liên tục đại thánh trong nội tâm kinh hãi, thế mới biết Lâm Hoang vô địch tự tin, quả thật đã xâm nhập đến tận xương tủy, đối mặt sát chiêu của mình, lại vẫn dám thấy cái mình thích là thêm, muốn tìm tòi Tinh thần chi đạo huyền bí.

"Đáng sợ. Lâm Hoang đã có vô địch tự tin, vô địch Phong Thái. Chính là cùng hắn thực lực tương đương, cũng phải tại tín niệm của hắn phía dưới tan tác."

Nhân Đồ cùng Phổ Đà đại thánh cũng là sắc mặt biến hóa, biết nếu muốn cùng Lâm Hoang tranh phong, chẳng những muốn cùng so với vai thực lực, còn muốn có tới sánh vai vô địch tự tin.

Như vậy vô địch tự tin, là vượt xa đương đại, áp chế Vạn Cổ, tài năng dựng nên lên vô địch tự tin. Như vậy Phong Thái, Nhân Đồ cùng Phổ Đà đại thánh sống vài vạn năm, hay là bình sinh ít thấy.

Ầm ầm ầm!

Lâm Hoang tinh thần tránh thoát trói buộc, linh hồn xuất khiếu, nhìn lướt quần tinh, muốn tìm được có thể thừa nhận chính mình vận mạng Tinh thần. Trong chớp mắt, quần tinh âm đạm, Nhật Nguyệt đều muốn tránh lui.

Thay đổi liên tục đại thánh đại khẩu ho ra máu, Tinh thần chi đạo bị Lâm Hoang vô địch tín niệm sở phá, chính là mạnh mẽ tồn tại hàng tỉ năm Nhật Nguyệt Tinh thần, cũng không dám thừa nhận Lâm Hoang thiên mệnh, sợ như sợ cọp, nhao nhao thu liễm Tinh quang, để cho thay đổi liên tục đại thánh Tinh thần chi đạo tự sự đổ.

Trong nội tâm ngạc nhiên, nhún chân một cái, thừa dịp Lâm Hoang lúc này suy nghĩ viễn vông, thăm dò quần tinh, thay đổi liên tục đại thánh xoay người rời đi.

Lâm Hoang mục quang một Đê, linh hồn trở về vị trí cũ, trong lòng có chút nhàn nhạt cô đơn, trông thấy thay đổi liên tục đại thánh muốn đi, lắc đầu, vươn tay, "Nếu như tới, cần gì phải đi."

Thay đổi liên tục đại thánh ho ra một ngụm máu tươi, mở miệng nói: "Lâm Hoang. Lão đạo ta chợt nhớ tới, đi ra ngoài thời điểm, đã quên quan khí than. Ta trước trở về một chuyến, ngày khác lại đến bái phỏng."

Thay đổi liên tục đại thánh cũng mặc kệ lý do của mình có nhiều sứt sọc, hẳn tuy cũng rất bội phục Lâm Hoang mạnh mẽ thực lực, lấy nhược quán chỉ linh, lực áp quần hùng, vô địch Phong Thái. Nhưng hẳn không phải là Nhân Đồ cùng Phổ Đà đại thánh nhân vật như vậy, bị Chư Thiên vạn giới đổ kỵ, cần tìm chỗ dựa.

Hắn trời sinh tính lạnh nhạt, không để ý tới thể sự, nhân văn dã hạc, cùng Tinh thần làm bạn, lần này chẳng qua là nghĩ đến nghiệm chứng mình một chút ba ngàn năm khổ tu Tinh thần chỉ đạo tiến triển, lại là không có tính toán muốn gia nhập hoang minh.

Nhún chân một cái, thay đổi liên tục đại thánh thi triển Tinh thần bí thuật, trong chớp mắt biến ảo Tinh thần cái bóng, hẳn biết qua hôm nay, Lâm Hoang tất nhiên tại Nhân giới như mặt trời ban trưa, quyền thế cuộn cuộn, trong nội tâm hung ác, liền dứt khoát thi triển ra môn này bí thuật, muốn trực tiếp rời đi Nhân giới.

Nhờ vào tinh thần liên hệ, Di tinh đối ảnh, trong một chớp mắt kéo dài qua ức vạn dặm cự ly, trực tiếp đem chính mình Na di đến nào đó khóa bị hẳn luyện hóa Tinh thần trung đi, dù cho tại Vực Ngoại Tinh Không lang thang trăm năm, cũng tốt hơn rơi vào Lâm Hoang trong tay.

Lâm Hoang thở dài một tiếng, vươn tay, nhẹ nhàng về một cái, chặt đứt quy tắc, chặt đứt thay đổi liên tục đại thánh cùng Tinh thần liên hệ, "Thay đổi liên tục đại thánh, người đây cũng là tội gì. Ta Lâm Hoang cũng không phải sai lang hổ báo, người không cần phải sợ ta như hổ. Mà lại lưu lại, uống chén rượu mừng, ngược lại là nếu người còn muốn đi. Ta tự mình đưa người."

"Tự mình đưa ta quy thiên sao?" Thay đổi liên tục đại thánh trong nội tâm bụng báng một câu, cũng biết mình trốn không thoát, cười khổ một tiếng, "Hoang Thánh, người đây cũng là cần gì chứ? Lão đạo trong nhà của ta thật sự đã quên quan khí than."

Lâm Hoang cười mà không nói, thay đổi liên tục đại thánh cũng biết nơi này từ nào đó thực có chút sứt sọc, thở dài, người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, chỉ hy vọng Lâm Hoang có thể thực hiện lời hứa, đợi đến hôn sự chấm dứt, liền để cho hắn rời đi.

"Bên ngoài vị kia, tới lâu như vậy, không bằng đi vào cùng bọn ta ngồi mà nói suông, chẳng phải khoái chăng!" Lâm Hoang bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía kia một già một trẻ chỗ địa phương, mở miệng nói.

Ở đây chư thánh tất cả giật mình, theo Lâm Hoang ánh mắt nhìn đi, không thể tin được thậm chí có người ẩn tàng như thế sâu, vậy mà liền giấu ở bọn họ mí mắt phía dưới, vẫn còn để cho bọn họ hoàn toàn không biết gì cả.

Nhàn nhạt một câu, không có động tĩnh, chư thánh biết Lâm Hoang sẽ không bắn tên không đích, thế nhưng cẩn thận cảm giác, cũng không có phát giác được bất cứ dị thường nào, trong lúc nhất thời, cũng hoài nghi có phải hay không Lâm Hoang cảm giác sai rồi.

Lâm Hoang thở dài một tiếng, lắc đầu, "Mà thôi. Không nên ta tự mình xuất thủ, thỉnh các người xuất ra sao?"

Còn không có thanh âm, Lâm Hoang mục quang băng lãnh, bỗng nhiên xuất thủ, "Cũng thế. Liền để ta tự mình nhìn xem, người là thần thánh phương nào!"

Này một cái xuất thủ, cuối cùng có động tĩnh, một đạo cầu vòng trong chớp mắt hù dọa, lão già kia bắt lấy thiếu niên, cũng như một, khẽ quát một tiếng, "Đi!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 187: Dạ Thánh!

"Tới đều tới. Hà tất đi vội vã." Lâm Hoang ngữ khí nhàn nhạt, vươn tay, bao phủ bát hoang bốn cực, bắt nhiếp hết thảy Thì Không, tựa như Thiên La Địa Võng, làm cho không người nào vị trí có thể trốn.

Lão già kia kêu lên một tiếng khó chịu, trở tay đánh ra một chưởng, cùng Lâm Hoang đối đầu một chưởng, ngữ khí vang dội, "Hoang Thánh. Chúng ta ngộ nhập núi này, cái này rồi đi. Người cần gì phải, hùng hổ dọa người."

"Nghe lâu như vậy. Hiện tại mới nói ngộ nhập, có thể hay không chậm chút?" Lâm Hoang nở nụ cười, trở tay một trào, thừa cơ hướng về kia lão tay của già chớp tới.

Lão già kia lại là tựa như không có xương cốt đồng dạng, thủ chương co rút lại, tránh đi Lâm Hoang một trào này, xuất thủ đối với thiếu niên vỗ, "Người đi trước. Chúng ta đợi sẽ tới."

Thiếu niên cũng biết hiện tại nghìn cân treo sợi tóc, nghe lâu như vậy, Lâm Hoang mạnh mẽ vô địch, trấn áp chư thánh, quả thực là Vô Pháp Vô Thiên, không người có thể ngăn cản. Hắn lên núi lúc trước chỉ khi hiện tại hoàn toàn bị cản quét, biết Lâm Hoang uy thế, quả thật so với hắn sư tôn đều muốn đáng sợ, căn bản không phải hắn có thể với tới.

Hiện tại ngóng trông có thể đảo tảo, bằng không rơi xuống Lâm Hoang trong tay, sợ là sinh tử đều không phải do chính mình.

Trong nội tâm đối với Lâm Hoang có sợ hãi, thiếu niên này cũng như một, biết mình lưu lại, mới là sư tôn vương vãi, gật gật đầu, tiến lên trước một bước, gọn gàng, quyết định thật nhanh, trực tiếp phát động Đại Na Di thần phù, liền muốn trước tránh được kiếp nạn này lại nói.

Lâm Hoang biểu tình nhàn nhạt, bỗng nhiên đưa tay một trào, sau đó không để ý tới nữa thiếu niên kia, thân hình biến hóa, chấn lão trước mặt già.

Lão già đưa đến thiếu niên, trong nội tâm buồn lòng, thấy Lâm Hoang không có đi đuổi theo thiếu niên kia, triệt để bình ổn tinh thần, bình tĩnh tự nhiên, nhìn nhìn Lâm Hoang, "Hào. Cả ngày đánh nhau bị nhận mỗ. Lão đạo ta hôm nay là lật thuyền trong mương. Cũng thế, liền vừa vận linh giáo Hoang Thánh tuyệt học."

Lâm Hoang thần sắc lạnh lùng, đứng chấp tay, nhìn nhìn lão già, tỉ mỉ dò xét một lát, gật gật đầu, "Hào. Người hẳn là Dạ Thánh. Vô hư cùng ta nói qua, vốn tưởng rằng người sẽ không tới, không nghĩ được người vẫn phải tới."

Bị Lâm Hoang khám phá thân phận, lão già kia cũng không che giấu, gật gật đầu, cười lớn một tiếng, hào hùng ngút trời, còng xuống thân thể trong chớp mắt giãn ra khai mở, trên mặt nếp nhăn san bằng, biến thành một cái uy nghiêm trung niên nhân, thân thể lờ mờ, chìm chìm nổi nổi, dường như dưới ánh mặt trời Ánh Từ đồng dạng, hơi không chú ý, sẽ tiêu thất.

"Không sai. Ta chính là Dạ Thánh. Hoang Thánh thủ đoạn thông thiên, để cho lão đạo ta mở rộng tầm mắt." Dạ Thánh thanh âm vang dội, nhìn Lâm Hoang liếc một cái, bỗng nhiên khẽ động, tiêu thất đương trường.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, trở tay hướng về sau lưng một trào, một luồng hắc ảnh rơi vào trong tay, trong chớp mắt tiêu thất.

"Có ý tứ." Lâm Hoang nở nụ cười, Dạ Thánh này đích xác rất có ý tứ.

Nhân giới vài vạn năm, thần bí nhất đại thánh, không gì qua được Dạ Thánh này không thể nghĩ ngờ.

Cũng không biết hắn tu luyện cái gì nói, hành sự bí hiểm, khó lòng phòng bị, tung hoành Nhân giới vạn năm, gặp qua Dạ Thánh bộ mặt thật người, bất quá năm ngón tay số lượng, có thể nghĩ hắn thần bí.

Ngày đó, vô hư trở về, báo cho Lâm Hoang nói Dạ Thánh không muốn đến đây, mà hắn cũng khó có thể nắm chắc tung tích của Dạ Thánh, cũng đã để cho Lâm Hoang đối với Dạ Thánh này hết sức cảm thấy hứng thú, hôm nay vừa thấy, quả nhiên danh bất hư truyền.

Chỉ tốt ở bề ngoài, dường như ẩn nấp ở Ánh Từ này bên trong, nhưng Lâm Hoang biết đây tuyệt đối không phải là sự thật, bằng không cũng sẽ không gọi Dạ Thánh, nên gọi ảnh thánh.

"Hoang Thánh, người ngao thị Vạn Cổ, thực lực kinh thiên. Lão đạo ta tự nghĩ không phải là đối thủ của người, bất quá lão đạo vạn năm khổ tu, khoe khoang đối với này ẩn nấp chi đạo vẫn có vài phần tâm đắc. Như vậy được rồi mười hơi thở trong đó, Hoang Thánh nếu không thể tìm ra ta tung tích, liền thả ta rồi đi, tốt chứ?" Dạ Thánh thanh âm từ bốn phương tám hướng truyền đến, trong lời nói, đối với chính mình ẩn nấp phương pháp, cực kỳ tự tin.

Lâm Hoang gật gật đầu,

"Hào. Liền theo người nói là được."

"Hào. Hoang Thánh, quả nhiên thống khoái." Dạ Thánh cười lớn một tiếng, trong nội tâm sửa đổi, "Như vậy hiện tại liền bắt đầu. Đây là đệ nhất hơi thở."

Một hơi đã qua, Lâm Hoang đứng chấp tay, đứng thẳng đương trường, không hề động làm.

Dạ Thánh đoán không cho phép thủ đoạn của Lâm Hoang, cũng không dám nói nhiều, thân ảnh giấu kín, không biết ẩn nấp ở nơi nào.

Thời gian lặng lẽ trôi qua, mười hơi thở thời gian, cũng bất quá trong nháy mắt mười lần, đảo mắt liền qua sáu hơi thở.

Phổ Đà đại thánh đám người nhìn không chuyển mắt, lặng lẽ nhìn nhìn lần này khác loại độ sức, cảm giác khuếch tán, muốn tìm được Dạ Thánh giấu kín chỗ.

Nhưng cảm giác những nơi đi qua, bốn phía đầu tung tích của Dạ Thánh, bất kể là hô hấp, tim đập, khí tức, thậm chí bất kỳ một chút dị thường, cũng không có phát hiện.

Dạ Thánh này ẩn nấp chỉ đạo, đã Đăng Phong Tạo Cực, vượt qua thế nhân tưởng tượng, làm thật không hổ là thần bí nhất đại thánh.

"Hoang Thánh, thứ sáu hơi thở."

Dạ Thánh thanh âm bỗng nhiên vang lên, bao phủ thiên địa, từ bốn phương tám hướng truyền đến.

Lâm Hoang bỗng nhiên khẽ động, hắt lên tay, thân hình như điện, trong chớp mắt xé rách hư không, ngón tay một trào, giật xuống nửa mảnh góc áo.

Phổ Đà đại thánh đám người tất cả giật mình, không thể tin được, bởi vì Lâm Hoang chụp vào kia cái địa phương, cách bọn họ không đủ ba thước xa, chân chân chính chính ngay tại bọn họ mí mắt phía dưới, mà Phổ Đà đại thánh đám người vậy mà không có một cái phát hiện, nếu như không phải là Lâm Hoang đột nhiên xuất thủ, lấy xuống nửa mảnh góc áo, sợ là Phổ Đà đại thánh đám người đến chết cũng không thể phát hiện tung tích của Dạ Thánh.

So với việc Phổ Đà đại thánh đám người, Dạ Thánh mới thật sự là lòng còn sợ hãi, hắn không biết Lâm Hoang đến cùng từ nơi nào phát hiện hắn sơ hở, vừa rồi quả thực là mạo hiểm tới cực điểm, chỉ kém một chút chút như vậy, hắn đã bị Lâm Hoang bắt lấy.

Lòng còn sợ hãi, Dạ Thánh nhiều lần tự hỏi chính mình lộ ra sơ hở, không dám ở nói chuyện, áp lực tìm đập, lẳng lặng chờ đợi cuối cùng mấy hơi đi qua.

Thứ bảy hơi thở đi qua, Lâm Hoang vứt bỏ trong tay nửa mảnh góc áo, đứng ở chỗ cũ, không hề động làm.

Đệ bát hơi thở đi qua, Lâm Hoang thậm chí dứt khoát nhắm mắt lại, đứng chấp tay, tựa hồ đang tìm tìm tung tích của Dạ Thánh.

Đến thứ 9 hơi thở, Lâm Hoang vẫn không có bất kỳ động tác, Dạ Thánh mừng rỡ trong lòng, biết mình quả nhiên đã đoán đúng, vừa rồi chính mình sơ hở, chính là không nên lên tiếng, để cho Lâm Hoang tìm được dấu vết để lại.

Chỉ cần mình trầm mặc, dù cho Lâm Hoang thủ đoạn kinh người, thực lực kinh thiên, lực áp quần hùng, lại cũng không làm gì được.

Này tuy không tính là chứng minh quyết đấu, nhưng dù gì cũng tính thắng một hồi, dù cho không có khả năng dao động Lâm Hoang vị trí minh chủ, nhưng mình chỉ cần thuận lợi rồi đi, chuyện này truyền đi, cũng có thể làm cho mình uy danh lan xa, ý nào đó trên cùng Lâm Hoang địa vị ngang nhau, về sau nếu có cơ hội, chưa từng không thể nhập chủ hoang minh.

"Có ý tứ." Lâm Hoang đột nhiên từ lời nói một tiếng, đột nhiên mở mắt ra.

Mắt sáng ngời, phảng phất có thể xuyên qua nhân tâm, Dạ Thánh trong nội tâm nhảy dựng, gần như cho rằng Lâm Hoang đã phát hiện hắn, nhưng rất nhanh liền biết đây chỉ là ảo giác, Lâm Hoang cũng không có phát hiện hắn, mà lập tức, chính là thứ mười hơi thở.

Dạ Thánh cơ hồ là bóp thời gian, chỉ chờ thứ mười hơi thở đến nơi thời điểm, thắng được trận này khác loại thi đấu, nhưng ở nơi này cuối cùng một hơi mắt thấy muốn hoàn tất thời điểm, Dạ Thánh đột nhiên cảm giác được trước mắt tối sầm, toàn bộ thế giới trong chớp mắt trở nên một mảnh đen kịt, che đậy Nhật Nguyệt Tinh thần, hóa ban ngày tại Hắc Dạ, toàn bộ thế giới trong chớp mắt, tiến nhập Vĩnh Dạ, không có nửa điểm Quang Minh tồn tại.

"Không tốt!"

Dạ Thánh kinh hô một tiếng, không biết mình đâu lộ ra chân tướng, nhưng biết Lâm Hoang đã tìm được chính xác biện pháp, dù cho tại cuối cùng một hơi, thân thể khẽ động, Dạ Thánh liền muốn lập tức đào tẩu, đáng tiếc, chậm một bước.

Lâm Hoang một tay không biết lúc nào đã xuất hiện ở Dạ Thánh sau lưng, dùng sức một trào, nói ở Dạ Thánh cái cổ.

"Thứ mười hơi thở. . . Đến."

Cuối cùng hai chữ yếu không thể nghe thấy, Dạ Thánh cười khổ một tiếng, biết trận này là mình thua.

"Hào. Hoang Thánh, ngươi thắng." Dạ Thánh hít sâu một hơi, ngược lại dứt khoát, sáng khoái nhận thua.

Lâm Hoang buông tay ra, nhìn nhìn Dạ Thánh, gật gật đầu, "Có ý tứ. Ngươi tu luyện dĩ nhiên là Hắc Âm chi đạo. Lại là thiếu chút nữa bị ngươi phong hào lừa gạt rồi."

Dạ Thánh cười khổ một tiếng, "Hoang Thánh khen trật rồi. Như cũ vẫn là chạy không thoát Pháp của ngươi mắt."

Lâm Hoang gật gật đầu, "Vậy là tự nhiên. Bất quá, cũng chính là ta. Thay đổi những người khác, chính là biết ngươi sơ hở ở nơi nào, nhưng cũng không có kia cái lực lượng có thể bài trừ Đạo Hành của ngươi."

Lâm Hoang nói chính là lời nói thật, Dạ Thánh tu luyện là Hắc Âm chi đạo, cũng là Thái Âm Đại Đạo một loại biểu hiện, đáng sợ chính là Dạ Thánh đối với Hắc Âm chi đạo tu luyện đã Đăng Phong Tạo Cực, tu luyện tới như hình với bóng tình trạng, gần như trở thành một loại lĩnh vực quy tắc, cùng thiên địa hoàn mỹ phù hợp.

Muốn biết rõ chính là dưới ánh mặt trời, cũng có Hắc Âm chỗ. Mà Dạ Thánh ẩn nấp chỉ đạo, chính là dưới ánh mặt trời Hắc Âm, bản thân hắn chính là Hắc Âm, có thể hành tẩu dưới ánh mặt trời Hắc Âm.

Trừ phi như Lâm Hoang như vậy Lục Đạo đồng tu, đối với Thái Âm, thái dương hai đạo đều có đọc lướt qua, biết được Quang Minh cùng Hắc Âm chuyển hóa, cái gọi là âm cực sinh mặt trời, điện cực dương sinh âm, Quang Minh chỗ sâu trong chính là Hắc Âm, Hắc Âm lướt qua tất có Quang Minh.

Bằng không chính là có tám ngày bốn sự, cũng không có khả năng sống sờ sờ phá Dạ Thánh nói, đưa hấn tìm ra. Bởi vì Dạ Thánh không phải là ẩn tàng trong bóng đêm, mà là ẩn nấp ở Quang Minh bên trong.

Quang Minh chỗ sâu trong chính là Hắc Âm, Dạ Thánh hiển nhiên đã hiểu rõ điểm này, cho nên qua nhiều năm như vậy, rất tốt có người có thể đủ biết Dạ Thánh bộ mặt thật, bởi vì hấn liền ẩn nấp ở nơi tùy ý có thể thấy Quang Minh bên trong.

Dạ Thánh hít sâu một hơi, mặc dù thua một hồi, nhưng hấn vẫn bỗng nhiên nở nụ cười, "Không sao. Ta liền lưu lại lấy uống chén rượu mừng, chỉ là đáng tiếc ta đệ tử kia, không có phúc khí."

Lời nói trong đó, có chút dương dương đắc ý, quả thật hấn là bị Lâm Hoang tìm đến, nhưng như cũ để cho thiếu niên thành công trốn ra Lâm Hoang chương không, Đại Na Di phù phát động, chính là Lâm Hoang có thông thiên thủ đoạn, hiện tại cũng không có khả năng đem Dạ Thánh đệ tử tìm ra.

Thời điểm này, thiếu niên kia sớm phát động Đại Na Di thần phù, trong chớp mắt ức vạn dặm, cảm thấy đã trốn thoát, nhẹ nhàng thở ra, một bên dò xét hoàn cảnh chung quanh, vừa có chút lo lắng Dạ Thánh, "Ta cuối cùng tính trốn ra được, không biết sư tôn có thể hay không trốn ra."

"Bất quá nơi này là chỗ nào? Không phải là hấn là Hồi động phủ sao? Như thế nào đến nơi này sao cái địa phương, hí! Nhân giới khi nào nhiều như vậy năm tòa thẳng vào tầng mây đại sơn, ta vậy mà chưa từng nghe qua."

Thiếu niên có chút lo sợ bất an, nhưng lo lắng lấy có lẽ là bởi vì Lâm Hoang xuất thủ quá nhiều, cho nên trệch hướng động phủ, trong lúc nhất thời cũng không có suy nghĩ nhiều, tí mỉ đánh giá xuất hiện ở trước mặt năm tòa đại sơn.

"Ha ha!"

Lâm Hoang cười mà không nói, mà Phổ Đà đại thánh đám người lại là nhìn không được cười ha ha.

"Ha ha. Dạ Thánh, ngươi vẫn không rõ sao? Từ đầu đến giờ, các ngươi thầy trò hai cái liền một mực ở mình chủ bàn tay, chưa từng chạy ra một bước."

Dạ Thánh cả kinh, không dám tin, quay đầu nhìn lại, nhất thời phát hiện đệ tử của mình đầu óc choáng váng rơi xuống mặt đất, nhất thời sắc mặt âm trầm, "Chương Trung Thần Quốc. Hoang Thánh, lão đạo ta thụ giáo."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đệ Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 188: Chư thánh đồ!

"Sư tôn." Thiếu niên còn không có phục hồi tinh thần lại, không rõ chuyện gì xảy ra. Thấy được Dạ Thánh, lại thấy được Lâm Hoang, trong nội tâm kinh hãi gần chết, không dám tin, "Ta không phải mới vừa đã chạy đi sao? Như thế nào còn ở nơi này? Ta còn thấy được năm tòa thẳng vào tầng mây sơn phong..."

"Đồ ngu. Còn không ngừng miệng." Dạ Thánh có chút xấu hổ, quát lớn.

"Không sao." Lâm Hoang vẫy vẫy tay, nhìn nhìn thiếu niên kia, gật gật đầu, "Không sai. Thần quang nội liễm, đã đi đến đường ngay, tương lai không thể lường được. Ngươi cùng Thiên Cương đều là người trẻ tuổi, mấy ngày nay có thể giúp nhau lĩnh giáo, chắc chắn thu hoạch."

Thiếu niên khúm núm gật đầu, lại nói tiếp, hấn cũng là tuổi trẻ khinh cuồng, người của Vô Pháp Vô Thiên vật, đáng tiếc kiến thức thủ đoạn của Lâm Hoang, lập tức biết Lâm Hoang chính là này thiên địa đang lúc đáng sợ nhất yêu nghiệt, tuy từ niên kỷ nhìn lại, Lâm Hoang cùng hấn cũng coi là cùng thế hệ trung người.

Nhưng bàn về thực lực, chính là hấn sư tôn Dạ Thánh cũng là thúc ngựa không kịp. Đạt giả vi sư, lấy Lâm Hoang giờ này khắc này tu vi, địa vị, chính là lại như thế nào thiên tư hơn người thiếu niên thiên tài, trước mặt Lâm Hoang cũng chỉ có chấp vãn bối lễ.

Những cái kia tự cho là đúng, cho rằng có thể khiêu chiến Lâm Hoang cái gọi là thiên tài, tất cả đều là không có kiến thức qua Lâm Hoang chân chính thủ đoạn, quả thực là ếch ngồi đáy giếng, ếch ngồi đáy giếng, tự cao tự đại.

Có lẽ tại Lâm Hoang trong nội tâm, đối với những thứ này người, cũng chỉ là nhìn không được cười lên, lơ đãng a.

Thiếu niên trong nội tâm nghĩ đến, nhu thuận đứng thẳng sau lưng Dạ Thánh, biết loại trường hợp này, không có hẳn nói chuyện địa phương.

"Minh chủ. Hôm nay thiên hạ quần hùng tụ tập dưới một mái nhà, ta hoang minh hưng thịnh ở trong tầm tay." Một tiếng sang sảng cười to, vô hư giắt chặn tại chỗ đã đi tới.

Hôm nay tràng diện này, tuy chỉ có Lâm Hoang một người ra mặt, thế nhưng vô hư, Tam Thánh Mẫu, Thiên Công đại thánh bốn người đang âm thầm quan sát, không có khả năng thật sự để cho Lâm Hoang một người đối mặt thiên hạ quần hùng.

Lúc này nhìn thấy hết thấy đều kết thúc, Lâm Hoang lấy bả chủ xu thế, để cho quần hùng bó tay, vô hư đám người liền lập tức đi ra, từng người lôi kéo quen biết đại thánh thân thiện vài câu, để cho bầu không khí hòa hoãn lên.

Lâm Hoang gật gật đầu, khoe miệng khó được hiện lên một vòng tiểu dung, "Có chư vị tương trợ, ta hoang minh, muôn đời cơ nghiệp định vậy!"

Chính là cực kỳ không muốn gia nhập hoang minh thay đổi liên tục đại thánh, Dạ Thánh hai người, nghe được Lâm Hoang lời ấy, nhìn nhìn ở đây quần hùng, cũng không khỏi âm thầm gật đầu, biết theo như lời Lâm Hoang không sai.

Có lẽ hoang minh cao đoan thực lực còn chưa đủ để, nhưng nhìn xem ở đây đại thánh.

Vô hư, không cần phải nói, đã bước ra bước thứ ba, tuy không thể thỏa thích xuất thủ, nhưng là đủ để trấn áp khí vận.

Tam Thánh Mẫu, thần bìa phía trên đều là tiếng tăm lừng lẫy, tuy buông tha cho con đường, tu vi không được tiến thêm, nhưng có một bộ liên thủ tuyệt học, chân thật chiến lực, không kém cỏi bất kỳ một cái nào bước thứ hai đình phong đại thánh.

Ngoài ra, Thiên Công đại thánh, Kỳ Lân đại thánh, trăm hoa đại thánh, Ly Hỏa đại thánh, này bốn tôn đại thánh tuy không thể tại bước thứ hai đại thánh trung xưng hùng, nhưng mỗi một vị đều đủ để cùng Băng Phong Kiếm Thánh sánh vai.

Sau đó liền mới gia nhập Nhân Đồ cùng Phổ Đà đại thánh, hai vị này hung danh vang dội, bước thứ hai trung khó gặp gỡ địch thủ, ở đây bên trong, có lẽ vẹn vẹn chỉ ở Lâm Hoang cùng vô hư, không thể khinh thường.

Ngoài ra cửu bút Họa Thánh mặc dù không có mở miệng, nhưng hẳn là Tam Thánh Mẫu sư thúc, quan hệ họ hàng mang cổ, tự nhiên không có khả năng thật sự thoát ly hoang minh, thực lực hẳn là cùng Nhân Đồ tương đối.

Mà càng trọng yếu hơn là Lâm Hoang, từ xưa đến nay đệ nhất thiên tài, tọa trấn trung khu, ngao thị Vạn Cổ, có lẽ tại những cái kia bước thứ ba đại năng trong mắt, toàn bộ hoang minh cái khác đại thánh đô không đủ gây sợ, nhưng ai cũng không dám khinh thường Lâm Hoang, không riêng gì Lâm Hoang thực lực bây giờ, đáng sợ hơn chính là Lâm Hoang về sau thực lực.

Chư Thiên vạn giới còn không thể biết,

Nhưng ít ra Nhân giới hiện tại đã có chung nhận thức, chỉ cần Lâm Hoang bắt từ, nhất định sẽ Chủ Tể một cái thời đại.

Nghĩ tới đây, thay đổi liên tục đại thánh cùng Dạ Thánh liếc nhau, trong nội tâm bỗng nhiên có chút dao động, cảm thấy gia nhập hoang minh có lẽ thật sự là một cái lựa chọn tốt.

Từ xưa đến nay, có thể thành tựu Thần vị không người nào không phải nắm quyền, dưới trướng Mãnh Sĩ như mây, trí sĩ như mưa. Tuy dù cho tu luyện đến bọn họ tình trạng như vậy, đối với thành tựu Thần vị như cũ đang sờ tác, nhưng tất cả mọi người kỳ thật trong nội tâm đều có một cái cộng đồng ý niệm trong đầu, đó chính là thành thần, tất nhiên cần không thể tưởng tượng tài nguyên.

Bằng không từ xưa đến nay, cũng sẽ không có như vậy người hứng thú với khai sáng đạo tràng, bồi dưỡng thế lực.

Độc lai độc vãng còn có thể thành tựu thần linh nhân vật, từ xưa đến nay cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay, chính là cái kia để cho người nói chuyện say sưa Kiếm Thần, một mình cây kiếm, ngao thị Chư Thiên vạn giới. Nhưng lại có mấy người biết, Kiếm Thần bản thân chính là này thiên địa sơ khai thời điểm một luồng sắc bén chí khí, uẩn nuôi dưỡng trăm triệu năm mà sinh Tiên Thiên thần linh.

Nói càng minh bạch một ít, con đường tu luyện, vốn chính là nghịch thiên hành sự, cùng thiên địa tranh giành, cùng người khác sinh tranh giành, nếu là tranh giành, làm minh bạch một câu song quyền nan địch tứ thủ.

Càng trắng ra một ít, người tu luyện cần thiên tài địa bảo, có người giúp người thu thập, chung quy so với người khắp thế giới tìm kiếm phải nhanh hơn vô số a. Có chút thời điểm, nhanh lên một đường, có lẽ liền quyết định vận mệnh.

Bất kể là Phổ Đà đại thánh, Nhân Đồ, hay là Tam Thánh Mẫu, Thiên Công đại thánh, thậm chí thay đổi liên tục đại thánh đám người bọn họ không phải không minh bạch đạo lý này, mà là trước kia thập đại thánh địa căn bản cũng không nguyện ý tiếp nhận bọn họ. Rốt cuộc tài nguyên chỉ có nhiều như vậy, phân cho những tán tu này, chính bọn họ liền không đủ dùng.

Cho nên từ trước tán tu, không phải minh nguyện ý trở thành tán tu, mà là không có thực lực đánh vỡ lũng đoạn, bắt buộc dĩ mới chỉ có thể trở thành tán tu, hoặc là nhân văn đã hạc như thay đổi liên tục đại thánh, Dạ Thánh đám người, hoặc là hung thần ác sát như Phổ Đà đại thánh, Nhân Đồ như vậy.

Hiện tại hoang minh đại môn rộng mở, muốn một lần nữa phân chia bố cục, cũng khó trách vô hư, Thiên Công đám người chen chúc đến đây, chính là

thay đổi liên tục đại thánh cùng Dạ Thánh trong nội tâm cũng rõ ràng, chính mình hai người hiện tại sợ dĩ còn không nguyện ý gia nhập hoang minh, chẳng qua là không muốn đánh phải Lâm Hoang, nhưng trong lòng hai người đều minh bạch, muốn tiến thêm một bước, tất nhiên là cần một cái ổn định thế lực, vì bọn họ đặt móng.

Cho nên hai người trầm mặc không nói lời nào, nhưng nội tâm đều rõ ràng, chính mình cuối cùng sợ là còn có thể lựa chọn gia nhập hoang minh. Không là cái khác, chỉ vì sinh thời, có thể thấy được thành thần ngày.

Lâm Hoang mục quang nhàn nhạt, thần sắc lạnh lùng, xem thấu thay đổi liên tục đại thánh cùng trong lòng Dạ Thánh biến hóa, cũng không nói ra, nhìn về phía cửu bút Họa Thánh, "Vừa vặn. Hôm nay mọi người tụ tập dưới một mái nhà, Vạn Cổ khó gặp. Cửu bút Họa Thánh. Người liền họa một bức chư thánh đồ, tốt chứ?"

"Không sai. Không sai. Đã sớm nghe nói cửu bút Họa Thánh người đồ xanh chỉ đạo Đăng Phong Tạo Cực, không biết chúng ta hôm nay còn có vinh hạnh?" Vô hư vỗ tay cười nói.

Cửu bút Họa Thánh nở nụ cười, thật sâu nhìn Lâm Hoang liếc một cái, "Minh chủ có lệnh, không thể không nghe."

"Hảo. Vậy cũng là Vạn Cổ lưu danh cơ hội. Ai cũng chớ giành với ta." Ly Hòa đại thánh cười lớn một tiếng, dưới chân nhanh chóng, đứng ở Lâm Hoang bên tay phải, thân thể lui một bước, nổi bật Lâm Hoang địa vị.

Chư thánh lắc đầu, khám phá Ly Hòa đại thánh tiểu tâm tư. Nói là chư thánh đồ, nhưng nhất định là lấy Lâm Hoang vì tôn, ai có thể đứng ở Lâm Hoang trợ thủ đắc lực, ý nào đó mà nói, coi như là Lâm Hoang phụ tá đắc lực, tuy không có nghĩa là chân thực tình huống, nhưng Ly Hòa đại thánh không thể nghi ngờ chiếm cái môn lợi nhỏ.

Nhưng này đều không ảnh hưởng toàn cục, chư thánh ai cũng sẽ không cùng hắn so đo, cười nhìn nhìn vô hư đại thánh. Nhân giới tôn trái, trái vì quý. Tay trái của Lâm Hoang vì, vô hư đại thánh việc đáng làm thì phải làm, ở đây chư thánh ai cũng không dám cùng hắn tranh giành.

Vô hư cười cười, cũng không khiêm nhượng, đứng ở Lâm Hoang bên tay trái, đồng dạng nghiêng người một bước, hiện ra Lâm Hoang tôn quý.

Còn lại chư thánh nhất nhất đi đến Lâm Hoang sau lưng, thay đổi liên tục đại thánh cùng Dạ Thánh do dự một chút, đang lo lắng có muốn hay không gia nhập, liền thấy Lâm Hoang đối với bọn họ vẫy tay, "Các người cũng tới."

Thay đổi liên tục đại thánh cùng Dạ Thánh liếc nhau, biết đây là Lâm Hoang cho bậc thang, lập tức cười cười, gật gật đầu, "Minh chủ đối với thỉnh, nào dám không tòng mệnh!"

Nói qua, hai người cũng đi đến Lâm Hoang sau lưng.

Cửu bút Họa Thánh hít sâu một hơi, đột nhiên cảm giác được cầm bút tay có chút run rẩy, tụ tập dưới một mái nhà, nhiều như vậy đại thánh tụ tập dưới một mái nhà, đúng như Ly Hòa đại thánh theo như lời, cái này chính là Vạn Cổ lưu danh cơ hội.

Này bức chư thánh đồ chỉ cần làm ra, về sau tất nhiên sẽ là thiên cổ thất truyền, như Lâm Hoang thật sự có thành thần ngày ấy, này bức đồ lại càng là không biết hội giá trị bao nhiêu.

Định ra tâm thần, cửu bút Họa Thánh trùng điệp viết, một bút phác họa, đem chư thánh hình dáng phác họa ra, sau đó nhất cổ tác khí, liên tục huy bút tám lần, toàn bộ chư thánh đồ sôi nổi Chỉ thượng, chỉ kém tọa trấn trung khu, thống lĩnh chư thánh Lâm Hoang.

Cửu bút Họa Thánh chậm chậm rơi không dưới cuối cùng một bút, ti mỉ đánh giá Lâm Hoang hình thái, bỗng nhiên nhãn tình sáng lên, đột nhiên rơi xuống cuối cùng một bút.

Răng rắc một tiếng! Bút đoạn họa thành, cửu bút Họa Thánh đại khẩu ho ra máu, lui lại ba bước. Ầm ầm ầm! Bỗng nhiên trong đó, Lôi Vũ đại tác, chư thánh tất cả giật mình, biết đây là bút rơi bệnh kinh phong mưa, hiển nhiên cửu bút Họa Thánh vẽ lên một bức tuyệt thế hảo họa.

Lâm Hoang dương tay chỉ, vân thu mưa nghỉ, đánh ra một đạo thần quang, rơi vào cửu bút trên người Họa Thánh, trong chớp mắt để cho hắn khí huyết phục hồi, thương thế đạt được giảm bớt.

Cửu bút Họa Thánh khó nén hưng phấn, cầm lấy bức họa cuộn tròn, đi về hướng Lâm Hoang, "Minh chủ, lão đạo bất tài, cuối cùng không để cho minh chủ thất vọng."

Lâm Hoang gật gật đầu, mở ra bức họa cuộn tròn, ý bảo chư thánh cùng nhau thưởng thức.

"Không sai. Không sai." Chư thánh liên tục gật đầu, "Đem chúng ta thần vận đều vẽ lên xuất ra, cửu bút Họa Thánh danh tiếng quả nhiên danh bất hư truyền."

"Đáng tiếc, không có đem minh chủ kia vô địch Phong Thái miêu tả." Kỳ Lân đại thánh thờ dãi một tiếng nói.

Còn lại chư thánh cũng là liên tục gật đầu, nếu như nói này bức họa không nên thiếu chút nữa cái gì, chính là không thể đem Lâm Hoang kia vô địch Phong Thái miêu tả, làm cho người ta tiếc nuối.

Cửu bút Họa Thánh cười khỏ một tiếng, "Không phải là không muốn, mà là không thể. Minh chủ vô địch Phong Thái, ta mặc kệ hắn là ai, chính là ta kia

sư huynh trọng sinh, sợ là cũng khó có thể miêu tả một ít."

Chư thánh nhao nhao gật đầu, cảm thấy cửu bút Họa Thánh nói có lý.

Lâm Hoang lắc đầu, biết bọn họ là tại lấy lòng chính mình, cũng không nhiều lời, bỗng nhiên phun ra một ngụm bạch khí, rơi vào bức họa cuộn tròn trung trên người Lâm Hoang, trong chớp mắt kia họa trung Lâm Hoang thuận tiện như sống lại đồng dạng, thần hình có đủ, nhìn quanh trong đó, nghiêm nghị chỉ uy, một cỗ vô địch tự tin sôi nổi mặt giấy, sau lưng chư thánh nhất thời đều trở nên ảm đạm.

"Các ngươi cũng đừng keo kiệt, thi triển thủ đoạn. Đây bức họa, đến lúc sau, ta mượn hoa hiến người, vừa vận tặng cho ta đệ tử kia." Lâm Hoang vừa cười vừa nói.

Cái khác chư thánh tự nhiên gật đầu, nhao nhao niệm phong bảo tồn một đạo khí tức đang về cuốn, thậm chí có người không tiếc giả lớn phân ra một tia ý niệm. Bất quá là một lát công phu, này bức chư thánh đồ liền từ một cuốn họa, biến thành này thiên địa đang lúc đều cực kỳ đáng sợ đại sát khí. Niệm phong bảo tồn chư thánh tuyệt học, ý niệm, vẽ ra quỷ thần kinh sợ, ai dám tranh phong.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 189: Đông Nguyệt Sơ 7

Đông Nguyệt Sơ Thắt, cát!

Thích hợp kết hôn, thích hợp thăng quan, thích hợp ra ngoài.

Ngày hôm nay, toàn bộ Nhân giới có lẽ có rất nhiều người hữu tình vui mừng kết lương duyên, nhưng Nguyên Thiên Cương cùng tại Tiểu Manh, không thể nghĩ ngờ đây là trong một ngày, tới dẫn người nhìn chăm chú một đôi.

Hoang minh đại thủ bút mua toàn bộ Nhân giới tất cả hình ảnh đại đồng thời đoạn hình ảnh, bên ngoài quảng cáo, thậm chí ở trong Mộng Thần Giới cũng có chuyển động tin tức dâng, chớ nói chi là toàn bộ Nhân giới tất cả báo trang đầu đầu đề, tất cả đều là Nguyên Thiên Cương cùng tại Tiểu Manh trên diện rộng tượng bán thân.

Lâm Hoang nói lớn hơn xử lý đặc biệt xử lý, kia toàn bộ hoang minh, toàn bộ Nhân giới liền không người dám khinh thường Nguyên Thiên Cương cùng tại Tiểu Manh hôn sự, thậm chí Chư Thiên vạn giới bên trong, cũng có rất nhiều văn minh khai hóa, mở ra hình ảnh đại Đại Thế Giới, cũng ở trọng yếu nhất tin tức phát ra, truyền bá xảy ra chuyện này tình.

Chính là tôn giáo chí thượng được xưng thần linh chi âm Thiên Nhân giới hình ảnh đại cũng lần đầu tiên chọc vào truyền bá Nguyên Thiên Cương cùng tại Tiểu Manh hôn sự, dùng rất nhiều người nói, Đông Nguyệt Sơ Thắt hôm nay tin tức, đã bị Nguyên Thiên Cương cùng tại Tiểu Manh nhận thầu.

"Các vị người xem. Nơi này là hoang minh hình ảnh đại. Ta hiện tại liền đứng ở hoang minh tổng bộ, Vãn Long sơn. Qua một tháng nữa, chuẩn bị chịu nhìn chăm chú Nguyên Thiên Cương cùng tại Tiểu Manh hôn lễ liền muốn ở chỗ này cử hành."

Giờ khắc này, mặc kệ Nhân giới cái nào hình ảnh đại, đều tại trực tiếp đồng dạng hình ảnh.

Ngày xưa làm cho người ta thích mỹ lệ người chủ trì đã sớm không ai quan tâm, tất cả mọi người thân dài cái cổ, muốn nhìn xem này được xưng sử thượng thịnh đại nhất hôn lễ sắp sửa như thế nào cử hành.

"Vậy Nguyên Thiên Cương là ai? Khắp nơi đều là hân tin tức, như thế nào trước kia không sao cả nghe qua?" Đang tại xem hôn lễ trực tiếp nhân trung, có thật nhiều người đều có được đồng dạng nghi vấn.

"Nguyên Thiên Cương có lẽ mọi người còn không phải đặc biệt quen thuộc. Trước mắt hân là hoang minh cấp cao nhất chấp hành quan, cũng là hoang minh chủ Hoang Thánh đại nhân duy nhất đệ tử thân truyền. Mà tại Tiểu Manh, thì là Bồ Thiên Các đương đại truyền nhân, hai người vừa thấy đã yêu. . . . Trời ạ, ta nhìn thấy gì. Là Chung Nam đạo tràng Băng Phong Kiếm Thánh, đây là cho tới bây giờ, cái thứ nhất đến đây tham gia hôn lễ đại thánh."

Hình ảnh chuyển tới trên người Băng Phong Kiếm Thánh, không chỉ là Băng Phong Kiếm Thánh, còn có Liệt Hỏa Thánh Giả, Hỏa Liệt Thánh Giả, Chung Nam đạo tràng gần như có thể nói là dốc toàn bộ lực lượng.

Băng Phong Kiếm Thánh mục quang băng lãnh, lạnh lùng mắt nhìn chủ kia bất người, cười lớn một tiếng, sau đó nhanh chóng quay đầu, giẫm chặn tại chỗ

đi vào Ván Long sơn.

Nếu như nói Nhân giới bên trong không muốn nhất người tới, Băng Phong Kiếm Thánh tất nhiên là trong đó một vị, thế nhưng hắn biết hắn không thể không, bởi vì đây là lời mời của Lâm Hoang. Liền là đơn giản như thế, bây giờ Nhân giới, có lẽ còn có người dám cự tuyệt lời mời của Lâm Hoang. Nhưng tuyệt đối không bao gồm hắn.

Lời mời của Lâm Hoang hàm có hai phần, nhất phần là sớm nhất đối với Nhân giới chư đại tán tu muốn mời, một phần khác thì là mười ngày trước, Lâm Hoang thu phục chư thánh, chia tất cả đại thánh lời mời của Địa hàm.

"Mấy năm gần đây một mực có lời đồn, nói hoang minh cùng Chung Nam đạo trảng bất hòa, nhưng hiện tại Băng Phong Kiếm Thánh, Liệt Hỏa Thánh Giả, Hỏa Liệt Thánh Giả đi ra chỗ ngôi Hoang Thánh đệ tử hôn lễ, đủ để cho loại này lời đồn tự sụp đổ. Ta có chút kích động, không biết để cho đợi chút nữa còn có thể nhìn thấy nào đại nhân vật."

Mỹ lệ nữ nhân vật chính bắt người có chút kích động, hâm mộ. Một nữ nhân cả đời có thể có một lần như vậy hôn lễ, quả nhiên là chết cũng không tiếc.

"Lại có người đến. Để cho chúng ta xem hắn là ai! A! Là Hoàng Long đại thánh, còn có Ngọc Linh Lung. Thật sự là Ngọc Linh Lung, Nàng là thần tượng của ta. Tam Hoàng các trên một đời thiên phú tới cường đệ tử, hiện tại rất nhiều người trẻ tuổi có lẽ chưa từng nghe qua tên của nàng, thế nhưng toàn dân nữ thần Hứa Khuynh Thành mới xuất đạo thời điểm, liền bị vinh dự là Ngọc Linh Lung người nối nghiệp."

Mỹ lệ nữ nhân vật chính bắt người có chút nói năng lộn xộn, tuy đã sớm biết trận này hôn lễ,

Tất nhiên sẽ có thật nhiều đại nhân vật, thậm chí nhân vật trong truyền thuyết dự họp, thế nhưng tận mắt chứng kiến lần lượt đại thánh, còn có chính mình thích nhất thần tượng xuất hiện, nữ nhân vật chính bắt người hay là nhện không được có chút kích động.

Ngọc Linh Lung nhẹ nhàng vuốt ve bên tai tóc rối bời, quyến rũ nhiều vẻ, nàng gần nhất vừa mới đã vượt qua thiên kiếp, thành tựu Á Thánh chi vị, vừa ra quan, liền bị sư tôn Hoàng Long đại thánh mang đến tham gia trận này hôn lễ.

Nga Mi nhẹ chau lại, Ngọc Linh Lung thấp giọng nói: "Sư tôn. Lâm Hoang này không khỏi quá mức khoe khoang, bất quá là đệ tử của hắn kết hôn, khiến cho mọi người đều biết thì cũng thôi, như thế nào còn tìm tới hình ảnh đài trực tiếp hình ảnh, không khỏi có chút hơi quá đáng."

Hoàng Long đại thánh nhìn Ngọc Linh Lung liếc một cái, mang trên mặt mỉm cười, đối với hình ảnh gật gật đầu, xoay người, mới đối với Ngọc Linh Lung nói: "Đây là Lâm Hoang chỗ đáng sợ. Hắn là chân chính Đại Tán sinh, đối với thời đại này thấy rõ ràng. Hắn chỉ so với người nhỏ hơn hai mươi tuổi, thế nhưng là hắn đã đến bước thứ hai đỉnh phong, mà người mới khó khăn vượt qua thiên kiếp."

Ngọc Linh Lung có chút không cam lòng, "Đó là bởi vì hắn đi khác loại thành thánh đường tử, sau lưng còn không biết là kia Tôn Thần linh quân cờ, bằng không, hắn làm sao có thể một bước lên trời."

"Người nha." Hoàng Long đại thánh lắc đầu, "Nếu như Lâm Hoang thật sự là một cái đi gia hỏa rất may mắn, làm sao có thể để cho thập đại thánh địa thúc thủ vô sách? Năm đó Nguyên Chiến như thế nào? Mạnh hơn Lâm Hoang, nhưng là chỉ có thể xảm xị bị đuổi ra Nhân giới. Mà Lâm Hoang đâu này? Hắn hành sự so với Nguyên Chiến không ngại nhiều để cho, thậm chí càng thêm bá đạo, đường đường một cái Hồng gia, bị hắn phá nhà diệt môn. Chung Nam đạo trảng cũng thành chìm sợ cảnh công."

"Mà hắn còn sống được hảo hảo, thậm chí bịa đặt, sống sờ sờ kéo hoang minh. Xem đi, hôm nay qua đi, toàn bộ Nhân giới sợ là chỉ biết hoang minh, mà không biết thập đại thánh địa."

Ngọc Linh Lung không nói, nàng tuy kiêu ngạo, nhưng là không ngốc, biết Lâm Hoang hôm nay cử động lần này mặc dù có làm thanh tú chi ngại, nhưng đích xác là chân chân chính chính để cho hoang minh danh tiếng truyền khắp Nhân giới, Hoàng Long đại thánh theo như lời tình huống, rất có thể phát sinh.

Thấy Ngọc Linh Lung nghe xong tiến vào, Hoàng Long đại thánh có chút vui mừng, mở miệng nói: "Vào đi thôi. Ta hôm nay mang người, liền để cho người xem một chút Lâm Hoang. Nhớ kỹ, chỉ nghe không nói. Hôm nay có ít người còn muốn giãy dụa một chút."

Ngọc Linh Lung gật gật đầu, biết Hoàng Long đại thánh ý tứ, tiến lên trước một bước, trong nội tâm bỗng nhiên đối với Lâm Hoang tràn ngập vô hạn hiếu kỳ, rất muốn biết Lâm Hoang đến cùng là một người như thế nào, vậy mà có thể bịa đặt, ngăn ngừa ba mươi năm, thành tựu vô số người cả đời cũng khó khăn lấy tới thành tựu.

Lâm Hoang đứng ở ngô đạo trước cây, đứng chấp tay, thanh y tóc dài, bông bông như thần linh đồng dạng, lúc này trên núi đủ loại phồn hoa náo nhiệt, phảng phất đều không có quan hệ gì với hắn.

Nguyên Thiên Cương ăn mặc hồng sắc lễ phục, cất may vừa người, để cho hắn nhìn lên phong thần tuần lẫm, giẫm chặn tại chỗ hướng về Lâm Hoang đi tới, "Sư tôn."

"Sao người lại tới đây. Hôm nay là người ngày đại hi, không tại phía dưới nghênh tiếp tân khách, trên tới làm cái gì." Lâm Hoang quay đầu, nhìn nhìn Nguyên Thiên Cương, hỏi.

Nguyên Thiên Cương có chút bức mình, gật gật cổ áo, "Sư tôn. Người xác định đây là của ta hôn sự?"

Một câu thốt ra, Nguyên Thiên Cương dứt khoát đem chính mình mấy ngày trong nội tâm bị đè nén tất cả đều nói ra, "Sư tôn. Người cũng biết ta. Ta

không thích như vậy. Lớn như vậy tình cảnh, đại phô trương, rất tốt, có lẽ những người khác sẽ rất thích. Nhưng ta chỉ nghĩ vô cùng đơn giản, có sư tôn chủ trì hôn lễ liền đủ rồi."

Lâm Hoang mục quang đậm đặc, nhìn Nguyên Thiên Cương liếc một cái, "Ta biết ngươi không thích. Thế nhưng ta muốn bảo đảm ta rời đi Nhân giới sau khi hoang minh như cũ tồn tại, ngươi như cũ tồn tại."

Nguyên Thiên Cương nhất thời cả kinh, không dám tin, nhìn nhìn Lâm Hoang, "Sư tôn, ngươi muốn rời đi Nhân giới?"

Lâm Hoang mục quang nhàn nhạt, "Đúng vậy, chờ ngươi thành hôn sau khi ta sẽ rời đi Nhân giới, tìm kiếm bước vào bước thứ ba cơ hội. Đây hoang minh, chính là ta lưu lại lễ vật cho ngươi."

"Ta sẽ giúp ngươi bình định hết thầy chương ngại, có hoang minh tương trợ, ba mươi năm bên trong, ngươi tất nhiên có thể thành tựu đại thánh."

Nguyên Thiên Cương trong nội tâm oán khí nhất thời hề quét là sạch, thế mới biết Lâm Hoang vì cái gì như thế cấp thiết, cũng vì cái gì như thế đường hoàng, chỉ là bởi vì Lâm Hoang muốn rời đi Nhân giới.

"Sư tôn, ngươi đi đâu, ta cùng ngươi." Nguyên Thiên Cương hít sâu một hơi, mở miệng nói.

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, "Ta có đường của ta. Ngươi có con đường của ngươi. Nên dạy ngươi đều dạy cho ngươi rồi. Kế tiếp, muốn thành thánh, chỉ có thể nhìn chính ngươi, đi theo bên cạnh ta, đối với ngươi có hại vô ích. Không riêng gì ngươi, Thôn Bảo cũng sẽ lưu lại, có hoang minh che chở, có chư thánh nâng đỡ, hai người các ngươi thành thánh chỉ lộ đã bằng phẳng, không cần ta quá mức quan tâm."

"Được rồi không nên nói nữa. Đi xuống đi. Giờ lành đến, ta sẽ xuất hiện." Lâm Hoang vẫy vẫy tay, chấm dứt nói chuyện.

Nguyên Thiên Cương trong nội tâm đủ loại tâm tình dâng lên, nhưng là biết Lâm Hoang quyết tâm đã định, không người nào có thể sửa đổi.

Trầm mặc một chút, Nguyên Thiên Cương đối với Lâm Hoang chấp tay cúi đầu, đột nhiên cảm giác được có chút đàn động vô vị.

"Hôm nay ngươi là chủ rể quan. Vui vẻ lên chút, bằng không Tiểu Manh còn tưởng rằng ngươi không nguyện ý lấy nàng." Còn chưa đi đến hôn lễ hiện trường, Cẩm Thánh bỗng nhiên xuất hiện, đối với Nguyên Thiên Cương nói.

Nguyên Thiên Cương cười khổ một tiếng, do dự một chút, thấp giọng nói: "Cẩm Thánh. Ngươi biết không? Sư tôn muốn ly khai Nhân giới sao?"

Cẩm Thánh phong đạm vân khinh, gật gật đầu, "Chúng ta đã sớm liệu đến. Bằng không ngươi sư tôn lại là vô tình, cũng sẽ không cầm hôn lễ của ngươi tới làm trận này thanh tú. Hắn, có chút nóng lòng."

Nguyên Thiên Cương cười khổ, thế mới biết có lẽ chỉ có hắn mới là đang ở trong cục, không có nhìn mình bạch.

"Ngươi không nên suy nghĩ nhiều. Ngươi sư tôn muốn đi, tất nhiên sẽ bình định hết thầy, bảo đảm hoang minh không việc gì, vì ngươi lưu lại muôn đời cơ nghiệp, mới có thể rời đi." Cẩm Thánh nhẹ giọng mở miệng, trong lời nói đối với Lâm Hoang có chút bội phục.

"Hắn có Đại Dũng khí, đại nghị lực, đạo tâm như sắt, một lòng thành thần. Phồn hoa Hồng Trần, quyền thế danh lợi, cũng không thể để cho hắn lưu luyến mây may. Một bước này hắn sớm muộn hội phóng ra. Tu vi đến hắn mức này, ngoại trừ thành thần, đã không có cái gì có thể cho hắn lưu luyến. Đặt chân Chư Thiên vạn giới, cùng vạn thánh tranh hùng, là hắn sớm muộn gì đều bước ra một bước." Cẩm Thánh thở dài một tiếng, nàng coi như là nhìn nhìn Lâm Hoang từng bước một đi tới.

Hiểu thêm Lâm Hoang có thể đi đến một bước này, tuyệt đối không phải là ngẫu nhiên, này vạn tượng Hồng Trần, tàn sát bản tâm, bao nhiêu người cũng khó khăn lấy khám phá, như Lâm Hoang như vậy, sinh ở thời đại này, lại vẫn không có bị Hồng Trần che mắt, một lòng thành thần, quả thực là làm cho người ta thán phục.

Thời đại này, có rất nhiều dụ, hoặc, những thứ không nói khác, một cái đơn giản nhất số liệu, gần nhất ngàn năm, Chư Thiên vạn giới trung có thể thành tựu đại thánh, thêm vào không được trăm vị.

Thời đại càng ngày càng phồn hoa, có thể kiến định người tu hành, cũng càng ngày càng ít.

"Được rồi không nên suy nghĩ nhiều. Người của Thông Thiên giáo tới." Cẩm Thánh vẫy vẫy tay, ý bảo Nguyên Thiên Cương tiến lên nghênh tiếp.

PS: Canh [3] đến rồi! Lại là chín ngàn chữ, số lẻ cũng không cùng các ngươi được rồi. Như vậy chịu khó, còn không cất chứa, đề cử!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 190: Thông thiên!

Thông Thiên giáo tới chính là đương đại giáo chủ thông thiên đại thánh, nói lên Vô Pháp Vô Thiên, này một vị có thể nói là trong đó nhân tài kiệt xuất, chính là ngày xưa Nguyên Chiến so với thông thiên đại thánh đồ thua kém hơn ba phần.

Cùng Yêu tộc kết bái, xâm nhập Đại Thiên giới mạnh mẽ đoạt hạt Bồ Đề, trở thành Thông Thiên giáo giáo chủ, lại càng là khai mở vạn giới khơi dòng cùng Yêu giới sáu tộc ký kết công thù đồng minh, trở thành Nhân giới bên trong một người duy nhất thu nạp Yêu tộc làm đệ tử thánh địa.

Thông thiên đại thánh có thể nói làm rất nhiều Nhân giới không để cho sự tình, nhưng ai bảo hắn đứng sau lưng Thông Thiên giáo, cho nên Nguyên Chiến bị khu trục, mà hắn lại vẫn đứng vững không ngã.

Hắn phong hào thông thiên, không phải nói tay hắn đoạn thông thiên, mà là hắn có thể làm xuất phá thiên sự tình. Thậm chí tại rất nhiều Thánh Giả xem ra, thông thiên đại thánh quả thật chính là phiên toái chế tạo khí, đi tới chỗ nào, đâu liền sẽ bị hắn chọc ra yêu thiêu thân.

Nguyên Thiên Cương cũng nghe qua thông thiên đại thánh không ít đồn đại, biết này một vị là tùy thời đều đem có tin ta hay không nổi bão giắt ở ngoài miệng nhân vật, không dám lãnh đạm, giữ vững tinh thần, tiến lên nghênh tiếp.

Thông thiên đại thánh mắt nhìn Nguyên Thiên Cương, bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng, "Hừ. Lâm Hoang đâu này? Như thế nào không thấy hắn xuất ra. Đây là xem thường ta sao? Có tin ta hay không lập tức nổi bão!"

Nguyên Thiên Cương ngạc nhiên, thế mới biết thông thiên đại thánh khôn nạn tính tình, quả nhiên là danh bất hư truyền.

"Thông thiên, nơi này là hoang minh. Ngươi muốn nổi bão, ngược lại là chia lão đạo ta xem một chút." Vô hừ hừ lạnh một tiếng, thấy được thông thiên đại thánh, cũng có chút đau đầu.

Lần trước bởi vì thuyền kia hàng hóa, hắn cùng với thông thiên đại thánh đã từng quen biết, huyền não tan rã trong không vui, biết đó là một khôn nạn nhân vật. Lần này tới, không thể nói trước chính là tới tìm phiên toái.

"Mắc mớ gì ngươi." Thông thiên đại thánh phát phát tay, không chút khách khí, hắn tự nhiên biết vô hừ đã bước ra bước thứ ba, nhưng hắn hồn nhiên không sợ, bởi vì hắn là thông thiên, Thông Thiên giáo giáo chủ.

"Được rồi thông thiên, ngày đại hi, đây chính là hiện trường trực tiếp. Ngươi nghĩ mắt mắt ném đến toàn bộ trước mặt Nhân giới sao?" Hoàng Long đại thánh lắc đầu, mở miệng nói.

Hắn biết thông thiên đại thánh muốn tới, cũng đoán được thông thiên đại thánh tất nhiên sẽ chọc ra chút yêu thiêu thân, nhưng không nghĩ tới hôn lễ này còn chưa bắt đầu, liền khiến cho giương cung bạt kiếm.

Thông thiên đại thánh hừ lạnh một tiếng, "Hoàng Long. Cho ngươi cái mặt mũi. Hứa Trọng Nhất đâu này? Hắn có tới không?"

"Hứa Trọng Nhất. Nhanh lên xuất ra, không muốn trốn tránh ta. Ta đem đệ tử ta mang đến. Lần trước đề cập với ngươi thân, ngươi không đáp ứng. Lần này thừa dịp ngày đại hi, dứt khoát song hỷ lâm môn, chẳng phải khoái chăng?"

Mọi người trợn mắt nhìn thẳng, chân tâm không biết thông thiên đại thánh nhân vật như vậy, đến tột cùng là như thế nào tu luyện tới đại thánh chi vị.

"Cút! Ngươi đệ tử kia không xứng!" Hứa Trọng Nhất thanh âm có chút tức giận, bước chân đạp mạnh, xuất hiện trong sân, nhìn thông thiên đại thánh liếc một cái.

Thông thiên đại thánh ngạnh lấy cái cổ, đem đệ tử của hắn đẩy ra. Lại là cái bảy tám tuổi tiểu nam hài, lông mày xanh đôi mắt đẹp, ngây thơ không biết, không rõ thông thiên đại thánh đẩy hắn xuất tới làm cái gì.

"Hứa Trọng Nhất. Ngươi mở to hai mắt thấy rõ ràng. Ta đệ tử này chính là Tiên Thiên kiếm thể, so kiếm Thương Sinh đệ tử kia mạnh hơn nhiều. Làm sao lại không xứng với con gái của ngươi!"

Một câu, gọn gàng, trực tiếp đem hai đại thánh người của Địa đều đắc tội. Bất quá kỳ quái, Kiếm Các kiếm Thương Sinh tuy thu được muốn mời, thế nhưng cũng không có xuất hiện, Thiên kiếm hầu cũng không có, chỉ là phái một vị không ra danh trường lão mang theo mấy cái đệ tử đến đây, so với tất cả đại thánh địa đạo chủ đích thân đến, có chút thất lễ.

Hứa Trọng Nhất khẽ vỗ tay áo, khó được đề ý tới thông thiên đại thánh, hắn là biết thông thiên đại thánh càn quấy tính tình.

Thông thiên đại thánh hừ lạnh một tiếng, quay đầu nhìn về phía Hoàng Long đại thánh, mục quang rơi xuống trên người Ngọc Linh Lung. Ngọc Linh Lung nhất thời cũng có chút da đầu run lên.

"Ha ha. Linh Lung chất nữ cũng tới rồi. Tới, tới! Hứa Trọng Nhất nữ nhi không có phúc khí, ngươi phúc khí hảo, cảm thấy ta đệ tử này như thế nào?"

Ngọc Linh Lung dờ khóc dờ cười, Hoàng Long đại thánh sắc mặt trầm xuống, "Thông thiên, đã đủ rồi!"

Thông thiên đại thánh cười lớn một tiếng, mục quang phát lạnh, tiếp cận Nguyên Thiên Cương, "Dù sao lão tử mặc kệ, ta khó được mang đệ tử xuất ra một chuyến. Hôm nay nhất định phải cho đệ tử ta tìm vợ! Các ngươi mặc kệ,

Chung quy có người làm!. Ai đó, ngươi hôm nay không phải là cưới vợ gì không? Như vậy được rồi, để cho ngươi kia vợ gả cho đệ tử ta hảo!"

Lập tức mọi người biến sắc, không thể tin được lỗ tai của mình.

"Thông thiên! Ngươi làm càn!" Vô hư bỗng nhiên rút kiếm ra khỏi vỏ, mục quang băng lãnh, nhìn nhìn thông thiên đại thánh.

Thông thiên đại thánh cười lớn một tiếng, đang muốn nói chuyện, lại đột nhiên cảm giác được hơn mười đạo ánh mắt lạnh như băng trong chớp mắt khóa chặt hắn, đáng sợ áp lực, để cho trong lòng của hắn rung mình, thể mới biết hoang minh thực lực vậy mà bất tri bất giác đã bành trướng đến bậc này tình trạng, tuy không biết có những ai đại Thánh Gia vào hoang minh. Nhưng hiển nhiên cùng hắn lúc trước chỗ hiểu rõ tình huống hoàn toàn bất đồng.

"Như thế nào? Muốn quần công? Tới, tới, tới! Ta Thông Thiên giáo sợ qua ai!" Thông thiên đại thánh hừ lạnh một tiếng, như cũ không sợ.

"Này thông thiên. . . Thông Thiên giáo làm sao lại ra như vậy cái khổ nạn." Hoàng Long chân nhân thở dài một tiếng, tuy bọn họ những người này cũng biết thông thiên đại thánh là nhìn như điên, trên thực tế lại là khôn khéo đến cực điểm, bằng không cũng không có thể trở thành Thông Thiên giáo giáo chủ.

Nhưng nói cho cùng, đường đường một cái đại thánh, chính là muốn muốn sờ rõ ràng hoang minh thực lực, cũng không cần dùng như thế bị ỉn thủ pháp.

Ngọc Linh Lung sắc mặt đại biến, thể mới biết thông thiên đại thánh Vô Pháp Vô Thiên, có chút đồng tình nhìn Nguyên Thiên Cương liếc một cái, biết dù cho hôm nay thông thiên đại thánh bị áp chế, nhưng mang cho Nguyên Thiên Cương làm nhục, lại là để cho Nguyên Thiên Cương khó có thể thừa nhận. Trừ phi Nguyên Thiên Cương có thể tự tay đánh bại thông thiên đại thánh.

Nguyên Thiên Cương song quyền nắm chặt, vuron tay, ngăn lại vô hư đại thánh, "Vô hư tiền bối. Chuyện này, ta tới xử lý."

"Ngươi tới xử lý? Có ý tứ, người tuổi trẻ bây giờ khẩu khí đều lớn như vậy sao?" Thông thiên đại thánh cuồng tiếu một tiếng, mục quang băng lãnh, "Ngươi là thiên tài, nhưng chết đi thiên tài, liền không phải thiên tài. Lớn như vậy một cái hoang minh, chẳng lẽ không ai sao? Chỉ có thể để cho ngươi này tiểu bối ra mặt!"

"Thông thiên. Rất tốt. Ngươi khoe khoang thông thiên, kia liền cùng ta đệ tử này đánh một hồi được rồi" Lâm Hoang thanh âm băng lãnh Vô Tình, bỗng nhiên xuất hiện, mọi người tất cả giật mình, ở đây nhiều như vậy đại thánh vậy mà cũng không có người phát hiện Lâm Hoang là như thế nào xuất hiện.

"Hắn mạnh hơn." Hứa Trọng Nhất thật sâu nhìn Lâm Hoang liếc một cái, trong nội tâm thở dài.

Hoàng Long đại thánh đồng tử co rút lại, có chút chấn kinh, đối với Ngọc Linh Lung thấp giọng nói: "Lâm Hoang người này, đáng sợ."

Ngọc Linh Lung hiếu kỳ nhìn một chút Lâm Hoang, không có phát hiện cái gì thần kỳ địa phương, nghe được lời của Lâm Hoang, Nga Mi nhẹ chau lại, trong lòng có chút thất vọng, cảm thấy Lâm Hoang quá cuồng vọng. Thông thiên đại thánh há lại dễ dàng tới bồi phạt, chính là Lâm Hoang tự mình xuất thủ, có lẽ cũng chỉ là tại sân sân nhau trong đó, hưởng chỉ chỉ là đệ tử của hắn.

"Mình chủ."

"Sự tôn."

Vô hư đám người cùng Nguyên Thiên Cương vội vàng hướng Lâm Hoang hành lễ.

"Lâm Hoang. Kia thông thiên quá ghê tởm. Ngươi nhanh lên giáo huấn hắn. Nguyên Thiên Cương đánh không lại hắn." Thôn Bảo trước tiên tiến đến Lâm Hoang trước người, nhỏ giọng nói.

Lâm Hoang mục quang băng lãnh Vô Tình, vẫy vẫy tay, "Thiên Cương, đi thôi. Giờ lành đã tới rồi."

"Hảo. Lâm Hoang, ngươi quả nhiên đủ cuồng. Ta thông thiên cũng muốn nhìn xem, hôm nay ngươi đệ tử này có thể làm khó dễ được ta!" Thông thiên đại thánh cười lạnh nói. Hắn vốn tưởng rằng hội đưa tới Lâm Hoang tự mình xuất thủ, hoặc là hoang minh ẩn núp thực lực xuất thủ, không nghĩ tới Lâm Hoang vậy mà như thế không coi ai ra gì, phái người đệ tử xuất ra cùng hắn giao thủ. Quả thật không có đưa hắn để ở trong mắt.

"Lâm Hoang này hắn là vầng đầu não. Hắn có lẽ thực lực kinh thiên, nhưng hắn đệ tử như thế nào là thông thiên đối thủ." Ngọc Linh Lung thở dài một tiếng, cảm thấy Lâm Hoang thật sự là làm cho người ta thất vọng. Vốn cho là hắn xuất hiện hội bày ra kinh thiên thực lực, dốc hết sức trấn áp thông thiên đại thánh, để cho Nhân giới chấn kinh, nhưng ai ngờ đến Lâm Hoang nếu như tránh chiến không ra, để cho nòng có chút xem thường.

Hoàng Long đại thánh mục quang ngưng trọng, lắc đầu, "Xuyt, không cần nói. Xem thật kỹ lấy."

Ngọc Linh Lung lơ đãng, Lâm Hoang còn có thể có thủ đoạn gì, chính là ban cho Nguyên Thiên Cương kinh thiên thần bảo, nhưng chênh lệch to lớn như thế, như thế nào cũng không thể nào là thông thiên đại thánh đối thủ.

"Lâm Hoang. Nguyên Thiên Cương đánh như thế nào qua được tên kia?" Thôn Bảo thấp giọng kêu lên.

Lâm Hoang sắc mặt lạnh lùng, chỉ một ngón tay, nhàn nhạt mở miệng, "Thông thiên, ta cũng không chiếm ngươi tiện nghi. Ta đệ tử này tu luyện ba mươi năm, ngươi liền cùng hắn cùng tuổi đánh một trận được rồi "

Tất cả mọi người là sững sờ, Ngọc Linh Lung cảm thấy có chút buồn cười, Lâm Hoang hẳn là được mất tâm điên không thành. Thông thiên đại thánh làm sao có thể cùng Nguyên Thiên Cương cùng tuổi đánh một trận.

Nhưng đưa tầm mắt nhìn qua, phát hiện Hoàng Long đại thánh đồng tử co rút nhanh, sắc mặt kinh hãi, nhất thời trong nội tâm lộp bộp một chút, lập tức hướng về thông thiên đại thánh nhìn lại.

liếc một cái, Ngọc Linh Lung nhất thời ngốc trệ.

Thông thiên đại thánh cũng là ngốc trệ, trong nội tâm kinh hãi khó có thể nói nên lời.

Lâm Hoang chỉ trong đó, Tuế Nguyệt Luân Hồi, thông thiên đại thánh lấy mắt thường có thể thấy tốc độ dần dần biến hóa, trong chớp mắt trở nên tuổi trẻ, tuổi trẻ khinh cuồng, đương nhiên đó là mà đứng chỉ niên, không nhiều không ít, đứng là hẳn ba mươi tuổi bộ dáng.

"Hô!"

Kịch liệt tiếng hít thở, ở đây chư thánh đô là thật dài phun ra một ngụm trọc khí, nhìn về phía Lâm Hoang mục quang tràn ngập chấn kinh, Ngọc Linh Lung không dám tin, nhìn xem thông thiên đại thánh, lại nhìn xem Lâm Hoang, thiếu chút nữa la thất thanh, vội vàng lấy tay che miệng lại mong, nhưng trong nội tâm kinh hãi, khó có thể lắng lại.

Thông thiên đại thánh sắc mặt xanh mét, không nói một lời, cảm thụ được Tuế Nguyệt đảo ngược, thời gian Luân Hồi, thủ đoạn của Lâm Hoang quả thực là kinh thế hãi tục, những người khác có lẽ còn bán tín bán nghi, nhưng hắn vẫn là biết Lâm Hoang chỉ trong đó, vậy mà thật sự là sống sờ sờ để cho thời gian ở trên người hắn đảo lưu, hắn không chỉ thật sự trở lại ba mươi tuổi, mà thực lực, cũng cũng chỉ có Phong Hầu thượng đoạn.

Thậm chí ký ức hồi tưởng, thông thiên đại thánh có thể biết mình bây giờ trạng thái, cùng năm đó ba mươi tuổi thời điểm giống như đúc.

"Hào một cái Lâm Hoang." Thông thiên đại thánh từng chữ một mở miệng, thanh âm khô khan.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, phát phát tay, "Bắt đầu đi."

Nguyên Thiên Cương lạnh lùng mắt nhìn thông thiên đại thánh, không có xuất thủ, xoay người, đối với Lâm Hoang nói: "Sur tôn. Ngươi hay để cho hắn cùng với ta đồng cấp đánh một trận được rồi hắn hiện tại, ta khinh thường xuất thủ."

Một câu, thông thiên đại thánh thiếu chút nữa không có bị tức chết, nhưng nhìn nhìn Nguyên Thiên Cương, lại nhìn một chút chính mình, lại biết rõ Nguyên Thiên Cương nói chính là lời nói thật, đồng dạng niên kỷ, Nguyên Thiên Cương đã là phong Vương trung đoạn, mà hắn vền vẹn chỉ là Phong Hầu thượng đoạn, như thế chênh lệch, Nguyên Thiên Cương tự nhiên khinh thường xuất thủ.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 191: Hoặc là chiến! Hoặc là cút!

"Đáng giận. Các ngươi khinh người quá đáng!"

Thông thiên đại thánh đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, khó thở công tâm, thiếu chút nữa không có hôn mê đi qua.

Nguyên Thiên Cương thờ dài, "Sur tôn. Hôm nay là ta ngày đại hi. Không nên thấy máu, một trận chiến này, liền miễn đi."

Chư thánh chưa phát giác ra nhẹ nhàng thờ ra, thật sự là sợ Nguyên Thiên Cương khí bất quá, thừa dịp có Lâm Hoang áp trận, trực tiếp đem thông thiên đại thánh đánh chết.

Lâm Hoang mục quang phát lạnh, có chút không vui.

Nguyên Thiên Cương thẳng tắp cái eo, lớn tiếng nói: "Sur tôn. Chính là hôm nay ta thắng thông thiên, hắn cũng tất nhiên không phục. Thế nhân chỉ sợ cho

là ta là dựa vào sư tôn xuất thủ, mới thắng hắn. Đệ tử bất tài, trong vòng hai mươi năm, tất nhiên sẽ hôn vào Thông Thiên giáo, chấm dứt chuyện hôm nay!"

Chư thánh sững sờ, nhất thời đối với Nguyên Thiên Cương lau mắt mà nhìn. Đích xác, hôm nay dù cho Nguyên Thiên Cương thắng thông thiên, nhưng ở Trong mắt mọi người chỉ sợ thấy được Lâm Hoang thủ đoạn kinh thiên, Nguyên Thiên Cương chịu vũ nhục, vẫn không có chân chính rửa sạch.

Chỉ có bằng vào thực lực của mình, tự tay đánh bại thông thiên đại thánh, tài năng rửa sạch hôm nay si nhục.

Lâm Hoang hơi hơi há miệng, nhận đồng lời của Nguyên Thiên Cương, "Hảo. Liền theo ngươi nói. Bất quá, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha. Thông thiên, lưu lại thông Thiên kiếm, sau đó, cắt cho ta!"

Chư thánh thờ dài, nhìn về phía thông thiên đại thánh mục quang không khỏi có chút đồng tình, chính là Ngọc Linh Lung cũng biết thông Thiên kiếm đối với Thông Thiên giáo ý vị như thế nào, đó là Thông Thiên giáo truyền thừa vô số thay chương giáo tín vật.

"Hồi này thông thiên là đá trúng thiết bản. Bất quá Lâm Hoang, phát triển tốc độ thật sự là quá đáng sợ, so với mấy năm trước, không thể so sánh nổi." Hoàng Long đại thánh thờ dài một tiếng, nói với Ngọc Linh Lung.

Nói xong lại phát hiện Ngọc Linh Lung có chút không yên lòng, nhìn nhìn Lâm Hoang có chút ngần ngại.

Hoàng Long đại thánh trong nội tâm lộp bộp một chút, thầm kêu không tốt, hẳn quang nghĩ đến để cho Ngọc Linh Lung tới mở mang kiến thức một chút Lâm Hoang thực lực, lại là đã quên lấy Lâm Hoang bây giờ khí độ, Phong Thái, đối với bất kỳ một cái nào nữ nhân mà nói, đều là không có thuốc chữa độc được.

Đặc biệt là như Ngọc Linh Lung như vậy thiên chi kiều nữ, cùng nhau đi tới, cùng thế hệ xung hùng, không người nào có thể nhập nòng hai mắt. Cùng nòng tuổi tác tương đối, so ra kém nòng, mạnh hơn nòng, nhưng đều là tiền bối, cho nên tâm như Băng Thanh, sẽ không động tình.

Nhưng Lâm Hoang nhược quán xung hùng, đối với như Ngọc Linh Lung như vậy thiên chi kiều nữ lực sát thương, quả thực là không dám tương tượng.

Càng nghĩ càng lo lắng, Hoàng Long đại thánh nhìn Hứa Trọng Nhất liếc một cái, bỗng nhiên mình bạch hẳn không mang theo Hứa Khuynh Thành tới nguyên nhân. Trong lòng có chút hối hận, đuôi ngón dùng sức đạn tình Ngọc Linh Lung, đè thấp tiếng nói, "Ngươi cũng đừng phạm hồ đồ. Kia Lâm Hoang đi là vô tình chi đạo, ngươi. . . Ngươi nghĩ tức chết ta sao? !"

Ngọc Linh Lung có chút mờ mịt, một lát sau khi phản ứng kịp, vừa thẹn vừa giận, "Sư tôn, ngươi muốn đi đâu. Ta chẳng qua là cảm thấy Lâm Hoang này, thật đúng là bá đạo vô song."

"Thật sự chỉ là như thế?" Hoàng Long đại thánh còn có chút không tin.

Ngọc Linh Lung không nói, quay sang, không để ý tới Hoàng Long đại thánh, nàng cũng không phải hoa si, làm sao có thể dễ dàng như vậy liền thích một người. Chỉ bất quá cảm thấy Lâm Hoang đích xác làm cho người ta lau mắt mà nhìn, rất là bất phàm.

"Vậy hảo. Vậy là tốt rồi." Hoàng Long đại thánh nhẹ nhàng thờ ra, thấp giọng nói: "Được rồi không nói nữa. Tiếp tục xem tiếp, Thông Thiên giáo là sẽ không dễ dàng như vậy thỏa hiệp."

Sự thật cũng đúng là như thế, thông thiên đại thánh mục quang băng hàn, lạnh lùng nhìn nhìn Lâm Hoang, "Lâm Hoang, ngươi không muốn khinh người quá đáng."

Lâm Hoang không nói lời nào, trở tay một trao, thông thiên đại thánh trong tay hắn căn bản không có sức phản kháng, coong một tiếng, đại biểu Thông Thiên giáo uy nghiêm thông Thiên kiếm liền rơi vào Lâm Hoang trong tay.

Tiện tay ném cho Nguyên Thiên Cương,

Lâm Hoang thần nhiên nói: "Thiên Cương, kiếm này ngươi cầm lấy. Hai mươi năm, nếu như hắn không đến, ngươi liền đem kiếm chìm vào biển rộng."

"Lâm Hoang! Ngươi khinh người quá đáng!" Thông thiên đại thánh nổi giận gầm lên một tiếng, đưa tay hướng Lâm Hoang đánh giết.

Lâm Hoang cũng không ngần đầu lên, đưa tay bắn ra, "Thông Thiên kiếm lưu lại, do ta hoang minh đảm bảo hai mươi năm. Hai mươi năm, ngươi đánh với Thiên Cương một trận, nếu có thể thắng, tự nhiên trả lại ngươi. Được rồi, hiện tại ngươi có thể lăn!"

Chỉ bắn ra, thông thiên đại thánh đại khẩu ho ra máu, thân thể rút lui, căn bản vô pháp cùng Lâm Hoang chống đỡ.

"Hừ! Hoang Thánh, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng."

Một tiếng hừ lạnh, một tay bỗng nhiên từ trong hư không thò ra, bắt lấy thông thiên đại thánh, ngăn lại Lâm Hoang này chỉ.

"Không tốt. Là Hạo Thiên lão quỷ!"

Vô hư đại thánh biến sắc, liếc thấy cái tay này thân phận, chính là Thông Thiên giáo đời trước giáo chủ Hạo Thiên đại thánh, mai danh ẩn tích năm ngàn năm, thế nhân đều cho rằng hắn đã chết, nhưng vô hư lại biết rõ này Hạo Thiên đại thánh đã bước ra bước thứ ba.

"Hạo Thiên xuất thủ. Quả nhiên, thông thiên không phải là bản tên không địch, Thông Thiên giáo là chân chính muốn chặn đánh hoang minh quật khởi." Hoàng Long đại thánh thấp giọng nói.

Ngọc Linh Lung tâm tư thấu triệt, đảo mắt vừa nghĩ, liền lập tức hiểu được.

Hoang minh thế lực cùng Thông Thiên giáo truyền thống lợi ích có nhiều xung đột, hoang minh quật khởi, đối với Thông Thiên giáo mà nói rất đổi bất lợi, lợi ích tổn thất thật lớn.

Cho nên mấy đại thánh địa bên trong, Thông Thiên giáo nhất không hy vọng hoang minh quật khởi.

Cũng khó trách thông thiên đại thánh sẽ như thế khiêu khích, nói cho cùng, bất quá là vì lợi ích.

Nghĩ tới đây, Ngọc Linh Lung trong nội tâm nhẹ nhàng thở ra, may mà hoang minh cùng Tam Hoàng các tạm thời không có lợi ích xung đột, bằng không hôm nay đứng ở chỗ này khiêu khích Lâm Hoang, sợ nên là Hoàng Long đại thánh.

"Người phát hiện không có, Thái Nhất Giáo đối với hoang minh, hoặc là nói Hứa Trọng Nhất thái độ đối với Lâm Hoang cực kỳ quý dị. Hoang minh quật khởi, không chỉ là Thông Thiên giáo chịu uy hiếp, chính là Thái Nhất Giáo cũng tổn thất không ít lợi ích. Nhưng Hứa Trọng Nhất lại là ngồi xem Phong Vân, không biết trong nội tâm đánh cho cái gì chủ ý." Hoàng Long đại thánh cho Ngọc Linh Lung tỉ mỉ phân tích thế cục trước mắt.

Vượt qua thiên kiếp, thành tựu Á Thánh, nếu như không có ngoài ý muốn, Ngọc Linh Lung chính là Tam Hoàng các tiếp nhiệm Các chủ.

"Hiện tại Nhân giới bố cục hết sức căng thẳng. Thập đại thánh địa bên trong, Hồng gia bị Lâm Hoang bị diệt, Luân Hồi đạo tràng lọt vào thần phạt. Chung Nam đạo tràng nội tình chưa đủ, hiện tại bề quan tự thủ, trên thực tế chỉ còn bảy đại thánh địa. Hoang minh khẩu vị thật lớn, muốn đem Tam Đại Thánh Địa này còn sót lại địa bàn toàn bộ tiếp nhận."

"Trước mắt bảy đại trong thánh địa, Kiếm Các, thiên thần học viện, vô thượng đạo tràng, Đại Thiện Tự đều đã ăn Lâm Hoang thiệt thòi, không muốn cùng Lâm Hoang tranh chấp. Mà Thái Nhất Giáo cũng không biết xuất phát từ loại nào nguyên nhân, không muốn cùng Lâm Hoang phát sinh xung đột. Về phần ta Tam Hoàng các, ngược lại là nghĩ kiếm một chén canh, đáng tiếc Tam Đại Thánh Địa này còn sót lại địa bàn, cách chúng ta quá xa, ngoài tầm tay với. Chỉ còn lại Thông Thiên giáo cùng hoang minh tranh chấp."

"Hôm nay cuối cùng là Lười Lê thấy đỏ, muốn triệt để trở mặt."

Hoàng Long đại thánh mục quang lấp lánh, nắm chắc chân tướng, nhìn Lâm Hoang liếc một cái, "Hạo Thiên đều xuất thủ. Lâm Hoang nếu là ngăn không được, kia hết thảy thôi vậy."

"Lâm Hoang sợ là ngăn không được." Thiên thần học viện Viện Trưởng bỗng nhiên gom góp qua, thấp giọng nói.

Lần này Nguyên Thiên Cương đại hôn, ngày đó cùng Lâm Hoang giao thủ người, chỉ thiên thần học viện Viện Trưởng một người. Vô thần tại bề từ quan, Già Diệp tại phía xa Đại Thiện giới, mà kiếm Thương Sinh lại là chẳng biết tại sao, không có đến đây.

"Không nhất định." Hứa Trọng Nhất bỗng nhiên mở miệng, nhìn về phía vô hư, lông mày nhíu lại, "Nếu như ta không có đoán sai, kia vô hư hẳn là bước ra bước thứ ba."

Chư thánh đều là cả kinh, biết Hứa Trọng Nhất sẽ không bản tên không địch, trong nội tâm đang tiêu hóa lấy kinh thiên tin tức, liền thấy được Lâm Hoang đứng dậy, mặt không biểu tình, trở tay chính là một quyền đánh giết xuất, việc đáng làm thì phải làm, bá khí vô song, đối mặt bước ra bước thứ ba Hạo Thiên, cũng là ngang nhiên huy quyền.

"Hào! Cũng nói Hoang Thánh bá đạo, hôm nay, lão đạo kiến thức!" Hạo Thiên ngoài miệng đã nói, ngữ khí lại là băng lãnh, chân thân chưa tới, vền vền chỉ là một tay hiển hóa hư không, trở tay một chương đề xuống, bắt nhiếp hư không, trong lòng bàn tay, liền xuất hiện một cái làm cho người ta tim đập nhanh lỗ đen, có thể thôn phệ hết thảy.

Oanh!

Hai người quyền chương đánh giết cùng một chỗ, vô thanh vô tức, không có bất kỳ ba động, nhưng là vận vẹo ánh sáng, khủng bố rung động, hình thành một mảnh đen kịt Thâm Uyên, liền ánh sáng đều trốn không thoát.

"Hào!"

Hạo Thiên ngữ khí trở nên càng thêm băng lãnh, "Đáng ta xuất thủ."

Vừa nói xong, Hạo Thiên liền muốn một bước phóng ra, tự mình hàng lâm.

"Tốt cái rắm!" Vô hư đột nhiên bước ra một bước, mục quang băng lãnh, bước thứ ba khí tức cuồng bạo, chấn kinh mọi người.

Hạo Thiên cũng là cả kinh, không dám tin, từng chữ một, "Bước thứ ba."

Lâm Hoang biểu tình nhàn nhạt, chậm rãi thu tay lại, đứng chấp tay, ngạo thị vòm trời, "Rất tốt. Người Thông Thiên giáo cùng ta hoang minh tranh chấp

không ít, hôm nay vừa vận đoạn. Hoặc là chiến, ta hoang minh cùng người Thông Thiên giáo không chết không thôi! Hoặc là, cắt cho ta!"

Vừa nói xong, tất cả mọi người chấn kinh rồi, bị Lâm Hoang khí phách hùng đến, để cho một cái bước thứ ba đại năng lần, đây là hạng gì lớn lối.

Hoàng Long đại thánh mấy người đều là trong nội tâm điên cuồng, nghĩ ngợi chẳng lẽ hoang minh thật sự muốn cùng Thông Thiên giáo toàn diện khai chiến sao!

"Ha ha! Thông Thiên giáo đồ con rùa chút! Không nghe thấy mình chủ lời sao? Hoặc là chiến! Hoặc là cắt!" Ly Hỏa đại thánh cuồng tiếu một tiếng, không do dự, đứng ra, kêu lên.

"Không sai! Hoặc là chiến! Hoặc là, cắt!" Vô hư gào to một tiếng, không sợ không sợ, hào tình vạn trượng.

"Hoặc là chiến! Hoặc là cắt!" Thiên Công đại thánh, trăm hoa đại thánh, Kỳ Lân đại thánh, thay đổi liên tục đại thánh, Phổ Đà đại thánh, cửu bút Họa Thánh, Tam Thánh Mẫu, Dạ Thánh, Nhân Đồ nhất nhất hiện ra thân hình, tiến lên trước một bước, thanh âm cuộn cuộn, Chấn Nhiếp thiên địa.

Mỗi xuất ra một vị đại thánh, tất cả mọi người là mục quang ngưng tụ, đồng tử co rút lại, chấn kinh khó tả, thế mới biết Lâm Hoang vậy mà không biết lúc nào hàng phục nhiều như vậy đại thánh, toàn bộ hoang minh thực lực, đã bành trướng đến làm cho người ta chấn kinh tình trạng.

Thông thiên đại thánh đồng tử co rút lại, chẳng quản đã có chỗ suy đoán, thế nhưng thật sự thấy được nhiều như vậy đại thánh đứng ra, cũng là miệng đầy đắng chát, nói không ra lời.

Ngọc Linh Lung trong nội tâm điên cuồng, không thể tin được Lâm Hoang vậy mà chỉ đơn giản như vậy, trực tiếp, bá đạo nói với Thông Thiên giáo, hoặc là chiến! Hoặc là cắt!

Bá khí nghiêm nghị, vô địch Phong Thái, quả thật làm cho người ta mê say.

Thật lâu trăm mặc, ở đây chư thánh đô là bỗng nhiên nghẹn ngào, không biết nên nói cái gì, hoang minh thực lực đã kinh thiên động địa, không có một cái thánh địa có nắm chắc có thể cùng hoang minh không chết không thôi.

Thông Thiên giáo cũng không có. Cho nên Hạo Thiên trăm mặc, trăm mặc thật lâu, Hạo Thiên bỗng nhiên thở dài một tiếng, cuối cùng không có hàng lâm hạ xuống, ngữ khí có chút cô đơn, "Hạo. Việc này, lão đạo nhớ kỹ."

"Thông thiên, trở về a. Cái nhục ngày hôm nay, hai mươi năm, do người tự tay rửa sạch."

Thông thiên im lặng, thở dài một tiếng, quay đầu rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 192: Hừ. . .

Thở dài một tiếng, Hoàng Long đại thánh lắc đầu, nhìn nhìn thông thiên đại thánh ảm đạm rời đi. Mục quang lấp lánh, lướt qua Lâm Hoang, vô hư, thậm chí đứng sau lưng Lâm Hoang hoang minh chư thánh.

"Lâm Hoang tình hình chung đã thành, từ đó trời cao biển rộng, không người nào có thể ngăn cản hấn quật khởi bộ pháp." Hoàng Long đại thánh thấp giọng ni non, biết hôm nay sau khi hoang minh quật khởi, đã thành kết cục đã định.

Hứa Trọng Nhất cúi đầu xuống, lặng im không nói, bỗng nhiên rất hối hận năm đó không có lực bài chúng nghị, không tiếc hết thầy, đánh chết Lâm Hoang. Nghĩ sai thì hồng hết, rốt cuộc vô pháp thu thập. Lâm Hoang thời đại, có hoang minh tình hình chung, dĩ nhiên sớm đến nơi.

Ngọc Linh Lung hô hấp có chút dồn dập, nhiều lần nhìn nhìn Lâm Hoang, bỗng nhiên rất muốn xâm nhập hiểu rõ Lâm Hoang hết thầy, từ một kẻ thảo dân, đến hùng bá một phương, xưng vương làm tổ, Lâm Hoang đã trở thành Truyền Kỳ.

Đến đây xem lễ chư thánh trong nội tâm tâm tình phức tạp, chấn kinh khó tả, không chỉ là bởi vì Lâm Hoang thực lực, càng bởi vì lúc này hoang minh bày ra thế lực đáng sợ, đủ để cùng bất kỳ một cái nào thánh địa chống lại, địa vị ngang nhau.

Lâm Hoang này suy nghĩ đang lúc tiện tay sáng lập hoang minh, đến giờ này ngày này, đã không để cho bất luận kẻ nào nhìn thềm thường, từ đó sau khi Nhân giới chính là cửu đại thánh địa, một trong số đó, làm vì hoang minh.

Có lẽ hoang minh nội tình còn chưa đủ để, nhưng mới phát thế lực, liền chính như Lâm Hoang đồng dạng, nhất định hội phát triển không ngừng, như mặt trời ban trưa.

"Giờ lành đã đến, khách khứa và bạn bè nhập tọa, thỉnh người mới!"

Cầm Thánh bỗng nhiên mở miệng, cười cười nói nói yển yển, keng một tiếng, đại biểu thiên trường địa cửu chín mươi chín âm thanh pháo mừng bỗng nhiên nổ vang, đầy trời khói lửa, ở trong không biến hóa ra đủ loại chúc phúc ngữ điệu.

Mọi người tại đây thu liễm tâm tình, mỉm cười nhập tọa, Lâm Hoang việc đáng làm thì phải làm, quay người ngồi vào chủ vị, đại mã kim đao, bao quát thiên địa. Bói xuân thu hít sâu một hơi, giậm chân tại chỗ đi đến lễ đài, đối với Lâm Hoang gật gật đầu, ngồi ở bên kia đại biểu nhà gái chỗ ngồi.

Tại Tiểu Manh tuy không biết chuyện gì xảy ra, nhưng là biết hôm nay bất thường, nhìn như là hôn sự của nàng, nhưng trên thực tế rất có thể trộn lẫn hoang minh cùng thế lực khác âm thầm giao phong, cho nên không dám lãnh đạm, gắng đạt tới làm được tốt nhất, hít sâu một hơi, tại Thôn Bảo lôi kéo, chậm rãi đi vào lễ đường.

Nguyên Thiên Cương hít sâu một hơi, nhìn nhìn từng bước một đi tới tại Tiểu Manh, trong nội tâm đủ loại tâm tình trong chớp mắt thả không, chỉ nhìn lấy tại Tiểu Manh, từ hôm nay sau khi liền muốn bạn hân cả đời nữ nhân.

Người mới tụ họp, khách và bạn ngồi đầy, Lâm Hoang mục quang trở nên nhu hòa, trên mặt khó được có vài tia tâm tình pháp phùng, đối với bói xuân thu gật gật đầu, "Người dạy một cái đệ tử giới. Tiểu Manh, ta rất hài lòng."

Bói xuân thu mặc danh thậm chí có chút được sủng ái mà lo sợ, liền vội vàng đứng lên.

Lâm Hoang trên mặt tiểu dung nhất thời thu liễm, lần đầu tiên cảm giác được cái gì gọi là cao xử bất thắng hàn (ở chỗ cao không khỏi rét vì lạnh, ở càng cao thì đá càng xa) cảm giác, hơi hơi há miệng, mục quang lần nữa trở nên trống rỗng lạnh lùng.

"Nhất bái thiên địa!"

Cầm Thánh mỉm cười hát lễ, từ xưa đến nay, có thể khiến một tôn đại thánh hát lễ, Nguyên Thiên Cương cùng tại Tiểu Manh có thể nói là trăm vạn năm địa vị một phần. Xa hơn trước, còn muốn truy tìm đến không biết năm thời đại, thần linh chiếm giữ Chư Thiên vạn giới, mới có như vậy rầm rộ.

Tại Tiểu Manh cùng Nguyên Thiên Cương men theo cổ lễ, trước bái thiên, lại bái địa phương. Đây là cực kỳ thần thánh một bước. Bởi vì tại Nhân giới trong truyền thuyết, là Thiên đế mở ra Nhân giới, Địa Hoàng sáng tạo ra Nhân Tộc.

Cho nên này cái gọi là nhất bái thiên địa, bái chính là Thiên đế cùng Địa Hoàng. Về phần Tam Hoàng bên trong một vị khác Nhân Hoàng, tuy cũng cùng Nhân giới nguồn gốc thâm hậu, nhưng là vạn tộc chi sư, còn thiên mệnh tại chúng sinh, Chư Thiên vạn giới cùng tôn vinh, tại Nhân giới lực ảnh hưởng so với Thiên đế, Địa Hoàng phải kém một chút.

Bái hết thiên địa, hai người xoay người lại, nhìn nhìn Lâm Hoang cùng bói xuân thu.

"Hào.

Hào hài tử." Bói xuân thu nhin không được có chút nước mắt tuôn đầy mặt, tại Tiểu Manh cha mẹ mất sớm, là hân một tay nuôi lớn, không nghĩ được nháo ng một cái trải qua nhiều năm, năm đó tiểu cô nương, hiện tại trưởng thành, muốn gả làm vợ người ta.

Quả nhiên, Tuế Nguyệt, nhất là vô tình.

"Hai bái tôn đường!"

Kéo dài hát lễ thanh âm, tất cả mọi người nhìn nhìn này đối với người mới, kế tiếp bọn họ muốn bái chính là từng người đích sư tôn. Vốn này thi lễ là hân là bái cha mẹ. Chặng qua ở Tiểu Manh cha mẹ mất sớm, chỉ có bói xuân thu cũng sư cũng phụ, tự nhiên chỉ có thể bái bói xuân thu.

Ngược lại là Lâm Hoang nơi này, tất cả mọi người mục quang chưa phát giác ra đều có chút cổ quái. Tuy trong lòng mọi người đều rõ ràng minh bạch, lấy Lâm Hoang lúc này thực lực, địa vị, không thể tuổi tác nhìn tới, nhưng nghĩ đến lại nói tiếp Nguyên Thiên Cương so với Lâm Hoang còn muốn lớn hơn mấy tháng, huống chi, thân phận Nguyên Thiên Cương hiện tại đã không phải là bí mật.

Mọi người tại đây cũng biết hân là Nguyên Chiến chi tử, kể từ đó, tranh luận miễn có dũng khí hoang đường cảm giác.

Nguyên Thiên Cương ngược lại là không có loại cảm giác này, hân cùng với Nguyên Chiến không có tình phụ tử, chỉ có khắc cốt ghi tâm chi cừ. Đối với Lâm Hoang, hân ngược lại là chân tâm đối đãi, rốt cuộc Lâm Hoang tuy tu chính là vô tình chi đạo, có lẽ bản tâm cũng chỉ là cảm hân làm quân cờ. Nhưng cùng nhau đi tới, Lâm Hoang cuối cùng không có hại qua hân, dốc túi tương thụ, đã có thầy trò chi thực.

Hân đối với Lâm Hoang cảm tình, từ lợi dụng, đến tôn trọng, đã chân chính đem Lâm Hoang cho rằng sư tôn.

Cho nên Nguyên Thiên Cương trong nội tâm bằng phẳng, không có nửa điểm không có ý tứ, thành thành thật thật liền muốn cho Lâm Hoang dập đầu. Về phần tại Tiểu Manh, tự nhiên là biết nghe lời phải, nàng đối với Lâm Hoang mười phần kính nể.

"Hừ."

Một tiếng hừ lạnh, bỗng nhiên truyền đến, Nguyên Thiên Cương đầu liền rút cuộc đập đầu không hạ xuống.

"Tới." Hoàng Long đại thánh nhân tình sáng lên, biết mình đám người chờ mong hồi lâu sự tình rốt cục xuất hiện.

Ngọc Linh Lung có chút không rõ ràng cho lắm, nhưng thấy Hoàng Long đại thánh, thiên thần học viện Viện Trưởng, thậm chí là Hứa Trọng Nhất đều mục quang ngưng trọng, hướng về thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại, trong nội tâm khẽ động, liền biết một màn này mọi người tất nhiên là sớm có sở liệu.

Ngọc Linh Lung nhìn không được hướng Lâm Hoang nhìn lại, quả nhiên Lâm Hoang trên mặt không có nửa điểm động dung, tựa hồ đã sớm ngờ tới sẽ có này vừa ra. Chính là hoang minh cái khác đại thánh cũng là sắc mặt nhân nhạt, một bộ trong dự liệu sự tình bộ dáng, bất quá Ngọc Linh Lung Quan Sát Nhập Vĩ, hay là nhìn ra hoang minh chư thánh trên mặt kia chột lóe lên khăn trương.

Chính là bước ra bước thứ ba, kinh động Nhân giới vô hư đại thánh trên mặt, cũng hiện lên một tia ngưng trọng, hiển nhiên mặc dù bọn họ đã ngờ tới sẽ có này vừa ra, nhưng như cũ đối với người tới cảm thấy khăn trương.

Đến cùng là người nào?

Ngọc Linh Lung trong nội tâm nghĩ đến, lo muốn xem rõ ràng, năng rất ngạc nhiên, đến tốt cùng là ai lớn giá quang lâm, làm cho ở đây những cái này đại thánh, tiền bối đều có chút khăn trương.

Nguyên Thiên Cương đột nhiên đứng dậy, song quyền nắm chặt, thân thể hơi hơi phát run, hiển nhiên cực kỳ kích động. Tại Tiểu Manh đeo đầu sa, không thấy rõ tình huống, nhưng lại có thể cảm giác được bên người Nguyên Thiên Cương chấn động, trong nội tâm trầm xuống, nhất thời biết là ai tới.

Người còn chưa tới, chỉ có một tiếng hừ lạnh, liền làm cho ở đây chư thánh như lâm đại địch, nhân vật như vậy, phóng tầm mắt Chư Thiên vạn giới cũng không nhiều, Ngọc Linh Lung tâm tư nhảy bén, rất nhanh liền đem nắm đến chân tướng, trong nội tâm đột nhiên điên cuồng, không dám tin, che miệng lại mong, nhìn về phía Hoàng Long đại thánh, không thể tin được chính mình trong đầu hiện lên ý niệm trong đầu.

Hoàng Long đại thánh gật gật đầu, thần sắc ngưng trọng.

Ngọc Linh Lung hít sâu một hơi, trong đầu người kia danh tại bên miệng chột lóe lên, muốn nói lại thôi. Ngọc Linh Lung cười khổ một tiếng, trùng điệp phun ra một ngụm trọc khí, nhắm mắt tĩnh tâm, năng biết vừa rồi năng lòng rối loạn.

Ngày bình thường dù cho đối với người này rất nhiều khinh thường, nhưng thật sự có đối mặt một ngày, Ngọc Linh Lung mới biết được người này mang cho Nhân giới chư thánh chính là đáng sợ cỡ nào uy áp. Ở đây nhiều như vậy đại thánh, quả thực là nghe thấy thanh sắc biến, chính là năng khoe khoang vì trẻ tuổi người nổi bật, có thể cười nhìn Hồng Trần, thế nhưng không nghĩ tới, vèn vèn chỉ là một tiếng hừ lạnh, một cái khả năng danh tự, liền để cho năng đạo tâm thất thủ, cảm nhận được trầm trọng áp lực.

Nguyên Thiên Cương hô hấp có chút trầm trọng, người kia là hấn vĩnh viễn không muốn nhắc tới ký ức, hấn cũng nghĩ qua hôm nay cuộc sống như vậy, người kia sẽ tới hay không. Nếu như tới, hấn lại nên như thế nào lạnh lùng dứt khoát, ngạo nghễ mà chống đỡ.

Thế nhưng thực đến nơi này một khắc, Nguyên Thiên Cương mới biết mình tưởng tượng trung hết thấy biểu tình, cũng không thể thật sự xuất hiện. Đối mặt người kia, dù cho người kia còn không có thật sự xuất hiện, hấn đã cảm thấy thân thể có chút không khống chế được, không phải là bởi vì sợ hãi, mà là bởi vì phần nộ.

Cường đại phần nộ chi hỏa trong lòng hấn rít gào, gần như sắp đưa hấn thiêu hủy, hấn không thể chờ đợi được, hấn hận không thể lập tức giết đến trước mặt người kia, dùng máu tươi nói cho hấn biết, đạo của hấn, mười phần sai!

Nguyên Thiên Cương là như thế kích động cùng phần nộ, thế cho nên móng tay của hấn thật sâu hăm vào lòng bàn tay, máu tươi chảy ra, cũng không tự biết. Tại Tiểu Manh cảm động lay, có thể cảm nhận được Nguyên Thiên Cương lúc này lửa giận trong lòng, năng hít sâu một hơi, dùng sức bắt lấy tay của Nguyên Thiên Cương, thanh âm êm dịu, lại kiên định, "Thiên Cương, người còn có ta."

Nguyên Thiên Cương đáng chất cười cười, ngập trời sát cơ bỗng nhiên sôi trào, trong nội tâm bỗng nhiên trở nên cực độ kinh hoàng, hấn không phải là đột nhiên đối với người kia nổi lên lòng mang sợ hãi, hấn là đang lo lắng tại Tiểu Manh, hấn không biết người kia sẽ như thế nào đối đãi tại Tiểu Manh.

Vô tình như người kia, có lẽ sẽ trực tiếp thống hạ sát thủ, vào khoảng Tiểu Manh giết chết.

Đây tuyệt đối không phải là Nguyên Thiên Cương đang suy nghĩ lung tung, mà là bởi vì Nguyên Thiên Cương biết, một mực biết, người kia là chân chính vô tình, tuyệt tình, tuyệt đối không cho phép bất kỳ khả năng thoát ly hấn chương khống sự tình phát sinh.

Mà tại Tiểu Manh xuất hiện, chính là một cái chuyện xấu. Một cái để cho Nguyên Thiên Cương thoát ly người kia chương khống chuyện xấu, đặc biệt là nghĩ đến mình và tại Tiểu Manh có lẽ sẽ rất nhanh có được thuộc về con của mình. Nguyên Thiên Cương liền càng thừa nhận đáng sợ ý nghĩ.

Người kia tuyệt đối sẽ không cho phép xuất hiện tình huống như vậy, bởi vì Nguyên Thiên Cương biết người kia tuyệt đối sẽ không còn có 60 năm kiên nhẫn, đi chờ đợi Nguyên Thiên Cương cùng tại Tiểu Manh hài tử lớn lên. Mà Nguyên Thiên Cương cũng tuyệt đối không cho phép, trên người mình phát sinh qua sự tình, tại chính mình hài tử trên người phát sinh.

Nhất định phải triệt để đối mặt người kia, không phải là ba mươi năm, ngay tại hôm nay.

Nguyên Thiên Cương thật dài phun ra một ngụm trọc khí, thừa nhận ý nghĩ của mình, gần như kìm nén không được muốn xuất thủ. Nhưng một thanh âm ghé vào lỗ tai hắn vang lên, là Lâm Hoang.

"Giờ lành đã đến. Tiếp tục a."

Lâm Hoang mặt không biểu tình, thần sắc đậm đặc, nhìn thấy hôn lễ bởi vì này một tiếng hừ lạnh mà ngưng trệ, vẫy vẫy tay, phong phạm vân khinh,

Lâm Hoang mới mở miệng, hoang minh chư thánh đồ là nhẹ nhàng thở phào một cái, dường như tìm đến người tâm phúc đồng dạng, tấu nhạc lại lần nữa vang lên, mà Hoàng Long đại thánh đám người lại là thở dài một tiếng, nhìn về phía Lâm Hoang mục quang nhiều một luồng kính nể.

Nguyên Thiên Cương sững sốt một chút, bỗng nhiên trên người buông lỏng, thế mới biết chính mình bái Lâm Hoang vì sư là cỡ nào Minh Trí một việc, Lâm Hoang tuy còn rất tuổi trẻ, nhưng ngồi ở chỗ kia, chính là thiên không, chính là biển rộng, chỉ cần một câu, liền có thể làm cho người ta an tâm.

Bởi vì, hắn là Lâm Hoang.

So với kia cả nhân càng thêm thiên tài Lâm Hoang.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 193: Nguyên Chiến!

"Giờ lành đã đến, nhị bái tôn đường!"

Cầm Thánh hít sâu một hơi, tiếp tục hát lễ. Chính là đậm bạc như vàng, tại kia một tiếng hừ lạnh, cũng có chút rối loạn phương thốn. Rốt cuộc người có tên, cây có bóng, người kia thật sự là quá đáng sợ.

Tấu nhạc bỗng nhiên ngưng trệ, chỉ còn tựa như sét đánh đồng dạng nhịp trống tại mỗi người trong lòng vang lên, đông đông đông, mỗi một cái nhịp trống cũng phảng phất gõ vào mọi người trong lòng phía trên, cùng tim đập đồng bộ.

Ngọc Linh Lung triệt để thất thủ, phù một tiếng phun ra một ngụm máu tươi, con mắt mở ra, trong nội tâm kinh hãi, kia gõ vào trong lòng không chỉ là nhịp trống, lại càng là người kia tiếng bước chân.

Một bước một chút, chà đạp nhân tâm, người chưa đến, vền vền chỉ là tiếng bước chân, cũng đã để cho Ngọc Linh Lung trọng thương.

Hoàng Long đại thánh biến sắc, vội vàng xuất thủ, bảo vệ tâm mạch của Ngọc Linh Lung.

"Làm sao có thể?" Vô hư đồng tử co rút lại, đứng ở Lâm Hoang bên cạnh, nghẹn ngào thấp giọng hô, "Đây tuyệt đối không phải là đệ nhất biến. Chỉ là 300 năm, hắn vậy mà trở nên mạnh như vậy!"

Hứa Trọng Nhất mục quang âm đạm, buồn vô cớ như mất, năm đó hắn cùng với người kia cũng xưng Nhân giới kiệt xuất nhất thiên tài, nhưng người kia ba trăm năm trước liền xa xa vượt qua hắn, cho tới bây giờ, lại là tiến thêm một bước, ai cũng không biết hắn đã mạnh mẽ đến mức nào.

Đồng! Đồng!

Lại là hai tiếng tiếng bước chân, phốc phốc trong tiếng. Thiên Công đại thánh, trăm hoa đại thánh nhao nhao thổ huyết, sắc mặt kinh hãi, rút lui một bước. Mà Băng Phong Kiếm Thánh lại là kinh hô một tiếng, "Hắn đến rồi! Chạy trốn!"

"Hừ!" Lâm Hoang hừ lạnh một tiếng, đột nhiên đứng dậy, cả người như núi, như biển, để cho mọi người trong chớp mắt an tâm.

"Hô." Ngọc Linh Lung trong nội tâm dễ chịu một chút, bị Hoàng Long đại thánh hộ tại sau lưng, do dự một chút, thấp giọng nói: "Người kia thật sự tới? Lâm Hoang, chống đỡ được sao?"

Hoàng Long đại thánh cười khò một tiếng, "Ba trăm năm trước, Nhân giới thập đại thánh địa, dốc toàn bộ lực lượng, mới trục xuất người kia. 300 năm sau, người kia mạnh hơn, đừng nói Lâm Hoang, nếu thật là chân thân đến đây, toàn bộ Nhân giới sợ là trong khoảnh khắc muốn hãm vào một hồi họa kiếp."

Ngọc Linh Lung im lặng, mắt nhìn Lâm Hoang, ngữ khí kiên định, "Nếu là cho nhiều Lâm Hoang ba mươi năm, không, dù cho chỉ có mười năm. Chính là người kia cũng chỉ có lui lại xa xa."

Hoàng Long đại thánh tức cười, vẫy vẫy tay, "Lời không phải như vậy nói. Lâm Hoang là một thiên tài, tiền vô cổ nhân tuyệt thế thiên tài, nhưng đối với người kia mà nói, cũng vền vền chỉ là một cái thiên tài mà thôi."

"Lâm Hoang quá mức tự đại. Hắn hiện tại, kỳ thật căn bản vô pháp đối kháng người kia."

Hoàng Long đại thánh Đề lăm bầm một tiếng, cảm thấy Lâm Hoang cùng nhau đi tới, quá mức thuận lợi, rốt cục vẫn phải đập sai rồi một bước, không nên đi trêu chọc người kia.

Con đường thành thần chính là như vậy, có lẽ người một đường hát vang, dũng mãnh tiến, làm cho người ta tán thưởng, nhưng chỉ cần một bước đập sai, chính là thiên cổ chuyện ăn năn, một lời nhiệt huyết, tất cả đều pho mặc Thủy.

Ở đây chư thánh trong nội tâm tất cả có ý niệm trong đầu, vừa mới gia nhập hoàng minh Dạ Thánh, thay đổi liên tục đại thánh đám người lại càng là chưa phát giác ra nổi lên lập tức thoát ly hoàng minh, đào tẩu ý niệm trong đầu.

Chỉ cần Lâm Hoang đối mặt người kia thời điểm, biểu hiện ra một chút chống đỡ hết nổi tình huống.

Dạ Thánh tin tưởng, không chỉ là hắn, chính là Thiên Công đại thánh đám người cũng sẽ lập tức phản bội, phản bội cách hoàng minh.

Nhân Đồ hít sâu một hơi, đối với Phổ Đà đại thánh cười khổ nói: "Thiên tính vạn toán, lại là tính sai rồi một bước. Vốn tưởng rằng Lâm Hoang tiền đồ vô lượng, lại thu người kia chỉ từ làm đệ tử, tất nhiên cùng người kia giao hảo, hoàng minh quật khởi xu thế, không người có thể ngăn. Nhưng người ta đã sớm nên nghĩ đến, lấy người kia tính nết, giết vợ chứng đạo, lãnh khóc tuyệt tình, Nguyên Thiên Cương trong lòng hắn, sợ là bất quá là thành thần trên đường, tể đao chi vật."

"Xuyt. Không cần nói."

Mình chủ, hắn là tự có an bài." Phổ Đà đại thánh ngoài miệng nói qua, nhưng trong lòng thì đối với Lâm Hoang không có báo hi vọng quá lớn.

Quả thật Lâm Hoang phải không thể xuất thiên tài, nhưng trước mặt người kia, Lâm Hoang cũng vền vền chỉ là một cái thiên tài mà thôi.

Phổ Đà đại thánh tin tưởng, lại cho Lâm Hoang một chút thời gian, vượt qua người kia, Lâm Hoang có lẽ thật có thể làm được. Nhưng hiện tại, Lâm Hoang so với người kia, hay là có nhiều không bằng.

Đồng đồng!

Bước chân không nhanh không chậm, từng bước một đập, để cho chư thánh tâm loạn, người còn chưa đến, liền cơ hồ khiến vừa mới ngưng tụ hoàng minh có sụp đổ dấu hiệu.

Có thể nghĩ, người tới đến cùng có thể sợ.

Tuyệt đối không phải là cái gọi là thông thiên, Hạo Thiên chi lưu có thể so sánh.

Lâm Hoang mặt không đổi sắc, mục quang trống rỗng lạnh lùng, lẳng lặng nhìn nhìn ngoài cửa, đối với hoàng minh chư thánh ý nghĩ trong lòng, hắn thấy rõ, biết ý nghĩ của bọn hắn, Lâm Hoang chỉ là lạnh lùng một câu, "Bất quá một cỗ phân thân, người đời, sợ cái gì."

Chư thánh nhất thời đều ngây ngẩn cả người, chính là vô hư cũng có chút chấn kinh, người kia vẫn chưa xuất hiện, chư thánh đồ vô pháp nắm chắc người kia hướng đi, nhưng không nghĩ được Lâm Hoang vậy mà đã biết tới vền vền chỉ là một cỗ phân thân.

Tuy kinh hãi thủ đoạn của Lâm Hoang, nhưng chư thánh lại là thật đúng nhẹ nhàng thờ ra, người kia quá mức đáng sợ, nếu quả thật chính là chân thân đến đây, quả thật chính là một hồi họa kiếp.

Nhưng tuy chỉ là một cỗ phân thân đến đây, cũng như cũ không thể khinh thường.

"Hào."

Một tiếng tán thưởng, người kia thân ảnh rốt cục xuất hiện. Là một cái tóc húi cua trung niên nhân, ngũ quan nguội lạnh, dường như là dùng đao búa chém gọt ra tới đồng dạng, thân vật liệu cao lớn, ăn mặc hắc sắc ngắn què, trần trụi chân, chấp hai tay sau lưng, đứng ở nơi đó, thiên không hơi bị buông xuống, Phong Vân hơi bị ngưng trệ.

Tất cả mọi người theo bản năng lui lại một bước, dù cho biết này vền vền chỉ là một cỗ phân thân, nhưng nhìn đến nơi người, lại vẫn là rồi đột nhiên động dung, lui lại xa xa, không dám đối mặt người kia. Chỉ có Lâm Hoang không sợ không sợ, mục quang trống rỗng đậm đặc, đứng chấp tay, ngạo nghễ cùng người kia đối mặt.

"Lâm Hoang."

"Nguyên Chiến."

Vô cùng đơn giản, hai người từng người kêu lên tên của đối phương, liền trầm mặc không nói.

Ngọc Linh Lung đại khí cũng không dám thờ ơ gấp một chút, đôi mắt đẹp lấp lánh hào quang, trong lòng có chút kích động, có thể thấy tận mắt chứng nhận ngàn năm qua Nhân giới kiệt xuất nhất hai cái thiên tài chính diện tương đối, quả thực là nhân sinh một chuyện lớn.

Tuy Ngọc Linh Lung không muốn thừa nhận, trong nội tâm nàng kỳ thật còn có chút sợ hãi, đối với người tới sợ hãi.

Nguyên Chiến, đáng sợ cỡ nào danh tự. Dù cho đi qua 300 năm, tuy chư đại thánh địa Đại Tân sinh nhóm đều không có thấy tận mắt chứng nhận qua Nguyên Chiến đáng sợ.

Nhưng Ngọc Linh Lung sẽ không quên, chính mình trở thành đệ tử thân truyền ngày đầu tiên, tận mắt chứng kiến một hàng kia dãy Mộ bia. Kia đều là ba trăm năm trước đánh một trận, bị Nguyên Chiến giết chết Tam Hoàng các anh kiệt.

Trong đó có hai đời Tam Hoàng các Các chủ, Kỳ Trung Trưởng Lão, thiên kiều càn có hơn mười danh nhiều.

Tam Hoàng các còn không phải tại trong trận chiến ấy tổn thất thảm trọng nhất thánh địa, Đại Thiện Tự mới là tổn thất thảm thiết nhất thánh địa, Đại Thiện giới tại Nhân giới bố trí xuống Đại Thiện Tự thế lực, gần như thiếu chút nữa bị Nguyên Chiến nhổ tận gốc.

Năm đó trận chiến ấy, tất cả mọi người tưởng rằng Nhân giới chư thánh trả giá thê thảm đau đớn giá lớn, mới trục xuất Nguyên Chiến. Thế nhưng Ngọc Linh Lung biết, năm đó trận chiến ấy, Nguyên Chiến quả thực là thế không thể đỡ, lấy đệ nhất biến thành thực lực, quét ngang Nhân giới, không người có thể ngăn.

Cuối cùng nếu không phải Đại Thiện Thánh Giả xuất thủ, có lẽ, trận chiến ấy thắng chính là Nguyên Chiến.

300 năm, người này lại một lần xuất hiện, lần này ngăn cản ở trước mặt hắn là Lâm Hoang.

Chư Thiên vạn giới từ trước tới nay tới người thiên tài vật, cùng nhau đi tới, tạo thành rung động so với năm đó Nguyên Chiến còn nhiều hơn, đồng dạng tu chính là vô tình chi đạo, đồng dạng chỉ tranh sớm tịch, đồng dạng tại Nhân giới nhắc lên sóng to gió lớn.

Ngọc Linh Lung chợt phát hiện kỳ thật Lâm Hoang cùng Nguyên Chiến trong đó, có thật nhiều tương tự địa phương.

Bất quá Lâm Hoang so với Nguyên Chiến càng tuổi trẻ, thủ đoạn cũng so với Nguyên Chiến càng Gia Lão cay. Lâm Hoang trở lại Nhân giới một đoạn này động tác, có thể nói cùng Nguyên Chiến năm đó không phân cao thấp, bằng không cũng sẽ không có như vậy người đã từng nói Lâm Hoang là kế tiếp Nguyên Chiến.

Nhưng Lâm Hoang hiển nhiên so với Nguyên Chiến thông minh nhiều, chừng không nhân tâm, đùa bốn tình hình chung, từng bước một đi tới, Lâm Hoang đã thành lập hoàng minh, có thể cùng Nhân giới chư đại thánh địa địa vị ngang nhau, mà Nguyên Chiến lại là chỉ có thể chạy xa vạn giới, lang thang Tinh Không.

Vừa nghĩ như thế, Ngọc Linh Lung đột nhiên cảm giác được, kỳ thật Nguyên Chiến so ra kém Lâm Hoang.

"Có ý tứ. Bọn họ nói, ngươi rất giống ta." Nguyên Chiến bỗng nhiên mở miệng, ngữ khí nhàn nhạt.

Lâm Hoang mục quang trống rỗng, đóng mở trong đó, thần quang óng ánh, "Ta nói rồi, ngươi, không bằng ta."

Hai người lại là trầm mặc, Nguyên Chiến cùng Lâm Hoang mục quang đối mặt, thật lâu không nói.

"Bọn họ đang làm cái gì?" Ngọc Linh Lung có chút nhìn không ra, thấp giọng hỏi.

Hoàng Long đại thánh vẫy vẫy tay, "Không cần nói. Xem tiếp đi, sẽ biết."

"Ngươi mà nói. Có ý tứ." Nguyên Chiến mở một lần nữa, trong ánh mắt bỗng nhiên dâng lên hùng hực chiến ý.

Lâm Hoang thần sắc nhàn nhạt, "Ngươi nói, cũng rất có ý tứ."

"Ha ha!" Nguyên Chiến đột nhiên cười lớn một tiếng, "Hảo. Chiến!"

Lâm Hoang cũng không nói chuyện, giơ tay, nắm tay, trở tay chính là một quyền.

Nguyên Chiến tiến lên trước một bước, không tránh không né, trực tiếp nghênh tiếp Lâm Hoang một quyền này.

Keng!

Một tiếng giòn vang, Lâm Hoang dừng tay, quay người, ngồi xuống.

Nguyên Chiến nhắm mắt lại, thế ngộ một chút, cái gì cũng chưa nói, quay đầu liền đi, từ đầu tới cuối, vậy mà nhìn cũng chưa từng nhìn Nguyên Thiên

Cương liếc một cái.

Lần này, tất cả mọi người ngậy ngấn cả người.

"Tiếp tục a." Lâm Hoang nhàn nhạt mở miệng, tấu nhạc tái khởi, dường như vừa rồi sự tình gì cũng không có phát sinh qua đồng dạng.

Nguyên Thiên Cương tinh thần không thuộc hoàn thành nghi thức, nhìn nhìn Lâm Hoang, muốn nói lại thôi, trong lòng của hắn có rất nhiều nghi vấn muốn hỏi. Nhưng hiện tại hiển nhiên không phải là hỏi Lâm Hoang thời điểm. Cho nên chỉ có dẫn xuống tính tình, có chút ăn không biết vị.

Ngọc Linh Lung cũng xem không hiểu đây là cái gì tình huống, bắt lấy Hoàng Long đại thánh vật áo, thấp giọng nói: "Đây là có chuyện gì? Như thế nào Nguyên Chiến tới, lại đi? Chẳng lẽ Lâm Hoang một quyền kia, có huyền cơ gì."

Hoàng Long đại thánh cười khở một tiếng, đừng nói Ngọc Linh Lung nhìn không ra, ở đây nhiều người như vậy, ngoại trừ Lâm Hoang, sợ là không ai có thể nhìn minh bạch trong chuyện này huyền cơ.

Nguyên Chiến tới thanh thế to lớn, kết quả hơi hợt đã đi. Quả thật làm cho người ta đầu óc không thông, nhưng tất cả mọi người biết, này sau lưng huyền cơ, Lâm Hoang cùng Nguyên Chiến tất nhiên là trong lòng biết rõ ràng.

Từ đến trung tuần, Nguyên Thiên Cương rốt cục tìm được cơ hội, hỏi Lâm Hoang. Những người khác cũng đem lỗ tai dựng thẳng lên, muốn biết trung này đang lúc đến cùng có gì huyền cơ.

Lâm Hoang nhìn Nguyên Thiên Cương liếc một cái, "Người là đệ tử của ta."

Vừa nói xong, Lâm Hoang liền bồng bênh mà đi, lưu lại mọi người như có điều suy nghĩ.

Cái khác chưa thánh cười khở, vẫn là không hiểu. Nhưng Nguyên Thiên Cương lại là lập tức hiểu được. Bởi vì ở đây bên trong, chỉ có hắn biết hắn và Nguyên Chiến ba mươi năm sẽ có một hồi số mệnh cuộc chiến.

Nguyên Chiến hôm nay tới, không phải là đến xem tại Tiểu Manh, mà là đến xem Lâm Hoang. Hắn muốn bảo đảm Nguyên Thiên Cương tại Lâm Hoang môn hạ, ba mươi năm có thể đánh với hắn một trận.

Lâm Hoang cấp ra đáp án, cho nên Nguyên Chiến quay đầu liền đi.

Từ đầu tới cuối, Nguyên Chiến cũng không nói, Lâm Hoang cũng không hỏi, nhưng hai người đều là trong lòng biết rõ ràng. Nguyên Chiến mất đối thủ của trung, chỉ có Nguyên Thiên Cương.

PS: Một chương này ghi rất có cảm giác, khả năng rất nhiều người cảm thấy sa hồ, thế nhưng trong nội tâm của ta Nguyên Chiến chính là người như vậy vật. Thế nhân sợ hắn, sợ hắn, hắn hoàn toàn mặc kệ, đạo tâm kiên định, chưa bao giờ dao động. Cho nên chờ mong Lâm Hoang cùng Nguyên Chiến đánh một trận ổng nhóm, xin lỗi.

Sau đó ta nói cho đúng là Nhân giới sa hồ rốt cục điền xong. Lập tức muốn đặt chân Chư Thiên vạn giới, có chút ít kích động, tới điểm đề cử, cất chứa kích thích một chút!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 194: Bồng bênh mà đi!

Nhao nhao hỗn loạn, biến đổi bất ngờ, Nguyên Thiên Cương đại hôn cuối cùng rơi xuống màn che, hoàng minh bày ra thực lực, chấn kinh toàn bộ Nhân giới, Thông Thiên giáo nhượng bộ, Nguyên Chiến rời đi, để cho trận này đại hôn lưu lại quá nhiều làm cho người ta mơ màng không gian, Lâm Hoang thực lực, cao thâm mạc trắc, làm cho người ta không thể đo lường được.

Nhưng tất cả mọi người biết từ hôm nay trở đi, toàn bộ Nhân giới thêm một người, một cái thế lực, có được Chủ Tể toàn bộ lực lượng Nhân giới.

Hoàng minh, Lâm Hoang. Hôm nay qua đi, nhất định sẽ trở thành Nhân giới chân chính Truyền Kỳ.

Vấn Long son, Hoang Thảo Lư.

Hôm nay là Nguyên Thiên Cương đại hôn ngày hôm sau, vốn Nguyên Thiên Cương cùng tại Tiểu Mạnh kết hôn sau khi dựa theo ý tứ của Lâm Hoang, liền nên đỡ xuống hết thấy việc vật vãnh, đến dưới núi nghe nông, mình ngộ đạo tâm, vì vượt qua thiên kiếp súc tích lực lượng.

Nhưng Nguyên Thiên Cương đã biết Lâm Hoang ít ngày nữa sắp sửa rời đi hoang minh, gấp lại ngày, chẳng biết lúc nào. Tự nhiên không muốn hoang phế cuối cùng này một đoạn có thể hầu hạ Lâm Hoang tọa hạ thời gian.

Mà Lâm Hoang, lúc này, đang tại diễn giải.

Lúc này đã xây dựng thêm thành quảng trường trên đất bằng, vô hư, Thiên Công, trăm hoa, Tam Thánh Mẫu đợi hoang minh một đám đại thánh, còn có hoang minh một ít thiên tư hơn người Đại Tân sinh, đều thành thành thật thật ngồi chễm chệ tại trên bờ đoàn, lẳng lẳng lẳng nghe.

Trong đó rõ ràng còn có thể trông thấy Hoàng Long đại thánh cùng Ngọc Linh Lung này một ít đến đây xem lễ người.

Lấy Lâm Hoang địa vị bây giờ, khai mở đàn diễn giải, chính là nhân vật như Hứa Trọng Nhất cũng có chút tâm động, nếu như không phải là trở ngại mặt, không thể nói trước cũng sẽ lưu lại lắng nghe một phen.

"Như thế nào đạo?"

"Người Pháp đây, Địa Pháp thiên, thiên pháp đạo, đạo pháp tự nhiên. . . Này nói, là thiên, tất nhiên, là người, là tự nhiên, là vạn vật chúng sinh. . . ."

"Nói, tại trong lòng!"

Lâm Hoang thanh âm trống rỗng, nhàn nhạt vang lên, bao phủ quảng trường, thế nhưng quảng trường bên ngoài dù cho một tác chi địa, cũng không thể nghe được bất kỳ thanh âm gì, cái gọi là phương pháp không được truyền qua tai, đã là như thế đạo lý.

Lâm Hoang thanh âm bình thản, mỗi một chữ phun ra, tất nhiên là Thiên Hoa Loạn Trụ, địa dừng kim liên, có chừng chừng quy tắc hiển hóa, thần linh hư ảnh hàng lâm, đây là bởi vì Lâm Hoang diễn giải đã va chạm vào thiên địa chí lý biểu hiện.

Trong quảng trường lắng nghe người, ngay từ đầu còn có thể bảo trì tâm thần bình tĩnh, nhưng bất quá một phút đồng hồ, liền nhao nhao đắm chìm Lâm Hoang diễn giải, nghe được như si mê như say sưa.

"Ta nắm đó đồng độ Tang Quỷ, nghe nói một lời, nói quyền pháp có ba loại cảnh giới, thấy mình, mỗi ngày đây, thấy chúng sinh. Tuy là nhất gia chi ngôn, nhưng là được coi là quyền pháp chân tùy. Ta bồi trung nhân tâm cao nhất, có thể thấy chính mình già, bất quá trăm trung một ít, có thể thấy thiên địa già, trong vạn người không có một. Về phần thấy chúng sinh già, cùng nhau đi tới, ta thấy bất quá hai người."

"Vì sao? Tâm bất định đây!"

"Cho nên, tu hành chi đạo, liền tại hàng phục nó tâm."

Mọi người nghe được như si mê như say sưa, Lâm Hoang diễn giải, ngôn ngữ tinh tế ý nghĩa sâu xa, chữ chữ châu ngọc, liên tiếp ba ngày, đối với mọi người mà nói không thể nghi ngờ là một hồi thiên đại kỳ ngộ, có thể lắng nghe Lâm Hoang trong nội tâm Đại Đạo, quả thật không thua một hồi tuyệt thế kỳ ngộ.

Mà Lâm Hoang trong nội tâm con đường, cũng theo trận này diễn giải chậm rãi bị sơ khấp, đạo tâm càng kiên, đạo lý càng rõ ràng, trước mắt đã triệt để thấy được bước thứ ba cánh cửa, dường như chỉ cần nhẹ nhàng một bước, liền có thể tiến dần từng bước, bước ra bước thứ ba.

Nhưng Lâm Hoang biết, một bước này nhìn như chỉ có gang tấc, kì thực xa như chân trời xa xăm, như khôn thủ Nhân giới, sợ là chỉ có như vô hư đồng dạng phí thời gian vạn năm, tài năng có đầy đủ tích góp bước ra một bước này.

Một vạn năm quá lâu, Lâm Hoang chỉ tranh sớm chiều, cho nên hẳn muốn rời khỏi tâm càng kiên định, nhưng không có nửa điểm biểu lộ ra, tiếp tục diễn giải.

Lần này Lâm Hoang diễn giải,

Có thể nói đối với toàn bộ hoang minh người đều là một hồi to lớn tẩy lễ, đợi đến thứ mười ngày, càng ngày càng nhiều hoang minh trung người nhện không được trên được trong núi, không dám tới gần quảng trường, ngay từ đầu căn bản cái gì đều nghe không được, nhưng Lâm Hoang mục quang đóng mở, buông ra hạn chế, rất nhanh những người này cũng lâm vào Lâm Hoang diễn giải bên trong, nghe được như si mê như say sưa.

Diễn giải thứ 19 ngày, một đám bay về phía nam loài chim bay bỗng nhiên rơi xuống đỉnh núi, chiếm giữ không đi, Lâm Hoang cũng không để ý tới, qua ba ngày, đám kia loài chim bay bên trong, bỗng nhiên có một đầu tuyết trắng đại điêu, trong đám người kia, ngốc đối với Lâm Hoang đã bái ba bái, vậy mà đã thông linh trí, từ Lâm Hoang diễn giải, hiểu rõ tu hành chi đạo, nhảy lên thành yêu.

Như thế biến hóa, quả thực là kinh thế hãi tục. Nếu là truyền đi, tất nhiên sẽ khiến cho Chư Thiên vạn giới chấn động, bởi vì này cùng truyền thuyết Trung Thần linh Đỉnh Hóa thành yêu một màn, sao mà tương tự.

Liên tiếp nói bảy bảy bốn mươi chín ngày, Lâm Hoang bỗng nhiên dừng lại, mục quang đậm đặc, nhìn nhìn hư không, lẳng im không nói.

Mạnh mẽ như vô hư đám người, lập tức từ diễn giải trung tĩnh ngộ lại, chấn động, lúc này mới phát hiện toàn bộ Ván Long sơn trên không biết khi nào

vậy mà nhiều nhiều như thế kỳ kỳ quái quái sinh linh.

Thậm chí có thể thấy được một đầu Hoàng Thử Lang, hai cái chân trước chắp tay trước ngực, học người đồng dạng, ngồi chồm hổm trên mặt đất, hăm vào đống ngộ bên trong.

Vô hư hoảng hốt, trong đầu lấp lánh, nhớ tới trong truyền thuyết thiên địa sơ khai, Nhân Hoàng diễn giải, còn thiên mệnh tại chúng sinh, vô số khoắc trên vai lân mang giáp, vô luận đẻ trứng, ẩm ướt sinh, thai sinh, tất cả đều một hơi ngộ đạo, khai sáng vạn tộc tình cảnh.

Trong nội tâm đối với Lâm Hoang không khỏi bội phục tới cực điểm, dù cho lúc này cảnh giới của hắn so với Lâm Hoang cao hơn xuất một tầng, nhưng vô hư biết, trong lòng của hắn đạo so với Lâm Hoang, không thể so sánh nổi.

Quả thật không dám tưởng tượng Lâm Hoang một khi bước ra bước thứ ba, sẽ có như thế nào đáng sợ uy năng.

"Nghe quân một hồi nói, thắng được trăm năm tu! Hoàng Thánh, lão đạo thụ giáo." Hoàng Long đại thánh thở dài một tiếng, đối với Lâm Hoang bái phục.

Mà Ngọc Linh Lung vẫn còn đắm chìm tại Lâm Hoang diễn giải, lấy được khó được đống ngộ.

Đại Đạo dư âm, Lâm Hoang tuy đình chỉ diễn giải, nhưng ở trận những cái này sinh linh bên trong, cũng chỉ có lác đác mấy vị như vô hư, Hoàng Long, Nhân Đồ lớn như vậy thánh mới là lập tức tỉnh táo lại, mà những người khác như cũ đắm chìm tại khó được đống ngộ bên trong.

Chính là Nguyên Thiên Cương cũng là như cũ đắm chìm tại Lâm Hoang diễn giải bên trong, không thể tự kèm chế.

Vô hư chậm rãi đứng dậy, không làm kinh động hăm vào đống ngộ người, ánh mắt nhìn đi, trong nội tâm mừng rỡ, biết Lâm Hoang lần này diễn giải sau khi hoang minh trung kiên thực lực lại đem có một cái thật lớn đề thăng, những người này may mắn lắng nghe Lâm Hoang diễn giải, không thua gì một hồi kinh thiên kỳ ngộ.

"Minh chủ. Thế nhưng là chuyện gì xảy ra?"

Vô hư nhẹ giọng hỏi, hắn biết lần này diễn giải, không riêng gì lắng nghe người được lợi không nhỏ, đối với diễn giải Lâm Hoang mà nói cũng là cũng giống như thế, lấy Lâm Hoang trong lòng ngực đòi núi, một phen thông thiên vĩ Địa Đại Đạo, thật muốn tỉnh tể nói đến, sợ là nói lên mười năm cũng không đủ, lúc này mới qua bảy bảy bốn mươi chín ngày, như thế nào lại Vô Đạo có thể giăng.

Cho nên tất nhiên là chuyện gì xảy ra, để cho Lâm Hoang đình chỉ lần này diễn giải, hơn nữa sự tình tất nhiên không nhỏ.

Vô hư trong nội tâm ý niệm trong đầu hiện lên, hắn là biết Lâm Hoang nghĩ người của Pháp, chần chờ một chút, hỏi: "Chẳng lẽ là minh chủ tính toán sự tình đã có mặt này?"

Lâm Hoang gật gật đầu, bỗng nhiên khẽ cười một tiếng, "Có ý tứ. Ta khắp nơi tìm không được, không nghĩ tới thậm chí có người tự mình đưa tới cửa."

Vừa nói xong, vô hư lúc này mới phát hiện Lâm Hoang trong tay không biết khi nào nhiều một mảnh Thanh Diệp, đó là một mảnh tựa như thu nhỏ lại trường kiếm Thanh Diệp. Vô hư kiến thức rộng rãi, lập tức nhận ra kia Thanh Diệp là Chư Thiên vạn giới trung tiếng tăm lừng lẫy kiếm lá.

Nhân giới không sinh, vạn giới không dài, chỉ có một Đại Thế Giới, mới có loại này kỳ lạ Thanh Diệp sinh trưởng.

Hiển nhiên, này mảnh Thanh Diệp là có người đưa tới.

Nghĩ tới đây, vô hư trong lòng trầm xuống, hắn tuy những ngày này đắm chìm tại Lâm Hoang diễn giải, nhưng như cũ cảm giác nhạy bén, nhưng bây giờ lại bị người vô thanh vô tức, đem một mảnh Thanh Diệp đưa đến Lâm Hoang trong tay, thủ đoạn như thế, làm cho người ta chấn kinh.

"Không sao. Là vị lão bằng hữu."

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, trầm ngâm một chút, kia Thanh Diệp bóng loáng, thế nhưng mỗi một luồng diệp mạch, lại là âm thầm cấu thành mấy chữ thế, thoát nhìn tựa như thiên nhiên sinh trưởng, nhưng Lâm Hoang biết, đây là một phong thơ, một phong đến từ phương xa tín.

Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là phong thư này trung nội dung, để cho Lâm Hoang tìm đập thành thích.

"Vô hư. Ta cái này tiến đến phó ước, hoang minh liền do ngươi một tay lo liệu." Lâm Hoang bá một chút đứng dậy, mặc kệ này Thanh Diệp theo như lời trung sự tình có hay không chân thật, nhưng liên lụy tới Lâm Hoang bước ra bước tiếp theo mấu chốt, cho dù là cạm bẫy, Lâm Hoang cũng sẽ vui vẻ chịu đựng đi đến.

Trên đời này, vốn có một số việc, cho dù là biết rõ không thể làm, cũng phải khư khư cố chấp. Bởi vì cái gọi là, đạo chỗ, mặc dù ngàn vạn người, ta quyết rồi.

Huống chi, này Thanh Diệp theo như lời trung tuy không đủ tường tận, nhưng Lâm Hoang lại là lập tức biết, chỉ cần sự tình thật đúng, như vậy mình tuyệt đối không thể bỏ qua.

Bởi vì này chính là một hồi thật lớn cơ duyên, dù cho không có liên lụy tới hắn bước ra bước thứ ba mấu chốt, hắn cũng không thể không đi.

Bởi vì thư này, nói cho Lâm Hoang một cái đại bí mật, một cái kinh thiên động địa đại bí mật, cho nên Lâm Hoang không thể không đi, dù cho hấn đối với người kia cũng không tin nhiệm, thế nhưng Lâm Hoang biết, người kia cũng biết.

Chỉ cần biết rằng chuyện này, mặc kệ là thật hay giả, Lâm Hoang cũng không thể không đi.

Trong nội tâm tính toán một chút, Lâm Hoang bước chân một bước, quả nhiên là tiêu sái đến cực điểm, tại vô hư ngạc nhiên trong ánh mắt, liền trực tiếp như vậy bỏ xuống toàn bộ hoang minh, bỏ xuống hấn tại Nhân giới một tay sáng lập lên sự nghiệp to lớn, bồng bềnh mà đi.

Vô hư cười khò một tiếng, trong nội tâm vạn phần hiếu kỳ kia Thanh Diệp trên đến cùng đã viết cái gì, vậy mà để cho Lâm Hoang như thế gấp khó dần nổi, liền đối hoang minh tiếp sau an bài cũng không có tâm tư để ý tới, nói đi là đi.

Lâm Hoang đi được tiêu sái, vô hư ngược lại là có chút đầu đại, không biết kế tiếp nên như thế nào hướng mọi người giải thích Lâm Hoang rời đi sự tình, huống chi, nơi này còn có ngoại nhân.

Vô hư mục quang ngưng tụ, nhìn về phía Hoàng Long đại thánh.

Hoàng Long đại thánh cũng là ngạc nhiên, vô hư cũng không biết Lâm Hoang đến cùng vì cái gì như thế đột nhiên rời đi, hấn lại càng là nhìn không ra, trong nội tâm âm thầm suy tư, rốt cuộc là phát sinh chuyện gì, để cho Lâm Hoang như thế liêu lĩnh, bỏ xuống tất cả, nhẹ lướt đi.

Thấy được vô hư mục quang trông lại, Hoàng Long đại thánh cười khò thờ dài, "Yên tâm, việc này, ngươi biết ta biết, trời biết đất biết."

Vô hư gật gật đầu, đưa tầm mắt nhìn qua, bỗng nhiên rơi xuống trên người Ngọc Linh Lung, "Hoàng Long, ta xem nữ hiền chất cùng ta hoang minh chi đạo có chút phù hợp, không bằng nhiều nắn nã mấy ngày, đợi mình chủ bế quan đi ra, mới hảo hảo chỉ điểm một chút. Ý của ngươi như nào?"

Hoàng Long đại thánh biến sắc, trầm mặc một chút, đợi thấy được vô hư hung ác mục quang, còn có Nhân Đồ đám người dần dần bất thiện mục quang, lập tức thờ dài một tiếng, "Như thế, cũng tốt."

PS: Điểm mẹ rút điện, một mực đăng nhập không được, tức chết ta. Mặt khác mười phần cảm tạ (ta Ak47), (tìm không được phương hướng) đợi thư hữu khen thưởng, ta sẽ nỗ lực đổi mới, tân một cuốn, ta sẽ viết rất càng đẹp mắt, hi vọng mọi người duy trì. Mặt khác sách mới đổi giới thiệu văn tắt, mọi người cảm thấy như thế nào đây?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 195: Hấn là Lâm Hoang!

Băng lãnh Tinh Không, tĩnh mịch, Hắc Ám.

Dù cho có thiếu sót không biết năm Hằng tinh chiếu rọi, nhưng Vực Ngoại Tinh Không quá lớn, có thể phổ chiếu một cái Đại Thế Giới hào quang, phân tán đến toàn bộ Vực Ngoại Tinh Không, như cũ không nổi gợn sóng, toàn bộ Vực Ngoại Tinh Không, Hắc Ám, tĩnh mịch, mới là vĩnh hằng nhạc đạo.

Một khóa đường kính ba nghìn dặm tiểu hành tinh, dọc theo vịnh hằng quỹ tích, bao quanh một khóa to lớn hành tinh vận hành, nơi này là tuyệt đối sinh linh Cấm khu. Tại những cái kia không biết năm thời đại, những cái kia không lão bất tử, có thể tại Vực Ngoại Tinh Không sinh tồn, nuốt Phệ tinh thần nhóm đầu tiên sinh linh, hoặc là tiến hóa thành thần, hoặc là tiêu tán thành tro.

Thời đại này, đã khó có thể thấy được có thể tại Vực Ngoại Tinh Không hoành hành đáng sợ sinh linh.

Này khóa tiểu hành tinh chậm rãi vượt qua một vòng, đưa lưng về phía Tinh thần thời điểm, bỗng nhiên có một đôi đáng sợ mục quang lấp lánh như mặt trời đồng dạng, chiếu sáng Hắc Ám, sau đó lại trong nháy mắt tiêu tán, đóng mở trong đó, tựa như trong truyền thuyết Thần Linh chúc đồng dạng, trọn mắt vì ban ngày, nhắm mắt vì đêm.

"Chúc Ô, ngươi đã đến rồi."

Tiểu hành tinh trên bỗng nhiên đứng lên một thân ảnh, dù cho tại vô tận trong bóng tối, cũng có thể thấy rõ ràng đây là một cái cao lớn nam tử, đứng lên như núi, như ngày, cho dù là một mảnh Hắc Ám, cũng không cách nào bỏ qua sự hiện hữu của hấn.

Oanh một tiếng, một cái kinh thiên cự trào lấp lánh hàn quang, trực tiếp bắt nhiếp mắt bên tiểu hành tinh, một cái che đầy thiên địa to lớn hắc ảnh bộc lộ ra, thân hình như rồng, cũng chỉ có ba con móng vuốt, mọc ra chỉ có một con mắt, độc nhãn xung quanh có hắc bạch hình xoắn lượn hạ xuống, quán

quanh toàn thân, trên lưng mọc ra hai cái giống như Cương Thiết đồng dạng hai cánh, nhẹ nhàng quét qua, tựa như đao phong lướt qua, toàn bộ tiểu hành tinh trực tiếp bị thiết cát thành hai nửa.

Trước hết nhất đứng lên Cao đại nam tử lơ đãng, đưa tay một chút, bị kia to lớn hắc ảnh ba đến hai lần xuống xé rách được chia năm xẻ bảy tiểu hành tinh một lần nữa tụ hợp, chỉ là nhỏ một chút vòng.

Kia nam tử cao lớn lắc đầu, "Chúc Ô, tính tình của ngươi vẫn là như vậy táo bạo. Nơi này là chúng ta ước hẹn địa điểm, nếu là bị ngươi phá hủy, những người khác sợ là liền tìm không được."

"Hừ!" Kia to lớn hắc ảnh hừ lạnh một tiếng, sóng âm nếu có thực chất, khuếch tán, trực tiếp oanh bạo không cần thận phiêu lưu tới một đám thiên thạch, hai cánh mở ra, biến hóa nhanh chóng, rơi vào tiểu hành tinh.

Đưa tay một trào, kia to lớn hắc ảnh trong thời gian ngắn hắc bạch trường bào khoác trên vai khóa, biến thành một người đầu tóc trắng hán, vẻ mặt hung ác, bên cạnh vành tai trên tất cả treo một mảnh con rắn nhỏ, một đen một trắng. Trên cổ treo một vòng đầu lâu, cả người hung thần ác sát, làm cho người ta không dám nhìn nhiều.

"Tôi không được vừa vặn. Nếu như ngươi nói là sự thật, tốt như vậy sự tình, ngươi ta liền là đủ." Trắng hán đầu tóc cười lạnh nói.

Nam tử cao lớn lắc đầu, "Sự tình đích thực là thật sự. Chúc Ô, chuyện này kinh thiên động địa, muốn đạt được lớn nhất chỗ tốt, bằng vào ngươi ta, không đủ."

Được kêu là Chúc Ô trắng hán đầu tóc trầm mặc một lát, gật gật đầu, "Còn có mấy người?"

"Còn có ba người. Hẳn là nhanh đến." Nam tử cao lớn mục quang ngưng tụ, bỗng nhiên nhìn về phía trong lòng Chúc Ô, vỗ vỗ tay, tán thán nói: "Không nghĩ được ngươi nhanh như vậy đã đến. Hỏa nương tử, đều là người một nhà, xuất hiện đi."

"Không nghĩ được dễ dàng như vậy liền bị phát hiện rồi. Bất quá Chúc Ô, ngươi này ngốc đại ca tử vẫn còn không có cái gì dài tiến a. Hỏa khí lớn như vậy." Một tiếng nhõng nhẽo cười, Chúc Ô ngực bỗng nhiên bay ra một chút ngọn lửa, thấy gió liền dài, rơi trên mặt đất, lại là một cái hỏa hồng tóc dài, ăn mặc đỏ thắm váy dài nữ nhân.

Nữ nhân này đứng ở nơi đó, tựa như đồng nhất đoàn hỏa đồng dạng, chiếu sáng rạng rỡ, Hắc Ám cũng bị xua tán, làm cho người ta cảm thấy ấm áp.

Chúc Ô rút lui một bước, cả giận nói: "Hỏa nương tử, lần sau ngươi còn dám giấu ở tâm hỏa của ta bên trong, cẩn thận ta trực tiếp bóp chết ngươi!"

Hỏa nương tử cười duyên một tiếng,

Mục quang lại là cực độ băng lãnh, "Tốt. Không bằng hiện tại liền thử một chút."

Chúc Ô hừ lạnh một tiếng, trong ánh mắt đối với lửa này nương tử cực kỳ kiêng kỵ, không có nói tiếp, kia nam tử cao lớn biết, đây là bởi vì Chúc Ô không có chiến thắng hỏa nương tử nắm chắc, bằng không lấy hán tính nết, đã sớm xuất thủ.

"Ta bỗng nhiên có chút nhìn không tốt chúng ta lần hành động này. Vốn, lấy ngươi thực lực của ta, so với Luke nhóm người kia mạnh hơn một ít, nhưng có Chúc Ô gia hỏa này, bọn họ liền muốn thắng chúng ta một bậc." Hỏa nương tử cười khanh khách nói.

Chúc Ô mục quang phát lạnh, "Hỏa nương tử, ngươi thật đúng muốn cùng ta không chết không thôi sao?!"

Thấy Chúc Ô thật sự tức giận, hỏa nương tử che miệng cười khê, "Thật sự là không thú vị gia hỏa. Mà thôi, không đùa ngươi rồi. Chỉ mong còn lại hai người có thể so với so sánh thú vị."

"Khục khục. Muốn cho hỏa nương tử thất vọng rồi. Lão đạo ta cũng không như thế nào thú vị." Một tiếng ho khan, một cái thanh âm già nua vang lên, hành tinh trên bỗng nhiên hờ ra một bóng người, dáng người thấp bé, dường như thổ thạch làm thành khô lồi đồng dạng, mặt không biểu tình.

"Hành thổ giả. Không nghĩ được còn lại trong hai người có một cái là ngươi." Hỏa nương tử lông mày nhíu lại, nhìn về phía kia Cao Đại Nhân ảnh, "Ngươi đều chọn liên hệ thế nào với, không phải là yêu quái, chính là thổ thạch khó chịu, lại không thể có cái lớn lên nhẹ nhàng mà sung sướng, ta thấy vừa yêu vừa thương Mỹ Nam Tử sao?"

"Một cái hỏa tinh mà thôi, ngươi cho là mình lớn lên đẹp mắt đi nơi nào?" Chúc Ô cười lạnh một tiếng, bất quá thấy được kia bỗng nhiên xuất hiện hành thổ giả, đồng dạng có chút bất mãn, "Để cho gia hỏa này tới làm cái gì. Đào thành động sao?"

Kia hành thổ giả cũng không giận phẫn nộ, mặt không biểu tình đứng ở nơi đó, cùng đại địa trọn vẹn một thể, nếu như không phải là vừa rồi mở miệng, sợ là tất cả mọi người hội đưa hán coi như tượng đá.

Nam tử cao lớn vẫy vẫy tay, "Được rồi tất cả mọi người là lão hữu, không cần gặp mặt liền giúp nhau chăm sóc."

Hành thổ giả gật gật đầu, tro tàn sắc hai mắt nhìn hỏa nương tử cùng Chúc Ô liếc một cái, gật gật đầu, thanh âm khàn khàn, dường như Thiết thạch xung đột đồng dạng, "Không sai. Đã lâu không gặp."

Hỏa nương tử cùng Chúc Ô hừ lạnh một tiếng, không có nói tiếp, hiển nhiên mấy người tuy nhận thức, nhưng quan hệ tuyệt đối không thể nói hòa hợp.

"Người đến được không sai biệt lắm. Chỉ kém người cuối cùng, hần là người nào? Lúc nào tới!" Chúc Ô mở miệng hỏi, kiên nhẫn không tốt.

Nhắc đến người cuối cùng, kia nam tử cao lớn trầm ngâm một chút, cười khổ lắc đầu, "Ta cũng không biết hần lúc nào. Thậm chí cũng không xác định hần đến cùng sẽ tới hay không. Nhưng hành động lần này, nếu mà có được hần, có thể nhiều hơn tăng ba phần thắng."

Hỏa nương tử, Chúc Ô, còn có hành thổ giả rồi đột nhiên động dung, ba người bọn họ đối với thực lực của mình đều có chút tự tin, tự nghĩ chính là lấy bây giờ đội hình, chuyện này cũng có năm thành nắm chắc. Nhưng không nghĩ tới nam tử cao lớn đối với vậy còn không có tới người cuối cùng như thế tán thưởng, một người liền có thể gia tăng tăng ba phần thắng.

Hỏa nương tử trong nội tâm tính toán, suy đoán nam tử cao lớn đến cùng xin ai tới.

Trầm mặc chờ đợi, hừ không không biết năm, nhưng mấy người xem chừng hần là đi qua nửa tháng có thừa, thế nhưng người cuối cùng hay là chậm chạp chưa tới.

"Người kia đến cùng tới hay không!" Chúc Ô hừ lạnh một tiếng, trong nội tâm không kiên nhẫn, "Cơ duyên không đợi người. Hần nếu như không đến, người ta bốn cái liền lập tức lên đường đi. Thiếu đi hần một cái, chẳng lẽ chuyện này chúng ta liền làm cực kỳ khủng khiếp?"

Hỏa nương tử gật gật đầu, thở dài nói: "Tuy ta rất muốn nhìn xem kia người cuối cùng rốt cuộc là ai. Bất quá, ta lại là không có thời gian ở chỗ này tiếp tục đông dài. Hành thổ giả, người cảm thấy thế nào?"

Hành thổ giả mặt không biểu tình, khẽ gật đầu, "Ta đồng ý."

Nam tử cao lớn thở dài một tiếng, trong ánh mắt có chút nôn nóng, "Đợi thêm nửa tháng, như người kia còn chưa. Cũng chỉ có thể như thế."

"Còn phải lại đợi nửa tháng? !" Chúc Ô lông mày nhíu lại, cười lạnh nói, "Hần là người kia là người lão tử hay sao?"

Nam tử cao lớn cũng không tức giận, nói khẽ: "Việc này, nếu như không có hần, người chúng ta người có lẽ chỉ có hai tầng cơ hội. Có hần, mới có năm thành nắm chắc."

Hỏa nương tử, Chúc Ô, hành thổ giả nhất thời ngậm ngẫn cả người.

Hỏa nương tử lông mày nhíu lại, cười khanh khách, nhưng tiếng cười băng lãnh, làm cho người ta tim đập nhanh, "Hảo. Kia liền đợi thêm nửa tháng, chỉ hy vọng người kia đừng cho người ta thất vọng."

Hành thổ giả lạnh lùng nhìn nhìn nam tử cao lớn, "Người này tại trong kế hoạch thật sự có như thế trọng yếu?"

Nam tử cao lớn gật gật đầu, "Không sai."

"Hảo. Kia liền đang đợi nửa tháng. Người còn không sợ, ta sợ cái gì." Hành thổ giả cười lạnh một tiếng, ý hữu sở chỉ (*).

Tiếp tục chờ đợi, chờ đến đếm ngược ngày thứ ba, nam tử cao lớn trên mặt hiện lên vẻ vui mừng, "Tới."

Hỏa nương tử, hành thổ giả, Chúc Ô nhất thời tinh thần chấn động, theo nam tử cao lớn ánh mắt nhìn đi, muốn biết kia cái để cho bọn họ đợi đã lâu người cuối cùng rốt cuộc là thần thánh phương nào.

Đạp sao mà đến, kia người cuối cùng, thanh y, đi chân trần, rối tung tóc dài, đạp trên một khóa lưu tinh, đứng chấp tay, ngang nhiên mà đến. Rõ ràng thân hình tại viên kia lưu tinh trung tựa như kiến hôi đồng dạng, nhưng ánh mắt mọi người trước tiên chỉ sợ chú ý người kia, mà không phải dưới chân hần lưu tinh.

"Rốt cuộc đã tới cái lớn lên đẹp mắt. Bất quá, còn trẻ như vậy, người xác định không phải của người con riêng?" Hỏa nương tử liếm lấy một chút bờ môi, hờn dỗi một câu, trong ánh mắt lại là có chút giận dữ.

Chúc Ô lại càng là giận dữ, "Khốn nạn. Để ta đợi đợi lâu như vậy, dĩ nhiên là cái trẻ em!"

"Chúng ta cần giải thích." Hành thổ giả hừ lạnh nói.

Nam tử cao lớn phát phát tay, mục quang bình tĩnh, "Hần, chính là Lâm Hoang."

Hỏa nương tử ba người nhất thời ngậm ngẫn cả người, mục quang lấp lánh, phập phồng bất định.

"Nguyên lai là hần." Hỏa nương tử bỗng nhiên nở nụ cười, "Vạn Cổ đệ nhất thiên tài. Khanh khách, hảo thiếu niên tuần tú, chính là ta cũng nghe qua danh hào của hần. Không nghĩ được người cuối cùng muốn mời người dĩ nhiên là hần."

"Bất quá, hần xứng sao?" Hỏa nương tử thanh âm bỗng nhiên trở nên lạnh, vui buồn không hiện.

Chúc Ô sờ lên đầu tóc, "Những cái này cái gọi là chó má thiên tài, lão tử bóp chết qua vô số. Người thỉnh hần, hần là cảm thấy hần đã có thể cùng chúng ta ngồi ngang hàng với sao?"

Hành thổ giả ngược lại là thần sắc bình thản, gật gật đầu, "Nếu như là hấn mà nói, coi như cũng được. Hấn gần nhất tên tuổi rất thịnh, nghe nói có thể chống lại bước thứ ba, cũng không biết là thật hay giả."

Nam tử cao lớn vẫy vẫy tay, "Người đợi yên tâm, thực lực của hấn ta lý giải, bước thứ hai trung khó gặp gỡ địch thủ. Thần bìa phía trên, hấn có tiến nhập Top 3 mười thực lực."

Chúc Ô cười lạnh một tiếng, "Cái gì chó má thần bìa, đều là người ta chơi còn dư lại đồ vật. Ngoại trừ Top 10 mấy cái, đều là chó má. Ta rất hoài nghi, hấn có thể hay không tiếp được ta một chương."

"Người có thể thử một chút." Lâm Hoang thanh âm nhàn nhạt, bước chân đạp mạnh, đã rơi xuống tiểu hành tinh, mục quang đảo qua hỏa nương tử, Chúc Ô, hành thổ giả ba người, rơi xuống kia nam tử cao lớn trên người, gật gật đầu, "A khó dà, đã lâu không gặp."

Kia nam tử cao lớn, đương nhiên đó là a khó dà.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 196: Kinh thiên bí mật!

"Người tới đã muộn." A Nan Đà mở miệng nói.

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, "Ta cho rằng người bây giờ hấn là nghĩ đến như thế nào trốn tránh a như tới truy sát. Cho nên xác nhận một chút."

A Nan Đà sắc mặt nhất thời biến đổi, hừ lạnh một tiếng, "Yên tâm. A như tới tên kia hiện tại đang tại bị Đại Thiện Thánh Giả phân thân truy sát, bản thân khó bảo toàn, không có khả năng truy tung đến ta."

"Như thế tốt lắm." Lâm Hoang mục quang băng lãnh, vừa xuất hiện, liền có giọng khách át giọng chủ khí phách, hỏa nương tử đám người trong mắt ngạc nhiên, mặc dù không có nhìn thấy Lâm Hoang thực lực, nhưng chỉ là Lâm Hoang lúc này bày ra khí độ, liền để cho bọn họ trong nội tâm thất kinh, không dám coi thường.

"Ba vị này, A Nan Đà, giới thiệu một chút đi." Lâm Hoang chấp hai tay sau lưng, rõ ràng đến chậm, lại là khí độ nghiêm nghị, dường như hấn mới lần này muốn mời giả.

Khí phách như thế, để cho hỏa nương tử đám người trong nội tâm suy tư, không biết Lâm Hoang là tự tin, hay là tự đại.

Nhưng ba người đều là trở thành tinh nhân vật, tuy trước kia ngoài miệng biểu hiện khinh thường, nhưng hiện tại bị Lâm Hoang khí phách làm cho sợ, lại là trù trừ, không người nào nguyện ý xuất thủ thăm dò một chút Lâm Hoang thực lực.

A Nan Đà thật sâu nhìn Lâm Hoang liếc một cái, biết Đạo quả nhưng đồn đại không giả, Lâm Hoang hiện tại đã có vô địch Phong Thái, sâu tận xương tủy, chính là thực lực mạnh trên hấn vài phần người, cũng không dám coi thường Lâm Hoang, muốn thận trọng đối đãi.

Điểm này, từ hỏa nương tử đám người lặng im trung liền có thể nhìn ra một ít.

"Hảo. Đây là Chúc Ô. 2000 năm trước liền bước ra bước thứ ba." Nhàn nhạt một câu, A Nan Đà mục quang thỉnh thoảng đảo qua Lâm Hoang, muốn tại Lâm Hoang trên mặt thấy được một chút chấn kinh.

Nhưng Lâm Hoang mặt không biểu tình, bất động như núi, chính là ngày đó Nguyên Chiến hàng lâm, hấn cũng là mặt không đổi sắc, hiện giờ như thế nào lại bởi vì một cái chưa từng nghe qua nhân vật mà thay đổi cho, dù cho hấn đã bước ra bước thứ ba.

Bất quá Lâm Hoang nhưng trong lòng thì khẽ động, hơi hơi há miệng, biết A Nan Đà theo như trong thư sự tình hấn là thật sự, bằng không không có khả năng hấp dẫn bước thứ ba đại năng đến đây.

"Chúc Ô danh tiếng người có lẽ chưa từng nghe qua, nhưng trăm yêu đại thánh danh hào, người nên biết." A Nan Đà chậm rãi mở miệng, biết Lâm Hoang rốt cuộc tuổi trẻ, Chư Thiên này vạn giới trung rất nhiều ẩn nấp mấy ngàn năm nhân vật, sợ là cũng không còn rõ ràng, tình tế nói đến, nói ra Chúc Ô ngày xưa một cái phong hào.

Lâm Hoang mục quang khẽ động, nhìn về phía Chúc Ô, gật gật đầu, "Trăm yêu đại thánh sao? Vị kia đồ sát Yêu giới bách tộc, tu thành Tam Thần tổ thể

nhân vật, rất tốt, danh hào của ngươi, như sấm bên tai."

Chúc Ô thậm chí có chút được sủng ái mà lo sợ, nhưng rất nhanh phản ứng kịp, trên mặt có chút tức giận, hừ lạnh một tiếng, không để ý tới Lâm Hoang, nhưng trong lòng là có chút kinh hãi, không nghĩ tới liền ngay cả mình cũng bị Lâm Hoang biểu hiện ra ngoài khí phách chỗ Chấn Nhiếp.

Trong lòng nghiêm nghị, biết Lâm Hoang quả nhiên không thể coi thường.

"Cái Tam Thần gì tổ thế, bất quá là cái tạp chủng mà thôi. Khanh khách, Lâm Hoang. Tuy thực lực của ngươi ta còn không rõ ràng lắm, thế nhưng có thể cùng ngươi như vậy xinh đẹp lang quân một chỗ hành động, ngầm lại, ta liền cũng là say." Hóa nương tử khanh khách nở nụ cười, trong lời nói tùy ý đã kích Chúc Ô, Lâm Hoang lập tức hiểu rõ, này một vị tất nhiên cũng là bước ra bước thứ ba đại năng.

Gật gật đầu, Lâm Hoang thần nhiên nói: "Vị này chính là?"

"Vị này chính là hóa nương tử. Hòa mị nương đích danh hào, ngươi hẳn là không xa lạ gì." A Nan Đà cười nói.

Lâm Hoang trầm ngâm một chút, gật gật đầu, "Thế nhưng là tám ngàn năm trước vị kia tại Thiên Nhân giới phạm phải đại sự, dụ dỗ ba vị thánh Thiên Sứ sa đọa hòa Mị nương. Rất tốt, đều là nhân vật trong truyền thuyết. Cuối cùng này một vị, chắc hẳn cũng là đại danh đỉnh đỉnh, ta rửa tai lắng nghe."

"Lão đạo ta ngược lại là không tính là đại danh đỉnh đỉnh." Hành thổ giả vẩy vẩy tay, nhìn nhìn Lâm Hoang, màu xám trắng hai mắt,

Hết sức quý dị, có được hóa đá hết thấy lực lượng.

Lâm Hoang bất động thanh sắc, vẩy vẩy tay, hóa giải hành thổ giả trong ánh mắt thần lực, "Ta biết ngươi là ai. Đại địa chi đạo tu luyện tới tình trạng như thế, ngoại trừ vạn giới nổi danh vị kia hành thổ giả, còn có thể là ai."

Hành thổ giả gật gật đầu, "Không nghĩ được, ngươi còn trẻ như vậy người, cũng nghe qua tên của ta."

Lâm Hoang gật gật đầu, nhìn nhìn bàn tay của mình, ngón giữa khớp ngón tay có chút màu xám, đó là hành thổ giả hóa đá chi lực, rất nhanh tiêu thất. Lâm Hoang biết bước thứ ba đại năng quả nhiên không thể khinh thường, muốn bất động thanh sắc cùng hành thổ giả thăm dò một phen, hẳn lại vẫn là kém một chút.

Bất quá cái này cũng không trọng yếu, Lâm Hoang mặc dù biết chính mình có lẽ không thể chiến thắng mấy vị này, nhưng nếu muốn đi, không người nào có thể lưu lại.

"So với việc ngươi đại địa chi đạo, đối với trong truyền thuyết trời thần tác, ta càng có hứng thú." Lâm Hoang thả tay xuống chuông, mở miệng nói.

Hành thổ giả hừ lạnh một tiếng, cúi đầu xuống, "Có cơ hội."

"Vây hạo." Lâm Hoang gật gật đầu, chấp tay đứng thẳng, ngữ khí nhàn nhạt, "Ta là Lâm Hoang."

Chúc Ô lông mày nhíu lại, thế mới biết Lâm Hoang đối với mình rốt cuộc có nhiều tự tin, rõ ràng còn không có phóng ra bước thứ ba, vậy mà cũng có thể như thế thần nhiên tự nhiên ngay trước bọn họ những cái này bước thứ ba đại năng, nói ra ta là Lâm Hoang bốn chữ.

Không cần càng nhiều giới thiệu, một câu ta là Lâm Hoang, các ngươi liền nên biết ta là ai.

A Nan Đà ho khan một tiếng, hòa hoãn không khí, "Được rồi hiện tại người đã đến đông đủ. Việc này không nên chậm trễ, chúng ta lập tức xuất phát."

"Không vội. Trước tiên đem hết thấy nói hạo lại nói." Hòa nương tử cười duyên nói.

"Không sai. A Nan Đà, chuyện này, chúng ta còn vô pháp thật xác định, nếu như là ngươi cùng a như tới liên thủ làm (vấn) cục, ta đây cũng không đi chịu chết." Chúc Ô âm thanh lạnh lùng nói.

Hành thổ giả gật gật đầu, "A Nan Đà, hiện tại người nếu như đến đông đủ, ngươi cũng đừng che giấu, đem sự tình nói rõ ràng lại nói cái khác."

Lâm Hoang mục quang như điện, nhìn về phía A Nan Đà, "Đây là đại cơ duyên, cũng là đại kiếp nạn. Nếu như ngươi nói là sự thật, ta ngược lại là có thể cùng ngươi đi một lần. Nhưng đầu tiên, ta muốn biết sự tình có hay không chân thật."

"Ngươi đợi yên tâm, chuyện này, ta không làm được giả. Kiếm Thần, đích xác đã vẫn lạc." A Nan Đà nhàn nhạt mở miệng, ngữ khí ung dung.

Chẳng quản đã từ trong thư biết tin tức này, Lâm Hoang hay là không khỏi động dung, không riêng gì hẳn, hóa nương tử, hành thổ giả, Chúc Ô ba người cũng là nhao nhao động dung.

Không là cái khác, đơn giản là, Kiếm Thần, vẫn lạc.

Từ cổ chí kim, Chư Thiên vạn giới, có thể chấn chính quấy Phong Vân tuyệt đối không phải là cái gọi là đại thánh, mà là cao cao tại thượng thần linh, một Tôn Thần linh vẫn lạc, hàm nghĩa sâu sắc, sau lưng chất chứa bí ẩn, đủ để cho bất cứ người nào hơi bị động dung.

Cái gọi là thần linh, không lão bất tử, không hủ Bất Hủ, Nhật Nguyệt diệt mà ta bất diệt, thiên địa vẫn mà ta không vẫn, vĩnh sinh vĩnh hằng, vạn kiếp bất

ma, vạn pháp bất xâm

Cho dù là tại không biết năm thời đại trong, chính là trăm triệu năm cũng khó nhìn thấy đã có một Tôn Thần linh vẫn lạc, mà bây giờ vẹn vẹn chỉ là qua mười vạn năm, mộng thần vẫn lạc sau khi vậy mà lại có một Tôn Thần linh vẫn lạc, hơn nữa còn là tiếng tăm lừng lẫy Kiếm Thần.

Lâm Hoang trầm mặc không nói, hẳn nhớ tới lần trước gặp qua kia chiếc Thần Thi, không biết lại là vị nào thần linh vẫn lạc.

Lâm Hoang dám người không dám đi suy đoán Kiếm Thần vẫn lạc sau lưng đến cùng cất dấu như thế nào bí mật động trời, lại là ai đã giết Kiếm Thần. Đây không phải là bây giờ bọn họ có thể đi tìm tòi nghiên cứu.

Đề xuống trong nội tâm chấn động, Lâm Hoang dám người càng muốn chấn động Kiếm Thần vẫn lạc sau lưng, bọn họ đến cùng có thể được cái gì chỗ tốt.

Mỗi một Tôn Thần linh vẫn lạc, đều nhất định có nghĩa là có một hồi đại kiếp nạn, đại cơ duyên. Tuy giữ kín không nói ra, thế nhưng rất nhiều người đều suy đoán Mộng Thần Cơ có thể nhảy lên, sừng sững thần bia chi đỉnh, cùng năm đó mộng thần vẫn lạc tất nhiên có đại quan liên.

Không thể nói trước, Mộng Thần Cơ liền là nhận được mộng thần vẫn lạc bảo tàng, tài năng sừng sững Chư Thiên vạn giới, mười vạn năm không ngã.

Đây là thần linh, không lão bất tử, vĩnh sinh bất diệt, một giọt huyết, cũng có thể tru sát thánh vị. Chư Thiên vạn tộc, tất cả sinh linh mục tiêu cuối cùng.

Mà bây giờ, Kiếm Thần vẫn lạc, kia nhất định có nghĩa là sẽ có một hồi đại cơ duyên, cho dù là Lâm Hoang, cũng sẽ động tâm, nếu như có thể đạt được Kiếm Thần còn sót lại bảo tàng, đây mới thực sự là kinh thiên kỳ ngộ, có thể phổ liên con đường thành thần.

"Hơn nữa, có thể xác định Kiếm Thần vẫn lạc hẳn là đã vượt qua ba ngàn năm." A Nan Đà ngữ khí ung dung, Lâm Hoang như có điều suy nghĩ, gật gật đầu.

"Hẳn là chính là ba ngàn năm trước Thất kiếm lão nhân, sửa Kiếm Thần Đại Thế Giới vì Thất kiếm Đại Thế Giới thời điểm, Kiếm Thần cũng đã vẫn lạc?"

"Đúng rồi." Chúc Ô đột nhiên vỗ đầu một cái, có chút hối hận, "Ta đã sớm nên nghĩ đến. Nếu như không phải là Kiếm Thần vẫn lạc, kia Thất kiếm lão nhân lại như thế nào lợi hại, cũng không có lá gan kia dám đem Kiếm Thần Đại Thế Giới đổi thành Thất kiếm Đại Thế Giới."

"Không sai." A Nan Đà gật gật đầu, "Đây coi như là một cái dấu hiệu. Trên thực tế ba ngàn năm trước, Thất kiếm lão nhân quật khởi thời điểm, a như tới liền có ý nghĩ như vậy, bất quá một mực vô pháp xác định, thẳng đến gần nhất, Thất kiếm toàn bộ xuất thế, hết thảy rốt cục có thể xác định, Kiếm Thần đích xác đã vẫn lạc."

"Mà ai nắm giữ Thất kiếm, liền có cơ hội lấy được Kiếm Thần còn sót lại bảo tàng, thành tựu tân thần!"

"Thành thần sao?" Hành thổ giả mục quang nhất thời lạnh thấu xương, "Người mới vừa nói a như. Xem ra chuyện này, người là từ a như tới nào biết. Nếu là hẳn cũng đến đây, liền mấy người chúng ta, ai có thể ngăn cản?"

"Yên tâm đi. Hẳn tới không được." A Nan Đà mục quang nhàn nhạt, "Ta tỉ mỉ thiết kế, mới khiến cho hắn hãm vào Đại Thiện Thánh Giả trong đuôi giết, không có mấy chục năm công phu, hẳn trốn không thoát. Các người không tin ta, chẳng lẽ còn không tin Đại Thiện sự lợi hại của Thánh Giả?"

Mấy người nhất thời trầm mặc, gật gật đầu, xem như nhận đồng lời của A Nan Đà. Trên thực tế, chính là a như tới thật sự đến đây, mấy người lại nơi nào sẽ thật sự lùi bước, đối mặt thành thần khả năng, ai cũng không có khả năng nhượng bộ.

Lâm Hoang bỗng nhiên lui lại một bước, mục quang băng lãnh, "Chờ một chút. Nếu như liên lụy tới thành thần cơ hội, ta đây rời khỏi. Ta còn không có bước ra bước thứ ba, chính là đạt được cái gọi là thành thần cơ hội, cũng không có khả năng thành thần. Ta hẳn là làm đến nơi đến chốn, mà không phải thật cao theo đuôi xa."

Liên lụy đến thành thần cơ hội, Lâm Hoang có thể tưởng tượng đến đây tranh đoạt người tất nhiên đều là bước thứ ba đại năng, hẳn tuy có thể tại bước thứ hai xưng hùng, cũng có thể cùng một chút nhỏ yếu bước thứ ba chống lại một phen, nhưng muốn nhúng tay chuyện này, lại là xa xa không đủ.

A Nan Đà vẫy vẫy tay, "Yên tâm. Người chỉ cần giúp ta đoạt cướp được Thất kiếm nhất, cầm đến mở ra Kiếm Thần còn sót lại cái chìa khóa. Liền có thể phân ra đến một thành. Như thế nào?"

Hỏa nương tử dám người nhất thời hiểu ra, thế mới biết A Nan Đà vì cái gì nhất định phải đợi đến Lâm Hoang đến đây, hiển nhiên tranh đoạt Thất kiếm thời điểm, Lâm Hoang là tối cường vũ lực. Rốt cuộc tại không có chân chính mở ra Kiếm Thần còn sót lại lúc trước, bọn họ những cái này bước thứ ba đại năng cũng sẽ không toàn lực xuất thủ, bằng không dẫn phát Thiên Nhân năm biến, vậy hết thảy thôi nói.

Lập tức hỏa nương tử dám người nhìn về phía Lâm Hoang mục quang trở nên hòa hoãn, dưới chân di động, bốn người mơ hồ đem Lâm Hoang bao vây.

Lâm Hoang trầm ngâm một lát, "Có thể. Bất quá không đủ. Ta còn muốn các người đạo rõ ràng, hiện tại liền cho ta. Bằng không, cùng lắm thì cá chết lười rách."

"Thành giao." A Nan Đà tựa hồ đã sớm biết Lâm Hoang nghĩ muốn cái gì, đưa tay hất lên, đem viết chính mình cả đời con đường thư từ ném cho Lâm Hoang.

Hỏa nương tử cũng dứt khoát, đồng dạng ném cho Lâm Hoang một phần thư từ. Chúc Ô hử lạnh một tiếng, có chút không muốn, nhưng vẫn là lấy ra điều khắc chính mình con đường thư từ. Hành thổ giả không nói lời nào, lấy ra một phần thư từ ném cho Lâm Hoang.

"Hào. Đồ vật cho người. Người phát hạ Thiên Đạo lời thề a. Phải toàn lực giúp ta đợi cảm đến Thất kiếm nhất." A Nan Đà âm thanh lạnh lùng nói.

Lâm Hoang gật gật đầu, phát hạ Thiên Đạo lời thề, trong nội tâm yên lặng tính toán, ván này, hẳn nên làm như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 197: 7 kiếm Đại Thế Giới!

Sau cơn mưa hoàng hôn, chân trời treo một đạo sắc sỡ Thái Hồng.

Trăm dặm kiếm quán đã đến bể quán thời khắc, đồ tô còn không có rời đi, hẳn muốn lưu lại, phụ trách quét dọn toàn bộ Thiên Khu kiếm quán sạch sẽ, bảo đường trường kiếm, lau chùi, còn muốn quét sạch những người khác lưu lại đồ bỏ đi.

Xuyên thấu qua lăng hoa cửa sổ, đồ tô có thể thấy được trăm dặm hỏa chói mắt tóc đỏ tại sân huấn luyện nhảy, lấp lánh, là như vậy hòa hồng, chói mắt, như mỗi ngày dâng lên kia luân ánh sáng mặt trời.

Trăm dặm hỏa chính là Thiên Khu này kiếm quán ánh sáng mặt trời, thiên phú trác tuyệt, so với đồ tô cũng còn muốn nhỏ hơn một tuổi, cũng đã là thượng đoạn Phong Hầu tu vi, kiếm đạo tu vi đã đến luyện kiếm thành tia tình trạng, chính là phóng tầm mắt toàn bộ Lưu Hoa bình nguyên, cũng là siêu tuyệt thiên tài.

Nơi này là hỏa diệu Vương quốc, nơi này là Thất kiếm Đại Thế Giới.

Thế giới này mỗi người đúc kiếm, luyện kiếm, tín ngưỡng kiếm đạo, sùng bái Kiếm Thần, làm kiếm mà sinh, làm kiếm mà chết.

Thế giới này đơn thuần và tàn khốc, từng nhà kiếm quán thống trị từng tòa Vương quốc, mà từng tòa Vương quốc liền hợp thành thế giới này toàn bộ, mỗi một tòa Vương quốc đều có thuộc về mình luật pháp, vô cùng kỳ quái, duy nhất không biến, tất cả Vương quốc cùng tôn vinh thần thánh luật pháp chỉ có một mảnh.

Đấu kiếm, thần thánh không thể xâm phạm.

Đó là Kiếm Thần huyết mạch điều khắc tại từng cái Thất kiếm người ý niệm trong lòng, làm kiếm mà sinh, làm kiếm mà chết.

Đồ tô vịn cửa sổ, vụng trộm nhìn nhìn trăm dặm hỏa luyện kiếm.

Trăm dặm hỏa biết đồ tô tại nhìn lên hẳn luyện kiếm, thế nhưng hẳn không quan tâm, đây là thuộc về niềm kiêu ngạo của hẳn, thuộc về thiên tài kiêu ngạo. Dù cho bị người đánh cắp nhìn thì như thế nào, hẳn có thể làm được sự tình, những người khác vĩnh viễn đều làm không được, huống chi còn là một cái Bách Lý Gia Kiếm Nô.

Đồ tô là Kiếm Nô, tuy phụ thân của hẳn là Bách Lý Gia dòng chính, nhưng hẳn như cũ chỉ là Kiếm Nô. Bởi vì mẹ của hẳn là một cái ti tiện nô tài, hẳn sinh ra, bất quá là vị kia Đại Nhân say rượu kết quả.

Có thể sống hạ xuống, lại còn trở thành cùng cha khác mẹ trăm dặm hỏa Kiếm Nô, dưới cái nhìn của Bách Lý Gia, đã là đối với đồ tô lớn lao vinh quang.

Đồ tô mục quang có chút âm trầm, cúi đầu xuống, hẳn nhìn bắt tay vào làm trung cần bảo đường đồ tô kiếm. Đây là kiếm quán chế thức trường kiếm, là chuyên môn dùng để làm kiếm đạo vỡ lòng trường kiếm, bởi vì dài như vậy kiếm vền vền chỉ có thể chém ra cây cối đâm chồi thì đệ nhất mảnh Tô Diệp, cho nên gọi là đồ tô, có nghĩa là tân sinh.

Ít nhất đồ tô là nghĩ như vậy, hẳn không cho rằng mẹ của hẳn cho hẳn lấy cái tên này, hội thật sự nếu như người khác theo như lời, chỉ là nghĩ nói cho hẳn biết, hẳn tựa như này đồ tô kiếm đồng dạng, cái gì cũng sai, tùy ý có thể thấy, ti tiện đến cực điểm.

"Đồ tô. Người động tác nhanh lên, trăm dặm hỏa thiếu gia lập tức muốn luyện qua kiếm, người còn có chính là sự tình làm!" Âm thanh băng lãnh tại đồ tô sau lưng vang lên, đồ tô động tác trì trệ, không tiếng động gật đầu, tăng thêm tốc độ.

Thẳng đến mặt trời diệu tại trong bầu trời đêm trở nên âm trầm, chân trời nổi lên ngân bạch sắc, đồ tô mới rốt cục bận việc xong, sắc mặt âm trầm, nguyên

lãnh ăn mấy ngum nguội lạnh màn thâu, nhìn đồng hồ, đã không kịp Hồi đi ngủ, dứt khoát trực tiếp nằm ở sân huấn luyện, không dám nghĩ ngợi lung tung, nằm xuống đi nằm ngủ.

Hắn còn có một cái điều, đợi đến mặt trời chiếu hoàn toàn ản rơi, ánh sáng mặt trời dâng lên thời điểm, hắn nhất định phải bắt đầu ngày hôm sau công tác.

Bận rộn, ti tiện, đây là đồ tồ hai mươi năm tới sinh hoạt, từ khi mẫu thân sau khi chết, đồ tồ ngẫu nhiên cũng sẽ nghĩ biết mình như vậy sống sót đến cùng có ý nghĩa gì, có đôi khi tâm hung ác, cũng muốn dứt khoát trực tiếp làm trăm dặm hòa luyện kiếm người nô được rồi, như vậy, ít nhất còn có thể hưởng thụ một hồi chưa bao giờ nghĩ tới bữa ăn ngon.

Nhưng sinh mệnh tựa như kia có đại, dù cho không còn có thể gánh nặng, dù cho tùy thời đều tiêu thất, nhưng vẫn là muốn sống, vèn vèn chỉ là muốn còn sống.

Hôm nay là mặt trời chiếu nguyệt ngày cuối cùng.

Thất kiếm Đại Thế Giới có bảy luân ánh trắng, bị mọi người xưng là bảy chiếu, mỗi một chiếu đều một mình dâng lên hai tháng, một năm liền có mười bốn nguyệt, mà hàng năm cuối cùng ngày đó, bảy chiếu cũng lên, chính là năm mới.

Mà ngày mai, chính là năm mới.

Năm mới đối với những người khác mà nói là một vui mừng, nhưng đối với đồ tồ mà nói, lại có nghĩa là có càng thêm nặng nề công tác, chỉ là ngừng lại ngày mai việc vất vả, đồ tồ cũng có chút tuyệt vọng, tháng gần nhất trăm dặm hòa luyện kiếm càng vất vả cần cù, toàn bộ trăm dặm kiếm quán khắp nơi đều là tán dương thanh âm.

Nhưng đồ tồ đã nhanh không chịu nổi, trăm dặm hòa càng khác khổ, càng vất vả cần cù, liền có nghĩa là hắn mỗi ngày giấc ngủ thời gian Việt thiếu, đã liên tục một tháng, giấc ngủ của hắn không đủ thời gian một cái chiếu.

Mà ngày mai, có thể đoán được, hắn khẳng định không có thời gian ngủ.

Đồ tồ sắc mặt ảm đạm, đã hai mươi một tuổi hắn, miễn cưỡng đã có thể xưng là thanh niên, nhưng giống như mười bốn mười lăm tuổi thiếu niên nhỏ yếu, đây là bởi vì đáng kể, thời gian dài dinh dưỡng không đầy đủ.

Đồ tồ không hiểu cái này, nhưng hắn biết nếu như lần nữa không được hảo hảo nghỉ ngơi, hắn thật sự, muốn chết rồi.

"Được rồi đồ tồ, ngươi gặp may mắn. Hôm nay không cần làm sự tình, về sớm một chút nghỉ ngơi. Ngày mai trăm dặm hòa thiếu gia muốn đi cự khuyết Vương quốc, khiêu chiến Cự Khuyết Kiếm Vương, vì chính mình hai mươi tuổi sinh nhật chính danh. Ngươi muốn đi theo."

"Khiêu chiến Cự Khuyết Kiếm Vương."

Đồ tồ ngây ngẩn cả người, nhện không được nhìn về phía đang luyện kiếm trăm dặm hòa, đồng dạng niên kỷ, đồng dạng huyết mạch, lại là không đồng dạng như vậy nhân sinh.

Chính mình hai mươi tuổi thời điểm đang làm cái gì?

Đồ tồ có chút hoảng hốt, dùng sức lắc đầu, ném lại trong đầu không thể nào tưởng tượng. Hắn là đồ tồ, dù cho đồng dạng có được Bách Lý Gia huyết mạch, lại chỉ có thể là đồ tồ đồ tồ.

Hắn không làm được trăm dặm hòa, vĩnh viễn đều không làm được, hắn chỉ là một cái ti tiện Kiếm Nô.

Một giấc ngủ tới hừng sáng, đồ tồ đột nhiên bừng tỉnh, nhìn đồng hồ, nhất thời sắc mặt ảm đạm, không dám lãnh đạm, lập tức chạy hướng kiếm quán, trăm dặm hòa đã đến.

Lạnh lùng mắt nhìn đồ tồ, trăm dặm hòa mặt không biểu tình, cái gì cũng chưa nói, lưng mang kiếm, cùng đồ tồ trên danh nghĩa phụ thân thì thầm vài câu, cười lên ngựa, chậm rãi rời đi.

Đồ tồ sắc mặt ảm đạm, trong nội tâm kinh khủng, nhìn nhìn đại quân gia đi tới, hai chân đều có chút như nhũn ra.

Hồi tới lại muốn người đẹp mắt." Đại quân gia hừ lạnh một tiếng, ném cho đồ tồ một cái bao phục, đó là trăm dặm hòa bọc hành lý. Ngốc cỡi một đầu tiểu con lừa, đồ tồ nỗ lực đuổi kịp trăm dặm hòa.

Lần đi cự khuyết Vương quốc, ngoại trừ đồ tồ ra, còn có ba người cường tráng Kiếm Nô, hai người kiếm tùy tùng, một người kiếm vệ. Một đoàn người Chúng Tinh Phùng Nguyệt, bảo vệ xung quanh lấy trăm dặm hòa hướng về cự khuyết Vương quốc mà đi.

"Hắn phải là hắn."

Thiên không chỗ sâu trong, một đám người lạnh lùng nhìn chăm chú vào phía dưới trăm dặm hòa đội ngũ.

"A Nan Đà, chúng ta không đi tìm kiếm Thất kiếm, tới nơi này làm gì?" Một tiếng hừ lạnh, rõ ràng là Chúc Ô, trên không trung đám người kia chính là Lâm Hoang năm người.

"Thất kiếm đã sớm xuất thế, thế nhưng Kiếm Linh chuyển thế trưởng thành, một người một kiếm, một kiếm một người, đều là cái chìa khóa." A Nan Đà nhân nhật mở miệng, "Mà được kêu là trăm dặm hòa thiếu niên, hẳn phải là hòa kiếm Kiếm Linh chuyển thế. Đi theo hắn, chúng ta liền có thể tìm được hòa kiếm."

Lâm Hoang mục quang lạnh lùng, không nói một lời, lẳng lặng nghe A Nan Đà giải thích.

"Thất kiếm, chia làm Địa, Thủy, Hỏa, Phong âm Dương Thiên bảy chuỗi thần kiếm, chính là Kiếm Thần vẫn lạc sau khi bốn nguyên tinh kim kiếm khí hóa thành bảy chuỗi thần kiếm, tất cả có thần diệu. Nhưng ở Kiếm Linh chuyển thế người gặp được Thất kiếm lúc trước, không có bất kỳ dị tượng, ai cũng phân biệt không ra. Hiện tại theo ta được biết cái khác sáu chuỗi thần kiếm cũng đã cùng Kiếm Linh chuyển thế chi thân gặp nhau. Chỉ còn lại lửa này kiếm."

A Nan Đà chỉ vào trong đội ngũ trăm dặm hòa, "Mà hắn chính là hòa kiếm Kiếm Linh chuyển thế, trời sinh kiếm thế."

Mọi người gật gật đầu, Lâm Hoang như có điều suy nghĩ, hắn bỗng nhiên nghĩ tới Kiếm Các Thiên kiếm hầu, hẳn là cũng là Thất kiếm nhất?

"Đây cũng như thế nào? Nếu như cái khác sáu chuỗi thần kiếm cũng đã cùng Kiếm Linh chuyển thế chi thân gặp nhau, vậy chúng ta sao không trực tiếp chém giết kia sáu chuỗi thần kiếm?" Chúc Ô vậy vậy tay, có chút không kiên nhẫn.

A Nan Đà thờ dài, "Cái khác sáu chuỗi thần kiếm cùng Kiếm Linh chuyển thế chi thân cũng đã bị khống chế được. Muốn ra tay, lại là đã chậm. Chỉ có lửa này kiếm cùng trăm dặm hòa, thích hợp nhất chúng ta chừng không."

"Hơn nữa cũng có những người khác để mắt tới trăm dặm hòa." A Nan Đà lúc nói lời này, nhìn về phía Lâm Hoang.

Lâm Hoang gật gật đầu, mục quang băng lãnh, "Ta tự nhiên sẽ toàn lực xuất thủ, trợ các ngươi chừng không Thất kiếm."

"Vây hạo. Theo sau a. Tại trăm dặm hòa không có cùng hòa kiếm gặp nhau lúc trước, chúng ta sợ là chỉ có một mực đi theo." A Nan Đà thờ dài nói.

"Buồn cười. Nếu là này trăm dặm hòa không phải là Kiếm Linh chuyển thế chi thân? Vậy chúng ta không phải là toi công bận rộn sao?" Chúc Ô lạnh giọng nói.

"Sẽ không đâu. Hiện tại tất cả biết Thất kiếm bí mật người cũng đã phủ xuống Thất kiếm Đại Thế Giới, đều đang đợi hòa kiếm xuất thế. Này trăm dặm hòa có lẽ không phải là Kiếm Linh chuyển thế chi thân, nhưng chỉ cần có khả năng này, chúng ta liền nhìn chằm chằm là được. Dù sao lấy người chúng ta người thực lực, chỉ cần hòa kiếm tại Thất kiếm Đại Thế Giới xuất thế, liền không có khả năng đào thoát chúng ta cảm giác."

A Nan Đà nhân nhật một câu, Lâm Hoang đám người trăm dặm hòa một chút, gật gật đầu, đã đồng ý A Nan Đà trả lời.

"Được rồi. Nghe lời người." Chúc Ô gật đầu nói.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, hơi hơi há miệng, "A Nan Đà, này Thất kiếm cùng Kiếm Thần đi giấu quan hệ, cho tới bây giờ, người nên nói rõ."

Những người khác lập tức đem ánh mắt nhìn về phía A Nan Đà.

A Nan Đà cười cười, "Tình huống cụ thể, hiện tại không có ai rõ ràng. Bất quá theo a như tới suy tính, Thất kiếm tụ tập sau khi có thể mở ra Kiếm Thần sáng tạo Thần Quốc. Chỗ đó mới là người ta tạo hóa chỗ."

"Chỉ hy vọng như thế." Lâm Hoang gật gật đầu, mục quang rơi xuống trăm dặm hòa trên người, thuận thế đảo qua, trông thấy đồ tở, trong nội tâm nhẹ kêu một chút, mắt sáng như đuốc, lại là phát hiện đồ tở cùng trăm dặm hòa trên người chảy tương đồng huyết mạch.

Trong nội tâm khẽ động, Lâm Hoang như có điều suy nghĩ, gật gật đầu, hai mắt nhắm lại, lẳng lặng ngồi xếp bằng hư không, một luồng ý niệm lại là chặt chẽ nhìn chăm chú vào trăm dặm hòa một đoàn người.

Mấy tôn đại thánh nhìn xem, trăm dặm hòa đám người tự nhiên không có khả năng phát hiện, một đường cỡi ngựa chạy như điên, rốt cục tại bảy diệu dâng lên thời điểm, chạy tới cự khuyết thành.

Lâm Hoang đám người ý niệm một đường đi theo, theo trăm dặm hòa đám người tiến nhập cự khuyết thành, lập tức thân thể chấn động, liếc nhau, trên mặt đều là lộ ra một luồng khó coi biểu tình.

"Có những người khác tới. Rất tốt, xem ra ta suy tính không sai, này trăm dặm hòa quả nhiên là Kiếm Linh chuyển thế chi thân."

A Nan Đà lạnh lùng một câu, bước chân đạp mạnh, "Đi thôi, chúng ta sẽ đi gặp bọn họ."

Lâm Hoang đám người hơi hơi há miệng, sắc mặt lạnh lùng, một bước bước ra, liền tới đến cự khuyết thành.

PS: Tân tình tiết trải rộng ra, viết rất rất thống khổ. Cát chứa liên tục, bị vui đập giữa chợ bỏ nhào vào nhà, hảo uể oải. Hôm nay liền hai chương. Ta điều chỉnh một chút tâm tình, chỉnh lý một chút mạch suy nghĩ, xin lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 198: Thế lực khắp nơi!

Cự khuyết Vương quốc, bởi vì một chuỗi thiên cổ nổi danh thần kiếm cự khuyết mà được gọi là, tại Lư Hoa bình nguyên xưng bá mấy ngàn năm, bất quá theo hỏa diệu Vương quốc quật khởi, mà dần dần xuống dốc, mặc dù như thế, nơi này vẫn là Lư Hoa bên trên bình nguyên vô số kiếm đạo trung nhân tâm trong mắt thánh địa.

Lúc này, cự khuyết Vương quốc trên không, vẫn sâu không biết, hai đoàn người giằng co không cho.

"Rất tốt. Quả nhiên là phong khởi vân dừng, cái gì ngu quỷ Xà thần đều tới." A Nan Đà hừ lạnh một tiếng, bước chân đạp mạnh, xuất hiện ở không trung, đi theo phía sau Lâm Hoang đám người, trông thấy này giằng co hai đoàn người, đều là sắc mặt ngưng tụ, không nói một lời, cùng A Nan Đà đứng lại với nhau.

Thấy được Lâm Hoang đám người xuất hiện, vậy đối với tri hai đoàn người đều là mục quang ngưng tụ, từng người thối lui một bước, từng người phòng ngự.

Lâm Hoang mục quang như điện, đảo qua này hai đoàn người, đại đa số hấn cũng không nhận ra, nhưng chỉ vèn vèn là từ trên người bọn họ khí thế, Lâm Hoang liền biết những cái này đều là mạnh mẽ nhân vật thật đáng sợ, bước thứ ba khí tức tại một ít trên thân người triển lộ không bỏ sót, làm cho người ta kinh hãi.

Lâm Hoang lông mày nhíu lại, bỗng nhiên ở trong đó thấy được một cái người quen, hơi hơi há miệng, "Kiếm Thương Sinh, người quả nhiên cũng tới."

Kiếm Thương Sinh mục quang ngưng trọng, không nghĩ tới lại ở chỗ này thấy được Lâm Hoang, trong nội tâm lập tức cả kinh, theo bản năng ngăn tại một người tuổi còn trẻ trước người.

Nhưng Lâm Hoang đã thấy rõ ràng người tuổi trẻ kia gương mặt, chính là Thiên kiếm hầu.

Chỉ bất quá lúc này Thiên kiếm hầu sớm đã không còn ngày xưa khí phách tao nhã, ngược lại trong ánh mắt có nhiều bi tráng chi khí. Lâm Hoang mục quang lóe lên, lập tức biết mình suy đoán không có sai, Thiên kiếm hầu quả nhiên là Thất kiếm Kiếm Linh quay người chi thân, mà hiển nhiên Thiên kiếm hầu hiện tại cũng đã biết mình thân phận.

"Thương Sinh. Đó là người phương nào?" Kiếm Thương Sinh nhóm người kia, đầu lĩnh lão già, chú ý tới kiếm sắc mặt của Thương Sinh biến hóa, nhìn Lâm Hoang liếc một cái, thấp giọng hỏi.

Kiếm Thương Sinh cùng lão già kia thì thăm vài câu, lão già kia lập tức gật gật đầu, mặt không đổi sắc, nhưng trong ánh mắt lại là hiện lên một tia cảnh giác, hiển nhiên đã biết thân phận Lâm Hoang.

Lâm Hoang cũng không để ý, đưa tầm mắt nhìn qua, rồi xuống mặt khác một đám người trên người, đám người kia hiển nhiên không phải là Nhân Tộc, tuy biến thành người, nhưng Lâm Hoang hay là nhạy bén cảm thấy đám người kia trên người kia ngập trời yêu khí, hiển nhiên, bọn họ là Yêu tộc.

"Hảo. Yêu tộc bảy đại thánh vậy mà đều tới. Còn có Kiếm Thánh vô danh, ta liền biết chuyện này không thể gạt được người." A Nan Đà chậm rãi mở miệng, hiển nhiên này hai đoàn người mang cho hấn áp lực thực lớn.

Lâm Hoang chú ý tới hành tho giả, Chúc Ô còn có hóa nương tử trên mặt cũng phân là ngoại ngưng trọng, hiển nhiên này hai đoàn người cũng không phải dễ dàng tới bói.

Đặc biệt là kia Kiếm Thánh vô danh, Lâm Hoang lập tức nhớ tới người này là ai.

Kiếm Các thất đại Các chủ, kiếm đạo thông thần, những thứ không nói khác, chỉ là có thể lấy Kiếm Thánh vì phong hào, liền có thể biết kiếm đạo của hấn, đáng sợ đến cỡ nào. Chính là ba ngàn năm trước được xưng Kiếm Thần truyền nhân Thất kiếm lão nhân, cũng không cách nào rung chuyển Kiếm Thánh vô danh phong hào.

Đó là chân chính kiếm đạo cường giả, được xưng Kiếm Thần, kiếm đạo thứ nhất, không thể khinh thường.

Lâm Hoang đang đánh giá này hai đoàn người, này hai đoàn người cũng ở dò xét Lâm Hoang đám người, từ nhân số mà nói, Yêu tộc một phương có bảy người, Kiếm Thánh kia một phương không tính Thiên kiếm hầu, cũng có sáu người. Lâm Hoang đám người từ số lượng mà nói là ít nhất.

"Vô danh. Người ta liên thủ, trước đem đám người kia giết đi như thế nào?" Yêu tộc bên kia, bỗng nhiên có người mở miệng, thanh âm nhàn nhạt, tràn

ngập sát cơ.

A Nan Đà đám người lập tức biến sắc, Lâm Hoang mục quang ngưng tụ, thế mới biết vì cái gì vạn giới bên trong, nói lên Vô Pháp Vô Thiên, Yêu tộc là thuộc về thứ nhất, quả nhiên là danh bất hư truyền.

Quả nhiên là không sợ không sợ, mở miệng liền muốn giết chết bọn họ bọn này đại thánh.

Muốn biết rõ Lâm Hoang phương này, thế nhưng là có bốn vị bước thứ ba, mà Yêu tộc bên kia lại là hồn nhiên không để ý, quả thật tự phụ tới cực điểm.

"Hào." Kiếm Thánh vô danh nhân nhật mở miệng, không mang theo nửa điểm sát cơ, nhưng Lâm Hoang lại cảm thấy mi tâm một hồi đau đớn, trong nội tâm ngưng tụ, thế mới biết Kiếm Thánh danh tiếng, quả nhiên danh bất hư truyền, vẹn vẹn một chữ, liền có kinh sợ Thiên kiếm khí rít gào.

A Nan Đà đám người lập tức sắc mặt đại biến, biết những người này đều là sát phạt quyết đoán, tuyệt đối không phải nói nói mà thôi, lập tức bước chân một chút, "Đi."

Vừa nói xong, liền muốn lập tức rời đi. Lâm Hoang dưới chân bất động, trên mặt giống như cười mà không phải cười.

"Hào, quả nhiên là Lâm Hoang, quả nhiên không sợ chết!" Yêu tộc bên kia bỗng nhiên một tiếng cười to, một cái đầu trên mọc ra sừng trâu cường tráng đại hán, một bước phóng ra, hướng về Lâm Hoang đánh giết qua.

"Người nhận thức ta?" Lâm Hoang lông mày nhú lại, không sợ không sợ.

"Ta là bình thiên. Lâm Hoang, người cùng Sơn Bản Nhất Phu trận chiến ấy, ta xem. Trong nội tâm ngửa, đã sớm muốn cùng người đánh một trận, hôm nay vừa vặn, chạy đâu, cùng ta chiến qua lại nói!"

"Lâm Hoang. Đi!" A Nan Đà trong mắt có chút tức giận, khẽ quát một tiếng, đưa tay bắt lấy Lâm Hoang, liền muốn lôi kéo Lâm Hoang rời đi.

Lâm Hoang dưới chân bất động, thần sắc nhân nhật, bỏ qua bình thiên đại thánh một quyền, nhân nhật mở miệng, "Kiếm Thánh, các người đã cảm đến Thiên kiếm cùng Thiên kiếm chuyển thể chi thân, cần gì phải trả lại chèn vào chiêu thức ấy?"

"Cái gì? !" Yêu tộc bảy đại thánh nhất thời biến sắc, mục quang hung ác ngang ngược, trong chớp mắt rơi xuống Thiên kiếm hầu trên người.

Kiểm Thương Sinh đám người cũng là biến sắc, Kiếm Thánh hừ lạnh một tiếng, đứng ở trước nhất, trực diện Yêu tộc bảy đại thánh.

"Bình thiên, trở về." Yêu tộc trung một người bỗng nhiên mở miệng, gọi lại bình thiên đại thánh.

Bình thiên đại thánh không có cam lòng, nhưng là chỉ có thể thu tay lại, lui trở về.

Lần này, thế cục nghịch sữ, Kiếm Thánh này một phương lại là cái đích cho mọi người chỉ trích, rốt cuộc so với một cái còn vô pháp xác định hòa kiếm, cướp được Kiếm Thánh đám người trong tay Thiên kiếm hầu, mới là tốt nhất lựa chọn.

A Nan Đà đám người sắc mặt buông lỏng, dừng bước lại, quay người trở về.

Hành thổ giả đối với Lâm Hoang gật gật đầu, "Làm tốt."

"Làm tốt lắm." Chúc Ô cũng nhin không được nữa khen một câu.

Lâm Hoang không quan tâm hơn thua, không vui không buồn, nhìn nhìn Kiếm Thánh vô danh.

Kiểm Thánh vô danh nhìn Lâm Hoang liếc một cái, gật gật đầu, "Người, không sai."

Nói xong, Kiếm Thánh vô danh bỗng nhiên gào to một tiếng, thanh âm không lớn, nhưng mệnh mông ý niệm lại là gieo rắc toàn bộ Thất kiếm Đại Thế Giới, "Việc đã đến nước này. Chúng ta là thời điểm định cái kết cấu."

Ý niệm truyền ra, cũng không lâu lắm, liền có một cái đồng dạng mệnh mông ý niệm truyền đến, "Vô danh, người muốn như thế nào?"

"Hào. Sớm nên như thế!"

"Có chuyện nói, có rắc rối!"

Liên tiếp ý niệm truyền đến, Phong Khởi xôn xao, thiên không chỗ sâu trong, bỗng nhiên lại lần nữa xuất hiện năm bảy sinh linh, từng người đứng lại, huy hoàng chỉ uy, đủ để cho quần tinh âm đạm.

Mỗi xuất hiện một đám người, bất kể là Yêu tộc bảy đại thánh, hay là A Nan Đà những người này sắc mặt đều trở nên càng thêm ngưng trọng, hiển nhiên những người này đều là mạnh mẽ nhân vật thật đáng sợ.

"Hiện tại sáu kiếm xuất thế, chỉ còn hòa kiếm còn không có gặp được chuyển thể chi thân. Nhưng chúng ta hẳn là đều tính ra, hòa kiếm xuất thế, ngay tại tối nay. Đến lúc sau Thất kiếm gặp nhau, có thể mở ra Kiếm Thần văn lạc Thần Quốc. Đã như vậy, sự tình cũng có thể có cái kết cấu."

Kiểm Thánh vô danh nhàn nhạt mở miệng.

"Hừ. Vô danh, tất cả mọi người là người biết chuyện, người cũng không cần dấu đầu lộ đuôi, Thất kiếm gặp nhau còn phải đợi đến bảy diệu cùng mặt trời Luân Hồi ngày, muốn đi vào Kiếm Thần Thần Quốc, còn muốn ba năm." Yêu tộc bảy đại thánh trung một người lạnh lùng nói.

Mọi người không nói, Lâm Hoang đưa tầm mắt nhìn qua, lập tức biết chuyện này là thực, A Nan Đà cũng biết, có lẽ chỉ có hắn và hành thổ giả mấy người kia còn không biết chuyện này.

Phát giác được Lâm Hoang đám người trong ánh mắt bất mãn, A Nan Đà cười khò một tiếng, "Lại là ta đã quên."

Lâm Hoang đám người cũng không nói chuyện, hiện tại thế cục khẩn trương, không phải là tranh chấp việc này thời điểm.

"Chúng ta tất cả có một kiếm trên tay, này kiếm thứ hai, nếu ai đạt được, tất nhiên có thể chiếm hết tiên cơ. Mọi người tất nhiên phải không nguyện muốn cho rồi." Kiếm Thánh vô danh đối với kia về sau năm đoàn người nói.

"Không sai." Kia về sau năm đoàn người cũng không che dấu, gật gật đầu, nhìn về phía Lâm Hoang đám người.

"Vốn chúng ta là muốn cho cuối cùng này một kiếm, rồi xuống Yêu tộc bảy đại thánh thủ, bất quá bây giờ xem ra, tựa hồ có người không đồng ý."

Có người lạnh lùng mở miệng, nhìn lên hình dáng tướng mạo, khí tức, cũng hẳn là Yêu tộc thành viên, nhưng tản mát ra khí tức hiển nhiên so với Yêu tộc bảy đại thánh thần thánh hơn nhiều, hẳn là huyết mạch chủng tộc so với Yêu tộc bảy đại thánh càng mạnh.

"Này còn không đơn giản. Bọn họ người nào thắng, liền đạt được kia cuối cùng một kiếm cũng được." Tên còn lại mở miệng, ngữ khí lạnh lùng.

"Không sai. Vô danh, hỏa kiếm người là không muốn suy nghĩ, ai cũng không thể có được hai kiếm, đây là mọi người cộng đồng ý kiến. Thất kiếm từng người đạt được, đến lúc sau tiến nhập Thần Quốc, lại bằng thủ đoạn."

Kiểm Thánh vô danh mục quang bình tĩnh, gật gật đầu, hắn cũng biết là đạo lý này, sở dĩ xuất ra cùng Yêu tộc bảy đại thánh tranh chấp, bất quá là không muốn tiện nghi mặt khác một đám người, hắn thế nhưng là biết đám người kia tuy đường như cùng bảy đại thánh không quan hệ, thế nhưng Yêu tộc bảy đại thánh có thể biết bí mật này, tất nhiên là đám người kia lộ ra.

Nếu là Yêu tộc bảy đại thánh đạt được cuối cùng này một kiếm, đến lúc sau cả hai tất nhiên liên minh, chiếm hết tiên cơ.

"Được rồi, bớt sàm ngôn. Ta bối trung người, quyền, chính là quyền! Muốn kiếm một chén canh, liền dùng các người quyền đầu nói chuyện." Người nói chuyện ngữ khí nhàn nhạt, đưa tầm mắt nhìn qua, tiếp cận mặt khác một đám người.

"Các người nói, có phải hay không? !"

Đám người kia một mực không có mở miệng, lạnh lùng nhìn nhìn mọi người, đối mặt như vậy khiêu khích, như cũ không nói một lời.

Lâm Hoang lông mày nhíu lại, lúc này mới phát hiện tất cả mọi người kỳ thật mơ hồ đều đem đám người kia vây lại, mà đám người kia cũng là nghiêm nghị sát cơ, trong mắt có bị phản vệ.

"Vây đoàn người hẳn phải là Thất kiếm Đại Thế Giới bản thổ đại thánh." A Nan Đà thấp giọng mở miệng, nhìn nhìn Lâm Hoang, trong ánh mắt toàn bộ đều trịnh trọng, "Để cho đợi chút nữa liền toàn bộ nhờ người rồi."

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, "Yên tâm, ta tự nhiên sẽ toàn lực xuất thủ."

"Được rồi nếu như tất cả mọi người đã có quyết định. Kia tựa như này. Các người quyết chiến a, người nào thắng, ai liền chương không cuối cùng này một kiếm."

Lạnh lùng thanh âm vang lên, Lâm Hoang đám người mục quang ngưng tụ, nhìn về phía Yêu tộc bảy đại thánh.

Yêu tộc bảy đại thánh lạnh lùng cười cười, trong ánh mắt có hung ác hào quang chột lóe lên, gật gật đầu, đã đồng ý mọi người đề nghị.

A Nan Đà hít sâu một hơi, nhìn về phía Lâm Hoang đám người, "Việc đã đến nước này, kia liền, chiến!"

"Tự nhiên hẳn là như thế." Vừa nói xong, hành thổ giả gật gật đầu, tiến lên trước một bước, nhìn nhìn Yêu tộc bảy đại thánh, bỗng nhiên mở miệng, "Các người là nghĩ sinh tử đánh một trận, hay là vẹn vẹn đã làm một hồi."

Yêu tộc bảy đại thánh đối mặt một chút, bỗng nhiên một người trong đó cười lạnh một tiếng, chỉ vào Lâm Hoang, "Chúng ta nếu sinh tử đánh một trận, ai cũng đừng hòng thật sự cầm đến cuối cùng này một kiếm, như vậy được rồi chúng ta cũng không xuất thủ, để cho bọn họ sinh tử đánh một trận như thế nào?"

PS: Hôm nay muốn cùng bạn gái ra ngoài chơi. Cho nên chỉ có hai chương, một chương này là rạng sáng năm giờ đứng lên viết xong. Hiện tại phát ra, lập tức đi ra ngoài, còn có chương một tại chín giờ tối lúc trước. Hẳn là. Sau đó, cầu đề cử, cất chứa.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 199: Lấy 1 địch 3!

"Không sai. Chúng ta bước ra bước thứ ba, như toàn lực xuất thủ, dẫn động Thiên Nhân năm biến, sợ là ai chạy không thoát này Thất kiếm Đại Thế Giới. Liên đề cho bọn họ những cái này bước thứ hai tu sĩ xuất thủ cũng được."

Yêu tộc bảy đại thánh trung một người khác lạnh lùng nói.

A Nan Đà đám người gật gật đầu, như vậy tự nhiên là tốt nhất, rốt cuộc bước thứ ba đại năng giao thủ, hơi không cẩn thận sẽ dẫn động Thiên Nhân năm biến, đáng sợ đến cực điểm, trừ phi là tại gần cách thiên địa quy tắc trong tiểu thế giới, bằng không ai cũng không muốn toàn lực xuất thủ.

Có thể đem trận chiến đấu này hạn chế tại bước thứ hai, A Nan Đà đám người trong nội tâm đều là vui vẻ, rốt cuộc Lâm Hoang thanh danh bên ngoài, bước thứ hai trung hấn là khó gặp gỡ địch thủ, bọn họ tự nhiên không cần lo lắng.

Ngược lại là cảm thấy Yêu tộc bảy đại Thánh quả nhưng cùng trong truyền thuyết đồng dạng cuồng vọng vô biên, cứ như vậy tự tin có thể thắng được Lâm Hoang.

Lâm Hoang mục quang ngưng tụ, hấn biết sự tình sẽ không đơn giản như vậy, nếu là Yêu tộc bảy đại thánh không biết mình thì cũng thôi, thế nhưng kia bình thiên đại thánh gặp qua thực lực của mình, chính là còn có tự tin, cũng sẽ không như thế vô lễ.

Quả nhiên Yêu tộc bảy đại thánh cười lạnh lạnh, tự nhiên biết A Nan Đà đám người tâm tư, cho nên không nhanh không chậm tiếp tục nói: "Các ngươi đồng ý là tốt rồi. Chúng ta cũng không khi dễ ngươi. Bình thiên, Già Thiên, các ngươi liên đồng loạt ra tay, nhìn xem này được xưng Vạn Cổ đệ nhất thiên tài Lâm Hoang, đến cùng có gì đội bốn sự?"

"Cái gì? !" A Nan Đà đám người lập tức biến sắc.

Hỏa nương tử giận quá thành cười, "Các ngươi thật đúng là không biết xấu hổ. Hai đánh một, vậy mà cũng thiết thời các ngươi nói xuất khẩu!"

Yêu tộc bảy đại thánh thông thả, cười lạnh lạnh nói: "Các ngươi hấn là vui mừng. Nếu là chúng ta một loạt mà lên, các ngươi vững tin là chúng ta đối thủ?"

"Không sai. Không có đề cho Ngũ đệ cũng đồng loạt ra tay, các ngươi nên thấy đủ."

A Nan Đà miệng đầy đắng chát, hấn biết Yêu tộc bảy đại thánh nói chính là sự thật, Yêu tộc bảy đại thánh trong có bốn vị cũng đã bước ra bước thứ ba, mà còn lại ba vị cũng là bước thứ hai đỉnh phong, tung hoành vô địch, nếu thật là một loạt mà lên, tuy Yêu tộc bảy đại thánh hội trả giá thể thảm đau đớn giá lớn, nhưng thua nhất định là bọn họ.

"Đúng vậy, phải nên như thế. Tề Thiên bọn họ đã nhượng bộ rất nhiều. Các ngươi không muốn được một tác lại muốn tiến một thước, hoặc là chiến, hoặc là rút!"

Mặt khác trong một đám người, có người lạnh lùng mở miệng nói.

A Nan Đà hít sâu một hơi, hỏa nương tử đám người cũng là sắc mặt phức tạp nhìn về phía Lâm Hoang, không nghĩ được sự tình sẽ như thế biến hóa, vậy mà tất cả tiền đặt cược đều muốn bắt giữ lấy trên người Lâm Hoang, để cho bọn họ có chút không cam lòng.

Thế nhưng A Nan Đà đám người cũng rõ ràng, đây thật là công bình nhất quyết đấu.

Lâm Hoang mục quang nhàn nhạt, nhìn về phía Yêu tộc bảy đại thánh, một bước bước ra, chấp hai tay sau lưng, sắc mặt đạm mạc, "Bớt sàm ngôn. Ba người các ngươi, đồng loạt ra tay cũng được."

Lập tức mọi người tất cả giật mình, nhìn về phía Lâm Hoang, không hề nhận thức Lâm Hoang, lập tức từ miệng người ngoài biết Lâm Hoang tên tuổi, đều là trong lòng nghiêm nghị, liên tục dò xét Lâm Hoang, muốn nhìn xem Vạn Cổ đệ nhất thiên tài, đến cùng có gì không chỗ tầm thường.

"Lâm Hoang." A Nan Đà đám người lên tiếng kinh hô, âm thầm sốt ruột, không nghĩ được Lâm Hoang như thế ngang ngược kiêu ngạo, một chọi hai đã đề cho bọn họ trong nội tâm băng lãnh, Lâm Hoang lại vẫn muốn lấy một địch ba, quả thực là thật quá ngu xuẩn.

Lâm Hoang vẫy vẫy tay, "Nào có nhiều như vậy nói nhảm. Ta này ứng chiến còn không sợ, các ngươi lo lắng cái gì?"

"Hào. Quả nhiên không hổ là Vạn Cổ đệ nhất thiên tài, quả nhiên hào khí!" Yêu tộc bảy đại thánh trong có người âm lãnh cười nói, "Ngũ đệ, đã có người tự tìm chết, ngươi liền đồng loạt ra tay được rồi"

"Hừ!" Bình thiên đại thánh hừ lạnh một tiếng, có chút khó chịu, nhưng là biết lần này quyết đấu sự việc liên quan trọng đại, không thể từ nào đó hấn tính tình.

Bất quá nhưng trong lòng thì sát cơ nghiêm nghị, âm thầm thì, nhất định phải đem Lâm Hoang ngũ mã phanh thây, để cho Lâm Hoang biết khinh thường hấn hậu quả.

"Bắt đầu đi. Chờ đợi thêm nữa, Thiên Đò nên sáng lên." Kiếm Thánh vô danh nhàn nhạt nói.

"Đợi các ngươi phân ra thắng bại, chúng ta còn muốn đồng loạt ra tay, phong tỏa sao quý, triệt để phong tỏa thế giới này, tránh lại đến chút làm rối người."

"Không sai. Các ngươi hai bên lập tức bắt đầu đi. Chúng ta có thể phát ra Thiên Đạo lời thề, ai thắng, liền có thể đạt được cuối cùng này một chuỗi hỏa kiếm."

"Phải nên như thế."

Những người khác nhất nhất phát hạ Thiên Đạo lời thề, cuộc quyết đấu này liền không còn có nghịch chuyển cơ hội.

A Nan Đà đám người cau mày, thờ dài một tiếng, lui lại vài bước, trong nội tâm đối với Lâm Hoang đã không ôm hi vọng.

Lâm Hoang ngược lại là không sợ hãi, chấp hai tay sau lưng, nhìn nhìn chậm rãi đi ra Yêu tộc tam đại thánh.

"Rất tốt. Bình thiên, ta đã nhận thức. Các ngươi nhị vị, nên xưng hô như thế nào?"

"Già Thiên."

"Thôn Thiên."

Mặt khác hai cái Yêu tộc đại thánh lạnh giọng mở miệng. Yêu tộc bảy đại thánh, Già Thiên đại thánh, Thôn Thiên Đại Thánh, còn có bình thiên đại thánh tu vi hơi yếu chỉ là đáp thần bước thứ hai, mà còn lại bốn vị lấy Tề Thiên cầm đầu, đều là đã sớm bước ra bước thứ ba đại năng, thanh danh so với ba người này ngược lại yếu hơn trên một ít.

Lâm Hoang gật gật đầu, ba người này tên tuổi, hấn đều có nghe qua, đều là thần bìa nhân vật nổi danh, đặc biệt là Thôn Thiên Đại Thánh, cùng Thôn Bảo cũng là quan hệ họ hàng mang cốt, có huyết mạch liên hệ, là Thao Thiết nhất tộc một vị lão tổ, tại thần bìa phía trên bài danh, so với Hứa Trọng Nhất cao hơn xuất một bậc, xếp hạng thứ ba mươi sáu vị.

"Hào. Hôm nay quần hùng nhiều, có thể cùng ngươi đấu một trận, hết sức vinh hạnh." Lâm Hoang gật gật đầu, mở ra tay, "Tới, chiến!"

"Hừ! Hai vị ca ca trước chia ra tay, để cho ta tới chiến có hấn!" Bình thiên đại thánh cười lạnh một tiếng, xung trận ngựa lên trước, mặt mang phẫn nộ, hướng về Lâm Hoang đánh giết qua.

Yêu tộc đại thánh đô là đại khai đại hợp, bình thiên đại thánh lại là từ mãnh tượng nhất tộc, trời sinh thần lực, mạnh mẽ vô cùng, vừa ra tay, một đạp chân, bị phá vỡ hư không, uy vũ bá khí, mạnh mẽ kinh thiên, một quyền đánh giết xuất, quả thật có thể đánh Bạo Tinh thần.

Lâm Hoang sắc mặt không thay đổi, giơ tay, nắm tay, đón bình thiên đại thánh quyền đầu, trực tiếp đụng nhau đi lên.

Ầm ầm ầm!

Tựa như Tinh thần chạm vào nhau, khủng bố bạo vang, quả thật có thể phá hủy một tòa thành trì, may mà ở đây đều là mạnh mẽ vô cùng đại thánh, liền thủ hành động, đem hết thảy khống chế được, không có ảnh hưởng đến Thất kiếm Đại Thế Giới.

Đập đập trùng!

Bình thiên đại thánh liền lùi lại ba bước, mục quang ngưng tụ, không thể tin được, "Ngươi vậy mà mạnh như thế? So với mấy năm trước mạnh hơn!"

Bình thiên đại thánh gặp qua Lâm Hoang cùng Sơn Bản Nhất Phu chiến đấu, tự nghĩ Lâm Hoang mấy năm này chính là có chỗ tiến bộ, hấn là cùng mình cũng chỉ tại sần sần nhau trong đó, nhưng hấn không biết Lâm Hoang tại Nhân giới kinh lịch, quả thật chính là vượt qua đầy hết thủy địch, sau vài năm, tu vi so với năm đó há có thể giống nhau mà nói.

Một quyền kinh thiên, Lâm Hoang sắc mặt không thay đổi, oanh lui bình thiên đại thánh, nhún chân một cái, đạp cương bước đầu, như điện bước ra một bước, trong chớp mắt truy đuổi trên bình thiên đại thánh, không nói một lời, lại là một quyền rơi xuống.

Bình thiên đại thánh hít sâu một hơi, nổi giận gầm lên một tiếng, trong tay đột nhiên xuất hiện một bả đại phủ, thần quang óng ánh, đối với Lâm Hoang chính là một búa đánh xuống, "Một búa bình thiên!"

Này một búa mạnh mẽ kinh thiên, chư thánh đô là âm thầm gạt đầu, biết bình thiên đại Thánh quả nhưng không hổ là bình thiên danh tiếng, một búa, thật đúng có bình thiên xu thế.

Về phần Lâm Hoang nơi này, chư thánh càng thêm tâm tình, chính là bước thứ ba đại năng cũng là rồi đột nhiên động dung, âm thầm hít sâu một hơi, đối mặt bình thiên đại thánh này một búa oanh, Lâm Hoang khí thế không thay đổi, vẫn là một quyền roi xuống, không sợ không sợ, đón lưỡi búa, ầm ầm hạ xuống.

Muốn lấy huyết nhục thân thể, thẳng lay bình thiên đại thánh bình thiên một búa.

Keng!

Một tiếng giòn vang, Lâm Hoang mặt không biểu tình, mục quang băng Lãnh Vô Tình, mà bình thiên đại thánh đột nhiên đại khẩu ho ra máu, miệng hồ nhuốm máu, thiếu chút nữa cầm trong tay đại phủ rời tay, vền vền chỉ là hai quyền, bình thiên đại thánh cũng đã hiện ra không địch lại giống.

Yêu tộc bảy đại thánh nhất thời mục quang phát lạnh, Già Thiên đại thánh không nói một lời, trực tiếp một bước bước ra, trở tay đánh ra một chưởng, một chưởng Già Thiên, đem Lâm Hoang đánh giết hướng bình thiên đại thánh một quyền chặn đường xuống.

"Hảo. Hảo một cái Lâm Hoang! Quả nhiên lợi hại!" Bình thiên đại thánh lau ngum máu tươi, trong nội tâm vừa sợ vừa giận, biết mình không phải là đối thủ của Lâm Hoang, nhìn thấy Già Thiên đại thánh xuất thủ, trong nội tâm nhẹ nhàng thở ra, trong tay búa giương lên, hướng về Lâm Hoang hai chân chém tới.

Lâm Hoang sắc mặt không thay đổi, một quyền đánh giết hướng Già Thiên đại thánh, một quyền đánh giết hướng bình thiên đại thánh.

Ầm ầm ầm!

Khủng bố tiếng nổ mạnh, dễ như trở bàn tay, đánh vỡ hư không, lộ ra sắc bén vết nứt không gian.

Thôn Thiên Đại Thánh hừ lạnh một tiếng, bỗng nhiên xuất thủ, thôn phệ thiên địa, đây là hấn chủng tộc tuyệt học, Thao Thiết nhất tộc uy chấn Chư Thiên vạn giới tuyệt học, có thể nuốt Phệ tinh thần.

Lâm Hoang mục quang nhàn nhạt, trong hai mắt, bỗng nhiên kích xạ xuất một đạo thần quang, Luân Hồi ảo nghĩa, sinh tử chân lý đều ẩn chứa tại đây thần quang bên trong. Thôn Thiên Đại Thánh kêu lên một tiếng khó chịu, ăn khó chịu thiệt thòi, trong mắt sát cơ nghiêm nghị, quát lạnh một tiếng, "Đừng cùng hấn làm nhiều dây dưa, đồng loạt ra tay, giết chết hấn lại nói!"

Vừa nói xong, Thôn Thiên Đại Thánh lập tức xuất thủ.

Trong chớp mắt tất cả mọi người là hoa mắt thần mê, nhìn nhìn Lâm Hoang uy vũ bá khí, lấy một địch ba, như cũ thông dong bình tĩnh, không rơi vào thế hạ phong, xuất thủ, không có địch Phong Thái, làm cho người ta tán thưởng.

"Hảo. Lâm Hoang này quả nhiên không hổ là Vạn Cổ đệ nhất thiên tài, bước thứ hai trung quả thật vô địch. Yêu tộc tam đại thánh đồng loạt ra tay, lại vẫn trong khoảng thời gian ngắn bắt không được hấn. Thật đúng lợi hại." Có người tán thán nói.

A Nan Đà đám người cũng là sắc mặt thán phục, tắc tắc kêu kỳ lạ, thế mới biết Lâm Hoang thực lực đã đáng sợ đến tình trạng như thế. Nhóm người mình dù cho may mắn bước ra bước thứ ba, nhưng muốn bắt lại Lâm Hoang, không toàn lực xuất thủ, sợ là không thể nào.

Vừa nghĩ như thế, A Nan Đà đám người không khỏi đối với Lâm Hoang rất là kiêng kỵ.

Không chỉ là bọn họ, chính là cái khác bước thứ ba đại năng cũng là trong nội tâm chấn kinh, biết trong truyền thuyết Lâm Hoang có thể chống lại bước thứ ba sự tình, quả nhiên không phải là truyền thuyết.

Kiểm Thương Sinh mục quang có chút âm đạm, Đề lăm bầm một câu, "Hấn vậy mà trở nên mạnh hơn. Quả nhiên là đáng sợ đáng sợ."

Thờ dài một tiếng, kiểm Thương Sinh trong lời nói có nhiều đắng chát. Kiểm Thánh cũng không nói chuyện, mục quang lấp lánh, thế mới biết Lâm Hoang có thể tại Nhân giới hô phong hoán vũ, quả nhiên có thể sợ bốn sự.

Thiên kiểm hầu mục quang khẽ động, nhìn nhìn Lâm Hoang đại triển thần uy, lấy một địch ba, trong lòng có chút hâm mộ, hận không thể chính mình có thể trở thành Lâm Hoang, dù cho đối mặt bước thứ ba đại năng, cũng có thể không giảm cuồng kiêu, Chủ Tể vận mệnh của mình.

Nghĩ tới đây, Thiên kiểm hầu trong nội tâm liền tràn đầy đắng chát, ba mươi năm tới đối với sự môn đủ loại ngưỡng mộ, tại biết được vận mệnh của mình chẳng qua là một cái chìa khóa, một con cờ thời điểm, cũng đã triệt để tan vỡ.

Yêu sâu, hận chi cắt, kiểm Thương Sinh đám người còn không biết, lúc bọn họ xem Thiên kiểm hầu vì quân cờ, cái chìa khóa thời điểm, Thiên kiểm hầu cũng đem bọn họ coi là cừu địch.

Chương 200: Chém giết 3 thánh!

Vân Vụ cuộn cuộn, thần quang từng đạo, cộ rửa thiên địa, hư không sinh liên. Có đánh vỡ hư lực lượng không đánh giết đền đáp lại, tạo thành từng cái một đáng sợ mãnh Tiểu Hắc động, thôn phệ hết thấy, xoắn nát hết thấy, đáng sợ không gian mãnh vỡ bốn phía bay múa, lại rất nhanh chôn vùi tại Lâm Hoang đám người giao thủ sóng dư phía dưới.

Chư thánh đô lui lại hơn mười dặm, lưu lại đầy đủ không gian cho Lâm Hoang cùng Yêu tộc tam đại thánh, trong ánh mắt có nhiều chán kinh, đặc biệt là Lâm Hoang lúc này bày ra thực lực, lại càng là chán kinh đương trường, để cho vô số người không dám tin.

"Đáng sợ. Vậy mà có thể đánh ra lĩnh vực một kích. Đây còn là bước thứ hai tu sĩ sao?" Có người chán kinh mở miệng, trên mặt đối với Lâm Hoang cực kỳ kiêng kỵ.

"Đích xác rất mạnh, có lẽ Lâm Hoang này thật có thể lấy một địch ba, trình diễn vô địch Thần Thoại!" Một người khác nhàn nhạt mở miệng, là Thiên Nhân giới một vị đại thánh, thanh danh không hiện, nhưng người ở chỗ này cũng biết này một vị là đời trước Hắc Ám thánh Thiên Sư, đã từng Chủ Tể qua một cái thời đại, mạnh mẽ nghịch thiên, không phải là đồng dạng bước thứ ba đại năng có thể so sánh với.

Liền này một vị đều không thể không phát ra như vậy tán thưởng, có thể tưởng tượng Lâm Hoang hôm nay cho chư thánh tạo thành trùng kích ra sao nó khủng bố.

"Hừ! Lâm Hoang này đích xác có chút thực lực, nhưng cuối cùng không có bước ra bước thứ ba, nghĩ lấy một địch ba, quả thực là tự tìm đường chết. Hãy chờ xem, Thôn Thiên bọn họ còn không có lấy ra thực lực chân chính." Yêu tộc bảy đại thánh trung Tề Thiên Đại Thánh cười lạnh một tiếng, chậm rãi mở miệng.

Hắn là Yêu tộc bảy đại thánh lão đại, tu vi đáng sợ nhất, nghe nói đã từng cùng thiên thần giấu chiến đấu qua, Đại Thiện Thánh Giả đi về phía tây Yêu giới thời điểm, thậm chí thiếu một ít đem Đại Thiện Thánh Giả đều đánh chết. Thực lực mạnh mẽ đáng sợ, rất lâu trước kia cũng đã là vượt qua đệ nhị biến thành đại năng.

Cùng thiên thần giấu đồng dạng đều là trời sinh thiên nuôi dưỡng, nghe nói là thiên địa sơ khai thời điểm còn sót lại thần thánh thạch thai trung bỗng xuất hiện sinh linh, trời sinh Thánh Giả, mạnh mẽ đáng sợ.

Quả nhiên như theo như lời Tề Thiên Đại Thánh, Thôn Thiên Đại Thánh, Giả Thiên đại thánh, bình thiên đại thánh ba vị cùng Lâm Hoang giao thủ mấy cái hiệp, đều đánh ra Chân Hòa, lấy ra bản lĩnh chân chính.

Rống to một tiếng, bình thiên đại thánh bỏ qua thân thể, biến Hóa Chân thân, lại là một đầu chừng ba ngàn trượng lớn nhỏ khủng bố mãnh tượng, đứng ở nơi đó, giống như giống như núi cao, đột nhiên lay động nhích người, hư không phá toái, tại bình thiên đại Thánh Thân trên bỗng nhiên thoát ra ngàn vạn cỗ long bàn tay ngưu sắt.

"Vô địch ngưu sắt! Lâm Hoang, chết cho ta!" Vừa nói xong, bình thiên đại thánh một tiếng hét dài, những cái này ngưu sắt trong chớp mắt thần quang đại tác, gia trì đủ loại Thần Thông, thấy gió liền dài, rất nhanh bành trướng đến thường nhân lớn nhỏ, cầm trong tay xiên sắt hướng về Lâm Hoang vây giết mà đi.

Ngàn vạn ngưu sắt, quả thật tựa như thủy triều, đồng thời đánh giết hướng Lâm Hoang, có Thiên Quân Vạn Mã khí thế, đáng sợ, đáng sợ, làm cho người ta lạnh tâm.

Đừng nói là ngàn vạn thường nhân lớn nhỏ ngưu sắt, chính là ngàn vạn kiến hôi, muốn tất cả đều đồ diệt, cũng là một kiện cực kỳ căm tức sự tình.

Lâm Hoang mục quang ngưng tụ, sắc mặt nhàn nhạt, gật gật đầu, "Rất tốt, một mạch hóa ba ngàn, bị người tu luyện tới bậc này tình trạng, đáng sợ, đáng sợ. Bình thiên danh tiếng, người hoàn toàn xứng đáng!"

Lời của Lâm Hoang cũng là chư thánh tiếng lòng, một mạch hóa ba ngàn pháp môn vạn giới đều có truyền lưu, nhưng có thể như bình thiên đại thánh như vậy, dùng trên người ngưu sắt cùng một hoá khí ba ngàn pháp môn kết hợp, có thể người thường không thể, sáng tạo ngàn vạn ngưu sắt phân thân, đã đem môn này một mạch hóa ba ngàn cực hạn thăng hoa, đến có thể Ván Đạo tình trạng, quả thật đáng sợ.

Suy nghĩ một chút, mỗi một lần bình thiên đại thánh cùng người đối chiến, đều có ngàn vạn ngưu sắt triều dâng tương trợ, hơn nữa những cái này ngưu sắt đều là bình thiên đại thánh một luồng ý niệm hóa thân, chỉ huy lên như cánh tay sai khiến, quả thật so với chỉ huy Thiên Quân Vạn Mã xung phong liều chết còn đáng sợ hơn, khó trách bình thiên đại thánh có thể tại mệnh mong Yêu giới xông ra bình thiên danh tiếng, quả nhiên không thể khinh thường.

Nhưng Lâm Hoang không sợ không sợ, khoát tay, nắm chặt quyền, Lục Đạo chân lý bị Lâm Hoang đánh giết,

Một quyền trong đó, Lục Đạo diễn sinh, bao la hùng vĩ núi sông, trong chớp mắt đêm này ngàn vạn ngu sất bao quát trong đó, trở tay vồ, Lục Đạo Luân Hồi.

Bình thiên đại thánh đột nhiên phun ra một ngụm lớn máu tươi, đồng tử co rút nhanh, không dám tin, chính mình vẫn lấy làm ngạo tuyệt học, vậy mà đã bị Lâm Hoang như thế đơn giản, phá được sạch sẽ.

"Lâm Hoang hung mãnh. Quả thật quá hung mãnh. Một quyền này chính là đạo của hán đồ? Lục Đạo Luân Hồi? Quả nhiên đáng sợ, đáng sợ!" Hòa nương tử kinh hô một tiếng, nhìn về phía Lâm Hoang mục quang dị sắc sừng sững, không dám tin.

Một quyền hóa giải bình thiên đại thánh thế công, Lâm Hoang nhún chân một cái, sai thân một bước, đầu vai tóe lên huyết quang, kêu lên một tiếng khó chịu, Lâm Hoang nắm tay, trở tay đánh ra, keng một tiếng, một mảnh hoàng kim sáng bóng trong chớp mắt lau Lâm Hoang bên tai hiện lên, mang theo không bỏ thân quang, trong nháy mắt chém rách hư không.

Cao!

Một tiếng kỳ quái tiếng gầm gừ, Lâm Hoang quay đầu nhìn lại, liền thấy được một đôi che khuất bầu trời hoàng kim cánh, chuẩn bị lông vũ cũng phảng phất cự kiếm đồng dạng, thiết cát thiên địa, nhẹ nhàng về một cái, hư không cũng bị chém rách.

Lâm Hoang gật đầu, trong ánh mắt có chiến ý lấp lánh, "Hảo một đầu Kim Sí Đại Bàng! Không hổ là thần linh côn huyết mạch truyền lưu, quả nhiên có Già Thiên chi uy."

Lâm Hoang nhìn không được tán thưởng một câu, thần linh côn tại Chư Thần bên trong cũng là tiếng tăm lừng lẫy tồn tại, lưu truyền xuống huyết mạch, mặc dù không có rơi mà thay đổi Hải, lên phụ thanh thiên bốn sự, nhưng Kim Sí Đại Bàng này chính là tại yêu thú nhất mạch trung cũng là tiếng tăm lừng lẫy huyết mạch tồn tại, có thể lấy long là thức ăn, có thể nghĩ Kim Sí Đại Bàng này đáng sợ.

Mà Già Thiên đại thánh nguyên hình chính là một đầu Kim Sí Đại Bàng, hiện tại biến hóa xuất thân thân, mạnh mẽ đáng sợ, hoàng kim cánh che khuất bầu trời, nhẹ nhàng đập hai cánh, vô tận kim sắc lông vũ liền trong chớp mắt đánh giết xuất ra, mỗi nhất kích cũng có thể mở ra Tinh thần, mạnh mẽ đáng sợ, chính là Lâm Hoang cũng phải tạm lánh phong mang, không năng lực ngăn cản.

"Có thể chết ở ba người chúng ta liên thủ, Lâm Hoang, ngươi cũng đủ để cười Ngạo Thiên đây, không ủng hộ công cuộc đời này." Thôn Thiên Đại Thánh thanh âm lạnh lùng ở bên tai Lâm Hoang vang lên.

Đột nhiên rống to một tiếng, Thôn Thiên Đại Thánh trong chớp mắt biến hóa nguyên hình, thật lớn một đầu Thao Thiết, đỉnh thiên lập địa, há mồm khê hấp, định trụ thiên địa, đủ loại quy tắc đều tại Thôn Thiên Đại Thánh này khê hấp phía dưới bị bắt động, trong chớp mắt Lâm Hoang bên người phương viên vài dặm đều tựa như hóa thành vũng bùn, định trụ vạn vật.

Mà lúc này đây, Già Thiên đại thánh một tiếng hét dài, hai cánh đánh giết, vô tận hoàng kim lông vũ hướng về Lâm Hoang đánh giết hạ xuống, mà bình thiên đại thánh cũng đồ hồng mắt, phục thấp thân thể, ầm ầm ầm hướng về Lâm Hoang xung phong liều chết qua.

Trong chớp mắt, Thôn Thiên Đại Thánh, Già Thiên đại thánh, bình thiên đại thánh ba người hợp lực, trong chớp mắt dĩ nhiên là hình thành tuyệt sát, đem Lâm Hoang bao vây ở trong đó, không chỗ có thể trốn, không chỗ có thể trốn.

"Lâm Hoang, nguy hiểm!" Hành thổ già bỗng nhiên thở dài một tiếng, nhìn ra Lâm Hoang lúc này hăm sâu sát cơ bên trong, có lẽ sau một khắc chính là thân tử đạo tiêu cục diện.

Hòa nương tử nhìn không được siết chặt hai tay, trong lòng có chút thờ dài, Lâm Hoang tuy mạnh mẽ, nhưng đứng là vẫn còn vô pháp lấy một địch ba, rốt cuộc bình thiên đại thánh ba người đều là thành danh mấy ngàn năm Yêu tộc đại thánh, há lại dễ dàng tới bởi.

"Không biết tự lượng sức mình. Thiên tài cuối cùng cũng chỉ là thiên tài mà thôi." Có người lạnh lùng mở miệng, mĩa mai một câu, hiển nhiên cảm thấy Lâm Hoang đã đến hán phải chết chi địa.

Lâm Hoang mặt không biểu tình, đem chư thánh lời nói đều nghe vào tai trọng, trên mặt không sợ không sợ, mục quang lấp lánh, Luân Hồi chân lý triển khai, trong chớp mắt bình thiên đại thánh đám người công kích trong mắt hán trở nên vô cùng chậm rãi, trong nội tâm khê động, nắm chắc đến một chút sơ hở, một tiếng hét dài, Lâm Hoang đột nhiên dậm chân, huy quyền.

Ầm ầm ầm!

Lần này Lâm Hoang thực lực toàn bộ triển khai, Lục Đạo Luân Hồi thần quyền cuồng bạo, ầm ầm chính là mười vạn quyền, một quyền nhanh hơn một quyền, liên miên một mạch, không sợ không sợ, hướng về bình thiên đại thánh đánh giết mà đi.

Không bỏ quyền thế, liên miên như biển triều, trong chớp mắt phát hạ xuống, chính là Tinh thần đều muốn bị Lâm Hoang đánh nổ, huống chi là bình thiên đại thánh, trong chớp mắt bình thiên đại thánh đã nghe đến từ vong khí tức, trong nội tâm hồi hộp, xung phong liều chết xu thế không khỏi dừng một chút.

Mà Già Thiên đại thánh cùng Thôn Thiên Đại Thánh cũng là đồng tử co rút lại, nổi giận gầm lên một tiếng, "Lâm Hoang, ngươi dám!"

Chư thánh cũng là trong nội tâm cả kinh, bị Lâm Hoang lần này bày ra thâm thiết khí thế trấn trụ. Tất cả mọi người không chút nghi ngờ, Già Thiên đại thánh công giết đủ để phá hủy Lâm Hoang thân thể, nhưng Lâm Hoang đánh giết xuất quyền đầu, cũng đủ để sống sờ sờ đánh giết bình thiên đại thánh.

Lấy mạng đổi mạng, giờ khắc này, Lâm Hoang bộc phát ra thâm thiết khí tức, ném lại sinh tử, đánh ra kinh điểm quyền pháp, phải ở không có khả năng trung chém giết xuất một cái tương lai.

Già Thiên đại thánh mục quang lấp lánh, trong nội tâm bỗng nhiên thờ dài một tiếng, hoàng kim đôi cánh uốn éo, dù cho lúc này Lâm Hoang không môn đại rò, hẳn chỉ cần tiếp tục đánh giết, khẳng định có thể phá hủy Lâm Hoang thần thể, nhưng bởi như vậy, bình thiên đại thánh cũng là hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Lâm Hoang ném lại sinh tử, lấy mạng đổi mạng. Nhưng Già Thiên đại thánh dám người nhưng cũng không dám, bởi vì ba người bọn họ xuất thủ, nếu như còn muốn cho bình thiên đại thánh chết đi, kia căn bản không tính là thắng lợi.

Huống chi Yêu tộc bảy đại thánh tình như thủ túc, đều là mấy ngàn năm giao tình, Già Thiên đại thánh như thế nào cũng không có khả năng nhìn nhìn bình thiên đại thánh chết ở trước mặt mình.

Cho nên Già Thiên đại thánh bỏ qua kích cơ hội giết Lâm Hoang, hoàng kim đôi cánh chém, tương trợ bình thiên đại thánh ngăn cản Lâm Hoang đánh giết. Thôn Thiên Đại Thánh thờ dài một tiếng, hẳn biết Già Thiên đại thánh làm tối lựa chọn chính xác, nhưng hẳn nhưng trong lòng thì tự dung dăng lên một chút đối với Lâm Hoang sợ hãi.

Tại Lâm Hoang lấy mạng đổi mạng thâm thiết khí thể trước mặt, Thôn Thiên Đại Thánh vậy mà cảm giác mình ba người có lẽ thật sự hội bại. Bởi vì bọn họ không có Lâm Hoang ác như vậy. Không riêng gì đối với địch nhân hung ác, đối với chính mình ác hơn.

Như nhân vật như Thôn Thiên Đại Thánh, từng bước một đi tới, tài năng cao cao tại thượng, sống được càng lâu, liền càng vô pháp chân chính ném lại sinh tử, như nhỏ yếu thời điểm lấy mệnh câu tương lai.

Lâm Hoang khóe miệng hiện lên một tia cười lạnh, đang nhìn đến Già Thiên đại thánh ứng đối sau khi Lâm Hoang liền đã biết, Thôn Thiên Đại Thánh ba người liên thủ xu thế, mình đã phá. Lắc đầu, Lâm Hoang dưới chân đạp mạnh, trở tay mây quyền, tránh thoát Thôn Thiên Đại Thánh trói buộc, vuron người đứng dậy, hóa thành tia chớp, lần nữa đánh giết hướng bình thiên đại thánh.

"Lợi hại. Lâm Hoang này thật đúng chỉ có ba mươi tuổi sao? Quả thật đã thâm nhuần chiến đấu chân lý, Thôn Thiên ba người liên thủ xu thế vừa vỡ, này tiêu so sánh, Lâm Hoang đã chiếm cứ chủ động." Có người thờ dài một tiếng, thấy rõ, lập tức nhìn ra Thôn Thiên ba người quần cảnh, Lâm Hoang lấy mạng đổi mạng, sống sờ sờ tại không có khả năng trung hóa giải hẳn phải chết kết quả, khí thể càng dữ dội hơn, đánh giết hướng bình thiên đại thánh, đã chiếm cứ chủ động.

Trừ phi Thôn Thiên Đại Thánh, Già Thiên đại thánh có thể trợ mắt nhìn nhìn Lâm Hoang đánh chết bình thiên đại thánh, bằng không hai người này liền không thể không rơi vào Lâm Hoang tiết tấu bên trong, ba người liên thủ xu thế, đã tự sụp đổ.

Chư thánh tán thưởng, Lâm Hoang chiến đấu trí tuệ, làm cho người ta kinh hãi.

"Đáng giận!" Bình thiên đại thánh ngửa mặt rít gào một tiếng, tại Lâm Hoang quyền phong áp bách dưới, đại khẩu ho ra máu, trong nội tâm toàn bộ đều tức giận, như thế nào cũng không nghĩ tới chính mình vậy mà một trận chiến này trung đã trở thành vương vãi, chẳng những không thể giúp chút gì không, thậm chí vì cứu hẳn, Thôn Thiên Đại Thánh cùng Già Thiên đại thánh không thể không rơi vào Lâm Hoang tiết tấu, liên thủ xu thế không còn sót lại chút gì, bị Lâm Hoang triệt để chiếm cứ chủ động.

Nghĩ tới đây, bình thiên đại thánh liền Nộ Phát Xung Quan, hai mắt đỏ bừng, hận không thể có thể lập tức cùng Lâm Hoang liều cái người chết ta sống.

"A! Hai vị ca ca, không cần thiết trùng Lâm Hoang kẻ sách. Hẳn, giết không được ta!" Bình thiên đại thánh hét lớn một tiếng, không cam lòng lại trở thành Lâm Hoang kiếm chế Thôn Thiên cùng che trời quân cờ, hai mắt huyết hồng, nhún chân một cái, phục cúi người, hướng về Lâm Hoang xung phong liều chết đi qua.

Lâm Hoang mục quang băng Lĩnh Vô Tình, giờ tay nắm tay, lĩnh khốc dứt khoát, một quyền đánh giết xuống.

PS: 200 chương! Lấy số nguyên danh nghĩa, cầu đề cử, cầu cất chứa! Hôm nay Canh [3]. Còn có hai chương, ta lập tức đi mã.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Đế Nhất Đại Ma Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.